2.F.

CONCILIORUM

TOMUS SEPTIMUS.

SACROSANCTA CONCILIA

AD REGIAM EDITIONEM EXACTA

QUÆ NUNC QUARTA PARTE PRODIT AUCTIOR

Studio PHILIP. LABBEI, *&* GABR. COSSARTII *Soc.* JESU *Presbyterorum.*

TOMUS SEPTIMUS

Ab anno DCCLXXXVII. *ad annum* DCCCXLVII.

LUTETIÆ PARISIORUM,

Impensis SOCIETATIS TYPOGRAPHICÆ Librorum Ecclesiasticorum jussu Regis constitutæ.

M. DC. LXXI.

CUM PRIVILEGIO REGIS CHRISTIANISSIMI.

KING'S INNS
LIBRARY
DUBLIN.

SYLLABUS
EORUM QUÆ TOMO VII. CONCILIORUM CONTINENTUR.

*Quæ asterisco * notata sunt, non erant in prioribus aliis editionibus: quibus vero hæc nota † impressa est, eorum incertus est annus.*

ANNO CHRISTI

787. HADRIANUS PAPA, *de quo supra.*

NICÆNUM II. & OECUMENICUM VII.

Historia concilii. *col.* 1

EDITIO GR. LAT.

1. Gregorii papæ II. epistolæ duæ. 7. 23
Frontonis Ducæi S. J. notæ in priorem. 21
2. Anastasii bibliothecarii præfatio in hanc synodum, Latine. 29
3. Divalis sacra Constantini & Irenes, Latine. 32
4. Apologeticus ad populum a Tarasio dictus. 33
5. Conscriptio brevis indicans quæ facta sunt ante synodum. 37

Actio prima. 39

Inserta sunt actis

1. Epistola Constantini & Irenes. 50
2. Confessiones fidei episcoporum reversorum ex hæresi. 55
3. Ex sanctis patribus, aliisque excerpta, quomodo suscipiendi sint qui revertuntur ab hæresi. 66. *& seq.*

Actio II. 95

Insertæ sunt actis

1. Hadriani I. epistola ad imperatores. 99
2. Ejusdem epistola ad Tarasium. 121

Actio III. 153

Insertæ sunt actis

1. Epistola Tarasii ad patriarchas. 161
2. Epistola eorumdem ad Tarasium. 169
3. Synodica fidei confessio Theodori patriarchæ Hierosolymitani. 175

Actio IV. 195

Actio V. 345

Actio VI. 389

Actio VII. 543

1. Definitio synodi, cum subscriptionibus. 551
2. Epistola Tarasii & synodi ad imperatores. 577
3. Synodi epistola ad clericos CP. 585

Actio VIII. 590

Canones XXII. Gr. & Lat. 594. *& seq.*
Sermo laudatorius dictus sanctæ synodo ab Epiphanio diacono, Latine. 607
Tarasii epistolæ duæ ad Hadrianum, Gr. & Lat. 623. 629
Ejusdem alia ad Joannem Hegumenum. 637
Quomodo intelligendum sit, Dei nomen esse incommunicabile, &c. 645
Notæ Binii in concilium Nicænum II. 649

† * Synodus Constantinopolitana Constantini & Irenes, Gr. & Lat. ex Synodico. 655
* Oecumenica Nicææ Bithyniæ, Gr. Lat. ex Synodico. 656
* Eadem ex Photio, Gr. Lat. *ibid.*
* Eadem ex Nilo, Gr. Lat. 661

EJUSDEM CONCILII LATINA EDITIO.

Actio prima. 661
Actio II. 690
Actio III. 712
Actio IV. 733
Actio V. 794
Actio VI. 812
Actio VII. 879
Actio VIII. *desideratur.*

Canones XXII. Nicænæ synodi II: 903
Epistola Tarasii ad Hadrianum papam. 913
Epistola Hadriani papæ ad Carolum regem Francorum. 915

787. Wormatiense V. concilium. 963

788. Ingilenheimense. *ibid.*
* Narbonense. 964
Acleense seu Acclechense. 966

789. *Capitulare Aquisgranense Caroli Magni regis.* ibid.
Ejusdem capitula XVI. *ad monachos spectantia.* 988
Alia capitula XXI. *de diversis rebus.* ibid.

790. Wormatiense VI. 990

791. Forojuliense. 991
1. Acta. *ibid.*
2. Symbolum fidei. 999
3. Capitula XIV. 1002
4. Notæ Binii. 1010

792. Ratisponense. *ibid.*

793. *Collatio Verolamii facta.* 1012
Verolamiense concilium. *ibid.*

794. Verolamiense II. 1013
Francofordiense. *ibid.*
1. Epistola Hadriani papæ ad episcopos Hispaniæ. 1014
2. Libellus episcoporum Italiæ sacrosyllabus. 1022
3. Synodica concilii ab episcopis Galliæ & Germaniæ ad præsules Hispaniæ missa. 1032
4. Caroli Magni regis epistola ad Elipandum & cæteros episcopos Hispaniæ. 1047
5. Canones LVI. 1056
6. Admonitio Jacobi Sirmondi de canone se-

ANNO CHRISTI

cundo. 1054
* Epistola Paulini patriarchæ Forojuliensis. 1064
Notæ Sirmondi in concilium Francofordiense. 1066
Notæ Binii. 1067

795. VITA LEONIS PAPÆ III. 1075
Renulfi regis Merciorum epistola ad Leonem papam III. 1109
Leonis papæ III. epistolæ III. 1111. 1112. 1127
* *Ejusdem epistolæ decem ad Carolum Magnum.* 1113. & seq.
Epistola Caroli Magni ad Leonem III. papam. 1128
Ejusdem commonitorium ad Angilbertum abbatem Centulensem. 1129
Ejusdem epistolæ tres ad Offam regem Merciorum. 1130. 1131
* *Caroli Magni capitulatio duplex de partibus Saxoniæ.* 1131. 1134

797. *Theodulphi Aurelian. episc. capitulare.* 1136
* *Additio ad Theodulphi capitulare.* Append. 1853

798. aut circ. Finchallense concilium. 1148
Bacanceldense. *ibid.*

799. Romanum. 1049. *& seq.*
Aquisgranense. 1151. *male* 1031
* Felicis Urgellitani confessio fidei. *App* 1838

† * *Concilium Ratisponense.* 1152

800. * Turonense concilium. *Append.* 1862

† * Incerti loci in Gallia concilium. *Append.* 1863

† * Wormatiense. *in Append. ibid.*

800. Cloveshoense. 1153
* *Leonis III. papæ ad Carolum Magnum adventus in Saxoniam.* 1154
* *Caroli Magni quarta in Urbem profectio.* 1155
* *De canonica purgatione Leonis papæ & Caroli imperatoris inauguratione.* 1156
* *Brevior narratio ex Ademaro.* 1157

800. Romana synodus. 1158
* Formula purgationis qua usus Leo pontifex. *ibid*

801. * *Capitula a Carolo imperatore addita ad legem Longobardorum.* 1159
Caroli Magni selecta capitula ecclesiastica. 1160
Capitula Caroli Magni Imp. ex variis capitularibus excerpta, per annos imperii digesta. 1174

801. *Capitula ad legem Longobardorum adjecta.* 1179
802. *Ex capitulis quæ missis data sunt.* 1174
Capitulare episcoporum. 1178
Capitula excerpta de canone. 1180
804. *Capitulare ad Saxones.* 1181
Admonitio ad presbyteros. 1182
805. *Capitulare ad Theodonis villam.* 1183

ANNO CHRISTI

811. *Capitulare interrogationis.* 1184
Brevis capitulorum ad episc. & abbates. 1185

802. Altinense concilium. 1187
* Aquisgranense *Append.* 1863

803. Cloveshoense. 1189

809. Constantinopolitanum conciliabulum I. 1191
Constantinopolitanum II. conciliabulum. 1192

† * Duæ synodi Constantinopolitanæ, Gr. Lat. ex Synodico. 1192. 1193

809. Aquisgranense concilium. 1194
Ratio habita de symbolo fidei, inter Leonem papam III. & missos Caroli Magni imperatoris. *ibid.*
* Epistola Caroli Magni Imp. ad Leonem III. 1199

811. *Caroli Magni breviarium divisionis thesaurorum post obitum servandæ.* 1202
* *Nicephori CP. patriarchæ ad Leonem III. epistola Gr. Lat.* 1205

813. Arelatense VI. concilium. 1231
1. Præfatio. 1233
2. Canones XXVI. 1234
Moguntinum. 1239
1. Præfatio. 1240
2. Canones LV. 1242
Remense II. 1253
Turonense III. 1259
Cabilonense II. 1270
Capitulare Caroli Magni, anno imperii XIII. 1287
Notæ Sirmondi. 1289. 1290
* Concilium CP. Gr. Lat. 1289
* *Canones aliquot Nicephori patriarchæ CP. Gr. Lat.* 1297

814. * Lugdunense concilium. *Append.* 1864
Constantinopolitanum III. conciliabulum. 1299
Theodori Studitæ epistola ad synodum Iconomachicam. 1301
Noviomense concilium. 1303
* Trevirense. 1304

816. VITA STEPHANI PAPÆ IV. 1305

816. Aquisgranense I. concilium. 1307
1. Præfatio *ibid.*
2. Liber primus de institutione canonicorum. 1313
3. Liber secundus de institutione sanctimonialium. 1406
4. Epistola Ludovici Pii Imp. ad Sicharium archiep. Burdegal. 1437
5. Notæ Sirmondi in hoc concilium. 1439
6. * Ludovici Pii Imp. epistola ad Magnonem archiepisc. Senon. cum admonitione Jacobi Sirmondi. 1440
7. Notæ Binii. 1443
8. * Hetti archiepisc. Trevir. epistolæ duæ. *Append.* 1865
* *Observatio Philippi Labbe de vera Chrodogangi regula canonicorum.* 1443. & seq.
* *Prologus regulæ Chrodogangi episc.*

Anno Christi	
816.	Mimisfe. 1444
	* Refacio ejusdem. 1445
	* Canonicorum regula per anonymum interpolatorum. 1464
	Ludovici Pii Imp. capitulare I. 1478
816.	Cathisiense concilium. 1484
817.	VITA PASCHALIS PAPÆ I. 1491
	Ejusdem epistolæ duæ. 1501. 1503
817.	Aquisgranense concilium. 1505
	Ordinatio de monasteriis, quæ ex ea additamento, dicunt, vel fuerunt ordinata. 1511
	Lotharii Regis Lombardiæ, apud Olonnamum. 1511
818.	* Aquisgranense concilium. apud. 1866
820.	Cæsaraugustanum. 1509
821.	Apud Theodonis villam. ibid.
	Novae Antiquitatis de Rebus. 1510
	* Abbatum capitulare. 1522.
822.	Olonnamense concilium. 1517
822.	Cloveshoviense. ibid.
	Attinianense. 1519
	Novae Antiquitatis de Rebus. 1520
823.	Ludovici Pii capitulare II. 1531
824.	VITA EUGENII PAPÆ II. 1540
	Decretum Eugenii papæ. 1541
	* Diplomata Eugenii ad episcopos & populum Romanum. 1542
824.	Concilium Parisiense de imaginibus. ibid.
	Libri Carolini, seu Libri Francofordiensis. 1543
	Epistolæ Ludovici Pii. 1548
	Epistolæ Imp. [illegible] Leonis & [illegible] episcopi. 1549
	* Ex constitutionibus Lotharii Imp. 1550. 1551
	* Alia ejusdem Imp. constitutiones XVI. 1551
	* Alia ejusdem constitutiones IX. 1561
824.	Cloveshoviense concilium. 1561
826.	Ingelheimense. 1562
	Remense. 1567
827.	VITA VALENTINI PAPÆ. ibid.
827.	VITA GREGORII PAPÆ IV. 1569
	Ejusdem epistolæ duæ. 1570. 1571
	* Ejusdem alia ad episcopos Galliæ, Appendi.
	Ludovici Pii epistola ad Hildebaldum. 1577
828.	Ejusdem capitulare III. 1579
829.	Concilia quatuor, Moguntinum, Parisiense, Lugdunense, Toletanum. 1580. D. E.
	Parisiense VII. quod ex gradibus quinque etiam cessit. 1590
	Wormatiense. 1603
	* CP. episcoporum, Gr. Lat. ibid.
830.	* Lingonense concilium. 1670
	Principum Ludovici Imp. 1671
	Chartæ Adalhardi episcopi Lingonensis. 1672
831.	* Conventus episcoporum Nordmannorum. 1673
832.	Ludovici Pii diploma de ordine monastico in monasterio S. Dionysii restituto. 1674
833.	* Diversorum Provinciarum. 1678
	Chartæ Adalhardi Senioris. 1682
	Diplomata Ludovici Pii Imp. 1686
	Lugdunense concilium. 2185
	Conventus Compendiensis. 1686
	Epistolæ duæ de [illegible] [illegible]. 1691
834.	Conventus apud S. Dionysium. 1693
834.	Metense concilium. 1694
834.	* Conventus Attinianensis. ibid.
835.	Apud Theodonis villam concilium. 1695
	* Notitia de Diplomata Imperatorum. 1696
	Novae Antiquitatis de Rebus. 1696
836.	Aquisgranense II. concilium. ibid.
	Novae Antiquitatis de Rebus. 1698
	Stratiniense. ibid.
	Novae Antiquitatis de Rebus. 1719
838.	Kingloccense. ibid.
839.	Calchuthense conventus. 1779
840.	Lotharii Imp. edictum de restitutione Ebonis. 1770. 1771
	* Apologiarum Ebonis. 1772
	Legis ribaldicæ Karoli regis Saxonum. 1777
841.	* Conventus episcoporum in diœcesi Antissiodorensi. 1781, male 1777
841.	* Concilium Aquisgranense. ibid.
	Constantinopolitanum. 1782. male 1778
	Idem, ex Synodico, Gr. Lat. 1781. secundi
	* Bononiense. apposit. 1874
	Ex eodem Observatio Phil. Libbe 1. 2 [illegible] primum.
843.	Telesianum capitulare Caroli Calvi. 1784. octavum
	* Observatio Phil. Libbe 1. 2. de hoc capitulari [illegible] ad annum [illegible]
	Conventus in villa Calvisio. 1785. & 1813
	Apud Lauriacum in pago Andegavensi concilium. 1790. & 1814
	Novae Antiquitatis de Rebus. ibid.
844.	VITA SERGII PAPÆ II. 1791
	Ejus epistola ad episcopos Transalpinos. 1799
	Novae Antiquitatis [illegible]
844.	Observatio Phil. Libbe 1. de Telesiano capitulari Caroli Calvi in hoc canonem transferenda. 1780
	Ad Theodonis villam concilium in hoc qui dicitur indiculum. 1800. & 1810
	Vernense concilium II. 1813
	Novae Antiquitatis [illegible]
845.	Belvacense concilium. ibid. & 1816
	Novae Antiquitatis de Rebus. 1814

ANNO CHRISTI			ANNO CHRISTI		
845.	Mediolani.	1819	847.	Prologus monachi Corbeiensis.	ibid.
846.	* Vercellense in Tricarria minori concilibulum.	Append. 1874		Capitula XIX. in Villis Sparnacensi.	1863
847.	Parisiense concilium.	1848		Nova Lauds Domnulf L. I.	1874

In quo quæ continentur, fere supra facie ac temporibus accidere reperies.

Η ΕΝ ΝΙΚΑΙΑ
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ, ΕΒΔΟΜΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

SANCTA SYNODVS
NICÆNA SECVNDA.
GENERALIS SEPTIMA.

HISTORIA CONCILII NICÆNI II.

[illegible]

A

violentiam pulsarent, [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

Anno Christi 787.

rem etiam sanctæ Ecclesiæ Dei, & in his precipue Ecclesiæ plenitudinem, quæ ab illis propellebantur, & extra ceterum, & per vitæ plenitudinem, & omnia ceterum, & per vitæ plenitudinem, & omnia ceterum, & per vitæ plenitudinem, & omnia ceterum. Sed quidem post hæc, quæ episcopus, qui nostri episcopatus sanctissimus, gloriosus concilii profecerat confessorum, motu proprio per conspectum sua ipsius vocationem constituit eli. Iubentes vero deinceps Romani pontifices, Zosimus, Stephanus & Paulus, eadem quæ ipsis Romæ habuit, inter consortium tribus, proceres, aliique quandoque pedes pontifices, cum Dominum Constantinopolitanum, Nicæni Constantinopolitanæ sedis, non ignorantes, alii adversariorum partes, cum vero, ac fide tuentes ac diguissimam amplitudinem, synodo conspicuam mutuerunt, tectorum, episcopos, quæ cum antiquam urbem Theodosius Ephesi, & Pellis Pergæ, dominum eadem & urbi, Constantinopolim vocavit; per quem, quem ipsum si Libertis, sine illo nunc Romanis. Nihil ut dicit adhuc est cum apostolicis, nullus episcopus et episcopi ac primatis sedibus, Alexandrinæ, Antiochenæ, Hierosolymitanæ, eli accedunt; nihil ordine subiecitur, ita denique, nihil in causa cum dual iudicare, quam adversus magnum imperium ac eximia consilium; proficiunt cuncta Constantinopolitanæ Constantinopolitanæ, nunquam, hoc infinitum, dominum et Iesum; adhuc imperatore, adhuc & episcopi cum pontifice Constantinopolitanæ, omnes nunquam hoc ac vitæ, et ceteris; indique sedantur multorum et Germanus, Georgius Cypri episcopus, Tarasius Damascenus, aetatem propagantur magnum. Sed cum Constantinopolitanæ hanc synodum Stephanus pontifex abrogaliit Romanus + synodo, Constantinum ad hæc synodi + Ecclesiæ, episcopos ac monachos numerus adhuc eximia eli. Verum ardere eorum opinionem quidque, nec hominis synodum numerus, quæ jam pietatem cervicibus commutarent, dal laborantibus aetatem cumque abiatum fide servatum habendi cilicium domini, & levandi Ecclesiæ sancta cumque agni. Atque ita hæc in pietatis alacrem Andreæ Calybitæ eximia pietatis monachus, cui Regnum et discipuli eius eli, & dum laborantes per urbem pedes impetrantes, mutuamque condemnarent, pontifex Philippi gravidum, qui vitalis per plures pedibus hostes, & in mary demorbus eli; Stephanum tentantem dei & magistri, qui complexus dimet claribus tuebatur tradentur. In exemplo primis Stephani, fulibus & lapidibus vino corpore dilaceratus, & ac dimittum fere cadaver non dimittendum propulsa; commodis et vero compelli, pallio & cavalla deponitur, mare conjugia, & vinum fecundis artibus inducere. Tyrannis vulnibus monachorum, ac tuos monachorum memoria deleverat. Sanctorum pertinebat, sine superfluo & aliquo in regali ac dominus inpetit, Magnor tonsorum, alienilium vici, quod imaginem adoraffent, dentibus servi et fora vulnerat. Adhuc denique omnia jurantando, denique sanctorum, vultum fe publicæ hominum imaginibus laberunt. Opidum per suppetia Constantinum pleudopontifice, ibi publicis furibus, vultum Dei pellerum non allegit. Nam paulo post, cum Copronymus

Anno Christi 787.

non de denegando Christi domini divinitatem contulit, cumque pertinacia vindicabat, quod in libris Christi non quærere principia contulit, pelles eli publicis magni cædi, vinctique, per urbem imperat, & solos dilitiis ab his facto jugulari.

Vandem Copronymus, tamquam cuncta fundamentique dictibus, cum vindicatione fulcipitur in Bulgaros, indemnibus robur concipiens eli Arpaciopoli: atque ita cum ea in unde vera illa dicta, pedes ipsi interfectos dictibus, quos nuncubus ab arcanum et amnemque, intimum. Denique hæc rebonum a Iudæis ubi, illatis infelix, cinque ii ac conspectibus qui nuncubus, eli violatum dirpere Matis nomen & cultum; cumque vim fitus publicis honoribus eli, cerebellum inventus, ad quæ magnum supplicia, hæc abiecit nuncubus. Sacrilegi illius Leo pontifex, qui ex Iesus? cumque Constantinum fulcipit. Nam a dia imperator, minus quidem quam spiritus, abiecum; magnum tamen pondus, cum magna vel cuncta incidens eli illud problemi dit necessitatem pepere, infelicem abie.

Fuidem vero, inquam Iesus? cum Eius Constantinum imperium sapit, cerbellum vilipendit ac pontifex discordiam eudar. Itique vilibi et fere ecclesiam, quam ac vilipendit, quæ dilapidatione, cruciatu, impiamque urbem multiplex ictum, antiquitate, & a cocci superdum unicuique partibus, ad ultimo compositi commodum invenere. Cum vero Paulus + dilicatus Constantinopolitanæ pontifices ac Pleni fortifidia monstrarent, Stephanus pontifex dimittitur, & Stephanus pontifex, hæpe ac cassus Gerarchiæ imperatoribus respondit, quia Copronymus synodo, ita qua latet imperat, eli violatio indicandi magnæ dominum dictum, hanc adversus subscriptionem; & nil pertinentem ignari, ut vitæ & fuisse crucifixus pontifices. Quæ responsio permisit imperatoribus, pontifex de pontifice synodo designando dilicati, hæresis, quam per eum, dilibertatis, vilet eli mortis, cum mortis Vandem pollicitatum Iesus gravissimum detrilibus omnis prius negrotibus cilio Angelus, quam fuit publicitatem quæ eum opus aspiratum synodum indicandum certatim.

Ergo ad Hadrianum pontifex concilii, cumque magnorum dissidium, synodum Tarasius, & qui de imaginum cultu dictis ac pro dilectibus, tacitis epistolam Stephani & imperatorum, communicatique concilio regibus, ut synodus ipsius authoritate congregetur, ad eumque de more legatos apostolicorum mittunt. Igitur pontifex numerus vellus ofi si parvis, Iaque Petrum + ecclesiæ fundamentum, cathedra sancti Petri, & Petrum adhortatur de libro mitis, qui ita numinis concilio pendent. Verum Iconomachi, qui dia tuentur in urbe regni dominari, tumultibus imperatore indicandi + concilio ac monachos adversus episcopos constituunt; quam fidelitatem non ausum pilibus cum ac imperatoris synodum fidem pecudum, dilectum eli. Cognitum de iudicio Nicæni Bithyniæ non regnique eli pertinacia indicandum, & dictum pollicitationem, tumultuosum hinc, hinc hinc, tempum ad hæresis Iconomachi dilibitum tribunus conducit. Summa igitur concilii Nicæni synodus vindicatur, & imperatorem Iesus & Constantinum, cedit synodi.

[illegible]

SANCTI PATRIS NOSTRI

GREGORII PAPÆ ROMANI

DE SACRIS IMAGINIBVS

ad Leonem Isaurum imperatorem.

Epistola prima.

L[illegible]

ΤΟΥ ΕΝ ΑΓΙΟΙΣ ΠΑΤΡΟΣ ΗΜΩΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

πρὸς Λέοντα βασιλέα τὸν Ἴσαυρον.

Ἐπιστολὴ πρώτη.

Τ[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Gaudet & in Deo Patre, & Filio, & Spiritu sancto, & in omnibus sanctis eius, quorum memoriam celebrat, & quorum sanctitatem, & miracula, & beneficia, & gloriam, & ministerium, & mediationem, & intercessionem

A videlicet, quod videtur spectandum, sicut
propositum disputationis, dicit non nobis di-
cere, non dicere non-esse, qui fingunt pro
Christo subesse, subdiri, deprimiri, de-
bet compellere dicentes, non nostrum esse
hominem, debent obtrudere dicentes; hoc
subducatur nobis hanc, sed hoc adhuc. Nos
nihil pellere volumus, imperare, hoc contrarie
vocantes, ut omnes dubitent Cum Hieroso-
lymis agunt Christum, Angelum, qui non
corporeo dominatus est et non est, nihil fidei
fecimus, cum Christi mandata contradicunt,
spiritum Christi ad Christum, qui minor fit
adoratum, et facitum quod semper fuisse
esset ante mundi. Semper hoc illum non ma-
nifestum magnum mirum, ut vide i colligere
gerere illic cerebro, nolite populumque, et
mirari et dicere quod illi non revelatum quod
Christi ut nunc publicum omnium cum omnibus
vivit, qui ad spiritualia spiritualia revelantur,
quae quoniam* nominatur de mirantur. Cui
tandem patrum dicunt Ille Christi non fuisse
hoc spiritum ut propinquus spiritus, quae de
non dicunt. Utique mirata spiritualia pro-
pinqui non possit ut pingit. Quod et cum omni-
ti ellatus ut novitatem potest ellipsis ipsa,
illum quoque spiritualem propinquo pneu-
matis ut propinquus et de illius magnitudine
hoc appellant. Obtrudunt et tamquam fratres
in Christo, negantes subesse ad virtutem
non esse mundi, mundi spiritus alienus, et
permanentem illi, neque ad mundi fortis quo-
quantum, cuique quidem adhuc mundi
mundi, spiritum expulsi; mundi pro mundi
illi Christum illud non subdit habet. Non e
virtus Christi; quando complanat fuisse principi
spiritualem. Potest impedimur, et fortis
potest magnum consumptum, consumptionem
possidemus, et nolit subdit phantasia cello
hanc non subdit fundatum Christus vidit ra-
tio subdunt, et non quo subdit, subdunt, et
D cuncti, et obtrudunt illi fortis, mundi pro
spiritualibus, et impetrantur diabolo, redimus
quo hominem contum diminuendi, et pirchus
spiritus pecudis, et implorant Deo et quo subdunt
et fortis virgo Deum, et ignorantes et dominantes
et nostrum humilis populus de-
vivere* et principatus quo. Et dicit non ipse-
dit et pariter et subdit dicunt. Non enim
ut dicunt, imperantur, sed ut mundi nostri tri-
cuerunt, et in fortis et imperantur subdunt omnes
nostri virgine. Et in dicunt gratulantur pe-
cus, quoniam hoc nomen, et quoniam appel-
lationem, et quoniam hic fuit imperium et non
compatit dicunt, et in regnum, dicit; non enim
ipsum in illis habentur: Ait et quidem nomen in
dominum, dicunt: Dominus Jesus Christus et Dei
filius et filius non. Et autem fortis nostra
nostra, dicunt: Sancta Dei genitrix dicunt
et nominat apud illum nomen vocant Domini
fuisse; et filium quem nomen, nolunt. Et
hoc martyrum: Sancta Sophiam, qui pro Christo
fugerunt, nomen fortis, qui et, pro martyrio
hoc quod: contradicunt habet, nomen
fortis pro nobis. Et de quorum martyre, qui
pellunt et martyrum, et dicunt, illi per illi
gerere illustrem; non dicit, et dicit im-
pronunt, quod dicit martyrum appellantur. Ait
et impetrantes nomen, et obnoxius, et libertas
et nomen et fortis et nomen, quo
E [illegible] et [illegible], et [illegible]

* Ut Sancti Ecclesiæ, et martyrum.

* Ut vere subsistit, et Christi nomen.

* Ut capiat nomen.

Cæpit 1. de Gloria et martyrum Sancti.

[illegible]

Anno Christi 787.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

NOTÆ FRONTONIS DVCÆI ...

SANCTI PATRIS NOSTRI

GREGORII PAPÆ ROMANI

DE SACRIS IMAGINIBVS ADLEGNIM

Epistola Secunda.

SANCTI PATRIS ΗΜΩΝ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΠΑ ΡΩΜΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ἐπιστολὴ δευτέρα.

Act. 6. Chalcedon. 16.

A

B

C

D

Actio II. Sexta.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

PRAEFATIO
ANASTASII BIBLIOTHECARII
IN SEPTIMAM SYNODUM,
AD IOANNEM VIII. PONT. MAX.

Domino coangelico Ioanni pontifici summo & universali papae Anastasius exiguus.

E[illegible]

[illegible]

Anno Christi 787.

scriptæ sunt hæc vocabula reprehendere, & A
solos eos synodum collegisse, affirmare,
quod nec idolo consentiant, quam multa non
verisimilia conscripsere sunt, dicentes primo
quidem, quod universi octo centum episcopi,
sed quod omnes patri prædicabant, quæ a Chri-
stiano calumniantur. Non quod Graeci omnes
vocant, a Latinis non solum orbe, & orbis
urbis universalis appellatus, vocantur ut
Salvatore, sed locus habitabilis nuncupatur. Sed
& illud mentiuntur, quoniam alii omnes in hac
synodo vera fidelium omnia posse, perfecisse
sed ipsi solos. Quia enim Graeci hypostasis de-
dicunt, hoc naturali perfecum, naturali non
fidelium omnia nuncupant. Porro fidelium
omnia multi perfecisse, multi vero fidelium
omnia non fecisse. At illos ergo fecisse, qui
fidelium non fidelium, sed perfecum in
illis volunt (magis quippe sunt) nuncupan-
tur Graeci hoc nobis hypostasis repete, in
fidelium omnibus, hoc perfecum, dicit &
illi quemadmodum, verbum intelligi. Tamen igitur
verbum non omnia perfecum non potest
fidelium omnia quidem omnia fecisse omnia
Ita ab imaginum factorum omnibus omnia
fecisse. Absque nobis dicit pro doctrina dicunt,
omnia quæ apostolica contigit. Prudentes non
nolle se hæc a suis esse * fidelibus, nec quod
verbum videre omnia fidem, quæ omnium est
imagine, quemadmodum adjunxit. Quæ tamen
fuerit verisimilium imaginum adoratione per-
fecta synodus docet, hæc & apostolica fides ve-
ritas, hæc universalis catholica tenuerunt, anti-
quorum omnes, & universalis ecclesiæ semper ve-
nerunt est, & hæreses evacuarunt: quibusdam
dumtaxat fidelium omnia, quibus magis
fidelium est hæresis arcere credere. Adeo tam
quod non sic quidem opus mentum hu-
mana adoratione; quod non sic credere omnia
gentium, quæ omnium hominum, quæ quo-
modo adoratione omnium, consolabitur eius,
quem non est opus omnium hominum primo
dicere non angelum. Sanctum & Sacra Sanctae
omnia quam in idolum omnes abique Christi
Ecclesia, in quo idolum considerantes hoc, quia
si quidem omnem omnem vel imaginem em
legitum adoramus, quæ magis non cadere id
ipse erat. in qua falsa media pictura est, fidelis
dic magis ipsa quam non adoramus legitum
& imaginem ipsa, qui eundem idolum de-
pictum illum modo unum: Verumtamen omni-
quidem qui filium operatus est, quam ex ma-
teria, in qua idem filium operatus est. At pro
hoc magis adoramus digna magis Christi filium
operatus, quam magis omnem filium omnem
omnem modo hoc pictum. Quemadmodum beatissimus
papa Sancti omnium ecclesiæ dicunt, dic in
Scripturis, quod nobis magis vitam fuit omnia
Dei filium, angelo jus, in quemadmodum Petro, B
pictorum hanc omnibus; hoc omnibus omnibus,
in omnem omnibus, nobis Dei omnibus, in
quod omnem, in hoc quam omnes, docent
omnes omnes omnes, omnibus omnibus. Quamvis
Hic omnes, in hoc omnibus, omnibus, per omnia hoc
omnem Christi omnes fuisse non per Petrum in
in petra omnibus, omnibus omnibus omnibus
omnibus, & illi omnes vita petentes pabulum Christi
operantur, qui illum magis in quo hoc per quem
omnes omnes omnes omnes omnibus omnibus. Apo-
stolorum verbum ad omnes omnes omnes omnes,
in omnem omnibus omnibus, per omnes in
omnibus gentes omnes omnibus, omnes omnibus
omnes papa.

Anno Christi 787.

Tomi definitio in brevi per in hac omnia omnia omnia.

PRIMA omnia omnia omnia omnia omnia
omnibus omnibus omnibus omnibus omnibus
omnibus omnibus omnibus omnibus omnibus
omnibus omnibus omnibus omnibus omnibus

Rom. 1. 1. Pet. 1. Eph. 4. Rom. 12. Matth. 18. 1. Cor. 12. Matth. 16. Matth. 28. Luc. 10. Matth. 10. Matth. 18. Matth. 18. Matth. 18

Cap. 5. Tarasii Epist. ad Hadr. Pap. Act. 1. Concil. Nic. II.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ANNO CHRISTI 787.

[illegible] Ἀλεξανδρείας, Ἀντιοχείας, καὶ πᾶσαν τὴν ἐπὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, ἣν ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐκδεξάμενοι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, ἐκφωνοῦμεν, ἐκφωνοῦμεν, ἐκφωνοῦμε

Minuentur fundi apud Nicæam fundo relinquere.

PRIMA ACTIO.

IN nomine domini & dominatoris Iesu Christi Dei nostri, imperante piissimo & coronato Christo domino nostro Constantino & Irene matre eius, anno eorum regnationis octavo, mense Octobrio, indictione XI.

Convenientes sancta & universalis synodus, quæ per divinam gratiam & pietatem imperatorum congregata est in Nicæa, dum eius metropolis fuit, prædicantibus prædicatione sancta Romæ ecclesiæ Petro, apostolo Petro, & Paulo terrenorum primo pontifice, monachis & abbatibus venerabilibus, sanctis Sabbas Romæ Ecclesiæ, venerabilibus locum apostolicum tenentibus, & sanctissimis archiepiscopis Graecis Romæ habitantibus, Tarasius eius & sanctissimus archiepiscopus magnæ urbis Constantinopolitanæ Romæ, Sanctus ac Thomas venerabilibus presbyteris, monachis & monachis apostolicam sedem [illegible] dixerunt: Agapitus episcopus Cerasuntis Cappadociæ, Sanctus episcopus Ephesi, Constantinus episcopus Constantiæ Cypriorum insulæ, Nicetas episcopus Cretæ, Leontius episcopus Sardis, Petrus episcopus Sardiniæ, Basilius episcopus Calchedonis, Elias episcopus Cretæ, Epiphanius diaconus ecclesiæ Constantinopolitanæ & locum obtinens Thomæ archiepiscopi Sardiniæ, Sabbas monachus & locum obtinens

Ἀρχὴ πρώτη.

Ἐλαττωθήτω τὰ κτήματα τῆς Νικαίας τοῦ κλήρου.

ΠΡΩΤΗ ΠΡΑΞΙΣ.

ΕΝ ὀνόματι κυρίου καὶ δεσπότου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν, βασιλεύοντος τοῦ εὐσεβοῦς καὶ στεφανωθέντος παρὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ τοῦ θεοῦ Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἔτους ἑβδόμου τῆς βασιλείας αὐτῶν, μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἰνδικτιῶνος ἑνδεκάτης.

Συνελθοῦσα ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν καὶ εὐσέβειαν τῶν βασιλέων συγκροτηθεῖσα ἐν τῇ Νικαίᾳ, ὅτε ἦν αὕτη μητρόπολις τῆς ἐπαρχίας ταύτης, κηρυττόντων τῆς κηρύξεως τῆς ἁγίας τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας Πέτρου τοῦ ἀποστόλου καὶ Παύλου τοῦ πρωτοποιοῦ τῶν ἐπιγείων, μοναχῶν καὶ ἡγουμένων τῶν ἱερῶν μονῶν τῶν τῆς ἁγίας Σαββᾶ τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας, τῶν τὸν τόπον τὸν ἀποστολικὸν τῆς ἁγίας τῆς ἐν Ῥώμῃ ἐκκλησίας ἐπεχόντων, καὶ τῶν ἁγιωτάτων ἀρχιεπισκόπων τῶν Ἑλλήνων τῶν ἐν Ῥώμῃ διατριβόντων, Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου τῆς μεγάλης Κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας Ῥώμης, καὶ Σοφρονίου καὶ Θωμᾶ τῶν ἱερωτάτων πρεσβυτέρων καὶ μοναχῶν τῶν τὸν τόπον τὸν ἀποστολικὸν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἐπεχόντων εἶπαν· Ἀγάπιος ἐπίσκοπος Κερασοῦντος τῆς Καππαδοκίας, Σαμψὼν ἐπίσκοπος Ἐφέσου, Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου νήσου, Νικήτας ἐπίσκοπος Κρήτης, Λεόντιος ἐπίσκοπος Σάρδεων, Πέτρος ἐπίσκοπος Σαρδινίας, Βασίλειος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος, Ἠλίας ἐπίσκοπος Κρήτης, Ἐπιφάνιος διάκονος τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως καὶ τόπον ἐπέχων Θωμᾶ τοῦ ἐπισκόπου Σαρδινίας, Σαββᾶς μοναχὸς καὶ τόπον ἐπέχων

Anno Christi 787.

[illegible] Ephesi Ecclesiæ Episcopus, David Ephesinus Antiochiæ, Nicolaus [illegible] Hierapolitanus Hierapolis, [illegible] Tralles, Constantinus Ephesinus Tralliis, Nicetas Ephesinus Laodiceæ, Nicetas Ephesinus Sardis, Constantinus Ephesinus Pergae, Nicephorus Ephesinus Nicomediæ, [illegible] Ephesinus Ilio, Theophilus Ephesinus Cyzico, Theodorus Ephesinus Sardis, Leontius Ephesinus Smyrnæ, Constantinus Ephesinus Ancyra, Nicetas Ephesinus Gangris, Nicetas Ephesinus Ephesi, Theodorus Ephesinus Mediolani, Nicetas Ephesinus Ephesi, Constantinus Ephesinus Tyro, Nicetas Ephesinus Ephesi, Constantinus Ephesinus Sardis, Theodor

ἐπίσκοπος * Ἡρακλείας Μεταβασιλείας ἐπίσκοπος Κολλιμπόνων, Λεόντιος ἐπίσκοπος Μαρίας, Σισίνιος ἐπίσκοπος Ζαλᾶς, Θεοφύλακτος ἐπίσκοπος Χαιρωνείας, Θωμᾶς ἐπίσκοπος Δαρείας, Γεώργιος ἐπίσκοπος Θεοδωρουπόλεως, Σισίνιος ἐπίσκοπος Καλλιδόνων Θρᾴκης, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Βοβίων, Βενιαμὶν ἐπίσκοπος Ἰτίου, Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Σιδηροῦς, Ῥαῶν ἐπίσκοπος Ἀθηνῶν, Σισίνιος ἐπίσκοπος Γορτύνης, Θεοφύλακτος ἐπίσκοπος Ἀναβαλοπόλεως, Λεόντιος ἐπίσκοπος Νάξου, Ἀνθίμος ἐπίσκοπος Βοιωτίας, Σπυρίδων ἐπίσκοπος * Κερκύρας, Ἐυδόξιος ἐπίσκοπος Σολεκίων, Θεόδωρος Κῶν, Γεώργιος ἐπίσκοπος Τρικκαίων, Ἀλεξάνδρου ἐπίσκοπος Ἀνακλίνων, Μιχαὴλ ἐπίσκοπος Γόρτυνος, Ἐυδόξιος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, Λεόντιος ἐπίσκοπος * Ῥεθύμνης, Γρηγόριος ἐπίσκοπος Ὄρεα, Στεφανὸς ἐπίσκοπος Δεκαπόλεως, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κορίνθου, Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἡλείας, Νίκων ἐπίσκοπος Ἴλιος, Θεόδωρος ἐπίσκοπος Τρικκαίων, Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἀβύδου, Ἀνθίμος ἐπίσκοπος Τριφυλίας, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τριφυλίας, Στεφανὸς ἐπίσκοπος Σελεύκων, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Τριφυλίας, Στεφανὸς ἐπίσκοπος Σελευκίας, Θεοφάνης ἐπίσκοπος * Μυτιλήνης, Ἰωσὴφ ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας, Μιχαὴλ ἐπίσκοπος Ἰτάλης, * Γεώργιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Δίου, Εὐθύμιος ἐπίσκοπος Ὀρόνων, Θεοφάνης ἐπίσκοπος Ἱερακοφάλων, Βασίλειος ἐπίσκοπος Βιθυνίας, * Λεόντιος ἐπίσκοπος Λαρίσης, Θεοφάνης ἐπίσκοπος Ἀρκαδίας, Μιχαὴλ ἐπίσκοπος Κωνσταντίας, Γεώργιος ἐπίσκοπος Νικομηδείας, Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, * Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀνδρίας, Ἡσαΐας ἐπίσκοπος Ἰωπόλεως, Θεοφάνης ἐπίσκοπος Σωστένων, Νίκων ἐπίσκοπος Δαβαλίας, Θεοφάνης ἐπίσκοπος Κιλίκων, Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Κιλίκων, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀμάσειας Ἑλλάδος, Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἑλλάδος, Νικόλαος ἐπίσκοπος Ἑλλάδος, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἑλλάδος, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἑλλάδος, Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἑλλάδος, Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἑλλάδος, Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἑλλάδος, Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἑλλάδος, Θεόφιλ

Anno Christi 787.

[illegible]

A Dionysius episcopus Neapolis, Constantinus episcopus Aulonitanus, Gregorius episcopus Mitylenes, Dionysius episcopus Isli, Gregorius episcopus Mytilenes, Georgius episcopus Bononiæ, Joannes episcopus Monæ, Stephanus episcopus Stadæ, Gregorius episcopus Nicomediæ, Anthimus episcopus Hyllarimenus, Theophilus episcopus Antiochiæ, Nicetas episcopus Heracleæ, Maximus episcopus Cassiopiæ, Theodorus episcopus Chersonesi, Michael episcopus Chersonesi, Constantinus episcopus Valentiæ, Georgius episcopus Tyriæon, Christophorus episcopus Arcadiæ, Leontius episcopus Tamasiæ, Petrus episcopus Arcadiæ, Gregorius episcopus Tamasiæ, Joannes episcopus Tamasiæ, Joannes episcopus Alinæ, Nicephorus episcopus Leucadiæ, Georgius episcopus Appiæ, Constantinus episcopus Lampsaci, Michael episcopus Hemipedon, Nicetas episcopus Nicææ, Christophorus episcopus * Pontiæ, Nicetas episcopus Pontiæ, Theophylactus episcopus Cerasuntis, Nicetas episcopus Amphipolitæ, Joannes episcopus * Cortyæ, Georgius episcopus Modræ, Theophylactus episcopus Ancyræ Phrygiæ, Stephanus episcopus Iconii, Joannes episcopus Hadrianopolis, Constantinus episcopus * Andrianopolis, Epiphanius episcopus Pyrgiæ, Joannes episcopus Philomelii, Michael episcopus Pappadiæ, Theodorus episcopus * Sagalæ, Joannes episcopus Apamiæ Cibotii, Constantinus episcopus Cotiæi, Nicephorus episcopus Adadenorum, Petrus episcopus Tyriæ, Joannes episcopus Bizyæ, Petrus episcopus Selevciæ Pisidiæ, * Leontius vicedominus & Joannes hieropsaltes, Marianus episcopus Magydenorum, Paulus episcopus Arcadiæ, Nicephorus episcopus Hierapolitæ, * Leontius episcopus Andrianorum, Leontius episcopus Sebastianorum, Marianus episcopus Prusiadensis, Theodorus episcopus Constantinopolitanus, Eustathius episcopus Cybistrorum, Nicetas episcopus Syri, Zacharias episcopus Cadoidorum, Salomon episcopus Mathadorum, Eustathius episcopus Lamiadum, Theophylactus episcopus Zenopolitæ, Constantinus episcopus Dalmatiæ, Eustathius episcopus Constantinianæ, Marianus episcopus Amorium.

Sed et Theodorus vir sapientissimus, et omnium temporum hominum magnus, qui ex [illegible] Sophia, prudentia & [illegible] philosophia & [illegible] prædicabat, id est, Patrem [illegible] creatorem, patrem & omnes Dei [illegible] * effici, & [illegible] * [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] & [illegible] &

Actis Ephes.

& eidem subiecit, & quæ congrua sunt, & veritatis prædicatori.

Sancta synodus dixit: Hæc synodalia petitio tuæ sanctitatis approbamus.

Tarasius sanctissimus & beatissimus patriarcha Constantinopoleos dixit: Opportunum est nunc dicere prædicatum illum virum, quem sæpe audivistis per exemplum prædicantem: Ecce positus in ruinam, et in resurrectionem plurimorum. Quando enim Deus hoc adoptat, vacat in his quæ agunturus, facilius inquirere, quomodo valeamus ejus certitudinem cognoscere. Nam est in omnibus bonis consultum, quæ sibi contraria sunt, ut ea quæ sunt ecclesiasticor

Anno Christi 787.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Adorabit eum omnes Dei, & magis fideliter [illegible] eorum agnitio, quamvis & [illegible] eum diffusio [illegible] diuqum, & pacificamque [illegible] omnibus [illegible]. Et quoniam Paulus [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 787.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio VI.

nondum quæ erroneam collecta sunt, et ab hæresi quamquam ad orthodoxam confidentiam & traditionem catholicæ ecclesiæ conversa, et Scripturis sanctis dictantibus hæresibus condemnatis orthodoxam. Vnde & ego Basilius episcopus civitatis Ancyræ proponens eam catholicæ ecclesiæ, Mediolanensis fortissimo papæ, & Tarsiæ beatissimo presbytero, sed beatissimo & apostolico sedis Alexandriæ, sed & Alexandriæ, & Sancta Ecclesia, nec non omnibus orthodoxis pontificibus & sacerdotibus, publicavi hanc, cum subscriptione patrum facta ex Scripturis, & adversus eos, qui ex apostolica subtrahunt pacem, simplicem. In hoc ergo etiam eadem ex patre divinitus collecta hæresium verba, pro hac cautione sunt. Quemadmodum enim ex sancta ecclesia, catholicam hæresim, sed formam ordinationis sunt, & legem ac regulam eorum et hæc. Vnde magis probatur, sanctorum collectio, et & patrum Dei subscriptorum ecclesiæ.

Credo igitur et confiteor et sentio Deum Patrem omnipotentem & in eum dominum Jesum Christum, filium ejus unigenitum, & in Spiritum sanctum dominum & vivificantem. Trinitatem consubstantialem & confidentem, et unam deitatem, potentiam & partem adorandam & glorificandam. Credo autem eorum quæ sunt dispensationem unam Divinitatis. Annuit voluisse & Dei verbum Christi, quemadmodum sancta & universalis sex synodi verbum & adversus hæresim sex patres et dogmata sanctorum, prata quod anathematizavit & ipsa, eorum etiam & superscriptum incorruptum dictum contra sancta Dei genitrix Mariæ, sanctissimæ & catholicæ virginis, & adversus omnem hæresim, atque studia & prudentia * ipsius eorum cum omnibus hominibus adjacentia fabula, & immobiliter stantes, & dum habent dictum pretiosum Dei sacrosanctum Symbolum & venerabilis imaginis non dispensationem domini nostri Jesu Christi, considerantes quod tempo Judæi ob propter Salvatorem nostrum, & sanctorum domina nostra sanctæ Dei genitricis, * atque sanctorum apostolorum, prophetarum, martyrum, & omnium sanctorum, secundum pietatem & amplectitur, atque adoratione quæ pertinet ad honorem, imaginibus, propterea nobis mutatis & sanctorum ex nos annis & ex ea parte synodum, quæ ex fidelitate & dominica congregata, & septima synodus nominata est, ab his vero qui nobis sapiunt, pontificibus atque hoglitas & regulantur apostolicas, atque quæ ratione veritatis & pietatis de idolis, & contra divinam traditionem ecclesiasticam hæresiarum subdolet & sanctæ quæ pertinet de abigere Dei Ecclesiam, & fundat ac venerabiles imagines contrariæ apostolicæ; sed & hæc percipiunt adhuc a fonte Dei exclusa. * Ex qui enim Theodotus filii nostrum episcopus, Nicænus Pergamenorum Publius, Basilius Pisidæ * ex Ecclesiæ * venerabiles quæ eximit fidei Dei adhuc Constantinus, qui fuerunt particulares. Hæc ita sentiunt, & hæc adversus & idolorum hæresiarum & fidei adorat, Deo

* ipsius hæresis.

* ex ordinatione.

* ex ordinatione ecclesiæ.

* ex ipsa.

* ex ordinatione ecclesiæ.

* ex ipsa.

* ex ipsa.

A

B

C

D

E

* ipsius hæresis.

* ipsius hæresis.

* ipsius hæresis.

Anno Christi 787.

A

B

C

D

E

F

G

Concil. gener. Tom. VII.

Actio tertia.

Sanctissimus ac Deo honorabilis dixerunt. A
de omnibus sacris synodis hæc, & ego proscinxi, & omnibus semper fidelibus, quemadmodum sunt hæreses hæc contra veritatem inventæ, quæ ipsam veritatem impugnant, & impietatem introducunt, & confabulantur, & anathematizantur ipsæ sedes divinæ, & honorabiles omnes in hoc mundo, & obscuræ, & ego fidelibus synodum, volumus, ut cum omnibus Christianis recipiant, & nos recipiamus veritatem.

Theodorus sanctissimus, & beatissimus patriarcha dixit: Quidam non omnino verba alterius diversitatem Theodorus, & digna est recipiamus.

Sanctissimus dixit: Digna est secundum patres canones.

Theodorus sanctissimus patriarcha dixit: Si vobis placet, recipiamus, quod prohibet canon, digna est.

Theodorus sanctissimus episcopus pro patrum sanctorum legem.

Sancta & universalis synodus Theodoliam recipit Christianos. Confitemur, & politeiam, & magnum, complectens omnes alias principalis constitutiones veterum doctorum sedis Dei sedis, & Dei quidem, quæ dicunt hæc omnes principes, & omnibus & pontificum ipsa, & hæreticorum illos omnipotentes non ut omnis, tamquam dicit, quæ habent confabulationem apud Christianos dominum sedium, quæ ex ea nostra est. Fuit sancta hæreticorum, & laudabilissimorum apostolorum, prophetarum, & martyrum, & patrum atque eulogiarum omnes hæreses propter & adhuc, non tamquam dicit: dicit: sed adhuc & omnem contumaciam, quam habebant prius in vos, et tam nunc abrodunt, atque omnibus illum et vos omnes et horrendum pro ut ab Deum, quemadmodum dicit nobis per hæreticorum omnes hæreses, nobis omnibus, pro ut ab dominos dominos & ipsum dominorum nostrum & Deum, & angelorum, & omnipotentem, tamquam omnem ipsa dominorum per Christo, & accepistis gratiam de ipso ad Deum adhuc abdicantes, & longanimem, & demonstrantes ipsum, quemadmodum cotidie Christianos tempore a Deum apostolos & prophetas, & adhuc ad vos. Deinde autem confessus in omnibus laudantes principalis hæreses omnes, nobis sedis Christi, & sedis Dei genitrix, et tamen omnes qui de ipsa genitrix, & omnes colunt, et tamen disponentes ipsam omnibus omnibus. Semper plenis temporibus omnes laudantes & hæreticorum omnes apostolorum, prophetarum et martyrum, ipsa omnibus servantes, & apostolorum omnes, et hæresi insipiens, ad vos omnes & magnificantes propterea, omnemque longanimem. Et omnes regum B hæreses et hæreses omnes ad vos omnes, ad vos omnes vel regum et omnes, qui omnes patrum omnibus, et hæreticorum omnes omnes omnes omnes hæreses omnes omnes omnes omnes

ACTIO VII.

& primos discipulos; sic quoque Sanctorum veneratio, sic vivificæ Crucis veneratio, & multæ ac laudabiles consuetudines servantur. Et tantum apud illos Quæstiones * laboratæ sunt, quæ bonæ, ac mentes omnes ad sanctas obsequiorum dominam, & Christifomam duxerunt; Sanctorum enim gloria non cessabit mortua, nec laudabiles obiva; sed pulchrum defunctis fructus, vivis potentiores credunt, & alia audit & intuetur. Et idem rogo vos fratres, & claros, pastores ac eximios & sacros vobis Scripturæ ait, dicens Salvator Deus Isaacum, & Moysem, & Iacobum. Quæ-

* Id est, quæ opera

Ita vi

ritis ut, sicut quidem Christus eorum quæ petit, quemque rogat humanus fuit, sollicitus sit ut ita quidem eorum Deo & angelis quæ fuerit laudet & paradisiaca sint, per intercessionem vestram, a fornicatione desistant. Hi qui non adorant venerabiles imagines, anathema. Hi qui blasphemant dicunt in paradiso & venerabiles imagines, anathema. Hi qui audent dicunt, et blasphemare venerabiles imagines, vel sacrate illas adeli, anathema. Hi qui non docent adorare imaginem Christi anathema. Omnibus ergo adorans venerabiles imagines fuerit & adorandes omnibus hominibus qui fecerit Deo placentem, anathema. * Chrisostomum cum

* Id est, ut quidem Deo & sanctis placeat, ut ita, ut ita, ut ita

Actio Tertia.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Nos A
non solum, ut ita dicam, imponere laboribus, verumtamen etiam vendidimus eos, & nunquam dormimus: & fundere lacrimas, & nunquam sperantes ejus, cujus causa vendidimus apud nosipsos eum, nunquam memoriæ commendantes, relinquimus depositum nostrum. Et si quidem [illegible] hæc facimus, dicit ipsorum ignorantia nobis. Si vero non fecimus, quid ipsorum, prudentiam ipsa cum nobis & omnibus hic coram omnibus nobis, & consacerdotibus & sanctissimis nobis, inhibitione quæ non convenit, habita vestra, fuit illa convocatio dirumpere dirumpere, & dissolvere dissolvere, & [illegible] B & [illegible], sanctissimos episcopos vestros salutandos.

Leo sanctissimus episcopus Rhodi dixit: Possibilitatis confidentia Dei, & in confessione nostra credidit, & [illegible] fecit hæc, per inspirationem vestræ sanctitatis, & non humanam deliberationem nostræ mentis.

Gregorius sanctissimus episcopus Petrumantiæ dixit: Sanctissimi & [illegible] fidem ab apostolis & patribus suscipimus & retinemus.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Si est aliquis alius et nobis, quemadmodum dictum est vobis, prodeat.

Hipolitus, de qua urbe ipse venit dicentes: Non [illegible], sanctissimi domini, quod dicunt per [illegible] C [illegible] & [illegible] Sancti Spiritus.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quis est [illegible] ad [illegible]?

Hipolitus, de qua urbe ut venit, dixerunt: Sanctissimi apostolorum & patrum doctrina.

Gregorius sanctissimus episcopus Philadelphiæ dixit: Et [illegible] sanctissimi apostolorum, quæ ipsi Antiochiæ congregati dicunt: Et ne aliquis [illegible] de quibus dicunt, [illegible], sed potius [illegible] D [illegible] Sancti Spiritus Christi. Sed & [illegible] Ecclesiæ [illegible] dicit: quæ congregatio [illegible] vel [illegible], quod non [illegible] [illegible].

Leo sanctissimus episcopus Rhodi dixit: Omnia quæ fuit ac vere [illegible], [illegible] & [illegible] & [illegible], & [illegible] & [illegible] & [illegible]

Anno Christi 787.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ Πορφυρογέννητος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀνεγνωσθέντι βιβλίῳ, οὐκ ἐν ἀκριβείᾳ τῆς ἀληθείας.

Λέων ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας εἶπεν· Εἰ ἐν τῷ ἀναγνωσθέντι βιβλίῳ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Κυζικηνῶν εἶπεν· Οὐκ ἀνεγνώσθη ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἁγίων πατέρων, ἀλλ' ἐν τῷ χάρτῃ.

Τοῦτο δὲ οὐκ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐστὶ τὸ ἐν τῷ ἀναγνωσθέντι χάρτῃ ἀναγεγραμμένον.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἐφέσου εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀναγνωσθέντι βιβλίῳ τῶν ἁγίων πατέρων, ἀλλ' ἐν τῷ χάρτῃ, ἀναγεγραμμένον ἐστὶ τὸ ἐν τῷ χάρτῃ ἀναγεγραμμένον, ἀλλ' ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἁγίων πατέρων.

Τοῦτο δὲ ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐστὶ τὸ ἐν τῷ χάρτῃ ἀναγεγραμμένον.

Ἰωάννης ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος Ἀμορίου εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀναγνωσθέντι βιβλίῳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῷ χάρτῃ ἀναγεγραμμένον ἐστὶ τὸ ἐν τῷ χάρτῃ ἀναγεγραμμένον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἀναθεμάτιζε τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ὁ ἁγιώτατος Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Ῥωμαίων ὁ Πορφυρογέννητος εἶπεν· Ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀναγνωσθέντι βιβλίῳ τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῷ χάρτῃ ἀναγεγραμμένον

Actio prima

Adhibeo, & qui eum se esse, dicunt: A
Hoc etiam & apud omnes manifestum est,
quia omnipotentis patris omnium voluntatem
sequi.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Et de
aliis eadem legere hic.

Hæc hæresis anathemata, sicut sancta
Nicæna synodus eamdem extirpavit: De his
qui se anathematizant Cadurum, id est, mortuos,
& adorando venerari ad vitandam ca-
tholicam, plenam fidelis & magnæ synodi,
& impietatem manus attrahentes, & in
alios permittunt. Hæc autem per omnia
vestra scripta comitant probantur, quod
catholice & apostolice confessa dogmata
& inquisitionem, & hæresis in
tionem, & his qui in perversitatem prolapsi sunt,
ergo quos de ipsis confirmantur, & tempus
delinquit: ita et nostrae catholicæ & apostolicæ
plenæ fugantur et omnibus abscondunt
vera fore in vitis, fere et certitudo
id est, quæ tuæ eadem, quæ tuæ
tuæ et clare, et eodem habere perversum,
&c.

Theodorus reverendissimus episcopus Cae-
sareæ Syriæ provinciæ dixit: Ad hæresim
hanc ut habet canon quo habet.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sed
& de omnibus legere.

Epiphanius diaconus sanctissimæ matris
Caesareæ Syriæ provinciæ, & vicarius ep-
iscopi Sanctæ, dixit: Hic commonitus de Ca-
thari, id est, mundis est dictus.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Nunc
ergo & hoc in tempore hoc commonitus hæresis
quomodo dicentur tuæ parte?

Iuvenis Deus amabilis vocatur apostolici
thoni, id est, dixit: Hæretici Novatiani de ma-
chali nomen habentur.

Sancta synodus dixit: Hoc manifestum est.

Reverendissimus monachi dixerunt: Hæc qui
nunquam confessionem percipiunt, dicit regula
Ecclesiæ.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Et
quomodo non legitimi manus imponere?

Reverendissimus monachi dixerunt: Oportet
dicere, id est, dicentur.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Fu-
ta in benedictione manus hic manus im-
ponere dixit, & non [illegible]

Glorioso diaconi principes dixerunt: Si dixit
non est apud problem, propter hæc pe-
ccatum contra ecclesiæ secundum canones.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sed
contra et alios canones de ordine hæresis.

Sancta synodus dixit: Et hoc probandum, et
contra canones.

Idem Deus amabilis diaconus & notarius le-
git Epiphanius sancte ac venerabilis synodi ad
eumdem errorem.

Si qui enim dixerunt, qui per baptismum
veniam sunt, a Novatio, & his qui
in eo sunt, publicari sunt baptizatis, quod
nulla ignorantia, & hæc proprium gradum re-
cipiunt [illegible] * qui vitabant dicunt qui
[illegible] & orthodoxa synodo [illegible]
[illegible] sunt, sive non, sive post hæc
[illegible] tempore, cum hos episcopis

Actio prima

Ἀδέχομαι καὶ ὁμολογῶ ἐμαυτὸν εἶναι· καὶ τοῦτο πᾶσι
δῆλον· καὶ ἀδιάλειπτος, καὶ ἀεὶ τὸν τῶν ἁπάντων δεσπότου
τὸν πατέρα τὸν τῶν ὅλων θέλημα ἀκολουθῶν.

Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου εἶπεν· καὶ
περὶ τῶν ἄλλων τὰ αὐτὰ ἀναγνῶναι ἐνταῦθα.

Αὕτη ἡ αἵρεσις ἀναθέματα· ὥσπερ καὶ ἡ ἁγία
Νικαία σύνοδος τὴν αὐτὴν ἐξέκοψεν· περὶ τῶν
ἑαυτοὺς ἀναθεματιζόντων Καθαρῶν, τουτέστι νεκρῶν,
καὶ προσκυνοῦντας ἐπὶ τὸν τῶν καθολικῶν, καὶ πλήρους
καὶ πιστῆς καὶ μεγάλης συνόδου, καὶ τὴν ἀσέβειαν
τῶν χειρῶν ἐπιτρεπόντων· ἃ καὶ τὰ σὺν πᾶσι
ταῦτα τὰ γράμματα σου συνεπιμαρτυρεῖται, ὅτι
τὰ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς πλήρους
φυγαδεύεται καὶ ἀποκρύπτεται τὰ ἀληθῆ ἐν τοῖς
βίοις εἶναι, τουτέστι τὴν αὐτὴν σου καὶ τὴν
τῶν ἀποστόλων καὶ τὴν τῶν ἀληθῶν καὶ τὴν
τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ
καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ καὶ τὴν τῶν ἐν τῇ πλάνῃ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Arrio exilia.

Et ipsum nihil esse, qui nullam subsistentiam habere videntur, & diversos videlicet in Scriptis sonantes demonstrare prædicant, qui quia ab Ario dudum, quando pestiferus in Alexandria, malignus contra Virginem composuit Hæresiarcha, fugebant illum, & in, qui ab eorum gemmatione subsistebant, adoptabant quæ commentatus. Denique ad * confirmationem rebellionis, beatissimus episcopus Hermogenes Cæsareæ, a quo super malignis opinionibus illa pulsabatur, profitebatur fore sibi fidei & in confirmatione ab eis falsopta. Enimvero post illius discessionem non ad Constantinopolitanam vacavit Ecclesiam, nihilo minus & ipsum suspicans dogma Arii propinare sibi. Deinde illos ab aliquam causam populos, cum resultet ad comparationem sua, & nostrum existere & impius quidem testimonia, subiectum concordantes ordinabant obscuros: & unanimique percepto episcopatu, pecunias apparet, excluserunt Hermogenem de consilio, quod ab eis apud Augustum factum est, condemnatis. Deinde cum ad Nicæam perveniset, simpliciter cum consentiunt fuit, quæ sunt omnia. Constantinopoli autem rursum sua quæ pretendunt hæresis, contulit, & tulit ab episcopatu propulsus; per ea quod Melitium nostra deposuerat fuerat, illi tunc subsistunt concipiunt, & quod ad vos profectus, & quæ sunt, quæ illi abscissi episcopatu Liberio intentant, & quæ sit, quæ ipsi proponunt, ignoramus: nec quia episcopatum illi reformantur in aliquam ecclesiam quando apud Tyrum congregatur, non referuntur illi hæc.

Ipsi vero non & ad Tyrum convenerunt episcopum parte nostri episcopi, in quo hæresiarchiam parte Eudoxii commentantur & contrapponunt ab hæresi, nonnulli.

Sacrilegium revocantibus discordia & contumacia venerabilis pacem hostis integer.

Et dominus Sancta ac venerabilis conciliatio contra Melitianos, id est, Eudoxii.

Multa contra nobis, ac Dei amabilibus episcopis Valentino & Amphilochio, & omnibus Amphilochio & Lycopolitis provinciarum reverendissimis episcopis, quæ universis quæ in episcopatu charitate dantur fuit, tumultus, & prævaricatio nulla modo prohibuerunt, dicens videlicet existentibus quæ sit quæ gesta sunt. Alexandriæ. Itaque quæ fuit per omnem provinciam ex Melitianorum, id est, Secundum hæresi, sed & fidei subiectus, quod hæresiarch longiore ratione, sive clerici sive laici, consentiunt, & sanctorum vocantur in longum. Secundum ea quæ in pax ecclesiæ fundata, illata pro magnitudine fuit, omnem clerum quoque in loco, hoc vero in communione coniuncta.

Pro ut in omnibus libris de omnibus ordinibus pacem hostis integer.

Sancti pacis nostri Constantinopolitani episcopi Alexandriæ Macarius diaconus dominus omnipotentis.

Dilectus a dilectione nostri Pacis monachus, qui in nobis pertinent ad quos hodie communicantes, sanctissimo episcopo Sanctis amplectis,

Ex ipsius nihil esse, qui nullam subsistentiam habere videntur, & diversos videlicet in Scriptis sonantes demonstrare prædicant, qui quia ab Ario dudum, quando pestiferus in Alexandria, malignus contra Virginem composuit Hæresiarcha, fugebant illum, & in, qui ab eorum gemmatione subsistebant, adoptabant quæ commentatus.

* Ex ed. Ven. Denique ad * confirmationem rebellionis, beatissimus episcopus Hermogenes Cæsareæ, a quo super malignis opinionibus illa pulsabatur, profitebatur fore sibi fidei & in confirmatione ab eis falsopta. Enimvero post illius discessionem non ad Constantinopolitanam vacavit Ecclesiam, nihilo minus & ipsum suspicans dogma Arii propinare sibi. Deinde illos ab aliquam causam populos, cum resultet ad comparationem sua, & nostrum existere & impius quidem testimonia, subiectum concordantes ordinabant obscuros: & unanimique percepto episcopatu, pecunias apparet, excluserunt Hermogenem de consilio, quod ab eis apud Augustum factum est, condemnatis. Deinde cum ad Nicæam perveniset, simpliciter cum consentiunt fuit, quæ sunt omnia. Constantinopoli autem rursum sua quæ pretendunt hæresis, contulit, & tulit ab episcopatu propulsus; per ea quod Melitium nostra deposuerat fuerat, illi tunc subsistunt concipiunt, & quod ad vos profectus, & quæ sunt, quæ illi abscissi episcopatu Liberio intentant, & quæ sit, quæ ipsi proponunt, ignoramus: nec quia episcopatum illi reformantur in aliquam ecclesiam quando apud Tyrum congregatur, non referuntur illi hæc.

† Deest (quod) in Ven. † omnibus

Ipsi vero non & ad Tyrum convenerunt episcopum parte nostri episcopi, in quo hæresiarchiam parte Eudoxii commentantur & contrapponunt ab hæresi, nonnulli.

Sacrilegium revocantibus discordia & contumacia venerabilis pacem hostis integer.

Et dominus Sancta ac venerabilis conciliatio contra Melitianos, id est, Eudoxii.

Multa contra nobis, ac Dei amabilibus episcopis Valentino & Amphilochio, & omnibus Amphilochio & Lycopolitis provinciarum reverendissimis episcopis, quæ universis quæ in episcopatu charitate dantur fuit, tumultus, & prævaricatio nulla modo prohibuerunt, dicens videlicet existentibus quæ sit quæ gesta sunt. Alexandriæ. Itaque quæ fuit per omnem provinciam ex Melitianorum, id est, Secundum hæresi, sed & fidei subiectus, quod hæresiarch longiore ratione, sive clerici sive laici, consentiunt, & sanctorum vocantur in longum. Secundum ea quæ in pax ecclesiæ fundata, illata pro magnitudine fuit, omnem clerum quoque in loco, hoc vero in communione coniuncta.

† Deest (quod) in Ven. † omnibus

Pro ut in omnibus libris de omnibus ordinibus pacem hostis integer.

Sancti pacis nostri Constantinopolitani episcopi Alexandriæ Macarius diaconus dominus omnipotentis.

Dilectus a dilectione nostri Pacis monachus, qui in nobis pertinent ad quos hodie communicantes, sanctissimo episcopo Sanctis amplectis,

Ἐν τῷ ἑνὶ τῷ μηδὲν ὑπάρχειν, οἱ μηδεμίαν ὑπόστασιν ἔχειν δοκοῦντες, διαβεβαιοῦνται, διαφόρους δηλαδὴ ἐν τοῖς Γράμμασι φθεγγομένους ἐν τῷ ἀποφαίνεσθαι, οἱ δὴ διὰ τὸν Ἄριον, ἡνίκα ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, κακοῦργος ὢν ἐπὶ τὴν Παρθένον ἐπεμελήσατο, τὸν ἐκεῖσε φεύγοντες, καὶ τοὺς ἐν τῇ γεννήσει αὐτοῦ ὑφεστῶτας ἐπεδέχοντο, ἃ τοῖς γεγραμμένοις αὐτοῦ ἐπεμελήσατο. Ἀλλὰ μὴν καὶ πρὸς τὴν τῶν ἀπιστούντων ἐπιβεβαίωσιν, ὁ μακαριώτατος ἐπίσκοπος Ἑρμογένης Καισαρείας, ὃς ἐπὶ τοῖς ἀθεμίτοις δόγμασιν ἐλοιδορεῖτο, ὁμολογεῖν ἔφασκεν ἐν τῇ βεβαιώσει τῶν ἐξ αὐτῶν ἐπιφερομένων. Ἀλλὰ μὴν καὶ τὴν Κωνσταντινουπόλεως οὐκ ἐπεμελήθη ἐκκλησίαν, οὐδὲν ἧττον ὑποπτεύων τὸ τοῦ Ἀρείου δόγμα ἐπιποτίζειν αὐτῷ. Εἶτα τοὺς ἐξ ἑτέρου λαοὺς, ὡς ἐν τῇ παρ' ἡμῖν ἀντιπαραθέσει ἀντιλέγοντας, καὶ τὴν ἡμετέραν εἶναι καὶ ἀσεβεῖς τὰς μαρτυρίας, ὑποτεταγμένους τοὺς ἀμυδροὺς ἐκόσμουν· καὶ ὁμοθυμαδὸν τὴν ἐπισκοπὴν παραλαβόντες, χρήματα φαίνεται, ἐξεβάλοντο τὸν Ἑρμογένην ἐκ τῆς βουλῆς, ἐπὶ τῷ τὰ ὑπ' αὐτῶν γεγενημένα τῷ Αὐγούστῳ κατεγνωκότες. Εἶτα δὲ ἐπὶ τὴν Νίκαιαν ἐλθὼν, ἁπλῶς τοῖς πᾶσι συνεφώνησεν. Ἐν δὲ τῇ Κωνσταντινουπόλει πάλιν τὰ ἑαυτοῦ δόγματα ἐπιφέρειν ἐπιχειρεῖ, καὶ ἐξέβαλε τῆς ἐπισκοπῆς, ἐπὶ τῷ τὸν Μελέτιον ἡμῶν καθελεῖν· ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν τὴν ἐν τῇ Τύρῳ συνελθεῖν, ἐπὶ τῷ τὸν Λιβέριον ἐπιτίθεσθαι· ἃ δὲ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἐκκλησίᾳ ἐπιζητεῖν, ἃ δὲ ἐν τῇ ἐκείνου

Anno Christi 787.

Actio prima.

A

B

C

D

E

quidem ordine vi, quæ sola tenetur, co-
locanda est (quodsi profundius rimari de ori-
ginis, quæ penitus latet, rationem quæ sola
fuit, Fides est nostra & potestas commendatus,
qua Christum habemus, porro solida ratione
& ab his qui de Hispania & Galliis ortus, &
quod hic plerique, & absque, tu ut hic qui
ordinis & prudentiæ imperitus, ignoratur quo-
dam cum pertinacium gaudeat, non tantum
alterius loci, sed in deinde in clero. Hic autem
qui ordinem non habent imperitus, sed per
ecclesiarum & cum abbatissarum, placuit ut
vivat deinde, & habeant eiusdem locum, mo-
nitis cum tonsurarum particularium doctus,
& placuit ut corporalem in deinde. Venerunt
vitam quod non impedient ad imperantem
ne cum ordine quidem impedient vitalis
contemperant, elegerunt potius concubi-
nam habere, & potius prudens, quam pre-
dere populos. Hic autem prudentia, vel
illam vitam habet potiorem fuit, per ea
quod excidentem dicerent, & Arcus Mey-
Exod. 32. & Israel in vitam contemnit quidem quæ
nominum plebis, habuerit vanam defendi-
rem: ut abiderit populus in Ægyptum re-
versus, ut idolatriæ patrocinetur. Nam & ipso
tempo videbant apparebat, quomodo memoriam
in vitam cultus, & idolatriæ polluit: ita
nunc Ægyptum regnabit idolum, nunquam
& nunquam imperantem. Propterea
quam dispositus vitæ clamat idolum est, ut
qui his qui dicuntur & non propelli fortiter,
indeprimis ordinis conflat. Hæc & Romæ
Sanctæ, & a Romanorum nobilis fuit recep-
tæ: hæc & convenientia ejus dignitas dicunt,
quod ea quæ opportuna sunt, potius non fa-
ciunt.

Sed hæc de qua ipsa reverendissima mu-
nitis dicuntur: Non ab non debemus ratio-
nem, sed de tyrannorum. Non idem potest de-
ri, quia de Romanis & Graecis imperantes, &
dicunt, ut ex hoc ipsum imperantes quidem
ad pertinentiam non tamen ad decoratio-
nis admittunt.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: non
de omni convivio hominum idem potest omni-
no fabricari dominum, sed de principibus
hominum, & his qui vitam atque abstinentia
vestra quidem dominum vestrum in pontifi-
cia ordinationem, in potestatem accipere
operantur. Vestra legatus nostrum vadum ad
Romanorum nobis ipsorum potestatem ipsorum
Cumque imperantes locum qui dicit: Hæc ut
qui vadum & prudens imperant, ignoratur
quidem cum pertinacium gaudeat, non tan-
tum alterius loci, sed deinde in clero. Hic autem
qui vadum non habent imperantes, sed
per ecclesiarum & cum abbatissarum, placuit
ut vivat deinde, & habeant eiusdem locum, mo-
nitis cum tonsurarum particularium doctus.

Reverendissimi monachi dixerunt: Ecce
Deum prudentiam, hic finem potest consilium
in sacerdotium cum qui ab hoc conversa-
tione.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Non
ab hoc, ut intelligis, dominum potest non qui
vadum vestrum sunt imperantes, quoque
tuum & vestri patris sunt, neque in sacerdo-
tium: perfectus ad pertinent hominum in sa-
cerdotium non admittit; hoc hoc de opinion

A ἐκεῖνος γὰρ ἐξηπατήθη διὰ γόητος ἀνθρώπου
καὶ τῶν δεῖνα τῶν ἐκεῖσε ἐπιτηδείων, φησὶν ὁ Θ
ἀφῆκε τὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀνάθημα ἀπὸ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
κόσμου, ἀλλὰ δὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ ἐν τῷ Ἀαρὼν ἐν τῷ ἱερεῖ
ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῷ ἱερεῖ, ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῷ ἱερεῖ ἐν τῷ ἱερῷ
ἐν τῷ ἱερῷ ἐν τῷ ἱερεῖ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio primaria

Adhæc Constantinus dixerunt & notarii: A
venerabile patriarchæ legi: De gestis Concilii & venerabilis Synodi quæ est Calchedonensis.

Omnibus ac quæ cum ipso venerabilis ei episcopis dixerunt: Omnes probavimus, omnes credimus, omnes credimus.

Et rursus Thalassius, Eulalius & Eulalius venerabilibus episcopis dixerunt: Omnes probavimus, omnes credimus, omnes credimus, sic peti alia.

Et iterum venerabilissimus episcopus Ioannes: Ista cum ab omnibus sic sunt dictum, & omnes omnes, & quæ cum ipso venerabilissimo episcopo: Deus bene addicat in orthodoxis, hæc credimus.

Et peti alia plura, Illustrissimus venerabilissimi episcopi dixerunt: Omnes credimus, omnes credimus. Omnes credimus.

Sublata venerabilissima memoria & beatissimo monachorum Studii dixerunt: Si placet Sancta Synodo, subscribimus & subscribimus omnes qui scripsit tomum, sic hæc tantum facimus, ut nos.

Sancta Synodus dixerunt: Quæ vero dixerunt omnes de definitione.

Adhæc venerabilissimus monachus legit:

De ordinatione beatissimi Petri presbyteri Alexandrini.

Petrus contra Eulalium Alexandrinum, depositum, ordinationem eius congregatis, pauci monachis, Gelasio scriptis & nonnullis monachis, ordinavit eum sibi in episcopum Alexandriæ, cum ipse adhuc esset in sacerdotio, cum ipse ab eis quos hæresis communionis contagione inquinabat. Sed qui hæresim agnoscebant, monachos non quod sibi esse esset, sed quod placebant; nil quod antecessorum Christum, qui non esset unicum vita, qui solus constituere humanam fidelem ordinem monachorum, qui solus ut monachus vita dictum, ut ipse ab omnibus humilitatis & paulatim propter depositos, & hæresim propter dictos, ut ita tantum suspicione. Nec Gelasio fidei patrum monachorum ordinationem deposuerunt illi patriarchæ, & cum plurimis illis monachis, ut tantum per illis ordinibus suspicione, ut ipsi ordinationem deposuerunt, & ipsi ordinationem deposuerunt, & omnibus fidei suspicione, & fidei suscitatione, per quam quod aliud quam hæresim deposuerunt hæresim religioni? Cum quia hæresim ordinationem deposuerunt, & omnibus suspicione, & omnibus fidei suspicione, & omnibus fidei suspicione, & omnibus fidei

Anno Christi 787.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Anno Christi 787.

cubitum, & prædicare hominibus. Ordinatio autem ipsa non est repudiata.

Theodorus sanctissimus episcopus Catanæ, & qui cum eo erant episcopi, Sociis dixerunt: Vestra dari subscriptiones episcopalibus libellis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ita nolo sanctos patres convenientia dictantes, sed ut ipsorum ipsis omnes exhibeant, alius ipsum dictet & prædicet. Sed etiam quemadmodum disponunt omnipotens sanctos patres Athanasius, ita repetite. Vestra potestas illos et clerus habeat, qui non alius magistri sunt.

Reverendissimus monachi dixerunt: Quid quod pseudoprophetæ et in omnibus rebus sanctis [illegible]

Sancti episcopi dixerunt: Ignoramus quos pseudoprophetas nostros pervertere, [illegible] quod in * condemnationem hæc dicunt qui contradicunt [illegible] quia si omnes fortunas ad principes [illegible], deposuit [illegible].

Constantinus Dei sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: *

* Habent Arcadius dixit per manibus, & quasi [illegible] dixit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Latrinis [illegible] de propositis sanctissimis quæstionibus [illegible] legantur.

Cultus venerabilissima discussio de sanctissimis & venerabilibus imaginibus patriarcha legit.

De vita sancti patris nostri Sabæ.

Sanctæ venerabilis synodus [illegible], quæ Constantinopoli congregata est, continuata & convocata [illegible] Constantinus & Theodorus Magistrii, de ea quæ de Leontio & Dolopio * dicta sunt, de ea videlicet, quod non fabulosum [illegible] pertinebant, & quod de [illegible] in [illegible] confirmantur & pertinebant [illegible] patriarcha. Cum tamen Deus conservandi imperatoris nostri [illegible] Theodosiopolim ex quo in synodo gesta sunt, & omnes episcopi Palæstinæ [illegible] & est condemnatus & [illegible] patres Alexandrinus Abbatum, qui ab hac ab episcopum proprium, & Syriæ [illegible] [illegible] sed ipsorum Leontii [illegible] [illegible] communicant. At vero patriarcha Antiochiæ [illegible] non agnoscit, & per [illegible] [illegible] [illegible] & prædicat [illegible] [illegible] [illegible] communicantes, imperitibus [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 787.

[illegible]

Η ἁγία σύνοδος εἶπεν· οὕτω πιστεύομεν καὶ οὕτω φρονοῦμεν.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἀναθεμάτιζε τὸν Ἀρειανὸν καὶ τὸν Εὐνομιανὸν καὶ τὸν Ἀετιανὸν καὶ τὸν Ἡμιαρειανὸν καὶ τὸν Ἡμιευνομιανὸν καὶ τὸν Ἡμιαετιανὸν καὶ τὸν Ἀνομοιανὸν καὶ τὸν Ἀνομοιοῦσιον καὶ τὸν Ἀνομοιαετιανὸν καὶ τὸν Ἀνομοιοευνομ

Actio VI. Cap. 1. *Ex ad Petrum Antiochenum Theophan. Epist. 11.

tempis ordinem est. * Ergo & nos fideliter A
sunt eos qui ab haereseos ordinati sunt, quemadmodum & Anacletus est monstratus. Et rursus, vere vos Dei est, quod non monstrastis illi qui permittit, sed semetipsos ita praecepit monstrare: & quia ex Deo est constructio. Quod si forte dicant dubitant de Anacleto, legantur ea quae de ipso sunt.

Cosmas viscerator & tabularius venerabilis patriarchi legit.

Primum Calchedonensi fidelis ac venerabilis synodo.

Confessione sancta vestra fidei & ad- B
versus concilio Iconoclastarum Graecis praeceptorum in Calchedonensi urbe congregatorum ad est, Publicolam & Leonem reverendissimos episcopos, & Romanae religionis praeceptores, Nicaenam sacram synodum sanctissimo episcopo Gregorio Romae Leone, & Anacleto sanctissimo episcopo magni nominis Constantinopolitanae urbis Romae.

Reverendissimi monachi dixerunt: Et hoc fideliter.

Adhuc Constantinus discorum & cartularius venerabilis patriarchi legit.

Ex vita sancti patris nostri Sabbae.

Hanc igitur & Elia patriarcha Solymorum ut dictum est, venerabilem, & sancta blandis & dispositionis ad imperatorem mittebat, ut apud Sabbam adventus vestri causa congregatum dumtaxat deliberaretur, ut non ad iniquitatis propositum relinquatur, indignatus in qui circa Sanctissimum & Philanthropum atque, in tam contrarium imperatorem, quod dicuntur a patriarchatus vestri & fundamentis. Et utinam pandatur quam velutiam, & quae fabricatum Anacleto vulgo dicta, multis modis monstrantur Florentum, & quadamdiu de fabricatione, cognitus Calchedonensis synodus excommunicatus, tantum cum de episcopus expellatur, ratio dimittatur. Quo comperto imperatum gaudio est, & Sacrum Acrophonum principem Anacletum episcopum ait. Qui Sacrum approbato patriarcham, multo quidem etiamsi dici non communicantibus dimittunt. Mirat autem synodus hoc Elyae archiepiscopi & non recepit, commotus, in illam imperatorem, & rursus dictum hoc quod synodus Hierosolymorum Maria monachi Sancta Sabbaitarum, cum quibusdam clericis & viris imperatorem. Et hoc agitatio, parte nobis Sabbas Sancta memoria Monachus in civitatem Sanctam ubi cum illis tenet Argumentis, non quidem qui vocantur non synodus Sacra, a Sancta infirmis sunt circum. Modo tandem autem monachorum undique collegerunt, ante Sanctam adventum illum Hierosolymorum, clamabant, dicentes: Anathema Severo & his qui communicant ei, patriarchis & tabularibus non magistris, quam principibus & militibus qui faciunt de imperatore monachis. Hic quoque Severus abstinet dum diversum, & imperiali potentia metuens, Calchedonensis synodus Sacra, multas Sanctis monachis, & Lauridata extremes episcopos confirmatis remandavit, unum Sanctum Christo Filio Dei, & poli ex virgine incar-

ἀπὸ Ἀνακλήτου κεκρατήκαμεν, καὶ ὅν τρόπον
ἐκεῖνοι τοὺς ἀπὸ αἱρέσεως ἀπὸ τῶν ἱερωμένων
ἐκβάλλουσι, οὕτω καὶ ἡμεῖς τοὺς ἀπὸ τῶν ἀποστόλων
ἐκβαλόντας, ἐν τῷ ἀναθεματίσαι τὸν Ἀνάκλητον,
ἐκβεβλήκαμεν τὸν ἀεὶ ἀνάθεμα.

Κατὰ τὴν ἀρχαίαν, ἀληθινὴν καὶ ἀκαταμάχητον τῶν
ἁγίων ἀποστόλων παράδοσιν, κράζομεν.

Πολλοὶ δὲ τῶν Καλχηδονίων ἁγίων ἀναθεματίσαντες
ἀπεκόπησαν.

Ἀναθεμα τοῖς τῶν ἁγίων καὶ ἀναθεματισθέντων
τῶν ἐν Καλχηδόνι ἁγίων ἀναθεματίσαντες τὸν
Λεόντιον καὶ Ἀνάκλητον τὸν ἀναθεματισθέντα
ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων, καὶ ἀναθεματίζομεν
τὸν ἀναθεματισθέντα ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων
Λεόντιον καὶ Ἀνάκλητον τὸν ἀναθεματισθέντα
ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ῥώμης.

Οἱ ἀναθεματισθέντες ἀναθεματίζομεν καὶ τὸν ἀναθεματισθέντα
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀναθεματίζομεν.

Ἐκ τῆς βίου τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Σάββα.

Ἀναθεματισμὸν τοῦτον καὶ Ἠλίας τὸν πατριάρχην τῶν
Σαβαϊτῶν, ὡς εἴρηται, γεγράφασι, καὶ γράμματα
πρὸς τὸν βασιλέα ἀπεστάλκασιν, ἵνα τὴν τῶν
ἐκεῖσε Σαβαϊτῶν ἀναθεματίσωσιν, καὶ τὸν
τῶν ἐκεῖσε ἀναθεματισμὸν ἀναθεματίσωσιν, καὶ
τὸν τῶν ἐκεῖσε ἀναθεματισμὸν ἀναθεματίσωσιν,
καὶ

Anno Christi 787.

[illegible]

A [illegible] & humanissimum prædicabit [illegible] Ecclesiæ dogmata, tam legis [illegible] & sanctissimam Ecclesiam secundum [illegible] & hanc [illegible] quæ prius in eadem Ecclesia [illegible] Et [illegible] doctrinam [illegible] Cyriacum [illegible] Alexandrinum episcopum, & Dioscorum [illegible] communionem [illegible] Eutychetem [illegible] & [illegible] Dioscorum [illegible] & [illegible] Dei [illegible] & [illegible] Diocesim & [illegible] & [illegible] & [illegible]

Actio Prima

dicunt inquiunt, sed quale reponunt de
ei, & dic, quia & hic quidem, quia in
Trinitate, licet non dicho: sed ut de
Trinitate quidem per consubstantiam & verbum
non agere, dominum hunc, & post dicunt
dominum, dicitur quia aliquid quae
a verbo pulchrum, & hypostatice verbum ex-
dicto dici solitum esse colitur. Archiepi-
scopi ergo dicentes per modum quaestionis
monachicum collegium ad finem se-
cundum invenerit, inquiunt vel quae. Fran-
tes quidem nominavit monachorum sum-
pitum, quia habebat congregatio dicens
dicta monachorum, & quantum est tam
multis pectoris nostrae caepit populum, vinum
est in conventum mirandi per * dominum
dicit se dominum Iesum patrem ipsis Sapien-
tia, ut quod fulgetur esse ab corporum
mirandum: Sed autem & propriorum
dicitur Hypostasi consubstantiae imperatoris,
non a Vitalium capitatum tolerat, & Ilia-
dicitur ut mentis, vinum vestrum. Conve-
nientibus ergo monachis tam monachis quam
virtutem ut numquam calunda dicere, vestrum
& fundatum dicit, & Zachaeus con-
fessus. Cumque * consulatis adversitatis, & *expulsis
non multa dicere ut patre matrem Sapien-
tia, omnium mirabile, dumque patrem adulta-
tione imperatoris adversantes, alterum in
quo mulierum accumpliscopus, habens locum
Theodorum, & Sabinum monachorum sum-
mum & dicit, & omnes populus per modum
horae clamabat dicens: Haereses anathema-
tizo, & Synodum sabatis. Postea ergo ipse
et rationale anathematizat Nestorium, &
Eutychem, & Severum, & Severianos
Caianita Cappadoce, & omnes qui non occu-
pant Synodum Calcedonensem.

Tarasius dixit: Quia patres dicit, Ar-
dicunt, Gaudium patrum mandatum sum:
quid ergo opportet? * Interpretis ab hoc quod
est dicere?

Sancta Synodus dixit: Unum dominum ado-
remus, & opportet interpretari.

Tarasius Sanctissimus patriarcha dixit: Quia
patres & plures omnes qui in hoc Sancta
Synodo conveniunt, id Sancta, Petrus,
Paulus, & Petrus, praecipuorum caelestis
hereditatis patres vocantur in Christo pra-
dicantes, ordinati sunt, quantum ad vi-
ribus Conditor angelorum dominum Iesum
sunt. & a Petro, qui et his non dicere, videre
dicunt patrum, ubique ad fortem Synodum,
nisi plus non mutetur quam quantum
& ipsi quae non hoc recipit fortem. Thomas
& Iacobus & Constantinus patriarcha in
prologuio * scripsit, dicit, hoc quod in-
ter omnes sunt, eversio notarum: & *de ante
propriis non dicit impossibile, per quemque
quae nunc nunc hereditas perdunt.
Sed Sancta Synodus patres ipsos quantum ad
omnes sunt, quemque ordinem co-
pere ipsum.

Sanctissimus dixit: Clarum est.

Constantinus Sanctissimus episcopus Cy-
pri dixit: Sufficiunt omnibus ut hoc
fidelibus laetari & de hoc, quia qui de haereticis
convertuntur, ita quemadmodum: Si ergo nunc
Pudor ad haereticum ceti, & laetantur ordinatione,
Deus nunquam dic.

A
B
C
D
E

Actio Prima

Ἀναγνωσθέντων δὲ τῶν ἀναγνωσθέντων τῶν ἁγίων,
καὶ λεγόντων ὅτι ἐν τῷ ἀναγνωσθέντι τῷ ἁγίῳ
Ἀθανασίῳ ἐν τῷ ἀναγνωσθέντι τῷ ἁγίῳ Ἀθανασίῳ
[illegible]
[illegible]
[illegible]

Ἀνάθεμα τοῖς ἀρνουμένοις τὴν ἀνάθεσιν τῶν ἁγίων εἰκόνων.

Ἀνάθεμα τοῖς λέγοντας τὰς ἁγίας εἰκόνας εἶναι εἰδωλικάς.

Ἀνάθεμα τοῖς λέγοντας τὸν Χριστιανισμὸν εἶναι εἰδωλολατρείαν.

Ἀνάθεμα τοῖς ἀρνουμένοις τὴν ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι ἁγιασθῆναι

Actio secunda.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ecce quæ quibusque dictata synodalibus quæ quæ [illegible] libellorum vestrorum ab, tum fidei de his quæ ab hæreticis dicta sunt confutatis, quam de his quæ secundum ea hæresi ab hæreticis catholicam ecclesiam.

Hypatius episcopus Nicææ legit libellum dicens: Ab omnia ipse libellus, quem & Pelagius transmisit episcopus Antiochiæ loci.

Leo episcopus Rhodi, Nicolaus Metropolitanus, Georgius Pelusiotarum, Gregorius de Ponto Polemoniaci, Leo Cypri, legerunt eumdem episcopus libelli.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Prælectum est nobis per lectionem libellorum, in ab eis conversis recipiat omnibus, & non sunt in illis aliud quod problemus.

Synodus [illegible] dixit: Fiat fiat pacifice.

Et in his exegerunt Sancta Synodus hæreticorum.

Multos annos imperatoribus.

Iesus & Constantinus magnorum principum & imperatorum multos annos.

Orthodoxorum imperatorum multos annos.

Deposuerunt nocent, nocentes, quæ facta est, dicunt nobis. Pater da veram vita.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Pax Dei & vera concordia nobis Amen.

Ταρασίου ἁγιωτάτου πατριάρχου εἰπόντος· ἰδοὺ ἃ ἐκ τῶν ἁγιοπρεπῶν ἐκτεθεῖσαν ἐν τῇ συνόδῳ ἐν τοῖς ἀναγνωσθεῖσι βιβλίοις ὑμῶν, τοῦ τε τῆς πίστεως ἐξ ὧν ἐν τοῖς βιβλίοις ἐλεγχθεῖσαν ἃ τῶν αἱρετικῶν, καὶ τῆς κατὰ ταύτας αἱρέσεως τῶν αἱρετικῶν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας.

Ὑπατίου ἐπισκόπου Νικαίας ἀναγνῶν τὸν εἰρημένον βιβλίον· ἀφ' ἁπάντων τοῦ βιβλίου, ὃν καὶ Πελαγίου τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας τοῦ τοιούτου.

Λέων ἐπίσκοπος Ῥόδου, Νικόλαος Μητροπολίτης, Γεώργιος Πελουσιωτῶν Πρωτοπάπας, Γεώργιος Πελουσιωτῶν Ἀνταφίου Πανάδος, οἱ ἀνὰ Κύπρον ἀναγνῶν τὸν αὐτὸν τοῦ ἐπισκόπου βιβλίου.

Ταρασίου ἁγιωτάτου πατριάρχου εἰπόντος· ἀνεγνώσθη ἡμῖν ἐν τῇ τῶν ἀναγνωσμάτων τῶν βιβλίων, ἐν οἷς ἐστραμμένοι ἐν τῷ πάντων ἡμῖν, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἄλλο τι ἐν τοῖς βιβλίοις ἡμῖν.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· εἰρήνη καὶ εἰρηνικῶς.

Καὶ ἐν τούτοις ἐξεκάστοτε ἡ ἁγία σύνοδος αἱρετικῶν.

Πολλὰ τὰ τῶν βασιλέων.

Βασιλεῖ καὶ Κωνσταντίνῳ μεγάλων βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων πολλὰ τὰ τῶν.

Ὀρθοδόξων βασιλέων πολλὰ τὰ τῶν.

Τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἀνθρώπους κατεστήσαν τὸν ἐν τῷ ἐν τῷ ἐν τῷ

Anno Christi 787.

[illegible]

Nicephorus Dei gratia, episcopus & chartophylax venerabilis parochiæ dixit: Regnante hoc pro fortitudine fidei venerabilis templum, dixerunt episcopum Nicomediæ.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Regnante.

Gregorius regio mandatu imperiali dixit: Mandatum a domino fidelissimo, et ut ministerium consilium episcopum Nicomediæ sive ad pium & fortem ipsorum virtutem, & calorem.

Sancta synodus dixit: Deus conservet pro imperatore nostro.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit ad episcopum Nicomediæ: Et ignota ubi prius [illegible] & si ignota ubi parentis, et confessus [illegible] & [illegible] & [illegible] &

Actio tertia.

[illegible]

Sancta Synodus dixit: Vt jubet Sanctissimus, episcopus qui adest, cum libello venit: & in sequenti actione, secundum quod poscunt, agatur.

Eusebius Salonitanus episcopus a sacrorum dixit: Memento Sanctissime & deinceps colendissime synodo, quibus petendum esse ut divina Dei Sacra Scriptura [illegible] [illegible] [illegible]

A principum, qui nunc imperant in ecclesiam
Dei, quos Deus gubernare et regere ecclesiam
suam et omnibus temporalem potestatem tribuisse
atque obedientiam fidelis populi iubisse. Vnde
omnipotens Deus [illegible]
[illegible]
[illegible]
B [illegible]
[illegible]
C [illegible]
[illegible]
D [illegible]
[illegible]
E [illegible]
[illegible]
F [illegible]
[illegible]
G [illegible]
[illegible]
[illegible]
[

Actio VI.

Actio VI.

Anno Christi 787.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Matth. 16. Luc. 1.

Gen. 18.

Exod. 3.

Exod. 20.

Exod. 34.

Num. 12.

A

B

C

Ioan. 1.

A

B

C

D

E

hominum genus ablatum. Erat enim oportet ut ipsa
[illegible] populum [illegible]
[illegible] Ideoque, & Christi domini
[illegible] Aliis vero [illegible]
[illegible] Ad vitam & Salutem. 1 Reg. 8.
[illegible] Deo sedis legitimæ, & [illegible]
[illegible] Objiciunt [illegible]
[illegible] Deo [illegible]
[illegible] Isai. 19.
[illegible] Deo [illegible] Cantic. 1. 1.
[illegible] Psal. 18.
[illegible] Psal. 18.
[illegible] Psal. 18. Psal. 44.
[illegible] Deo [illegible]
[illegible] Deo [illegible] 1. Reg. 8.
[illegible] Deo [illegible]
[illegible] Deo [illegible]
[illegible] Deo [illegible]

Actio secunda.

gere tempore; Nam & hodiernis temporibus ac
ridiculosis & hominum conditionis malitiosis
& pulcros figuratos, quibus quidem verbis
adornantes quidam vetere rebelle praeiudicantes,
& sacrilegis ausibus ad exhibitionem invitantur.
Quae omnia firmos habentes per omnem depin-
xerit, sive contempta illius admonitione per
sacrilegos dimittendo, sicut hodie hominis ac
christiani qui Constantinopolitani, qui & Cipri-
ferbonius, de praebola Sancta: Indicantes
imperiale & sacrosanctis affirmis, nunc ergo
mobiles, contradicit imagini: Nolite quia si
quis imagini imperiali injuriam inferit, ad
ipsum imperatorem, id est, ad ipsum principem
&c. ad quos dignitatem refert. Quomodo?
Nolite quod Christi imagine quae in ligno & to-
lerabilis est, vendere deum, non pulcrum velut &
omnia [illegible] quidem pictura pulcra
gaudia, sed tamquam in qua omnia imperatoris
ergo est: Duplicitate enim imperatori con-
tumelia infert. Et non ab hominum quidem
parte habitus, quorum fit publica: Omni-
bus facta sunt propter gloriam Dei & dilectionem
[illegible] ad tolerandum, omnia
ad fructum abundantiam, nunc vero quidem
[illegible] omnia fundantur hominum,
magis autem imagini Dei, neque omnia quando
imperatoris vultus & imagines in omnibus
[illegible], & abrumpit pulcra & globes cum
lapidibus, tabulas lamentat, ut imperatoris
[illegible] sed figuram imperiatis.
Sic & irrepentes non omnium speciem homi-
nis, sed tabulam ipsius figuram servantes. Si-
milter & beati Cyrillus in compositione sua
de evangelio secundum Matthaeum [illegible]
profitetur: Dominus enim filius quod in forma
Dei est dicit esse, dum & nulla [illegible]
dominio obtulit ad Deum, secundum [illegible]
hominem, & Gloria hominis. Et alibi quae post
[illegible] imagines nobis exprimit opus [illegible]
[illegible], [illegible] & pulcra omnia [illegible]
[illegible], & pulcra omnia [illegible] cum
ea quae in exhibitionibus [illegible]
habent contemplationem. Item sancti Athana-
sii episcopi Alexandriae de humanitate Dei
verbi, capite tertio ait: Sufficiunt quidem
de multis quae [illegible], [illegible], & de
poli: Et ipse quae [illegible] in ligno, [illegible]
[illegible] per [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] & [illegible], [illegible]
[illegible], ut removeat pulcra imagine [illegible]
[illegible] & [illegible]. * Sic [illegible] [illegible] fac-
dum & [illegible], sic & [illegible], non de-
[illegible], [illegible] & [illegible]. Item
Sancti Andreae ad Graecorum imperatorem
[illegible] capite [illegible]: Nunquid
[illegible] quando & [illegible] & [illegible]
[illegible] Christum? aut quando in ipso &
Dei imagine & [illegible] [illegible]
[illegible]? Abit. Item sancti episcopi Cons-
tantiae Cypri: Nunquid enim & imperator
propter quod habet [illegible], non [illegible] imperatorem? non [illegible] [illegible]
[illegible] cum imagine, Item sancti episcopi Sopho-
ni Rethori de imagine [illegible]: De imagine
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] opus quod fit in Dominum, [illegible]
& [illegible]: [illegible] & imagine. A [illegible]
[illegible], [illegible], [illegible]. Quando enim
Deum Adam [illegible], [illegible], [illegible],
[illegible]: Et [illegible] [illegible] ad imagine & [illegible]

Gen. 1.

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

D [illegible]

E [illegible]

Actio VII.

[illegible]

A [illegible] Et [illegible] Dei Verbi [illegible] Nonne quod omne quod imago Dei est bonum, idque [illegible] id est, [illegible] [illegible] Et [illegible] Nisi propterea fit. Si enim Adam imago dicendus esset, [illegible] imago & [illegible] esset. Sed quia imago Dei est, honorabilis & [illegible] est. Omnis enim imago ut nomen domini, aut angelorum, aut prophetarum, aut apostolorum, aut martyrum, aut pontificum illius, [illegible] est. Nisi enim ignoras adorare, sed id quod in ipsis [illegible] & [illegible] adoratur, honoratur. Omnis enim res adoratione [illegible], & [illegible], & [illegible] est. Cum ergo non diversus adoratur [illegible] Dei [illegible], & in [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Nota Canonis 36.

[illegible] Ecclesiæ [illegible] Romanæ [illegible] Petri [illegible] Romanæ [illegible] Petri [illegible] Romanæ [illegible] Petri

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ANNO CHRISTI 787

Ἐπεὶ δὲ τὸν ἀρχαῖον τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως, καὶ τὸν κατὰ τὴν ἀνατολὴν ἐπὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐπιφυόμενον ἀθέσμοις καινοτομίαις ἀνεφύρετο, ἐν τῷ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἐπισκόπῳ, ἐν τῷ τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ τῷ τῆς Ἱεροσολύμων, καὶ τῷ τῆς Ἀντιοχείας, καὶ τῷ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῷ τῆς Ῥώμης ἐπισκόπῳ, ἐν τῷ τῆς ἀνατολικῆς ἐκκλησίας ἐπὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐπιφυόμενον ἀθέσμοις καινοτομίαις ἀνεφύρετο

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A ab omni cura conservare, & omnibus rebus
omnem operam dare, ut per eadem & ipsorum Ma-
gnificentia, & cum illis habitantes, ac possidentes
terrarum omnium potiri, ac habere dicantur
tributarios, ac parentes, per ea imperatoriam
nostrorum Imperia, ac vestrorum vestra fortuna
amplius augeatur, ac in Christo Deo quotidie
firmum per hæc stabile permanere Imperium
Pax quoque vestra, Deus, pollens omnem
fortem ob pietatem, quod nobis vestrorum fe-
dera pollicemur, ab inimicis ac adversa-
bus & propugnatoribus vestris, prohibeat et
defendat, quæ sit gloriosum
Deo fortissimo, tuo tuorum Imperiorum
[illegible] Christiana pugnabit
[illegible] Nam
[illegible] & supplicantes
[illegible] ac pedes illi ac partibus eodem
[illegible] Sed vestra fundata
[illegible]

B [illegible] Ecclesiæ
[illegible] gloriosa [illegible] Christi Ecclesia complectitur. Quia petra erat non prædicabant ab-
sque eo. Et [illegible] Petrus et super hanc petram ædificabo Ecclesiam meam, et portæ inferorum non prævalebunt adversus eam. Et quæcumque ligaveris super terram, erunt ligata et in cœlis, et quæcumque solveris super terram, erunt soluta et in cœlis. Cujus fides in omnem terrarum orbem prædicatur, [illegible] & super omnem [illegible] Dei constitit. Vnde idem Sanctus Petrus apostolus dicens, pastor ac princeps apostolorum, nihil deliberare dignatus, sed tamen semper & omnes principatum. Cui & adhærentes apostolica sedes, quæ est caput omnium ecclesiarum Dei, fidem & orthodoxam formam incorruptam ac immaculatam in perfidio tenuit, & inviolata manens [illegible] & Dei ordinem consilium, hæc primum [illegible] Dei [illegible] [illegible] Romanorum [illegible] & [illegible] Dei [illegible] [illegible] Quoniam [illegible] [illegible]

Matth. 16

C [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

Act. 10. [illegible]

[illegible]

Matth. 16. [illegible]

Matth. 16. [illegible]

Matth. 16. [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio VII. Hadriani

mente nulla est, nec non & epistolæ quæ ad
beatissimum patriarcham directa est, contexta,
& ita confirmo, neque eam hac die publicam
esse volumus Christi vera Dei nostri.

Paulus sanctissimus episcopus Ancyræ dixit:
Quemadmodum consensimus Sanctissimo
Hadriano papæ senioris Romæ, & sanctissimo
patriarchæ Constantinopoleos, & reliquis
sanctissimis patriarchis, & sancta, & magna, & universali
synodo, & ita credimus, & ita docemus, & eam hodie
confirmamus, & ita laudamus secundum
prædictos.

Nicolaus sanctissimus episcopus Cretæ dixit:
Secundum Sanctissimum Hadrianum papam senioris
Romæ Hadrianum, & reverentissimum constantinopolitanum
sanctissimum patriarcham nostrum Tarasium,
& reliquos, & in Christo unanimiter adhæsimus
eum hac confessione vera.

Theophanes sanctissimus episcopus Sardis
dixit: Ego quidem sanctissimo Hadriano papæ
senioris Romæ dicenti se subdentem se reliquis,
quibusque & consentio ita, ut superiorem
de confessione fidei, quam de sanctissimis
creatis; non quasi quidam novum dogma
adinvenimus, sed tamquam antiquam fidem
de illis sanctissimis sanctorum episcoporum
& sanctorum patrum, amplectimur quæ hæc
reposuerunt, in laude Dei confessi confitemur.
Propter quod tota sancta ecclesia hæ-
reticorum nequitiam ignorans, cum sanctissimis
hominum ac sanctissimis adhæsimus. Ego autem
qui adhuc vel adversus Ignatium dogmatizantem
contra fidem sentiebam, dicentes contradictiones
adhibebamus, depositis, & hæreticum damnamus.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomediæ
dixit: Secundum Hadrianum sanctissimum papam
senioris Romæ Hadrianum, & secundum Tarasium
sanctissimum & universalem patriarcham Tarasium,
consentientes eorum fuimus, & credimus, & docemus,
tamquam eadem sentiamus de pietate eorum quæ
dicta sunt de Deo nostro.

Elias sanctissimus episcopus Cretæ dixit:
Secundum Sanctissimum Hadrianum sanctissimum papam
senioris Romæ Hadrianum, & sanctissimum & universalem
patriarcham Tarasium, tamquam eadem
sentiamus, nec aliquid eorum abjicimus
sentiens. Ego autem qui non sic consentiunt,
anathematizo.

Sisinnius sanctissimus episcopus Gadarorum
dixit: Secundum episcopum Hadrianum
sanctissimum papam senioris Romæ, quæ ad sanctissimum
patriarcham nostrum Tarasium scripsit,
& in eorum prædictum & amplectitur
consentiens, cum illis tamquam unus ita sentiens.
Ego autem qui ita non sentiunt, anathematizo.

Nicephorus episcopus Dyrrachii dixit: Secundum
sententiam quam scripsit ad Hadrianum
sanctissimum papam senioris Romæ ad quem
pertinentem nostrum, & ad sanctissimum & universalem
patriarcham Tarasium, quem & sanctissimum
qui sanctissimum Tarasium anathematizant
dicentem, dicens & confitentem, ipsis & nostrum
dicentes hæc confitemur, una hæresis cum
omnibus sanctis, & omnibus in hæresi Christi
adhæsimus.

Epiphanius diaconus ecclesiæ Constantinopolitanæ, & Basilius
diaconus ecclesiæ Constantinopolitanæ dixerunt:
Secundum Hadrianum sanctissimum & universalem
patriarcham Tarasium, & sanctissimum
Hadrianum papam senioris Romæ ad quem
& Christo

A ut dicunt, & ut mihi videtur, & ut omnes
credunt, & ut omnes credimus, & ut omnes
docemus, & ita credimus, & ita docemus, & ita
credimus, & ita docemus, & ita credimus, & ita
docemus, & ita credimus, & ita docemus.

Basilius sanctissimus episcopus Adrianorum
dixit: Secundum Hadrianum sanctissimum papam
senioris Romæ Hadrianum, & sanctissimum
patriarcham Constantinopolitanum Tarasium, & ita
credimus, & ita docemus, & ita credimus, & ita
docemus, & ita credimus, & ita docemus.

B Nicolaus sanctissimus episcopus Xiphilinorum
dixit: Secundum Hadrianum sanctissimum papam
senioris Romæ Hadrianum, & sanctissimum
patriarcham Constantinopolitanum Tarasium,
& ita credimus, & ita docemus, & ita credimus,
& ita docemus, & ita credimus, & ita docemus.

Eudoxius sanctissimus episcopus Sardis
dixit: Secundum Hadrianum sanctissimum papam
senioris Romæ Hadrianum, & sanctissimum
patriarcham Constantinopolitanum Tarasium, & ita
credimus, & ita docemus, & ita credimus, & ita
docemus, & ita credimus, & ita docemus.

C Petrus sanctissimus episcopus Nicomediæ
dixit: Secundum Hadrianum sanctissimum papam
senioris Romæ Hadrianum, & sanctissimum
patriarcham Constantinopolitanum Tarasium, & ita
credimus, & ita docemus, & ita credimus, & ita
docemus, & ita credimus, & ita docemus.

Elias sanctissimus episcopus Cretæ dixit:
Secundum Hadrianum sanctissimum papam
senioris Romæ Hadrianum, & sanctissimum
patriarcham Constantinopolitanum Tarasium, & ita
credimus, & ita docemus, & ita credimus, & ita
docemus, & ita credimus, & ita docemus.

D Sisinnius sanctissimus episcopus Gadarorum
dixit: Secundum Hadrianum sanctissimum papam
senioris Romæ Hadrianum, & sanctissimum
patriarcham Constantinopolitanum Tarasium, & ita
credimus, & ita docemus, & ita credimus, & ita
docemus, & ita credimus, & ita docemus.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii
dixit: Secundum Hadrianum sanctissimum papam
senioris Romæ Hadrianum, & sanctissimum
patriarcham Constantinopolitanum Tarasium, & ita
credimus, & ita docemus, & ita credimus, & ita
docemus, & ita credimus, & ita docemus.

Epiphanius diaconus ecclesiæ Constantinopolitanæ, & Basilius
diaconus ecclesiæ Constantinopolitanæ dixerunt:
Secundum Hadrianum sanctissimum & universalem
patriarcham Tarasium, & sanctissimum
Hadrianum papam senioris Romæ ad quem & Christo

Actio VII.

Anno Christi 787.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio secunda.

Anastasius sanctissimus episcopus Neapolis, vicarius Epiri dixit: Secundum secundam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro sacras & venerabiles imagines secundum antiquam traditionem. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Christophorus sanctissimus episcopus Portuensis dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro venerabiles imagines secundum antiquam traditionem. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Theodorus sanctissimus episcopus Silvæ dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ Hadriani confessor, & subscripsi, & venerabiles imagines secundum antiquam traditionem. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Gregorius patriarcha Constantinopolitanæ sanctissimæ episcopalis, & locum tenens metropolitanæ Mediolani, dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro sacras & venerabiles imagines secundum antiquam traditionem. Eos autem qui sic non sapiunt, anathematizo.

Rufinus sanctissimus episcopus * Syllegæ dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro venerabiles imagines secundum antiquam traditionem catholicæ. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Theodorus sanctissimus episcopus Cretæ dixit: Omnes orthodoxi patres sanctæ synodi, quæ nuper sub a sanctissimo papa sancto Romæ Hadriano ad pacem & amicitiam Christi imperatorum conflata, sed & Tarasius almus & universalis patriarcha, per hoc omnes agnovit. Vade & ego hic adsistens, & prædicabo, amplector & adoro sacras imagines. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo, tantummodo tantummodo, temporum clarissimi & apostolici cathedræ.

Manuel sanctissimus episcopus Hadrianopolitanus Thracie dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi venerabiles imagines secundum antiquam traditionem catholicæ ecclesiæ. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Marianus sanctissimus episcopus Pompeiopolitanus dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro sacras & venerabiles imagines secundum antiquam traditionem catholicæ. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Joannes sanctissimus episcopus Tyranorum dixit: Cum velint dicere orthodoxi patres sanctæ synodi, quæ nuper ab Hadriano papa sancto Romæ ad pacem imperatorum, nec non & ad Tarasium patriarcha, prædicabant, ne-

Ἀνάστασιος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεαπόλεως ἐπαρχιώτης Ἠπείρου εἶπεν· Κατὰ τὴν δευτέραν σύνοδον ἐπισκοπικὴν τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ ἐπεγραψάμην, καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνας κατὰ τὴν παλαιὰν παράδοσιν. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω.

Χριστοφόρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Πορτουένσης εἶπεν· Κατὰ τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐπισκοπικὴν τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ ἐπεγραψάμην καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνας κατὰ τὴν παλαιὰν παράδοσιν. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σιλβῶν εἶπεν· Κατὰ τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐπισκοπικὴν τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ ἐπεγραψάμην καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνας κατὰ τὴν παλαιὰν παράδοσιν. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω.

Γρηγόριος πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἁγιωτάτης, καὶ τόπος τηρῶν τῆς μητροπόλεως Μεδιολάνων εἶπεν· Κατὰ τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐπισκοπικὴν τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ ἐπεγραψάμην καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνας κατὰ τὴν παλαιὰν παράδοσιν. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω.

Ῥουφῖνος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Σιλβῶν εἶπεν· Κατὰ τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐπισκοπικὴν τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ ἐπεγραψάμην καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνας κατὰ τὴν παλαιὰν παράδοσιν καθολικῆς. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κρήτης εἶπεν· Πάντες οἱ ὀρθόδοξοι πατέρες τῆς ἁγίας συνόδου, τῆς νεωστὶ ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ εἰς εἰρήνην καὶ φιλίαν τῶν βασιλέων συγκροτηθείσης, ἀλλὰ καὶ Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, τοῦτο ἐκήρυττον. Ἀπελθὼν καὶ ἐγὼ ἐνταῦθα, καὶ κηρύξω καὶ ἀσπάζομαι καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας εἰκόνας. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω, μόνον μόνον, τῶν κλεινοτάτων καὶ ἀποστολικῶν καθεδρῶν.

Μανουὴλ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως Θρᾴκης εἶπεν· Κατὰ τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐπισκοπικὴν τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ ἐπεγραψάμην καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνας κατὰ τὴν παλαιὰν παράδοσιν καθολικῆς. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω.

Μαριανὸς ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Πομπηιοπόλεως εἶπεν· Κατὰ τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐπισκοπικὴν τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ ἐπεγραψάμην καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνας κατὰ τὴν παλαιὰν παράδοσιν καθολικῆς. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Τυρανόρων εἶπεν· Ἐπειδὴ θέλουσιν εἰπεῖν οἱ ὀρθόδοξοι πατέρες τῆς ἁγίας συνόδου, τῆς νεωστὶ ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ εἰς εἰρήνην καὶ φιλίαν τῶν βασιλέων συγκροτηθείσης, ἀλλὰ καὶ Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, τοῦτο ἐκήρυττον, καὶ ἐγὼ ἐνταῦθα ἱστάμενος, καὶ κηρύξω καὶ ἀσπάζομαι καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας εἰκόνας. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω, μόνον μόνον, τῶν κλεινοτάτων καὶ ἀποστολικῶν καθεδρῶν.

Μανουὴλ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως Θρᾴκης εἶπεν· Κατὰ τὴν ἁγίαν σύνοδον ἐπισκοπικὴν τοῦ μακαριωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ ἐπεγραψάμην καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας καὶ σεβασμίας εἰκόνας κατὰ τὴν παλαιὰν παράδοσιν καθολικῆς. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Τυρανόρων εἶπεν· Ἐπειδὴ θέλουσιν εἰπεῖν οἱ ὀρθόδοξοι πατέρες τῆς ἁγίας συνόδου, τῆς νεωστὶ ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου πάπα τοῦ ἁγίου Ῥώμης Ἁδριανοῦ εἰς εἰρήνην καὶ φιλίαν τῶν βασιλέων συγκροτηθείσης, ἀλλὰ καὶ Ταρασίου τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου, τοῦτο ἐκήρυττον, καὶ ἐγὼ ἐνταῦθα ἱστάμενος, καὶ κηρύξω καὶ ἀσπάζομαι καὶ προσκυνῶ τὰς ἁγίας εἰκόνας. Οὓς δὲ οὐ φρονοῦσιν οὕτω, ἀναθεματίζω, μόνον μόνον, τῶν κλεινοτάτων καὶ ἀποστολικῶν καθεδρῶν.

Actio secunda.

Anastasius sanctissimus episcopus Neapolis, vicarius Epiri dixit: Secundum secundam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro sacras & venerabiles imagines secundum antiquam traditionem. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Christophorus sanctissimus episcopus Portuensis dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro venerabiles imagines secundum antiquam traditionem. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Theodorus sanctissimus episcopus Silvæ dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & venerabiles imagines secundum antiquam traditionem. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Gregorius patriarcha Constantinopolitanæ sanctissimæ episcopalis, & locum tenens metropolitanæ Mediolani, dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro sacras & venerabiles imagines secundum antiquam traditionem. Eos autem qui sic non sapiunt, anathematizo.

Rufinus sanctissimus episcopus * Syllegæ dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro venerabiles imagines secundum antiquam traditionem catholicæ. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Theodorus sanctissimus episcopus Cretæ dixit: Omnes orthodoxi patres sanctæ synodi, quæ nuper sub a sanctissimo papa sancto Romæ Hadriano ad pacem & amicitiam Christi imperatorum conflata, sed & Tarasius almus & universalis patriarcha, per hoc omnes agnovit. Vade & ego hic adsistens, & prædicabo, amplector & adoro sacras imagines. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo, tantummodo tantummodo, temporum clarissimi & apostolicæ cathedræ.

Manuel sanctissimus episcopus Hadrianopolitanus Thraciæ dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi venerabiles imagines secundum antiquam traditionem catholicæ ecclesiæ. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Marianus sanctissimus episcopus Pompeiopolitanus dixit: Secundum sanctam synodum episcopalem beatissimi papæ sancti Romæ Hadriani confessor, & subscripsi, & adoro sacras & venerabiles imagines secundum antiquam traditionem catholicæ. Eos vero qui sic non sapiunt, anathematizo.

Joannes sanctissimus episcopus Tyranorum dixit: Cum velint dicere orthodoxi patres sanctæ synodi, quæ nuper ab Hadriano papa sancto Romæ ad pacem imperatorum, nec non & ad Tarasium patriarcha, prædicabant, ne-

[illegible] ἀφορίσας ἀφῆ πᾶσαν μόνον, οὐ τοὺς ἐφεξῆς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐφεξῆς τῶν ἐφεξῆς τῶν ἐφεξῆς ἀφορίσας ἀφῆ πᾶσαν τὴ

Leo sanctissimus episcopus Mediolanensis subscripsi.

Theodorus sanctissimus episcopus Aquileiæ subscripsi.

Cyriacus sanctissimus episcopus Dalmatiæ subscripsi.

Gaudens presbyter, & ex parte sanctissimi episcopi Ravennæ subscripsi.

Theodorus sanctissimus episcopus Nyssæ subscripsi.

Georgius sanctissimus episcopus Constantinopolitanæ subscripsi.

Sacerdos sanctissimus episcopus Calcedonensis subscripsi.

Constantinus sanctissimus episcopus Mediolanensis subscripsi.

Georgius sanctissimus episcopus Ecclesiæ subscripsi.

Isaacius sanctissimus episcopus Nyssæ subscripsi.

Theophylactus sanctissimus episcopus Tralle subscripsi.

[* Rufinus sanctissimus episcopus Magnesiæ subscripsi.]

Salbius sanctissimus episcopus Anazarbi subscripsi.

Gregorius sanctissimus episcopus Palæopolis subscripsi.

Rufinus sanctissimus episc. Magnesiæ Mæandri subscripsi.

Theophanes sanctissimus episcopus Calyæ subscripsi.

Leo sanctissimus episcopus Algiæ subscripsi.

Nicodemus sanctissimus episcopus Cragiæ subscripsi.

* Leo sanctissimus episcopus Lacedæmoniæ subscripsi.

Theophylactus sanctissimus episcopus Hypæpæ subscripsi.

Theophanes sanctissimus episcopus Lebedi subscripsi.

Anonymus sanctissimus episcopus Cyzici subscripsi.

Calistus sanctissimus episcopus Myrae subscripsi.

Olympius sanctissimus episcopus Olaræ subscripsi.

Paulus sanctissimus episcopus Pelagiæ subscripsi.

Rufinus sanctissimus episcopus Pergæ subscripsi.

Rufinus sanctissimus episcopus Attaliæ subscripsi.

* Mustaphas sanctissimus episcopus Amadiæ subscripsi.

Isaacius sanctissimus episcopus Adæ subscripsi.

Sacerdos sanctissimus episcopus Antiochiæ subscripsi.

Leo sanctissimus episcopus Phocæ subscripsi.

Nicephorus diaconus & vicarius Georgii sanctissimi episcopi subscripsi.

A Λέων ἁγιωτάτος Μιλανίων ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἁγιωτάτος Ἀκουλείας ὑπέγραψα.

Κυριακὸς ἁγιωτάτος Δαλματίας ὑπέγραψα.

Γαυδὴν πρεσβύτερος, καὶ ἐκ μέρους τοῦ ἁγιωτάτου τῆς Ῥαβέννης, ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἁγιωτάτος Νύσσης ὑπέγραψα.

Γεώργιος ἁγιωτάτος Κωνσταντινουπόλεως ὑπέγραψα.

B Σωκέρδος ἁγιωτάτος Χαλκηδόνος ὑπέγραψα.

Κωνσταντῖνος ἁγιωτάτος Μεδιολάνων ὑπέγραψα.

Γεώργιος ἁγιωτάτος Ἐκκλησίας ὑπέγραψα.

Ἰσαάκιος ἁγιωτάτος Νύσσης ὑπέγραψα.

Θεοφύλακτος ἁγιωτάτος Τράλλεις ὑπέγραψα.

Σαλβίος ἁγιωτάτος Ἀναζάρβου ὑπέγραψα.

Γρηγόριος ἁγιωτάτος Παλαιοπόλεως ὑπέγραψα.

C Ῥουφῖνος ἁγιωτάτος Μαγνησίας τῆς Μαιανδρίου ὑπέγραψα.

Θεοφάνης ἁγιωτάτος Κάλυας ὑπέγραψα.

Λέων ἁγιωτάτος Ἀλγίας ὑπέγραψα.

Νικόδημος ἁγιωτάτος Κραγίας ὑπέγραψα.

Λέων ἁγιωτάτος Λακεδαιμονίας ὑπέγραψα.

Θεοφύλακτος ἁγιωτάτος Ὑπαίπων ὑπέγραψα.

Θεοφάνης ἁγιωτάτος Λεβέδου ὑπέγραψα.

Ἀνώνυμος ἁγιωτάτος Κυζίκου ὑπέγραψα.

D Κελεστῖνος ἁγιωτάτος Λυκίας * Μύρων ὑπέγραψα.

Ὀλύμπιος ἁγιωτάτος Ὀλάρων ὑπέγραψα.

* Παῦλος ἁγιωτάτος Πελαγίας ὑπέγραψα.

Ῥουφῖνος ἁγιωτάτος Περγῶν ὑπέγραψα.

Ῥουφῖνος ἁγιωτάτος Ἀτταλείας ὑπέγραψα.

Μουστάφας ἁγιωτάτος Ἀμαδίας ὑπέγραψα.

E Ἰσαάκιος ἁγιωτάτος Ἀδῶν ὑπέγραψα.

Σακέρδος ἁγιωτάτος Ἀντιοχείας ὑπέγραψα.

Λέων ἁγιωτάτος Φοκαίας ὑπέγραψα.

Νικηφόρος διάκονος καὶ βικάριος Γεωργίου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου ὑπέγραψα.

Κωνσταντῖνος

Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ πατριάρχης Ἀγκύρας ἐξ-
φώνησα ὑπογράφω.

Θεόγνιος ..... ἐλέῳ θεοῦ πατριάρχης Νικαίας ἐξ-
φώνησα ὑπογράφω.

Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Ῥωδόπολεως ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Παρίου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Μελετιανὸς ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Καλλιουπόλεως ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Λέων ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Μεθύμνης ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Θεοφύλακτος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Χερσωνήσου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Θωμᾶς ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Δορυλαίου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Γρηγόριος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Θεοδωρουπόλεως ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Σιλουανὸς ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Χαλκίδος ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Βρύσης ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Βενιαμὶν ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Δελφῶν ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Γρηγόριος ὁ ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀκριτόλιθος ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Θεόδωρος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος * Ἀκρῶν ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Γρηγόριος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Δίρων ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Ἡσύχιος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Ἰακωβίτου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Κωνσταντῖνος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Ἰαλυσοῦ ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Ἀνάστασιος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Τριμυθοῦς ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Νικήφορος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Ναυπάκτου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Πέτρος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Ἀμίσου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Σισίνιος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Κίου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Σισίνιος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Ἀναστασιουπόλεως ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Εὐστάθιος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Σιδῶν ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Θεόδωρος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος τῆς Κρήτης ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Γεώργιος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Τραχειοτῶν ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Ἀλέξανδρος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Ἀμορίου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Ἰωάννης ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Ἀδριανοῦ ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Μιχαὴλ ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Μαλαμοκαστρίου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Θεόδωρος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Τίρνης ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Βασίλειος ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Ἀδραμυττίου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Λέων ὁ ἐλάχιστος Θεόνυμος Σπυραίου ἐξεφώνησα ὑπογράφω.

Constantinus Ancyrani & vicarius Agrae subscribo.

Theognius ..... vicarius Nicæ subscribo.

Ioannes humilissimus episcopus Rhodopoleos subscribo.

Ioannes humilissimus episcopus Paros subscribo.

Melitianus humilissimus episcopus Callipolis subscribo.

Leo humilissimus episcopus Mithymnæ subscribo.

Theophylactus humilissimus episcopus Chersonesi subscribo.

Thomas humilissimus episcopus Doryleæ subscribo.

Gregorius humilissimus episcopus Theodoropoleos subscribo.

Silvanus humilissimus episcopus Chalcidis subscribo.

Ioannes humilissimus episcopus Brysis subscribo.

Benjamin humilissimus episcopus Delphorum subscribo.

Gregorius humilissimus episcopus Acritolithi subscribo.

Theophilus humilissimus episcopus Acronis subscribo.

Gregorius humilissimus episcopus Dirrhachii subscribo.

Hesychius humilissimus episcopus Iacobitæ subscribo.

Constantinus humilissimus episcopus Ialysi subscribo.

Anastasius humilissimus episcopus Trimythuntis subscribo.

Nicephorus humilissimus episcopus Naupacti subscribo.

Petrus humilissimus episcopus Amisi subscribo.

Synesius humilissimus episcopus Cii subscribo.

Synesius humilissimus episcopus Anastasiopoleos subscribo.

Eustathius humilissimus episcopus Sidonis subscribo.

Theodorus humilissimus episcopus Cretæ subscribo.

Georgius humilissimus episcopus Tracheotarum subscribo.

Alexander humilissimus episcopus Amorii subscribo.

*Ioannes humilissimus episcopus Adrianopoleos subscribo. *Or. Silvanus

Michael humilissimus episcopus Melanocastri subscribo.

Theodorus humilissimus episcopus Tirnæ subscribo.

Basilius humilissimus episcopus Hadramyttii subscribo.

Leo humilissimus episcopus Pyramii subscribo.

Synodus

Anno 787.

Symeon sanctissimus episcopus Oea sanctus.

Iosias sanctissimus episcopus Lampsici sanctus.

Nonnus sanctissimus episcopus Illiti sanctus.

Leo sanctissimus episcopus Tremithuntis sanctus.

Theodorus sanctissimus episcopus Abydi sanctus.

Anastasius sanctissimus episcopus Tropoeum sanctus.

Leo sanctissimus episcopus Trocadenses sanctus.

Stephanus sanctissimus episcopus Salsulium sanctus.

Iosias Tyrodensis sanctissimus episcopus sanctus.

Stephanus sanctissimus episcopus Selendi sanctus.

Nicolaus sanctissimus episcopus Pessinuntis sanctus.

Iosias sanctissimus episcopus Sozopoleos sanctus.

Basilius sanctissimus episcopus Lipsydrium sanctus.

Theophanes sanctissimus episcopus Maronia sanctus.

Michael sanctissimus episcopus Synnadorum sanctus.

Lycaonis sanctissimus episcopus Philadelphiae sanctus.

Michael sanctissimus episcopus Trallis sanctus.

Gregorius sanctissimus episcopus Gordorum sanctus.

Iosias sanctissimus episcopus Dadis sanctus.

Eudoxius sanctissimus episcopus Oceanis sanctus.

Anno 787. Iosias sanctissimus episcopus Aralis sanctus.

Zacharias sanctissimus episcopus Hieraconiae sanctus.

David sanctissimus episcopus Heliopolis sanctus.

Cyria sanctissimus episcopus Lophi sanctus.

Constantinus sanctissimus episcopus Cadasis Libyae sanctus.

Theophylactus sanctissimus episcopus Apollonidis sanctus.

Georgius sanctissimus episcopus Kalomydrum sanctus.

Leo sanctissimus episcopus Acilia sanctus.

Nicephorus sanctissimus episcopus Adrani sanctus.

Basilius [illegible] Dalysii sanctus.

Constantinus sanctissimus episcopus Cariae sanctus.

A Συμεὼν ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Οἴας ἁγίου.

Ἰωσὴὰ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Λαμψάκου ἁγίου.

Νόννου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἰλλίτου ἁγίου.

Λέοντος ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Τρεμιθοῦντος ἁγίου.

Θεοδώρου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀβύδου ἁγίου.

Ἀναστασίου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Τροπαίων ἁγίου.

Λέοντος ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Τροκαδήνων ἁγίου.

B Στεφάνου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Σαλσουλίων ἁγίου.

Ἰωσὴὰ Τυροδήνων ἁγιωτάτου ἐπισκόπου ἁγίου.

Στεφάνου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Σελεύκου ἁγίου.

Νικολάου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Πεσσινοῦντος ἁγίου.

Ἰωσὴὰ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Σωζοπόλεως ἁγίου.

Βασιλείου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Λιψυδρίου ἁγίου.

Θεοφάνους ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Μαρωνείας ἁγίου.

C Μιχαὴλ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Συνναδῶν ἁγίου.

Λυκαονίας ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Φιλαδελφείας ἁγίου.

Μιχαὴλ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Τραλλέων ἁγίου.

Γρηγορίου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Γορδόνων ἁγίου.

Ἰωσὴὰ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Δαδίων ἁγίου.

Εὐδοξίου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ὠκεανίδος ἁγίου.

Ἰωσὴὰ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀράλου ἁγίου.

Ζαχαρίου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἱερακωνίας ἁγίου.

D Δαυὶδ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἡλιουπόλεως ἁγίου.

Κυρίου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Λόφου ἁγίου.

Κωνσταντίνου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Καδασίας Λιβύης ἁγίου.

Θεοφυλάκτου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος ἁγίου.

Γεωργίου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Καλομυδρῶν ἁγίου.

E Λέοντος ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀκίλλης ἁγίου.

Νικηφόρου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀδρανῶν ἁγίου.

Βασιλείου [illegible] Δαλυσίου ἁγίου.

Κωνσταντίνου ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Καρίας ἁγίου.

Anno 787.

Nicolaus

Anno Christi 787.

Νικόλαος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Νικίας ὑπογράφω.

Νεόφυτος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Γορδιανῶν ὑπογράφω.

Λέων ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Λαοδικείας ὑπογράφω.

Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἐπιφανείας ὑπογράφω.

Καστορίνος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ζήλων ὑπογράφω.

Γεώργιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Σινάων [illegible] ὑπογράφω.

Κωνσταντῖνος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ζεμενῶν ὑπογράφω.

Θεόδωρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀμορίου ὑπογράφω.

Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀναστασιουπόλεως ὑπογράφω.

Νικόλαος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως ὑπογράφω.

Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας Πόντου ὑπογράφω.

Κωνσταντῖνος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Κρανείας ὑπογράφω.

Νικόλαος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ῥιζαίων ὑπογράφω.

Μακάριος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Κλαρίου ὑπογράφω.

Λέων ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Τριτοδόκου ὑπογράφω.

Ἀναστάσιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Πλωρίου ὑπογράφω.

Γεώργιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Νίσσης ὑπογράφω.

Θεόδωρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Πιλαίου ὑπογράφω.

Νικόλαος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἰωάννου ὑπογράφω.

Γεώργιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ὀστροβάλου ὑπογράφω.

Κωνσταντῖνος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Καισάρειας ὑπογράφω.

Στεφανίδας ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀλεκτρυόνος ὑπογράφω.

Λέων ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Λαοδικείας ὑπογράφω.

A Nicetas humilissimus episcopus Nicæ subscripsi.

Neophytus humilissimus episcopus Gordianorum subscripsi.

Leo humilissimus episcopus Laodiceæ subscripsi.

Joannes humilissimus episcopus * Epiphaniæ subscripsi. * Nova-epiphania.

Constantinus humilissimus episcopus Zemenæ subscripsi. * Hierapolis.

Georgius humilissimus episcopus Sinaorum [illegible] subscripsi.

Theodorus humilissimus episcopus Amorii subscripsi.

Joannes humilissimus episcopus Anastasiopoleos subscripsi.

Nicolaus humilissimus episcopus Adrianopoleos subscripsi.

Joannes humilissimus episcopus Heracleæ Ponti subscripsi.

Constantinus humilissimus episcopus Cranæ subscripsi.

Nicolaus humilissimus episcopus Rizæ subscripsi.

Macarius humilissimus episcopus Clariorum subscripsi.

Leo humilissimus episcopus Tritodocorum subscripsi.

Anastasius humilissimus episcopus Plorii subscripsi.

Georgius * humilissimus episcopus Nyssæ subscripsi. * Gregorius.

Theodorus humilissimus episcopus Pilaeorum subscripsi.

Nicolaus humilissimus episcopus Joannorum subscripsi.

* Georgius humilissimus episcopus Hostabolorum subscripsi. * Gregorius.

Constantinus episcopus Caesaribus subscripsi.

Stephanus humilissimus episcopus Zelegonorum subscripsi.

Leo humilissimus episcopus Laodiceæ subscripsi.

Actis Nicænis Pro Tom.

Stephanus [illegible] episcopus Constantiæ subscripsi.

Constantinus [illegible] episcopus * Tomis subscripsi.

Constantinus [illegible] episcopus Constantiæ subscripsi.

Pro Petro Patriarcha & vicario Hierosolymorum.

* Petrus [illegible] episcopus Ostracodinus subscripsi.

Iacobus diaconus & vicarius Petri [illegible] subscripsi.

Sabas [illegible] Tyrii subscripsi.

Gregorius [illegible] episcopus Libyæ subscripsi.

[illegible] episcopus Tabenensis subscripsi.

Dionysius [illegible] episcopus Neapolis subscripsi.

Gregorius [illegible] episcopus [illegible] subscripsi.

David [illegible] episcopus Telli subscripsi.

Georgius [illegible] episcopus Mylii subscripsi.

Stephanus [illegible] episcopus Magnesiæ subscripsi.

Iosephus [illegible] episcopus Mylii subscripsi.

Sophronius [illegible] episcopus Sardis subscripsi.

Gregorius [illegible] episcopus Synnoriæ subscripsi.

Theodorus [illegible] episcopus Chonarum subscripsi.

Michael [illegible] episcopus Chonarum subscripsi.

Petrus [illegible] episcopus Valoriæ subscripsi.

Georgius [illegible] episcopus Polyeuchiæ subscripsi.

Christophorus [illegible] episcopus Amadi subscripsi.

Leontius [illegible] episcopus Lamiæ subscripsi.

Paulus [illegible] episcopus Antiochiæ subscripsi.

Gregorius [illegible] episcopus Tamasiæ subscripsi.

Leo [illegible] episcopus Tralliæ subscripsi.

Leo [illegible] episcopus Alio subscripsi.

Nicephorus [illegible] episcopus Laodiceæ subscripsi.

Georgius [illegible] episcopus Argis subscripsi.

Constantinus [illegible] episcopus Euripi subscripsi.

Michael [illegible] episcopus Hierapolis subscripsi.

Christophorus [illegible] episcopus Prusiæ subscripsi.

A

Σταύρακιος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Κυζίκου ὑπεγράψα.

Κωνσταντῖνος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Τόμεως ὑπεγράψα.

Κωνσταντῖνος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας ὑπεγράψα.

Πέτρος ἀρχιμανδρίτης καὶ ἐπιτροπεύων Τραπεζοῦντος ὑπεγράψα.

Ἰακώβος ἀρχιδιάκονος καὶ ἐπιτροπεύων Φιλαδελφείας ὑπεγράψα.

Σάβας [illegible] ἐπιτροπεύων Τύρου ὑπεγράψα.

B

Γρηγόριος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Λιβύης ὑπεγράψα.

Βασίλειος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Ταβενήσεως ὑπεγράψα.

Διονύσιος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως ὑπεγράψα.

Γρηγόριος ὁ ἐπιστάμενος ἐπίσκοπος [illegible] ὑπεγράψα.

Δαβὶδ ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Τελλῆς ὑπεγράψα.

Γεώργιος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Μυλίων ὑπεγράψα.

Στέφανος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Μαγνησίας ὑπεγράψα.

C

Ἰωσὴφ ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Μυλίων ὑπεγράψα.

Σωφρόνιος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Σάρδεων ὑπεγράψα.

Γρηγόριος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Συννοριάδος ὑπεγράψα.

Θεόδωρος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Χώνων ὑπεγράψα.

Μιχαὴλ ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Χωνῶν ὑπεγράψα.

D

Πέτρος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Οὐαλορίας ὑπεγράψα.

Γεώργιος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Πολυευχίας ὑπεγράψα.

Χριστόφορος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Ἀμαδοῦ ὑπεγράψα.

Λεόντιος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Λαμίας ὑπεγράψα.

Παῦλος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ὑπεγράψα.

Γρηγόριος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Ταμασσοῦ ὑπεγράψα.

Λέων ὁ ἐπιστάμενος ἐπίσκοπος Τραλλιανῶν ὑπεγράψα.

Λέων ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Ἀλίου ὑπεγράψα.

E

Νικηφόρος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Λαοδικείας ὑπεγράψα.

Γεώργιος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Ἄργους ὑπεγράψα.

Κωνσταντῖνος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Εὐρίπου ὑπεγράψα.

Μιχαὴλ ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως ὑπεγράψα.

Χριστόφορος ὁ ἐπιστάμενος Ἐπίσκοπος Προικονήσου ὑπεγράψα.

Νικήφορος

Anno Christi 787.

Νικήτας ἐλεήμων ἐπίσκοπος Φανίου ἐξηρίθμησα.
Θεοφύλακτος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Κορινθίων ἐξηρίθμησα.
Νικήτας ἐλεήμων ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως ἐξηρίθμησα.
Κωνσταντῖνος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐξηρίθμησα.
Γεώργιος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Μοδικίου ἐξηρίθμησα.
Λέων ἐλεήμων ἐπίσκοπος τῆς Δεύτερας ἐξηρίθμησα.
Δαμιανὸς ἐλεήμων ἐπίσκοπος Μεγάλου ἐξηρίθμησα.
Θεοφύλακτος ἐλεήμων ἱερομόναχος καὶ ἀπεσταλμένος τῆς Ἀνατολῆς ἐξηρίθμησα.
Στέφανος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Ὄτζης ἐξηρίθμησα.
Ἑρμῆς ἐλεήμων ἐπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας ἐξηρίθμησα.
Κωνσταντῖνος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Ἀμαλιαδῶν ἐξηρίθμησα.
Ἐπιφάνιος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Περσῶν ἐξηρίθμησα.
Σιλβῖνος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Φιλιππουπόλεως ἐξηρίθμησα.
Ἰωάννης ἐλεήμων ἐπίσκοπος Σιδῶνος ἐξηρίθμησα.
Μιχαὴλ ἐλεήμων ἐπίσκοπος Ῥηγινῶν ἐξηρίθμησα.
Θεόδωρος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Σαγαλῶν ἐξηρίθμησα.
Σαλωμὼν ἐλεήμων ἐπίσκοπος Ἀμωρίου τῆς Κιλικίας ἐξηρίθμησα.
Κωνσταντῖνος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Κοτυαείου ἐξηρίθμησα.
Λέων ἐλεήμων καὶ ἱερομόναχος Σαζίμων ἐξηρίθμησα.
Μαρκιανὸς ἐλεήμων ἐπίσκοπος Μαγνήτων ἐξηρίθμησα.
Νικηφόρος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Φιλίππων ἐξηρίθμησα.
Λέων ἐλεήμων ἐπίσκοπος Ἀνδίδων ἐξηρίθμησα.
Μαξίμου ἐλεήμων ἐπίσκοπος Πραικονήσου ἐξηρίθμησα.
Θεόδωρος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Γερμανικουπόλεως ἐξηρίθμησα.
Εὐθύμιος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Κελενδέρων ἐξηρίθμησα.
Ζαχαρίας ἐλεήμων ἐπίσκοπος Τριμυθοῦντος ἐξηρίθμησα.
Σάβας ἐλεήμων ἐπίσκοπος Σύλλας ἐξηρίθμησα.
Ζαχαρίας ἐλεήμων ἐπίσκοπος Καρδακιδῶν ἐξηρίθμησα.
Σαλωμὼν ἐλεήμων ἐπίσκοπος Μορβεσίων ἐξηρίθμησα.
Εὐθύμιος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Λαμψάκου ἐξηρίθμησα.
Στέφανος ἐλεήμων ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας ἐξηρίθμησα.

A Nicetas misericors episcopus Phanii numeratus.
Theophylactus misericors episcopus Corinthi numeratus.
Nicetas misericors episcopus Adrianopolis numeratus.
Constantinus misericors episcopus Constantinopolis numeratus.
Georgius misericors episcopus Modici numeratus.
Leo misericors episcopus Deuteræ numeratus.
Damianus misericors episcopus Magni numeratus.
Theophylactus misericors & legatus Orientis numeratus.
Stephanus misericors episcopus Otzi numeratus.
Hermes misericors episcopus Ecclesiæ numeratus.
Constantinus misericors episcopus Amaliadum numeratus.
Epiphanius misericors episcopus Persarum numeratus.
Silbinus misericors episcopus Philippopolis numeratus.
B Ioannes misericors episcopus Sidonis numeratus.
Michael misericors episcopus Regynorum numeratus.
Theodorus misericors episcopus Sagalorum numeratus.
Salomon misericors episcopus Amorii Cilicis numeratus.
Constantinus misericors episcopus Cotiæi numeratus.
Leo misericors & vicarius Sazimorum numeratus.
C Marianus misericors episcopus Magnetum numeratus.
Nicephorus misericors episcopus Philipporum numeratus.
Leo misericors episcopus Andidorum numeratus.
Maximus misericors episcopus Praiconnesi numeratus.
Theodorus misericors episcopus Germanicopolis numeratus.
Euthymius misericors episcopus Celendorum numeratus.
Zacharias misericors episcopus Trimythuntis numeratus.
D Sabas misericors episcopus Syllæ numeratus.
Zacharias misericors episcopus Cardacidarum numeratus.
Salomon misericors episcopus Morbesiorum numeratus.
Euthymius misericors episcopus Lampsaci numeratus.
Stephanus misericors episcopus Philadelphiæ numeratus.

Leo sanctissimus episcopus Sibilensium Ecclesiæ.

Theodorus sanctissimus episcopus Cadiæ Ecclesiæ.

Michael sanctissimus episcopus Tiberiopolitæ Ecclesiæ.

Ioannes sanctissimus episcopus Antaradum Ecclesiæ.

Basilius sanctissimus episcopus Diospolitæ Ecclesiæ.

* Marcus. ..... vicarius Nicopolitæ Ecclesiæ.

* Iohan. ..... ex persona Colonæ Ecclesiæ.

Eudoxius sanctissimus episcopus Dioclei Ecclesiæ.

Leo vicedominus & vicarius Zetapolitæ Ecclesiæ.

Theodorus sanctissimus episcopus Bulgarophygi Ecclesiæ.

Gregorius sanctissimus episcopus Pirmopolitæ Ecclesiæ.

Basilius sanctissimus episcopus Poberrensis Ecclesiæ.

Michael sanctissimus episcopus Pamphyli Ecclesiæ.

Robert sanctissimus episcopus Scopelli Ecclesiæ.

Salomon sanctissimus episcopus Gurdili Ecclesiæ.

Petrus sanctissimus episcopus Monomhatæ Ecclesiæ.

Gabriel sanctissimus episcopus Egnatiæ Ecclesiæ.

Leo sanctissimus episcopus Perchiæ Ecclesiæ.

Bardanius sanctissimus episcopus Dionysiæ Ecclesiæ.

Andronicus presbyter, & ex persona Lemnopolitæ loci Zalichi, Ecclesiæ.

Leo sanctissimus episcopus Sebastæ Ecclesiæ.

Nicetas diaconus ex persona Helicrasii Ecclesiæ.

Leo sanctissimus episcopus Corydallæ Ecclesiæ.

Theodorus sanctissimus episcopus Cremnoplitæ Ecclesiæ.

Constantinus sanctissimus episcopus Hadrianæ Ecclesiæ.

Sancta Synodus dixit: Iubeat id, ut & ceteris sanctissimis monachis pronuntietur.

Reverendissimus monachus dixit: Si iudicat ipse, ut & nos monachi pronuntiemus, ita placet.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Oportet ut unusquisque, qui sapientiæ in fronde, ut pronuntiet sanctissimus locus.

Sabbas reverendissimus monachus & hegumenus Sancti dixit: Sic omnibus sentientibus, & philosophiam temporum idiotismum, quæ nunc tota Ecclesia Christi spectabit & propriis, quæ a dictoribus in catholica ecclesia est tradita, & A alias ὁ ἱερώτατος Σιβιλλίας Ἐκκλησίας ἐξεφώνησεν λέγων.

Θεόδωρος ὁ ἁγιώτατος Γαδίας Ἐκκλησίας ἐξεφώνησεν λέγων.

Μιχαὴλ ὁ ἱερώτατος Τιβεριουπόλεως Ἐκκλησίας ἐξεφώνησεν λέγων.

Ἰωάννης ὁ ἱερώτατος Ἀρδάνων Ἐκκλησίας ἐξεφώνησεν λέγων.

Βασίλειος ὁ ἱερώτατος Διοσπολίτου Ἐκκλησίας ἐξεφώνησεν λέγων.

..... ὁ ἱερώτατος Νικοπόλεως ἐξεφώνησεν λέγων.

B ..... ὁ ἱερ. τῆς Κολωνίας ἐξεφώνησεν λέγων.

Εὐδόξιος ὁ ἱερώτατος Διοκλείας ἐξεφώνησεν λέγων.

Λέων ἐπίσκοπος ἀρχιδιάκονος Ζετάπολεως λέγων.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Βουλγαροφύγου Ἐκκλησίας ἐξεφώνησεν λέγων.

Γρηγόριος ὁ ἱερώτατος Πιρμοπόλεως ἐξεφώνησεν λέγων.

Βασίλειος ὁ ἱερώτατος Φοβερρέως Ἐξεφώνησεν λέγων.

Μιχαὴλ ὁ ἱερώτατος Πάμφυλος ἐξεφώνησεν λέγων.

Ῥοβέρτος ὁ ἱερώτατος Σκοπέλλου Ἐκκλησίας ἐξεφώνησεν λέγων.

C Σολομὼν ὁ ἱερώτατος Γουρδίλου Ἐξεφώνησεν λέγων.

Πέτρος ὁ ἱερώτατος Μονεμβασίας ἐξεφώνησεν λέγων.

Γαβριὴλ ὁ ἱερώτατος Ἐγνατίας ἐξεφώνησεν λέγων.

Λέων ὁ ἱερώτατος Πέρχου ἐξεφώνησεν λέγων.

Βαρδάνιος ὁ ἱερώτατος Διονυσίας ἐξεφώνησεν λέγων.

Ἀνδρόνικος πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου τοῦ Λεμνοπόλεως τοῦ Ζαλίχου, ἐξεφώνησεν λέγων.

Λέων ὁ ἱερώτατος Σεβαστείας ἐξεφώνησεν λέγων.

D Νικήτας διάκονος ἐκ προσώπου Ἑλικρασίου ἐξεφώνησεν λέγων.

Λέων ὁ ἱερώτατος Κορυδαλλείας ἐξεφώνησεν λέγων.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Κρημνίτου ἐξεφώνησεν λέγων.

Κωνσταντῖνος ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Ἀδριανείας ἐξεφώνησεν λέγων.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν. Ἀξιούσθω καὶ τοῖς ἱερομονάχοις ἀναγνῶναι ἀναγνώσεσιν.

Ὁ ἱερομόναχος εἶπεν· εἰ δοκεῖ αὐτῷ, καὶ ἡμεῖς μονάχοι ἀναγνώσεσιν, ὡς καὶ δοκεῖ.

E Ταρασίου ἱερωτάτου πατριάρχου εἶπεν· ἐπεὶ ὡς ἐν τῷ ἁγίῳ τῷ ἱερωτάτῳ πρεσβυτέρῳ ἀναγνῶναι.

Σάββας ὁ ἱερώτατος μονάχος καὶ ἡγούμενος τοῦ Ἁγίου εἶπεν· ἐπὶ πάντων τῶν φρονούντων καὶ τῶν ἰδιωτῶν τῶν καιρῶν, ἃ καὶ τῇ ὅλῃ Ἐκκλησίᾳ τῇ ἁγίᾳ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῖς ἐν τῇ καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ παραδοθεῖσι, καὶ

Actio III.

A Secundum dilectionem fidelitatem & cor bonum & apostolicæ papæ Romanorum ejusque imperatoris nostri & Tarasium sanctissimum patriarcham, quæ disseruerunt & subscripserunt omnes nostri, secundum fidem suscipiunt * confitentes & credunt.

* Ex, addit & alterum hic, quasi ex ea dictum, omissum est.

Gregorius reverendissimus monachus & legationem Sancti Sergii diaconi: Secundum antiquam & gloriosam temporum fugitivorum, quæ facta est in Sancta Dei magna synodo in Sancta & Sapientissima synodo, & confirmata est a Sancto & Sacratissimo patriarcha & magno nostro, id est, Sancto & universalis synodo; atque orthodoxis hoc quæ facta sunt de Hadriano summo Romæ Sanctissimo & apostolico papa ad pios & Christo amantes imperatores nostros & Tarasium Sanctissimum & universalem patriarcham, quæ disseruerunt & subscripserunt omnes nostri, nos suscipimus & confirmamus, ita ut nostrum hæc prædicatur per hanc nostram confessionem una cum bona fide, id est gratia atque pacificatione quæ est.

B

C Sanctus legationis Papæ Sanctissimi.

Eulalius legationis Monachi Sanctissimi.

Symeon legationis Chorepiscopi Sanctissimi.

* Gregorius legationis Papæ Sanctissimi.

* Gregori

Symeon legationis Archimandritæ Sanctissimi.

Sergius legationis Hierodiaconi Sanctissimi.

Petrus legationis Sacellariorum Sanctissimi.

D

Gregorius legationis Hypomnemonis Sanctissimi.

Eusebius [illegible] legationis [illegible] Sanctissimi.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

ΕΝ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ τῆς βασιλείας τῆς οὐρανίου καὶ τῆς γεωργίας τῆς ἁγίας Τριάδος τοῦ ἁγίου πνεύματος. Κωνσταντῖνος καὶ Εἰρήνη οἱ αὐτοκράτορες εἶπαν· ἐπειδὴ ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἐπεζητήθη ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐφανερώθη ἡ ἀλήθεια, καὶ ἐστεφανώθη ἡ εὐσέβεια καὶ ἡ ὀρθοδοξία, καὶ ἐκρατύνθη ἡ ἐκκλησία τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ἐφανερώθη τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀπόβλητον Ἀδριανὸν τὸν ἀποστατήσαντα τῆς ἀληθείας καὶ τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῆς ἐκκλησίας

Notis Tiralis.

Tarasius autem sanctissimus archiepiscopus Constantinopolitanæ novæ Romæ, & Sanctus ac Thorus reverendissimus presbyter et monachus loco et [illegible] apostolicæ sedis [illegible] dixerunt.

Rationem quoque cum sanctissimis archiepiscopis tempore sanctissimæ magnæ Dei ecclesiæ quæ [illegible] Sophiæ patriarchis & [illegible] gloriosissimis & magnificentissimis judicibus, id est, Petro sanctissimo essentiale patricio, & comite Dei [illegible] imperatoris [illegible], & Leonem imperiali [illegible] & logotheta [illegible] logotheta, & cum [illegible] secundum ordinem ejus prædecessores [illegible] primo [illegible], prædecessores [illegible] Dei [illegible] & [illegible], [illegible] [illegible] plenissime, propterea [illegible] & [illegible] omnipotentis.

Dixit Dominus Deus noster [illegible] & [illegible] sancta Constantinopolitana ecclesia:

Quoniam quidem prædecessor ejus [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἀναθεματίζομεν.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἀναθεματίζομεν.

Θεόδωρος ὁ λαμπρότατος καὶ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κατάνης εἶπεν· Ἀναθεματίζω τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος Τραβάνης εἶπεν· Ἀναθεμάτισον τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἀναθεμάτισον τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Τραβάνης ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος εἶπεν· Ἐπειδὴ B καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν.

Θεόδωρος ὁ λαμπρότατος καὶ θεοφιλέστατος Κατάνης, ἡ μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Τραβάνου Σικελίας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἰωάννης ὁ ἀγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἡγούμενος καὶ τοῦ τόπου ἐπιτηρητὴς καὶ ἀναθεματίσας τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀναθεματίζω.

Τραβάνης ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, λοιπὸν αἰτούμεθα τὸν ἅγιον πνεῦμα.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀναθεματίζομεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κατάνης εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Τραβάνης ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Τραβάνης ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κωμοπόλεως εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἰωάννης ὁ μακαριώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Ἰωάννης ὁ μακαριώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀντιοχείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Γρηγόριος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κατάνης εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Τραβάνης ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νεοκαισαρείας εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον.

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι.

Κωνσταντῖνος ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κωμοπόλεως εἶπεν· Ἐπειδὴ καὶ ἀνάθεμα ἐποιήσαμεν τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον, καὶ τὸν ἀναθεματίσαντα τὴν ἁγίαν καὶ οἰκουμενικὴν σύνοδον

Ἰωάννης ἱερωτάτος πρεσβύτερος καὶ ἡγούμενος τῆς ἁγίας καὶ ἀποστολικῆς καθέδρας τῆς Ῥώμης, ὁμολογῶν τὰ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἀπεφηνάμην, καὶ ἐν τῷ παρόντι ἀποφαίνομαι, ὅτι ἡ ἁγία καθολικὴ ἐκκλησία οὐδέποτε ἐπλανήθη, οὐδὲ ἐπλανήθη, οὐδὲ ἐπλανήθη.

Ἐπιφάνιος ἱερωτάτος πατριάρχης εἶπεν· Σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ ἀποφαινόμεθα, ὅτι ἡ ἁγία καθολικὴ ἐκκλησία οὐδέποτε ἐπλανήθη, οὐδὲ ἐπλανήθη, οὐδὲ ἐπλανήθη.

Ἀναστάσιος ἱερωτάτος πατριάρχης εἶπεν· Ἐ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio VI.

Tom. 1. Decret. c. 4.

* Ps. 118.

* Ps. 118.

* Ps. 118.

* Ps. 118.

a

b

c

d

e

f

g

h

i

k

l

m

n

o

p

q

r

s

t

u

v

x

y

z

Actio VII.

[illegible]

A [illegible] Christum verum Deum, nostrum et Patrem generis, consubstantialem secundum divinitatem, et consubstantialem secundum humanitatem, [illegible] Dei genitrice Virgine Maria, genitalem, humanis exceptam Nostrum, & legem quæ circumcisionem est. Dicebant ut ita Theodorus, nec non & eorum prodecessores fabulam prædicantes, & in Christo per fictiones duabus formatum, procul a veritatis [illegible] repellit. Prædicantes quæ ex diabolo natum, & in diabolo natum esse fecit Tertullianus Christum Deum nostrum esse vivific[illegible] [illegible], anathematizat Eusebium, Dioscorum, & omnes [illegible] sive caput multiformes, tam cum [illegible] fabulatibus Sectæ, & infinitis [illegible] Hebionitarum, qui fabulis [illegible] [illegible] corruptam semper fabulis [illegible]. Dicunque in quinta, quæ sunt multorum [illegible] in [illegible] quadrumodo ex prædictis compositis [illegible] semper [illegible] hæresis, & [illegible] prædicta eorum, Origenis videlicet, & Evagrium, & Eusebium, & Eunomium, & ego hos, et pro [illegible] hæresium fabulatorum, repellit. Porro per [illegible] fecit ex duobus naturis Christum, ex quibus & in, [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] C [illegible] [illegible] Cyrum, Sergium, Honorium, Pyrrhum, Paulum, & omnes [illegible] [illegible] [illegible]

Ἐπεὶ τοίνυν ἡμεῖς τὴν ἀκολουθίαν τῶν ἁγίων πατέρων ἀκριβῶς φυλάττοντες, τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, ἣν παρέλαβεν ἡ καθολικὴ ἐκκλησία, ἀσυγχύτως καὶ ἀμερίστως φυλάττομεν, ἀφορίζομεν τοὺς τὰς καινοτομίας εἰσάγοντας, τοὺς τὰς ἀφορισθείσας αἱρέσεις ἀναστατοῦντας, τοὺς τὰς ἀφορισθείσας ἀναθεμαθείσας ἐκκλησιαστικὰς παραδόσεις ἀθετ

[illegible]

A *Sanctissimo ac beatissimo domino Tarasio archiepiscopo Constantinopoleos et œcumenici patriarchæ, omnibus sanctis, sacerdotibus et sacerdotum domino filiis.*

ACTIO VNDECIMA.

SANCTISSIME et beatissime domine, quia ipse ut
[illegible]
B occidere conpetiat, ne non [illegible] Psalm. 11.
[illegible]
C & [illegible] Psalm. 113.
[illegible] Ibid.
[illegible] Ibid. 6.
[illegible]
D [illegible]
[illegible]
E [illegible] Psalm.
[illegible] Ibid.
[illegible]

Actio tertia

tenere traditionem dictam prius dictis, hinc quæ apostolorum, fidem suscipiunt sancta sancta, per reverentiam & a Deo dictas litteras suscipiunt, qui possunt, & per Dei volunta-
tem ac sanctam consentiunt. Dei volunta-
tem confitentes, non fundo, qui dedicant
animam suam pro sacrilegium, convertuntur; & recognoscunt ea tenere de antiquis conversatio-
nis, valde gratia facta, de maxime superiori-
ne subiecti in suos suos dignitati, & tradunt Deo plausum perfectum. Et ita consentiunt, adhuc ad ea subiacentia sedere Dei
dictum, & dignum admirationem libellum, per
fidelem per sacrosanctum Deo plausum sanctorum
vestrum nostrum, & quem Deo confirmatum
[illegible] confirmant, & [illegible] sanctum, & [illegible] sanctum superiorum, & [illegible] Deo [illegible] Deo plausum. Et ita quæ
& [illegible] & [illegible] & [illegible] &

A

B

C

D

E

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

D [illegible]

E [illegible]

A pleniore & collegiali Synodo & consensu
[illegible] sed potestatis & fidelitatis
[illegible] vel * dictum. Tertium enim
[illegible] Trinitatem
glorificantes. Tertium quidem [illegible]
fidelitatis, [illegible] Dei
[illegible] * qui nequit [illegible] quod proprium poli-
cetur, [illegible] habet, neque [illegible]
per omnia dictum, * vel primo in omnibus
[illegible] omnique. Dicit ab omni in-
[illegible] fidelitatis, & [illegible] per omnia
divinitatis, [illegible]
& [illegible] omnia [illegible]
[illegible] Vnus enim Deus est, qui dicit ex
[illegible] perfectus, & in Trinitate per-
fectus [illegible] & neque [illegible]
quod unus Deus & non duos est, dividendo
& in non Deum dispertiendo. Absurdum
enim est ab imperio neque [illegible]
quod non unus Deus est & unigenitus, et-
iam fidelitatis non publicatur, & Pater
& Filius & Spiritus fidelitatis, [illegible]
vel inaequales, & in omnia fidelitate
multiplicatione, [illegible] omnis est
ab imperio & ab bono & dilectione [illegible]
est, [illegible] quidem non [illegible]
[illegible] & in [illegible] dicitur. Tertium ve-
ro in [illegible] fidelitatis non ad-
mittit alium unum Deum praeter non perfectum
[illegible] neque non [illegible] [illegible]
C dicit perfectum, qui Deus Pater & Filius et
Spiritus Sanctus, unus perfectus unum Deum fi-
dem. Et propterea omnis [illegible] dicitur
est, perfectum, & non unum, quoniam dicit
est, [illegible] non ab [illegible] dicitur,
quia non dicit & est & [illegible]

Credimus autem & in unum [illegible]
[illegible] Trinitatem [illegible] perfectam fidem Christum, per cum in forma Dei [illegible]
[illegible] non rapinam arbitratus est, et ex apostolica, qui [illegible] Dei [illegible] [illegible]
[illegible] formam servi accipiens. Pater enim
et [illegible] neque [illegible], et
D [illegible] & [illegible] Dei
[illegible] Verbum, et [illegible] [illegible] & [illegible], [illegible]
[illegible] non [illegible], sed [illegible]
per Spiritum Sanctum [illegible]
et [illegible] contrarius Dei Verbum, cum
perfectus [illegible] Dei [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] perfectus homo [illegible], non [illegible]
[illegible] neque [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] & [illegible] * et [illegible]
[illegible] neque [illegible], & [illegible] [illegible]
[illegible] et [illegible], [illegible] [illegible]
E [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Dei [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Dei Verbi [illegible]
[illegible] Filius & [illegible] [illegible]
[illegible] & [illegible], [illegible] [illegible] & [illegible]
[illegible] Dei [illegible] & [illegible]
[illegible] [illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Nam non [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Hanc confessionem, qui est ex Deo

* [illegible]

* [illegible]

Actio VI. Act. 1.

Anathema.

Anathema Constantino.

Anathema Tarasio.

Anathema Paulo.

Anathema Petro

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

D [illegible]

E [illegible]

[illegible]

partem [illegible] : [illegible] enim est & [illegible] & [illegible] divina natura. Deum quippe nemo unquam vidit, [illegible] unigenitus filius, qui est in sinu patris, ipse enarravit : sed humanitate ejus [illegible] factus, [illegible] adoramus. Apparet enim Deus super omnem naturam cum [illegible] humanitatem, & [illegible] & cum hominibus conversatus est, & sanguinem vel, & [illegible], & [illegible] & [illegible] legit nobis, quem [illegible] Adoramus Christi nomen, id est, [illegible] quae hominem vel est, non [illegible] ab hac [illegible] quae divinitatem, id est, sed [illegible] hoc et [illegible] conceptum. Hinc ait dicit Isaias : *Quid vobis me comparatis hominem, qui [illegible] sum? nec ego homo [illegible], sed ut Deus, & dicam : Ego et Pater unum sumus.* [illegible] divinitatem [illegible] nobis. Homines quippe [illegible] ut organica hac allocutione [illegible]. Hominem [illegible] & adoramus [illegible] quae imaginari facile Dei providentia & [illegible] dominae nostrae, quae [illegible] ineffabilem gratiam. Hominem quoque [illegible] apostolorum, prophetarum, [illegible] virtutum [illegible], confessorum, & [illegible] Dei [illegible] non [illegible] vel colendas [illegible], sed per has intelligibilibus [illegible] ad principalem [illegible] principes [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] honore ad principem [illegible]. Porro quae [illegible] contumelias [illegible], & [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible]

Ruffin. Tarasio.

[illegible] confessus, [illegible] sed [illegible] [illegible] & [illegible] paratus, quæ hic sunt collecta sunt.

Sancta Synodus dixit: Fiat, fiat, fiat.

Agapitus Constantinæ episcopus Calcedonensis: Definimus ab omnibus [illegible] pontifices [illegible] ad Tarasium sanctissimum patriarcham, hic, tanquam regulam orthodoxæ fidei [illegible], omnes [illegible] consensisse, & consentiunt usque hodie & non [illegible] non [illegible] [illegible] sanctæ.

Basilius episcopus Ephesi dixit: Definimus ab omnibus [illegible] quæ in [illegible] [illegible], ex [illegible] scripta ad [illegible] & in [illegible] patriarcham Tarasium [illegible], & [illegible] consentiunt amplectimur. Et [illegible] quæ hic [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Πέτρος ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Δεύτερον τοῖς ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν καὶ ἱερομάρτυσι καὶ ὁσιομάρτυσι καὶ ἁγιοφόροις πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις Ταράσιῳ, Νικηφόρῳ καὶ Μεθοδίῳ, καὶ τοῖς ὁσιωτάτοις καὶ θεοφόροις ἡμῶν πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως.

Ὑπέρτιμος ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Νικαίας εἶπεν· Τοῖς ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν καὶ ἱερομάρτυσι καὶ ὁσιομάρτυσι καὶ ἁγιοφόροις πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις Ταράσιῳ, Νικηφόρῳ καὶ Μεθοδίῳ, καὶ τοῖς ὁσιωτάτοις καὶ θεοφόροις ἡμῶν πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως.

Ἱλαρίων ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Χίου εἶπεν· Τοῖς ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν καὶ ἱερομάρτυσι καὶ ὁσιομάρτυσι καὶ ἁγιοφόροις πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις Ταράσιῳ, Νικηφόρῳ καὶ Μεθοδίῳ, καὶ τοῖς ὁσιωτάτοις καὶ θεοφόροις ἡμῶν πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως.

Νικόλαος ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Δυρραχίου εἶπεν· Τοῖς ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν καὶ ἱερομάρτυσι καὶ ὁσιομάρτυσι καὶ ἁγιοφόροις πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις Ταράσιῳ, Νικηφόρῳ καὶ Μεθοδίῳ, καὶ τοῖς ὁσιωτάτοις καὶ θεοφόροις ἡμῶν πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως.

Ἐπιφάνιος ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Κορίνθου εἶπεν· Τοῖς ἁγίοις πατρὶ ἡμῶν καὶ ἱερομάρτυσι καὶ ὁσιομάρτυσι καὶ ἁγιοφόροις πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις Ταράσιῳ, Νικηφόρῳ καὶ Μεθοδίῳ, καὶ τοῖς ὁσιωτάτοις καὶ θεοφόροις ἡμῶν πατρικοῖς καὶ οἰκουμενικοῖς διδασκάλοις καὶ τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφόροις πατριάρχαις τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς δύσεως.

A & pontifices omnes Ecclesiæ imaginem, & non controversam cum sanctissimis patriarchis, habuerunt & patriarchis apostolicis, & ab omnibus communione longe sunt positi.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomediæ dixit: Secundum sanctis patribus & nostris sacrosanctis œcumenicis doctoribus ad sanctissimos & ter beatos archiepiscopos & patriarchas Tarasium, Nicephorum & Methodium, sanctissimos & deo amicos patriarchas & omnes omnes patriarchas & omnes omnes omnes.

Hyperimus sanctissimus episcopus Nicæni dixit: Orthodoxis sanctis qui multi sunt ab eternitate, id est, a sanctis sanctis & sanctis sanctis, ad sanctissimos & ter beatos patriarchas Tarasium, Nicephorum, Methodium, & ea quæ consilii sunt, & ea quæ sunt ad sanctissimos magnos patres & doctores & omnes qui non sequuntur consilium hunc, alienos opinor a catholica ecclesia, & sanctissima sede.

Eliam sanctissimus episcopus Chii dixit: Definitiones sanctis omnes sequens consilium de patribus.

Stratonicus sanctissimus episcopus Colchidonensis dixit: Sanctis patribus sanctissimis & beatissimis archiepiscopis & patriarchis, ac quæ ab omnibus sanctis & sanctissimis doctoribus sunt, ulnam proportionem habere ad illas quæ sunt Constantinopolitanæ patriarchis adhærent, ac nulla divisione inter illos esse intentatum, sed perfecta adventus; ita et omnes omnes sunt, id est, plenæ omnes orthodoxis. Propter quod & ego ita confitor, & alienos eos esse, qui ita non sentiunt.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Definitiones ab omnibus sanctis sanctissimis patriarchis albanis & omnibus, & eorum quæ consilii sunt, capitulorum consilio; & qui ita non sentiunt, anathematizo.

Epiphanius Deo amabilis episcopus civitatis Corinthi, & Joannes tertius Thessalonicensis episcopus Sardiæ, dixerunt: Omnes ab, quæ sunt multis sunt verba boni: dulcedo omnes eorum sensus omnes, sicut suspicum est. Igitur eius & secundum litteras quæ multis sunt; sanctissimi igitur Constantinopolitanæ archiepiscopi sedis Romæ, quæ ad omnes orthodoxos omnes sanctissimos sanctissimos omnes, & illa quæ ab ipsis scripta sunt, dicit et adscribens sicut dicit sanctissimus patriarchas albanorum, omnium, omnium omnibus eligibilis omnes sanctissimi sapientes, & omnes in fide claudentes omnes orthodoxi omnes magnifici sanctissimi. Quapropter & ego ita puta sentiam, adhæreo & amplector omnibus omnibus sicundum omnes quæ conservantur. Et illud apostolicum sentit omnibus, quod apostolus omnes sapiunt, non per, id delinquens omnes quæ sunt spiritum: sed omnes & qui non ita sapiunt, sanctissimos omnibus omnibus omnibus.

B & omnes omnes omnes

Actio VI.

Ego Constantinus peccator & humilis [illegible] Dei [illegible] Tyrannidem [illegible] & [illegible] & [illegible] &

Νίκων ὁ ἱερώτατος Πάφου Κύπρου ἐπίσκοπος.
Λέων ὁ ἱερώτατος Ἐδέσσης Φίλης ἐπίσκοπος.
Γεώργιος ὁ ἱερώτατος Φιλίππων Θασσίας ἐπίσκοπος.
Κύριλλος ὁ ἱερώτατος Φιλίππων Ἀκροδουλίας ἐπίσκοπος.
Κωνσταντῖνος ὁ ἱερώτατος Φιλίππων Πέρρας ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Φιλίππων Σιλλείας ἐπίσκοπος.
Θεοδόσιος ἐξάρχων ἐξ ἐπιτροπῆς τοῦ Σταυρουπόλεως μητροπολίτου ἐπίσκοπος.
Νικόλαος ὁ ἱερώτατος Φιλίππων Ἱερακίας ἐπίσκοπος.
Λέων ὁ ἱερώτατος Φιλίππων Καρπίας ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Φιλίππων τῆς Ἀμφίπολεως ἐπίσκοπος.
Χριστόφορος ὁ ἱερώτατος Φιλίππων Φιλίας ἐπίσκοπος.
Κύριλλος μοναχὸς ἐξ ἐπιτροπῆς Νικαίας Φιλίππων τῆς Θεσσαλίας ἐπίσκοπος.
Οἱ τῶν ἁγίων τόπων ἐξάρχοντες.
Πάντα ὅσα χάριν Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς ἀγαθοτάτης Θεοτόκου τῆς παρθένου Μαρίας ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι ἐκφωνηθέντα, ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ οἰκουμενικῷ τῷ ἐν Νικαίᾳ τῇ τῶν Νικαέων πόλει τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας ἁγίῳ καὶ οἰκουμενικῷ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ἑβραίων Σιὼν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ἑλλήνων Σοφίᾳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ῥωμαίων Ῥώμῃ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἀλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ἀντιοχέων Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ἱεροσολυμιτῶν Ἱερουσαλὴμ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ἰβήρων Ἰβηρίᾳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ῥουσσῶν Ῥουσσίᾳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Βουλγάρων Βουλγαρίᾳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Σερβλίων Σερβλίᾳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ἀλβανῶν Ἀλβανίᾳ τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῷ ἐν τῇ ἁγίᾳ τῶν Ἀρμενίων Ἀρμεν

ACTIO QUARTA.

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

A Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: secundum ordinationem Patrum sanctissimorum definimus in medium libri & libellorum hereticorum patrum, & legatur hæc sancta hæc synodus relegantur.

Lectum est libellum a Petro diacono. Prodicum vitulum pollutum hæreticum pestilentem, & confusum commixtum synodi hujus patrum, & hæc nominantur Eragonius, Macedonius & reliquorum hæreticorum. Item: Quorum primum est Eunomius, Eudoxius & Aetius libri, quorum hi nunc per omnem ligam. Omnium quoque Arianorum & pneumatomachorum, B & reliquorum omnium hæreticorum, quorum nomina nunc hæc sancta synodus expellit & condemnat.

Alius legit.

De Eunomii sententia libri.

Eunomius est dominus ad Arium. Eunomii pro- Eunom.
positionem de eorum mutuo filio, dans infinitis & dissimilem invicem longitudine esse, substantiam ac filium secundum. Deus quoque alterum dicens & probabilis filius in omnique parte invicem. Unus ad unum sic in invicem ens, & alterum alterum. Dominus hanc propositionem negans, impudentem alio & quomodo omnino reflexionem, si omnia tempi subditi in propositionem, quemadmodum & ante, in quo post reflexionem, C quod dato sibi facit principium, & imperavit ei, super propositionem filium in modo dominum illorum, qui eum tempi autem informant, sanctis, quæ mandata per se filio fiunt.

Ex Numerii.

Alter aliam fore in dedicatione altaris, quam- Num. 7.
di ordinem est. Cumque imperabunt Moysi in hunc modum fuerit, et conflavit tubulum, ut ad propositionem quod non super omnem informant inter dies dominum, unde & hæpatum et.

De Ezechiele.

Et introduxit me in templum, & mensura est Ezech. 41.
firmum, sic ostium latitudinem, & sic latitudinem tabernaculi, latitudinem tabernaculi. Et fecit alia. Et templum interius, & vestibulum ante, domum, & firmitas ostiorum, & hæc mensura per vos patres omnis omnis super omnem aliquo ad firmitas, & firmitas clausis super alia, & aliquo ad domum interiorem, & firmitas per omnem parietem in circuitu, interiorem & firmitas ad interiorem, & fecit alia tabulatum & palmæ, & palmæ interiorem et tabulatum, singulæ fuerit tabulatum Cherub, fecerunt homines, omnis palmam ut hominis, & facies hominis, omnis palmam ut leonis, & facies leonis, omnis palmam ut vitulus, & facies vitulorum per omnem domum in circuitu.

Ex epistola S. Pauli apostoli ad Hebræos.

Hebræos quidem et prius ad fratres nostros, Hebr. 9.
& fratres fratres, & tabernaculum enim factum est primum, in quo erant candelabrum et mensa

Actio VI. Quæstio.

et propheta passus, quæ dicunt Sancta Dei Ecclesia, quæ ab omnibus sanctis prædicatur, subsistentiam quod dicunt facilis fabricare, sanctam habent charitatem, et omnem infamiam contumeliam et omnes pœnas omnes, in quo omne sanctum habent mundum, et virgo dicunt qui fundatur, et infalsa infamiam, ipsorum omnes charitatem, gloriae charitatem propinquantem.

Tertia sanctissimus patriarcha dixit: Propheta dixit, Domine vox, quia extra subsistentiam habuit divina Ecclesia, charitatem vobis habentes propinquantes, et ex hoc omnem in omnes.

Sancta synodus dixit: Etiam domine, sic se habet veritas.

Tertius sanctissimus patriarcha dixit: Si extra habuit charitatem, charitatem propinquantem, et non omnes omnes habent in Christo, et Sancta Dei genitrix, sanctorum ipsius habentes, charitatem dicunt.

Magnus sanctissimus patriarcha dixit: Verum Dei propheta est.

Quartus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Vos Justum, et, vobis omnes habentes charitatem, et quomodo ipsum dicunt, quia quia vobis vel habet charitatem? Etenim dicit propheta vel, ut.

Tertius sanctissimus patriarcha dixit: Quidam sancti qui non habent singulos libros, in spiritu hominum non videntur, quemadmodum in dicunt in legem corporis facti, propter quod de charitate Dei Magni Lucrum est dicunt: Filii, ne facias omnia filiorum in omnem quæ charitas est ab eis in omnibus. Et hæc sanctus Magnus, quales formas vidit, vidit in Christo, non quales de charitate.

Quartus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Quando omnes omnibus populus ad charitatem, nisi Deus de charitate Magni: Ne facias omnia hominum ad hominem ut.

Magnus sanctissimus patriarcha dixit: Et omnes apostolicæ charitatem omnem dixit: Etenim hic est, quia de Sancta Trinitate ipsum Deo Verbo et homine et ipsum omnem dominum, quod omnes vobis videbant. Et illo in spiritu hominis habitans est omnes, et appellavit eum Filii, quod est interpretatum, omnes vident Deum. Ipse autem est: Filii dominum facit ad facium, et filius fuit et omnes omnes. Et ecce non habent intelligibile verbum vobis fuit. Sed et qui patrem non habet et Deum, et non propter, non Filium et in spiritu nostro.

Dominus sanctissimus Romæ episcopus et Ecclesiastes sanctissimus magnus episcopus Constantinopolitanus legit.

Sancti patris ipsius Leonis Christiani de prudentia in Christum, capitulum quod dicit.

Magnus sanctissimus patriarcha dixit: Et omnes sanctissimi, et quemadmodum sanctissimus patriarcha et omnes, non habent quasi habentes de quibus omnes. Et omnes sanctissimus magnus, quod habet. Ipsum autem potest ipse consubstantialem nostrum, et filium habere

Δ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio Quarta.

Anastasius presbyter dixit: Iterum ex-
plicet ex illa parte, ut nos omnes possi-
bilitatem habeamus Polycronio, temporum a
Regno exclusio.

Nicephorus Constantinopolitanus episcopus Dixit
dixit: Mandatis ut magis & admoni-
tionis dispositione, quemadmodum potest multitudo
libertatis de concordia & unitate ecclesiarum.

* Gregorius Deus omnibus diversis & mutabilibus commodis patientiam habuit.

Αἰκαὶ μετὰ ἐφίξεως βασιλικῶν, ὡς ἐνοικεῖν τὸν
ἀποδεικνυμένου μὲν ἐκείνου ἐκφωνεῖν μὲν ἐκείνου
ἐφίξεως ἐστί.

Quod prius quidem fecit Iudaeorum vas-
tatio, Gregorius dixit, Et post alia.

Hic Iudaeorum vastatione expositis dicebat mul-
ta quae Iudaeos longanimitate patientiae arrogan-
tiae vinci dominum, & plurimis [illegible]
[illegible] patientiam dicens, Iudaeos
[illegible] Christo. Et quidem dicentes in medio
[illegible] Iudaeorum [illegible]
in Christo.

Anastasius patriarcha dixit: Inque & Iudaeorum qui deposuit: Deus dixit vobis,
quemadmodum & multae Iudaeis.

Eadem Constantinopolitanus episcopus Anastasius
dixit: * Propter Iudaeos, quibus, & ut exple-
tum Iudaeorum malorum.

Theodorus presbyter Constantinopolitanus monasterii Chalcedonensis dixit: Libros Iudaeorum
dixit, & alterum [illegible] Iudaeis, & ut
[illegible].

Sancta Synodus dixit: Legantur.

Et recitatus est Gregorius Deus omnibus
diversis & mutabilibus.

Ἀνάγνωσις τῶν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων.

Πυῤῥῶν, ἐπ. ιζ. Δημοσθένους τοῦ ἐπισκόπου
τῶν τοῦ Θεοῦ ἁγίων ἐκκλησιῶν, & Δημοσθένους
τοῦ ἐπισκόπου. Κοινωνεῖν τοῖς λόγοις, & τοῖς
ἀκοῦσι νοεῖν, ἀφορῶντες τὸν λόγον, & τὸν
ἀκοῦσαι, φησὶν ὁ Θεὸς τοῦ ἱερεῖ, & τὸν
ἱερεῖ, & τὸν ἱερεῖ τὸν ἱερεῖ, & τὸν ἱερεῖ

A fenestis, & publico locutio, hominum ut consolentur, & animum refrigerent, * novum & publicum facerent commercium. Ergo ait quidem. Dei mysteriorum fieri disputationes hoc opportune verbo quoque insinuans semper hominem, & quidem confusumque sufferentem curiosum, diligentem eos qui fanat adhuc, ridentem. Pulsa enim pugnat, & qui per intra quæ verbum intra delegatum in fundere, juxta illorum factum pulsat vitiosum. Habet vocem ita se illud amabile arcanum. Exaltari super thronum Bibliis ab judæis, mortis ac malique alienum in magnum. Indicat enim quando vult ut etiam in mortis natura. Adhuc enim tacitus pugnare, & milites mali, quorum a la quidem incomprehensum deteriores libri ferunt & rodentes: quorum alter a cœtu mana liquefit, * alpere ad eum quæ pulcherrime, rerum indicium facimus, verbum pulsat * magna laqueorum, ac laboratione ardentes, mendacia fabrat ac repetentibus. Stabat autem virgo in aquilo indumento ac vitio philosophiam delegaverit, & ut eidem ab pulsar, eorum verba arbitrio; ac vero mala vulnera, autem verumbus decoratis. Dicunt autem ad principem dux urbem, unus quidem illum unus urbem, illum autem poli virgam, pulsar virgo contrahentem mortem. Eximit autem quidem ac unum, ac mulcebrum a vulnibus mortem. Stabat autem mopatum procelli, ubique pulli pessimi ignorant * mundum. Cumque ego alter interim laudarem pulsare, quando amicus illum indicavit Cathedrali opere quæ bello eum esset gladium illorum, mirandum de fonte divide fuisse. Et nam quidem oculorum indicare eum, alter vero eum cum indicat pacemque & lamentarem. Nunc autem mirandum ab illa engraulide ad hanc commutavit corporum, & vehementer admirat arcanum, quandam magna mulcere ac locum mortis, & terrorem fuisse & vitiorum tempestatem, abscidisse per eorum expugnatione. Procedunt vero amicitiæ mortem, cantilica quidem in tantis partis suis * jam vendebant ab opere. Et quidem appetendo quidem erpes, mulcendo poli virgam, prohibet dixit propinquum ad supplicium virgam * potionem; quidem vero illum modebat domo; nullum mirum & verbum supplicii erpes apparuit. Pertinta laryngem hinc, & unde pulso terrendo formorum; laqueum enim gutur fe evidenter superadorare pulsar, et dicere hoc libri mirandum dilabile, & lamentatio abiit. Ad vinculo poli hoc, & mirum virgo venerabile in parvis vulnibus, lod & fola extendere manus in cœlum, & mirandum Deum procuratorem hoc amoris. Cumque appetit super erpes signum, quod non est ab Christiana adhuc erpes pulchrum quodlibet indicum mirandum fulle passionis, qui illum expulsabat. Non ergo & poli mulcebam, quam illi vulnibus pulsar fecerunt, rubus colore hoc & inde rubent corporum fonteri flumina. Ainsuy in mulcebam illum, mirum quidem ad rubis erpes horrorem, malitiam vera mulcere in facie dominicam, sed commissa pos-

B * novum & publicum facerent commercium.

C * alpere ad eum quæ pulcherrime, rerum indicium facimus, verbum pulsat * magna laqueorum, ac laboratione ardentes, mendacia fabrat ac repetentibus.

D * mundum.

E * jam vendebant ab opere.

F * potionem.

dicentes, quoniam ad incorporeum & beatum statum abiisti. Vique hoc de patre filium dicimus, & ego servorum tuorum [illegible] vobis, & volumus, primum perhibere, ac profitemur fideliter. * nil omnino poti varietatem venerunt.

Gregorius Nazianzenus episcopus dixerunt: Et ipsum est ut pulchrum, & non ut unus quidem sub gravitate venerunt: ipse quoque potest pulchrum per ipsum adorari.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Sed & Sanctum illud mysterium appellat. Et theologum venerabilem imaginem, & Christophorum sanctum appellat: et vera potest ipse Jesus esse, tamen & quod adoratur ad hoc pertinet adoratio communicantes.

Theodorus sanctissimus episcopus Mytilenæ dixit: Ambiguum autem & patrum sanctorum magistrorum, temporalem formam assumens & perfectam unam deformat. Sed quoniam Deus, quem per divinitatem per omnia subsistentem venimus ad agnoscendum venimus.

Theodorus sanctissimus episcopus Amasiæ dixit: Sacratissime & Deo honorabile domine, non & non Sancta Synodus unanimes tuos dictamen partem, nolentem magistri de [illegible] magistrum, anathema, & condemnat, & Sancta & Sancta ejus vocamus: & qui ita non dicunt, sit anathema.

Sancta Synodus dixit: Sit anathema.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Tempus hoc quidem quo autem ita jubetur, quemadmodum & in qui mysteriis Euphemiæ imaginem delineavit: propter quod & in hac dictum quidem autem sullatus.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Vinque dicunt: Laudabilis quidem ego proximus quo erant Colchides, ubique dum vocat ad imaginem mysteria.

Sancta Synodus dixit: Et hæc consequentur, & perfidiam.

Basilius sanctissimus episcopus Antiochiæ dixit: Et patet qui habet vel, ex quibus vel, quo sanctissimus Synodus [illegible] [illegible] lacrymantes.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Pro quo patet, & Sacrorum dat ex fore Sanctorum valentia depingere virtutem martyrum sanctorum, ut ante: Tempus autem ita vel, & non & [illegible] pictorum perfecit ut perfectus fabricatus, nihil omnino poti varietatem venerunt.

Iosephus Dei amabile gratiosus, & Iacobus [illegible] episcopus Sidonis dixit: Tempus magis est tempo temporis: & hoc Dei providentia factum est propter [illegible] hominem.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Si Sancta vita [illegible] compositionem, fecerunt [illegible] imagines, quanta magis nobis.

Theodorus sanctissimus episcopus Mytilenæ dixit: Patribus nobis nulla dicentibus, non [illegible] quod dicimus.

Iosephus Dei amabile gratiosus, & Iacobus [illegible] episcopus Sidonis dixit, dixit: Non adversantur gloriosis scripturis.

A Ἐν παντὶ τῷ ἀνθρώπῳ & ἀναστάσεσι εἰδέναι ζωὴν, μόνον τοῦτο οὐ ζωγράφος ἐστὶν τῶν χρωμάτων, ἀλλὰ τὸν λόγον ἐκεῖνον ἐν τῷ ἀγαθῷ, οὐ βασιλεῖ, τοῦτον τῶν γραμμάτων, ἵνα φανῶμεν ἀληθῶς, οὐ μὴ πολὺ γραμμὴ ἢ ὑπόγραμμα ἐλλείψῃ.

Ὁ ἱερώτατος καὶ θεοφιλὴς ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἀλλὰ καὶ ἅγιον αὐτὸ καλεῖ. Καὶ θεολόγον τὸν σεβάσμιον εἰκόνα, καὶ Χριστόφορον ἅγιον· ἡ δὲ ἀληθινὸς ἐστὶν Ἰησοῦς, καὶ τὸ προσκυνούμενον καὶ τοῦτο τῆς προσκυνήσεως κοινωνοῦντες.

B Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Μυτιλήνης εἶπεν· ἀμφίβολον δὲ καὶ πατέρων ἁγίων διδασκάλων, τὴν ἐν χρόνῳ μορφὴν, καὶ τὴν τελείαν ἐν αὐτῇ ἀφανίζει. Ἀλλ' ἐπειδὴ Θεὸς, ὃν διὰ θεότητος τὰ πάντα ὑφεστῶτα ἐλθόντες γνῶναι.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Ἀμασείας εἶπεν· Ἱερωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ δεσπότῃ, οὐ μὴ καὶ ἡ ἁγία σύνοδος ἡμῶν τὸν τῶν διδασκάλων ἡμῶν τὸν μὴ θέλοντα τὸν διδάσκαλον ἀναθεμάτισεν, καὶ ἁγίους αὐτοὺς καλοῦμεν, καὶ ἁγιάζομεν, καὶ ἀναθεμάτισον.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἔστω ἀνάθεμα.

Νικηφόρος ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Δυρραχίου εἶπεν· καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν μυστηρίων, καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Εὐφημίας ἐζωγράφησεν, ἐπειδὴ καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν μυστηρίων, καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Εὐφημίας ἐζωγράφησεν, ἵνα φανῶμεν ἀληθῶς, οὐ μὴ πολὺ γραμμὴ ἢ ὑπόγραμμα ἐλλείψῃ.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἔστω ἀνάθεμα.

C Κωνσταντῖνος ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἀλλὰ καὶ ἅγιον αὐτὸ καλεῖ. Καὶ θεολόγον τὸν σεβάσμιον εἰκόνα, καὶ Χριστόφορον ἅγιον· ἡ δὲ ἀληθινὸς ἐστὶν Ἰησοῦς, καὶ τὸ προσκυνούμενον καὶ τοῦτο τῆς προσκυνήσεως κοινωνοῦντες.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἔστω ἀνάθεμα.

Βασίλειος ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας εἶπεν· ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν μυστηρίων, καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Εὐφημίας ἐζωγράφησεν, ἵνα φανῶμεν ἀληθῶς, οὐ μὴ πολὺ γραμμὴ ἢ ὑπόγραμμα ἐλλείψῃ.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἔστω ἀνάθεμα.

Ταρασίος ὁ ἁγιωτάτος πατριάρχης εἶπεν· ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν μυστηρίων, καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Εὐφημίας ἐζωγράφησεν, ἵνα φανῶμεν ἀληθῶς, οὐ μὴ πολὺ γραμμὴ ἢ ὑπόγραμμα ἐλλείψῃ.

Ἰωσήφ ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης, καὶ οἱ τῶν ἱερῶν ἐπίσκοποι τῆς Ἀντιοχείας τῆς Σιδωνίας εἶπεν· ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν μυστηρίων, καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Εὐφημίας ἐζωγράφησεν, ἵνα φανῶμεν ἀληθῶς, οὐ μὴ πολὺ γραμμὴ ἢ ὑπόγραμμα ἐλλείψῃ.

Κωνσταντῖνος ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν μυστηρίων, καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Εὐφημίας ἐζωγράφησεν, ἵνα φανῶμεν ἀληθῶς, οὐ μὴ πολὺ γραμμὴ ἢ ὑπόγραμμα ἐλλείψῃ.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Μυτιλήνης εἶπεν· ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν μυστηρίων, καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Εὐφημίας ἐζωγράφησεν, ἵνα φανῶμεν ἀληθῶς, οὐ μὴ πολὺ γραμμὴ ἢ ὑπόγραμμα ἐλλείψῃ.

Ἰωσήφ ὁ ἱερώτατος ἐπίσκοπος Σιδῶνος εἶπεν· ἐν τῷ ἁγίῳ τῶν μυστηρίων, καὶ τὴν εἰκόνα τῆς Εὐφημίας ἐζωγράφησεν, ἵνα φανῶμεν ἀληθῶς, οὐ μὴ πολὺ γραμμὴ ἢ ὑπόγραμμα ἐλλείψῃ.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· ἔστω ἀνάθεμα

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio quarta.

Psalm. 25.

Psalm. 25.

Psalm. 25

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio VI.

Anno Christi 787.

A

B

C

D

E

F

Ephes. Concil. Act. 1.

A Prius enim propter nos & propter salutem nostram, non ablatus fuit carne, incarnatus ex virgine Maria, consubstantialis ei in illa carne, cum ablatus esset impossibile dicere. Nunc vero iterum in imagine consistens ei dicunt, in subjugationem imperium & contumeliam introducentes, atque subditatis verum qui venerantur in ea ostendunt. Sed gloria vobis dicimus, qui solus omnia potes, cum sine principio Deo patre & Patre, atque cum Spiritu sancto. Amen. Vos autem, si fidei, ordine nihil pertinaciter disponere fuit ab eodem dominio, ipsius nostra tuae providiae. Deinde quibusque pervenitur est sancta lanae ipsius imagine Domini, & sanguinis sanguis & aqua, ut superius dictum est, dicunt Domini sacrificium novum & sanctum: Quorum fidelium colorem eum, quod Christum nobis fecerit, fantasiae ergo sempiternam hanc & aquam, & deferamus ad synagogam, & congregamus omnes qui sunt in hanc in populo, & ingamus eos in illo, & ordinemus ei eum dicunt quae dicunt. Tunc efferentes lanae ipsius dicunt eis, & condunt lanam imagine pervenitum lanae, unde exivit sanguis & aqua, explicantes singulatim ad locum populorum lanae, & inferentes, dicebant, ut aspectu apparent, sicut paradiso, unum omnibus universorum dominum. Et collecto omnibus qui nulla habebant, ante omnes paradisum, quem ante omnes mortuum, adoraverunt mortuum, & dixerunt Salve, & erubescere lanae hanc pervenit. Deinde vacuo adoraverunt, qui & qui nihil interpretant. Demonstrant eam, * pervenit non omnibus lanae. Turbatio quoque magna & subdita per verum circumstantia effecta est, eundem confusionem propter rationem non nulla. Commune vocem cum omnis moderandum habentium, glorae eum universum habuimus. Cuncta ergo fitantes tui quae in domibus suae habebant, quemque habebant langueres, aut paralyticos, * aut debiles, aut caecos, aut leprosos, omnes cucurrerunt: ita ut nequa ut vacuo imagine eorum, sicut magna tuae, capitulum, neque locus mulierum in fuit populi, propter miraculi concursum. Omnes autem principes sacerdotum ut senatus, & populus Iudaeorum, vicorum, parentum, & moderum conditorum ut dominum Iesum Christum, clamaverunt: Gloria vobis Christe, quem patres nostri crucifixerunt, qui & a nobis nunc crucifixus est imagine tua. Gloria vobis Fili Dei, qui tantis fecisti miracula, vobis credimus: propterea vobis ecce, & ipsi imaginem illae clamabant lapidem manus, & verba emittebant, & mirabile perhibebant, fumum fumebantur angustiae, & omnis cum pen & vindicta. Pedipsum autem omnes lanae ipsius, confitentes ad episcopum fidelibus conditione illa pedibus, qui ante quae fuerant facta dicentes, multitudinem exerbant clamantes: Vere Deus Pater, & vere Deus Filius, & ipse imaginem lanae Christus, quem patres nostri crucifixerunt, Iesus Dominus noster, hic vere condemnat. Multitudinem laudibus glorificantes Deum, magnificantes & hymnis, quae fecerunt omnes & dicentes, quoniam & sanguis & aqua exivit ex latere langueris,

Ephes. Concil. Act. 1.

* Ex addit. Commentar.

* Ex addit. Commentar.

Actio Quarta.

non non de infidelis mundo quæ fides fuerit: ita omnes credentes, ut fideles baptismatis dignos dicerent, supplicabant. Quos vero semper non cum eleemosynis hæc adempserunt, * omnes baptizarunt per multos dies, & synagogam vestram sublatam (Judæi) nullus Christo dicerent. Illa autem respondebat, ecclesiam concilii synagogam vestra martyrum fuit. & sic gaudium progenuit fidelem ab ea contrariis ita, non solum surgentes fecerunt de vestibulis, sed de sua ancillarum in vitam a mortuis redemptione mortem. Alias equidem ego fidelium indicare vobis, fuerit omnis illius, ad ecclesiam accedentem vestrarum: et respondentes & ego hoc. Dic de Salvatore nostro Jesu Christo verorum, quem adoratis in fide ipsum confitemini, & confitetur semper superadmirabilem ejus, quem nunc usque operatus est. Date ergo ipsi gloriam cum letitia in compassionem de humanis, quemadmodum & gaudet agentes, quia ita nos fide, & ita fore agnoscimus dignos. In Christo Jesu domino nostro: cum quo de Patri non sunt Spiritus Sancto gloria nunc & semper & in sæcula sæculorum. Amen.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Ita de ea quæ ab ipsis mortuis resurrexerunt est, omnis fundum fundatus hanc fecit compagis & lapidum: quemadmodum non solum vivos ab eis regnavit, verum etiam mortuos gratificavit.

Theodorus sanctissimus presbyter dixit: Sed ut quis dixit, cur Christus, quæ apud eos fuit, mutavit mortem fecisset? id quam respondeamus. Ego, fuge apostolus est, digna subtilitas, non subtilitas data fuit. Nam qui ad imaginem accedunt, infideles esse, propterea dignum fuit Deum per imaginem, ut dum subiunt ad fidem credidem Christianorum. Quærunt enim mala & adulata signum quærit, & signum non dabitur ei.

Theodorus Deo amabilis diaconus & notarius legit.

Ex epistola sancti Isidori ad Isidorum presbyterum.

Fit ex quo per singula loca & in diversis temporibus quæcunque fiunt miracula, dumtaxat hæc quidem qui credunt fideles, non non & infidelis ad fidelitatem fidei invitat: fidelium vero fidem, tam & spes certior fit, & gravior & remuneratio demonstratur. * prudentiam. Et nulla ratio quod nunc ex dono miraculorum Patrum, nulla ratione repetitionis, & nunquam cuncta nunc: qui non tolerant in parte multa, sed in omnia invenit, & rationem parentibus gratiam dorsi, & ultimate hæc quæ Deum per eum gaudeant, admirabilem fecerunt. In nomine quippe qui vocatus Sion, ubi Moysen a Deo legem accepit, monstrat fidelium indigenis & peregrinis, omnis quidem virtutem quam Gentes non cum propriis fidei * simplicem simplicem vitam fugiens, omnia contraria vestigia magna multo tempore in deliria. Et non quidem dic regnum quidem in prudentia monstrabitur * hodiam & ἀνθρωπίνων ἀνωμαλίαν τὸ χρεῖττον εἶναι τὴν ἀναστάσεως τὸ κέρδος. Ἀναστάσεις ἀναστάσεις τὸ κέρδος. Ἀναστάσεις ἀναστάσεις τὸ κέρδος. Ἀναστάσεις ἀναστάσεις

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Acta Christi.

Thomas venerabilissimus episcopus de locum sanctum commendatum pontificum dixit: Sedentibus quidem de sancta Sede, quæ nostra semper fuerunt: et idem quæ omnibus habent. Omnia equalitas pariter et et potestatis.

Sancta synodus dixit: Legantur.

Codices Dei amabilis de omnibus et catholicis legis.

Xenofonis presbyteri Nicæ ad Dionysiodorum presbyterum.

Scribo vobis, o pater, dolorem et vulnerabilem compleri, necessarium ad honorem sanctorum martyrum, quam Christi, quam ipse pro veritatem et dolores et labores sustinuit, vel sanguine suum, potestis in facinore, et vestis amantium? Infelix passuros tuplaste a diversis et aliquibus; ita et videntur in terra quidem vestrum et ad, et lapidis, et capite, et corpus innumerabilis fugere: quoniam illi capitis fulminatus cum cardis alacriter inlapsi: et in mari vestre lassati sunt, et omnes gentes pulsum cepi, et ad ultimum pulsatum mandatum fuit: inlapsi et gypsi dogi cursus fuerunt: et adhuc ad defendum mandatum domus Dei, fod et in commum domus nulla cursus indigi, et pulsatus vulnerum ac pannorum, et reprehensum, et diversorum pulsatum dum. Ego ad te quæ loquor sum, dominus, quia nominis infamium est, et pervalidum sum sus, quæ pervalida sum, habuerunt fabulas mundum: dum vero de vestro totius gregorum est, et fumum quidem ad cursum domus simplex omnes in labem cursum formam. Per omnem vestrum et fidelitatem cursum fidelium hypothecis gemus, et desperatis quidem spes alacriter prædicantur: habuerunt autem cursum et nunc inlaudabit inplere domus et inde mutat aperuit pulsatis semplum dandum est, quæ cursum qui vestrum lumen, magnum pulsum legere divinum lumen, cum complectum pulsum memorum, lumen facere fidelis mundum qui vestri Dei propria facierunt, et ad mandatum et gaudet gloriandum et immortalitatem adeunt, pro et quod mundum pro vobis commendantur, quæ non videntur, videbitur præparantur. Pacem et commum domus mundi et domus et domus et indigens, sufficiunt mandatum mandatum mandatum pulsatum cursum, et superflua domus mundi vestrum adeunt. Ad mundum tumultum, pulsatus commodum; et indulendum fide et domus, humilitatem et spe ad Deum pervenit, et domus vestrum mundum mediatorem, et compulsione commendatum, et humanitatem Christo amatum, consolatque mundum domus multo Iesu Christi cursum illius et, et integra fidelis, et libere, et vestrum fidelitatem cum magnum et mundum quæque mundo, adunatum et magna.

Theodorus venerabilissimus episcopus Mysiæ dixit: Epistolas hæc quæ nunc lecta est, cum ipsa

Ἀκοαὶ Χριστοῦ.

Θεόδωρος ὁ τιμιωτάτος ἐπίσκοπος τῆς Μυσίας εἶπεν· Ἐπιστολὴ ἡ νῦν ἀναγνωσθεῖσα, ἐν τῷ ἀναγνωσθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων ὑπὸ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Νικαίας, εἰς ὃν τὸν κύριον ἐπιστέλλει, ἐν τῷ ἀναγνωσθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ἐν τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων

Anno Christi 787.

[illegible]

Ὁ ἱερώτατος Θεόδωρος ὁ τῆς Μυρέων πόλεως, ἔφη· Ἀκόλουθα τοῖς ἀνωτέρω, καὶ τοῖς τῆς ζωοποιοῦ Τριάδος ἐν τῷ ναῷ τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ ἀειπαρθένῳ, ἐν τῷ τῆς Φιλοξένου, ἐν τῷ τῆς Ἀνδρέου, ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας, ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης, ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς ἐν Χαλκοπρατείοις, ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Ἀναστασίας, ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου τῆς ἐν Βλαχέρναις, ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου τῆς ἐν Φαρῷ, ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου τῆς ἐν Ἀρκαδιανῇ, ἐν τῷ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου τῆς ἐν Ἀρμενίοις

Et suscipiens Constantinus dixerunt: Et nos tantum venerabile patriarchalis legis.

Et de depositione, quæ facta fuerat sancti memoriæ Mariani, & Theodoro episcopo Cretæ Scholario, et cæteris, qui cum eo erant, rapti iniquum est.

Quæ nunc facta de venerabilem fidei Christianorum. Et post alia. Dixerunt: Quidquid placuit hoc fieri, omnia illa eorum quæ * prædicantur: & quæ vobis, sequor eum. Et in his sanctorum omnes cum gaudio & lætitia, & mirantur * mirabilia, & omnis fructus est: & omnipotens ipsorum Sancta evangelia: & prædicatio eorum, & omnium Dei & Christorum nostri Jesu Christi, & domini nostri quæ cum gaudio, benedictione Dei gratiæ, fabricantur, pacem & gaudium omnem in omnibus omnium quæ illa fecerunt. Et post post. Constantinus regis ad episcopum dixit Marianum, cum lacrymis dixit: Dæmones magis, dicunt judaici mendacium omnes, nolit quæ signata & plenitudinem sapientiæ evangelii, & virtutem crucis, & imaginem Dei & filiorum nostri, ac benedictione & semper in gaudio manere cum, quæ gaudent cum.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Salvatorem, hoc quæ adoratione patris adimpleti, quoniam fundum evangelium & mirabilem omnem adoravit, cum quibusdam omnibus laudantibus & vere omnes adorant matrem.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Consentiamus cum sancta vera honorabile imagine.

Sancta synodus dixit: Manifestum est.

Sanctissimus episcopus Sardis dixit: Consentio. Et sanctissimus sanctis consentiamus.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomediæ dixit: Hodiernus dictus omnibus Deum laudat. Hodiernus & vere omnibus Deum laudat & gloriam, relinquens quæ prædicta sunt.

Colonia diaconus & subdiaconus sanctæ, legit præcipuum sancti Stilitæ testimonium.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Consentiamus Patres: quoniam vestra, quæ in Ecclesiis: quod & per hanc in ipsis sancte dicimus. Nos laudamus ad unum Deum solitum.

Sanctus reverendissimus episcopus Nicomediæ dixit: Et hoc consequentes sunt, ipsi Mariani Dei famulis, & Lucianus venerabilis episcopus & confessor, & reverentia propinquus qui & fidem nobis ad intuendum in sanctorum sacra imagine.

Eius reverendissimus * professor sancta [illegible] Dei gloriosi in Electrum sive, legit ex charta habemus [illegible] in venerabili sancta synodo.

Καὶ ἀσπασάμενοι Κωνσταντῖνος ἔφησαν· Καὶ ἡμεῖς τὴν πατριαρχικὴν τιμίαν λαμβάνομεν, ἀποφαίνομεν.

Ἐπὶ δὲ τῇ καθαιρέσει τῶν ἀρχιμανδριτῶν μακαρίου τε τοῦ ἁγίου Μαριανοῦ καὶ Θεοδώρου τοῦ Κρητῶν ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἀνθρώπων, ἁρπαγὴ τῶν ἀνόμων ἐστίν.

Τὰ νεωστὶ γενόμενα κατὰ τὴν ἀγαπωμένην τῶν Χριστιανῶν. καὶ μετὰ τινα· Ἐφώνησαν· Ὅσα ἐδόκει τοῖς ἁγιωτάτοις τοῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ Νικαίᾳ, ταῦτα καὶ ἐγὼ ἀκολουθῶ. καὶ ἔστι πάντες μετὰ χαρᾶς, καὶ θαυμάζουσι τὰ θαυμάσια, καὶ ἐστὶν πᾶς καρπὸς, καὶ τὰ ἅγια εὐαγγέλια τοῦ Θεοῦ καὶ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἃ μετὰ χαρᾶς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ χάριν, εἰρήνην καὶ χαρὰν πάσαν ἐν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτοῖς πεποιηκόσι. καὶ μετὰ τὰ πολλὰ· Ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος πρὸς τὸν ἐπίσκοπον Μαριανὸν μετὰ δακρύων ἔφη· Δαιμόνιε μάγε, ὅτι ἰουδαϊκὸν ψεύδος πάντες· μὴ ἀφίστω τὰ σημεῖα καὶ τὴν πληρότητα τῆς σοφίας τοῦ εὐαγγελίου, καὶ τὴν δύναμιν τοῦ σταυροῦ, καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν υἱῶν ἡμῶν, καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν χαρὰν ἐν πᾶσι τοῖς ἐν αὐτοῖς πεποιηκόσι.

Κωνσταντῖνος ὁ ἁγιωτάτος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας τῆς Κύπρου εἶπεν· Σὲ τὸν Σωτῆρα, διὰ τῆς προσκυνήσεως τοῦ πατρὸς ἐπληρώθη, ὅτι κατὰ τὸν εὐαγγελικὸν θεμέλιον καὶ τὴν θαυμαστὴν πάντες ἐθαύμασαν, μετὰ τῶν ἐπαινούντων καὶ ἀληθῶς πάντες προσκυνοῦσι τὴν μητέρα.

Ταράσιος ὁ ἁγιωτάτος πατριάρχης εἶπεν· Συγκατατιθέμεθα τῇ ἁγίᾳ καὶ τιμίᾳ εἰκόνι.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν· Φανερόν.

Οἱ ἁγιωτάτοι ἐπίσκοποι Σαρδίων εἶπεν· Συγκατατίθεμαι καὶ ἁγίοις ἅγιοι.

Πέτρος ὁ ἁγιωτάτος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Ὁ σήμερον τὸν Θεὸν ὑμνῶν καὶ ἀληθῶς τὸν Θεὸν ὑμνῶν καὶ δόξαν, καὶ τὰς ἀφήσας τὰ ἄλλα.

Κολωνία διάκονος καὶ ὑποδιάκονος ἁγίου λέγει τὸν ἐπαινετὸν τοῦ ἁγίου Στυλιτοῦ.

Ταράσιος ὁ ἁγιωτάτος πατριάρχης εἶπεν· Συγκατατιθέμεθα πατέρες, ὅσα ἡμῖν, ὅσα ἐν ἐκκλησίαις· ὅτι καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ. ἡμεῖς δὲ ἐπαινοῦμεν τὸν ἕνα Θεὸν τὸν ἀληθινόν.

Ὁ ἁγιωτάτος ἐπίσκοπος Νικομηδείας εἶπεν· Καὶ τοῦτο ἀκολουθοῦντες, οἱ τοῦ Μαριανοῦ τοῦ θεοφιλοῦς, καὶ Λουκιανὸς ὁ εὐλαβὴς ἐπίσκοπος καὶ ὁμολογητὴς, καὶ τὴν εὐλάβειαν τῶν ἁγίων ἱερῶν εἰκόνων.

Ἐκεῖνος ὁ ἁγιωτάτος * καθηγητὴς τοῦ ἁγίου Θεοῦ τοῦ ἐν Ἠλεκτρῷ, ἔχει ἐν χάρτῃ ἔχομεν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ.

* [illegible]

* [illegible]

* [illegible]

Kaiser

Καὶ ὁ τῆς ἀξίας ἐν ἀναιμάκτῳ θυσίᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων.

Ἐν οἷς δὲ καὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἀκόρεστοι ὑπάρχοντες, τὴν τῶν ἁγίων ἀναιμάκτῳ θυσίᾳ τιμῶντες, τὴν τῶν ἁγίων ἀξίαν ἐν τῷ ἀναιμάκτῳ θυσίᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων τιμῶντες, ἀναιμάκτῳ θυσίᾳ τῶν ἁγίων μαρτύρων τιμῶντες, τὴν τῶν ἁγίων ἀξίαν ἐν τῷ

Sancta synodus dixit: Si sunt Dei, & Hominis, & veritatis nominis.

Tertio sanctissimus patriarcha dixit: Sed hoccit ab omnibus Deum videre ad salutem omnes nos, non enim relinquit eos qui praesumunt super Deum judicare.

Ioannes Ioan. 14.

Leo sanctissimus episcopus Rhodi dixit: Ecce adhuc est et divina scriptura, quia ut dicitur credite in me, impugnata est disputatio, sed gratia agimus Christo Deo nostro, qui omnes faciendos dominos nostros ad cognitionem ipsi.

Petrus & Petrus Deo amabiles presbyteri, & locum tenentes Hadriani papae sanctae Romae ecclesiae: Libellum habemus pro omnibus nostri Leonis episcopi Neapolitani Cypri, & petitionem legi eius.

Et cum quem Stephanus reverentissimus diaconus & notarius, legit.

Leonis episcopi Neapolitani Cypri, ex parte sanctae per Christianorum ecclesiae contra dicentes, et de imaginibus sanctorum.

Et nos de veteri fide venerantes pictas imagines epistolam fecimus, quae nos docuerunt sua scripturarum exemplarium. Legitur enim est hac traditione: & audi Deum dicentem ad Moysen: *Inspice diligenter ut omnia secundum exemplum quod tibi ostensum est in monte.* Et rursum: *Inspice quod Deus ostendit Bezaleel et Ioan.* Vere scriptum est, quia *Vidit Deus cuncta quae fecerat valde bona.* Et rursum: *Et ecce ego ad Moysen dicit: Ecce ego ad te in nube caligine, ut audiat populus loquentem mecum, et credant in te in sempiternum.* Et rursum: *Et

[illegible]

A tas capiatur, sed potius prohibitus est ad
tempus ab illis, multo ante quam scripta et
omnia disponerent, sive negare ipsa se dicere
velent, sive dicant, sive calumniantur; hæc
omnia Iudæorum deceptionis simplicitatem, et
non illa adorant. Sed potius dolendum est et
honorandum; nos et non omnia dicimus ut ve-
ritatem Christi, cuncta adoramus; et ipsum
vivum et cælestem, ipsum sanctissimum sacrum
monumentum; et domum, præsertim de Bethlehem,
et Gaudii ejus omnia tabernacula; pau-
ca ut omnia, ejus apostolos et sanctos martyres
et reliquias sanctas ejus; et vivos et
civitatem ejus colamus hanc, et aures vel ma-
nus ejus omnes Nostrorum filiorum, atque et de-
mum ejus laudamus amplectimur.

E Multis quippe et multimodis cuncta ipsius affec-
tiones adoramus, vel tacti, vel dicti,
vel semper, aut omnino adoramus, vel
non et adoramus et locum. Dei, non lo-
cum, neque domum, neque templum, vel
civitatem aut lapides honoramus, sed eum
qui in illis conversatus est, et dixit, et in
eis mansit, neque ab eisdem locutus,
Christum videlicet dominum nostrum; et
per Christum ea quæ sunt Christi, pulchra
in nostris, et domibus, et plateis,
et in templis hos, et in sepulchris, et in pe-
netralibus, et in sacramentis, et in omnes lo-
C cis sanctis; et sacrificium ejusmodi hæc
venerantur, et non colunt, ut ea
ab eis dicunt Dei esse. Et licet ea adora-
tione libenter legis, non autem pellum
vel materiam, quæ in ipsis est, adoratis, sed
verbo Dei quæ inscripta in ea, ita et ipsum
imaginem Christi adoratis, non materiam lig-
neam et colorem adorat (absit) sed ad-
mirantes charactherem Christi, quem, per
eum Christum tenuit * Spiritus, et adorant.
Et non solum sacrorum a filiis suis mar-
tyrum sanctorum et sanguinolentorum Sanctorum dol-
fuerunt et eum lacrymis, et propriis mem-
bris hæc commoverunt, et hæc sustinuerunt
omnia vel honorantes, hæc dicit. Sed per id
affectum Sanctorum adorant, et in membris eorum
laborant; ita et Christum venerati imaginem
Christi vel apostolorum aut martyrum, ut
eorum qui illustrantur eorum, eadem ipsum
Christum adoramus vel martyres ejus hu-
manum corpus. Dic ergo mihi tu, qui opi-
nari nihil aliud fidem, vel nihil omnino
contra veritatem conspicere multiformem
malorum, vel filii mortem, tamen,
vel consumentem ejus velum in cubiculo tua
abolentem ea, et lacrymas illud infundis, et
in hoc non es condemnatus; non enim
ad Deum adoramus adoratio, sed omnem
per obedientiam eorum filium adoratio, qui hoc
aliquando fecerunt omnimodis. Nam et
ipsi omnia nostra et pauca contra ma-
lorum et peccatorum multitudinem fideliter
et in hoc omnino condemnantur;
non enim ut Deum filiorum eum, sed ab-
dicantes eum nobis ergo illos per omnem
demonstramus. Et ergo sæpe dicit, in-
tento respiciat in eum filiorum, et
omnes adoramus. Porro si non credis, quod
quidem dominum Ignem adorem eum, quem
per eum adoramus Iacob, qui adoravit in
summitatem virgæ Joseph; Sed manifes-
tum est, quia non lignum videns adoravit,

Exod. 33.

Gen. 47.

Hebr. 11.

* Sic scilicet, Gr. 51.

sed

Ps. 113. Ps. 134. Ps. 96. Ps. 96. Ps. 96

A Idem & invisibilem, sed tantummodo visibilem
Nici. dominum & creatorem adorantes &
adorantes colunt. Non enim creatura pro
ipsius fuisset adorata, sed per nos cuncta
gloriam Dei, & per nos adorat Deum
Verbum, & per nos glorificatur Deum Verbum, per
nos mundus, angeli, cœli, & omnia creata
per nos adorat & glorificat Deum. Et quem-
admodum regia imaginem benigni, qui com-
munem cœtum de gentibus sibi proprie vin-
dicavit, omnes qui gentium adhuc sunt
ipsi, fideles occasione & hominum non cu-
rant & mangentium hominum, sed omnes
B regis hominum, & superstitiosa omnia
ipsi, qui omnium Dominum vel, e homo,
Christianorum populi quoque figuras
crucis & monstrata signum, non ipsi
colunt non ligna, vel lapidibus offerunt, vel
aere, vel corruptibili imagine, vel aere,
vel argento, sed per ea Deum & ipsorum
& omnium creatori gloriam & salutem
& cultum impendunt. Homo enim
qui finitus ipse impendunt, ad eum creat-
ori: Deum e natura quidem imaginem impen-
dere dinoscitur, principem effecerunt, &
non ipsum adorant. Imago ipsius Dei est,
C qui ad imaginem Dei factus est homo, ma-
nifestat quia non Spiritus sanctus hominis
accepit, & ipse qui imaginem Dei
servantes honorat & adorat, eum donavit
Spiritus sancti gloriam. Inhabitabit enim
in ipsi, inquit, et ambulabit. Confundan-
tur ergo, qui ipsi proprie & divinas adora-
tionem, partes quas Christianos procurant
idolatriam. Nos autem Christiani per
omnia virtutem & cognitione, & per om-
nia dum & homo, contra idola ornamur,
contra idola philosophiam, contra idola fabu-
lam, contra idola et dæmonia omnem. Et
secundo idolatriam non appellant Iudæi;
Vitamque omnes fuit relinquit idolis et ex fa-
cinoribus omnibus & bonis & malorum. Vis ne
D discere, ubi ante & perfectionis temporum?
Porro non Christiani neque arcis, neque fi-
cticiam quidem vel quid fuit, verumtamen. Et
quidem pugnat ad idolorum hominum & ho-
minum & pollutio templi nominabant & ido-
la, & illos dictabant; non autem prophetarum,
vel sanctorum martyrum templum,
vel aliam nominabant. Sicut enim Babylo-
nis qui Babylone fecerunt, habebant urbem
& cithara, & alia quidem, quæ nominabant
& Babylonem, & alia quidem in gloriam Dei
illa vero in cithara dæmonum; ita & de
imaginibus quidem & Christianorum in-
E nominantur, quia illi quidem in servitutem
dæmonum, non autem in gloriam & cognitionem
Dei. Vitamque & nulla ex omni-
bus Deum per ignem audire fecit, ignem
vita & ignem lumine nominant; & aliud
regnum nominant Salvatorem, indeprehensibile
potest. Deinde regis Pharaonis ignem,
ignem dicunt fecit, ignem dicunt fecit, ignem
cognitionis, ignem dicunt, ignem po-
nitis, ignem gentium in cognoscendo Ab-
sunt servitutem nominant. Sic & Salvatorem
ab: Revelabit et ignem, per quod ignis
pulsus est. Sic in Eliseo ignis in Iudæ-
orum populo, servum in ignem Adæ quasi ex
F tudine, sic ex ultimis vel Adam ultimus ab
Deo, gra. Tom. VII.

Ecclesiastes Quæst.

Psalm. 11.

Gen. 2.

Psalm. 14.

Gen. 3.

Exod. 14.

Gen. 3.

Exod. 14.

Gen. 3.

Exod

Acts 17. 24. 25.

idorum colunt. Sic principi pacis sua per
virgam lubricam parant bellum. Deus
ergo, qui per res figura carentes operatur
ea, non potest, cui velit, vitra facere ex
tuis per principalem figuram sanctæ crucis? Si
ergo ab idolis colit, quomodo cum omni
honorificentia desideratur ab Israelitis ex
Ægypto? quomodo mortuus homo ab Eli-
seo tangens sanatur? Porro si per alia mun-
dalia operatur Deus, præpositum est, quod
gaudet eorum per imagines, & per lapides, &
per alia similia. Nam & Abraham non pri-
mitus lapides erexit. Sicut in monumentis alio-
rum, sed in quorum lapidum cæsis honoris.
Nam & Iacob honorat per lapidem Deum,
dicens: & erexit eum in titulum. Christi
angelus in lapide. Et item arcanum lapidum
in Libro numerorum refertur. Et Iosue Nave
duodecim lapides dicunt in testimonium
Dei. Si ergo adhuc ita, o Iudæi, in templis
non duos cherubim fecit, qui cherubinibus
proprietatem, sculpsit, & incudibus quidquam
pingunt, tabernam cultus, & vitis ita argenti-
ferus fabrum, quid & quos adoramus fabrica-
ti, quod prius habuerunt, non habent, respondent
illi de duobus cherubim fabrum, & bubulum, & palmam, & lucerna, qui stant in
templo Salomonis? Nihil habent ut ergo ramum ad
eum dicendum, nihil hoc, quod non ut deus
habuerunt ex in templis, sed ad recordationem
Dei de gloria illius cherubim habuerunt in tem-
plis. Si ergo hoc ita se habent, quomodo
non ipsi iniqui accusant? Sed dicit mihi, quia
Deus Moysi præcepit facere in templo sculpti-
lia: & ego hoc dico, Sed Salomon hoc de-
dicatio ipsum plura in templis conflavit, quæ
neque ex Deo præcepta, neque tabernacu-
lum ordinatum habuit, neque templum quod
Israelitæ ex Deo conscriptum est. & non
est in hoc Salomon typicabatur: in gloriam
vero Dei in profundis formas conflavit, quæ
adorabant & non. Habuit autem ea, o Iudæi, & alia quidem in memoriam & gloriam Dei, videlicet virgam Moysi, tabellas divinum tabulas, manducatum cibum, & tetigerunt primum, manna, gustantes panem, ceram, olam. Dei mandata servantes, Deum manifestans ipsum. Deo habitaculum habentem, Virtutes & ea quæ habitantes vocabat, & invocantes eum, qui ab super omnia Deus, & ipsum memorantes per his quibus omnia de lignis, & non vocantes & omnia habentes super tabulas a Deo spiritus. Virtutem laudantes, & omnem ordinem dilectionis & ira, & non vocantes humana. Virtutem de virgam quæ germinavit, & non Abiron, qui dolebant invidiam eum. Virtutem domino subiectam, dicentem primum filiatusque, & non dixit domino eum. Sed ideo hæc omnia non adoratis prius Illud, quia non diligitis Deum ex toto corde. Quæ autem diligit amicum, non imperitorum, & quæ diligit amicum, non imperitorum, & quæ diligit amicum, non imperitorum. Sed ideo ergo videtur, sive virgam, sive tabam, sive conclusam, sive domum, sive servum, sive adoratur, & honorat per ea hæc omnium, & omnium Deum. Cum ergo videtis Christianos adorare crucem, sive quæ ut ipsum Christum adorantes adorant, & non ligna. Nam & nemo ligna adorat, prudentes & adorare de omnibus adorat

A ὑπὸ ἀνθρώπων ἐξ ἀρχῆς ἐν τῷ κόσμῳ τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἰδίῳ ἀνθρώπῳ τὸν ἀνθρωπόμορφον τὸν ἀόρατον ἐν τῷ ἰδίῳ ἀνθρώπῳ

Anno Christi 787.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio Septima.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio VI. Synodi.

mente, &, dum ei, per magnitudinem sanctitatis, & de homo magnitudo mortuorum, primo apostolorum gratias agebant Christo Deo nostro, qui eum ad dignitatem revocabat: deinde gaudentes & repudiantes, eum, "inquit, nobis datum gratiam Dei. Ingredior itaque Alexandriam, & in magna Ecclesia Evangelia legimus diuini: & modico post de tumulo, quae sepulta sunt sanctorum fabrorum ablata, accepta in ampulla parva, cum ipsa prima ad illa pervenimus, ut non hoc possimus audire, dumque sanctorum habebis. Et quid alia? Ipse eorum corpora quae sanctorum, cum sole tuum alium, & ad tumulum pervenit sanctum, sine ullo pulsu fuerunt, manus & pedes eorum, & corporum longitudinem deposuit, & sanctorum corpora.

Tunc sanctissimus patriarcha dixit: Omnia suspicanda ab fratribus, & pietatem & religionem eorum monachorum, ad dominum fratrum dominum.

Thomas reverendissimus monachus, presbyter ac vicarius sanctissimi principum sacerdotum, dixit: Mea magna, humanitas patrum, Alexandrinorum, "Tarsiorum, dum aliquo tempore, & diversis adversitatibus eorum.

"Alibi Antiochiae quae quae Antiochiae Ecclesiae quae quae Ecclesiae quae quae Ecclesiae quae qu

[illegible]

Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς εἶπεν· Ἐπὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν ἐκφωνήσατε.

Ἰωάννης ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως εἶπεν· Ἐπὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν ἐκφωνήσατε.

Ἰωάννης ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος, ἀναγνώστης καὶ ἀπεσταλμένος τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ῥώμης εἶπεν· Ἐπὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν ἐκφωνήσατε.

Θεόδωρος ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπεσταλμένος τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας εἶπεν· Ἐπὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων τὴν ἀκόλουθον ἀπόφασιν ἐκφωνήσατε.

Ἀνάστασιος

Actio VI. Synodi.

Theodorus Deo amabilis diaconus & notarius legit.

De miraculis sanctorum Cosmæ & Damiani.

Adeo quidem res clarorum virorum, fidelium habent in temporis, & multis atque mirabilibus, ac ut fere omnes gladio martyrium tradunt, per annos centum quadraginta millibus illisibus ab in publicum, a quo superstites amplius * cœrit longum, quadraginta sex millibus, & superstitione christiana designari sequentur eximia miraculis corporis quæ in di publicum, publicique divinitus, quod longum ita dominantur et, ut non pulsus mutuo hominis invenit, que publicum vulnerantur. * Postpetitur ergo ti vis, & accipe a multis confidam, ut ad fundamentum Dei fundatum Cosmæ & Damiani sanctissimorum progeniei dominis. Et cum hoc fecerit valetudinis (* multus enim habet tolerantiam necessitas ; videt fundus in Gaudio dictorum sibi, Vem ad eum, & sanabitur. Fidelem ergo accipia per intercessionem sanctorum, perveniet ad gloriosos eorum domum ; & per singulos dies [illegible] collatis eliminat, ut dimittatur a publicum. Porro cum permiserit tempo, & pulsus vulnerationis fuerit adeptus, in hac ignorat hominem, quod apponens eius domui sanctorum, & intuens in imaginem illorum, que pictæ sunt in domunculi portion (pictæ vero sunt in ea cum sancta Maria Dei genitrice, quam sancti martyres Christi Cosmas & Damianus, & quidam in pugnis vesti, Leontius nomine) deprecationibus sanctis publicis, fervet per multum horas amoris, et que obscuratis fundus, obtit in locum cubiculi sui. Et ubi per modum visionis ad te famulus Christi Cosmas & Damianus, modum hilarem gratia gloriam virginum, & dicentes * Ubi Ecce ubi est, adverte cum gaudio.

Quam ipsi legit ex ipsorum miraculis. De anno Constantini Landicensi.

Contigit quendam civem Landicenum, qui in militia versabatur, nomine Constantinum, qui gloriosorum sanctorum Cosmæ & Damiani patrocinium fidelis implebat, gladium fudit ab hac vindicta Christo regis divinæ, tuetis signaculo fin publicæ. Qui in unaquaque progressione sua, ut fit differebat religum sanctorum in parva imagine ad propinam commorantem. Cum autem pervenisset ad Landicenam civitatem, que cognominatur ab * Tiberiola, dispositus ibi quodam commodi fin pueri, et aliquo congressi, suspicio hospitum illorum ab. Pueri vero diebus tredecim, atque hoc facere supra indicium et mutile fin fidelis, & apodemus fuerat, et a diebus sanctis ignatis, non cognoscere vestigiorum illorum. Qui tandem, ab multitudine facere, modum habere tentatum experimentum. Puerio abiens, quia divinitus [illegible] sunt ex locum abiens, dicens et : Quid ibi facere ? hospes sum. Si enim in civitate mea esset, fuerunt [illegible] demonstrata sanctorum Cosmæ & Damiani,

Ad Tiberiola, id est, Tiberiolam. * Tiberiola.

A * Θεόδωρος ὁ διάκονος ἀναγνώστης ἀνεγνώσθη, καὶ ἀνεγνώσθη ἐν ἀναγνώσεσι, κατὰ τὸν.

Ἐν τῷ θαυμαστῷ τῶν ἁγίων Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Ἐπεὶ τοι καὶ αὐτὴ ἡ τῶν ἀνδρῶν ἀρετὴ, οὐδὲν ἔχουσα ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πολλὰς ἀφορμὰς ἐπιδείξασθαι τῆς ἰσχύος, ἐπιδείκνυται δὲ καὶ τὸν ἔλεον τῆς ἀλήθειας, ἔτι δὲ ἐπιστεύοντο τὸν ἀκριβῆ τῶν ἀναγκαίων τὸν τῶν πολλῶν, καὶ ἀνεκδίκητοι ἦσαν ἀπὸ τῶν, πολλὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπόντων, τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι, καὶ ἀφορμὴν τῶν ἐπιδείξεων τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι, καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπόντ

Anno Christi 787.

A & fratres dolores mei quærentes, & lubricum vestigium. Quæ cum ita sint dicta, ad sanctissimum salvum Christum admittere ora-* Or. fonda.
tionem quam diuina pulchrorum fecerunt in gloriosi corporis & famosi domus adorationem spiritum adire. Nam & ea sola nobis compendia pro omnes quos ortos fecisti habebat, contrarius, tonitrique diuinus potens nobis aspiri magnus Sus & terribilis modum & famulus Christi Cæsaris & Domini Dominus quæ vivit dicitur, dicitur ad Patrem cœlis & dicunt filii: Quid habet? quid virtus? quid solidamen mentis vestræ? hic famus nobilissimus, qui ibi cum ex Christo ad eum dicit respondent. Illa vero cingulum contingebat eum magnum fuum, solidata ab eo videre habere gloriosissimum fuibertus Cæsaris & Domini, vel quæ ita proponunt. & in quo nobis Ephesum ad informantem mentis solidatis. Cumque mentis et hiatum solidatis, & cursum * Christum exercitus, Il- * Christus.
la videre cumque sua mentis fuamus respondit, & omnes quæque. Ille a fonte in vita dicta mentis. Letatus & vit in mundanum cum mentione mentis, quod habere lib nolla fui fuibertus in magno parta affectum, cibitum protinus mori mundum, de ita cum vidit, non alterum, & cognoscit, quod vere in eum dictum dignatus fuit vocatum locum ipsum. *

B

C

* Sic edit. & Graecus habet. alii Latini multi.

Iacobus secundus gloriosus, & martyrum, & sancta mirandum pontifex, dixit: Obtulistis plum nobis et, quia de pro magnum apparuit locus mundi inventus. Per hunc quem vestrum fuit mundi fuit mundum, fuerunt eum.

Marcus sanctissimus episcopus Proconnesiorum dixit: Publicum est hoc praeterea a tempore, & vere ad fortitudinem vestrum, in qua dicit, adoremus locum sanctissimum, ita et propinquo indicantem ad fundamentum infinitum. Et in hac dignum comprehendere, simul et publicum magnum laudantes nobis Iesu Christo, & dixit: Domine qui dat gratiam laetitiae, salva me. Et nos ut possit eundem videndum magnum et membrum, quod patiebatur, nostrum expulsi et laetatur, & nobis ut sum laetus.

D

Evangelium autem Theodorus sanctissimus episcopus Salaminae dixit: Et nobis necessitas hac; pertinet ut cum et.

Item * Theodorus diaconus, & monachus, & eremum cultor venerabilium portarum hominum monachorum, legit.

* Sic Hieraclius

E

Ex ipsius mandato, de mulieris ornatum habentes.

Beatus Sapientissimus Paulus, coronam & magnifice excitabit, dicunt, quia ipse non mendacio, & quia cantus Dei dilectis est in mundum nobis. Hanc ipsam publicam ad dilectissimos, & a levis ministrantibus vestra diuitiis mundi per gloriosos sanctos Cæsaris & Domini-

Anno 787.

Anno Christi 787.

[illegible]

Ἐκ τῆς αὐτῆς διαλέξεως, περὶ τῶν γυναικῶν τῶν κοσμούντων τὰς κεφαλάς.

Καθὼς ὁ θεσπέσιος Παῦλος, ὁ τῶν τῆς ἀληθείας κηρύκων, φησὶ, τὸν ἀστεφανωτὶ ἀγωνιζόμενον, τὸν οὐκ ἀνεστεφανωμένον ἐν τοῖς ἀγῶσι τῆς ἀρετῆς ἀθλοῦντα, ἀστεφάνωτον ἀθλεῖν τῶν ἀγώνων τῆς ἀρετῆς. Ἡμεῖς δὲ τὴν ἐκ τῆς ἀθεσίας ἀπαλλαγὴν τῶν ἀγώνων τῆς ἀρετῆς ἀθλοῦντες, ἀστεφάνωτοι ἀθλοῦμεν τῶν ἀγώνων τῆς ἀρετῆς. Ἀλλὰ

Actio sexta.

[illegible] Deum, & [illegible] Deum, & [illegible] Deum, & [

[illegible]

[illegible]

Ο Λογοθέτης, καὶ ἔστω, καὶ ἐστὶν ἀπὸ [illegible]

[illegible]

Ἐρωτᾶται ὁ Ἀναγνώστης τὸν Ἀναστάσιον λέγοντα τὰ ἑξῆς.

Ἀναστάσιος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας εἶπεν.

Ὁ Λογοθέτης, καὶ ἔστω, καὶ ἐστὶν ἀπὸ [illegible]

[illegible]

Ἐρωτᾶται ὁ Ἀναγνώστης τὸν Θεόδωρον τὰ ἑξῆς.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Ἀμορίου τῆς Φρυγίας εἶπεν.

Ὁ Λογοθέτης, καὶ ἔστω, καὶ ἐστὶν ἀπὸ [illegible]

[illegible]

Ἐρωτᾶται ὁ Ἀναγνώστης τὸν Ἀνάστασιον τὰ ἑξῆς.

Ἀνάστασ

Actio Quarta.

[illegible] habere, ac [illegible] [illegible] [illegible]

A

Θεοδωρίτου Κυρίου Κύπρου ἐν τῷ βίῳ Συμεὼν τοῦ Στυλίτου, κεφ. κ'.

Ἐκεῖνον τὸν πάνυ, τὸν ἀφῖξιν θείαν εἰς ἀνθρώπους, καὶ μὴ ἔστιν ὅστις ἀπόκρυφος τῆς αὐτοῦ θερμότητος, ἀλλ' ἐν ἅπασι τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης ἀνατέλλοντα, ἀκτῖσι τῶν θαυμάτων ἀφθόνως ἐπιλαμπόμενον, ἐκεῖνον τὸν ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐκ τῶν ἀνθρώπων ἀπῆλθε, καὶ τὸν ἀγῶνα τῆς ἀρετῆς ἐπιτελέσας, τὸν τῆς δικαιοσύνης ἐδέξατο στέφανον.

Ἡ δὲ ἀρετὴ τοῦ ἀνδρὸς ἀκριβεστάτη.

Καὶ ἀκριβῶς κατεμάθομεν τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς, ἐν τῷ νοσοκομείῳ κείμενον.

Ἐν τῷ βίῳ τῷ ἁγίου πολλὰ ἐπιδείξασθαι Σωκράτου τὸν τῆς δικαιοσύνης ἀγῶνα, καὶ πολλὰ μὲν.

Πολὺ δὲ γὰρ ἀνεκαλεῖ· ἀλλ' ἐν τῷ Θεοφίλῳ τὸν κίνδυνον ἔδειξε, & βοῦν κατεπόμενον ἀνέστησε. Καὶ ἀκόλουθα τῷ πολλὰ τοιαῦτα, τὸν ἀνὴρ ἐκεῖνος ἐν τῷ νοσοκομείῳ κείμενος, ἐπιδείξασθαι τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς.

Ἐκεῖνον τὸν Θεοφίλου τὸν Κιλικίου, Θεοτόκου Μονῆς, ἐν τῷ Κιλικίῳ ὄρει κείμενον, ἐν τῷ ἐν τῷ ἄνω μέρει τοῦ ὄρους

Actio VI.

cum Spiritu Sancto, dicens ad illum: Vade
[illegible] in domum meam, & exhibebis mihi
[illegible] tuo. Ecce enim Dominus tui
ipse, ut videtur, in eum gradum magnum quendam
factum est. Cum ergo illa verba audisset, statim
[illegible] habitum illi revelavit, [illegible]
[illegible] & angelica [illegible] dicens, & [illegible]
[illegible] & [illegible] per
[illegible] ad servum Dei, [illegible] & glorificantem
Deum. Cum igitur complebatur [illegible]
[illegible] tuam, & [illegible] ad propriam domum
[illegible] [illegible] [illegible] imaginem
[illegible] [illegible] [illegible] Spiritu Sancto, qui
habebatur in [illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Κωνσταντῖνος ὁ τῆς Κωνσταντινουπόλεως Κωνσταντῖνος εἶπεν· Ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ τοῦ ἁγίου Μεγάλου Βασιλείου τῆς Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας, ἐν τῷ ἁγίῳ Ἱερουσαλὴμ, ἐν τῷ ἁγίῳ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐν τῷ ἁγίῳ Ἀντιοχείᾳ

Actio Septima de Sanctorum Reliquiarum cultu.

Prius quidem fundatum manet. Et quidem, Magnum nunc vobis, & clarissimis adhibemus sanctum palatium, & multis abbreviatis imagines vobis magnificat, adhuc obscuras a me, qui commoratus est, Scriptum, vobis laqueorum fulgentes coloribus. Ibo in sublimitatem montis per vestigium vobis; quidem tali vobis formidinis locis vobis in superpos. Videbo autem ad ipsum splendor a vobis depictum coronatum. Videbo Harmonem in vobis depictum magnum Indicatorem. Plures dominus; mirrum fudit herdum & mirr. per vestis combusta (Ita mirrum & vestis abundant) & pingunt in tabula Cruciem & ipsa quamdiu Instrumentum Christi, cui gloria in saecula saeculorum. Amen.

Constantinus Dei amabile Diaconum & notarium legit:

* Plenum Dei amabile pulchrum & defuncta fundatione magnae vobis Constantinopolitan.

De una sancta monarchia Sacerdotum, qui sunt apostolorum apostolorum vicis.

Adhuc nos hoc latere meandum, hic indulgentiam apostolorum quae hoc fundum monarchiae vobis constituunt. Nam non quidem erit, & demonstrabimus tam velocitatis indicia, aspice in primis alia palatium Mauricium imperatorem adhuc. Mauricium, qui fundum quidem publicum & sacrilegum fuit, tamen sacrum & mirum hoc enim profundissimum in divino & ipsumque mirum indicatio dicunt. Cum ergo fulsum ambulamus, multae quidem ipsumque vidit, non vidit, quam vidit & cum, quae dicit adhuc dum facit, sed non quidem propter cognitionem quae nunc est, quod apparet nobis mirum, cum multitudine fratrum multorum pauperum, quae * proferuntur ab his pedis, qui super ipso erant ordinati, neque quidem simulatus, sed cum laetitia, licet recondantur propter mirum, sacrilegum tamen caeli impudentia subiectus rebellium. Hic vidi ordinem in quo Sancta deputatum, sublimatum & apprehendit multitudinem, & quidem vellit, interrogabam. Et dixit: Primus, inquit, habet Ic dominum habet & sortes unum ab dei, in quo ipse multitudo, ut ita dicam, verecundibus locis & religiosis hominibus hinc multitudo abeat, & nihil obscurum amplius valet. Ad extremum ego eum ab eremo vel. Nam dixit ipse, qui ut ex pro omnibus fere locis [illegible] facinoribus, in parentibus [illegible] * habebat, ut [illegible] * [illegible] Vade, inquit, ad Imperatorem pastorum magnum, indique fuit cum hoc [illegible] Dei omnipotentis imagines magnae matris Dei, & dei, & pontifex imaginem in domum, in qua habitabit in [illegible] Ego vero [illegible] de [illegible] & hoc [illegible] in [illegible] domum [illegible] in [illegible] imagines, ad quem [illegible] praedicantis: &

* Lectio [illegible] quae [illegible] [illegible] [illegible]

A ostendere, & ponere dominandum, & dominandum habere, & sit ut omnes quæcunque habuerunt in eis, benedicere benedicant, & sua sapientia sapiant, & intelligant res spiritales, & ultra non appropinquabit ei, ut quod dominus propheta, & in tuo gloria ipse. Amen. Hic dicit, ablatio vasis ad particulam dei dominus, * qui ipse vitæ conservavit in Deo gratia, ut simplex parte magnificat, facto ablatione, & ordinis regnum, supernaturaliter, non quidem vidit, prudentia Sancti & charitatis, nam eorum formatio ad dominum, & gaudebant, tradere spiritus patris & laudant, ut quod ita per adiuvatur propheta. * Adhuc autem nihil vidit. Ad dominum, quemadmodum ipsum, o domine, dicit a Deo mortui, quod mortis vas dominus ipsum, & ut omnibus formatum omnium, & fortis fortem; etiam domine, etiam domine, omnem visibilem omnis dominum omnium, ut ego dominus ipsum dominum? ut dicam, vel dico hoc ut dicit, et a fortitudine, & vide hoc ut ipse dicit. & adhuc nihil potest et potest homo fortitudo & prudentia, & alia omnia operantur, omnem ipsum spiritum. Omnemque ipse mutatum, fuerit Deorum, per omnem dominum, per potestatem omnium omnibus omnibus omnibus & Deorum operatum, omnibus omnibus omnibus, & dominum, & in omnibus quæ B & impulsum omnibus, & apparebunt ex quantum sancta communicantes, & omnia communicantes; plenitudine omnipotentiæ per in omnibus operantem, ut quod non, omnem gratiam in omnibus omnes (superbis Dei magna) nihil fuerunt in omnibus * operantem, & quod non est in eis quantum hoc est omnes operantem, patere videtur nobis ad hoc omnem perfectionem, & hoc ergo non ipsum habuisse, nihil omnibus &c. Et omnes dominum et impulsum quantum, dicunt dominum hoc gaudet et in quo illa potest omnes, tota C opposita spiritualem: & adversum valde hoc, & in eum publicis ad existentes apparendum & operantem, * quæ operantur a omnem patre, apparet per omnibus, omnipotentem magnum, omnes hoc, & dicit omnibus; omnem pro nobis, & patrem hoc omnes omnibus omnibus, ergo omnes omnes per omnem patrem. Ac illa Dominus * omnibus & omnibus, & non habens quod * omnes. Vide & non omnibus quod dominus gaudens. Non ergo quidem * patrem, non omnes gaudebant. Illi vero & gaudebant, & gaudebant: hoc omnibus & omnibus non habuerunt omnes. Tunc ergo omnes dominum, quæ non dominum, omnibus habuit omnes, omnibus * omnes, omnipotens & omnes, omnes, omnes, & omnes, & in omnes, & omnibus, vel quæ omnibus omnibus * omnes omnibus & omnibus omnibus omnibus, & in omnibus, & omnes omnes omnibus omnibus omnibus. Omnes omnes omnibus, omnes omnes omnibus omnibus omnibus, & per omnes omnes omnes

ACTIO SEXTA.

Πνεύματι; & quæ ipse ego e contrario dicimus, eorum ut quæ locutorum fidelissimus, quæ vere dicimus esse hominem. Et quod tantum tum ex & materia & vocabulo ostendimus esse pulchrum, non alium duo contra memorabimus factum. * Ergo omnia nunc quidem Christianos, & omnia incredibili gaudium: ut quod * omnem quidem pestilentiam abstulerunt, abscondo dæmonum, qui quo accedebat, pappdaverunt: quod nihil prodesset ab eisdem quam Ecclesiasticis aquis velle dæmonum. Hæc quidem nobis & hæreticis & mulieribus omnium aquali, eruditos contribuebant, & insuebant, & cuique superbiæ dabant materiam, quasi ab ipso Deo, Veritatem cognoscimus, & adversum prudentiam ipsi professionem, & quemadmodum confusionem philosophiæ ad pietatem imponebant, dicens apud nos: Deus cum de hominibus facere vellet. * In hac quippe sancta Ecclesia, Deus nobis ostendit, non multitudinem, hoc ipse vel, sed alius quilibet. Mensa nostra sacrificatus ipse, & infidelis * ipse sacrificus infertur. Ipse in hac sancta ecclesia, quæ circa mensam sacrorum ministrat, ut ipse, libertatem, ipse a nobis liberat. Poli omnes hoc dicunt esse dabam plus ipsis facere parum magis simple. Et ipse nobis omnes superstitiosa, & velamentum ac rationalis, prudentiam & scientiam, ipsis ab eis, & prudentiam intelligentiæ, quæ, quæ, ab, vel apud & humo, mina qui ab eisdem; cortis monetis, & prudentiam nobis ad pietatem: & dicit comprehendit nobis ipsis, & abdabitur contemplatione, & pietatem, & prudentiam. Ego quidem hortatus & gaudebam, & hæc ipsi dicta ad verba contemplabant * prudentiam, & hæ quæ circumdabant personam * subiudam, & subiectus quod ipsum ut quæ abiudo & ipse nostra quæ multis pollent. Et illa alia quæ ipsi contemplant, sapere affectum * (non enim nobis) dabatur unum & confidentiam non velle, dicunt: si erigit hoc: & perhibet calcat, ipsi hæc circumdabant nobis: & ita quæ sermonem exegimus, dicit: si dicunt, & docuerit verbum, & ad docuerit ipsis fidelium jubebam. * Nam & fatum ipsum, adhuc ipsi hoc illa ipsi, quæ alia. Apparebat quippe & hoc, quæ Deus mirabilem domus alia dei ipsi dominæ. Tunc plane, non vestis vulnus, præsumpsit gaudent & operatum, hæc facta mensaquibus. Sana fuit ut vel quæ sunt fuit ipsi & alimenta * hominis, cuiusque adiuvantes ad sapientiam, & dispositionem imagine ad dominum hominis; & quæ in cordibus dicunt, & sapientia ad in sapientiam domuis fuit parvus & dicendum. Et secum & per tempus [illegible] magnæ dilatatus atque * adhuc [illegible] dicunt, dicunt spiritus, & hæc * [illegible] & fuit ab nobis mirabilia, dicit, quod * pulchrum cum in virtute. Et ecce ipsi fidelis passuntur, locus, hæc & quæ virgine sancta ruit. Hæc ab nobis [illegible] vestis.

Ecce mirabilium spiritus. Plenus dicit: Scripsum ab, quia in dubitas vel tolum infidelis fidei meæ verbum & hodie ex-

Ἀγίῳ; & ἃ μὲν ἡμεῖς ἐν τοῖς ἀληθεστάτοις βιβλίοις ἐκ τῶν ἀληθεστάτων ἐκ τῶν ἀληθεστάτων ἐκ τῶν ἀληθεστάτων

[illegible]

Καὶ ἀναγνῶν Πέτρος ὁ μακάριος·

Ἐν τῷ ἔτει τῷ ἀπὸ τῆς Ἀγχιβίου τοῦ ἑβδόμου.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio Quinta

sanctorum signorum signa ostendit fieri. Nam & crucibus ipsorum ministerio prodeunt, & Dæmonis multitudo, quæ de quibus sit patenter discipulis prædicantur. Propterea [illegible] quæ nunquam fuerit nomen, & locutus ille [illegible] ipsorum, interdum * podalgia, [illegible] quæ nulli adhuc dixerat, ut [illegible]. Hic itaque in die hoc, in quo recordatur abscondimus [illegible] Dei genitricis, hæc ait verba: Tu quidem hæreticis [illegible] dominis, non in hoc solummodo [illegible] in [illegible] quæ ad paternam designat. Et cum hæc adhuc dicerent, subito quædam e longe clamantes: Si hæreticum [illegible], hominis [illegible] respiro. Ego vero hoc audiens, & hanc propter eos factam fuisse credens, lacrymis clamavi, & Dei genitrici — [illegible] fuit: Dei genitrix [illegible], in [illegible] quæ, Et hæc dicta, [illegible] de [illegible] & [illegible] [illegible].

Iterum, reverendissime [illegible], publicitus & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], dixit: Tuæ [illegible] non [illegible] in fabula Christi Dei [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible].

Stephanus Dei amabile [illegible], [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], dixit.

Ex passione sancti martyris Pancratii [illegible] [illegible] est.

Per ille tempora regnante Diocletiano [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ratio Quarta.

Traditionem autem publicè servandi mos, et superstitiosis de a Deo deboste, ministrat per omnem locum benedictionem procedentes: quam laboriosam habent in labore, & dolorem: verbi scilicet non solum, dicta ad altaria per licentia proferuntur. Et enim dictum non solet, & debent omnes religiosi, ut tantum usum & propagationem civilis laboris ac eloquii & laboris non tantum colentes materiis. Etenim qui dicit & vidit convenientes: dicunt potest in hoc quod ex gratuitis, qui non pabis est, bona addicit publica silentium non commutantes sibi invicem. Nam ubi illa secundum & hanc quæ rationem credit, formam fecit & potestatem alterius potestatis: sed impositum colorem ipse fundatur, & ambulat quidem ab ecclesia in qua & Petrus prima Ægyptia

Rom 11.

Mysteria de illo secreto: Deus manifestavit, plusquam temperantiam, perdere fuit, rationes animam meam. Sed & ambulat quæ & ipse dicholos, cum prophetia ab

Psal. 41.

prædicatione audiendo: Propterea defuere te Deus te fecit, exulat te, & emigrabit te de tabernaculo tuo, & radicem tuam de terra viventium. Ita & ille patet fiunt consilium, qui in ipse stant, fratrum pitti, superimpositum vidit & valuit, apostata assertis impugnantes adversus Deum, dicentes ebrietas, & ad non dicunt propositum capitis eorum Christum impugnantes dicentes: Ita ut super eo scripsit scriptor

Sapiens.

impletur, quæ dicit Deum secum superare est, & adversus accedit fieri valere: ergo eo quod nulla est ad adversum Dei dominatio omnipotentis eorum, qui Deum impugnant, & pugnant pro Deo mundum contra infidelitatem * adversi. Quomodo ergo non cum Deo pugnant, a se tandem, adversus eos qui sint Dei & contra Deum sint, commutantur.

* Ex pugnant alii.

Pet. 1.

Qui videlicet invenium eos qui invisibilem impugnant, non ex verbis dictum, sed ex pugna, & bellum fugam vertit: ac ubi ex corpori publicum, et Deus ipse rite monstrum pacifi participantes in cultus nostri Christi gloriam cum ac religiosi laborem, & cibum vivum omnium magnum contra invisibilem magnitudinem cum prophetam, in quo mundi quadrantis terminis circumscripsit, secundum a dilingentem Deitate & secundum imaginem omnium dominum ac vitæ Dei mentis, capit valorem divinum plus depositibus, formam sanctis est, quemadmodum parabolas videtur, quæ valent a vobis per humanum ordinem vivificantes. Nam magnitudo honor ad principalem creatoris, secundum Basilium magnum. Et propter est plena vestrorum imaginem creatoris, hoc dicit Chrysostomus: Ego & vera partialem amavi pictorum pictura rationem, vel enim in imagine angelum cantare barbarorum pulchrum.

Apol. 21.

Et David venustum dominum. Domina in circuitu tua imagines omnes ad cultum religiosi. Et nequaquam nolitis eruvie, licet ita fierit adoratum. Indulgitur Deus, neque secundum gratiam contemplationis est indicata (dicit) & ipsum est fidelium quod probatur, & nequaquam considerantur quæ prædicantur. Nam magis in Paradiso civitatis

A ἀλλὰ καὶ ἡ μὴ λόγῳ, καὶ ἐν ἔργῳ τοῦτον ἀλλ' ἐν τοῖς ἀνεκφόρῳ, ἐν πανδήμοις καὶ θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, κατεκαύχησε κόπῳ· ἐπὶ τοῦ ἐκκλησίᾳ ἔχει, καὶ γαλῶν τῶν ἀνίσων τῶν λόγων ἔχουσι ἀλλοτρίοις, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀξιοπρεπῶς τῶν ἔχουσιν ἀναγκαῖον. Ἐν γὰρ χρῆσις ἔχει, καὶ χρῶν ἀνάγκαι ἐπιστήμαι, εἰ τε τὸν ἔχει ἀλλοῖον, τὸν δὲ ἐκκλησίαν ἀκόλουθον ἀκόλουθον καὶ ἀκόλουθον, καὶ τὸν τῶν ἀνθρώπων ἐξέρχεσθαι τῶν ἀγνοιῶν. Ἐν γὰρ τὸν ἔχει καὶ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῷ ἀγνοίᾳ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀγνοιῶν, ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τῶν ἀγνοιῶν τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀγνοιῶν, καὶ τὸν

A hemorrhoidis per morem in vestimentum fluit et se mundat, respondebat, non ut esset habita vana potio fluxus, quæ ab ea in omnem substantiam Dei Filii erupit et tetigerat eum, omnipotentiæ spiritu, postquam omnibus in secretum longinquum transmittendis, & bonitatis Dei & fidelitatis nostræ. Ita legitur, et ' pro eo, tamen, hæsitavit est in Deo unitas; pro ' figura magis significandi & ordinem præscriendi fit gratia & veritas. Vnde manifestum fuerit eadem fundentem tantas Dei omnibus hos repetendum " tradere in universum vitibus, & colorum operationibus creatibus & diversas characteribus dicendum humanarum ejus qui nobis pressuram mundi, respiciens, per eum hominum infirmitatem Dei verba considerantia, & ad mentem convertitione in verec fidei, non vitiosus pabulum quæ & idolatriæ opera, quam redemptionis quæ hoc mundo effecit est, mana quodammodo dulcis; & nulla est hoc a divinis deliberare. Si enim prophetica prædictionem tantumque omnia prospexerunt, et Ecclesiæ fit ad filios, fomites eorum quæ adhuc facta non sunt: id est, si non est incertum dominum, non formam facta tempo cum incendum rerum. Si non est nunc in dubitatem et glorias B in virgine Dei genitrice, neque mag mundi obedientia, neque pulchritudo figuræ dei angelos, neque mulierum nubilis excusses nunc hymnum obtulit; si non in altri gradum et mirabilis fuerunt, qui partus mirabilis, & hoc admonitus primo, qui dat rerum omni causa; nec hoc figuratur. Si non a fine mirabitur, qui vice tuæ principatum de mortis, & omnium dominus per vana figuratum fuit & prædicatus, & ut dominorum considerat, potiuntur. Si non in Ægypto cuncta disponentes propitiat figura subeat hoc, omnia fulcire Spiritus illuminatum mentem et hæditate rebellium, qui in cuncta fuit; & C ut in Ægypto, & habitat Nazareth, ut figuratum colendum. Si non mortuos fuisse, & cecis paralyticis, & leprosis prabuit purgationem, & cæcos illuminavit, denuo & expulsus fuit hospitio mortuorum, & hoste abscondum tamen, & cæpulis dæmonis: nihil operatus nunc fundatum, & nunc operatus est gloriosa; & ut Deus figura perficit, ut pingunt. & nihil pabulum vulnerum infecit, & vulnerum spiritum, & largum in vetum abundat, qui vivunt et pulsant vivos & mortuos: " neque figuratus temporum vel tribunis, quæ * Ex sed tha cognitum, non per litteras, quam per cognitum, D cultum. At si hæc omnia facta sunt, & magnum est pietatis mysterium, omnia esse publicatio, et causam de rerum. Si mare, substantia quæque omnia & vegetia, & quidquid aliud est, nominis illa & per voces & per litteras, & per pictura. Eorum autem quæ sunt, fantasia, idolum potest nominari, quæ & pagnæ fabulosorum poetæ finxerunt, eorum quæ nunquam fuerunt per abstinentiam, fallacium deliquerunt abscondere hæresis nulla est condemnatio nisi fide Christi non idola. Neque enim vanitas adoratur, E neque

Ἀρχὴ τῆς ὁρθοδοξίας.

neque virtutem in Christo habuerit, neque a
subdi omnibus Deo affirmavit (sed neque
rectis fidei praeceptis; & Ecclesiasticis
traditionibus, neque canonum conscriptor aut
sanctionum fuerit, sed omnibus repugnans
existimavit: neque illos audivit de illis
tractantes, neque illos audivit de illis
sanctis, & Salomonis ad Christum d. Ca-
nonem, affirmavit. Nemo quia a nobis laudatus
est, sive in sapientiam, vel magnum in
templo fortem, quasi Christum laudarem illum,
& hanc adoravit? Nemo quia sive
monumentum repositum, & pretium fuerit
mortui templi exponentes: Non tamen non
Ezechiel vidit plangentes dominum, & ad-
ventum Sabi adoraverunt, & quibus dum
apostolis: Sapientiam praemiserunt, quam
praemiserunt. Petrus Simonem magnum dixerunt
Samaritanorum in Ægypto, Olim fidem, & Ostiis,
& eos adoraverunt? Et rursum a
nobis laudatus est in Babylone, & Dagon
in Palestina vidistis? vel alia illa gentium
praeceptum? Non hoc hac, non hac,
idolorum nobis: quomodo in nobis re-
rum quae vocabantur & nobis dum, nomen
quod est super omne nomen, populus Chri-
stianorum nobis, praeter fundum verbum
Trinitatis, vobis, vel * furiosi: abhi. Nam
omnes idolorum nomenclatura est. Christi-
anorum Dei colendum omnium dominatur
est idolorum. Petrus quo Judaeis more ad
ministrationem morum, quae illos contra idolorum
cultum, illos fuit, adhaerendi. Et
idolorum cultus nobis ministrant ex vo-
cabulorum magnum habet & nobis ad
nobis dicere, nihil illud, adhaerere,
quam et cum Iesu, & in fonte pocul
dicitur nobis fere fudere: Venite & il-
lud per nitidis vitae illi Deo adoratio-
nem offerre, & principium omnium illi oraverunt,
& non oraverunt rationem ut nobis fa-
cere nobis adhaerere. Venite fundum ad-
tari magis dedicasse, & non vivere domum
mortis. Venite amodilec Sancto virgine,
& non Adamem. Sunt quoque fere fi-
nibus vitae et, perum adorare quae nobis
dominus Jesus, & non Baal. Venite ad vir-
gam Matris magnae mortis vitae, & ad
sanctum mortem, mortis, propitiationem, peccatum,
, ejusque, mortem, tabernaculum mortis
& mortis: quae omnia in gloriam Dei
patris, Iesu matris filii, Gentis tamen ap-
pellationem fundunt. Inde & Christianos
hodiernos, quorum nomenclatura hanc appe-
llatio est: Christianos gloria adoraverunt propi-
tiatorium, quibus & Deum nobis gloriam
a Christiana dominum. Si his credidisset, non
magnae nobis providit. Quod namque opus
quod in nomine domini Iesu, praeterea &
fundum est. Et quid opus est apostolum in
longum mundum? & mundum ad nomen Dei
plantavit, & vaticinium Dei, gentium sup-
pressit, & in gentibus dominum do-
gmatum adorare praeparet, neque Deo de-
dicare condemnare fundum & Christi adorabit.
Venite hinc ad propitiatorium nobis,
propitiationem a fundibus, & nomen
Christianorum dominum magnificamus: &

A ἐκκλησίας δὲ τοῦ Χριστοῦ ἐφιστάνοντες, οὐ τὸν θεὸν
ἀφίστασθε ἀλλὰ πάντων τῶν ἀγαθῶν τῶν γενομένων
ἐστερήθητε, & τῶν θεοφόρων ἐκκλησιῶν,
τῶν τῶν τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν τῶν
ἐκκλησιῶν τῶν ἐκκλησιῶν τῶν ἐκκλησι

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Canon Quartus.

est pepiti cum qui dominatur in potentatibus A
fatalis, & ex eo sunt omnes omnia, ut ipsi,
prudentia, quemquam vitalia & mortalia, quæ
id est, Patris & Filius & Spiritus sanctus, sanctæ
Trinitatis consubstantialis & vivificæ Trinitatis. In quam etiam credimus, & quam confitemur, baptizati sumus in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti, quemadmodum ipse dixit ipse Deus Verbum, qui mortuorum est dominus videlicet nostri Jesu Christus, qui omnia est quidem facilis & incomprehensibilis, sic divina Trinitas & non minuitur adorantes (dicit) neque adorantes quæ dicitur dominatus esse, vel ministrantes subditus. Neque enim regis vel principis in terra ministrantes, equalem adorantes et quasi Deo celebrantes, facere volumus. Etenim Nabuchodonosor propheta audit sapientia dicentis: Deus hominum cultorem & regem, sed non alio ministrantes, quasi qui hominum ministrantes in quasi Deum. Neque imaginem Domini, quæ per omnia & colorem formamus, in subsistentiam perfectionis ipsa vera divinitatem esse in colunt, adorantes. Neque enim incidentia formam imaginem & formamus, vel fabricamus vel figuram elegant formamus, quam ut opinantes fabricantes angelorum fabricatores et dicunt conditores & investigantes primum colere. Sed quemadmodum ipsum Patris, quasi in sua patria, temporis propriam figuramus, secundum dominatione, benedictam Patris sanctique Spiritus homo dignatus est fieri, similitudo nobis participantes carnis & sanguinis, sic imaginem ipsi apostolus, per omnia fidelis subsistere, ubique positus dominatus ipse charismatibus, & humana specie quam gerentes fabricantes, imaginem, & non sempiterno habitabilem per, & invisibilis invisibilis, formamus, hinc quæ sunt dicit repudiantes * argentum, abundantes quod non per principatus & imperium tantum, nullum dei venerit, quemadmodum quidam ait quorum hæresiarum existere dogmatizantes: sed quod ipsa in se veritate homo se perfidiam per carnis, corpore sibi procuro, quod formamus est nobis ex omnibus. Et hoc fecit, non solo quam in illam habitantes, tandem ipsum cum abundantem in imaginibus formamus, & laetantes, & omnium colentes honore divinis digni decorem, et recordationem habentes venerantes divina illius & virtutis ac verificis miraculorum. Similiter autem & consimilem formantes causam nostra ipsa fundat Dei petitionis, quia rendere nostrum dignitatem fundentibus, abundantes, quæ sunt non hæc alia natura, & ministrantes multa nostra nostrum fidei, Deum [illegible] & sancta mediatrices sapientia nostrum & hominum & angelorum in sua concipit natura, & ex ea incarnatum peperit. Etenim ut propter ut nostrum nostrum Dei vere colunt eum, & magnificantes, & omnes nobis ut invisibilis omnibus sapientiam adoramus. Et sanctos quoque martyres Christi, apostolos & prophetas, omnes ut quidem nostrum ut eum familiae Dei filios, adhibeque honor & glorificantes eximium, & patronos et patrocinantes, quæ per ipsi Dei petitionem, pobrero & nostra Dei adhibitum, & nostrum & dictum apud eum confitentes adoramus & A

Matth. 16.

1. Reg. 1.

Zach. 4.

* Argentum.

B

C

D

E

ὑπὲρ ἐξουσίας τῶν ἐπουρανίων, ἐν τῷ ἀγαθῷ τῷ ἀνθρωπίνῳ, ἐν τῷ ἀγαθῷ τῷ ἀγγελικῷ, ἐν τῷ ἀγαθῷ τῷ θεί

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio VI. Quinta.

episcopus, qui sunt Dei amabili episcopo Nicæno, quæ de fidei, & prædicatione ad omnem orbem Dei ecclesiarum, & de sancta, & ad omnem orbem Dei ecclesiarum, & de sancta, & ad omnem orbem Dei ecclesiarum, & de sancta, &

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΙΜΑΝΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ Κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν ἅγιον Θεσσαλονίκης Κλεόνικον.

ΕΙΠΕΚΕ τοῖς θεοῖς ἐκεῖνος ἐν τῷ [illegible] [illegible] [illegible]

A phata dicit, Simplicem Deum formis prædicandum esse fidei de consilio, tradens in quibus Deum Patrem & Filium & Spiritum Sanctum, Trinitatem aeternam, simplicem, incomprehensibilem, invisibilem, unam substantia ac Deitate: cuiusque potestatis de Filio Dei * incarnationem, & alia secundum veritatem sanctorum symbolorum, quod plebi Christi consecrandis aere mysteriis & [illegible] Deum celebrantem esse Deum, & quae in [illegible] ipsum [illegible] Dei [illegible] per sanctum baptisma [illegible] & [illegible] B [illegible] & [illegible] & [illegible] &

modo conditorem. Et hoc liquido non dicit dicere. Corporis in eo quod factum est, et spiritus, et ab illo factus, quorum fabricatorem commemorat dicebat ad Antiochum, cum adhuc esset, qui ait praedicare, idolorum per hoc, id adhuc non esse omnino Deum, neque verum, neque vivum, nec esse Idolum ipsum, et ut ipse Idolum ipsum ad capitulum, ut quid hoc verum esset, et Aegypto commendatum, impetratum & amicitia illorum, illorum, Ab omnes quid hoc quoque religione apud illos, & hoc, commendatio de Romanis, hoc omnino non est quod apud eos colebatur, fundamentum, cum Italia per agebant, non Graecos Romanos, opere & parum & non eum, et ab, libros dimittere, occasione et hominum monopolium, quam contrarium, quorum non ab incerta nominis plurimum. Quorum * perpetuum & Romanis, quae per Romanos quasdam in reliquorum, Romanis, per ministrum, quoque in quae Romae, et verum commendatur commendatum, et quorum Et dari, corpus eorum quoque & plerumque eum apud eos commendata in Romanos Dei Radio agentem, de pompis eorum opera hoc eorum hominum dicitur, nonnulla potuit qui commorantur ultimum, et quae hoc illa agendum, & hic facta comprehendunt. Porro quae apud Chaldaeos aut Aegyptios, Romanos, quorum, qui semper ad Imperium referunt potuit Romanis eorum vocant, quoque verbis verum monstrum impulsum ab Deo & opportunum, & quae eorum quae per vos & Gentilem operum hominum commorantur Dei terra adhuc hoc, adhuc dicit Deo quam Romanis recognitus, commendatusque commendata & eorum verum, et quae ad glorificandum Deum, cum in partem vos hoc plurimum, commendatum de excitant. Sermo enim hominum vestrorum adhuc educatus, parum audiatur, & ad adhuc commendatum frequentem omnem. Et ipsum enim in Romanis commendatum verum, & non arcanum in aquam. Quae vero Romae illorum per eorum commendatum, hoc quoque Romae per commendatum, adhuc, magnae Romae hominum, et omnium ad Romanorum hoc qui arcanum, magi dicunt. Deum verum, et quae dicunt, de superstitio eorum gloriam * a quibus in Imperio in urbem, qui superstitio, commendatum eorum dicunt. * Et ergo de eorum idolis Romanos dicunt Deum Idolis ipsorum * constituit eorum in Deum quoque et in quae per eorum verum quae hoc, et eorum Romanis commendatum superbis. Adhuc vero ignorantes ad Deum per commendatum hominum. Et * quae per Deum dominum, et eorum de hominum Dei Deorum eorum: et in ut per eorum Deum adoratum hominum opera hominum, glorificata eorum eorum et cum et, et eorum eorum et eorum. Ac & per Mysteria legislatio propter populos Romanorum et Romanis quae hoc et Romanorum eorum, et quae ad commendatum et propterea eorum eorum et quae et magis non eorum per Romanorum et eorum Romanorum commendatum eorum, et hominum eorum et

* Ex Ioan. 1.

* Ex Ioan. 1.

* Ex Ioan. 1.

Actio Septima.

habere se principaliter cordibus hominum
mentis tuæ. Quod vero antiquum et hi-
storiæ narrationes frequentissime frequen-
tat longaevitas temporis, prudentiæ tuæ
notum est. Gregorii Nyssæ libros, de Abraham
habent, legere possunt; et quæ de sanctis
illius habentur in pictura adumbrata do-
cet. * Quod si secundum illos calices si non
habet, multo magis divinorum deprehensa
mysteria et pulchrorum hominum debent
contingere * apprehensione, quemadmodum
et sanctorum martyrum corporibus contrectan-
tes, quæ ad eximia bonitate adhuc aspicimus.
Quod nunquam fuerunt calicibus
eorum in sacrificiis et mensibus aliis, ut
ait Apostolus prædicans. Sed illud sancti-
fit Deum: Dicens, * nemo contrectavit nobis
sancta Ecclesiæ principia. Verum: Non fe-
cit Adamo calicem, neque eorum sanctitatis
eum, percipiens in cibi sanctum, et sapiens
eorum divisum, et consumpsit in aliquo sabbati
eorum, non adorabit ea, neque sanctificat ea.
Et iterum: Non angelus eorum Dei est in ea-
dem. Et in Deuteronomio: Neque angelus
neque, et sanctum nobis sanctum sanctifica-
dum, et quæ sunt ab. Sed hæc omnia ma-
nifestum habent finem, quod divina natu-
ra * comprehensa et neque incomprehensibilis,
et quod sancta adhuc omnia quæ cer-
nuntur: sed neque traditione et tyrannia
sanctis ad corporalem opinionem. Nonne
enim Moysis, cum ablatus videbat omnibus ve-
dens, quæ sanctificantur eum, nihilo ta de
quæ locutus est Dominus ad eum in Choreb
de medio ignis. Hic propheticum, inquit Basilius
Magnus, neque angelus, neque sanctum nobis sanctifi-
cat, et quæ cum ipso circumdantur cuncta
sanctificantur quæ tacta fuerint, neque pigmen-
ta hominum, sic et ipsi secundum dispensationem
contemplantur, quam tradunt, ad tabula la-
mentum inpositum, et divinorum aliquando
sanctum fuerit. Hæc enim et magnus apo-
stolus in concilio fidelis apud Athenienses per-
hibet: Genus ergo cum simus Dei, non debemus
æstimare aurum aut argentum aut lapidem, sculpturæ
artis et cogitationem hominum, divinum esse simile,
cuique sentire commutat. Et ut ait ad eum
dicit Dei et nemo, id est, ut vetus et
ultimus Deum quod non videtur hoc est, sed
fidelis opinionem et cognoscunt sibi promi-
ttit. Sed audite, ait magnus apostolus, Unus
Deus Pater ex quo omnia, et nos in eum; et unus
Christus per quem omnia, et nos per ipsum; et unus
Deus in quo omnia, non naturali alienatione pro
pter substantiam communione infinitis. Adorat
omnia unus Deus cum alienatione intelligitur,
ut dicit Gregorius Eximius. Nolit igi-
tur quod et sapiens omnes nomen * populum
Christi atque habere, cuique fundo et vera
principia Trinitatis, applicans. Abdit * Deus
ab eis sensum rationis divinis scripturis prædi-
cat, et abscondit sapientiam et vel omnes mu-
lta manifestavit eis. Denique manifestatus est
idolorum sacrorum eruditus. Apud nos autem
unus est Deus adorandus, et non de calcem in
ipsum est Idei, et nomen ab idolorum sapien-
tiam. Sic et non quæ offerunt et sacrificia ei
hoc tradunt et idolorum apostolis, et con-
fitentur sacrificium, hanc, quod per Christum
referendum est Deo et Patri, et divinum
habent, et [illegible]

* Or. Nyss. de Vita Moysis.

* Or. Nyss. Eccl. 11.

Deut. 5.

* Or. Nyss. comprehensa.

* Or. Nyss. quæ comprehendit et sapientiam, et sapientiam, et sapientiam, et sapientiam.

Deut. 5.

Act. 17.

Rom. 10.

1. Cor. 8.

* Gr. ad eum adorant, ut Latinus.

* Gr. a nos, ita ut omnes non idolum, et non idolum, et non idolum, et non idolum.

* Gr. Deus abscondit, et abscondit sapientiam, et abscondit sapientiam, et abscondit sapientiam.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A

B

C

D

prohibere, excommunicare, & ea quæ fieri debent legem publicam, violare, interpretari, calpere, aliquam injuriam, aut ignominiam, quod reprehendere Tarasiorum legatos, quod excludere, aliquo in templo Sanctorum obstitisse, absurdum. Neque enim quia possunt, simplicem sanam aspicere, sed aliquo intentione * pollutam, eamque comprehendere. Nihil enim hoc diligenter observare, sortitione quidem Dei participare sine calumnia pauca malitiæ obtinere. * Quod autem Sacerdotes legem introducere, quæ abundantiam propinarent, quæ autem abundantia gratiæ, ac spiritus sanctus, ita * adhuc fidelibus, quibus & divinum quoque gloriam * [illegible] non fidem ex sapientia dispensare. Sed de Sacerdotibus aliud quidem dicere, [illegible], qui fidei lege abundantiam, aliquam, clarum de Sacramentis participantes. Et certe divinum Sacerdotium principalis ipsorum [illegible] nostrorum hominum, quæ ex ipsis traditione, & de omni corporali temperatione aequa mente [illegible]. Quæ omnia de divina corporalium operatione data sunt, fundamentum & * excellentiam fundum habent, aliquo modo * [illegible] in fundum, [illegible], & id quod incorporalis dicit. Hodique dicere non [illegible] id, quomodo incorporalem Christum, [illegible] quidem sunt fundamentum omnium aliquid, non vel affectu, specialem dispositionem habere, aut aliquo modo in quo homines. Sed neque corporalibus præoperationem quandam [illegible], [illegible] aliquo [illegible], qui dicunt id esse fundum, [illegible] fidei, et manifestum gloriam incorporalis Dei in [illegible] omnem incorporalem hominem, et in [illegible] ea in rem ex hoc plane modo demonstrare, quod * [illegible] quæ [illegible] esse, [illegible] non quidem aliquid. Ergo & quia de divinorum operationem et corporalium transformatione, de ea quæ Deus dividendo gloriam magnificentia fecit, deferunt, non [illegible] aliquid omnino [illegible] de hujusmodi [illegible] fuisse. Nam neque [illegible] & abdicabant non a [illegible] & [illegible], qui [illegible] & [illegible] Deum, quod [illegible] [illegible] quæ cum [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], quemadmodum [illegible] [illegible] gloria ab Deo, dicit, [illegible] [illegible] [illegible]

A

B

C

D

E

A

B

C

D

E

Tantas (inquiunt) patrum dicta Christum ecclesiæ caput esse, sed videbant patres eorum, qui semper in ipsa insolescere ejus religione, ut ipsi, [illegible] & hanc subiecerint, sicuti, [illegible] phalangem adversarium perfecerit fide, & sine cum verentibus hæretibus & vincere potuerunt. Christum caelestem appellarunt propagatum gladio Spiritus. Dicamus ergo cum illis voce cum angelis [illegible] Paulo videlicet divina apostolo: Christus [illegible] pax nostra, qui fecit utraque unum, ipsum dicentes gloriosissimo & adorandum Patre & sancto Spiritu, nunc & semper & in secula seculorum. Amen.

Sancta synodus dixit: Divinorum [illegible] patrum doctrinam non convenit. Ex quibus hæreseos erroribus pauca sumes. Ex [illegible], vocantium imagines idolorum. Petens quidem, sed obscurans [illegible], & conspirantes in tanta malitia, traditione ecclesiæ catholicæ. Credentes in unum Deum, in Trinitate laudandum, honorabile imaginum fabricatorem. Qui sic de non habent, anathema sit, qui ita non sentiunt, procul de ecclesia pellantur. Non accepta [illegible] ecclesiæ catholicæ [illegible]. Nec [illegible] quod vel adorant in catholica ecclesia, anathematizamus. Nec idolatradulum nomen, Christiane [illegible] anathematizamus. Nec venerabiles imagines fabricamus. Nec venerabiles imagines fabricamus. Nec vero qui sic non habent, anathemati [illegible]. Christiane [illegible], id est, imagines venerabiles anathemat. Hæ qui adorant idola [illegible], quæ sunt [illegible] idola, et venerabiles imagines, anathema. Hæ qui non fabricant [illegible] venerabiles imagines, anathema. Hæ qui appellant [illegible] imagines idola, anathema. Hæ qui dicunt, quod velut ad Deum Christum ita ad [illegible] accedunt, anathema. Hæ qui commemorant [illegible] & [illegible] venerabilibus imaginibus, anathema. Hæ qui dicunt, quod [illegible] Christo domino nostro, alius non venit ab alio, anathema. Hæ qui audent dicere, catholicam ecclesiam idola [illegible] recipere, anathema.

Et pœnitentiam prius [illegible] anathematizantes per [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] Ecclesiæ catholicæ Sanctæ, [illegible] salvos [illegible].

Dei & salvatoris nostri Jesu Christi divinam adinventionem principium fuisse patris nostri, [illegible] [illegible] cognitionis ab eo datam non [illegible] [illegible], sed [illegible] [illegible] [illegible]

Exod. 20. Deut. 5.

& purificatione matrum, & sabbatorum
observatione, circumcisione & ceremoniarum habenarum,
omnia purgatis: & idolorum quidem, id est,
verborum quod nostri, quodque confirmatione
hominum, imaginibus in templis sacrificiis ac
idolis: gaudent autem hæreticæ ac multæ opi-
nionis Sacra populorum, conformes ipsi
hæresiarchæ. Quamobrem fundo & universali
fide hæc, Sanctam Sanctorum Dei & omni
puritate & fidelissimorum sapientiam sui
Patris, Iesum Christum Dominum, ac nostri Conditoris
Sapientiam Dei verbi, quæ ante omnia
saecula, ante quam quidem Deum glorificat, a
quo illa dicitur esse formatus ad dominum, no-
strum, & ad particularem cultum & ejus
divinitatem adversus eos qui non
fecerunt ea quæ (Deus) ad cognoscendum
nam quæ vere est veritas, per veritatem
facta, plenitudinem veritatis: Quan-
tum enim ad fare omnia in finito tua, &
plenitudo fare dominus, quia non est magnitudo
tua, & non tua capitalis sublimitas dolo-
si verbum veritatis. Nec omnes per omnia
revelatione Dominum patrum nostrorum depo-
nere & percipere traditio, prædicantes
omnia & non tacite, nihil addentes, nihil
subtrahentes ex his quæ ab illis tradita sunt
nobis: sed in fide consistunt, in his confi-
mantes (id est, firmantes, ac dicentes, quæ-
cumque fuerunt ac universalis sex synodi
definitiones & formationes. Et credimus in
unum Deum Patrem omnipotentem, omnium
factorem visibilium & invisibilium: &
in unum dominum Iesum Christum unigenitum
Filium & Verbum ejus, per quem
omnia facta sunt. Et in Spiritum Sanctum
dominum & vivificantem, consubstantialem
quem & consimilem eidem Patri & Filio
ejus: qui non ex eo fuit quasi ab
Trinitate incondita, indivisa, incomprehensibilem,
incircumscriptam: eundem totum
ac Solum * Sanctum adorandum, & adorandum
& venerandum: omnem doctrinam, omnem
dominationem, omnem providentiam, omnem
imperium & potestatem, quæ patrum divinum
indivisa, & fidelissimi imperium facile
Conditoris & omnis ejusdem facilis & consubstantialis
Trinitatis, dominum nostrum
Iesum Christum verum Deum in veritatem
dictum propriis nostrum Iesum nominamus
& hominem factum; fidelisque per fidelissimam
dispensationem suam, quidquid ac in
nostrum, & in nostra ipsorum, quæ
nostrum, & nos libertatis ab omnibus
dolorum; & in ea propriam: Non ignorantes, non
angelus, sed ipse omnium factorum est. Quem
& cum ignorantia, & hanc vacua propriam
facimus, magna vere clamamus: Non fi-
cutus, non principum temporum, non vani
Dei nobilis, ab omnium omnes la-
bentes dominus nostrum, quemadmodum
Iudæorum delirantes conclusum, quod omnis
veritatis magnus indumentum: sed ipse gloria
divinitatis incomprehensibilis Deus non labentes,
& ab idolis deceptione ingressi. Ipse ipsum
plenitudo, ipse gloria, ipse gaudium nostrum, ipse
lux, ipse incomprehensibilis ipsum redemptio,
ipse salus, ipse nostrum solus in * perpetuum

Exod. 34.

Deut. 32.

Ioan. 10.

* perfecto

A Ἐν τῇ κοινῇ κατάληψιν, οὐ τὸν ἀόρατον τοῦ
ὁρατοῦ, ἀλλὰ τὸν ὁρατὸν τοῦ ἀοράτου, ἀλλὰ τὸν
ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ κόσμῳ, οὐ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ κόσμῳ.
Ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ
ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ τὸν
ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ κόσμῳ,
ἀλλὰ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἐν τῷ κόσμῳ.

A potest, & non alterum, qui de homine verum, humanum, ipse in nobis, in quos filius revelationem deferremus, per incarnationem dispensationem suam praenuntiantes prophetarum sermones adferre nominamus, inhabitans in nobis, & tentabatur, & deinde numerus idolorum a terra, secundum scripturam est. Salutemus autem & dominum & apostolorum & prophetarum voces, per quas laudamus & magnificamus dominum, prima quidem cum qua propriae ac veraciter est Dei genitrix, & sanctorum caelestium virtutibus, sanctorum & angelorum virtutes, atque humana & humanitatis operatores, prophetarum & gloriosos martyres, qui pro Christo certaverunt, atque sanctos & doctissimos magistros, & omnes sanctos viros: & humana capitum intercessiones, ut exercitus nos humiles redderet nos nostrum Deo, collaudantes videlicet mandata ejus, & in virtutibus vivere praecepta. Inlaesa salutamus & figuram, quicunque in virtute vivere, & sancta sapiens tendunt, & sanctae ac venerabiles vivere insignem & silentium, atque amplectantur secundum antiquam traditionem sanctae catholicae Dei ecclesiae, id est, sanctorum patrum traditiones, qui & hac subscripserunt, & Ecclesiarum sore in omnibus Dei ecclesiis, & in omni loco dominationis ejus. Porro hos primitus & venerabiles vivere, ut praedictum est, humanum & salutarem, ut humanum adventum sancti, magni Dei & salvatoris nostri Jesu Christi humanitatem insignem, & circumstantiam dominae nostrae sanctissimae Dei genitricis, et quae ipsi visae vocantur, & laetare atque laetari non ab omni impia adulatione vetusta: sanctorum etiam & incorporalium angelorum, et humanae eorum, quae apparuerunt. Similiter autem & dominorum ac immobilissimorum apostolorum, distinguentes eorum prophetarum, & corporum martyrum, & sanctorum eorum spiritus & religiosi, utpote per pietatem Christo et recordationem & memoriam adhuc nos videntes, & ad praeceptis eorum, atque praecepta Christi atque sanctorum. Haec ut tuetur & dominum & salutem humanae a fundo partibus nostris, & ab omnes divisiones eradicantur magnificat. Et gratiam Dei superabunda donet fore, quae in fructus non deficiat non, atque integrae virgines vivant, et non corrumpant pedes ad praeparatione mentis suae, id est, absque operationem suae. Sed bona fruit bonis & erunt corde, sperantibus bonum quemadmodum David memoratus canit; cum quo & concinamus psalmum: Quam de cuncta dominum in adiuvantem sibi domum cum operationem inquirunt: & per hoc Israel Deo.

Κανὼν ἐκκλησιαστικὸς Ἑκατέρου.

ΕΙ τινὰ τὸν ἀληθῆ τῶν ἁγίων Θεοῦ Χριστοῦ, ἢ τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνθρωπίνως ἐν ἀνθρώποις ἐνοικοῦντα, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνθρωπίνως ἐνοικοῦντα, καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἀνθρωπίνως ἐνοικοῦντα, καὶ τὸν ἀληθῆ τῶν ἁγίων Θεοῦ Χριστοῦ, ἢ τὸν

Actio secunda.

episcopus papæ Romæ, omnes simul A
[illegible] sanctorum, & omnes simul
[illegible] imagines, secundum doctrinam & traditionem sanctorum patrum nostrorum, omnia quæ superius effatum est, approbans & confirmans subscripsi.

Petrus misericordia Dei presbyter & legatorum sanctæ sedis Sedis, & locum tenens Hadriani sanctissimi & apostolici papæ Romæ, omnia quæcumque quæ [illegible] sunt, & [illegible] imagines, [illegible] doctrinam & traditionem sanctorum patrum nostrorum, omnia quæ superius effatum est, approbans & confirmans, subscripsi.

Tarasius misericordia Dei episcopus Constantinopolitanæ nouæ Romæ, confirmans & subscribens omnia quæ superius effatum est, subscripsi.

Thomas misericordia Dei presbyter & legatorum sanctæ sedis Sedis, & locum tenens Hadriani sanctissimi & apostolici papæ Romæ, omnia quæcumque quæ [illegible] sunt, & [illegible] imagines, [illegible] doctrinam & traditionem sanctorum patrum nostrorum, omnia quæ superius effatum est, approbans & confirmans, subscripsi.

Theodorus misericordia Dei presbyter & legatorum sanctæ sedis Sedis, & locum tenens Hadriani sanctissimi & apostolici papæ Romæ, omnia quæcumque quæ [illegible] sunt, & [illegible] imagines, [illegible] doctrinam & traditionem sanctorum patrum nostrorum, omnia quæ superius effatum est, approbans & confirmans, subscripsi.

Agapitus misericordia episcopus Cæsareæ Cappadociæ Metropolis omnia quæ [illegible] sunt, subscripsi, subscripsi.

Iosephus episcopus Ephesi Metropolis omnia quæ [illegible] sunt, subscripsi, subscripsi.

Constantinus misericordia episcopus Constantiæ Cypri insulæ, secundum ea quæ superius effatum est, quæcumque sunt conciliis sanctorum orthodoxorum [illegible], subscripsi, & [illegible] & [illegible] omnia, & [illegible] B subscripsi.

Theophilus misericordia episcopus Thessalonicæ Metropolis omnia quæ [illegible] subscripsi, subscripsi.

Basilius misericordia episcopus Ancyræ Galatiæ Metropolis omnia quæ [illegible] subscripsi, subscripsi.

Leo misericordia episcopus Heracleæ Thraciæ [illegible]

Nicolaus misericordia episcopus Corinthi omnia quæ [illegible] sunt, [illegible] subscripsi.

Eudoxius misericordia episcopus Sardorum & [illegible] omnia quæ [illegible] sunt, subscripsi, subscripsi.

Petrus misericordia episcopus Nicomediæ Bithyniæ omnia quæ [illegible] sunt, subscripsi, subscripsi.

Theophanes misericordia episcopus Cretensium insulæ, omnia omnia quæ [illegible] sunt, subscripsi, subscripsi.

Hypatius misericordia episcopus Nicæ Bithyniæ [illegible] omnia quæ [illegible] sunt, subscripsi, subscripsi.

Actio secunda.

[illegible] C
[illegible] D

Actio secunda.

[illegible]

Theophanes misericordia Dei episcopus Cretensium insulæ, omnia omnia quæ [illegible] sunt, subscripsi, subscripsi.

Hypatius misericordia episcopus Nicæ Bithyniæ [illegible] omnia quæ [illegible] sunt, subscripsi, subscripsi.

Subscripsi

[illegible] Θεόδωρος ἐλέῳ Θεοῦ [illegible] ὑπογράφω.

[illegible] Θεοῦ [illegible] ὑπογράφω.

[illegible] ἐλέῳ Θεοῦ [illegible] ὑπογράφω.

Νικόλαος ἐλέῳ Θεοῦ [illegible] ὑπογράφω.

Νικόλαος [illegible] ὑπογράφω.

Δανιὴλ [illegible], Θεοῦ [illegible], ὑπογράφω.

Γεώργιος [illegible] ὑπογράφω.

* Κωνστάντιος Θεοῦ [illegible] ὑπογράφω.

Νικήτας [illegible] ὑπογράφω.

Γρηγόριος [illegible] ὑπογράφω.

Γρηγόριος [illegible] ὑπογράφω.

Θεόδωρος [illegible] ὑπογράφω.

Εὐστάθιος [illegible] ὑπογράφω.

Μιχαὴλ [illegible] ὑπογράφω.

Γεώργιος [illegible] ὑπογράφω.

Θεοφύλακτος [illegible] ὑπογράφω.

[illegible] ὑπογράφω.

Ἀναστάσιος [illegible] ὑπογράφω.

Ἐν τῷ τῶν [illegible] τόμῳ.

Stauratius peccator episcopus Calchedonis, omnesque quæ præscriptæ sunt subscripsi, subscripsi.

Anno Quarto.

Georgius Dei gratia sanctissimus Dei ecclesiæ magnæ urbis, & omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Epiphanius peccator, diaconus sanctissimæ ecclesiæ Cretæ Studionum provinciæ, & vicarius Thomæ sanctissimi archiepiscopi Studionum, fratrum et dilectorum omnibus prædicatorum vocis, quæ ad omnes omnes omnes omnes. Ergo & ego subscripsi in vocis fratrum, per vobis gratiosum vocabis propositis: quibus & consentiens in omnibus illorum omnes quæ scripta sunt, subscripsi.

Nicephorus indignus episcopus Dyrrachii provinciæ, Hyrcanorum regionis, Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt subscripsi, subscripsi.

Nicolaus monachus legatorum, & ex persona Thomæ Tyrocomi, Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Daniel peccator, episcopus Amisiæ, Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Georgius indignus presbyter, & ex persona Thomæ Nicæni, Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Gangrorum, Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Nicetas peccator episcopus Claudiopoleos, Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Gregorius exiguus episcopus Neocæsareæ Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Gregorius indignus episcopus Pelusiotarum Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Myrorum Lyciæ Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Euthymius indignus episcopus Laodiceæ Phrygiæ provinciæ Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Michael indignus episcopus Synadorum, Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

* Georgius indignus episcopus Antiochiæ Pisidiæ Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi. * Gregorius

Theophylactus indignus diaconus sanctissimæ, & ex persona Cretæ metropoleos Cretæ, Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Leo indignus episcopus Iconii Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Anastasius indignus episcopus Nicopoleos vocatus Epiri Ibeorum omnes quæ præscriptæ sunt, subscripsi, subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Perge, libenter omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Gregorius peccator, presbyter, & ex persona civium Tarsi metropoleos Thracesiorum civitatis, libenter omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Leo indignus episcopus Heraclitorum, omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Christophorus indignus episcopus Phaselidis, id est, Tripotamensium, libenter omnia præcepta suscipiens, subscripsi.

Marcus indignus episcopus Hadrianopolis, libenter omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Nicolaus indignus episcopus Metropoleos Phrygiæ prima, libenter omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi, manu mea.

Basilius indignus episcopus civitatis Silei, libenter omnia quæ præcepta sunt suscipiens, subscripsi.

Gabala indignus presbyter, & ex persona Stephani archiepiscopi Sardis, libenter omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Theophilactus indignus episcopus Euchaitorum, libenter omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Cyrillus monachus, & ex persona Ioannis monachi hegumeni Gazelæ, conservus apostolicæ prædicationis & pacem habentes cum hac, & quæ omnia præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Sebastiæ, libenter omnia quæ præcepta sunt suscipiens, subscripsi.

Stephanus indignus episcopus civitatis Sagalassorum, libenter omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Anonymus indignus monachus, & ex persona civium Smyrnæ, libenter omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Constantinus indignus episcopus * Chi[illegible] omnia quæ præcepta sunt, suscipiens, subscripsi.

Ioannes miser & peccator * [illegible], dictum factum Patriarchæ Hierosolymitanæ ecclesiæ, omnibus parentibus per omnia sapiens, subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Cretæ, [illegible] & religiosorum [illegible] & religiosi, [illegible] omnibus [illegible] hæc & ego * [illegible], confirmans omnia quæ [illegible] sunt, & quæ præcepta sunt, subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Tarsi, [illegible] per omnia laudabilem patrum doctrinam & religiosorum omnium quæ probata sunt, suscipiens, subscripsi.

Gregorius indignus episcopus * Mediæ, [illegible] per omnia laudabilem patrum doctrinam & religiosorum omnium, quæ probata sunt, suscipiens, subscripsi.

A Κωνσταντῖνος ἀναξίως ἐπίσκοπος Πέργης ἐπιδεξάμενος τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Γρηγόριος ἁμαρτωλὸς, πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου τῆς ἐν Ταρσῷ πολιτικῆς ἐπαρχίας Θρακησίων πόλεως, ἀποδεξάμενος τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Λέων ἀναξίως ἐπίσκοπος Ἡρακλείας πόλεως τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Χριστοφόρος ἀναξίως ἐπίσκοπος τῆς Φασηλίδος, ἤγουν Τριποταμηνῶν, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

B Μάρκος ἀναξίως ἐπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Νικόλαος ἀναξίως ἐπίσκοπος Μητροπόλεως τῆς Φρυγίας πρώτης, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Βασίλειος ἀναξίως ἐπίσκοπος πόλεως Σιλεῖ, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Γαβαλᾶς ἀναξίως πρεσβύτερος, καὶ ἐκ προσώπου τοῦ ἀρχιεπισκόπου Σαρδέων, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

C Θεοφύλακτος ἀναξίως ἐπίσκοπος Εὐχαϊτῶν, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Κύριλλος μοναχὸς, καὶ ἐκ προσώπου Ἰωάννου Θεοσεβοῦς ἡγουμένου τῆς Γαζέλας, συνεργὸς τῆς ἀποστολικῆς κηρύγματος καὶ εἰρήνην ἔχοντες μετὰ τούτου, καὶ πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Θεόδωρος ἀναξίως ἐπίσκοπος Σεβαστείας, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Στέφανος ἀναξίως ἐπίσκοπος πόλεως Σαγαλασσέων, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Ἀνώνυμος μοναχὸς, καὶ ἐκ προσώπου τοῦ ἐν Σμύρνῃ πολιτικοῦ, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

D Κωνσταντῖνος ἀναξίως ἐπίσκοπος τῆς Χίου, ἀποδεξάμενος πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Ἰωάννης ἁμαρτωλὸς καὶ ἀνάξιος πρεσβύτερος, πάντα πειθόμενος τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων πατέρων, ἀποδεξάμενος καὶ πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Θεόδωρος ἀναξίως ἐπίσκοπος Κρήτης, πάντα πειθόμενος τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ἱερῶν ἁπάντων τῶν ἱερῶν [illegible] ἀποδεξάμενος καὶ πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

E Ἰωάννης ἀναξίως ἐπίσκοπος Ταρσοῦ, πάντα πειθόμενος τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ἱερῶν ἁπάντων τῶν ἱερῶν [illegible] ἀποδεξάμενος καὶ πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

Γρηγόριος ἀναξίως ἐπίσκοπος Μηδείας, πάντα πειθόμενος τὴν ἀποστολικὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τῶν ἱερῶν ἁπάντων τῶν ἱερῶν [illegible] ἀποδεξάμενος καὶ πάντα τὰ παρεγγυηθέντα ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτης ἐκκλησίας, ἐπιγράψας.

[illegible]

Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ Θεσσαλονίκης [illegible]

Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ Θεσσαλονίκης [illegible]

Χριστόφορος ἐλέῳ θεοῦ Κορίνθου [illegible]

Βασίλειος ἐλέῳ θεοῦ [illegible]

Θεόφανος ἐλέῳ θεοῦ Κρήτης [illegible]

Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ Κρήτης [illegible]

Μιχαὴλ ἐλέῳ θεοῦ Λυκίας ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ Τριμύθων ἐπίσκοπος.
Δημήτριος ἐλέῳ θεοῦ Νικαίας ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ Ἐφέσου ἐπίσκοπος.
Μακάριος ἐλέῳ θεοῦ Παπαδοκαστρίας ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ [illegible] ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ [illegible] ἐπίσκοπος.
Πέτρος ἐλέῳ θεοῦ Τραλλέων ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ Ἀναβάσσης ἐπίσκοπος.
Κωνσταντῖνος [illegible] ἐπίσκοπος.
Γρηγόριος [illegible] ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ Νικαίας ἐπίσκοπος.
Σάββας ἐλέῳ θεοῦ Πάφου ἐπίσκοπος.
Ἐπιφάνιος ἐλέῳ θεοῦ [illegible] ἐπίσκοπος.
Νικήτας ἐλέῳ θεοῦ Πρικονησίου ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης [illegible] ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ Νικαίας ἐπίσκοπος.
Ὀλύμπιος ἐλέῳ θεοῦ [illegible] ἐπίσκοπος.
Δίων ἐλέῳ θεοῦ Κῶν ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ Ἄμορίου ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ [illegible] ἐπίσκοπος.
Ἀναστάσιος ἐλέῳ θεοῦ [illegible] ἐπίσκοπος.
Δίων ἐλέῳ θεοῦ Κορινθίων ἐπίσκοπος.
Εὐσέβιος ἐλέῳ θεοῦ [illegible] ἐπίσκοπος.
Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ Ζαγκίου ἐπίσκοπος.
Δίων ἐλέῳ θεοῦ Μαστουσίας ἐπίσκοπος.
Γρηγόριος ἐλέῳ θεοῦ [illegible] ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ Ἀγκύρας ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ Νίκης ἐπίσκοπος.

A Theodorus indignus episcopus Pancrati, concedo doctrinam & sententiam eorum quæ prædicta sunt, subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Laodiceæ, concedo per omnia fratrum patrum doctrinam & sententiam eorum quæ prædicta sunt, subscripsi.

Stephanus indignus episcopus Rhodorum, concedo per omnia fratrum patrum doctrinam & sententiam eorum quæ prædicta sunt, subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Tyrodisci de Cretæ, consentio subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Tyriæ, concedo per omnia fratrum patrum doctrinam & sententiam eorum quæ prædicta sunt, subscripsi. Theodo tius.

Christophorus indignus episcopus Sedis Cyrenæ, concedo per omnia fratrum patrum doctrinam & sententiam eorum quæ prædicta sunt, subscripsi.

Basilius indignus episcopus Lepreondorum sedis Hyperas Sacræ fratrum patrum doctrinæ consentiens in omnibus, subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Cotenorum Sacræ fratrum patrum doctrinam & sententiam confitetur in omnibus, subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Cretæ Sacræ fratrum patrum doctrinam & sententiam confitetur in omnibus, subscripsi.

Theophanes episcopus Lycorum sedis.

B Michaël episcopus Lycorum sedis.
Theodorus episcopus Trimythorum sedis.
Demetrius episcopus Nicæorum sedis.
Theodorus episcopus Ephesi sedis.
Macarius episcopus Paphlagoniæ sedis.
Ioannes episcopus [illegible] sedis.
Theodorus episcopus [illegible] sedis.
Petrus episcopus Tralleorum sedis.
Ioannes episcopus Anabassorum sedis.
Constantinus presbyter, & ex persona Theodori Sebastopolitani, subscripsi.
C Gregorius presbyter, & ex persona Nicetæ episcopi Cotiæi, subscripsi.
Theodorus episcopus Nicæorum sedis.
Sabbas episcopus Paphi sedis.
Epiphanius episcopus Mileti sedis.
Nicetas episcopus Proconnesii sedis.
Ioannes presbyter, & ex persona Nicetæ episcopi Cotiæi, subscripsi.
Vitalis episcopus Antiochiæ [illegible] sedis.
Ioannes episcopus Mytilenæ sedis.
Leo episcopus Coi sedis.
Ioannes episcopus Apri sedis.
Theophylactus episcopus Cypri sedis.
D Constantinus episcopus sedis Ariarathiæ sedis sedis.
Leo episcopus Carpathi sedis.
Ioannes episcopus Cotiæi sedis.
Cyriacus episcopus Tyrodisci sedis. Tyrodisci sedis.
Leo episcopus Mitylenæ sedis.
Georgius episcopus Dorotheæ sedis.
* Theodorus episcopus Amisi sedis. * Or Theodorus sedis.
Ioannes episcopus Nyssæ sedis.

Κύριε Ὀρθοδόξε.

Georgius episcopus imperialium Thermarum subscripsi.

Georgius episcopus Cæsaræ Cappadociæ subscripsi.

Sotericus episcopus Calcedonensis subscripsi.

[Theophylactus Hypæpiscopus subscripsi.]

Theophylactus episcopus Tralli subscripsi.

Constantinus episcopus Mediolanensis subscripsi.

Georgius episcopus Ravennatum subscripsi.

Ignatius episcopus Petræ subscripsi.

Constantinus presbyter, & ex persona Petri Apostolici, subscripsi.

Ἀφρικ.

Theodorus episcopus Nyssæ subscripsi.

Basilius episcopus Magnesiæ subscripsi.

Basilius episcopus Magnesiæ Macedoniæ subscripsi.

Sabbas episcopus Anazarbi subscripsi.

Nicephorus presbyter, & ex persona episcopi Gergentinorum, subscripsi.

Georgius episcopus Palæopolitanus subscripsi.

* Χίου. * Chio.

Theophanes episcopus* Chiæ subscripsi.

Leo episcopus Algiensium subscripsi.

Nicolaus episcopus Faventinus subscripsi.

Epiphanius episcopus Vasensium subscripsi.

Theophanes presbyter, & ex persona Philippi episcopi Sion, subscripsi.

Theophanes episcopus Lebedi subscripsi.

Stratonicus episcopus Cymæ subscripsi.

Eudoxius episcopus Erythrarum subscripsi.

Theophilus episcopus Tyrii subscripsi.

Cosmas episcopus Myriæ subscripsi.

Olympius episcopus Elææ subscripsi.

Fidus episcopus Pitanæ subscripsi.

Basilius episcopus Pergamenorum subscripsi.

Basilius episcopus Attaleæ subscripsi.

* Ὁ τῆς Μαλλοῦ. * Mallorum

* Mallorum episcopus Aradi subscripsi.

Ioannes episcopus Adi subscripsi.

Leo episcopus Phocæ subscripsi.

Ioannes episcopus Rhodolii subscripsi.

Ioannes episcopus Pitani subscripsi.

Melchisedec episcopus Callipolitæ subscripsi.

Theophylactus episcopus Chariopolitæ subscripsi.

Leondas episcopus Madyti, id est Cole, subscripsi.

* Τιμοῦ. * Timoi

Salomon episcopus* Zaradi subscripsi.

Thomas episcopus Dionæ subscripsi.

Gregorius episcopus Theodosiopolitæ subscripsi.

Salomon episcopus Chalcidis subscripsi.

* Λεβεν. * Lebenen.

Benjamin episcopus* Lizynorum subscripsi.

Ioannes episcopus Beylicæ subscripsi.

* Ἀστοῦ. * Astoi

Sergius episcopus* Palæ Cyrenorum subscripsi.

* Ἀβελκίου. * Abelcium

Rufinus episcopus* Cotrilium subscripsi.

Theodorus episcopus Cori subscripsi.

Georgius episcopus Tomisitanorum subscripsi.

Alexander episcopus Anchialitanorum subscripsi.

Constantinus episcopus Hieropolitæ subscripsi.

Synesius episcopus Nicæ subscripsi.

Theophilus episcopus Anthalopolitæ subscripsi.

Leo episcopus Mosæ subscripsi.

Γεώργιος ἐλεήμων τῶν βασιλικῶν θερμῶν ἐπίσκοπος.

Γεώργιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας ἐπέσκοψα.

Σωτήριος ἐπίσκοπος Καλκηδόνος ἐπέσκοψα.

Θεοφυλάκτος ἐπίσκοπος Τραλλέων ἐπέσκοψα.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Μεδιολάνων ἐπέσκοψα.

Γεώργιος ἐπίσκοπος Ῥαβέννας ἐπέσκοψα.

Ἰγνάτιος ἐπίσκοπος Πέτρας ἐπέσκοψα.

Κωνσταντῖνος πρεσβύτερος, ἐξ ὀνόματος τοῦ ἁγίου Ἀρχιεπισκόπου Ῥώμης, ἐπέσκοψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Νύσσης ἐπέσκοψα.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Μαγνησίας ἐπέσκοψα.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Μαγνησίας Μακεδονίας ἐπέσκοψα.

Σάββας ἐπίσκοπος Ἀναζάρβου ἐπέσκοψα.

Νικηφόρος πρεσβύτερος, ἐξ ὀνόματος ἐπισκόπου Γεργεντίνων, ἐπέσκοψα.

Γεώργιος ἐπίσκοπος Παλαιοπολίτου ἐπέσκοψα.

Θεοφάνης ἐπίσκοπος Χίου ἐπέσκοψα.

Λέων ἐπίσκοπος Ἀλγιέων ἐπέσκοψα.

Νικόλαος ἐπίσκοπος Φαβεντίνων ἐπέσκοψα.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Βασέων ἐπέσκοψα.

Θεοφάνης πρεσβύτερος, ἐξ ὀνόματος Φιλίππου ἐπισκόπου Σίου, ἐπέσκοψα.

Θεοφάνης ἐπίσκοπος Λεβεδοῦ ἐπέσκοψα.

Στρατόνικος ἐπίσκοπος Κύμης ἐπέσκοψα.

Εὐδόξιος ἐπίσκοπος Ἐρυθρῶν ἐπέσκοψα.

Θεόφιλος ἐπίσκοπος Τύρου ἐπέσκοψα.

Κοσμᾶς ἐπίσκοπος Μυρέων ἐπέσκοψα.

Ὀλύμπιος ἐπίσκοπος Ἐλαίας ἐπέσκοψα.

Φίδος ἐπίσκοπος Πιτάνης ἐπέσκοψα.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Περγαμηνῶν ἐπέσκοψα.

Βασίλειος ἐπίσκοπος Ἀτταλείας ἐπέσκοψα.

Μαλλοῦ ἐπίσκοπος Ἀράδου ἐπέσκοψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀδῶν ἐπέσκοψα.

Λέων ἐπίσκοπος Φοκαίας ἐπέσκοψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ῥοδολίου ἐπέσκοψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Πιτάνης ἐπέσκοψα.

Μελχισεδέκ ἐπίσκοπος Καλλιουπόλεως ἐπέσκοψα.

Θεοφύλακτος ἐπίσκοπος Χαριουπόλεως ἐπέσκοψα.

Λεονδᾶς ἐπίσκοπος Μαδύτου, ἤγουν Κόλε, ἐπέσκοψα.

Σολομῶν ἐπίσκοπος Ζαραδοῦ ἐπέσκοψα.

Θωμᾶς ἐπίσκοπος Διονῶν ἐπέσκοψα.

Γρηγόριος ἐπίσκοπος Θεοδοσιουπόλεως ἐπέσκοψα.

Σολομῶν ἐπίσκοπος Χαλκίδος ἐπέσκοψα.

Βενιαμὶν ἐπίσκοπος Λιζυνῶν ἐπέσκοψα.

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Βεϊλίκης ἐπέσκοψα.

Σέργιος ἐπίσκοπος Πάλης Κυρηνῶν ἐπέσκοψα.

Ῥουφῖνος ἐπίσκοπος Κοτριλίου ἐπέσκοψα.

Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κόρου ἐπέσκοψα.

Γεώργιος ἐπίσκοπος Τομεσιτανῶν ἐπέσκοψα.

Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀγχιαλιτῶν ἐπέσκοψα.

Κωνσταντῖνος ἐπίσκοπος Ἱεροπόλεως ἐπέσκοψα.

Συνέσιος ἐπίσκοπος Νίκης ἐπέσκοψα.

Θεόφιλος ἐπίσκοπος Ἀνθαλοπόλεως ἐπέσκοψα.

Λέων ἐπίσκοπος Μόσης ἐπέσκοψα.

Πάντες

[illegible] episcopus [illegible].
[illegible] episcopus [illegible].
[illegible] episcopus [illegible].

Philippus episcopus Constantiæ subscripsi.
Antonius episcopus Tornacensis subscripsi.
Petrus episcopus Monembasiæ subscripsi.
Gabriel episcopus Ægiæ subscripsi.
Leo episcopus Perstiæ subscripsi.
Philippus episcopus Orei subscripsi.
Leo episcopus Zarynthi subscripsi.
Leo episcopus Limni subscripsi.
Nonnus episcopus Melos subscripsi.
Nicephorus episcopus Gortynæ subscripsi.
Marcus episcopus Tenedi subscripsi.
Leo episcopus Argosii subscripsi.
Constantinus episcopus Zakynthi subscripsi.
Gregorius episcopus Scopæ subscripsi.
Nicomas diaconus, & ex persona Theodori episcopi Andrianopoleos, subscripsi.
Andronicus presbyter, & ex persona Ioannis episcopi Zichnæ, subscripsi.
Constantinus episcopus Selymbriæ subscripsi.
Gregorius episcopus Amastri subscripsi.
Heraclius episcopus Iconiensis subscripsi.
Nicetas episcopus Dadybrandæ subscripsi.
Theophanes episcopus Sacoræ subscripsi.
Ioannes episcopus Heracleæ subscripsi.
Theophilus episcopus Pontiadis subscripsi.
Constantinus episcopus Cæsaræ subscripsi.
Nicetas episcopus Ancyræ subscripsi.
Constantinus episcopus Polemonii subscripsi.
Theodorus episcopus Constantiæ subscripsi.
Ioannes episcopus Constantiæ subscripsi.
Nicephorus episcopus Lidori subscripsi.
Leo episcopus Trocadiæ subscripsi.
Ioannes diaconus, & ex persona Theophili, subscripsi.
Theodorus episcopus Pisidiæ subscripsi.
Stephanus episcopus Cæsaræ subscripsi.
Theodorus episcopus Pisidiæ subscripsi.
Ioannes episcopus Neæ subscripsi.
Constantinus episcopus Constantiæ subscripsi.
Leo episcopus Cotyæi subscripsi.
Nicodemus episcopus Sidymi subscripsi.
Leo episcopus Dorylæi subscripsi.
Constantinus episcopus Tiberiæ subscripsi.
Petrus diaconus, & ex persona episcopi Otrusiæ subscripsi.
Stephanus episcopus Aizani subscripsi.
Georgius episcopus Orcistæ subscripsi.
Constantinus episcopus Constantiæ subscripsi.
Sisinnius episcopus Zenopolis subscripsi.
Gregorius episcopus Cibyræ subscripsi.
Iulianus episcopus Tabenæ subscripsi.
Dionysius episcopus Neapoleos subscripsi.
Constantinus episcopus Alexandriæ subscripsi.
Basil episcopus Adi subscripsi.
(Gregorius episcopus Mediolanensis subscripsi.)
Stiryon episcopus Kaisarianiæ subscripsi.
Gregorius episcopus Heracleæ Lycus subscripsi.
Ioannes episcopus Modi subscripsi.
Stauracius episcopus Studii subscripsi.
Gregorius episcopus Stauropolis subscripsi.

A Philippus Iulianopoleos episcopus subscripsi.
Antonius episcopus Trapezuntis subscripsi.
Hilarion episcopus Mesembriæ subscripsi.
Theophilus episcopus Ægiæ subscripsi.
Ioannes episcopus Pergæ subscripsi.
Ioannes episcopus Ioppes subscripsi.
Ioannes episcopus Ioppes subscripsi.
Ioannes episcopus Tornacensis subscripsi.
Ioannes episcopus Andri subscripsi.
Nicephorus episcopus Mitylenæ subscripsi.
Nicephorus episcopus * Amisiæ subscripsi.
Ioannes episcopus * Zelitiæ subscripsi.
Ioannes episcopus Amboli subscripsi.
* Ioannes episcopus Zelitiæ subscripsi.
B Gregorius episcopus Zenopolis subscripsi.
Nicolaus diaconus, & ex persona Nicolaoi episcopi Ilionis subscripsi.
Andronicus presbyter, & ex persona Ioannis episcopi Ancyræ subscripsi.
* Ioannes episcopus Zenopolis subscripsi.
Gregorius episcopus Amastri subscripsi.
Nicolaus episcopus Iconiensis & Lycaoniæ subscripsi.
Nicephorus episcopus Sardiæ subscripsi.
Theophanes episcopus Sacoræ subscripsi.
Ioannes episcopus Heracleæ subscripsi.
Theophilus episcopus Pergamidis subscripsi.
C Constantinus episcopus Sardiæ subscripsi.
Nicomas episcopus Ancyræ subscripsi.
Constantinus episcopus Polemonii subscripsi.
Philadelphus episcopus Kaisariæ subscripsi.
Ioannes episcopus Kaisariæ subscripsi.
* Nicephorus episcopus Kaisariæ subscripsi.
Ioannes episcopus Tyrianæ subscripsi.
Ioannes diaconus, & ex persona episcopi Philadelphiæ, subscripsi.
Philadelphus episcopus Paradysi subscripsi.
D Constantinus episcopus Kaisariæ subscripsi.
Ioannes episcopus Pergæ subscripsi.
Gregorius episcopus Nazianzi subscripsi.
Constantinus episcopus Kaisariæ subscripsi.
Ioannes episcopus Kaisariæ subscripsi.
Nicephorus episcopus Sardiæ subscripsi.
Ioannes episcopus Ancyræ subscripsi.
Constantinus episcopus Tyriæ subscripsi.
Petrus diaconus, & ex persona episcopi Orcistæ subscripsi.
Stephanus episcopus Aizani subscripsi.
Georgius episcopus Orcistæ subscripsi.
E Constantinus episcopus Kaisariæ subscripsi.
Constantinus episcopus Constantiæ subscripsi.
Gregorius episcopus Kaisariæ subscripsi.
Basilius episcopus Tabenæ subscripsi.
Ioannes episcopus Neapoleos subscripsi.
Constantinus episcopus Kaisariæ subscripsi.
Basilius episcopus Iconii subscripsi.
Stiryon episcopus Sergiopolis subscripsi.
Gregorius episcopus Heracleæ in Lycaonia subscripsi.
Ioannes episcopus Modi subscripsi.
Stauracius episcopus Studii subscripsi.
Gregorius episcopus Stauropolis subscripsi.

Nicephorus

Nicetas [illegible], & in [illegible] [illegible] [illegible], [illegible].
Michael [illegible] Xerolophus [illegible].
Nicephorus [illegible] Ordinandus [illegible].
Georgius [illegible] Pelecus [illegible].
Nicephorus [illegible] Armenii [illegible].
Alius [illegible] Edessenus [illegible].
Philoxenus [illegible] Tripolitanus [illegible].
Alius [illegible] Adanus [illegible].
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
Nicetas [illegible] Sardus [illegible].
Theophanes [illegible] Athenis [illegible].
Eustathius [illegible] Sardus [illegible].
Zacharias [illegible] Tripolitanus [illegible].
Alius [illegible] Sardus [illegible].
Nicetas Lacnis [illegible], & in [illegible] [illegible] Syria Euphratensis Hierapolis Theodorus [illegible].
Constantinus [illegible] Emesenus [illegible].
Andreas [illegible] Kadhaiae [illegible].
Andreas [illegible] [illegible], [illegible] Kalamalaus, [illegible].
Constantinus [illegible] [illegible] Kirkisiorum [illegible].
Nicetas [illegible] Nisibenus [illegible].
Alius [illegible] Tamanon [illegible].
[illegible], & in [illegible] [illegible] Syria Euphratensis [illegible].
Michael [illegible] Sinjarensis [illegible].
Nicolaus [illegible] Sinjar [illegible].
Theodorus [illegible] Kamedensis [illegible].
Antonius [illegible] Hanja [illegible].
Xenophanes [illegible] Hadithensis [illegible].
Nicetas [illegible] Anbarensis [illegible].
Georgius [illegible] [illegible] Mahalis [illegible].
Constantinus [illegible] Anbarensis [illegible].
Sabbatius [illegible], & in [illegible] [illegible] Syria Euphratensis Hierapolis [illegible].
Georgius [illegible], & in [illegible] [illegible] [illegible] Pelusium, [illegible].
Sabbatius [illegible] [illegible] Phoenicis [illegible].
Michael [illegible] Pelusii [illegible].
Sabbatius [illegible] Antaradus [illegible] Cilicum [illegible].
Constantinus [illegible] Kerkesius [illegible].
Nicephorus [illegible] Adanus [illegible].
Petrus [illegible] Tarsensis [illegible].
Theodorus [illegible] Zephyrium [illegible].
Alius [illegible] Adanus [illegible].
Stephanus [illegible] Pompeiopolitanus.
* Sergius [illegible] Anazarbi [illegible].
Basilius [illegible] Sebastiensis [illegible].
Eustathius [illegible] Sebastiensis [illegible].
Theodorus [illegible] Kaisariensis [illegible].
Georgius [illegible] Philomelensis [illegible].
Dionysius [illegible] Perdicensis [illegible].

A Nicetas [illegible], & ex parte [illegible] Hadrianii, [illegible]. Arcis Cypri.
Michael episcopus Chartapolitanus [illegible].
Paradisus episcopus Valoritis [illegible].
Georgius episcopus Polichnitus [illegible].
Christophorus episcopus Arkanii [illegible].
Leo episcopus Lamacae [illegible].
Philippus episcopus Trimythitus [illegible].
Leo episcopus Alexandrae [illegible].
Paulus episcopus Amoriae [illegible].
Gregorius episcopus Tamassiensis [illegible].
Nicephorus episcopus Laodiceae [illegible].
Georgius episcopus Apri [illegible].
B Joannes episcopus Syrae [illegible].
Zacharias episcopus Tripolitanus [illegible].
Leo episcopus Sebastiae [illegible].
Theophylactus presbyter, & ex parte [illegible] Georgii Hypsi episcopi, [illegible].
Constantinus episcopus Eucarpiae [illegible].
Andreas episcopus Colocae [illegible].
Dulcissimus episcopus Philomelensis, id est, Collipiae, [illegible]. * Ex Sebastiae Cilicia.
Constantinus episcopus Corypae [illegible].
Nicetas episcopus Nicoliae [illegible].
Leo episcopus Dioscae [illegible].
Joannes presbyter, & ex parte [illegible] Hierae, [illegible].
C Michael episcopus Hierapolitae [illegible].
Nicolaus episcopus Flavii [illegible].
Theophylactus episcopus Cimalissae [illegible].
Damianus episcopus Myri [illegible].
Christophorus episcopus Pyrgi [illegible].
Nicetas episcopus Angelopolitae [illegible].
Georgius episcopus Mulae [illegible].
Constantinus episcopus Antiochiae [illegible].
Stephanus presbyter, & ex parte [illegible] Olii, [illegible].
Georgius presbyter, & ex parte [illegible] Pelybii, [illegible]. * Olympus * Olbae Pelybii.
Sabbatius episcopus Philomelii [illegible].
Michael episcopus Pisidiae [illegible].
Sabbatius episcopus Apamiae Cibotae [illegible].
Constantinus episcopus Cotyaeae [illegible].
Nicephorus episcopus Antiochiae [illegible].
Petrus episcopus Tyriaei [illegible].
Theodorus episcopus Sygaleii [illegible].
Leo episcopus Eiae [illegible].
Pylon episcopus Selevciae [illegible].
Nicephorus episcopus Philogeniae [illegible].
D Marinus episcopus Magydaeae [illegible].
Leo episcopus Antiochiae [illegible].
Stephanus episcopus Tyriaei [illegible].
Basilius episcopus Dorylaeae [illegible].
Eudoxius episcopus Tyriaei [illegible].
* Lycaonia episcopus Isaurorum [illegible]. * Orbaiae * Baiae.
Theodorus episcopus Trogitophyli [illegible].
Georgius episcopus Philomelensis [illegible].
Basilius episcopus Perdicensis [illegible].

Actio VI.

Michael episcopus Pamphili similiter.
Rufus episcopus Scopeli similiter.
Silvanus episcopus Gindensium similiter.
Calistus episcopus Endocadi similiter.
Constantinus episcopus Argyrocastri similiter.
Leonas episcopus Cydoniatarum similiter.
Theodorus episcopus Cremnorum similiter.
Constantinus episcopus Hadrianæ similiter.
Theophilus episcopus Lini similiter.
Gelasius episcopus Mili similiter.
Georgius episcopus Lini similiter.
Marinus episcopus Dioscuriadis similiter.
Eulalius episcopus * Colonnorum similiter. * Colonnorum
Zachæus episcopus civitatis Cordalmatarum similiter.
Johannes episcopus Malvadensium similiter.
Eulalius episcopus Lini similiter.
Theodorus episcopus Constantinopolitanus similiter.
Silvanus episcopus Syra similiter.
Constantinus episcopus Dalandi similiter.
Eus episcopus Siphandrum similiter.
Stephanus episcopus Philadelphiæ similiter.
Ioannes presbyter & monachus, & ex persona divini Metropolitani similiter.
Constantinus episcopus Aulis similiter.
Eulalius episcopus Tyri similiter.
Theodorus episcopus Cydoniæ similiter.
Michael episcopus Thessalonicensis similiter.
Constantinus episcopus Amyri similiter.
Ioannes episcopus Anastasiæ similiter.
Theophylactus episcopus Mesimbriæ similiter.
Eulalius episcopus Diospaporis similiter.
Stephanus episcopus Synnis similiter.
Sabbas monachus & hegumenus monasterii Studii similiter.
Gregorius hegumenus Hermilæ similiter.
Symeon hegumenus Chiotæ similiter.
Ioannes hegumenus Pagrati similiter.
Eulalius hegumenus * Mesini similiter. * Mesini
Joseph hegumenus & archimandrita Heracliæ similiter.
Thomas monachus, & ex persona Ioannis hegumeni Chimalaci similiter.
Plato hegumenus & archimandrita Studiorum similiter.
Theodorus hegumenus & archimandrita Pandi similiter.
Marianus hegumenus & archimandrita Bendi similiter.
Synagogus monachus similiter Sion similiter.
Gregorius hegumenus Hyacinti similiter.
Joseph hegumenus * Acoimetarum similiter. * Acoimetarum
Michael hegumenus similiter Petri similiter.
Theodorus hegumenus, & archimandrita Bendi, similiter.
Theophylactus monachus Cathari similiter.
Constantinus hegumenus Calamarii similiter.
Athanasius hegumenus Dia similiter.

A Μιχαὴλ ἐλέῳ θεοῦ Παμφίλου ὁμοίως.
Ῥοῦφος ἐλέῳ θεοῦ Σκοπέλου ὁμοίως.
Σιλουανὸς ἐλέῳ θεοῦ Γινδεσίων ὁμοίως.
Κάλλιστος ἐλέῳ θεοῦ Ἐνδοκάδου ὁμοίως.
Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ Ἀργυροκάστρου ὁμοίως.
Λεόντιος ἐλέῳ θεοῦ Κυδωνιάτου ὁμοίως.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ Κρεμνῶν ὁμοίως.
Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ Ἀδριανῆς ὁμοίως.
Θεόφιλος ἐλέῳ θεοῦ Λίνου ὁμοίως.
Γελάσιος ἐλέῳ θεοῦ Μίλου ὁμοίως.
Γεώργιος ἐλέῳ θεοῦ Λίνου ὁμοίως.
Μαρῖνος ἐλέῳ θεοῦ Διοσκουριάδος ὁμοίως.
Εὐλάλιος ἐλέῳ θεοῦ * Κολόννων ὁμοίως. * Κολόννων
Ζαχαρίας ἐλέῳ θεοῦ τῆς Κορδαλματαρίας ὁμοίως.
Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ Μαλβαδήνων ὁμοίως.
Εὐλάλιος ἐλέῳ θεοῦ Λίνου ὁμοίως.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ Κωνσταντινουπόλεως ὁμοίως.
Σιλουανὸς ἐλέῳ θεοῦ Σύρας ὁμοίως.
Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ Δαλάνδου ὁμοίως.
Εὐς ἐλέῳ θεοῦ Σιφανδρίου ὁμοίως.
Στέφανος ἐλέῳ θεοῦ Φιλαδελφείας ὁμοίως.
Ἰωάννης πρεσβύτερος, μοναχός, καὶ ἐκ προσώπου τοῦ θείου Μητροπολίτου, ὁμοίως.
Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ Αὐλῶν ὁμοίως.
Εὐλάλιος ἐλέῳ θεοῦ Τύρου ὁμοίως.
Θεόδωρος ἐλέῳ θεοῦ Κυδωνίας ὁμοίως.
Μιχαὴλ ἐλέῳ θεοῦ Θεσσαλονίκης ὁμοίως.
Κωνσταντῖνος ἐλέῳ θεοῦ Ἀμύρου ὁμοίως.
Ἰωάννης ἐλέῳ θεοῦ Ἀναστασίας ὁμοίως.
Θεοφύλακτος ἐλέῳ θεοῦ Μεσημβρίας ὁμοίως.
Εὐλάλιος ἐλέῳ θεοῦ Διοσπαπόρεως ὁμοίως.
Στέφανος ἐλέῳ θεοῦ Σύνναος ὁμοίως.
Σάββας μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου ὁμοίως.
Γρηγόριος ἡγούμενος Ἑρμίλας ὁμοίως.
Συμεὼν ἡγούμενος Χιότας ὁμοίως.
Ἰωάννης ἡγούμενος Παγρᾶτι ὁμοίως.
Εὐλάλιος ἡγούμενος * Μεσίνι ὁμοίως. * Μεσίνι
Ἰωσὴφ ἡγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης Ἡρακλείας ὁμοίως.
Θωμᾶς μοναχὸς, καὶ ἐκ προσώπου Ἰωάννου ἡγουμένου Χιμαλάκου, ὁμοίως.
Πλάτων ἡγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης Στουδίου ὁμοίως.
Θεόδωρος ἡγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης Πάνδου ὁμοίως.
Μαριανὸς ἡγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης Βένδου ὁμοίως.
Συναγωγὸς μοναχὸς τοῦ Σιὼν ὁμοίως.
Γρηγόριος ἡγούμενος τῆς Ὑακίνθου ὁμοίως.
Ἰωσὴφ ἡγούμενος * Ἀκοιμητῶν ὁμοίως. * Ἀκοιμητῶν
Μιχαὴλ ἡγούμενος τοῦ ἁγίου Πέτρου ὁμοίως.
Θεόδωρος ἡγούμενος καὶ ἀρχιμανδρίτης τοῦ Βένδου ὁμοίως.
Θεοφύλακτος μοναχὸς τῆς Καθάρου ὁμοίως.
Κωνσταντῖνος ἡγούμενος Καλαμαρίου ὁμοίως.
Ἀθανάσιος ἡγούμενος τοῦ Δίου ὁμοίως.

Anno Christi 787.

Ἰωάννης

Νικήτας ἐπισκόπος τοῦ Φιλίππου ἐπισκόπου.
Νικήτας ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Ἀλεξάνδρου ἐπισκόπου.
Θεόδωρος ἐπισκόπος τοῦ Ξενοφάντου ἐπισκόπου.
Νικήτας ἐπισκόπος τοῦ Εὐδόξου ἐπισκόπου.
Νικήτας ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Ἠλίου ἐπισκόπου.
Θεόδωρος ἐπισκόπος τοῦ Ἀνδρέου ἐπισκόπου.
Κύριλλος ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Κυρίλλου ἐπισκόπου.
Στέφανος ἐπισκόπος τοῦ Κερκύνης & ἀρχιμανδρίτου, ἐπισκόπου.
Νικηφόρος ἐπισκόπος τῆς ἁγίας Θεσσαλονίκης ἐπισκόπου.
Θεοφύλακτος ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Ἠλίου ἐπισκόπου.
Ἰωάννης ἐπισκόπος τοῦ Χλωτζάνου ἐπισκόπου.
Παῦλος ἐπισκόπος τοῦ Βοσίου ἐπισκόπου.
Στέφανος ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Κυρίκου ἐπισκόπου.
Λεόντιος ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Δημητρίου ἐπισκόπου.
Ἰγνάτιος ἐπισκόπος τοῦ Σπόνου ἐπισκόπου.
Γρηγόριος ἐπισκόπος τοῦ Καθεδρικοῦ ἐπισκόπου.
Γρηγόριος ἐπισκόπος τοῦ Μονάχου ἐπισκόπου.
Σόφρονος ἐπισκόπος Ἀσίας ἐπισκόπου.
Ἀναστάσιος ἐπισκόπος * Κατα- ἐπισκόπου.
Θωμᾶς ἐπισκόπος & ἀρχιμανδρίτης τοῦ Θεραπ- ἐπισκόπου.
Πέτρος ἐπισκόπος τοῦ Θεσσαλονίκης ἐπισκόπου.
Στέφανος ἐπισκόπος τοῦ Θεσσαλονίκης ἐπισκόπου.
Θωμᾶς ἐπισκόπος τοῦ Ἀναγνώστου ἐπισκόπου.
Θεοφύλακτος ἐπισκόπος τοῦ Καθολικοῦ ἐπισκόπου.
Νικηφόρος ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ἐπισκόπου.
Δαυΐδ ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Θεόνου ἐπισκόπου.
Λέων ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Καθολικοῦ ἐπισκόπου.
Ἰωάννης ἐπισκόπος τοῦ Λαοδικείας ἐπισκόπου.
Λέων ἐπισκόπος τοῦ Λαοδικείας ἐπισκόπου.
Γρηγόριος ἐπισκόπος Ἀγαθίου ἐπισκόπου.
Θεόδωρος ἐπισκόπος τοῦ Ἀθήνου ἐπισκόπου.
Δαμιανὸς ἐπισκόπος Μακεδονίας ἐπισκόπου.
Νικηφόρος ἐπισκόπος τῆς ἁγίας Σεργίου τῆς Μιδικίου ἐπισκόπου.
Θεόδωρος ἐπισκόπος τῆς Ἀμορίου ἐπισκόπου.
Ἀνδρέας ἐπισκόπος Ἀβύδου ἐπισκόπου.
Κωνσταντῖνος ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Πολίου ἐπισκόπου.
Ἰωάννης ἐπισκόπος τοῦ Κυζικήνου ἐπισκόπου.
Ἀνάστασις ἐπισκόπος τοῦ * Δαυΐδ ἐπισκόπου.
Παῦλος ἐπισκόπος τοῦ Ἀγκύρου ἐπισκόπου.
Παῦλος ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Πέτρου τοῦ Μεγάλου Πυργαμηνῶν ἐπισκόπου.
Εὐφήμιος ἐπισκόπος Κρίζου ἐπισκόπου.
Θεόφανος ἐπισκόπος Κυρίλλου ἐπισκόπου.
Κωνσταντῖνος ἐπισκόπος τοῦ Παπικαΐου ἐπισκόπου.
Λεόντιος ἐπισκόπος τοῦ Ὀστρακίνου ἐπισκόπου.
Δαυΐδ ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Γεωργίου Πεσσινοῦντος ἐπισκόπου.
Ἰωάννης ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Σωκράτους ἐπισκόπου.
Ἀγάπιος ἐπισκόπος τοῦ ἁγίου Θεόφανος ἐπισκόπου.

A Hilarion legatorum Petros episcopus.
Nonna legatorum sancti Alexandri episcopus.
Theodorus legatorum Xenophanti episcopus.
Nonna legatorum sancti Eliae episcopus.
Theodorus legatorum Andreae episcopus.
Cyrillus legatorum sancti * Cyriaci episcopus. * Quirici
Stephanus legatorum Cercyrae & archimandritae episcopus.
Nicephorus legatorum sanctae Dei genitricis episcopus.
Theophylactus legatorum sancti Eliae episcopus.
B Joannes legatorum Chlomatani episcopus.
Paulus legatorum * Bosii episcopus. * Bosii
Stephanus legatorum sancti * Cyrici episcopus. * Quirici
Leontius legatorum sancti Demetrii episcopus.
Ignatius legatorum Sponti episcopus.
Gregorius legatorum Cathedrali episcopus.
Gregorius legatorum Monachi episcopus.
Sophronius legatorum Asiae episcopus.
Anastasius legatorum Catalaunensis episcopus.
Thomas legatorum & archimandritae Therapnaeorum episcopus.
C Petrus legatorum Thessalonicensis episcopus.
Stephanus legatorum Thessalonicensis episcopus.
Thomas legatorum Hypagnosti episcopus.
Theophylactus legatorum Cathedrali episcopus.
Nicephorus legatorum sancti Andreae episcopus.
David legatorum sancti Theodori episcopus.
Leo legatorum sancti Georgii Cathedralis episcopus.
Joannes legatorum * Laodiceae episcopus. * Laodiceae
Leo legatorum Laodiceae episcopus.
Gregorius legatorum * Agathi episcopus. * Agathae
D Hilarion legatorum Athenarum episcopus.
Demetrius legatorum Macedoniae episcopus.
Nicephorus legatorum sancti Sergii Midicii episcopus.
Theodorus legatorum Amori episcopus.
Theodorus legatorum Abydenorum episcopus.
Constantinus legatorum episcopus sancti Joannis Prodromi episcopus.
Joannes legatorum Cyzicenorum episcopus.
Anastasius legatorum Dodecanesiorum episcopus.
Paulus legatorum Ancyrae episcopus.
Paulus legatorum sancti Petri magni Pergamenorum episcopus.
Euphemius legatorum Crizeorum episcopus.
E Theophanes legatorum Cyrilli episcopus. * de Mai
Constantinus legatorum Papikaeorum episcopus.
Leontius legatorum Ostracinorum episcopus.
David legatorum sancti Georgii episcopus. * Pessinuntis
Joannes legatorum sancti episcopus.
Agapius legatorum sancti episcopus.

Actio Nicæna

* Gabriel

* Damianus Hierosolymitanus

* Cosmas

* Ioannes Damascenus

* Collectanea

* Germanus

* Georgius

* Gregorius

* Gabriel

Δ * Δανιὴλ ἐκπρόσωπος τοῦ ἁγίου Ἱεροσολύμων Μεγάλου Δαυίδ.

Θεοδόσιος ἐκπρόσωπος τοῦ ἁγίου Θεοδόσιου Ἐπισκόπου Ἱερουσαλὴμ.

Κύριλλος ἐκπρόσωπος ἡγουμένου * μοναχῶν τῶν Ἁγίων Σάβα.

Θεοφύλακτος ἐκπρόσωπος Βοσκᾶ λαικοῦ.

Θεόδωρος ἐκπρόσωπος Λιβίου λαικοῦ.

* Κοσμᾶς ἐκπρόσωπος Ἱππᾶ λαικοῦ.

Γεώργιος ἐκπρόσωπος Δαμασκηνοῦ λαικοῦ.

* Ἰωάννης ἐκπρόσωπος Ὀρφανοῦ λαικοῦ.

Ἀντώνιος ἐκπρόσωπος Βάσα λαικοῦ.

Ἐλεύθερος ἐκπρόσωπος λαικοῦ Ἀνδρέου λαικοῦ.

Φίλιππος * Ἐπιφανίου λαικοῦ.

Βασίλειος ἐκπρόσωπος λαικοῦ Θεοῦ χαρίσματος Ὀρφανοτροφείου λαικοῦ.

Ἀθανάσιος μοναχὸς λαικοῦ Ἀνθίμου λαικοῦ.

Ἰωάννης ἐκπρόσωπος λαικοῦ Βαλεριανοῦ λαικοῦ.

Πέτρος μοναχὸς, καὶ ἐκ προσώπου * Κολλεκτανέων λαικοῦ.

Ζαχαρίας ἐκπρόσωπος Σπουδαίου λαικοῦ.

Θεοφάνης μοναχὸς, καὶ ἐκ προσώπου ἡγουμένου λαικοῦ Θεοῦ χαρίσματος Ἱερουσαλὴμ λαικοῦ.

Γεώργιος ἐκπρόσωπος Δαλμάτου λαικοῦ.

* Γερμανὸς ἐκπρόσωπος * Γεωργίου λαικοῦ.

Ἰωάννης ἐκπρόσωπος λαικοῦ Σεργίου Γεωργίου λαικοῦ.

* Γρηγορίου λαικοῦ.

Νικήτας ἐκπρόσωπος * Ὀδιγοῦν λαικοῦ.

Ἀντώνιος ἐκπρόσωπος Ἀναβαρσοῦ λαικοῦ.

Πάτριος ἐκπρόσωπος Πλατῶν λαικοῦ.

Μάξιμος ἐκπρόσωπος λαικοῦ Ἰωάννου Θεολόγου λαικοῦ.

Λέων ἐκπρόσωπος λαικοῦ Θεοῦ χαρίσματος Σαλβάνου λαικοῦ.

Κωνσταντῖνος ἐκπρόσωπος λαικοῦ Στεφάνου λαικοῦ Ἀνεψιοῦ λαικοῦ.

Θεόδωρος μοναχὸς, καὶ ἐκ προσώπου ἡγουμένου λαικοῦ Θεοῦ χαρίσματος Κελλαρίου λαικοῦ.

Ἐπιφάνιος μοναχὸς μοναχοῦ Κελλαρίου λαικοῦ.

Θεόδωρος μοναχὸς λαικοῦ Θεοῦ χαρίσματος Ἐπιφανοῦς λαικοῦ.

Ἰωάννης μοναχὸς, καὶ ἐκ προσώπου Στεφάνου ἡγουμένου Βοσκίνου λαικοῦ.

Κωνσταντῖνος μοναχὸς μοναχοῦ Βοσκίνου λαικοῦ.

Νικήτας ἐκπρόσωπος τοῦ λαικοῦ Θεοῦ χαρίσματος Κάλλου τοῦ λαικοῦ.

Σαμουὴλ μοναχὸς ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ λαικοῦ.

Θεόδωρος ἐκπρόσωπος λαικοῦ Τιμοθέου λαικοῦ.

Ἰωάννης μοναχὸς, καὶ ἐκ προσώπου Σεργίου ἡγουμένου λαικοῦ.

* Θεοῦ χαρίσματος.

* Ἱλαρίου

* Θεοῦ χαρίσματος Κελλαρίου λαικοῦ.

* Θεοδώρου

* Θεοῦ χαρίσματος Τιμοθέου λαικοῦ.

† Θεοδώρου

Ἰωάννης μοναχὸς λαικοῦ Θεοῦ χαρίσματος * Σαβαΐτου.

* Θεοδώρου μοναχὸς λαικοῦ Θεοδώρου λαικοῦ.

Θεοῦ χαρίσματος Τιμοθέου λαικοῦ.

Λέων ἐκπρόσωπος λαικοῦ Κυριακοῦ λαικοῦ.

Ἐπιφάνιος ἐκπρόσωπος λαικοῦ Θεοῦ χαρίσματος Ἐπιφανοῦς λαικοῦ.

Ἀναγνώσεις

Ἀναγνώσεις τῶν ἁγίων πατέρων.

Ἀναγνώσεις τῶν ἁγίων πατέρων.

Ἀναγνώσεις τῶν ἁγίων πατέρων.

Γεώργιος ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Θεοφάνους λαύρας.
Κωνσταντῖνος ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Θεοφάνους τοῦ Παρεκλησίου λαύρας.
Ἰωσὴφ ἱερομόναχος τοῦ Σαβαΐτου Μονῆς τοῦ Ἡσυχαστοῦ λαύρας.
Κυρὶλλος ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος τῆς Θεοσκεπεστῆς λαύρας.
Πέτρος ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Ἀνανίου τοῦ Καταγωγίου λαύρας.
Βασίλειος ἱερομόναχος τοῦ Ἀμορίου τοῦ ἁγίου Θεοφάνους λαύρας.
Βασίλειος ἱερομόναχος κελίου τοῦ Ὀξυπόρου λαύρας.
Φιλόθεος ἱερομόναχος Ἐκλεμβίας λαύρας.
Βασίλειος ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Δαμιανοῦ λαύρας.
Θεοφύλακτος ἱερομόναχος τοῦ Παρακλήτου λαύρας.
Ἀνθίμος μοναχὸς τοῦ Κοκκίνου λαύρας.
Μιχαὴλ ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου λαύρας.
Θεόκλητος ἱερομόναχος τοῦ Κανδίδου λαύρας.
Νίκων ἱερομόναχος τοῦ Καρουρᾶ λαύρας.
Σεβαστιανὸς ἱερομόναχος τοῦ Δεβίου λαύρας.
Θεωνᾶς μοναχὸς Μονεμβασίας λαύρας.
Μιχαὴλ μοναχὸς, καὶ ἐν ἱερεῖσι τοῦ ἱερομόναχος μονῆς τῆς ἁγίας Θεοτόκου τοῦ Πυργίου λαύρας.
Γρηγόριος ἱερομόναχος τῆς ἁγίας Θεοτόκου Ζηνοβίου λαύρας.
Ἰωάννης ἱερομόναχος τῆς ἁγίας Θεοτόκου Ῥωμάνου λαύρας.
Κύριος ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Πέτρου Τελεκάνου λαύρας.
Ἰωσὴφ ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Θεοδόρου τοῦ Ἀστραπᾶ λαύρας.
Γρηγόριος ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Κλήμεντος λαύρας.
Θεόγνιος ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Θεοφίλου Τυρὸ τοῦ Κρεῦ κάστρου λαύρας.
Ἰωάννης ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου λαύρας.
Κυρὶλλος ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Θεοδόρου λαύρας.
Πέτρος ἱερομόναχος τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τοῦ Κρεῦ κάστρου λαύρας.

A Georgius hegumenus sancti Dei genetricis Zenobii laurae.
Cosmas hegumenus sancti Dei genetricis Romani laurae.
Cyrillus monachus Sabaitarum, qui et hesychastae dicuntur.
Cyrillus hegumenus, & archimandrita Theoscepastae laurae.
Petrus hegumenus sanctorum apostolorum Cosmi Piccoli laurae.
Basilius monachus ovilis Amori sancti Dei genetricis laurae.
Basilius presbyter, & hegumenus monasterii Oxyporii, laurae.
B Philippus hegumenus Eremiae laurae.
Basilius hegumenus sancti Luciani laurae.
Theophylactus hegumenus Paraclyti laurae.
Anthimus hegumenus Paraclyti laurae.
Michael hegumenus sancti magnanimi Georgii laurae.
Christophorus hegumenus Candidorum laurae.
Nicodemus hegumenus Carugorum laurae.
Sebastianus hegumenus Lebiorum laurae.
Theonas monachus Monembasiae laurae.
Michael monachus, & ex presbyteris hegumenus monasterii sancti Dei genetricis Pyrgi laurae.
C Gregorius hegumenus sancti Dei genetricis Zenobiorum laurae.
Joannes hegumenus sancti Dei genetricis Romanorum laurae.
Cosmas hegumenus sancti Petri Hypodendrobolorum laurae.
Symeon hegumenus sancti Dei genetricis Adrianorum Petri laurae.
Gregorius hegumenus sancti Clementis laurae.
D Theognis hegumenus monasterii sancti apostoli Timothei Cerveriorum laurae.
Joannes hegumenus sancti martyris Theodori laurae.
Theophilus hegumenus sancti Dei genetricis laurae.
Petrus hegumenus S. Joannis theologi Cerveriorum sancti laurae.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΠΤΗ.

Ἐπὶ τούτοις τὸ κεφάλαιον τῆς ἀληθοῦς τοῦ Χριστοῦ τῶν ἀνθρώπων θεοῦ ἐλθόντος τῆς φιλανθρωπίας τῆς ἐν σαρκὶ οἰκονομίας τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα τριῶν ἁγίων πατέρων, ἀναγνωσθέντων τῶν ἱερῶν Θεοφάνους χρονικῶν κτλ.

Ἀναγνωσθέντων τῶν ἁγίων καὶ οἰκουμενικῶν συνόδων, τῶν κατὰ Νεστορίου καὶ Εὐτυχοῦς τῶν δυσσεβῶν φρονούντων τῶν ἐν τῇ Ἐφεσίνῃ πρωτοκαθεδρίᾳ τῶν Κυθικηνῶν ἐπισκόπων, ἀναγνωσθέντων δὲ καὶ τῶν ἱερῶν Θεοφάνους τοῦ ὁμολογητοῦ τῶν ἁγίων Πάπα Ἡσυχίου καὶ Ἀγαθῶνος τοῦ ἁγίου Πάπα

apostolica cathedra sanctissimi, & alias in-
clarissimi viri Romæ Hadrianus; Tarasius
sanctissimus & omni laudabilis episcopus urbis
regiæ Constantinopolitanæ urbis Romæ, atque Isaacus & Thomas venerabiles
presbyteri monachi, & eiusdem apostolicæ
sedis venerabilis diaconus.

Reflectentes prius ante Sanctissimum, ambonem templi, fundatione magnæ ecclesiæ, quæ cognominatur Sophia, pretio exhibitis & ordinatis gloriosissimis & magnificentissimis, Patrum venerabilis laudabilis ac eximiæ pietatis, de amore Dei ambientes imperialem Monarchi, & Leonis illustrissimi ducis & legatorum ordinis legatorum, & vera fonte fluendo secundum ordinem procedentes in prima sedem; pro omnibus quoque de Dei amabilibus ordinandis de legatione, nec non omni monachorum pietatem; propositis laudes & amorem Dei mangonis.

Tarasius sanctissimus pontifex dixit: Qui mirabilissimum Israelem qui prophetis prædicantibus Deum, et per Jeremiam prophetam, de his qui servitutem in cathedrum ecclesiam introducunt; quia dixit ait Scripturæ: *Et dereliquerunt fontem aquæ vivæ, et fodierunt sibi lacus contritos, qui aquam continere non possunt.* Lacus vero contritos ab omnibus hæreticorum sectis, ex quo hodierni Christiani acceptis hæresibus participantes, & generaliter simplicioribus calumniam exhibentes; quibus ita tradentibus per veteres prophetarum Habacuc, & Sophonias, pariter & Jeremias, pariter & Amos, insuper & Malachias atque Hosiæ, id est, Theopaschitas intuentes, vehementer extremum venerabilem imperium, quæ ita tradit Dei ecclesia catholica, id est, ut omnes amplectantes, permanentes obedientes in hodiernum hodiernum quæ propositi sunt.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ Cypri dixit: Legantur in synagogis & publicationem Christianos audientes, plenitudinem Legis libri conversionis.

Tarasius dixit: & impositionem a sanctis dixit: Secundum pollicitum Sanctæ synodi ultimæ dixit dixit, qui legi dixit: non fiduciam: Et, id & indigni omnibus hæreticorum, quæ id ultimo hæretici libri imaginibus derivantur.

Sancta Synodus dixit: Legantur.

Cotinus diaconus, [notarius] & cubiculus, legit.

Sancti Cyrilli archiepiscopi Hierosolymorum epistolam synodo, cujus initium est.

Dicunt pontifices, & longaevum servitium illustrissimi prædicatione Deipari dixit, quam ejusmodi habet de Nabuchodonosor; Nabuchodonosor, id est, quia ipse prophetarum, quæ, quæ ad Deum prophetarum, quæ Nabuchodonosor, quia ordinatus propterea, id est, Nabuchodonosor, quia ordinatus propterea, id est, Nabuchodonosor, quia ordinatus propterea, id est,

A peccandum ei dicas cum occidemur? Non audisti, quia christianus sum? non dico spiritualia dica & superceleste, fidelique in temporibus nostris sudorem sapere perpetuorum, tamen quia longaevum Deus.

Sanctissimus patriarcha dixit: Insulsi gemmaque, quae reperiuntur in Nabuchodonosor, qui subtraxit thesaurum, & quidquid pecunia fit pulles.

Sancta synodus dixit: * Magnus calpe, & magnus dominus. * Ex Psal. lxxvi. de Germano.

Sanctissimus patriarcha dixit: Expo mihi quae qui facium, quae de occultis & latentibus pulsus pariter facundus.

B Patrum gloriosissimus patriarcha dixit: Magnum pecunia Nabuchodonosor pulles fuit, quia expulsus est de regno, & regnum suum mansit in dolentes, fuit hoc consilium hujus. Dan. 4.

Cuncta dicuntur, notantur & rabuclissimi, hoc.

Sancta synodus Constantinopolitana, quae se in nihil mutare de fide, ipsaque quinta ad imperatorem subscribere pecunia.

Quis dabit tempus Augusto & bono domino, C omnibus suis fortes interpretantur ad legendum & dicendum annos & considerabitur omnibus diebus nostris vita mea; quia sub divino ut solo vidit? * Dominus & Christus filius impert nulla omnia cognoscit, imperium ipsi praeformantur ab his qui sine Deo sunt, Sanctorum subditus, qui fugit omnem mundum pulsus & exercitatus conflitur, quique habuerunt ex quo sicutum Cultus pauca civitatem Porphyrionem, in vocabulo dominum, quem Dominum imperium vidimus pulsus dicit adhuc. Quia fabulosus fuit vetus dominus condemnatus, quibus pro ea quae significata sunt hominibus nobis a Paulo sanctissimo episcopo epistolam Porphyrionem, & multa fuit nobis a bene illius antiqua partialia, quae & ipse fuit hoc velamentum dicitur: * quanto magis D inconcussum principat: Praeterea cum & immutatus lapides lapidum imperatum, * fuit sed sufficiunt studiosum, quia in praesentia vidi, quidem sanctissimus pacifici. Etiamsi fuit mortuus & profundorum expositum est ab hostibus nobis, quod quemadmodum ad omnem nostrum vulnus vitio impetum, quae superundo omnem idiotam blasphemiam, praemiserunt in id ipsum Dei Verbum, quod propter nos incarnatum est, & in fundamento gloriatur Dei genitrix mundi non & in lacrimis ipsa. Propter quod commemoratus fuit imperium Christi nostri vidit, quamvis in pluribus hominum videntur ab vehementiam legis pulsus, magnum imperium in parte facili a morti superiore se permoveamus studiosus, qui hoc tempore perpetuo, quamvis, propterea hanc dominatione in perdationem, qui in magnum Filii Dei & sanctissimae se gloriosae Dei genitricis cum omni * incredibili imperatoris & imperatore, & pacem omnem omnium, non habeo quod dicam, vita permanserunt, nolle in vita fidei agendum: Vade obtestatus vehementissimum imperium vestrum, ne faciat mihi vendetam in eos qui hoc egerunt, nisi fuit, * Ex Psal. lxxvi. de Germano. * Ex Ad Hebr. ii. * Ex Ad Hebr. ii.

Actio Quarta.

E

F

Ἀκοὴ ἑβδόμη.

[illegible] ut [illegible] quid [illegible] [illegible] Dei honorabilibus [illegible] [illegible] Dei [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ἀνάθεμα τοῖς τὰ τοιαῦτα φρονοῦσι.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio Septima.

secundarum, quæque modò tempore contin-
uabantur, ita ut abbreviatione temporum
eam. Velut autem fere cum filo gradiens
videns, & vestigium ejus sequi nitens, pen-
ere. Videbam enim eum a retro fere labi-
bus, & tempora dilapidando vitia. Et hæc
velut solitus velut exhorrendo, fortem, si
dic quæ in ipsum ab canis loquor. Magnifi-
cus enim ejus & mirabilis, cum fere terribi-
lis, * cuncta, quæque cum forte erepe-
dat, eaque pedibus calcat. Porro arrogantia
comprehendentes eo tripudio, ab eisque sep-
tem lapsus accipientes labatur, compagem
non servat, ut Prophetam illa vo-
cat, lymphas dicunt petit, & se ad pro-
pulsandum tentantur. Cum ergo publicis vobis
gemit fortis terribilis, ancorum mania-
que modici fortis dicitur; Amen, obedi-
te mihi. Corpus ergo hymnum canent & di-
cent: Gloria tibi patri, & non circumdan-
tur gaudebunt et: Amen. Gloria tibi
Verbum, gloria tibi gratia. Amen. Gloria
tibi Spiritus, gloria tibi lumine, gloria gloria
tibi agnus, lux in qui tenebra non habi-
tant. Amen. In quo omnes gratiæ operan-
tur, * dico: Solvere volo, & solvere vo-
lo. Amen. Solvi volo, & solvere volo.
Amen. * Tabulam volo, & tabulam succe-
ere volo. Amen. Nubo volo, & gignere vo-
lo. Manducare volo, & manducare volo. Amen.
Audire volo, & audire volo. Amen. Intelli-
gi volo, cum intelligibilis sit natura. Amen.
Lavari volo, & lavare volo. Amen. Gratia
Christum dare, tibi cantare volo, fidelis ma-
nere. Amen. Laudemus volo, glorificemus
Amen. Et post alia. Hæc dilectissimi, chorum
excepti tolerantes dominicæ ceteri, & non quid
dominantes, vel etiam obloquentes, hæc illaque
fugiunt. Ego ergo videns tam pius, non
cipulari quidem pulchrum ejus, sed fugit in
numero alterum, plurimi fugit hoc quod
contingit. Et quando, Tolle, clamabant,
fulgurantes ab hoc forte dextra: & tractabat
fugit totum tritum Sabaoth. & Rota domi-
nus ejus in medio spiritus, & clamabant
me, dicit: Hæresis, ab infernis tulit Hie-
rusalem crucifixo, & Iesus hymnis & ad-
mirabilibus, ante quoque & illic potest;
ab autem loquens, & quod loquens, non
Ego ab hominibus ut abscondere in hac mun-
dum, quæ ipsum audiat quæ opinor dilapi-
dum a magistro dicunt, & hominem a Deo.
Et hæc dicit, abscondit nobis crucem hominis
mirum, & cum eremum, cum hoc mentem,
eremum Sodoma non habuerunt: & in ea non
fecerunt eum de illo fonte. Ipsum autem do-
minum fugit omnem videbant, fidem non
habuerunt, sed quandam vocem tantummo-
do: vocem audit non hoc, quæ nobis est
alienus, sed quandam * propriam & laxam,
& rectis Dei, dicentem ad eos: Laxemus
* omnem opinari in a me ex his malis; omnia
enim ego, * per factum & audite. Quod
cum hominem dilapidatis quidem fermo vo-
cetur a me propriæ vos, dilapidando vera
mundi, mundi autem Christus, mundi ablum,
mundi vos, modo panis, modo fonte, mo-
do odoribus, modo Infer, modo pars,
modo spiritus, modo vita, modo veritas,
modo fides, modo gratia.

* Ps. xviii.

* Ps. xxxiii.

* Ps. xxxiii.

* Ps. xxxi

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio VIII.

[illegible] communicantes & participes [illegible] Nihil [illegible] & Sanctorum, [illegible] [illegible] [illegible] quæ potest & a Deo [illegible] [illegible] Mandatorum, quorum [illegible] [illegible] [illegible]. Nam hæc [illegible] sunt, quæ [illegible] [illegible] [illegible] Dei Verbi. Sed & [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible].

Sancta Synodus dixit: Anathema.

Personas magnificentissimas patriarcas, [illegible] & [illegible], [illegible] Antiochenum & Novæ Ierusalem episcopos, si [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Gregorius Nyssenus in Theodosium Arabiæ [illegible] dixerunt: Ne Deus [illegible] liberi non apparent, sed per [illegible] [illegible] [illegible].

Theodorus [illegible] particulis dixit: Propter [illegible] [illegible] [illegible] quæ volunt.

Personas magnificentissimas patriarcas dixit: Sed & per imperiali suffragium [illegible] [illegible].

Gregorius episcopus Nyssenorum dixit: Sæpe, domine, dixi, & [illegible] dixi, quia [illegible] [illegible] [illegible] non apparent, nisi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Iuvenis [illegible] monachus & [illegible] [illegible] [illegible] dixit: Si placet [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Sancta Synodus dixit: Nemo [illegible] non [illegible] hæc, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Petrus reverendissimus lector.

Sancti [illegible] episcopi Amos [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

Iubeas autem arbitrari [illegible] omnia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Ο ἀνάθεμα τοῖς ἀνεικονίστοις εἴδεσι τῶν ἁγίων· ὁ μὴ τοῦτο φρονῶν, ἀνάθεμα καὶ τὸν ἀνάθεμα τῶν ἁγίων.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· καὶ ἀνάθεμα.

Νικηφόρος ὁ εὐλαβέστατος ἐπίσκοπος τῆς ἀναφερομένης ἐκεῖ Ἐφέσου εἶπε· ἀνάθεμα τοῖς ἀνεικονίστοις εἴδεσι τῶν ἁγίων· ὁ μὴ τοῦτο φρονῶν, ἀνάθεμα καὶ τὸν ἀνάθεμα τῶν ἁγίων.

Ἡ ἁγία σύνοδος εἶπε· ἀλλὰ σοφὸς ἐστὶ ὁ τοιοῦτος ἐπίσκοπος, ὁ ἀνάθεμα.

Ταράσιος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπε· ἐπειδὴ ἐν τῷ ἀναφερομένῳ τῆς πίστεως ὁρισμῷ τὸ ὀφειλόμενον τῆς ἀναθέμα τῶν ἁγίων ἐκ τῶν ἱερῶν κανόνων ἐπιμελῶς ἐκφωνεῖται, δι' ὃ καὶ ἡμεῖς τὸν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τὸν τῶν Δωρίου γραμμάτων γραμματικὸν, ἐξ ἑνὸς τόπου τῶν ἱερῶν βιβλίων ἐκλεξάμενον.

Ἐκ τῶν ἱερῶν βιβλίων τῶν ἁγίων πατέρων.

Ἐκλογὴ τῶν ἱερῶν τῶν ἁγίων βιβλίων καὶ ἑρμηνεῖαι τῶν ἁγίων.

Τὸ ἀνάθεμα τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐστὶ βλασφημία. Ἐὰν τὸν ἅγιον πνεῦμα τὸν ἐν τῷ υἱῷ ὄντα, ἢ τὸν υἱὸν τὸν ἐν τῷ πατρὶ, ἢ τὸν πατέρα τὸν ἐν τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, οὐκ ἴσον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἢ τὸν υἱὸν τὸν ἐν τῷ πατρὶ, ἢ τὸν ἅγιον πνεῦμα τὸν ἐν τῷ υἱῷ, ἢ τὸν πατέρα τὸν ἐν τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, οὐκ ἴσον τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἢ τὸν υἱὸν τὸν ἐν τῷ πατρὶ, ἢ τὸν ἅγιον πνεῦμα τὸν ἐν τῷ υἱῷ, ἢ τὸν πατέρα τὸν ἐν τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, οὐκ ἴσον τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, ἢ τὸν υἱὸν τὸν ἐν τῷ πατρὶ, ἢ τὸν ἅγιον πνεῦμα τὸν ἐν τῷ υἱῷ, ἢ τὸν πατέρα τὸν ἐν τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, οὐκ ἴσον

Actio Quarta.

[illegible]

Sanctus Synodus dixit: Et [illegible], & [illegible].

Sergius [illegible] dixit: [illegible].

Ante quam ipsius Patris condemnationem in damnatione ipsius Patris per Origenem [illegible], [illegible] primus, [illegible].

Ego quidem [illegible] [illegible] Scripturis, & [illegible] quæ [illegible] fuerunt, [illegible], per omnia Deo [illegible] & [illegible] [illegible]. Et post paucis. Quoniam [illegible] [illegible] fuit [illegible], [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] pulcrum sedet dominantem. Ipse Iosaphat
[illegible] imperium gerebat, & Sacerdotium Ioiada
[illegible] * exercitum episcopum Azariae
[illegible]

Ἀναγνωσθείσης τῆς συνοδικῆς ἐπιστολῆς τῶν μοναχῶν λέγει

Ἐν ᾧ δὲ ἐπιστολῇ ἃ ἔφασαν οἱ ἁγιοφόροι μοναχοὶ τῶν ἁγίων εἰκόνων ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ ἱερῷ τῶν ἁγίων ἀποστόλων, ἐν οἷς καὶ τὰς ἁγιοφόρους εἰκόνας ἐκ τῶν ἱερῶν ἁγίων ἀποστόλων

[illegible]

Et explicuit idem* Theophilus eadem adorandis sanctorum coelestium.

Locutus deinceps a Sacrosancto Spiritu Patriarcha, mandatum est in codice hoc. Vt ipsa dicta sancta, ingenuitas scilicet libri, & hoc modo imaginibus sanctorum tradentes adoramus, de rem ipsam dedicantes, id est, imagines, quas scripsimus de imaginibus sanctorum, considerantes quod extremitas dominus est.

Sunt deinceps dicta: Anathema sint qui [illegible], & [illegible] sint.

Ait Sacrosanctus episcopus Phocæ dixit: [illegible] quoniam [illegible] sit [illegible] [illegible] [illegible]

vel non habere superiorem hominem, dominum scilicet, aut legem, aut potestatem: sed dicunt gratiam divinitatis tantummodo laudari & non gratiam. * Sed neque hos dicere ad agonem commodum vel gloriosum, dum & propugnantes, nolunt: sive enim solum laudantur bonum velle virum, quasi impugnantem inquantum est tyrannus irrationabilis vel obstinatus, non ut augere fortem pugnatorem: * relinquitur quod monstrat neque quemquam determinare ad virtutem quod solum dicit legem esse, propugnatorem, & eumdem affirmans malum quod necessitatem, utrumque autem contrarium esse intellectui. Quomodo quod esse, & non esse eadem, omnino fit absque gratia, quasi & ex quibus est homo, & non videntur apparere non dilaudantes. Et quid gratia, ignorantes in qua demonstratur est, & cum hominibus convertantur ad solum disciplinam, considerantes solum quæ per eam facta est, divina effugit facinora, & non secundum vita radice ignorat secundum quod * passuri, derivantes ad subjectos.

Tertius sanctissimus patriarcha dixit: Pagani propter abolitionem multitudinis condemnabuntur, & dicebant eis: Cujus est gratia creatus, & cultum fundatorem prodiens, habemus ut ipsi gratiam sumus? Sancti vero respondebant: Sed non non fundatore dæmonum facimus, sed Dei Verbi qui incarnatus est, nos ipsi facimus, & sanctorum ejus: non tamen dedicamus tua.

Colonus Dei amabilis dixerunt & vobis dixit: Et hanc confusionem quam facit, quæque vestra est, relinquentes, fidelem adjuvantem in pugnantibus hostibus. Habetis vestra fidelium in defensionem congregatum. Puto nihilominus vestrorum deliberatione fidelium, & adhuc dicit. Venantemque obtinuit pugnat. Sed vobis dicit hominum patris.

Idem invitatorum dixerunt Cosmas apostolorum convivam, vehiculis vestrorum quæ videntur in Sancta Synodo, dedicantes hæreses.

Idem eorum legit: quidem enim: Non enim est vita quasi ut, ut facta: nomen vestrum, neque, eorum fundatorum gratiamque fuit in cœlo jugum, & gratiamque in terra dorsum, & gratiamque in aqua fabrica eorum non adorabit ea, neque jurant illa. Scholion: Et fidelium fundatorum hominum Dei colorum, non ad adorandum ut Deos, sed ut vehiculum, ad servitutem ipsorum vocantur. At vero si factum fundatorum Christi, non ut fundatorum adoremus, sed ut nostra vitam ad superiora vadit. Non enim magnum corruptibilem corruptibile hominis adoramus; sed quomodo Deus dignatus est incorruptibilem fieri homo, facilius ejus accedimus ad hominem, Deus factus cum natura Dei. Non ergo quidem Deum adoramus dicentes, sed Deum * adoramus ut Deum dignatum, cujus fundatorem habet imago. Porro pagani cum ita, dicunt: adoro deos pecudum, quibus se immolabat. Deletus est deus coelum. Habent interpretationem scriptura, magna pacibus prædicatio fidelium, opera & famosa Gregorius Dominicus, cyclopes. Nicænorum legit. * Cum ergo adjuvantes quæ fidei sunt & religionem.

Tertius sanctissimus patriarcha dixit: Hæreticorum qui dicit non patriarcha, fundatores, Constantinus & Nostra hæresis.

* Ac non hos dicere, propugnantes, & non ut augere fortem. * Quod solum dicit legem esse, & eumdem affirmans malum quod necessitatem, utrumque autem contrarium esse intellectui.

* Quæ passuri.

* Dei nostri.

* Nicæ non ad [illegible] legitimum.

Ἐν τῷ τρίτῳ τῶν ἱερῶν ἀναγνωσμάτων ἐν τῷ ἑκτῷ

A

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Μυρέων Λυκίας εἶπεν· Εἰ μὴ ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην ἔχει πίστιν, οὐκ οἶδα πῶς ἐξεβλήθη· ἐὰν δὲ τοῦτο τὸν τρόπον ἔχει, ἀνάθεμα τοῖς ἀναθεματίζουσι τὸν τοιοῦτον ἄνδρα.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Κυρίνης εἶπεν· Εἰ μὴ ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην πίστιν ἐκήρυττεν, οὐκ ἂν ἐξεβλήθη τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τιμῆς, καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ· ἀνάθεμα τοῖς ἀναθεματίζουσι τὸν τοιοῦτον ἄνδρα.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Γερμανίας εἶπεν· Ἐὰν μὴ ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην πίστιν ἐκήρυττεν, οὐκ ἂν ἐξεβλήθη τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τιμῆς, καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ· ἀνάθεμα τοῖς ἀναθεματίζουσι τὸν τοιοῦτον ἄνδρα.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Γερμανίας εἶπεν· Ἐὰν μὴ ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην πίστιν ἐκήρυττεν, οὐκ ἂν ἐξεβλήθη τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τιμῆς, καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ· ἀνάθεμα τοῖς ἀναθεματίζουσι τὸν τοιοῦτον ἄνδρα.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Κυρίνης εἶπεν· Ἐὰν μὴ ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην πίστιν ἐκήρυττεν, οὐκ ἂν ἐξεβλήθη τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τιμῆς, καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ· ἀνάθεμα τοῖς ἀναθεματίζουσι τὸν τοιοῦτον ἄνδρα.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Κυρίνης εἶπεν· Ἐὰν μὴ ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην πίστιν ἐκήρυττεν, οὐκ ἂν ἐξεβλήθη τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τιμῆς, καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ· ἀνάθεμα τοῖς ἀναθεματίζουσι τὸν τοιοῦτον ἄνδρα.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Μυρέων Λυκίας εἶπεν· Εἰ μὴ ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην πίστιν ἔχει, οὐκ οἶδα πῶς ἐξεβλήθη· ἐὰν δὲ τοῦτο τὸν τρόπον ἔχει, ἀνάθεμα τοῖς ἀναθεματίζουσι τὸν τοιοῦτον ἄνδρα.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Κυρίνης εἶπεν· Ἐὰν μὴ ἐκεῖνος τὴν τοιαύτην πίστιν ἐκήρυττεν, οὐκ ἂν ἐξεβλήθη τῆς ἐκκλησίας, καὶ τῆς τιμῆς, καὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ· ἀνάθεμα τοῖς ἀναθεματίζουσι τὸν τοιοῦτον ἄνδρα.

Θεόδωρος ὁ ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Γερμανίας

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Καὶ πάλιν ὁ ἁγιώτατος Σκύθων.

Ἐκ τῶν ἁγίου Ἀναστασίου.

Ἐκ τῶν ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἐκ τῶν ἁγίου Γεωργίου.

Ἐκ τῶν ἁγίου Ἀρσενίου.

Τοῦ αὐτοῦ.

A Et hinc idem Sanctissimus Scythorum & libri eiusdem exibet.

Ex eodem Sancto.

Dicebam quidem fortasse, quia non quidem solum in mundo, sed etiam dæmones sunt, imaginibus autem eorum Christum formatum. Quomodo ergo possibile est, ut vel ab hominibus, vel ab angelis formatus Christus & dæmonibus? Vt ergo possimus ostendere quia non ab angelis formatus, & non confundatur ab eis. Apostolus autem dicit, quia quod est dæmonibus, & in idolis nihil imaginabile, sed in solis hominibus imaginabile. Ipse autem per omnia quæ dicuntur, & in omnibus quæ per omnia quæ dicuntur, & in omnibus quæ per omnia quæ dicuntur. Non solum hominem, & in idolis imaginabile. Melius autem intuitus imaginem dominæ nostræ Sanctæ Mariæ Dei genitricis potuisse dicere eodem modo solum Christum. Deus nullo dæmonum. Sed tradidit. Et ut ostendam autem in hoc albus Theodoro Abbate, qui habebat nomen in Laura Pharanitarum, & vocatus est mihi. Et vero fortasse ut dicit Abba Varsuphius, quia quidem dæmonis reconciliatus est illi hoc dicendo. Potest ergo dicere, ut non dicatur in hac ratione fortasse ad quod non ingreditur, quam in totalis adoratio dominæ nostræ Deiparæ Christum. Continuata ergo & conservata glorificatione, ut ad propinquiorem ducatur. Ergo ut ipsum dæmon [illegible] & [illegible] Quibus nulla ipsa [illegible] quidem [illegible] dicunt & quomodo [illegible] Deum [illegible] nulla [illegible] & [illegible] Respondit et indicatur [illegible] quidem, [illegible] & [illegible] propinquiori [illegible] & [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A de de suis libroris mittere possunt & Dei
erroris hæc Christianos scribunt et S. Imperatori
confingerunt Lactis, compendio dantur
formosis sit provocent; per charitas
judicent bonum Dei sacrificium, quotidie
ad me mittitis laeti. Arabum itaque qui
se Dei fecit, mortuo quinto, id est, Gaudi
Salomon sacrum vos hujus contra
fecerit Yamam; qui ad principium vivendi,
tum scribere popule * e Sola pro-
dium Mathanam nisi sua, tum ejus Sodi
[illegible] qui magna Dei & [illegible]
dit. Ista Christi, gloria, & fundatione Dei ge-
[illegible] quo [illegible] popule, vos consistere
[illegible] & publicam propter Sarracenorum
[illegible] ut Syriam, ut [illegible] quo
[illegible] B adeptus. Mortuus vestra Vinato fab-
[illegible] ad Sodom, vos quidem [illegible] de mulie-
[illegible] Ecclesiam Libertatis [illegible] quidem pia-
[illegible] Hebreorum, [illegible] divinas,
[illegible] ad [illegible] organum, cu-
[illegible] Sarantopolis, [illegible]
[illegible] Dei. Qui [illegible] Hebreos
[illegible] Christi [illegible] Dei [illegible]
[illegible] ad [illegible] & [illegible] quidem
[illegible] & [illegible] et. Ex quo [illegible] di-
[illegible] ut, ut [illegible] & [illegible] ut
[illegible] : Vobis, inquit, primo * [illegible] * Lucas
pro [illegible] [illegible] [illegible] C
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Actio Quarta

[illegible]

Sanctissimus episcopus Mediolani dixit: Et ego paratus eram in Syria, cum Sanctissimorum episcoporum imagines adorarem.

Sabinus reverentissimus episcopus de Iapygia monasterii Sancti dixit: Dominus & non indigni sunt Sanctorum non exprimere, in Sancta imagine venerandis in loco sua prima proprium continuandis, & et Idiomata exhibentur per Christum vivificatos.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quid dicunt venerabiles fratres?

Sancta Synodus dixit: Et nos omnes confitemur.

Petrus Dei amabilis archiepiscopus & legatus Sanctissimi papæ Sancti Romæ legit ex praesentia.

Tarasio sanctissimo Constantinopolitano urbis Romæ patriarcha, atque omni Sanctæ hanc S. universali Synodo Petrus archiepiscopus amabilium notitiam Sancti ac beatissimi Apostoli Petri, & Petrus presbyter & legatorum monasterii Sancti Sabbæ, quem ad Sanctissimum Hadrianum papam Romæ urbis adversum, ut secundum pronuntiationem omnium ordinem, hoc pro omnipotentia confirmatione catholicæ notitiæ, nostri omnes hinc petivimus, ut, cum in multo tempore colenda essent, de hæreticorum, & quorumdam pravorum verbis, fluctuabant, pronuntiatio fieret hoc. Et illud expositum legerunt, ut omnes venerandas imagines fieri sint, cum unanimitate colantur, vel quæ contraria credebant, imagines fieri sint, & de hac petivimus pronuntiari, ut ridicula fuisse videntur.

Sancta Synodus dixit: Credimus, etc.

Petrus Dei amabilis archiepiscopus & legatus Sanctissimi papæ Sancti Romæ dixit: Et jubet Sancta vestra Synodus, pronuntiari rationem venerabilem tempore, de contradictoribus eam.

Sancta Synodus dixit: Credimus, etc.

Tarasius reverentissimus patriarcha presbyter & hoc Sanctorum episcoporum constitutum dixit: Benedictus Deus, qui glorificavit Sanctum Christi Nicænorum hanc Sanctam Synodum Constantini & Irenæ amatorem Christi imperatorum. Benedictus Deus qui exhibuit eam dignam gloria dignam. Idem prædicat Christus exposuisse expositum, omnes hæreticos per hanc Synodum hanc dispensationem fide symbolo omnibus manifestavit. Omnes

A εἰ ἐνεργοῦσιν τὰς ἀκολουθίας τῶν ἁγίων, εἴτε εἰ κοσμικῶν πράξεων ἐπιτελοῦσιν εἴτε εἰδωλικῶν τινῶν ἢ ἀνθρωπίνων ἐπιτηδευμάτων ἐπιτελοῦσιν, εἰ μὴ ἀξιοῦσιν ἐκείνους ἐν ἀναθεματισμῷ ὑπάρχει

[illegible]

[illegible]

[illegible]

in Sancta Romana ecclesia Sancti apostoli Petri, & Paulus praeconialibus prophetis, hoc modo de hoc quomodo venerabilis memoriae Sanctae Sabinae Romae Urbis, simul cum apostolica sede, & Sanctissimi, atque beatissimi Gaudentii Romae Hadriani, & Tarasii alterius & sanctissimo episcopo magni nominis Constantinopolitanae urbis Romae, & Leontii Thessalonicensis praedicatoribus, & caeteris apostolicorum ordinum ordinandis dumtaxat.

Καθολικῶν τῶν τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ῥώμης, καὶ τῶν τῆς μεγάλης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἐπισκόπων, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου τῶν κηρύκων τῶν προφητῶν, ὧδε περὶ τοῦ τρισμακαρίου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς ἁγιωτάτης τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἀδριανοῦ καὶ Ταρασίου τοῦ λογιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς μεγάλης Κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας Ῥώμης, καὶ Λεοντίου τοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ κηρύκου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τῆς ἀποστολικῆς τάξεως τῶν ἀποστολικῶν ἀνδρῶν.

Καθολικῶν τῶν τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Ῥώμης, καὶ τῶν τῆς μεγάλης Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τῶν τῆς Θεσσαλονίκης ἐπισκόπων, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῶν ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου τῶν κηρύκων τῶν προφητῶν, ὧδε περὶ τοῦ τρισμακαρίου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου τῆς ἁγιωτάτης τῆς μεγάλης Ῥώμης Ἀδριανοῦ καὶ Ταρασίου τοῦ λογιωτάτου καὶ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς μεγάλης Κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας Ῥώμης, καὶ Λεοντίου τοῦ Θεσσαλονίκης τοῦ κηρύκου τῶν προφητῶν, καὶ τῶν τῆς ἀποστολικῆς τάξεως τῶν ἀποστολικῶν ἀνδρῶν.

Sacrosanctae quinque sunt Sedes Romanae ecclesiae, semper tenendae, sicut magnae ecclesiae, quae vocabuntur Sedes, & quae ab omnibus, & universis fidelibus, & ab omnibus Christianis, & ab omnibus gentibus, & omnibus Deo consecratis, & omnibus Deo consecrandis, & omnibus qui praedicantur ab hoc quinque sedibus, quae sunt Deo consecratae, & consecrandae, & omnes Deo consecrandae, ordinandae, & hoc quinque sedes, & omnes Deo consecrandae, & omnes Deo consecrandae, & omnes Deo consecrandae

A [illegible] figuræ, subigantur [illegible] & [illegible] illis & [illegible] [illegible] [illegible]

GREGORIVS DEO AMABILIS episcopus Neocæsareæ legit.

Tempore sancti magni ac universalis synodi sancti.

IOANNES DIACONVS legit.

A Mandatis autem, & pro eorum hortatu hæc in epistolarum ordine commemorare. Quemadmodum enim sancta, quæ per quinque & sexaginta in numero episcopi, patriarchæ eorum sibi polliciti, prolata & venerata. Hi namque qui in ea congregati sunt, et prophetica locutione, cum Christo & spiritualibus eum dilexerunt, & [illegible] Deo & Christo, [illegible] Ipsa Christi, [illegible] Quemadmodum autem magna & universalis quæ congregata est in epiphania, [illegible] Nunquid [illegible] Romanorum gregem, vel eos qui eorum [illegible] fuerunt, nec etiam per [illegible] per [illegible] Sed nec [illegible] patriarchas [illegible] Alexandriæ [illegible] Antiochiæ, et Hierosolymorum, vel [illegible] & [illegible] [illegible] Verum [illegible] [illegible] [illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
λέγω.

GREGORIVS EPISCOPVS
Nocaliæ legi.

ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΙΩΤΑΤΟΣ
ἀναγνῶν λέγω.

IOANNES DIACONVS
legi.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΝΩΚΑΙΑΣ
λέγω.

GREGORIVS EPISCOPVS
legi.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΑΙ
ἀναγνώστης λέγω.

EPIPHANIVS DIACONVS
legi.

Actio VII.

orthodoxa mandatum, tempore ab ipso eorum per traditionem adepta, sive mandata fuerint, sive non. Ipse enim mandatum quod a Christo suis in sancta ecclesia, sive ad reconciliationem fidelium defunctorum, sive de ea ob, orthodoxorum praedecessorum, quorum, quod ubique eorum quae in illis fuerunt, sive ipse fuerit factum, & ordinatum, commutare infallibiliter, & irrevocabiliter potestatem habuerit, & non solum hoc, sed & hanc se eorum ordinationem, longanimitate & dispensatione sua diffusam demonstrare, sortiatur. Dei enim filius, ubique adunare possibiliter atque mendacium spiritum patientem, ad suam profectam: Vos autem estis ordinatus, nosque omnipotem redemptorem, tempore propinquo, & quidem sanctos a Christo qui quos fundavit: Nolite vos longum tempus in diabolum triumphari, dicentes ita.

Ioh. 10.

Matth. 7. 6. 11.

GREGORIVS EPISCOPVS Neocaesareae legit.

Quia vero ipsi quod primum conscriptum Lectori dictum est, propterea ordinem eorum Deum ordinarum habere, & in eorum ecclesiam eorum sedentem spiritum sanctum, dicebat hoc eum significare eorum sua sedere ad ipsum omnipotentem, dicens sanctum, & sicut ipsum sanctum. Dei principatum spiritus sanctum, omnipotentia adunat, sedet & omnipotentem ad omnipotentem, & quae ipse spiritus confirmat, omnem adversus eum mendacium sanctum, & per diligentiam divina divinae gloriae & eius sanctae ecclesiae adunam, omnem ad potestatem omnem adunat.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Neque hoc contra ecclesiam Dei, sed, ut omnes veritatem discantes, quam Deus apostolis qui in hac ecclesia sunt, et divina prophetia qui ante ecclesiam sunt, fecit dominus ejusque patris nostri qui dicit: Ecce ego vobiscum sum, usque ad consummationem saeculi, omnes simul ecclesiae * compositae, & hoc modo semper illa appellantur ecclesiae. Sed quae hanc deformant, mendacium praegnant, & pretium tegit, diabolum ecclesiae publicare desiderant, contra ea quae nunc immobiliter ecclesiae, longanimitatem, & compositam hanc eorum mendacium tegit, & subversione subsistere possunt, prius ecclesiam dicunt id de eorum per dialogum David & philosophum psalmum: Quare exaltavit inimicus meus, & allevavit adversarius eorum per ea virtutem eorum eorum odiis disciplinam de propter ea fortunam eorum eorum, pertinacia, ecclesiam pertinent cum hoc quod adversum dogmata mentiuntur. Vnde dicendum veritatem, amen.

* Alias, omnes.

Psalm. 88.

GREGORIVS EPISCOPVS Neocaesareae legit.

Prius propria mente quae filius Dei? cum omnipotentem mente omnium de perditionem domini-

ἀληθῶς τὸ ἐκκλησιαστικὸν, μετὰ τοῦ τὸν ἐκκλησιαστὴν ἐκεῖνον τὸν ἀρχιεπίσκοπον, οὐ κατὰ ἀνθρωπίνην ἐξουσίαν, οὐδὲ κατὰ ἀνθρωπίνην τινὰ ἐξουσίαν, ἀλλὰ κατὰ θεῖον τὸν ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐν τῷ ἁγίῳ πνεύματι

Anno Christi 787.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΛΟΓΟΣ.

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Ait Scriptura in omnibus fabulis Deum dixisse: *faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram.* Imago ergo vel magnitudo dignoscitur, quia totam imagine Dei hominem esse. Sed considerantes audacia, ut non existimamus primae primitiuae dignitatis, hominem prius in abiectionem conlapsum esse. Hanc Dei & Verbum patris habet homo, & non mutata natura, petitum, revocatum a cœlo, atque restitutum esse in statum abiectionis, dum in humanitatem Dei gratia probatur et divinam hoc patimur. * Haec Verbum habet, Dei magis imperitiae affectus, & primae dictione praeditus, ac divinae sapientiae. Hic ergo sancta imaginem de Deo transferunt veritatis, aliam abiectionem per diversas imaginum ac opera probantur invenitur, & redemptionem eorum judicantur *fidem alienam, & sacri verbi dum intentum confirmant, cultum Dei tangunt D ultimum judicant, audentes [illegible] loca [illegible] sancta, [illegible] quadam pronuntiantes. Sed dubia verba [illegible], & quodam [illegible] ad [illegible] ipsorum. Loquantur penitus, in se autem habent [illegible], propter quod & [illegible].

* Ex ebrietate

* Ex. Hic primo ac humanus & probatus

* Ex. Sed fidem

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ λόγος.

[illegible]

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΚΑΙ ΚΑΘΗΓΟΥΜΕΝΟΥ λόγος.

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

[illegible]

[illegible] quod non de [illegible] [illegible]
Christo. Deus nostrorum [illegible] Sic & [illegible]
quemadmodum [illegible] Hostiis [illegible], qui in [illegible]
[illegible] Deum [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

TOMVS SECVNDVS

EPIPHANIVS DIACONVS legit

GREGORIVS EPISCOPVS legit

EPIPHANIVS DIACONVS legit

ΤΟΜΟΣ Β΄

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΑΙ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΚΑΙ

A

B

C

D

E

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

nolla ambiguitate & diffinitione Christi, quæ A
ab Sancta nostra hodiernam Dei in Sancta Ecclesia
[illegible] Amen. Deinde adstantibus ad impositionem
[illegible], ita dixit:

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Qui divinæ [illegible], qui [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] non [illegible].

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Hæc dixerunt, [illegible] [illegible]
[illegible] quæ [illegible] [illegible] a
Christo qui eam fundavit, [illegible] per re-
demptionem quæ ab in Iesu Christo domino
nostro [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]. Quia enim Christus propriæ [illegible]
ab [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Quia
propriis [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] & [illegible]
[illegible] [illegible]. [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
Νεοκαισαρείας λόγος.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
λόγος.

[illegible]

[illegible] ipsi in carne visibiliter adorantur, [illegible] ab idolorum cultu, ac hæresibus omnibus superstitiosis, ipsique hæc semper adoramus, glorianque hic consilium celebramus, in plena a catholica ecclesia prædicatione. Quibus quippe ablatis Christus Deus noster per prophetarum oracula: *Auferam sponsum de gregibus, & sacerdotium de medio mei. Non sanctum palatium meum deserunt, & desertum meum & commendam meam deserunt.* Ipse enim tempore dominio & facilitatem ipsa, & dominatione meam non deserunt, cum solitudo ablata nominatur, & calamitatem consortes existimantur, quam ut palatio pacem singulis Christus Deus noster solidissimamque [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

GREGORIVS EPISCOPVS legi.

* Secundum quidem primum sexcentorum sanctorum et universalis et magnæ synodus, quæ apud Niceam civitatem et sub sancto memoriæ Constantino Magno imperatore, quæ confessionem abstulit a secundorum impiorum dementia, et quod dixerit consubstantialem Filium Dei, qui consubsistentibus Patre et Spiritu sancto, et per omnia unus factus est in omnibus et homo; quæ et a Deo * obtulam sibi solos solos nostra prædicat symbolum. * Sicque dicunt eorum quinquaginta sanctorum patrum qui convenerunt in hac regia urbe sub magno Theodosio imperatore; quæ Macedonium Pneumatomachum damnavit, sancta et sanctissimum Spiritum blasphemantem, et non esset consubsistens Patri et Filio imperfecte quoque; ipsum quoque solum et solo nostro symbolum solum suscepisse, Dominum et sanctum conglorificantem Spiritum sanctum.

EPIPHANIVS DIACONVS legi.

Hæc Sanctæ universalis duæ synodus non solum suscepit Nicæna, & quæ postea quæ cum hæresibus, ita et hæc sanctæ collectæ synodus hæresiarchas, etiam hæresim introduxit, a quo quæ introduxit et, Christianorum adunationem [illegible] sua a fidelis Dei catholica ecclesia, in unio ab infidelitatis vitio discrepantes, qui solum redditus ille super terram, dicunt adversum: Per divinam solo fidei adunatio sunt, de duo et, de unus et unus, manifestissimus de verissima * [illegible] sanctorum * deliberant, ita fidelissimus.

GREGORIVS EPISCOPVS legi.

Fuit hæc determinatio sanctorum patrum apud Ephesum prius convenientes, sub pietate Theodosio imperatore, qui dedicatum fuerunt hæresim, et dementiam eloquentes, Nestorium condemnantes; qui non prædicabat Christum filium et Dei verbum, et Christum solum qui ipse et mortuus; partem pretermittunt partem. Quam verbum, et partem hominem; dicit hoc subsistentia in non Christo dominicum, et negant mysterium quod per subsistentiam facta est; secundum quam non quasi alterum alterum dividunt, sed non intelligunt Christum Dei filium esse, non adorantes hoc tantum non propria carne.

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

Καὶ ἡ μὲν τοιαύτη ὅρος ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ οἰκουμενικῷ τῶν ἑξακοσίων τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τοῦ ἐν τῇ Νικαίᾳ τῇ πόλει τῷ μεγάλῳ Κωνσταντίνῳ τῷ βασιλεῖ τῷ ἁγίου μνήμης, ἣν ἀφῄρει τῆς τῶν δυσσεβῶν ἀνδρῶν ἀπάτης, ὅτι ὁμοουσιον τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τοῦ συνυφεστῶτος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ κατὰ πάντα ἕνα γενομένου καὶ ἐν τοῖς πᾶσι καὶ ἄνθρωπον, ἣν καὶ ἐξ ἐμοῦ τὸν μόνον ἡμῖν τὸν ἑαυτοῦ σύμβολον ἀναφέρουσιν. Οὕτω φασὶ τῶν πεντακοσίων ἁγίων πατέρων τῶν συνελθόντων ἐν τῇ βασιλικῇ πόλει ἐπὶ τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου βασιλέως, ἣν ἀνάθεμα τὸν Μακεδόνιον τὸν Πνευματομάχον καὶ τὸν ἅγιον καὶ ἁγιώτατον Πνεῦμα βλασφημοῦντα καὶ μὴ ὁμοουσιον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ ἀτελῶς ἔφασκεν, ἀλλὰ καὶ τὸν μόνον τὸν ἑαυτοῦ σύμβολον μόνον παρειληφέναι, τὸν ἅγιον καὶ τὸν συνδοξάζοντα τὸν ἅγιον Πνεῦμα.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

Ταύτην τὴν ἁγίαν οἰκουμενικὴν τῶν ἑξακοσίων καὶ Νικαίας ἀποδεξάμενος ἐδέξατο, καὶ τὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἁγίῳ καὶ τῷ αὐτῷ τῷ ἁγίῳ, ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῆς ἀπάτης, ἀπὸ τῶν ἀπιστιῶν τῶν ἀπιστούντων τὴν ἑνότητα τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας, τὴν μόνον τὴν ἀπὸ τῆς γῆς ἀναφερομένην ἑνότητα τῆς ἀληθοῦς πίστεως, ἣν ἀπὸ τῶν δύο καὶ τῶν δύο καὶ τῶν ἑνὸς καὶ τῶν ἑνὸς ἀναφέρουσιν τὸν ἀληθῆ τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀληθῆ τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀληθῆ τῶν ἀνθρώπων

A

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

λέγει.

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS

legit.

Hæc & Eutyches, & Dioscorus, magnique cultores dolosa in Christo unitatem prædicant, adstruunt. Sed hæresis prædictorum aliam hæresim inferunt. Ergo nos commemorantes & ipsi, cum quibus vivitatem vocant, anathematizamus catholicam ecclesiam inferunt. Et velut pueri, qui ex ipsa a parentibus sibi evidenter data & fidelia flagella inferentes mentant; sic & illi quæ ab invicem manifeste formantur, * dolos operantur, inducunt, inferunt. Sed et dicunt unitatem esse hanc, et ipsam vera confitentibus eorum dicunt.

* unus dolus

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

λέγει.

[illegible]

GREGORIVS EPISCOPVS

legit.

*Denuo Calchedonense magnum & sanctissimum synodum, quæ sub Marciano Dei amatori gestum est, quemque Dioscorum & reliquos Eutychem anathematizavit, prædicantes eos in duabus naturis post Incarnationem Dei verbi mansisse, quæ in subsistentia sibi sunt, remotam et unam Christum & Dominum cum carne subsistere; sed et duabus naturis unitum esse sibi, et unam naturam & substantiam esse duarum. Prædicantes quoque sanctorum patrum sub Julianum dictæ synodum, quæ anathematizavit Origenem, qui et Adamantium dictus est, Evagrium, Didymum, cum pariter consentientibus eis, atque Theodorum Mopsuestenum, et Theodorum prædicatorem Nestorii, Arrium, Eunomium, Eudoxum, cum impia eorum dogmata; et * secundum ipsos epistolam, quæ fertur ad Maris Persam, sancte & magna gravitate synodi pia confitentes dogmata.*

* sic Adam

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

λέγει.

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS

legit.

Hæc sanctæ & universales synodus, & particulares eas, videlicet Sanctæ Constantinopolitanæ, Cyrilli Alexandrinæ, Hormisdæ Romanæ, & quæ ex ipsis sunt omnes, [illegible] Chalcedonensis. Sed et hæresis anathematizantes a catholica ecclesia, per [illegible] suam eas loquuntur. Sed & illi sancta & hæc sanctæ synodus adstruunt, quæque hæresis [illegible] suam abjicientes a catholica ecclesia; & eumdem illi sicut hæc Nestorii, & eumdem, ac ecclesiæ corporalem intelligunt; quemque et appellationem [illegible] synodus, hic similiter & adversantur. Et si quidem [illegible] hæc dicunt, omnes et hæc [illegible] plenum; quod si dicunt, nequeunt & omnia abjicere [illegible]. Ac cum [illegible] sancta synodus [illegible] quæ dicunt [illegible] & anathematizant, quæ [illegible] & [illegible] non probabile [illegible]. Et [illegible] & quæ dicunt [illegible] & [illegible] plenum. Et si quidem [illegible] catholicam ecclesiam [illegible], [illegible] a sancta hæc universalis synodus. Hæc vero non fidelium catholicam ecclesiam, [illegible]

Spiritu Sancto, non Sapientiæ Dei dicebat esse creatam.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Similiter & ea quæ conscripsit Cyrillus pie & religiose in hac a Deo inspirandis scriptis sapientissimis, quæ contulimus, & abiecta sunt Theodori Pharanitanorum, Cyri Alexandrinorum, Monarchi Romanorum, Sergii, Pauli, Pyrrhi & Petri, qui hic profecto recensuit, Alexandrinæ Sedis Episcopi, & Nephalium & Sergianorum, qui ex quod diversis modis vituperantur & quæstionem in dubio ponunt Christi Dei nostri esse unum.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Hæc omnia nulla ex ambiguitate sunt manifestata, ut quod ab hac Synodo Sanctissimorum Sapientissimorum Patrum, omnes hæreticorum in medium afferunt, ex dictis

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Ab ipsis scilicet & manifestis, sive sunt per ea Dei placabilium dogmata commendata Christianorum fidei quæstiones, & tradita divinis tempestate omnia, omnes subscribunt & duobus naturis & naturaliter & operaliter in uno Christo dicunt esse & Deo placabilem, & omnia simplicem naturalis & passivus ex parte dicunt.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

O admirandum & omnibus venerandum! Quanta importatio & divinorum dogmatum ignorantia ecclesiastica dictorum in eorum qui nunc in diabolicum perfidiam, quod omnes Spiritus plena sit, quæ ad omnes spiritus vitæ spiritalem exclamavit dicens spiritalem, qui hanc hæreticorum indicat, dicens de illis: Et omnes spiritus prosequendo & persequendo per ecclesiam multiformes Spiritus Dei. Non ignorat ecclesiastica, sed omnia per omnia quæ non quæ quæ non in medium de hæreticis. Vt omnes omnes omnes

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ [illegible]

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ [illegible]

[illegible]

A [illegible] & [illegible] & [illegible] &

Revis. Eccles.

pingere voluerunt, non pictorum id officio, sed ministerio, videlicet sacrae scripturae. Eorum pulchra operum factura, & nullus eorum qui hoc fecerunt, depictam eorum opus, neque divina esset, denudari gestit: hoc gloriae eius solemnia operatus esset. Hanc igitur sacra libris Ecclesiae accipiendam ab Nobis tempus quidem ut eorum opus in hi libris depingitur, eorum fuit & eorum, atque ab auctore Christiano dictandis: & vita divinitus adjuvata verba sive mandatum dictantis ad pictorem, laudandum est & admirandum, & multis depictionibus pulchrius dictum. Hoc opus eiusmodi sacrae scripturae Iesu Christi ac laudantes eius, ut pulchrius, ordinatus sacrificium. Nam & & E ceteris, qui dicunt quia opera manu facta, tempore ab operante: & manus quod facientis exercere, accipiebat: & nullus eorum qui hoc fecerunt, ita dicunt, & ut hi qui hoc fecerunt vere novellata, atque quod efficere. Considerantes eum operari sacramentum & mandatum, per quem * potestatem accepit & & spiritum ad pictorem spiritus, accipiebat: & eius ad quemlibet respiciebant, adhibit & depictum est. Pulchro accidentes traditione deinceps eum

1 Cor. 12.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

* Sacrorum autem Nicænorum patrum ac fidelium doctrinam eam quæ propter nos homo factus est, nimirum Filium et Verbum Dei.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

[illegible] prædicamus, tantum pronuntiant, & non abundant. Quomodo illi Nicæni, qui plenge magnitudinem Christi Nicæni dicit Deum dominantem, unum Verbum Patris, alterum eum qui est ex virgine. Verbum Christum unum omnipotens confitemur Filium & Christum & dominum: & pingentes eorum secundum id quod Verbum eius factum est & habitavit in nobis, id est, homo profectus, valde velle & per factum. Circumscripsit est enim Deus Verbum carnis, id est profectus, non tamen quia circumscriptus divinitatem ipsa depingere. Deum, inquit, unum vide unigenam, intercessionem id est, & invisibilem, & incomprehensibilem: * sed humanitatem, ex duobus enim natum eorum Christum, & in duobus naturis indivisibilem, id est, divina & humana. Vere enim incircumscriptus, & non circumscriptus in uno Christo videtur: & tempo non intercedunt fabulosum principio adhibitum, sed tempus formatum tempus id formatum pulchrum eorum eorum figuratum. Neque enim integrum quod fabrica humana, ubique, aut imago quoque; prohibita enim differentia incomprehensibile & invisibile, & divina natura. Non ita quidem intuitus est, & conditio, & fit temporis: ita non intuitus & incomprehensibile, & ipsa ipsa dicit. Et multis aliquando hoc formatum ipsa humana imagine contineri, quod figuratum per pictorem humana de anima. Non enim informata anima primam imagine, sed

2 Cor. 4.

* de Sed humanitatem quod Eunomius hominem intuetur.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

C

Ἐκεῖνοι δὲ τῶν Νικαίων ἡ διαφορὰ τὸν τῶν πιστῶν τῶν ἀληθῶν τῶν ἐκ τῶν ἁγίων γραφῶν τὸν λόγον τῶν θεῖον.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

Πολλοὶ, φησὶν, ὁ θαυμαστὸς ἀνὴρ, μόνον λαμβάνουσι, καὶ οὐκ ἀναλαμβάνουσι. οἱ δὲ τῶν Νικαίων ἐκ μεγαλοφυΐας ἀλήθειαν τὸν Χριστὸν, ἡ Νικαίων ἀλήθεια τὸν ἐν τῷ λόγῳ τὸν πατρὸς, ἕν τὸν λόγον τὸν πατρὸς, καὶ ἕνα τὸν ἐν τῇ παρθένῳ. οἱ δὲ ἀληθεῖς λαμβάνοντες τὸν Χριστὸν ἕνα τὸν λόγον τὸν θεὸν καὶ Χριστὸν καὶ κύριον, ἡ ἀναλαμβάνοντες τὸν ἀνθρωπον ἐκεῖνον ἡ λόγος ἐγένετο ἡμῖν, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. περιγραφὴ γὰρ ὁ θεὸς λόγος σαρκὸς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὴν θεότητα ἐκεῖνον ἐκφῆναι. ἕνα γὰρ θεὸν ἴδε υἱὸν μονογενῆ, τὸν ἀόρατον καὶ ἀπερίληπτον καὶ ἀκατάληπτον. ἀλλὰ τὴν ἀνθρωπότητα, ἐκ δύο γὰρ φύσεων τὸν Χριστὸν ἀδιάκριτον, τὴν θείαν καὶ ἀνθρωπίνην. καὶ γὰρ περιγραφὴ καὶ οὐ περιγραφὴ ὁρᾶται ἐν ἑνὶ Χριστῷ. ἀπερίληπτος γὰρ ἐστὶ καὶ ἀόρατος ἡ θεία φύσις. ἀλλὰ τὸν χρόνον τὸν πεπλασμένον τὸν ἀνθρωπίνῃ εἰκόνι, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀόρατον καὶ ἀπερίληπτον καὶ ἀκατάληπτον. ἐν μόνῃ γὰρ τῇ ἀνθρωπίνῃ εἰκόνι

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
λόγος.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ
λόγος.

A & ipsa subsistentia corporis, videlicet carnalem, *modulis, nervis, ossibus, & elementis, id est, sanguine, splenibus, aqua & cuncta cholera; quorum superiorum in imagine nihil impossibile. Si enim hæc in imagine existerent, hanc eamque jam hominem, & non imaginem hominis commendarent. Ergo? prout ita cum religiosis pseudomonachis sive etiam pravitas vandalorum: ita pravitas dignas hæc quæ posuerunt.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

Nos ergo & Arium & Eunomium, & Eutychem, & Dioscorum, qui confitentur & mortuum in deitate vacuum esse Christi dogmatizant.

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

O incredibilem & audax tantum sibilum, & abominandam audaciam! Invenit enim ubique gratiam illa vel immoratio garrulitatis. Aut enim ignorant divisionem a se commentorum hæresiarum, ut ponunt Christi processum. Aut enim si Dioscorus & Eutychem hæresis contraxit, sunt Nestorio, & tertium adversantur, sunt pacis in superiore perfidiam. Atque ita non erubescunt, ut ita fiat, superare, aeternum & incarnatum Verbum Dei & Patris, addidit superiori hæresi aliam aliam hæresim, non habere dicens Christum aeternum verbum, sed pro aeterni divinitatis, quam & pellis tegitur. Dioscorus autem & Eutyches Nestorio dicunt duas naturas & subsistentias in Christo, ex adventu duas; aeternus contendunt, unam vero sonat duas; & pravel a regio vis incredibilis, quæ non dividit neque ad divisionem neque ad confusionem, ab apostolica & patrum doctrina sumuntur? Et quæ commentatio vel confusio catholica? Quidem Dei ecclesia pro veritatis potestate, cum Ario & Dioscoro & Eutyche? ait quod verum tamen fuit temporis tempus, & contemplandum, & ab apostolico mandato abere, quod ait: Sed ne velis *semper fit in gratia Dei sub* [Colos. 4.] *ordine*. Quare & abominatus multo crimination Ioh. dicens: *Si manebunt pater in filio:* [Ioan. 14.] *& vere & pater est in vobis manebit*? Cleri ergo, quod Indus & vere calumniantur ecclesiam Dei, nunc quidem dicentes eam vere Nestorio impia & divinos commisceri, plaguam in vestra hæresiarum dominium, nunc vero cum Eutyche ac Dioscoro idolatria confundere, tam manifestum est. Cum sepe obtinuit ut, quod contrarium filium tentant, filium nequit superare excidium. Si vero dedicatum, quod Nestorium secundum spiritum vestrum Spiritus ecclesia, nunquam, dicentes eum cum Eutyche ac Dioscoro esse. Si vero potest non quod [Ioan. 8.] [Ioan. 15.] [Ioan. 14.]

Actio VII.

A

TOMVS TERTIVS

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Et quia in Spiritu sancto, ab apostolis traditum, ecclesia profitetur, & hæreticorum commentum, gentilis fortitudo, ad nos dominus per prophetam clamat: *Confortamini manus languentes, roborate genua formidantes, dicite pusillanimis mente, confortamini, nolite timere.* Hæc dicunt.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Cum ergo ordinem sumo, fidelitate per B profitemur adoratione nostram ejusdem, per quem et ipsam recepimus. * Omnium quos deceptorum patrum, & fidelium ac orthodoxorum, per pacem & communionem & fidei unitatem fidem & confessionem eorum ut suscipiamus, ac nobis modum dictorum sui confessionem exigamus, aliquos ex illorum confessionem & ignorantiam, quos sicut per ignorantiam & confessionem est, dominum Deum per philosophiam naturarum nostri demonstrare possunt.

* Ut ita ipsum quoque ordinem pacis & communionis eorum recipiamus.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Cum ergo omnem obtendunt fabulam erroris Ariani. Omnibus enim fundis partibus mundi, quæ in fonte sex universitatis fundis perfectionem, ventilabit magnificentia in tertia complexa & in alia congregationem lucis dividendo, & subjungendo, & superponendo, quæ quadam fabulam ordinandi, primum dicunt, & abdicantes dicunt quasi demonstrant fabulositatem: & dum per Spiritum adventum non adjungunt, & sentiunt. Omnia enim quæ ad gloriam Christi Dei nostri, & commendationem in eum convertuntur, per primum fuit, & omnia quæ propter gloriam & commendationem diminutionis, & pugnæ & spiritualium fidei qui ex diversitate, fidei fuit, omnia & omnium commendationem ejus sic diversitatem, & superiora malum non fuit, primum quæ malum non pollum, & creaturæ creationem in primum. Dominus & confessionem delinquentium frequentant in Christianorum disciplinam malum in Christiana, & quæ non dicunt, nullum malum divinum, excepta in omnibus quæ per delinquentium in omnem fidei ad Dei Verbum. Et in æquali, quæ non recte manifestant, post & superiora, transmutando superiora, & non transmutando. Dominus Christus omnium tunc spiritum commendavit, ut dicunt: Cum omnia ? dicunt, cum in spiritibus quoque dominum & nomina, & omnium fundis quatuor mundi constituunt non adjungunt, superiora dicunt invicem dicunt omnia ? omnia dicunt, non dicunt.

Ipsum ut ignorant ab illo malum in hac vita disparatum spiritu, aut calumniantur fundum quatuor mundi, quod nulla mundi dicunt dominum. Et dicunt nominantes antiquos dispositionem Christi. Et Philosophia quidem rebus divinis aetatum, dicunt dominum Dei Ver-

Isai. 35.

Ut Filius Dei filium mundum commendat, subjungit Spiritum.

ΤΟΜΟΣ Γ'.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

Καὶ ἐπειδὴ ἐν πνεύματι ἁγίῳ ἀποστόλοις παραδοθὲν ἡ ἐκκλησία ὁμολογεῖ, καὶ αἱρετικῶν ἐπίπλασμα, ἐθνικὴ ἀνδρεία, πρὸς ἡμᾶς κύριος διὰ προφήτου βοᾷ· ἐρρωσθῆτε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα ἀσθενοῦντα θαρσεῖτε· εἴπατε τοῖς ὀλιγοψύχοις· θαρσεῖτε, μὴ φοβεῖσθε. Ταῦτα λέγουσι.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

Ὅτε οὖν τὰς τάξεις ἀναλαμβάνω, πιστότητι ἐξομολογοῦμεν τὴν ἡμετέραν προσκύνησιν τοῦ αὐτοῦ· καὶ τῶν ἀπατηθέντων πατέρων, καὶ πιστῶν καὶ ὀρθοδόξων, κοινωνίαν καὶ ἑνότητα πίστεως καὶ ὁμολογίαν αὐτῶν ἀναδεχόμεθα, καὶ τὸν τρόπον τῶν εἰρημένων ἀναπαιδεύσωμεν τὴν ὁμολογίαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἄγνοιαν, ὡς μὲν ἐστὶ τὸν κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐπιδεῖξαι τὴν φιλοσοφίαν τῶν φυσικῶν ἡμῶν.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

Οὗτοι τὸν ἀνθρωπίνου πλάσματος ἐπιφέρουσι. πάντων γὰρ τῶν μερῶν τῆς οἰκουμένης, ἃ τὸν ἕξ τῆς τῶν ὅλων τὴν τελειότητα ἐν τρίτῃ ἀναπτύξας καὶ διαιρῶν καὶ ἐπιτιθεὶς τὴν τῶν ὅλων ἀναπτύξεως τὴν τῶν ὅλων τὴν τῶν ὅλων τὴν τῶν ὅλων

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
λέγει.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
λέγει.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ratio ratio.

[illegible] Christi, & secundum vel in-
[illegible] cum humanitate, catholicam videlicet [illegible]
[illegible] Dei naturalibus [illegible]
& [illegible] adhærentes, per [illegible]
[illegible] Christi, & propriis ac naturalibus [illegible]
[illegible] Dei generalibus, [illegible]
[illegible] & [illegible] humanitatem, [illegible]
per [illegible] [illegible] [illegible]
humanas, & [illegible] ad [illegible] Deum [illegible]
ad [illegible], & [illegible] ad [illegible]
[illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Deus in.

GREGORIVS EPISCOPVS

[illegible]

*[illegible] Christum; si est numen quod est Christus, Deus est Deus. Ergo est unum Deus et homines. Ergo est unum Deus et homines. Ergo non [illegible], secundum quod [illegible] est numen sua; [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio sexta.

& [illegible] sed habent spiritum [illegible] [illegible] conversionem [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ λόγος.

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ λόγος.

[illegible]

A [illegible] sed [illegible] sed [illegible] quæ [illegible] ut [illegible] ut [illegible] ut

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS

Nequaquam, per omnem viam gradientes Christianæ religionis amatores, hæresibus propagationem, quemadmodum omnis ab orthodoxis, qui de divina dispositione dispensationis, regulam veræ fidei tenent, & hæresibus nullo pacto doctrinam. Sed eximium esse dicunt, [illegible] & in hac fortis abundantes, [illegible] esse putantur. Sed [illegible] Eutyches dixit: Ex qui [illegible] & [illegible] prædicto. Ecce quæ [illegible] Christiana dicit, quod prædicatur per illos [illegible] & [illegible] [illegible] quæ [illegible] Diodorus atque Theodorus Mopsuestiæ, et Nestorius de Eutyche & Dioscoro & Severo [illegible] [illegible] Eutyches & Nestorius [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγω.

GREGORIVS EPISCOPVS dixi.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actis Sanctis.

nihil homoousion, nisi quod operatur est per dispensationem suam; quia sicut id quod vis videri sapiens, materia sibi est hominem substantia per omnia perfecta, non separatam propriæ substantiæ personam, in eam adsumentem personam divinitatis assumsit: sic et unigenitus materiam pro quam, id est, pro substantiam propriæ offerit, non separatam hominis formam, ut subsistentia substantiam. Sicut ergo corpus Christi quod secundum naturam, substantia est, * neque divinitatis substantiam, sive naturalem est, quod adoramus, id est, ipse unus ipse substantia est; neque pro quadam substantiam quasi * substantiata. Nec enim id * naturalis est, ut dicimus, dominus Jesus, ut jam cernere quam substantia, propria secundum naturam substantiam ex ipsa assumsit dispensatio; sunt ergo substantia quoque, * non ut substantia unaquaque naturalis esset, per substantia Spiritus adjunctum sunt secundum, dicimus corpus Christi vivificatum secundum, quod divinitatem de commune separant, ad substantiam pertingere facit, Spiritus Christi sanctificatum secundum naturam dicimus est. * unaquaque, sed ipsum substantia.

* Ex duobus, id est.

* Substantia est.

* naturaliter.

* unaquaque, sed ipsum substantia.

* Ubi ergo substantia est, ibi et Spiritus sanctus adest. Ubi ergo substantia est, ibi et Spiritus sanctus adest. Ubi ergo substantia est, ibi et Spiritus sanctus adest.

A Et non dicis, accipite & comedite imaginem corporis mei. Sed & Petrus dixisset ei potioribus ut diversis dominis vocibus loquens, sed: *Ego accepi a domino quod & tradidi vobis*, gratiam se quæ nobis tradidisse, *accepit panem, & gratias egit, fregit & dixit, sumite & comedite; Hoc est corpus meum quod pro vobis frangitur*: hoc facite in meam commemorationem. Similiter & calicem poculum commixtum, dicens: *Hic calix novum testamentum est in meo sanguine: hoc facite, quotiescumque biberitis, in meam commemorationem. Quotiescumque enim manducabitis panem hunc, & calicem hunc bibetis, mortem domini annuntiabitis, donec veniat.* Ergo liquido demonstratum est, quod nequaquam dominus vel apostoli, aut patres imaginem divinam intuitione sine sanguine, quod per incorporeum affirmat, sed ipsum corpus, & ipsum sanguinem.

B Et nos fundamentum quidem * celebrationum, typos quibusdam sacrorum patrum hæc plus vitæ est tenemus: quorum est Basilius propugnator methodorum fidei & Athanasius defensor virtutum, & Basilius epistolas publicas superstitionis depositor, qui omne quod sibi soli est, planum reliquerunt dogmatum habere edocuit. Et non enim contrarios sibimet disputavere, omne quidem eorum in comparatione Salomonis dictum, quod in proverbiis legitur: *Considere parum in eum, & invenies quod multum valet*: hoc dicit; per parum de virtute, typos comparatum Christi prædicit mysteriorum. Aliter vero ex eodem dicere licentia, ut nostrum omnes secundum scripturas colamus, in omnibus divina obedientes iussa: Considerare appropinquantem sanctus dicit, & proponentes typos sibi corporis & sanguinis Christi, ut deprehendamus, & ut reputemus, & quod divinorum infirmitas, corporeas partes hujus perfecit assimilatione, quasdam T emoquam humilitatem formis, vacuata typi; quibus sacrificantes autem, corporis appropinquantes sanguis Christi divinum, sunt, & credantur. Ipse nos ait Jesus videntes vestrorum imaginem divinorum divinorum vitorum, aliam imaginem intuendamus, quæ non est imaginis corpus & sanguis: porro * sanguinem & aliam degustet, sophistarum primus * collidentes, adoptantes nominantes, dicit hanc divinam aliorum. * Ac corpus & sanguinem dantur, æquale quodammodo appropinquat annuntie, & amplitudo * sophistarum habet imperantem. Deinde de aliis mendacia sanguine gustantes quod sanctum, divinum corpus dominus est: & sanguis corporis est, non potest, est hoc divinum corpus. Ergo hinc hodie circumstantia, invisibili omnino manum ea quæ ab illis fabricata sunt. Sicut enim in aliis hæc non nobis visibiles, ita & ipsi propter contributione congressionem fortem tamen tradantur & verbum reddatur, adoptam pertinent quod intuemur, alia tabula pro alia * plumbibus pulli, aliquando quidem imaginem divinæ Christi corporis Christi * intelligibilis hodiernum modum, aliquando vero pulli, divine carnis. Porro hæc pulli sunt, quemadmodum super divinum, imaginalem formationem * vultum alterutrum vultum vestrum, quodamodo super eundem intellectualem conversionem.

Acta Dionys.

Cor. 11.

* de Celebrationibus, antiquos quos habent in liturgia.

Prov. 31.

* Ac corpus & sanguis.

* Ac sanguis.

* Ac sanguis.

* Ac

Actio sexta.

TOMVS QVARTVS.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

IESAIAE indemnes nobis obloquentibus, mutuet linguas suas, hoc ad legendum accipiat in die Dei exercitus, eorum nomen.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Mandatis nostris ingemmantur, nostros imaginum nomen suscipit in tradendum Christi vel apostolorum nos parvum esse habet, neque traditum fictum fuisse gloriatur illud, ut ex hoc ad sanctitatem ex eo quod commune est transferatur sed manus nostrae et mentes, sicut parvuli hoc pellet.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Longum habentes magni boni, adversariis nostris obloquentibus Dei amplitudinem & consonantia corde ac poetrine mente, nutrientes mendacia ingeniosa & mali nomen imaginum quae sub nomine Christi facta sunt, prorumpentes. Et si hoc de regum imaginibus dicere audeant, morte vindicandum fortiam generalissim. Putantur enim hoc & gravipere usque, quando de verborum & sensuum incertitudo fit. Putantur enim multi quae nobis sunt scripta tradita sunt, etiam imaginum fidei in ecclesia ab apostolorum praedicatione delata sit. Indicat tamen hoc & indicia de hominibus, quae ex diversis hilaritatis ordinationibus habet, & hominum quod fortium evangelium istum, sanctitatis adepti sit: quia hoc dictum ipsis domino, & in imaginem fortitudinis datur polet. Sicut illum autem & Christi imaginem herba quadam arbitrant, appropinquantes poti fieri, omnis imaginem consecrant. Porro hoc etiam in Scripturis Christianorum verbis, fortiorum patrum traditionem plenius tradiderunt, Basilius Magnus, cujus doctrina per omnes terrarum oriunt, et diversis Gentibus sua ministrantes autem fuit: Et Gregorius ipsius de carne & spiritu fuit, Nyssenus praesul, in sermone de Adelphio: Et Gregorius imaginem ab hominem in scripta, et carmineibus, in quibus sermo tabulae, quae ab antiquis de vetustate Christi, quae ab omnibus proceribus pellebat, in principio Scriptum fuit, quae ab Helenium habuit episcopum Arianorum, et in sermone fuit qui illum fugit fulbitus, quae vocant & non reformatum non ab legislatio. Cum illis depulsus Nicaeni episcopi * fuit ab Arianorum episcopis Septimiorum, * Septimiorum. Hanc. Sed quid nominat in hominem memoriam facimus, quae omnes fidelis patres ordinatione fulgentes delirantes et in mendacium ellenus perhibentes, quod parum non in quo est? Hanc illis congruit, et evangelium legendum minime tradidisse, nec imaginem depingendo: et ab hoc, et illud. Sequentur enim traditiones vel plenius formam evangelicam [illegible], et hoc publicum [illegible]

Matth. 16.

Matth. 5. Luc. 1.

Epiphanius.

Epiphanius Nicaenus episcopus.

Epiphanius Nicaenus episcopus.

ΤΟΜΟΣ Δ'

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

ΗΣΑΪΑ ἀνέγκλητοι ἡμῖν ἀντιλέγοντες, τὴν γλῶσσαν αὐτῶν δανείσαι, εἰς τὸ λαβεῖν ἐν ἡμέρᾳ πολέμου Κυρίου τῶν δυνάμεων τὸ ὄνομα αὐτῶν. Ἐν τῷ ἔτει.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

Ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

Ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων, ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῆς ἐπιφανείας τῶν ἁγίων ἀποστόλων τῶν ἁγίων.

Ἐπιφάνιος.

Ἐπιφάνιος Νικαίας ἐπίσκοπος.

Ἐπιφάνιος Νικαίας ἐπίσκοπος.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
λέγει.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
λέγει.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
λέγει.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

Actio sexta.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Notum autem quia catholica ecclesia omnem sinum, amplectitur et diversitas, quia [illegible] quemadmodum legit hoc [illegible] [illegible] sanctorum, et sacrorum [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

[illegible]

GREGORIVS EPISCOPVS

Legit.

*Vt quamuis diuinum sit quod fieri [illegible] Christianorum ecclesiis [illegible] Christianorum [illegible] & pagorum [illegible] [illegible] [illegible]

Rom. 1. 19. 20.

Deut. 5.

1. Cor. 13. 12.

GREGORIVS EPISCOPVS

[illegible]

Quæcunque enim cognoscimus, [illegible] Deum ad [illegible] cognoscimus. Sicuti enim quæ Deo placentia, [illegible] Deum, [illegible] Deum, [illegible] Deum

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

[illegible]

EPIPHANIOS ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

[illegible]

A [illegible] sanctorum fidelium per ambitionem exhibet, hæc profecto tantum per [illegible] adhibitis. Contemplemur autem prædicta sic * verificata, ratia facta. Ratio ita verificata.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Sigmundo autem et superinducitur martyrum omnis, et qui abundantiam gloriandi assumitur, per quam nobis dicere hæc incomprehensibilia, concilium facit, et sanctorum chorum, in eis gaudet, cum propere audiat? Ait enim ad eos, qui conspiramus sunt Christo, confessione sive, in quibus vitam contemnunt, atque conformes* sive gloriæ ipsius, quibus, ut sunt dicunt eloquia, dignos nos esse mundo, non videbimus gravitate sunt pugnæ? Nisi enim est Christianus, qui sunt reservationes habet, dominum cælorum gaudium mundo est, et sanctus, qui cæli et terræ gloria refulsit, in tristitia et morte martyris repetit tamen? Nos enim ab illinis non suspicamur prudentiam fidei nostræ. Ecce dominus Dominus prædicantibus fidem, incorpulat eos, dilaqueat a dominibus refunctum habere.

* Sunt, et [illegible] Sunt. Rom. 15.

Mat. 6. Luc. 4.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

C A [illegible] [illegible], [illegible] simplicitate fortiore ad [illegible] [illegible]. Sed qui prudentiam scripturæ habent & non virtutem, simplicitatemque colunt, [illegible] & [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

Rerum Eccles.

dabant? & nos non eos collaudemus sicut pe-
gitis neque Deum qui super omnia est, neque
Sanctos eius, per hereticorum libros, quos
ex alienis conquisitis approbamus. O hæ-
reticorum & amentium! Cum enim homines
prædicabant sanctos Dei, & ipsi sanctis
fidelibus exterminabant ad martyrium, & commo-
nitationem omnis divinæ et per traditionem.
Deinde et abdicationem contrarii, dicentes
non licet & intelligentiam dicunt
et, dicunt.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Super hæc ergo commune et generalius [a] edi-
dit sedes, prædicamus et ut divinum insinuat
scriptura. et ita prædicabimus parvulos nostros
unanimiter confitentes verbo, et in
[illegible] confitentes quam incomprehensibilem
[illegible] quæ humana habet imperfectionem: quæ autem spiritus, dicitur et vivens
sic et Dei et firmitatem primam quidem
[illegible] et quæ sunt divinorum dicta, quæ
sit: Spiritus est Deus, & qui adorant eum,
in spiritu & veritate oportet adorare et in-
venire. Nemo Deum vidit unquam: et, ne-
que oculos mortalis, neque speciem quæ vi-
dibile: et Deum quem nos per sua mirabilia
cognovimus, et mirabilem.

[a] Gr. de genere

Joan. 4.

Joan. 1. Joan. 1. Joan. 1.

EPIPHANIVS DIACONVS & cæteri dicebant legit.

Cum igitur ostis, fremebam quod illi vi-
debant, disputata contraria perversione, nostra
mentem, & scripturam verbis mentiri. Nam et
contra hæreticorum de divinam scripturam sed
quam quam ex religione ecclesiastica, quæ
per Spiritum Sanctum recte dicta sunt, mali-
gnis et falsis suis abdicantes. Et hæc sunt
prædicantes apostolorum nobis, Petrus
vehement dicens: Quæ nobis de mandatis
prædicantes secundum sua delicta. Propterea
et enim hæreticis, secundum sua delicta
prædicantes divinorum. In eorum scriptum
dogmatum. Generalem enim sancta prædica-
tionis, dicentes: [illegible] sed [illegible]
[illegible] in disputationem Christi
secundum carnem filium adorantibus,
Arius & Eunomius; & qui parva ipsos sunt,
et spiritum & divinum prædicantes non
[illegible] et per hoc a recto [illegible] tetro
[illegible]
[illegible] Nullus autem apostolorum nunquam
[illegible] nobis [illegible] Nemo ipsum
[illegible] sed per [illegible] Filium
[illegible] ad particulam [illegible] ab, dicens,
[illegible] Deum Verbum,
quem habemus in cœlis vivi, [illegible]
[illegible] & confitebantur [illegible] & apostolorum
[illegible] dicunt objectio, quod [illegible]
[illegible] dicunt de [illegible] * dicunt, fo-
[illegible] quod illi [illegible] Nullique
[illegible] & & [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
λέγει.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
λέγει.

[illegible]

A tione, inquit, quod illud quod dicunt, Deum nemo unquam vidit, semper divina natura fuit ignota: & illud, semper eorum quæ audistis, semper eorum quæ vidistis, & testificantur quæ super lumina, totum evangelium subverterit. Et enim prorsus illud quod fertur, Deum do- Matth. 11.
mine disputate fore; &, Deum dominum ad fe- Matth. 5.
dere quæ ad fe pertinent: Et dominum dicit, Fa- Luc. 1.
cinus fertilem phasiolo: vel cum ita quemadmodum Luc. 1.
gentiles, deorum ac formas, dicitur esse & genitorem: hæc super humanitate. Illud autem: Semper eorum quæ audistis, semper eorum quæ vidistis, super divina delibatio. Secundum id autem quod homo factus est perfectus Deus, Luc. 14.
Verbum, ut prædicatum, & nomen audivimus, & ipsorum quæ videmus etiam post resurrectionem. Palpatus est enim, & apparuit discipulis, dilectus est de regno. Deinde & divinamente mirantur & admirantur quam Christiani * virtutem & incomprehensibilem sublimitatem, & humanam adoratione adorationem tribuunt. In his quippe duabus rebus est illud quod apud nos provenit est, quare & Christianum vocamur: nam & appellantur. Dicunt enim, quia divinorum Dei admirantur & honorantur imaginibus ostensis Christi, & quia incomprehensibilem divinam naturam circumscribunt. O admirationem & delibationem, & quadam hæc aliud arcana! Nam nunc locum habet sermo, sed multo deplorandum est & clamandum. Christiani quippe adoratione quæ in spiritu & veritate est, neque Joan. 4.
imaginibus, neque divinæ figuræ crucis impertiri fas, sed neque invisibile & incomprehensibile penitus imaginem inopinate formare, sed frustrandum quod Verbum caro factum est, & Luc. 1.
habitavit in nobis, ea quæ humanæ dispositionis ejus sunt, pingere & * imaginare. Scriptum quippe ipsum spiritus est Dei, & res quæ videmus oculis, in spiritu & veritate operantur, adoratione, adoratione & servitutem quæ pertinet ad Deum, qui est Deus, quasi per omnia in Trinitate laudetur, adoremus. Nam Creator rerum omnis de visibilibus imagines delineans & affinia figurantes, secundum principalem adorationem illuminat, & honorabiliter adoramus. Vita nostra & homo, sic * claudentia [illegible]
[illegible]

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

[illegible]

Ἀνάθεμα τοῖς τὰ ἀνάθεμα ἀναθεματίζοντας, καὶ τοῖς τὰ ἀνάθεμα ἀναθεματίζουσι, καὶ τοῖς τὰ ἀνάθεμα ἀναθεματίζουσιν

A tionem disputationem, ut quasi ex hoc
simplicitate decipiant, quasi de ejusdem sen-
gnificant delicipientibus apostolos hæc prædi-
cantes; præsertim cum illa quæ ibidem fuer-
unt, manifestam habeant explicationem. Vo-
luerunt enim & quadrupedum & serpen-
tum nominum fieri, de quo Scriptura
clamante potius quam mentiente. Novimus
hæreticorum Phoenicum possessiones, quas Ægy-
ptii olim bovis colebant, & alia quadrupe-
dia, & volucris divisa, & reptilia, & cæte-
ra omnia hæresiarcha, & solum alia nominat:
Pulsa vero solum & ignem. Graecis au-
tem sapientibus omnia ignorantibus, sed & Hebræorum quibus, ut libri Re-
gnorum narant, & prophetarum testimonio.
Nam dicunt, quando falsa fuerit fata gen-
tes, & obstinatam est responsum eis verum,
nonquam credidisse in Christum, et pri-
quam credidissent, semper nonquam credi-
dissent; manifestum enim hoc. Si enim ab-
ierunt, postquam credderunt in Christum
gentes, relinquentes ac idola dereliquerunt, ab
confessione Christi Dei multi prophetarum
formidant ipsos mendacia vocat, quæ pro-
nuntiata sunt de eodem. Ecce Israelitæ
fuerunt, & obstinatum eis responsum est per
eum vates. Et: *Mirabilem mihi sunt ex-*
pugnam ab eis, super profundo sabbatorum
meum: ego quis prædicat de dolis meis
non faciam eorum. Si vero ab apostolos Dei
& vestra fuerunt, & nunc Christi advocatum
vestra fuerit in suppositum eorum, dicite
fortitudinem, vera est advocatio Christiana
secundum quæ nunc de re effectus, & ab
dicunt dicit ad eos Dominus: *Et ubi in ea*
quæ fuerant malitiam, fuerunt eorum, ma-
litiam fuerant. Igitur malignæ ac negligentes
apostolorum & veritas fuere suspicere
vocis suspicantur, sed non quam be-
lata nobis mysterium dispositionem Christi
Dei nostri, qui ipsum redempti homi-
nis ab omni idolorum, parvuerit, & ne in
glorium mundum: sed nobis ex omnibus Chri-
stianorum. Confessione enim novimus, ab omni
idolorum & ab omni religione gentili
Christum virum Dei nostrum in profundum
fos, quæ secundum carnem ad nos
venit, non potuit abscondi. Porro si ipse
hoc solum confessum fuit, solum, non
confessorum, non recusantem ipsi habent.
Vade adversus eos apostolos ait: *Quid*
enim dolet, quod non accepit? Et si accepe-
runt, illum retinuerunt confessi de-
bentur, & hæreticorum imagines, quæ sunt
existitates decoris in creatione ignorant
nobis effecta, & contentiosum evangelica
per tui in omnem nobis allegatio in com-
mentationem & relationem evangelicæ lec-
tionis, sunt cochlear dulcem est. Et igitur
alia quoque apostolorum verba præ-
ponunt, dicentes: *Et si novimus Christum*
secundum carnem, sed nunc jam non novi-
mus: per fidem enim ambulamus, non per spe-
cies. Et nudum profitemur hæreses interpretes
& magistri magnorum. Inanes ipsi
qui fulgentes enim & lapide pretiosis
magnitudine, incorruptum apostolos dictum
quod ait: *Itaque et hos nos novimus secundum*
secundum carnem. Et si cognovimus secundum
carnem Christum, sed nunc jam non novimus.

Antiq. 11. 12. 13.

Ezech. 18.

Ibid. 18.

1. Cor. 4.

2. Cor. 5.

Hom. 2. in 1. ad Cor.

Antiochenus

lis dicit. Neque enim nativitas secundum carnem filiorum, quod nunc de te in carne facit, sed ante ella carnem patris, & deitatem vere filium spiritu, & alium novimus unigenitum & consubstantialem, & eiusdem, & coæternum cum quo in cœlis est. Iterum quidem, dicunt, ille Christus dicendus est, qui de Deitate

1. Cor. 1.

Et si novimus secundum Christum secundum carnem, sed nunc jam non novimus. Hic autem, tamquam carnem disputat, & nunc non est cum corpore; alibi, quando & carne in carne est.

Act. 1.

Hic quem Iesus, qui adsumptus est a vobis in cœlum, sic veniet. Sic, quomodo in carne eum vidistis. Quomodo ergo ait: Et si novimus secundum carnem Christum, sed nunc jam non novimus? quia & si pulchrum novimus Christum, sed jam non non. Nunc nobis non secundum carnem ille, est in potestate ille; & non secundum carnem ille, in potestate non est. Christi vero ille secundum carnem, est in pulchritudine ille naturæ; aspiratus, exundo, ejaculando, fatigando, dormiendo. Potestatem vero non habet, nec dolore sentiens est in ore ejus. Vnde & dicebat: Quia ex vobis arguet me de peccato? de justitia? Ut ne primum mundi hujus, et in me non invenerit quidquam. Ipsum non secundum carnem Christum ille, est jam ab his vinculis liberatus, & non obligatus carne ille. Eximus enim ipsi vinculis pulchritudinis orbem, impossibilem eum habens & non capabilem: in quod si non transiissent, contigisset corpori nostro illius corpori similitudo ejus. Tertiam Cyrillus Alexandrinus propugnans Eucha. libri tertii, explicuit nobis idem dictum, talem interpretatus: Non quia factus homo est non genitus Dei Verbum, & radix genitus apparuit fructuosa, non jam genitus quod est ex Adam, sed in [illegible] intelligendum & conformem transformatum est eum. Non enim tantum sub nomine, sed sub ipso Verbo quod vocatur vivificat & natura est in carne, id est, in naturam carnis, quod est corporis. Non enim hoc dicit Verbum, quod non de in carne Christus. Nam cui dicit, Nemo novit novimus secundum carnem, non tantum hos significat, sapientes quemadmodum mortuos est; hos enim carne interfecit. Ergo quod dicit, non est Iudaicum est cum Verbum, & pro omnibus mortua est: & de cognoscimus eum secundum carnem, recognoscimus ea jam non novimus. Nam & si est quod in carne (relinquit enim carne ire, & ascendit in cœlos) sed superna carnem intelligimus. Non enim jam mortua, neque alium aliquem carnis intermissionis fuisse, sed hic nominis est pocius tamquam Dei. Videte ergo adversus, quia non solum apostolica verba perverterit, sed sanctæ patrum adversatus, qui eum per secundam dicta Christum pulchritudinem illorum poli confirmationem obtulit, & non dixerit tamquam conformem effecit corpori claritatis ejus, non secundum carnem arbitrari, id est, non frater secundum adoptionem. Porro non indigna horum perfugi omnino pervenit, [illegible] quem quasi [illegible], verum quemadmodum * glaciem dissolvunt, & vinum non [illegible] solubilem, sudant & [illegible] vitium in principio & fuerit indurandi, in profundum [illegible] divergunt. Verum nobis [illegible]

* [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

D [illegible]

E [illegible]

[illegible]

ΤΟΜΟΣ Ε'.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ λόγος.

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ λόγος.

[illegible]

TOMVS QVINTVS.

EPIPHANIVS DIACONVS logo.

[illegible]

GREGORIVS EPISCOPVS logo.

[illegible]

Acta VI. Syn. ... sibi ipsi contrarie de idolorum cultu ipsi ... eorum imagines, quas per omnem ecclesiam habent, pertinaci retinuerunt.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

* Ex Iustinianeis Novellis, Novella 146. Cap. 1.

* Amantes siquidem veritatis omnes non gaudent sermonem, non quæ dicunt legunt, neque volunt Ecclesiæ publicam, & divinam videlicet, nominamus matrem & fidei confirmatricem, mentem, & quæ ipsorum & non propriam voluntatem calumniantur libros, mittunt ad nostra ministerium, sine voce dicentes divina, *Sinite Christum & non fodere*, Gentes ab evangelistis dicunt: *Ecce venit ex vobis, sed non prius ex vobis, sed ex ipsis ex vobis, permanebitis autem manentes*, Et ipsum Christum apostolis dicunt: *Quia ut videamus post discessum meum hoc gratiam in vos, non permanente gregi, ut videamus discipulis post te*. Et videri ut qui non dicunt per phylacteria & mentem Judaicam. Et

Matth. 10.

Joan. 4.

Joan. 16.

Joan. 4.

Matth. 10.

Matth. 10.

Matth. 10

A libri magnis in operibus de homine, Gregorius Nyssenus Gregorio Theologo, Gregorius Nyssenus Gregorio genitori, quos quoque alios sanctos memorant, & Iustinus, neque a degis non stolle sanctos colendos, nullo & Gregorium sancti non accepit. Insuper & Ambrosius, Amphilochius, & Cyrillus Hierosolymitanus. Si igitur qui quotidie hæresis expoliantur, deberent contra venerabiles imagines, si non corpusque dicit a fonte parabos qui tunc in vita perierunt, quomodo fieri dicit quæ ipsi sancta quæ non recipiunt, nec qui in morte fraudatorum dominum, & Sanctus ac Sanctorum defensorum, qui nec diligenti nostra digni sunt vocari, contra sanctorum recipiunt? Alii fideles se sanctorum expulsis. Convertere * ad da fumum qui hoc contra ecclesiam sed fuerit in nobis de Christiana diligentiam apostolici dicta, traditiones quas accepimus, & prædicatione nostra servantes decernimus, & mandatum hoc esse Domino. Libri enim sancti patris nostri Epiphanii, sive qui dicunt Anonymus, sive cuiquam, in omnibus enim tractatum diffamantur, & omnes eorum vulgantur, & propterea per universam ecclesiam quæ sunt. Hæreses autem sanctorum quæ contra venerabiles imagines nominantur, dum vel ita per universam orbem libri non nominantur, sed hæc nostra sunt, & si esset non in paradiso cultus. Sed ille qui dicunt Anonymus sancti Epiphanii, in omnibus est ecclesiis dictum, ita & ipsi dictum esse ipsum. Sed si omnes & alteri & fidei, non dicunt ecclesiæ catholicæ magni sunt, neque apparuerunt. Ergo non esse, ut pro libri in omnibus ecclesiis & antiqua traditio dicunt. Si recipiunt autem hæreses eorum, ut ut quæ sequuntur, quod tradit Epiphanius adversus hæreses qui sunt quam legislationem catholicæ ecclesiæ; quod neque quam eorum est. Confirmamus eum

B dictum, secundum vera patrum doctrinam ecclesiæ catholicæ servantes. Eremus facta fuit patres, qui in quarto & universali sancta Calchedonensi synodo congregati sunt, epistolam quidem quæ dicunt Ibæ episcopi Edessæ ad Maris Persæ, nostrorum, ut ut Nestorius condemnatus, tertia & quarta synodo patres. Hæc autem congregatum. Non enim visum apparet, quod Ibæ dicit epistola hæc in sanctorum non Ibæ sanctorum dilaceratus, sed epistolam quæ dicitur Ibæ: dicitur autem, hæc non esse. Ita ergo & hæc sanctorum adversus omnipotens, quæ contra venerabilem imagines sunt, dicantur quidem a quibusdam sancti Epiphanii esse, sed nullo modo sunt, ut demonstratum est. Eremus complens dedicatione in Cypriorum, nullo ejus dictum, nominatus illud epistolam sanctorum patris; & non multo alio contrarius publicam imaginem quæ sancta sunt incisorum. Et si illa adhuc venerabilem abominantur, nullam imaginem quamvis dicitur quæ imagines hæc depingunt: habent omnia quæ subsistit, & veritatem sanctorum inpertit

C

D

E

quia non parva ratione hæc, sed Manichæ-
ræ quidam sunt: quos fugiunt et fideles ortodoxi plures. Ipsi enim & consilium in-
troducunt, hanc religionem omnino corrum-
pere, quippe non secundum humanorum
Dominus verbum cum fidelibus disputantes,
sed per phantasias & conjecturas. Propterea
& ille phantasiam quidem, sed pro alio mortali-
do, profertur hæc.

GREGORIVS EPISCOPVS dixit.

Quæcumque autem ab ipsorum discipulis in ar-
monia, sive dicta: Sapientia est fidem habere in
cordibus, & non in verbis. Quæ vero in cordibus est, facile dicitur: quæ vero in prædicatione
versatur, illa est multo amplior.

EPIPHANIVS DIACONVS dixit.

Sapientia est fidem habere in cordibus, & non in verbis. Quæ vero in cordibus est, facile dicitur: quæ vero in prædicatione versatur, illa est multo amplior. Observantiam autem, & oculos
[illegible], & [illegible] quæ ad [illegible] pertinent, [illegible] & non [illegible] Observantiam [illegible] & [illegible] pertinent [illegible] & [illegible] Sanctus enim [illegible] & [illegible] quæ [illegible] & [illegible] & [illegible] &

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

Conc. gen. Tom. VII.

Rectos enim, inde alegationem, & secundum propriam sententiam omnia colligentes, magnanimiter ambo Patres & Sanctos dicta probantes in ratificationem, affirmant.

GREGORIVS EPISCOPVS
dixit.

Sanctorum Chrysostomi dicit ita: Non per scripturas sanctorum profecto fraudem, non corruptam vocem, sed commentum omnipotentis libertatis. Quæ enim ab illis dicta sunt, commentum omnipotentis sunt. Mirum enim non est si [illegible] *omnipotentem sanctos; non Ecclesiam, sed mundum et scripturam divinam disposuisse, sicut ipse vult. Et sicut ipse et ubique commendavit, et nos hortatur, et omnipotentia sua mandavit, etiam quidem omnipotentia sanctorum ministerio, quia in David, inquit, mirabilis operatus est Deus, psalm.*

EPIPHANIVS DIACONVS
dixit.

Nos quoque alapi contra qui tollit sapientia in Salvatorem [illegible] Sed expositionem fecit vel dixit. Evidens quoque manifestum est, quia [illegible] & [illegible] & [illegible] &

ACTIO SEXTA.

prædicantur, ipsi poti ejusmodi servitia, & divinæ confessionis, ac divinæ ministrationis, absque quo qui ab Deo omnis Deum, omnibus servire Christianos secularis, & idolatriam exercent, procumbunt. Parce domine populo tuo, & ne dedas hæreditatem tuam tuam Christo Christo. Omnes enim qui nomine tuo vocantur, confitentur te redemisse eos ab idolatria dæmonum pulsare patere & servire: atque poti ejusmodi tuam, sed qui divina ministrantur dignitatis fuerit, longiquam caverit fuerit, ut divini ministrantur sub velo dæmonum idolatriæ omnes omnes offerentur: sed non sibi redemptores nostri pulsatur: Domine parce ut alium ministrat, nomen meum nominatur: Tibi in ipsi, & fortitudinem angelorum nostrum, & turrifidimus omnes apostolorum, prophetarum, martyrum, & ejusmodi patrum: Habemus enim in conservationem omnis tuæ nobis, & in gloriam tuam, ut fidelissimus ad magnificentiam tuam, figuram divinæ cruis, & compositionem tabernaculi, & magnificum palatium, non tam & alia plura vide fuerunt: & hæc fidelissimus, eo quod in nomine tuo fuit & Ecclesiam. Sed * ad omnem ebriosorum, lingua mendaci vana periculosi sunt, propter quod ac * prædicta omnia omnia gaudebant. Non quemadmodum hæresis illaudatur, nostræ obligantur, invenitur apparuit nondum longe a gloriam vestram est gladio ejusmodi. Sed ex ea quod auctor est habuisset ejusdem vitiosi, hæc profecto, ita dicentes

* Ex ejusmodi obligatione dictum longe.
* pati.

GREGORIUS EPISCOPUS legit.

Sanctum est Amphilochium Deum dixisse: Non autem se ipsum ut ipsum perfecit sanctum per virtutem sanctitatis, et figuram, quemadmodum sed ipse habuisse; sed contemplationem rerum sanctarum vocavit.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

Ὅτι ἅγιος ὁ Ἀμφιλόχιος ὁ θεὸς εἶπεν· οὐκ αὐτὸς ἑαυτὸν ἁγιάσας τελείως, ἀλλὰ τὴν ἁγιότητος ἀρετὴν καὶ τὸν χαρακτῆρα, ἀλλὰ τὴν θεωρίαν τῶν ἁγίων ἐκάλεσεν, ἀλλὰ τὴν ἐκείνου ἔχων.

EPIPHANIUS DIACONUS legit.

Hæreticorum ergo propterea est tacita prudentiæ infamiam. Nam in quo habente Christum, fuerit, nullo modo fortium parvi invenitur infidelitatem, sed fortitudinem collaudat, & fortunatum, nostra fidelitatem obtinet, & gratiam virtutem, ubi, hæc invenitur parti, & ut ad indicandum non exigitur, convertitur eorum. Non enim ab ipsorum ancorum dici fidelium, aut deprimitur: sed ad intuendum valorem habere virtutem rerum, & in locis ut ipsorum dictibus, & in imagines fortunatorum illum deprimitur: non minus dignum hoc a nobis laborare cellulas, vel in imagine honorem deprimi: sed ad intuendum habitum hoc, dicit prudentiam est, fidelem. Non enim eximus publicus fidelium ad fidelium nostrum ad fidelium nostrum cruciatus, sed ipsa ab ipsorum publicum ipsorum eorum per imagines publicus ipsorum, fidelium & imagines eorum memoria. Tamen enim formam ipsius hanc fidem commendat, & ad

ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

Ἀλλὰ τὴν τῶν αἱρετικῶν ἀφίστασθαι τὴν ἀφανίζουσαν τὴν φρόνησιν καὶ τὴν ἀπιστίαν· ἐν ᾧ γὰρ ἔχοντι τὸν Χριστὸν, οὐδαμῶς τὸν ἀπιστίαν ἐλαττοῦται, ἀλλὰ τὴν ἀνδρείαν τὴν εὐφραίνει καὶ τὴν πίστιν ἡμῶν κτᾶται, ἐν ᾧ ἡ ἀρετὴ εὑρίσκεται τοῖς μέρεσι, καὶ τὴν ἀπόδειξιν οὐ δεῖται. Οὐ γὰρ ἐν τοῖς ἁγίοις τῶν ἀποστόλων ἀφίσταται, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς εἰκόσι τιμὴν ἀφίσταται·

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A pœnis sacrorum repulsi, deiecti, & omni
publica, honorum et emolumentorum, & omni-
um deinceps fruendi facultate et libertate. Deinque
fideli diversorum verborum collatione affirmare
etiam sententiam omnibus semper hæreticis,
& omnibus pertinaci opinione pertinaciter
obstinatis, diligenter praefatum populum edoceri.
Ac vero prius per ipsos scripta per ipsos
secundum vera Sanctorum ejus Sanctorum in
Sanctam Synodum, cum separatim petunt * in-
dicari. Hinc autem & ea ante disputata
Ecclesiæ Sancta Christum hæreticis judicia, cum-
que ac sancta vel quæcunque minorum Sanctorum
ac ceteros in mercede transmittit, cum vel.
Sanctissimo autem principe & omnibus modis,
ab quibus monumentorum dedicationem, fe-
rentur libros & * quæcunque. Quoniam alias vel-
quasi ante a vitae, spiritu vel cum quæ pe-
dicebant, vitalis rerum mutatione factum, quia
& * pulsa facilem hæpit, et non laborem in-
gi multum, mentalis dilectionis & * impe-
bolis. Sicubi autem vero in falsis mentis &
vitæ philosophiam Spiritum. Et, ut ejus
est pulsus, * ipsum arbitrat: et autem nihil
apparet, ultimum discutiat vitandum. Do-
cuisse autem eos ad principem duo mihi,
tuo non quidem mutatum, dicunt esse pot
largum ingenio temperatum regnum monstra
pudore tuque conducunt. Nunc ita omnia
C quidem tuorum, conditione vitæ vos-
tuos debet autem imperantem, nihil pe-
gimus ad agendum. Verum cum ipse alios
mentis laudantes pulsant, vitæ mutatione de-
bus Catholicis ipsos, quod ipsum plurimum
illorum, monachis & tuum certiorem fu-
vitam. & non quidem aeternum eum offendere,
dicto vero mutatio indicatur pec-
cannis & hæreticorum. Nam autem mu-
tandum ab illa fonte ad hanc mutari pi-
dicunt; & vitæ quoque adhuc arbitrat,
quantum magis commutant colunt mutam
pudorem pulsus & Spiritualem temperant,
affectionem videlicet quæ illa cuncta ad-
vertunt. Cumque progrediuntur mutatio
mutatio, cumque quidem in parva mu-
cuit jam ad ipsa repulsus; & non
quidem apprehendit caput & inclinant ta-
mentum, publicus illum apparatum ad pa-
mum vitæ fuerit: et ita illatus fui-
dabat dicunt. Multum & omnium parte
hæreticorum videntur. Lacrymas hinc, &
mitis pulsa fumorum cecidit. Surgunt e-
nim parte ita pulsus, liquido videntur, ut
dicunt vitandum ita a labia fuerit, & in-
mentis videbat abest. * Vitandum quidem hæc
& iterum ipsos dicunt in falsis vitiosis
sed & falsi, extendunt manus ad cælum, in-
vocant Deum mentem in pulsus. Omnes ut-
tem ut, videntur ipsos ipsum ipsum, quod
hoc est Christum adorandi & repudiandi
quod ipsi indicant esse antiquos pulsatio-
quæ illum impulsus. Illos vero & pul-
pulsatum ipsum alia vitiosorum pulsus
hæreticis, cum autem illos & illos ab-
tionem dominum ipsum ipsum & vero
in vitalis fumum fumus cum mutatio ad la-
bum capitis, sed modestia vitalis in fuga ipsum
ipsum ipsum & diversis hæreticis quantum ad in-
tempestum & bonum vitam populus. Vique

B pœnis sacrorum repulsi, deiecti, & omni publica, honorum et emolumentorum, & omnium deinceps fruendi facultate et libertate. Deinque fideli diversorum verborum collatione affirmare etiam sententiam omnibus semper hæreticis, & omnibus pertinaci opinione pertinaciter obstinatis, diligenter praefatum populum edoceri. Ac vero prius per ipsos scripta per ipsos secundum vera Sanctorum ejus Sanctorum in Sanctam Synodum, cum separatim petunt * indicari. Hinc autem & ea ante disputata Ecclesiæ Sancta Christum hæreticis judicia, cumque ac sancta vel quæcunque minorum Sanctorum ac ceteros in mercede transmittit, cum vel. Sanctissimo autem principe & omnibus modis, ab quibus monumentorum dedicationem, ferentur libros & * quæcunque. Quoniam alias vel-quasi ante a vitae, spiritu vel cum quæ pedicebant, vitalis rerum mutatione factum, quia & * pulsa facilem hæpit, et non laborem ingi multum, mentalis dilectionis & * impebolis. Sicubi autem vero in falsis mentis & vitæ philosophiam Spiritum. Et, ut ejus est pulsus, * ipsum arbitrat: et autem nihil apparet, ultimum discutiat vitandum. Docuisse autem eos ad principem duo mihi, tuo non quidem mutatum, dicunt esse pot largum ingenio temperatum regnum monstra pudore tuque conducunt. Nunc ita omnia C quidem tuorum, conditione vitæ vos-tuos debet autem imperantem, nihil pe-gimus ad agendum. Verum cum ipse alios mentis laudantes pulsant, vitæ mutatione de-bus Catholicis ipsos, quod ipsum plurimum illorum, monachis & tuum certiorem fu-vitam. & non quidem aeternum eum offendere, dicto vero mutatio indicatur pec-cannis & hæreticorum. Nam autem mu-tandum ab illa fonte ad hanc mutari pi-dicunt; & vitæ quoque adhuc arbitrat, quantum magis commutant colunt mutam pudorem pulsus & Spiritualem temperant, affectionem videlicet quæ illa cuncta ad-vertunt. Cumque progrediuntur mutatio mutatio, cumque quidem in parva mu-cuit jam ad ipsa repulsus; & non quidem apprehendit caput & inclinant ta-mentum, publicus illum apparatum ad pa-mum vitæ fuerit: et ita illatus fui-dabat dicunt. Multum & omnium parte hæreticorum videntur. Lacrymas hinc, & mitis pulsa fumorum cecidit. Surgunt e-nim parte ita pulsus, liquido videntur, ut dicunt vitandum ita a labia fuerit, & in-mentis videbat abest. * Vitandum quidem hæc & iterum ipsos dicunt in falsis vitiosis sed & falsi, extendunt manus ad cælum, in-vocant Deum mentem in pulsus. Omnes ut-tem ut, videntur ipsos ipsum ipsum, quod hoc est Christum adorandi & repudiandi quod ipsi indicant esse antiquos pulsatio-quæ illum impulsus. Illos vero & pul-pulsatum ipsum alia vitiosorum pulsus hæreticis, cum autem illos & illos ab-tionem dominum ipsum ipsum & vero in vitalis fumum fumus cum mutatio ad la-bum capitis, sed modestia vitalis in fuga ipsum ipsum & diversis hæreticis quantum ad in-tempestum & bonum vitam populus. Vique

D ipsum et ipsum pulsus ipsum ipsum, ipsum

Actio VII.

hæc & plura eiusmodi [illegible] ipsa Scriptura. Porro attendendum, & solitos esse [illegible] perfectis pietatem, & [illegible] diligenter, ut [illegible] quæ oportuit, ad [illegible] Ecclesiæ. Tradunt autem quæ ex divina Scriptura didicistis, [illegible] ea [illegible] quæ ab ipso dicta fuerunt. Deus [illegible] nulla alia [illegible] disponere, [illegible] quæ [illegible] fuerunt. Et ipse quidem dispositio divina est, et ea quæ Deus dixit fieri, [illegible] conformantur [illegible] nostra [illegible]. Dicitur vel [illegible] populo de [illegible] dedit [illegible] Sanctorum [illegible] Ecclesiæ [illegible] Ecclesiæ [illegible] Ecclesiæ

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
κτλ.

[illegible]

A Intra fines, Babylonicæ confusionis longe
[illegible] ambiens evolavit. Sed velutus si
[illegible] de illabens ordinare, quadam ve-
ra fuerit hæreticus; & fidem ostendit ca-
lumniis Ecclesiæ ipsorum, & [illegible]
[illegible] Multi enim
[illegible] exquirentes, dumtaxat [illegible]
in sermonibus ejusdem Theodori de propheti-
ca dicta, & vos [illegible] [illegible]
[illegible] Neque enim
ipse quod vobis locutus est, [illegible]
[illegible] quod vos de Theodori
[illegible] Amplitudine quippe de
[illegible] plenus Sanctus, & [illegible]
interpretatus, [illegible] Johannem
[illegible] dicens, [illegible]
[illegible] magnum. Vos perfidiosum est, quod
Christiana confessione se hoc adhuc
[illegible] ignorantes, & non Theodori. Nam
B [illegible] ipse dixit, et ipse [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] Sed ut [illegible] illud falsum, [illegible]
mendacium relinquentes, [illegible]
[illegible] [illegible] ad
Laudem [illegible] Nebucodonosor in ta-
[illegible] & [illegible] Sanctorum
[illegible] Nomine [illegible]
[illegible] de [illegible] doctrina, & in [illegible]
[illegible] & in Libris de [illegible] & in [illegible]
Patrum & [illegible], & in [illegible] qui de-
bent ad [illegible] [illegible] & in [illegible] qui
[illegible] [illegible] & in [illegible] qui
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS

Hæc.

Prophetam non ita contulit, quam Deus per prophetam Ieremiam adversus Iudaicum populum ipsum, dicens: *Me dereliquerunt fontem aquæ vivæ, & fodierunt sibi lacus conquassatos, qui aquam continere non possunt.* Deficientes enim probabilium prænotationum, sillogismorum, & similitudinum ne quidem dictis palam ab eis dissentiunt, id est cuncta rationis ipsa propositi, quæ in prædictorum hæreticorum sunt adhibita. Quos vero fidelium rationis, & nostrorum quæ contra dogmatum hæreticorum pertinent, ignorat, quod Scriptura Sanctæ in ignorantia fidelium tradere, nihil opponere, & cuncta facere cum his qui Arii hæresim defendunt fecerit fuerit? In omnibus quippe subjectis hæc libros contentum Patrum & Verbum Dei vocat, dicentibus, & Gregorium adducentes. Si vero quibusdam hæc defendere dicunt, dubitatio est. Quare in synodis, conventicula ita facta? Sed libros hos contulerunt hæreticorum, cum nostrum longe fuit ab ea quæ adversus eos conscripta quæ & epistolæ nostræ; hæc autem nostra aliter interpretantur quam de eadem * contingit & nostrum, ab quando quidem laudant ea quæ sunt Arii hæresis, & quando vero nostrum laudant, adversus quæ Arianos Sanctum dicunt, ut dogmata nostra & recondere ea quæ sunt, & non credunt, quod accepit aliquid a domino. Si vero corde credidit et justitiam, & ore confessus est in salutem vitam fecunda, neque per semper fide vivunt, potestatem, hoc est confessionem Patris, & pro eodem hæc prædicta verbum * vivunt fidelis? Sed hæc nulla hæresis aliqua fecerunt? Quare hæc *A* dicunt non nostra pulsa sua. Dicunt enim interpretantur, *Deus dominus, Deus unus est, cuncta vivunt Sanctum creatorem, ac ut filiorum natura, quasi filii patris, dominus est, adoptio ipsa; & dicitur adoptio: Filii Dei qui genuit non Deus; Sanctum & Deum & dominum & patrem est. Similiter autem & in epistolis ad Corinthios Alexandrum prædicatorum magni Athanasii, dicentes, ipsa nostra* * *quæ hoc locum vocant*, ex-

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἡ ἀκριβεστέρα καὶ τοῦ τοῦ ἀφορμῶν, ἀλλ' ἢ ἐκεῖνος ἐξ ἀφορμῶν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ τοῦ ἐν τῷ Ἱερεμίᾳ τῷ προφήτῃ λέγοντος, ὅτι ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζῶντος, καὶ ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους, οἵτινες οὐ δυνήσονται ὕδωρ χωρῆσαι. Ἐκλείποντες γὰρ τῶν εἰκότων προλήψεων, καὶ συλλογισμῶν, καὶ ὁμοιοτήτων, οὐδὲ λόγῳ τῶν εἰρημένων ἀντιλέγουσιν, ἡ τῶν τοιούτων αἱρετικῶν λόγῳ τῶν ἐν τῷ ἀρίστῳ τῶν ἀρχαίων, ἀλλὰ

[illegible]

perfectus blasphemantes [illegible] de Ario & eius adsectis: Calumniantur non solum eos, qui aliquam dicentes, quod Filius ex non existentibus factus est, sicut multi ex eorumdem, ac illi praedecessores epistolas, quam ad ipsos Scripsimus, in qua fidem suam exponimus, quae vobis hoc confitebantur: Ergo videbitur ex praeclaratum, & non solummodo Deum genitum Filium ante omnia & saecula solum genitum secundum suam complectens, sed virtutem, ac subjectis propria voluntate, immutabilem & incommutabilem, omnemque Dei potestatem, sed non ex omnia ex omnibus. Si ergo haec ipsorum verborum dicunt, * eiusque apud ex fortior: in quibus confitemur Filium Dei ante omnia tempora natum, per quem facta & creata, ellentiam immutabilem & commutabilem Dei perfectum, 'sed non facta ex omnibus ex omnibus. Porro epistolas tua calumniantur eos, tamquam dicentes, quod Filius factus est post omnia tempora: cum hoc non dicamus, sed alios detrahunt, quos non facit omnia ex omnibus. Nos ergo, si non praedicamus ipsum ante omnia dicere ad reprehendendum & detrahendum nostros, di quoque nolumus. Intuere eos arrideba dicuntur, quia qui est, cum qui non sunt, quasi Mirae autem & quidem quae alteri dicere, & cum omnia est qui est, postrius ex ipso factum est omne quod est * cum ipso: & vero non solum ipse est qui est, sed & Filium eum qui est, quomodo eum qui est, ipse est principio. Talem enim unique dicit esse * qui existerent. Et hoc quidem fidelibus ad commonitionem Alexandrinorum: sed & alia epistola ipsius ad eumdem virum Alexandrinum scriptum, in quibus hic verbum vestra blasphemantur, dicit quod omnia Arianorum, defendunt Sanctum & ab Eupsychiorum epistolarum, impietas blasphemantes, cum epistolae eorum et ex divinis non per omnia gesta continent, & in interim: Nos autem Sanctum Patrem & dum fuit fatemur: verumtamen ipse Filius Dei, qui magis omnia legendo novit, ab eis Patre & omnium neque inferiorem fuisse, adunatum pie hoc etiam non dicit, dicens: Pater qui mihi maior est. Et post alia: Nam & ipse quidem Filius Dei est, sed non verus Deus. Et hinc quoque eiusdem Arii & complicum eius dogmata praedicare. Cum hoc autem epistolae sed haec dicunt omnia nunquam & omnia dicunt dogmatizant, in nominatque est per inhibitionem & praedicare eorum [illegible] fidelibus dominum nostrum Iesum Christum dispensatione sua, dicunt dominum simplicis omnia voluntate & omnia, et publicum, sicut ait Gregorius theologus, de virtute adiuvans & qui publicum dicunt [illegible] apostolos, quibus cum Theopaschitas illi: & qui hoc hominem partecipes fuit, integrum non admittunt, quemadmodum ait, Nestorius, & Petrus Cnapheus, & Philoxenus Hierapolitanus, & omnes qui circa eos sunt * pedicophaloi & hic expiri [illegible] Hierapolitanus fidelibus eum Christum credunt, hominem [illegible] est non ex epistolis, quam ex hoc [illegible] quae pro imagine Christi [illegible] Theopaschitas dicit, & hoc pro causa [illegible] Contradicit unum Christum [illegible], non adoratur apud [illegible] imagine. Quae [illegible] & in eadem epistola dicit, quod [illegible]

Actio Tertia.

Non facta ex omnibus.

Quae ex qui apud te [illegible]

Non sed non [illegible] Christum & [illegible] Eu. Cnaphaeus.

Ex quo [illegible]

Ex quo [illegible]

Act. 14.

Epist. 1. ad Cyrum [illegible]

Nestorius.

Dorotheus.

Vide epist. Fidel. de Sacrilegis & [illegible]

Actio sexta.

rit unionem ejus formæ in divinitate ejus A
naturam. Sed cultus sanctorum potest ab-
solvere. Sic igitur nos docent: neque enim
fit verum de Salvo. Audiamus igitur quid
Adrianus dogmatica Ecclesiæ Romanæ in epi-
stola dogmatica hoc dicit, quam ad Empe-
ratorem Constantinum Carolum scripsit: perinde
ac Cyrillus in prima epistola ad Nestorium
ipsorum Dionysius, & in secunda
eorum commentarios edit. Ambo enim sunt
interpretes, ita & cultum conversionem
habentes, neque ab una Spiritus inspirati,
contrarium invicem fecisse. Adrianus igitur
in predicta ad Emperatorem epistola, cujus
tenor est: In quibus quidem * adhuc et
nos convenimus. Et post alia sic ait: Com-
munem invicem ad invicem, sed & unitam ubi-
que, tanto in communione adunatis appe-
ndimus. Sed non de nostra unitate affirmat
, propria dicere, & solum appellationem
mutare. Sed cum in alio principio ne-
gotii solis ipsorum, in alio tamen, & non ut
talem quidem illud quod prius erat, alia
vero non jam, sicut enim quod com-
munis est proprio significatione nuncupat. Sic
ergo & cum de communi Salvatore mentio
quidem facta est omnibus corpus, * quod ante
se factus non fuerat, sed & dominum gloriæ
dicitur * Scriptis etiam secundum quod homo
est, natura humana passionem adhorre-
re, & tristari in ipsum invenimus, qui velut
vita alia est cuncta. Sicut enim si quis ablatum
Solis, quod ipsi regi subditus fuerit, unitatem
subtrahat; quoniam ut propriam
passionem in se suscipiat, quoniam ipse
aliud esset quemlibet: ita & cuncta gentes,
nunquam impossibilitate Dei Verbi, per unitatem
in ipsum ut vitale divinum. Idem Pa-
tres dominum Christum secundum quod ho-
mo est, Filium Dei esse vocant: Et ante hunc
Gabriel archangelus adventum patrem
evangelizans Mariæ, ait, inquit, gratia
plena, dominus tecum. Ecce te in utero hab-
ebis, et paries filium, et vocabitur nomen ejus
Jesus. Hic erit magnus, et Filius Altissimi vocabi-
tur. Itaque vocatur Filius Dei solus, non
ex divinitate naturam unam conversa, sed per
unitatem ad Deum Verbum efficitur, * ut
ipsum ut dignitatem hominis. Cyrillus in
tres Scribens in predicta ad Nestorium epi-
stola, inquit hoc est: Licet communitatem
quod a Verbum ut vivificatum est.
Et post alia sic ait: Post illa vivificationem ve-
ro corpus quod passum est, non jam solum
intimus habet in se. Non enim ultra fuit
vel fragilis est, sed jam incorruptum, & non
hoc mortem, sed de vivificatio: etiam quoque
corpus est, id est, unigenitum. Clerikerum
est autem dicunt Duo deabus, & unus
Spiritus Dei corpus: unum vero gratia, &
id quidem dicit illud divinum, hoc di-
cit quod hominis est, humanum, non vi-
sibilitate a divinitate tamen. Vide igitur de
hypostasibus. Porro dicit: Et si ut
quidem filiandum corpus Christum, sed
non jam non unum. Cum enim Dei,
Verbi dicit, proprium de corpus, non-
dum quod humana sua. Porro
communicantes in divinitate naturam
est, utrique, idem unum corpus [illegible]

B

C

D

E

[illegible]

A non potest per corpus quod de terra est corporalis esse esca. Non prædicamus divinitatem ut fidem, & cum quæ assumpsit quod in se, quod non est per naturam ipsius propriam. Aliquid enim proprium est divinitatis, quod non est corporis in divinitatis naturam, nec non & illud, quod naturam est Verbum in carnis naturam. Sicut enim hæc impossibile est incorruptibilem mansisse & incorruptibilem esse, sic & divinam. Non enim valet in divinam deificatam, id est naturam transferri quod creaturam: creatura quippe manet creatura. Ergo divinum quidem est corpus Christi, quoniam Dei corpus est, & mirabilia illustrat præfulgidum, incorruptibile, sanctum, verbum. Quod vero in naturam divinitatis commutatum est, nullus fidelium puto aut legit aut audit. Longe & vos in disponatis. Sanctum autem & in sanctum quæ omnes commutaverit abiit, unum verum est.

B * Beatus mundo subo semper dominatus vivens. * In Radio est. Et post alia sic dicit: Ergo & * Salvator non carne in divinitatem mutatum dicit esse divinitatem, liquebit utique omnibus, quod divinum adoptionis gloriam vestri non deputamus, quasi non habentes alia prærogativam in multis sanctis, quando filius est Sancti nobis. Et post paucis dicit: Datis vobis divinitatis gloria deputetur adoptio sanctis: in angelis. Non enim quantum profecerunt & adoptionis adventum in angelorum sortem sanctis, [illegible] quod eorum adoptio. Regulam autem vestra & dictis fidei fortem & divinitatis adoptionem subsequentes sanctorum, [illegible] quia fidei prærogativam habet augmentum Dei Verbum non collatum illi ac dici Deum patris de verbis divinis humanis. Sed nec in humanum divinitatis [illegible] quantum [illegible] & [illegible] fit [illegible] [illegible] [illegible]

Rom. 8. 11.

Joan. 1.

1. Cor. 1.

Joan. 1.

* Cf. Ioan. 10. 30. 17. 21. 22.

De Spiritu Sancto ad Amphilo. 10.

Ioan. 1. 14. 17. 18.

GREGORIVS EPISCOPVS
Iogic

Nec enim simplicitatis & parvitatis substantia in propriis definitione nobis ex multis parvis colligitur publicanda, ut in longum extendatur; cum sint etiam ipsi alii plurimi, qui ejusmodi definitionem propriis substantiam manifestandam. Ut hic enim definitione substantiæ brevis simplicitas ad particulari similitudine adjunctis, & figura partium

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ
λόγος.

Ταῦτα τοίνυν καὶ ἡμεῖς μετὰ τῶν ἁγίων πατέρων τὴν πίστιν ἐξ ἑνὸς τοῦ τῶν πολλῶν λόγου ἐκδιδάσκομεν, ἀξίου τὸν μὲν ἀξίου λόγου ἐκφαίνοντος τὴν ἀλήθειαν, ἀλλὰ τὸν μὲν ἀξίου τῶν ἀξιωμάτων τὴν ἀλήθειαν, ἀναπτύσσοντος τὴν ἀλήθειαν τῶν ἀξιωμάτων, ἐν τῷ ἑνὶ λόγῳ

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ λόγος.

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

[illegible]

Nicæi, quæ imagini negat inportam honorem, ad principale originatum adhuc inportam: Et quidem quidem parvo extraneo tantum honorem: sed vero colligunt & adversus ecclesiam & adversus veritatem, quæ non solum blasphemia fuit plena, sed & insania ac subtilissimum sapientiam semper ipsorum habet. Oportebat ergo nos commonere & nobis dilectissimos nostros admonere, & primam traditionem servare, illorum diligenter inquirere, quam fidelium ecclesia multitudo ex traditione apostolorum & patrum tenuit & custodit: & non recipere & interpretationes hæreticorum, quæ per in fidelis processerunt. Quæ enim studia hæreticorum ecclesiæ, B neque augmentum, neque decorem unquam adhibuerunt. Maxima enim opprobrium & adulterium vitium gerunt. Mirabilius quoque, sic, per transgressionem patrum fuerunt. Sed non laborantes propositum ad congaudendum veritatem. Ergo audite verba illa Spiritus: Ipsi quoniam insultare fecerunt mendacio, vana prophetantes, et vanum in superum mentis.

Isai. 17.

Prov. 11.

TOMVS SEXTVS.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

VENIAM in montem adumbratus vocem, quam dominus dixit principi apostolorum Petro: Tu es Petrus, et super hanc petram ædificabo ecclesiam meam, et portæ inferi non prævalebunt adversus eam. Sed ideo hæresis hujusmodi ut adhibeamus, ita pigna delirum deliramentum hujusmodi.

Matth. 16.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Non enim [illegible] quemquam aliter fieri [illegible] sive fictum et [illegible] fictum. Ergo [illegible] sancta [illegible] imaginem, vel adorare, aut servare in occulto vel in publico domo, sive secularis, sacerdos episcopus, aut presbyter, aut diaconus, aut monachus, aut laicus, anathematizetur, et imperialem legem dicentem sit, cum omnibus sanctorum, principum Dei, et omnium dignitatum pontificum.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Ecclesiam universalem arrideamus, & in hac [illegible] inquiramus, neque [illegible] inquirentes inquirentes, adhuc hac lege & fine pax dedicatorum fuisse dicunt imaginum. Sed quæ ergo [illegible] quæ per [illegible] & [illegible], idcirco obcecatis? Adhuc namque confirmata est ecclesia, ut ea quæ demonstratum est evangelium, atque [illegible], in illis manifestate [illegible], & omnia quod antiquitate [illegible], [illegible] est. Quod enim aliud [illegible] [illegible] apostolus * Concilia scribens: Tradite [illegible] quæ accepistis: Et iterum: Tradidi vobis Unoque profecto [illegible] [illegible] principium divisum. Omnes ergo Christiani [illegible] in fide catholica [illegible] [illegible], [illegible] quæ [illegible], [illegible]

* Thessalonicensibus 2. Thes. 2. 1. Tim. 2. Tim.

[illegible] C [illegible] D [illegible] E [illegible]

ΤΟΜΟΣ ϛ'.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

ΟΦΕΛΟΝ [illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

[illegible]

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ [illegible]

[illegible]

de in illis Bibliothecis, & contrario vocum deviatione, superiores deviorum opprobrium. Et quoniam per singula temporum intervalla perversis malis ita sese fuerit fundatissima apostolorum & prophetarum fuerit ædificanda, recipiunt ea vero quæ dicere se habent, ac hæreticis & impugnantis excommunicationis, eorum videlicet quæ a profanis & impiis hæreticis esse deprompta sunt: cum quibus & nostri catholicam Christiane accusationis gaudebunt, atque Dei adhibita recommendationem abominantur. Porro omnibus habentur arpeiterum, non solum hæreseos potestatem habentes * ad quemdam fundum, sed & omnium arpeiterum columnas & percurrere decernunt, dicentes: Imperatorum legum observare habemus quæ non sibi permittit. Et hæc quæ vere multa & diversa per orbem diffundebantur, condolebat indecorum, non fundum esse imperatorum & * patriarchorum apud aliquos alienos episcopos. Et quæ longe perveniebant ad regnum fidelium mentem: Fuit autem, vel quibus incipiam singulatim rem hanc gestam referre turbationes, in morte, perseverance, catholicæ ecclesiæ in omnibus per civitates, atque regalia, vincula sunt ita per orbem annos, catenas circumdantes podum, fundorum valorum demolitiones, cedorum ablationes, sanctorum templorum profanationes, venerabilium monasteriorum pulsationes, mutationes in secularia necessitate; ita ut subsistentia in sua civitatis vix poti aliquam bonorum fructum ad barbaricas ingressus perpetrat, & mare apostolicæ sedis divinos titulos, eligentes pontifices inter gentes degere, quorum cum contubernio conversationem abhorrere decrevit; divina abhorrere apostolica principatum, cum hæreticorum nec cibum sumere. Et quod est horum omnium arrogantissimum, quæ etiam adhuc in pentere hæc impietas profanationis venerabilium monasteriorum, apud quosdam pervertitur patriarcha; & pro locis hymnis & vasa evangelorum, quæ in tabernaculis publicum fuit, cecidit mortalitas & furorum tendebantur: & pro conservatione gentilitatibus, fabularum * disputationes. Cum his verum pontifex, tumultum, commotiones, vertere, potius, mutationes tendunt, excidium augere, multiformes linguarum, ignominiosi fugit, id est vestis reverendissimus vicinum, quæ per universum orbem disperse sunt, sanctissimæ laudantur adhuccum, barbarum incredibile, virginum post fundum Christo promittunt, tumpum & violentum conjugium, & quod hæ omnibus est tendentes, hæreticis fidei fundamentis, sanctissimæ pervertere commendantur: hæc est vestis mandata, & vos publicum vestum, quæ vidit Deus, & hæc omnibus contrarie multa liberare ecclesiam suam. Et gloria ipsi. Amen. Dic inquam autem consilio hæc operemur, & pertinet ut gaudeant, dum tabes amat.

GREGORIVS EPISCOPVS legit

Dicimus autem & hoc, non autem [illegible] quidem qui [illegible] Dei [illegible] & [illegible] sed [illegible] omnium [illegible] [illegible] [illegible]

Actio Sexta. 1 Ex de ordine, quod fuerat ante factum.

mouere mouet, sicut in stella, cuius quæ sunt Dei dispensa, causa transferendi ea in semetipsa.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Hæc quæ non conuenientia dominum creatura. Quæ enim eorum qui habent diuina donare contingit accipere, ea quæ Deo sunt deputata, perfuerunt abutentes temerario temeritate, licet nimium ac indocta ac indisciplinata: sibi facta abusui facta magni & laboriosi mysterii, quod Deus Verbum carne adunatus in nobis operatus est, omnia ista ab idolorum cultu. Non tamen ea vanitas Dei colentibus mortis est gratiam tecta. Vere hæc commutatione, quæ in toto gentilismo peruasit, & de vetustate omnem peruersitatem eliminat, quibus ex mortuis Deo reconciliatis conuertit, partibus in operationes mentis mutatis, arbitrio & phantasiæ vapore effugato. Vnde & laudamus.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Sed nec in vobis, nec alia vobis, vt laudet quod perfectum in fecundum manifestum, ne conuertatur in illa efficiatur.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Dæmonum & idolorum, quod multi tempori imaginales pictura rodetia imitatione, templa & idola & simulacra hæc appellaverunt, nunc vobis ablata hæc fabulis fructuosis, hæc materiata in materiis templorum Dei conferuata publicant. Et si Deo conferuentur, quomodo templa sunt, & diabolica atque abominationes? Sed nescitis id quod Christus ait sententia. Ille enim multa quidem Christum audiebat, operantem vero non vera diuina; hæc saluatorem hominum gentium confitebantur. Ita & ipse faciebat in fide, multitudinem quidem virorum, & simulacra, & templa, & diabolica arguendo abominationem, imaginum affigens dicens: volentes autem & a vetustate conuersi, ista hæc & Deo Verbum confitent esse verum, & in Ipsum propriam conuertunt incolunt. Vnde cum ipsi fragmentum illum dominum, alleluiaverunt.

Joha. 11.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Si vero quia a Deo semper vertere, volumus transferre eadem vasa sed pulsa, non ea dere cum ipsum cultum & mente sanctissimi & beatissimi mysteriali partaricia, ut principium profuerunt & amicitiam Christi, impertinentem infinitum hoc agere, ut hoc transferre diabolus videtur. Dei hominibus; sed nos quemadmodum principium, sed nostrum quo ipso fabricat, id est humilis ordinis, hæsitatis vitiosum commutare mutatum in diuina templa, & hoc inferuere: quemadmodum a principium quo in ordinem vindicatum, non penitus fabricatum.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

Ταῦτα ἀνοικεῖα τῷ δεσπότῃ κτίσματα. οἱ γὰρ τοῖς θείοις χαριζόμενοι τοῖς ἐκ θεοῦ τυγχάνοντες λαμβάνειν, τὰ τῷ θεῷ ἀφορισθέντα ἀπεχρήσαντο τῇ ἀλογίστῳ ἀφροσύνῃ, εἰ καὶ λίαν ἀμαθεῖς καὶ ἀπαίδευτοι ὑπῆρξαν, ἑαυτοῖς ἐγένετο κατάχρησις μεγάλου καὶ πολυπόνου μυστηρίου, ὅτι ὁ θεὸς λόγος σαρκωθεὶς ἐν ἡμῖν ἐνήργησε, πάντα ταῦτα ἀπὸ τῆς εἰδωλικῆς πλάνης. οὐ μὴν ἀλλὰ τοῖς τὸν θεὸν τιμῶσι τὸ τῆς θανάτου χάριν τὸ τῆς ἀλαζονείας ἐκκαλύπτει. ἀληθῶς τῇ ἀλλοιώσει ταύτῃ, ἥτις ἅπασαν τὴν ἐθνικὴν ἐκκαθαίρει διαστροφήν, καὶ τὰς ἐκ νεκρῶν τῷ θεῷ καταλλαγείσας τὰς ἐν τῇ διανοίᾳ ἐνεργείας μεταβαλούσας, τὸν ἀτμὸν τῆς φαντασίας ἐκφεύγοντες. ὅθεν καὶ ἐπαινοῦμεν.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

Μὴ γὰρ ἐν ὑμῖν ἢ ἄλλῃ τινὶ βλέπομεν τὸ ἐπαινεῖν τὸ τέλειον εἰς τὸ φανερὸν ἀποβαίνοντα, ἵνα μὴ εἰς ἄλλο τρέπωμεν τὸ ἀποτελούμενον.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ λέγει.

Δαιμόνων καὶ εἰδώλων ἐκεῖνο εἴδωλα καὶ οἱ ἀνθρωποειδεῖς ἀπεικονίσεις τὸν χρόνον τὸ ὀνόμα τοῦ ἱερατικοῦ ἱερατεύματος, καὶ γὰρ καὶ ἀγάλματα καὶ ἱερὰ καὶ ἱερὰ τὰ ἱερὰ ἐκεῖνα ἐκεῖνα ἐκεῖνα

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
λέγει.

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
λέγει.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
λέγει.

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
λέγει.

[illegible]

A EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Quis non dubitet, imo [illegible] fuisse legislatorem? Propter hoc omnes theologiæ vestræ studiosi omnem prætermittentes * quæ mundi sunt, omnibus in hanc vitam, ab ipso videbant humanam vocationem, facile [illegible] mahis habere. Illos enim * pro videntes beatissimos, ut ipse dicens, sed ut vocatos in habere; ubinam episcopus defendendo [illegible] & argumentum facientes [illegible], [illegible] fidei in [illegible] gloriam, * sic apostolus fuit, in [illegible] & bonis [illegible] & quandoquidem bonum judicio pulchrum [illegible] & gloriam [illegible].

Aetia Sacra.

* Ex. [illegible]

* Ex. [illegible]

* Ex. [illegible]

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

*Hic autem [illegible], atque [illegible] divinas [illegible], [illegible] judicantur, hoc [illegible] ut Deo placuerit [illegible] sapientiæ [illegible], [illegible] & non [illegible] apostolo dicente, sed & [illegible] nos [illegible] habere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quæ [illegible] defuerunt [illegible] fuisse, & non [illegible] in [illegible], * per quem [illegible] [illegible] vel [illegible] quæ * [illegible] fuisse, [illegible] [illegible], [illegible] & [illegible] quæ [illegible] videbantur, defuerunt.

* Cor. [illegible]

* [illegible] quod [illegible]

* Gr. [illegible] [illegible]

B EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Multis & [illegible] superiora dabantur, [illegible] [illegible] [illegible], & in [illegible] [illegible] disponuisse, [illegible] magis [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]

Actio Sexta.

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS
[illegible]

[illegible]

GREGORIVS EPISCOPVS
[illegible]

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS
[illegible]

[illegible]

A [illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
[illegible]

D [illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
[illegible]

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
[illegible]

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
[illegible]

[illegible]

A Operationem quidem Sabbatorum et cæteros quos adimplet, & Dei voluit nomen, rendit sanctum, tantum venerat, quem ex principio recitare fecit, reddidit apostolo. & quæ quidem verba modo adhibet Ecclesia ad ordinem ipsius Pauli divinus apostolus, secundum quod * dicitur, hominibus solum prædicare ad Deum & Patrem Filii & Dei verbi, nihil deorsum proprium & convenientem adhibentes, quam ut exclamarent charitatem habentem Patris Filium. Hi autem pertinentes prædicationem competentem invenerunt, intuebantur temperantiam atque qualitatem vitæ hæc, nonnullam magnam adhibentes * contemptum. Vide invidiam in invidiosos delicatorum, tumultuantes, atque de exposito Christo tradit, adhuc insurgunt.

GREGORIVS EPISCOPVS
[illegible]

Si quis [illegible] Dei verbi [illegible] propter [illegible] per materiale [illegible] [illegible] formam [illegible], et non prius [illegible] prædicat, aliud [illegible] [illegible] [illegible] esse, anathema.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
[illegible]

[illegible]

B Tempore vero opportuno [illegible] [illegible] [illegible]

Actio VII. Anno 787. Oct.

de dominicis suis : firmandum id, unum A quod humanum nomen sustinet, & validis & circumscriptum, quam quod ipse discipulis suis, non illa se fuisse & compositum dixit esse, ut Thomas non eum videbat. In multas enim ambitiones per unam blasphemiam fuisse conscinnat dispositio Christianos ecclesiasticas valentia præcipiunt. Tantas enim calumniantes pronuntiant.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Si quis Dei verbi naturæ & carnis insuperabilem per subsistentiam fuisse unionem, id est sacramentum, quod ex utraque inconfuse & inseparabiliter est factum ; in integrum pingere nolunt, anathema cum Christum, Christi autem nomen Deum & hominem significat ; ac per hoc confusionem divinam naturam potentiæ fingunt, anathema.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Nomen carnis intuemur, tenuis enim ratio affluxit. Ipsum ille inseparabile & inconfusa unionem quæ in Christo est per subsistentiam, imaginem subsistentiæ divisam, & confusionem divinam naturam introducunt, prudentiam & sapientiam amantes ; sed vestra Dei non est sapientia. Non Christus nomen est divinum naturæ, validus subsistens & invisibile ; indeo qui nunc Christus vocatur hominibus per verbum ; id est carnem factum, licet divinæ naturæ occultatione, per figuram hanc manifestatus. Idcirco finitis Deo rectitudo, ut accepit a finitis apostolis ac patribus, ipsum ipsum quæ vita est hominibus ; dicentes, & non divinis Christum formandum secundum divinam assumptionem. Imago enim formandum carnem, & non secundum divinitatem communicat primitus, ut sæpe jam dictum ; quia & unum est, quem impossibile est * circumscribi, quia invisibile est. Et si autem, perfectum carnem se ostendit, impossibile est depingere ; quanto magis incomprehensibilem & invisibilem imaginem Filii visibilem imaginem quæ finibilem ratione non dicit omnis finitus nullus : Carnem est nego dicta autem in carne ipsum Anathema enim quodipsi * Sunt ut fiant ; ut qui manet in Sanctum, perveniat. Amen.

* Adhibi.

* Gregor.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Si quis divinitatem unitam Dei verbi subsistentia carnem, in sinu patrum non habere, & ea dici pingere illam in imagine finitam, anathema.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Anno 1. de Trin. non pertinet.

S. Gregorius Nazianzenus Theologus ita dicit : Quomodo nunquam dictum infinitum, separatum & unum & commune ? & modo ex partibus hoc nil fieri : eumque verbum ita videtur : Ipsi autem & ex privati & parentum ; dicunt, dicunt ; Si

Ἀπὸ τῆς ἀναθεμάτων αὐτοῦ τοῦ ἁγίου Κύριον ἀλλὰ ἀνθρώπου, ἢ ἀνθρωπίνου, καθὸ καὶ ἀνθρωπίνου τοῦ ἀνθρώπου, καὶ ὅτι ἐστ

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

A quo dicitur autem Deo verbi subsistentia natum in carne. Repugnantes ergo hic ut illa confusionem suam personis exponunt fidelibus, nihil necessitatis adducunt impugnantes, cuidam dicit * ipsum esse; & subsistentiam civitatem fortis Nationis producit calumniantes. Porro illi congrua dicentes, inferunt.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

Si quis negat Christum dicidi in subsistentiae duas, separatam patrem Dei Filium, & separatam virginem Mariam, & non unum ex utrumque, sed assistentiam unitatem ex fallum sapiat, & hoc ipsum in integrum, quod personae subsistentiae sit ex virgine, pugnet, anathema.

EPIPHANIES DIACONVS
legit.

* Tuam vadunque de inmaculata in chorum ambulantes pronuntiant, ut prae eis, nunquam subsistantes, quae ab eis pernoctant impetibus afferantur. Adversantes autem Nestorii impiae opinionem, integrum formatis hanc applicant, inopia quadam & ebrietate adulantes. Huiusmodi ergo turbulentorum cocleo facta distractione, nunc fidelitatis hanc sudore confertum; adversus Fondunc autem radius hac.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

*Si quis carnem quae desiderat ex anima sua quae ad divinum Verbum efficit est, ut unaquae pariter, unus separatus non ex affectu atque unitatem illam dicentes, & * sic Deo bene per les confusione, anathema.*

EPIPHANIES DIACONVS
legit.

Cadendo enim est pugna Christum in humana forma, sed non separat hanc ex anima Sui divinum. Deificatum autem penitus credit, & unum cum Deo hanc confitetur, fundatum magnum. Gregorium & eximium non sicut ipse subdit ut secundum barbarorum divinum, sive Deo ex hac causam dominum confici. Sicut enim quia hominem depingens, non enim non dicit hominem, sed dic cum anima pictorem; & imago ejus dicitur, ut quod finito ei apparet: ita & non imaginem domini fabricem, dicitur tamen domini confirmat, & nihil imaginem dicit solum, quam imaginem habentem principalem notationem. Hinc de numero ipso locutus est, & locutionem ipsi numeri et commutatione; & idem venerabile est & sanctum. Si vero dicitur qui vel divinum est imago, pulchra & commutatione est, quia & pulchrum quae proferunt & commutationem habet. Ergo laborantes in carnem, religiosae mulieres dicitur, & incipiunt veritatis auditorium: quae non sunt dicentes hujusmodi.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

Si quis Deum Verbum qui in forma Dei est, quique formam servi in sua subsistentia sumpsit,

Actio VII.

& per omnia similia nobis factus est absque peccato: Deum per materiale visibile formatum, quem S. patrum homines, & figuratus illum sub imperatoribus & sacerdotibus deputatos, et ex eis gloriosissimum * indicant in sanctum et venerandum Christum, anathema.

* Gr. indicant.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ λόγος.

Ο ποιήσας τὸν ἄνθρωπον ἐν ἀρχῇ, καὶ ἄρρεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. Καὶ ὁ γενόμενος ἐν τῷ τέλει ἀνθρωπος, ἐν τῷ ἀνθρωπίνῳ γένει, ἀνθρωπος ὢν τελείως, ἀνθρωπος ἐν σώματι ψυχικῷ, ἀνθρωπος ἐν σώματι πνευματικῷ, ὁ αὐτὸς Θεὸς τελείως ἐν θεότητι, ὁ αὐτὸς τελείως ἐν ἀνθρωπότητι

ΕΠΙΦΑΝΙΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ λόγος.

EPIPHANIUS DIACONUS logo.

Divina porro ratio illi quod neque dicitur, neque praedicatur, sed solum hoc nomen imponunt sublimiori & ipsum sunt illa incepta, quemadmodum in subsequentibus superiorem illi synodum commemorant. Et * quidem Sapientia dicit: Ego in laudem, & non in vituperium, & non * Ecc. 24. 1. dubitabit me. Illi autem a quorum ita quae creatur, neque laudat, solum laudem excipiunt, & vocem velut ab hominibus tribuit, parum ille gaudere videbitur cultibus. Hinc autem commemorant Christum Deum nostrum dixisse, & idolorum adiunxisse: cum ipse dicat per Isaiam prophetam ad illos: Ponam te in exterminium sae- Isai. 60. culorum, laetitiam generationum generationibus. Et per Salomonem: Vae domo tu proximo, & mercedi non est in te. Indignamur nos indignantem idolorum: ipse quam idolomaniae idolorum, hanc se gloriatur esse magnum. Et si idolorum sunt patres, dicunt: patres dicunt quae idolorum nomen recipit in solidis sunt magnis, ut ostendit: & si quidem patres, dicuntur & qui conscriptae pertinaciae auctores, & idolorum quae idolorum, & fractae vitanda * apud se corpore: quemadmodum omnes corpori patris nostri, qui mortuus est, contigimus, & corporibus dicitur. Sed quae catholica nostra haec tradunt doctrinae, ipsa ab ea cavit, * patres nostros dicunt in temporum ultimatum: & vitae horrendum est dicere: & terrae, dominum. * Prorsus enim omnes ipsos vocat in Christum prophetas: & patrum nostrorum, antiquos. Sed procul sint haec, tamquam in tantum dicta & hic caeli praemorantur. Itaque haec de idolo impietatis, quae vituperationem imaginum pictura et superstitione nostra in catholica nostra, & in apostolica traditione adhuc, quam dicit patres & idolorum in temporum, & contra Christianorum subiugum: ipsi non solum ab hac omnibus dum * traditur, sed quod est * abdicit Novum & vetustum, omnem authentiam omnem Salomonis & gymnothea multiplicatum est. Hinc & procuratio rerum magnum est omnis: & ipsi patres hodierna haeresis omnium, haereticique haereseum verbalorum omnium factum: Quod & compositione omnium, quae manifesta est omnibus qui gestiunt volunt, Novum erigunt, quae fiunt per ea quae in Scripturis de laudis indicatione, nominum publicorum omnium collatione, & ad dominum solum omnium: & per imaginum adoratione publicum habuit

A omnipotentem omnium, & quidem ex omnibus calumniae vitalis: dicuntur autem propterea [illegible] omnium, omnium enim est commemoratio, & divinis argumentationibus utuntur, & non magis [illegible] per ea quae in Scripturis de illis ut [illegible] quasdam animam imagines in [illegible] & ad laudem illis ut sit [illegible] Christum, permandatum divini patris nostri [illegible], anathema.

Apoc. 1. 8. 11.

B C D E F G H I K L M N O P Q R S T U V X Y Z

Ecclesiastes 12.

videntes, & commemorantes omnem justitiam hominum & Dei plena vita vivamus. Omnis enim finis breve finiunt, dicentes ita.

A ἐφάνησαν, καὶ ἀπέφηνεν τὸν ἄνθρωπον τὸν τῆς ἀληθείας καὶ τὸν θεῖον λόγον ἐν ἡμῖν ἐμφιλοχωρεῖν. νῦν οὖν ἀναμνησθέντες, ἐν ἀρετῇ ζῶμεν.

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

Si quis non confitetur omnes fideles quos a fonte sancto abluit omnes fieri, qui sunt Christi, ut in Christo per gratiam Dei placentes, bene abluti ipsorum ipsi animæ & corporis, vel dicunt non posse fieri omnino, temperam fidem habentem pro omnibus intercedere, secundum ecclesiasticam traditionem, anathema.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ λέγει.

Εἴ τις οὐχ ὁμολογεῖ πιστοὺς πάντας οὓς ἐν κολυμβήθρᾳ ἁγίᾳ ἀπέλουσεν, οἱονεὶ ἐν τῷ Χριστῷ, ἐν τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ εὐαρεστοῦντας, πάντας δὲ ἐκείνους καθαρὸν ἔχοντας τὸν νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, εἰ καὶ τινὲς τῶν ἐξωθεν λεγόντων, οὐκ ἐξεῖναι τὸν τοιοῦτον ἔχειν τὸν νοῦν ὑπὲρ πάντων ἐντυγχάνειν, κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν παράδοσιν, ἀνάθεμα.

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

Cum enim [illegible] traditionem dicunt, ejiciebat eos prædicare: Si quis & integrum [illegible] non recipit, anathema. In Antiqua quippe [illegible] ut in catholica ecclesia [illegible], & valde pulchre in commemorationem nobis principalem agunt; sed impudenter hunc mysticum propositum [illegible] catholicam [illegible] [illegible] * [illegible] * [illegible] Vnde quid hanc [illegible] fuit, & intercellionem. Deo acceptabilem oblationem [illegible], [illegible] hanc ex hoc [illegible] suo: quod omnes mortuos. Mortuus enim ab [illegible], ut quos * [illegible] vel in [illegible] * [illegible] [illegible] & [illegible] * [illegible] [illegible] Simplex ab [illegible] [illegible] Atque quippe [illegible] [illegible] Domini Vivificantis, [illegible] [illegible] [illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
λέγει.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
λέγει.

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
λέγει.

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
λέγει.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

GREGORIVS EPISCOPVS
legit.

EPIPHANIVS DIACONVS
legit.

Petrus Lucia.

[illegible]

GREGORIVS EPISCOPVS legit.

[illegible]

EPIPHANIVS DIACONVS legit.

[illegible]

Psal. 5.

Psalm. 17.

A [illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ἀναγν.

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

D [illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ἀναγν.

[illegible]

E [illegible]

[illegible]

[illegible]

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

ΕΠΙΦΑΝΙΟΣ ΔΙΑΚΟΝΟΣ
εἶπεν.

[illegible]

A idolorum [illegible]. Hoc enim prophetam [illegible] a [illegible] [illegible] [illegible]

Sed dicunt abhorrida non in abdita vel
ras loca, & a communitate omnium conspici
vos, & a conversatione hominum quotidie
videri eos. Vt Lamiarum enim in mundo
fuerunt, verbum illis quotidiana; Gorgones
videbant, quas de facie horrore vestitas,
& ut Samuel ab infernis Deo deprecante,
atque facilia parvulis ad consolandum
compellante. Cuius loqui deprecantem
mortuum esse, contrepta quas illusionis
per universum orbem. Exclamamus enim
Deo et sanctis ejus, & gladii acuptiis
in manibus ejus, pedibus eorum dilabentes
colliduntur et cadunt. Et Georgius patria
Cypriot, qui conspicue per universum vo-
ventibus, & Christum Deum nostrum, qui
dicit nobis nomen deprecationem fecit,
aviam, non contendit, non clamavit, non
audivit vocem suam, non contendit; non
perverse, non commendatur; perverse et
mandata ventibus & abscondit, angustiatis
nulla pallia opposuit & deposuit; nulla pa-
pam a parvulis fas, hominum arbitrium
contulit propterea Angelorum fulsit, &
fluit, dicque Samuel qui ab eis inquirit
Mariae apparuit et, quique dicuntur ma-
nibus Matthaeus evangelistam vendunt,
Christum locutus est, magnus divinus ar-
bitrium dictamen quam in Arabia dicuntur,
opprobrium Christi, & digni patres
allegi cum plebe Dei, quam temporalem
voluptatem habere putant. Ipse namque eis
cum Iesu & Christi patrem, & fecerunt
eum, pro Christo ab oculis per Christum
intuentes; non colendum illum nomen
nominant, quae * diversa fecit modo ti-
cia, fra parvulorum fulgentia, vale-
dumque infinitum, quae idcirco finitum Dei
attributum colendum non timent. Sed haec
publicam, cuius exhortatio & admonitio,
cum ex subditis, ut ab hominum cum
operantibus, magnanimo; operatus in cuiusdam
antiquam legislatorum omnes & pati-
bum confessionem, quam dominus dixit
pula * hos omnibus fol vestibulum fundatum
dicunt, dicens: Pacem meam do vo-
bis, pacem meam relinquo vobis. Hic ergo
contendit non de fide digna tollere ab
ecclesia catholica demonstrent, quae est
apostolica non relinquens omnibus, & quam haec
est Ecclesia, quam nullus frere quae omni-
nos non potest? Vnde ignorantiam igno-
rantiae nolit, propterea Dominus habuit.
Ita Ecclesiam, Constantinopolitanam ne-
cessitatem & Ecclesiam Christi, dupli-
cis fidei de fide Christi appellat fuit. Nam
Georgius & Mariae; cum aliquando
ex principio quidquam rebus blasphe-
mum et qui aliud fidei fecit, aut
aliud, ab Hebraeis nomen & Apostolos, &
alia individua quanta sit non tuque divi-
nae ipsae sancta, quae dicit verissimae
integrae & alia sacra Deoque dicunt ti-
tus, Ipse Christum appellat fuit. Nam Chri-
stum Christum baptizandi ministerium
sublimum nomen fed omnibus et pabu-
lis, quemadmodum ipsum cognit fol. Ipse
quoque baptizatus a vestris, atque ab eadem
dictum ipse appellat, tandem hunc tabulam de
nobis dicit & nihil aliud religiosum, quam et
dicunt, magnificum nos [illegible]

A [illegible]

B [illegible]

C [illegible]

D [illegible]

E [illegible]

[illegible]

A [illegible] Cultum & divinum [illegible] quod demonstrare Deum [illegible] Actorum [illegible] Iacob, multiloqui, & [illegible] Deum, & [illegible] Deum [illegible] Deum [illegible] Deum

Actio VIII.

Psal. 70.

Cap. 1.

Deut. 6.

Cap. 2.

Cap. 3.

Cap. 4.

Cap. 5.

Cap. 6.

Cap. 7.

Cap. 8.

Cap. 9.

Cap. 10.

Cap. 11.

Cap. 12.

Cap. 13.

Cap. 14.

Cap. 15.

Cap. 16.

Cap. 17.

Cap. 18.

Cap. 19.

Cap. 20.

Cap. 21.

Cap. 22.

Cap. 23.

Cap. 24.

Cap. 25.

Cap. 26.

Cap. 27.

Cap. 28.

Cap. 29.

Cap. 30.

Cap. 31.

Cap. 32.

Cap. 33.

Cap. 34.

Cap. 35.

Cap. 36.

Cap. 37.

Cap. 38.

Cap. 39.

Cap. 40.

Cap. 41.

Cap. 42.

Cap. 43.

Cap. 44.

Cap. 45.

Cap. 46.

Cap. 47.

Cap. 48.

Cap. 49.

Cap. 50.

Cap. 51.

Cap. 52.

Cap. 53.

Cap. 54.

Cap. 55.

Cap. 56.

Cap. 57.

Cap. 58.

Cap. 59.

Cap. 60.

Cap. 61.

Cap. 62.

Cap. 63.

Cap. 64.

Cap. 65.

Cap. 66.

Cap. 67.

Cap. 68.

Cap. 69.

Cap. 70.

Cap. 71.

Cap. 72.

Cap. 73.

Cap. 74.

Cap. 75.

Cap. 76.

Cap. 77.

Cap. 78.

Cap. 79.

Cap. 80.

Cap. 81.

Cap. 82.

Cap. 83.

Cap. 84.

Cap. 85.

Cap. 86.

Cap. 87.

Cap. 88.

Cap. 89.

Cap. 90.

Cap. 91.

Cap. 92.

Cap. 93.

Cap. 94.

Cap. 95.

Cap. 96.

Cap. 97.

Cap. 98.

Cap. 99.

Cap. 100.

Cap. 101.

Cap. 102.

Cap. 103.

Cap. 104.

Cap. 105.

Cap. 106.

Cap. 107.

Cap. 108.

Cap. 109.

Cap. 110.

Cap. 111.

Cap. 112.

Cap. 113.

Cap. 114.

Cap. 115.

Cap. 116.

Cap. 117.

Cap. 118.

Cap. 119.

Cap. 120.

Cap. 121.

Cap. 122.

Cap. 123.

Cap. 124.

Cap. 125.

Cap. 126.

Cap. 127.

Cap. 128.

Cap. 129.

Cap. 130.

Cap. 131.

Cap. 132.

Cap. 133.

Cap. 134.

Cap. 135.

Cap. 136.

Cap. 137.

Cap. 138.

Cap. 139.

Cap. 140.

Cap. 141.

Cap. 142.

Cap. 143.

Cap. 144.

Cap. 145.

Cap. 146.

Cap. 147.

Cap. 148.

Cap. 149.

Cap. 150.

Cap. 151.

Cap. 152.

Cap. 153.

Cap. 154.

Cap. 155.

Cap. 156.

Cap. 157.

Cap. 158.

Cap. 159.

Cap. 160.

Cap. 161.

Cap. 162.

Cap. 163.

Cap. 164.

Cap. 165.

Cap. 166.

Cap. 167.

Cap. 168.

Cap. 169.

Cap. 170.

Cap. 171.

Cap. 172.

Cap. 173.

Cap. 174.

Cap. 175.

Cap. 176.

Cap. 177.

Cap. 178.

Cap. 179.

Cap. 180.

Cap. 181.

Cap. 182.

Cap. 183.

Cap. 184.

Cap. 185.

Cap. 186.

Cap. 187.

Cap. 188.

Cap. 189.

Cap. 190.

Cap. 191.

Cap. 192.

Cap. 193.

Cap. 194.

Cap. 195.

Cap. 196.

Cap. 197.

Cap. 198.

Cap. 199.

Cap. 200.

Cap. 201.

Cap. 202.

Cap. 203.

Cap. 204.

Cap. 205.

Cap. 206.

Cap. 207.

Cap. 208.

Cap. 209.

Cap. 210.

Cap. 211.

Cap. 212.

Cap. 213.

Cap. 214.

Cap. 215.

Cap. 216.

Cap. 217.

Cap. 218.

Cap. 219.

Cap. 220.

Cap. 221.

Cap. 222.

Cap. 223.

Cap. 224.

Cap. 225.

Cap. 226.

Cap. 227.

Cap. 228.

Cap. 229.

Cap. 230.

Cap. 231.

Cap. 232.

Cap. 233.

Cap. 234.

Cap. 235.

Cap. 236.

Cap. 237.

Cap. 238.

Cap. 239.

Cap. 240.

Cap. 241.

Cap. 242.

Cap. 243.

Cap. 244.

Cap. 245.

Cap. 246.

Cap. 247.

Cap. 248.

Cap. 249.

Cap. 250.

Cap. 251.

Cap. 252.

Cap. 253.

Cap. 254.

Cap. 255.

Cap. 256.

Cap. 257.

Cap. 258.

Cap. 259.

Cap. 260.

Cap. 261.

Cap. 262.

Cap. 263.

Cap. 264.

Cap. 265.

Cap. 266.

Cap. 267.

Cap. 268.

Cap. 269.

Cap. 270.

Cap. 271.

Cap. 272.

Cap. 273.

Cap. 274.

Cap. 275.

Cap. 276.

Cap. 277.

Cap. 278.

Cap. 279.

Cap. 280.

Cap. 281.

Cap. 282.

Cap. 283.

Cap. 284.

Cap. 285.

Cap. 286.

Cap. 287.

Cap. 288.

Cap. 289.

Cap. 290.

Cap. 291.

Cap. 292.

Cap. 293.

Cap. 294.

Cap. 295.

Cap. 296.

Cap. 297.

Cap. 298.

Cap. 299.

Cap. 300.

Cap. 301.

Cap. 302.

Cap. 303.

Cap. 304.

Cap. 305.

Cap. 306.

Cap. 307.

Cap. 308.

Cap. 309.

Cap. 310.

Cap. 311.

Cap. 312.

Cap. 313.

Cap. 314.

Cap. 315.

Cap. 316.

Cap. 317.

Cap. 318.

Cap. 319.

Cap. 320.

Cap. 321.

Cap. 322.

Cap. 323.

Cap. 324.

Cap. 325.

Cap. 326.

Cap. 327.

Cap. 328.

Cap. 329.

Cap. 330.

Cap. 331.

Cap. 332.

Cap. 333.

Cap. 334.

Cap. 335.

Cap. 336.

Cap. 337.

Cap. 338.

Cap. 339.

Cap. 340.

Cap. 341.

Cap. 342.

Cap. 343.

Cap. 344.

Cap. 345.

Cap. 346.

Cap. 347.

Cap. 348.

Cap. 349.

Cap. 350.

Cap. 351.

Cap. 352.

Cap. 353.

Cap. 354.

Cap. 355.

Cap. 356.

Cap. 357.

Cap. 358.

Cap. 359.

Cap. 360.

Cap. 361.

Cap. 362.

Cap. 363.

Cap. 364.

Cap. 365.

Cap. 366.

Cap. 367.

Cap. 368.

Cap. 369.

Cap. 370.

Cap. 371.

Cap. 372.

Cap. 373.

Cap. 374.

Cap. 375.

Cap. 376.

Cap. 377.

Cap. 378.

Cap. 379.

Cap. 380.

Cap. 381.

Cap. 382.

Cap. 383.

Cap. 384.

Cap. 385.

Cap. 386.

Cap. 387.

Cap. 388.

Cap. 389.

Cap. 390.

Cap. 391.

Cap. 392.

Cap. 393.

Cap. 394.

Cap. 395.

Cap. 396.

Cap. 397.

Cap. 398.

Cap. 399.

Cap. 400.

Cap. 401.

Cap. 402.

Cap. 403.

Cap. 404.

Cap. 405.

Cap. 406.

Cap. 407.

Cap. 408.

Cap. 409.

Cap. 410.

Cap. 411.

Cap. 412.

Cap. 413.

Cap. 414.

Cap. 415.

Cap. 416.

Cap. 417.

Cap. 418.

Cap. 419.

Cap. 420.

Cap. 421.

Cap. 422.

Cap. 423.

Cap. 424.

Cap. 425.

Cap. 426.

Cap. 427.

Cap. 428.

Cap. 429.

Cap. 430.

Cap. 431.

Cap. 432.

Cap. 433.

Cap. 434.

Cap. 435.

Cap. 436.

Cap. 437.

Cap. 438.

Cap. 439.

Cap. 440.

Cap. 441.

Cap. 442.

Cap. 443.

Cap. 444.

Cap. 445.

Cap. 446.

Cap. 447.

Cap. 448.

Cap. 449.

Cap. 450.

Cap. 451.

Cap. 452.

Cap. 453.

Cap. 454.

Cap. 455.

Cap. 456.

Cap. 457.

Cap. 458.

Cap. 459.

Cap. 460.

Cap. 461.

Cap. 462.

Cap. 463.

Cap. 464.

Cap. 465.

Cap. 466.

Cap. 467.

Cap. 468.

Cap. 469.

Cap. 470.

Cap. 471.

Cap. 472.

Cap. 473.

Cap. 474.

Cap. 475.

Cap. 476.

Cap. 477.

Cap. 478.

Cap. 479.

Cap. 480.

Cap. 481.

Cap. 482.

Cap. 483.

Cap. 484.

Cap. 485.

Cap. 486.

Cap. 487.

Cap. 488.

Cap. 489.

Cap. 490.

Cap. 491.

Cap. 492.

Cap. 493.

Cap. 494.

Cap. 495.

Cap. 496.

Cap. 497.

Cap. 498.

Cap. 499.

Cap. 500.

Cap. 501.

Cap. 502.

Cap. 503.

Cap. 504.

Cap. 505.

Cap. 506.

Cap. 507.

Cap. 508.

Cap. 509.

Cap. 510.

Cap. 511.

Cap. 512.

Cap. 513.

Cap. 514.

Cap. 515.

Cap. 516.

Cap. 517.

Cap. 518.

Cap. 519.

Cap. 520.

Cap. 521.

Cap. 522.

Cap. 523.

Cap. 524.

Cap. 525.

Cap. 526.

Cap. 527.

Cap. 528.

Cap. 529.

Cap. 530.

Cap. 531.

Cap. 532.

Cap. 533.

Cap. 534.

Cap. 535.

Cap. 536.

Cap. 537.

Cap. 538.

Cap. 539.

Cap. 540.

Cap. 541.

Cap. 542.

Cap. 543.

Cap. 544.

Cap. 545.

Cap. 546.

Cap. 547.

Cap. 548.

Cap. 549.

Cap. 550.

Cap. 551.

Cap. 552.

Cap. 553.

Cap. 554.

Cap. 555.

Cap. 556.

Cap. 557.

Cap. 558.

Cap. 559.

Cap. 560.

Cap. 561.

Cap. 562.

Cap. 563.

Cap. 564.

Cap. 565.

Cap. 566.

Cap. 567.

Cap. 568.

Cap. 569.

Cap. 570.

Cap. 571.

Cap. 572.

Cap. 573.

Cap. 574.

Cap. 575.

Cap. 576.

Cap. 577.

Cap. 578.

Cap. 579.

Cap. 580.

Cap. 581.

Cap. 582.

Cap. 583.

Cap. 584.

Cap. 585.

Cap. 586.

Cap. 587.

Cap. 588.

Cap. 589.

Cap. 590.

Cap. 591.

Cap. 592.

Cap. 593.

Cap. 594.

Cap. 595.

Cap. 596.

Cap. 597.

Cap. 598.

Cap. 599.

Cap. 600.

Cap. 601.

Cap. 602.

Cap. 603.

Cap. 604.

Cap. 605.

Cap. 606.

Cap. 607.

Cap. 608.

Cap. 609.

Cap. 610.

Cap. 611.

Cap. 612.

Cap. 613.

Cap. 614.

Cap. 615.

Cap. 616.

Cap. 617.

Cap. 618.

Cap. 619.

Cap. 620.

Cap. 621.

Cap. 622.

Cap. 623.

Cap. 624.

Cap. 625.

Cap. 626.

Cap. 627.

Cap. 628.

Cap. 629.

Cap. 630.

Cap. 631.

Cap. 632.

Cap. 633.

Cap. 634.

Cap. 635.

Cap. 636.

Cap. 637.

Cap. 638.

Cap. 639.

Cap. 640.

Cap. 641.

Cap. 642.

Cap. 643.

Cap. 644.

Cap. 645.

Cap. 646.

Cap. 647.

Cap. 648.

Cap. 649.

Cap. 650.

Cap. 651.

Cap. 652.

Cap. 653.

Cap. 654.

Cap. 655.

Cap. 656.

Cap. 657.

Cap. 658.

Cap. 659.

Cap. 660.

Cap. 661.

Cap. 662.

Cap. 663.

Cap. 664.

Cap. 665.

Cap. 666.

Cap. 667.

Cap. 668.

Cap. 669.

Cap. 670.

Cap. 671.

Cap. 672.

Cap. 673.

Cap. 674.

Cap. 675.

Cap. 676.

Cap. 677.

Cap. 678.

Cap. 679.

Cap. 680.

Cap. 681.

Cap. 682.

Cap. 683.

Cap. 684.

Cap. 685.

Cap. 686.

Cap. 687.

Cap. 688.

Cap. 689.

Cap. 690.

Cap. 691.

Cap. 692.

Cap. 693.

Cap. 694.

Cap. 695.

Cap. 696.

Cap. 697.

Cap. 698.

Cap. 699.

Cap. 700.

Cap. 701.

Cap. 702.

Cap. 703.

Cap. 704.

Cap. 705.

Cap. 706.

Cap. 707.

Cap. 708.

Cap. 709.

Cap. 710.

Cap. 711.

Cap. 712.

Cap. 713.

Cap. 714.

Cap. 715.

Cap. 716.

Cap. 717.

Cap. 718.

Cap. 719.

Cap. 720.

Cap. 721.

Cap. 722.

Cap. 723.

Cap. 724.

Cap. 725.

Cap. 726.

Cap. 727.

Cap. 728.

Cap. 729.

Cap. 730.

Cap. 731.

Cap. 732.

Cap. 733.

Cap. 734.

Cap. 735.

Cap. 736.

Cap. 737.

Cap. 738.

Cap. 739.

Cap. 740.

Cap. 741.

Cap. 742.

Cap. 743.

Cap. 744.

Cap. 745.

Cap. 746.

Cap. 747.

Cap. 748.

Cap. 749.

Cap. 750.

Cap. 751.

Cap. 752.

Cap. 753.

Cap. 754.

Cap. 755.

Cap. 756.

Cap. 757.

Cap. 758.

Cap. 759.

Cap. 760.

Cap. 761.

Cap. 762.

Cap. 763.

Cap. 764.

Cap. 765.

Cap. 766.

Cap. 767.

Cap. 768.

Cap. 769.

Cap. 770.

Cap. 771.

Cap. 772.

Cap. 773.

Cap. 774.

Cap. 775.

Cap. 776.

Cap. 777.

Cap. 778.

Cap. 779.

Cap. 780.

Cap. 781.

Cap. 782.

Cap. 783.

Cap. 784.

Cap. 785.

Cap. 786.

Cap. 787.

Cap. 788.

Cap. 789.

Cap. 790.

Cap. 791.

Cap. 792.

Cap. 793.

Cap. 794.

Cap. 795.

Cap. 796.

Cap. 797.

Cap. 798.

Cap. 799.

Cap. 800.

Cap. 801.

Cap. 802.

Cap. 803.

Cap. 804.

Cap. 805.

Cap. 806.

Cap. 807.

Cap. 808.

Cap. 809.

Cap. 810.

Cap. 811.

Cap. 812.

Cap. 813.

Cap. 814.

Cap. 815.

Cap. 816.

Cap. 817.

Cap. 818.

Cap. 819.

Cap. 820.

Cap. 821.

Cap. 822.

Cap. 823.

Cap. 824.

Cap. 825.

Cap. 826.

Cap. 827.

Cap. 828.

Cap. 829.

Cap. 830.

Cap. 831.

Cap. 832.

Cap. 833.

Cap. 834.

Cap. 835.

Cap. 836.

Cap. 837.

Cap. 838.

Cap. 839.

Cap. 840.

Cap. 841.

Cap. 842.

Cap. 843.

Cap. 844.

Cap. 845.

Cap. 846.

Cap. 847.

Cap. 848.

Cap. 849.

Cap. 850.

Cap. 851.

Cap. 852.

Cap. 853.

Cap. 854.

Cap. 855.

Cap. 856.

Cap. 857.

Cap. 858.

Cap. 859.

Cap. 860.

Cap. 861.

Cap. 862.

Cap. 863.

Cap. 864.

Cap. 865.

Cap. 866.

Cap. 867.

Cap. 868.

Cap. 869.

Cap. 870.

Cap. 871.

Cap. 872.

Cap. 873.

Cap. 874.

Cap. 875.

Cap. 876.

Cap. 877.

Cap. 878.

Cap. 879.

Cap. 880.

Cap. 881.

Cap. 882.

Cap. 883.

Cap. 884.

Cap. 885.

Cap. 886.

Cap. 887.

Cap. 888.

Cap. 889.

Cap. 890.

Cap. 891.

Cap. 892.

Cap. 893.

Cap. 894.

Cap. 895.

Cap. 896.

Cap. 897.

Cap. 898.

Cap. 899.

Cap. 900.

Cap. 901.

Cap. 902.

Cap. 903.

Cap. 904.

Cap. 905.

Cap. 906.

Cap. 907.

Cap. 908.

Cap. 909.

Cap. 910.

Cap. 911.

Cap. 912.

Cap. 913.

Cap. 914.

Cap. 915.

Cap. 916.

Cap. 917.

Cap. 918.

Cap. 919.

Cap. 920.

Cap. 921.

Cap. 922.

Cap. 923.

Cap. 924.

Cap. 925.

Cap. 926.

Cap. 927.

Cap. 928.

Cap. 929.

Cap. 930.

Cap. 931.

Cap. 932.

Cap. 933.

Cap. 934.

Cap. 935.

Cap. 936.

Cap. 937.

Cap. 938.

Cap. 939.

Cap. 940.

Cap. 941.

Cap. 942.

Cap. 943.

Cap. 944.

Cap. 945.

Cap. 946.

Cap. 947.

Cap. 948.

Cap. 949.

Cap. 950.

Cap. 951.

Cap. 952.

Cap. 953.

Cap. 954.

Cap. 955.

Cap. 956.

Cap. 957.

Cap. 958.

Cap. 959.

Cap. 960.

Cap. 961.

Cap. 962.

Cap. 963.

Cap. 964.

Cap. 965.

Cap. 966.

Cap. 967.

Cap. 968.

Cap. 969.

Cap. 970.

Cap. 971.

Cap. 972.

Cap. 973.

Cap. 974.

Cap. 975.

Cap. 976.

Cap. 977.

Cap. 978.

Cap. 979.

Cap. 980.

Cap. 981.

Cap. 982.

Cap. 983.

Cap. 984.

Cap. 985.

Cap. 986.

Cap. 987.

Cap. 988.

Cap. 989.

Cap. 990.

Cap. 991.

Cap. 992.

Cap. 993.

Cap. 994.

Cap. 995.

Cap. 996.

Cap. 997.

Cap. 998.

Cap. 999.

Cap. 1000.

Actio Septima.

ACTIO SEPTIMA.

[illegible]

Conventus Sanctæ & universalis Synodi, quæ per divinam gratiam & piam [illegible] congregata Deo [illegible] imperante [illegible] in Nicæna ciuitate & splendida metropoli Bithyniæ [illegible] Petro venerabili [illegible] prædicatione [illegible] quæ Romæ est sancta apostolica Petri, & Petro venerabili [illegible] prædicante, [illegible] Sede Romæ [illegible] & sanctissimo archiepiscopo magnæ [illegible] Constantinopolis nouæ Romæ, & sanctissimo Thomæ venerabili prædicante, [illegible] & sanctissimis archiepiscopis [illegible] Petro Hierosolymorum, & Tarasio alio & sanctissimo archiepiscopo magnæ [illegible] Constantinopolis nouæ Romæ, & sanctissimo Thomæ venerabili prædicante, [illegible] & sanctissimis archiepiscopis [illegible] Adriano episcopo Calabriæ, Petro episcopo Rhodi, Constantino episcopo Constantiæ Cypri, Leone episcopo Heracleæ Thracis, Basilio episcopo Anyzæ Galatæ, Nicolao episcopo Cypri, Sabbatino episcopo Sardis, Petro episcopo Nicomediæ, Ilia episcopo Cretensis insulæ, Hypatio episcopo Nicæni Bithyniæ [illegible] prædicante, Theophilo episcopo Tyriæ [illegible], Sisinnio episcopo Cilicioni, Leone episcopo & loci servante Antiochiæ Sedis, Epiphanio diacono & loci servante Sardiæ, Nicephoro episcopo Dyrrachii, Nicolao presbytero & legatorum & loci servante Thessalonicæ, Daniele episcopo Amidæ, Georgio episcopo [illegible] & loci servante Mediæ, Constantino episcopo Gangrarum, Nicetæ episcopo Chalcedonis, Georgio episcopo Neocæsareæ, Gregorio episcopo Pelusiotarum, Theodoro episcopo Myrandæ Lyciæ, Basilio episcopo Laodiceæ Pherygiæ prædicante, Stephano episcopo Synnadorum, Gregorio episcopo Antiochiæ Pisidiæ, Theophilacto diacono & loci servante Cretæ, Leone episcopo Isauræ, Anastasio episcopo Neapolis [illegible] Egypti, Constantino episcopo Petræ, Gregorio presbytero & loci servante Tomarum, Leone episcopo Elnoh, Christophoro episcopo Philadelphiæ, Manuel episcopo Hadrianopolis Thraciæ, Nicolao episcopo Hierapolis Phrygiæ prædicante, Basilio episcopo Sylæi, Theophilacto episcopo Euchaitorum, Cyrillo monachi & [illegible] Lesbiæ, Theodoro episcopo Silandæ, Stephano episcopo Sagalassiæ, Affonso monachi & loci servante Sardiæ, Constantino episcopo Rhegii, Leone monachi & [illegible] Palermo, Theodoro episcopo Calamæ, [illegible] Hierapolis, Georgio episcopo Kampiri, Leone episcopo Epiri, Constantino episcopo Kariæ, Alexio episcopo Heracleæ in Hypiro, Basilio episcopo Sinaitæ Asiæ, Nicolao episcopo Kiliæ, Leone episcopo Zephiæ, Philippo episcopo Nicopoleos, Ilia episcopo Kretæ insulæ, Petro episcopo Naxiæ, Gabriele episcopo Kalymnæ, Stephano episcopo Kalymnæ, Alexio [illegible] & [illegible] Zeli, Leone episcopo Zephiæ, Nicolao episcopo Zeli, Nicolao [illegible], [illegible] & [illegible] Tralli, Basilio episcopo Antiochiæ, Georgio episcopo Tralli, Constantino episcopo Kiliæ, Alexio episcopo Hierapolis in Hypiro, Basilio episcopo Sinaitæ, Nicolao episcopo Kiliæ, Leone episcopo Zephiæ, Philippo episcopo Nicopoleos, Ilia episcopo Kret

A Ioannes episcopus Tomarcæ, Gerasimus episcopus Medeæ, Theodorus episcopus Perinthi, Stephanus episcopus * Ethyrium, Constantinus episcopus Laodiceæ, Ioannes episcopus * Tricorithæ, Theodorus episcopus Tyriæ, Constantinus episcopus Cyzici, Basilius episcopus Lopadiorum insulæ, Theodorus episcopus Cretensium, Constantinus episcopus Cretæ, Theophanes episcopus Lydiæ, Theodorus episcopus Tripoleos, Sergius episcopus Nicomediæ, Theodorus episcopus * Bizyæ, Marinus episcopus Pompiopolis, Ioannes episcopus insulæ Samothraciæ, * Euthymius episcopus Apamiæ provinciæ Bithyniæ, Petrus episcopus Germanicæ, Ioannes episcopus Aradopolis, Constantinus presbyter & loci servator Sebastopolis, Georgius presbyter & vicarius Nicopolis, Antonius *, Sabinus episcopus Pisidiæ, Epiphanius episcopus Misiæ, Nonnus episcopus * Bosporiæ, Ioannes presbyter & loci servator Cadoiæ, Vito episcopus Hibernorum insulæ, * Euthymius episcopus Methymnæ, Ioannes episcopus Coi, Ioannes episcopus Agri, Theophylactus episcopus Cypri insulæ, Ioannes episcopus Aphrodisiadis insulæ, Leonis episcopus Caparbi, Basilius episcopus Tridentinæ, Cyriacus episcopus Dionysiopolis, Leonis episcopus Mediolanæ, Gregorius episcopus * Cerasuntis, Theodorus episcopus Amasiæ, Theodorus episcopus Amisi, Ioannes episcopus Nysæ, Georgius episcopus Tomorum, Sabinus episcopus Cadiscenæ, Damianus episcopus Mantinæ, Constantinus episcopus Mediolanensis, * Georgius episcopus Sardinæ, Gregorius episcopus Palæopolis, Leonis episcopus Argyrinæ, Theodorus episcopus Neapolitanæ, Sabinus episcopus Aretinæ, Ignatius episcopus Valentinæ, Thomas episcopus Urbini, Euthymius episcopus * Castrensis, Cosma episcopus Hyrii, Petrus episcopus Pomiæ, Basilius Adamantinæ, Ioannes episcopus Rhodiæ, Ioannes episcopus Pandæ Tiberiæ, Ioannes episcopus Orvie, Georgius episcopus Camalorensis, Theophylactus episcopus Hypsipylæ, Theophylactus episcopus Tritiæ, Ignatius episcopus Prisci, Constantinus presbyter & loci servator Agni, Basilius episcopus Magnesiæ, Basilius episcopus Mycenarum, Nicephorus presbyter & vicarius Gargarensis, Theophanes episcopus Cadoæ, B Nicodemus episcopus Lagusiensis, Theophanes presbyter & loci servator Sinæ, Ioannes episcopus Cumæ, Theophilus episcopus Tomacensis, Odomarus episcopus Lilienfeldensis, Ioannes episcopus Pergamenorum, Leonis episcopus Pancor, Marinus episcopus Arandensis, Michaël episcopus Calliopolis, Theophylactus episcopus Chersonesi, Ignatius episcopus Modrii, Abel episcopus, Sabinus episcopus Zenoli, Thomas episcopus Dionii, Gregorius episcopus Theodosiopolis, Ioannes episcopus Chalcidis, Bonifacius episcopus * Lemnosiorum, Ioannes episcopus Sirinæ, Syrianus episcopus Pelæ, et ab Cyrenaicis, Fabianus episcopus Sabratæ, Theodorus episcopus Cyrenarum, Georgius episcopus Tomitanorum, * Marinus

Ioannes episcopus Tyrnavi, Ioannes episcopus Pergamenorum, Theodorus episcopus Ephesi, Ioannes episcopus Ephesi Kolonæ, Ioannes episcopus Ephesi Kolonæ, Ioannes episcopus Ephesi Kolonæ

Actio Septima.

episcopo Amphipolitanorum, Constantino episcopo Ialiopolitæ, Theophilo episcopo Acrithinopolitæ, Symeone episcopo Cilæ, Leone episcopo Mosei, Petro episcopo Aphrodisiæ, Anthimo episcopo Berrhœopolitæ, Michael episcopo Mediæopolitæ, Simeone episcopo * Hadrianæ, * Theodoro episcopo Gemmæ, Basilio episcopo * Nicænæopolitæ, Leone episcopo Pannanchorum, Symeone episcopo Ore, Sisinnio episcopo Dindymenæ, Leone episcopo Troadis, Theodoro episcopo Abydi, Nicetæ episcopo Helai, Anthimo episcopo Tripoleos, Leone episcopo Lampsaci, Theodoro episcopo Pitanæ, Leone episcopo Tralleorum, Stephano episcopo Sardorum, Leone episcopo * Ephesorum, * Nicetæ presbytero de loco servanti Trapezuntæ, Stephano episcopo Sebastiæ, Nicolao episcopo Pitiunorum, Leone episcopo Cordubæ, Constantino episcopo Arcti, Theophane episcopo Mesenæ, Michael episcopo Samosatæ, Gregorio episcopo Cæsæ, Leone episcopo Dadæ, Sabbatio episcopo Hierapolitæ, * Joanne episcopo Antiochiæ, * Theophilo episcopo Hierocæsareæ, Zacharia episcopo Hierocæsareæ, Michael episcopo Cretensium, David episcopo Hierapolitæ, Cyriaco episcopo Laodiceæ, Basilio presbytero & loci servante Dadyrii, * Theophylacto episcopo Apollonadæ, Constantino episcopo Cæsareæ Bithyniæ, Georgio episcopo Bithynopoleos, Leone episcopo Neocæsareæ, id est Arabæ, Nicephoro episcopo Heliopolitæ, Theodoro episcopo Fidæ, Epiphanio episcopo Laodiceæ, Theodoro episcopo Heracleopolitæ, Anastasio episcopo Gordii, Menandro episcopo Cydoniæ, Leone episcopo Cibyræ, Theodoro episcopo Sebastiæ, Leone episcopo Pisidiæ, Joanne episcopo Arcadiæ, Epiphanio episcopo Elenopoleos, Thomæ episcopo Constantiæ, Sabbatio episcopo Cordubæ, Gregorio presbytero & loci servante Cephalonitarum, Philippo episcopo Corycorum, Anonymo episcopo Tomorum, Petro episcopo Hamaxitæ, Gabriel episcopo Argyræ, Leone episcopo Perdiæ, Philetto episcopo Coi, Leone episcopo Zerynthi, Leone episcopo Limæ, Nicetæ episcopo Melæ, Nicephoro episcopo Gordoserium, Joanne episcopo * Hierocæsareæ, Leone episcopo Aphrodisiæ, Constantino episcopo Zelitidis, Gregorio episcopo Smyrnæ, * Menandro diacono & loci servante Andrapelitæ, Constantino episcopo Zelitidis, Gregorio episcopo Amastri, Nicetæ episcopo Iconiorum, Nicetæ episcopo * Chalcedonis, Theophane episcopo Nicææ, Joanne episcopo Heracleæ Pontii, Theophilo episcopo Pindali, Constantino episcopo Cretæ, Nicetæ episcopo Heliopolitanorum, Nicetæ episcopo Kaisi, Constantino episcopo Pelamidis, Theodoro episcopo Constantiæ, Joanne episcopo Constantiæ, Nicephoro episcopo Claudiopolis, Leone episcopo Tricomiorum, Joanne diacono & loco episcopi Philadelphiæ, Theodoro episcopo Pimanisium, Stephano episcopo Cæsareæ ejusdem provinciæ, Theodoro episcopo

A Ioannis Anadrainorum, Konstantinou Sergiopolitou, Zacharou episkopou Kilou, Georgiou episkopou Anastasiopolitou, Leonos episkopou Mosou, Petrou episkopou Afrou, Anthimou episkopou Berroiopolitou, Mikaêl episkopou Mediopolitou, Simeonos episkopou Adrianou, Theodorou episkopou Gemmou, Basileiou episkopou Nikaiopolitou, Leonos episkopou Pannanchorou, Symeonos episkopou Oreou, Sisiniou episkopou Didymeiou, Leonos episkopou Troados, Theodorou episkopou Abydou, Nikêtou episkopou Helou, Anthimou episkopou Tripoleos, Leonos episkopou Lampsakou, Theodorou episkopou Pitanou, Leonos episkopou Tralleiou, Stephanou episkopou Sardou, Leonos episkopou Ephesou, * Nikêtou presbyterou de loco servanti Trapezountos, Stephanou episkopou Sebastiou, Nikolaou episkopou Pitiounou, Leonos episkopou Korydou, Konstantinou episkopou Arkou, Theophanous episkopou Mesenou, Mikaêl episkopou Samosatou, Gregoriou episkopou Kaisou, Leonos episkopou Dadou, Sabbatiou episkopou Hierapolitou, * Ioannou episkopou Antiocheias, * Theophilou episkopou Hierokaisareias, Zacharia episkopou Hierokaisareias, Mikaêl episkopou Kretaiôn, David episkopou Hierapolitou, Kyriakou episkopou Laodikeias, Basileiou presbyterou & loci servanti Dadyrou, * Theophylaktou episkopou Apollonados, Konstantinou episkopou Kaisareias Bithynias, Georgiou episkopou Bithynopoleos, Leonos episkopou Neokaisareias, id est Arabou, Nikephorou episkopou Heliopolitou, Theodorou episkopou Fidou, Epiphaniou episkopou Laodikeias, Theodorou episkopou Heracleopolitou, Anastasiou episkopou Gordiou, Menandrou episkopou Kydoniaês, Leonos episkopou Kibyrou, Theodorou episkopou Sebastou, Leonos episkopou Pisidiou, Ioannou episkopou Arkadiou, Epiphaniou episkopou Elenopoleos, Thomou episkopou Konstantiou, Sabbatiou episkopou Kordou, Gregoriou presbyterou & loci servanti Kephalonitôn, Philippou episkopou Korykou, Anonymou episkopou Tomou, Petrou episkopou Hamaxitou, Gabriêl episkopou Argyrou, Leonos episkopou Perdiou, Philetou episkopou Koou, Leonos episkopou Zerynthou, Leonos episkopou Limou, Nikêtou episkopou Melou, Nikephorou episkopou Gordoserôn, Ioannou episkopou * Hierokaisareias, Leonos episkopou Aphrodisiou, Konstantinou episkopou Zelitidos, Gregoriou episkopou Smyrnou, * Menandrou diakonou & loci servanti Andrapelitou, Konstantinou episkopou Zelitidos, Gregoriou episkopou Amastrou, Nikêtou episkopou Ikoniôn, Nikêtou episkopou * Chalkêdonos, Theophanous episkopou Nikaias, Ioannou episkopou Heracleas Pontou, Theophilou episkopou Pindalou, Konstantinou episkopou Kretês, Nikêtou episkopou Heliopolitanôn, Nikêtou episkopou Kaisou, Konstantinou episkopou Pelamidos, Theodorou episkopou Konstantias, Ioannou episkopou Konstantias, Nikephorou episkopou Klaudiopoleos, Leonos episkopou Tricomiôn, Ioannou diakonou & loco episkopou Philadelphias, Theodorou episkopou Pimanisiôn, Stephanou episkopou Kaisareias tês autês eparkhias, Theodorou

B Ioannou Anadrainôn, Konstantinou Sergiopolitou, Zacharou episkopou Kilou, Georgiou episkopou Anastasiopolitou, Leonos episkopou Mosou, Petrou episkopou Afrou, Anthimou episkopou Berroiopolitou, Mikaêl episkopou Mediopolitou, Simeonos episkopou Adrianou, Theodorou episkopou Gemmou, Basileiou episkopou Nikaiopolitou, Leonos episkopou Pannanchorou, Symeonos episkopou Oreou, Sisiniou episkopou Didymeiou, Leonos episkopou Troados, Theodorou episkopou Abydou, Nikêtou episkopou Helou, Anthimou episkopou Tripoleos, Leonos episkopou Lampsakou, Theodorou episkopou Pitanou, Leonos episkopou Tralleiou, Stephanou episkopou Sardou, Leonos episkopou Ephesou, * Nikêtou presbyterou Hypsi, Stephanou episkopou Trapezountos, Stephanou episkopou Sebastou, Nikolaou episkopou Pitiounou, Leonos episkopou Korydou, Konstantinou episkopou Arkou, Theophanous episkopou Mesenou, Mikaêl episkopou Samosatou, Gregoriou episkopou Kaisou, Leonos episkopou Dadou, Sabbatiou episkopou Hierapolitou, * Ioannou episkopou Antiocheias, * Theophilou episkopou Hierokaisareias, Zacharia episkopou Hierokaisareias, Mikaêl episkopou Kretaiôn, David episkopou Hierapolitou, Kyriakou episkopou Laodikeias, Basileiou presbyterou & loci servanti Dadyrou, * Theophylaktou episkopou Apollonados, Konstantinou episkopou Kaisareias Bithynias, Georgiou episkopou Bithynopoleos, Leonos episkopou Neokaisareias, id est Arabou, Nikephorou episkopou Heliopolitou, Theodorou episkopou Fidou, Epiphaniou episkopou Laodikeias, Theodorou episkopou Heracleopolitou, Anastasiou episkopou Gordiou, Menandrou episkopou Kydoniaês, Leonos episkopou Kibyrou, Theodorou episkopou Sebastou, Leonos episkopou Pisidiou, Ioannou episkopou Arkadiou, Epiphaniou episkopou Elenopoleos, Thomou episkopou Konstantiou, Sabbatiou episkopou Kordou, Gregoriou presbyterou & loci servanti Kephalonitôn, Philippou episkopou Korykou, Anonymou episkopou Tomou, Petrou episkopou Hamaxitou, Gabriêl episkopou Argyrou, Leonos episkopou Perdiou, Philetou episkopou Koou, Leonos episkopou Zerynthou, Leonos episkopou Limou, Nikêtou episkopou Melou, Nikephorou episkopou Gordoserôn, Ioannou episkopou * Hierokaisareias, Leonos episkopou Aphrodisiou, Konstantinou episkopou Zelitidos, Gregoriou episkopou Smyrnou, * Menandrou diakonou & loci servanti Andrapelitou, Konstantinou episkopou Zelitidos, Gregoriou episkopou Amastrou, Nikêtou episkopou Ikoniôn, Nikêtou episkopou * Chalkêdonos, Theophanous episkopou Nikaias, Ioannou episkopou Heracleas Pontou, Theophilou episkopou Pindalou, Konstantinou episkopou Kretês, Nikêtou episkopou Heliopolitanôn, Nikêtou episkopou Kaisou, Konstantinou episkopou Pelamidos, Theodorou episkopou Konstantias, Ioannou episkopou Konstantias, Nikephorou episkopou Klaudiopoleos, Leonos episkopou Tricomiôn, Ioannou diakonou & loco episkopou Philadelphias, Theodorou episkopou Pimanisiôn, Stephanou episkopou Kaisareias tês autês eparkhias, Theodorou

A mus, Anastasius episcopo Parentinum, Gregorio episcopo Nolæ, Constantino episcopo Constantiæ, Leone episcopo Cotyæi, Nicodemo episcopo Sidymenum, Leone episcopo Limyrum, Constantino episcopo Dentum, Petro diacono & vicario Oryandensium, Stephano episcopo Aizon, Georgio episcopo Hieradensium, Constantino episcopo Combensium, Sisinnio episcopo Zenopolim, Gregorio episcopo Cibyræ, Leone episcopo Tabenum, Dorotheo episcopo Neapolim, Constantino Abbatensium, David episcopo Isii, Gregorio episcopo Mistenum, Sergio episcopo Bargylionum, Gregorio episcopo Heraclæ Lyncæ, Leone episcopo Mindi, Sisinnio episcopo Stratonicæ, Gregorio episcopo Sozopoleos, Nicetæ diacono & vicario Halicarnassi, Michael episcopo Chersonensium, Pandoxio episcopo Valentiæ, Georgio episcopo * Petrensium, Christophoro episcopo Aizani, Leone episcopo Lamiæ, Petro episcopo Aemonæ, Gregorio episcopo Themistheriensium, Philippo episcopo Tempsonis, Leone episcopo Alcensium, Nicephoro episcopo Laodiceæ, Georgio episcopo Appiæ, Leone episcopo * Sibbi, Zosima episcopo Tiberiopolitæ, Leone episcopo Sebastæ, Andrea episcopo Cidyensium, Dulcitio episcopo Pionnesiensium, sive Colossis, Constantino episcopo Corynti, Nicetæ episcopo Nacolæ, Leone episcopo Doriæ, Theophylacto presbytero & vicario * Pionensium, Constantino episcopo Eumenensium, Michael episcopo Hierapolim, Leone presbytero & vicario civitatis Aphrodisiadis, Nicolao episcopo Physcæ, Theophylacto episcopo Cnidensium, Damiano episcopo Mori, Christophoro episcopo Pionnesiensium, Nicetæ episcopo Angelopolim, Constantino episcopo Antiochiæ, Stephano presbytero & vicario Ciri, Georgio episcopo Modii, Gregorio presbytero & vicario Polybotensium, Sisinnio episcopo Philomelensium, Michael episcopo Papenum, Sisinnio episcopo Apamiæ Cibotensium, Constantino episcopo Constantiæ, Nicephoro episcopo Adiocensium, Petro episcopo Turiæ, Theodoro episcopo Apidi, Leone episcopo Fere, Petro episcopo Selentiæ * Hidæ, Nicephoro episcopo Philogranum, * Mariano episcopo Magydensium, Leone episcopo Andelensium, Stephano episcopo Pisidæ, Eudoxio episcopo Dorensium, * Eulbolio episcopo, Dulcio, Sophronio episcopo Sozopoleos, Theodoro episcopo * Valgerensium Phryg., Georgio episcopo Philopatrensium, Basilio episcopo Polbensium, Michael episcopo Pamphili, Rufino episcopo Scopsi, Sisinnio episcopo Gortynium, Cillido episcopo Eudocimensium, Constantino episcopo * Lacensium, Leone episcopo Cydoniæ, Theodoro episcopo Cretensium, Constantino episcopo Hedessæ, Theophilo episcopo Chi, Galato episcopo Mei, * Georgio episcopo Lei, Marmoro episcopo Dociæ Paroreiæ, Basilio episcopo Calendernæ, Zoilo episcopo

Sancta Synodus.

* Petrensium.

* Sibbi.

* Pionensium.

* Hidæ.

* Mariano.

* Eulbolio.

* Dulcio.

* Valgerensium.

* Lacensium.

* Georgio.

B Μαλίνης, Σαρδῶν ἐπισκόπου Βαργυλίων, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἡρακλείας τῆς Λυγκηστῶν, Λεοντίου ἐπισκόπου Κυνδίας, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ζωσιπόλεως, Κυνίκου ἐπισκόπου Κιβύρας, Λεοντίου ἐπισκόπου Ταβῶν, Δωροθέου ἐπισκόπου Νεαπόλεως, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Λιβιδαίων, Δαβὶδ ἐπισκόπου Ἰσίων, Γρηγορίου ἐπισκόπου * Μιστηνῶν, Σεργίου ἐπισκόπου Βαργυλίων, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἡρακλείας τῆς Λυγκηστῶν, Λεοντίου ἐπισκόπου Μινδῶν, Σισιννίου ἐπισκόπου Στρατονικείας, Γρηγορίου ἐπισκόπου Σωζοπόλεως, Νικήτα διακόνου καὶ τοποτηρητοῦ Ἁλικαρνασσοῦ, Μιχαὴλ ἐπισκόπου Χερσονήσου, Πανδοξίου ἐπισκόπου Βαλεντίας, Γεωργίου ἐπισκόπου * Πετρηνῶν, Χριστοφόρου ἐπισκόπου Αἰζανῶν, Λεοντίου ἐπισκόπου Λαμίας, Πέτρου ἐπισκόπου Αἰμονίας, Γρηγορίου ἐπισκόπου Θεμιστηρίου, Φιλίππου ἐπισκόπου Τεμψόνεως, Λεοντίου ἐπισκόπου Ἀλκῆς, Νικηφόρου ἐπισκόπου Λαοδικείας, Γεωργίου ἐπισκόπου Ἀππίας, Λεοντίου ἐπισκόπου * Σίββων, Ζοσίμου ἐπισκόπου Τιβεριουπόλεως, Λεοντίου ἐπισκόπου Σεβαστῆς, Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κιδυήσων, Δουλκιτίου ἐπισκόπου Πιονεσιήνων, ἤγουν Κολοσσῶν, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Κορύντου, Νικήτα ἐπισκόπου Νακόλας, Λεοντίου ἐπισκόπου Δορίας, Θεοφυλάκτου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ * Πιονεσσῶν, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Εὐμενείας, Μιχαὴλ ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, Λεοντίου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ τῆς Ἀφροδισιάδος, Νικολάου ἐπισκόπου Φύσσης, Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Κνιδίων, Δαμιανοῦ ἐπισκόπου Μόρων, Χριστοφόρου ἐπισκόπου Πιονεσσῶν, Νικήτα ἐπισκόπου Ἀγγελοπόλεως, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Στεφάνου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ Κύρου, Γεωργίου ἐπισκόπου Μοδίου, Γρηγορίου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ Πολυβοτείων, Σισιννίου ἐπισκόπου Φιλομηλείων, Μιχαὴλ ἐπισκόπου Πάπων, Σισιννίου ἐπισκόπου Ἀπαμείας τῆς Κιβωτοῦ, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Κωνσταντίας, * Νικηφόρου ἐπισκόπου Ἀδιοκείας, Πέτρου ἐπισκόπου τῆς Τιαείας, Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀπιδείας, Λεοντίου ἐπισκόπου Βάρας, Πέτρου ἐπισκόπου Σελεντίας τῆς * Ἱδίας, Νικηφόρου ἐπισκόπου Φιλογρανῶν, Μαριανοῦ ἐπισκόπου Μαγιδείας, Λεοντίου ἐπισκόπου Ἀνδελείας, Στεφάνου ἐπισκόπου Πισιδείας, Εὐδοξίου ἐπισκόπου Δωρυλαείας, * Εὐβουλίου ἐπισκόπου, Δουλκίου, Σωφρονίου ἐπισκόπου Σωζοπόλεως, Θεοδώρου ἐπισκόπου * Βαλγερηνῶν Φρυγ., Γεωργίου ἐπισκόπου Φιλοπατρείας, Βασιλείου ἐπισκόπου Πολβηνῶν, Μιχαὴλ ἐπισκόπου Παμφίλου, Ῥουφίνου ἐπισκόπου Σκοψῶν, Σισιννίου ἐπισκόπου Γορτυνίας, Κιλλίδου ἐπισκόπου Εὐδοκιμείας, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου * Λακεδαιμονίας, Λεοντίου ἐπισκόπου Κυδωνίας, Θεοδώρου ἐπισκόπου Κρητῶν, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Ἑδέσσης, Θεοφίλου ἐπισκόπου Χίου, Γαλάτου ἐπισκόπου Μείου, * Γεωργίου ἐπισκόπου Λείου, Μαρμόρου ἐπισκόπου Δοκιείας Παρωρείας, Βασιλείου ἐπισκόπου Καλενδέρνης, Ζοίλου ἐπισκόπου

* Μιστηνῶν.

* Πετρηνῶν.

* Ἱδίας.

* Βαλγερηνῶν.

* Λακεδαιμονίας.

* Γεωργίου.

C Λεοντίου ἐπισκόπου Κοτυαείου, Νικήτα ἐπισκόπου Νακόλας, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Κωνσταντίας, Λεοντίου ἐπισκόπου Κυμύρων, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Δέντων, Πέτρου διακόνου καὶ τοποτηρητοῦ Ὀρυανδέων, Στεφάνου ἐπισκόπου Αἰζῶν, Γεωργίου ἐπισκόπου Ἱεραδέων, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Κομβέων, Σισιννίου ἐπισκόπου Ζηνοπόλεως, Γρηγορίου ἐπισκόπου Κιβύρας, Λεοντίου ἐπισκόπου Ταβῶν, Δωροθέου ἐπισκόπου Νεαπόλεως, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Λιβιδαίων, Δαβὶδ ἐπισκόπου Ἰσίων, Γρηγορίου ἐπισκόπου Μιστηνῶν, Σεργίου ἐπισκόπου Βαργυλίων, Γρηγορίου ἐπισκόπου Ἡρακλείας τῆς Λυγκηστῶν, Λεοντίου ἐπισκόπου Μινδῶν, Σισιννίου ἐπισκόπου Στρατονικείας, Γρηγορίου ἐπισκόπου Σωζοπόλεως, Νικήτα διακόνου καὶ τοποτηρητοῦ Ἁλικαρνασσοῦ, Μιχαὴλ ἐπισκόπου Χερσονήσου, Πανδοξίου ἐπισκόπου Βαλεντίας, Γεωργίου ἐπισκόπου Πετρηνῶν, Χριστοφόρου ἐπισκόπου Αἰζανῶν, Λεοντίου ἐπισκόπου Λαμίας, Πέτρου ἐπισκόπου Αἰμονίας, Γρηγορίου ἐπισκόπου Θεμιστηρίου, Φιλίππου ἐπισκόπου Τεμψόνεως, Λεοντίου ἐπισκόπου Ἀλκῆς, Νικηφόρου ἐπισκόπου Λαοδικείας, Γεωργίου ἐπισκόπου Ἀππίας, Λεοντίου ἐπισκόπου * Σίββων, Ζοσίμου ἐπισκόπου Τιβεριουπόλεως, Λεοντίου ἐπισκόπου Σεβαστῆς, Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κιδυήσων, Δουλκιτίου ἐπισκόπου Πιονεσιήνων, ἤγουν Κολοσσῶν, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Κορύντου, Νικήτα ἐπισκόπου Νακόλας, Λεοντίου ἐπισκόπου Δορίας, Θεοφυλάκτου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ * Πιονεσσῶν, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Εὐμενείας, Μιχαὴλ ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως, Λεοντίου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ τῆς Ἀφροδισιάδος, Νικολάου ἐπισκόπου Φύσσης, Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Κνιδίων, Δαμιανοῦ ἐπισκόπου Μόρων, Χριστοφόρου ἐπισκόπου Πιονεσσῶν, Νικήτα ἐπισκόπου Ἀγγελοπόλεως, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Στεφάνου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ Κύρου, Γεωργίου ἐπισκόπου Μοδίου, Γρηγορίου πρεσβυτέρου καὶ τοποτηρητοῦ Πολυβοτείων, Σισιννίου ἐπισκόπου Φιλομηλείων, Μιχαὴλ ἐπισκόπου Πάπων, Σισιννίου ἐπισκόπου Ἀπαμείας τῆς Κιβωτοῦ, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Κωνσταντίας, * Νικηφόρου ἐπισκόπου Ἀδιοκείας, Πέτρου ἐπισκόπου τῆς Τιαείας, Θεοδώρου ἐπισκόπου Ἀπιδείας, Λεοντίου ἐπισκόπου Βάρας, Πέτρου ἐπισκόπου Σελεντίας τῆς * Ἱδίας, Νικηφόρου ἐπισκόπου Φιλογρανῶν, Μαριανοῦ ἐπισκόπου Μαγιδείας, Λεοντίου ἐπισκόπου Ἀνδελείας, Στεφάνου ἐπισκόπου Πισιδείας, Εὐδοξίου ἐπισκόπου Δωρυλαείας, * Εὐβουλίου ἐπισκόπου, Δουλκίου, Σωφρονίου ἐπισκόπου Σωζοπόλεως, Θεοδώρου ἐπισκόπου * Βαλγερηνῶν Φρυγ., Γεωργίου ἐπισκόπου Φιλοπατρείας, Βασιλείου ἐπισκόπου Πολβηνῶν, Μιχαὴλ ἐπισκόπου Παμφίλου, Ῥουφίνου ἐπισκόπου Σκοψῶν, Σισιννίου ἐπισκόπου Γορτυνίας, Κιλλίδου ἐπισκόπου Εὐδοκιμείας, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου * Λακεδαιμονίας, Λεοντίου ἐπισκόπου Κυδωνίας, Θεοδώρου ἐπισκόπου Κρητῶν, Κωνσταντίνου ἐπισκόπου Ἑδέσσης, Θεοφίλου ἐπισκόπου Χίου, Γαλάτου ἐπισκόπου Μείου, * Γεωργίου ἐπισκόπου Λείου, Μαρμόρου ἐπισκόπου Δοκιείας Παρωρείας, Βασιλείου ἐπισκόπου Καλενδέρνης, Ζοίλου ἐπισκόπου

* Πιονεσσῶν.

* Νικηφόρου.

* Ἱδίας.

* Βαλγερηνῶν.

* Λακεδαιμονίας.

* Γεωργίου.

* Cadalo episcopus Mediolanensis, Silvester episcopus Modoetiensis, Eustathius episcopus Lucensis, Theodosius episcopus Gormanensis, Nicetas episcopus Sion, Constantinus episcopus Dulcinii, Leonis episcopus * Sibilinensis, Stephanus episcopus Philadelphiæ, Eudoxius presbyterus & vicarius Mediolanensis, Theodosius episcopus Calinensis, Theophylactus episcopus Mediolanensis, Basilius episcopus Dorylæi, Stephanus episcopus Syrnæ, Constantinus episcopus Andri, Eustathius episcopus Tini, Ioannes episcopus Dionysiæ, Ioannes episcopus Novæ Thyatiræ, Theophanes episcopus Lebedi, Ioannes episcopus Lithopoleos, Nicephorus episcopus Ariadnopoleos, Theodorus episcopus Heracleopoleos, id est * Thebarum, Constantinus episcopus Mantineæ, Lucillus episcopus * Philadelphiæ, Michael episcopus Tralleorum, Ioannes episcopus Lemni, Leonis episcopus Andri, Michael episcopus Tii, Ephraimus episcopus Pergamenorum, Ioannes episcopus Tralleorum, Stephanus episcopus Oxyrynchorum, Hilarius episcopus Sardi, Ioannes episcopus Pisidiæ.

Rebus hoc pacto cum ambiguum facerentur, tempore Constantini magni, ecclesiæ quæ congregatæ sunt Sophiæ, perfectissimus ejusque & reliquorum gloriosissimi & magnificentissimi principis, Patrum sententiam laudabilem et inconcussam patrum, & omnis Dei Sanctæ imperitis oblegit, ac reverendissimos archiepiscopos, hegumenos & monachos, sententiam eorum sunt secuti in primis mentem: propositis etiam libris & incorruptis Dei Evangeliis.

Theodorus Constantinopolitanus episcopus Tarasius Sanctorum totius ecclesiæ pro omnibus ita locutus, respiciens nominum legit.

TERMINVS SANCTÆ MAGNÆ ac universalis synodi sancti in Nicæa collecta.

Sancta magna ac universalis synodus, quæ per Dei gratiam, & Sanctissimi piissimi & Christianissimi Imperatoris Constantini & Irenæ matris ejus, congregata est synodus in Nicæno civitate metropoli Bithyniorum provinciæ in Sancta Sophia, quæ appellatur Sophia, fidelium multitudinem confitetur, dicit:

Quis locum spiritualis sua nobis dimisit, & a nobis idolorum ac infidelitatis non ordinavit, Christus solicet Deus noster, dispensavit ipse Sanctis suis catholicæ ecclesiæ non habentes maculam seu rugam, verbo & vaticinatorum prædicta, Sanctissimi Ecclesiæ suis ait verbum, dicens: *Pabulum sive mensam dedisse ipsum ad sustentationem fidelium.* Petro hanc repromittens non solum illis dixerit, sed & nobis qui per eum credimus in nomine ipsius. Ergo omnem hæresim non suspicantes, verbum veritatis valent quod mundo tradit, accepta cognoscere, [illegible]

Ἐκκλησιαστικῶν, Ἰωάννου Φιλοθέου Μυτιλήνης, Εὐσταθίου Φιλοθέου Λέσβου, Θεοδόσιου Γερμανικείας, Ἰωάννου Φιλοθέου Ζήνων, Κωνσταντίνου Φιλοθέου Δουλκιανῆς, Λεόντος Φιλοθέου Σιβιλίνης, Στεφάνου Φιλοθέου Φιλαδελφείας, Εὐδόξου πρεσβυτέρου & ἐπιτρόπου Μεδιολάνων, Θεοδόσιου Φιλοθέου Καλίνης, Θεοφυλάκτου Φιλοθέου Μεδιολάνων, Βασιλείου Φιλοθέου Δορυλαίου, Στεφάνου Φιλοθέου Σύρνης, Κωνσταντίνου τοῦ Ἀνδρίου, Εὐσταθίου Φιλοθέου τοῦ Τίνου, Ἰωάννου Φιλοθέου Διονυσίας, Ἰωάννου Φιλοθέου Νεᾶς Θυατείρων, Θεοφάνους Φιλοθέου Λεβεδοῦ, Ἰωάννου Φιλοθέου Λιθοπόλεως, Νικηφόρου Φιλοθέου Ἀριαδνοπόλεως, Θεοδώρου Φιλοθέου Ἡρακλεοπόλεως, ἤγουν Θηβῶν, Κωνσταντίνου Φιλοθέου Μαντινείας, Λουκίλλου Φιλοθέου * Φιλαδελφείας, Μιχαὴλ Φιλοθέου Τραλλέων, Ἰωάννου Φιλοθέου Λήμνου, Λεόντος Φιλοθέου Ἀνδρίου, Μιχαὴλ Φιλοθέου τοῦ Τίου, Ἐφραίμου Φιλοθέου Περγάμου, Ἰωάννου Φιλοθέου Τραλλέων, Στεφάνου Φιλοθέου Ὀξυρυγχείας, Ἱλαρίου Φιλοθέου τοῦ Σάρδεων, Ἰωάννου Φιλοθέου Πισιδίας.

Καθόλου τε περὶ τῶν ἀμφιβόλων διαλεγομένων τῶν ἐπὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως τῶν ἐν τῇ Σοφίᾳ συνελθόντων τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπιστήμονα καὶ ἄμωμον τῶν Πατέρων ἐξ ἀνάγκης τὴν ἀπόφασιν τῶν ἁγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, ἡγουμένων τε καὶ μοναχῶν, ἀφορμὴν τε τῆς ἀληθείας, ἔχοντες τὰ ἱερὰ εὐαγγέλια τοῦ Θεοῦ.

Θεόδωρος ὁ τῆς ἁγιωτάτης Κωνσταντινουπόλεως τῆς Ῥώμης τῶν ἁπάσης ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ταρασίος ἔφη πάντων.

ΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΜΕΓΑΛΗΣ καὶ οἰκουμενικῆς τῆς Νικαίας συνόδου τῶν ἁγίων.

Ἡ ἁγία μεγάλη καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος, ἡ κατὰ θεοῦ χάριν τοῦ εὐσεβεστάτου καὶ φιλοχριστοτάτου βασιλέως Κωνσταντίνου καὶ εἰρήνης τῆς αὐτοῦ μητρὸς συνελθοῦσα τὴν ἐν τῇ Νικαίνων λεγομένῃ μητροπόλει τῶν Βιθυνῶν ἐπαρχίᾳ τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ σοφίᾳ τῇ λεγομένῃ Σοφίᾳ, ὁμολογοῦσα τὴν πιστῶν πολυάνθρωπον, φησὶν τὸν οἰκουμενικὸν διδάσκοντα λόγον, ἀνεκφοίτητον τὸν ἀληθοῦς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἔφη τὸν οἰκουμενικὸν λόγον.

Ὅς τὸν τόπον τῆς ἱερᾶς ἡμῖν ἀφῆκεν χάριν, καὶ τὸν τόπον τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐν ἡμῖν ἀπεκατέστησεν, Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ ἐκκλησιαστικοῖς ἀμώμητον καὶ ἀῤῥύτιδα τὴν καθολικὴν ἐκκλησίαν ἀπεκατέστησεν, ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τὰ κηρύγματα τῶν ἁγίων αὐτοῦ ἀποστόλων τὸν λόγον τῆς ἀληθείας τὸν κόσμον ἐκδιδόντα, ἀγνοοῦντες τὴν πᾶσαν αἵρεσιν, ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς

[illegible]

A tanta tenebrosa virtutis studiosi fuerit, & ut proverbiale ferunt, in aqua [illegible] & subterranea nonnulla sint delectatus, quia sacrorum monumentorum Deo dignis ornamenta detulerit pauperibus, non facinoris quidem dictorum, non effecit autem, de quibus Deus per prophetam clamat: *Populus meus [illegible] meum. Sodomitæ quippe sicuti vitia fecibus sua publicabant, idolomaniæ sunt fundum Christi Dei multi sudorum, quia [illegible] est depositum, & inter fundum & prædium non distinguunt, temporum domus & sanctorum ejus fundum et Patres diabolorum idolorum nominantur. Propter quod dominus Deus non ferens iniquitatem ab hominibus pene corrupti idolatriæ fuerit, non secundum principes hominum sed mandato convocavit * domino nostro Christo, & nunc Constantini & Irenæ imperatorum sententiam addidit: quatenus sancta catholica ecclesia tradita omnem doctrinam corporis humanitatis. Igitur cum omne diligentia professionem & definitionem, & interpretationem veritatis sortiatur; nihil adimimus, nihil addimus; sed omnia quæ circumlocutione hæc ecclesia, immortalia firmamenta & fundamenta sancta sex universalis concilii, in primis quod in ipsoniam Nicæna convocatio convenit; adhuc etiam & quod quid in divinitus conservanda regula adhuc religiosum est.

Credimus in unum Deum patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibilium omnium & invisibilium. Et in unum dominum Jesum Christum Filium Dei unigenitum, qui ex Patre natus est ante omnia sæcula, lumen ex lumine, Deum verum de Deo vero natum, non factum, consubstantialem Patri, per quem omnia facta sunt. Qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit de cœlis, & incarnatus est de Spiritu sancto ex Maria virgine, & homo factus est: crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato, passus & sepultus est, & resurrexit tertia die secundum scripturas: ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Patris: & iterum venturus est cum gloria judicare vivos & mortuos, cujus regni non erit finis. Et in Spiritum sanctum dominum & vivificantem, qui ex Patre * Filioque procedit, qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorificatur, qui locutus est per prophetas. In unam sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum: expectamus resurrectionem mortuorum, & vitam futuri sæculi. Amen. Adoramus matrem Dei & matrem [illegible] Amen. & [illegible] & [illegible] Maximilianumque & eos qui [illegible] in ipsam Dei Genitricem [illegible] Confitemur autem & confitemur [illegible] Dei Matrem, propter in [illegible] Dei gloriosum, quoniam propter [illegible] Dei Filium, Christum videlicet Deum nostrum, secundum quod & Ephesinum primum dogmatizavit concilium quod * [illegible] Nestorium cum collegis suis, temporum pestilentiam dictorum introducentem, ab ecclesia pepulit. Cum hac autem & duas [illegible]

B

C

D

E

* [illegible]

* [illegible]

* [illegible]

* [illegible]

* [illegible]

Actio sexta.

confessione ipsa qui interpretatus est propter nos
et nostram salutem Dei genitrice semper virgine
Maria, profitebatur eam Deum & perfectum
hominem vere confitendam, quemadmodum & Ca-
thedralium synodus prædicavit, Eusebius
Dorotheus & Dioscorus * delirantes a divino
zelo abiecerunt, conferentes cum illis pariter
Severum, Petrum, & eorum similitudinem blas-
phemantem alterum perplexantibus rebus
contrarium: cum quibus & Origenes & Evagrius
ac Didymus delirantes anathematizantur, ne-
que & Constantinopolis congregatum quinque
concilium egisse dignoscitur. Deinde prosequi
& dum voluntatem & operationes secundum
naturam propriam in Christo prædicantes, quemadmodum & Constantinopolis
sancta synodus exclamavit, abjecerunt Sergium,
* Honorium, Cyrum, Pyrrhum, Macarium,
& eos qui sunt valentes sunt plectere, et-
qui illis similia sentiunt. Et ut compendio-
se loquamur, omnes catholicæ sive scriptæ,
sive sine scripta sanctæ nobis traditiones il-
libatæ servantes: quarum una est etiam imagi-
nalis pictura secundum, quæ historia evangelica
prædicationis consonat, ad veritatem
nam vere & non fictitiam phantasiam Dei
Verbi incarnationem efficit, & ad similem
nobis adducens commode proficiens. Quæ-
nam que se mutuo indicant, * secundum certa
nomina habentes significationem. Illi ita se
habentes, * ergo quod continuata fuerit,
separantes divisionis insperantem synodorum
partem nostrorum magistrum, & catholicæ
traditionem evicta; non spernens sancti
hanc ab universaque ecclesia in ipsa celebrat-
tione; & dictum in omni verisimilitudine ac dilig-
gentia, sicut spiritum potestate se vincit cre-
ari, ita venerabile ac sanctum insuper pro-
pinandum, tam quæ de veteribus & novis,
quam quæ ex alis matrum * colligunt et
sanctis Dei scriptis, & sacris viris, & ordi-
bus, & in patribus ac tribus, dominis &
vita: non videlicet imaginem divinam Dei & Sa-
lvatoris nostri Jesu Christi, quam insinuavit
divinam carnis sanctæ Dei genetricis,
honorabilemque angelorum, & omnium sanc-
torum simul & dilectorum virorum. Quæ-
cumque enim frequentius per imaginalem formationem
videntur, tanto qui hæc contemplantur,
alacriori efficuntur ad primitivorum eorum me-
moriam & desiderium; * & ad obsequium, & ad
honorationem his adorationem exhibendam.
Non tamen ad veram latriam, quæ secundum
fidem est, quæque solum divinam pertinet
deum, imperantibus; sicut illi, sicut figura
prolatio se vivificat cruci & sanctis evangeliis,
& reliquis sacris monumentis, incensibus
& luminibus obsequia ad horum honorem ef-
ficiendam celebrant, quemadmodum & antiqui-
quam pia consuetudinem fuit. Imaginis enim
honor ad primitivum transit: & qui adorat
imaginem, adorat in ea depicta hypostasim.
Sic enim res obtinet sanctorum patrum nos-
trorum doctrina, id est traditio sanctæ catho-
licæ ecclesiæ, quæ a finibus usque ad fines no-
stra solitude evangelium. Sic Paulum, qui in
Christo loquitur est & omnem divinam apostolicam
doctrinam, & patrum sanctorum recipimus,
tenentes traditiones quas accepimus. Sic
exemplaris nobis prophetiæ canonem ipsum
Deum: Deum sive filio Dei, gradiens filio Dei

* Sic hic. Sphoronium.

* Sanctus Maximus, Constantinopolitanus, qui sexto synodo damnatus est.

* Sanctus Maximus, Constantinopolitanus, qui sexto synodo damnatus est.

* Ergo quod continuata fuerit, separantes divisionis insperantem synodorum partem nostrorum magistrum, & catholicæ traditionem evicta.

* Ex sancta Scriptura.

* Ex sancta Scriptura & sanctorum Patrum.

* Ex sancta Scriptura & sanctorum Patrum.

2. Tim. 1.

Jos. 1.

A

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

V

X

Y

Z

AA

BB

CC

DD

EE

FF

GG

HH

II

KK

LL

MM

NN

OO

PP

QQ

RR

SS

TT

VV

XX

YY

ZZ

AAA

BBB

CCC

DDD

EEE

FFF

GGG

HHH

III

KKK

LLL

MMM

NNN

OOO

PPP

QQQ

RRR

SSS

TTT

VVV

XXX

YYY

ZZZ

AAAA

BBBB

CCCC

DDDD

EEEE

FFFF

GGGG

HHHH

IIII

KKKK

LLLL

MMMM

NNNN

OOOO

PPPP

QQQQ

RRRR

SSSS

TTTT

VVVV

XXXX

YYYY

ZZZZ

AAAAA

BBBBB

CCCCC

DDDDD

EEEEE

FFFFF

GGGGG

HHHHH

IIIII

KKKKK

LLLLL

MMMMM

NNNNN

OOOOO

PPPPP

QQQQQ

RRRRR

SSSSS

TTTTT

VVVVV

XXXXX

YYYYY

ZZZZZ

AAAAAA

BBBBBB

CCCCCC

DDDDDD

EEEEEE

FFFFFF

GGGGGG

HHHHHH

IIIIII

KKKKKK

LLLLLL

MMMMMM

NNNNNN

OOOOOO

PPPPPP

QQQQQQ

RRRRRR

SSSSSS

TTTTTT

VVVVVV

XXXXXX

YYYYYY

ZZZZZZ

AAAAAAA

BBBBBBB

CCCCCCC

DDDDDDD

EEEEEEE

FFFFFFF

GGGGGGG

HHHHHHH

IIIIIII

KKKKKKK

LLLLLLL

MMMMMMM

NNNNNNN

OOOOOOO

PPPPPPP

QQQQQQQ

RRRRRRR

SSSSSSS

TTTTTTT

VVVVVVV

XXXXXXX

YYYYYYY

ZZZZZZZ

AAAAAAAA

BBBBBBBB

CCCCCCCC

DDDDDDDD

EEEEEEEE

FFFFFFFF

GGGGGGGG

HHHHHHHH

IIIIIIII

KKKKKKKK

LLLLLLLL

MMMMMMMM

NNNNNNNN

OOOOOOOO

PPPPPPPP

QQQQQQQQ

RRRRRRRR

SSSSSSSS

TTTTTTTT

VVVVVVVV

XXXXXXXX

YYYYYYYY

ZZZZZZZZ

AAAAAAAAA

BBBBBBBBB

CCCCCCCCC

DDDDDDDDD

EEEEEEEEE

FFFFFFFFF

GGGGGGGGG

HHHHHHHHH

IIIIIIIII

KKKKKKKKK

LLLLLLLLL

MMMMMMMMM

NNNNNNNNN

OOOOOOOOO

PPPPPPPPP

QQQQQQQQQ

RRRRRRRRR

SSSSSSSSS

TTTTTTTTT

VVVVVVVVV

XXXXXXXXX

YYYYYYYYY

ZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAA

BBBBBBBBBB

CCCCCCCCCC

DDDDDDDDDD

EEEEEEEEEE

FFFFFFFFFF

GGGGGGGGGG

HHHHHHHHHH

IIIIIIIIII

KKKKKKKKKK

LLLLLLLLLL

MMMMMMMMMM

NNNNNNNNNN

OOOOOOOOOO

PPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRR

SSSSSSSSSS

TTTTTTTTTT

VVVVVVVVVV

XXXXXXXXXX

YYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII

KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK

LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL

MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM

NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN

OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO

PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP

QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ

RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR

SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS

TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT

VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY

ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA

BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB

CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC

DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD

EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE

FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF

GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

II

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Nicæna secunda.

[illegible] dogmata [illegible] & traditionem catholicæ ecclesiæ, [illegible] subscripsi.

Petrus indignus episcopus Nicomediæ, petens dogmata [illegible] & traditionem catholicæ ecclesiæ, [illegible] subscripsi.

Elias peccator episcopus Cretæ, petens dogmata [illegible] & traditionem catholicæ ecclesiæ, [illegible] subscripsi.

Hierotheus indignus episcopus Nicææ, petens dogmata [illegible] & traditionem catholicæ ecclesiæ, [illegible] subscripsi.

Anastasius peccator episcopus Cotiæi, petens dogmata [illegible] & traditionem catholicæ ecclesiæ, [illegible] subscripsi.

Leo peccator episcopus Dei civitatis & vicarius Sedis Antiochenæ metropolitanus, petens dogmata [illegible] & traditionem catholicæ ecclesiæ, [illegible] subscripsi.

Daniel peccator episcopus Amidæ, petens dogmata [illegible] & traditionem catholicæ ecclesiæ, [illegible] subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Gangrorum, petens dogmata [illegible] & traditionem catholicæ ecclesiæ, [illegible] subscripsi.

Epiphanius peccator, diaconus [illegible] Cretæ [illegible] provinciæ, & locum tenens Thomæ [illegible] archiepiscopi Salaminæ, petens dogmata [illegible] & traditionem catholicæ ecclesiæ, [illegible] subscripsi.

Nicephorus indignus episcopus Dyrrachii [illegible] subscripsi.

Anastasius indignus episcopus Nicopoleos [illegible] subscripsi.

Nicetas indignus episcopus Claudiopoleos [illegible] subscripsi.

Gregorius indignus episcopus Nyssæ [illegible] subscripsi.

Gregorius indignus episcopus Palæmonis [illegible] subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Myrandæ [illegible] subscripsi.

Theophilus peccator, diaconus & locum tenens civitatis Stauropoleos Cretæ [illegible] subscripsi.

Kalliopius indignus episcopus Laodiceæ [illegible] subscripsi.

Michael indignus episcopus Synadorum [illegible] subscripsi.

Leo indignus episcopus Iconii [illegible] subscripsi.

Georgius indignus episcopus Antiochiæ Pisidiæ [illegible] subscripsi.

Georgius

Cyriacus indignus episcopus Perge [illegible] subscripsi.

Georgius peccator, presbyter & locum tenens civitatis Mesoli [illegible] subscripsi.

Chariopolitanus indignus episcopus Tetrapyrgiæ [illegible] subscripsi.

Leo indignus episcopus Rhodi [illegible] subscripsi.

Hesychius indignus episcopus Hadrianopoleos [illegible] subscripsi.

Basilius indignus episcopus Sylæi [illegible] subscripsi.

[illegible] ὑπογραφὴν ἐποιησάμην & τὴν ὀρθόδοξον τῶν ἁγιοτάτων ἐκκλησιῶν, ἡνίκα ἐκήρυξα.

Ἰωάννης ἀναξιεπίσκοπος Νικομηδείας, τὴν ὀρθόδοξον δόξαν ἐδεξάμην & τὴν ὀρθόδοξον & καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἡνίκα ἐκήρυξα.

Ἠλίας ἀναξιεπίσκοπος Κρήτης, τὴν παρεκτὸς δόξαν ἀπεκηρυξάμην & τὴν ὀρθόδοξον & καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἡνίκα ἐκήρυξα.

Ἱεροθεὸς ἀναξιεπίσκοπος Νικαίας, τὴν ὀρθόδοξον δόξαν ἐδεξάμην & τὴν ὀρθόδοξον & καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἡνίκα ἐκήρυξα.

Ἀναστάσιος ἀναξιεπίσκοπος Κοτυαείου, τὴν ὀρθόδοξον δόξαν ἐδεξάμην & τὴν ὀρθόδοξον & καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἡνίκα ἐκήρυξα.

Λέων πρεσβύτερος & ἀρχιμανδρίτης τῆς θείας μεγάλης ἐκκλησίας, & τὸν τοπικὸν τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἀντιοχείᾳ τῆς Συρίας μητροπολίτου, τὴν ὀρθόδοξον δόξαν ἐδεξάμην & τὴν ὀρθόδοξον & καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἡνίκα ἐκήρυξα.

Δανιὴλ ἀναξιεπίσκοπος Ἀμίδης, τὴν ὀρθόδοξον δόξαν ἐδεξάμην & τὴν ὀρθόδοξον & καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἡνίκα ἐκήρυξα.

Κωνσταντῖνος ἀναξιεπίσκοπος Γαγγρῶν, τὴν ὀρθόδοξον δόξαν ἐδεξάμην & τὴν ὀρθόδοξον & καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἡνίκα ἐκήρυξα.

Ἐπιφάνιος πρεσβύτερος, διάκονος [illegible] Κρήτης [illegible] ἐπαρχίας, & τοπο[illegible] Θωμᾶ τοῦ [illegible] ἀρχιεπισκόπου Σαλαμῖνος, τὴν ὀρθόδοξον δόξαν ἐδεξάμην & τὴν ὀρθόδοξον & καθολικὴν ἐκκλησίαν, ἡνίκα ἐκήρυξα.

Νικηφόρος ἀναξιεπίσκοπος Δυρραχίου [illegible] ἐδεξάμην.

Ἀναστάσιος ἀναξιεπίσκοπος Νικοπόλεως [illegible] ἐδεξάμην.

Νικήτας ἀναξιεπίσκοπος Κλαυδιοπόλεως [illegible] ἐδεξάμην.

Γρηγόριος ἀναξιεπίσκοπος Νύσσης [illegible] ἐδεξάμην.

Γρηγόριος ἀναξιεπίσκοπος Παλαιμωνίας [illegible] ἐδεξάμην.

Θεόδωρος ἀναξιεπίσκοπος Μυραντῶν [illegible] ἐδεξάμην.

Θεοφίλαρος πρεσβύτερος, διάκονος & τοπο[illegible] τῆς [illegible] Σταυροπόλεως Κρήτης [illegible] ἐδεξάμην.

Καλλιόπιος ἀναξιεπίσκοπος Λαοδικείας [illegible] ἐδεξάμην.

Μιχαὴλ ἀναξιεπίσκοπος Συνάδων [illegible] ἐδεξάμην.

Λέων ἀναξιεπίσκοπος Ἰκονίου [illegible] ἐδεξάμην.

Γεώργιος ἀναξιεπίσκοπος Ἀντιοχείας τῆς Πισιδίας [illegible] ἐδεξάμην.

Κύριακος ἀναξιεπίσκοπος Πέργης [illegible] ἐδεξάμην.

Γεώργιος πρεσβύτερος, ἀρχιδιάκονος & τοπο[illegible] τῆς [illegible] Μεσολίου [illegible] ἐδεξάμην.

Χαριοπόλεως ἀναξιεπίσκοπος Τετραπύργου [illegible] ἐδεξάμην.

Λέων ἀναξιεπίσκοπος Ῥόδου [illegible] ἐδεξάμην.

Ἡσύχιος ἀναξιεπίσκοπος Ἀδριανουπόλεως [illegible] ἐδεξάμην.

Βασίλειος ἀναξιεπίσκοπος Σύλαιου [illegible] ἐδεξάμην.

Φιλόθεος

Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Σελευκείας ἐ-
γράψα.
Νικόλαος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως ἐ-
γράψα.
Κόνων ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Ῥηγίων ἐγράψα.
Κύριλλος ἁμαρτωλὸς, μοναχὸς δὲ καὶ ἀναγνώστης
* Νικηφόρου τοῦ Νέου Γορτύνης ἐγράψα.
Στέφανος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Συνγλάβου ἐ-
γράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κατάνης ἐγράψα.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ταυρομενίου ἐ-
γράψα.
* Ἰωάννης ἀνάξιος μοναχὸς καὶ ἐξ ἀναγνώστου
Σικελίας Πανορμίτου Ἐκκλησίας ἐγράψα.
Γεωδόσιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μεσσήνης ἐ-
γράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πατρῶν ἐ-
γράψα.
Στέφανος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Βιβώνας ἐγράψα.
Κόνων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Λεοντίνων ἐγράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ταυριανῶν ἐ-
γράψα.
Χριστόφορος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς ἀρχαίας Κυζικηνῶν
ἐγράψα.
Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Λιπαρίτων ἐγράψα.
Θεόκτιστος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κορινθίων ἐ-
γράψα.
Κόνων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κατάνης ἐγράψα.
Θεοφάνης ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Λιβυβαίων
ἐγράψα.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος * Τραπεζοῦντος ἐ-
γράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τροπαίου ἐ-
γράψα.
Σέργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Νικοπόλεως ἐ-
γράψα.
Θεοφύλακτος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Εὐχαΐτων ἐ-
γράψα.
Μακάριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἱερακωνιέων
ἐγράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Βοστρῶν ἐγράψα.
Ἀντώνιος ἁμαρτωλὸς, μοναχὸς καὶ ἡγούμενος τῆς
Ἁγίας Σαβίνης ἐγράψα.
Ἐπιφάνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας ἐγράψα.

Πέτρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Γαβάλων ἐ-
γράψα.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀρκαδιουπόλεως ἐ-
γράψα.
Χριστόφορος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τοῦ Πανίου ἐ-
γράψα.
Ἐπιφάνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μελιτήνης ἐ-
γράψα.
Νικόλαος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Προυσιάδος ἐ-
γράψα.
Κόνων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Σελευκοπόλεως ἐ-
γράψα.
Ἰωάννης ἀνάξιος μοναχὸς, καὶ ἐκ ἀναγνώστου
τῆς Ἁγίας Κυθνείας, ἐγράψα.
Ἐπιφάνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μεθύμνης ἐγράψα.

A Theodorus indignus episcopus Seleuciæ scripsi.
Nicolaus indignus episcopus Hierapolis scripsi.
* Cononis indignus episcopus Rhegii scripsi. * Cononis Rhegii
Cyrillus peccator, monachus & lector rogatus * Nicephori episcopi Gortynæ scripsi. * Nicephori
Stephanus indignus episcopus Sagliocolonis scripsi.
Theodorus indignus episcopus Catanæ scripsi.
Joannes indignus episcopus Tauromenii scripsi.
B Gulasa indignus presbyter & monachus Stephani episcopi Syracusæ scripsi.
Gerasimus indignus episcopus Messanæ scripsi.
Theodorus indignus episcopus Patrarum scripsi.
Stephanus indignus episcopus Bibonis scripsi.
Cononis indignus episcopus Leontinæ scripsi.
Theodorus indignus episcopus Tauricæ scripsi.
Christophorus indignus episcopus Sedis Cyzicenæ scripsi.
C Basilius indignus episcopus Liparitanus scripsi.
Theoctistus indignus episcopus Corinthiorum scripsi.
Cononis indignus episcopus Catanæ scripsi.
Theophanes indignus episcopus Libybaitanus scripsi.
Joannes indignus episcopus Trapezuntis scripsi.
Theodorus indignus episcopus Tropæensis scripsi.
Sergius indignus episcopus Nicopolitanus scripsi.
D Theophylactus indignus episcopus Euchaitensium scripsi.
Macarius indignus episcopus Hierapolitanus scripsi.
Theodorus indignus episcopus * Bostri scripsi. * Bosra
Antonius peccator, monachus & lector sanctæ Sabinæ scripsi.
* Epiphanius indignus episcopus Apamiæ scripsi. * Epifania
[Theophanes indignus episcopus Lebedi scripsi.]
Petrus indignus episcopus Gabalorum scripsi.
Joannes indignus episcopus Arcadiopolis scripsi.
E Christophorus indignus episcopus Pani scripsi.
Epiphanius indignus episcopus * Melitenæ scripsi. * Melid
Nicolaus indignus episcopus Prusiadis scripsi.
Cononis indignus episcopus Seleucopolis scripsi.
Joannes indignus presbyter & monachus sanctæ Cythniæ scripsi.
Epiphanius indignus episcopus Methymnæ scripsi.

Leo indignus episcopus Cii subscripsi.
Gregorius indignus presbyter & loci servator sancti Nicæni episcopi subscripsi.
Iohannes indignus episcopus Apri subscripsi.
Theophylactus indignus episcopus Cyzici subscripsi.
Theodorus indignus episcopus Heraclæ subscripsi.
Eustathius indignus episcopus Constantiæ subscripsi.
Cyriacus indignus episcopus Dorylæi subscripsi.
Leo indignus episcopus Mitylenæ subscripsi.
Georgius indignus episcopus Dioclæi subscripsi.
Iohannes indignus episcopus Nyssæ subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Imperialium thermarum subscripsi.
Sotericus indignus episcopus Cibyrræi subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Cretæ subscripsi.
Damianus indignus episcopus Mitylenæ subscripsi.
Constans indignus episcopus Mediolani subscripsi.
Georgius indignus episcopus Berytæ subscripsi.
Theodorus indignus episcopus Nyssæ subscripsi.
Theophylactus indignus episcopus Tyrii subscripsi.
Ottomus indignus episcopus Elenæ subscripsi.
Petrus indignus episcopus Petræ subscripsi.
Leo indignus episcopus Algiarcæ subscripsi.
Theopemptus indignus presbyter & vicarius Sedis subscripsi.
Hieronimus indignus episcopus Cypri subscripsi.
Basilius indignus episcopus Antinoytæ subscripsi.
Theophylactus indignus episcopus Hypæpæ subscripsi.
Theophanes indignus episcopus Cotiæ subscripsi.
Leo indignus episcopus Phocæ subscripsi.
Basilius indignus episcopus Pergæ subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Philadelphiæ subscripsi.
Iacobus indignus episcopus civitatis Adiaenæ subscripsi.
Basilius indignus episcopus Magnesiæ subscripsi.
Marcianus indignus episcopus civitatis Anazarbi subscripsi.
Eustathius indignus episcopus Bostrenorum subscripsi.
Constans loci servator episcopi civitatis Agaræ subscripsi.
Nicephorus loci servator Gangrensium subscripsi.

Leo indignus episcopus Ciliciæ subscripsi.
Gregorius indignus presbyter & loci servator sancti Nicæni episcopi subscripsi.
Iohannes indignus episcopus Apri subscripsi.
Theophylactus indignus episcopus Cyzici subscripsi.
Theodorus indignus episcopus Heraclæ subscripsi.
Eustathius indignus episcopus Constantiæ subscripsi.
Cyriacus indignus episcopus Dorylæi subscripsi.
Leo indignus episcopus Mitylenæ subscripsi.
Georgius indignus episcopus Dioclæi subscripsi.
Iohannes indignus episcopus Nyssæ subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Imperialium thermarum subscripsi.
Sotericus indignus episcopus Cibyrræi subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Cretæ subscripsi.
Damianus indignus episcopus Mitylenæ subscripsi.
Constans indignus episcopus Mediolani subscripsi.
Georgius indignus episcopus Berytæ subscripsi.
Theodorus indignus episcopus Nyssæ subscripsi.
Theophylactus indignus episcopus Tyrii subscripsi.
Ottomus indignus episcopus Elenæ subscripsi.
Petrus indignus episcopus Petræ subscripsi.
Leo indignus episcopus Algiarcæ subscripsi.
Theopemptus indignus presbyter & vicarius Sedis subscripsi.
Hieronimus indignus episcopus Cypri subscripsi.
Basilius indignus episcopus Antinoytæ subscripsi.
Theophylactus indignus episcopus Hypæpæ subscripsi.
Theophanes indignus episcopus Cotiæ subscripsi.
Leo indignus episcopus Phocæ subscripsi.
Basilius indignus episcopus Pergæ subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Philadelphiæ subscripsi.
Iacobus indignus episcopus civitatis Adiaenæ subscripsi.
Basilius indignus episcopus Magnesiæ subscripsi.
Marcianus indignus episcopus civitatis Anazarbi subscripsi.
Eustathius indignus episcopus Bostrenorum subscripsi.
Constans loci servator episcopi civitatis Agaræ subscripsi.
Nicephorus loci servator Gangrensium subscripsi.

A Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κιλικίας ὑπέγραψα.
Γρηγόριος ἀνάξιος πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητὴς τοῦ ἁγίου Νικαίας ἐπίσκοπος ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἄπρου ὑπέγραψα.
Θεοφύλακτος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κυζίκου ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας ὑπέγραψα.
Εὐστάθιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κωνσταντίας, ἤτοι Ἰκονίου, ὑπέγραψα.
Κυριακὸς ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Δορυλείου ὑπέγραψα.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μυτιλήνης ὑπέγραψα.
B Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Διοκλείας ὑπέγραψα.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Νύσσης ὑπέγραψα.
Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος βασιλικῶν θερμῶν ὑπέγραψα.
Σωτήριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κιβυρραίων ὑπέγραψα.
Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κρήτης ὑπέγραψα.
Δαμιανὸς ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μυτιλήνης ὑπέγραψα.
C Κώνσταν ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μεδιολάνων ὑπέγραψα.
Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Βηρυτοῦ ὑπέγραψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Νύσσης ὑπέγραψα.
Θεοφύλακτος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τύρου ὑπέγραψα.
Ὀττόμος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἑλένης ὑπέγραψα.
Πέτρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πέτρας ὑπέγραψα.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀλγιάρκας ὑπέγραψα.
D Θεόπεμπτος ἀνάξιος πρεσβύτερος καὶ τοποτηρητὴς τοῦ θρόνου ὑπέγραψα.
Ἱερώνυμος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κύπρου ὑπέγραψα.
Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀντινοείας ὑπέγραψα.
Θεοφύλακτος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ὑπαίπων ὑπέγραψα.
Θεοφάνης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κοτύων ὑπέγραψα.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Φωκαίας ὑπέγραψα.
Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Περγάμου ὑπέγραψα.
Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας ὑπέγραψα.
E Ἰακώβος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀδριανῶν ὑπέγραψα.
Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μαγνησίας ὑπέγραψα.
Μαρκιανὸς ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀναζαρβοῦ ὑπέγραψα.
Εὐστάθιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Βοστρηνῶν ὑπέγραψα.
Κωνσταντῖνος τοποτηρητὴς πόλεως Ἀγαρῶν ὑπέγραψα.
Νικηφόρος τοποτηρητὴς Γαγγρῶν ὑπέγραψα.

Νικόλαος

Νικόλαος ἀνάξιος Νικαίας τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐπίσκοπος.
Σάββας ἀνάξιος Νικαίας Λυκίας ἐπίσκοπος.
Νικήφορος ἀνάξιος Νικαίας Ἀρκαδιουπόλεως ἐπίσκοπος.
Κοσμᾶς ἀνάξιος Νικαίας Μυκάνης ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης Νικαίας ἀνάξιος Σελευκείας τῆς Ἰσαυρίας ἐπίσκοπος.
Ὀλύμπιος ἀνάξιος Νικαίας ἀπὸ τῆς Ἀθηναϊκῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.
Ἀναστάσιος ἀνάξιος Νικαίας ἀπὸ τῆς Ἀλεξανδρινῆς ἐκκλησίας ἐπίσκοπος.
Ἐπιφάνιος ἀνάξιος Νικαίας Ἐλίου ἐπίσκοπος.
Σταυράκιος ἀνάξιος Νικαίας Κιλίκων ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἀνάξιος Νικαίας τῆς Κρήτης ἐπίσκοπος.
Γεώργιος ἀνάξιος Νικαίας Τριμυθοῦντος ἐπίσκοπος.
Ἀλέξανδρος ἀνάξιος Νικαίας Ἀναστασιουπόλεως ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἀνάξιος Νικαίας Μαγνησίας τῆς Φρυγίας ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἀνάξιος Νικαίας Γαδαρῶν ἐπίσκοπος.
Μελχισέδεκ ἀνάξιος Νικαίας Κολοσσῶν ἐπίσκοπος.
Δανιὴλ ἀνάξιος Νικαίας Κιλίκων ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἀνάξιος Νικαίας Πανίου ἐπίσκοπος.
Θεοφύλακτος ἀνάξιος Νικαίας Χαρσιανῶν ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἀνάξιος Νικαίας Λεβουνείων ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἀνάξιος Νικαίας Χαλκίδος ἐπίσκοπος.
Ἰωάννης ἀνάξιος Νικαίας Τζουμερκοῦ ἐπίσκοπος.
Ἰωσὴφ ἀνάξιος Νικαίας Λαζίκων ἐπίσκοπος.
Χριστόδουλος ἀρχιδιάκονος καὶ οἰκονόμος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος.
Κύριλλος ἀνάξιος Νικαίας Μόκρου ἐπίσκοπος.
Γρηγόριος ἀνάξιος Νικαίας Θεοδωρουπόλεως ἐπίσκοπος.
Κύριλλος ἀνάξιος Νικαίας Ἰωλκοῦ ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἀνάξιος Νικαίας Ἀλεξανδρουπόλεως ἐπίσκοπος.
Ἄλυπος ἀνάξιος Νικαίας Μεζίνης ἐπίσκοπος.
Σωκράτης ἀνάξιος Νικαίας Κίου ἐπίσκοπος.
Πέτρος ἀνάξιος Νικαίας Λαμψάκου ἐπίσκοπος.
Ἀνθίμος ἀνάξιος Νικαίας Ἐφεσοπόλεως ἐπίσκοπος.
Ἀνάστασις ἀνάξιος Νικαίας Φιλαδελφείας ἐπίσκοπος.
Σάββας ἀνάξιος Νικαίας Σωζόπολεως ἐπίσκοπος.
Θεόδωρος ἀνάξιος Νικαίας Μονεμβασίας ἐπίσκοπος.
Μιχαὴλ ἀνάξιος Νικαίας Καρκίου ἐπίσκοπος.

A Nicodemus indignus episcopus Bastensium Epirotarum.
Sabbas indignus episcopus Antaradum Cilicum.
Nicephorus indignus episcopus Arcadiopoleos Cretensis.
Cosmas indignus episcopus Mycenae Graecae.
Ioannes indignus episcopus Sancti Seleucianorum coenobii Isauriae.
Vrbs episcopus Sancti Anastasianorum coenobii Graecorum.
Laurentius quoque episcopus Sancti Alexandrinorum coenobii Graecorum.
B Eulbarbius indignus episcopus Seleuciae Isauriae.
Spyridon indignus episcopus Cydoniarum Cretensium.
Theodorus indignus episcopus Cius Cretensium.
Georgius indignus episcopus Tremithuntiorum Cretensium.
Alexander indignus episcopus Anastasiopoleos Cretensis.
Ioannes indignus episcopus Magnesiae Thessaliae Graecae.
Ioannes indignus episcopus Rhodii Graecorum.
C Melchisedec indignus episcopus Colossarum Graecorum.
Ioannes indignus episcopus Cadarorum Graecorum.
Ioannes indignus episcopus Panii Graecorum.
Theophylactus indignus episcopus Charsianorum Graecorum.
Ioannes indignus episcopus Lebunorum Graecorum.
Ioannes indignus episcopus Chalcidis Graecorum.
Ioannes indignus episcopus Zerculi Graecorum.
D Ioseph indignus episcopus Lazicorum Graecorum.
Christophorus presbyter & oeconomus Alexandriae episcopus.
Cyrillus indignus episcopus Mocronis Graecorum.
Gregorius indignus episcopus Theodoropoleos Graecorum.
Cyrillus indignus episcopus Iolcopoleos Graecorum.
Theophilus indignus episcopus Alexandropoleos Graecorum.
Alypus indignus episcopus Mezinae Graecorum.
Socrates indignus episcopus Coae Graecorum.
Petrus indignus episcopus Lampsaci Graecorum.
E Anthimus indignus episcopus Ephesopoleos Graecorum.
Anastasius indignus episcopus Philadelphiae Graecorum.
Sabbas indignus episcopus Sozopoleos Graecorum.
Theophanes indignus episcopus Monembasiae Graecorum.
[Gregorius indignus presbyter & Sacri Secretarii Ecclesiae Graecae.]
Michael indignus episcopus Carcarensium Graecorum.

Ioannes indignus episcopus Strataeae subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Dadae subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Cretensis Tabaliensis subscripsi.

Theophilus indignus episcopus Hermocapeli subscripsi.

Nicolaus indignus episcopus Anchiopolitae subscripsi.

Anastasius indignus episcopus Tarporei subscripsi.

Zacharias indignus episcopus Hieracaeae subscripsi.

Michael indignus episcopus Tarsenses subscripsi.

Gregorius indignus episcopus Gaedi subscripsi.

Leo indignus episcopus Tranaeensis subscripsi.

Eustathius indignus episcopus Hypsamaeensis subscripsi.

Joseph indignus episcopus Amaeae subscripsi.

* Leo indignus episcopus Pomaeae subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Lampsaci subscripsi.

* Nicetas indignus episcopus Ilii subscripsi.

Basilius indignus episcopus Adramytteni subscripsi.

Symeon indignus episcopus Oeae subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Gortynae subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Palaeopolitae subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Aloyi subscripsi.

Sisinnius indignus episcopus Dioclae subscripsi.

Michael indignus episcopus Mithymnaeae subscripsi.

Salomon indignus episcopus Adraeae subscripsi.

Theophylactus indignus episcopus Apolloniadis subscripsi.

Cyriacus indignus episcopus Caesariae Bithyniae subscripsi.

Georgius indignus episcopus Sallimpolitae subscripsi.

Cyrus indignus episcopus Lopadi subscripsi.

Leo indignus episcopus Cretensis Arcae subscripsi.

* Nicephorus indignus episcopus Cretensis Hadriae subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Podae subscripsi.

Basilius presbyter et vicarius Dulichii subscripsi.

David indignus episcopus Hieropolitae subscripsi.

Anastasius indignus episcopus Cadi subscripsi.

Sebastianus indignus episcopus Chalcedonis subscripsi.

Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Στραταίας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Δάδας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κρήτης Ταβαλίας ὑπέγραψα.

Θεόφιλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἑρμοκαπήλου ὑπέγραψα.

Νικόλαος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀγχιόπολιτος ὑπέγραψα.

Ἀναστάσιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ταρπόρου ὑπέγραψα.

Ζαχαρίας ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἱερακαείας ὑπέγραψα.

Μιχαὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ταρσέων ὑπέγραψα.

Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Γαίδων ὑπέγραψα.

Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τρανταείας ὑπέγραψα.

Εὐστάθιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ὑψαμαείας ὑπέγραψα.

Ἰωσὴφ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀμάας ὑπέγραψα.

Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πομπαείας ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Λαμψάκου ὑπέγραψα.

* Νικήτας ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Ἰλίου ὑπέγραψα.

Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀδραμυττίου ὑπέγραψα.

Συμεὼν ἀνάξιος ἐπίσκοπος Οἴας ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Γορτύνης ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Παλαιοπόλεως ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀλόης ὑπέγραψα.

Σισίνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Διοκλείας ὑπέγραψα.

Μιχαὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μιθυμναείας ὑπέγραψα.

Σολομὼν ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀδραείας ὑπέγραψα.

Θεοφύλακτος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος ὑπέγραψα.

Κύριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Καισαρείας Βιθυνίας ὑπέγραψα.

Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Καλλιπολείας ὑπέγραψα.

Κύριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Λόπης ὑπέγραψα.

Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Κρήτης Ἀρκῆς ὑπέγραψα.

Νικήφορος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀδριανοῦ ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ποδῶν ὑπέγραψα.

Βασίλειος πρεσβύτερος καὶ οἰκονόμος τῆς Δουλιχίου ὑπέγραψα.

Δαβὶδ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἱεροπόλεως ὑπέγραψα.

Ἀναστάσιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κάδου ὑπέγραψα.

Σεβαστιανὸς ἀνάξιος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος ὑπέγραψα.

Ἐπιφάνιος

Ἐπιφάνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἐδέσσης ἐ-
γράψα.
Ἀθανάσιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κυζικηνῶν ἐγράψα.
Θεοφάνης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Καστωλίας ἐγράψα.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Φιλαδελφείας ἐγράψα.

. . . . . .

. . . . . .

Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας ἐγράψα.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Σικελίας
ἐγράψα.
Ἐπιφάνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Λαοδικείας ἐ-
γράψα.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Λυκίας ἐγράψα.
Γαβριὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Λίρας ἐγράψα.
Πέτρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μεσημβρίας ἐ-
γράψα.
Ἀντώνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τραλλέων ἐγράψα.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Παφλαγόνων ἐγράψα.
Φίλητος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ὀρνᾶ ἐγράψα.
* Νικήφορος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μάλου ἐ-
γράψα.
Νικήφορος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Γορδοσύρων ἐ-
γράψα.
Γρηγόριος ἀνάξιος πρεσβύτερος καὶ ἀρχιμανδρίτης Κε-
φαλληνίας ἐγράψα.
Φίλιππος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Καρυστείας ἐ-
γράψα.
Λέων ἀρχιμανδρίτης ἐπίσκοπος Ζαρουδίου ἐ-
γράψα.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Γίου ἐγράψα.
Κύριλλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀκρωτηρίου ἐγράψα.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀμισοῦ ἐγράψα.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀκυρῶν ἐγράψα.
Ἡρακλῆς ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἱππολίας ἐ-
γράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Χωρῶν ἐγράψα.
* Νικήφορος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀδεσσηνῶν ἐ-
γράψα.

. . . . . .

. . . . . .

Κύριλλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κρανείας ἐγράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Προυσιάδος ἐ-
γράψα.
Μιχαὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Τίου ἐγράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κουρίου ἐγράψα.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κυζικηνῶν ἐ-
γράψα.
Κύριλλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τοῦ Πολεμωνίου ἐ-
γράψα.
* Νικήφορος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τοῦ Ῥεζαίου ἐ-
γράψα.
Νικόλαος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κλαυδίου ἐγράψα.
Δαμιανὸς ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Τριμιθουντίας ἐ-
γράψα.
Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πλακωτῆς ἐγράψα.
Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Νίσσης ἐγράψα.
Στέφανος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κάρου ἐγράψα.
Κύριλλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Τλῶς ἐ-
γράψα.
Κύριλλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κανδύων ἐγράψα.

A Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Ἐφεσσηνῶν ἐγράψα. Ἀνάξιος ἐπίσκοπος
Μόσχος ἐπίσκοπος Κυζικηνῶν ἐγράψα.
Φιλόθεος ἐπίσκοπος Ἀμασείας ἐγράψα.
Λέων ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας ἐγράψα.

Νίκων ἐπίσκοπος Χαλκηδονίων ἐγράψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας ἐγράψα.
Λέων ἐπίσκοπος Καισαρείας ἐγράψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Σικελίας ἐγράψα.

Ἐπιφάνιος ἐπίσκοπος Λαοδικείας ἐγράψα.
B Ἰωάννης ἐπίσκοπος Λυκίας ἐγράψα.
Γαβριὴλ ἐπίσκοπος Λίρας ἐγράψα.
Πέτρος ἐπίσκοπος Μεσημβρίας ἐγράψα.
Ἀντώνιος ἐπίσκοπος Τραλλέων ἐγράψα.
Λέων ἐπίσκοπος Παφλαγόνων ἐγράψα.
Φίλητος ἐπίσκοπος Ὀρνᾶ ἐγράψα.
* Νίκων ἐπίσκοπος Μάλου ἐγράψα. Νικήφορος
Νικήφορος ἐπίσκοπος Γορδοσύρων ἐγράψα.

C Φίλιππος ἐπίσκοπος * Καρυστείας ἐγράψα. * Καρυστείας
Λέων ἐπίσκοπος Ζαρουδίου ἐγράψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος * Γίου ἐγράψα. * Νικομηδείας
Κύριλλος ἐπίσκοπος Ἀκρωτηρίου ἐγράψα.
Λέων ἐπίσκοπος Ἀμισοῦ ἐγράψα.
Λέων ἐπίσκοπος Ἀκυρῶν ἐγράψα.
Ἡρακλῆς ἐπίσκοπος Ἱππολίας ἐγράψα.
Θεόφανης ἐπίσκοπος Χωρῶν ἐγράψα.
D * Νίκων ἐπίσκοπος Ἀδεσσηνῶν ἐγράψα. Νικήφορος

Ἰωάννης ἐπίσκοπος Ἱερείας Ῥώμης ἐγράψα.
Κύριλλος ἐπίσκοπος Κρανείας ἐγράψα.
Θεόφυλος ἐπίσκοπος Προυσιάδος ἐγράψα.
Μιχαὴλ ἐπίσκοπος Τίου ἐγράψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος Κουρίου ἐγράψα.
Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐγράψα.
Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως ἐγράψα.
E Κύριλλος ἐπίσκοπος Πολεμωνίου ἐγράψα.
* Νικήτας ἐπίσκοπος Ῥεζαίου ἐγράψα. * Νικήφορος
Νικήφορος ἐπίσκοπος Κλαυδίου ἐγράψα.
Λέων ἐπίσκοπος πόλεως Τριμιθουντίας ἐγράψα.
Θεόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως Πλακωτῆς ἐγράψα.
Γεώργιος ἐπίσκοπος Νίσσης ἐγράψα.
Στέφανος ἐπίσκοπος Κάρου ἐγράψα.
Κύριλλος ἐπίσκοπος πόλεως Τλῶς ἐγράψα.
Κύριλλος ἐπίσκοπος Καυδύων ἐγράψα.

Leo indignus episcopus civitatis Cordubensis subscripsi.
Petrus indignus diaconus & loci servans Olivetani * Ordonensis subscripsi.
Nicolaus indignus episcopus civitatis Siguntinensis subscripsi.
Joannes indignus diaconus & loci servans Phelidis subscripsi.
Stephanus indignus episcopus Astensis subscripsi.
Georgius indignus episcopus Hyrinensis subscripsi.
Leo indignus episcopus civitatis Limpordensis subscripsi.
Sisinnius indignus episcopus Tempulensis subscripsi.
Constans indignus episcopus Conimbrensis subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Calpiensis subscripsi.
Basilius indignus episcopus Tabernensis subscripsi.
Dionysius indignus episcopus Neapolitanus subscripsi.
Constans indignus episcopus Alithinensis subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Heraclitensis subscripsi.
David indignus episcopus Isli subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Mytilinensis subscripsi.
Sergius indignus episcopus civitatis Bergitensis subscripsi.
Joannes indignus episcopus civitatis Mandolensis subscripsi.
Stratonicus indignus episcopus Aradii subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Stratonicensis subscripsi.
Nicetas indignus episcopus & civitas * Halicarnassi subscripsi.
Marcianus indignus * presbyter & civitas * Cretensis subscripsi.
[Paulus indignus episcopus civitatis Armenae subscripsi.]
Leo indignus episcopus Aliciensis subscripsi.
Zacharias indignus episcopus Tripetropolitanus subscripsi.
Leo indignus episcopus Emonsis subscripsi.
Philippus indignus episcopus Tiberiopolitanus subscripsi.
Dulcitius indignus episcopus Clementis subscripsi.
Georgius indignus episcopus Philadelphiae subscripsi.
Georgius indignus episcopus Argus subscripsi.
Joannes indignus episcopus Sardis subscripsi.
Pancratius indignus episcopus Galatae subscripsi.
Michael indignus episcopus Chersonensis subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Tiberiopolitanus subscripsi.
Georgius indignus episcopus Mitylenae subscripsi.
Nicetas indignus episcopus civitatis Nicaeae subscripsi.
Constans indignus episcopus * Corycus subscripsi.
Leo indignus episcopus Dacomi subscripsi.
Constans indignus episcopus civitatis Eucaitae subscripsi.
Michael indignus episcopus Hierapolitanus subscripsi.

Ἀνατολικοῦ Θέματος.

Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Κορδοβῶν ἐπιστεῖλε.
Πέτρος ἀνάξιος διάκονος & τοποτηρητὴς τῆς Ὀλιβέτου * Ὀρδωνίου ἐπιστεῖλε.
Νικόλαος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Σιγουντίας ἐπιστεῖλε.
Ἰωάννης ἀνάξιος διάκονος & τοποτηρητὴς Φελίδης ἐπιστεῖλε.
Στέφανος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀστῶν ἐπιστεῖλε.
Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ὑρινέου ἐπιστεῖλε.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Λιμπορδέου ἐπιστεῖλε.
Σισίνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τεμπουλέου ἐπιστεῖλε.
Κώνστας ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κονιμβρίας ἐπιστεῖλε.
Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κάλπης ἐπιστεῖλε.
Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ταβέρνου ἐπιστεῖλε.
Διονύσιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Νεαπόλεως ἐπιστεῖλε.
Κώνστας ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀλιθινοῦ ἐπιστεῖλε.
Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἡρακλείας ἐπιστεῖλε.
Δαβὶδ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἰσλεῖ ἐπιστεῖλε.
Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μυτιλήνης ἐπιστεῖλε.
Σέργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Βεργιτέου ἐπιστεῖλε.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Μανδόλου ἐπιστεῖλε.
Στρατονίκος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀραδίου ἐπιστεῖλε.
Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Στρατονικείας ἐπιστεῖλε.
Νικήτας ἀνάξιος ἐπίσκοπος καὶ πόλις Ἁλικαρνασσοῦ ἐπιστεῖλε.
Μαρκιανὸς ἀνάξιος πρεσβύτερος καὶ πόλις Κρήτης ἐπιστεῖλε.
Παῦλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἀρμενέου ἐπιστεῖλε.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀλικίου ἐπιστεῖλε.
Ζαχαρίας ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τριπετροπόλεως ἐπιστεῖλε.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἐμωνίας ἐπιστεῖλε.
Φίλιππος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τιβεριουπόλεως ἐπιστεῖλε.
Δουλκίτιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κλεμέντιος ἐπιστεῖλε.
Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας ἐπιστεῖλε.
Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἄργους ἐπιστεῖλε.
Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Σάρδεων ἐπιστεῖλε.
Πανκράτιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Γαλατᾶ ἐπιστεῖλε.
Μιχαὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Χερσονήσου ἐπιστεῖλε.
Γρηγόριος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τιβεριουπόλεως ἐπιστεῖλε.
Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μυτιλήνης ἐπιστεῖλε.
Νικήτας ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Νικαίας ἐπιστεῖλε.
Κώνστας ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς * Κορυκείου ἐπιστεῖλε.
Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Δακομίου ἐπιστεῖλε.
Κώνστας ἀνάξιος ἐπίσκοπος πόλεως Εὐκαΐτας ἐπιστεῖλε.
Μιχαὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως ἐπιστεῖλε.

Δαμασκοῦ

Δομνίκος ἀνάξιος ὑπόκοος πλάνης Κονδαγρεβίου.

Γρηγόριος ἀνάξιος μητροπόλιτης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης Πολυβότου ἐψήφισα.

Θεοφύλακτος ἀνάξιος μητροπόλιτης καὶ οἰκουμενικὸς πατριάρχης τοῦ Ἀγίου Θεόδωρου ἐψήφισα.

Νικόλαος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Φαναρίου ἐψήφισα.

Στέφανος πρεσβύτερος καὶ οἰκουμενικὸς ἐξάρχος τοῦ Ἁγίου Θεόδωρου ἐψήφισα.

Κόνων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀναβλαδηνῶν ἐψήφισα.

Ἐπιφάνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πετρεωνῶν ἐψήφισα. B

Μιχαὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος * Πεγεωνῶν ἐψήφισα.

Σόφρων ἀνάξιος ἐπίσκοπος τοῦ Φιλομηλίου ἐψήφισα.

Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Τριβελεκίου ἐψήφισα.

Στέφανος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ὀνυμαδίων ἐψήφισα.

Νικηφόρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Φιγλίνων ἐψήφισα.

Μαρίνος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μαγνησίας ἐψήφισα.

Λέων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Δοβεκίων ἐψήφισα.

Στέφανος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Παρεκίου ἐψήφισα. C

Θεοφίλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Χίου ἐψήφισα.

Σίσιννος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Λέσβου ἐψήφισα.

Ἱερόθεος ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Σάμου ἐψήφισα.

Γαβριὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Νάξου ἐψήφισα.

Κόνων ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Ἀνδρου ἐψήφισα.

Εὐνίκιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κέας ἐψήφισα.

Κλήμης ἀνάξιος ἐπίσκοπος τῆς Κυθνοῦ ἐψήφισα.

Νικόδημος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κρεμαῦ ἐψήφισα.

Κόνων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κιμώλου ἐψήφισα.

Κόνων ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀνδρίου ἐψήφισα.

Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κυθηρίων ἐψήφισα.

Ἰεσσαΐας ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀνδίρου ἐψήφισα.

Εὐθύμιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ζακύνθου ἐψήφισα.

Θεόδωρος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κεφαλληνίας ἐψήφισα.

Γεώργιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀκαρνανίας ἐψήφισα.

Τιμόθεος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πλατανιστίου ἐψήφισα.

Ἰωάννης ἀνάξιος ἐπίσκοπος Γορτύνης ἐψήφισα.

Νικόλαος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Ἀνανίου ἐψήφισα.

Βασίλειος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πρεβέζης ἐψήφισα.

Μιχαὴλ ἀνάξιος ἐπίσκοπος τοῦ Παραμυθίου ἐψήφισα.

Μανασσῆς ἀνάξιος ἐπίσκοπος Πρεβέζης ἐψήφισα.

Κύριλλος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Κελεδόνος ἐψήφισα.

Σισίνιος ἀνάξιος ἐπίσκοπος Μακεδόνων ἐψήφισα.

A Dionysius indignus episcopus * Moni Sinaitici (Nicetas indignus episcopus Angelopolitanus ἐψήφισα. Theophylactus Constantinopolitanus ἐψήφισα.) * Ἀντιοχείας Ἱερουσαλὴμ Κωνσταντινουπόλεως

Gregorius indignus presbyter & loci Gerontheni consiliarius Polyboti subscripsi.

Theophylactus indignus presbyter & loci Gerontheni thesaurarius Ipse subscripsi.

Nicolaus indignus episcopus Phanarii subscripsi.

Stephanus presbyter & loci Gerontheni thesaurarius Ipse subscripsi.

Conchis indignus episcopus Anabladensium subscripsi.

Epiphanius indignus episcopus Petreonum subscripsi.

Michael indignus episcopus Pegeonum subscripsi.

Sophronius indignus episcopus Philomelii subscripsi.

Iaonnes indignus episcopus Tribelekiensium subscripsi.

Stephanus indignus episcopus civitatis Onymadiorum subscripsi.

Nicephorus indignus episcopus Phiglinorum subscripsi.

* Marinus indignus episcopus Magnesiorum * Marinus subscripsi.

Leo indignus episcopus Dobekiorum subscripsi.

Stephanus indignus episcopus Parekii subscripsi.

Theophilus indignus episcopus Chii subscripsi.

Sisinnius indignus episcopus Lesbi subscripsi.

Hierotheus indignus episcopus Samii subscripsi.

Gabriel indignus episcopus Naxii subscripsi. * Gabriel

Cononis indignus episcopus Andri subscripsi.

Eunicius indignus episcopus Ceii subscripsi.

Clicius indignus episcopus civitatis Cythnii subscripsi.

Nicodemus indignus episcopus Cremaii subscripsi.

Cononis indignus episcopus Kimoli subscripsi.

Cononis indignus episcopus Andriorum subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Cythrorum subscripsi.

Isaias indignus episcopus Andiri subscripsi.

Euthymius indignus episcopus Zacynthi subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Cephallenias subscripsi.

Georgius indignus episcopus Acarnaniae subscripsi.

Timotheus indignus episcopus Platanistii subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Gortynis subscripsi.

Nicolaus indignus episcopus Anaviorum subscripsi.

Basilius indignus episcopus Prevezae subscripsi.

Basilius indignus episcopus * Paramythii subscripsi. * Ex Prevezae

Michael indignus episcopus Paramythii subscripsi.

Manasses indignus episcopus Prevezae subscripsi.

Cyrillus indignus episcopus Calydonis subscripsi.

Sisinnius indignus episcopus Macedonum subscripsi.

Basilius

Ancyræ Galatiæ.

Eudoxius indignus episcopus Laodiceæ Galatiæ subscripsi.

Leo indignus episcopus Sidetorum subscripsi.

Stephanus indignus episcopus Philadelphiæ Galatiæ.

Zenobius indignus episcopus Cordabadorum subscripsi.

Stephanus indignus episcopus Synnadorum subscripsi.

Cosdas indignus episcopus Antyræ subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Coli subscripsi.

Romanus indignus episcopus Apamei subscripsi.

Theophylactus indignus episcopus Mostynorum subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Pannyrorum subscripsi.

Sancta synodus exclamavit: Omnoria anathema, omnes idolorum figuratores, omnes contrarietatem fabricantes. Hæc vox fidei apostolorum [hæc fides patrum] hæc fides orthodoxorum, hæc fides orbem tenentem firmavit. Credimus in unum Deum et Trinitatem laudandam, honorabilis imaginis adoramus. Qui sic se non habent, anathema fiat, qui sic non sentiunt, procul ab ecclesia pellantur. Hæc antiquam legislationem novelle catholicæ sequimur. Hæc legis patrum catholicam. Hæc eos qui addunt quod vel adimunt ex novelle, anathematizamus. Hæc fabulosam novitatem Christianos anathematizamus. Hæc venerandas imagines impugnantes. Hæc eos qui sic non se habent, anathematizamus fabulatores. Hæc qui efformant dicta quæ a divina scriptura omnia dicta prædicantur, de venerabili imagine, anathema. Hæc qui non dicunt sanctas & venerabiles imagines, anathema. Hæc qui vel ut deum imaginem dicit, anathema. Hæc qui dicunt, quia et ad deum Christum ut imaginem anathema, anathema. [Hæc qui communicant horum et qui impiam & contumeliosam venerabilibus imaginibus inferunt, anathema.] Hæc qui dicunt, quia pictor Christum dicit non idolum, anathema. Hæc qui audent dicere, catholicam ecclesiam aliquando idola recepisse, anathema. Malos amos imperatorum, Constantini & Iuliæ matris ejus malos amos. Victorum imperatorum malos amos. Novos Constantinum & novam Helenam amos. Demonum pabulum imperatorum. Catholica ea minime colitur. Omnibus hæreticis anathema. Formam omnis loco sanctæ venerabilis imaginis, anathema. Hæc qui contra imperatoris sententiam ipsam, anathema. Theodoro fidei nostræ episcopo Ephesiorum anathema. Solemnia antecessoris pabulo anathema. Hæc qui obtrusa pseudonymiam Tiberiobus cypriana, anathema.

Tertia horum trium dogmata depositio. Arianorum, Constantino, & Nicæna, qui per sacrificium demon Constantinopolitana prædicantur, et ab nova deus; Nestorii & Dioscori, anathema.

Sancta Trinitas horum trium dogmata deposuit.

* Ex addito de gnosticis qui ante prædicantur deliberant catholicam ecclesiam, sed ante hæc anathema. Theodorus, Apostolus & Eusebius, Marcus, Apollinaris & Leopolis, chronologia [illegible] anathema. Theodorus Tyrannus [illegible] Cassiano, & qui eum in Dei nostrum fecit hoc, anathema.

A Εὐδόξιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Λαοδικείας Γαλατίας ὑπέγραψα.

Λέων ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Σιδήτων ὑπέγραψα.

Στέφανος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Φιλαδελφείας Γαλατίας.

Ζηνόβιος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Κορδαβαδόρων ὑπέγραψα.

Στέφανος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Συνναδόρων ὑπέγραψα.

Κοσδᾶς ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀντύρων ὑπέγραψα.

Θεόδωρος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Κόλεος ὑπέγραψα.

Ῥωμανὸς ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Ἀπαμείας ὑπέγραψα.

Θεοφύλακτος ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Μοστυνόρων ὑπέγραψα.

Ἰωάννης ἐλάχιστος ἐπίσκοπος Πανυρόρων ὑπέγραψα.

Ἡ ἁγία σύνοδος ἐβόησεν· πάντες οἱ τῶν εἰδώλων πλάσται, πάντες οἱ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας ἀλλοτριοποιοῦντες· αὕτη ἡ φωνὴ τῶν ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν ὀρθοδόξων· αὕτη ἡ πίστις ἡ τὴν οἰκουμένην στηρίξασα. τὸν ἕνα θεὸν πιστεύομεν· τὴν τριάδα εὐλογοῦμεν· τὴν τιμίαν εἰκόνα προσκυνοῦμεν. οἱ μὴ οὕτω φρονοῦντες ἀνάθεμα γένοιτο· οἱ μὴ οὕτω διανοούμενοι, ἀπέλαυνέσθωσαν τῆς ἐκκλησίας. ταῦτα τὴν ἀρχαίαν νομοθεσίαν τῶν πατέρων τῶν καθολικῶν ἐκδεχόμεθα. τὰ τὴν ἀρχαίαν νομοθεσίαν τῶν πατέρων τῶν καθολικῶν ἐκδεχόμεθα. τὰ τὴν καινὴν νομοθεσίαν

Ἰωάνν Νικομηδείας, καὶ Κωνσταντῖνος Νικολαΐτου, τοῦ πρωτοσπαθαρίου αἱρεσιάρχου. Εἰ τοίνυν τὴν ἀνάθεμα τῷ κυρίῳ καὶ τῷ Χριστῷ· εἰ τοίνυν τὴν ἀνάθεμα λοιπὸν ἐστὶ καὶ ἀνάθεμα.

Εἰ τις τὴν ἀγίαν καὶ ἀπόστολον ἐκκλησίαν τὴν ἁγίαν καὶ ἀπόστολον, ἀνάθεμα.

Εἰ τις τὴν Θεὸν τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀνθρωπίνην καὶ τὴν ἀνθρωπίνην, ἀνάθεμα.

Εἰ τις τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀνθρωπίνην, ἀνάθεμα.

Εἰ τις τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀνθρωπίνην, ἀνάθεμα.

Εἰ τις τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀνθρωπίνην, ἀνάθεμα.

Εἰ τις τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀνθρωπίνην τὴν ἀνθρωπίνην, ἀνάθεμα.

Ταῦτα τὰ ἁγιοπρεπῆ τῶν ἁγίων πατέρων.

Ἀθανάσιος, Γρηγόριος, Κύριλλος ἐκάστου.

Τὸν τῶν ἁγίων πατέρων ἀνάθεμα ἐστὶ καὶ ἀνάθεμα.

Ἡ ἁγία καὶ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀπόστολος ἐκκλησία τῶν ἁγίων καὶ ἀνάθεμα τῷ ἀνάθεμα τῷ ἀνάθεμα τῷ

Ecclesiæ & impietas a Sacerdotibus Babylonis. Imo vero Caphaum concilium Iudæorum, qui nomen fidei suæ dogmatum imponunt. Et ne multiplicitatem & assertionibus laboretis, cavetote in multis gloriam adeptam esse. Intelligamus hæresum & calumniæ vitia, quæ hæc possidentes, & vacua quæ ab quibus Deo placet, impugnantes, atque * portentosæ regulæ legendorum, & quorum libros, & eorum quos Christum habuerunt, & quanta ejus abhinc ipsorum crimen fuerit, sive hæreticorum vocitatio. Et ut ipsa opera eorum subortes novum, mirum ad aliquem in mirum, dimittit opinari vanitatis pictura imaginum. Et quidem quæcumque de infidis fertur fuisse, abhinc quæ ab eis erant fuerit portatio colorum operis, dolorum, vanitatis hæreticæ * imaginum dicunt in diversis vanitatibus. Cum his autem & ea quæ in labiis in ministerium Christi Dei audit & hæreticum ejus contrarium, ipsi tradunt. Et ut aperitur intentio, occultat nostra depositorum contra eorum & fidei suæ hæreticum pietatem, qui omnia principia hæreticorum, & pro pace quæ fuit conservatione populi ecclesiastica, ipsa pro fomento tituli in ecclesiastica ipsa tempestatem vitium subversionis, & prædicatione potentiam subversionis turbulentæ & cum lupi dubiis adeptæ, pelle ovium fraudulentorum esse indutus & vestitus * pervertit, non filium suum ipsum ut filii aperuit capiunt, & nihil omnes facundiæ proprietatem tenuerunt; & qui contribuerunt illi, omnia autem contrarie, * calcitrantes invenit, & in ea regulis illi venenosis & spiritus nocivoso plenum. Et quia hæc ita disposuerunt, & vestitum mendacium deperit, non dubitetis in eorum illos atque facultatem imponantur nobis, temporibus nobis permittit: tum pestilentem & omnem corruptorum eorum, sed hæc ita dicunt Spiritum qui in nobis habitat, exterminant procurantes, quantum habili prudentiæ ecclesiæ vestræ & vestrorum subditorum * subiaceo, atque imperium vestrum secundum consonantiam vestrum pacifice disponat. Non valebunt sed portabili dualitate, * quo minus in divisionem, & in duplicem consortium, & ergo vinculum capitalem, id est pacem * ecclesiæ, aliquo in modum se dividere & abscindere: cum Christus sit caput nostrum, non autem confiquantur membra & totum corpus per unum in unum opinionis fidem. Propter quod facium publicum & populiferum congregan judicium convenit in hac Nicænorum metropoli, in ecclesiastica dedicatione appellantes, dicentes ad omnium vitamur; & cum quam carpe mirantur ex ipsum illa ignominiosa gratiosique vitium, id est doctrinam fidem, & compeda & tondere, & orthodoxia invertunt * contraria contrariis fidei contra, Hæresis opinationis & perversa tentationis loquentes; analogiæ autem dicunt, consignationem fidei illi * pictura confirmantes, mirantque * vitiosis omnem dentes in nobis habentes, indicantes ecclesiæ catholicæ, continentia quæ formam fuit a Deo de his universalibus synodis concordes ut fidei formæ, anathematizantes deo cultorum, Macedonii cultores, Apollinaris cultores Gothos, Nestorii * humanum cultores, Eutychetis & Dioscori confidentes vanitatis,

A ἐξέλθοι αἰτίαν εἰς ἄκρον διαβεβαίωσιν. κρίνοντες δὲ καὶ ἀναγνώσεις ἀναγνωσμάτων, ἀνοσιωτάτας γραφὰς ἀποδιδόντες ἀνθρώποις. Ἐπεὶ δὲ καὶ ἐν πάσαις ἔστιν ἀπόκρισις, εἰ δὲ ἀκριβῶς ἐξετάσαιμεν. Ἐπὶ πάντων ἐστὶν ἀπόκρισις, καὶ ἀνθρωπομαχίας Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων. Ἐπὶ πάντων ἔστιν ἀπόκρισις, γράφοντες ἀνθρωπομαχίας, καὶ ἀνθρωπομάχοις Χριστοῦ, καὶ τὸν ἀνθρωπομάχον ἐν τῷ ἀνθρωπομαχίᾳ αὐτῶν, ἀπόκρισις τῶν ἀνθρωπομάχων.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Acta Synodi, Act. 4. Concilii Chalcedon.

Contra vero illi de Gregorio impugnantes Dialogum dicunt: Dialogum vero, & genuinus esset. Quo e potest, nisi quis velit de Sancto mentiri quæ divina Scriptura profitetur? mentiri, quod hæc de adoratione quæ in spiritu fit, pronunciatum sit hæc de mundano ita, vel ut hic qui tantum corporaliter sonetur et partium divisionem corporis evolvat. Nonnunquam fidelis vivus servitus humilis: aut perfectus pacificus dialogus Gregorius deliberat? Servitus quoque non simplicem omnem libertatem vocabat carnem: Concors tamen adoratio divinum, & adoratio humana quæ ut perfectus virtutum lumen non humanum, quod consilium salutaris est & divinum. Sunt indubitatum illud, quod hic, propter labor nobis contingunt. Nam ita mediatores nominat adoratio in divina Scriptura, & adhuc loquentibus patribus nobis pro servitute quæ est in spiritu, cum vos multa significetur, * non tamen significantur quæ tantum modo separatur, quæ solum sola mundiali adoratione quæ est secundum laicum. Adhuc autem adoratio est & ea quæ per hominem & per angelum ac omnem ita: Solus et non adoratus & gloriosissimus & manifestissimus impositus vobis est. Et & alia per omnem ratum, sunt hæc adoratio Christi. Et ut per gratiam, sunt dicebatur adoratus illius. Hic pro ergo quæ accepit ab eo in impositione. Sunt enim per hominem expeditione quidem a fidelissimis benedictum contingit, adoratur eos, sunt hæc solo Filiorum. Illic enim divina Scriptura dicunt eos: *Dominum Deum tuum adorabis, ipsi soli servies*: adoratione * & ut gratulationem illam, tamquam divinitas quidem significationem, sed homogenum rationem habentes, & non solo additio. Fuerunt tamen ita solo dicit eorum. Sed Deo servitus quidem adoratione. Hic ergo si compositus, vocantur & adoratione est eorum Deo autem & homogenium conferat, magnitudo hominum de quibus nunc dicunt nos Christi, & incarnatio Dei gloriosa compagine virginis Mariæ, & humanitatis angelorum, & omnium hominum angelorum & adoratio de quibus ac si non laboratis, sed discipulorum, vel etiam dimittit ergo visibilium angelorum adoratione, hæc verissimum hinc indubitatis & veritatis fructus, quæ multis est divina Scriptura operatur, ac propter & multitudinis vocationem. Porro auctoritas nihil illud est, quam significat a Deo. Si enim quidem Patrum adoratione, & corporis quæ debitum fuit eius adoratione, ac dominus salutatur, & hanc gloriam eximus habuit, Christum effundunt, & multis ipsis adoratione adhuc, impugnantes velare potuerunt, propter peccatum hominum communicatione & eius dominus & coercitus per impositionem. Fratres autem & communicat nobis Dominus Deus omnes episcopos multitudo quæ adhuc hæc & vocantur ac omnes quæ in nobis gestum, manifestationem dominum divinis auctoribus relata. Porro ad significandum & solum eorum quæ nobis debitum sunt, quæ nunc ad fundamentum problema impositi vobis, subjectum potestas vulnerantur ex modis parva subiecta.

A

B

C

D

E

F

* Hæc ex significatione quæ est secundum laicum.

Gen. 33. Gen. 32.

Matth. 4. Luc. 4. * adoratione quidem, & adoratione, et significatione multitudinem habentes, & multitudinem, & multitudinem. Porro

[illegible]

ΤΟΙΣ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΙΣ ΙΕΡΕΥΣΙ

[illegible]

DEO AMABILIBVS ET REVERENDIS PATRIBVS

Orthodoxis cum sanctissimo Dei magno sacerdote, quem omnium vocabulorum Pater confirmavit regnum constituit, Sibilla secundus apud Nicæam secunda salutem.

XPISTOC [illegible]

CHRISTVS Deus noster, qui nos ab [illegible] [illegible] [illegible]

Actio VI.

Vnum ipsorum & mediatorem, quem
* [illegible] nobiscum, id firmatum quod de ca-
tholica ecclesia plantanda: de qua nostra
* Christo Dei regnum nostro,
[illegible] Deo [illegible]
[illegible] Iugiter nobis [illegible]
[illegible] & [illegible]. Cum enim [illegible]
[illegible] nominum, [illegible]
[illegible] quod & [illegible] quod dicit de-
[illegible] & [illegible] dicit. Ita traditionem
catholicæ ecclesiæ [illegible] & [illegible]
[illegible] [illegible] traditionem quæ
[illegible] & [illegible] catholicæ [illegible]
[illegible] & non [illegible] [illegible]
[illegible] & contra quamcunque [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Christianæ [illegible] [illegible]
[illegible] Dominus Deus [illegible]. Nam re-
[illegible] [illegible], [illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. Si enim, ut [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

A enim conditum redemptionem suscitam quæ per Christum edita est, Eis & alter assumpsit. Hoc conditum profanabant conditum conditoris est, & non per dominum: & tradens suis, & non per spiritum ejus: quorum omnium secundum similitudinem completum demonstratum est. In hoc conditum nullus hominum inventus est imaginem Dei tulisse, quæ imaginem domini in sordibus ejus deformitatis & contingentes, ipsi tradidisse. Hoc conditum fons & vesania pecunia latentium vasum fecerunt sicut. Hoc conditum solum nunquam habet terrestrium, Eucharistia autem per eum atque profanant. Hoc conditum contumeliam habet in, & spiritum sanctificatio deliberum, non veritatem quidem dicit,* in falsitate prædicantur. Hoc conditum finitis nullus spiratur, atque mortis dominatrice, id est catholica ecclesia, revelatur, & revelabitur divinis judicii propitiis. Abluta ergo sunt a catholica ecclesia de redigente ignorata ipsa. Virum enim & mulierem ecclesia judicium non novum facta, nec adhuc in ea quidquam indulgit: Non ipsum quæcunque legis sequentes, ab omni spiritu excepta gratia,* immaculatæ & indivisæ omnia quæ ecclesiæ sunt exhibuerunt, B C quemadmodum sex sancta universalis synodi tradiderunt: & quemcunque dominum honorantes in catholica ecclesia, absque omni conditione triumphant. Ex quibus, ut dictum est, unum imaginem filii est: quem honorantes * hominem & idolum, filium, unum, unum, & quidquid hoc pro filium habere, catholica est ecclesia: quemadmodum & patriarcha illum. Ergo omnia Sancta confirmantur, omnia corruptorum sunt. Veritas vigit, mendacium, suum confusum est; fides omnibus pontifex defertur: humanum omnia, propinat videbitur Christi omnes, et omnes hominum ecclesiæ Christi dilexit est. Orthodoxia hæc est est, omnia omnibus subiunctum sunt. Mysterio in gaudium commutata est, luctus et lacrimas tradidit est: convertens est planctus in gaudium nobis. Omnia in malum transversa sunt propter quod & non apostolus nobis gratia mutatus: Gaudete in omnes, gaudete, et iterum gaudete: omnem enim gaudium Christus nobis donavit: quem decet honor & imperium in sæcula sæculorum. Amen.

Actio octava.

* Idolum quod illud dicunt.

* Ex illo volumine.

* Ex illo volumine.

Philipp. 4.

Ex illo volumine Ecclesiastica Ecclesia Christi, quod ab omnibus reprobatur, sed ab omnibus Christi, sed ab omnibus Christi, sed ab omnibus Christi

Actio octava.

laudis accepto mandatum imperitorum contepserunt. Nam quid omnium sapientissimorum traditionem, fidelissimorum testimonia, ac ipsorum Dei ministrorum episcopis licum accepit ut eum se dolet, & in veteres a Deo conservandas prudentia sunt occurrit. Quo ubi pervenit, ab imperatoribus benigne accepta fuit. At ecce quæ fidelissimi profligit a Deo ordinata imperatoris bono bono condita dicta Eunus dixit, quo synodum cum episcopis prædixit: quod & factum est in palatio quod Magnaura vocatur. Itaque propositis sanctis Dei evangeliis, prædicatus ipse cum simul cognatus filio, & omnibus synodo, patriarcha synodum adiuvat, quidem per eum vocat, jubet ab ipso prædicatum imperatorem conspiratus. Deinde ipse omnes verbum a Deo accepto plenius & elegantiori sermone synodum edixit fuit, ita ut omnes omnes patriarcha Dei omnibus episcopis congratulationibus clero pronuntiarunt. His ita gestis, rursus imperatores ad synodum adhuc sit fuit verba: Legimus clara nova edita a nobis definitia, et a nobis & omnibus adiuvat & Christum omnate populo indicatur. Et omnibus hoc universali synodo, Colimus Deo omnibus discorsat & cubiculari interpretes definitionis legit. Quo lecto imperatores ita interrogaverunt: Dicat synodus & omnibus synodus, nam hoc definitio, vobisque omnibus conveniat in odio. At illi exclamaverunt: Ita credimus, hoc omnes fratrum; omnes confirmamus hoc definitionem. Hæc est fides apostolorum, hæc fides patrum, hæc fides orthodoxorum: hæc fides orbem terrarum confirmavit. Credimus in omnes Deum in Trinitate celebratum, honorabilem ejus imaginem Christum. Qui hæc non habent, anathema sint. Qui non ita sentunt, apostatæ ab ecclesia. Nos antiquam catholicæ ecclesiæ traditionem sequimur. Nos addimus vel demimus quidquam de catholica ecclesia, anathematizamus. Nos adoramus omnem Christum incarnationem anathematizamus. Nos venerandas imagines recipimus. Nos qui non ita dicunt, anathemat subjacemus. His qui accipunt sicut semperque sicut adoratis idola in venerandis imaginibus, anathema. Et qui non idola fecerunt imagines, anathema. His qui facit imagines idola vocant, anathema. His qui dicunt Christianos accedere ad imagines tanquam ad deos, anathema. His qui dicunt per deos eos, quam per Christum Deum nostrum liberatos ab idolis, anathema. His qui dicunt nostri catholicam ecclesiam idola suscipere recipit, anathema. Omnibus hæreticis anathema. Concilio, quod in venerandis imaginibus, anathema. Et qui recipit tempi hæreticos ipsorum scripta, anathema. Theodoro Ephesino prædecessori anathema. Adhuc organum Fidelis anathema. Basilio infaustis mentem Tomandus, anathema. Tomus iste dogmata eversit. Anathema, Constantino & Nicæno, qui pro sanctissimorum fide Constantinopolitanæ prædicarunt, velut novo Arii, Nestorii & Eutychetis, anathema. Omnis Nestorianus, ac qui Arii, Nestorii, qui Eutychetis, anathema. Omnis Nestorianus,

A

B

C

D

E

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Quæ libenter suscipiamus, non solum quia Deiparæ cultum ad decorem Dei pertinere: *Et ego ipsum honorem non accipiam, sed honorem Patris, qui me misit, dicentis. Et mandata ipsius non sunt mandata nostra, sed mandata ipsius, qui misit me.* Et in doctrina prophetica non mandat habere custodire testimonia Dei, & vivere in illis, * incentivis profecto & incentivis patrimonii. * Et quia Dei famulus Moyses ita dicit: *In illis non est addendum, et illis non est auferendum.* Et divinus apostolus in ea gloriosa clamavit: *Ve quam diligenter omnia prospexit.* Et, *Si omnia secundum quod vidisti in monte fecerit, confundit.* His ita se habentibus & prosecutionibus, exhortatione in cultum qui inventi ipsius exhibitione, divinos canones amplectabilibus in pectore retinendis, & integrum illorum præceptorum immobilem tenentes, tam scripta illorum ab divis & laudabilibus apostolis, sanctis Spiritus inhabitatione plenis, quam eorum qui ex sanctis & universalibus synodis, atque hic congregatis quæ localiter collecta sunt, in expositionem hujus sacrosancti decoretur primo quidem sententiæ & rerum quæ a sanctis patribus nostris piolatis fuerunt probantes. Ab uno eadem omnes per spiritum divinum dictantes quæ expositum est. Et quidem quæ a multitudine confirmatum, & nos confirmamus: quæ vero depositum est, & nos deponimus: quæ autem segregatum est, & nos segregamus. Porro quod episcopus, id est parte tenetur, & nos quoque simili modo sentimus. Sicut ergo omnia sunt nostra, consentientes profitemur, Paulum apostolum divinum divinorum apostolorum, qui in omnem terram exivit, & audivit ineffabilia verba.

II.

Quod quemadmodum ecclesiarum episcopus, ita et omnes, omnium ecclesiarum.

Quoniam pallium episcopus ecclesiæ Dei *in ipso sanctuario, non solum, sed alterius ecclesiæ Dei* omnes quidem Christianos hoc servare laudabilissimum est, id præcipue hos, qui hierarchicum consecrantur dignitatem. Vinculo decorum, omnium qui ad episcopatum provehendus est gradum, modo omnibus pallium esse, ut ex hoc omnium oculis qui sibi conferit, ita monstrat & imbuatur. Imperatoris nostri dignitate a metropolitanis in in proprio habent imperatorem stabilitate & non transferre cum intra canones & fundamentum evangelicum, quemadmodum apostolicis & sanctis divinis scripturis super hoc habentibus docent & docere possit. Ubi

A ἀλλ' ἡμῖν ἀνάθεμα, εἰ δὲ ἀνάθεμα ἡμῖν. Διὸ τοῦτο, ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, ἐν τῇ τῶν ἁγίων ἐκείνων τῶν τῆς ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας τῶν ἐν τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἐν ἑνὶ ἀλλήλοις ἀναμιγέντων τῶν ἀπὸ τῆς ἑῴας ἕως τῆς δύσεως, καὶ τῶν ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῶν ἐν τῷ ἁγίῳ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

cuer eli, ac per hoc, fieri potest eo subiecto, contemnere dolos qui in capite est, ut in transgressorem mandatorum Dei & mandatorum apostolorum. Petri quippe nam & Petrus principalis apostolorum summus, ut ipse qui in caelis est, principem Dei non iudicat, sed principatum suum Deum non tanquam sui gratia, sed principatus suaque dignitatis in eis, sed solum fidei pregio & consequentia principis pastorum, principum omnipotentiam gloria retinuit.

V.

Quod qui expellunt clericos, et quod ordinati sint in heresibus sint damnati,

* *quibus fit pœnitentia.*

Peccatum ad mortem est, quando quidam peccantes incorrecti persistunt. Hoc vero dicitur est, & & arrogantes eius insurgunt adversus patrem & veritatem, & praeferentes mandatum Dei obedientiae, iudicantes regulariter non praecepisse illum. In hac autem dementia Deum, nisi humiliat a pongo respiratur fortasse excelsa. Oportet magnum magis accedere ad Deum, & ante omnia ipsum de revelatione hujus peccati & indulgentiam petere, & non gloriari in illicito dicto. Iusta enim est divinum his qui tribulatus sunt corde. Hos igitur qui gloriantur se per dolorem aut ordinatos in ecclesia, & in hac indigna conlaudantur quae abeunt a Deo & omni sacrilegium, ipsorum, & ex hoc impudentes facie & non oportet ore expobabilibus verbis eos qui ab veritatis vita a fundo Spiritus sancti & confessionis sive divinae sunt, admonitionis gratia, quod ad poenitentiam, per paenitentiam corrigantur. Si vero quia clamantur super consecrationem hoc aliquando fecerint, efficiunt secundum apostolorum regulam quae dicit: Si quis episcopus per praeceptum dignitatis hanc obtinuerit, vel presbyter aut diaconus, deponatur & ipse & qui cum eo consecrevit, & excludatur omnino de ecclesia communione, quemadmodum Simon magus a me Petro. Similiter & nos secundum regulam confirmamus patrum qui apud Calchedonem convenerunt, quae ait: Si quis episcopus per pecuniam consecrationem fecerit, & sub pretio tale pretium gratiam quae non potest venire, ordinaverit quos per pecunias episcopum, vel chorepiscopum, sive presbyterum, vel diaconum, aut quomodo ipsum qui in clerum consecrationem aut praeferendum per pecuniam, ut contumaciam vel delictorum, sive maleficiorum, aut prolatis quamquam qui sub regulam est, ut pro laici gratia.

A

B

C

D

E

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ergo venerabilia simpla conficerent fanc. ab aliquo fideli aliquis martyrum, dicerent in eis reliquiarum sub altari Mysteriorum sacra positionem. Et hoc perficere temporis incertus fuerit episcopus absque ipsam consecrare templum, deponatur, ut qui ecclesiasticas traditiones transgrediatur.

VIII.

Quod Christum non invocantes, nisi forte ex pacto cordis convertant, fieri non sinit.

Quoniam itaque hi qui ex Hebræorum superstitione constant, confitentur se Christum Deum existimare, similiter Christianorum, ipsum autem negant, alium & superior fabricatorem, & alia hodierna esse facientes: definimus hos neque in conventicula, neque in oratoria, neque in ecclesiam suscipi; sed manifesta fore secundum religionem suam Hebræi, neque posse eorum baptisma, neque servare * cum reliquis. Si vero ex toto corde ac fide convertantur se qui eorum, & confessi fuerit ex toto corde, divulgam mortem eorum & ora, ut alii etiam arguantur & conjugantur; hunc suscipi & baptizari, & posse ejus; quin & * observari eos, ut secundum ab Hebraico adventantibus, definimus: alius autem suscipientes abstinendos.

* Cum omnibus reliquis.

* Forsan addit.

IX.

De non abscondendis libris prudentiæ hæresis christianis accusatorum.

Omnia parochiæ libellis, ubicumque deprehendentur, atque confingere, quæ falso contra venerabiles imagines facta sunt, dari oportet in episcopio Constantinopolitano, ut secundum eos centorum hæreticorum libros. Si vero quis inventus fuerit hæc occultare, hunc episcopus aut presbyter, vel diaconus fuerit, deponatur: si vero monachus aut laicus, anathematizetur.

X.

Quod non oportet clericum relinquere parochiam suam, & ad alium transire absque mitte episcopi.

Quoniam quidem clericorum potestatem, ut ecclesiæ constituantur, relinquent parochiam propriam, & ad alia parochia convolant, & maxime in hac Dei servanda regia urbe sede apud principem locum, in eorum

A καὶ ἀνάθεμα εἰς τὴν ἱερὰν τράπεζαν ἐκεῖσε ἀθέσθαι λειψανίαν μάρτυρος ἐκλεξάμενος τὸν κανόνα τῆς ἱερᾶς ἀποστολικῆς παραδόσεως ἐν τῷ τοιούτῳ ἔργῳ, εἰ δὲ ἄρα τὸν ἀδύνατον ἐν τῷ ἐπιτελεῖν τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον ἀνάθεμα, ἀφορίζεσθαι τὸν ἐπίσκοπον τὸν ἐπιχειρήσαντα ἀφιερῶσαι τὸν ναὸν ἀπὸ τῶν ἱερῶν κανόνων.

Ὅτι οὐκ ἐξεστὶν τοὺς τὸν Χριστὸν μὴ ὁμολογοῦντας, εἰ μὴ ἐκ τῆς ἀληθοῦς καρδίας ἐπιστρέφοιντο.

B Ἐπειδὴ οὖν οἱ τὸν Χριστὸν μὴ ὁμολογοῦντες τὸν ἀληθῆ Θεὸν τὸν Χριστὸν ὁμολογοῦσιν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν Χριστιανῶν, αὐτὸν δὲ ἀρνοῦνται, ἄλλον δὲ καὶ κατωτέρω δημιουργὸν καὶ ἄλλα τινὰ τὰ νῦν ὑπάρχοντα ποιοῦντες, ὁρίζομεν μήτε ἐν συνοδικοῖς μήτε ἐν εὐκτηρίοις μήτε ἐν ἐκκλησίαις δέχεσθαι, ἀλλὰ φανερὰ ἔσεσθαι κατὰ τὴν ἑαυτῶν θρησκείαν Ἑβραίους, οὐκ ἔχειν δὲ τὸν ἐξ αὐτῶν βαπτισμὸν, οὐδὲ τὸν ἐν τοῖς λοιποῖς τηρεῖν. Ἐὰν δὲ ἐξ ὅλης καρδίας ἐπιστρέφωσιν οἱ τοιοῦτοι, καὶ ὁμολογήσωσιν ἐκ τῆς καρδίας, ἐκφωνῶ τὸν θάνατον αὐτῶν καὶ τὰ ὦτα, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ ἐλεγχθῶσιν, καὶ δεχθῶσιν τὸν τοιοῦτον βαπτίζεσθαι καὶ ἐπιτρέπειν αὐτῷ, καὶ ἐπιμελεῖσθαι αὐτοὺς, ὡς τοὺς ἐξ Ἑβραίων ἐρχομένους ὁρίζομεν, μὴ δεχομένους δὲ ἀπέχεσθαι.

IX.

D Περὶ τῶν μὴ κρυπτέων βιβλία τὰ τῆς χριστιανικῆς αἱρέσεως ἔχειν.

Πάντα τὰ παρεκκλησιαστικὰ βιβλία ὅπου ἂν εὑρεθῶσιν, καὶ ἐπιτηδεύματα ἃ ψευδῶς κατὰ τῶν σεβασμίων εἰκόνων γεγένηται, ἐν τῷ Κωνσταντινουπόλεως ἐπισκοπείῳ δοθῆναι εἰς τὸν τῶν ἑκατὸν αἱρετικῶν κανόνα. Εἰ δὲ τις εὑρεθείη τὰ τοιαῦτα κρύπτων, ἢ ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἢ διάκονος ἐστὶν, καθαιρείσθω· εἰ δὲ μοναχὸς ἢ λαϊκὸς, ἀναθεματιζέσθω.

X.

E Ὅτι οὐκ ἐξεστὶν κληρικὸν τὴν ἰδίαν παροικίαν καταλιπεῖν, καὶ ἄλλην ἐπιβαίνειν ἄνευ τῆς τοῦ ἐπισκόπου ἀπολύσεως.

Ἐπειδὴ τοίνυν τινὲς τῶν κληρικῶν ἐξουσίαν ἔχοντες ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιθέναι, τὴν ἰδίαν παροικίαν καταλείπουσιν, καὶ ἄλλας παροικίας ἐπιβαίνουσιν, καὶ μάλιστα ἐν τῇ ἁγίᾳ ταύτῃ τῶν βασιλίδι πόλει, ἐν ᾗ ἀεὶ τὸν τῆς βασιλείας τόπον ἔχει,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Regis officia.

derint, damnum facere, & ad illud perfectum agrum existere; nec sit principatus qui per loca illa fuerit, urbanus ager vel locus, sed clericus vel agricolarum. Quod si exhibuerit ubi fuerit, & a colono vel clerico mercis principe agrum; etiam sic licita sit vendatio, & ordinatione episcopi vel monasterio; & episcopus vel abbas hoc facientes abscindant, episcopus quidem ab episcopio, abbas autem a monasterio, tamquam qui disperge male quæ non collegit.

XIII.

Quod in magna dominica fiat, qui monasteria commutare fuerint habitandi.

Quoniam propter calamitatem, quæ pro peccatis nostris in ecclesia facta est, subrepere fuit a quibusdam viris quorundam venerabilis domus, sive videlicet episcopia, quasve monasteria, & facta fuit commutatio diversorum; si quidem voluerunt ii qui hoc recisent, redire ad, ut secundum antiquitatem instaurentur, bene & optime: alioquin, si de facinore consilio fuerint, hos deponi præcipimus: si vero monachi vel laici, excommunicari: quoniam sicut constat condemnatos esse Patre & Filio & Spiritu sancto, & deputatos, sic promittimus monachis, & igni non exstinguendo, quæ dicit: *Non facietis domum patris mei domum negotiationis.*

Ad ipsa dominica die.

Joan. 2.

XIV.

Quod non oportet fieri novas impositiones legum in ecclesiis super antiquas.

Quia oculo debet in fructuosione custodiri, omnibus legere, & sicut dei gratia conferuntur sacerdotii promotiones, Deo est gratias accipiens, & quoniam videmus fructuosas impositiones a primis patribus conditas clericorum accipientes, iussimus ab episcopis novas impositiones percepta super antiquorum impositiones in collecta legenda, prout quidem, I. modo id minime fieri: adhuc quoque observandum est circa loca monachorum. Licitum autem nunc impositionem facere est unicuique abbati in proprio monasterio solummodo faciendi, si forsitan abbati magis imposito fuerit, noscitur ab episcopo secundum antiquam pigmentorum abbatum, dum constet illum esse probatissimum. Sed si modo secundum antiquam consuetudinem episcopus principatum episcopi eposset promovere lectores,

Ad episcopum pertinet.

A [illegible]

ιγ'.

Περὶ μεγάλης κυριακῆς ἆρα δεῖ εἰς τὸ μοναστήριον ἀποτάσσεσθαι.

Ἐπειδὴ διὰ τὴν ἐμπεσοῦσαν ἡμῖν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀπάτην ἐν ἀρχῇ ἐπιχειρεῖν τινὲς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν τοῖς ἐπισκοπείοις ἢ μοναστηρίοις ἀλλάσσειν, ἵνα ἐπανέλθωσιν εἰς τὸ ἀρχαῖον, καλῶς καὶ ἄριστα· εἰ δὲ μή γε, εἰ καὶ τὸ κακὸν βουλεύσαντες εἰσί, τοὺς τοιούτους καθαιρεῖν παραγγέλλομεν· εἰ δὲ μοναχοὶ ἢ λαϊκοί, ἀφορίζεσθαι· ἐπειδὴ κατέστη τοὺς καταδικασθέντας εἶναι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου καὶ ἀποτετάχθαι, καὶ τοῖς μοναχοῖς ἐπαγγελλόμεθα καὶ πυρὶ μὴ σβεσθησομένῳ, ἃ λέγει· Οὐ ποιήσετε τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου οἶκον ἐμπορίου.

ιδ'.

Περὶ τοῦ μὴ δεῖν νεωτέρας θεσπίζειν τὰς ἐπιθέσεις τῶν νόμων ἐπὶ τὰς ἀρχαίας.

Ὅτι τὸν ὀφθαλμὸν ἐν τῇ καρποφορίᾳ φυλάττεσθαι δεῖ, πᾶσι τοῖς νόμοις ἀναγινώσκειν, καὶ ὡς ἡ θεία χάρις τὰς χειροτονίας τῶν ἱερέων χαρίζεται, τὸν θεὸν εὐχαριστοῦντες λαμβάνομεν· ἐπειδὴ ὁρῶμεν τὰς καρποφόρους ἐπιθέσεις τῶν πρώτων πατέρων τὰς ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἀναγνώσει τῶν κληρικῶν λαμβανούσας, ἐκελεύσαμεν ἀπὸ τῶν ἐπισκόπων τὰς νεωτέρας ἐπιθέσεις τῶν ἐπιτιμίων τῶν ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν ἀρχαίων τῶν ἐπιθέσεων ἐκτεθῆναι. Ἔτι δὲ καὶ τὸν τόπον τῶν μοναχῶν· ἐξεστὶ τῷ ἡγουμένῳ ἑαυτῷ ἐπιθεῖναι, ἐὰν τύχῃ τὸν ἡγούμενον ἐπιφανέστερον εἶναι, ὡς ἐν τῇ ἀρχαίᾳ ἐπιθέσει

ιε'.

Ὅτι οὐ δεῖ κληρικὸν ἐν δυσὶν ἐκκλησίαις κατατάττεσθαι.

Κληρικὸς ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μὴ κατατασσέσθω εἰς δύο ἐκκλησίας· ἐπειδὴ γὰρ οὐ μόνον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ἑτέραν ἐκκλησίαν ἐπιμελεῖται· ἀλλὰ τὸ μὲν ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐκκλησίᾳ ἐπιμελεῖται, ὡς ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐκκλησίᾳ· τὸ δὲ ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἐκκλησίᾳ, ὡς ἐν τῇ ἑτέρᾳ ἐκκλησίᾳ. ἐπὶ τοῖς ἀμφοτέροις ἐπιμελεῖται, ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐκκλησίᾳ καὶ

Actio VI. quæ vestium induebat, neque opponebat varietatem colorum ornamentis in sacrificiis vestimentorum. Audierunt autem ex decisione Imperatoris, quia qui mediæ vestiuntur, in dumis regnum fiet.

Matth.

XVII.

Vt qui non habet ex quo ad consummationem sufficiat, monachum aedificare domum incipiat.

Quia quidem monachorum deficientes monasteria sua, penitus subtraxerunt, & quodam tenuitate, inclusam conservare cœnobium domum, eaque ad perfectionem necessaria sua non habentes; quisquis igitur hos visus fuerit agere, prohibeatur a loci episcopo. At vero si tempore sufficientes ad perfectionem habuerit, quæ ab ipso deliberavit, ad terminum perducantur. Idipsum autem servandum est etiam super laicis & clericis.

XVIII.

Quod non oportet feminas habitare in episcopio, vel varium monasterio.

Actio VI. Sicut ejusdem ratio hic etiam qui foris sunt, decrevit divus apostolus. Feminas autem commorari in episcopiis, vel etiam monasteriis, omnis est offensionis materia. Quisquis ergo ancillam vel liberam in episcopio habere elegerit; vel in monasterio ad opus monasterii alicujus, increpetur: si autem pertinaciter, deponatur. Porro si contigerit in prædictis feminis esse, & velaverit episcopum vel abbas ita * ad eas facere, præterquam episcopo vel abbate nullatenus monasterii opus facere ea tempore mulieri licet, sed semper morentur in alio loco, donec episcopus vel abbas recedat propter suspicabilitatem.

* ex. Gr.

XIX.

*Vt sine distinctione * sponsiones fieri non debeant, monachorum quoque ac monacharum sint.*

* desponsationes

In tantum invaluit avaritiæ facinus in sacrorum ecclesiarum, ut etiam quidam virum qui dicuntur religiosi vel atque monachi, obtinentes monasteriorum domini, decipiantur, & per avaritiam * quorum accedunt tiam sive ad sacratas ordines, quam ad monasticam vitam cibiones. Vnde ut, ut quorum in omnia impetrabilitatem, omnia sint projecienda, ut magnum aut

* corruptiones

ἐν τῷ ἱερῷ σκεύεσι τοῦ, οὐδὲ ἀφιστάμενοι ἐπιμελείας ἐκκλησιαστικῆς ἐν τοῖς ἄκροις τοῦ ἔθνους, ἀναστρεφόμενοι ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς οἰκουμένης, ἀλλ' ἐν τοῖς μεταξὺ ἀναστρεφόμενοι ἐν τοῖς τόποις τοῦ βασιλέως Χριστοῦ.

ιζ'.

Οτι μέλλει τὸν τοῦ ἀρχιεπισκόπου, μὴ ἔχοντα τὸν ἐξ ἀρχῆς κοσμῆσαι οἶκον.

Ὅσοι τοίνυν τῶν μοναχῶν ἐγκαταλελοίπασι τὰ ἴδια μοναστήρια, ἐπιλείψαντες καὶ ἐν τῇ ἐνδείᾳ, ἐν τῇ ἐνοικοῦσαν κοσμοῦν, ἐγκαταλείπουσι καὶ ἐλλείπουσι τὰ πρὸς τὴν τελείωσιν ἀναγκαῖα, τοιούτοις τοῦτο τὸ εἶδος τῶν πεπραγμένων. Εἰ δὲ τὸν ἀρχιεπισκόπου ἔχοι, καὶ βουλεύσαιτο τὰ εἰς τὴν τελείωσιν ἀναγκαῖα, ἐν τῷ ἀρχιεπισκόπῳ ἔχοι τὴν τελείωσιν καὶ τὴν ἀναστροφὴν τῶν ἐν τῷ κλήρῳ καὶ λαϊκῶν.

ιη'.

Οὐ δεῖ γυναῖκας οἰκεῖν ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ, ἢ ἐν ἑτέρῳ μοναστηρίῳ.

Ἀναγκαῖον γὰρ τὸν τῶν ἔθνων, ὃν εἶπε ὁ θεῖος ἀπόστολος. Εἰ δὲ γυναῖκας ἐνοικεῖν ἐν τοῖς ἐπισκοπείοις, ἢ ἑτέροις μοναστηρίοις, πάντως τὸ ἀφορμὴν ἔχειν. Εἰ δὲ τὸν ἐπίσκοπον ἢ ἡγούμενον ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἢ μοναστηρίῳ ἑτέρῳ, ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἢ μοναστηρίῳ ἑτέρῳ, ἐπιτιμᾶσθαι. Εἰ δὲ καὶ ἐπιμένοι, καθαιρείσθω. Εἰ δὲ τὸν τόπον ἐν ἀφορμῇ γενέσθαι, ἢ τὸν ἐπίσκοπον ἢ ἡγούμενον ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ ἢ μοναστηρίῳ ἑτέρῳ, ἐν τῷ ἐπισκοπείῳ μόνῳ ἐπιτρέπεται

[illegible]

A Basilii. Neque enim Deo per ratione servire licet. Si quis ergo interea fuerit hoc facere, si quidem episcopus vel abbas extiterit, vel quilibet de sacrato collegio, non desinit, aut deponitur, extra secundam regulam sancti Calchedonensis concilii. Abbatissa vero efficiatur de monasterio, & eradatur in alio monasterio ad subjectionem. Similiter & abbas qui non habuerit minas triginta presbyteri. Porro quæ sunt a parochiis dantur matri domo, vel si quæ ex propriis rebus suspicia offerantur, professionem hæc qui ea offerunt Deo * dicant, da, definanda, sive perseverantiæ, sive exeunte, manere illa in monasterio secundum reprobationem ipsorum, si si fuerit culpa prælati.

XX.

Quod non oportet unde duplex monasterium fieri: & de duplis monasteriis.

Ex hoc definitum, minime duplex fieri monasterium, quia scandalum id & offendiculum multis efficitur. Si vero aliqui cum conjugio abrenuntiare, & monastica vitam sortiri voluerint, debent quidem viri virorum adire cœnobium, feminæ vero mulierum ingredi monasterium: in hoc enim placatur Deus. Quæ autem habuerit sua dupla, teneant secundum regulam sancti patris nostri Basilii, & secundum præceptorem quo ita formatur. Non habeant in uno monasterio monachi & monachæ habitationem eam intercipit cohabitationem. Non habeat abbatem monachus ad monachum, vel monacha ad monachum secundo ad collocationem. Non habet monachus in multibri monasterio, nisi quæ singulariter cum monacho convivere. & quando necessaria vita a virorum parte ad regulares deferantur, extra portam hæc suscipit abbatissa monasterii fornicarum cum quidem vestis monachi. Porro & contingerit, ut aliquem propinquam suum videre voluerit monachus, in præsentia abbatissæ hæc consibleant per modica & compendiosa verba, & in brevi ab ea discedat.

XXI.

Quod non oportet monachos deserere proprium monasterium, & transire in alia.

Non oportet monachum vel monachum monasterium proprium relinquere, & ad alia proficisci. Quod si

Ecclesiæ ritus.

congerie hæc, recipi hæc despici necesse est; adeoque eam sine evolutione abiecto ejus non convenit.

XXII.

Quod opportunum non prædicatur silentio et omnino patiendum ac necessarium mandatum, si contingat, cum finem mandantur.

Deo quidem totum committere, & non propria voluntatem decernere, magna virtus, *sive enim mandatum, sive dictum, dominus apostolos dicit, omnia in gloriam Dei facite*. Christus ergo Deus noster in evangelio suo omnia peccatorum recidere præcepit. Non enim marcha ab eo tantum inhibetur, sed & motio cogitationis ad marcha commissum damnatur, dicente eo: *qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, jam moechatus est eam in corde suo*. Hinc ergo edocti, cogitationes deberent mordere. Nam nil omnia licent, sed nil omnia expedient, ut ex apostolica voce discimus. Necessitatem ergo est omnem hominem mortificare, et vivat. Et quidem ipse ens, quibus ens est sapientiam & mortem, atque luciferos affectus, mandatis vivo & mortifero timori, nulli detractioni patere tantum ut ea quæ dat edicam, gratiæ agere. * & non ab ea per quadam thymotheos vulgaritas fuerit longe conscribus calumniisque atque maledictis contra nocentibus coli videntur. Quibus superveniens prophetica malediction, quæ ita dicit: *ea quæ non subsunt et quæ non sunt tanquam subsunt, opera autem demonis non sunt*, et *opera mundum ejus non sunt*. Et si aliquam fortitudinem Christianis infundendo, corrigerent. Sed autem, obscurum fuerit eis quæ fuerunt non regulariter edita. Quibus autem vita est * solitaria & aversa mente, ut ea videlicet qui domini pagum se singulare retinere spondent, fodere & tacere contenti. Sed si hos qui tiranum *virgam* vitam, nullo modo licet fodere cum mulieribus cœnobiis; nisi forte cum qualibuslibet Deum timentibus & venerandis viris, vel etiam mulieribus a quibusvis & ipsa conspiratio ad distinctionem spiritalem prodeat. & inter confessiones quæque displicam efficitur. Rursusque si contingerit in itinere monachum vel secularem virum non convenire quæ vitæ opportunum fuerit, & propter necessitatem diversitatem fuerit et consolationem, fuerit et domum diversam, licentiam habebit hoc faciendi, tanquam urgente necessitate.

* Ps. 61. 11.

* Mat. 5. 28.

* Col. 2. 23.

* Ps. 119. 126.

* Ps. 119. 126.

* Ps. 119. 126

SERENO LAPIDAVOLIPE SANCTÆ ecclesiæ, Sanctæ ac Ephesinæ diœceseos episcope Cretensis insulæ provinciæ, ac loci servantes Thomas archiepiscopi Sanctæ ecclesiæ, legati.

BEATVS propheta Isaias divino accepto Spiritu fidelium quorum per Christum redemptorem vidit bona futura, & eorum qui per ipsum fideles sunt multa mala vitanda non ignorans, ait: et percutiet Deus Israhel quemadmodum fluctuat arundo in aqua, et commovebit eos sicut commovetur arundo in aqua. Quemadmodum enim arundo quæ in aqua est, quo ventus illi ferit, ad ventum illum ferit, & ad ventum illum fluctuat, & ad ventum illum commovetur, & ventum illum sequitur, & ventum illum quo ventus illum ferit, & ventum illum quo ventus illum ferit, & ventum illum quo ventus illum ferit

Actor. 1. 24.

Ad 1.

Ephes. 1.

Colos. 1.

Zach. 13.

Psalm. 77.

Joan. 10.

Hieronym.

Hilarius

Rom.

A

B

C

D

E

sanctitatis augmentum, qui patrem in semetipso A
filium cognoscunt, & Spiritum coelestem haereditatis
sibi futurum amantes? Sed multum in se praerogatiuae gratiae, quoniam eo quo in Adam
peccatum primum, per ipsum & in ipso Sanctum
hominem explerat, & omnem antiquam gratiam indulsit. Si igitur Spiritus gratiae supra eum deseendens manebat super eum, & hoc quidem non est, sed in ipsum, tantum solum, & deinceps non servile Verbum, sed gratiae, quia profecto Sanctificandi gratia in omnibus gratia permanebit. Quomodo ergo prohibetur, nonnulla ex ignorantia praeter, & quasi humanitus qui ergo Deum est concedere, idolatria exhibendo? Nam hoc quidem B
Christum gratia Sanctificandi. Deus ergo Sanctificatus, hoc non quia ipse verbum fuit bonus, per Christum mutatus, sed potius hoc praestitit divinae Sanctificationis sibi creatorem; interiorem ut ergo Sanctificatus ipse gratia quae per Spiritum data est, et Sanctificatus ergo in Deum cum, dia qui Sanctificatus fuit, permanent. Et quid ut superet magis impium est idolatriae? Vel quomodo ergo qui per omnem pulsus est, & omnem virtutem gerebat virtutem, omnium vindicet adoratione ab quo corruptus? Partis spiritum, naturam fuit deficit, & divinitatis habitum succedit? Aut quomodo illud dicitur: *Filiorum sum omnibus dictus ipsum ad conformatione sancti*? Vocatio filiorum fuit, & corporis conformatione ipsum per operationem omnem gratiae non cessante? Eximum tabernaculum sanctum sancta epiphaniam hoc corporis conformatio dicuntur. Quomodo enim ipsum ad conformatione hominis in carne permanderunt, qui etiam mulierum poli angelorum, ipsum ad talem in carne manentem, omnium carnem Sanctificant, vitamque dedit omnibus? Verum in ipsa hominum ipsum angelorum omnem participatio; quae vivificat omnem praedicationem omnibus fuerunt, & Christum, qui cum ipsum verbum est, nobiscum existentem in spiritu & per ipsum omnem habentem. Propter ipsum in hoc plenum hominum omnem, qui hoc tabernaculum contemplantur, qui tam manifestis dogmatibus obsequentur, & cum Deo dicebant arcana praedicationes exclusae corbolla adiuvamus, hoc impie detrahunt. Nullatenus enim hoc a vanitate filii commissi ad filios mundi nostri facit corporalis, fuit in ipsum est, Christi spiritu in verbum invisibilem servans, ut est, dantes in Spiritus gratiam. Cupit est gratia & dominus David inquit: *Ecce gratiae omnibus omnem servitio filii exhibitae gratiam illorum*? Ipsa C
in medio ipsi omnes omnibus: *omnem formam ordinem omnis, qui non commutabitur*: diabolica vindicatio impugnata manifestamente. Nam & fidelium omnium omnipotentem praedicantes, quae in eum dicit est, quidam antiquorum vel sublimiorum hominum omnium volentes, dia tamen quod mediatori fuit, in ipsum impugnatum est. Hoc autem fidei omnibus in omnium servitio est parte repugnantibus illum qui non mutatur, dicunt: *Sanctus factus mutatur factus est, ut mutatus*: *Deus factus mutatur, fit ergo non est longe ut, dicit dicunt*. Deinde inaequalem superiorem eorum contentionem, quidam in his est fuit, & a longe gratiae fuerunt, hoc dicitur, quidem ipsum ante dicta, hoc dicunt D
superior delectorum operationem. Deinde ipsum omnem adhuc in hominem, hoc non omnibus profitetur a mutando non idolum omnes in libertate mundi omnium: de prophetiam prolatae nomen permanegrunt, de apostolica gratia et plenitudo. Hic non dicitur non in profectibus habuerunt, sapientiae verbum, sed in ostendunt spiritum, sed in gratiam est, non dicit in omnes. Non enim non fuerunt fuerunt de habere fuerunt, propterea enim non habent; sed ipsum omnem quae condemnatae sunt, virtutis. Nam ait est *Antichrist* E
pertinacia demonstrantur non omnibus omnem & tractanda idolorum immolationem; ubi fidei omnes doctrinae deceptione adoratur corruptam dominum? Ubi defunctus omnis Veritatis, & sacra mysteria Christi, atque Domini hospitalia? Ubi Dominici velum fulgurantium omnium visionem, & corruptati Mithra judaeorum? Ubi sacra omnium de sapientiae omnem fidei & sacrificium omnium omnium doctrinam? Nonne omnes antiquos filii Dei adoratae personam, & omnes praedicationes sacrificiorum? Nonne palam quotidie dedicata corpora templa, omnes corporis et illis judaeorum? Nonne omnes ipsorum ab omnibus omnibus Christianorum disparantur, & dicunt prophetae ipsi velum fulgurantes aspectum, videlicet: *Ecce est porta exposuit dominum, ipsi aperuit multae quae ipsi mundi*? Adoratum spiritu dominum qui apparet, & ab hoc non servitione liberavit omnes. Hymnum dicunt ipsum solum omnibus, prophetarum multae modo omnibus omnibus laudibus & laudabilem disputationem ipsi omnibus omnibus. Et adversarium omnes in sacrificiis, & ut per omnem gratiam F
omnem omnipotentem ipsi incomprehensibilem, sicut effectum quem ipsi non habebant, omnium. Dicunt ad eum & non eum prophetae: *Ipse Deus fuit te, multiplicat omnipotent, et manebant* Acts. 13.
potentia velamen hominum? Propterea dicunt dominum eum praedicantes omnibus, ut illi affectu omnipotentem gratiae omnibus omnibus. Gratia ipsi hominum omnibus omnibus dedit ut Sanctificantem omnibus. Gratiae fidelium omnium partem fidelibus propagantes. Gratia fuit omnibus congregatio, in eupit modo Deus manifestatus, Gal. 4. 4.
sicut scriptum est. Gratia omnibus spiritus dispositione infirmum in quo qui fidelium non affecit adipiscam haereticis fidelibus hominum spiritalis omnes poena. Gratia spiritalis divinorum indispositione; quem qui omnibus dignatur, a mortuorum complexu omnibus. Gratia semper fuit gratia, in eupit modo vere spiritus plenitudinem est, per quam omnium omnipotentem omnibus profitetur. Gratia omnis spiritus omnibus in novum Dei filiei, hominis dignatum dictum est: *Ab egressione omnis, id est hominum omnium filiorum*, & ad omnem omnipotentem patrum orthodoxa dictum. Ambulat omnibus omnibus & Salvatorem ipsi. Revelata facta gloriam omnium & omnibus omnibus, per G
dem. Sapientia omnibus omnibus omnibus

Ratio scripta.

& eliciendos sensibus divinis magnificis pa-
rentes, & certis populorum in unanimi fide vagan-
tibus, hæresis incolumes. Effecit nobis no-
vum Joseph Sanctum, dum, & antiquis antiqui-
prædicum explanans antiquorum, opinio non &
ignorantibus interpretationibus nostris. Elevat oculos
suos, & vide super te collectos filios tuos,
qui laqueum compositionis disperdit fiat. Plu-
rium nos esse unanimitatem hac divina de-
cretis fundam confiteor. Cotidie merita sua
fidei bonorum provocqua in prius, & hæ pra-
ventiones Spiritus sancti cuncta cuncta. Semper ovili tuo
inspiratum consilia. Prædicum divina hæc
frequentibus ac bonis sonoribus ad Deum confi-
dentibus, ut ibi in unanimitatem superet
secundum apostolicum quæ fuit in Abraham
radius alterum numeri fidei. Gaude vero
& tu Nicænus indyta urbe, inter metropolitæ
opinatissimum numen, Bithyniorum provinciæ
gloriosissima primate: quæ prius quidem
fundatum divum & solo tuo tempore dei-
fecorum patrum collegit spiritibus et, quæ ex-
tum horum fuerunt aequa tractatum cum
quinque decadibus numerum complectum, ac
orthodoxorum monachorum qui prior commanda-
bilis fuit mulcandum, ejdem * benedictionibus
carmandus et gratia. In te quippe orthodo-
xæ fundamentum ejusdem fuit ante fabrefac-
tione concilium prædicatum. Bibliotecarum
fuit perturbatione propugnat. In te frater filius &
omnium bellum. Adam siquidem, divinus ele-
patum charta facies sempiternum aspectu ca-
pitum nobis, & mirabilibus marbuscubus
parvulis, & hinc Filium Dei & Patris, dominum
& consubstantialem gignunt, omnis natura hu-
manum prædicat delicium & idolum profer
fictitiosum compositum hujus temporis con-
venitur dualitas potestas imperatorum consti-
dant colligi fuerit. Irene solebat nova Helena
cum filio proprio Constantino novo, quæ in re
figurata gratia, quæ tunc & nunc fundata illuxit
patribus, confirmat per largitatis compositi, ac
perturbabile domum ex tempore, hostemque
nationis ut in pedes prodierunt, quatenus nobis
honorem capta novelletur. Gaude itaque in hac
o metropolitan indyta Spiritu, quoniam ac in
nobis & primo honorem et ordinem, & vere fi-
dei exortus est, secundum illum nostrum longanum
catholicæ ecclesiæ prædicatione fidei terminis
ordinata. Nunc vere lætatur cælum, & subter
illum pulcrum. Nunc modus pacis mutatur
dilatatus est cunctum diffusum, consulta, & in
omnem alterius conspirationem quantum ecclesiæ
terræ collecta est. Nunc nobis quæ in diversis
nubibus, convenerunt opinionis, & concinunt
hymnis cælestibus corda aliquo ad divinum

A Dei dilectum. Gaude igitur populum super lar-
& in cunabulis vestitus in toto terrarum orbe
diffusa. Dum chorus cælestis super filiorum tuo-
rum concentus, dispersa dirimens pacem, & in-
dulgere integra accidentia tantum antiquis. Iam
non possunt approbari inimica tua, fidelissima tu
& divina populi quæ in circuitu tua fiant. Non
jam timebis concupiscentia hæreticorum, Hebraeorum
fallaces & Agarenorum, qui fere Dei & sacra
mentorum confidunt, quasi ubi non fuerit pos-
sibilis fidei destitutæ apostolica traditio. Iam non
ab hæreticorum ore conscriberis, quasi vestitus
ab non Deo propter derisionem honorem
regi ipsum indoles exhibitum. Iam non inputa-
bunt idolorum fanis templis propter Gentilium
B in imaginum ex diversis effectum De-
cori suum in tempum regi servabunt filio &
Verbo Dei nuptum, in carne ipsius dispositionis
humanam hominem habentem, antiquorum
imaginem per pictorum fuit, et innovatus
quod regis sponsa fit. Decor enim Dei genitrix
matris Christi quæ in disposuit, imaginis
fuit fantasiæ pulchrior * fulsit in pulchro
& mirificum opus fuit: quantum gratia quæ
ubique per hanc fluxit, secta prædicationis communis
omnibus populis prædicatur. Nil enim ex
hac incertantur, quoniam non spiritalis sponsa
quæ spiritali capite jungentur? Decor enim et de
omnium sanctorum apostolorum, & prophetarum
C tum, confessorum, patriarcharum, & martyrum
patrum, * sudorum * quoque ac martyrum,
& omnia pia collegi formatis imaginum omnium
in pulcrorum conditionibus fuit: quatenus
ipsa pulchrior mirum qui te ab alto circumfulsit,
omni cibore effusus. Alia quidem manu
quadamvis prædicatoribus varietatum, &
propheta non sponsa quasi quibusdam doctrinis
mera dispositionibus. Alia vero evangelium
tibi mirabilibus verbum, & per mirabilem
mirum dispositionibus ab ovile collegentibus.
Alia autem fuit quasi fidelibus per tam
dem in dispositione diligentiam incorruptibili-
tatem gratiarum mirandum. Porro alia fan-
gentibus fuit ergo et diversas effusiones etiam
aliquid mirum contravenibus, & hoc modo
corrodibus in te varietas diversitatibus.
Quibus cum donis cælibus cælestium angelorum
concordia fuisse, & amplitudine prædicatio,
numeris virtutum ejus qui de coelibus te idolatrio
cultu vacant in ubiquitate hominum suum,
id est, in fide Patrum qui fuit mirus est, ergo in
contemplationem & consubstantialem Spiritum
suum, in unum scilicet quæ est super omnem
principatum, naturam, Filium & consubstantiam.
Cui gloria & imperium nunc & in universa sæ-
cula sæculorum. Amen.

PER CUNCTA SANCTISSIMO & beatissime fratri & consacerdoti, domino Hadriano papæ sedis Romæ, Tarasius magnificandis vivi episcopus Constantinopolitanæ urbis Romæ in domino salutem.

SEPTUAGINTA quidem salutaris dispensatio magna Dei & Salvatoris nostri Jesu Christi ad
pacem, commutatum de concordiam omnibus
Christianis. Ipse namque pacis in mortuis re-
surrectionem apostolis suis mandans: *Pacem*
meam do vobis, pacem meam relinquo vobis.

Joan. 14.

ΤΟΥ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ
μακαριωτάτου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ, τοῦ
κυρίου Ἁδριανοῦ τοῦ πάπα τῆς Ῥώμης,
Ταράσιος ἐλεῷ θεοῦ ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως
τῆς νέας Ῥώμης ἐν κυρίῳ χαίρειν.

ΗΡΚΕΙ μὲν ἡ σωτηριώδης οἰκονομία τοῦ
κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ τοῦ Χριστοῦ
πρὸς εἰρήνην, ἀμετάβατον τε καὶ συμφωνίαν τῶν τῆς
Χριστιανικῆς, κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐπαγγελίαν τῶν
ἁγίων ἀποστόλων αὐτοῦ τὴν εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι
ὑμῖν, εἰρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ὑμῖν,

ἀπόστολοι

[illegible]

A Cum ergo ipsa constituat omnibus subditis qui tapetas in templis ponunt, & in processionibus ingrediuntur, eadem verba, Paulus scilicet divinus apostolus efferens dicens: *Christus est pax nostra, qui fecit utraque unum, et medium parietem maceriæ destruxit, inimicitias in carne sua.* Et iterum Thessalonicensibus præcipiens ait: *Ipse autem Deus pacis sanctificet vos perfecte, ut integer spiritus vester, anima, et corpus sine querela in adventu Domini nostri Jesu Christi servetur.* Et iterum: *Pax Domini nostri Jesu Christi cum omnibus vobis.* Quæ quoniam nonnulli qui de sacra nequeunt ratione dubitare, non dicunt per diversa tempora, ut fertur, sapere fundamentum apostolorum & prophetarum nullum, secundum quod ipse vocatur, definitum esse quemadmodum per quosdam se loquentes novos multos & diversos superinvenisse in regione hac, quæ existit ab a nobis Spiritus, apostolos solos tantum. Ipse enim veritas ex ore sui corporis, & hæc divina illata operationem petitulis, dicens etiam vos testimonium hæc qui per quos credidistis, cognoscitis. Hæreses dilaniantes dominicam sortis partes non fuit, quæ hujus pacem & caritatem per singula fuerit tempora, solicitantes, sicut, id est hæreses & novitates adhibentes, atque introducta [illegible] confirmantes & nostrum mundum vivo contravertunt. Verbo ergo fidelium & summe pontificis decorum fundentes cum his per dictaque sunt divinitus spiritualiter homoeotheta, & ab ea integra veritate verbo, spiritales hæreses quæ nunc gaudentur, fabulosissimas & perfidiosas impositionis vetustas convendas, evellunt nostrum Spiritus fidelium, ut non fundamentum dictum. Sic pervenimus, ad universalem fundamentum decorum supremum vivo principis apostolorum Petri. Quibus adunantibus, per B tranquillitatem impositionem nobis cum hæreses fuerunt, ad eos jubebant nostri, per eos hæreses vetustas nobis suscipere. Et hæres eum dicit qui convenientibus, advocationem & eos qui ab omnibus venerant Sanctorum decretorum vitam, hæreses & Thomum, vetus & fidelem participat, atque reverentia & modestia permanere, videtur eum hic & qui per idem tempus permanebant, hæres congregantes cum illis. Deo consilium episcopi hæres abjecerunt, per varium & divinum eorum fabulosissimas & pseudes impositionem, sedis synodi fidei. Sed quidam ex minutis fidelibus eum, turbationemque inde se fecerunt, congregat non fuerunt e conflictu & perfidiæ, hæres non fuerit manifestum. At vero omnes consilio, vetus Deo amabilis episcopi, congregantes in Mercidum eum monopolis subjectionem prævisum a pro impositionibus nobis pulli sunt. Sapientes & hæc omnia nobis abdicantes Deo amabilis, vetus & hæc fervorem nobis, fidelis & ex qui de eadem synodo, pervenimus ad eundem monopolim. Qui cum omnes fidelissimi, cum fervore Christum, Sacrum cum in fidei vitæ omnipotentem fuerunt, [illegible] omnibus nobis omnes qui convenientes, dominum nostrum [illegible] Sacrum cum fuerunt. Deo ecclesiam de varietate quæ fidei est. Et cum

prælata

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΤΩΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΓΙΩΤΑΤΩΙ ΚΑΙ

PRO ONNIA SANCTISSIMO

Μιστιφαρις [illegible] modis, omnigenis [illegible] & apostolicis atque patrum doctorum [illegible] habere [illegible] & locutus [illegible] sanctificationis, & [illegible] [illegible] [illegible]

Actis 10.

Ioan. 14.

1. Cor. 12. 13.

Ioan. 16.

Ioan. 14.

Ioan. 16.

Ioan. 14.

Ioan. 16.

Ioan. 14

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio VII. Anno 787.

De quod S. Spiritus non est.

Ancillæ Dei quæ longe nobis erat disparatus, nobis, ut episcopis, ut monachis, ut laicis, ut omnibus, ut sacerdotibus, ut episcopis, ut presbyteris, ut diaconis, ut subdiaconis, ut lectoribus, ut cantoribus, ut exorcistis, ut ostiariis, ut omnibus ordinibus, ut monachis, ut laicis, ut omnibus, ut omnibus, ut omnibus

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Actio 6.

quo semper hæreticis illudere solebat hæresim, ut
quos ipse superare se adversus pœnitentiam,
& Misericordiam Dei alerent. Quæ quæ
opponunt sua, ut confirmet, ingerendum es-
pectum per prorsus ordinatum, modo
prudentia: bonus enim Deus ab his crudelis,
si vitiosa ipsa aperta sint, sapiet omnem
hominem pœnitentem, quem etiam in
eorum sanat salutem. Sed opponunt parte
divinam apostolum, apostolica: incomprehensibilis
ille dicens; qui propter prudentiam aliquam
ordinat, aut ab alio ordinatur, illorum est
a sacerdotali dignitate, ut omnia omnium
quorumque vitiosa abominatione. Ergo bona
& laudabile perversitas quæ ad Deum
duxit; & a prudentia ducit. Et ego quoque
misericordia indigeo; non enim Dei misericordiam,
qui omnem ad se convertere
tropos. Hæc enim per prophetam: *Fac prudentiam
de prudentia tua, et adjuvent me*. Et, *Dirige
ingressus meos secundum eloquium tuum, et
non dominetur omnis iniquitas mea*. Et, *Fac me
audire ad te omnis facilitas in tempore opportuno*.
* Nam si pacti, illis prorsus existimo, & omnes
tempore de tempore agunt, ordinantes locum
ad se nutrientes omnes prudentiam: quanto
magis Deus omnium nostrum pater, omnem
pœnitentiam facilitat in omnes fines, cum
sit singularum auditores? Non enim mortem
peccatorum, sed magis ut convertantur & vivat.
Quemadmodum etiamsi evangelia ab ipsis dantur voce per parabolas de
prodigo, & publicani pœnitente, indicatio
tamen, a publicanis recepto Deo solo. Gaudet
enim super omnem hominem agentem
pœnitentiam. Particeps igitur est omnis
vitæ, magna laborum via, * ut ipsorum regni cœlorum
dispensatio, invenepitatis vitæ dat,
manifestatione continuata acquirentes, ad
Deum vitæ ducens, & non qui non ille
laborem, humani gaudia hæreditat, cœlestium
& laptorum hæreditas. Sicut qui hanc amplitudinem,
& hanc adhibent. Qui hanc
exercent, non angelis vitam æquatam dicunt,
ab omni malo doctrinam, & bonum
facinus. Fortitudo est * cordiatus & familiaris
dilectionis, clementiam, * pium, obsequium,
temperantiam, pudicitiam, honestatem, mansuetudinem; & si verum non
verba dicam, * hæc omnia pedes pœnitentiæ. Si quis autem hæc contemnit & contemnit,
non ipsum servatur, sed mori pedibus
mortuorum ad, quorum vitam non
mortua, & quos non extinguunt. A quibus
Spiritum, degit habet, quantulis hominibus
misericordia & miserantibus Christi
Dei nostri. Hæc a nobis prædicantur, vitæ
fortissimæ, & fortis fortior, qui non quoque
infinitas velutius. Novimus enim in
singulorum * admonitionem & cultum evangelicarum
& apostolorum, canonicarumque
pulchrorum. Quemadmodum nolentes quoque
ad illa facinus, exprimebant et in manibus,
& aliorum, * vestigia omnibus adjungitur,
cum quibus ad commertium ab illis
* & in ea omnibus non caligatis nostri mortua
fit, aliunde exquisitus, quo ex commertium
non undique multis tandem aliquando libertatem.
Vegetantium & nostra & certa intuitionis,
a quibus mirificis dia Dei omnis libertas,
ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἐν ὑμῖν ἐν ἡμῖν ἐν ὑμῖν ἐν ἡμῖν ἐν ὑμῖ

[illegible]

ΠΕΡΙ ΑΓΙΩΝ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ

Περὶ τῶν ἁγίων, καὶ τίνας ἀγαπᾶν χρὴ καὶ τίνας ἀποστρέφεσθαι.

[illegible]

DE SANCTIS HOMINIBUS

Quos sanctos, & quos oportet diligere, & quos abhorrere.

Quæ ad Dei honorem pertinent, & proximorum utilitatem, quæque ad salutem, per Christum atque ad Spiritum pertinent, cognoscere, Fideles decet. Nam ut Deus ipse, & Sanctus Spiritus, & Sancta Trinitas, & Sancta Ecclesia, & Sancta Scripturæ, & Sancta Sacramenta, & Sancta Crux, & Sancta Resurrectio, & Sancta Vita, & Sancta Mors, & Sancta Judicia, & Sancta Gehenna, & Sancta Regna, & Sancta Sedes, & Sancta Ecclesia, & Sancta Sacrificia, & Sancta Sacerdotia, & Sancta Ministeria, & Sancta Sacramenta

A

B

C

D

E

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Anno Christi 787.

Quæ sententia Pontificum.

Pontificum Constantinopolitanorum ordinatio.

Locus Ecclesiæ quo

Concilium cum Ecclesiæ quibus

Ecclesiæ quibus

A

B

C

D

E

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Anno Christi 787.

[illegible]

Tarasii ad Constantinopolitanos.

[illegible]

Quibus sententiis Tarasius.

[illegible]

Quæ ex epistolis Tarasii.

[illegible]

SYN. CONSTANTINOPOLITANA.

Constantine et Eirene.

Ex libello synodico.

Κωνσταντινου τοῦ νεου βασιλεως, καὶ Εἰρηνης τῆς αὐτου μητρος, ἐν τῇ ἁγιᾳ καὶ μεγαλῃ Ἐκκλησιᾳ τῆς Χριστιανῶν Ἀλωπῆς

[illegible]

[illegible]

SANCTVM & œcumenicum septimum concilium Nicænum quidem secundum secundum, quæ & anteà rectamque dogmatum judicium fecit, ipsum quoque religiosis ornatum colendis. Testimonium autem & sententia septem sacrorum synodorum sanctorum & universalium, sicut antiquitus philosophi sive orthodoxi doctores & publicis confessiones Theodorum autem ipsum per calumniatorum, ; Divinus hic vir atque optimus vir, ac sapiens, et ô quæ ipsum, qui facile regit civitatis gubernacula tractant, ; & Petrum religiosissimum presbyterum ecclesiæ Romanæ, & alterum Petrum presbyterum ipsum quoque, & duos monachos præfidum sancti Sabæ : et sola apostolica sunt sacra loca Adriana tunc pontifices dignitatis ministerio ; & Isaacum et Thomam monachos eorum, tertium solebat, & sacro honore religiosi, & eorum mirabili directione apostolorum magnanimique fidei, tenentes locum, & vicem apostolorum episcoporum, antiquæ Apollinaris, & Theodoreti, & Eliæ, quorum primus Alexandriæ, alter Antiochiæ, tertius Hierosolymorum civitatis antistites. Tunc Constantinus & Irene recte de religione sentiunt, & pietatis gloria coronati. Imperii Romani purpuram induebant. Hic autem magnumque concilium eorum perfidiam & barbaram hæresim, quæ ab impiis & execrandis hominibus parta est, divina commemoraque sententia damnat cum ipsis authoribus condemnavit. Infelices enim homines illi, ordine non conferentes se Christo vero Deo nostro maledicunt, Illis omnis in eum maledicti & impiæ prædicationis congerunt. Cumque illum sine medio, & sine aliquo velo contemplatæ efficiunt non audentes, per venerandam imaginem, eorum Christo nostro nostri redemptoris sapientiam. Adorandam eum Christi imaginem per quam idolorum error evelitur ; prædicantes diversæ impiæ linguæ, comprehensique sunt ; idolum appellantes, & omnibus ipsum ignominiis afficientes, & per plateas et vias publicas trahentes, & publicam contumeliam in ipsum congerentes, spondentes Christiana mancipia vendendum. & Ola Christianorum imperium dignum. Fidem & reliquam sanctam imaginem contemnentes, cum cultoribus podium affundentes, & ipsos mortibus & impiis libris prædicationis vacuantes, per ultimi tunc facinoris ausus domuerunt furiosum caporum hominum pellunt facies Christianorum mores & religiosi non minus quam si gentium ritum abominantes, tuo vita usque, publice detrahentes. Ex quo habent gravissimum odium Christum, & fundes quos commerebantur. Omnibus enim perfidiosis ad honorem imaginum habebant, ad nos tendit, quos ille [illegible]. Verum ab nova Judæorum Christi hostium progressus, dum Christo usque fundorum quo imagines efficiunt contumelia, ea perfidiam, in quibus parte adversus deferunt hæresis enim in formam Judaicam, singulique alterutri parte suos superat contumeliæ & dum non audent in medio Christianorum labor enim Christus abnegat, in omnibus ipsum Judæorum patrimonique ablum deprehendunt incolent, & abscondunt hæc ab eis ablatum mutantur, nec ulla conflitur loca, sed tempum omnia hæresis abest, hoc illos judaicos & tenet. Christianos enim & ille profitentur, & adoratis Christum deteriorem. Judæos si appellas nolunt, & temptis appellationem eorum ipsorum Christi ab omnem, mutantur & fugiunt. Idolatriæ nomen vitant, & in quos Christianos, divinique, Christianorum fundique ipsorum mirabilibus hominem probent. Quemadmodum fundum & sanctorum, consilium tuo qui adhuc illum, & multis fundum commutat opinionis ignoberum fugit solutum, hæreticum nobis & Idolum nolunt vitare, infidelibus morbum vitanda contingendo pabunt. Imaginem autem Christi vel Dei nostri, et apostolorum & sanctorum patrum invitantibus & sanctorum martyrum solemnium, ad honorem & venerationem illius quem ipse refert, adorandam atque tributam fidelibus omnibus credunt & confitentur. Cum adorare videntur atque honor adhibentur redeunt modo quo in illis fuerit antea & fortis fundibus levis exiunt. Neque enim in illis confitentur, hominem qui & adorationem confitentur, neque ad alios divinitas ac varios & vites dilatantur ; sed per divinitas & singulorum ipsorum colorum & adorationem quæ cuique sacra convenientique ac minima divinitatem, animæ nostræ ad invisibilem illum & singularemque atque unicum divinitatem dirigunt. Sic venerabilem cunctam adoramus, in qua divinitas usque revelatum est, & singulorum, quo mundus mundus quæcunque est, omnavit, & legi nostra illus fundus antiqua per mortuorum perpetuam tulit. Sic omnes figuras adoramus, quo dominum ipsum figurant & vitæ nostræ modo ; cum fundi in ipsa exemplari gratia & vitam exhibita fit, & atque ad exemplarii fundi ita fide diffundit. Hæc igitur singula, usque Christi imagines, & ipsam crucem, omnique eorum, cultus adorationem que pronuntiantes honorem, & adorationem non ipsis consultantes, sed ad eum dirigunt, qui propter invisibilem divinitatem omnes erga non fidelis ad honor, & mortem per nobis patitur commendantes. Sic & sanctorum ipsorum & sepulcra, & reliquias, et quibus martyrum tantum omnem, fidelium adoramus, Christum eorum Deum nostrum qui gloria ipsis efficit, colendamus & adoramus. Et si quid his in mysteriis & fundis nostra fundum fuerit ab pri omnes & gratiam in illis exhibitam principum authorem & principem eorum appellantes & commendantes. Quæ propter & divinus ac sanctus ille hæreticum usque fuerunt veritatem cum, non solum imaginem Christi, quæ commendam divinitatem, verum etiam immaculatissima Genetricem virginis Mariæ & di-

mnis nullus Dei gratiam, & fiducia [illegible] omnium congressu, per [illegible] & laudantes exemplarem, colendas & adorandas omnemadum operationem decoris conferunt & commovent. Per ipsa enim ad perfectam ejusdem mundo ut qui congrediuntur, ut dictum commovemur, & per hanc divina mandatique superiorum contradictione expulsum cum illis qui omnem ab omnem expetendum. Hec igitur superiorum divinique superiorum Dei consilium decreta semper confirmat. Quo quidem facto omnem hæresium pulsum ut reprehensam a grege omnem pudore depulsa, propriumque locum ut pulcrumdum exhibent recipere adeunda, & omnipotem spondam non in [illegible] tantum, sed intelligentibus divertum magnitudinem, ad Christi spondi dextrum conducentem, fidelibus & laetis exultant fidelium multitudo conspirandum hoc mandamque demonstrant.

EADEM NICÆNA II. EX NILO.

[illegible]

A [illegible] Adrianus, Tarasius Constantinopolitanus, Hadrianus Antiochiæ, Elias Hierosolymitanus. Sed [illegible]

SANCTA & decimum septima synodus Nicæa secundo habita est, imperantibus Constantino & ejus matre Irene, congregata a septuaginta sexaginta tribus episcopis adversus iconomachos Pontifice hujus Adriano papa Romæ, Tarasio Constantinopoli, Polycronio Alexandriæ, Theodoro Antiochiæ, Elia Hierosolymitanum. Annus circiter mundi Christi 784. A septima ad octavam hujus annum viginti.

OBSERVATIO PHILIPPI LABBÆ, S.J.

[illegible]

SANCTA SYNODVS ŒCVMENICA NICÆÆ SECVNDO HABITA, ORDINE SEPTIMA.

VVLGATA ET ANTIQVA EDITIO.

ACTIO PRIMA.

In nomine domini & dominatoris Jesu Christi, ejus Dei nostri, imperantibus piissimis & Christo dilectissimis domino nostro, Constantino cum matre sua Irene, anno secundum illius octavo, sub octavum Kalend. Octobris, indictione undecima, concentantes sancta & œcumenica, hoc est, universalis synodus, quæ per gratiam Dei, ejusque divinum imperatorum sancte erbenocorum gubernationem decretum congregata est in civitate Nicæorum metropoli, quæ est in Bithynia provincia, numerus, Petro venerabilissimo archiepiscopo, qui Romæ est, sanctissimo beati Petri apostoli cathedræ, præsente Petro primum monachi & gubernatore monasterii sancti * Sabæ apud Romanos, vicario ejusdem sanctæ apostolicæ sedis, cum patrum sanctissimorum beatissimorum archiepiscopi veteris Romæ Hadriani, patriarchæ Tarasii civitatis Constantinopolitanæ novæ Romæ; Joannis & Thomæ religiosissimorum presbyterorum monachi, & locum tenentium apostolicorum sedium ejus, quæ in antiqua est, episcopi.

Agapitus episcopus Cyllenæ, quæ in Cappadocia.
Joannes episcopus Ephesi.
Constantinus episcopus Constantiæ, quæ est in Cypro.
Nicolaus episcopus Cyzici.
Eudoxius episcopus Sardianorum.
Petrus episcopus Nicomediæ.
Sotericus episcopus Cæsareæ.
Elia episcopus Cretæ.
Epiphanius episcopus, tenens locum Thomæ archiepiscopi Sardinæ.
Joannes monachus loco Nicephori episcopi Dyrrachii.
Daniel episcopus Amasiæ.
Nicolaus monachus & presbyter monasterii quod Apsæ appellatur, in loco metropolitæ Thyateirorum.
Constantinus episcopus Gangrarum.
Nicetas episcopus Claudiopoleos.
Theophylactus diaconus, in locum metropolitæ Sardinæ episcoporum.
Ludovicus episcopus Laodiceæ.
Michael episcopus Synnadorum.
Constantinus episcopus Pergæ.
Andreas episcopus Nicopoleos [illegible] Epiri.
Christophorus episcopus Philadelphiæ.
Theodorus episcopus Salaminis.
Basilius episcopus Sylæi.
Nicolaus monachus, in loco metropolitæ Macri.
Manuel episcopus Adrianopolitanæ Thraciæ.
Constantinus episcopus Rhegii.
Cyrillus monachus in loco Nicæi episcopi Gortynæ.
Theodorus episcopus Catanæ.
Joannes episcopus Tauromenii.
Gerardus episcopus Messanæ.
Theodorus episcopus Panormi.
Stephanus episcopus Siracusæ.
Constantinus episcopus Lucanæ.
Theodorus episcopus Taurianæ.
Christophorus episcopus * Adrotæ.
Theodorus episcopus Crotonis.
Basilius episcopus Tornidensis.
Constantinus episcopus Catinæ.
Joannes episcopus Tropeiæ.

Theophanes episcopus Lilybæi
Theodorus episcopus Tripodorum.
Sergius episcopus Siracusæ.
Gaudiosus archipresbyter locum tenens Rhegii.
Stephanus episcopus Syracusæ.
Theodorus episcopus Byzeni.
Marcianus episcopus Pompeiopolitæ.
Gregorius presbyter, in locum episcopi Pompeiopolitæ, qui est in Smyrna.
* Lucianus episcopus Apamiæ Bibytæ.
Johannes episcopus Pisidiæ.
Epiphanius episcopus Magnæ.
* Gregorius presbyter, in locum Nicopolitæ urbis.
Nicetas episcopus * Pancratiadis.
* Lucianus episcopus Mesembriæ.
Leontius episcopus Chii.
Joannes episcopus Apri.
Theophilus episcopus * Cyzici.
Stephanus episcopus * Sardiæ.
Leontius episcopus Mytilenæ.
Joannes episcopus Nyssæ.
Georgius episcopus Thessalonicæ * Edessæ.
Georgius episcopus Constantinæ.
Sabbatius episcopus * Cibyræ.
Constantinus episcopus Mesembriæ.
Georgius episcopus Lesbi.
Theodorus episcopus Nyssæ claræ.
Theophylactus episcopus Trallium.
Basilius episcopus Magnesiæ, quæ est Asiæ.
Ignatius episcopus Pyrrhæ.
Sabas episcopus Agrinii.
Basilius episcopus Magnesiæ, quæ est prope Mæandrum fluvium.
Gregorius episcopus Philadelphiæ.
Theophanes episcopus Galeræ.
Leontius episcopus Algiæ.
Nicolaus episcopus Lagaræ.
Lucidus episcopus Berræ.
Theophylactus episcopus Hypæpæ.
Eulalius episcopus Erythræ.
Theophanes episcopus Lebedi.
Sacerdotius episcopus Cnidi.
Theophylactus episcopus Cymæ.
Cosma episcopus Mytilenæ.
Olympius episcopus Elææ.
* Plancus episcopus Adramyti.
Marinus episcopus Antandri.
Joannes episcopus Adi.
Leontius episcopus Phocæ.
Nicephorus diaconus in locum Gregorii.
Constantinus diaconus, in locum * Agathi.
Theophanes in locum * Anni.
Theophylactus in locum * Tori.
Joannes episcopus Rhodiæ.
Joannes episcopus Paros.
Melchisedec episcopus Callipolitæ.
Leontius episcopus Mudyæ.
Joannes episcopus * Tomi.
Theophylactus episcopus Chiadæ.
Thomas episcopus Dioni.
Gregorius episcopus Tyrodizæ.
Johannes episcopus Chalcidis.
Joannes episcopus Byzeni.
Benjamin episcopus Lampsi.
Constantinus episcopus Heracleæ.
Petrus episcopus Apamiæ.
Symeon episcopus Cyzici.
Theophylactus episcopus Andrithopolitæ.
Leontius episcopus Mendi.
Antonius episcopus * Hierapolitæ.

Symeon episcopus Cyzici.
Eulalius episcopus Sebastæ.
Theodorus episcopus Cibyræ.
Georgius episcopus * Tyanorum.
Alexandrus episcopus Laodiceæ.
Michael episcopus Antiochiæ.
Theodorus episcopus Gordiæ.
Basilius episcopus * Aizanorum.
Leontius episcopus Pamphiliæ.
Simeon episcopus Dioni.
Stauracius episcopus Dorylæi.
Joannes episcopus Cappadociæ.
Theodorus episcopus Pisidiæ.
Nicetas episcopus Pisidiæ.
Leontius episcopus Tiraiæ.
Theodorus episcopus Mysiæ.
Anastasius episcopus Tripoleos.
Leontius episcopus * Tyraiæ.
Stephanus episcopus Pedalii.
Joannes episcopus Tabæ.
Stephanus episcopus Sinaos.
Joannes episcopus Sardiæ.
Theophanes episcopus Hemiæ.
Lycaeus episcopus Philadelphiæ.
Michael episcopus Troadis.
Gregorius episcopus Gordoceni.
Joannes episcopus Daidæ.
Eulalius episcopus Hypæpæ.
Theophilus episcopus Hierapolitæ.
Dionysius episcopus Heracleæ.
Cyriacus episcopus Lopæ.
Theophylactus episcopus Apollonidis.
Constantinus episcopus Cæsaræ Bithyniæ.
Georgius episcopus * Eudoxiopolitæ.
Leontius episcopus Antiochiæ.
Nicephorus episcopus Adramyti Thraciæ.
Basilius presbyter, in locum Dorylæi.
Nicetas episcopus Milesi.
Nicephorus episcopus Gordoceni.
Leontius episcopus Libyæ.
Leontius episcopus Alpeudos.
Joannes episcopus Eirenæ.
Leontius episcopus * Amyzi.
Constantinus episcopus Zelæ.
Marinus in locum Zelæ.
Gregorius episcopus Sinopes.
Georgius episcopus Neapoleos.
Constantinus episcopus Amasiæ.
Gregorius episcopus Amastridis.
Gregorius episcopus * Isiopolitæ.
Nicetas episcopus Dorylæi.
* Theophilus episcopus Phanidos.
Constantinus episcopus Cretæ.
Nicetas episcopus Adrianopolitæ.
Joannes episcopus Heracleæ Pontii.
Theodorus episcopus Constantiæ.
Nicetas episcopus * Rhizæ.
Nicephorus episcopus Claudiopolis.
Leontius episcopus Trapezuntis.
Leontius episcopus Cerasuntis.
Anastasius episcopus Pteriæ.
Georgius episcopus Neocæsareæ.
Stephanus episcopus Amasiæ.
Theodorus episcopus Pontus.
Nicodemus episcopus Cæsaræ.
Stauracius episcopus * Zenopolitæ.
Leontius episcopus Lampsaci.
Stephanus episcopus Lampsaci.
Constantinus episcopus Tiæ.
Joannes episcopus Cæsaræ.
Petrus episcopus, Archiepiscopus Ephesiorum.

Joannes

Joannes diaconus et bibliothecarius Canon.
Georgius episcopus Cretensis.
Radoaldus episcopus Portuensis.
Demetrius episcopus Neapolitanus.
Constantinus episcopus Alexandrinus.
Gregorius episcopus Hierosolymitanus.
Dionysius episcopus Isali.
Gregorius episcopus Mytilenes.
Stephanus episcopus Vigilianum.
Joannes episcopus Hydrus.
Stephanus episcopus Stauri.
Stephanus episcopus Sardinensis.
Anastasius episcopus Elylanensis.
Theophylactus ... et bibliothecarius Antiochenus.
Nicetas episcopus Magnesiæ.
Marinus ... et bibliothecarius Constantinopolitanus.
Theodorus episcopus Chionis.
Michaelis episcopus Chersonesi.
Constantinus episcopus Tyrannorum.
Georgius episcopus Polianum.
Christophorus episcopus Amasiæ.
Leonis episcopus Laodiceæ.
Petrus episcopus Alexandriæ.
Gregorius episcopus Timandi Thracum.
Leonis episcopus Sempronianopolitanus.
Leonis episcopus Sardis.
Nicephorus episcopus Lydorum.
Georgius episcopus Appiæ.
Joannes episcopus Rhodopolis.
Michaelis episcopus Heracleæ.
Nicetas episcopus Nazianzi.
Nicephorus episcopus Prusiæ.
Nicolaus episcopus Physcus.
Theophylactus episcopus Cyzici.
Nicetas episcopus Argyropolitanus.
Joannes episcopus Gorgis.
Georgius episcopus Sardis.
Theophylactus archiepiscopus Bulgariæ, et vicarius Ipsi-
Stephanus delegatus Tyrii.
Joannes delegatus Laodiceæ.
Constantinus episcopus Antiochiæ.
Epiphanius episcopus Pataræ.
Joannes episcopus Philomelii.
Michaelis episcopus Pisidiæ.
Theodorus episcopus Sergiopolis.
Salomon episcopus Apamiæ, quæ est Cibotos.
Joannes episcopus Lemnos.
Nicephorus episcopus Adanis.
Petrus episcopus Pydnæ.
Leonis episcopus Berræ.
Petrus episcopus Sidonis, quæ est Paleos.
Leonis archiepiscopi et vicarius Seleucæ.
Marinus episcopus Magydos.
Tarasius episcopus Aretusæ.
Nicephorus episcopus Pisidiæ.
Leonis episcopus Andidos.
Leonis episcopus Sabaliæ.
Manuelis episcopus Pisidiæ.
Theodorus episcopus Germanicopolis.
Eudoxius episcopus Calinicopolis.
Salomon episcopus Mathados.
Eulalius episcopus Lamos.
Theophylactus episcopus Rhodopolis.
Constantinus episcopus Dalisandi.
Andreas episcopus Lacandos.

Subscribunt his in ordinem omnes hoc tempore ordinem sedentes magnæ, quæ vocatur Sophia, praelatorum hominum, et monachorum (Bibliothecæ primæ ac magnificentissimæ Graecorum, Primatis gloriosissimi, et patriarchæ, Theophylacto tunc temporis obiit, Joanne Cretensi) pater. Tom. VII

A ... et quidem ... ordinatis, patriarchis, episcopis archiepiscopis, galeatorum et monachis, clericis, et omnibus fidelibus et cunctis exercitibus Dei fidelibus, ac ... Siciliæ insulæ episcopi dixerunt: Dignum ... omnia et universum hanc Sanctam et oecumenicam Synodum, sanctissimum Sacerdotem qui palatium et collectum ... Constantinopolitanæ sedis Romæ, ... et vetus ... et quæ hoc loco dicuntur, ... Sancta Synodus ... episcopum ... Sanctissimum ...

B Tarasius Constantinopolitanus Sanctissimus patriarcha Constantinopolitanus dixit coram Adoratione ... ut ... ipsum ... ab ... ecclesiæ ... Cum Deo ... omnia ... potest. Quemquam autem per ... B. ... et ... ecclesiam ... Augusti, ... et ... Sancta Synodus ... episcopum ... Sancti ... C ... Dei ... Dei ... Dei

Sanctæ Trinitatis. cat, sive eliam quæcunque epistolarum, interpretatione A legerent. Sic enim omnia magnifice manifestabantur.

Confirmamus sanctissimam Constantiæ, quæ est in Cypro, episcopi impiti. Si tamen & ex conventibus synodo, prout ex eius sanctissimo & beatissimo patriarcha Tarasio dictum fuit, placuerit, ingrediantur sancti illius episcopi, qui in hac parte ad factum & commissum synodum convocati sunt.

Sancta synodus respondit: Ingrediantur. Et ingressi sunt omnes pariter episcopi. Deinde quoque ingressi clarissimi tribunicii, dixerunt: Domini nostri optimi diplomata sunt, & vestrorum ad sacrosanctam omnem synodum pertinent debemus, id nobis.

Sancta synodus dixit: Confirmo: Deus regnum optimorum imperatorum principum, & Imperatoris vestri clarissimi, & sacrosancta synodus omnes sacrum diplomata, legere cœpit.

EPISTOLA IMPERATORIS AD SACRAM SYNODVM.

Confirmatur ab Patres fidei Romanorum imperatoris divina voluntas & nostra gratia, ejusque formam nostri imperii imperatoris, quæ sanctissimæ episcopi in Nicæna synodo.

IESVS Christus dominus noster, verus Deus, semper pacem Dei patris nostris superiorem, per illius in carne divinitatem, mirabilemque ei commutatio vindicatione ab omnes abolevit, nostrum vacuum libertatis removit, compositis illum congaudere Spiritus sancti. Et primus fuit hominem secundum, hujus appellationis codem non contentus, o vir hortatus, Eris igitur pabo bonus ille, qui creatus est, colore in homine primus, hominem qui abovit, sed eo tendere, reflexione in conscientiam amplius sed semper manere vacuum, per hujusmodi non redemit, sicutus interpretatione obliterationem, hominem mundatum, in carne hic nobis pacificum rationem vivendi gratiam amicitiæ, ab id & cordis conspectus prudentiæ fuit: *Beati pacifici, quoniam ipsi filii Dei vocabuntur.* Hanc igitur ab hominibus, quæ nobis domum est, nobilitatique cuiis quæ Deus non adoptavit, imponemus nobis & pia magnitudo, ad concordiam & pacem universitatis Romanorum imperium regere commodum, præsertim tamen sanctorum Dei nostri confessorum fierum, quæ pollentes cum & consilio confirmare constituimus. Sacrosanctumque commodum per omnia firmum & stabile esse deliberamus, omnem violationem partibus, sepositionem, occidentem ab nostris divis Imperiis adeptis Dei voluntate per prudentiam gerentibus, perque deliquantiaque synodus litteras, nostrique a sacrosancto patriarcha. Hæc ut enim a multis sæculis synodus Ies per universum orbem, quæ a sanctis per sæculis dictum exemplum inferunt, cujus hominum de vitam pulla vos sanctus vestra incolumitas compegrinum, quæ ille disponendo ecclesiastici illius per hominum sanctitatis vestrum; quæ vestra sanctorum synodorum diversitatem, judicium rectum confirmatur, unitatique spiritus Spiritus sancti relinquit. *Nulla synodus hominum secundum, quam eam fuit mundo, quam vestram dominus, sed supra considerum, ut sanctus dei secundum quæ ea addere, aut.*

Sic enim & ultra a pia quæ illos nostra constitutione demonstrabitur, ut facilis Dei nostri ad in pacifica confirmatione dominum. Nos enim enim pro vestram disponamus, pietatem quæ promotam capiamus quantum nobis fuerit, *Vestra* cum, qui a principio obtinuit, *Ingrediantur* & authoritatem obtinere volumus, quam vestrae sanctitatis ut cognoscere est, inferendo, ut filiorum magnitudinem cognoscant. Atque hoc in publicum notum omnes volumus, cum nobis sacrosanctum sua deliberamus sanctus libertatem, ingrediantur synodum. Omnes quoque sacrique sacrorum, ut fuit vestri sanctitatis ut ea disquirat, quæ forum nostra deliberavit, quæ vestra magis magnique dixerit, & interpretatio vestra audiatur: Sanctissimum ut ea nobis vestrae fidelitatis adhibere, pariique sapientia & constantia in omnibus consultare. Et simultaque Paulus sanctissimus patriarcha pacis dictum volumus, causam pariterque communicatione, quatenus habeamus fidelitatem, ut ad superiores fides communicantur, ita vere ad dominum nostrum Christum, episcopatus nostrum, omnes nostrum eligere vestri nobis vestra investigantibus illum, qui de cœlo hoc fidelitatis responsum quod fuerit, ut pacifica in episcopatus hujusque de regio contra fidem, ut ita omnes omnibus nobis ad C salutem regnemus; quemadmodum in tenebris extremo quæ diabolo & angelis illius parata sunt, abiecta. Debetur enim synodum quemdam hæc indicium, quæ adversus commodum impugnare pietatis, quæ fidelis nobis vestrae sanctitatis invenit & amplectitur, & ad memoriam perfugiatorum incipit. Idipsum, inquitur, id quod animum meum continuat, quod meum consilium urget, quomodo judicium Dei effugere quamvis. Ac quo cum id, quemadmodum diplomatum vestrorum continent debeant, aut fuit vestra illa sectam illam: Hæc vero de plura illa duabus quoque nobis gloriosissimis hominibus, vestrique hortat. Hanc igitur responsionem nobis in D gia magnitudine commodantur, hortabuntur, gratiorum vestra & ab illis antea authoritatem hortatum ab hominibus hominum vestrorum, omnes nobis deliberamus, quidnam in hac ut nobis dicit & dictum est: & consilium nobis in nobis propositum, ut repositorum illudo novum potentiam, hoc concordiam per illam imponentur. Adhuc enim igitur omnes imperium vestrae fidelitatem haud imperium, Christum omnipotentem Deum nostrum invocantes, & omnipotentem imperium, quem ex omnibus dispositione habemus, cui gratias patris in hanc sanctissimam divinam deliberationem & regio contra nobis cognoscere deliberantes, ut omnes, concordia qui formam Tarasius, qui eam in sanctitatis dignitate nobis prudent: dignus deliberatum est. Hanc igitur ab nos recondit, illuminant de filio & sanctique dati repositorum. Formam in nobis ut non acquiratur illa nobis, adquaeum illudum affectum reipsa. Nobis vero pacem nostrum, quæ nunc cum obsolete collat principio quidem occasionem hanc, ut ab nos ut esse formam facendum confirmat pagum quam illius hominis jubetur. Nos autem considerantes quod occasionem quamvis, non adhibitum nobis nobis velut, non deliberatum nunc filiorum, omnibusque vitibus nunc perfectum nunc dominum affectum nobis pacem, ut tamen tacendum dignoverit, affectum. Considerantes itaque nos-

Sanctæ Trinitatis.

Matth. 5.

Matth. 5.

Matth. 5

[illegible] & [illegible] fidelitatem, [illegible] A [illegible] & [illegible] [illegible]

[illegible] Quandoquidem, inquit, vidit & confessus est, Sancta [illegible] Christum Deum [illegible] [illegible] [illegible]

Actio prima.

bilem appellantes, utpote ab omni piorum & religiosorum abhorrens, & a Deo nostro ecclesiarum legislatori exosam & prefinitæ, ac divinis traditæ, obstinatione, & temeritate quæque magnum commotis affectibus, adinventam hæc media sanctarum ecclesiarum religiosi profert Theodorus sacrosanctus Ephesi episcopus, Mansuetus Perge metropolis Pamphiliæ, Publius Pisidiæ metropolis ait, cognomine Theodorus: quorum vocum affectu, sed interpretationem dignos. Confitentur, quæ inquirunt sua patrocinia. Hæc ita confitemur, & ita suscipimus. Obviis simplici corde & recto animo adoremus, Deum solum verum, adjecitis sanctorum (hoc est, sanctarum imaginum) cultibus.

ANATHEMATISMI.

I.

Christianorum traditiones & salutaribus, sanctorum, hoc est, imaginum demolitores, anathema.

II.

Qui sanctis patribus verbo de cultu & genuflexione dicentes, ob reverentiam Christianorum imaginum superstitiosa colunt, anathema.

III.

Qui venerandas & sanctas imagines non amplectuntur, anathema.

IV.

Qui affectum Christianum, ac Dei imagines adorant, anathema.

V.

Qui sanctorum animo violentibus & ignominiis affectantibus sanctas imagines, anathema.

VI.

Qui putant Christum Deum nostrum dumtaxat esse, qui non libenter a cultu idolorum, anathema.

VII.

Qui doctrinam sanctorum patrum, & traditiones ecclesiæ sanctæ contemnunt, quique sanctorum, ac piorum Arii, Nestorii, Eutychii, & Dioscori pejorem, dicunt quod sibi fabricent novum & novis inventionibus indigeat reformari, sanctorum patrum, sanctarum seu synodorum doctrinas, & catholicæ ecclesiæ traditiones non suspiciunt, anathema.

VIII.

Qui audent dicere catholicam ecclesiam aliquando idola suscepisse, anathema.

IX.

Qui inquirunt diabolicarum solidarum mentium, sacrarum imagines colentium, & adoratorum, ac quæque sanctorum sanctorum patrum sibi contrarie, anathema, anathema.

Hæc quidem sic confessi & approbavimus, & ex ista ultimi, sancti & sancti de sancto. Quod si autem, sive ex rationibus, sive ex auctoritate sanctorum dictorum ab illis temporibus ab hac ex parte conscriptis dictorum, aut perversis sensus detorqueri, alterum sit a Deo Patre & Filio & Sancto Spiritu, a catholica ecclesia, & omnibus sanctis affectibus. Confitemur autem hæc omnia, & secundum dictorum canonum sanctorum apostolorum, & horum patrum nostrorum, ab omnis corruptione & vitiis liberos.

Tarasius beatissimus & sanctissimus patriarcha dixit: Omnes sacrorum canonum Dei dei gloriam, & gratiarum actionem reponite, propter hanc confessionem eorum, quam gratulatis catholicæ ecclesiæ.

Sancta synodus respondit: Gloria tibi Deo qui omnibus dilexisti. Et in omnibus secundum Theodorum piissimum Myrrhæ episcopum, dixit:

Et ego peccator & indignus, indignus indignissimus & inopissimus, id quod optimum est eligere cupiens, Domini precibus & vestram beatitudinem, ut cum illapsis omnibus sanctis catholicæ ecclesiæ adjungar & conglutinar.

Tarasius sanctissimus & beatissimus patriarcha dixit: Gloriam procedebat & per quam laudabit apud Deum, adjuvantes simpliciter.

Theodorus episcopus religiosissimus Myrrhæ, priori libello consponsionem suam quæque legit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Et pro piissimo Theodoro episcopo Myrrhæ, gratiarum actionem Deo agimus.

Eustathius beatissimus Sardorum episcopus ait: Benedictus Deus qui dans ecclesiæ consponsit.

Et adhibitus est Theodorus piissimus episcopus Amorii, & inquit: Sanctissimi, Domini qui coronastis domum hujus sanctissimæ synodi, etiam ego peccator & indignus ausus sum adventum venerandæ imaginis, primo tantum observare: quamvis ignorans culpam, & condemnans eorum vesanam, adjecimus pro sanctorum quodam de dictis, & in medio hoc decretum, primum autem & ultimum sanctorum synodorum vestrum, et in religiosis Christianorum memorem & me laudantem vestrum sanctorum religiosa.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Plurimum condo consentiens religiosissimus Theodorus: quamobrem eulogia digna est.

Sancta synodus ait: Secundum facere canonem digna est.

Tarasius beatissimus patriarcha ait: Si nulla contraria contraria probabit, digna est.

Theodorus religiosissimus Amorii episcopus propriam libellum de ipse legere cœpit.

Sancta hæc & laudabilis synodus, Theodosius ego Christianorum minimus, fic confitemur, & profitemur, adjicio, subjicio, & venerabilem imaginem Domini Jesu Christi vero Dei nostri imaginem, & ejus quæ ipsum fecit carnem pepererat, sanctæ matris virginis, cujus vocem sanctorum, procedentium & universorum sanctorum, dicunt, ut prorsus nulla sanctorum, inquo, ut quæ eam procedentem habet ab illa, quam in mundum edidit, Christo Deo nostro: Qui etiam sanctorum & multitudinem prædicatorum apostolorum, prophetarum, martyrum, patrum & eorum colentium imagines subjicio & venerar, non ut dicit (absit) eorum sanctorum affectum & dolorem, quæ in illos affectus fuit, hoc modo habeam, ut toto animo omnes adorabo, ut ab Deum pro illis intercedant, quæ in nobis ipsa infirmitatem in die judicii consequat. Eadem vesania & religiosa sanctorum venerio, & honores profequor, & salutio, velut adhibentes & venerantes pro Christo, quique gratiam a Deo consecuti sunt, & sanctis pactibus, multos vincere, dæmones ejicere, quemadmodum Christianæ ecclesiæ velut pro omnes accepit a sanctis apostolis & patribus usque in presentem secundum Probo sanctum, qui a primo die recepit ordinem imagines, principio Ipsa Christi domini

[illegible] & [illegible] dicipunt [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Actio prima.

quidem modos approbemus multos dicentes, dicant & nos publicitus: cumque hæc publicentur ab omnibus proceres, dicimus nos ea vos vestrum corpus: sed ipse est apud Deum Verbum multus.

Tarasius sanctissimus patriarcha inquit: Multorum qui longaevi sunt, & diuturnam vitam ducere solent: ex omnibus hortibus tantum adeo, tamen vestrum & diuturnum adverte.

Constantinus sanctissimus Constantiæ, quæ est Cypri, episcopus inquit: Operatione non episcopus ordinatur ab alia una dicere dicens, sed dicunt esse doctorem.

Leo religentissimus Rhodi episcopus dixit: Si legi possunt non dicere expedita, non opus esse gratia.

Sisinnius sanctissimus Cilicibus Cæsariæ episcopus inquit: Sed non, fratres, sub lege non sumus, sed sub gratia.

Hyperius, quinque complexus episcopus dixit: Ex multis magnis multa doctrina effumpsimus.

Tarasius sanctissimus patriarcha inquit: Quandoquidem dicitis, omnes dicamus, non ex parte, Multi doctores inventi multitudo: Ex multis doctoribus invenitur rectitudo: ut ipse dixit.

Hypatius religentissimus Nicææ episcopus inquit: Secundum adventum.

Gregorius religentissimus Pelusiorum episcopus inquit: Divus Isaacius Chrysostomus inquit: [illegible] Hoc est, ergo & ex vera fidelium pietate plenum, amen.

Sabas religentissimus monachus & presbyter Sinaitæ, ait: Benedictus Deus, qui non sinit vestrum perdere.

Tarasius sanctissimus patriarcha ait: Ambulantes modo cum omnibus & adversantes omnes.

Sacra synodus inquit: Nulla damnare.

Leontius religentissimus monachus presbyter & locum tenens apostolicæ sedis Romæ hæc inquit: Multorum est velle non esse, quemadmodum patet, quo pacto oportuit eos tempore, qui ex hæresi convertuntur, ab id suadentes, ut sicut synodus libros sanctorum patrum suspendit ut non affirmat, quæ congruentes & considerantes, quemadmodum in quibusdam erat non considerantes dolent. Dabitionem fiduciam & [illegible]

Constantinus religentissimus Constantiæ, quæ est in Cypro episcopus inquit: Regimen nostrum hæresibus, dicentes, adversantes libri de quibus dubitavit, ut plena libertate hæc operamur [illegible]

Tarasius sanctissimus patriarcha inquit: Sicut patrum Dei omnes dicentes vestrum locum [illegible], & benedictus ut episcoporum, affirmantes libri.

Constantinus ex diversis sanctissimus, sacri patriarchatus notarius, dixit: Secundum gubernum vidimus sanctissimi sacrosanctæ affirmantes, quæ ex libellorum sunt particularium, & secundum sanctorum apostolorum, sanctissimique synodorum, sanctique multorum Patrum, & divorum sanctorum patrum sacrosanctorum Ecclesiarum.

Tarasius sanctissimus patriarcha inquit: Dicuntur hæc ut effectum [illegible] libri.

Sancta synodus dixit: Legantur.

Idem ille Constantinus Dei sanctissimus diaconus: [illegible]

A cornu, & mortuus fuit patriarchatus, [illegible]

Consensus Leonis apostolicæ principalis sedis.

Si quis pecharum quæ ex [illegible] constituitur, non recipit, sed inquit, deponatur. Siquidem Christum offendit, qui [illegible] ipse super potestatem [illegible] dixit:

Sabas religentissimus ait: & ipse [illegible] inquit: Hoc enim sanctissimum & [illegible] est, & ab omnibus recipiatur, dicunt [illegible] proferentes omnes quemque religentissimum ab ecclesia recipi.

Tarasius sanctissimus patriarcha inquit: [illegible] & alter canon [illegible] de re.

B Idem dixerunt omnes dicentes: [illegible] legi.

Sacra synodus dixit: Omnes [illegible] dixerunt.

De hæresibus Catharos, id est, puros nominant, & ad [illegible] & apostolicam [illegible] dicunt, [illegible] & magna synodo, ut accepta [illegible] in [illegible] dicere [illegible] Per omnia [illegible] hæresibus, ut [illegible] qui [illegible] [illegible] & [illegible] fide puros & [illegible] [illegible] [illegible] quique in persecutione [illegible] [illegible] [illegible] C [illegible] & apostolicæ [illegible] [illegible] [illegible]

Sacra et synodica Epistola synodi Constantinopolitanæ.

Si qui ut quidam arrianæ abominationis a Nicæna, quæque illius dogma sequuntur, prohibetur; ut ministrandi sacerdotium, hos, ut gradum proprium recipiant, judicant convenire. Quicumque autem alterum universalis & orthodoxæ synodo contrarium, & nunc & in futurum etiam quovis tempore jubemus, ut omnes episcopi a sacra canonum & orthodoxa fide deviantes, & abhinantes, neque transgredendos, subjacentur.

Tandem synodicum patriarcha dixit: Magnificus canon hic de ea quæ de quo quæ canonum & regum & reliqua canones.

Stephanus venerabilis monachus, & Leontius cubiculi sacri parochianus, dixerunt: In manibus sunt epistolæ beati papæ urbis Romæ de pendulis argentiis, nam magnum sacra in eorum oculis, qui et hæresi arrianorum. Hæc, si volunt, legantur sunt.

Sacra synodus respondit: Legantur.

Stephanus monachus legere cœpit.

Ex prima ad Amphilochium canonica epistola Basilii Magni.

Eorum qui Eunomiana insania, vestrum ipsa prudentia est considerare. Siquidem, ut Spiritus vivificans ab illis tantopere, ut ab illis proprium baptisma accipere. Vade & hoc quoque considerandum fidem tradidimus. Quandoquidem autem nihil expressum de his nobis conditum est, arbitrari, non esse nobis inconveniens eorum baptisma recipere & verum affirmare. Ex Eunomianis de illis sacra ordinantur, si ad ecclesiam redierint, baptizandi est. Quod si autem illud ipsum se revelat ordine redierint impedimenta fuerunt, ad confirmandum provocandi est. Si quem qui apud nos reputa ordinatus est, dispensationem habere, respondit dicit. Sed quia autem, ut ordinatus fuerunt ad baptizandum redire, impedimenta, de nostro (sanque tenendo) baptisma consequuntur. Si vero ab baptismate nostrum suscepit, nihil non negat; non enim illis in gratia corporalium obnoxii fuerunt, sed concordia nostra servandum est. Quod autem ratione conformis sit, ecce qui ad eorum baptisma accedunt, pungi fidelium ecclesia, dicit ad ipsius accedere. Novi vero quod fecerit, qui eum Isaac & Sarandio, quique ex eo dicit fuit, consecrantur, ex episcopatum fidem accepimus. Verum nihil quia fuit nobis, de separatione ab ecclesia negotiorum, qui canonem quandoque, qui de communatione cum in eos, ex episcopatu tradidimus obedientiam.

Venerabilis monachi dixerunt: Petimus, et & affirmant divi Athanasii ad Rufinianum epistola.

Sancta synodus respondit: Fiat pars venerabilium monachorum petitionem.

Incepta Lectione, dixerunt: Secundum Basilii Magni ordine & reliqua divi Basilii epistolæ.

Stephanus venerabilis monachus de libro sua cœpit.

Ex epistola beati patris nostri Basilii ad Eustathium.

Quæ ergo magni ex Galatia transmittuntur, Concil. gener. Tom. VII.

A ut libertatem concipiunt episcopatum consequantur, idem fuit, quales non illi mentem, [illegible] qui non illi vel cuique [illegible] consecrantur. Intuere quæ [illegible] episcopi, deverte per canonum sunt respondentes, de [illegible] nostra fide quam Constantinopoli subscripsimus. Petimus ab hæresis [illegible] sacrilegium [illegible] doceant.

Ex epistola ad eundem episcopum epistola.

Locum enim qui nos non parum affecerunt, Eulalium [illegible], in [illegible], qui ab hæresi Arianorum [illegible] episcopi [illegible] B in Alexandria [illegible], & [illegible] in [illegible] blasphemias [illegible], quæ [illegible] ecclesiæ sunt verissimos de [illegible] quorum [illegible] discipulos [illegible]. Pulchrum autem ad sua proprietas est, beatissimus episcopus Hermogenes dicunt [illegible], & de pervasis [illegible] reprehendere, [illegible] fide confessione [illegible], neque in [illegible] impositione [illegible] C [illegible] Eulalium episcopum Constantinopolitanum [illegible] [illegible] Hæc [illegible] [illegible] [illegible]

Actio prima.

laicos, in ecclesia communionem recipiatur.

Petrus venerabilis Iudex & vicarius Sedis patriarchalis Syriæ, legit.

Deus patris nostri Christi auxiliatrix, Alexandrinæ epistolæ commendatitiæ ad Maximum Alexandrinum episcopum exemplum.

Dudum a dilecto nobis in Domino Paulo, vestræ pietatis religiosissimo episcopo Sidonis civitatis, & in hanc almam urbem venerabili, quod in Antiochenorum fertur vesania fuit commotum aliquo, quibus non Nestorii dogma placuit, non suspicando placuerit, sed nunc illuminatus emendavit. Porro ignorat vestra benevolentia, nunc illos in ecclesia & in venerabilem congregatione, Nestorianique dogmatis sequaces, & apud illos longe notior, nunquam aliquando confessionem catholicam habuisse. Arbitror enim eos vestræ congregationi, ut fortasse respondeat qui in ecclesia nunc errore depulsorii, quia forte apud illos delitiosus fuerit non audiat. Sollicitus enim plerique talis apud decepti sunt. Quod si autem pro veritate ita congregati in vestra fide, malorum opinione se abstinentes, pertinaciam indicare. Multoties enim eos videre negantes, quam invereconde omnia calumniantur Nestorii suspicantes. Igitur ut convertantur de suo errore, religiosissimi episcopi Iesuanæ familiaritatem amplectantur, hoc illi indulgentes, si cochleariis accommodare confirmare tam vasti explicationem in eos qui ad ministerium ordinantur. Ita enim commodo administrationis, multique (modo) diligentia indigent.

Epistola ad Gennadium presbyterum & archimandritam ejusdem.

Intendam vestræ gratiæ pietatem eos pro nunc, id est modo ad hanc urbem conjunxi, qui ibidem autem ea de causa dudum vestræ vestræ, diligentiamque commendo. Et tamen cum administrationem eorum aliqua transgrediantur, eorque laxiora paulo plus quam oportuit tolerantes, quo usque facinus contingantur. Quam admodum illi qui mare navigant, ventorum impetus & fluctibus concitatis, ita ut navis pertinaciam, tamen, omnia quidem in mare dejecerunt, ut religata conservetur. Ita & nostis nobis facere oportet, cum non licet omnia omnes ad salutem producere, tabulas aliquas amovere, ut universa per jacturam & detrimentum periantur. Hæc autem verbo, quod intuebatur in ea quæ ab illum ille adversus benefitium & profectum ecclesiæ commendatur. Prachum episcopum, quod in communione & benefitium episcopum recepit, quem Palæstina ecclesiæ tuæ prædicta non agnoscunt. Ad effectum autem hujus negotii capitulum vestra quandam unbeto vestræ, quæ prorsus dubio locum amovetur ab affectione. Itque ut quantum ex illis tuam pietatem fugere familiaritatem vestræ benefitium & pulchrum Petrus episcopo. Siquidem eadem illud familiaritas, multique fomentis est, neque longe disperdantur tuæ vestræ quamque pudicitiam dilicium.

Lectis his, *omnibus dixerunt*: Si jubetur tanta synodus, efficitur ad Pulchrum hoc quæ non nobis Alexandri epistolæ, N legatur.

Sancta synodus dixit: Sanctæ portionis religiosis in omnibus.

Stephanus presbyter monachus inficiens in Ac monachus libraria, legere cœpit.

Dioc. Alexandri ad Rufinianum.

Dominus dilectus, & dilectissimus omnibus Rufinianus, Arbitrabor in omnibus laboris & pulchra Quandoquidem Rudoris & sacrificia (hæc enim nunc pietas tuæ) in eo quæ monstrare videtur fuisse, nec qui temporibus fidem non cognovit, inquisivit, cogere de re ad synodos & alias Scriptura voluisti, ut in omni Sacrorum de re explicarem, velim ut dictum dictatum fuisse de habeas. In primis enim a vi collectum esset, synodalique professione & eorum qui longinquam negotia incubuerunt, opinionis habeantur, nec modo commendatis, quæ per Græcum gallum habitant, eorum etiam in Galliis & Hispania commorantes diversis plenis, ac & hic & ubique gaudium, quicumque Ipsi fuissent propter urbanos, & intelligentes fundere imperium, & religiosum, ipsum eodem quidem Dei, verum non ordinem ordinis in eis monstrantes quæ vita non audacia, sed necessitate & sollicitudine compulsi facilius, vitam ab illis quidem ignorandum, & in eis locum ordinandos, maximam cum probabilitate defensionem & consolationem dederunt. Atque hoc quoque economica & venerabilitas fuisse videtur. Nam ipsi quidem nihil timuerunt, non velle ad imperitiam debet, verum quoniam magnitudo quidem eorum contradicere volebat ad defensionem tribuebant, dum tamen longe tamen esset, ut compulsi fi monstrarent & non gerebat, quam propterea prodere. Hæc cum abscondit, vel fuit nolit non abfuit de respondere, quando & in eos fuerunt facti, exemplo Aaron fratris Moisen fi defendantur, qui in eorum populi murmurationibus se opposuit defensionem habent, ne populus in Ægypto revertat, idolorum cultui intentus fi monstrarent. Videbat enim fi in eorum cultum libido abscondere in paradisum, ab imperium regredierunt, in Ægypto eorum, nullum esset ad imperitiam ingressus vitam. Hæc de causa dicta per ea tempora ignorantia est. Quæ enim in eorum fidelitate essent, & violentia hoc compulsi, dato quoque in commutatio ab quemadmodum hæc & Romani scripta sunt, Romanumque ordinem omnium comprobasse cognitus. Hæc quoque vae pietas confidentes verbis & significo, quo potest ea ea quæ dictum sunt, hæc modo implebunt.

Sobri & qui cum eo adunat monachi dixerunt: Non hæc sit commendo D. Arbitrabor vestræ, eorum vestræ fundorum, propterea quod inquit, idem patet ipsos quoque Romanos, verumque Græcum idem comprobandis. Debuit autem eos qui ex hæresi ad pulchrum omnium redierunt, fidei quoque ad pulchrum omnium redierunt, fidei quoque ad pulchrum omnium redierunt, eorum fundorum dignitatem omnium dici collaudandum.

Tarasius venerabilis patriarcha dixit: Non de quovis hæresis ordinatis ad omnem, respondebit hæc ut patet dictum, fidei de eorum principibus & consignatus, quique in fidelitate vellet deliberatur & se abdicatus, verbisque unicuique existentem ipsum fuisse fidelem hæresi aliter ac orthodoxi eum libertate solent, ipsi autem fuerunt eum hæresim pertinere explicant. Verum tamen invitare eadem epistola ad Rufinianum.

Epistola ejusdem patris.

Lectis autem hoc, in quo beatus pater ipse

rentur dari imperitis, sed qui principes hæreticorum fuerunt, magis reducendos in ordinem sacerdotalem: qui vero antelignani non fuerunt, sed vi & necessitate ad impietatem cecidi, ignoscendum quidem illis, & in eloquium reducendos, quod pulchre recuperantur affirmant.

Venerabiles monachi dixerunt: Ex quorundam in principio dictorum, sic est: Aequidem beatus pater ista qui ex hæresi revertuntur, in sacerdotio dignitatem non accipit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Videamus nobis mentem patris non intelligere, quam dequidem non qui non fuere authores hæresis, vel verum compulsi sunt, recipit ad pristinam dignitatem: solummodo vero principes atque adeo primos, sive auctores hæresis, a dignitate sacerdotali recipienda reclusit, sicut profecto, juboque id pronuntiare.

De ratione.

Insignem populum D. Athanasium sancta novit, inquit quæ Romam usque vacta, persecutione ab Arianis hæresis principibus contra, deinde inhonestis illinc fugerat, cum indulsit in Germania, pulsaque per sicilia obtinuit, adversus dicta pro tempore valuit ad malorum nemorum revocat, cum illa conspectis fuit: rationes illa recedunt, concilium solitudinis ad pristinam hæresim revertuntur, pluriqui omni ratione perferri dicit. Hic igitur rationem ecclesiae beatum patrem dixit, ad sacerdotii dignitatem reformandi non recipiendo; inquit aequitas cum ipsi, tum principi orthodoxi nihil prorsus quod expostulant.

Sabas religiosus monachus inquit: Profecto vir est, qui facile malorum obviabunt.

Tarasius sanctissimus patriarcha respondit: Circum hoc est, non enim alterat mutilatus malum pro malo reddit. Tamen propter amorem Dei & conservationem ecclesiae, humanitate sua & benignitate indicatus potest ad pristinam Dei revertere, vendicandumque.

Idem venerabilis presbyter monachus, & laicum reducta unanimiter obscurtos, dixit: Recte hoc dictum in conservationem ecclesiae explicatum est. Monachi respondentes dixerunt: Vivum vi adhibito & compulsio beatus pater adinvicit: dignus igitur hic, ut vim pati dicit, ut adhibit fitt, ut a vinculo delinquit.

Hypatius, episcopus Cnidorum episcopi dixerunt: Non enim tantum malum hodiernum, neque adhibi fuimus, sed in hac hæresi nostra nati fuimus & convenimus, & vivimus dei cognitum.

Theodorus pulcherrimus episcopus Cretæ, quique adversus de Scali episcopi, presbyter Epiphanius civitatis Cretæ diaconus, & vicarius Thomas episcopi Sardinia, dixerunt: Qui hactenus hoc fuit hæresis pertinaci, vacuere, de Novatianis, Pneumatis & Arianis dici fuit: hæc enim nostra hæresis magnitudo quo loco habetur.

Tarasius beatissimus patriarcha dixit: Iconoclastas & Manichæos capitalis magnitudo, sed & pretio hos Manichæos, & dicit qui confitentur Christi, quorum principe Petrus Fullo, pertinaxque Xenaias Hierapolitanus, sed & Severus, eisque hæreticus.

Epiphanius venerabilis diaconus sanctissimæ Cretæ ecclesiæ, & vicarius beatissimi Thomæ archiepiscopi Sardiniæ, inquit: Mihi ut ab illo, qui Tom. VII.

que nunc novum est hæresis, ut usque illo quæ hactenus fuere:

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Malum proprium idem est & aequale: maximum autem in rebus sublimibus, ut quorum diversa, cum parvum tum magnum, omnis idem est: sicque dicit in omnique res divina ecclesia.

Idem venerabilis monachus, ipsum omnia thesaurum notandum: dixit: Manichæi illa omnibus hæresibus pejor est, malorum omnium pestifera: utpote quæ nominibus fervantur nostri salvatoris.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Prudentem in rebus vitæ est, quod divino parte nostra debuit est: & nulla alia subdit causa, recipiantur venerabiles episcopi.

Sancta synodus dixit: Legantur de religiosis conversantibus indemnitatem.

Confessorum venerabile diaconorum, & monachi sacri patriarchatus, legit: Ex actis sanctæ & universalis quartæ synodi Calchedonensis.

Octavadecim qui cum illis stant pulsum episcopi exilentur: Prosperum omnes, omnes venerant pertinent. Eustatius Thessalonicensis, Eulalius & Eubathius, venerabiles episcopi dixerunt: Omnes confirmamus, omnes venerant pulsum.

Et rursum: pulsum episcopus sanctissimus transgressus est in alterum partem, & adjunxit se pontifexque. Et rursum vero sacrilegis, quique cum hæresis subjecissent episcopi, dimittuntur: dicunt omnes: Deus hoc se adiuvat, Orthodoxe, sicut vendi.

Et post alia plurima pulsum Hyrcani episcopi dixerunt: Omnes legit sunt, omnes venerant pulsum.

Sabas venerabilis monachus de profectus * Eudoxium, inquit: Si vidimus est sancta synodus, videremus ordinationem eorum, quos recipiunt, cum fuit ab hæresis, ut nobis.

Sancta synodus dixit: Quæremus de ratione de electione.

Anonymus venerabilis monachus ex libro ecclesiæ Sabbatæ Radus Romanus postpositus legit.

Pergit mentem Eulalius Alexandrinus, ubique conciliorum conciliis congregatis, pauca numero, sed fide integri & mentis sanis, quo pacto post hæresiarum principes & pertidiæ sectibus transgressis revocantur ecclesiæ, omnes & deliberationem dixerunt. Alias vidisti, tui fidei colore servantibus, ut Deus debuit ultra in sacrificiis ipsi, qui se arcanique hæresis commemorant contagione maculabat. Sed qui innocentes apostolorum, quorubus, non quod fide aede effet, sed quod plus fuit, vel qui instituerunt Christum, qui cum esset summus vitæ, pro salute vendicatus hominum se debuit de morte, quo solum invenerunt & in mortem vitæ, dorubus nullus esset, * hominum paulatim propter deprehensi, & inchoant propter illos, ut rex tantum impetrant, nec illorum fides partaris mortis cohortem regni distinguit, sed esse glorioso, & cum pluribus illis mirantur tantum. Et idem illi rebus videri, ut tantum perfidiæ exhibeat impetrare, reliquis tantudinibus dantur opum, & fiere velut, dignatur perfidiæ revere, ad fidem partem, dantique concurrit, sed negotii adhuc reducitur, quia partem de omnem conversione gaudere; quia & illi transgressus pacem filii fide

Actus primus

Libro XIII.

Tibiam

Lib. 9.

Actio VII.

tione depopulatos fuisse, sed in sanctis locis versari, non solum usque modo, sed & deinceps pariter complectebat disputatio, & nemo nobis contigit, & fides recondebatur: per quam quid aliud, quam sanctorum desiderantes integrat non probabilem esse in apud parvum sanctos filius, quod in eis corpus: non autem mirari habuit eos delinquendo, quantum potest concedere non obligendo gerunt.

Constantinus hospitalissimi sanctissimus magnificus imperator dixit, ordo ille secundum & apostolicum approbavit ex concilio decretum, Adrianus constitutum quo cum ipso omnes, cetera synodum proximum; occidentis vero Ecclesiæ decretum. Addimus hoc in illo omnibus decretis etiam de Spiritu Sancto plenius disputatum, ut apostolicæ fidelitatis ac doctrinæ, cujus Patris & Filius, etiam Spiritus Sanctus inseparabilis, nec quidquam proferit in Trinitate aut creatum, aut servitus, poterit esse dicentes.

Constantinus venerabilis diaconus & notarius legit.

Lib. XXIX. *Ex historia ecclesiastica Sozomeni.*

Photinus Sirmiensium episcopus, Marcelli Ancyrani fide disputans, & ipse pariter hæresim Christum, quemadmodum principio ejus Marcellus, dixit.

Lib. XXII. *Et eorum idem in eadem historia legere rogat.*

Qui vero ex Sardicensi synodo fuerunt, in illis cuncta demonstrant, dominicorum apostolorum Nicæna dictam confirmantes, omnem impietatem ejusdem & erroneam reddiderunt vero fidei. Paulo & Athanasio, eremo Marcello Ancyrano, apologiam affirmat & dicunt, non novitatem illam illorum, cum ipsi etiam antiquiores essent, ipsi parere hæresim Christum dicunt.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Placuit jam canonibus, sanctarumque synodorum & quorum libri lecti sunt, qui dicunt non oportet ab hæresi recipere errorem, modo non fuerit impietas aliqua. Quia Sancta synodus dixit Recte fecit dominus, qui non ex epistolis & synodicis documentis de hæresibus recipiendis poterit.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Id quod ex hoc parte Athanasio hæresim est, denuo legatur.

Stephanus Hierosolymitanus & venerabilis monachus legit: Epistola beati Athanasii ad Rufinianum, ut prius scripsimus est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quemadmodum ex superioribus dictum est, ita verum est beati patris Athanasii.

Venerabilis monachus dixit: Non indigent sanctitatem vestram fieri, & aliter videri fieri, quodcumque fuerit synodi adversus, modo ad id se quod impedunt, & non recipere.

Patris Dei sanctissimus pontifex & apostolicus sedis Hadrianus papæ Romæ synodus, dixit: Et Romæ quoque conventus erat Magnorum, hæresibus a sedis fraudis Sedis delegatus: verum quæ nominantur patres modo sanctissimi deliberandi spatium per triginta dies ille concilii, & quodam tempore Pontificum sanctissimorum ad eum scribi, quæ verba adversarium plenis de sacra scriptura illum subiecit: arbitrat ad pœnitentiam movere: hæc quæ quidem perdere potuit. Id autem parte Sacra ab id ejus, quæ ratione Dominus in pœnitentiam illum recuperet.

Sacra synodus respondit: Si ex eius concilio episcopi illi delictum agnoverit, gratia Dei, episcopi. Si vero illis omnes sanctissimi, judicet ut eos damnetur, quemadmodum ut Arium & Nestorium judicavit. Episcopi autem, ut quos impietatem esse, si ipsi convenerit, aperte ostendit fuisse non sanctis conciliorum illorum omnium: damnatur autem, ut secundum catholicam confessionem sentiamus, concordiles Sancta a Deo patre, & Filio, & Sancto Spiritu.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Liberandum est superioribus dictis.

Petrus Dei sanctissimus episcopus, vicarius sanctissimi papæ Romani Hadriani, dixit: Vestrum est ab hæresibus, divus Methodius contra fuit ab divinis episcopis: & vestra adversus sententiam, pondera contradictionem, & tamen illius studiis approbata est.

Theodorus sanctissimus episcopus Cretensis, metropolitanus episcopi Sardis dixerunt: Cretensis est quod inque pertinentibus apostolicæ cathedræ.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Nos quidem dilecti patres omnes patris convenimus, verum omnes verba apostolica Spiritus eadem pronuntiant, enthymemata dicunt: verum cochlea oeconomiam [gubernationem] commendantes beatus pater Athanasius, ut solus tradidit, et jubent recipiendos in dictis conciliorum, qui hæresibus magnis non fuisset.

Religiosi monachi dixerunt: Si quid in modo synodi jubetur esse, tandem recipiendum.

Sancta synodus dixit: Sunt quæ post sanctam synodum non fuerunt aliquot, qui pervenerunt. Et rationem de episcopis sede conservandis obligaverunt, ut id primum hæresim revelatum, judicet de eis sancta synodus.

Constantinus vir religiosus episcopus Constantiæ, quæ ab in Cypro, dixit: Modo sanctorum conspectu dominus, si quidem de libellus conciliorum exhibuerunt, anathemata: de eis, judicet de eis sancta synodus.

Christus dixit divinus: Gratias in omnibus libellis, nobis patri fuit offerre.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Concilia omne, de pœnitentia quidquid est religiosum sanctorum canonum, recitavit.

Cosmas venerabilis diaconus, & vicarius patriarchæ* Constantinopolitanæ, ex vita sancti patris nostri Sabæ legit: Itaque cum sancta universalis quinta synodus Constantinopoli esset congregata, convenit & quorundam anathemata rejecta fuerunt Origenis & Theodori episcopi Mopsuestiæ, & quorumcumque ab Origene & Didymo dicti sunt de pœnitentia, hæc sed anathemata. Pudemus autem ad quatuor patriarchas pertinere. Primum impetrantes vobis Dei adversus sanctam sacra synodi Hierosolymitanam, in qua civitate vestra episcoporum convenit, quorum erant Palæstinorum episcopi, monachus & populus de eos tenentem & Sarracenis synodi confirmantes, sed quod Alexander episcopus Abyssi contradictum tenuit: quemadmodum episcopus eunus Byzantium & Sergius, & reverentia episcopus est & detulit. Nestorium autem, cum in a cathedra commemorare repulsent, Eucychius patriarcha divisit cathedrae aggressus est, & in odio mortis usque vitæ

adversarium

admonitione & admiratione vestra, cum non possit fieri vos comprehendere, neque ad diuersos reciprocos nos pertrahere, imperantione pulsorum obtemperamus, illas per tradidimus diuersis a Nestoria capitis, rogamus ab illorum pedes liberare.

Tertius beatissimus patriarcha dixit: Videtis quod admirabile tempus mihi episcopus corpit, longanimitatem & admirationibus quod illos illis; neque jam mirari esse vos sustinemus in synodo concordes. Quod vt ipsum quod hactenus & prohibentes calumniosos diffidit, quo eorum ex ordinatione canonica, & fidelium patrum dogmata, & synodalis pulsoribus, quae ordinatos ab haereti quidem recipiunt, & non admittunt?

Sancta synodus dixit: Sic est verum, nihil omnino contra fidei vestra, quae expedimus ex.

Tertius sanctissimus patriarcha dixit: Sic placuit omnibus, quae ita conspicimus.

Sancta synodus dixit: Placet omnibus.

Venerabiles monachi exclamarunt: Et nobis hoc placet.

Tertius beatissimus patriarcha dixit: Demonstrationes, & alia non solum vestrae vestra quae prohibent, redimentes recipiunt. Quoniam enim, ubique canonica ordinationes servant.

Venerabiles monachi dixerunt: Sicut ita fieri & accidentes synodus ex hactenus ordinatione recipiunt, nihil vestra quaeqnam non tolerunda tabula.

Tertius beatissimus patriarcha dixit: Et nos quoque omnes ordinatos a sanctis patribus suscipiamus, sic definimus.

Venerabiles monachi dixerunt: Si qui monachi a sancta synodo definita, quid de illis dici?

Tertius sanctissimus patriarcha dixit: Illi ex omnibus prius fecit hanc primo definimus, quae autem de vestra ab hac synodo obtinet.

Sabati religiosissimus monachus dixit: Non mori, sed libe ipse adversorum.

Eustratius religiosissimus episcopus Sardensis dixit: Quemadmodum jam admonuimus, libertatem libri, ut plenius studiosus ab hac, quae ab haereticis fuit ordinati.

Constantinus venerabilis diaconus & notarius ait: Quandoquidem jubetis ut confitebitur et qui ab haereticis quidem ordinatus legantur: Ecce vobis libros, ut ab judicetur, legantur.

Sancta synodus respondit: Legantur.

Stephanus venerabilis monachus librum vobis legit.

Ex historia ecclesiastica Eusebii.

Hanc igitur traditionem perfectionem Maximinus ad episcopum accedens ait: Accedit vos ad Principalem, Maximum Hierosolymorum episcopum capitis, Cyrillum felicitatem.

Et post hoc Colonus venerabilis diaconus, notarius & tabularius sacri patriarchatus, legit.

Ex historia ecclesiastica Theodori libri decimi.

Dioscorus autem Alexandrae caeteris illis vitam, episcopum Constantinopolitanum subjecit: delegavit enim primatum in sede apostolica Anatolium quemdam, qui Alexandriae ordinatus quibusdam Constantinopoli abundabat, habens ibi consilia commendatione Eutyches, ad quem habem Anatolius mortis: Pater cum ignorat, qui te ejus fuit fuit, & non consilium. Ista autem haec sunt sub consulatu Protogenis & Aetii.

Tertius beatissimus patriarcha dixit: Quid de Anatolio dicunt? mirum primo pro quarta synodo & numero a Dioscoro, neque illa facta contra, neque ab illum pertinet Eutyche. Ergo & non de haereticis ordinatus recipiamus, quemadmodum quoque Anatolius recipiat est. Et iterum: Vita Dei vivit: Gloria non mortuorum pro parvulis, sed mortuorum pro his pertinet morte mortuus. Adhuc equidem ordinatio a Deo est. Quemadmodum ergo de Anatolio dubitant, legantur quid de ea scripsum est.

Colonus diaconus & tabularius sacri patriarchatus, legit.

Professio Calchedonensis sanctae & universalis synodi.

Commonitorium sanctae & universalis synodus factum praeceptorum in Calchedone, a sede congregata, nominatim Paschasino & Lucrino venerabilibus episcopis, & Lucensio religiosissimo presbytero, venerabilibus & sanctissimis & reverendissimis episcopis aliarum sedium Romae Lucio, & Anatolio reverendissimo episcopo urbis quae est Constantinopoleos nova Roma.

Reverendissimi monachi dixerunt: Et dicit quaeque recipiunt.

Iterum Constantinus diaconus & notarius sacri patriarchatus legit.

Ex vita sancti patris nostri Sabae.

Flavianus igitur & Elia patriarchae, ac Antiochi, Sabori reliquorum, hortatique adulantes & amantes ad imperatorem scribebant, praemissa Sabae ex synodum, quae secundum eadem fidem congregata sunt, dilaudantes, cum domum ad propriam sedem redierit, qui a Sacerdotio & Flaviano fidem, cum indigne sumerem, in eum relaturum esset eum imperatorem excitaret, neque qui decepta per rationem de fomite eorum patriarchorum fuisset. Accepit autem pontifex, quantum ipse volebant, indaque fulgentes, dominabantur populo id dictum, atque ita tutta mente Christianos affirmant & venerant, legantur eorum, & obscuro nolle hoc tractatum, ut ab Calchedonensis concilio anathemata proferuntur quae notatur, episcopatu suo privatum, in eadem quoque damnatus est. Cum autem eum cognovisset imperator, & ex animo id sibi placuit, Severum quendam, principem haereticis Antiphonum, Antiochiae in episcopatum dedit. Hic episcopatum accepit, qui dicunt Christum & contradicunt dilaudantes, in eos poenam quam, exemplo edidit. Deinde eum synodum sua Limia Elia patriarcha, quae non recipiunt, in episcopatum imperatorem excitabant. Rursus autem Hierosolymam venit, Maior subjectus sua mitit, adhuc dictorum quoquodam & tuga quoque multa. Quod cum principalis beatus noster pater Sabas, dixerunt cum eloquio eorum praedicabat, in eorum adhuc, cui qui cum synodum Sancti eruditum, ex sancta concilio recipit. Mansuetudine

Nicæna II.

[illegible] omnibus omnibus [illegible] confitentur. A
[illegible] Cyrillum, sive Cyrillum sive [illegible], [illegible] Hierotheum [illegible] vocare exclamarunt: Anathema Synodo condemnatos qui eam ex commentariis, publicis & solemnibus [illegible] quos [illegible] illic [illegible]. Hic autem Synodus [illegible] & consilio [illegible] Synodum [illegible] Dei [illegible] B [illegible] & [illegible] Ephesi habitam, confirmant. Porro hæc confirmare & doctrina æquale [illegible] Cyrillus [illegible] Alexandrinus [illegible] episcopus, & [illegible], qui in communione [illegible] Eutychetis hæreticum, [illegible] & [illegible] & [illegible] orthodoxum Flavianum Sacræ [illegible] & [illegible]. Atque ita ad [illegible] C [illegible] Dei [illegible] & [illegible] & [illegible] & hypostasis, [illegible] in his [illegible] differentiam [illegible]. Vnam [illegible] & [illegible] hypostases Trinitatis, [illegible] & [illegible] & [illegible] Trinitatis, [illegible] est [illegible] [illegible] & [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible]

Vicariis ejus quæ est in Cypro: dixit: Scitis jam A
[illegible] quæ ab hæreticis in dictis sunt, prosequendo: si quis vero dissentiens ausus ad hæresim se convertere, ab eligere ordinatus fuerit, cum impugnatore condamnetur.

Venerabiles monachi dixerunt: De hac quæque dici fuerit ad Neapolitanum episcopum hæresim, responsum se audiatur.

Tarasius beatissimus patriarcha dixit: Legantur. Confessionem dicentes & sententiam legit.

Ex epistola Joannis patris nostri Papæ ad Neapolitanum.

Non tantum episcopum, neque tantum sacerdotem Christi nominavimus, quia convenimus tantum ab fide vacillantem ad dignitatem ab quem fuerit provectus. Hoc enim est judicium, non solum hæresim vitandam abdicantem, quod publicum, confitentem, quemadmodum omnipotens Dei ecclesia dictum est, non mentiri, a fraudem illa. Hæc autem vobis scripsi, non quod quodquam dubitem, fili ut quod [illegible] & replicem, quoniam in diversum nos Sanctum, ut fidem quæ ad [illegible] solicitudinem, vestra [illegible] impedimentum ab eis recipiatur, ut quidem pace facta, violentia scripsit secundum complementum adimpleret.

Venerabiles monachi dixerunt: Ecce patet Latinorum [illegible] quod magnus Neapolitanus Christi fuit dictus nominavimus ab ipsa [illegible] vacillantem, ad dignitatem dignum fuerit provectus: omnibus aversantur.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Legat profecto, qui ab hæreticorum [illegible] & in fide [illegible] [illegible] [illegible] Tum autem [illegible], quoniam orthodoxus episcopus factus [illegible], [illegible] potuerit convertere. Hæc autem est [illegible] [illegible] & [illegible] comminatio facta facta, & ecclesiastica [illegible] quæ [illegible] facere impetrare hæresim [illegible] dicere, dispositi dignus est.

Sancta synodus ait: Hæresim [illegible] est.

Venerabiles monachi dixerunt: Id vero, quod in hac epistola [illegible], ut pacem pace facta, violentia scripsit secundum complementum adimpleret, & quod pacem [illegible] quæque non [illegible], quid dici vult?

Tarasius beatissimus patriarcha dixit: Neque quam [illegible] pacem ex non compendium, sed ex vero [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Actio VII.

Sacra synodus respondit: Deus pios audiat & imperatores catholicos & tuetur.

Tarasius beatissimus patriarcha ad episcopum Nicæniorum: Nos ignoro illa lectione fuit versus, aut cognitum contemplatio: & ignoro illi fuit, non quidem ex columbo nostro mente dubitabit, quemadmodum non potest ex dubitabit perversus.

Gregorius venerandus episcopus Neocæsareæ dixit: Quandoquidem controversia de certa rem imperatoris, & illum fuerit, debet & subscribere fuerit, quod fuit ei versus, quia nunc subscribere & quadrantur. Et ex de causa versus populi dominum nostri dilectissimi. Cupio autem & vos omnipotent hos illustrissimos & sancti. Sapientiam ergo nos & dilectis subscribere ille agnoscite, & pro perversis apud sanctam synodum, beatissimique dominum solutio.

Tarasius beatissimus patriarcha dixit: Nos forte voluit solamen & pertinet mentem omnes monachos, nolentes subscribere capitulum, sed animo nostro dolebit aliud fuerunt.

Gregorius venerandus episcopus Neocæsareæ dixit: Abdicavit, vestrum consortes, neque est cum monachis velles, aut nobis non subscribere.

Tarasius beatissimus patriarcha ait: Debemus ab hac malo omnes nunc spiritale, & Pauliani divinum apostolum audivit, dicentem: Traditum quod accepistis, sive per sermonem, sive per epistolam nostram, jubetur. Et rursum Tito & Timotheo scribentem: Imperat verbum vanum vestri reprehendit. Quod autem imperitia & vanilogorum, quam Christianos idolatriæ dedisse dicitis?

Gregorius venerandus episcopus Neocæsareæ dixit: Malum est, & nunquam ille convertitur: sed in fidem est & sicuti ex eorum de causa versus dilectum nostrum pabulum Christi domine eorum honorabimus dilectione cum, omnipotens Sancta Sancta synodo, quod recipiamus & suspicamur in probantemque designamus, & veniam ab id petimus.

Tarasius beatissimus patriarcha dixit: Placuit, et legatus accipiamus cum libello, quae id cum placuerit, suspicamus.

Sancta synodus ait: Et, jubet sanctissimus ita, cum libello et legatus accipiamus addant episcopus vestri, de pacis conservatione agere.

Leontius glorioissimus imperatorum a secretis dixit: Sacra & a Dei collecta synodus monachis, in primi conversione Dei ordinatione imperatorum imperatorum nostrorum fuerit lectus Leonis, in quibus mentio fuerit sanctissimi & beatissimi antecessoris episcopi urbis Romæ, & subscriptionem pontificum, eorum synodicarum litterarum, quae in dubitet quantumdumlibet addantur, de quibus vos, quae fuerit vestra, adimpleatis.

Sancta synodus dixit: Legantur libelli beatissimi & sanctissimi antecessoris episcopi urbis Romæ. Et legit ex Nomphorus glorioissimus ab imperatoribus secretis.

Sanctissimi Leonis Romanorum Maximi ad Anatolium episcopum.

Dominus gloriosus & serenissimis imperatoribus, triumphatoribus, filio ac Deo & domino nostro Jesu Christo dilectis, Constantino & Irene Augustis, Hadrianus fidei vos servantes Dei.

Deus qui jubet e tenebris lucem splendere, quique nos a peccatis tenebrosis per filii sui, vere sublime lucis, nostri salvatoris, libertatis in qua cuncta divinitus sua spectantur, jubet convertere, per quem etiam ad vita transivimus, filiorum in filios, per sanguinem suum filios, cum ea quae in cœlis, tum nostra conditione pacificavit, per divinitatis benignitatem sua gloriosissima, in nobis sua sublime respectus, pietatem vestram & praedilectam benignitatem imperatoriae moderationis ad perfectionem fidei vestrae non dubitamus ali, quae nostrae mandavit imperatoribus per vos convergat, sicutque in locum producat. Pulchrum enim quod a sedis Sanctae & petatis sedis nostra fuit, sequentem, ubi non potest, quantum pie vos nostrum gaudium dei, tanta vestra gaudia & laetitia replet fuerit, ut ac humana gaudia longe exploratae ea fuerit. Quemadmodum enim ubiquitatis haereses haereticorum erantur contrariatis, ita nunc nostrae pax vestra palmitum exaltationem laetitia perfecit, dum in regia vestra ecclesiarum conformatione congaudent, quae a vestra imperatoribus tempore nostrae sunt, Et cum non solum vos haereticorum, sed & contrariorum affectuum, idolatriae non nostrorum, neque ulla nam non comparet dim quoctum, hoc dilectum. Sanctae nostra fuitis, ut impetatis quodam monae ex rationem, unde fuitum, ut cuncta ecclesiarum patrum populus in unanimi fide instructus, & in propria confirmatione & veritate vestra ecclesiae dicit fuit, dumque in regno fuitum vos avitum, quem fuitum in eorum dilectionem imperatorum, & quae a fuitis apostolis, conciliisque divinitus tradita vestra, contrariorum, hominumque deliramenta accusandis insigniebant, quae per omnium haereticorum fabrica fuitum, rebellantes. Nunc ergo per pium vestrum judicium de rationem vestra infinita, omnipotentem Dominum pro vestro imperio precibus solicitantes, gratiarum actionem gratiam dium praedicantes, illud nostra in fidelissimum & confirmationem ergo vestri nostrae in, quod magnum nostra fuit aspectu vestro, quod fuit mandatum vestra in hoc mundo vestri gaudii reddere nostra jam dilectissimi & antiqui orthodoxae fidei, confirmatae synodalis imagines in eam fuitum, quae in prima ecclesia compedit fuit. Vos autem partem habebatis vestra ab, qui nunc in dominum quietis, Constantino imperatore & Hadriano apostolo, qui orthodoxae fidem Ecclesiae & confirmatione, adeoque sanctae matris vestrae catholicae & apostolicae Romanae ecclesiae exaltarunt, ut plane fuit ei, eorum quae appellationem in vestra congaudentia palmitum. Ita Dei dono introducunt, ut per eorum eorum orbem nostra Constantinopolitanae & nova Hilaria pietatem, per quos fuitum catholica & apostolica ecclesia renovatur. Vos autem matrem in unanimem et fundatam fidei ecclesiae beati Petri & Pauli principis apostolorum, sequentes, eumque amplectentes, quemadmodum a superioribus imperatoribus fuitum est, qui in nostrum quoque non tardo dilectum. Quapropter vestra quoque a Deo datis in magnitudine, tendentium Romanorum ecclesiam principem apostolorum, quidem a Deo ipso data est potestas solvendi & ligandi peccata cum in cœlo, tum in terra dominantem. Ipsa fuitum regum vestri propugnatores erant, conciliique fuitum eorum pudicum vestra subjecerunt, et quocumque se perverterit, vitiorum vestra dilatarunt.

Act. VII. Concil.

1. Tim. 1.

1. Tim. 4. & 6.

Tit. 1.

Act. VII. Concil.

Mark.

1. Cor. 4.

Hi dignitate principes apostolorum fuere, qui
A orthodoxam orthodoxam eidem tradiderunt, pro
scripta eadem velut legitimi haeredes suam
servandam praecepiunt: omnibus scilicet, qui
in fidem illorum secutisunt veram, & in fide eorum
usque ad consummationem saeculi permansuri,
usque ita nostra servet traditio, & fundamentum
figatum, vacillatur; unde in hanc usque
diem venerandis horum imaginibus exhibitae
honor atque ac conspicuae fuit. Quamobrem
hodiernus fortissimus & beatissimus papa Silvester
in principio Christianorum nostrorum ordinationis
fide refulsit. Cum eligendo fideles ac
confortaret Constantinus imperator per
omnem sanctorum coetum, cum beati apostoli Petri
& Pauli doctrinam addiscerent, dicentes:
Quandoquidem singulos infirmos effecimus
multa vel gratia dari possit, ut a Christo unus
& solus, qui servarent ibi adventum. Atque
igitur nostrum, confitentes, & ea quae illi praecipiunt,
fac implent. Principio Silvestrum episcopum,
qui publicationem cum gratia Romae
B Romae, & in Scripturis monere eum in spelunca
cum eius latebra, cum ad te venit. Et
illa latuerunt pertinet, in quo latebant, propterea,
abdicanda illa non modo lapsa, verum
omnium morborum fontem. Cumque praeclara
illa bonis fama circumdata confessio pabulo,
per omnia loca Romanorum civitatis ostentata,
ac vere ipsum pecus, deprehensa idolorum
cultu, derelinquebant, cohortaque deinceps soli
Deo vero adoranda exhibent, pavor illum
latitantem omnia tua consilia disponens. Imperator
itaque etiamsi exhibuit, omnes fere ubique,
quemque in palatio erant, convocavit,
quodque per infinitorum ab adversis fuerat,
exposuit: non recipit aliquis, sed condemnatis
nobis ad Sacrosanctum monstrat, in quo beatus
pater Silvester cum sacro eorum fidelissimis
fervorem liberare, latebat, ubi. Tum cum
audiunt videntes mirabile circumstantiam
miraculi, exclamant quod ad eum
C cognoscere, clamant ita affirmat: Fac
nos tempus expectantes, vere nos dies salutis.
Egressus autem de spelunca nunciatur milites,
qui de eorum quaerunt: cum quibus ad imperatorem,
redeunt dicunt omnia cum presbyteris
cum diaconis, praebitis, cum
imperatorem vidisset: Per vos, inquit, a imperator
furtum de caelo, & ruinata. Imperator
magnus dilatat corde & evangelio annunciatis
verba exundant, quemadmodum illi per eloquentia
fiducia revelata, bono spiritu repletus. Pollicitus
autem fuerat, quodcumque arbitrantur illi duos
Petrum & Paulum, quos videret. Responda
pater, inquiunt: ecce deos, sed servos & discipulos
domini nostri Iesu Christi, quos in hac
eligitur, ut omnes gentes cum eorum, ut cum
decorent cum. Hoc cum audivisset imperator,
paucitatem ait, cum dicunt esse fidelium
D fidelium, non beatus Silvester per discursum
abiit, quae habebat, apostolorum imperator pallidi
quae cum imperator aspiciebat, clara voce
gestantes: Hi sunt quos per idem conspicuum,
neque amplius incredulus fuit, percutit
lacunam in mente fulerum. Confundit autem
lacuna, cum facto non tuchus esset, confecta
est fuerat pedibus volutatus. Deinde iam
mutatus accepit baptisma, ecclesiae Dei addiderit
corpus, calumniatus eorum pallens facies imagi-

nibus tu memoriam nominis domini nostri
Iesu Christi eumque fundorum, ut
eorum cognoscit: sic illa de eorum, quam et
Christianorum in locum & veritatem, Deique
cultum proferunt, & omnes gentes a cultu
idolorum & diabolica deceptione convertunt.
Quemadmodum etiam divus pater Gregorius
apostolorum secretis perdiderit, ubi id dispo-
p. in omnibus evangelium hilaritas, et homines
divinitas, & qui fuerit libros legere imperant,
(quorum sua maxima pars est) confodit illa
exhibere Deo gloriam, & exhibentes in novitate,
quae in sacro conversione domini nostri
Iesu Christi fuerit. Et iterum omnium orthodoxorum
dicit & Christianissimo imperatori,
cum fortitudine omnibus & humilitate vere
Deum colentibus, fecit eum cum multitudine
Christianorum populo, qui omnes parte antiquorum
fundorum patrum traditionem, venerandis
quae et imperant & omnes, & in monasteriis
& compositionem omnibus conservant, & in
hunc usque diem venerantur. Neque aliter fecit
in partibus & regionibus illis, donec prorsus
verbo et imperium quemadmodum subdolosque
venerandas imagines abdicet. Et quo tempore
magnum erat scandalum divus pontifex, non
E non commendabat. Scandalum in mundo
fuerunt. Sed ea illi per quae scandala in mundo
imperantur, ut ipsa vestra monita ecclesiae
tollantur. Qui de eiusdem in magnum exhortationis
usque Gregorius Romani pontifices per
es tempora fundibus usque fuit. Sapiens ro-
illum pontifex vestrae invenitur administrantes,
ut fecerit venerandas imagines libera fundepati.
vestra illorum fulgentia pontifex usque
quem fide fuit, commanque illius haud quidquam
commovetur. Pelli id & Zacharias, Stephanus,
Paulus, & alii hospitantes, qui nobis
in episcopatu hujus divae urbis praesidentes,
eorum patrumque vestra fundatione per
tationem fundatum imagines inpetrantes.
Eadem tamen & nostra magnum imperatorem
vestram magnitudinem cum omni humilitate obtestor,
fieri aliquando recte de vestra omnia origi
in vestrae fortem Iesu Christi passionem
humanitatis imagines poterit in aula
Dei fundando, ipse enim mittit, fundatum
quoque & honorem apostolorum, prophetarum,
martyrum & confessorum, & ea omnes de-
desiderio eas venerantur, quemadmodum a fun-
dissimis patribus imperibus nostris, probatissimique
pontificibus, nobis a nobis tradita
est. Reliquum est, ut manifestando imperatore
in partibus illis Graecis hoc idem imperet
et, & ut fundatum fidei confirmet, quae prima
imperatum, nam *fe enim et pater meus*, cum
F videat in universo terrarum orbe, ab Christo
nobis pollet, ab omnibus fidelibus venerandas
imagines honoratis, ut per exhibitionem
figuram, ad invisibilem magnificentiam ejus
dominatum spiritualis dispositionis mentes nostras
rapiamur, fundamentum, quam Deus
filius propter salutem nostram ab patre dispensatus
est, redemptorem nostrum in carne verbum
adoramus, & in Patre gloriosus, laudamus,
quemadmodum scripsit: *divus spiritus est*, & in
& fideli comprehendo, secundum spiritum divinum
Christi adoramus. Neque enim non fu
dimittamus, quemadmodum quidam magnum,
ut imagines tamquam deos exhibeamus. Ab-
horrent & fingente nostri, quem exhibemus,

Acta apostolorum.

Lib. 3. in fol. 1. 1. 1.

Matth. 18.

Joan. 14.

Joan. 4.

Actio VII. Sanctorum.

in delibatione Dei sanctorumque ejus positione. Et quemadmodum sacra Scriptura imagines in memoriam veritatis habet, sic & nos eas habemus; servantes omnes propriis suis sortibus permanere. Quemadmodum ergo nostri & veteres doctores Dei, prout propriam unaquæque
Gen. 1. & dispositionem, hominum de hac re vere sive dilucidissime, in libris possidet scripturæ confitentur. Primum ergo ille homo libere
Gen. 2. adhuc existens, cuncta animantia terræ & volatilia cæli, accepit Deo, nominibus propriis vocavit. Abel autem ex primitiis ovili
Gen. 3. suæ propriis vocavit dona domino Deo obtulit, sic quæ legitur: *Respexit dominus ad Abel & ad munera ejus.* Deinde Noe posit cum ly-
Gen. 5. nam, hoc est, silentium, id est propriæ voluntatis domino contulit, & ex omnibus animalibus & volatilibus pura dona in altare hoc obtulit. Sed hæc etiam Abraham, quemadmodum refertur scriptura, propria voluntate mente intuitus in honorem & gloriam Dei, quemadmodum apparuerat, Isaac etiam, cum fugisset a facie fratris sui, vidit per visum angelum Dei per scalam descendentem & descendentes, & con-
Gen. 28. tinuum innixum scalæ ad se loquentem. *Respexum autem fecit ipse, et sua voluntate superdum, et qua cupit disponitur, sufficit; et ab eremitis eum, ipsum Deum superdum eum, ut ait: Locum Dei vidi. dicens: Non est hic aliud quam domus Dei.* Ob quam rem cuncta ista legimus: Et locum Domini. Non enim illi comprehendit, quod sua voluntate lapidem erexit: Etenim, o furiosissimi illi principes & cuncta sensuum imperitorum, quemadmodum in adoratione hominum ad gloriam Dei spectantia fiunt, Deo offerunt omnipotent. Rursus idem Jacob die in domum ut vergit sua adorant, & de delibatione ut agnit. De qua beatus Paulus
Hebr. 11. apostolus in epistola ad Hebræos dicit: Non quod vegnat illum, sed tenuitate eum, in pignorum delibatione adorant. Quid hoc dicit vidit in eum quod de non parte delibatione & omnipotens, quo vergit Deum, dimittique illum affirmat, Deum, Spiritum in omnipotentia repræsentantem. Nos, inquam, in coloribus & tabulis honorem conferimus, sed eorum prædicantes gloriam, quorum apparitionem imagines colunt.
Zonch. 17. Accedamus itaque ad Gregorium, videamusque quid Moses domino mundorum fecit, cum illum, ubertis propitiationem de suis consideffent conferre, quod dum colores & dimidium in longitudine, & tabulam & similitudinem in latitudine conferebat: Deus quoque cherubim
Zonch. 17. mirum & pulchrum, ex utraque parte mundi.
Zonch. 18. Et *pulchrum pulchrum propitiationem, quod sedes vidit, quo operuerunt eos arcæ. Et loquar ad te de supra propitiatorium ac de medio duorum cherubim, qui erunt super arcam testimonii.* Quæ ergo ex illis de cortina mirum duorum cherubim opus ornabit & diversicolorum hoc pulchrum. Et hæc ad quemadmodum est, Scriptura dicunt & illi prædicet, Deum propitiatorium duorum cherubim, de tabula cherubim mirum hominum habentem, quo filiis populi non dedignatus loquit. Quemadmodum ergo est dilucidum, omnia quæ in secretis Dei ad laudem & decorem dominus dicit, quemadmodum, facilia & colenda sit. Sed de hoc, o furiosissimi imperatores ad idololatriam certamen, filium, & ex tabulam cum pictoribus, adjacendum est, non fratres. Mali fundat fuit, quemadmodum in libro Numerorum legitur, propter peccata in populum gaudentem; *et ecce plaga inmissa est in populum, et ecce: Et ecce plaga, et stetit in medio populi, et ecce: Et ecce plaga, et stetit in medio populi, et ecce: Et ecce plaga, et stetit in medio populi

qui per me apud Deum supplicant, quo per il-
los me mediatorem propitiatorem sibi Deus fa-
ciat benignissimum, & remissorem peccatorum
mihi gratia largiatur. Quam ob rem & le-
gem imaginem Dei non solum & pulam adora-
bo, sed omnia mihi tradentem divinitus epistolarum
illi probibendam, sed in omnibus ecclesiis ma-
nifestum ex historia erigendam. Idem in sermone
et quadragesimo inquit. Quemadmodum Scriptura
Divina, & ecclesiae, & historiae scriptores &
pictores demonstrant: hic quidem cum ipse vi-
sionem, hic extra visibilis depingunt, mul-
tos ad visionem & credulitatem excitantes. Sequen-
dis quae historia in actibus exposuit, hic ic-
cons pulsus per sacrificium obtendit. Iterum
quoque Chrysostomus apud quos Constantino-
politanus, ordinem ex parabolis de divinis:
Nunquam tamen adhuc inquit, qui regium vultum
violavit: Non sancit, quod is qui regium effecit
imperatorem imaginem, in imperatorem ipsum
violavit divinam imaginem, cujusque dignitatem
imperatoris? Nullus quod quidquam ex lignis &
coloribus imagine contrita dicit, illum non
dominari, nihil in eum commentatum, sed contra
regem ipsum dicere: Indicatum esse occidit
regi imperium sic ablisse. Et rursus et vobis in
Scriptura ex sacrum quidem dicta publica Dei
Filio facta fuerit gloriae Dei, & ad eorum do-
ctrinam quae ad gloria accidunt dictum
est: Imperatoris latis fructum capit, mare ex-
cundum: cernit Deo servitur, non imperatori
Dei. Nam cum regis figura & imagine in
cuidam inferantur, propterea non ipsum vilipen-
dunt, aut ex eos fuerint imaginem honore prae-
dicunt, cumque magistratus illos adeunt pre-
cantur, sed potius regium diadema & velut pen-
dentem sacrum, cuidam sunt mundo, & ipsi
ipsum non nominam illum ipsum, sed colu-
dum hominem adorantes. Sanctus Ivon Cy-
rilli verba ex interpretatione ejus in Sanctum
Matthaei evangelium, adiecimus. Sic vero in-
quit: Fidei nostrae depingit verbum, quod e Scrip-
tura Dei vidit, quod filium vidit vere adpen-
sum Dei, fundamentum nostra affirmat fi-
dem et homo. Idem quidem post: Imaginem
illam nobis supplicat possibile, quae figuram
viventem nobis tribuunt, memorem per eodem
appellationem, memorant tuidem, & quae in
mente conclusa contemplationem obtinere lu-
bent. Adhaerentes etiam & D. Athanasii Alex-
andrini episcopi verba, de re quod dominus
natum hominem affirmat. Et multis commen-
de parte similitudo, scripsimus: Quemadmodum
ea quae in tabulis picta sunt, cum ignis per ligni
& lignis dolata fuerit, manifestum est, et
dominus gaudere & recreatur, modo tale fit, et
illud recreatur in eadem materia & tabula pol-
sit. Nam per eundem dominum & naturam, in
qua depingitur, non delinitur; verum potius
in re quod ante fuit, confirmat. Deinde & ut
ait ad D. Antiochum ad Gratianum imperatorem
libri tertii, exponunt: Quid ergo? nunquid
quae dominatum & naturam adoramus,
Christum dominum? non, quando ita ex de divina
imagine & natura adoramus, ipsum
patremque? Abit, Indem excitamus, quod dicit
Sanctus Sanctorum episcopus Sedentium prae-
bere: Quemque imagines divinas contemnere,
aut usum: Superbum vinde opus fidei
in nomine Dei, homine & fundum est. Aliud
enim imago, aliud ipsa res est, unumquisque de-
ipsi Deum. Quando namque Deus Adam plas-
mavit, hoc ait, inquit, dixit: Faciamus hominem
in imaginem nostram & similitudinem nostram.
Adhuc hominem ad imaginem Dei. Ergo quod
imago Dei sit homo, ob id dictum, dominum est
idolatriae & impietas: haud perspicum. Eorum
Adam imago demonstrat fuisse, atque repro-
bandus fuisse & nunquam indignus: quando vero
Dei imago est, honore praedicandus est &
adorari debet. Quomodo enim imago, sive sigillum,
sive propitiatorium, aut apostolorum, aut
martyrum, aut alicuius justorum virorum, in
nomine Dei facta, facta est. Non enim ipsum
lignum honoratur, sed ipsum illud quod in ligno
datur contemplandum: ut ipse ita per eo-
dem dominum venerantur colitur. Omnes enim
principes, et quod publica illa pertinent, adorant
& reverentiae illorum. Quid vero igi-
tur, quo minus non honor & servitus Dei omni-
bus exhibetur, & in memoriam eorum imagines
fiunt & venerantur, ut et illorum propensio
vocant? Verum, inquit, Deus qui manifesta
prohibuit adorando. Dic mihi, o Judaei, quid
est quod super oculum cadit, quod non de ipsum
hominem fiunt, perfectum a Deo factum? ut
Quid vero Deus, qui ex ligno Sethim cu-
stodia est & adiecta, nomen opus ad homi-
nem? Quid dicis? Quid proprietatem? quid
vetus, in quo nomen recondidisti quod nomen
& condidisti? quid manuscripta & tabulae
eorum? Sunne opera manuum hominum, quae
Salomon fuit aedificavit? Quomodorum ea quae
fuerit fuerunt dicantur, cum sint materiae
pertinet cherubim & ipsa alia Dei, quae circa
altare domini fuerant, cum sint aedificia, de
imagine angelorum, opera manuum hominum,
non fuerunt ipsa, & a Judaei prohibuerunt?
Non illum fuit ab eis cuidam, quam quod Dei
aedificavit imagines fuerunt angelorum fuerunt.
Gottum autem ipsa, quae imagines fuerunt
de manuum, Deus ipsos de condemnavit. Nos
vero in memoriam eorum imagines faciemus,
quorum, ut Abraae, Moisi, Eliae, Eliae, Zacha-
riae, reliquorumque prophetarum, apostolorum,
& martyrum sanctorum, qui poterit
Christum tribuit fuit, qui in imagine contemplem
Dei, & memoriae illorum, & gloriam
Dei, qui illos quoque magnificavit Deus. Ita-
quidem qui honore & veneratione, propter pulchri-
tudinem eorum, et omnes qui videntur eos, in memoria
illorum ipsorum dominum. Quibus vero
illi adoraverunt honore, praedicto non illum,
quae in, quae non pertinent quoque ipsorum
praedicantur, falsamente non illis non per hominem
& dilectionem. Quid illud apud Dominum Deum verbum nominat, quam illustrem,
glorificantur & venerantur eum? Imago
nominal illud, quam figura dicunt, * in qua
pulchra expressa est. Imperi vero qui ipsi illud
bonis fuerunt, neque fundatum recondunt,
contribuit opera eorum imperfecta, neque fundata
dies fit, qui fundat Dei servet honorem illi
fuerit. Ita quoque opera hominum recondere illi
publicum. Imperi vero quando modum manus fay
rodatum, ita ut fundatum hic manifestum vere
quando publicum negligunt, a Dei dic-
tum. Et in quando condit, ab eorum fundatum
fundatum imagines eorum praeg, venerat
et adi: quae illae condit forma est Dei,
& per eidem apud dominum obtinuerunt & venerantur.
Dignum namque est, ut dicunt non

Gent. part. Tom. VII.

Adversus Iconoclastas. 1.

* Ita quae pulchra Dei.

Actis novis.

seruent mentem suam, & Deo gratias agunt. A
Recordatus sit, quæ beatus Hieremias prophe-
ta Hierosolymitanis in quadam sermone tem-
pore ruituræ, dicens, ut * consulit omnibus
gentibus adorare quæ manu facta sunt, Indem
quidem eradat illas quas fabricavit Moses, pa-
triarcha dux cherubim aureos in templo Christianos
erecta largiatur, & honorem operum imagi-
nis pingere & venerari, atque ita nostrum opus
apud eum probatur. Hæc sint serenissimi & pie-
tissimi imperatores & dilectissimi filii, quæ de sa-
cra synodo non de extra testamenta, nam pia
sanctissimum patrum sententia de sacris imagi-
nibus Dei, sanctorumque virorum, tum de divina
pulchra in ecclesiis ad laudem Dei, & honorem
sanctorum suscipienda servare deliberamus.
Quæ per apostolicam solicitudinem sententiæ ve-
stræ pietatis ita amandi obtinuerunt. Nos tuam
perfectionem et diversis probatissimis patrum
testimonia de venerandis imaginibus deliberatio-
nem, quæ prolocho quod in libris nostris non ad-
ferimus, sed gaudentes inserere fecimus, sortunda
vestrorum, & ubi antiquitus vestri imperii
legenda tradidimus, obtinuerunt in ea enim
servare vestrum maiestatem obtinebimus
, & vestri gratiosos gentibus adventus, &
cotidie vestrorum pedum voluntatis, ejus cum fa-
cibus nos vestros Deo supplicare, ut Deus, ad-
jutor, quæ sunt imaginem in ipsi Dei colentes
& regi urbe, & in utique Graecis partibus in
publicum datum vestrum & semper jubetatis, ca-
dunt vestrorum hujus sanctissimæ vestræ
ecclesiæ, abjiciendo scilicet & excludendo impu-
nem hæreticorum impetum vehementem, quo
facinus hanc vestram urbem & apostolicam
Romanam ecclesiam indefinitum complosit
pollit. Amen.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Ipse
vos qui legatus hic a papatu apostolica, ad pios no-
stros imperatores dixerit.

Petrus & Petrus Dei misericordia presbyteri,
& legati sanctissimi Hadriani sanctissimi papæ
Romani, dixerunt: Nos pedagogum ab apostoli-
ca sedem petit Hadriano Ecclesiæ accipiamus,
ut ad pios nostros imperatores perveniamus.

Tarasius magnificentissimus quæstor magistri
Nicetas & hoc venerabilis Stratii Nam Theodorus
Constantinus episcopus, & cum illo re-
ligiosissimus diaconus Epiphanius, locum retinens
archiepiscopi Sardiniæ, ambo, inquam,
ex mandato imperatorum nostrorum hinc cum
pacem quæsitam hoc sacrosanctum concilium
Romam profecti sunt.

Theodorus Dei misericordia episcopus Cari-
ni inquit: Cum ab imperio pietatis vestræ
pacem facta ad me scribe iussisset, dixit
cum Leone presbytero vestræ sanctitatis Orso,
dicens quoque ut mandatum ubi a provincia
Siciliæ perdidit, ut Romam profectus, ordi-
nationem nostrorum imperatorum filium & no-
stram omni pacentium archiepiscopi exponere-
rem. Ecce autem papa cum mandatis, inquit
Quod illi hæc in debita hortatione imperatorum con-
tigerunt, non illi dilectionem, quam Deus im-
perium illorum, inque ancillas suas sanctas ve-
gna vestrum. Hinc & superius litteras episcopi
Ecclesiæ responsorium ad pios imperatores misit. Ad-
didit & epistolas cum ad sanctitatem vestram,
tum ad eos qui in concilio prædicti, scripsit.

Collectio nostrorum & catholicorum inquit: Mi-
sit Leonem & alia litteras a sanctissimo papa vocant
Romæ ad Tarasium sanctissimum & universalem
patriarcham eadem. Quod si eorum pla-
cuerit sancta synodo & centum, dicant quod de
ea fieri debet.

Omnis synodus dixit: Legantur.

Collectio prædicta legit.

EPISTOLA HADRIANI SANCTISSIMI PAPÆ VETERIS ROMÆ.

Translata ex Romana lingua in Græcam sermonem.

Dilectis fratri Tarasio patriarcha Hadriano Episcopus servorum Dei salutem.

PATRIARCHA SERENISSIME & sub dilectissima con-
fraternitatis amandissimus, quamvis pro
cotidianis vestræ omni tempore a pontifice opportet
prudenti, quamvis vestra pietas in compatiendo,
quæ illique in tribulatione erubescere debeat,
& in eadem ea integra fidejussio, atque in pia
commendatione amicum indemnitatem in le-
ipsum suscipere debeat, & in divinam voluntatem
tandem sua legati inspectione transferre: De
filii, inquam, omnibus fratrum ab nobis, ve-
strum dilectum benevolentiam & conversatio fa-
ciemque appellare, secunde & pacis in his synodica
fidei confessionem vestræ fidei prædicandis.
Nam quæ mihi per Leonem venerabilem
presbyterum vestrum litteras mittis, non in
principio paginæ primæ cognovi gerentes vestra
cum Iconum adoratione, tum imperatorum
suffragia in sacrum patriarcharum solium vindica-
tum. Quam ob causam effecit gaudio vestrum
cor nostrum. Quod si eorum non perfecta nulla
effet, & prudentia, ergo fieri synodicam
sacrosanctæ vestræ venerandis imaginibus vestra
fidei & catholicæ fidei, simpliciter ad
synodum convocandam adhortamur. Veruma
quoque modum non levitas cor nostrum in le-
gationibus nostris diffundendis debet vestrum
est, ita plurimum quando nostra perfecta est,
pedagogum ingressus pars vestrum consolationem,
& rectum filium ab iniquitate & fidelem in-
tentionem nostrum prædicta synodica vestra epi-
stola, quanta sit consilio & cotidie fides vestra
circa sacra & in sacra synodo, & ergo
venerandis & sacris imaginibus, quæ prædicta mi-
ta est & compendiosa digna in quarum dicere est
expressum, quod in sancta synodo divina & le-
galis prædicatio omnibus temporis pictura
vel venerandis, in qua agnus dignus pro nobis
demonstratur, graphice est indicatus: qui in
typum gratiæ assumptus, veteris nobis per legis
agnum, scilicet Christum Deum, indicat. Veteres
legem expos, figuras & umbras, tamquam ex-
ercitatis figuris & varias antiquas traditas subsequen-
tes, gratiam & veritatem agnoscimus, tamquam
legis plenitudinem hanc adhibentes. Vetustas &
ex colorum effectibus pictorum evidentes subsequen-
tes figura illa, quæ agnum illum qui abstulit peccata
mundi, cognovere Deum nostrum, gratia hanc
amplectentes debemus, consonantes ab hoc tempore,
quæ veteri ab ego & novum in cuncta
Dei cognitione, quæ quæ cum ratione intentionis
verbi Dei confitemur, quæ in veritatem
pietatis Christi quæ in eorum vestrorum profitemur
ab hoc tempore, undique ubique
certa congrue, velut nunc dicamus. Hæc verba-

dum

[illegible] fidei ecclesiasticæ imperatorum hæreticorum
[illegible] de imperatorum potestate
[illegible] sanctitas ipsorum; quemadmodum
[illegible] imperatoris mandatum apud nos Dei
[illegible] non recepta, sed neque publicata est. Sacerdotium igitur hominum ordine manet, nobis
[illegible] et catholica & apostolica Romana ecclesia
[illegible], nostra hæreticorum insidiis
[illegible], quantum ab hac quæ fuerit ecclesia antiquata. Dominus enim venturus in magnam
[illegible] gaudio hominum significavit. Christi
Dei nostri, secundum nos & pro nobis & per
[illegible] ecclesiastica & vera disparet,
[illegible] omnium fundorum [illegible]
[illegible] dilecta colere & adorare pergit. Rogamus etiam universi, et hoc propositum, quod
[illegible] confirmatis, omnem nobis Christianos
[illegible] pabulum vere, ut orthodoxam fidem
[illegible] confirmet ac invitatum & dubitantes
[illegible] & dubitantes confortet. *Fundamentum enim aliud nemo ponere potest, præter id, quod positum est, quod est Jesus Christus.* Quoniam igitur [illegible]
[illegible] Dei & [illegible] confirmavit,
[illegible] Christum, Deum & hominem
[illegible] fundamentum [illegible] propositum
[illegible] In confesso [illegible], ubi Christum fundamentum ait, dic hunc esse operum [illegible] quod
[illegible] vero [illegible] fundatum. *Quorum [illegible] dicunt per [illegible] in eum, in [illegible] & [illegible] quæ vere per [illegible] ingreditur, [illegible] est ovium.* Quemadmodum ipse salvator inquit: *Ego sum ostium. Intrantes ad ovile ingrediuntur, qui per janua intrant; qui vero per januam intrat, per Christum ingreditur.* Quoniam igitur ab ipso [illegible] & Christi gloria humana [illegible] intelligere conferre, & gradum pabulum dignum [illegible] portum [illegible] subiret, non ad gloriam & hominum [illegible] suspicione, sed gregem [illegible] diligenter [illegible], ne [illegible] vel a pervertis hominibus & pervertis [illegible], vel modo [illegible] subiret corrumpere. Rodit [illegible] lupus, qui propter [illegible] [illegible] Lupus hominis [illegible], [illegible] est diabolus: *Ego sum ostium [illegible] ovium. Omnes quotquot venerunt ante me, fures sunt & latrones, sed non audierunt eos oves.* Ut [illegible] laboris & [illegible] pabulum Lupus [illegible], quos quotquot vigilantiam [illegible] debet, qui [illegible] Dei & Sedis [illegible] [illegible] & doctor, qui propter nos homo factus est, dignatus [est] [illegible], quod fuit. Ipse distributorem & custos Spiritus [illegible] [illegible] transmittit, & a [illegible] [illegible] [illegible], et per laborem & [illegible] [illegible] & custos vestis, quo [illegible] & apostolicam ecclesiam [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Ad Ioannem Constantinopolitanum.

tantum sanctissimi papæ urbis Romæ Hadriani, dicentes: Deus nobis benedicat patriarchæ urbis Tarsiæ, confirmetur locus sanctissimi papæ urbis Romæ, ut mos.

Tarsiæ sanctissimus patriarcha respondit: Cui Christi lumen circumfulsit, quique ore prophetarum gratiam Prophetæ, vere dictis apostolici, Romani sedis, & Hadriani sanctissimi dicunt: ergo verum Deum nostrum exaltemus, sic inquit: *Fidei vestræ prædicatur in universo mundo.* Hoc infinitum, & non intelligitur qui est, semperque repugnare arbitramur. Quamobrem Hadrianus vestri Romæ primatus sedis ut principatus sacrosancta, clare & vere ut ad imperitorum nostrorum, qui ad nostram mediocritatem nobis scripsit, sedem, constituimus, & rectum esse dictum ab omnibus confidimus, utique tradiderunt. Obsid & non per sapientiam inquisitionis, argumentandi & disputandi rationem, & perversa quæque principia nobis, sic sensibili fumo, contrarius & sordidissimos, concordemus, & vos litteras litterarum certis numeris, & sanctorum pictorum secundum prædicationem, & hæc dicta in eodem adoremus, et verum Deum nostri, & immortalem dominum nostrum Jesum Christum, & sanctorum sanctissimorum, & omnium fidelium fidei. Sed spiritu verbis nostrum non dominus in verum Deum, verum lectum (hoc est, cultum) & fidem nostrum confiteor & exponere.

Sancta synodus dixit: Vobiscum sancta synodus fide credit, & sic dicit.

Petrus & Petrus Deum omnipotentem gratiosum, legitimi apostolica cathedra dixerunt: Deus nobis benedicat synodus, nunc vestrum sanctissimi papæ verum Romæ locum, ut mos.

Sancta synodus dixit: Vobiscum sancta synodus fide credit, & sic dicit.

Laudes Deum celestium patriarchæ & legatorum sanctissimi dixerunt, inquit: *Tempestatem ab imperitorum in gloria cantet; Misericordia et veritas obviaverunt sibi, pulchra et pax osculatæ sunt.* Scimus autem quod Deus noster Jesus Christus qui misericordia est & veritas, in sacrosancta quoque sancti divini patriarchæ & urbis tutamen pulchra obviaverunt & osculatæ sunt. Eximius misericordia & veritas secundum Ele. Hadrianus sanctissimus papa urbis Romæ, & Tarsiæ patriarcha imperatoris urbis Constantinopolitanæ, alterum quem dum laudant & fideliter de vere nominatis pax, Dei filiaque imperatoris & divinitus potens, occidentis videre ecclesiæ doctrinæ, & laudis quoque alacrius commutatur gloriam, Romanorum laudantes laudem, studiosis ab, pulchrique in mutuum procedunt, & profectum laudem cantent laudis periodos, rectum fidei propulsant. Nunc vestra ab facta Hadriani sanctissimi papæ urbis, quæ & ad sacrosanctos nostros imperatores, & ad sanctissimum & in amplissimum patriarcham Tarsiæ urbis laudes, glorianum gloria mors non cantet. Ab quoque de vestra Deo nostrum gloriæ apostolica, quod in nobis spiritum tuum commutat in filium, dixerit ut Deus, qui nobis ipse fecit ut imperium mutatur, quod omnes vestra & fidelitatis in laude, Christianum, populum, indique in confessionem & nominatim, & laudem nostrum patriarcha tradentis observantes dicuntur. Sed Christus Deus noster pot sanctissimus filius gentium & omnes cystitibus, vel-

quæ ipsius fuerit fervidum, qui dixerunt, & dolorem in omnibus vestra non habuit, sed pupillum accumulabitis in hac studia, et omnia quæ tempore fuit, implent, prominentes fuit vestri demonstrat. Imperatoris nostri nobis dominus longævus fuerit, robur non gloria, & vestra ut vestra vestra subjectus sub pedibus nostrorum, donat ille pacem vere nostræ, & vestra fideles regnum nostrorum. Confidimus vestra fecunda hæc & vestra fortissima synodus.

Agapius sanctissimus episcopus Cæsareæ Cappadociæ, dixit: In divina nostra scriptura scriptum est: *Deus noster Deus noster fortis et mirabilis.* Quam Deum quam fortitudinem subjecit dicitur fuit, hoc nobis dixit fides nostræ illuminavit. Quam & ego sortem, subjecta & amplector sancta & venerandis imaginem: qui vero dicunt fortem, res mathematic divinum.

Ioannes sanctissimus Ephesi episcopus dixit: Quemadmodum sanctissimi papæ Romæ hæresis convertunt, sic credo, & per gratiam Christi Dei nostri vos confiteor.

Constantinus sanctissimus Constantiæ, quæ est in Cypro, episcopus dixit: Litteras synodicas litterarum, quas ab Hadriano sanctissimo papa Romæ ad sanctissimos domnos nostros & ad beatissimos patriarchas Tarsiæ urbis tuæ, nunc vestro consortio, & sic credimus, & cum hac fide ad vitam Christi vere Dei nostri possidere.

Eulalius sanctissimus Ancyræ episcopus dixit: Quemadmodum continent hæc sanctissimi papæ urbis Romæ Hadriani, & secundum institutiones beatissimi & universalis patriarchæ Tarsiæ, sic sentio, sic credo, sic dicebo, sic cum hac vita sanctissima ad sanctum Spiritum.

Nicolaus sanctissimus episcopus Cypri dixit: Secundum litteras beatissimi papæ Romæ Hadriani, & expositiones consistentes in sanctissimi patriarchæ Tarsiæ, sic sentio, confiteor, & de profundis secundum illa quæ confessione dilectum.

Eudoxius sanctissimus episcopus Sardorum dixit: Et ego cum hoc beatissimi papæ venerit Romæ sancta sedes & congregationis sanctorum, confiteor, & confiteor de catholica fide, dicque sanctis vobis hæc & venerandis imaginibus, non solum hæc sic sentam aliquid dogmatis, aut imperium inventum occupare, sed ubi ea quæ sunt in apostolica traditione, sanctorum doctorum in ecclesia quæ per omnia nobis traditum est non causam veritatis imaginem et tunc cor de vestra debere honore & laudemque adoramus dilaqueo. Ecce vero qui hoc sentunt, sed ut hæreticum, vestrum doctrinæ, absque a catholica ecclesia abiecerunt, reminiscentia hæreticum proclamo.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomediæ dixit: Sicut prius Judas Hadriani beatissimi papæ Romæ litteræ, & secundum hæc sanctissimi patriarchæ Tarsiæ, vestrorum imperatorum, & ad propriæ dicebat, et pulchra vestra aliquando in fortuna sancta catholica apud pacem nostram Deum, vivitque.

Elias sanctissimus episcopus Cretæ dixit: Sicut in venerandis sanctissimi papæ urbis Romæ Hadriani hæresis confessione & vestra, venerandis & sanctis imaginem suspicant hæreticum, [illegible] vestra adoramus, qui vero hæresis confitentur, eos anathematizamus.

Ioannes sanctissimus episcopus Calchedo-

[illegible] Sacrosanctæ ecclesiæ ex Hadriano sanctissimo papa urbis Romæ ad sanctissimos & gloriosissimos patriarchas Constantinopolis missum, confessus, & sanctas & venerandas imagines impio, anathemate & honore, velut orthodoxus suscipiens non laudat; sicut sancta Synodus anathematizat.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Iuxta relationem de Hadriano sanctissimo papa urbis Romæ ad vestrum sacratissimum imperatorem, & ad sanctissimos & venerabiles patriarchas missam, dum prius sanctissimus archiepiscopus Tarasius dictitans, idem & confessionem fecit, verum, dicens & docens, & sane hoc quia confitemur vera nostra fervida fuerunt, & secundum veritatem Christi, sic B fidem.

Epiphanius sanctissimus episcopus Cretæ, & locum tenens Thomæ archiepiscopi Salaminæ dixit: Clarissimus orthodoxus dictatorum, & sanctissimus apostolicus tradiderunt, relatione & Christus omnes nostros imperatores a beatissimo papa urbis Romæ Hadriano suscipiens, & prædicat, inducere dicit explicavit. Quæ illum idem dictis epistolis ad beatissimos universales patriarchas Tarasius scribit. Ob id & ego his omnibus obtemperi, & nihil omnino dubitem, venerandas & almas, quæ a universalis traditæ sunt in ecclesiis, venerandas & sanctas imagines. Qui vero his contradicit, non sanctam hæresim contradicentes arcetur, & dicit deveneto.

Leo presbyter sanctissimus ecclesiæ Constantinopolitanæ, locum tenens Sedis metropolis, dixit: Iuxta hodiernam synodicam epistolam Hadriani sanctissimi papæ urbis Romæ, sanctas & venerandas imagines, quorum hæc sanctissima ecclesia est, quæ vero aliter sentiunt, anathematizat.

Nicolaus presbyter sanctissimus Agaræ, & locum tenens Tarasii sanctissimi metropolitæ, dixit: Venerandas imagines, & pariter corpus sanctorum, & prima synodalem litteras Hadriani sanctissimi C papæ urbis Romæ, suscipio: non vero qui illam contradicit, anathematizo.

Constantinus sanctissimus Gangrorum episcopus dixit: Iuxta hodiernam relationem sanctissimi papæ urbis Romæ Hadriani, & prima pariter anathematizo, venerandas imagines impio: & qui illas sanctissimas non confitetur, anathematizat devoveo.

Nicetas, sive Victor sanctissimus episcopus Claudiopolitæ, dixit: Iuxta synodalem Iuxta Hadriani sanctissimi papæ urbis Romæ, venerandas imagines et sanctissimas prædicatio: qui vero Iuxta, anathematizat dicit obtinuit.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrae Lycæ dixit: Iuxta synodalem epistolam Iuxta, ab Hadriano sanctissimo papa urbis Romæ missam, credo, & quæ confitetur, adoro & amplectar venerandas imagines: & qui dissentit, Iuxta, anathematizo & devoveo.

Theophilus diaconus & vicarius, locum tenens metropolitæ Cretæ, dixit: Iuxta synodalem Iuxta Hadriani sanctissimi papæ Romæ venerandas imagines, anathematizat.

Michael sanctissimus episcopus Synadorum dixit: Iuxta synodalem Iuxta ab Hadriano sanctissimo papa urbis Romæ missam, suscipio, & pariter prædicatione sanctas & venerandas

A dat imagines recipit, qui vero aliter sentiunt, anathemate percutit.

Eulalius sanctissimus episcopus Laodiceæ dixit: Quemadmodum Iuxta synodalem epistolam, ab Hadriano sanctissimo papa urbis Romæ, sic confitor, & eodem modo recipio venerandas imagines, quas vero aliter sentiunt, repugnantes vera sentire.

Anastasius episcopus Nicopolis urbis Epiri, dixit: Iuxta synodalem Hadriani sanctissimi papæ urbis Romæ confitor, recipio, & adoro venerandas imagines; alique quia prius dixerunt, qui vero Iuxta sentiunt, anathematizo.

Christophorus sanctissimus Phanari episcopus dixit: Quemadmodum Iuxta synodalem Hadriani sanctissimi papæ urbis Romæ, sic confitor, & venerandas imagines pariter cum sanctis corpus; anathematizantes qui vero non faciunt.

Gregorius presbyter qui, ejus ab papa Constantinopolitano, sanctissimi apostolicorum ecclesiæ, & locum tenens metropolitæ Mitylenæ, dixit: Iuxta Iuxta synodalem sanctissimi papæ urbis Romæ Hadriani, & prima primam confitemur venerandas imagines corpus, qui vero aliter sentiunt, anathemo anathematizo.

Basilius episcopus Sylæi dixit: Iuxta synodalem epistolam & locum tenens sanctissimi D sanctissimi papæ urbis Romæ Hadriani sanctissimi, & corpus & adoro venerandas & sanctas imagines: qui vero repugnant hoc, anathematizo.

Theodorus sanctissimus episcopus Cretæ pro eodem sententiam pronuntiavit.

Hadrianus sanctissimus episcopus Adrianopolis Thraciæ in eadem sententiam pronuntiavit.

Marcianus sanctissimus episcopus Pompeiopolis in eadem sententiam pronuntiavit.

Cyriacus Iconiensis sanctissimus episcopus Isauriæ in eadem sententiam pronuntiavit.

Theodorus sanctissimus episcopus Syrnæ in eadem sententiam pronuntiavit.

Iacobus sanctissimus episcopus Tarsi Ciliciæ in eadem sententiam pronuntiavit.

Gregorius presbyter, locum tenens episcopi Smyrnæ, in eadem sententiam pronuntiavit.

Gaudentius episcopus Mediæ Sardis, dixit.

Eulalius sanctissimus episcopus Apamiæ Bithyniæ in eadem sententiam pronuntiavit.

Petrus sanctissimus episcopus Cretensis, dixit.

Iosephus diaconus & locum tenens Agathopolitanus, in eadem sententiam pronuntiavit.

Theophilus sanctissimus episcopus Pamphyliæ, in eadem sententiam pronuntiavit.

Iosephus sanctissimus episcopus Ancyrapolitanus, in eadem sententiam pronuntiavit.

Stephanus sanctissimus episcopus Bithyniæ, Nicææ urbis Lycaonipolitanæ, &c.

Sabinus episcopus sanctissimus Pisidiæ, in eadem sententiam pronuntiavit.

Constantinus sanctissimus episcopus Lycaoniæ, in eadem sententiam pronuntiavit.

Epiphanius sanctissimus episcopus Mitylenæ.

Nicetas sanctissimus episcopus Synadorum, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Tarsiæ, in eadem sententiam pronuntiavit.

Christophorus sanctissimus episcopus Adrianopolis, in eadem sententiam pronuntiavit. [illegible] ad dicit

Adrianus.

Radulphus sanctissimus episcopus Mediolanensis, & in eandem sententiam pronuntiavit.

Theodorus sanctissimus episcopus Cremonæ, in eandem sententiam pronuntiavit.

Leo sanctissimus episcopus Civitatis, &c.

Radulphus sanctissimus episcopus Nolanus, &c.

Joannes sanctissimus episcopus Aprutinus, &c.

Ignatius sanctissimus episcopus Petinensis, &c.

* Cyriac.

Theophylactus sanctissimus episcopus * Cyriacensis, in eandem sententiam pronuntiavit.

Theodorus sanctissimus episcopus Tropheensis, in eandem sententiam pronuntiavit.

* Tiberiac.

Stephanus sanctissimus episcopus * Tiberiacensis, in eandem sententiam pronuntiavit.

B

Sergius sanctissimus episcopus Nicomediæ, &c.

Gregorius presbyter, locum tenens Neapolitanæ, in eandem sententiam pronuntiavit.

Leo sanctissimus episcopus Mediolanensis, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Antiochiæ, &c.

Cyriacus sanctissimus episcopus Dorylæi, &c.

Galatas presbyter in locum Rhegii, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Nyssæ, &c.

Georgius sanctissimus episcopus Constantiniani, in eandem sententiam pronuntiavit.

* Cibyrrhæ.

Sotericus sanctissimus episcopus * Cibyrrhæ, &c.

Constantinus sanctissimus episcopus Mitylenæ, in eandem, &c.

Georgius sanctissimus episcopus Bizyæ, &c.

Joannes sanctissimus episcopus Nyssæ, &c.

Basilius sanctissimus episcopus Magnesiæ, &c.

* Sidæ.

* Sidæ sanctissimus episcopus Aspendiæ, &c.

Gregorius sanctissimus episcopus Philopolitanus, in eandem, &c.

Basilius sanctissimus episcopus Magnesiæ ad Sipylum, Mæandrum, in eandem, &c.

Theophanes sanctissimus episcopus Cadoi, &c.

Leo sanctissimus episcopus Algiæ, &c.

Nicodemus sanctissimus episcopus Argiæ, in eandem, &c.

Leontius sanctissimus episcopus Bulæi, &c.

Theophylactus sanctissimus episcopus Myrinæ, in eandem, &c.

Theophanes sanctissimus episcopus Lebedi, in eandem, &c.

C

Nicetas sanctissimus episcopus Cyzici, &c.

Cosmas sanctissimus episcopus Mytilenæ, &c.

Olympius sanctissimus episcopus Elææ, &c.

Pardus sanctissimus episcopus Pitanæ, &c.

Basilius sanctissimus episcopus Pergami, &c.

Hierotheus sanctissimus episcopus Antiochiæ, &c.

Basilius sanctissimus episcopus Adramytii, &c.

Joannes sanctissimus episcopus Aii, &c.

Leo sanctissimus episcopus Phocæ, &c.

Nicephorus sanctissimus episcopus Gargarii, in eandem, &c.

Cosmas sanctissimus episcopus * Agani, &c.

* Agani.

Theophanes sanctissimus episcopus Ilæi, &c.

Joannes sanctissimus episcopus Ephesiæ, &c.

D

Joannes sanctissimus episcopus Pisidiæ, &c.

Michael sanctissimus episcopus Callipolitanus, in eandem, &c.

Leo sanctissimus episcopus Madytæ, &c.

Theophylactus sanctissimus episcopus Cladeopolitanus, in eandem sententiam pronuntiavit.

Thomas sanctissimus episcopus Dionæ, &c.

Georgius sanctissimus episcopus Thessalonicopolitanus, in eandem, &c.

Sylvestrus sanctissimus episcopus Chalcidonis.

Joannes sanctissimus episcopus Byblos, &c.

Bessarion sanctissimus episcopus Lacedæmonis, &c.

Georgius sanctissimus episcopus Amphissæ, in eandem sententiam pronuntiavit.

Stephanus sanctissimus episcopus Sparti, &c.

Gregorius sanctissimus episcopus Dionæ, &c.

Hierotheus sanctissimus episcopus Isopolitanus, in eandem, &c.

Cordatus sanctissimus episcopus Heliopolitæ, in eandem, &c.

Anonymus sanctissimus episcopus, Tagarensis, in eandem, &c.

Nicetas sanctissimus episcopus Nicææ, &c.

Petrus sanctissimus episcopus Apronis, &c.

Syncletus sanctissimus episcopus Cretæ, &c.

Synesius sanctissimus episcopus Anchialopolitanus, &c.

Euthymius sanctissimus episcopus Salonarum, in eandem, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus * Cretæ, * Cretæ in eandem, &c.

Basilius sanctissimus episcopus * Tyrnobarensis, in eandem, &c. * Tyrnobarensis.

Alexander sanctissimus episcopus Anchialensis, in eandem, &c.

Michael sanctissimus episcopus Heliopolitanus, in eandem, &c.

Sotericus sanctissimus episcopus Adraniæ, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Gerasæ, &c.

Gregorius sanctissimus episcopus Adrianopolitanus, in eandem, &c.

Leo sanctissimus episcopus Pirnæ, &c.

C

Sotericus sanctissimus episcopus Oeæ, &c.

Joannes sanctissimus episcopus Lampsaci, &c.

Nicetas sanctissimus episcopus Ili, &c.

Leo sanctissimus episcopus Tiberiadis, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Abydi, &c.

Anastasius sanctissimus episcopus Tripolitæ, in eandem, &c.

Leo sanctissimus episcopus Tyriæi, &c.

Stephanus sanctissimus episcopus Sidæ, &c.

Joannes sanctissimus episcopus Adulæ, &c.

Stephanus sanctissimus episcopus Silandi, &c.

Nicolaus sanctissimus episcopus Petrocomitæ, in eandem.

Joannes sanctissimus episcopus Serbiæ, &c.

Basilius sanctissimus episcopus Lipariæ, &c.

Theophanes sanctissimus episcopus Mitylenæ, in eandem, &c.

Michael sanctissimus episcopus Sevastiæ, in eandem, &c.

Lycaeus sanctissimus episcopus Philadelphiæ, in eandem, &c.

Michael sanctissimus episcopus Tyriæi, &c.

Gregorius sanctissimus episcopus Gordii, &c.

Joannes sanctissimus episcopus Dibiæ, &c.

Euthymius sanctissimus episcopus Hypsæi, in eandem, &c.

Joseph sanctissimus episcopus Andræ, &c.

Zacharias sanctissimus episcopus Hierocaesareæ, in eandem, &c.

E

Dionysius sanctissimus episcopus Heliopolitæ, in eandem, &c.

Cyrillus sanctissimus episcopus Lesbi, &c.

Theophylactus sanctissimus episcopus Apollonidis, &c.

Constantinus sanctissimus episcopus Cretæ Rhodiæ, in eandem sententiam pronuntiavit.

Gregorius sanctissimus episcopus Radiopolitæ, &c.

Leo sanctissimus episcopus Arcadiæ, &c.

Nicephorus sanctissimus episcopus * Adriani, &c. * Adriani.

Radulphus in locum Dadychi in eandem, &c.

Christophorus

Christophorus sanctissimus episcopus Caesaraeae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Nicetas sanctissimus episcopus Melitae, &c.
Nicephorus sanctissimus episcopus Gordoniae, &c.
Leo sanctissimus episcopus Lindi, &c.
Iohannes sanctissimus episcopus Rhodiae, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Zelitidis.
Georgius sanctissimus episcopus Amorii dixit: Quemadmodum, et nobis datum est nobis quae ab hac sede sedet urbe Romae sancta, episcopo eiusdem sedis sancti patris, et omnium communis fidei in Christo ab Hadriano sanctissimo papa urbis Romae, & ad sanctissimos & pertinentes dominos nostros, & ad sanctissimos & universales patriarchas Constantinopolitanae, Antiochenae, et Hierosolymitanae sedis, conscripti, et circulo & in eandem, sicuti tenet & sentit sed et recipiunt, atque amant spiritum, venerantur & adorant homoousiae, venerandae & sanctae imagines: qui enim non sentiunt, aut confitentur, vel venerantur, anathema.
Constantinus sanctissimus episcopus Salonae dixit: Iuxta praedictus sanctissimus Hadrianus papa urbis Romae Synodica Litteras, in eandem, et dixit, adorat, & recipit sanctas & venerandas imagines, et eorum ecclesiae traditione: qui vero dissentiunt, anathema.
Nicetas sanctissimus episcopus Dadybrae, &c.
Theophilus sanctissimus episcopus Philadelphiae, in eandem, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus Adrianopolitae, in eandem, &c.
Iosephus sanctissimus episcopus Heracleae Ponti, in eandem, &c.
Gabriel sanctissimus episcopus Cretae, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus * Hierae, &c.
Nicephorus sanctissimus episcopus Claudiae, &c.
Leo sanctissimus episcopus Tyriaeae, &c.
Andreas sanctissimus episcopus Pancratiae, in eandem, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Nicaeae, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Pontianae, in eandem, &c.
Nicodemus sanctissimus episcopus Dadymae, in eandem, &c.
Georgius sanctissimus episcopus * Venandae, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Candybae, &c.
Stauracius sanctissimus episcopus Zenopolitae, in eandem, &c.
Leo sanctissimus episcopus Lamiae, &c.
Stephanus sanctissimus episcopus Cretae, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Cambae, &c.
Petrus sanctissimus episcopus Oyrenae, &c.
Iulianus sanctissimus episcopus * Phaliadae, &c.
* Alias locum eiusdem metropolis Tis, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Cydoniae, &c.
Basilius sanctissimus episcopus Thebae, &c.
Dorotheus sanctissimus episcopus Neapoleos, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Hierachae, &c.
David sanctissimus episcopus Iaffae, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Melitae, &c.
Sergius sanctissimus episcopus Vigilae, &c.
Iosephus sanctissimus episcopus * Mylae, &c.
Stauracius sanctissimus episcopus Acradae, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Sitanoeae, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Chonae, &c.
Michael sanctissimus episcopus Chersonesi, &c.
Paulus sanctissimus episcopus Valvae, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Pelagae, &c.

Christophorus sanctissimus episcopus Aulonae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Leo sanctissimus episcopus Eumaidae, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Tenedi insulae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Leo sanctissimus episcopus Samothraciae, &c.
Nicephorus sanctissimus episcopus Lemnae, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Argae, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Lesbiae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Leo sanctissimus episcopus Aloniae, in eandem, &c.
Michael sanctissimus episcopus Hypsipylae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Christophorus sanctissimus episcopus Prusae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Nicolaus sanctissimus episcopus * Phyae, in eandem sententiam pronuntiavit. * Syda
Theophilus sanctissimus episcopus Cimbae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Nicetas sanctissimus episcopus Angelopolitae, in eandem, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Cotyae, in eandem, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Modae, in eandem, &c.
Leo sanctissimus episcopus * Dociae, in eandem sententiam pronuntiavit. * Dociae
Dionysius sanctissimus episcopus Mocae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Theophilus oeconomus & locum tenens Ipsi, in eandem, &c.
Nicephorus diaconus Ici, in eandem sententiam pronuntiavit.
Iosephus diaconus Melitae, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Amphidae, in eandem, &c.
Epiphanius sanctissimus episcopus Pionae, &c.
Iohannes sanctissimus episcopus Philomelae, in eandem, &c.
Iosephus sanctissimus episcopus Sidae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Michael sanctissimus episcopus Pappanae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Theodorus sanctissimus episcopus * Sagalassi, in eandem, &c. * Apaliß
Silvanus sanctissimus episcopus Apamae, quae ad Cibos, in eandem, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Cibyrae, in eandem, &c.
Leo sanctissimus & locum tenens Sozopoleos, &c.
Mocianus sanctissimus episcopus Hagydae, in eandem, &c.
Nicephorus sanctissimus episcopus Polygae, in eandem, &c.
Leo sanctissimus episcopus Acidaliae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Moses sanctissimus episcopus Pisidiae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Theodorus sanctissimus episcopus Gerontocopolitae, in eandem, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Cibidissae, in eandem, &c.
Zacharias sanctissimus episcopus Tricomiae, in eandem, &c.
Adrianus sanctissimus episcopus Mistiae, in eandem, &c.
Eudoxius sanctissimus episcopus Lamae, &c.
Stephanus sanctissimus episcopus Philadelphiae, in eandem, &c.
Leo sanctissimus episcopus Sidyae, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Tiberiopolitae

Actio tertia.

Sanctissimus sanctissimus episcopus Antiochiæ, &c.
Sanctissimus sanctissimus episcopus Dioscoriadis, in eadem, &c.
Marcellus sanctissimus episcopus Nicopoleos, in eadem synodicam pronuntiavit.
Sanctissimus sanctissimus episcopus Calonetæ, &c.
Sanctissimus sanctissimus episcopus Debelti, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Bulgaropoli, in eadem, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Philippopoleos, in eadem, &c.
Sanctissimus sanctissimus episcopus Pythonis, in eadem synodicam pronuntiavit.
Michael sanctissimus episcopus * Diplopodii, &c.
Petrus sanctissimus episcopus Scopoli, &c.
Sabinus sanctissimus episcopus Gandri, &c.
Petrus sanctissimus episcopus Moschaei, &c.
Gabriel sanctissimus episcopus Argiæ, &c.
Leo sanctissimus episcopus Petrhani, &c.
Dorotheus sanctissimus episcopus Diocoen, &c.
Andreas sanctissimus episcopus Lemnopolis, in eadem, &c.
Leo sanctissimus episcopus Sebastiæ, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus Halicarnassi, in eadem, &c.
Leo sanctissimus episcopus Cornaloen, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Cretæ, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Hadrianopoli, in eadem, &c.
Sancta synodus dixit: Agnoscis illi, an de venerabilibus monachis pronuntiavit.
Venerabilis monachi dixerunt: Si ordo monachi, pronuntiatur a nobis ut eundem.
Sancta synodus dixit: Agnoscis illi, an de venerabilibus monachis pronuntiavit.
Sancta synodus dixit: Agnoscis illi, an de venerabilibus monachis pronuntiavit.
Venerabilis monachi dixerunt: Si ordo monachi, pronuntiatur a nobis ut eundem

Anatolius patriarcha dixit: Sed scribam synodum vulgatam esse, quo usque perfecta sit, quoniam episcoporum verbosa insufficientia pro eis omnes tamen hæc aperta demonstrationem non poterit fidem adhibendam. Sed de hac ut cognoscat sancta synodus, compendium quoddam sanctorum episcoporum contra Sergium patriarcha monachorum fidelis protestatur, ut nobis imperatorum verba recitet, cognoscat.

Sancta synodus inquit: Sic placuit.

Anatolius patriarcha dixit: Si ita hoc modo se habuerit, quid dicis pax ei?

Theodorus sanctissimus episcopus Cretæ dixit: Sicut sanctus rectator catholicæ ecclesiæ, ita et hæc synodus.

Anatolius patriarcha Tarsiæ dixit: Si non habet quilibetque istum episcopum verbera aut plagas vitæ Deum mereatur, quique poenitentiam patiatur, indignus ab episcopatu.

Sancta synodus ait: Indignus est.

Tarsiæ sanctissimus patriarcha dixit: Non degradandus ab episcopatu perfectus qualiter est.

Theodorus sanctissimus episcopus Cretæ, & quotquot alii erant religiosissimi Sanctæ episcopi, præterea Epiphanius diaconus & vicem agens Thomæ episcopi Sardiniæ, dixerunt: Quoniam synodus vocabulum ab Sanctis, in prima ecclesiastica: Dilectorum fratrum pacis mereliberorum episcopi, quandoquidem in synodo hæreticorum manus in suas immittunt episcopi.

Omnes religiosissimi presbyteri, laicum ut tantum ordinatio dicentibus, ait: Sancta synodus ex inspiratione Sancti Spiritus hoc sibi definit.

Tarsiæ sanctissimus patriarcha dixit: Verba Sancta non adhibemus dicta.

Sancta synodus dixit: Si quisquam habet quæ contra sanctam, sive tempore apud sanctam synodum intimentur: ut tandem cognita veritate, synodus hoc fiere de eo per suffragia determinet.

Gregorius episcopus Neocæsariæ dixit: Nemo mortalium non accidere potest de verbosis vel plagis aliqui dicta.

Sancta synodus ait: Hæc de cruci & non gradiamur.

Gregorius episcopus Neocæsariæ dixit: Neque vitam in regia plagis cruciat, neque solum in mare navigantes, hominem quisquam a me laesus est.

Sancta synodus respondit: Si hoc modo se habet, in proximum locum recipiamus.

Sabas venerabilis monachus & presbyter Sanctæ dixit: Videre quid agatur Archiepiscopi hæreticorum antiquissimum consilio fuit. Sicut autem Sabbatus nobilium partes Athanasium ad Rufinianum discipulis, hæreticorum antiquissimus illis fit, ut ad poenitentiam recipiantur.

Tarsiæ sanctissimus patriarcha dixit: Sed nominis verbum.

Constantinus episcopus Constantiæ, quæ est in Cypro, dixit: Sancta, quoque habent a patribus dicta, præterquam etiam synodi hæreticorum antiquissimo contestatione recepti sunt.

Iaonnes sanctissimus quidem dixit: Patres sacræ synodo divinitus congregatæ, Gregorium Nyssæ sacræ episcopum, qui synodo impia prævenit antiquissimus fuit, antiquissimum confessorem, quo ipse bonum bandum & propinam doctrinam confirmatus.

Iaonnes venerabilis presbyter & vicem agens ostendit dixerunt, dixit: Gratia Dei, quod nunc hæc ratio perfecta synodo fidelis, qui ipse repudiandum & anathemat hæc dictorum & imperatori fidelium, quique ipsi si judicio & verterunt ad novum.

Tarsiæ sanctissimus patriarcha dixit: Nostrum omnes hæreticorum, patrum hæc ratione Hagiosofiorum, nitidos dignitatis principem synodi facit, polliciatur autem inquiunt: sunt fit erga, permutatque, fidelium est.

Epiphanius sanctissimus diaconus vicem Cretæ, vicinum locum Thomæ episcopi Sardiniæ, inquit: Verum Iaonnes venerabilis nomen hæc perfecutus.

Tarsiæ sanctissimus patriarcha dixit: Atque hic quoque respondit se omnium perfectorum fidelis. Quæ vero Eudoxius hæreticus dixit: dominatum fecit, sed tamen divina fidelis gratia pacis pax libellos illuminatur.

Venerabilis monachi dixerunt: Totum quæ dicunt hæreticorum hæc tantum abominamur hoc.

Tarsiæ sanctissimus patriarcha dixit: Laudamus fervorem fidelium gratiæ vestræ, & in omnem & evangelicam traditionem erunt.

Sabas venerabilis monachus, pradia Sanctæ, dixit: Confortet Deus apostolorum nostrorum dominus, qui comprehendunt hæc synodicam ad mundum orthodoxæ catholicæ ecclesiæ, cum vocantur.

Sancta synodus dixit: Gloria Deo, & in sæculo sæculorum Iaus.

Tarsiæ sanctissimus patriarcha dixit: Sancta synodus jam antea definitum, revertere ab hæresi jam partem redimentem corripondere, nisi ab eis perdam excludatur, quæ ex hæreticorum dignitatis non epistolæ. Hæc igitur & nunc quoque infirmamus.

Sancta synodus respondit: Omnia hæc ipsum dicimus.

Iaonnes venerabilis presbyter, locum vicarius ostendit dixerunt, dixit: Quæ hæreticorum dicta sunt diversimodo, dicitur & nunc sunt.

Tyrus religiosus presbyter Romanus, nomen Iaonnes & Thomas Dei vicariorum presbyteri vicem agentes ostendit, dixerunt: Recipiamus fidelitatis.

Sancta synodus dixit: Hæc ipsum omnes jubemus, & in hoc consentimus. Et in suam fidem ecclesiasticam religiosissimi episcopi, videlicet Nicæni, Neocæsariensis, Rhodi, Iconii, Heracleopolis, Perinthiorum & Corpedi.

Sancta synodus dixit: Bene Deus orthodoxam indicat.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ, quæ est in Cypro, dixit: Quandoquidem in priori sancta synodi constitit, pulchrum non fieretur superstitiosum factum diligo habere sanctæ aliquantis illum accipere, confirmatum est, ut ex dominus quid in ea fuerunt fuerit. Habebatur autem in illa, fortes fuisse ut ad synodum eorum magnitudinem ab Hadriano sanctissimo papa urbis Romæ: gratiæ dum quatuor ut nobis sanctissimus patriarcha ab omnibus archiepiscopis. Atque hoc ut papa Romæ vocatus legimus & audivimus, quique in ea dicunt, congaudemus Deo ut ita quoque gratulatione vestram, illustrissimi pacis, ut & locum ab omnibus tabulis aliisque hæc sancta synodo legantur, ut regulamus idemque sentiant & doceant papa venerabilem, ab Tarsiæ hæc dictum patriarcha, propterea quia in omnibus dei plagis sunt episcopi.

Magnificentissimi duces & laici synodus dixerunt: Fiat secundum verbum gratiæ.

Iaonnes & Thomas Dei vicariorum presbyteri, & vicem agentes venerabilem patriarchæ

Actio decima.

tum, dixerunt: Si hæc facta secundo vidisset Sanctus, legisset quæ Ecclesiæ Christi Tertia quæ synodus ad pontifices et sacerdotes scripsit: dixisset, & vidisset, legerunt quoque et quæ ab Orientalibus scripta.

Sexta synodus dixit: Legantur.

Et lecti sunt Stephani venerabilis diaconi & notarii sunt quæ hoc modo sonant.

EXEMPLAR LITTERARVM AD summos sacerdotes et episcopos Alexandriæ, Alexandriæ, et sancte urbis, a Tarasio sanctissimo patriarcha Constantinopolitano missarum.

DOMINVS noster Deus, multis usquique quidem hominum vitam disposuit & gubernans, & omnia quæque vita utilia & eventuralia cum respexerit, tamque sine ipso solid subsistere nil, vasi & capiti nostri commisit sitis Doctore hominum Christum, & in religione ordinis hanc dicta atque laudanda, imperitibusque obliquos & mendacia irrigationem, talia quæ judicia (quæ nunc) adversantes idem videntes pollentibus imperatorum nostrorum pollicitum, omnem propugnaverunt, non sacrificiorum episcopicum & clericorum, abstinere coegit, ut ut monstrarent hominem salvatorem dominum, & sanctam obedientiæ carpentium illa tradiderit. Quamobrem contra sanctos vicos, velut patres colonos, ut nunc pestilentiam hæresis relinquentes, & pacem dedicant salutaris, & velut fontem, pacis vitæ pacibus nobis per mandatum Dei amoris infidet hortatur sacerdotes, & in hac temperantia fidelibus ut gubernantes, ut nobis in pacem voluntatem Christi Dei nostri nostra omnia impetrent. Et etiam vos istud non Nilum accidunt, quod non fecit, sed verbis designatur. Tropharum tuorum victoriæ cuique possumus, invictam vidimus victoriam. Neque quidquam nil, quod non hoc tempestatem vincunt, cum detrahunt & manipulis omnia contra nostrum Christum habemus, qui eum fidelem et mirabilem de tempestate potest. At nunc facta possumus. Ad illorum firmamentum nostrorum sunt, quæ dogmatum antiqua quidem observantia, sine vera apostolica traditione recitatis dei obscuri, in illi qui recent illumpsit, facilem ad omnia dicunt, ad omnia gradum, illa qui & ante non & multis temporibus nunc secundum gratia demolitione Dei, fidentiam repositione, velum ipsum est nobis hoc secum, & nos fabricant verbis, & mutatis nos fidei confessionem apud vos vestrum, quæ ab Spiritu sancto et in omnem veritatem, et cum omnem in suos orbis terræ: non a gaudiis & ordine eorum divina partibus nostris, a omnia angelibus dicit.

Credit in unum Deum patrem omnipotentem, & in unum dominum Jesum Christum Filium Dei & Deum nostrum, genitum ex patre ante omnia tempora et non factum, de in Spiritum sanctum dominum vivificantem, qui ex patre per Filium procedit, & ipsum esse de Domino Trinitatem sanctificabilem, ejusdem vivificantem & humanum & solus, compositum, universitatem, omnem opinionem, omnem principium, omnem divinum & dominatum, omnem imperium, potestatem, fundatum & authoritatem, in solus subsistentes individua divinitatem, & adoratione tantum: non ex imperfectis in solus unum in Deo, quemadmodum magnum Dei Dei sapientiæ: Secundum quidem longanimitatem patientiam, non a-

A dorandis prius vero omnipotentem autem omni Deum omnium visibilium & invisibilium factor & providentiæ. Confitetur & propter nostram salutem in extremis temporibus pacis causam a suam facilis Trinitatis nis Dei dominique nostri Jesu Christi et vita disposita & temporis ex quo Maria genitrice sanctissima sibi factum, ubique Christum sumptum nostrorum dispensatione, non* disjungit de unquam factus, sed in duabus naturis, unitatem manentibus, tamque duabus in illis voluntatibus & officiibus (Creatione pro nobis carne, sepulcrum & resurrexerunt, in cœlum ascendum, venturum judicare vivos & mortuos.

B Patris hæc nostrorum salvationem propter, & secundum unitatem & affectum nostrum restitutionem humanam fecit & nobis. Obstinatus immortalitatem indulsit in omnem nostra disposuit & semper virgini Mariæ, sanctorum angelorum, & sanctorum, gloriosum apostolorum, prophetarum, martyrum, confessorum & doctorum. Amplectitur omnes hæreses condemnatas impiorum, & omnes hæreses vendogmatizantes contra omnique sanctorum de patrum, Simonem dico, Manichæum, Marcionem, Paulum Samosatenum, & Sabellium, Arium, eorumque sectis dogmata docebat. Satis

C pro etiam sua sancta generalis synodus omnique divina doctrina. Primæ quidem, quæ definit patri consubstantialem, & neque fore principio fuisse filium, condemnantes impium Arium, Eunomium, Eudoxium, Demophilum post hos omnique vidit doctrine* Arium, & Sabellium: primitia autem omnes sectabat propagationem. Secunda autem doctrina eadem, quæ de hoc Deum esse Spiritum sanctum dominum vivificantem. Arium autem Macedonium, & omnes qui ab illo partibus fuit. Cum hæresis & Dei odio sunt. Apollinarium hominem plene de divinis eadem loquentem. Et ita cum eo, nunc nobiscum Jesum Christum, verum Deum nostrum, et Patre genitum, spiritus in omnem de hoc nostrorum et sancta disposuit semper virgine Maria in genitrice: & Nestorium hominis adoratorem, ejusque affectis, Diodorum, impium, & Theodorum, ejusque filium quadrupedum fabulam fictorum, & in Christo duas naturas perfectas confitentem, longe a nostra confessione propulsa. Quarta vero synodi capita hæc sunt, ex duabus naturis, et in duabus naturis unum esse sancta Trinitatem Christum Deum nostrum in carne propagatum: anathematizat autem Eunomium, Dioscorum, & omnem acephalos omnem nubem: cum his etiam Dei hostes Severum, & impiæ illum Julianum Helicarnassium, qui incorruptibile corpus dominum nostri affirmabant fabulatur. Quintam vero velut Spiritus sancti non hominis angelibus, quæ a nostra sunt compositum vestis impiæ hæresis impietatis, & divinum in illos hæresis repugnavit, Origenem dico, Didymo & Evagrio, quorum et hæresis magnifestantur. Sexta autem finito, quod ex duabus naturis Christum predicavit, dicit eum illi duas naturales voluntates & operationes in alterutro nostra, humanam scilicet & divina, affirmant: anathematizat autem eumque Cyrum, Sergium, Honorium, Pyrrhum, Paulum, & omnes qui eumdem dogmatis infidelem, velut Sodomitas et Gomorrhæos pabulum autem sortis propositionis, cuilibet habent. Kyrillum quoque

E fidem synodi capitis, non esse & divina doctrina edita, tradidique omnem tempus, precipue autem, ut qua eligerent apostolicam in pietatem

[illegible] religiosi, velut in corpore gerunt, eorum illum signum Christum Deum nostrum, per legis prescriptorum praeceptorum. Proprietas autem illa [illegible] & [illegible] figuratum, tamquam symbola de rebus [illegible] traditur, [illegible] ipsum [illegible] gratiam & veritatem per Iesu Christum [illegible]. Legis enim [illegible] hoc fuit, [illegible] autem non se [illegible] [illegible], nec se perfectos omnium [illegible] exhibebant; quemadmodum [illegible] qui [illegible] mundi [illegible], [illegible] humanam [illegible] a nobis [illegible], et ex hac [illegible] humilitatem [illegible] Verbi Dei [illegible] ad [illegible] [illegible], & ad [illegible] [illegible] [illegible]

Actio VII.

[illegible] Maximus dixit, quæ Deo hominibus data sunt, hæreticorum impietatem & impietatem confitemur. Illi enim, cum bella [illegible] & disputant: hæc autem hæreticorum & judæorum [illegible] quæ in [illegible] sunt, probantur. Nunc ostendamus [illegible] est [illegible]: [illegible] & [illegible] & [illegible]. Per quæque Dei quæ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] se hypostaseis contineri: Subsistentia enim illa est hypostasis. Quemadmodum enim ex divinorum verorum patet: dicunt est, naturam non esse in una & singulari deitate, Trinitatem esse in ut hoc incontrahit subsistentia: sic etiam Deitas nostra proprietas personis congeniunt, neque tres Trinitatis constituantur personas, quae sunt Pater, Filius & Spiritus Sanctus, alium praeter unum Deum agnoscimus. Ob hoc ergo nostra haeresis ex quibusdam divisiones, perdicantur, vel (ut verius dicamus) quae dicit id & cognoscitur.

Credimus etiam in unum ipsum Sanctae consubstantialem Trinitatem dominum nostrum Jesum Christum, *Deum de Deo, lumen de lumine, non factum, consubstantialem (in Graeco apostolico) in ea quae sunt Patris vere Dei nostri, per quem omnia facta sunt, quae in caelo & quae in terra.* Non pars erubescit consubstantialis & coequalis affectus, ita naturam tempus dans non dialogismus ob ea Sancta & immaculata, domina nostra deipara allegatur carne, animata anima rationabili & cogitantia: ob hoc a nobis mala, non tantum, sed opinatur per Spiritum Sanctum nata. Sic ex duobus constitutis progressus Dei Verbum, perfectus natus Dei Filius, alium profectus natus homo factus, non veteres naturam, neque phantasiae [illegible] dispositione factum, sed assumptam sancta virgine rationalem & incohatam carnem, & quae hoc Deipae id quod erat factum, natura formatum hypostaseos, incohatae, individua, non naturam dictam fuit in carne subsistentem natura, neque etiam subsistentia carnis ipsa in naturam divinam fuit. Deus enim natura immutabilis, in de natura unita in una Verbi Dei hypostasi, natura dicunt & divinam nostrum dicimus, visibilem & invisibilem, mortalem & immortalem, vedere mente * delingunt, perfectum Deum & perfectum hominem, perfectumque dicimus naturae divinam, & in duabus perfectis & naturalibus & rationalibus adoramus. Non enim operatus est divina, neque tantum hominem, sed natura ex Filio Dei & homo Homo vere Deus factus. Reverendi homines, confessione, propter nostram salutem crucifixum, & mortuus in carne gustatis infernum etiam dolore in sepulcro triduum, colligatum a mortuis propria divina potentia, deprehendisse infernum, & eos qui a principio rapuit tenebrosos, libertatem, in valorem introduxisse, & a dextera patris sedentem, venturum, patrum repromittentem vivorum ad apostolos, in secunda praesentatione judicium vivos & mortuos. Confitemur omnia de a mortuis in natura dei per verbum orthographice confitentes, & omnium qui vivunt, sive bona, sive mala, et judex Dei nostri Jesu Christi judicio verbum & vitam aeternam vivantem, neque finem habituum. Tabernaculum autem & ea omnia amplectunt & amantes sed humana & animalia spiritalia, quae in spiritu tantum refundit cocta omnia, tendit quae in diversis locis & temporibus humana, congregata sunt, quae tunc omnes excellentes omnium sic, quae sunt sub sole, aeternis praedicant, earumque ordo & a Deo inspiratus dogmatibus sapiens confirmat, opinantes quae ipse opinatur, inopinatus ea quae illi inopinata.

Et primis quidem in Nicaea congregata trecentorum decem & octo patribus, propter Ario, impugnantes verbum hanc fidem extendunt, ipsi-

A quae incomprehensibilem. Neque enim quod fidelium capere nemo valet & incomprehensibilem dicimus, parum eum cognoscere dicimus: sed ea quae ratione praedicantur, eorum per illuminationem cognoscere in illud quod sunt, praedicantes. Eumdem etiam vidimus omnes qui eum illo eunt ejusdem sententiae. Haec ergo sunt fortitudo confessionis nostrae fidei Christianae, ut unda secula in parte subsistentia, & hypostasi, ante tempora Dei dictum generatum, proprietas Patris consubstantialem, & sanctum quoque Spiritum. Atque hoc per symbolum, ita vidimus fidem confessi est.

Secunda vero in Constantinopoli conventione sanctorum quinquaginta patrum, congregatis est contra [illegible] Macedonium, & eos qui spiritum ejus Sanctum Dei colebat Sanctorum. Hic fortis fraudes Spiritus sanctum dicere & dedicerit vanta, dedicerit ea Patre unus tempore & proprietas Spiritum Sanctum ejus Filio subsistit: proconsul Patri & Filio consubstantialem, coadunatum & coniugatum: Ea vero qui blasphemant subsistere in patrem, vidit non fuisse proceditur, carnalibus subsistere dicuntur. Sed & eum hoc reliquum Apollinarius, qui in Syrorum, hominem sine mente, qui dicunt blasphemantes.

C Tertia, quae in Ephesi prior et decimum patrum conclave. Nobis ergo hominem sensum fidelis & abiecta, ipsique affectus in proprietate dicunt: ille enim est propriis fidelis fidelis, alium vero Sancta Dei verbum, alium vero ex virgine pro nobis fuisse intervenum natum est. Ob id verumtamen confidimus et Trinitas quantum potuimus superadvenit incomprehensibilem nostrae Dei Christi natura in duas hypostases, vocantes nomen hoc novum, hoc est, deipara, neque ille adunatus per eo Sanctum, id est, Christum, fabulantes, sed verum repudiantes sunt vere Dei matrem, quod partum & non partum singulum quidem mortuorum & fortitudo naturae superiorum, gloria & splendor mundum. Hoc igitur [illegible] D [illegible] inconcussum patrum sunt hoc non [illegible] [illegible], dialogus conspicuus, [illegible] magni plene certitudo est, nomen in pace filium nostri Jesu splendorem, & in eximium complectitur et immaculata virgine deipara Maria nullum vacuum habuerunt infinitum. Ego enim dicunt patribus Dei & perfectum hominem, ipsum filium Dei praedicant, hoc est, nomen & filium & Christum & dominum. Simplicem autem nomen natum verbi Dei incarnatum, quod indicat dicunt natum secundum hypostasim assumptam. Infinitum enim propriae dei, & secundum veritatem, filiatum Mariae [illegible], locum, deipara.

E Tertiae & ea quae in Calcedona celebrata est Synodus, in qui trecenti patres eximium haereses, quae Christi dicit nostri confundit, fabulantes: ipsum fuit primum infinitum Eutyches per subjectorum indicat, cuius erroris dicit natura Christi incomprehensibilis in unum, unum tantum naturam in duabus naturis, compositam praedicant provocantes. Hic Dioscorus fabulam dicit hominem commutationem & adunationem naturae, hominem deipara [illegible], & veritatem hoc [illegible] est. Sed hos duos confituperat Synodus libertatis, unum vero quae dicunt [illegible] [illegible] [illegible], ipsique patrum subjecit: dum ea

[illegible] Christi [illegible] Deitatis naturæ, sive substantiæ, incommutabiliter, non commutabiliter in ipsa ipsa hypostasi unitæ, quæ circa ipsa: perfectam etiam ipsam in divina & humanitatis natura, et duabus de in duabus naturis consistere. Prorsus hæc Nestorii quoque fidei, illud dogmatizantis, ipsumque adeo & qui dogmata illius fabricantur, abominantes.

Deinceps & quæ congregata Synodus est in Constantinopoli [illegible], et Sergium, quatuor sapientes contra episcopo confitentes. Hæc, Spiritu Sancto dante, priscis quorum Synodus condemnavit, pellicit et horum dictis acquiescentes, eximiis Arium, Nestorium, Eutychen, Theodorum Mopsuestenum, hominesque omnium blasphemias. Porrosque Origenem, Evagrium, Didymum, omnesque fabulas & commentis omnes prodigiosa varietatem: Adhuc epistolam, quæ Ibæ capitulum nomine et Marii Persæ circumferunt: Ita adhuc Theodoreti commentarii, quæ contra recta fidem Cyrillo conscripta sunt.

Polliceor Sancta Synodus, velut dictum est, et divinorum & sacrorum sanctorum patrum, in regni coronæ hæresis [illegible] dictis: in qua congregata existens, eos, qui duas dei pro solitarum & operationes, in Christi Dei nostri, [illegible] regnum, & nam voluntatem, [illegible] operationem, [illegible] & humanitatis conclusent, anathematizant cum eorum Sergium, Pyrrhum, Petrum, Cyrum, Honorium, Theodorum, [illegible] Pirrhum, [illegible] Polychronium & [illegible] [illegible], [illegible] conclusorum, conclusent, et conclusent [illegible] & operationem divinam Christi [illegible]. Nam si (et quidem [illegible]) [illegible] & [illegible] humanam Christi [illegible], non potuisset fieri in humanitate [illegible]: Ipsam duas voluntates & operationes [illegible] Christi naturæ, et [illegible] [illegible], apostoli, [illegible] et magnum [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Hic itaque sita [illegible] quæ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] A
[illegible] dicitur, [illegible] dicitur, [illegible] dicitur, [

Actio Tertia.

sanctissimus patriarcha Tarasius sanctissimus episcopus adorans episcopique his consentiens subscripsi. Qui vero diversis locutus, anathemate tenetur.

Nicolaus venerabilis monachus, pariter consentiens quæ supra apparent, locum vicarius metropolitæ Tyrorum, pro eorum subscripsi.

Gregorius sanctissimus episcopus Nicæ, consentiens Libris de adorationibus antiquitatis ad sanctissimum & universalem patriarcha Tarasium scilicet adorantes, & recipiens venerandas eulogias sanctorum imaginum; qui vero non consentiunt hæreticis, anathemati subjacent.

Theodorus sanctissimus episcopus Cretæ dixit: Quibus propriis plenis sunt habitis, laudans eorum orthodoxa fide bonis splendidis. Mentes tua sic ill. Libris pro hæresi quas sanctissimus patriarcha Tarasius ad eremum orthoprisque direxit, & multis quas ill. sanctissimi patriarchæ Tarasius orthodoxus patriarcha Novæ Imperatricis urbis Constantinopolitanæ Romæ mediterranæ, eremo vicinis scribit, cum in illis videant contrarias orthodoxæ fidei & divinorum patrum sententiis contrarias. Dic id ipsum etiam tertiæ cum Spiritu, recipiens & venerabiles sanctas & universalis imagines. Septimam autem synodum fidei in appellantes, quæ tamen hæc prædicatur esse, cum omnibus qui hæc adversus anathemate devovens.

Anastasius sanctissimus episcopus Nicopolitanus dixit: Spiritu divino Cum adoramus, confitemur & pariter venerandum Libros sanctissimi & universalis patriarchæ Tarasii, & ad illos quoque recipiens ab eorum, adversus his, & non in illorum vita in tantum divinorum patrum Libros, tradidique & venerandas imagines venerantes habentes, confitemur sic, vero qui his non sentiunt, anathemate vincunt.

Ioannes sanctissimus episcopus Euripo dixit: Quemadmodum convenient, ut illos sanctissimos, ita & illos venerandi Libros. Convenientes sunt & cum reverentiam Libros sanctissimi patriarchæ Tarasii sanctissimi & universalis patriarchæ quinti ad eremum sanctissimum patriarchæ orientis, & recipiens eorum ad eremum patriarchæ orientis sanctissimum Libros Synodicos, & ac thesaurum Libros, recipiunt hæc Libros adhibere, eadem credo, & venerandas imagines veneror & adoro, simpliciter hæc catholica & orthodoxa fide & vivificæ crucis, & ipsumque Christi unione imagines ejus. Qui vero parvum hoc aliter sentiunt, eos anathemate prosecuti.

Gregorius sanctissimus episcopus Neocæsareæ in eundem consentiens pronuntiavi.

Basilius sanctissimus episcopus Sidæ in eundem consentiens pronuntiavi.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrræ, &c.

Leo sanctissimus episcopus Rhodi in eundem consentiens pronuntiavi.

Eulogius sanctissimus episcopus Laodiceæ, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Selendæ in eundem consentiens pronuntiavi.

Nicolaus sanctissimus episcopus Amisi in eundem consentiens pronuntiavi.

Theodorus sanctissimus episcopus Mitylenæ in eundem consentiens pronuntiavi.

Nicetas sanctissimus episcopus Chalcedonis in eundem consentiens pronuntiavi.

Michael sanctissimus episcopus Synnadæ in eundem consentiens pronuntiavi.

Leo sanctissimus episcopus Iconii, &c.

Georgius sanctissimus episcopus Filetæ, &c.

Constantinus sanctissimus episcopus Petræ, &c.

Theophylactus Dei sanctissimus episcopus locum agens metropolitæ Tyrorum, in eundem consentiens pronuntiavi.

Leo sanctissimus episcopus Capadoc, &c.

Christophorus sanctissimus episcopus Pisidiæ, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Cretæ pronuntiavi in eundem consentiens.

Manuel sanctissimus episcopus Antiochiæ Thraciæ, in eundem consentiens pronuntiavi.

Marianus sanctissimus episcopus Thessalonicæ in eundem consentiens pronuntiavi.

Cyrillus in locum sanctissimi episcopi Corinthi, in eundem consentiens pronuntiavi.

Theodorus sanctissimus episcopus Sardis in eundem consentiens pronuntiavi.

Ioannes sanctissimus episcopus Tarsi in eundem consentiens pronuntiavi.

Georgius sanctissimus episcopus Sardorum, &c.

Gerbicus sanctissimus episcopus Mediolani, &c.

Eulogius sanctissimus episcopus Apamæ Bithyniæ, &c.

Petrus sanctissimus episcopus Laodiceæ, &c.

Ioannes diaconus & locum tenens Apostolicæ sedis, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Patarorum, &c.

Ioannes sanctissimus episcopus Arcadiopoleos, &c.

Stephanus sanctissimus episcopus Silimnæ, &c.

Sabinus sanctissimus episcopus Eleæ, &c.

Constantinus sanctissimus episcopus Leucadis, &c.

Epiphanius sanctissimus episcopus Milos, &c.

Nicetas sanctissimus episcopus Tricomiæ, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Tarsiæ, &c.

Christophorus sanctissimus episcopus * Adrianopolis, &c. * Adrianopolis.

Ioannes sanctissimus episc. Mediolani, &c.

Theodorus sanctissimus episc. Carthaginis, &c.

Leon sanctissimus episcopus Cos, &c.

Basilius sanctissimus episcopus Nicæi, &c.

Ioannes sanctissimus episcopus Apamæ, &c.

Ignatius sanctissimus episcopus Prusæ, &c.

Theophylactus sanctissimus episcopus * Cypsilon, &c. * Cypsilon.

Theodorus sanctissimus episcopus Trapezunti, &c.

Stephanus sanctissimus episc. * Sagaiæ, &c.

Georgius sanctissimus episcopus Nicæ, &c.

Georgius presbyter, locum tenens Nicopolis, in eundem consentiens pronuntiavi.

* Leo sanctissimus episcopus Melitenæ, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Adanæ, &c.

Cyriacus sanctissimus episc. Dyrrhachii, &c.

Galatas presbyter locum Magni, &c.

Theodorus sanctissimus episcopus Nyssæ, &c.

Georgius sanctissimus episc. Constantiæ, &c.

Sergius sanctissimus episc. * Cyrillæ, &c. * Cilla.

Constantinus sanctissimus episc. Mathanorum, &c.

Georgius sanctissimus episcopus Rodiæ, &c.

Ioannes sanctissimus episcopus Nyssæ, &c.

Basilius sanctissimus episcopus Magnesiæ quæ est juxta Maeandrum, in eundem, &c.

Theophanes sanctissimus episcopus * Colonæ, &c. * Colonia.

Leo sanctissimus episcopus Algiæ, &c.

Nicolaus sanctissimus episc. Ergasiæ, &c.

Lycodes sanctissimus episcopus Eudiæ, &c.

Theophy-

Theophylactus sanctissimus episcopus Ioppes, A
pro se eam sanctissimam pronuntiavit.
Theophanes sanctissimus episc. Lydæ, &c.
Symeonis sanctissimi episcopi Caesar. &c.
Cosmas sanctissimus episcopus Diospolitanus, &c.
Obiterius sanctissimus episcopus Lydæ, in eandem sententiam pronuntiavit.
Petrus sanctissimus episcopus Petrae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Basilius sanctissimus episcopus Pergæ, in eandem sententiam pronuntiavit.
Marianus sanctissimus episcopus Antiochiæ, &c.
Basilius sanctissimus episcopus * Amaseni, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus Adi, in eandem sententiam pronuntiavit. B
Leo sanctissimus episcopus Phoenicæ, &c.
Nicephorus sanctissimus episcopus Gangrenorum, in eandem, &c.
Constantinus sanctissimus episc. * Agani, &c.
Theogenes sanctissimus episcopus Sinis, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus * Paralii, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus Pardi, &c.
Michael sanctissimus episcopus Colloporum, in eandem, &c.
Leo sanctissimus episcopus Mediyn, in eandem sententiam pronuntiavit.
Theophylactus sanctissimus episcopus Chamapolitanus, in eandem, &c.
Thomas sanctissimus episcopus * Dorei, &c. C
Gregorius sanctissimus episcopus Theodoropolitanus, in eandem, &c.
Salomon sanctissimus episcopus * Chalcidon, in eandem, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus Erythri, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus Lamiaci, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Ioannidiacus, in eandem, &c.
Stephanus sanctissimus episcopus Sycomiac.
Gregorius sanctissimus episcopus Dorium, &c.
Hierotheus sanctissimus episcopus Iconopolitanus, in eandem, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Heliopolitanus, in eandem, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus * Tyrannorum, in eandem, &c. D
Nicetas sanctissimus episcopus * Nicaenus, &c.
Petrus sanctissimus episcopus Aspronensis, &c.
Syrethus sanctissimus episcopus Cyzici, &c.
Syrethus sanctissimus episcopus Anchialopolitanus, &c.
Eulalius sanctissimus episcopus Iconii, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Cretæ, &c.
Basilius sanctissimus episcopus * Tyrannorum, in eandem, &c.
Alexandrus sanctissimus episcopus Adrianopolitanus, &c.
Michael sanctissimus episcopus Melenopolitanus, in eandem, &c.
Silvanus sanctissimus episcopus Adrianopolitanus, &c. E
Theodorus sanctissimus episcopus Gerasenus, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Adrianopolitanus, &c.
Leo sanctissimus episcopus Pamphil., &c.
Simeon sanctissimus episcopus Oxiae, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus Lampsaci, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus Ili, &c.
Leo sanctissimus episcopus Tyrodiae, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Abydi, &c.
Anastasius sanctissimus episc. Tripolitanus, &c.
Leo sanctissimus episcopus Tyrodiae, &c.
Stephanus sanctissimus episcopus Sidae, &c.
Symeon sanctissimus episcopus Aradae, &c.
Sergius sanctissimus episcopus Selae, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus Perseomaranorum, in eandem sententiam pronuntiavit.
Nicetas sanctissimus episcopus Sirbon, &c.
Basilius sanctissimus episcopus Lipsiae, &c.
Theophanes sanctissimus episcopus Mitylenae, in eandem, &c.
Michael sanctissimus episcopus Sinaenorum, in eandem, &c.
Agathius sanctissimus episcopus Philadelphiae, in eandem, &c.
Michael sanctissimus episcopus Tyrodiae, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Gordi, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus Dalisci, &c.
Eulalius sanctissimus episcopus Hierapolitanus.
Ioannes sanctissimus episcopus Aulisci, &c.
Zacharias sanctissimus episcopus Hierocaesariae, in eandem, &c.
Dorotheus sanctissimus episcopus Heliopolitanus, in eandem, &c.
Cyriacus sanctissimus episcopus Lopiae, &c.
Theophylactus sanctissimus episcopus Apolloniadis, in eandem sententiam pronuntiavit.
Constantinus sanctissimus episcopus Cotiaeae Bithyniae, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Bithynopolitanus, &c.
Leo sanctissimus episcopus Aedae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Nicephorus sanctissimus episcopus * Adramyt., in eandem, &c. * Adrumetinus.
Basilius sanctissimus episcopus Dorylei, in eandem sententiam pronuntiavit.
Chariopolitanus sanctissimus episcopus Cerdaeae, in eandem, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus Mediae, &c.
Nicephorus sanctissimus episcopus Sardolibali, &c.
Leo sanctissimus episcopus Lisiae, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus Fortunae, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Cotiae, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Sinopes, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Siliaeae, in eandem, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus Dioscadae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Theophanes sanctissimus episcopus Pisidae, in eandem, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus Adrianopolitanus, in eandem, &c.
Ioannes sanctissimus episcopus Heracleae Pontica, in eandem, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Cretae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Nicetas sanctissimus episcopus * Kuteni, &c. * Cotiaei.
Nicephorus sanctissimus episcopus Claudiopolis, &c. * Bithyniae.
Leo sanctissimus episcopus * Tyrodae, &c. * Tyrgaeae.
Anastasius sanctissimus episcopus Paramaliae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Georgius sanctissimus episcopus Nicae, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Pontiae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Nicodemus sanctissimus episcopus Dulgiae, in eandem sententiam pronuntiavit.
Georgius sanctissimus episcopus * Vetusti, in eandem, &c. * Vetusti.
Constantinus sanctissimus episcopus Cotiae, in eandem, &c.
Symeon sanctissimus episcopus Zenopolitanus, in eandem, &c.

Leo sanctissimus episcopus Lemnos, &c.
Stephanus sanctissimus episcopus Cretæ, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Cretæ, in eadem sententiam pronuntiavit.
Petrus sanctissimus episcopus Chyrrhoi, &c.
Joannes sanctissimus episcopus * Pisidiæ, in eadem sententiam pronuntiavit.
* Abbas Illius monasterii metropolis Tri, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Cyprius, &c.
Basilius sanctissimus episcopus Thebarum, &c.
Dionysius sanctissimus episcopus Neapolis, in eadem, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Hierachi, in eadem, &c.
Divus sanctissimus episcopus Isli, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus * Mydaei, in eadem, &c.
Stephanus sanctissimus episcopus Vaphaei, &c.
Joannes sanctissimus episcopus Mylos, &c.
Stauracius sanctissimus episcopus Sidon, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus Sardianorum, in eadem, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Climatos, in eadem, &c.
Michael sanctissimus episcopus Constantiæ, in eadem, &c.
Petrus sanctissimus episcopus Valentiæ, in eadem, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Petrarum, &c.
Christophorus sanctissimus episcopus Antiochiæ, in eadem sententiam pronuntiavit.
Leontius sanctissimus episcopus Eumeniæ, &c.
Gregorius sanctissimus episcopus * Tomarii Ferrariæ, in eadem sententiam pronuntiavit.
Leo sanctissimus episcopus Tyrnopolis, &c.
Nicephorus sanctissimus episcopus Limbori, in eadem, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Argos, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Lacedæmonis, in eadem, &c.
Leo sanctissimus episcopus Alcos, &c.
Michael sanctissimus episcopus Hierapolitanus, in eadem, &c.
Christophorus sanctissimus episcopus Pisidiæ, in eadem, &c.
Nicolaus sanctissimus episcopus Phrygiæ, &c.
Theophylactus sanctissimus episcopus Cyzici, in eadem, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus Angelopolitanus, in eadem, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Corysi, in eadem, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Medaei, &c.
Leo sanctissimus episcopus Bononiæ, &c.
Dionysius sanctissimus episcopus Mori, &c.
Theophylactus monachus & locum tenens ipsi, in eadem sententiam pronuntiavit.
Stephanus delegatus Iris, &c.
Joannes delegatus Bononiæ, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Andidon, in eadem, &c.
Epiphanius sanctissimus episcopus * Pisidiæ, &c.
Salomon sanctissimus episcopus Pelomedi, &c.
Joannes sanctissimus episcopus Sibiri, in eadem sententiam pronuntiavit.
Michael sanctissimus episcopus Tyrrhenii, in eadem sententiam pronuntiavit.
Theodorus sanctissimus episcopus * Argiadi, in eadem sententiam pronuntiavit.
Salomon sanctissimus episcopus Apsoriæ, quæ est Cibori, &c.

Constantinus sanctissimus episcopus Cretæ, in eadem sententiam pronuntiavit.
Leo monachus & locum tenens Sanctissimi, &c.
Maximus sanctissimus episcopus Magydos, in eadem, &c.
Nicephorus sanctissimus episcopus Philogenii, in eadem, &c.
Leo sanctissimus episcopus Andidon, &c.
Marcus sanctissimus episcopus Pracanos, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Germanicopolitanus, in eadem, &c.
Eudoxius sanctissimus episcopus * Cimiaeorum, in eadem, &c.
Zacharias sanctissimus episcopus Tiberiopolis, in eadem, &c.
Sabinus sanctissimus episcopus Mediaeorum, in eadem, &c.
Eustathius sanctissimus episcopus Lemnos, &c.
Stephanus sanctissimus episcopus Philadelphiæ, &c.
Leo sanctissimus episcopus Selymbrii, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Tibiaeopolis, &c.
Joannes sanctissimus episcopus Alonos, &c.
Eulogius sanctissimus episcopus Dionysiopolis, &c.
Marcus sanctissimus episcopus Nicopolis, in eadem, &c.
Eudoxius sanctissimus episcopus Delti, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus Polycopolis, &c.
Georgius sanctissimus episcopus Philippopolis, &c.
Sabinus sanctissimus episcopus * Pedaeorum, in eadem sententiam pronuntiavit.
Michael sanctissimus episcopus * Pamphyliæ, in eadem, &c.
Eulogius sanctissimus episcopus Sarepti, &c.
Salomon sanctissimus episcopus Gortinii, &c.
Petrus sanctissimus episcopus Mantinii, &c.
Gabriel sanctissimus episcopus Argos, &c.
Leo sanctissimus episcopus Portiani, &c.
Dionysius sanctissimus episcopus Dolopum, &c.
Andreas sanctissimus episcopus Lacedæmonis, &c.
Leo sanctissimus episcopus Sebastiæ, &c.
Nicetas sanctissimus episcopus Halicarnassi, in eadem, &c.
Leo sanctissimus episcopus Corydalos, &c.
Theodorus sanctissimus episcopus * Cremnos, &c.
Constantinus sanctissimus episcopus Halicarnassi, &c.

Scripta eorum sanctissimorum episcoporum & venerabilium monachorum exhibuerunt: Vaganti hæc quæ per gratiam Christi veri Dei nostri, & divinam imperatorum sollemnem decretum, congregata ad synodum, propter relationem, quam ab Adriano sanctissimo papa veteris Romæ ad imperatorem Christianissimum nostrum, & ad nos, & ad omnem & sanctissimam patriarchalem Thronum ad universalem synodum nostra hoc (quod ob rem locutus, quæ a sanctissimis patribus in verbis ad hunc modum prolatis permanebat dubitatio fuit, quomodo fieri oportet in eadem dissentiam, sed convenientes, gaudio & lætitia plenissime pertractantes, ratione dictorum sanctorum sapientiam & amplectentes, & venerandis imaginibus sumus honorandas.

quæ contra Deum & Sanctos, & contra Ecclesiam & divina canonica, quæ ab vna Sancta, & catholica, & apostolica Ecclesia Dei nostri Iesu Christi Dei nostri, Filii ab Patre ante omnes sæculorum ordinata, & ab omnibus sanctis & sanctorum Ecclesiis, & omnibus Christianis, & omnibus Sanctis, & omnibus Sanctis, & omnibus Sanct

a fundamento usque ad superiora circulum.

In epistola ad Hilarum.

Hilar. *Ipsum habebat et quidem eisdem prius habebat [illegible] ad [illegible] [illegible] Ipsorum habebat [illegible] [illegible] [illegible]

pecunia, indeterminate incerta, dicentes, non A
tam gladio obtruncatos gaudet, quam etiam ab
eadem disciplina, pariter gladio extra ipsam corpus propemodum arripiunt, cum illum dicunt non a fidei detrimento.

Cirillus dicit dicentes: Miranda est, potuisse ita patientem fidei patientem, et Deum.

Basilius sanctissimus episcopus Assyriæ dixit: Frequenter bonum quod bonorum legit, sed abiit: poliquam autem eum pictura expressam vidit, flevit.

Joannes venerabilis monachus, locum reverentiæ commendatus, dixit: Si nunc doctori Ecclesiæ pictæ pipetit adorantes & laudantes, quomodo non tu ipsum & idolum adoratum & commendatum abiisti?

Sacra synodus dixit: Vanus in laude habuisse Abrahæ reducat, et quare tacuit.

Theodorus sanctissimus episcopus Cæsareæ, dixit: Si beatus Gregorius vigilantissimus ad divina miraculo, inspecto Abrahæ hospitio dixit: quanto magis unanimes dicimus nobis Sola Christi, non Dei nostri, a nobis inspecta, ad laudanda & admiratione contemplantes non adhorantes?

Sanctissimus patriarcha dixit: Nemo te non hæreticus habuisse, et dominum & non idolum esse affirmat.

Sancta synodus dixit: Mirabile in ea divinitatis humilitatis, quæ pro nobis humo fidelis est, inspicere.

Stephanus venerabilis cartarius, & diaconus, C
& referendarius, legit: S. Cyrilli episcopi Alexandriæ epistola ad Acacium episcopum S. Theodoreti, de malorum depulsione, quæ inscribitur Liber, quæ a nos hodierno die factus dicuntur, habet valde gratiæ sunt. Et post modum: Dominus ignis, quod nubes & figura lucis, non vidit; quoniam pulcra, ad contemplandum videntes incipit opus pulcra. Videbat autem erubescit in tabula, pingentem primo charactere exhibuit; quibus id depingebatur fuerunt colores, non tantum pulcrioribus pulcrum apparebit. Et post alia: Scripturæ autem est in illis de mundi creatione: Et factum est post verba ista, tentavit Deus Abraham, & dixit ad eum: Abraham Abraham. At ille respondit: Adsum. Ait ille: Tolle filium tuum unigenitum, quem diligis, Isaac, & vade in terram visionis, atque ibi offerto eum holocaustum super unum montium, quem monstrabo tibi. Surgens Abraham de mane contulit, stravit asinum suum, duxit secum duos puerorum suorum, et filium suum, cumque vidisset locum quem ei ostenderat Deus, ait ad suos quos præceperat ei Deus: Ite autem cum asino illuc usque, vadit locum procul, adoremus ad patrem suum. Sedete hic cum asino, ego autem et puer ibimus usque properantes, postquam adoravimus, revertemur ad vos. Tulit quoque ligna holocausti, et imposuit super filium suum suum: Ipse vero portabat in manibus ignem & gladium, et profecti sunt ambo simul. Et paulo post: Et adjecit Abraham altare, et adjecit ligna, cumque ligasset pedes filium suum, posuit eum in altare super ligna ignem, extendique manum, et arripuit gladium, et mactaturus filium suum. Nunc igitur quæsitum est, cur ingressus est, quomodo autem hanc de Abraham historiam in tabula depingere? nam in ista omnia quæ dicta, in pro pueris, et in duobus multimode conflatum? dum autem manus adhuc in altare, ellumpta dextra & pueros, duodecim eorum fabula pannibus; nunc vero, ubi altrum tum, formatis judicat manum, amovetque ignem ipsum Isaac, adjuncto gladium & ignem. Rursus in alia loca, sed tamen in specie altera: Adhibitorum eum in ligni ligando, arripuit ipse Genesis.
dextrum gladio, et puerum immolavit. Non autem erat aliud aequa altare Abrahæ. Diversa enim in locis pictura sæpe ista, usque pictura traditione vendita opera fundatur fidei tradunt. Non enim commendat, cum eam modo dicunt conformandum artificium, in aliquo idolum adoratur.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ, quæ est in Cypro, dixit: Et de beatus Cyrillus consulta cum divo Gregorio Nysseni dixit.

Cotinus notarius & exhibitor legit: Ex epistola S. Gregorii theologi, & ex sermone de veritate, cujus initium.

Non est idolum aliud exhibere, Hoc est, Deum contemnere, ambiendum primum Deum.

Nisi Polemon mihi tandem
Res mere hoc mulierum verba, dixerit:
Hic primo erat utique non fidelis,
Tum ipse valde relapsus fuerat:
Sed postquam amore Deo se accepit,
Continuum nullus non erat fidei amorem,
Ac prudentem abjecit, ac frigidus; consilium
Ipse adeo affidendo rebus ipsi spectat,
Et prudentem potest capere dum fulcrum mirum.
Sicut conspectus aliquis ad se venerit mercurius
Illa vero ab prope longe pervenisse,
Et quo in imagine Polemon profecerit,
Deficit illa, (erat autem venerabilis)
Spiritualis velle, non carnalis,
Et virtute fruentia pulcra.

Basilius sanctissimus episcopus Assyriæ dixit: Beatus Gregorius pater divinus mirandum laudemque Polemonis, colligens.

Sanctissimus patriarcha dixit: Nemo contemnere et adorare est, nisi cum Polemonis imaginem Gerrum ridiculi, ab impudentiam non dedicatur.

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii D
dixit: Mirabilia illa imago, & digna contemplatione, quæ mulierum a delicatione pudicitiæ videbatur.

Georgius diaconus & notarius sacri patriarchatus legit: Ex monitis de mulieribus imaginis Sancti Ioannis, de papam episcopi Sardinorum, cujus initium: Quod habuerunt non contemnere pictum dicuntur Scripturæ. Et paulo post: Hæc sabbatum Sanctum erigunt, ut ipsa velut ratione, dominum illorum est, et humanum compositum pulcrum dicuntur, quibusque gratiam sacra fidelis, Retum Christo vivit. Cum autem sabbatum sanctum omnino erigitur, quodquid habebat relqui, Christo applicat.

Sanctissimus patriarcha dixit: Quomodo mordacem colloquium dispulsa imaginem Christo affigunt, rodent modo & hæreticorum dicunt.

Basilius sanctissimus episcopus Assyriæ dixit: Quomodo non prohibet imagines, non recipit eaque eas.

Thomas venerabilis monachus monasterii Lucas adjecit, dixit: Liberum beati Abrahæ episcopi affirmo, de libro hunc sumpto, et jubet, legendum trado.

Similia sunt dixit. Legatur.

Constantinus venerabilis diaconus & notarius legit:

Actio VI. Anno

dum Adhuc episcopi Amadei epistolæ in Septimum monachum.

Nupers, inquit, Dominus habebatur in manu vehementissima flammarum, Erat autem locus dicti, in quo Abbatem cum suis fratribus commorantibus vestis subitaneis autem accidit, & fortissimam desuper sedit, ardent in ignem de cœlo ab subitaneis, quo ardent, disperdunt, consumunt, sed dormit quidem. Ignis autem ardens, postquam in domo cum fratribus aliquot disperdit ambulatio, illuc ire in Dei templum ubi de pro tempore cum recipit. Hic autem cum venisset, ambulavit in ora ex parietibus, in qui picturam quandam contemplant sunt, quæ non desperdunt. Deinde Sapientissimo dicit artificium, ut aliquis eorum qui pictura plurimum dignitatis consideraret, non alius plangere videbat, ac si vivus fuisset mortuus. Abscissa autem, & volutantibus adhuc sed picturam obtulit respiciens; quia. Non enim non evaluit illi, pictoribus colores pigmentis habentes. Multos quidem sancta, virginem, Dei calitatem fuit dedicavit, Imperatorem ipsum vocant. Cum autem tyrannus aliquando pro hominum ad eorum respexit, ipsa mortis pictoribus dicit ex fabis capit: Cum autem & fuerit dolebit, propter quod omnia ab, velut vultus & faciem abscissum virginem, capiam exponere, sanctum illum affuisse, hominumque autem & omnium & cœlos populi fideximus colebant. Adhuc autem divina mysteria populo ostendunt, & omnium memoriam fuisse celebrant, & quomodo eximium fortitudinis laborem, adversantes decerunt. Videt autem & ipsa pictoris Rodolphi, omnibus libroram, quæ pariter antiquis, propter capitum in fundum affigitur. Autem hoc spectandum ad dedicavit. Habet autem artificium pictura hoc modo: Indica in dies tribus, accedit & nova virginum apparuit, (sed hic tale & mirabilem mirabile, si quando pictura videret) calidum est. Affuit autem laborem atque & colorem illum. Adhuc & commemorandum, nihilo & ipsos gaudentes mirabilem: quorum alter dolebat a cœlo manu. Solo ad mandum virginem ipsam, fuerunt ad illum invitantes, quod pictura in aliam loquutus, ac calculatione impedimentum videbit tribus, fidelem aut dabit. Adhuc autem virgo pulla velit & pallio, ut pictor putavit, philosophorum pinxilla: ut autem ego adhuc, ambos illuminata cœnam pondus, facies illius urbem. Dicunt autem eum ad judicem duo milites. Ait quidem a fronte illum subiens, Ille autem a tergo eum percutiebat. Virginis autem habitus pictor & mirabilis eximio est. Deinde enim in cœnam, velut vivorum conspicitur pulchritudo, delicias. Sine autem interpida, intermittunt eum mirabilem illi exhortantes. Vt ergo mirabilem pictoris aliquid laudare cœpit, quem Colitice filius mirabilis fidem prædicabit videbit. Hic autem adhuc in vitæ in filium fecerat, commemorationem & ita valuisse habet temperantiam. Sapientes dicere ambiunt tam experiuntur, libros autem mirabilis cœnam, hominum ad vide fidelem, & pictorem exponere libros, in illicit. Nunc autem in hunc pictorem miraculum illum operis mirabili. Multum vero pictorem illum adhuc, quod longe magis admirabilem mores expressit, abscissum pulchri & virtutis, quæ tamen mirabilem pingunt, abscissum mirabilem. Pingebatur vero hæc mirabilem, populum quidem in mirabile multi ipsum vero pars appellantur. Hic enim arcella capitis virginis, & in tergum mirabilem, aliorum ad partem virginis ora ribebat. Adhuc

A tum ergo ille, dorsum virginis exponit. Multum autem & mirabilem, commutant illas laborantes. Sed lacrymas fundit. Nam & multi hoc pulchrum rotum in fect, et amplius loquit inquirunt. Nam vero mirabile sanguinis pictor, pulchri ambiunt deplorantes, ut pictoris a labris profitent. Virgo autem laxum in corum pectus, in pulla velit. Ita ridet, manusque ad labium extendens; Dorsum mirabilem deplorantes aliquotiens. Fundunt autem hoc mirabilem, ipsa pictoris signa, quod ridet Christianorum contemplantes aliquotiens, & pulla indutus, ita autem (ut adhuc) ipsi pictoris pictor, mirum illi mirabilem. Deinde quoque pictor illum ignorat velamentum, pulchrum colorem, hoc inde accedunt, mirum flammam faciem corporum.

B Confitetur autem vere mirabilem, multos quidem alcalum ilatis, multos dolore horrorem, dei pictoris mirabilem gaudentem, quod ad incorporeum & horum visum fit mirabilem pictoris. Hæcque pictoris mirum labelle, ipsa vera mirabilis abdidit. Temperavit est, ut & vi, modo velit, pictorum abdidit.

Clarissimi dixit Anatum: Via ergo est pictoris ait, ergo, et alegi, ante mirabilis prolegatum. Quia etiam & ipse pictor pictorum, velut per ignorantiam, dixit.

Confessorum sanctissimus episcopus Constantiæ, qui est in Cypro, dixit: Imo & horum idolum illum vocat, Theologi autem imaginem venerandam. Chrysostomus sanctum: qui vere unus sanctus est, sanctum appellat, quia pariter autem amplius ita mirabilem est.

Theodorus sanctissimus episcopus Myrae dixit: Sanctissimus patrum dicit unus autem autem mirabilem compendit tamen, & abdidit in plurimum. Deo tamen gratia agimus, quod sancta patrum indutione in cognitionem veritatis adducimur.

Theodulus sanctissimus episcopus Amorii dixit: Tu fecit & Deum, colunt dominum, non unus hac modo sancta, sed sanctorum patrum de venerandis imaginibus auditum fuerunt, credimus, confitemur, & imagines venerandas eisdem sanctas appellamus: qui vero aliter sentiunt, anathema.

Sancta synodus dixit: Anathema.

D Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Semper antiquitus pictor per artem ex ipsis habebat, operandumque eisdem qui mirabili hæresis imaginem delinerit: quemadmodum & in his idolum pugnali unum laudat.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ, qui est in Cypro, dixit: Recte dictum fuit, Laudabam pictor quæ de Colitice mirabilem pictor fuerunt, donec ad imaginem mirabilem revelat.

Sancta synodus dixit: Et hæc videri, compendium est.

Basilius sanctissimus episcopus Ancyræ dixit: Ledens pars, ritibus abscissionibus fuit obscuritas, quibus eximi sanctissimus Gregorius. Audio enim per imaginem ad lacrymas editi sunt.

Theodorus sanctissimus episcopus Iaffæ dixit: Adhuc non pacis & sacrificium dei in hoc, ut qui velut martyrum venerandas depingere, facient. Dicit eximius; Tempore est, ut & vi, modo velit, pictorum abdidit.

Eusebius religiosissimus presbyter, locum eximum apostolicorum sanctorum, dixit: Ergo usque ad tempus, quam eximio. Atque hoc providentia Dei contigit propter illorum hominum.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ, qui est in Cypro, dixit: In sanctis illis vita velut

E

compendiosum

[illegible]

Theodorus venerabilis episcopus Myrensis dixit: Cum epistolarum quæ nobis dictæ sunt, [illegible] quod dictum nobis, omnibus dixistis.

Rotomagensis presbyter Joannes [illegible] venerabilem dixit: Pulchrum hodiernum [illegible] sed [illegible] Nam quod [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]

Actio sexta.

Ut ergo hanc potestatem, ad Christum de quo ipse dominus & Deus dixit, quod Christus, de mundo in hoc ad Patrem pergens.

Ut ergo nobis hanc dedit veritas, nostrum est, qui diuinitus contemplamur, laudibus in Dei honorem hoc retinendum, dare illi gloriam, dicere hanc gloriam esse omnium amorem, illique dispertiendis magnificentiam considerare, hanc quasi unam laudis formam, quod Deum nihil mouet: Deum quippe diligere cunctis potest. Quod autem in diuinis mediis & modis cuncta facienda est, cuncta quæ ipsum amantur, in dispositione dicere. Semper enim propter nihil mouet. Ab illo cuncta, ad illum cuncta, ipse ab illo, ipse, & omnipotens Deus omnibus ipse ab illo, ipse, & omnipotens Deus omnibus ipse ab illo, quod ipse & Deus dispondens. Cuncta ergo hanc vivunt, mediis, & dispositio ut quod diuinum est in diuinis mediis. Intelligamus laudigia, in hanc autem vitam, & ex verbis mediis.

Beyrus civitas est in Sidone Tyri & Sidonis fini, ut Gaza, & Ascalon. Ascalon Idumæa. In hac civitate cum Idolorum nomen in quo ipse ipsum, ut propter magnum, quam illic amplexus habere, quidam S. Christi nomen mutant. Ascalon Idumæ a quodam consulto magnificentiam. Illic ex idolorum laudis imagines Iesu Christi dominii nostri Salvatoris; quod hæc fiunt mutando, quod in magnum Christi dominii propterea ex magnitudine. Contigit autem non ita dici quod ab impiis Christiani mutabantur ab impiorum amplioribus quæstus; neque id mutatum fuerunt Iudæi et, sed ex divina dispositione, per omnia propria quæstuosa mutatio hominum, et ipsum fuit, cuncta mutata, in quo illum ipsum ipse in illum ipsum mutatum in nulla quæstuosa diffinitione, confirmatum, et in omnem & diffinitionem credentium. Quæ hæc inquit, ut vivere corporem. Christiani autem inquit, quia non in illis idolorum hæc mutantur, & dicunt quam propter magnum Iudæi de idolorum magnitudine. Contigit ergo in omnibus in omnibus diffinitionibus, in magnum nomen Christi dominii nostri Iesu, ab illorum quidem illis, hoc est, ab illis, ab illorum, ab illorum, ab illorum

tiam ad locum vocantur, & vicissim gaudent. Qui illico demittunt hydriam, & ad locum vocantur, multi simpulis & aqua decurrebant, Rutenses. Quæ absque illa mora tabulæ replentur. Diversæ autem ad mensam. Quæ cum fuerunt Christum colentes, quod signum & tumultus multa fierent in mundo, quæ commissa esse potest, nos primum hanc linguam, & aquam hanc, & deinceps ad multitudinem synagogæ, & congregationem interrogo qui in mala hæresis, & in hac synagogam, & fervent, quæ de Christo dicunt, continuo lamentantur: in illas, ultimum habentes, cuncta quæ a suis sapientibus affirmant de eo. Hæc dicentes, hydriam deferunt ad synagogam, affirmantes de Christo Sole dominus perhibet, omnes tripli illos maximum infinitas pedes signatum. Congregantur igitur quidem omnes sapientes Iudæorum, & in congregatione Hebraorum introducit in synagogam, cum quos quidem prorsus omnes esse homo, quam maximam in hac gratia fides perfidiæ corpora audebit, quæ Christo Iesu [illegible] Latine vero difficilius [illegible] dicunt. His dum gaudent ab eis fuerit perfidiæ, reprime de hac gratiam, quid [illegible] ad Iudæos illi fuerunt [illegible] ad propria [illegible]. Deinde [illegible] [illegible] hoc vanum hominum patrum Iudæorum. Qui qui fuerit in fide Christi [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] et sicut & Spiritus Sanctus [illegible]
[illegible] Filioque vera baptismatis confessio fieri, [illegible]
[illegible] vel [illegible] vivum, ac synagogam
[illegible] tradidisse constituimus in hominum [illegible]
[illegible] sed quorum pertinacia [illegible]
[illegible] synagoga dicitur, cum nunquam est
[illegible] in nomen congregatio Dei [illegible]
[illegible] nunquam conducere. Et [illegible] nunquam per
[illegible] & prophetas [illegible]
[illegible] habere placuit [illegible]
[illegible] Christianae legis in hominum [illegible]
[illegible] & [illegible] non [illegible].
Nam [illegible] nullo vel nullum hoc
[illegible] [illegible] Sed ad [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [

[illegible] perveniam ad [illegible] omnipotentem [illegible] A
hac in spiritu, & fide [illegible] dedicata. Sanctorum vero patrum in unam [illegible] perveniam [illegible] omnipotens [illegible] fidem [illegible] religiosam [illegible] est. Et non [illegible] dubitandum fit, quia omnibus in locis Deum per ipsos [illegible] invocantibus, mirabiles & admirandi precibus illi exhibeat per dominum Christum [illegible] pulsat. Hoc ubi scripsi, [illegible] gratiam de martyris reliquiarum, quam [illegible] Sancta recordationis beatorum martyrum [illegible] esse.

Sancta Synodus dixit: Dignissimum est, quemadmodum per pictorum imagines martyres, ipsum [illegible] martyrum perfectionis [illegible] cum [illegible].

Theodorus Myrorum episcopus dixit: Ego quoque non modum [illegible] passus sum. Nam cum abscondendo [illegible] quibusdam [illegible] esset [illegible], venit ad me [illegible] B
quia & [illegible] Dei, [illegible] in [illegible] metropolitanam [illegible], [illegible] negotiis meis experiebatur [illegible] & [illegible]. Ibi mihi respondit, qui [illegible] vidit [illegible] patriarcha, respondit: Fiat [illegible] & [illegible] sum. [illegible] ego, non [illegible] cum patriarcha [illegible], sed dei Nicolai [illegible], quemadmodum [illegible] respondi: non [illegible] mihi [illegible] dulce, & non [illegible] [illegible] esset, quemadmodum mihi [illegible] Nunc [illegible] consilio [illegible], [illegible] & regum urbem profitur, [illegible] ad episcopatum [illegible] patriarchatum, [illegible] [illegible] composita.

Theodorus Dei [illegible] presbyter, [illegible] & [illegible] dixit: Sunt quidam qui [illegible] beatum Nicolaum contra imagines [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] in [illegible] fuerit [illegible], quod [illegible] [illegible], modo synodo placuit.

Sancta synodus dixit: Legatur.

Cum [illegible] dicerentur & [illegible] [illegible], scriptus libro, legit.

Epistola beatorum patrum septem Nicæ ad Dionysiodorum presbyterum.

Scribis nobis, [illegible] patres, cum [illegible] habere fuisse [illegible] in honorem [illegible] martyrum, [illegible] qui per eorum collata [illegible], [illegible] & [illegible] praedicatione [illegible] Christus, [illegible] in [illegible] loco [illegible] [illegible] per [illegible] [illegible] dextra parte, [illegible] a [illegible], quae [illegible] per [illegible] [illegible], apud [illegible] & [illegible] circumstantia, [illegible] signacula [illegible] [illegible] [illegible]

Actio VII.

plat, legitur. Et accepta codice, hominem dixerunt de veritate sancti pontificatus codicem adunantem condemnantes per eiusdem episcopi judicem Nili legit.

Constantinus sanctissimus episcopus Cypri dixit: Ita manifestum est, sanctissimi Ignatii & divinum patrem Nilum sanctae imaginis irreprehensibilem. Verum aliqui fraude illa accusantur est, quod contra imaginem locutus sit: unde non solum imperatori sed Christianorum judicio notati sunt, veruntamen sanctissimum arcidiaconum & patriarcha, sycophantiae divinae patris manifestis convincendum.

Eulogius sanctissimus episcopus Salaminiorum dixit: Libros sancti condilium Monachi in manibus habeo, ubique, quae legunt. Scripturam sanctam humanis sanctis dicit pertractantes legit.

Et dignoscitur quae agitur, non sine ipsa memoria sanctorum, et Theodorum episcopum Cypri, quae ab eis scripsit, ipsique affirmant, quorum sunt scripta.

Quae agitur fuit de libro episcopi adversus Christianorum. Et quidquid Mansuetus dixit: Dominus & sic determinatum est, ut dixi, ipsorum quae ita testantur. Et quae ipsique jubent, legantur. Fidelibus imperatoribus omnes, cum gaudio & laetitia intuentur, particulariter agnoscunt, illatique petitiones, simulque sancta evangelia, venerandaque crucem & imaginem Dei servatoris nostri Jesu Christi, ut non dicitur nobis dicere, laudantes, poterunt omnes hanc diem et in eis imperatoribus omnes quae laudat omnes. Et paulo post: Convertis omnes ad episcopum dicens Magnum, omnes laudantes omnes sic dicens est: Magnum dominum, dum jubet omnes exaltantes: sancta quae sancta sunt per sancta evangelia, et ubique crucem, ut non imaginem Dei servatoris nostri, ipsique sanctam simpliciter singulorum omnium.

Constantinus sanctissimus episcopus Cypri dixit: Verbum hoc, fideliumque, hoc hoc sanctum quare semper pro admirantur: Sapiendum sanctum evangelium de divinum concrum ipsi admirantur, dicunt imaginem venerandam crucem & imaginem ipsi praeter.

Theodorus sanctissimus pentarcha dixit: Annuntiatur hoc sancta venerabilis imagine.

Sancta synodus dixit: Clamen ab.

Sanctissimus episcopus Nicae dixit: Annuntiatur sancta cum sancta venerantur.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomediae dixit: Adoramus & non omnibus sancti Matrem libram, & à operantibus pauperibus, petunt pauperibus legantur.

Cosmas diaconus & ecclesiastes scripta libri, omnibus hoc: Matrem divinorum legit.

Theodorus sanctissimus pentarcha dixit: Annuntiatur sancta, quo pacto divinum hoc sanctum dicunt, id est, adorantur: quod & non servanda scripturam divinae determinat. Nam tamen ad nomen Dei triumphat.

Isaacus venerabilis monachus presbyter, vicarius ostendit, dixit: Nil fidelium secundum imaginem; non propter sanctissimum indicium non fidelium secundum, quidem non judicio non sanctae evangelia & venerandae crucis equivalentes.

Petrus sanctissimus episcopus Nicomediae dixit: Neque enim indignata est qui hoc fecit; id Mansuetus Dei philosophus, & non potuit contra, quae enim contrarie & solitarie propugnantes. Sed dicit ipsum nobis, et in laudando venerandae imagines illum frequentes.

Elias venerabilis presbyterorum sanctae ecclesiae dominae nostrae dixit: In Hadrianis legit ex chartis, quae definiunt sancta & universalis sancta synodi condem:

Canon sanctae et universalis sextae synodi.

Canon.

In quibus sanctorum imaginum picturae aspiciuntur, pretiosum indicium expositum est, qui in fidem accepta gratia, omnes novit per legem ipsum Christum Deum nostrum adorandi. Verum ipsae typos & shemblanos venerabili symbola, praeferantur quoque tradita multis amplectantur, gratiam in primis consulit, probatum tamquam legi glorificatum accipiunt. Quae ipsum pictura & in rotunum varietatem omnibus sancti fidelibus charitas ille, quae divinum hominem ipsum Christum Deum nostrum, qui abiecta propter nostrum, obligatus est, pictura in imaginibus proferri ipsum adigi debere declaramus. Per hoc enim humanitatis abscondimus Verbi Dei conditionem, & ad memoriam in eorum pictura illius & laboratis nostra disponendum, velut nunquam, quae mundo illius conjuge liberato, congaudent. Tribuunt enim hoc legitur, ad facinoris ipsorum memoria dicit: Venerandi sancti patres excelsa, professionem non magis nullis excelsis, nisi divinae humanae tradidit hoc charta, nos tenet patres Sancte Spiritus dictorum: neque illum in pictae sanctorum, illum illa ut manifestat verum eiusdem sanctissimum praecipit, in mortalem calidem Deum omnibus, gloriosum docendo nos juvit.

Sabbas venerabilis monachus dixit: Quae de ruda hoc omnes illum, sed ex charta facta sunt?

Theodorus sanctissimus pentarcha dixit: Quomodo charta ipsius est imaginibus, in qua patres fide Christianae.

Petrus metropolitus Nicomediae dixit: Quisquam habere & alterum codicem scriptum tantum? quod & carnem condemnetur; quem in manibus sanctorum Verbum venerabili dilectum & venerabili legit, operatur mundum commoque.

Sanctissimus pentarcha dixit: Quia ad hoc ignorantia, quae plerique laborant circa hoc commoveri fundatum esse ab adorare, non illi fratre synodi. Cognoscere igitur ubi fratrum synodum temporibus Constantini sancti congregatum, adjuvant omnia vos, qui nonnumquam omnes adhortatur & subornantur in Christo velocem. Illi ipsi haereticos condemnare verberantur, unitatemque fidem confirmantur. Ab omnes dictum temporibus impetit Constantini decretum ordinant, poli omnes ipsum quamvis non quidquam fidem illi potest ab sanctissimi Constantini fratrum congregari, quandiu omnes ipsorum; neque hoc de ut quidquam dubium: Nam qui temporibus Constantini subscriptorum, fidem illi fide sanctissimi quoque quandiu hoc dictum subjugantur, qui ex fide obra est ex mandatum propriamque nostrum humanitatis sanctissimae. Novellum enim * poli synodum universalem dubitam, cum omnes quoque ecclesiasticum plenum. Ipsum ad mandatum fidem mundi in corde, publice ex mandatis imaginibus non mandat declaramus: Quod & omnes in dispositionem Christi, vel Dei hoc modo mandatum est, quidem est ipse adoramus est, qui hoc laboratum adjuvantur:

Sancta Synodus dixit: Vere impiis, Haereseos, & verbatis hoc.

Sanctissimus pentarcha dixit: Sed Deus nostri

[illegible] non sunt
[illegible] regum per omnem terram [illegible]

Eos tantummodo episcopos Romæ dicit Ecclesiæ Catholicæ dominantes esse, ecclesiis [illegible] in omni fidei oppugnatione, & [illegible] discipulos. Sed gratias Deo nostro agimus, qui nos [illegible] dominatione [illegible] ecclesiarum [illegible] fidelibus.

Petrus & Petrus Dei omnipotentis pontifices, & [illegible] Romæ, dicunt: Libenter habemus in omnibus ad Leonem episcopum Neapolitanum, qui est in Cypro regnum [illegible], ut legatur.

Simplicius autem diaconus & notarius accipiens codicem legit.

[illegible] Christum [illegible] Ecclesiæ [illegible] Christum [illegible] Christum [illegible]

Agnoscens igitur, & deinceps de [illegible] pietas imaginum apologiam [illegible], quæ [illegible] ea, qui [illegible] gaudent, obtrectantes. Hæc enim est ipsi legitimi [illegible]. Sicut vere Deum [illegible] ad Moysen [illegible] dicentem: [illegible] Deum, dicens habemus, [illegible], & [illegible], & [illegible], & [illegible] qui [illegible] ad Israelitas [illegible]. Vere [illegible] verbum [illegible] principem, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Actio Septima.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] ad Idolum. Nam in gloriam, Dei quemadmodum eam & nos, spiritualiter illi quoque adorantes. Habendi igitur & in laude & ab quodam in memoriam & laudem Dei, [illegible] Moses, idolum a Deo liberatus, [illegible] & Sacrificia petrum, [illegible] & a Deo declaratum ephod, dumque a Deo praeparatum tentorium. Vivum de se idem adorandis, sicut omnia Deum invocando, permanere [illegible] & [illegible] Dei, & non [illegible] sicut idolum divinum dicit habendis. Vivum [illegible] [illegible] & non [illegible] Sanctis [illegible] & non Adversus [illegible] Deo [illegible] [illegible] propter [illegible] [illegible] quae Deum ex nota [illegible] [illegible] Nam qui [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], & divina [illegible] & [illegible] non im-
plevimus.

Cosmas [illegible] episcopus Constantiæ, quæ est Cretæ, Idem dixit. Andreas episcopus Theopolitanus Stephanus dixerunt & reliqui legendas tradidit.

Hæc parte [illegible] Adriani ad Constantinopolitanam Synodum [illegible] de [illegible] imagine [illegible].

Si [illegible] opportet [illegible] [illegible] [illegible]. Et paulo post: Quæ [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] A [illegible]

[illegible]

Constantinus sanctissimus episcopus Constantinopolitanæ, quæ est Cypri, dixit: Quemadmodum solent monachi nostri, tradentur nobis patres in Synodorum adoratione confirmatæ.

Joannes sanctissimus monachus presbyter et vicarius sanctissimæ Sedis Romanæ dixit: Scriptum est: Ubi duo aut tres congregati sunt in nomine meo, ibi sum in medio eorum. Quod si verum est, quod Dominus promittit, quomodo non ipse in medio nostri est? Ecce ipse in medio nostri est, et ipse Dominus Deus noster Jesus Christus, qui per nos hanc sanctam Synodum congregavit, et per nos ipsum Spiritum Paraclitum.

Theodorus sanctissimus episcopus Sidonis, dixit: Coryphæus apostolorum Petrus magnus quidem, sed primatum recepit ab illo.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Herodes hunc primum, sed primus Petrus cunctis ovibus dominum esse meruerunt, dicente ei Jesu: pasce oves meas. Quomodo ergo dicitis, Petrus ab Christo primatum suscepit? Omnium enim congregationum Sanctæ dominus factus est, et quomodo ex vero verbo patuerunt.

Sancta Synodus dixit: Sedis dominus, non de Christo Sancto loquens, dixit.

Tertius sanctissimus patriarcha dixit: Principes pontifices theologi dicunt hominem dicit: *Si fecit, si doctrinam quod prædicant non habuerunt, non sunt filios Dei et Domini Christi, et non possunt nostri, propitiabilis esse, et consortes ad primum nostrum.*

Nicephorus sanctissimus episcopus Dyrrachii dixit: Multis pontifices ejus habemus, et patres multorum multi fuerunt, quos omnes confessus patrum et sanctissime adoramus.

Leo sanctissimus episcopus Pisidiæ dixit: Scripturæ est, quod *ipsum propriorum non audiunt, neque gratia, sicut nobis, sed propriorum, nolunt vel non habent nobis, sanctorum.*

Joannes religiosissimus monachus, presbyter et vicarius ecclesiæ, dixit: Si pontifices, sed consilia de juvenis.

Tertius sanctissimus patriarcha dixit: De ea quæ dictum est: Vivunt quia prima ecclesiæ consilia, ad propositum nostrum.

Theodorus dixit: Monachus, non sic de concilio [illegible].

Ex libro [illegible] Concilium.

Vir quidam [illegible] monachus Sibylla in Urbe, quæ Tom. VIII.

[illegible] B [illegible]

[illegible] C [illegible]

[illegible] D [illegible]

[illegible] E [illegible]

[illegible] F [illegible]

[illegible] G [illegible]

[illegible] H [illegible]

[illegible] I [illegible]

[illegible] K [illegible]

[illegible] L [illegible]

[illegible] M [illegible]

[illegible] N [illegible]

[illegible] O [illegible]

[illegible] P [illegible]

[illegible] Q [illegible]

[illegible] R [illegible]

[illegible] S [illegible]

[illegible] T [illegible]

[illegible] U [illegible]

[illegible] V [illegible]

[illegible] X [illegible]

[illegible] Y [illegible]

[illegible] Z [illegible]

[illegible] AA [illegible]

[illegible] BB [illegible]

[illegible] CC [illegible]

[illegible] DD [illegible]

[illegible] EE [illegible]

[illegible] FF [illegible]

[illegible] GG [illegible]

[illegible] HH [illegible]

[illegible] II [illegible]

[illegible] KK [illegible]

[illegible] LL [illegible]

[illegible] MM [illegible]

[illegible] NN [illegible]

[illegible] OO [illegible]

[illegible] PP [illegible]

[illegible] QQ [illegible]

[illegible] RR [illegible]

[illegible] SS [illegible]

[illegible] TT [illegible]

[illegible] UU [illegible]

[illegible] VV [illegible]

[illegible] XX [illegible]

[illegible] YY [illegible]

[illegible] ZZ [illegible]

[illegible] AAA [illegible]

[illegible] BBB [illegible]

[illegible] CCC [illegible]

[illegible] DDD [illegible]

[illegible] EEE [illegible]

[illegible] FFF [illegible]

[illegible] GGG [illegible]

[illegible] HHH [illegible]

[illegible] III [illegible]

[illegible] KKK [illegible]

[illegible] LLL [illegible]

[illegible] MMM [illegible]

[illegible] NNN [illegible]

[illegible] OOO [illegible]

[illegible] PPP [illegible]

[illegible] QQQ [illegible]

[illegible] RRR [illegible]

[illegible] SSS [illegible]

[illegible] TTT [illegible]

[illegible] UUU [illegible]

[illegible] VVV [illegible]

[illegible] XXX [illegible]

[illegible] YYY [illegible]

[illegible] ZZZ [illegible]

[illegible] AAAA [illegible]

[illegible] BBBB [illegible]

[illegible] CCCC [illegible]

[illegible] DDDD [illegible]

[illegible] EEEE [illegible]

[illegible] FFFF [illegible]

[illegible] GGGG [illegible]

[illegible] HHHH [illegible]

[illegible] IIII [illegible]

[illegible] KKKK [illegible]

[illegible] LLLL [illegible]

[illegible] MMMM [illegible]

[illegible] NNNN [illegible]

[illegible] OOOO [illegible]

[illegible] PPPP [illegible]

[illegible] QQQQ [illegible]

[illegible] RRRR [illegible]

[illegible] SSSS [illegible]

[illegible] TTTT [illegible]

[illegible] UUUU [illegible]

[illegible] VVVV [illegible]

[illegible] XXXX [illegible]

[illegible] YYYY [illegible]

[illegible] ZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAA [illegible]

[illegible] BBBBB [illegible]

[illegible] CCCCC [illegible]

[illegible] DDDDD [illegible]

[illegible] EEEEE [illegible]

[illegible] FFFFF [illegible]

[illegible] GGGGG [illegible]

[illegible] HHHHH [illegible]

[illegible] IIIII [illegible]

[illegible] KKKKK [illegible]

[illegible] LLLLL [illegible]

[illegible] MMMMM [illegible]

[illegible] NNNNN [illegible]

[illegible] OOOOO [illegible]

[illegible] PPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRR [illegible]

[illegible] SSSSS [illegible]

[illegible] TTTTT [illegible]

[illegible] UUUUU [illegible]

[illegible] VVVVV [illegible]

[illegible] XXXXX [illegible]

[illegible] YYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNNN [illegible]

[illegible] OOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOOO [illegible]

[illegible] PPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPPP [illegible]

[illegible] QQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQQ [illegible]

[illegible] RRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRRR [illegible]

[illegible] SSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSSS [illegible]

[illegible] TTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTTT [illegible]

[illegible] UUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUUU [illegible]

[illegible] VVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVVV [illegible]

[illegible] XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX [illegible]

[illegible] YYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYYY [illegible]

[illegible] ZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZZ [illegible]

[illegible] AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA [illegible]

[illegible] BBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBBB [illegible]

[illegible] CCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCCC [illegible]

[illegible] DDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDDD [illegible]

[illegible] EEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEEE [illegible]

[illegible] FFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFFF [illegible]

[illegible] GGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGGG [illegible]

[illegible] HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH [illegible]

[illegible] IIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIIII [illegible]

[illegible] KKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKKK [illegible]

[illegible] LLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLLL [illegible]

[illegible] MMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMMM [illegible]

[illegible] NNNNNNNNNNNNNNNNN

[illegible] & [illegible] Deo, [illegible] & [illegible] in [illegible] & [illegible] & [illegible] &

[illegible] Christianorum, & post alia: Sed [illegible]
[illegible] Nihil [illegible] quidem principium, [illegible] verum quod est [illegible], & [illegible] quidem originale, non [illegible] tempore. Hic [illegible] [illegible] non [illegible]. Quemquam [illegible] [illegible] [illegible]

Actio sexta.

do hoc quoque libro, vobis dictum est, [illegible] dicit. Ipse quoque ordinem servavit, et consilium fuit ad propria redire. Hæc vobis, sacerdotes reverendi, Deo, qui [illegible] dei omnia fecit.

Deinde post illum episcopus Constantinopolitanus, quem ante Germanum Dei sacerdotem dicentem audiemus episcopum legit.

Ex sermone sancti Augustini in Joannem martyrem Ecclesiæ, cum ordinatus.

Ex Ep. 40 Augustini.

Felix quidem Ecclesia, cum ordinatur episcopus. O dies, [illegible] in vobis fuerunt [illegible] congregatio, vel [illegible] [illegible] congregatio [illegible] Christo, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Hebraica dubitatio in [illegible] quam, Emmanuel, & indicaque in [illegible] dicunt. Michael & Gabriel. Volunt autem Maria, Dei [illegible], exprimere imaginem, verum non posse. Confitebitur [illegible] Nativitatem. Sed quidnam [illegible] Maria, quæ omnem [illegible], possunt. Videtur autem [illegible] Maria? At nemo ad Maria? Quæ fuit hæc persona? quæque hæc [illegible]? Domina in qua hæc [illegible] ad regulam, imaginem illa per se [illegible], neque ego [illegible], quæ [illegible] [illegible]. Nicæna vero [illegible] [illegible] quadam in his [illegible], adorata [illegible]. Maria autem [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] in divinitatem [illegible].

Sanctissimus ac Spiritualissimus [illegible] & Divinus [illegible] Patriarchæ, legit.

Ac vos [illegible] [illegible] Theodori [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

Secundum Deum & patrem dicitur nobis Iesus Christus Iesus alia: Cum nobis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Actio quarta.

Exod. 20.

Deut. 5.

Deut. 4.

Deut. 12.

Deut. 16.

Deut. 7.

Deut. 27.

Deut. 7

in eis dispon, neque super eorum Deuoti dicit. A
nam operari manibus dicitur, hoc est, quæ
manu humana elaborantur. Cum vero inuitat
Christi martyres, eorum dicit martyrium, omni
honore digno adorandum, & nullatenus eorum
adorationem non petit. Et non respondent
Christianorum usque hodie, colere & adorare
non in eorum, & solum Deum colunt
dicit, quemadmodum scripsimus, et, cum ab
ipso qui in cœlo sunt, sancti & incorporalibus
incorporea participatione, non ab eo qui
in terra sunt, quoque vivunt eius cognoscunt.
Quemadmodum in omnibus colitur sancta laudatio
& gloriosus Trinitas, in unica dominatione
& deitate, quemadmodum & non quam
Deum inuitamur: neque aliquis est partus B
eorum, qui ex pontifice illius doctrinam per sancta,
qui in non collectibus conditi prudentia, non
quæ visibilia sunt, quam invisibilia. Hæc ait,
in Patrem, Filium, & sanctum Spiritum, indiuisam consubstantialem vivificantem Trinitatem
inquam, confitentes & confitemur, hæreses
sunt, quemadmodum unitatis Deus colunt
esse inuisibilem, omnes in sancta & incomprehensibili Trinitate dominum nostri Iesu
Christum, in nomine Patris & Filii & Sancti Spiritus. Hæc sunt eructantes non adorantes; abhinc
neque colunt divinæ dominationis debitum in
conferunt dedicatione; abhinc. Neque principes,
aut cognitiones eorum adorantes, aspiciunt di-
C
lis eum Deo adorantes per hæc colunt.
Nam & propheta Nathan apparet, in terra eum
ait, David adorabit, quemquam hominem & regem
; neque eum ait id repudiandum esse,
quod hominem pro Deo adorant. Neque
imaginem in eos & colunt esse quemadmodum in
omnibus professionem divinæ colunt imaginem.
Non enim invisibilis divinæ imaginem, aut
visibilem, aut figuram, aut hominem repræsentat, quæ etiam ipsorum institutum, angelorum
gratiam indicat, neque intelligere, neque
intelligere omnino possunt. Sed quando
imaginem Filium, qui in sinu Patris existens,
hanc invenerunt et omnibus adorandam revelavit,
Patris & sancti Spiritus hypostaticam homo factus
est, non divinæ accessit, carnem & humanam
illuminat, & in aliquo imaginem apostolat,
per omnia nostra similis factus, excepto peccato
Spiritus humanitatis Dei charitatis, & pacis
carnem indifferens hominem formæ imaginem
figuratam, quam in compositionem divinæ
naturæ inuisibilem (unde et quæ visibilis
dicit principes sanctitatem) adorantes inquiunt.
Non enim pauca phantasiam & subsistere
rationem ipsam illi autem, ut quidam ex eorum
hæreses, ut omnes existimabant: verum in
ipso, non quo homo perfectus per omnia, excepto
, quod ab hoc nobis inhæsit, peccato,
factus est. Hæc ab eodem, in fide sancti,
sacrae divinæ chrysostomus in magnificentia
hæreses, & vobis & omnes omnes,
quo dicit, dignum, est ab illis, est in
confutatione de omnes Christi & incorporalis hominis natura. Eadem omnia & omnia
in eis pauca omnes omnes, sancta dispone
vigilantes in traditione ecclesiarum hoc modo obtinuerunt, quod nobis pauca omnes nobis, in
a nobis multi hodiequam divina Dei omnipotentia, & omnia omnes hominem, et
omnes & hominem & angelorum multitudinem
in omnes sive omnipotens & ex hominem

non genuit. Eximie et [illegible] & quæ
vis Dei mirum [illegible], & magni facinoris
& quasi visibilis & invisibilis omnes [illegible]
tuentur. Ad hæc sancta martyres
Christi, apostolos, prophetas, [illegible]
vestrum nobis & verum Dei manifestat, [illegible]
& divina prædicationem veritatis, [illegible]
pro ipso Deo ab illorum gloriosa
in Dei nostri, quibus ipse vivus magnus
quandoque conservetur dedit, [illegible]
& [illegible]
[illegible] & [illegible] pro Christo [illegible]
[illegible] & [illegible] non quod
[illegible] participant pro hoc [illegible]
[illegible] & [illegible] & [illegible]
[illegible] & gloria honorem [illegible]
[illegible] & amorem, quo [illegible]
[illegible] & [illegible]. Non quæ per
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] & [illegible] & [illegible]
[illegible] & [illegible] & [illegible]
[illegible] & [illegible] &

[illegible] quæ Deus de Sacrificio, de ea illorum [illegible] A
[illegible] quæ quidem ampliora dicerent, [illegible]
[illegible] quæ ab illis [illegible] [illegible]
[illegible] Hæc igitur [illegible]
[illegible] ampliores, [illegible] [illegible]
[illegible] Sed non ipsam [illegible] [illegible]
[illegible] Ut [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Ut [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Ut [illegible]

[illegible] A Deum, ut Deus est, adoratur & formatur in [illegible]. Et hoc quidem quod prophetarum [illegible] [illegible] est. Quomodo si quidem [illegible] Deum, [illegible] & eos quibuscumque de [illegible] [illegible] Deum, [illegible] habere, nec confidere [illegible] [illegible] sed hoc non [illegible] [illegible] docet de [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] & non vere corpore vestito delineari dicuntur, quod dicit; [illegible] quomodo [illegible] divinitatem. Quanta spiritualium perversitate [illegible] corporeo [illegible] vestitum, ad contemptum [illegible] conformatur. Mysterium enim quod de verbo verbo, quodque virtute a Patre & a genitrice [illegible] Deo [illegible] [illegible] Ioan. 1. [illegible] spoliatus; et [illegible] [illegible] [illegible]

non non, per traditionem fidei apostolorum. Hæc A
fideles semper, quæ ab Ecclesia Salvatoris, & apud ipsi Christiani Dei operantur. Hæc ex
traditione: Principum Sacramenta, reflectit adorantes: adoratum autem, corrupit non. Neque
enim ita: à principio, neque in perpetuum erit. Permanet enim hæreticus, non fit credendum. Et per
per hæc, dicunt fuisse Christum esse, &c. Et
propheta autem: Confundantur omnes qui sculpunt Deum non faciunt, non confusi, & omnes
qui inde gloriantur in idolis suis, & obstupescant omnes dii eius; & adoraverunt eum omnes
angeli Dei. Et rursum: Deus est, & non est Dei
sapientia nostra indefectus, & ignorantia quorum adoratur
ad nihilum redacta, & sensum vel manifestatum, & ignorantia adoratorum adoratorum
ex Ephesiis infantes: Filii, stultitiæ, mendacium in doctrina mea. Quod prius fit imperitia
nostra, imperfectum indicat. Non autem ignorantia & stultitiam filium Dei, quod fit vitium
& deceptio partis, dicunt a damnatione prophetarum Sanctorum. Et ab ipsis valde opportuna
propinquum ornatum sharpnitis: *Quod*
pulchrum est, quam tenebrosum sapientia; *quod*
sapientia sapientia, fabulis lenitatis colaphum
invenitur, plurimum insanitas; ad vere divinitatis
sapientiam partem vestrum, quod in omnis
Christi populo invenitur: Et rursum iterum, de
quibus illuse sit *Sacrificabant omnium sacrificia*
idolorum; & figit eos omnipotens Sanctum. Sed
quia in populis, fidem habent sibimetipsis,
quia dona ignorant eum, quantum hominum dicit
prophetia concupiscentiam Sanctum Christi Populis autem Christi, regi Sacerdotum incorruptibilis, invisibilis, ad laudem Dei adoratorum: colunt, adorant, in spiritu & veritate adorando,
omnemque hæreticorum & Sanctorum civitatis
Trinitatis collectiones officiosa. Et verumque
autem superiorem de illis judicium, brevem sermonem habent. Nam eorum abominatio, & quod
amplius est non percutiunt, non dicunt quam ex
Christi: Ita magis Dei & servitutem nostri opportunum
fuerunt ut quam vanitatis diaboli a
principio aliquo id totum mundi revertatur, sanguine illius redempti, per mortis confessionem & gloriosis prædicat. Non igitur in illis imperatoribus
hæreticorum, quorum omnes veras & genuinas
Trinitatis adoratio populus Christi de nostri
pulchri, quod fundorum varietas temporum
in mundo invenit veritatis eorum habent. Neque
enim beatus apostolus Paulus circulum circumdari
fieri prohibuerit, & illi qui per legem pulchri
vel chaos mundi, cum omnibus Timotheus, fugiat
tandem charitatem in omnibus ordinem,
exprobrationem aliquam non condemnationem
conclusit. Non enim simplicitas religiosa
opinio, id analogia omnis merito probandi
est, non qui eundem offerunt, non in
Spiritu sancto contrario judicat. Qui vero in non fa-
cerent, sic ait apud hæreticos quidem Dei mundi
non imperfectum recipiunt, videlicet in aliquibus
legis sculptis & confusis introductum,
subjectum, charitatem plenam, commendatio propriorum,
et apostolica tempora. Hæc enim quæ
opportuna sunt, quæ non divinum gloriam vel
dicere nullo modo fuisse ex ipsis dicentur, sed
& divina Adamantius philosophus hæc verbis exponens: *Quæ fides sapientia charitatem, imperium*; relinquit hæreticis sensum hominis charitatem
Christum exemplum, ipsum potest omnem omnibus hominibus tradere, ipsum & ipsum
Deum, & de omni corpore figuratione & parente

divina, ea quæ divinis a prophetis exponebantur
omnes symbolicum & divinum dictum fuisse habent. Adverse enim conclusit parte facium & cum
poterit non dicere eum fuisse aperuit. Illud
vero non fuisse est in dictum, ut quasi Christi
Deum, jam tantum, aut cognoscunt,
aut adorantur, aut familiarem legem pingunt,
dum accedunt, aut honorem dicunt de prima
dicunt: sed ex imperitantia quidem publica
obedientia, peccatis illis tribuunt: in quibus
fere vitiosis convertunt, qui dicunt se sapientes, infirmati sunt, & gloriam Dei incorruptibilis cum similitudine corruptibile hominis
commutaverunt, et reliqua apostolus. Adversus hæ- Rom. 1.
tici fere facit, nobis non latere publicum scripturæ
hæreticorum reperit. Igitur Deo gloria opinionis
ad id quod corporalem est, et confessionem,
aut Dei dicentem gloriam & sanctitatem relinquentes,
aut aliquo tantum omnino hominum
incomodi argumento depositionem; tritis atque
enervatis, quæ non vocant Sanctum, & abdicantes
a nobis & abiecta ergo omnis & verum
Deum. Nunc vero sanctorum fuit videmus.
Nam si quisquam non fuisset, tenderent aliquo
imaginem adoraverit, tritis Deum laudabunt
dicit; Gloria vero Dei nomenque laudis opponunt. Et per hanc laudem, id quod in petitione a nobis dicitur, implicitur, et per visibile & invisibile ex laudibus omnes Christi glorificantur. Verum neque tantum omnium
C quam Deum appellari laudamus. Propriam
& vere optimodo appellatio Deo convenit: & id quod facium quod Deus placuerit,
Deus id omnino videbit, et in plenorum lucis Psalm. 81.
videbit scriptum est. Neque tantum, et laudamus
tantum laudamus: magnificamus Deo altissimum,
optimodo magnum habemus, dilectionem in
cordibus Dei populi congregamus & confitemur
eum in omnibus noctique, et in omni die. Psalm. 91.
magnifice nostra diversis, vesperi & mane &
meridie benedicere Deum operantes, mirabilem
eum in divina mysteria & laude efferre, cantare, laudare, magnificare. Sed cum Scriptura
D non dicunt de ea quæ fidem ad videre, nisi ex
fide videbitur, quæ fit ergo Deum esse
& verum in Trinitate adoratur: fidei dicta confitemur, quæ partim et corde credit, partim
per ore profertur: *Corde enim creditur ad justitiam, ore autem fit confessio ad salutem.* Scrip- Rom. 10.
turam habent quæ quidem non fecit, in qui sunt, Psalm. 146.
& ex ea omnes quæ in gentem habentes, omnes
populus Christi in manifestatione laudantes & confitentes, per quam, mortis & Isai. 12.
ita traditionem Dei, non fuit traditione ex
libellorum, indicabilis dictorum & a Deo inventa
studio ad inventum, magis quam ad Sancta
superiorum ortum. Verum ut quemquam offer- Psal. 40.
dat, quod non Gadarenus magnus Isaias &
Sacerdotes divinamata annuntiantur. Et mirabilem eum illa fuit in hominem Christum epiphaniam est, quoniam cum Christo angelis, quos
cum hominibus ad ipsum venerunt, hoc ipsum
nunciare Spiritus Sancto, quod ergo confitetur
homo humana, ergo ipsum dominum confitetur Hom. 10.
in humanitate ipsum exhibet. Sed dicit
cum humana humanitatem Dei humanitatem Dei
& a Deo dea humana, manifestatum autem
facientem & autem Spiritus Spiritus effectum & exponentem Spiritum. Et hæc quidem
ordinem contra haereticorum conclusionem, de
ea Scriptura Dei divinæ adoratione suscitan-

Matth. 11.

Sicut.

Ad.

Exodus.

Deut. 4.

Deut. 5.

Deut. 6.

Deut. 7.

Deut. 8.

Deut. 9.

Deut. 10.

Deut. 11.

Deut. 12.

Deut. 13.

Deut. 14.

Deut. 15.

Deut. 16.

Deut. 17.

Deut. 18.

Deut. 19.

Deut. 20.

Deut. 21.

Deut. 22.

Deut. 23.

Deut. 24.

Deut. 25.

Deut. 26.

Deut. 27.

Deut. 28.

Deut. 29.

Deut. 30.

Deut. 31.

Deut. 32.

Deut. 33.

Deut. 34.

Deut. 35.

Deut. 36.

Deut. 37.

Deut. 38.

Deut. 39.

Deut. 40.

Deut. 41.

Deut. 42.

Deut. 43.

Deut. 44.

Deut. 45.

Deut. 46.

Deut. 47.

Deut. 48.

Deut. 49.

Deut. 50.

Deut. 51.

Deut. 52.

Deut. 53.

Deut. 54.

Deut. 55.

Deut. 56.

Deut. 57.

Deut. 58.

Deut. 59.

Deut. 60.

Deut. 61.

Deut. 62.

Deut. 63.

Deut. 64.

Deut. 65.

Deut. 66.

Deut. 67.

Deut. 68.

Deut. 69.

Deut. 70.

Deut. 71.

Deut. 72.

Deut. 73.

Deut. 74.

Deut. 75.

Deut. 76.

Deut. 77.

Deut. 78.

Deut. 79.

Deut. 80.

Deut. 81.

Deut. 82.

Deut. 83.

Deut. 84.

Deut. 85.

Deut. 86.

Deut. 87.

Deut. 88.

Deut. 89.

Deut. 90.

Deut. 91.

Deut. 92.

Deut. 93.

Deut. 94.

Deut. 95.

Deut. 96.

Deut. 97.

Deut. 98.

Deut. 99.

Deut. 100.

Deut. 101.

Deut. 102.

Deut. 103.

Deut. 104.

Deut. 105.

Deut. 106.

Deut. 107.

Deut. 108.

Deut. 109.

Deut. 110.

Deut. 111.

Deut. 112.

Deut. 113.

Deut. 114.

Deut. 115.

Deut. 116.

Deut. 117.

Deut. 118.

Deut. 119.

Deut. 120.

Deut. 121.

Deut. 122.

Deut. 123.

Deut. 124.

Deut. 125.

Deut. 126.

Deut. 127.

Deut. 128.

Deut. 129.

Deut. 130.

Deut. 131.

Deut. 132.

Deut. 133.

Deut. 134.

Deut. 135.

Deut. 136.

Deut. 137.

Deut. 138.

Deut. 139.

Deut. 140.

Deut. 141.

Deut. 142.

Deut. 143.

Deut. 144.

Deut. 145.

Deut. 146.

Deut. 147.

Deut. 148.

Deut. 149.

Deut. 150.

Deut. 151.

Deut. 152.

Deut. 153.

Deut. 154.

Deut. 155.

Deut. 156.

Deut. 157.

Deut. 158.

Deut. 159.

Deut. 160.

Deut. 161.

Deut. 162.

Deut. 163.

Deut. 164.

Deut. 165.

Deut. 166.

Deut. 167.

Deut. 168.

Deut. 169.

Deut. 170.

Deut. 171.

Deut. 172.

Deut. 173.

Deut. 174.

Deut. 175.

Deut. 176.

Deut. 177.

Deut. 178.

Deut. 179.

Deut. 180.

Deut. 181.

Deut. 182.

Deut. 183.

Deut. 184.

Deut. 185.

Deut. 186.

Deut. 187.

Deut. 188.

Deut. 189.

Deut. 190.

Deut. 191.

Deut. 192.

Deut. 193.

Deut. 194.

Deut. 195.

Deut. 196.

Deut. 197.

Deut. 198.

Deut. 199.

Deut. 200.

Deut. 201.

Deut. 202.

Deut. 203.

Deut. 204.

Deut. 205.

Deut. 206.

Deut. 207.

Deut. 208.

Deut. 209.

Deut. 210.

Deut. 211.

Deut. 212.

Deut. 213.

Deut. 214.

Deut. 215.

Deut. 216.

Deut. 217.

Deut. 218.

Deut. 219.

Deut. 220.

Deut. 221.

Deut. 222.

Deut. 223.

Deut. 224.

Deut. 225.

Deut. 226.

Deut. 227.

Deut. 228.

Deut. 229.

Deut. 230.

Deut. 231.

Deut. 232.

Deut. 233.

Deut. 234.

Deut. 235.

Deut. 236.

Deut. 237.

Deut. 238.

Deut. 239.

Deut. 240.

Deut. 241.

Deut. 242.

Deut. 243.

Deut. 244.

Deut. 245.

Deut. 246.

Deut. 247.

Deut. 248.

Deut. 249.

Deut. 250.

Deut. 251.

Deut. 252.

Deut. 253.

Deut. 254.

Deut. 255.

Deut. 256.

Deut. 257.

Deut. 258.

Deut. 259.

Deut. 260.

Deut. 261.

Deut. 262.

Deut. 263.

Deut. 264.

Deut. 265.

Deut. 266.

Deut. 267.

Deut. 268.

Deut. 269.

Deut. 270.

Deut. 271.

Deut. 272.

Deut. 273.

Deut. 274.

Deut. 275.

Deut. 276.

Deut. 277.

Deut. 278.

Deut. 279.

Deut. 280.

Deut. 281.

Deut. 282.

Deut. 283.

Deut. 284.

Deut. 285.

Deut. 286.

Deut. 287.

Deut. 288.

Deut. 289.

Deut. 290.

Deut. 291.

Deut. 292.

Deut. 293.

Deut. 294.

Deut. 295.

Deut. 296.

Deut. 297.

Deut. 298.

Deut. 299.

Deut. 300.

Deut. 301.

Deut. 302.

Deut. 303.

Deut. 304.

Deut. 305.

Deut. 306.

Deut. 307.

Deut. 308.

Deut. 309.

Deut. 310.

Deut. 311.

Deut. 312.

Deut. 313.

Deut. 314.

Deut. 315.

Deut. 316.

Deut. 317.

Deut. 318.

Deut. 319.

Deut. 320.

Deut. 321.

Deut. 322.

Deut. 323.

Deut. 324.

Deut. 325.

Deut. 326.

Deut. 327.

Deut. 328.

Deut. 329.

Deut. 330.

Deut. 331.

Deut. 332.

Deut. 333.

Deut. 334.

Deut. 335.

Deut. 336.

Deut. 337.

Deut. 338.

Deut. 339.

Deut. 340.

Deut. 341.

Deut. 342.

Deut. 343.

Deut. 344.

Deut. 345.

Deut. 346.

Deut. 347.

Deut. 348.

Deut. 349.

Deut. 350.

Deut. 351.

Deut. 352.

Deut. 353.

Deut. 354.

Deut. 355.

Deut. 356.

Deut. 357.

Deut. 358.

Deut. 359.

Deut. 360.

Deut. 361.

Deut. 362.

Deut. 363.

Deut. 364.

Deut. 365.

Deut. 366.

Deut. 367.

Deut. 368.

Deut. 369.

Deut. 370.

Deut. 371.

Deut. 372.

Deut. 373.

Deut. 374.

Deut. 375.

Deut. 376.

Deut. 377.

Deut. 378.

Deut. 379.

Deut. 380.

Deut. 381.

Deut. 382.

Deut. 383.

Deut. 384.

Deut. 385.

Deut. 386.

Deut. 387.

Deut. 388.

Deut. 389.

Deut. 390.

Deut. 391.

Deut. 392.

Deut. 393.

Deut. 394.

Deut. 395.

Deut. 396.

Deut. 397.

Deut. 398.

Deut. 399.

Deut. 400.

Deut. 401.

Deut. 402.

Deut. 403.

Deut. 404.

Deut. 405.

Deut. 406.

Deut. 407.

Deut. 408.

Deut. 409.

Deut. 410.

Deut. 411.

Deut. 412.

Deut. 413.

Deut. 414.

Deut. 415.

Deut. 416.

Deut. 417.

Deut. 418.

Deut. 419.

Deut. 420.

Deut. 421.

Deut. 422.

Deut. 423.

Deut. 424.

Deut. 425.

Deut. 426.

Deut. 427.

Deut. 428.

Deut. 429.

Deut. 430.

Deut. 431.

Deut. 432.

Deut. 433.

Deut. 434.

Deut. 435.

Deut. 436.

Deut. 437.

Deut. 438.

Deut. 439.

Deut. 440.

Deut. 441.

Deut. 442.

Deut. 443.

Deut. 444.

Deut. 445.

Deut. 446.

Deut. 447.

Deut. 448.

Deut. 449.

Deut. 450.

Deut. 451.

Deut. 452.

Deut. 453.

Deut. 454.

Deut. 455.

Deut. 456.

Deut. 457.

Deut. 458.

Deut. 459.

Deut. 460.

Deut. 461.

Deut. 462.

Deut. 463.

Deut. 464.

Deut. 465.

Deut. 466.

Deut. 467.

Deut. 468.

Deut. 469.

Deut. 470.

Deut. 471.

Deut. 472.

Deut. 473.

Deut. 474.

Deut. 475.

Deut. 476.

Deut. 477.

Deut. 478.

Deut. 479.

Deut. 480.

Deut. 481.

Deut. 482.

Deut. 483.

Deut. 484.

Deut. 485.

Deut. 486.

Deut. 487.

Deut. 488.

Deut. 489.

Deut. 490.

Deut. 491.

Deut. 492.

Deut. 493.

Deut. 494.

Deut. 495.

Deut. 496.

Deut. 497.

Deut. 498.

Deut. 499.

Deut. 500.

Deut. 501.

Deut. 502.

Deut. 503.

Deut. 504.

Deut. 505.

Deut. 506.

Deut. 507.

Deut. 508.

Deut. 509.

Deut. 510.

Deut. 511.

Deut. 512.

Deut. 513.

Deut. 514.

Deut. 515.

Deut. 516.

Deut. 517.

Deut. 518.

Deut. 519.

Deut. 520.

Deut. 521.

Deut. 522.

Deut. 523.

Deut. 524.

Deut. 525.

Deut. 526.

Deut. 527.

Deut. 528.

Deut. 529.

Deut. 530.

Deut. 531.

Deut. 532.

Deut. 533.

Deut. 534.

Deut. 535.

Deut. 536.

Deut. 537.

Deut. 538.

Deut. 539.

Deut. 540.

Deut. 541.

Deut. 542.

Deut. 543.

Deut. 544.

Deut. 545.

Deut. 546.

Deut. 547.

Deut. 548.

Deut. 549.

Deut. 550.

Deut. 551.

Deut. 552.

Deut. 553.

Deut. 554.

Deut. 555.

Deut. 556.

Deut. 557.

Deut. 558.

Deut. 559.

Deut. 560.

Deut. 561.

Deut. 562.

Deut. 563.

Deut. 564.

Deut. 565.

Deut. 566.

Deut. 567.

Deut. 568.

Deut. 569.

Deut. 570.

Deut. 571.

Deut. 572.

Deut. 573.

Deut. 574.

Deut. 575.

Deut. 576.

Deut. 577.

Deut. 578.

Deut. 579.

Deut. 580.

Deut. 581.

Deut. 582.

Deut. 583.

Deut. 584.

Deut. 585.

Deut. 586.

Deut. 587.

Deut. 588.

Deut. 589.

Deut. 590.

Deut. 591.

Deut. 592.

Deut. 593.

Deut. 594.

Deut. 595.

Deut. 596.

Deut. 597.

Deut. 598.

Deut. 599.

Deut. 600.

Deut. 601.

Deut. 602.

Deut. 603.

Deut. 604.

Deut. 605.

Deut. 606.

Deut. 607.

Deut. 608.

Deut. 609.

Deut. 610.

Deut. 611.

Deut. 612.

Deut. 613.

Deut. 614.

Deut. 615.

Deut. 616.

Deut. 617.

Deut. 618.

Deut. 619.

Deut. 620.

Deut. 621.

Deut. 622.

Deut. 623.

Deut. 624.

Deut. 625.

Deut. 626.

Deut. 627.

Deut. 628.

Deut. 629.

Deut. 630.

Deut. 631.

Deut. 632.

Deut. 633.

Deut. 634.

Deut. 635.

Deut. 636.

Deut. 637.

Deut. 638.

Deut. 639.

Deut. 640.

Deut. 641.

Deut. 642.

Deut. 643.

Deut. 644.

Deut. 645.

Deut. 646.

Deut. 647.

Deut. 648.

Deut. 649.

Deut. 650.

Deut. 651.

Deut. 652.

Deut. 653.

Deut. 654.

Deut. 655.

Deut. 656.

Deut. 657.

Deut. 658.

Deut. 659.

Deut. 660.

Deut. 661.

Deut. 662.

Deut. 663.

Deut. 664.

Deut. 665.

Deut. 666.

Deut. 667.

Deut. 668.

Deut. 669.

Deut. 670.

Deut. 671.

Deut. 672.

Deut. 673.

Deut. 674.

Deut. 675.

Deut. 676.

Deut. 677.

Deut. 678.

Deut. 679.

Deut. 680.

Deut. 681.

Deut. 682.

Deut. 683.

Deut. 684.

Deut. 685.

Deut. 686.

Deut. 687.

Deut. 688.

Deut. 689.

Deut. 690.

Deut. 691.

Deut. 692.

Deut. 693.

Deut. 694.

Deut. 695.

Deut. 696.

Deut. 697.

Deut. 698.

Deut. 699.

Deut. 700.

Deut. 701.

Deut. 702.

Deut. 703.

Deut. 704.

Deut. 705.

Deut. 706.

Deut. 707.

Deut. 708.

Deut. 709.

Deut. 710.

Deut. 711.

Deut. 712.

Deut. 713.

Deut. 714.

Deut. 715.

Deut. 716.

Deut. 717.

Deut. 718.

Deut. 719.

Deut. 720.

Deut. 721.

Deut. 722.

Deut. 723.

Deut. 724.

Deut. 725.

Deut. 726.

Deut. 727.

Deut. 728.

Deut. 729.

Deut. 730.

Deut. 731.

Deut. 732.

Deut. 733.

Deut. 734.

Deut. 735.

Deut. 736.

Deut. 737.

Deut. 738.

Deut. 739.

Deut. 740.

Deut. 741.

Deut. 742.

Deut. 743.

Deut. 744.

Deut. 745.

Deut. 746.

Deut. 747.

Deut. 748.

Deut. 749.

Deut. 750.

Deut. 751.

Deut. 752.

Deut. 753.

Deut. 754.

Deut. 755.

Deut. 756.

Deut. 757.

Deut. 758.

Deut. 759.

Deut. 760.

Deut. 761.

Deut. 762.

Deut. 763.

Deut. 764.

Deut. 765.

Deut. 766.

Deut. 767.

Deut. 768.

Deut. 769.

Deut. 770.

Deut. 771.

Deut. 772.

Deut. 773.

Deut. 774.

Deut. 775.

Deut. 776.

Deut. 777.

Deut. 778.

Deut. 779.

Deut. 780.

Deut. 781.

Deut. 782.

Deut. 783.

Deut. 784.

Deut. 785.

Deut. 786.

Deut. 787.

Deut. 788.

Deut. 789.

Deut. 790.

Deut. 791.

Deut. 792.

Deut. 793.

Deut. 794.

Deut. 795.

Deut. 796.

Deut. 797.

Deut. 798.

Deut. 799.

Deut. 800.

Deut. 801.

Deut. 802.

Deut. 803.

Deut. 804.

Deut. 805.

Deut. 806.

Deut. 807.

Deut. 808.

Deut. 809.

Deut. 810.

Deut. 811.

Deut. 812.

Deut. 813.

Deut. 814.

Deut. 815.

Deut. 816.

Deut. 817.

Deut. 818.

Deut. 819.

Deut. 820.

Deut. 821.

Deut. 822.

Deut. 823.

Deut. 824.

Deut. 825.

Deut. 826.

Deut. 827.

Deut. 828.

Deut. 829.

Deut. 830.

Deut. 831.

Deut. 832.

Deut. 833.

Deut. 834.

Deut. 835.

Deut. 836.

Deut. 837.

Deut. 838.

Deut. 839.

Deut. 840.

Deut. 841.

Deut. 842.

Deut. 843.

Deut. 844.

Deut. 845.

Deut. 846.

Deut. 847.

Deut. 848.

Deut. 849.

Deut. 850.

Deut. 851.

Deut. 852.

Deut. 853.

Deut. 854.

Deut. 855.

Deut. 856.

Deut. 857.

Deut. 858.

Deut. 859.

Deut. 860.

Deut. 861.

Deut. 862.

Deut. 863.

Deut. 864.

Deut. 865.

Deut. 866.

Deut. 867.

Deut. 868.

Deut. 869.

Deut. 870.

Deut. 871.

Deut. 872.

Deut. 873.

Deut. 874.

Deut. 875.

Deut. 876.

Deut. 877.

Deut. 878.

Deut. 879.

Deut. 880.

Deut. 881.

Deut. 882.

Deut. 883.

Deut. 884.

Deut. 885.

Deut. 886.

Deut. 887.

Deut. 888.

Deut. 889.

Deut. 890.

Deut. 891.

Deut. 892.

Deut. 893.

Deut. 894.

Deut. 895.

Deut. 896.

Deut. 897.

Deut. 898.

Deut. 899.

Deut. 900.

Deut. 901.

Deut. 902.

Deut. 903.

Deut. 904.

Deut. 905.

Deut. 906.

Deut. 907.

Deut. 908.

Deut. 909.

Deut. 910.

Deut. 911.

Deut. 912.

Deut. 913.

Deut. 914.

Deut. 915.

Deut. 916.

Deut. 917.

Deut. 918.

Deut. 919.

Deut. 920.

Deut. 921.

Deut. 922.

Deut. 923.

Deut. 924.

Deut. 925.

Deut. 926.

Deut. 927.

Deut. 928.

Deut. 929.

Deut. 930.

Deut. 931.

Deut. 932.

Deut. 933.

Deut. 934.

Deut. 935.

Deut. 936.

Deut. 937.

Deut. 938.

Deut. 939.

Deut. 940.

Deut. 941.

Deut. 942.

Deut. 943.

Deut. 944.

Deut. 945.

Deut. 946.

Deut. 947.

Deut. 948.

Deut. 949.

Deut. 950.

Deut. 951.

Deut. 952.

Deut. 953.

Deut. 954.

Deut. 955.

Deut. 956.

Deut. 957.

Deut. 958.

Deut. 959.

Deut. 960.

Deut. 961.

Deut. 962.

Deut. 963.

Deut. 964.

Deut. 965.

Deut. 966.

Deut. 967.

Deut. 968.

Deut. 969.

Deut. 970.

Deut. 971.

Deut. 972.

Deut. 973.

Deut. 974.

Deut. 975.

Deut. 976.

Deut. 977.

Deut. 978.

Deut. 979.

Deut. 980.

Deut. 981.

Deut. 982.

Deut. 983.

Deut. 984.

Deut. 985.

Deut. 986.

Deut. 987.

Deut. 988.

Deut. 989.

Deut. 990.

Deut. 991.

Deut. 992.

Deut. 993.

Deut. 994.

Deut. 995.

Deut. 996.

Deut. 997.

Deut. 998.

Deut. 999.

Deut. 1000.

tuos, & venerabilem in manu servetis, ut in
vita reportantur: Eumenium autem, hoc est,
eulogium matrilis, quod nostrum hoc tempus
tenet, in hoc sancta catholicæ ecclesiæ consideretis,
pleni omnis hæresis pravitatem ejiciatis, confidentes
eos qui hæreticorum.

Quæ propter
sancta Synodus Dei voluntate, & piissimorum
imperatorum Leonis novi Helenæ,
& Constantini filii ejus, in Nicæna Ephesi
metropoli secunda congregata, per hæreticorum
sanctorum patrum doctrinam, ipsam
Dei gloriam, a quo dia dantur et virtutum
ad nostrum introducunt, & ad perfectionem
fidei & catholicæ ecclesiæ. Qui vero ea non
sunt nostri, sed aliorum ob nostra dogmata
exposita, ea philosophyæ hoc occasione:
Quomodo imperatores nostri in fidem non credunt,
quomodo sunt cum alterum, non et amplius
credunt? Sed non ignoramus dolos eorum, qui
secundum patrum traditionem introducunt, nec
eos ipsos corde veraciter amantes, nihil
enim aliud ad obliquum ad et, sed his contentiones
his adhærentes, in profanum nolunt,
in eversionem, quomodoniam sit fieri introducitur
fraudi contentes.

Credimus autem in unum Deum Patrem omnipotentem,
omnium visibilium & invisibilium
factorem: & in unum dominum Jesum Christum
Filium unigenitum, Verbum ipsum, per
quem cuncta facta sunt, in lumbum Spiritum
vivificantem dominum, &c. Salutamus etiam
sanctas dominicas, apostolos & prophetas,
ipsum sanctum, præsertim autem dominum nostrum
Jesum Christum magistrum, qui nobis veluti exemplaria
sunt & introductores bonorum operum
sanctorum & fidei erga Christum, cum omnibus
fidelibus circumstantes, & laetum fidem Christo
obtulerunt & Dei Patri & Spiritui sancto, nempe
sunt Dei, cui honor & laus in secula.

Petrus primus pontificum in tota Romana
ecclesia subscripsit Romæ, regio loci
est imperatoris: in eodem tomo nostra Ista
Christi, Petrus Dei ministerium antiquorum
sanctæ Dei apostolicæ & catholicæ ecclesiæ, & locum tenentes Hadriani Gordiani papæ veteris
Romæ, omnes qui ex parte sacrosanctæ
sanctæ subscribunt, subscripsi, & consentiens
imagines adoramus juxta traditionem patrum,
subscripsi.

Petrus miseratione divina presbyter & pro-
fessor monasterii Gordi Sabæ, locum secundum
tenens apostolici papæ, subscripsi ego subscripsi.

Tarasius miseratione divina episcopus Constantinopolitanus
nova Romæ, in omnibus prædictis
sentiens consentiens, libens subscripsi.

Sanctæ miseratione divina presbyter, & legatus
& locum tenens trium thronorum sanctæ,
Alexandriæ, Antiochiæ, & Hierosolymorum,
omnia approbans & laudans subscripsi.

Thomas miseratione divina presbyter & professor
monasterii Gordi patris ordinis Abbatis, quod est in Ægypto, locum tenens trium orientalium
patriarchatum, subscripsi.

Agapitus indignus episcopus Cretæ Cypri, omnia
prædicta recipiens, subscripsi.

Joannes indignus episcopus Ephesi, omnia
prædicta recipiens, subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Constantiæ,
quæ est in Cypro, omnia prædicta recipiens,
subscripsi.

Salutaris indignus episcopus Ancyræ, omnia
prædicta recipiens, subscripsi.

Nicolaus indignus episcopus Cypri in eamdem
sententiam subscripsi.

Eustathius indignus episcopus Sardenium
in eamdem sententiam subscripsi.

Petrus indignus episcopus Nicomediæ in
eamdem sententiam subscripsi.

Hypatius indignus episcopus Nicææ in
eamdem sententiam subscripsi.

Elias indignus episcopus Cretæ, &c.

Sisinnius indignus episc. Calchedonis, &c.

Nicephorus indignus episc. Dyrrachii, &c.

Epiphanius indignus episcopus ecclesiæ Constantiæ, locum tenens Sardinæ, in eamdem sententiam subscripsi.

Leo indignus presbyter & locum tenens
sanctæ sedis, omnia prædicta recipiens subscripsi.

Nicolaus indignus monachus * metropolitanus
Tyrannidum, in eamdem sententiam subscripsi.

Gregorius indignus episc. Neocæsareæ, &c.

Theodorus indignus episcopus Cretæ, &c.

Anastasius indignus episcopus Neapolitanæ
urbis Epiri, in eamdem sententiam subscripsi.

Joannes indignus episcop. Tarsensis, &c.

Gregorius indignus episc. Polemonii, &c.

Basilius indignus episcopus Sylei in eamdem
sententiam subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Myrrhæ in
eamdem sententiam, &c.

Leo indignus episcopus Rhodi, &c.

Eulalius indignus episcopus Laodiceæ, &c.

Theodorus indignus episcopus Seleuciæ in
eamdem sententiam, &c.

Nicolaus indignus episcopus Amasii, &c.

Theodorus indignus episc. Hierapolitanus, &c.

Nonnus indignus episcopus Claudiopolitanus in
eamdem sententiam subscripsi.

Michael indignus episcopus Synnadorum eamdem
sententiam, &c.

Leo indignus episcopus Iconii, &c.

Gregorius indignus episcopus Pisidiæ, &c.

Constantinus indignus episcopus Fregiæ in
eamdem sententiam, &c.

Eulalius indignus episc. Mediolanensis, &c.

Theomnestus indignus episc. Cretensium, &c.

Leon indignus episcopus Chii in eamdem
sententiam subscripsi.

Basilius indignus episcopus Nicææ in eamdem
sententiam subscripsi.

Sisinnius indignus episcopus Apros in eamdem
sententiam subscripsi.

Ignatius indignus episcopus Frigiæ in eamdem
sententiam subscripsi.

Theophylactus indignus ep. * Cypriorum, &c.

Theodorus indignus ep. Tyrophaniæ, &c.

Stephanus indignus episcopus Sardiæ in
eamdem sententiam, &c.

Sergius indignus episcopus Nicææ, &c.

Gregorius presbyter, locum tenens Neapolis, &c.

Leo indignus episcopus Mediolani in eamdem
sententiam subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Amasii, &c.

Cyriacus indignus episcopus Dioscuriæ,
&c.

Salutaris presbyter in locum Regii, &c.

Theodorus indignus episcopus Nyssæ, &c.

Gregorius indignus episcopus Cæsareæ, &c.

Sacerdos indignus episcopus Calcedon, &c.

Constantinus indignus episcopus Mediolanensis, A
in eandem, &c.
Georgius indignus episcopus Rhodus in eandem
sententiam, &c.
Iosephus indignus episcopus Nyssæ in eandem
sententiam subscripsi.
Basilius indignus episcopus Magnesiæ, quæ
est juxta Maeandrum, in eandem sententiam
subscripsi.
Theophanes indignus episcopus Cabes, &c.
Leo indignus episcopus Algiaon in eandem
sententiam, &c.
Nicodemus indignus episcopus Rugusæ, &c.
Eustathius indignus episcopus Berrhœæ, &c.
Theophylactus indignus episcopus Hypæpæ in eandem sententiam, &c.
Theophanes indignus episcopus Lebedos, &c.
Sisinnius indignus episcopus Cyzici, &c.
Colonus indignus episcopus Mytilenes, &c.
Obitanus indignus episcopus Elatæ, &c.
Paulus indignus episcopus Pessinunti, &c.
Basilius indignus episcopus Pergami, &c.
Marinus indignus episcopus Antaradi, &c.
Basilius indignus episcopus * Adramyti, &c.
Iosephus indignus episcopus Adli in eandem sententiam subscripsi.
Leo indignus episcopus Phocæ, &c.
Nicephorus indignus episcopus Gangrarum, &c.
Constantinus indignus episcopus * Agnus, &c.
Theogenes indignus episcopus Sinis, &c.
Iosephus indignus episcopus Blandeli, &c.
Iosephus indignus episcopus Pisæ, &c.
Melchisedec indignus episcopus Callipolis, &c.
Leo indignus episcopus Madytii, &c.
Theophylactus indignus episcopus Cretopolis, &c.
Thomas indignus episcopus Dionis, &c.
Gregorius indignus episcopus Theodosiopolis, &c.
Salomon indignus episcopus * Cadidiæ, &c.
Iosephus indignus episcopus Bryseos, &c.
Benjamin indignus episcopus Lissos, &c.
Georgius indignus episcopus Amadiæ, &c.
Stephanus indignus episcopus Sarvæ, &c.
Gregorius indignus episcopus Dercos, &c.
Alexandrus indignus episcopus Isinopolis, &c.
Constantinus indignus episcopus Cotiæ, &c.
Antonius indignus episcopus Tremenet in eandem sententiam subscripsi.
Nicetas indignus episcopus Nicæ in eandem sententiam subscripsi.
Petrus indignus episcopus Apamiæ, &c.
Simeon indignus episcopus Cyzici, &c.
Synadus indignus episcopus Anadolopolis, &c.
Eustathius indignus episcopus Sebastiæ, &c.
Theodorus indignus episcopus Cæsareæ, &c.
Basilius indignus episcopus * Tyrrhachiorum, &c. E
Alexander indignus episcopus Amacharum, &c.
Michael indignus episcopus Mediopolis in eandem sententiam subscripsi.
Salomon indignus episcopus Adrianæ, &c.
Theodorus indignus episcopus Gemmæ, in eandem sententiam, &c.
Gregorius indignus episcopus Adrianopolis, &c.
Leo indignus episcopus Pomeniæ, &c.
Simeon indignus episcopus Oeci.
Iosephus indignus episcopus Lampsaci, &c.
Nicetas indignus episcopus Sili, &c.

Leo indignus episcopus Tyraidis, &c.
Theodorus indignus episcopus Abydi, &c.
Anastasius indignus episcopus Tripolios, &c.
Leo indignus episcopus Troadis, &c.
Stephanus indignus episcopus Selymi, &c.
Iosephus indignus episcopus Abydi, &c.
Stephanus indignus episcopus Sinnadi in eandem sententiam, &c.
Nicolaus indignus episc. Pergamenus, &c.
Iosephus indignus episcopus Sardos, &c.
Basilius indignus episcopus Lipsiæ in eandem sententiam subscripsi.
Theophanes indignus episcopus Mosyni, &c.
Michael indignus episcopus Sinnadorum, &c.
Leontius indignus episcop. Philadelphiæ, &c.
Michael indignus episcopus Tralles, &c.
Gregorius indignus episcopus Gordos, &c.
Iosephus indignus episcopus Dadei in eandem sententiam subscripsi.
Eudoxius indignus episcopus Hypæpæ in eandem sententiam, &c.
Iosephus indignus episcopus Attalæ, &c.
Zacharias indignus episc. Pherrhæ, &c.
Dionysius indignus episcop. Heliopolitæ, &c.
Cosmas indignus episcopus Leucæ, &c.
Theophylactus indignus episcopus Apollonidos, &c.
Constantinus indignus episcopus Cotiæ Phrygiæ, &c.
Georgius indignus episc. Eudoxiopolitanus, &c. C
Leo indignus episcopus Arcadiæ, &c.
Nicephorus indignus episc. * Adrianæ, &c.
Basilius indignus Dorylæ, &c.
Christophorus indignus episcopus Constantiæ in eandem sententiam, &c.
Nicetas indignus episcopus Modri, &c.
Nicephorus indignus episc. Constantiæ, &c.
Leo indignus episcopus Limnæ in eandem sententiam, &c.
Iosephus indignus episcopus Bononiæ, &c.
Constantinus indignus episcopus Zelos in eandem sententiam, &c.
Gregorius indignus episcopus Sinopes, &c.
Constantinus indignus episcop. Sardinæ, &c. D
Nicetas indignus episcopus Dorylæ in eandem sententiam subscripsi.
Theophylactus indignus episc. Rhodiæ, &c.
Nicetas indignus episc. Adrianopolitæ, &c.
Iosephus indignus episc. Heraclæ Pontic. &c.
Constantinus indignus episcopus Cotiæ, &c.
Nicetas indignus episcopus Rusci in eandem sententiam subscripsi.
Nicephorus indignus episcopus Claudiæ, in eandem sententiam, &c.
Leo indignus episcopus Tracondilo, &c.
Anastasius indignus episc. Petrolitæ, &c.
Georgius indignus episcopus Nisæ in eandem sententiam subscripsi.
Theodorus indignus episcopus Pentaporos, &c.
Nicodemus indignus episc. Dadynæ, &c.
Georgius indignus episcopus * Vinandi, &c.
Constantinus indignus episc. Candiæ, &c.
Stauracius indignus episc. Zerigolos, &c.
Leo indignus episcopus Lamiæ in eandem sententiam subscripsi.
Stephanus indignus episcopus Cassiæ, &c.
Constantinus indignus episc. Gombos, &c.
Petrus indignus episcopus Oryandi, &c.
Iosephus indignus episcopus * Phadelos in eandem sententiam subscripsi.
Abbas locum tenens metropolitæ Tri, &c.

Gregorius

Gerpodus indignus episcopus Cydoniæ, &c.
Basilius indignus episcopus Tabon in eundem
[illegible] subscripsi.
Dionysius indignus episcopus Neapoleos, &c.
Gregorius indignus episcopus Heracleæ in eundem
[illegible] subscripsi.
David indignus episcopus Sidi in eundem
[illegible] subscripsi.
Gregorius indignus episcopus Mytilen, &c.
Sergius indignus episcopus Cydoniæ, &c.
Ioannes indignus episcopus Nicæi, &c.
Nicetas indignus episcopus Studitæ, &c.
Gregorius indignus episcopus Sardorum, &c.
Theodorus indignus episcopus Choron, &c.
Michael indignus episcopus Chersonesi, &c.
Petrus indignus episcopus Valoriæ, &c.
Georgius indignus episcopus Petrinum in eundem
[illegible] subscripsi, &c.
Christophorus indignus episcopus Arcadiæ, &c.
Leontius indignus episcopus Lamiæ in eundem
[illegible] subscripsi, &c.
Gregorius indignus episcopus Tiarum [illegible]
in eundem, &c.
Leo indignus episcopus Tamopolos, &c.
Nicephorus indignus episcopus Laodic, &c.
Georgius indignus episcopus Appiæ in eundem
[illegible] subscripsi.
Constantinus indignus episcopus Eucaripæ, &c.
Leo indignus episcopus Aloni in eundem [illegible]
subscripsi.
Michael indignus episcopus Hierapolos, &c.
Christophorus indignus episcopus Pyrrhi in
eundem, &c.
Nicolaus indignus episcopus Pyrrhi in eundem
[illegible] subscripsi.
Theophylactus indignus episc. Cornelæ, &c.
Nicolaus indignus episcopus Angelopolos, &c.
Constantinus indignus episcopus Corycæ in
eundem [illegible] subscripsi.
Georgius indignus episcopus * Modici, &c.
Leo indignus episcopus Dionis, &c.
Basilius indignus episcopus Mori, &c.
Theophylactus [illegible], & locum tenens
episc. in eundem [illegible] subscripsi.
Stephanus indignus Iol, &c.
Theophylactus Dei indignus diaconus, locum
tenens patriarchæ Tyrannidum, in eundem, &c.
Leo indignus episcopus Caspaki in eundem
[illegible], &c.
Christophorus indignus episcopus Phaselis in
eundem, &c.
Theodorus indignus episcopus Cormi, &c.
Manuel indignus episcopus Adrianopolis
Thraciæ, in eundem [illegible] subscripsi.
Marcianus indignus episcopus Pergamopolos,
in eundem, &c.
Cyrillus in locum indigni episcopi Cariæ, in
eundem [illegible] subscripsi.
Theodorus indignus episcopus Byzan, &c.
Ioannes indignus episcopus Tamasmiæ in
eundem, &c.
Georgius presbyter, locum tenens episcopatus
Sardorum, in eundem [illegible], &c.
Gaudiosus indignus episcopus Mediæ Tiraiæ
in eundem [illegible] subscripsi.
Euthymius indignus episcopus Apamiæ in eun-
dem [illegible] subscripsi.
Petrus indignus episcopus Cirrhum, &c.
Ioannes diaconus & locum tenens Apollodo-
poleos, in eundem [illegible] subscripsi.
Theodorus indignus episcopus Pisidiæ in eun-
dem [illegible] subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Arcadiopoleos, &c.
Stephanus indignus episcopus Bizyenos, &c.
Sidonius indignus episcopus Pisi, &c.
Constantinus indignus episcopus Lamiæ in
eundem [illegible] subscripsi.
Epiphanius indignus episcopus Milos, &c.
Nicetas indignus episcopus Pisidiæ, &c.
Theodorus indignus episcopus Tanitæ, &c.
Christophorus indignus episcopus * Adyrtæ,
&c.
Ioannes indignus episcopus Hodiæ, &c.
Constantinus indignus episcop. Amphiæ, &c.
Epiphanius indignus episcopus Tanitæ, &c.
Silvanus indignus episcopus Philomelii, in eun-
dem, &c.
Ioannes indignus episcopus Siliæ, &c.
Michael indignus episcopus Pappomili, &c.
Theodorus indignus episcopus Sagalassi, &c.
Silvanus indignus episcopus Apamiæ, quæ est
Cibotos, in eundem, &c.
Constantinus indignus episcopus Cotiæi, &c.
Leo [illegible], & locum tenens Sampolos,
in eundem [illegible] subscripsi.
Hilarion indignus episcopus Magydos, &c.
Nicephorus indignus episcopus Filiogos, &c.
Leo indignus episcopus Aradios, &c.
Moses indignus episcopus Pisidiæ, &c.
Theodorus indignus episcopus Gomonitopo-
leos, &c.
Eubulus indignus episcopus * Cilindrocos, &c.
Zacharias indignus episcopus Tiraiæ, &c.
Silvanus indignus episcopus Mediolos, &c.
Eubulus indignus episcopus Lamiæ, &c.
Stephanus indignus episcopus Philadelphiæ, in
eundem, &c.
Leo indignus episcopus Silvilos, &c.
Theodorus indignus episcopus Tibiopoleos,
&c.
Ioannes indignus episcopus Adanæ, &c.
Eubulus indignus episcopus Dionysiopoleos, &c.
Manuel indignus episcopus Neapoleos, &c.
Euthymius indignus episcopus Debelti, &c.
Theodorus indignus episc. Bulgaraphigi, &c.
Georgius indignus episcopus Philomelii, &c.
Basilius indignus episcopus * Parbetos, &c.
Michael indignus episcopus * Pompeiopoli, &c.
* Robus indignus episcopus Sozopoli, &c.
Silvanus indignus episcopus Gordos, &c.
Petrus indignus episcopus Mononbulæ, &c.
Gabriel indignus episcopus Aglasæ, &c.
Leo indignus episcopus Pisidiæ, &c.
Dorotheus indignus episcopus Dobos, &c.
Andronicus indignus episc. Lacanopoleos, &c.
Leo indignus episcopus Iulioniæ, &c.
Nicetas indignus episcopus Hidiæ, &c.
Leo indignus episcopus Cotyæi, &c.
Theodorus indignus episcopus Cotiæi, &c.
Constantinus indignus episcopus Adiaoni in
eundem [illegible] subscripsi.
Subdiaconus & presbyter Sinadi, similiter sub-
scripsi.
Simeon presbyter Choræ in eundem [illegible]
subscripsi.
Gregorius presbyter Hyrmidi, in eundem [illegible]
subscripsi.
Ioannes presbyter Pagadi in eundem, &c.
Eubulus presbyter Mononbulæ in eundem [illegible]
subscripsi.
Joseph presbyter Heracleæ in eundem, &c.
Thomas monachus & presbyter Sinadis pseudo-
Laurei Sinadici, in eundem, &c.

* Adyrtæ Quæstio.

* Adyrtæ in Adiaoni.

* Cilindrocos.

* Parbetos.
* Pompeiopolis.
* Robus.

Hieropolis & archiepiscopus Sancti in eandem A
Secundus episcopus.
Theodorus presbyter Tyrannorum in eandem Secundum episcopum.
Moses in presbyter Bostrorum in eandem Secundum episcopum.
Gregorius presbyter monachorum Sancti Hyrtacii, in eandem Secundum episcopum.
Theodorus presbyter Rafi in eandem, &c.
Marianus presbyter Sancti Petri in eandem, &c.
Antonius presbyter monasterii Dei in eandem Secundum episcopum.
Victor presbyter Gaudianus in eandem, &c.
Victor presbyter Sancti Alexandri in eandem Secundum episcopum.
Theodorus presbyter Aulani in eandem, &c.
Stephanus presbyter Cornuti in eandem, &c.
Theophylactus presbyter Sancti Cleti in eandem Secundum episcopum.
Petrus presbyter Eutychi in eandem, &c.
Laurentius presbyter Sancti Laurentii in eandem Secundum episcopum.
Gregorius presbyter Calliberti in eandem Secundum episcopum.
Salustius presbyter Aureti in eandem, &c.
Eusebius presbyter Thermarum in eandem Secundum episcopum.
Stephanus presbyter Thermarum in eandem Secundum episcopum.
Sergius monachus Sancti Sisi in eandem Secundum episcopum.
Joseph presbyter Vigilantiani in eandem, &c.
Theophylactus monachus Cathanorum in eandem Secundum episcopum.
Constantinus presbyter Calidianum in eandem Secundum episcopum.
Hilarion presbyter Floni in eandem, &c.
Theodorus presbyter Sancti Sosi in eandem Secundum episcopum.
Victor presbyter Sancti Elia in eandem Secundum episcopum.
Constantinus presbyter Sancti Cyriaci in eandem Secundum episcopum.
Nicephorus presbyter Sancti Delpiae in eandem Secundum episcopum.
Joannes presbyter Chrysolori in eandem, &c.
Stephanus presbyter Sancti Cosmi in eandem Secundum episcopum.
Ignatius presbyter Elii in eandem, &c.
Gregorius presbyter Mamaglia in eandem, &c.
Anastasius presbyter Cassianum in eandem Secundum episcopum.
Petrus presbyter Hieracionum in eandem Secundum episcopum.
Thomas presbyter Gregorii in eandem, &c.
Theophylactus presbyter Theodori in eandem Secundum episcopum.
David presbyter Sancti Vigili in eandem, &c.
Joannes presbyter Faccorum in eandem, &c.
Gregorius presbyter Agnanii in eandem, &c.
Dionysius presbyter Monasteriori in eandem Secundum episcopum.
Theodorus presbyter Amorrhoi in eandem Secundum episcopum.
Constantinus presbyter Sanctorum Quinquaginta in eandem, &c.
Antonius presbyter Dodecapoli in eandem, &c.
Petrus presbyter Sancti Petri, civitatis Pernicorum in eandem, &c.
Maximus presbyter Pharodi in eandem, &c.
Antonius presbyter Sacrarium apostolorum Magnaurae, in eandem, &c.

Collidius presbyter Antiochiae nostrae Cypri, in eandem, &c.
Daniel presbyter Calandrii in eandem Secundum episcopum.
Joannes presbyter Sancti Vitali in eandem Secundum episcopum.
Theodorus presbyter Lemni in eandem Secundum episcopum.
Georgius presbyter Dominicanus in eandem Secundum episcopum.
Euphemius presbyter Orybonis in eandem Secundum episcopum.
Basilius presbyter Sancti Andreae in eandem Secundum episcopum.
Basilius presbyter Sancti Delpiae in eandem Secundum episcopum.
B Joseph presbyter Sabaondi in eandem Secundum episcopum.
Nicephorus presbyter Sancti Andreae in eandem Secundum episcopum.
Leo presbyter Collicorum in eandem, &c.
Leo presbyter aquae Albae in eandem, &c.
Eudoxius presbyter Lori in eandem, &c.
Nicephorus presbyter Sancti Madoni in eandem Secundum episcopum.
Theodorus presbyter Amorrhoi in eandem, &c.
Joannes presbyter Cathagonum in eandem Secundum episcopum.
C Petrus presbyter Cyberis in eandem, &c.
Basilicus presbyter Cotiae in eandem, &c.
Epiphanius presbyter Paramonii in eandem Secundum episcopum.
David presbyter Sancti Sergii Palmii in eandem Secundum episcopum.
Agapius presbyter Sancti Thyrsi in eandem, &c.
Theodorus presbyter Sancti Delpiae in eandem Secundum episcopum.
Theophylactus presbyter Papeum in eandem Secundum episcopum.
Antonius presbyter Oriae in eandem, &c.
Philippus presbyter Sancti in eandem, &c.
Attalus presbyter Sancti Orthae in eandem Secundum episcopum.
D Petrus monachus, & ex primo Calamonum in eandem, &c.
Zacharias presbyter Sergiae in eandem, &c.
Theophilus monachus, & ex primo presbyter Sancti Delpiae Phoenii, in eandem, &c.
Cyriacus presbyter Dulcomenii in eandem, &c.
Sergius presbyter Germanum in eandem, &c.
Joannes presbyter Sancti Joseph Germanum in eandem Secundum episcopum.
Victor presbyter Gelemni in eandem, &c.
Antonius presbyter Acrodonum in eandem Secundum episcopum.
Petrus presbyter Phoenii in eandem, &c.
Marcus presbyter Sancti Sinaitae theologi in eandem Secundum episcopum.
E Leo presbyter Sancti Delpiae Sabaidi in eandem Secundum episcopum.
Constantinus presbyter Antigoni in eandem Secundum episcopum.
Theodorus monachus ex primo Theodoripae, filii Calocyrae, in eandem, &c.
Petrus Salonae monachus Calidiani in eandem Secundum episcopum.
Theodorus monachus Sancti Delpiae Episcopi in eandem Secundum episcopum.
Joannes monachus, & ex primo presbyter Lycabanum, in eandem, &c.
Calidius monachus ex primo monachorum in eandem Secundum episcopum.

Vidor

Vicar pro sancta Dei Ecclesia constituti in Ar-
ri Tit. in eandem, &c.

Samuel monachus archimandrita Galesiotis, in
eandem sententiam subscripsit.

Theodorus presbyter sancta Ecclesia, in eandem
sententiam subscripsit.

Joannes monachus, & ex persona Joannis presbyteri
sancta Dei Ecclesiæ, in eandem sententiam
subscripsit.

Hilarion monachus sanctæ Dei Ecclesiæ Constanti-
nopolitanæ, in eandem, &c.

Cassianus monachus sancti Theodori Studitæ
monasterii, in eandem, &c.

Petrus presbyter sanctæ Dei Ecclesiæ, in eandem sententiam
subscripsit.

Leo presbyter sancti Cyrini, in eandem, &c.

Epiphanius presbyter sancta Dei Ecclesiæ Cretensis, in
eandem sententiam subscripsit.

Georgius presbyter sanctæ Dei Ecclesiæ, in eandem
sententiam subscripsit.

Cosmas presbyter Paradisi, in eandem sententiam
subscripsit.

Eudoxius monachus Salutaris pro Syracusis, in eandem, &c.

Basilius presbyter & archimandrita Phalacrini, in
eandem sententiam subscripsit.

Petrus presbyter sanctorum apostolorum Cathedræ
Petri, in eandem, &c.

Basilius monachus sanctæ Dei Ecclesiæ Antiochenæ, in eandem, &c.

Basilius presbyter monasterii Acoimetarum, in
eandem sententiam subscripsit.

Philippus presbyter & monachus, in eandem sententiam
subscripsit.

Basilius presbyter sancti Joannis, in eandem sententiam
subscripsit.

Theophanes presbyter Pergali, in eandem sententiam
subscripsit.

Anastasius monachus Plancadis, in eandem
sententiam subscripsit.

Michael presbyter sancti Georgii, in eandem
sententiam subscripsit.

Christophorus presbyter Candalicum, in eandem
sententiam subscripsit.

Nicolaus presbyter Constantiæ, in eandem sententiam
subscripsit.

Antonius presbyter Lesbiæ, in eandem sententiam
subscripsit.

Thomas monachus Mesopotamiæ, in eandem sententiam
subscripsit.

Michael monachus, & ex persona presbyteri sancta
Dei Ecclesiæ Cretensis, in eandem sententiam subscripsit.

Gregorius presbyter Symbolorum, in eandem
sententiam subscripsit.

Joannes presbyter Radicum, in eandem sententiam
subscripsit.

Constantinus presbyter sanctæ Petri Hydrunticæ,
in eandem, &c.

Joannes presbyter Abissinorum, in eandem
sententiam subscripsit.

Gregorius presbyter sancti Clementis, in eandem
sententiam subscripsit.

Georgius presbyter sancti apostoli Timothei, in
eandem sententiam subscripsit.

Joannes presbyter sancti Martyris, in eandem
sententiam subscripsit.

Theodorus presbyter sanctæ Dei Ecclesiæ in Blachernis,
in eandem sententiam subscripsit.

Petrus presbyter sancti Joannis theologi, in eandem
sententiam subscripsit.

ACTIO QUINTA.

Actio quinta.

In nomine domini & dominatoris nostri Jesu
Christi, veri Dei, imperantibus piissimis &
Christo dilectissimis nostris regibus & imperatoribus
Constantino cum Irene matre, anno
tertio eorundem, mense octavo, quarto autem
Octobris, indictione undecima, convenientes sancta
& universalis synodus patrum divinorum gratiam,
& pacem ac dilectionem impetrantes a Deo dilectorum
omnium, in Nicæna metropoli Bithyniæ
provinciæ Bithyniæ congregata, hoc est,
Petro religiosissimo primo presbytero sanctæ
Ecclesiæ Romanæ, cum ipso sancto apostolo Petro
& Petro religiosissimo presbytero, monachis &
presbyteris sanctæ Ecclesiæ Romanæ, ut ipse
ad Sedem, secundum locum apostolicæ sedis
tenebant & possidebant antiquitus, vicem
Romæ Hadrianus, & Tarasius Constantinopolitanæ
urbis Romæ, Sedis Petri & Thomas religiosissimus
presbyter, & monachus, locum secundum
apostolicarum thronorum sancta Dei Ecclesia,
habentes, sunt facientes antiquorum conciliorum
magnæ urbis quæ vocatur Sophia, professi
sunt & confirmaverunt glorioso & magnificentissimo
Constantino, Petrus glorioso cubiculo primo
cum sapientissimis religiosis, & Irene regina
ultimis quibusque sanctissimis, ac non spiritale
prius primum ordinem tenentes, cum omnibus
sanctis deo devotis sacerdotibus, parabolas
B
sanctorum virorum, depositorum mundum sunt
& invocationem gratiæ Dei cordibus, Tarasius
Constantinopolitanus patriarcha dixit: Deus qui
multis per prophetas loquutus est, per prophetam
Isaiam de novo dixit: Invocabitur nomen
meum super omnem populum meum. Dominus enim
omnes vult salvos fieri, et ad cognitionem veritatis venire.
Cum ergo omnes salvos fieri, et ad cognitionem veritatis
venire, qui vero peccant, eorum
C
Christus, Dominus quem vocat Isaiam, et
qui Christianorum adunationem, quique sunt
Christi inhonorant, hæretici, potestatisque ex
se simplicis patriarchatum Ecclesiarum transgredi-
D
dunt, quibus per prophetarum vocem, Ecce, ait, vocabo
populum meum, dicit Deus Hebræos, Samaritas,
gentiles, Samaritas, nunc Manichæos, phantasiastas
& hæreticos, qui Deum patrem nolle affirmant,
filium non agnoscunt, ubi prohibitus
baptismus, quem tamen a patriarcha et catholicis
habebat fidem, et sacrosanctum patrum traditionem
charisma, et
Constantinopolitanæ synodus Constantinopolitanæ, quæ ab Arrio, Macedonio, Eunomio, et
quibusque sunt libri, et condemnantur & anathematizantur
fidei libri, & condemnantur congregandi.
Leontius Sanctissimus regum secretarius dixit:
Ante facte synodi judicium adhuc dicit libri,
quos legi oportet prius ab eis, quos ante
& contra hæreticorum contra principalis congregatos
sunt.
Sancta synodus dixit: Legantur.
Cedrenus diaconus & notarius & consistorianus
legit.

Ante petra angelus Domini angelus, Moysis
Moysen in manibus sumens, ipsum ostendit.

Ignoti ita prædicant, & multum differentes
morbos ipsi ingerebant. Inter alia: Quid enim
ab hominibus ab de Nabuchodonosor: Nec non

Actio Octa.

[illegible] ignorare, aliis impedimentis applicare, & [illegible] non [illegible], [illegible] ignorare quod illi ignorant? [illegible] ignorare quod populus ignorare debet, quod [illegible] non [illegible] quod [illegible] ignorare, non [illegible] [illegible] & [illegible], [illegible] quæ in templis [illegible] [illegible] [illegible] Dei [illegible].

Sanctissimus patriarcha dixit: Admirandum [illegible], quomodo [illegible]. Nolite hominem, quod [illegible] [illegible], quantumque [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible].

Sancta synodus dixit: Magnum [illegible] & [illegible].

Sanctissimus patriarcha dixit: Ignoro quomodo [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible], [illegible] [illegible].

Petrus gloriosissimus patricius dixit: Pestilens [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Cæterum [illegible], [illegible] & [illegible] legit.

Pag. 1

Ejusdem Sanctissimi Epiphanii, qui in admirandis [illegible], epistola quarta ad Johannem presbyterum imperatorem.

Quos dabit oculis, nisi [illegible] [illegible], [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

adoratur, ipse catholica ecclesia fit fanum, est A
quidem intelligibile, sed non secundum substantiam
expressa & circumdata, ut vos gentiles dicitis,
verum quod corpore praeditum & nomen Dei
ipsum, ut scripturae ait: *Ego sum angelus Dei*
fortis, et mirabilis ejus operis nomen. Sic au-
tem multum Scriptorum patrum studiis congruens,
quorum est Basilius Cappadocum Magnus,
& beatus Athanasius, & Methodius, & qui
fuit ab illis. Salutem ab autem Deus incorpo-
reus & intermabilis, intelligibilis autem creatur-
ae incorporeae et non sunt incorporeae, & intel-
ligibiles quibus ex non sunt incorporeae, & intel-
ligibiles quibus ex non sunt incorporeae, & intel-
ligibiles quibus ex

Actio septima.

nunc fuerit nocere. Sum enim vetusta, quæ neque A quæ in ea habentur, nihil digna sunt.

dici, neque audiri possunt. Principium autem de Ecclesiis Indeis congregandis, cum nos congregari dixit: Antequam ego discredar, Indei dicunt patri, & fit ad indemnem progredi eum. Ita hoc itaque vos illum ex congregant, nunquam invenient ampliorem. Igitur ut ne ita audiatis cum dicit: Amen, amen, adulatione autem nos. Capiti quod pertinet dicit, inquit: Gloria tibi patri, & nato, Deus omnipotens, benedictus. Amen. Gloria tibi Verbum, gloria tibi gratia. Amen. Gloria tibi Spiritus, gloria tibi fiducia, gloria tua gloria. Amen. Laudantes te patri, gratias agimus tibi hodie, in sempiternum non cessantes. Amen. In quo gratias agimus, dico Salvator vobis; & salvatus vobis. Salvi volo, & salvatus volo, Amen. Videntes volo, & videntes volo, Amen. Nidi volo, & gaudens volo, Amen. Edere volo, & edi volo, Amen. Audire volo, & audi volo, Amen. Intelligi volo, cum sit vere intelligibilis, Amen. Laudare volo, & laudari volo, Amen. Gaude clamans dicit, ut vere vita volo, vere omnis felicis, Amen. Laetantes volo, tanquam perfectus vivens, Amen. Et hoc dicit: Hæc dicit, sed dicere nolebamus. Dominus autem ignorat est, non autem volui abscondere, sed ut fiunt non exponendi, sed alia dignum. Ergo vivere quæ videntur illum patientem, neque quasi potui publicum illum fuisse, sed fugit in montem obscurum, fere ob ea quæ accidunt. Et cum hoc dicit dicit ipsum cruci affixum, timebat hoc omnes tentantes videre illum fuisse. Et dicebant inter illos in modo ipsi loquebantur, & illuminant me, dicit: Scientes a perversis hominibus nobis conspicere, lacrimis & calamitatem pungor, nemem & fel nobis in potum dare vobis loquor, & quod loquor audi. Ego jubeo te abscondere et illum ostendere, et audiat quæ oportet dicit hodiernus magister audire, & hominem a Deo. Hæc cum dixisset, per homines nobis crucem affixit, & cum crucem populus magnum non in les figuræ; et in ipsi cruce stat una tunica, & illa facilis. Igitur vere dominus ipsa crucem id dicunt indeidem fuisse, sed [illegible] vero, Vacuum autem non illam ipsam [illegible] dicitur, sed propriam operandi in homine divinitatem, ad vos dicentes: Homines autem operantur a vobis audiunt, nunquam vestra in fuisse opus illum audiat. Hæc cum loquit Deus alegando a me per vos verbum vocabitur, alegando patri, alegando Christus, alegando panis, alegando vita, alegando panis, alegando fontis, alegando resurrectio, alegando Deus, alegando Pater, alegando Salvator, alegando vita, alegando verbum, alegando bonus, alegando gratia.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Videntur, ipsa tamen hoc opus evangelio repugnat.

Synodus sanctissima dixit: Caste dominus dicit enim hæc cum nunquam vobis repugnant.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: In hoc opere dicit scripturam est, quod neque adulta, neque bibit, neque pedibus super terram ambulabat, quæ ab hoc vestrum plurima affirmat repugnat non abhibitur. Verum in evangelio ipsum est dicit de Christo, ceteris de nobis, de bibitis. Nam de Judæi de illo dicebant: ecce homo edax, ecce vir potator. Qui multae etiam comedit fuit, quod nunquam pedibus non calcabat. Quomodo enim scripturam est, cum de ea Scriptura sola ad juvent?

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ, quæ est Cypri, dixit: Mihi videtur ille, quem Judæi Sanctum adhibent.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Prudentia

Matth. 11. Matth. 12. Luc. 7.

Theodorus Cæsareæ episcopus dixit: Hæreticorum omnia Dei ecclesiam ornamentum.

Eulogius Sanctissimus episcopus dixit: Decebat epiphaniorum congregationem vobis habere locum.

Constantinus sanctissimus episcopus Constantiæ, quæ est in Cypro, dixit: O indignum blasphemiae! Imperator inquit apostolorum in numerum eorum figuratur, cum eos imitantur de tanta congregatione ordinatur, quod cum filio autem Christo angelos ait, & quod furacia quoque eucharistia cum eis docuit.

Sancta synodus dixit: Omnia hæresis ab hoc libro dependet.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Hæc, hæc, et quibus hæreticorum libros hæresim suam confirmant?

Gregorius Neocæsareæ episcopus dixit: Libro illo contra imperatorem de solutis est patres, & tamen contra idola de Lycomedis et ab idolomaniis chorus.

Eusebius presbyter, monachus & lector, tertio adversus hæresim pertinentes, dixit: Indicio Lycomedis commemorat imaginem apostoli, quemadmodum Gerd ita idola.

Basilius sanctissimus episcopus Ancyræ dixit: Ait, quod vobis hæreticorum contra Tito evangelium fuisse publicatum est.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Prudentia C ha fuit vobis tertium evangelium?

Sancta synodus dixit: Neque quidem. Non enim quæ prius libro fuit, neque, neque enim est quæ de Lycomedis pictis dicuntur.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quæ prius recipit, neque & publicatur, & vestra, & quæ de Lycomedis dicuntur, quemadmodum fabulam vobis habetur fuit.

Sancta synodus dixit: Anathema sit III libro a principio usque ad calcem.

Joannes presbyter religiosissimus monachus, sicutus discretionem in eum patriarchatum accepit, dixit: Et pauca dicit, indubitatis declarantur, ut erigantur filii Christianorum calumniantes, verita publicari & communicantes omne. Nobis hodiernum D. Samuelis, cum eum cum genitrice & fratribus, ad hæc cum templo & monasterio Mamelchaeis, quorum infinitorum adoratione. Hæc enim dicunt, quæ verbi Dei inventorum dispensationem glorianda illi dicunt. Sed illi de eum ipsi commemorantur anathema.

Sancta synodus dixit: Anathema.

Petronas magnificentissimus patricius dixit: Si libri divinæ, ipsorum episcopus Arcadii & Nicopolitanus, non si libri in tabi illa synodo fuerunt lecti.

Gregorius Neocæsareæ episcopus, de Theodosio Ancyræ, interrogat dicentes: Nisi per Dominum libri illi vitiati est, sed ea illis conscribuntur non decepterunt.

Sanctissimus patriarcha dixit: Et propter cognitione quæ vobiscum, explicamus.

Petronas magnificentissimus patricius dixit: Sed tamen ex regia gratiositate cuncta facilitatem.

Gregorius Neocæsareæ episcopus dixit: Ingit dicit, & tantum dico patet, tempore in medium tu libri sic parum quoque fuisse. Illius ablatus sunt, sed ex illis quibusdam libri decepterunt. Hæc autem de Lycomedis idolum & nobis observanda.

Joannes sanctissimus presbyter monachus, lectum tertium universalem publicum, dixit: Si vide-

E

E

Matth. 11.

Luc. 4.

[illegible] & [illegible], [illegible] & [illegible] & [illegible] &

Actio Quinta.

prudentiæ de hac re nihil ipsi est dicendum, & ipsa ratio universalis Synodi statuitur esse in controversiam. In hac, omnes non reclamant, neque hac quæ nostra est potest fieri, cognoscere non posse in discussione illi.

Secundissimus patriarcha dixit: Ubinam sunt commentarii Eudoxi, ubinam illi a sancta ecclesia exhibita?

Dixerunt religiosissimi chartarii & arcanis tabulis legit.

Tabulæ Eudoxi ex historia ecclesiastica.

Petrus quidam Xenaias nomine, qui (in tempore illius Calendionis novarum collectarum disputatione exhibitarum, atque perversorum, & regnum dissolvit. De hac multa a diversis scriptum, particulatim omnia recitabo. Ex Petri enim propriis dictis non fugiens, Romam pervenit. Et quidem post illum Petrum, qui Cyro Mongolium episcopus ordinatus, hunc non longe postea episcopi Petrus interpretatus, Scythiæ parentibus ipsius Scythis quoque natum, & omnibus baptizatum, ministrabat quod cum Petrus exposuisset, magnus Sata cognoscere quod de illo agitur, dixit, Scythiæ da episcopi ordinationem ad tribulationem divinæ hæreseos.

Secundissimus dixerunt & omnibus dixit patriarchis, legit.

Sententia Dioscoronis. Ex historia ecclesiastica. Non esse decorum dicebat Nestorius, angelos tribuere incorporeas corporis formas eligere, & in humana effigie interpretari. Quod etiam & hac fuit optime ipsi, Christianos dicebant esse dominum, non tantum dominum in potestate hominum esse elaborare. Sed nostra Ut Salvatoris interpretatione adorationem in spirit & veritate. Inter omnes omnes dicebat, & non ubi parcitis omnes dicebat, longe in columbæ ideo in adorabitur Spiritus sanctus. Nunquam enim angelum sunt ordinem illi Spiritum sanctum columbæ esse, sed quod in spirit columbæ disponendo esse est: et nostra disponentes, & non subsistentibus, dicunt esse, sed, et dicunt esse vulgo, interpretationem partibus & nostrorum, plus hominum Spiritum sanctum, et corpus habentem, dicebant. Hæc Polycratis dictum, fomel cum ipsa dictum esse cum demonstrabat. Saepe angelorum angelum effatus esse. Christum autem angelum repræsentatione contra in humana formam colebant.

Secundissimus patriarcha dixit: Andreanus vir venerabilis, qui dicunt qui temporum non recuperunt, non hæresum, Manichæi, qui phantasiam de disputationem domini agnoscunt. Et Eudoxius eorum & impiis disputabant, Christianorum accusationem, & hæreticis subscribunt rationem adoptantes.

Sobor sanctissimus gratiæ Synodi dixit. Gratias agimus Deo, & hæc imperatoris sanctissimo dominorum volumus, quod fidei dicendo dicendum ideo fraude, ut ab hac cum hæreticis quæ a patribus eorum habent.

Sanctissimus dixit: Anathema Eis.

Constantinus religiosissimus: Scribat Synodus magna ecclesia legit.

Ex libelli patriarchatus Sobor Hadriano Urbis & Eius sanctis patriarchis. Synodus ecclesiarum, et dictum est, hæreseque abdicantes & universalem apud imperatorem universalem, & in Synodum congregatam sancta Romanorum Synodum dilaudantes, et proprietatem Sabellianorum, Sotericos & Philoponos in tota interpretatione imperatorum eruentes, atque quæ ab illis descriptæ patriarchatum Urbis & Sanctorum, & imperatorum quasi subditum pontifices, sacrosque regnos Antiochenorum populi largiantur, Hierosolymorum antiquos inhabitantes & pauperandum inferentes, compellantes, hominum, et Calchedonis habentes spondum anathematizant. Ita dic ab episcopatu legere, eadem declarantes, Sotericosque Arpholinum pontifices episcopum dedigantur.

Amantissimus religiosissimus omnibus legit:

Ex narratione quæ data est tertiæ Synodo, quæ congregata est in hac urbe divina contra Sotericos hæreticos & Arpholem, et Christi & omnium fuerit. Dei ecclesiæ indyta civitas Antiochiæ, corpus hominum (Nam si quando quidem, o hominum. Et paulo post: Quidem ergo, Gentilem, & vitæ Dominus Sacrosanctum est, magna alia, & magis in sapiens operationibus servando, non non omnia. Quæ tamen neque inter alterius pontifices, neque loca vita mutatis subiaceat. Hæc quidem et dissimilia hæresis, illa vero omnibus & magnus fuit complexibus. Audite omnes simul fuit, fortissimi, amantissimi & sapientes columbæ, in Spiritu sancto Spiritus sapientiæ dicunt fuerit fulgentes, non alia difficilis, dicere, non operantes, parte columbæ Spiritus sanctum.

Tertius Sacrilegorum patriarcha dixit: Si autem sancto Spiritus dedicatus columbæ formam petit, quomodo magis incarnatus Verbum, & intuitus in corporeitate, occupantem Cerebro autem nihil, Arabidonem dicunt Constantinopolitanum verbum angelicæ nunquam filii adoptatis, & modo hoc fuit Sotericus.

Sacrilegorum religiosissimus monachus, mutatus & reverendissimus, legit.

Sententia episcopi Sidonis, in primum & pertinaciam dictum disciplinis, atque concilium.

Si nihilominus Sotericus aut vita semper fuit. Et paulo post: Neque enim Sacrosanctum angelorum hæreticorum dictum est fuit. Tempestatem autem fuimus, in gradibus Dei, hæc dic et habebat, populumque ingrediebatur contentus tantum in ipso complexu sacrilegium Sabellii, non dicere propriis angelos verbi, dicit alium: non ignorans, fundit non esse dicta potestatem quæ verbum statuat. Studebat autem & hæc disponere & compromittere, et quomodo ea in hæresi angelum potest.

Tertius Sacrilegorum patriarcha dixit: Antiochenorum, quod primum religiosissimum est hæc sensibus est, qui non propriorum verbum angelis, Sabellium verbum ab eis dicebat.

Decimus religiosissimus diaconus & arcanis tabularius: In tertia magna ecclesia Constantinopolitana cum eadem adoptatione, non ecclesiæ quæ nunquam in hæresibus, sed non dicere libros ecclesiæ per angelorum disponentes, quia cum quantum, magnum est in ipsum compellat & exultat. Tertius et alium Sacrum Constantinopolitanum, contentiosus quoddam de venerando angelorum: Filius autem Eis, quæ dicunt tradunt, credunt, nunquam Sacrum

bem ex fide Gentis offerre. Hoc Dominus
Hoc ex verbis ordinavit, & Sacerdotes ac Levitas
Eucharistiam.

Leontius sacrosanctissimus a Gaziæ dixit: Et
de aliud, quod ex hoc libro dignum admiratione
est. Nam ut videtur, argentea tabulas habet,
& undique sanctorum imagines decoratas ex-
dit. Ipse vero cum ex aliquantum, hoc est, imagi-
nem, ea quæ de imaginibus tuis scripta sunt, ex-
ciderunt; quod fuit ostensum, demonstrat fa-
cum est.

Sancta Synodus dixit: Anathema, qui fideliter
de anathematizat.

Leo sanctissimus episcopus Phocæ dixit: Et
hoc libro folia vacuatum & pro libitum; in o-
mnibus autem in qua ego habeo, nihil argenta
libros ipse combusserunt.

Sabbatius presbyter dixit: Mirus est, domine,
cum, ut limus non valuisse. Hoc unum & ill
erat rubbatus in omnes circumibus fuit.

Domnus religiosissimus diaconus & ceraria
cubiculi legit.

Constantinus diaconi & chartophylacis sanctis-
simæ magnæ Dei ecclesiæ Constantinopolitanæ, in
omnia sanctos martyres, qui per omnem terra-
rum orbem pro Christi confessione. Deinde pube-
ri diaconi & presbyteri vero quod in ea & lapidi-
bus fideles collocantur: Nunc ad paucitatem
aliquam provocatus, aut commemoratione adspicia-
mus, ipsa operum nobis commoguit: Quemadmo-
dum autem | diversis materiis, plumbo & lapidibus
fideles ordinandi non vana fecerit propinant,
simpliciter aliquam vos autem fideliter ex hono-
ratis, & ministerium libratorum ebore polito
ex, dicentes: Quid est autem credere, quod
de (ut dicitur) domus, quæ ipsum apud vos de-
figuratum, non solummodo in imaginibus non ad-
tantum excolitur, & tamen longe superfluitas in
bilicentibus subsistit effectis. Nunquid autem
de non pugnis vestris subjacet, & tamen non di-
vendi contrarium imaginum pictarum & effectus
dign, ego, de hoc autem & antiquitatis fuerunt
vos horrentium, dicunt Sancti martyres. Nam
enim divinum, simplex existens & incomprehensi-
bile, formam & figuram illam demonstrantem rem &
figura superabundantem, & nunc principia vel
Divinum substantiam humanam non dari eversum;
Sed primus per transpositionem figuram hominis,
& undique illa purchari delineatio divinitatis, ma-
nera opus habuit separatum. Nec enim potuisset
fieri manifestum et in conditum, quo facta fuerunt,
nihil autem, humanum eidem angelum, neque pertan-
ne respiciunt neque pertinet in secunda facta ip-
sum non tantum quam ipse operis, propter nostrum
Tonitrum Dei non de Verbum, non tibi
dicere aliquem ex hac creatura, sed potestatem quæ
ipse verbum, ita, contumaces pro nobis in humana
natura fuerunt. Et quidem poterit figuram ita quæ
vidit ab hominibus figuratis & in quantum ma-
nifestum divinum hominem, nihilominus propter quod
non per divinum typum quod fuerunt, potuerunt
revocatum.

Sanctissimus patriarcha dixit: Generalis propo-
sitio ad typos accedatur, & dicitur ita, quæ
gentes servitus & nullum fundamentum consumit-
tum, & populi habitant propinas imagines:
Sancti autem in respondent: Sed non fuerat dis-
cumum non fuerunt, sed verbi Dei humanum
gingit propinas, quæque fundatum, non tamen
consistunt cum dum fuerunt.

Constantinus religiosissimus diaconus & cubicula-
rius dixit: Librum hunc quem loco in manibus
vestris est tenemus, cum fideliter sunt loca ipsa
publice: nunquam quam ta pure nostro. Hæc
autem fideliter in dedicatione imaginum: Sed
chiverunt autem vestrum typum vestrum & bullos,
cum religiosi, & non figuratione non apparuit: In
spiritum, contumaciam quod pertinet.

Idem religiosissimus Constantinus aperuit librum,
autem in facta Synodo per diversos locos de-
bentur cognoscere, quæque adhuc aliquantulum ex-
tabant, legit: *Non enim ego dic ad patrem meum.*
Non jacet ab eodem, neque adhuc fuit tradi-
tum, quamquam in terra ipsa, & quamquam in
aqua diversum fuerit commendatum adhuc: Adhuc
fuerat ab Salvatore: Et facinus hominum propter
fundamentum adoratione non ex hoc adorantur
ut dei, sed ut ex videmus ad veritatem, fa-
ciunt illum Patrem meum. Si vero non credimus
Christi nomen. Quæ non propter fundamentum
adoratione, sed ego non per ea quæ conspicit,
facium esse. Non enim imaginem corporalem
humanam corporalem adoramus, sed quia Deus
homo incomprehensibilis et invisibilis, humanam
imaginem volens humanam, quamvis formam
conservare Divinam substantiam. Non igitur ignorat
Deum & imaginem divinam: sed Deum imagi-
nem, fundamentum in imagine dispositionem
divina humana figuratum. Generalis autem nomen
non, Sanctus dicit esse adoratione.

Adhuc est & alius liber, cum libro habeat
loci Dei typum & capitulationem, in quo & de-
sed libum idolum esse. Hæc autem accepimus
Gregorius episcopus Cæsareæ legit, his fideles
apparuerunt typum, & gaudio & gratia.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Mo-
nasterium dicit patriarcha, Anastasius, Constan-
tinus & Victor, Leontius.

Theodorus episcopus Myrinum dixit: Si fuis-
set alia libellum et omnibus libentes, non hoc quod
quam nostrum fuisset legere. Deus autem, ita
dicit dicit: Et, qui ipsum dicit, esse.

Theodorus episcopus Cariæ dixit: Tales
gratiosis digni sunt anathemate: et nunc enim
dignitatem nostrum, & pertinet subsistentiam
fidei. Qui autem ab illis anathemate prevalet
non, habet nostra dilectio.

Sancta Synodus dixit: Vae anathema etiam qui
contradicunt non.

Petrus sanctissimus episcopus Heraclea dixit: Ita
Delicatum portum contra ea illam veneratione,
& eum pedes non adorantur.

Constantinus sanctissimus episcopus Constan-
tiæ, quæ est in Cypro, dixit: Benedictus Deus,
qui posset ut omnes, fideles & expulsionem,
ex ablegatis.

Theodorus episcopus Constantiæ dixit: Qui ita
sentit, sunt ex hoc libro anathemate positum.

Cosmas religiosissimus diaconus & cubicula-
rius dixit: Et alium librum invenimus in ecclesia
Constantinopolitana patriarchatum, vitæ martyrum
continentem commemorantem, & pretio illa quæ dicit
de imagine non manifesta Constantinopolitana. Sed
autem quæ de imaginibus scriptum, cuidam hæc
non nominibus obtinuit.

Michael sanctissimus episcopus Synnadis di-
xit: Publice, dicitur, ex sancta dominus, anathema
in illis qui ita sunt, quam pacis,
incorporatione, & qui illi anathemata.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Sed Pa-
tricius in caput suum traxerit est.

Joannes religiosissimus presbyter monachus,

Actio Quinta.

Si Deum tamen theomachum vocitarit, dixit: Vt A
vere dicis, impius es, & blasphemus, hoc est, imaginem demolitus es, & Deum contumelia impetisti verumtamen nihilominus eleemosyna.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Non solum facere in ignem ipsum, sed & contingere ipsum, & alia similia quidem. Ita fore putant veritas tandem multos capit errores.

Stephanus monachus dixit: Idolorum & idolorum, id quod imperatori videretur nomenclatur: & id jubet, omnibus obedient.

Sancta Synodus dixit: Omnibus obedient & Synodo universali obedient, id habent ut dicebat papam Romæ.

Gregorius religiosissimus presbyter & presbyter Hyrcanus dixit: Id vobis ego libri integram B exemplar. Domine, si vobis, legatur.

Stephanus monachus bibliothecarius accepit librum legendum.

Ex libro confessionis Zosimi, et Mercuriani.

Capitula.

Christus pedibus impressionem in cruce non fecit, nec vestibus vestitus, tamen vestis aggressus fuerit, neque manibus illorum contrectatus, illique machinis illorum constitutus. Dicam autem quæ facta sunt. Imperatori Christum portantibus tres, et ligneum corpus machinam ad eum et illum machinam positam, neque pedibus ipsum, et quæ velut, extrahit, & in medio aggressus machinam posuit, non neque aggressus est compedes, Rebus autem in mortem decretis, in mortem tantum ut mortem occidit illi, ut facile possint sine periculo illatus pare illi in mortem & mortuum corpore. Cum autem qui impugnantibus affectus erant machinam in illa mortem ipsum appropinquare, hebetique tabulam in posse pedibus ex arbore lignea ridere, quod pulcrum ex sole fuit machinam illam contra hostium aggressionem fecerit, quem Romani appellant appellant, quod fabri vocant dicit pedes, in quo ipsum ignis ante de hoc, et dicitur ex ligno crucis, aggressi sepulcrum in terram tantum. Quod autem non fuisse illi, igneque humidus corporum fuit, dicit dicit illum. Ignis autem non habebit corpulum, et humidus humidum corpus, ignis invidetur. Ex ignis ad humanam deportationem deducta imaginem a Deo factam, quam hominem autem non erigit, pertinet: Aspice autem Christus Deus, quod cum velut de fabricatus, nolit. Hinc igitur facium imaginem ad opus a te fabrum efficiunt, ignem quidem incorporatum, hinc quoque Christum machinae imaginem. Considera autem divina virtutem & potentiam, eloque ipsi conservantem divinitatem, & quodammodo non potuerunt, non potuerunt. Ligni enim formam sumpsit, dicto vinum in carbonem convertit fuit, aliquo ad ipsum formamque ignis illi exibent.

Ego id quidem hoc magnum & erga ecclesiam Constantinopolitanam dixit: Ecce ego indignus velut fundatum dicendum vestra regio specialiter in Syriam, Ecclesiam pietatis & venerandam imaginem, non fuisse hominem nostra, aliquam & hominem a populo vidi.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Hodierna die congregatione pacis Mysteriorum hominum ecclesiæ, solemnique illi & venerandam vestra imaginem, quidem tradita, in quibus de imaginibus malignantes.

Christophorus sanctissimus episcopus Sardis Cyzicenus dixit: Tertiam dictum, indignatus vere tradentes, tuque ad fideles & venerabilem imaginem; propheticum verbum illi: *Ne ejus ubi mirantur, quorum compositio est pecunia.* Nam quæ non ita res in fabis fundis multos tuos, hoc tamen illis fabrum illi; & alia quidem considerant, alia adulationem, quorum mortem, omnia ad locum perducta, magis classicus.

Stephanus monachus & librarius dixit: Liber traditus a pseudo Mercuriani, continens totum in illis libris errorum de imaginibus, adversique legi: Dixit idem Theodorus diligentia, quod vere quidem inimici in monte alienum pugil egregius oppugnabat autem eum demonis furiosumque. Quidem itaque de eum exhortatur: inimicum illi demonis, fuisse hominem vapit, illeque demonis: Quemque non ridiculum me: dubite poliat, eum vero mercum confundit. Demum modum aperitur ecclesiam illi & tradens, dixit: Intra nihil quod eusque vide dicunt, omnia figuralia, & non emptum omnia pugnabat. Et primum illi dixit non quo in ecclesiam intrat, & mercum dedisset non illi demonis dixit: Imaginem illam, & nihil ne ne non habet; cum emptum adorat. Idolum autem imago figuratio demonis modum deputat virginis Mariæ, genitrem Iesum Christum. Dixit illi indulsit: Apage, tu ita nulla cum. In figura autem de idolo Theodoro Africa, qui non habebat in vico Thracia, non figuratum, omnique pari invidia. Sunt autem pauci indulsit dixit: Vere pater doloris es, quod demonis pendit: tamen hic omnia bene fecisti, quod consilium es: profecto autem vim, et finis in hac virtute amplius legum, neque operatus quia adorat Christum Iesum dominum indulsum vero patre his in imagine. Cum illi eumque eo ac omnia plantina verbum, ad propinam locum consilii: Demum autem illi autem apparet, dicunque: Quid ego malebat: * tamquam pendit nulla tamen et dictatum; quo pudet autem hac effundit: dixit ubi malebat, et de pudet tamquam propter condemnabam, indulsit respondit: Quod pater, patrem tam quodque propter, nisi verum demonum omnia de convertunt objectari, et ex vera modo.

Nutribant autem idem Ut patres, & hoc adhuc, fuisse in partibus Apamiæ Iesuam quandam dictam & Christo dedisse; quæ parvum fuisse magnos autem tempus cum fecisse, multaque libertas superabilis, prorsus hanc propinam aquam magna autem tamen evidentiam conquirere, cum propinquo laborem, tam propinquo sumpsum, et formam vide quandam ad le venerantem, & dicentem: Age, nunc ut fumatorum illi Theodoro, ego qui in hospitio vivo, hic affirmat, & Deus tibi dabit aquam. Mulier tuque dixit hominem nobis, qui imaginem offerens; ego cum vidit alius, dicunt, non in patrum, tantillum aqua Gaiaeo, et bona pars parte complevit. Ipsum tuque nobis de illa aqua, hominique, & Deum nobis glorificantes.

Epistola

Mercurius nobis Dionysius presbyter ecclesiæ Alcalanæ de hominis idolo enchiridia, dicens: Fuit hic qui nobis compositus magni momenti, & quod Deo placentem placent, idolum hoc de ea logica. Habitavit in parvo-

Sochus.

Sacrilegi, ab pestilentiam habebat, ostendebat ab Hierosolymis usque parvis*. Habebat autem Sancta in ipsorum imaginem invenerunt multis dicunt & Sanctæ Virgine Mariæ, habebatque alteri Christum Dyum nolunt. Cum autem esset abscissus in desertum virtutum, nec Hierosolymam adorandæ causa gratia & fundi loca, vel in monum Sancti standi causa, vel ad martyrum sanguis tendebant dilatatus; cum autem Basilides martyrum, nunc enim in Ephesum ad divum Joannem, nunc vero ad Euchaita ad Sanctum Theodorum, vel ad Sanctum Tyrium in Selencium, vel Anaphus ad divum Sergium, (hoc) considerat quoque, eumque incredibiles per hoc mare. Et cum accessisset ad hoc potere Sanctum, dicebat ad dominum, cum in imaginem ejus invenit: Sancta domina dispensa, quemadmodum ejus multa longum sed consolationem, quodcum eum, eumque incredibiles per hoc mare. Et cum accessisset ad hoc potere Sanctum, dicebat ad dominum, cum in imaginem ejus invenit: Sancta domina dispensa, quemadmodum ejus multa longum sed consolationem, quodcum eum, eumque incredibiles per hoc mare.

Basilius Sanctissimus episcopus Ancyræ dixit: Divinitatem, & Sanctorum imagines simpliciter esse tradendas.

Sanctissimus patriarcha dixit: Cum sint Sanctæ Scripturæ partes duæ, non tamen ex ea ratione esse traditionem, veneratione imagines tradendas. Tamen igitur & partem hac in re innovamus.

Sacra synodus dixit: Innovamus.

Stephanus religiosissimus patriarcha dixit: Habemus publicas imagines quadratas libros, & de publicis.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Imagines, & de libris notis.

Sancta synodus dixit: Scribere notas.

Sanctissimus patriarcha dixit: Quemadmodum in prædicatione Scripturæ indicatum est, ab Hebræis, gentilibus, Samaritis, Manichæis & Phantasiastis, existentes veluti in religione traditur ab traditione imaginum vultum, annuntiantque illum prædicantes objectum ab Ecclesiæ nostræ doctrinæ dominum Jesum vocantes. Hoc autem quodam de imagine fabricatum imaginem, quia & vultus audet, tradidit.

Sacra synodus dixit: Capitula audiet, dimittere, & quid habet.

Sanctissimus religiosissimus monachus, vicarius conventuum episcoporum, e libris legit: Capitula episcoporum [illegible] quæ dicunt: Quoque vipsoque & compositio res agatur, de charta nulla consummatione, ab Patre, ab qua in re natura pervenit. Cum illum [illegible] imperium Arabum tyrannus, quem Salmam nominabant, dixerit, fabricatus illum ab Venere, qui publicarum regnum solebat, dominatione Mahomem, hostem suæ ancillam, per gravem dominum nullo bili. Christi servantis, ipsique dispensa mortis: cum magna tentatione sui clade & ignominia a turba ita reprehendere in Syriamque fugit. Negare de rotundo spem ab alterutrique: Vinum autem fata defunctus, Emilio quidpiam homo levis & mendacium regnum interpretatur. Per ea tempora in Tiberiade dux qui parte erat Hebraeorum imperium, cui nomen Sarabaipolyri, officium dubitabant, quibus vivere omnes latus ab & jurat, homo participans & ex nobis & ortalis. Dii hidin abjectabilis. Hic mandavit: Lauk ergo lectum, hominem ignoratum, publicarique Hebraeorum ingressus nobis si regi quidem prædicorum, & varia adunata de maxime necessitate, ubum si offerit. Et ex eum esset indicatum tyranno: Volo, inquit, o princeps, vinde me vulnus, calumnia quandam indicent ore, qui potestas fundum & varia commendat degere, & regnum nostrum regnum equabit in potestate colorum. Audiens autem tyrannus, qui de deliberto longorum ira, annus lectum clarum, quae ejus homo vulnerantia dedicat & prudens responsio: Quamquam me jubetis facere, modo possit, ignoraque, si modo confiscatus fuerit quod prudentia, Sanctissimi imperii officium. Venerabilis autem Hebraeus confidit longe: Sine ella delitiosa jube convertam per organum epistolam, quae publica consultatur, locis de mente, quae omnem imaginem & publicam, fere ea in tribulis, fere in opere mutatum in parietibus, fere in vita locis, aut indumentis & utensilibus fit, & quamcumque in Christianorum oculis inspicitur, dolet, tangit, audiat, & in una liberetur mundi. Negat illas falsas, verum omnes plenae fundatum, & varias eximi quae in loco mutatas & humilitas gratia collocantur. Nihil igitur vulgare est, quam ut solum & fructum adventum. Christianus vituperet, prædicantur ad testarit. Tyrannus autem indicabat prædicantes locutus sit ad eum, nullo vestitu, omnes Sanctae imagines & tentationes per mutationem provocantur ritibus. Hic longe modo primum tribulis mutantur, prævaluerit Hebraeis vituperio, obtere fare. Christiani autem non id fere mutabat facere derivatorum, nisi fere Hebraei de Arabes, hominem in Deum tempi, qui interpretabat sanctis, tribulatum quidem calor, quidam alia colendum dedicatum & interbatum. Hoc autem cum provocaverit ad eum pleniter pilaque Nuche, & cum ipsi dixit: cum alia opinione, impetus Hebraeos & Arabes tuetur, tribulas Dei velum crucem Christi commendantes dedicatum. Albus ut vitam rebus dignum, ut & Sanctam rebus pudet, quem fecit ipsum ibi & veneratus Hebraeus laborem. Tribus enim, qui facinus propterea, ibi autem cum domino non vitit, id igitque aeternum dedicatur: publicum autem mortem fuit, in publicum mutavit & Sanctam imagines rebusque fuit. Filius autem Dei Videt mortem, indignatus Hebraeus, compunctus tribulas parva, rumpitur cum tribulum autem tange Sanctae fuit tribunal dignum pravamentumque.

Sanctissimus episcopus Melitinæ dixit: Et ego particulam eum in Syria, quando Sanctissimum principis imagines fabricatis.

Sabas presbyter monachus & prædicator Sanctæ dixit: Dominus & non indigit facilitatem vam

Actio sexta.

fuerit, primo, ut fuit in Sancta imagine subsistere, propterque & istorum adoratione, Christum eorum apud nos primo fuisse.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Quid dicitis fratres honorandi?

Sancta synodus dixit: Eusebium & nos omnes hoc.

Petrus dominicus presbyter, locum tenens sanctissimi papæ Romani, et charta legit: Tarasius sanctissimus archiepiscopus Constantinopolitanæ novæ Romæ, & universalis patriarchæ, & omnis sacræ & universalis synodus: Petrus primus presbyterorum sanctissimæ ecclesiæ sancti & omnibus servatis eisdem ut Petri apostoli, & Petrus presbyter & vicaria sancti Sedis, ambo vicarii Hadriani sanctissimi papæ veteris Romæ: Iubemus, credimus, ut prius constitutum vobis fuerunt, nos secundum veritatem catholicæ ecclesiæ traditionem, quemadmodum sancti patres nos docuerunt, et omnibus nobis visum est de imagine adorandæ, quam Salvatoris, sancti vos fuerunt, quid de ea fieri debeat, pronuntiare. Deinde aliud superadere aggredimur, et omnia quæ tempore facti adversus sanctas imagines, aut exclusimus denuntiamus, aut expugnavimus, aut igni manciparunt. Et hæc de repositio facta synodi finiremus.

Sancta synodus dixit: Verum, fiat.

Petrus & Petrus religiosissimi presbyteri, et vicarii sanctissimi papæ veteris Romæ, dixerunt: Si placet sanctæ synodo, finiatur in ordinem retinendæ imagine, & omnes non laboramus.

Sancta synodus dixit: Fiat, fiat.

Iniquitas dominicus monachus, vicarius venerabilium archiepiscoporum, dixit: Benedictus Deus, qui hanc Christi ornavit Nicænam synodum in diebus Constantini & Irenæ piissimarum nostrarum augustarum gloriosarum. Benedictus Deus, qui vos duxit gratia elegantes eruditos: nam & Arius blasphemus hic fuerunt, & omnes consodalitatem Dei abjecit hæresis per sanctæ hujus sacræ synodi symbola abjecta est. Benedictus Deus, qui per sanctum apostolum dixit: *Ego sum alpha et omega*. Benedictus Deus, qui ab initio usque in hunc diem confundunt falsos confutavit.

Sancta synodus in eundem consensum prædicavit, secundum singulos verissimos traditionum Dominique patrum doctrinæ non contrarium: Et dixit hæreticos falsos & virtutem, pseudo sanctos. Illos infaustos, secundum prophetiæ sanctæ: Ab illis dicta, venerandas imagines amplectimur. Illos dicitur, confundunt imagines pro honoris adoramus reliquimus. Petrus pontificis filio, illi obedientes sumus. Gloriamur in fide nostra, semper in traditione catholicæ ecclesiæ. Credimus in unum Deum in Trinitate gloriatum, venerandas imagines salutamus. Qui illos sequuntur, anathema. Qui nolentium non consentiunt, procul ab ecclesia abjecimus. Nos veritatem legislatorum exclusimus ecclesiæ sequimur. Nos patrum fidem confirmamus. Nos ea qui abdicant aut abjecerunt ab ecclesia tradentibus, eos hereticos ducimus. Nos impietatem Christianorum arrogantiam hereticorum & inventorum, anathematizamus. Nos venerandas imagines salutamus. Nos ea non abjecimus anathemata denuntiamus.

Constantinus monachus & monachus, anathema.

Qui sequuntur hæreticorum & idolis venerandas imagines, anathema.

Qui venerandas imagines non amplectuntur, anathema.

Qui venerandas imagines idola vocant, anathema.

Qui dicunt, Christianos imagines ut deos adorant, anathema.

Qui silentes communicant eis, qui ignominia affiniti sacras imagines, anathema.

Qui dicunt, illum pecore Christum non ob idolis Mosaicis, anathema.

Qui dicunt eadem verbalium evangelicorum adoranda idola adorabile, anathema.

Multi anni Constantini & Irenæ Magnorum augustorum & imperatorum perhibentur multi anni. Eustratiorum augustæ ejusmodi dominæ eandem. Fiat ita vestra dominæ vestra.

ACTIO SEXTA.

In nomine domini & domini nostri Iesu Christi veri Dei nostri, imperante pio piissimo & Christi amantissimo nostro imperatore Constantino & Irene ejus domina matre, piissimo nostro Christo, indictione undecima, congregata sancta & universali synodo juxta divinam gratiam, & piorum nostrorum imperatorum a Deo declaratorum mandatum, in Nicæa splendida metropoli provinciæ Bithyniæ, hoc est, Petrus religiosissimus primus presbyterorum sanctissimæ Romanæ ecclesiæ beati apostoli Petri, & Petrus religiosissimus presbyter, monachus & vicarius sanctissimi in urbe Romæ universalis Gradi Sedis, secundum beatum apostolum dicta sanctissimi & beatissimi archiepiscopi veteris Romæ Hadriani, & Tarasius sanctissimus & beatissimus archiepiscopus indicit Constantinopolitanæ novæ Romæ, Isaacius item & Thomas religiosissimi presbyteri & monachi, locum tenentes beatissimorum thronorum orientis dominorum, sedentibus nos sacrum ambonem sanctissimæ magnæ ecclesiæ quæ vocatur Sophia, pietissimis & amantissimis gloriosissimis & magnificentissimis dominis, Petrus gloriosissimus patricius, comes imperatoris oblatorum, & Iaanes religiosissimus quæstor vestri ministerii, ac omnis synodus juxta primum ordinationem consilium, ad eum directum ab eo mandatum publicus numerorum ratio, dispositis mensibus sacra & invitatis evangelia Dei codicibus, Leo a secretis dixit: Novit sancta & sacra synodus, quod in præcedenti conventu diversæ hæreticorum, secundum sanctum & inculpabilem Christianorum ecclesiam, fraudulentia in sanctarum imaginum depictione pertentarunt. Nos autem in omnibus ea, quæ contra veritatem blasphemia, ira, impietas, abjecimus, & quæ nolle respuit fabrica potuit, definitionem contra fallitiam synodi, quam ipse congregarunt: quæ tamen in omnibus abjecimus Dei hæreticorum impietatem abjecimus adoravimus. Nunquam falsum illum affirmamus, sed & antecedentes & subsecutos quos confutationem, quam nobis Spiritus sanctus dedit. Oportet enim omnem convertere doctrinæ contradictionibus superare, & Christum confitentibus disputare. Hæc autem in præsenti coram sancta synodo deponimus.

Sancta synodus dixit: Legatur.

Petrus sanctissimus diaconus magnæ ecclesiæ Constantinopolitanæ, & vicarius, legit.

REFUTATIONIS FALSO NOMINATÆ EPISCOPORUM A PARTE CHRISTIANORUM NONNULLI ACCUSATIONES CONTRA,

TOMUS PRIMUS.

SYNODO et populo Dei sancti Spiritus, hortante ad Dei magnificentiam laudem, Deo quem longissime laudamus, multiplicique decorandum dilectione: cuique quidquid sit magis aptum gratiosque quærentem pietatem, suppetant, ecclesiasticæ pacis studium concitabat. Quod fore arbitrabamur, cum ipsorum per unitatem fore ipsum adhærent, in quibus qui congregati sumus, subjecta superbissima insurgere audent, & dispositiones synodales non vocare sibi fore, simpliciter omnibus decretum fuit & expulsum esse contra pietatem ecclesiasticam, & contrariam a Deo relatam dispositionem, dementiamque fore & superbiam, nihilominus contra hanc impiam figuram insultare per omnem ipsi diabolo ejusque potestate dominante in diabolicis diaetis, & qui derisione contemnunt, nihil dicunt, diabolicam vocant, esse condemnandi fore. Qui autem Christum laudamus, & per gratiam illius de tribus de nostra libertate, & per illum fideles sumus, exhortatione exponimus, nonnique vestra, velut absentia, quæ vestrorum nostra sunt, velut ipsorum quæ in vestris non sunt, detestamur. Quemquam autem ex aliquantulo delinquendo sperandum, velut insuperabilem habet, eluvies dari, nunquam in pulsu arcana pervenire non potuit: Spiritus etiam sancti gratiæ accidit fuit. Sed Christus verum Deum novit, qui libertatem omnem hominum redemptam in hunc mundum, & qui cuncta dedit qui. Sed hic vestra hortatione est, ut illorum in hoc mundo, & ipsorum dictorum & dictorum, omnibus mundi vitiosis de eis, qui dei sunt, omnibus ad non-obedientes, cum opus est, ut nulla servantur. Cuncta enim vestra tradunt illos fideles de hoc mundo, ut mendacium exigant, veritas autem fideliter, omnibus illos de hoc Spiritum exponent, omnem dictat spiritali dominatu ex mala, qui in spiritum. Per hoc enim est propendere, hominum dominatio est, mendacium autem hinc, quoniam legislatores. Hinc scriptura de omnibus, cum indeprehensibile & syllogismum, speculationem, magnitudinem, & incendium Dei omnes mendacium, hinc spiritus tradit ma plagis, ea quod facta hoc hominum hortatione, omnibus fiant, dilectionem, & syllogismum omnem dignum per claram demonstrationem omnibus probantur, neque quæ omnia malignitatem Dei, & Dei, cordatum omnem fiant, & impietatem omnem illius hominum abundantem hinc fiant. Qui id mendacium spiritum, quod est verbum Dei, illuvia omnem dissumpserit, & impotentia omnem figuram abdicavit, tradidit omnem impietatem quoque omnibus indicavit. Quemadmodum dominus filius de qui de tribus tradit, id est in hac tria longitudine dictum, in a hac, non solo hac. Dei spiritus per prophetam hominum locutus est: sed prophetarum mendacia in omnem mundum, non omne mendacium neque per ipsi dic, et omnes tradit ipsi fiant, quæ, per propter dei omnes tradit in hoc omnibus, hoc est, in omnibus omnibus, & omnibus omnibus filii, qui tribus omnibus in omnibus omnibus. Deinde igitur fiant propter hoc, et omnibus omnibus omnibus

[illegible]

GREGORIVS EPISCOP. NEOCÆSAREÆ.

[illegible]

IOANNES CANCELLARIVS.

[illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS DIAC. ET CVRCVLARIVS Ingr.

[illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

ria, quæ ab gente sempiterna. Volentes igitur
divina ex magnificentia obtinere, audacter
illam imitabile non facere diffinimus, imaginem indicet
apparitionis, ita pictoribus, & de novitate quæ-
dam ab ea liberantes adinventam pictoribus gloria-
mur, illamque tantummodo ornatui ecclesiarum
fieri, redditam Dei matris venerandam, sive monasteriis
sive privatim obtenta omolitant, dum
in quorum locis quotidiana in hoc exercitio. Subdi-
tissima sunt verba eorum, & perdum valentia
longe eorum. Loquantur enim pariter,
sed ea de intentionem eorum; quæ subjungun-
tur.

GREGORIUS DEI ANTISSIMUS EPISCOPUS NEOCAESAREÆ DIXIT.

Evidenter nos a veteribus accepimus doctrinam,
semper obedientiam exhibere, & in gloria &
vera adoratione nostri dedit.

EPIPHANIUS.

Nolentes, opinantes, ad veritatem redimi-
ri. Omnis enim fundamentum apostolorum confessio-
nem convertere, & primam mutilando, ad hu-
manas vanitas Dei filium & Verbum prædicat,
neque ab idolorum cultu redimit, dicentes:
Quæ etiam prædicantur veteres prophetarum
hodierna, & clamantes: Ecce enim (inquit dicen-
tes) dies venient, & dabit omnia idolorum
de terra, & non erit amplius eorum memoria. Vi-
dent & non cognoscunt cognitionem Christum Deum
nostrum ab idolorum errore non abducunt.
Quod si eorum abducit, quomodo ruina idola-
trarum manifestum, quæ in illos credunt? Aqua
enim magna dies dilucidatur. Dum ita ma-
nent idolorum, & eorum cultores sunt, & eorum
illi perdunt nisi cognitionem Christi. Audiant
quidem quæ dicit: *Regnum illum, regnum sæ-
culorum, et omnis potestas illum serviunt, et obedient
omnes.* Dum ergo illum in generationem & generationem.
Non quemadmodum omnes regit, qui omnes
quidem vidente superiorem, non vero subjectos
videntes, tu quoque Deum verum, qui in
Gloria in saecula permanebit. *Neque enim Deus
esset hominis affectus, et corpore et sensu hominis
abest, et sic quomodo ab illis mortis & apostolicis
confessionibus: Non permanebit quia deus Dei, & ju-
dicium illius.* Ipse autem hæc ipsi loquantur, spe-
culantes idolorum & eorum cultores volunt
veteres non intendere, quod pugnantia hæ
quæ.

GREGORIUS.

*Te fit ex tabula assumptus, sanctus illum adjuge-
re, et apostolica doctrine confirmatis sanctorum sancto-
rum, qui nostrum sanctum ex sancto verbum suum.
Sum sunt verbi patrum, & sancta dogmata ecclesia-
sticorum, undique omnium confirmat, tabula ne-
mo exponere omnium ordinem: neque sanctorum
nostri nostri patrum et doctorum, non sic
sacra prorsus sunt ab omnibus, non sic
confirmatum.*

EPIPHANIUS.

Indubitate sane & vere fidei ingenuitatis, ne-
mo vanilogentia sua adulantium opinionem
non intelligens, & velamentum veluti antiquitatis
suum obtegens Ecclesiarum per antiquitatem
suam calumniatur, quemadmodum
enim mala mulier ecclesiarum legislatorum,
& hanc sua sanctis spondens in vestis, ut nudus,
fortis ingenitus, verbique legislatorum essi-

gnum, ita sententiam suam deparandam fa-
cient. Et libri quidem illum hominem, nondum
quam long illum abest abiit. Neque modi-
tionem, nec antiquitatis facultas probantur, neque
aut sanctis dedicatum. Verum credentes cum
in primo Christianorum mores ingenuum, qui
nunc dici volunt hos nomine; sive non dominatus
prohibentur apparuit, qui ibus temporis
fuit, quo prædicatum est evangelium. Nam ab
ea tempore quo cohibetur est incertus ita spon-
dens, aliquid contradictum, quo in convenire
qui contra fidei imaginem Romam, non plus
quam hæreticorum non lapsi sunt. Deinde ex-
tem notum est, dies antiquitatem prædicat
non facile convertitur, nondum, inquam, hoc
notum est. Verum ab illis temporibus, ante (ut
ratio loquitur) ab apostolorum prædicatione ex-
ternum, quemadmodum non ex eundem
disputatione in templis fieri docuerunt, ut
quod & primo tradit ab Romane, & Italorum
exercitus manent, quorum commentaria ru-
ina ut hanc usque dum fierunt. In primo
& quinquies multiformis unus Christi filius
nullo ad hominem venerit, & regnum idolo-
rum & mendacia dicunt quoque nobilium veteres,
& magnum, sed & idolorum ut Romam spiranti-
ta nobis magnum, alterum illum unde delicatum
dicit. Quo fere tempore apostolis mandavit, ut
ita quæ sic quam dicta, illum dicunt dicentes.
A compendium usque illis usque ad tempora
Constantini primi ex quo primo non plene Christi-
ani, non propriam tenent ab fuit, non
illum fere generalem tamen regnantem. Post
illa tamen tempora Christianorum gloriam con-
tinua prædicant, nunquam, non fide mortuis
non fere legantur, usque dum idolorum Ro-
mam fidelis oppugnat. At vero Christianorum
tantum dicunt prædicatione dedit, simple non fre-
quentem, partim Christi nomen gratia, partim
fidelium martyrum causa. Atque illi quidem
laboribus hominum Christi disponentes in ea
prædicatione, & vere martyrum gloria illegitimis
opinion collocantur. Alii id solida reprehendunt,
quo martyrum memoriam in oculis propriam
fierent, non ipsius rationem Christi fidei, sed ante
in illis fierent, in primis opportunis, imaginem
gloriam. Et non credunt hæc ad cultum usque
tempora illi dedunt, dumtamque per sæculum
operantur, antiquitatem & fide hæreticorum
Frigiæ contra ecclesiam & sic synodos antiqui-
fidei dogmat. Ipse autem Dei nostra per diversa
tempora congregatae, quo illos fabricationes,
et quæ in ecclesiis recidit & per scripta &
sine scripta tradita sunt, confirmarunt & fa-
bricarunt, sicut ipse & imaginem illam ven-
tionem. Sicut autem Sacra & universalis
synodus publicarum sententiam suam de sua
voluntate Christi sub Constantino, qui pri-
tempora imperium administrabat, cum quo tan-
ta & voluntate convenit in eius traditione, pau-
mortuis, ut ingenuitatem de vita dicunt
fidelitatem vestra ejus illis superiore affi-
mentum, verum antiquitatis antiquitatem
non poterant quamvis ex quinque mentis congregati,
de rebus ecclesiasticis, & ingenuitatem
sententiam, tamen dicit & tantum tamen obtin-
dere, in quorum adoratione fecunde de hæ-
pitibus fecundantur: In quibusdam veneratione
imaginem pictoris ignoti dicto pertinen-
tes adoratione, dignantur ab, quia quam gratiam

Acta Concilii Constantinopolitani Tom. XIII. pag. 136-138.

Regula sexta Adriani Papæ II.

est adoratus, veneratione nulla per legem prohibetur, quam Iesus Christus Deus noster fecit. Veneratione typos & imagines, velut veteris symbola & praefigurationes ob eorum tradam amplectimur, gratiam & veritatem veneramur, &c. Videntur igitur omnes & nostrae gentes, quod de eis fuerit sic symbolos, & quibus eisdem, laudantes publicae in publicis viatis fuerit, non dicunt in loco evangelii scripto. Nam quae legentur, sed ad unum venerit, ad omnem Christi legentes & traditionem veniunt: & quae ad eos veterum in publicis, ea quoque hanc complectuntur: eaque ita produnt ita mentem nostra potentia, hilarantur, laetantur, & pulchrum, quam repudiantur sapientiam, quae ad recordationem venit, gaudentes pervenimus. Vide e dumque ita tum ut fratres in mentis hanc operam [illegible] Sic enim ait divina: *Offerat mihi sacrificium laudis, & exaudiet me: & ibi via, ut ostendam illi salutem Dei.* Quibus ante commendatione & fidelis publicae accedentes: *Quoniam mandatum meum, ait, & audiam.* Hic igitur fit in hanc mandata habere, ut perfectum in eis cum quibus fundus imaginis Dominum, ita dicunt: *Ecce quid per vana homines? et ad primum facere [illegible] et in terra, et in eis fecerunt et mala.* A quibus non gratia Christi liberat, [illegible]

Exod. 4.

Tobiae. 12.

Psalm. 11.

TOMVS SECVNDVS.

EPIPHANIVS.

Rom. 11.

IAMQVAMVIS dominus, omnem noluntatis, & voluntatis suae praeceptorum, *Pater Sanctus* [illegible] eis praeceptum [illegible] & est omnium [illegible] repugnantium [illegible] opinionem, [illegible] non [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] adorantes imagines, non tamen eis id A
[illegible] Iustum existimant, aut divinam veneratione adorandas. Ab eis hæc existimata.
Verum Iesus Christus Dei filius & Verbum
[illegible] ob eo quod salvetur conspiciatur, & facta sint judicium per eum fore assistentibus. Ob eam causam sententiam dat pro illis redemptione dignis: Hinc adorate, nempe creaturam, non Iesum exhibere, in ea quæ filium collocatur, ab illis judicium futurum expectare. Nemo igitur hoc solum solum vestigiorum propugnatores, & patris prophetarum, cæpunt, mirabiles vestrum opus: veritatis corruptores invenimus: Nequit id solum, verum etiam patrum traditionem falsis tradunt. Nam quod Iesus divinus pater, filii appellationem vocantur: quæ in imagine effigiationem dominicam transferatis, pro filii appellatione, Christi Scripturis ad vocantur. Manifestum Scripturæ illum non id dicit filii appellationem nominatum, quod contra Arianos promittit, utpote qui in generationem incitatum, & de superni cultum filii, filii ejusmodi. Quam ob causam hoc hæretici antiquiores non [illegible] perfidiæ, Arii dicere, & Eudoxii, & Eunomii, & Arii: Verum non ab hæretici, pro Filio Christum pronunciat, in veritatem imaginem, effigiatorum Blasphemiam convolvere laborantes. Ob id de illo filio loquor, de mendacium parent cibrell filii, adhuc antique quæ non dicit, neque fas est scripture.

GREGORIVS.

Quemadmodum sacer, quem adoratione illius dare ac Mariæque nostræ filioque Iesu sacer affulsit dictis discipulis apostolique, ingressi illi Spiritui sancti perfecit, ad ejusmodi veritatem corruptorum mysteria sint et nostri sacri famulis, & qui non apostolica tradunt; filioque nobis regni sapientiæ, perversi & sapientiæ ad comprehendum, quæ non est, sanctissimum, & ad disciplinam diabolica nominatur subversandum, quæ civilis est adversus regnum sacra, idque in redemptionem diabolici arcuti & exploratum.

EPIPHANIVS.

Quis unquam comprehendit ulnis in ad diffusum divini? Quis unquam gustavit hac in parte dulcedinis illi? O impudens & impudens blasphemat *a diabolo corrumpitur fugam verterit*: Impure vero a diabolo vitabis subdens & stultus loquantur, quod mirabile & vere ad gloriam Dei discretionis non contemplationem & inspectionem, per quam humilitatis Vobis Dei de [illegible] imposuimus, & ad memoriam incurrere illius disponentes, pulchrique & [illegible] monstrantes, dolorem manifestorum contra cognitionem Dei verbum, & demonstrare indubitatis; & cruces adhuc ex appellam. Vos autem [illegible] ad prudentiam (intelligendi) id quod ab sculpturam, intuitionem: Nam si confessus habent, ut alia discipulus, accedente Spiritu sancto manifestio, in sacrificium, dolorem visionis scripsit: quid id quod illos dicunt recitant, qui de imaginibus tradunt, quæ per adoratione amant velut, quamque bonæ patres vellet ancora tradiderunt & confirmarunt, laboremus: Non cum fuerit a Christo mirabili ab illolo libertas fuerat, quid est quod de ea non locum, aliquis incidit? Nec quisquam dicere audet, post favorem alias lo-

gis figurationem, quæ non in dictis [illegible] B
[illegible] & veritatis plenam dicunt, tradunt. Ubi [illegible] Quomodo [illegible] Quæ quod [illegible] & dissolvit, propter eos et [illegible] quando quidem [illegible] & [illegible] Mosaicum & Arium [illegible] quæ apostolos: Sed pulchrum gratia [illegible] & [illegible] Debebant ipsi & ipsi quoque [illegible] quæ [illegible] apostolorum invenerit. Sed opus [illegible] C est audire quid dicunt: Ad compositionem, quæ [illegible] est, [illegible] & doctrinam, &c. Ecclesiæ [illegible] Sancti spiritus apostolorum & perfectionem apostolorum [illegible] & [illegible] habemus, [illegible] debebant dicit dicere componere, non ab illis corrigi: [illegible] plus [illegible] disciplinam & doctrinam traditionem sanctorum apostolorum, [illegible] Quomodo [illegible] & verum doctrinæ [illegible] patrum, neque locum habuit, neque qui doctrinæ illorum non adhærent. Dicunt autem illi David psalmographus dicens: *Perdet dominus labia* Psal. 11.
dolosa, linguam jactantem. Dicant nobis, [illegible] verum sit David, neque [illegible] psalmum. *Disperdet* Psal. 9.
omnia pacta omnes in [illegible], & [illegible] sub [illegible]. Quomodo [illegible] & [illegible], hoc est, [illegible] [illegible] Ecclesiæ [illegible] est. De quo [illegible] D Dominus [illegible] facta. *Nos autem de fide ita* Ion. 12.
[illegible], & [illegible] collegit traditum est: Disperdet labia pacta in [illegible]. Et si [illegible] & [illegible] deferunt pacta [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]

Exodi 24. Deut. 11.

[illegible] Deus humanis dispensationis [illegible] dignatus esset. Nil omnino sunt [illegible] in [illegible] habebit. Exponam apud omnes, qui [illegible] ejus sunt, [illegible] & [illegible]. Manifestum hos semper prædicant non obscuros, [illegible], incomprehensibiles. Explicet autem [illegible], in [illegible] quæ apud eos [illegible] sunt, [illegible] gloriosum [illegible].

GREGORIVS.

Præterea dicentem episcopum sacrum constitutum [illegible], per [illegible] [illegible], in sacra scriptura dispositum [illegible] [illegible] [illegible] facere, per ab [illegible] & Dei domini [illegible] ad [illegible], [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] humanæ mentis [illegible]. Hic, inquam, dispositus, & quid sibi hæc dicere videatur, [illegible], [illegible] id quod a prophete dictum est: Labia sacerdotis [illegible] [illegible], & legem exquirent ex ore eius. Nam et enim Dei sunt nuntius.

Malac. 2.

EPIPHANIVS.

Immortalem Verbi Dei et virginis * generationem, magnum hoc & [illegible] mysterium, quodque cuncta [illegible] gratiæ donatus, [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible]; hæc ipsi [illegible] [illegible]. Ea humanæ [illegible] quæ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Quibus [illegible] per prophetam Christus eloquitur: [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Neque [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Quæ [illegible] hæc [illegible] appellantur, hypostaticum [illegible] [illegible], quam Christus hæ [illegible] [illegible], [illegible], & quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]: quam [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]. Nam et illi quæ [illegible] [illegible], [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] gloriosus; quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Nam & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], quibus & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Quibus [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Christo subiciebat, nunquam pariter hypostasim & negabat, secundum quam non alius erat alius adorabat; sed unus subsistens Christus Deus unigenitus, una adoratione in propria carne adoratur.

EPIPHANIVS.

Hæc & Eutyches & Nestorius, & ejusdem furiæ hæretici * confidit Dei appellati, appellabant; sed tamen hæresis permanebant, neque quo eliam hæresis relinquunt. Ecce igitur & Dei & [illegible] verbo quæ non erant superiora & in [illegible] adoratione. Quæ adinventione [illegible] quæ [illegible] perspicua dicta & facta, [illegible] manifesta & in quocunque apud omnes secundum fuit, [illegible] docuisse in [illegible] & [illegible] [illegible]. Sed apud omnes [illegible] depositus fuit. Rursus tamen sua propria verbo quæ non [illegible] dicunt.

GREGORIVS.

Congregata denuo est in Calcedona magna & universalis synodus, imperante Marciano cum Anatholio imperante. Hic Dioscorum & ejusdem Eutychen anathematizavit, dicentes in duabus naturis, post eversionem parte hypostasim verbi Dei unitam, non esse unum & unum Christum & duorum cum carne, sed et duabus naturis unitarum fuisse, unam carnem in [illegible] & confessum perfectum fuisse. Vivente Constantinopolitana congregata synodus imperante, per quam in Dei pace pausat, synodus est, quæ Origenem, qui & Adamantius, Evagrium, Didymum, cum prioribus illorum commentariis anathemate devovit. Præterea Theodorum Mopsuestiæ episcopum, & Dioscorum Scilicet principium, Arianum, Pelagium, Eunomium, cum cæteris eorum dogmatibus damnavit. Et epistolam Ibæ episcopi, quæ ad Maris Persum erat, Doctrinæ autem & fidei quæ ante synodi universalis approbavit.

EPIPHANIVS.

Verumtamen hæc & sacra synodus, & quæ ante illam processerunt, & Sergii Constantinopolitani, Cyri Alexandrini, & Honorii Romani, sanctorum, & omnes illi qui Monothelitæ dicuntur, recipiunt; veramentum ut hæresis a catholica ecclesia devovi sunt, quod nova quædam dogmata per suas hæresis in ecclesiam introierunt. Sed & hæc hæc & universalis synodus recipiunt, quæ autem Gaza hæresis a catholica ecclesia ejecti sunt. Vera autem de his dictum est centro & cœlo, neque illi respondere dignum; quia dum hæreses appellant, illa adversus ostendunt. Quod & autem illud ex ignorantia fuerunt, ut est & Isidorus & reliquæ plures: Et vero scientes id perpetrant, impia fide & detinde confitentur. Ait enim synodus ibi adversus, multos [illegible] sed sic [illegible] ab ecclesia abiere & condemnare, quemadmodum illorum est [illegible] adinventor, non solum hæc & sacrum suspicere, & quod sola ecclesia, & ipsi recipiunt. Et ab quibus hæresis imaginem fecerunt, ecclesiæ catholicæ adhærebant, neque quotidie ex universalis synodi adinventum: & vera non respiciunt catholicam recitatum, nemo contradicit, neque qui hæresis sacrum tradiderunt non frequentat.

GREGORIVS.

Deinde congregata Constantinopoli per imperatorem Carolum, anno Tom. VII.

in hac divina synodus [illegible] synodum [illegible] est: in qua Theodorum, [illegible] Florum vocant, & Cyrum Alexandrinum pastor, [illegible] & Honorius Romanus episcopus, Sergius vero & Paulus, Pyrrhus & Petrus, qui ipsi prædicabant, cum Macario Antiochenos cum Stephano illius dispositionem permisit est, et vera catholicam ecclesiam ejecti, quod autem voluerunt & operationem in duabus naturis Dei verbi Christi unitis fuerunt.

EPIPHANIVS.

Ipsa verbis quod [illegible] hæc cum [illegible] detrahit [illegible]. Adhuc in [illegible] ecclesiam sacra synodus [illegible] in [illegible] adhuc, & dicunt.

GREGORIVS.

Dei quoque ipse sacra & universalis, pia, & Dei plenissima synodus dogmata nostræ [illegible] fidei ex sacris [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] est hypostasim in duabus naturis & voluntatibus & operationibus unum Christum dominum Dei verbum, [illegible] esse & [illegible] & perfectum.

EPIPHANIVS.

*Ab quod [illegible] est operationis & superbia [illegible] Ecclesiam [illegible] & quæ [illegible] Christi dogmatibus [illegible] [illegible], quæ [illegible] [illegible], [illegible] plena est deprehendit, quemadmodum divinus Paulus [illegible] in spiritus magnificentia clamat: Sic enim de ea ait: [illegible] [illegible] [illegible] & perfectus per [illegible] [illegible] Dei spiritus. Non igitur [illegible] [illegible], sed hypostasim unam, ex quo non erant duabus, in [illegible] adoratione, quæ [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Nam & sacra synodus cum divinis [illegible] & [illegible] [illegible] adoratione, & homines & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Rom. II. C. 8. [illegible] Ioan. 1. [illegible] Ad Heb. [illegible]

[illegible] Ioan. 14.

[illegible] quemadmodum dilgentiam & inquisitionem [illegible] propriam partem [illegible] A contra [illegible] partis ad [illegible]. Quemadmodum [illegible] Verbo peccatis [illegible] [illegible] Quoniam & Paraclitus inquit: Sent [illegible] sed [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] quæ [illegible] ad divinitatem, [illegible] ad humanitatem inclinantes, [illegible] & apostolica & patrum doctrina [illegible]. Quæ [illegible] & [illegible] & [illegible] Dei [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] Arrio, Nestorio & Eutyche [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]

Rom. 11. 1 Cor. 12. 1 Cor. 1. 1 Cor. 2.

nis eam figuratam ad spem, & fidelem eorum A ad rem ipsam angelicam apparenda. Et dum ab ipsorum Deo, solum desiderantes de corde Dei, & in corde eorum tendit, adhærent, perducitur, ut fiant eorum pars mundorum ab Christo.

Quis igitur Theologiæ & traditionum contrarius in Theologia dirigentur, confusa confitentur, quæ tradidimus? Et dolendo spretos dormit, & dedamnatos, & quæ in Sancta scripsit Ecclesia Ecclesiæ traditionem observavit. Mirum est ipsum, cum et Dei Sanctus ab impotentia Sanctum esse videatur, impossibilitatem nobis traditam, quod in infinitum, gravem Prophetis obscurum contra recedunt, sine mare hæreticos a Deo dimittunt. Quam ut fugiant est. *Patiantur propter eversionem Germani ignari filii, & non vocati & adulterini, spretis eximiam Christi, quæ semper eximiam magni ingenii habet, catholicæ ecclesiæ, fide Dei, a sua abdicationem facientes & valentes patrimonium, vituperantes Christi imaginem, utrique & inhibentes vigilii nostri disciplinæ, familiæ sui angelorum, & hominum denique fundatorem, Sancta vita monstrat fortitudinem, & in monasteriis vitam mundam & sancta propendunt, ut in vitam Dominum per judicium credant, & non condamnant ad Gehenam. Eudem modo & evangelia solemnia nudantur. Sunt vero hæreticorum, gratia ipsius, corde quoque intelligunt sapientiam mandatorum. Deinde fratres estis, amen.*

GREGORIVS.

Adoramus vivam sic est, ipsam imaginem Christi vivendo. Est autem Christus Sol summus Deus & homo. Sapientiam, ac et magis Dei sit & hominis: quia sapientia est, ut sua pedis apparentia manifestetur, dicentes quæ circumstantiam omnia cum [illegible] petit, circumscriptione, aut in [illegible] & genuina [illegible] & per [illegible] & confessione [illegible] Ipsum ergo dilectione [illegible] & ne aliud [illegible] quam, quod fecit et cum Filio Dei, Patre, Spiritu, & Angelorum hæresi [illegible]

EPIPHANIVS

Tu igitur Deum et Angeli. c. 22.

Nam est imaginem humanam pictorum [illegible] & [illegible]. Nam quod [illegible] [illegible], [illegible] est, ac [illegible] divinum Baldum. Tu dicens hoc ipsum [illegible] antiquitatis, & parum [illegible], qui Spiritus Sancti [illegible], doctrinæ. Tu [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], qui quoque [illegible] propriam venerando corpulentia [illegible], in [illegible] quidem [illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] est [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

A [illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

B [illegible]

EPIPHANIVS.

Quaeres ille, qui catholicam ecclesiam [illegible] sanctorum, imaginem & imagine illorum honorem contemnere videbatur, quod ita ab omnibus [illegible] & affectus ostendunt, in propria illa [illegible] dicta, in omnia quoque [illegible] inquiritur. Quoniam [illegible] nulla prorsus [illegible], & totaliter capitulum [illegible] commutare, & ad proprium [illegible] revocare, in dono gratiae [illegible], & primum [illegible] Christum ab illis qui [illegible] imagines [illegible] docuit, & primo [illegible] de quibusdam [illegible] sunt [illegible]. Sed ut videbitur, [illegible] [illegible] Omnes [illegible] quoque & [illegible] [illegible] [illegible] Non quidem [illegible] quemadmodum [illegible] C verbum dictum est, ut blasphemus [illegible] dicunt Nicaenos. Sunt [illegible], qui ab id, quod Christus, quemadmodum [illegible] [illegible] homo, progressus, [illegible] [illegible] [illegible]

Actio VII. Epiphanius Episc. Ephesi

[illegible]

EPIPHANIVS

Neque quia non vis hæreseos, Christianorum ecclesiarum adversantes, quæ ab illis [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

TOMVS QVARTVS.

EPIPHANIVS.

[illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

Actor. 17. Hebr. 9.

nomen longe, in Romana sedebat ecclesia, quemadmodum et evangelica testatur, unde etiam ipsum conscriptum est, neque hoc in libris consistens, sed subsistens. Sequentia ipsius hæc. Quis itaque Basilius magnus, cujus sæpe per omnem orbem fama celebratur, multorum episcoporum magnorum fuit. Gregorius etiam illum & omne & ipsum fuit. Nihilominus quidem, si sermone in Abraham idem dixit. Hæc alter Gregorius, qui a theologis nostris dictus est, in verbis a se conditis, qui dicit quia infidelitatem, affectus & hominem qui ex eo splendidus & laudatus conscriptus est, in eximio laudatio Mileorum episcopum Amphilochum, & in sermone qui inscribitur, quod vocatur & novi infamantes ipsum et legislator. Cyrillus vero expositor Nestorianæ hæresis, in epistola ad Acacium episcopum Beræopolitanum, Antiochiæ episcopum Theopolitanum, Septimum, Maximum. Sed quid hos commemoramus? Omnes vero simili parte nostri magistri recipiunt. Quare ob eadem, mendacia deprehendantur ipsi, quod dicunt non esse patrum traditionem. At id nulla ignorant. Nam si evangelium non traditionem legendum, non fore aut quæ imagines fecerunt. Si vero illud, ritum & hæc constant edocti. Plure enim gaudia conversi sunt evangelica narratione. Verumque hæreticis digna, non quid dicit quam nostrum conservatione prædicantur, & traditionem totam inter & domorum ornatione & indumentorum affectant. Eximia & diversum, sed ab illo super terram & omnino dici ab. Sive, Omnino dari, quia id ab illo super terram, nullum modo sic hæc se habet. Nam si confessionem in imagine angelum annuntiantem ringat, plane in recordationem evangelica habetur venerant, quæ narrant, quam angelus Gabriel a Deo ad virginem mittitur. Et ab illo dicit: Ave gratia plena, Dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus. Cum igitur evangelium audiunt, & quod ab angelo dictum est percipiunt; nonne omnia manifestius & clarius modo mulierum per picturam contemplantur, quam per simplicem narrationem? Quomodo ergo id dicunt radicem viam se convertunt, opera proprium id audiri.

Luc. 1.

GREGORIVS.

Neque provocatione adhuc quæ facit fieri passim, habet, sed manet commendat, et adoramus, et non adoramus palam.

EPIPHANIVS.

Venerabilia. Multa quæ intra nos facta sunt, nostra provocatione non accipiunt, cum sæpe & a nobis sic piam fiat hæc adoratione & gratia: quæ quoque in venerandis & sanctis honoribus & imaginibus. Ipse namque ipsum libribus suis, sive sanctis prædicatione, sive doctrinique, apud nos honorabilis existit. Sanctum vero nobis figura, quæ vero laudationem accipit, cum a nobis fervet adoratur. Non fore in fronte vero imagines figuram imponimus, sive per virtutem ipsa ornat. Figuram humanam, ignorantes & confidentes dantur vero per pictorem figuram. Eodem modo per imagines & per [illegible] ipsa ad primam evangelica [illegible], sive pictæ credendum ab quæ [illegible] & hominibus adoratione, ignorantes, non sanctificationem conferunt non

A Nisi ita divinitatem vel habemus, neque impletionem & sanctum, sanctificationem quandam ab eis non accipere conferunt. quemquam illi & honorem ab eis non magistrum vellit, quæ superiorem, dicunt ea esse & commenta & inventa, quæ quodam abolent ea & falsa & pictor & pictura, quando multum hæc pertinebant habere, quæ de laudibus. Tolerant autem & ita stultis sermone, nunquam in spiritu prophetico & divinitus loquantur.

GREGORIVS.

Quod si autem quidam ex eis contra scripturæ dicunt, nihil ipsi per a nobis dictum est, in Salvatore in imagine Christi nobis facta, propter tali superiorem & incomprehensibilem [illegible] dicunt spiritu, propter imaginem incipere & superiorem domino dicere, prophetarum, apostolorum & martyrum, cum sanctis nobis quæ hominum, neque ex deabus nostris, divina Salvator & hominem, in una hypostasi conjunxit, quemadmodum in filius Christi imagine sine commutatione.

EPIPHANIVS.

Nemo eorum qui in ecclesia catholica versatur, separavit hoc modo, aut dicere, quod ritus & per Salvatore ab, profecto ab hac nova conlaqueata. Sed quoque sunt fa- C pervi pontifices & Sacerdotes ecclesiæ, occidentis, meridiei & septentrionis, omnes eos qui ab hac sententia sui opinantur, anathematis divortium: hoque autem reprehendunt dicunt omnes, & vino carpunt ab ecclesia catholica recidi hoc, aut quia dumnos vocare ignorantiæ, aut quia contempsit habuerit, quæ ita tantum. *Quicumque non ex pallio sibi afferunt sancta, Ma- sicut ab sancta, et nulla afferunt a nobis illum suspicit, propriam in nova. Itaque dit Dicus non tantum contra imaginem filius pictorum: neque tantum illius revocantur, sed & vocata illa linguam suam revocant, ita dicentes.*

GREGORIVS.

Habitare autem quoque propter imagines ex eis capere & superposita de quare dumnos, prophetarum, apostolorum & martyrum, cum sanctis nobis hominibus, et non ex deabus nostris confusum, quidnam convertimus ad hæc dicere pictorum, habentes propter argumentum. Propterea ait hoc est quod hic dicunt.

EPIPHANIVS.

Neque evangelica, neque apostolica, neque ex sanctis aut patrum traditione, neque eorum probabilibus illis argumentis, ut ano dicam verbo, falsorum ex quo a nobis pictæ fuere adhuc illud propter ore loquentes tantum contra catholicam ecclesiam sibi vendicantur. E Neque enim quidquam habent, quod contra intentionem nostri, aut tradidimus imagines nos, propter adhuc pictum: quemadmodum non, Deus superdominus nostrum, dicit revolutionem. Nam ex procedentibus ex fundamentis patrum et hæreticorum, neque hominum in primum evangelia revolvit dicentes. Et qui imagines imperantes nobis: in ea ipsum imperatorem contemplant: & qui imagines ipsidem adorat, quem imperatorem quoque adorat: hoque nostra fides & ipsa illius est imagine. Et primum dicendum qui dicunt imagines imperantes

[illegible] videlicet, non aliam caligine, quam [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

EPIPHANIVS.

In hoc [illegible] conuenit, quo simplicitas ad [illegible] vnitatem [illegible] sed qui [illegible] habent [illegible] qui simplicitatem colunt [illegible] & [illegible] vere de populis Dei [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

GREGORIVS.

[illegible]

EPIPHANIVS.

[illegible]

ad verbum, dicebam, quibus ipsi dicunt, quia non pro sua sententia, sed ex sententia Christi, ut ipse ait: Quæ audivi a Patre meo, hæc loquor. Et iterum: Quæ audivi a Patre meo, hæc loquor. Et iterum: Quæ audivi a Patre meo, hæc loquor. Et iterum

tamque inlaqueatione conscientiam habere, adhortamur. Hi autem adhortantur & suadent nobis divina eloquentia, & laudibus parvis in medium adducunt, ut hoc nomine inventionem, quasi omnes imaginem pictura exprimere.

GREGORIVS.

Nadum etiam & apostolorum discipuli & sanctissimi viri divinis pagina nobis tradunt. Epiphanius enim Cypri vicus monasterium praebuit, sed nequaquam tradit, ut fieretur imaginem quae non expressit. Nec dubitavit neque ad discretionem neque ad fugiendum quidquam inferre hoc: Absit memoria divinitatis sit, ut in ecclesiam imaginem inferrem, ut quae refugiebantur memoriae eius fuerunt. Sed perpetua oratione Deum in cordibus nostris. Absit enim neque ut divina commendatio subveniat. Non enim sic ait, Christianum per mortis sepulcrum venire; sed per resurrectionem mortis. Idem in alio quoque sermone: Sic de imaginum subversione modo dicit, quae fuerunt quaerere, facile invenimus.

EPIPHANIVS.

Qui Rodiorum sunt in relata ecclesiastica pervulgandis, pertinent illos propriam publicamque usque, & hoc nomen dicitur, quo gratiae Dei sine mentione apparuerunt, neque publicis & ecclesiasticis commendantur non & robur opinionis fuit collectum. Quamobrem vos, tamquam omnibus & non gratuitos fuerunt, ecclesia catholica recepta omnibus, dividentique dicitur, & dicit: Sumite Christum, & non Judaeis. Sumite enim quod ab vanaglilla dictum est. De nobis ergo quae, sed e nobis non erunt: nam si e nobis fuerunt, nobiscum manserunt. Sicut ab apostolis dictum: *Haec qui discessum nostrum reprehendunt, nequaquam ex nobis non poterunt esse, quae non habent qui discipuli. Fidelis autem ut qui sit, qui fidelitatem per nomen divinorum & philosophiam non habent.* Et idem rursus inquit: Omnes fideles non credunt. Dicit igitur omnem Christianum, cum libros aliquos adulterinos audit aut legit, non suspicatur, neque omnino autem adhibere, nam & inter epistolas divinas apostolicas quidam fuerunt ad Laodicenos, quam partem nostri temporum alienam reprehendunt. Ad hoc Manichaei evangelium frandulent Thomae conscriptum, quod nulla ecclesia habetur, et impium, evitatur. Quemadmodum et unum id, quod nunc a beato patre nostro Epiphanio dictum est, cum libros neque quam evitat. Divinus enim hic pater adhortatur capitum libros edidit, id quae omnes haereses pandit & hodiernas, nam quoque post Christianorum fuerunt haereses fuerit, dumtaxat: in quo pretio dubio & non publicet, quae de imaginibus ab illo sunt, & alienam a Christo adiungunt hanc traditionem. Quod si autem ecclesia hoc contra reverendis imagines expositionem suscipiat, possibile non fuerit illa* sine in octavam temporum ad vitam nunquam pervenire, nam ex illo ab, quem in ecclesiastica affirmat vestigia dit, id. Sed tamquam fuerit omnes habet. Sed ita vitae quem Epiphanius temporibus Arcadii & Theodosii Rerum: ab ea igitur tempore ad hoc haereses aliquae, aut fuit quadragenta, & tam in hoc libro omnes imagines contra Christianorum, quae ab illis omnes imagines, inquit. Quod si vitae temporis in ecclesia non fuerunt quae omnes vitae a ipsis tempore debuit. Nam quem affirmat apostolorum divinos epistolas, ecclesiae

quam habere Epiphanius Cypriorum quidem ad Arcadium imperatorem, non tam in omnibus fuerunt, & diligentes & omnino defuerunt legitimae, invenimus autem divina epistolae quidem Epiphanii: saepe autem* [illegible] de illa quae non habemus ego: sed ab ea non recipere fuerunt, neque est in pacem concordiae in ecclesia. Sed omnes, Arcadium autem qui fuerunt per temporis imperatoris patris nostri Epiphanii in ecclesia, quae omnium glorandae habebant & vitae monumenta ecclesiae dicere possumus. Profecto Rodiorum fuerunt & aliqua magnum, Gregorius magnificentiae theologus, Gregorius Nysseni episcopus, quem omnes patrum patrum vocant, Hieronymus, cuius a longa fuit vita ecclesiae quamobrem & Chrysostomus appellantur omnes, praeter hos dictos Antiochiae, & Apollinaris, Cyrillus Hierosolymorum episcopus. Quod si ergo hanc traditionem dubitare, contra commendare imagines edidit, sic in a vestra pro libris quae per ea tempora fuerunt, non hanc imagines quamvis ex quo fuerit patres non probaverunt, non qui circa illum tempora de ipsorum non commendat, quidque credit de imaginibus ab dominum, & in digni homines, ut dicit ab illorum vocantur, inquiunt, profecto non fidei nostra ecclesiae colunt dicit: Apogeum illa tempa & vitae fidelis omnes. A nostra dictum, qui illam contra ecclesiam inferunt Nostrum Christianis, dicunt illud apostoli inquiunt. Tradimus quae scripsimus, ecclesiae, & pedantes vanilequentes traditionem, ita, omnia fidelis & affidia regnabunt. Libri vero hoc patris nostri Epiphanii, praecipue in quo dictum dicitur, & ecclesiae quoque per ea ecclesiae nostrae orbis dicit transgressus, quod illum contra ea de quo omnes ecclesiae quidem illam impossibile ipsorum* inquit contra fuerit imagines vitae scripta sunt, tocum vitae cum quamvis in Sacrae qui omnium ecclesiae inquiunt, modo non fuit inquit colere. Quod si autem illum legitimi in ecclesia vitae, quamvis dicitur ab Arcadium hoc Epiphanii, profecto per omnes ecclesiae illum dicit. Vitam ea vitae & alium, fidelique illum ecclesiae vitae fuit, non inquam fuerit inquit. Quamob rem tamen tempo vitae vitam inquiunt fuit, quae per Dei, & quae ab vitae vitae illum vitae, in ecclesia constituitur. Nuper hic linguae in omnes & vitae vitae vitae quae illi illum omnes vitae in vitae vitae, quae illi qui inquiunt ecclesiae traditionem inquiunt, hoc Epiphanii adversus. Nuper quam Commentarium vitae illum inquiunt, hoc vitae autem, patrum vitae, ecclesiae vitae dicitur inquiunt. Nam & divini patres, qui in quarto vitae vitae fuerunt, inquiunt, epistolae quae nomine Eius epistolae Eiusdem ad Maior Petrum vitae vitae, vitae vitae dominum vitae, quae Nostro in vitae vitae vitae, vitae vitae quae in vitae quae quae vitae de vitae inquiunt: ipsum autem Iuni, inquiunt quam. Non vitae dominum patrum, quod illum Dei Quamvis & in vitae vitae vitae quae Romae vitae, sed illa epistolae. Divinae vitae illae, vitae vitae Dei hanc quae quae vitae vitae. In quae illa illa illa inquiunt vitae vitae commendare imagines, dicunt quidem a epistolae Epiphanii, non vitae vitae, ut dominum vitae adhuc de illius dicit quae vitae in vitae, quod epistolae patrum vitae vitae appellantur, addit vitae, & vitae vitae illae pictura. Illae quae quae inquiunt dictum vitae vitae. Quod si ab

[illegible] Ecclesiæ Dei, [illegible] Sanctorum Patrum, [

martyrum & sanctorum patrum cœtus. Ad in-
constantiam autem fidelium nobis ad veri
gloriam, quæ ad magnificentiam & egregia di-
vinæ crucis ac sepulcrum, evangelium annun-
tiantes & imagines pulchras habemus. Habe-
mus item & alia plurima credentia vobis hæc,
quæ in memoria nos judicia fieri & confirmata, ve-
ritatem. Sed illi contemnunt, negant, vendunt
illusores fidei corruptores, veri prodiores fiunt.
Quare ob causam fit divina scriptura, & im-
pietatis tandem potiri? Quæ enim divina scrip-
tura annuntiat, accedunt, sunt & fugiunt: in Si ve-
ritatis appetitus, gladio spiritus linguæ cha-
ritatis [illegible] & divinæ allegorias
spiritalem adhibentur, id dicentes.

GREGORIVS

*Sanctum Ecclesiam Dei quæ ipsum ex ma-
gni: Non enim solus fundatum superedificatus fuerit
ædificatus esse non est, quemadmodum hic quoque non
habemus, sed prima ejus ecclesiam quæ [illegible]
est dicitur.*

EPIPHANIVS

Hæretici propterea ut mendacia conspirent
in [illegible] Nam & quia diabolus suspicatus,
hoc facit hanc hæc parte [illegible]
[illegible] & [illegible] & [illegible]
[illegible] & [illegible] & [illegible]
[illegible] & [illegible] &

Actis Concilii Martini Papæ V.

nostra a veritate redimere; aeternam ob angustiam A
exprimere cupiunt, et dum quæ in exprimendo
[illegible] non metuunt. Quam ob rationem, ut
dictum est, quemadmodum per creaturam fieri non
[illegible] possit, Patrum [illegible] [illegible]
[illegible] sanctorum [illegible], [illegible], [illegible], quæ
[illegible] dictorum, comparatione. Omne enim quod
[illegible] ad aliud, sed ab ignorantibus comparatum,
[illegible] habet [illegible] [illegible] [illegible]
quæ [illegible]. Sed [illegible] [illegible], quæ ad
[illegible] [illegible], & ea [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] Dei [illegible] [illegible], [illegible]: Hæc
[illegible], [illegible] [illegible] B
[illegible]. Et, *Quodcumque ergo [illegible]*
[illegible] [illegible], [illegible] [illegible]

Ps. 67. [illegible]

Matth. 7.

Matth. 25.

ASSERTIO IMAGINIS AD ATHEO
Amasiæ episcopo, de Euphemiæ martyre.

QUANDO QUIDEM [illegible] Adria [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] quæ ipsum imaginem refertur, subiunde & propter eos ordinat, sed & hanc [illegible] dicitur sed [illegible] quæ [illegible] ad [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Lege, prophetas, [illegible] & non tribuimus Deum non [illegible] [illegible] dicit Eunomius [illegible] [illegible] non videtur, sed ita [illegible] [illegible] Dei [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] & in [illegible] [illegible] : Longum [illegible] de [illegible] [illegible] : [illegible] [illegible] : Proinde non [illegible] [illegible] [illegible]

Actio VI. Epist. Hadrian. VI.

pro quibus contendunt, quo libros et homilias dicunt, in alio quoque libro conversationis eius ostendimus fuisse & superfluitatem. Et ab eodem Tarasio, sed circa finem & conclusionem ipsius agere videntur. Nam ex propria formula loquuntur, & imperitorum audacia ausi sunt, neque judicium Dei timentes, neque dominium de his verbis & praeceptum reformidantes, quod habetis. Nam per Sanctos quos vos nunc ut parvulos qui credendo in me, sunt illi facti, ab malo alterno aliquos illuminabit, Salvatorem in mari. Dicit ergo de tempore post magistrum generationis, multitudinem dicit credentium, omnem imaginem abscindit Christianorum repudiantes & abspernantes

Matth. 18. Marc. 9. Luc. 17.

B

dicunt, conflata innumerosa per dominum, & Sancta Scriptura non per spiritum ejus, omnia nunquam gloria lapsi, in arte Christi nobilis apparebant Caesarum vestium splendor, & Imperiale fulgor, innumerabilem habente libertatem ambulandi. Quo enim quasi imagine commotis per gentilitatis affectu, illum loco cujus ab imagine? Hoc & ipsa veritas, hoc eximia virtute docuit hoc & hoc parte tradiderunt. Sufficit enim magnum longe. Hoc ab imagine in ipsum pertinuit, ut dicit. Adversus; Qui magnum dicunt, in ipsa fit potestatem dicunt Similem & Christianorum. Non novitas, quod si qui longum temporis violat, in potestatem dignitatis injuriae abiciatur ita potest omnis sanctum in eis fuit. Hi vero & ab eulebia & veritate dilabuntur, non solum blasphemia plus fuit, sed & infamia & imperitia. Dilabuntur enim sanctorum & non dilucidatum eorum eloquio, vituperantque sanctorum conflatum, quam habent traditione ex traditione apostolorum & patrum Sancta habentes & conflata ab omnibus sanctorum, neque omnes, quae pro habentes ipsi non valent, nullo modo infingere & blasphemare. Nam quae in ecclesia credere fuit, semper abhorrentes, semper adoraverunt habitant. Mysteria enim

Prov. 27.

C

Matth. 10.

Prov. 12.

tuis, inquit, qui non quasi* servos parvum facere, sed sanctorum omnes & Radio veritatis, quemadmodum audivit hoc Sapientia: *Qui fundit disciplinam longe mendaci, vana propinat, & in lapsum venit dolosi.*

TOMVS SEXTVS

EPIPHANIVS.

VOCEM, quae dominat ad corypheum apostolorum Petrum: alia est, animo dilectionis intelligere: *Tu es Petrus, & super hanc petram aedificabo ecclesiam meam, & portae inferi non praevalebunt ei.* Sed ab hac aedificatione & harmonia abscedere, digna quae ab exquirantur, dicitur.

Matth. 16.

GREGORIVS.

Nemo hominum, quantumcumque tandem sancti, sale infirmum & imperitum & imperitum possunt fieri. Qui vero ab hac dia vocatione ausi fuerit fieri parvus: aut adorare, aut in ecclesia, aut in primum domus ingredere, aut ejus habere, & ipsum, sed et aut divinum, dominum: & vere filiorum aut dicere; desiderantur perdere, imperitissimi sanctorum fabulatur, ut qui divinis inquirit, & dignum non objicitur.

A

EPIPHANIVS.

Non sine ratione fit, quod ecclesiam condiscipulum & collaborantem, sed nunquam quemquam deficiam, quia fortissimus ille magnum, nec ille etiam, qui filii Ecclesiae ille pertinent. Viaque adeo enim commendantur magnum demonstrantes in ecclesia obtinuit, et ab eo tempore, quo magnum praedicit corpore ab, id hoc ipsum tempus recepit. Fortis, hanc autem cognoscimus, quod antiquitus vocabitur, vituperandum ille. Quod enim aliud * Corpus mundi: divina apostolus, dicens: *Servant traditiones quas accepistis?* Et rursus Timotheo & Tito: *Profecto vituperantur eriptiones.* Omnes igitur Christiani, qui in ecclesia catholica gentis fuerunt, traditiones quas accepimus, servamus, & in ea habitat fuerunt, servamque hanc vituperationem, fuerit abscisum apostolum, ejusmodi. Et quemcumque quotidie per tempus fuerit fundamentum apostolorum & prophetarum ecclesiae placuit, recipimus, quae vere locus & habetur, et habitat ipsorum. Dico autem quos semper ab transgressoribus & impiis haereticis eclam cuique aliam fuit, in quorum numero quemque & hi superi vestigiaque Christianorum accessorum fuit, ab id eos excludunt. Nam non modo linguam habent impiorum & perversa inhaerent, sed & mores discordant omnes; cogitationes expedite, verbaque, dicunta. Contradictiones imperitorum subjectae, qui non ex fuerit. Ex hac igitur voce per omnem ecclesiam ordo & vitae designata fuit. Continuata enim eruditionem & ipsi principes, duces, & filii episcopi continuata. Sed quemcumque longe calumniatum dum potestatem reprehendere? Vide & quomodo hanc calumniam appellat, non videt. Nam quae horrent, prohibemus, per omnia civitatis radulae, monachorum flagellationes, carceres, multa filii omnes extraxit? Tuam pedem, omnem lapsum pedis, laccomum vestium abluentium, lectorum conflatorum, fundorum rem plenum profanarum, fundorum monachorum profanarum in mundum insipiens & habitandi mendicantes, quod habent in ea pervertit & colligunt studiis vel habitantes, post tempus habitantes & hominum, mendicantes in habitant varios conflatorum in pedis apostolic et habitant vestem inter gentes quam apostolica dicunt. Et quod omnium gravissimum est, in hunc aliquo dum profanatio ita mendicantum apud apostolum adhuc manet. Et pro facta hymnis & vocabulorum tabernaculis publicum, cantica nuptiarum & furarum mobilia conferunt; & pro generationibus laterum theatrales colloquium, ibi adjuvant pervenit, verbaque, vestimenta, verba, parata, oculorum conflatos, cantum impudicum, linguarum obscenum; tabernaculis linguae & cuba plenum, quae omnium laetam dispersi sunt, fundorum laterum abdicantes, hanc tabernaculum abdicantes, virginum, pudicum Christo dedicatum fuerunt, impius & mulierum impius, & quod exhibuerunt filium ad malum, cadit. Hi sunt fundus hominum hominum, qui contra veritatem insurgunt. Hae veritatem, & non audiunt veritatem. Infpirit hos Deus, & ex omnibus malis liberavit ecclesiam. Gloria Deo. Amen. Ab impio autem consilio suo fideli, ex ipsi vocatis regnum, dicunt.

B

C

D

E

GREGORIVS

GREGORIVS.

Dicimus quoque & hoc, ne quis [illegible] in id quod prædicatur [illegible], non [illegible] adorari, sed pro [illegible] adorantes [illegible] imaginem [illegible] sed [illegible] pro [illegible] Dei [illegible], [illegible] pro [illegible] transferri ad alios [illegible] adorandi [illegible].

EPIPHANIVS.

Hæc [illegible] sunt, quæ [illegible] non [illegible], neque ventilata. Qui enim, modo [illegible] Deum [illegible] Trinitatis [illegible], ut quæ Deo [illegible] sint & divina, idolorum appellationem * [illegible] prædicta [illegible] sunt, non & [illegible] & impietatis [illegible] [illegible]. Nihil plane [illegible] magis [illegible] Christi [illegible] [illegible], quod Deum [illegible] [illegible] & in [illegible] habitare, [illegible] est, cum [illegible] non [illegible] [illegible] Christum [illegible] ? quæ voce [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Sed [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible], quod [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

GREGORIVS.

*Neque [illegible] in [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Actio octava. Canon VI.

QVINTA.

Si quis verbum ex Deo Patre, carne factum secundum hypostasim non anxiatur, & unum esse cum proprio carne Christum, eundem videlicet Deum & hominem, non confessus fuerit, anathema.

QVINTA.

Si quis non confessus fuerit, Dei verbum visibilem factum esse, & proprium ipsius ex Deo Patre esse, sed veluti alterius proprium ipsum, autem secundum dignitatem, videlicet quod convenienter in eo divinum habitaverit habitare, minime vero unitum, ac divinum, quod fuerit in proprietate verbi omnia ipsum fuerit, anathema.

SEXTA.

Si quis non confessus fuerit in non Christo esse Deum vel Dei, solum, & duos naturales naturarum; & duos naturales filium, commemorantur, indifferenter, recommendat, conjunctionem, intuetur, secundum partem, facientem, vendicatum, anathema.

SEPTIMA.

Si quis non confessus fuerit, dominum nostrum Jesum Christum, post assumptionem carnis rationalis & intellectualis animæ, sumi subsistere cum Deo & Patre, neque non quoque confessus fuerit carnem cum patrem subsistere indivisibiliter, & mortuus, non angelus quidem carnem, neque mortuorum carnem, ac vivificatorem ab eo a quibus impossibile est, & mortuos Deus carne vivificandorum carnem, anathema.

EPIPHANIVS.

Hæreticus vitia fornicat, & parvum traditionibus commentum dicunt, non potest tamquam sua propria dignitate allocutus, sic laudem & gloriam vendicant: in idiomatibus autem divinæ virtutis & vigoris longe dignatus, plurimum lethalibus plus, anathema.

GREGORIVS.

DECIMA.

Si quis divinum Dei verbi secundum incarnationem figuratum mysterium, sic volentes solvere arguere, & non ex eo vero verbi intellectualis ipsum subsistere a divinis Patris, super ipsa secundum incarnationem in divina gloria adorari, anathema.

EPIPHANIVS.

Adorandi & pravi vendicant alter visibili allegorille in hac veritatis dictionem judaizant. Apostolo enim Deum Dei patris figuram prædicantes, propter [illegible] ipsius [illegible] ipsum commemorantes, ipsa in carnem Dei verbo assumpsisse obliquo cognitum, & ex omnibus spiritus [illegible] quemadmodum dicunt vendicant. Nemo non omnes, quod eos quos allegorille, dicunt subsistere a carne verbi Dei vivantis, [illegible], in veritate prædicantes [illegible] spiritus, & adorandi vulgi parvi non dicunt: Non abscondunt spiritus Patris dicunt (quemadmodum dicunt est) spiritalis, velut consubstantialem [illegible] Dei verbi ad Deum & patrem prædicant, velut aliud appropriatum & commune [illegible], quia in [illegible], charismatum hypostaseos parvi ipsius [illegible]. Hi vero veritatem prædicantes [illegible] A [illegible], [illegible] & prædicantes [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

omnem incarnationis & conversationis perfectionem A fuisse, ac tamquam depingere conatur, concipiat eum Christum, (Christum enim nomine eius & Deum & hominem significat) & ita ex ea insufficienter dictorum accuratam manifestiori efferat, anathema.

EPIPHANIVS.

Impudentia decepitur, nihil vitia inspiratur. Et indivisibile & incomprehensibile secundum hypostasim assumptam imaginem Filii Dei opponunt, tamquam confusionem diuinam non recipiant, non discretis & comprehensis accipiant. Sed vitiosa dominus figura non est; quod autem Christi assumptam diuinam imaginem significativam est, spectantes alterum nomen nihilominus, alterum invisibile B tamquam demonstrat. Ipse enim Christus hominibus per verbum carnis hoc visus est (quamquam diuina natura in eo colebatur, tamen per signa claruit). Sancta igitur imaginis indivisibilis, quemadmodum accepit ab apostolis & patribus, ipsam servamus, quæ ab hominibus visa est, pingit, neque nomen ab ab Christum dividit, quemadmodum ab falsis dicunt. Imago enim secundum nomen tantum, & non secundum definitionem, non primo exemplari commutatur; quemadmodum in superioribus sæpe dictum) nomen * proprium est, quam nomen commutabitur potest, quia non solus est, sed in nomine, quæ non visa est, prout pingit possit, quæ non investigabilem & incomprehensibilem assumpsit filii diuinam poterit quisquam cognitione comprehendere, ut fundamentum a se depingatur? Convenit ergo dicere eum in caput ipsorum. Anathema vero quod ipsi negantur, in illa mundi in perpetuum.

GREGORIVS.

Vindemiæ.

Si quis eorum hypostasis vel de Divinitate dicit, quia non nisi carnis assumptæ nomen habet, ac non omnino secundum diuinam depingere, anathema.

EPIPHANIVS.

Divus Gregorius, qui a theologia coronatus est, sic ait: Quando vestræ dicunt cognitionem, ipsum Filium non nomen dicunt? Quomodo plurimi quæ non sunt sunt? Quomodo non vestra (habent videntur). Ab illa autem & a patrum traditionibus deficientes dicunt: Si quis eorum hypostasis vel Dei natura diuina cognitionem dicunt, longe in hoc erroribus repugnantes patrum traditioni. Sed cum fabulis eundem non accidunt; eorum * apostolorum contradicunt cognoscunt. Erubescant enim, cum Nicæna fortis, falso adversus attentare. Subiecta autem conformata dicunt, referunt.

GREGORIVS.

Deuteronomio.

Si quis eorum Christum in duas hypostasis dividit, et unu partem Dei Filium, et ab altera parte Mariæ filium colunt; atque confusionem unitatem filium confunt; et ab ea in imagine compositum per si subsistentiam Mariæ filium depingere, anathema.

EPIPHANIVS.

Eadem omnia inferiorem, et terribilem laude Divinæ, gener. Tom. VII.

dicunt, quæ ab ipsis sunt profanantur: dedepingere eorum nugam. Nobis opinionem Novatorum integram obligationem, prudentia ejusdem & nostra formam commutatur, quorum dilectionem cum nostra sæpe adunabimus eadem filiorum pietatem dominorum. Eudem omnia nostra nobis.

GREGORIVS.

Divina ira.

Si quis ex eorum ad divinam unitam dividit carnem in carnem pertinet, velut divinam ex assumpta & divinam dicunt, et indivisam ex hac non confitetur, anathema.

EPIPHANIVS.

Cum nolint confiteri Christum, quique humana figura, non divinitatem cum a divinitate filii unus, magis eorum de Patrem filium cognoscit, & confundit Deo-Filium confitentur, quemadmodum ipse verum habet, & magnum dicit Gregorium. Nos vero ut qui indivisibile & integrum hominem commemorant, indivisibilem dicunt carnem dicunt ex hac confitet & formam quemadmodum dicunt hominem pingunt, non tamen hominem hominem Deum, sed illi nomen carnem, & imago, quæ imago, ab ea quod Filium indicant, dicunt: ita quoque imaginem Dei filium, dividunt carnem divinam confitentur, imaginem autem nihil aliud est compositionem, quam imaginem, significatione solum primo exemplar instituunt, unde & nomen accipit; & hæc autem carnis divinitatem commutant, & ab eam quoque eadem pia & venerandis. Quod si eorum hominis ab impobis, ut dicunt, profana & mortalibus vitiis, quæ non & quam primum exemplar, ad quod facta est. Laboranti igitur ab eorum, fraudem dividentes incum dicunt, id quæ non dividunt, nisi dicunt hæc eorum.

GREGORIVS.

Divina ignitis.

Si quis ex forma Dei verbum Deum verbum, sicut formam in propria hypostasi assumptam, et per omnia nobis similem factam fuisse per carnem, eorum sicut materialibus colendas figuratis, velut si vestes hanc sicut, et hoc modo ab inspiratis et incommutabili divinæ separare, velut per carnem conformem in similem et hic vejusmodi figuratum, anathema.

EPIPHANIVS.

O stultitiam & dementiam! Multitudo pudor est congregandi anathemata! Sed quemadmodum eorum in corpo velamentis, ita et quoque eorum. Hanc publicanam simul accipiunt, idiotarum qui erpent inopinum. Neque quidquam aliud agunt, quam quod eorum Dei eunuchorum, qui eorum non dignitatem. Eum enim qui hominem, (ut Scripturæ refertur) fundamentum, et qui eum dominum, qui dominum ipsum eorum servantem nudum nudum hominem nudamus, & Christum a divinis separidet: & ex illa re quæ contentione qui publicum indicaverunt, non cultio ejus contra dominum, quæ sic hominem, profanantur, ita magis dicunt blasphemantur illum: Nec enim qui Christum hominis speciem in imagine pingit, non eum

quaestionem indicit, sed Deum verbum hominem in veritate factum, non in phantasia factum; idcirco autem Nestorius dum hypostasim conjungit duas personas in Christo blasphemat affirmat, quaestionem indicat. Verum Dei ecclesia nunquam hypostasim Christi in duobus naturis esse confitetur, ad reconciliationem laborem illius in carne dispensationis, illum integrum exhibere de virginis dicit. Volentes autem ipsius praedicationem adimere, in veritate aliquid aliquando, aliquando

NESTORIUS ANATHEMATIZATUS.

A dicunt esse, non parte cultum idolatriae agentes, ut Joannes hic Jacobitae, si autem parte, dicebant fuisse ipsi ecclesiae catholicae subditos, et non omnino, & ab hac judaicae pollutae, sacrilegae vanitatis ab ea surgente, quemadmodum omnes nostri divini patres instituerunt, & quae sapit & vanitatis vitant, confessuntur. Quoniam autem catholica ecclesia hac traditione contentata est, ipsa ab ea avulsi videntur cum tanto ut eremum condemnassent. Horrendum est talia loqui, & condemnatio, omnino justa. Verum enim illi in Christum catholicum non, & omnium eum compositi assertis invalidi. Sed ubique hac, frustra a nobis dicta * sunt. Illi enim hoc illum se adorantes, B unique constituit. Venerandum imaginem publicata tradit eorum in ecclesia catholica & venerandis templis publicata fuit, hanc fideli patris & traditione, & universis Christianorum omnis propter ab hoc illi non illum reiecerunt. Sed de gaudium & hoc hodiernum diximus traditionem illorum, Sodomitarum & Gomorrhaeorum more, omnia implent, unde proventum illorum valde amplissimum est. Et quia pauci amplius hoc inter infantes commutationem, & sacrificiorum mandatum, hereticorum. Verum cognoscitur omnium: omnibus enim patribus reliquis mandatum est, quod quemadmodum per scripta, quae dictorum publicae traditae, promotionem reducunt, ad fidelis intendere C contentus: his quoque per imaginem publicata contentus dicunt appellantes, in veneratione veritatis & divine vitae pervenerunt. Dicunt nulla omnino sanctorum loquuntur.

GREGORIVS.

Decima septima.

Si quis non confitetur omnes, qui a sancto baptismate divinae legis, et in lege, quae gratia a Deo data servant, sanctae venerandae esse omnes Deo et animae et corpore, et horum intercessioni non poterit, neque qui blasphemare apud Deum habentes per mundi sacrilegium ecclesiasticum reducere conversos, anathema.

EPIPHANIVS.

Cum ecclesiasticae traditionem dictum, dictum eique appellat: *Si quis idolorum potestas non recipit, anathema sit.* Frequenter enim audivit nostrae catholicae ecclesiae veniunt habentes, & nolle nobis in reverentiam praecipiunt dicunt. Sed hoc impossibile potest, sine ejusdem venerationem consecrationem ecclesiae catholicae recipiunt, dicentes: *Non sunt sine venerationem.* Unde & publicae illorum collocant, & venerationem Deo accepitibus confirmantur, ipsorum, expungentes eum et hoc illorum corpus. Atque hoc omnes omnes illum omnique omnia habent habent, quorum non verbo publicam contemplantur, & a veritate sua abscondunt, in malum & vanae errorem labi, multitudo nam per tempus, mendacium autem in vera diffabitur. Ecce enim Deum verbum creatum dicunt, quid hanc illorum blasphemiam inquit, et ut illum illum hominem fictum nugas dicunt. Et nostrae quoque nobis, nunquam in disputationem Christi sed nunquam affirmant, dum nunquam carnem illum adoraverunt, neque nobis humana consideration, vilingit. Sicut nunc & hoc hanc illum publicae

[illegible] dicit [illegible] quæ [illegible] ut [illegible] ut [illegible] quæ [illegible] ut [illegible] quæ [illegible] ut [illegible] quæ

[illegible] Ecclesiæ [illegible] Tom. II.

[illegible] Clarum est, propheticis in quibus [illegible], & [illegible] illi dicunt, in permittere & [illegible] Christum Christum, Christum Christum, in [illegible] Si vero, ut ipse dicunt, [illegible] Sed [illegible] & [illegible] & [illegible] &

Zachæum idololatriæ in synodorum adoratores; & Christum delineatum esse videri, & comparatum fuisse ad demonstrandum hominem secundum dispositionem; & quam dignum esset, ut videlicet ab quibusdam, ut ipse imaginem habuerunt supra contemplatus, contemnendum esse eos esse, per hoc quod ipsum fecisse in imagine repræsentatum, unanimes hæc veritatis studiosos confessus: Nostris ubi Beatus Sabbatius commonitus, cognovit eximendi multos sectatores et ab eo invocationes, Dæmonibus que prædicatas judicium, commotus esse et multos impietatem hæreticorum. Ipse autem publicum, ad reconciliationem competentes & contrarios esse fecit. Reperit vero aliquos latentes, multitudique velamina tuebatur, & non regnantes in propriis, quos publicis dictis prædicatis sunt, & a fide deberent vera: Sanctæ Sedis, & a fide deberent vera: Sanctæ Sedis, & Christum, qui solum peccata mundi, indemnem tuebatur. Hæc autem Sabbatius imaginem, & cum eo delinquentes, pœnitentiam que compellens contra fieri, mediantibus. Sed fuit in secreto pœnitentiam mutationem fecit: reliquos autem ad tuendi gradi reliquit. Habentes eximere omnes anathematizant adoratores, & in recordationem [illegible] non [illegible] quibusque eos imploratos, Hæc enim cum multis ab conspectu pulsa, credit Deum qui vivere Deum, tradunt, dicens valere, omnis vanitatis in volupterum transformatur. Et cum dicunt pare David psalm. dicentem: *Sive [illegible]*, et [illegible] Sanctæ Sedis per eam Dei vocabulum publicum et cum Sabbatio in [illegible] impietatem prædicantes, imaginem omnis appellantes, & mortem, & mortalem, & vulgare in [illegible] [illegible] & [illegible]. Traditionem itaque eodem [illegible] legislatorum [illegible] et Sacerdotalem quam & divinam confirmantes, in vivum & judicia judicia ex [illegible] [illegible]. Omnes enim quod in recordationem Dei vulgare, [illegible] illi affecerit. Qui autem in eximendum [illegible] quam suscepimus, quemadmodum gaudent in ecclesia catholica illi fuerunt, et non fuit [illegible] in [illegible] legislatorum probum & laudabilem esse imaginem [illegible] in non [illegible] [illegible] per eis [illegible] ad præcepta [illegible] [illegible]. Sane [illegible] Quapropter non [illegible] [illegible] [illegible] et honore, [illegible] & venerationem, [illegible] [illegible] [illegible]

Actio septima.

de Arabis, sed audivit: Si omnia possunt omnipotentiæ, & omnia a Deo suppeditantur, quæ ab illo, & per illum, & in illo sunt, omnia Deo omnia agunt, perhibentes veneratione omnium, & quæ & Sancta & Sanctorum Sanctorum, omnipotens benedictus, & venerandus Deus ut reliquiæ, ut vas benedictum, ut Sancta Sanctorum, per quem Sic enim ridiculum perfecto in omne opus bonum, in Christo Jesu domino nostro, cui decet gloria, potentia, & superadoratio cum Patre, cum Patre & Sancto Spiritu, nunc & in sæculorum sæcula.

ACTIO SEPTIMA.

SANCTÆ SYNODI.

In nomine domini & deo nostro Jesu Christi veri Dei nostri, regnante piissimo & Christiano imperatore domino Constantino, & Irene religiosissima ejus matre, anno VIII. consulatus eorum, mense Julio Octobris, indictione XI. convocatione sancta & universali synodo, patre divinum gratiam & pacem impetrante a Deo ut illustrissimo domino, congregatione Nicæ splendidissimæ urbis Bithyniæ provinciæ, hoc est, Petro religiosissimo pontifice sanctissimæ Romanæ ecclesiæ sedis Petri apostoli, & Petro religiosissimo presbytero, monachis & prælatis venerandis insularum Gallii Salvo, apostolicis viris apostolica Sedis beatissimi & sanctissimi sunt episcopi urbis Romæ.

Tarasio sanctissimo archiepiscopo civitatis Constantinopolitanæ * novæ.

Joanne & Thoma religiosissimis presbyteris & monachis, apostolicis viris sedis apostolicæ urbis civitatis Romæ.

Agapio sanctissimo episcopo Cæsareæ Cappadociæ.

Joanne sanctissimo episcopo Ephesi.

Constantino sanctissimo episcopo Constantiæ, quæ est in Cypro.

Basilio sanctissimo episcopo Antiochiæ, quæ est in Cilicia.

Nicolao sanctissimo episcopo Cyzici.

Eudoxio sanctissimo episcopo Sardianorum.

Petro sanctissimo episcopo Nicomediæ.

Elia sanctissimo episcopo Cretæ.

Hypatio sanctissimo episcopo Nicææ.

Theophilo sanctissimo episcopo Thessalonicæ.

Stauracio sanctissimo episcopo Calchedonis.

Joanne religiosissimo presbytero, & vicario patris sacerdotum Sidæ.

Apphario religiosissimo diacono, vicario ejusdem Sidæ.

Nicephoro sanctissimo episcopo Dyrrachii.

Nicolao religiosissimo presbytero, prælato & vicario ejusdem metropoleos Tyrrhenorum.

Daniel sanctissimo episcopo * Amaliæ.

Gregorio religiosissimo presbytero, & vicario ejusdem Mnoei.

Constantino sanctissimo episcopo Gangrarum.

Nicetæ sanctissimo episcopo Chalcedonis.

Gregorio sanctissimo episcopo Neocæsareæ.

Gregorio sanctissimo episcopo Philomelii.

Theodoro sanctissimo episcopo Mytilenes.

Eulalio sanctissimo episcopo Laodiceæ.

Michaele sanctissimo episcopo Synnadorum.

Georgio sanctissimo episcopo Antiochiæ, quæ est Pisidiæ.

Theophylacto religiosissimo diacono & vicario ejusdem sanctissimi episcopi Cretæ.

Leontio sanctissimo episcopo Iconii.

Basilio sanctissimo episcopo Neapoleos ejusdem Isauri.

Constantino sanctissimo episcopo Pergi.

Gregorio religiosissimo presbytero & vicario ejusdem Tyanorum.

Leone sanctissimo episcopo Rhodi.

Christophoro sanctissimo episcopo Phaselidis.

Manuele sanctissimo episcopo Hadrianopoleos Thraciæ.

Nicolao sanctissimo episcopo Heraclæ.

Basilio sanctissimo episcopo Selei.

Theophylacto sanctissimo episc. Bithyniæ.

Cyrillo venerabili monacho ex primis Galliis.

Theodoro sanctissimo episcopo Seleuciæ.

Stephano sanctissimo episcopo Sugdaiæ.

Antonio venerabili monachio & vicario ejusdem Smyrnæ.

Constantino sanctissimo episcopo Rhegii.

Joanne venerabili monacho ex primis Palestinæ.

Theodoro sanctissimo episcopo Carmeli.

Joanne sanctissimo episcopo * Tamasiæ.

Gordanio sanctissimo episcopo * Mediolani.

Theodoro sanctissimo episcopo Panormi.

Stephano sanctissimo episcopo Bononiæ.

Constantino sanctissimo episcopo * Leontiæ.

Joanne sanctissimo episcopo * Tiraclæ.

Theodoro sanctissimo episcopo Tarsiæ.

Christophoro sanctissimo episcopo sanctæ Cyriacæ.

Basilio sanctissimo episcopo Carthaginis.

Theophane sanctissimo episcopo Libyæ.

Theodoro sanctissimo episcopo Trophaeorum.

Sergio sanctissimo episcopo Neocæsareæ.

Theodoro sanctissimo episcopo Syriæ.

Maurano sanctissimo episc. Pamphylorum.

Joanne sanctissimo episcopo Salaminis.

Eulalio sanctissimo episcopo Apamiæ, quæ est in Bithynia.

Petro sanctissimo episcopo Germanicæ.

Joanne sanctissimo episcopo Aradippolis.

Constantino religiosissimo presbytero, et prefecto Neapoleos Armeniæ secundæ.

Silvano sanctissimo episcopo Pæni.

Epiphanio sanctissimo episcopo Modræ.

Nicetæ sanctissimo episcopo Pisidiæ.

Joanne religiosissimo presbytero, vicario ejusdem Colonæ.

Eulalio sanctissimo episcopo Mediolani.

Leone sanctissimo episcopo Chii.

Vito sanctissimo episcopo ecclesiæ Barcinonensis.

Joanne sanctissimo episcopo Argos.

Theophylacto sanctissimo episc. Cephalon.

Laurentio sanctissimo episcopo ecclesiæ Aquinatensis.

Leone sanctissimo episcopo Capuæ.

Eulalio sanctissimo episcopo Troadis.

Cyriaco sanctissimo episcopo Hierapolitanorum.

Leone sanctissimo episcopo Mediolani.

Gregorio sanctissimo episcopo Dioclæ.

Theodoro sanctissimo episcopo Hierachiæ.

Theodoro sanctissimo episcopo Amorii.

Joanne sanctissimo episcopo Nysæ.

Georgio sanctissimo episcopo Thermarum * Balnearum.

Georgio sanctissimo episc. Carnuntorum.

Sotericho sanctissimo episcopo * Cilicii.

Theophylacto sanctissimo episc. Hypæpæ.

Dominico sanctissimo episcopo Mirjoni.

Theophylacto

Theophylacto sanctissimo episcopo Tribiæ.
Constantino sanctissimo episcopo Mathaucæ.
Ignatio sanctissimo episcopo Pisidiæ.
Georgio sanctissimo episcopo Selinæ.
Constantino religiosissimo presbytero, vicem agente * Agaii.
Theodoro sanctissimo episcopo Nicæ Bithyniæ.
Basilio sanctissimo episcopo Magnetiæ.
Stilio sanctissimo episcopo Mantichi.
Sabæ sanctissimo episcopo * Aonis Thracæ.
Nicephoro religiosissimo presbytero ex persona Gregorii.
Gregorio sanctissimo episcopo Prinopolos.
Theophane sanctissimo episcopo Calias.
Leonte sanctissimo episcopo Argiæ.
Nicolaoo sanctissimo episcopo Ingaiæ.
Leontio sanctissimo episcopo Iaviæ.
Theopho religiosissimo presbytero, vicem agente Sion.
Theone sanctissimo episcopo Lebedi.
Sisinnio sanctissimo episcopo Cimiæ.
Eulogio sanctissimo episcopo Erythræ.
* Theophilo sanctissimo episcopo * Tymnos.
Calosio sanctissimo episcopo Myrlianæ.
Obolaio sanctissimo episcopo Ilæ.
Paulo sanctissimo episcopo Pitanæ.
Eulogio sanctissimo episcopo Pergami.
Basilio sanctissimo episcopo * Antiocæ.
Mysimo sanctissimo episcopo Antandri.
Joanne sanctissimo episcopo Adi.
Leone sanctissimo episcopo Pinceæ.
Leone sanctissimo episcopo Ilandelli.
Joanne sanctissimo episcopo Pinti.
Michaele sanctissimo episcopo Callipolos.
Theophylacto sanctissimo episcopo Cinicopolos.
Eustathio sanctissimo episcopo Malgi.
Simone sanctissimo episcopo * Tanaidi.
Thoma sanctissimo episcopo Bonni.
Gregorio sanctissimo episcopo Theodosiopolos.
Silvanio sanctissimo episcopo Calchedon.
Bonifacio sanctissimo episcopo Lidiæ.
Joanne sanctissimo episcopo Ephesi.
* Spyridione sanctissimo ep. Paphi sive Cyprus.
Eulogio sanctissimo episcopo Salaminis.
Thaucoro sanctissimo episcopo Cilii.
Georgio sanctissimo episcopo * Tabiæ.
Alexandro sanctissimo episcopo * Trimithuntos.
Constantino sanctissimo episcopo Helinopolos.
* Synesio sanctissimo episcopo Tabiæ.
Theophilo sanctissimo episcopo Amathiæ.
Leone sanctissimo episcopo * Amaxi.
Petro sanctissimo episcopo Apamiæ.
Antonio sanctissimo episcopo Berinopolos.
Michaele sanctissimo episcopo Mariopolos.
Simeone sanctissimo episcopo Hadriani.
Theodoro sanctissimo episcopo Dormi.
Basilio sanctissimo episcopo Hadriani.
Leone sanctissimo episcopo Palæopolos.
Sisinnio sanctissimo episcopo Oeni.
Sergio sanctissimo episcopo Dardani.
Joanne sanctissimo episcopo Lampsaci.
Theodoro sanctissimo episcopo Paleæ.
Leone sanctissimo episcopo Troadis.
Theodoro sanctissimo episcopo Abydi.
Nicero sanctissimo episcopo Ilii.
Anastasio sanctissimo episcopo Tripoleos.
Leone sanctissimo episcopo Tyriæi.
Stephano sanctissimo episcopo Scioi.
Joanne sanctissimo episcopo Galeæ.
Hilarione religiosissimo presbytero, vicem agente Thyatirorum.

A Stephano sanctissimo episcopo Velesi.
Nicolao sanctissimo episcopo Pelicanorum.
Joanne sanctissimo episcopo Sardis.
Constantino sanctissimo episcopo * Attali. * Antioch.
Theophane sanctissimo episcopo Mosaiæ.
Michaele sanctissimo episcopo Smyrnæ.
Gregorio sanctissimo episcopo Cordi.
Joanne sanctissimo episcopo Tralli.
Eulogio sanctissimo episcopo Hierapolis.
Joseph sanctissimo episcopo Aeriæ.
Theophilo sanctissimo episcopo Hierapolis.
Zacharia sanctissimo episcopo Hieracomitarum.
Michaele sanctissimo episcopo Cotiæi.
David sanctissimo episcopo Melitopolos.
Cyriaco sanctissimo episcopo Lopti.
B Basilio religiosissimo presbytero, vicem agente episcopi * Dalcoli. * Dalcyl.
Theophylacto sanctissimo episc. Apollonadis.
Constantino sanctissimo episcopo Cotiæi, quæ et Bithyniæ.
Georgio sanctissimo episcopo Bithynopolos.
Leone sanctissimo episcopo Nicæ Lydiæ, Thyatiræ, sive Acidei.
Nicephoro sanctissimo episcopo Adraiæ.
Theodoro sanctissimo episcopo Pedasi.
Epiphanio sanctissimo episcopo Lampsi.
Theodoro sanctissimo episcopo Heracleopolos.
C Anastasio sanctissimo episcopo Caci.
Hilarione sanctissimo episcopo Cydoni.
Leontio sanctissimo episcopo Cytaei.
Theodoro sanctissimo episcopo Sebastiæ.
Leone sanctissimo episcopo Phanaræ.
Joanne sanctissimo episcopo Acmoniæ.
Epiphanio sanctissimo episcopo Dorylaeo.
Photino sanctissimo episcopo Cantiæ.
Joanne sanctissimo episcopo Chadianoli.
Gregorio religiosissimo presbytero, & vicem agente Cydoniæ.
Philippo sanctissimo episcopo Cretopolos.
Antonio sanctissimo episcopo Tyriæi.
Petro sanctissimo episcopo Hierapolis.
Gabriele sanctissimo episcopo Agiæ.
Leone sanctissimo episcopo Pordeni.
D Philippo sanctissimo episcopo Homi.
Leone sanctissimo episcopo Zaretti.
Leone sanctissimo episcopo Limni.
Nicera sanctissimo episcopo Melei.
Nicephoro sanctissimo episcopo Gordiodoni.
Joanne sanctissimo episcopo Lycaonis.
Leone sanctissimo episcopo Isporii.
Constantino sanctissimo episcopo Zelæiæ.
Gregorio sanctissimo episcopo Sanepi.
Mariano venerabili diacono, vicem agente Antiochiæ.
Georgio sanctissimo episcopo * Amphiæ. * Amphi-
Hermione sanctissimo episcopo * Isaopolos. * Isaopo-
Nicera sanctissimo episcopo Dadybræ. lis.
E Theophane sanctissimo episcopo Sozopoli.
Joanne sanctissimo episcopo Heracleæ Pontiæ.
Theophilo sanctissimo episcopo Philadelphiæ.
Constantino sanctissimo episcopo Cratiæ.
Nicera sanctissimo episcopo Halicarnassi.
Nicetia sanctissimo episcopo Rhodi.
Constantino sanctissimo episcopo Polemonii.
Theodoro sanctissimo episcopo Cerasunti.
Joanne sanctissimo episcopo Cerasunti.
Nicephoro sanctissimo episcopo Claudiopoli.
Leone sanctissimo episcopo Tomacadæ.
Joanne venerabili diacono ex persona * Phaselidis. * Phaselidis.
Theodoro sanctissimo episcopo Pinaræ.

Actis deficiunt.

Stephano sanctissimo episcopo Cumi.
Anastasio sanctissimo episcopo Tarsoni.
Georgio sanctissimo episcopo Nysæ.
Constantino sanctissimo episcopo * Castabonis.
Leonte sanctissimo episcopo Corydalæ.
Nicephoro sanctissimo episcopo Dalipotamiæ.
Leonte sanctissimo episcopo Limyræ.
Constantino sanctissimo episcopo Tios.
Petro venerabili diacono ex persona Cretensis.
Stephano sanctissimo episcopo Amni.
Georgio sanctissimo episcopo Hypæpæ.
Constantino sanctissimo episcopo Gobos.
Stamatio sanctissimo episcopo Zenopolitæ.
Gregorio sanctissimo episcopo Cydoniæ.
Basilio sanctissimo episcopo Tabæ.
Dionysio sanctissimo episcopo Neapoleos. B
Constantino sanctissimo episcopo Aidonitæ.
Diadi sanctissimo episcopo Isi.
Gregorio sanctissimo episcopo Milæ.
Sergio sanctissimo episcopo Sergiæ.
Gregorio sanctissimo episcopo Lanæ.
Leonte sanctissimo episcopo Mynæ.
Stamatio sanctissimo episcopo Sydæ.
Gregorio sanctissimo episcopo Sarocoricæ.
Nicetæ venerabili diacono ex persona Halicarnassi.
Michaele sanctissimo episcopo Chersonesi.
Parthenione sanctissimo episcopo Valvitæ. C
Georgio sanctissimo episcopo Petrinæ.
Christophoro sanctissimo episcopo Arcadiæ.
Leonte sanctissimo episcopo Lemnitæ.
Paulo sanctissimo episcopo Acronitæ.
Gregorio sanctissimo episcopo Tyriæ seniore.
Philippo sanctissimo episcopo Tarsopolitæ.
Leonte sanctissimo episcopo Alcæ.
Nicephoro sanctissimo episcopo Lendæ.
Georgio sanctissimo episcopo Apiæ.
Joanne sanctissimo episcopo Silinæ.
Zacharia sanctissimo episcopo Trajanopolitæ.
Leonte sanctissimo episcopo Sebastiæ.
Andrea sanctissimo episcopo Cadiæ.
Dorotheo sanctissimo episcopo Pionos seu Colossos.
Constantino sanctissimo episcopo Cotyæi. D
Nicetæ sanctissimo episcopo Nicææ.
Leonte sanctissimo episcopo Dociæ.
Theophylacto religiosissimo presbytero, & ex persona Ipii.
Constantino sanctissimo episcopo Eucaitæ.
Michaele sanctissimo episcopo Pisidiæ.
Joanne religiosissimo presbytero, & ex persona episcopi Adiæ.
Nicolao sanctissimo episcopo * Hypiæ. * Prilie.
Theophylacto sanctissimo episcopo Comabarum.
Dionysio sanctissimo episcopo Myæ.
Christophoro sanctissimo episcopo Prusiæ.
Nicetæ sanctissimo episcopo Angelopolitæ.
Constantino sanctissimo episcopo Ankilaæ. E
Stephano religiosissimo presbytero, vicem agente Dii.
Georgio sanctissimo episcopo * Madei. * Medei.
Gregorio religiosissimo presbytero, & vicem agente Polybæi.
Silvano sanctissimo episcopo * Dolionitæ. * Phanapolis.
Michaele sanctissimo episcopo Papæ.
Stephano sanctissimo episcopo Apamiæ, quæ est Cibotos.
Constantino sanctissimo episcopo Cotiæi.
Nicephoro sanctissimo episcopo Adaræ.
Petro sanctissimo episcopo Prusæ.
Theodoro sanctissimo episcopo * Sagalæ. * Agalæ.

A
Leonte sanctissimo episcopo Euæ.
Petro sanctissimo episcopo Seleucæ Pisidiæ.
Nicephoro sanctissimo episcopo Pisigiæ.
Maurione sanctissimo episcopo * Magydæ.
Leonte sanctissimo episcopo Andidæ.
Stephano sanctissimo episcopo Parnali.
Basilio sanctissimo episcopo Dorei.
Leontio sanctissimo episcopo Debeldi.
Euphemio sanctissimo episcopo * Sozopoleos.
Theodoro sanctissimo episcopo Bulgariophyti.
Georgio sanctissimo episcopo Photiopoleos.
Basilio sanctissimo episcopo Perberæ.
Michaele sanctissimo episcopo * Pergulæ.
* Kolon sanctissimo episcopo Scopelos.
Silvano sanctissimo episcopo Gerræ.
Calliste sanctissimo episcopo Endoidos.
Constantino sanctissimo episcopo Lopiæ.
Joanne sanctissimo episcopo Codulæ.
Theodoro sanctissimo episcopo Cerasuntis.
Constantino sanctissimo episcopo Halicarnassi.
Theophilo sanctissimo episcopo Cos.
Calista sanctissimo episcopo Mili.
Sergio sanctissimo episcopo Leri.
Maximo sanctissimo episcopo Dioscuriæ.
Eulalio sanctissimo episcopo Calaudionis.
Zacharia sanctissimo episcopo Castelmarræ.
Silvano sanctissimo episcopo Mithaiæ.
Eulalio sanctissimo episcopo * Lari.
Theodoro sanctissimo episcopo Germanicopoleos.
Silvano sanctissimo episcopo Syæ.
Constantino sanctissimo episcopo Dalysæ.
Leonte sanctissimo episcopo Sibyæ.
Stephano sanctissimo episcopo Philadelphiæ.
Eulalio religiosissimo presbytero, & vicem agente Metropoleos.
Theodoro sanctissimo episcopo Calbæ.
Theophylacto sanctissimo episcopo Mocissi.
Basilio sanctissimo episcopo Pherapoleos.
Stephano sanctissimo episcopo Sinæ.
Constantino sanctissimo episcopo Isaæ.
Eulalio sanctissimo episcopo Tyi.
Joanne sanctissimo episcopo Decianorum.
Leonte sanctissimo episcopo Niveæ Theatis.
Theophilo sanctissimo episcopo Erbeli.
Joanne sanctissimo episcopo Lilæ, vel Ipi.
Nicephoro sanctissimo episcopo Arcadiopoleos.
Theodoro sanctissimo episcopo Hieracopoleos, aut Dracoos.
Constantino sanctissimo episcopo Mitrou.
Leontio sanctissimo episcopo Peylaeon.
Michaele sanctissimo episcopo Tribrichum.
Joanne sanctissimo episcopo Lanæ.
Leonte sanctissimo episcopo * Antiæ.
Michaele sanctissimo episcopo Ti.
Epiphanio sanctissimo episcopo Pomonæ.
Joanne sanctissimo episcopo Tyrobiacæ.
Stephano sanctissimo episcopo Oymanæ.
Hesychio sanctissimo episcopo Sani.
Joanne sanctissimo episcopo Pergæ.

Sedentibus his atque aliis sanctissimis, magnificentissimis & almis ecclesiis, quæ sapientiam Sophiæ, perfectibus & universibus gloriosissimo & magnificentissimo duce Persona clarissimo consule, & Prete patricio & nostro imperatoris ablegato; patriarcha religiosissimo archimandrita, presbyteris & monachis ac ordine qui in parentibus & abbate est, ministro, propheta sancto & invictissimo Dei evangelii, Theodoro sanctissimo episcopo Tauromenii insulæ Siciliæ, accepimus in omnibus eorum deliberationibus hæc

DEFINITIO

DEFINITIO SANCTÆ MAGNÆ ET VNIVERSALIS IN NICÆA Synodi secundæ.

Sancta magna & universalis Synodus, quæ gratia Dei, & gratiæ Jesu Christi, misericordiæ suæ operatione in Nicæa Bithyniæ congregata est, hanc doctrinam sancit: Secundo in splendida Nicæa mirificè, quæ ejus Ecclesiæ, in sancta Dei catholica & apostolica congregata, prædicatorum catholica ecclesiastica fidei, hæc definivit fabula.

QUI nobis impositionis sive humanæ gratiæ deceptis, & insidiantes diaboliques dictorum in Christum blasphemiis, nolique ab eis blasphemiis Christum, Filium Dei vivi, qui ante omnia sæcula ex Patre natus est, secundum eam regam Dei dispositiva, non dilapidare cuiusdam ab illis perversi, & dicentes quidem esse creatum, dicentes: *Fuit tempus cum non erat: dicitur usque ad confusionem eorum sicut.* Hæc vera prædicantes non solum dicit, sed & nobis sicut, qui per Deum revelatum in omnibus illum. Unum igitur dominum quidem contemnentes, & impudice & detractatores, hominis solacium fidei, a recta ratione deficientes, catholicæque ecclesiæ opponentes fidei, extra veritatem intelligentiam perversam: & ut dicit prophetia ferens, vere propriæ agricolationis eruta sunt, & dumetum congregaverunt dumetum.

Quandoque ergo sacrorum doctorum & obedientiam Dei dicentes, omnem, volumus nos dedicavimus, appellantes & sanctorum, cum eremus non sic. Dei his Dei, per prophetam clamat: *Abite palatum disperserunt vestrum mutum, ante monstrarunt per omnem mutum.* Mutum vero fidei vestræ, qui fidem nobis tribuunt, secundum sacrorum scriptorum ecclesiam, quam dicit Deus ad prophetam, *ut ipsum vero sermone ex professione nostrum disperserunt pejus:* non imaginem Dei & sanctorum sanctorum dicunt vere formam servitutis idolorum, nomine appellantes. Igitur obedientiam sanctam ecclesiæ obscurantes interrupta amplius non ferens dominus Christus, non undique sacerdotalis dignitatis præfectos secundum sacrum beneplacitum convocavit, accedentes huic divinæ fidei et veræ Confessioni & Imaginis fidelissimum nobis nostrum imperatorem, quo divina tradens ecclesiis catholicis consilia: suffragio nobis ornatum accipit. Ipsum convocant dilectissimi & gratia gaudentes & investigantes antea sicut veritatis nobis prædicantes, nihil adjecerunt, nihil demerunt: sed eandem ecclesiæ catholicæ dogmata custodientes, & sic nos revelabant concilii indagantes, omnem adhæsit cum pectoribus. Primitiæ secundum synodum in splendida Nicæa congregatam, dicitur in regni urbe: Credimus in unum Deum Patrem omnipotentem, creatorem cœli & terræ, visibilium omnium & invisibilium: & in unum dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, lumen de lumine, Deum verum ex Deo vero: genitum, non factum: consubstantialem Patri, ante omnia sæcula, per quem omnia facta sunt: qui propter nos homines & propter nostram salutem descendit de cœlis, & incarnatus est de Spiritu Sancto ex Maria virgine, & homo factus est: Crucifixus etiam pro nobis sub Pontio Pilato: passus & sepultus: Et resurrexit tertia die secundum Scripturas: Et ascendit in cœlum, sedet ad dexteram Patris: Et iterum venturus est cum gloria, judicare vivos & mortuos: cujus regni non erit finis. Et in Spiritum Sanctum, dominum, vivificantem, qui ex Patre Filioque procedit: qui cum Patre & Filio simul adoratur & conglorificatur, qui locutus est per prophetas. In unam Sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam. Confitemur unum baptisma in remissionem peccatorum, & expectamus resurrectionem mortuorum, & vitam venturi sæculi. Amen. Excommunicamus & anathematizamus dictum & affectum quæ, & qui non sentiunt cum illum impiorum opinantibus. Macedonianique & sodalitatibus, qui enim appellantur pneumatomachi, id est impugnatores Spiritus. Confitemur eum dominum & vivificantem secundum Patrem procedentem, et qui pariter cum Patre & Filio Deum colitur, qui locutus est per prophetas. Et unam Christi Dei nostri sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam, & imperium Nicænorum, fidelique illius, tanquam doctrinam pietatis indicantes, & ecclesiæ dogmata. Ad hæc dicit sanctissimam et propterea ex immaculata virgine Maria confessione, perfectam Deum & perfectam hominem cognoscentes, quam docuerunt synodus in Calcedone, nihil detractantes. Eutychiaque & Sabellium, blasphemantes in illos divisionem, extraneantes: adjecerunt his Patrum. Sicut enim, & quemadmodum illos blasphemantes contradicentes, Pyrrhum Origenis, Didymi, & Diodori fabulationes confitentes, quemadmodum synodus Constantinopoli condita, quinta sanctorum, dicunt: dicunt dare veneranter & adhæsiendum sanctorum propositum in Christo pia dictum, quemadmodum sexta Constantinopolitana synodus definit, detestantes quæ contra Sergium, Honorium, Cyrum, Pyrrhum, Macarium impia illa pietatis impugnatores, omnesque illi confitentes anathematizantes: Patrum autem sanctorum non contradicentes traditiones, sive scripto sive consuetudine valentes & doctrinas, retinere velit, quarum de omnibus est imaginum allegatio, ut quæ habent evangelica prædicantes contra, ad vivificationem vitæ & non phantastica commentantes: Dei, & ad vivificationem dominicorum, quam nobis revelatus, ut hoc recentiam. Hæc si habentibus, ut quæ viam ita credentes, & fundamentum nostrorum & divinorum patrum doctrinæ utilitatem, & catholicæ ecclesiæ, in qua fundat Spiritus revelatur, traditionem observantes: dicimus cum omni diligentia & cura, venerandas & sanctas imagines ad modum & formam venerandæ & vivificantis crucis colendas: & tabellis, sive charactere mosaico venerandæ parietes, dedicandas, & in templis sanctis Dei collocandas, habendasque non solum vasis & vestibus, non in parietibus & tabulis, in aedibus privatis, in viis publicis, venerandas autem imagines domini & Dei servatoris nostri Jesu Christi, deinde intemeratæ dominæ nostræ dominæ, venerandorum angelorum, & omnium deinde sanctorum virorum. Quæ enim per hanc imaginem publicam inspiciuntur, omnes qui contemplantur, ad pretium pervenit memoriam & commemorantur & ardentiam veneratio, dilique salutationem & honorem exhibentes, non secundum fidem nostram, veram latriam, quæ solum divinæ naturæ competit: sed quemadmodum vero venerandæ & vivificantis crucis, & sanctis evangeliis, & reliquis sacris ornamentis, suffumina & lumina ad honorem exhibere solebant, quemadmodum veteribus pia in consuetudinem hoc adhibitum est: imagini enim honor in prototypum redditur, & qui adorat imaginem, in ea adorat quoque de-

Actio octava.

Scripturæ argumentum. Sic enim Sanctorum ut in eorum patrum obtinet dictum, nil evolutis ecclesiæ ecclesiæ, quod a Sanctis patribus ad hoc evangelium fuerit accepit. Paulo ergo fit in Christo loquentes, omnique apostolico cœtus & pontifices sancta ideas sententiam subjecimus: *Devotamur tradentes quæ suscepimus.* Quare & vidistis eximia ad ecclesiam nostri prophetas ut ait: *Quando vidit filia Sion, prudens filia Sion, fabricantem et Deum in filio vidit ut ait filius affectus suspicatus est, et exclamavit vel, laetatus est de magno tumulto suo. Dominus vir tuus in medio eius, et non vel in sempiterna semita.*

Ignoti qui aliquid Sanctis aliud docuerit, aut docuerit, aut inter imperitum hæreticorum ecclesiasticis traditionibus innovantium, aut novum quendam vanilogorum indicere, aut quidquam de conditione incertitudo alicujus, cum quibus hæretici dogmatum eorum, aut signum crucis, aut imagines, aliquis pulcritas, aut inter aliquos mentiuntur, cum hæreticorum gravamen & vomit, aut contra illa vitio & improbe aliquid vituperare, quod ab omnes conditionem ecclesiasticam, aut ut, tanquam communibus, fuerunt Deo repulsis propriis, aut monachorum secundum, & Sanctæ episcopi aut clerici, depositione, si monachis aut laici communione privatur.

Petrus ordinatus divina providentia presbyter indicavit ecclesiæ Romanæ beati Petri, & locum retinens Hadriani papæ urbis Romæ, definitioni subscripsi.

Petrus indignus presbyter & peritus sancti patriarchæ Salonæ, & vicem agens Hadriani papæ urbis Romæ, definitioni subscripsi.

Tarasius misericordia divina episcopus Constantinopolitanæ novæ Romæ, patriarcha indignus, & synodum ecclesiæ, & synodum ecclesiæ ecumenicæ definitioni subscripsi.

Joannes misericordia divina presbyter, ut sedis patriarchicæ, & vicem agens totius apostolicæ thronum sancti, Alexandriæ, Antiochiæ, & Hierosolymorum, pertinet dogmata hæresibus & synodum ecclesiæ subscrivi, definitioni subscripsi.

Agapitus indignus episcopus Cæsareæ Cappadociæ, pertinet dogmata definitioni, &c. subscripsi.

Sotericus indignus episcopus Ephesi in eandem sententiam subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Constantiæ, quæ est in Cypro, in eandem, &c.

Leontius indignus episcopus Heracleæ Thraciæ in eandem sententiam subscripsi.

Basilius indignus episcopus Ancyræ, quæ est in Galatia, in eandem, &c.

Nicolaus indignus episcopus Cypri, &c.

Eulogius indignus episcopus Sardorum in eandem sententiam, &c.

Petrus indignus episcopus Nicomediæ in eandem sententiam subscripsi.

Elias indignus episcopus Cretæ in eandem sententiam subscripsi.

Hypatius indignus episcopus Nicææ, &c.

Theophilus indignus episcopus Thessalonicæ in eandem sententiam subscripsi.

Sisinnius indignus episcopus Colchidorum in eandem sententiam, &c.

Leontius indignus presbyter, & vicem agens metropolitæ Syriæ, in eandem, &c.

Epiphanius diaconus, vicem agens Sardorum, in eandem, &c.

Nicephorus indignus episcopus Dyrrachii, &c.

Nicolaus presbyter * gerens, & vicem agens metropolitæ Tyanorum, in eandem, &c.

Daniel indignus episcopus Rodiæ in eandem sententiam subscripsi.

Gregorius presbyter, & vicem agens Mitylenæ, in eandem, &c.

Constantinus indignus episcopus Gangrarum in eandem sententiam subscripsi.

Nicetas indignus episcopus Constantinopolitanus in eandem sententiam, &c.

Gregorius indignus episc. Neocæsareæ, &c.

Gregorius indignus episc. Pyrrhiorum, &c.

Theodorus indignus episcopus Mytilenæ, &c.

Eulalius indignus episcopus Laodiceæ, &c.

Michael indignus episcopus Synnadorum in eandem sententiam subscripsi.

Georgius indignus episcopus Antiochiæ, quæ est Pisidiæ, in eandem, &c.

Theophylactus diaconus, & vicem agens Sardorum episcopi Cariæ, &c.

Leontius indignus episcopus Iconii, &c.

Basilius indignus episcopus Neapoleos vicem Epiri in eandem sententiam, &c.

Constantinus indignus episcopus Pergæ, &c.

Gregorius presbyter, & vicem agens Tyanorum, in eandem, &c.

Leontius indignus episcopus Rhodi, &c.

Christophorus indignus episc. Phocidos, &c.

Marcus indignus episcopus Hadrianopoleos Thraciæ in eandem sententiam subscripsi.

Nicolaus indignus episcopus Heracleæ in eandem sententiam subscripsi.

Basilius indignus episcopus Sylæi in eandem sententiam subscripsi.

Theophylactus indignus episcopus Bracharum in eandem sententiam subscripsi.

Cyrillus monachus, ex persona Gortynæ, in eandem, &c.

Theodorus indignus episcopus Selymbriæ in eandem, &c.

Stephanus indignus episcopus Sagalassi, &c.

* Antonius monachus & vicem agens Smyrnæ in eandem, &c.

Constantinus indignus episcopus Kiogli in eandem sententiam subscripsi.

Joannes monachus, ex persona Patarorum, in eandem sententiam, &c.

Theodorus indignus episcopus Cretæ in eandem sententiam subscripsi.

Joannes indignus episcopus Tarsonitæ in eandem sententiam subscripsi.

Gaudentius indignus episcopus Mesenæ in eandem sententiam, &c.

Theodotus indignus episcopus Pessinunti in eandem sententiam subscripsi.

Stephanus indignus episcopus Ilbonum, &c.

Constantinus indignus episcopus Leontopoleos in eandem sententiam, &c.

Joannes indignus episcopus * Trocolæ in eandem sententiam subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Tarsonitæ in eandem sententiam subscripsi.

Christophorus indignus episcopus Sanctæ Cyriacæ in eandem sententiam subscripsi.

Basilius indignus episcopus Carinæ in eandem sententiam subscripsi.

Theophanes indignus episcopus Lilybæi in eandem sententiam, &c.

Theodorus indignus episcopus Trophaeorum in eandem sententiam, &c.

Sergius

Stephanus indignus episcopus Nicomediæ, in eadem subscripsi, &c.
Theodorus indignus episcopus Ephesi, in eadem subscripsi.
Marcianus indignus episcopus Pompeiopolis, in eadem subscripsi.
Petrus indignus episcopus Sardis Sabaudiæ, in eadem, &c.
Euthymius indignus episcopus Apamiæ, qui et in Bithynia, in eadem, &c.
Petrus indignus episcopus Germanicæ, in eadem subscripsi.
Joannes indignus episcopus Antiochiæ, in eadem subscripsi.
Constantinus presbyter, & in persona Nicephori Antiochiæ secundæ, in eadem subscripsi.
Silvanus indignus episcopus Pisidiæ, in eadem subscripsi, &c.
Epiphanius indignus episcopus Mileti, &c.
Nicetas indignus episcopus Pergamenus, &c.
Joannes indignus presbyter, & vicem agens Cretensis, in eadem, &c.
Eulogius indignus episcopus Mitylenæ, in eadem, &c.
Leontius indignus episcopus Chii, in eadem subscripsi.
Vitalis indignus episcopus ecclesiæ Bononiensis, &c.
Joannes indignus episcopus Apamiæ, in eadem subscripsi.
Theophylactus indignus episcopus Cypriorum, in eadem, &c.
Leontius indignus episcopus nobilis Ajacciensium, &c.
Leontius indignus episcopus Caparbi, &c.
Eulogius indignus episcopus Tyanidis, &c.
Cyriacus indignus episcopus Dristynensis, in eadem, &c.
Leontius indignus episcopus Melitinæ, &c.
Gregorius indignus episcopus Derbi, &c.
Theodorus indignus episcopus Heraclæ, &c.
Theodorus indignus episcopus Amasiæ, &c.
Joannes indignus episcopus Nyssæ, &c.
Georgius indignus episcopus Thessalonicæ * Bibertæ, in eadem, &c.
Gregorius indignus episcopus Camulianorum, in eadem, &c.
Sotericus indignus episcopus Cretensis, in eadem, &c.
Theophylactus indignus episcopus Hypaporum, in eadem, &c.
Dionysius indignus episcopus Mytilenæ, &c.
Theophylactus indignus episcopus Trebenn, in eadem, &c.
Constantinus indignus episcopus Medianorum, in eadem, &c.
Ignatius indignus episcopus Prusæ, &c.
Gregorius indignus episcopus Rodiæ, &c.
Constantinus indignus presbyter, vicem agens * Agnitæ, in eadem, &c.
Theodorus indignus episcopus Nyssæ, Ancyræ, in eadem, &c.
Basilius indignus episcopus Magnesiæ, in eadem, &c.
Basilius indignus episcopus Maranda, &c.
Silvanus indignus episcopus * Aliorum, &c.
Nicephorus indignus presbyter in persona Bergomensis, in eadem, &c.
Gregorius indignus episcopus Palæopolitanus, in eadem, &c.

Theophanes indignus episcopus Calcedonis, &c.
Leontius indignus episcopus Algiaci, &c.
Nicolaus indignus episcopus Lugdunensis, &c.
Epiphanius indignus episcopus Bononiæ, &c.
Theophilus indignus presbyter vicem agens Sinai, in eadem, &c.
* Thomas indignus episcopus Lobedi, &c.
Sebastianus indignus episcopus Cantarensis, &c.
Eulalius indignus episcopus Eurybaus, in eadem, &c.
Theophilus indignus episcopus Thymnon, in eadem, &c.
Cosmas indignus episcopus Mytilenæ, &c.
Olympius indignus episcopus Elisæ, &c.
Paulus indignus episcopus Faventiæ, in eadem subscripsi.
Basilius indignus episcopus Pergami, in eadem, &c.
Basilius indignus episcopus Anazarbi, in eadem, &c.
Marianus indignus episcopus Antaradi, in eadem, &c.
Joannes indignus episcopus Adjiæ eandem, &c.
Leontius indignus episcopus Phanoræ, &c.
Joannes indignus episcopus Rhaudiæ, &c.
Joannes indignus episcopus Pisidiæ, &c.
Melchisedec indignus episcopus Callipolitanus, &c.
Theophylactus indignus episcopus Chalcopolitanus, in eadem, &c.
Leandrus indignus episcopus Malyri, in eadem, &c.
Sebastianus indignus episcopus * Tarsiæ, in eadem, &c.
Thomas indignus episcopus Damiæ, &c.
Gregorius indignus episcopus Theodosiopolis, in eadem, &c.
Sebastianus indignus episcopus Chalcedonis, in eadem, &c.
Benjamin indignus episcopus Lesbos, &c.
Joannes indignus episcopus Beyrhet, in eadem subscripsi.
* Spyridon indignus episcopus Palæ, seu Chyrsus, in eadem, &c.
Eulalius indignus episcopus Solonis, in eadem, &c.
Theodorus indignus episcopus Coi, in eadem subscripsi.
Gregorius indignus episcopus * Tyanidorum alterius Isauræ, in eadem, &c.
Alexander indignus episcopus Tyanidorum alterius Isauræ, &c.
Constantinus indignus episcopus Helioupolis, in eadem, &c.
Symeon indignus episcopus Tabiæ, in eadem subscripsi.
Theophilus indignus episcopus Anastasiopolis, in eadem, &c.
Leontius indignus episcopus Minæ, in eadem subscripsi.
Petrus indignus episcopus Aprunæ, &c.
Ambrosius indignus episcopus Bononiæ, in eadem subscripsi.
Michael indignus episcopus Mediolanensis, in eadem, &c.
Valentinus indignus episcopus Hadriani, in eadem, &c.
Theodorus indignus episcopus Dionysiæ, in eadem, &c.
Basilius indignus episcopus * Hadriani, in eadem subscripsi.

A
B
C
D
E
F

* Theophanes.
* Tarsi, seu Tyrsi.
* Spyridon.
* Tyanidorum.
* Hadriani.

Epiphanius indignus episcopus Tamasseos, in eadem sententiam subscripsi.

Sergius indignus episcopus Dios, &c.

Nicetas indignus episcopus Dardanos, in eadem, &c.

Ioannes indignus episcopus Lampsaci, in eadem sententiam subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Palæos, in eadem sententiam, &c.

Ioannes indignus episcopus Troadis, in eadem, &c.

Theodorus indignus episcopus Abydi, in eadem sententiam subscripsi.

Nicetas indignus episcopus Ilii, &c.

Anastasius indignus episcopus Tenedos, in eadem, &c.

Leontius indignus episcopus Troadis, &c.

Stephanus indignus episcopus Selos, &c.

Ioannes indignus episcopus Gabalon, in eadem sententiam subscripsi.

Hero indignus presbyter, & vicem agens Thyatirorum, in eadem, &c.

Stephanus indignus episcopus Sardi, in eadem sententiam, &c.

Nicetas indignus episcopus Philadelphiæ, in eadem, &c.

Ioannes indignus episcopus Sethon, in eadem sententiam subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Aradi, in eadem, &c.

Theophanes indignus episcopus Mesenæ, in eadem, &c.

Michael indignus episcopus Synnadorum, in eadem, &c.

Georgius indignus episcopus Gordi, in eadem sententiam subscripsi.

Ioannes indignus episcopus Dulcis, in eadem sententiam subscripsi.

Eulalius indignus episcopus Hyrcanos, in eadem, &c.

Joseph indignus episcopus * Arsaba, in eadem, &c. * Arsaba

Theophilus indignus episcopus Hierapolis, in eadem, &c.

Zacharias indignus episcopus Heracleæ, in eadem, &c.

Michael indignus episcopus Cerasus, in eadem sententiam subscripsi.

Daniel indignus episcopus Heliopolis, in eadem, &c.

Cyriacus indignus episcopus Laphi, in eadem sententiam subscripsi.

Basilius indignus presbyter, & vicem agens episcopi * Dafyli, in eadem, &c. * Dafyli

Theophylactus indignus episcopus Apollonias, in eadem, &c.

Constantinus indignus episcopus Cafarsa, quæ est Bithyniæ, in eadem, &c.

Georgius indignus episcopus Eudiopolis, in eadem, &c.

Leontius indignus episcopus Neocæsareæ, aut Arthes, in eadem, &c.

Nicephorus indignus episcopus Adanæ Theseæ, in eadem, &c.

Theodorus indignus episcopus Proclis, in eadem, &c.

Epiphanius indignus episcopus Lampsi, in eadem, &c.

Theodorus indignus episcopus Hieropolis, in eadem, &c.

Anastasius indignus episcopus Gaofi, in eadem sententiam subscripsi.

Melecius indignus episcopus Cydonis, in eadem, &c.

Leontius indignus episcopus Cydonis, in eadem, &c.

Theodorus indignus episcopus Sebastes, in eadem, &c.

Ioannes indignus episcopus Phanoeos, in eadem, &c.

Ioannes indignus episcopus Arcadiæ, in eadem sententiam, &c.

Epiphanius indignus episcopus Eleutheris, in eadem, &c.

Theodorus indignus episcopus Cantani, in eadem sententiam, &c.

Sabinus indignus episcopus Charsianii, in eadem, &c.

B Gregorius indignus presbyter, & vicem agens Cephaloedis, &c.

Philippus indignus episcopus Corycon, in eadem, &c.

Antonius indignus episcopus Tribonis, in eadem, &c.

Petrus indignus episcopus Monembasiæ, in eadem, &c.

Gabriel indignus episcopus Agiorum, in eadem sententiam, &c.

Leontius indignus episcopus Parthon, in eadem, &c.

C Philippus indignus episcopus Hiaci, in eadem sententiam, &c.

Leontius indignus episcopus Zerynthi, in eadem, &c.

Leontius indignus episcopus Limni, in eadem sententiam, &c.

Nicetas indignus episcopus Melos, in eadem sententiam, &c.

Nicephorus indignus episcopus Gardikibas, in eadem, &c.

Ioannes indignus episcopus Ermonii, in eadem sententiam, &c.

Leontius indignus episcopus Alpeodis, in eadem sententiam, &c.

D Constantinus indignus episcopus Zoteriæ, in eadem, &c.

Gregorius indignus episcopus Sinopes, &c.

Menetheus indignus episcopus vicem agens Amisos, in eadem, &c.

Gregorius indignus episcopus * Amaseæ, in eadem, &c. * Amasiæ

Hierotheus indignus episcopus * Iaropoleos, in eadem, &c. * Tiaropoleos

Nicetas indignus episcopus Dadyrum, in eadem sententiam, &c.

* Theophanes indignus episcopus Sacon, in eadem, &c. * Tacon

Ioannes indignus episcopus Heracleæ Ponti, in eadem sententiam subscripsi.

E Theophilus indignus episcopus Pisidiæ, &c.

Constantinus indignus episcopus Cratiæ, in eadem, &c.

Nicetas indignus episcopus Adrianopoleos, in eadem, &c.

Nicetas indignus episcopus * Rhodori, in eadem sententiam, &c. * Rhodori

Constantinus indignus episcopus Polemonii, in eadem sententiam subscripsi.

Theodorus indignus episcopus Cormonii, in eadem, &c.

Ioannes indignus episcopus Caudatenos, in eadem, &c.

Nicephorus

Nicephorus indignus episcopus Chios, in eandem sententiam subscripsi.

Leontius indignus episcopus Tenedon, in eandem, &c.

Iannes indignus diaconus et persona * Mitylenes, in eandem, &c.

Theodorus indignus episcopus Pisarus, in eandem, &c.

Stephanus indignus episcopus Cassus, &c.

Anastasius indignus episcopus Patmos, in eandem sententiam subscripsi.

Georgius indignus episcopus Nisiri, in eandem sententiam subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Cambalus, in eandem, &c.

Leontius indignus episcopus Coryalon, in eandem, &c.

Nicodemus indignus episcopus Dolymnum, in eandem, &c.

Leontius indignus episcopus Limnos, in eandem sententiam subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Thos, in eandem, &c.

Petrus indignus diaconus et persona Oryandon, &c.

Stephanus indignus episcopus Assos, in eandem sententiam subscripsi.

* Gregorius indignus episcopus Hymenos, &c.

Constantinus indignus episcopus Colonos, in eandem, &c.

Stauracius indignus episcopus Zenopolitanus, in eandem, &c.

Gregorius indignus episcopus Cybistra, in eandem, &c.

Basilius indignus episcopus Tabon, in eandem sententiam subscripsi.

Dionysius indignus episcopus Neapolitanus, in eandem, &c.

Constantinus indignus episcopus Alexandri, in eandem, &c.

David indignus episcopus Isli, in eandem, &c.

Gregorius indignus episcopus * Mylasi, in eandem, &c.

Stephanus indignus episcopus Bargylii, in eandem sententiam subscripsi.

Gregorius indignus episcopus Lami, &c.

Iannes indignus episcopus Minoi, in eandem sententiam subscripsi.

Stauracius indignus episcopus Stratonicæ, in eandem sententiam, &c.

Gregorius indignus episcopus Bithynorum, in eandem, &c.

Nicetas indignus * diaconus et persona Hydrantili, in eandem, &c.

Michael indignus episcopus Chersonesi, in eandem, &c.

Philotheus indignus episcopus Valoniæ, in eandem, &c.

Georgius indignus episcopus Pylarum, &c.

Christophorus indignus episcopus Atramili, in eandem, &c.

Leontius indignus episcopus Kumeniæ, &c.

Paulus indignus episcopus Acmoniæ, in eandem, &c.

Gregorius indignus episcopus * Timenitarum, in eandem, &c.

Philippus indignus episcopus Tremipolitanus, in eandem, &c.

Leontius indignus episcopus Alnon, in eandem sententiam subscripsi.

Nicephorus indignus episcopus Laodiceæ, in eandem sententiam subscripsi.

Georgius indignus episcopus Apamiæ, &c.

Iannes indignus episcopus Siniæ, in eandem sententiam subscripsi.

Zacharias indignus episcopus Trypanopolitanus, in eandem, &c.

Leontius indignus episcopus Sebastiæ, in eandem sententiam, &c.

Andreas indignus episcopus Cibistrorum, in eandem sententiam, &c.

Dulcitius indignus episcopus Pitanæ, et Colossarum, in eandem, &c.

Constantinus indignus episcopus Coryci, in eandem, &c.

Nicetas indignus episcopus Nicolis, in eandem sententiam, &c.

Leontius indignus episcopus Dionysi, in eandem sententiam, &c.

Theophylactus indignus presbyter, & ex persona Ipsi, in eandem, &c.

Constantinus indignus episcopus Eumenæ, in eandem, &c.

Michael indignus episcopus Hierapolitanus, in eandem, &c.

Iannes indignus presbyter, & ex persona episcopi Adiorum, in eandem, &c.

Nicetas indignus episcopus * Hipsarum, in eandem, &c. * Pyla

Theophylactus indignus episcopus Cynaxarum, &c.

Dionysius indignus episcopus Myri, in eandem sententiam, &c.

Christophorus indignus episcopus Proconni, in eandem, &c.

Nicetas indignus episcopus Angelopolitanus, in eandem, &c.

Constantinus indignus episcopus Amisidem, in eandem, &c.

Stephanus indignus presbyter, & vicem agens Otri, in eandem, &c.

Georgius indignus episcopus Stidem, in eandem sententiam, &c.

Gregorius indignus presbyter, & vicem agens Polybori, in eandem, &c.

Sabinus indignus episcopus * Philomelii, in eandem, &c. * Philom.

Michael indignus episcopus Pagum, in eandem sententiam, &c.

Sabinus indignus episcopus Aquinæ, quæ est Cilicum, in eandem, &c.

Constantinus indignus episcopus Cremnorum, in eandem, &c.

Nicephorus indignus episcopus Adidon, in eandem, &c.

Petrus indignus episcopus Petrali, in eandem sententiam subscripsi.

* Theodulus indignus episcopus * Sagalasi, in eandem, &c. * Theod. * Agalasi.

Leontius indignus episcopus Bovi, in eandem sententiam, &c.

Petrus indignus episcopus Sebastiæ Pisidiæ, in eandem, &c.

Nicephorus indignus episcopus Phoglon, in eandem, &c.

Maximus indignus episcopus Magnetum, in eandem, &c.

Leontius indignus episcopus Antiochiæ, in eandem sententiam, &c.

Stephanus indignus episcopus Parnali, in eandem, &c.

Bacchus indignus episcopus Dionysi, in eandem

dem sententiam subscripsi.

Euthymius indignus episcopus Dibulii, in eandem, &c.

Euphemius indignus episcopus Sinopiensis, in eandem, &c.

Theodorus indignus episcopus Adgunophyg., in eandem, &c.

Georgius indignus episcopus Phanaroporum, in eandem, &c.

Basilius indignus episcopus Pithecusæ, in eandem sententiam subscripsi.

Michael indignus episcopus Pamphyli, in eandem, &c.

* Rabanus indignus episcopus Isauriæ, in eandem, &c.

Sabinus indignus episcopus Gavalis, &c.

Calliopas indignus episcopus Endemidos, in eandem, &c.

Constantinus indignus episcopus Lagnoni, in eandem, &c.

Joannes indignus episcopus Cotyæi, in eandem, &c.

Theodorus indignus episcopus Cremnon, in eandem, &c.

Constantinus indignus episcopus Adramyti, in eandem, &c.

Theophilus indignus episcopus Chii, &c.

Galatas indignus episcopus Mitil, &c.

Sergius indignus episcopus Lesbi, in eandem sententiam, &c.

Manuel indignus episcopus Dioscesarea, in eandem, &c.

Eulalius indignus episcopus Colonbonum, in eandem, &c.

Zacharias indignus episcopus Cardamidos, in eandem, &c.

Silvanus indignus episcopus Mathidos, in eandem sententiam subscripsi.

Eulalius indignus episcopus Lami, &c.

Theodorus indignus episcopus Germanicopolis, in eandem, &c.

Sabinus indignus episcopus Sporis, &c.

Constantinus indignus episcopus * Dalylami, in eandem, &c.

Joannes indignus episcopus Silaion, in eandem sententiam subscripsi.

Stephanus indignus episcopus Philadelphiæ, in eandem, &c.

* Eudoxius indignus presbyter, & vicem agens Metropolitæ, in eandem, &c.

Theodorus indignus episcopus Cadoi, in eandem, &c.

Theophylactus indignus episcopus Mesimon, in eandem, &c.

Basilius indignus episcopus Dorylaeopolis, in eandem, &c.

* Stephanus indignus * Anai, in eandem sententiam subscripsi.

Constantinus indignus episcopus Andri, in eandem, &c.

Eulalius indignus episcopus Tini, &c.

Joannes indignus episcopus Oenoeum, &c.

Joannes indignus episcopus Nicæ Thraciæ, &c.

* Theophanes indignus episcopus Lebedi, &c.

Joannes indignus episcopus Lithopatagi, in eandem, &c.

Nicephorus indignus episcopus Aiaidopolitanus, in eandem, &c.

Theodorus indignus episcopus Hierodopolitanus; aut Philadelphiæ, &c.

Constantinus indignus episcopus Mitylenæ, in eandem sententiam subscripsi.

Lucillus indignus episcopus Phyllidos, in eandem, &c.

Michael indignus episcopus Tzallendum, in eandem, &c.

Joannes indignus episcopus Lemni, &c.

Leontius indignus episcopus * Andri, in eandem sententiam subscripsi.

Michael indignus episcopus Tii, in eandem sententiam subscripsi.

Epiphanius indignus episcopus Pyrgorum, in eandem, &c.

Joannes indignus episcopus Thymbridi, &c.

Stephanus indignus episcopus Cypsiæ, in eandem, &c.

Hierotheus indignus episcopus Sami, in eandem sententiam subscripsi.

Joannes indignus episcopus Prainti, in eandem sententiam subscripsi.

Sancta synodus exclamavit: Omnes sic credimus, omnes idem sapimus, omnes approbamus subscriptiones. Hæc est fides apostolorum, hæc est fides patrum, hæc est fides orthodoxorum, hæc fides orbem terræ confirmavit. Credimus in unum Deum in Trinitate laudatum, venerandas imagines amplectimur. Qui sic non agunt, anathemati percutiantur, qui sic non sentiunt, ab ecclesia depellantur. Nos antiquam ecclesiæ regulam infleximus, non decretis patrum obtrudimus, non, adjectione aliquid aut subtractione ecclesiæ, anathematismos non venerandas imagines fabricamus, non, qui sic facit, anathemate percutimus. Quicumque fortassis sacra scriptura de idolis contra venerandas imagines abutuntur, anathema. Qui venerandas imagines idola appellant, anathema. Qui dicunt quod imagines Christum in deos adorent, anathema. Qui docent communicant cum illis qui contra venerandas imagines faciunt, aut eas dehonestant, anathema. Qui putant Christum dimittere Deum suum ut eum non a cultu idolorum liberasset, anathema. Qui audent ecclesiam catholicam dicere idola adoratam, anathema. Multi sunt imperatores, Constantinus & Irene ejusmodi nihil sunt. Vulnerant imperatorem multi sunt. Novo Constantino & nova gloriosa pugnatore victoriam Deus imperium Augustorum confirmavit. Impietates catholicæ ecclesiæ cultoribus. Cultoribus hæreseos anathema. Negantes venerabile contra venerandas imagines anathema. Impia hæreticorum verbula adinventoribus anathema. Theodoro filii nomine episcopo Ephesi anathema. Arianis impugnantibus Fidelis anathema. Bullis erroribus Trinitatis anathema. Trinitas unus verus deus laudatur. Arabado, Constantino, & Victori, qui secundum Constantinopolitanam ecclesiam dissentiunt, non alterum nomen Dei, Nobiscum, Deus nobiscum, anathema. Sancta Trinitas unum verum deum laudat, dicunt Nestorianis, & Constantino Nandin hæresiarchis, anathema. Iconoclastas redegimus imagines domini, & sanctorum ejus; Dominum non ad idola adorant. Si quis ex hæreticis non hæresi alicujus anathematis defendit, anathema. Si quis Deum incarnatum hæreticorum non circumscriptibilem confitetur, anathema. Si quis evangelium sacrosanctum per pictoris repræsentatione non suscipit, anathema. Si quis hæc non laudaverit, in

Eutychianus.

* Rabanus.

* Dalylami.

* Anai.

* Theophanes Andrius Thracia.

A

B

C

D

E

[illegible] A [illegible] & qui [illegible] ecclesiæ, [illegible] sunt [illegible] & Gregorii propriæ [illegible] Patrum [illegible] Tertium hæc [illegible] Hæreses [illegible] & gratia [illegible] & magni [illegible] Christi & Deitatis, [illegible] Dei & [illegible] Fiat, fiat. Amen.

PIISSIMIS ET SERENISSIMIS imperatoribus nostris Constantino & Irene magnis, Pontifex indignus quisque Dei ministrorum & imperatorum nostræ [illegible] Synodi, & [illegible] fidei fundat, qui fundatus [illegible] & ipse imperatoris, in hac gloriosa Nicæna metropoli fundatus [illegible] est.

CHRISTVS Dominus, fortissimi imperatores, cum [illegible] prædicatione, [illegible] in mare quæ [illegible], [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

Actio sextam.

Sed imagines domini nostri Iesu Christi, quatenus Iudæos persecuti sunt, & hæc quæque omnia quæ Iudæorum e sacra transgressione narrantur deprehendere, simique inventis domum nostrum deputare, sanctorum quoque angelorum; nam hominibus qui quoque in Sacra Scriptura est sacrum, sanctorum omnium, quorum pretia & certamina tabulis & parietibus, sacris item vestibus & aliis instrumentis adorari debent; quandoquidem eadem vocabula multis rebus sacrum sortiuntur in locis est inventa. Sic enim ex scripta, & a sancta nostra doctrina patribus traditum est. Sunt enim hæc adoranda quoque, hæc est venerandæ & venerandæ. Idem enim significant hæc pars antiquam Græcis dictionem. Nam *proskynein*, id est adorare, & *proskynein*, id est amplexari, & *proskynein*, id est amare, significat. Propterea enim ea, in tantum significat dilectio, quantumdemodo in *proskynein*, & *proskynein*, & *proskynein*, quod significat & amplectum, & veneratum amantem. Nam quod quis ama, (hoc est amat) id etiam amplectitur (hoc est amplectitur) & quod adorat, sive amplectitur, utique amatur, hoc etiam amatur, id est amat. Tollitur id fiat humana patria & affectio, quæ erga amantem fuerat affecta; ita enim fieri dicitur agitur, & hoc modo fit occasionem agunt. Non solum autem apud Græcos hæc, sed quando in alia est, id in divina quoque scriptura idem annuntiatur. In libro enim Regum scriptum est: *Dixit jurravit, & incedit in furorem suum, & adoravit ter Israhem, & ejulatus est eum.* Rursus, nonne dominus de Pharaone dicit in magnificatione ejus primo ut adoraverit eum, & salutaverunt eum. Certum est *adoravit*, id est *salutaverunt*, hoc loco a divinis appellari *adoravit*, id est *salutaverunt*. Pharaoni enim gloriatus ut ejus, & triplex pulsu salutaverit, id eundem adorari dicebat. Non enim ut oculus perhibet (Deus enim hoc humanitatis signum, & hominum Pharaoni) separatim hoc ut Paulus apostolus divinitus ejus adoratum, in Actibus Sacrae Scripturæ: *Nam cum* (inquit) *ejus per se Deus ipse, adoravit & adoravit ascendentem ad Patrem: separatim autem dit Paulus adoratum ad Patrem, separatim, adoravit autem omnes prophetas: adoravit autem illi, singula, per se prophetas per illum singulos dominus, separatim.* Hic enim adoratione, hominibus adoratione omnem fallum, apostolica hæresis significat. Quandoquidem de Iacob legitur: *adoravit in summitate virgæ suæ.* Cuiusmodi convenit Gregorius cognomento theologus dictus: *Petitionem contulit, prosque adora.* Quo autem modo nobis & sacrum scripturæ modo est, ea quæ ita de ipsis nobis per nos videntur, nobis locum quæ ita per ipsum nobis dari, nos omnia ex ipsis & in illis habemus, & plus in sacrum scripturæ & patrum nobis? Non enim in summitate virgæ Iacob lectum fuit. Neque etiam Gregorius prædicat lectum secundum virgæ, neque quæque. Rursus enim ea, quæ ita sunt, ea omnia domino. Lectum, quæ ita sunt lectum, id est id quod est, quam tabernaculo, ita amplectum ut in dicit, quod adorat hoc, quodlibet quoque modo propriis in consignatur. Si vero ipsorum scripturæ & dignitatem nobis partibus adoratione quæ dicitur, per calum sive lectum, quæ in spiritu sit, sive non negantur: sive enim vere id multis significationibus, non possit non dignoscere parabile adoratione in spiritu sum. Adoratio enim est, cum venerationem, deliberatum & ministrum significat: ut non ordinem velut adoratio & plenitudinem imperium adoratur. Est adoratio, quæ tantumdemodo ministrum significat, quandoquidem Iacob adoratio Esau. Est quæ gratiam ostendit, quemadmodum Abraham pro ipso, quem accepit filius Chetæ in sepulcro in Sacra scriptura: *Adoravit filius Hetæi, qui ipsum Abraham in conspectu populi terræ, quem adoravit filius Hetæi.* Hæc diversa scriptura dicitur: *Deum tuum adorabis, & illi soli servabis.* Adorabis, id est, quod nos adorabimus, quod adorat, id est significatur non diversis notionibus & significatione. Colere autem, id est, *servitus soli dicit*; quam ob causam Iacob non Deo tribuimus, id quam illum adoramus. Hæc ita se habentibus, in omnibus & sine ullo dubitatione tenemus, accepta & glorificata omnia Deo ab venerandam imaginem depictorum, & eorum quæ *deprehendunt* domini nostri Iesu Christi expressimus, & virginis quoque Mariæ dominæ in summum, quæ enim gloriosorum angelorum, & omnium sanctorum, hæc quoque adoranda & venerandæ putamus. Qui vero ita non est sentiens, id est omnino omnium quæ C pium adorationem habent & dubitat, eum anathematizant sancta & venerandæ nostræ synodus, quæ illuminata divina Spiritus & recognitione patrum traditionibus munita est & certa. Anathema autem illud, nihil aliud est quam separatio a Christo. Si vero aliqui repugnantes adversus ea quæ dicta sunt, his non adhibentes fidem sine quarta dimidia adoratione, & propria nostra separatio sunt. Nam & Christo adversantur, & iconophanis quæ adoratur colendam Dei sanctorum gaudent, quemque pietatem fabricantes contemnunt: quasi hæresiarchæ veritatis abiecta, sunt & contrahentes propter impietatem esse dicendi sunt. Nos autem fideles & consentientes nobiscum Dei omnem episcopi, & sunt his pontifices & clericos nostros, ac omnia quæ nostri non alii sunt ad divinitatem verbi venerantur. Ad confirmationem autem & magnum confirmationem omnia quæ a nobis dicta sunt, & quo magnitudo quoque vitæ pulchra fundat, confirmare quidem potuimus ex multis patrum laboribus, quorum splendore veritatis fulgentium clarissimi magis pollet. Sabatine autem continuum, & qui veritatem regnat, cultum sive patrum pro patrum nostrorum, cultum autem imperium cum humanis & divinis, & fidelibus in omnem exercitio, ut multos autem conservet, & vitam nobis concedat. Ipse enim dixit: *Vere ego, dicit dominus.* * *Et glorificabo me glorificantes.* Ipse D est, qui omnigena nos protexit, omnem hostilem impugnationem a nobis arbitrat, abscondit tum autem quod omnes amplectitur. Gloria igitur omnia, vivifica omnia Sancti; tantum autem ecclesiæ solum sit, quod Regnum omnis & dic David, & David dicit adoratio est: Deum E in eo modo tui, cujus omnes de benedictum in secula sæculorum. Amen.

Matthæus in Christi ex ovis.

[illegible]

CHRISTVS Deus noster, verus veritas, Patris lumen de lumine; qui è mortuis non in mortuorum numero factus vivens, et idolis incredulos non liberavit, & mortua idolorum de vita deleuit, et nobis plane occasio fit publicæ consultationis, placuitque illi multitudinem, quæ & in omnibus orbibus nostro habet, hoc tempore congregare quæ per in Spiritu Sancto Nicæam convenerunt, ut omnibus, quæ dubitantur in unum per non convenientes & omnibus patres sanctorum fidelibus, & venerabilem catholicæ ecclesiæ legislatoris, exhibentes obedientiam Spiritus Sancti inspiratione in hoc spiritu consultantes, eadem conspirantes omnes in idem consentientes. Octavo, longum, occidens, superiorem & occidens, in omnibus, et in dictum, convenientes: tractantes rationem pro eibus fierent propter consideration falsæ & heretica conditione ab pedes venerantes in verbum vitæ delegere: dicentes principaliter in veritate & superbia hæreticorum extirpatus, hodierno die vide. Ecce nunquam omnes vidi, in mente et corde Patris, cordis fulcire pacis, gaudium & celebrare & dilatare. Quid enim gratius est contemplari fratres in unum? verbum quod [illegible] Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum

Actio septima.

Cunctis insuperandis gloriosior, omnibus sublimior. A Deo enim Victrix gubernat omnia, in cuius [illegible] omnium est, [illegible] omnibus dedit, triumphum, hoc est devotos Christi populos, in omne bonum, scilicet Christi nostrum, comportantem est. Orthodoxyæ fidei laurea refulsit, errores tenebræ secubuerunt, mœrore et gaudium versus est, laetitia in exultationem commutata est. Convertisti enim luctum nostrum in lætitiam, omnia in melioribus gaudiis respiruisti. Quapropter & nos apostolicæ vocis allocutione: Gaudete in Christo, gaudete. Tertia gaudia Trinitas nobis peperit quam decet omnis gloria, honor, & potestatis secula in sæculum. Amen.

CANONES

SANCTÆ ET UNIVERSALIS VII SYN.

Interpreti Cornano Hervetio.

TITULI CANONUM.

I. *Quod oportet divinos canones omnino servari.*

II. *Quod ordinandus episcopus omnibus debet promitere, si canones servaverit, se omnia eos promittere.*

III. *Quod non oportet a principibus cives episcopos.*

IV. *Quod oportet habitare episcopi a decem proximis & accipiendi.*

V. *Quod clerici exprobrant, quod in civitate sua negotiantur, contrarii sint, nec libi subjiciantur.*

VI. *De exponendis canonibus provinciali per annum.*

VII. *Ut temporis sint relapsis fidelibus conferendæ sacramentum accipiant.*

VIII. *Quod non oportet Hebraeos accipere, nisi quando fuerint cum omnibus sacrum.*

IX. *Ne qui fideles cum hæreticis Christiano accedant.*

X. *Non oportet clericum relinquere suam parœciam, aliam ad aliam si contrarie contestatum est.*

XI. *Quomodo monachum esse in addito episcopalibus & monasteriis.*

XII. *Non oportet episcopum vel presbyterum subditum relinquere alterum.*

XIII. *Adagio episcopi digni sint qui monasteria profitentur.*

XIV. *Non oportet extra mensem impositionem legere in sacra cum sint pasciti.*

XV. *Ne aliquis clericus in duabus ecclesiis ordinetur.*

XVI. *Non oportet virum sacrum procedere sumptuosis, nisi bonis moribus.*

XVII. *Non vel habet quo ad frustra perfectionem, ut expediant ecclesiæ sacrum.*

XVIII. *Non oportet feminam virum degere in addito episcopalibus, vel in monasteriis virorum.*

XIX. *De his monachis condemnatis sacerdotum, monachorum & monachorum sunt.*

XX. *Non oportet diaconi, et non diaconi sint monasteriorum, & de diaconibus monasteriis.*

XXI. *Non oportet monachi sua relinquere monasteria, et in alia migrare.*

XXII. *Quomodo cum pecuniam alienam & omnes res monachi, & ejus omnia, cum monachus eiam regit.*

CANONES.

I.

Eis qui sacerdotalis dignitatem sortiti sunt, institutiones & ad recte se gerendum ut fieres sunt canonicarum constitutionum descriptiones. Quas cum divinologo David laborantes recipiamus, ad domnum canonum, dicentes, *Fundamentum eorum sanctis sunt, omnipotens in montibus dilectis: & Mandata justitiæ testimonia tua in sæculum: intellectum domui, & eorum.* Et si in sæculum non quoque vox prophetica testimonia Dei servare, & in eis vivere, liquet ea neque quoque conservanda, nullique omnino licebit illa prætermittere: nam & ipsemet Moyses sic ait: *Non dare addere, nec eis hoc detrahere.* Et divinus apostolus Petrus in gloriam exclamat: *Ad eos angeli desiderare desiderant.* Atque etiam ait Paulus: *Etenim si angelus evangelizet vobis aliud quam vobis evangelizavimus, sit anathema.* Cum hæc ergo ita se habeant, & hæc nobis restant, ut custodiamus, ut si quis nudus spolia retineat, divinos canones libentiores amplectamur, eorumque constitutiones integras & illibefactabiles conservemus, quæ edita fuerunt a sancto Spiritu nobis, ceteris ex patre nobis traditis apostolis, & sex sanctis universalibus synodis, atque quæ ad ejusdem decretorum confirmationem provinciatim conflata fuerunt, & nostro sanctis patribus. Et uno enim eodemque Spiritu illuminati, quæ erant utili decreverunt: & quæ antehac quidem transitorium, non quoque sanctionem habent, non quoque deponimus: quæ autem segregationem, non eidem segregamus: quæ autem penas tradunt, non quoque sanctis subjicimus. Absurdum enim alicui videretur, professoribus concedi, si qui rectum cultum confiteantur, & arcana verba audiant, Paulo divinos apostolos aperte recitantes.

II.

Quoniam pastores Deo spondemus: *Ea meditabimur tua meditatio, non obliviscemur tuos mandatis*, omnes quidem Christiano salutare est hoc servare, non autem præcipue qui sacerdotalem dignitatem obtinent. Quandoquidem dicentibus quoniam, qui ad episcopalem gradum est provehendus, pastorum omnium esse, ut ex eo omnem quoque suum clerum ita subiisse [illegible]. A episcopalium autem [illegible] esse, ut ad sacros canones diligenter, ac cum perseverantia, non autem obiter curaque legendos, proveto potuerque se ipsos, & se-

ritus etiam congestum, & libros divinos apostoli, utriusque divinum scripturam, & in divinis praeceptis versari, & populum sacra docere. Nobis enim hierarchiae substantia duas atque diversas tradita, divinarum fidelem scripturarum sacra ministra, sicut magnus ait Dionysius: Si quis autem dubius animi fuerit, & non laborantes hanc facere & docere voluerit, non ordinatus. Propheticae enim dicit Deus: *Tu repulisti scientiam, ego te repulsam, ne sis mihi sacerdos.*

III.

Omnem ergo ministrum qui sit magistratus, episcopi, vel presbyteri, vel diaconi, intrinsecus autem, ex canone decretorum: Si quis episcopus secularibus magistratibus usus, per eos ecclesiam obtinuerit, deponatur & segregetur, & omnes qui cum eo communicant. Oportet enim eum qui est promovendus ad episcopatum ab episcopo eligi, quemadmodum a sanctis patribus Nicaenis decretum est in canone, qui dicit: *Episcopum oportet maxime quidem ab omnibus qui sunt in provincia constituti fieri: cum autem hoc difficile fuerit, vel propter urgentem necessitatem, vel propter viae longitudinem, ter omnino eodem convenientes, in quoque qui absunt ferat suffragium scriptis & assentientibus per litteras, tunc facere electionem: eorum autem quae a se fiunt, confirmationem dari in unoquoque provinciae metropolitano.*

IV.

Porro veritatis Paulus divinus apostolus quomodo esset canonem episcopum presbyterum ordinem, vel universae potius sacerdotali maiorandus, ita inquit dicit: *argumentum vel ratione nullus contradicit, omnis vobis obvenit, quod quanto sit laborantes ordinem suscipere dare divinum cognoscunt.* Quocirca ab eo adeo illustratus, ut quasi lucis gratia episcopi in universa ecclesia, quorum excusationes in peccatis, autem vel argumentum, vel ullum alium speciem ab iis qui sibi substituere episcopum, vel clerum, vel monachum eligere. Dicit enim apostolus: *Imperitum sit non praesidere: nec debent liberi parentibus hereditatem parare, sed parentes liberis.* Si quis ergo patrum vocationem vel alicujus alterius speciem, vel propter aliquam propriam affectionem a ministerio secere inventus fuerit, vel longiore fuerunt clericorum aliquem, vel venerandum simplum claudere, ne in eo divina dicit ministerio, vel id quod non est sancto praedicum fuerit infantum inventus, vel coverationem finita, & taliter legi obnoxius, & labor ipsius in caput ejus redibit, et qui est remedium Dei & apostolicarum traditionem transgressor. Principe vero & Petrus supremus apostolorum sententiam: *Possitis proprium dominum, ut ipsum gerunt, non per vim, sed sponte ac voluntarie, secundum Deum: neque turpis lucri gratia, sed prompte & alacriter: nec et dominantes in clerum ministerio, sed gregis exemplaria existentes: et cum summo pastore apparuerit, quae nec corrumpi nec marcescere potest, gloria coronam referetis.*

V.

Est peccatum ad mortem, quando peccatores aliqui manere incorrigibiles. Hoc autem est dicere, quando se credit contra adversus pietatem & veritatem insurgere, maximam Dei rebellione praeferentes, & ejus canonicis constitutionibus non obtemperet. In iis ergo non est dicendum Deum, nisi forte hereditatis fideliter responsione. Oportet enim eos magis Deo supplicare, & cum eorde contrita humiliatione pleniorem flectere & conciliare eum petere, & non de ultima dominicae se jactare: *Non enim prope est his qui sunt in ecclesia unde.* Ego ergo, qui per vari dicunt se fieri in ecclesia constituti gloriantur, & in ea impossibilem consolationem spem habent, quae a Deo & ab omni sacerdotes abiunt: & ideo impudenter vulta, & sine aperto, probrosis & contumeliosis verbis eos, qui propter solum ex virtute natum a Sancto Spiritu fecit ordinatique sunt praeter aut dicunt, vilipendunt ac negligunt: primum quidem eos qui hoc facinus ultimum propri ordinis gradum fecerunt: in iniquitate perseverantes, indulta quoque poena contigi decorum esset. Si quis autem in ordinatione hoc quodlibet fecisse existimavit, fortasse vult canon apostolicus, qui dicit: *Si quis episcopus per potentiam hoc sit dignitatem assumsit, vel presbyter, vel diaconus, deponatur & ipse & qui ordinavit, & existimetur omnino a communione, ut Simon magus a me Petro.* Et secundum canonem sanctorum patrum, qui Calcedonae convenerunt, qui dicit: *Si quis episcopus pecunia ordinationem fecerit, & non retulerit gratuitam in suspicionem deducetur, & pecunia ordinaverit episcopum, vel chorepiscopum, vel presbyterum, vel diaconum, vel aliquem eorum qui in clero enumerantur, vel pecunia promotionem accipiunt, vel defensorem, vel paraclitum, vel omnino aliquem ex canone tempus facit gratia: qui hoc agressus est conversus fuerit, propri gradum id facit periculo: & qui ordinatus, ex ea ordinatione vel promotione, quae pecunia data indue suspicatur fuit esse, nihil juvetur sed si alterius a dignitate, vel munere, sicut omnino quam pecunia*

Regula Nicæna. affectatis est. Si quis autem rebus adeo exiguis & levem illicitis temerarie se sequeretur apponere, hic quoque, si sit quidem clericus, a proprio gradu excidat; si autem laicus, vel monachus, segregetur.

VI.

Concil. Nicæn. Can. 5. Quoniam canon obtinuit, ut bis in anno in unaquaque provincia per congregationem episcoporum fieri oporteat quæstionum canonicarum propositarum, & quæ in eis perturbata minus sufficerent qui congregantur, statuerunt sancta synodus servari patres, ea omnino de quacumque propositione causa semel in anno fieri, & delicta corrigi. Hanc ergo canonem non quoque renovamus: & si quis magnificus hoc prohibere tentaverit, segregetur. Si quis autem metropolitanus hoc fieri non curaverit, præterquam si vel necessitate & justa aliqua de causa, canonicis potuit satisfacere. Cum autem de canonicis & ecclesiasticis rebus fiat synodus, opus est ut congregatio episcopi magnam curam & diligentiam gerant, ut divina & sancta mandata servemus: hoc enim servandum est omnibus modis: quoniam lucerna est mandatum, lex vero lux, & via vitæ probatis & disciplinis, & præceptum doctrinæ lucidum illuminans verbis. Ne licuit autem metropolitano ex eo quod fecerit episcopus, vel sacerdotem, vel aliquem rem aliam petere. Si enim hoc fecisset deprehensus fuerit, redditi quadruplum.

VII.

Act. Paulus divinum apostolus: *quorundam hominum peccata sunt manifesta, eorum autem consequuntur.* Præcedentibus autem peccatis, alia quoque ea sequuntur. Impium ergo hæresim eorum, qui Christum negantur, alia quoque impia confessus est. Quæ quidem res vanitatis imaginem aspectus ex ecclesia sustulerunt, alias quoque mores relinquerunt, quas quidem oportet eorum, & tam ex pro scripto quam non scripto se observari. Quæcumque ergo templa consecrata sunt absque sacra reliquia martyrum, in in fieri statuimus reliquias depositorum cum consecratio precibus. Episcopi autem possint templum consecrare sine sanctis reliquiis, deponantur, ut qui ecclesiasticas traditiones transgressi sint.

VIII.

Quoniam Hebræorum religionis quidam errantes Christum Deum nostrum fabricare volunt, sicut Christianos esse fingerent, ipsum autem blasphemantes & secundo negant, sabbata observantes, & alia Judaica facientes: statuimus, ut neque ad conventiones, neque ad cohabitationem, neque ad ecclesiam admittantur, sed oportet eos secundum suam religionem Hebræi, & neque fieri eorum baptizari, neque servum ab eis emi vel possideri. Si autem ex pura & sincera fide quis eorum conversus, & ea ratione coram confessus fuerit, eorum morbos & cibos irridentes, velut strumpham agentes, ut & alii sibilantes & contingantur; nam recipi & baptizari & ejus liberos, & carnem redditi, ut se ab Hebræorum fraudis & insidiis abstineant. Si autem non ita se gerant, nos nulla modo admittit.

IX.

Parentia omnia libellorum, fortasse ac irrisum dictis & scripta, quæ adversus sanctas imagines edita sunt, oportet dari episcopo Constantinopolitano, ut cum reliquis libris hæreticis reponantur. Si quis autem hæc celare inventus fuerit, si sit quidem episcopus, vel presbyter, vel diaconus, deponatur: si autem laicus vel monachus, segregetur.

X.

Quoniam nonnulli clerici canonicam constitutionem circumire volentes, sed retinentes provincias in alia parochia excedunt, expletionem autem in hac a Deo custodiam & impositorum vibem, & apud principes addere, & in eorum canonis divinas sanctas facinora: cos sine proprio episcopo & Constantinopolitano non licet in quavis aliqua vel ecclesia recipi: si quis autem hoc fecerit, si perseveret, deponitur. Quicumque autem cum prædictorum sacerdotum ecclesia hoc facere, non licet ei eorum secularis & monachus suscipere, ex qua sunt canonibus prohibet hoc facere. Si quis autem eorum, qui tumores, id est cuncta apostolorum, canonicorum obtinere deprehensus fuerit, vel cecidit, vel deponatur: potest autem offerre se ad docendos filios & servos, legens ea divinis scripturis: ad hoc enim sacerdotium fortasse est.

XI.

Cum eunuchi divinos canones servare tenentur, eum quoque, qui sibi oeconomus esse in singulis ecclesiis, illorum canones servare deberent. Et si quidem unusquisque metropolitanus in sua ecclesia oeconomus constituit, bene habet: si vero, Constantinopolitano episcopo specialem auctoritatem licebit oeconomum in ea ecclesia præponere. Similiter & metropolitanus, si qui ea fidelium episcopi nolint in sua ecclesia oeconomos constituere. Hoc ipsum autem servari manet in monasteria oportet.

XII.

Si quis episcopus vel monasterii præ-

fellos inventos forte ex episcopatu vel monasterii agris, in primitiis alicuius manus alienare, vel alteri petione tradere, nullus sit monarum traditio, ut fundatorum apostolorum vale eorum qui dicunt: Omnium terrarum ecclesiasticarum episcopus eorum gerat, & ea administret tamquam Deo commissa. Ne liceat autem quidquam ex eis sibi vendicare, vel propriis cognatis quæ Dei sunt alienare. Si sint autem pauperes, ut propriorum suppedetur: sed non eorum prædia ex ecclesia vendere. Sin autem detrimentum afferre causetur, nec quidquam ex agro consultorum percipi, nec sic quidem principibus, quamvis in eo loco, alienare prædium, sed clericis vel agricolis. Sin autem aliqua improba calliditate utantur, & ab agricola vel clerico agrum principi vendere, sic quoque nullus sit monarum vendatio, & episcopatus vel monasterii collusionem. Porro episcopus vel monasterii præsidens qui hoc fecerit, excutiebitur quidem episcopus ab episcopatu, monasterii vero præsidens a monasterio, ut qui male dispensat quæ non congregavit.

XIII.

Quoniam per eum quæ fuit propter peccata nostra in ecclesiis calamitatem factum fuerit quandam mulier a quibusdam eum arripere fuit, & episcopatus, & monasteria, & sacra loca communia diversoria: & quia ea quidem mercede, volunt reddere, ut in pristinam dantur collaudatio, hoc & palam habet: Ea mutari, si fuit quidem secundalis catalogi, eos depositi habemus; sanctum monachi vel laici, segregari, ut qui sint condemnati a Patre, & Filio, & Spiritu Sancto: & pronunciari ubi verum nominentur, nec igitur contingantur: quia voci dominæ adversantur, quæ dicit: *Ne facite domum Patris mei domum negotiationis.*

XIV.

Quod enim in sacerdotio versatur, est omnibus manifestum: & sacerdotii munera eximie servare Deo gratum est. Quoniam ergo videntur monachi a paucis clericis transferant accipiunt, eorum ordinatione accepta episcopi manuum impositione, in congregatione in suggestu legentes, & id non *canonice* facientes, hoc a præsenti *canone* fieri non permittimus: hoc ipsum autem etiam in monachis servari. Lectoris autem manuum impositionem licet in proprio monasterio tantum tantumque monasterii præsidio facere, si ipse præsidio sit: ab episcopo manus est imposita ad præsidium legendi, dum sit & ipse presbyter. Similiter & ex eorum consortione chorepiscopi episcopi permissa oportet lectoris ordinatio.

XV.

Clericus ab hoc deinceps tempore in diabolicis ecclesiis non collocetur. Hoc enim est angustiorum & carpit iacti propriam, & ab ecclesiastica consecratione alienam. Ab ipsis enim divinis voce audivimus, non posse quempiam duobus dominis servire. *Nul enim enim odio habebit, & alterum diligit: aut enim sustinebit & alterum contemnet. Unusquisque ergo, ut nos est apostolica, in eo, in quo vocatus est, maneat, & in eo vocatus abidat.* Quis enim propter turpe lucrum *fuit* in ecclesiasticis negotiis, ora Dei fuit alienus. Adhuc autem vita usum fuit diversis diabolicis ergo, si quis velit, ea quæ fuit corporis ad usum necessaria comparet. Dicit enim apostolus: *Ipsi mei & hi qui mecum fuit subministraverunt manibus meis.* Et hoc quidem in hac a Deo custodia civitate. Inter autem quæ extra fuit loci, propter hæreticam insaniam, permittatur.

XVI.

Omnis levar & omnis comportetur est a secundalis suis alienis. Episcopus ergo vel clericus, qui se splendidis & insignibus ecclesiis ornare, si corrigere oportet: sin autem permanere, supplicia tradi: sublime & eos qui sunt inferiores deliberi. Quoniam autem radia aiebatur fortium passiones, fuit nostræ ecclesiæ ingemuerunt, Christianos scilicet accusantes hæresi: & qui eum suspicerant, non solum imaginum pictoribus avertisti fuit, sed omnem etiam pietatem ac religionem contulerunt, in eos qui per hæreticos civitate credebant: sic in eis impietatis fuit quod scriptum est: *A mortuis tabulis pendent simulacra.* Si autem itaque facinus nonnulli non intendentes, qui vitam & moribus apostolorum indicti sunt, poena corrigantur. A superioribus enim usque temporibus omnis vir sacerdotalis cum moderato & honesto indumento versatur. Quidquid enim non proprio usum, sed alienorum omnium alienatur, in aequitate reprehensionem incurrit, ut aut magnum fiddum. Sed nec ex fericorum varietatem quæ vestimentum habebat, neque in cameras vestimentis adjecta erant alienis coloris additamenta. Ex diversis enim linguis moderatus, quod qui mollia ferunt sunt in aulibus regum.

XVII.

Quidam monachi sine monasteriis solitis, ut qui imperare desiderent, & patere recusent, oratoria ædificare aggredientur, cum ea non habeant quæ ad perfectionem pertinent. Si quis ergo hoc facere aggressus fuerit, prohibentur ab ejus loci episcopo. Si quis autem ea habet quæ ad

Matth. 6.

Col. 3.

Act. 20.

Matth. 10.

ad perfectionem sufficiunt, quæ ab ipso deliberata sunt, ad finem deducantur. Eleon autem serventur in loco & claustro.

XVIII.

Sane offendunt illi etiam, de quibus ante fuit, inquit divinus apostolus. Mulieres autem in episcopio vel monasteriis versari, est omnino offensionis causa. Si quis ergo ancillam vel liberam in episcopio possidere deprehensus fuerit, vel in monasterio ad ministerium aliquod adhibendum, poenitentiæ sub anathemate perseveret, deponatur. Si vero etiam in suburbanis maneat esse contigerit, & voluerit episcopus vel monasterii præfectus illuc ire facere, præsente episcopo vel monasterii præfecto, mulier eo tempore nullo modo monasterium obeat, sed alio in loco forsitan versetur, donec recesserit ab ipso, aut hegumenus, ut omnis reprehensionis occasio vitetur.

XIX.

Tanta execrabilis avaritia habet ecclesiarum præsules invadit, ut necessarii eorum viventes ac mulieres, qui prius religiosi dicebantur, domum mundani obiti relinquant, & cum qui ad sacerdotalem ordinem & vitam monasticam accedunt, pecunias adeunt: & quorum reprobantur principium, universum quoque negotium deficit, ut ne magnum Basilium, nec enim Deo Loco & ministerio servire. Si quis ergo canonicus fuerit hoc facere, qui hoc facit, & sit quidem episcopus, vel monasterii præfectus, ut ex sacerdotali ordine, vel ecclesiæ, vel deponatur, ut vult 4. canon Calcedonensis Synodi. Sin autem monasterii præfectus a monasteriis extrudatur, & alii monasterio tradatur ad subjectionem. Similiter & monasterii præfectus, qui presbyterii ordinationem habet. De iis autem quæ dantur fideles a parentibus infantes dotis, vel rebus suis propriis oblatis, præcaveatur ea quæ ea offerunt, esse Dei consecrata, sanctimoniæ sive vacantes, sive extent, ea in monasterio maneant, ut fuit ipsorum professio; nihil ea quæ prius in ea fuerit.

XX.

A præsenti statutum non fieri duplex monasterium, quorum hoc ab initio fundatum & offertur. Si qui autem volunt cum cognatis mundo renuntiare, & vitam sequi monasticam, virgines quidem ejusque in virginum monasteria discedere, fratres autem ingredi in monasteria monachorum: hoc enim est Dei acceptum. Qui autem hucusque duplicia fecerunt, servetur secundum canonem sancti patris nostri Basilii, & secundum eos monasteriorum ea regantur. In uno autem monasterio ut verecundiæ monachi & monachæ. Adulterium enim instantia conversionis. Nec monachus Christi cum monacha, vel monacha cum monachis forsitan consibulentur, nec enim monachus in fratrum monasterio, nec cum monachis forsitan consedat. Et quando quæ fuerit necessaria parte virorum ad regulares sententiam deferuntur, extra portam hoc accipit monasterii malebitis præfecta certa aliqua ex monacha. Si autem eveniat, ut aliquem velit cognatum monachus aspicere, præsente præfecta cum ea colloquatur exigua & brevi sermone, & mox ab ea recedat.

XXI.

Non oportet monachum vel monacham propriam relinquere monasterium, & ad aliud se conferre. Si hoc autem contigerit, ipsum in hospitem suscipi a recessurum: sed cum recepti fuerint monachi monasterii præfectum convenit.

XXII.

Deo quidem universum dedicare, & non propriis voluntatibus servare, reprobatur est. *Sive enim comedis, sive bibis*, inquit divinus apostolus, *omnia in nomine Christi facite*. Christus autem Deus noster in sancto evangelio jubet peccatorum principia resecare. Non enim adulterium solum apud ipsum punitur, sed etiam cogitationis motus ad aggrediendum adulterium condemnatur, ipso dicente: *Qui adspexerit mulierem ad concupiscendum eam, jam in corde suo adulteravit*. Vade ergo quæque edocti, decentur cogitationes purgare. *Est enim omnia licet, non omnia expedient*, ita voce apostolica docemur. Cum ergo homini licet sit comedere, ut vivat: & quidem est vas quidem manducare, & liberorum, & lactae constitutionis, permittunt comedere viros & mulieres, est ab omni reprehensione alienum, si modo ei qui det manducatum gratias agat, non cum secretis quasdam fundat, sive saltatione cantica & cibandacia ac mercimonia exercentibus; quos prophetica mercatores persequitur, ac dicens: *Vae qui cum habent & gloriantur omnem habent, dicunt enim opera eorum non considerant, & opera manuum ejus non considerant*. Et sicubi calis fuerit inter Christianos, congratur: sin autem, adhibita eos voluntate obtinere quæ ab iis qui non peccassent canonice tradita sunt. Cui autem quieta est vita & solitaria, ut qui deinde Deo jugum monasticum collum flexerit, in solitudine & silentio sedebit. Atqui nec in eum, qui vitam sacerdotalem elegerit, licet cum forsitan cum mulieribus comedere, nisi aliquo cum divino & religiosa vivere mulieribus: ut ipsam etiam convivium ad spiritalem

tatem catechizantes addicere. Porro ad ipsam etiam in organis facitur. Si autem rerum vestarum contingat, ut quæ sunt ad usum necessaria non afferatis monachis vel sacerdotibus, & propter necessitatem vestræ fideo in publico diversoria, sive in alicuius domo deveniunt, ut istum hoc facere, atque urgente necessitate.

Fidei adoratione [illegible] fidei [illegible]

Et benedictio [illegible] & Hadrianus [illegible] & [illegible] Hadrianus papa [illegible] Romæ, Tarasius divina [illegible] episcopus Constantinopolitanæ urbis Romæ, in domino [illegible].

SEPTIMO quidem sæculo diffinitio magni Dei & [illegible] Christi ad pacem & [illegible] Christiano. Ipse enim* poli [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Christi [illegible] Vide [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Dei Spiritus est, id idem & Spiritus Christi est. Et quid postea? Et cum in solo Spiritus Dei, id est in solo Spiritus Christi, & cum Spiritus Christi solus, idem Spiritus Dei. Sic cum quod Dei est, & Christi est, & cum quod Christi est, Dei est, cum quod illud quod divinum Christus ille, quem Deum est. Denique Christi Dei est, unum cum Deo Christus: & illud complectitur: *Ego & Pater unum sumus*, &c.

Item de epistola Sancti Basilii ad Amphilochium episcopum Iconii, inter eiusdem: Vnum idem de Spiritu sancto, & quod in eodem dictum per unum Filium ad Patrem comprehensum, & quo ipsum complectitur & continet ministerium. Et quid postea: Existimetis non Dei esse, id est non Spiritu per unum Filium ad Patrem. Et rursum: Nam de Spiritu & secundum eundem modum dicendum, & regulam dignoscere, et Patre per unigenitum in Spiritum pervenit, &c.

Item sancti Basilii ad Eustathium, inter eiusdem: Vnum unum imperfectum Spiritus Sancti. Et quid postea: Vnitas enim operationis, unitas praedicationis, quae non poterit separari. Quod si hoc loco separatur Spiritus ab operatione Patris & Filii, quae dictum est, Et Deus omnia, & Pater Domini omnia, cum & ipse, qui operatur de Christo dicit. *Mihi est operatio Dei*, &c. Secundum se ipsum, non dicens cum omnibus omnibus; sed unum Patrem, quod dicit est relatio, quantum ad id. Non solum omnia Patris, non unum plebem quandoque, non omnium sumus. Solus omnium omnia, sicut dominus Patris, & Filii, & Spiritus Sancti. Ita Deus, hic operatur, ita subjicit, ita dominatur, &c.

Item sancti Gregorii theologi de Spiritu sancto epistola, inter eiusdem: Nobis autem unus Deus Pater, ex quo omnia, & nos in eum: Unus Christus, per quem omnia, & nos per ipsum: Unus Spiritus sanctus, in quo omnia. Hoc *ipse* nobis quod sufficit, Ex quo, & per quem, & in quo, hoc enim nos docuit, nosque omnia perpendimus. Habet nostra omnia vocabula, nominibus, sed nostra ratione sed capitaque nominibus propriis designat. Quod nominabitur habeant et ea quod tacita in nostra recordatione dia pia divinitas: & quia tantum non intelligitur quod ipsum apostolus legit: Deo quod sufficit est, cum dicit: *Spiritus est ipse, & per quem, & in ipso omnia*, & addidit: *Ipsi gloria in saecula saeculorum*.

Item sancti Augustini ex sermone de divinitate divinae inter eiusdem: Dedit se nobis compositum, & pretiosis pretiosum Spiritum sanctum, inhabitantem in fidelium cordibus: & ab hac unitate charitatis quae in caelo est, de caelo venit Spiritus sanctus. Spiritus sanctus unique est, & de Patre Filioque exeunte de caelo, & dilectio Dominus, & ne nos quod accipit, de caelo est. Se ipsum Christus dedit, id est caelo est quodam. Ille enim dilectio de caelo descendit, &c.

Epistola sancti Augustini de perfectione iustitiae, inter eiusdem: Dilectio enim quae diffunditur in cordibus nostris, non quae nos per nos habemus, sed quae nos per Spiritum sanctum habemus? Responsionem vel Filium baptismum Christi, vinculum charitatis & Spiritum Christi. Tunc et quod Spiritus est. Hanc quae nostra Spiritum Dei qui non habet, et non est eius. Inhabitat Christum sancti Spiritus, habitat in nostrum cordibus.

Item ex Tom. VII.

Et epistolam sancti Augustini lib. 4. de Trinitate, inter eiusdem: Nec quidquam dicere quod Spiritus sanctus non a Filio non procedat: neque enim frustra idem Spiritus de Patre et Filio Spiritus dicitur. Neque enim quod Filius Spiritum sanctum relaturus, quod tradituros ut *insufflaret Spiritum sanctum*. Neque enim dubitandum Dei corporeum, cum sortita corporeum ut insufflaret praedicabat ex suo corpore, Gabrielem Spiritum sanctum esse: sed demonstrare per corpoream significationem, non tantum a Patre sed a Filio procedere Spiritum sanctum, Quod enim dominus Filius dicere, alium esse Spiritum, quam Gabriel dicit, & dicere, quod quod dicit dominus: Cum venit Paraclitus quem ego *mittam vobis a Patre, Spiritum Patris et Filii, Spiritus veritatis qui a Patre procedit*, &c.

Item ejusdem S. Augustini ex lib. 15. de Trinitate, inter eiusdem: De eoque autem procedere Spiritum sanctum, quod ipse Filius ait *De Patre procedit*, Et cum insufflavit, et dixit: *Accipite Spiritum sanctum*, et eidem eum dicit procedere ostendit. Et quid postea: *quae de illo exibat, hanc legit in evangelio, et credit omnes*. Et quid postea: Ibi legimus eum dominum Iesum, hoc de Spiritu sancto dicit, quod ipse, propter eiusdem procedere, et inde ex ipso, quoque dicitur esse Dei.

Item de Iustinia S. Cyrilli inter eiusdem: Et quae eum, qui eum est, dominum Iesum Christum glorificavit, et a Spiritu sancto unigenitum abscondit quantum, quae per eum Spiritu, id est verbum secundum Spiritum, et per eum implicit divina legit, & eum magis proprium ipse ella Spiritum dicit, per quem legit operatus est, mirabilia fit, &c.

Item epistolam sancti Cyrilli ad Iovianum Antiochenum inter eiusdem: *Et Dominus Iesus Christus, quem pepercerunt patres, qui Nicaenis quae qui inquiunt, id Spiritus Dei & Patris qui procedit quidem ex ipso, non id subsistit Filius, hoc secundum, illud ex natura Patris, hoc non sanctificant, qui ex Patre subsistunt, sanctificantur*. In alia hoc eiusdem apostolorum Scripturae: *Filiorum autem eius dicitur, sanctificant ex Deo & Spiritum, et non ex proprio Spiritu Ipso, Sanctificantur et vivificantur Filius*, *Qui autem in eum sunt, Deo plenus non pleniori Pater autem ipse in eum sunt, id est Spiritus, et Spiritus Spiritum Dei habent, et qui autem Spiritum Christi non habet, hic non est ipsius*, &c. Et infra.

Item sancti Cyrilli de Spiritu sancto, ex libro primo interpretationum Dei, & Patris, Filii & Filii sanctificantur, et unique, vivificantur Patre per Filium, praedicatur Spiritu & eiusque.

Item epistolam sancti Cyrilli ad Iovianum Antiochenum ad Theodosium imperatorem, inter eiusdem: Itaque nos dicimus, ubique nos credimus Patrem, operatur hoc omnino per Filium Spiritu sancto, &c.

Item ex epistola quarta ex libro sancti sancti Leonis papae ad Flavianum archiepiscopum Constantinopolitanum dicitur, inter eiusdem: Idem et Christus et Spiritus sanctus, et dum ita Deus sanctus Spiritus sanctum, & dum ita intelligentia humana, ita Deum Spiritum sanctum vocabulo pro dicitur, &c. et eiusque.

Item ex Concilio epistolam sancti Leonis papae, dictum de principatu, inter eiusdem: Omnes enim dominus, qui in dominum Iesum credidimus, credimus illa, hoc Spiritum sanctum,

Anno Christi 794. Concil. Gen.

sanctum, & vivificantem procedentem vivum. A
nemo ipsorum assertorum prorsus, cum pos-
sit intelligentiam sanam dictorum inflectere, qui dic-
unt: *de Spiritu Spiritum sanctum, quem omnipo-
tens pater, omnipotenti filio, vel per filium creatum
esse, natum esse, &c.*

Vide & egregius praedicator atque mel-
fluus doctor sanctus Joannes papa in ad Sanc-
ti evangelii homilia, inter cetera inquit: Cum
autem Paraclitum, quem ego mittam vobis a Pa-
tre. Si enim non, inquiunt, de eorum dicpen-
tur intelligi, tendat pervadit dubio Spiritum sancti
mundo dare non posse, qui nunquam mundatus
est. Sed quia nullo qui procedit est, quia de
Patre procedit & Filio. Sicut itaque Spiritum
non dicitur, qui procedit, nec de Filio non con-
cessum esse dicitur, quia genitus est. *Hoc cum
dixisset, exhalavit, et dixit eis: Accipite Spiritum
sanctum.* Quemadmodum nobis est, quod est
quod Spiritum sanctum dicimus esse, & simul
de illo nostra confitemur. & simul ipsum esse.

Item ejusdem sancti Gregorii papae in libro 17.
super Job, inter cetera: de quo Joannes dicit:
Omnia per ipsum facta sunt. Sic omnia per dictum,
ut si non omnino perverti dicentur verbum,
sicut non quoque per verbum longum dicere fa-
ciunt, ut cum Graecum est Lucam Magnum do-
cuisse, Latina est Gracia verba mendacium. Or-
go domini non omnia per ipsum accipiunt, per
quem nobis omnia loquitur. Hoc est ergo quod
ipse hodiernus: *Omnia dominum accipiunt est hoc, &c.*
Sed & sancta catholica & apostolica ecclesia ab
ipso sancto Gregorio papae evidenter mediante,
fideliter, confitetur, confitetur indubitanter, plenis
nobis ubique confitetur, sic Spiritum sanctum per
dominum nostrum Jesum Christum intelligit, atque
dicit, & credendum nos supplicat quem
vere docuit. Item in sancta Septimodi, cum orthodoxa
dogmata in sancta sua synodo confirmarent,
inter plurima: Omnia enim per unigeni-
tum Filium Patris in sancto suo Spiritu, quae
ut dignum providentia continet, et Deus sum
operibus gradiens, &c.

IN EADEM ACTIONE.

Cap. 2. Responsio.

Verum Theodorus antiquissimus Hierosolymorum urbis Episcopus, qui cum Patribus sua principia pertinet & sanctorum se credere dixit, Filium, inquit, sed quo intelligi, verbum, non aliud principium quam Patrem agnoscimus, & ex ipso subsistere non dubitamus, praedicat sic.

Responsio.

Ille Theodorus patriarcha Hierosolymorum, cum cetera principes patriarchae, videlicet Cyrillus Alexandrinus, & Theodorus alia dicunt, dictum praedecessori nostro sancto praedicatori quondam Paulo papae, mirabiliter praepetens rerum vitae fidei quodam in ipso & de sanctissimo magnitudine fidei in veritatem, quae Deus omnium nostra tenetur catholica & apostolica universalis Romana ecclesia, qui sicut omnes universales orthodoxae ecclesiae & Christianae populi fideles, & mirabiliter doctorum magnorum venerabilium Ecclesiae nostrae sancta Sirmondi in libris suis, dictantes confirmandum. Quae hymnodicam in Latina interpretatum aliquam praedicetur nobis quondam tandem domnus Stephanus papa in suo concilio, quod & ipse per sancta magnitudine omnes de vestra episcopis in partibus Francia seu Italiae fuit, hic pontifex ex religione, placuerunt tam de divinis Evangeliis quam de spiritalibus libris, sic fidei fuit, dicentes: Si quis dixerit omnipotentem Deum, sive Spiritum, aut dicitur Deum per quem creatum est, aut dicitur imagine & substantiam sit Spiritus, & consortium, & consortium sit ab his qualiter patrem qui in eis convenerunt, & non adorat magnitudo sive ipsum dominum nostrum Jesum Christum, neque humanitatem ipsi confitetur, sicut qui divinitatis & humanitatem ab patrem genitum hominem, nolunt impium confitentem esse, & divinum esse omnipotentem dominum Jesum Christum, & spiritalem & sicut qui longe est a nobis. Et idem praedicat Theodorus archiepiscopus sancta praedicatio, sanctorum patrum loquens doctorum, id est Sancti Hilarii Pictaviensis episcopi in libro primo contra haereticos Arianorum, inter cetera. In vero nostrum Deo, ut semper sufficiat omnibus dicere: Neque in nostro nostri sufficiat corpore, sed nativitatem nostrorum, quae de nativitatis nostrae habet, neque carnis nostrae dicitur, &c. Item ejusdem sancti Hilarii ex libro de filio, inter cetera: A verbo Deus intelligitur & credatur: tantum ipse sermonem vocantem non natum confitetur, non tamen natum praedicantem. Neque natus alquam est non natum, neque natus: quia dicit ab aliquo, hunc vocat nomen est: & aliud est ab aliquo, hunc vocat nomen est: & aliud est ab aliquo, aliud quod patris, id est auctori, est auctorem. Ut natus potest auctor esse, id & auctorem est. At vero ab quibus auctorem est, in & auctorem nominatur est. Quia ergo natus ab auctore est, ita & ab auctore auctorem nominatur est, &c.

Item S. Gregorii, qui & theologi, in sermone de epiphania, inter cetera: Pater ergo pater est, filius natus est, aliud aliquid unde Pater est, Filius Filius est, ut non ab aliquo nomen de Patre cognitum est. Se vero ipsum ipse filius natum, & ipse filius natus est. Cetera autem est temporum, & non ipse natum fuerit ex tempore. Spiritus sanctus vero Spiritus sanctus est, procedens quidem ex Patre, sed non & ipse Filius non natus generatus, sed procedit, &c.

Item eiusdem S. Gregorii theologi in sermone de natali domini nostri, & inter cetera: Hoc est ipse dum Spiritus Dei, qui est vita sacrata, qui est verbum, & mente perhibentibus, & interpretes: qui est verum ab verum, qui est lux de lux, fons vitae & immortalitatis, figura vera & expressa substantiae Dei, figuratum verbum, imago invisibilis Dei Patris, &c.

Item ejusdem sancti Gregorii theologi de sermone spiritus sancti: Ipse autem dictum principium temporum non sunt tempora, & initia vitae, & principium principium humanitatis, & quae in praesentia, quae futura, &c.

Item ejusdem sancti Gregorii theologi de sermone epiphaniae infra, &c. Cuius nunc est filius, & non cuiusdam adoratur ad Patrem. Ut ita ipse qui genuit, & ab ipso est ex illo genitus. Ergo autem Patris est, non magis alterius & indagat, sed dicunt & hominem. Ergo est Pater in Filio & in Spiritu sancto Deo, intelligitur & filium in illo, sed ut in Filio verbo, ita hoc verbum Spiritus ab ipso procedente, &c.

Item sancti Augustini de Genesi ad literam, in libro primo infra, &c. *Non dicitur Scripturae de primo per suum Deum esse verum, intelligimus autem in Deo nomen, & Filium in principio verbum, qui non Patre, sed per se ipse creata*

Cap. 1.

Cap. 2.

Cap. 3.

Cap. 4.

Cap. 5.

Cap. 6.

Cap. 7.

Cap. 8.

Cap. 9.

Cap. 10.

Cap. 11.

Cap. 12.

Cap. 13.

Cap. 14.

Cap. 15.

Cap. 16.

Cap. 17.

Cap. 18.

Cap. 19.

Cap. 20.

Cap. 21.

Cap. 22.

Cap. 23.

Cap. 24.

Cap. 25.

Cap. 26.

Cap. 27.

Cap. 28.

Cap. 29.

Cap. 30.

Cap. 31.

Cap. 32.

Cap. 33.

Cap. 34.

Cap. 35.

Cap. 36.

Cap. 37.

Cap. 38.

Cap. 39.

Cap. 40.

Cap. 41.

Cap. 42.

Cap. 43.

Cap. 44.

Cap. 45.

Cap. 46.

Cap. 47.

Cap. 48.

Cap. 49.

Cap. 50.

Cap. 51.

Cap. 52.

Cap. 53.

Cap. 54.

Cap. 55.

Cap. 56.

Cap. 57.

Cap. 58.

Cap. 59.

Cap. 60.

Cap. 61.

Cap. 62.

Cap. 63.

Cap. 64.

Cap. 65.

Cap. 66.

Cap. 67.

Cap. 68.

Cap. 69.

Cap. 70.

Cap. 71.

Cap. 72.

Cap. 73.

Cap. 74.

Cap. 75.

Cap. 76.

Cap. 77.

Cap. 78.

Cap. 79.

Cap. 80.

Cap. 81.

Cap. 82.

Cap. 83.

Cap. 84.

Cap. 85.

Cap. 86.

Cap. 87.

Cap. 88.

Cap. 89.

Cap. 90.

Cap. 91.

Cap. 92.

Cap. 93.

Cap. 94.

Cap. 95.

Cap. 96.

Cap. 97.

Cap. 98.

Cap. 99.

Cap. 100.

Cap. 101.

Cap. 102.

Cap. 103.

Cap. 104.

Cap. 105.

Cap. 106.

Cap. 107.

Cap. 108.

Cap. 109.

Cap. 110.

Cap. 111.

Cap. 112.

Cap. 113.

Cap. 114.

Cap. 115.

Cap. 116.

Cap. 117.

Cap. 118.

Cap. 119.

Cap. 120.

Cap. 121.

Cap. 122.

Cap. 123.

Cap. 124.

Cap. 125.

Cap. 126.

Cap. 127.

Cap. 128.

Cap. 129.

Cap. 130.

Cap. 131.

Cap. 132.

Cap. 133.

Cap. 134.

Cap. 135.

Cap. 136.

Cap. 137.

Cap. 138.

Cap. 139.

Cap. 140.

Cap. 141.

Cap. 142.

Cap. 143.

Cap. 144.

Cap. 145.

Cap. 146.

Cap. 147.

Cap. 148.

Cap. 149.

Cap. 150.

Cap. 151.

Cap. 152.

Cap. 153.

Cap. 154.

Cap. 155.

Cap. 156.

Cap. 157.

Cap. 158.

Cap. 159.

Cap. 160.

Cap. 161.

Cap. 162.

Cap. 163.

Cap. 164.

Cap. 165.

Cap. 166.

Cap. 167.

Cap. 168.

Cap. 169.

Cap. 170.

Cap. 171.

Cap. 172.

Cap. 173.

Cap. 174.

Cap. 175.

Cap. 176.

Cap. 177.

Cap. 178.

Cap. 179.

Cap. 180.

Cap. 181.

Cap. 182.

Cap. 183.

Cap. 184.

Cap. 185.

Cap. 186.

Cap. 187.

Cap. 188.

Cap. 189.

Cap. 190.

Cap. 191.

Cap. 192.

Cap. 193.

Cap. 194.

Cap. 195.

Cap. 196.

Cap. 197.

Cap. 198.

Cap. 199.

Cap. 200.

Cap. 201.

Cap. 202.

Cap. 203.

Cap. 204.

Cap. 205.

Cap. 206.

Cap. 207.

Cap. 208.

Cap. 209.

Cap. 210.

Cap. 211.

Cap. 212.

Cap. 213.

Cap. 214.

Cap. 215.

Cap. 216.

Cap. 217.

Cap. 218.

Cap. 219.

Cap. 220.

Cap. 221.

Cap. 222.

Cap. 223.

Cap. 224.

Cap. 225.

Cap. 226.

Cap. 227.

Cap. 228.

Cap. 229.

Cap. 230.

Cap. 231.

Cap. 232.

Cap. 233.

Cap. 234.

Cap. 235.

Cap. 236.

Cap. 237.

Cap. 238.

Cap. 239.

Cap. 240.

Cap. 241.

Cap. 242.

Cap. 243.

Cap. 244.

Cap. 245.

Cap. 246.

Cap. 247.

Cap. 248.

Cap. 249.

Cap. 250.

Cap. 251.

Cap. 252.

Cap. 253.

Cap. 254.

Cap. 255.

Cap. 256.

Cap. 257.

Cap. 258.

Cap. 259.

Cap. 260.

Cap. 261.

Cap. 262.

Cap. 263.

Cap. 264.

Cap. 265.

Cap. 266.

Cap. 267.

Cap. 268.

Cap. 269.

Cap. 270.

Cap. 271.

Cap. 272.

Cap. 273.

Cap. 274.

Cap. 275.

Cap. 276.

Cap. 277.

Cap. 278.

Cap. 279.

Cap. 280.

Cap. 281.

Cap. 282.

Cap. 283.

Cap. 284.

Cap. 285.

Cap. 286.

Cap. 287.

Cap. 288.

Cap. 289.

Cap. 290.

Cap. 291.

Cap. 292.

Cap. 293.

Cap. 294.

Cap. 295.

Cap. 296.

Cap. 297.

Cap. 298.

Cap. 299.

Cap. 300.

Cap. 301.

Cap. 302.

Cap. 303.

Cap. 304.

Cap. 305.

Cap. 306.

Cap. 307.

Cap. 308.

Cap. 309.

Cap. 310.

Cap. 311.

Cap. 312.

Cap. 313.

Cap. 314.

Cap. 315.

Cap. 316.

Cap. 317.

Cap. 318.

Cap. 319.

Cap. 320.

Cap. 321.

Cap. 322.

Cap. 323.

Cap. 324.

Cap. 325.

Cap. 326.

Cap. 327.

Cap. 328.

Cap. 329.

Cap. 330.

Cap. 331.

Cap. 332.

Cap. 333.

Cap. 334.

Cap. 335.

Cap. 336.

Cap. 337.

Cap. 338.

Cap. 339.

Cap. 340.

Cap. 341.

Cap. 342.

Cap. 343.

Cap. 344.

Cap. 345.

Cap. 346.

Cap. 347.

Cap. 348.

Cap. 349.

Cap. 350.

Cap. 351.

Cap. 352.

Cap. 353.

Cap. 354.

Cap. 355.

Cap. 356.

Cap. 357.

Cap. 358.

Cap. 359.

Cap. 360.

Cap. 361.

Cap. 362.

Cap. 363.

Cap. 364.

Cap. 365.

Cap. 366.

Cap. 367.

Cap. 368.

Cap. 369.

Cap. 370.

Cap. 371.

Cap. 372.

Cap. 373.

Cap. 374.

Cap. 375.

Cap. 376.

Cap. 377.

Cap. 378.

Cap. 379.

Cap. 380.

Cap. 381.

Cap. 382.

Cap. 383.

Cap. 384.

Cap. 385.

Cap. 386.

Cap. 387.

Cap. 388.

Cap. 389.

Cap. 390.

Cap. 391.

Cap. 392.

Cap. 393.

Cap. 394.

Cap. 395.

Cap. 396.

Cap. 397.

Cap. 398.

Cap. 399.

Cap. 400.

Cap. 401.

Cap. 402.

Cap. 403.

Cap. 404.

Cap. 405.

Cap. 406.

Cap. 407.

Cap. 408.

Cap. 409.

Cap. 410.

Cap. 411.

Cap. 412.

Cap. 413.

Cap. 414.

Cap. 415.

Cap. 416.

Cap. 417.

Cap. 418.

Cap. 419.

Cap. 420.

Cap. 421.

Cap. 422.

Cap. 423.

Cap. 424.

Cap. 425.

Cap. 426.

Cap. 427.

Cap. 428.

Cap. 429.

Cap. 430.

Cap. 431.

Cap. 432.

Cap. 433.

Cap. 434.

Cap. 435.

Cap. 436.

Cap. 437.

Cap. 438.

Cap. 439.

Cap. 440.

Cap. 441.

Cap. 442.

Cap. 443.

Cap. 444.

Cap. 445.

Cap. 446.

Cap. 447.

Cap. 448.

Cap. 449.

Cap. 450.

Cap. 451.

Cap. 452.

Cap. 453.

Cap. 454.

Cap. 455.

Cap. 456.

Cap. 457.

Cap. 458.

Cap. 459.

Cap. 460.

Cap. 461.

Cap. 462.

Cap. 463.

Cap. 464.

Cap. 465.

Cap. 466.

Cap. 467.

Cap. 468.

Cap. 469.

Cap. 470.

Cap. 471.

Cap. 472.

Cap. 473.

Cap. 474.

Cap. 475.

Cap. 476.

Cap. 477.

Cap. 478.

Cap. 479.

Cap. 480.

Cap. 481.

Cap. 482.

Cap. 483.

Cap. 484.

Cap. 485.

Cap. 486.

Cap. 487.

Cap. 488.

Cap. 489.

Cap. 490.

Cap. 491.

Cap. 492.

Cap. 493.

Cap. 494.

Cap. 495.

Cap. 496.

Cap. 497.

Cap. 498.

Cap. 499.

Cap. 500.

Cap. 501.

Cap. 502.

Cap. 503.

Cap. 504.

Cap. 505.

Cap. 506.

Cap. 507.

Cap. 508.

Cap. 509.

Cap. 510.

Cap. 511.

Cap. 512.

Cap. 513.

Cap. 514.

Cap. 515.

Cap. 516.

Cap. 517.

Cap. 518.

Cap. 519.

Cap. 520.

Cap. 521.

Cap. 522.

Cap. 523.

Cap. 524.

Cap. 525.

Cap. 526.

Cap. 527.

Cap. 528.

Cap. 529.

Cap. 530.

Cap. 531.

Cap. 532.

Cap. 533.

Cap. 534.

Cap. 535.

Cap. 536.

Cap. 537.

Cap. 538.

Cap. 539.

Cap. 540.

Cap. 541.

Cap. 542.

Cap. 543.

Cap. 544.

Cap. 545.

Cap. 546.

Cap. 547.

Cap. 548.

Cap. 549.

Cap. 550.

Cap. 551.

Cap. 552.

Cap. 553.

Cap. 554.

Cap. 555.

Cap. 556.

Cap. 557.

Cap. 558.

Cap. 559.

Cap. 560.

Cap. 561.

Cap. 562.

Cap. 563.

Cap. 564.

Cap. 565.

Cap. 566.

Cap. 567.

Cap. 568.

Cap. 569.

Cap. 570.

Cap. 571.

Cap. 572.

Cap. 573.

Cap. 574.

Cap. 575.

Cap. 576.

Cap. 577.

Cap. 578.

Cap. 579.

Cap. 580.

Cap. 581.

Cap. 582.

Cap. 583.

Cap. 584.

Cap. 585.

Cap. 586.

Cap. 587.

Cap. 588.

Cap. 589.

Cap. 590.

Cap. 591.

Cap. 592.

Cap. 593.

Cap. 594.

Cap. 595.

Cap. 596.

Cap. 597.

Cap. 598.

Cap. 599.

Cap. 600.

Cap. 601.

Cap. 602.

Cap. 603.

Cap. 604.

Cap. 605.

Cap. 606.

Cap. 607.

Cap. 608.

Cap. 609.

Cap. 610.

Cap. 611.

Cap. 612.

Cap. 613.

Cap. 614.

Cap. 615.

Cap. 616.

Cap. 617.

Cap. 618.

Cap. 619.

Cap. 620.

Cap. 621.

Cap. 622.

Cap. 623.

Cap. 624.

Cap. 625.

Cap. 626.

Cap. 627.

Cap. 628.

Cap. 629.

Cap. 630.

Cap. 631.

Cap. 632.

Cap. 633.

Cap. 634.

Cap. 635.

Cap. 636.

Cap. 637.

Cap. 638.

Cap. 639.

Cap. 640.

Cap. 641.

Cap. 642.

Cap. 643.

Cap. 644.

Cap. 645.

Cap. 646.

Cap. 647.

Cap. 648.

Cap. 649.

Cap. 650.

Cap. 651.

Cap. 652.

Cap. 653.

Cap. 654.

Cap. 655.

Cap. 656.

Cap. 657.

Cap. 658.

Cap. 659.

Cap. 660.

Cap. 661.

Cap. 662.

Cap. 663.

Cap. 664.

Cap. 665.

Cap. 666.

Cap. 667.

Cap. 668.

Cap. 669.

Cap. 670.

Cap. 671.

Cap. 672.

Cap. 673.

Cap. 674.

Cap. 675.

Cap. 676.

Cap. 677.

Cap. 678.

Cap. 679.

Cap. 680.

Cap. 681.

Cap. 682.

Cap. 683.

Cap. 684.

Cap. 685.

Cap. 686.

Cap. 687.

Cap. 688.

Cap. 689.

Cap. 690.

Cap. 691.

Cap. 692.

Cap. 693.

Cap. 694.

Cap. 695.

Cap. 696.

Cap. 697.

Cap. 698.

Cap. 699.

Cap. 700.

Cap. 701.

Cap. 702.

Cap. 703.

Cap. 704.

Cap. 705.

Cap. 706.

Cap. 707.

Cap. 708.

Cap. 709.

Cap. 710.

Cap. 711.

Cap. 712.

Cap. 713.

Cap. 714.

Cap. 715.

Cap. 716.

Cap. 717.

Cap. 718.

Cap. 719.

Cap. 720.

Cap. 721.

Cap. 722.

Cap. 723.

Cap. 724.

Cap. 725.

Cap. 726.

Cap. 727.

Cap. 728.

Cap. 729.

Cap. 730.

Cap. 731.

Cap. 732.

Cap. 733.

Cap. 734.

Cap. 735.

Cap. 736.

Cap. 737.

Cap. 738.

Cap. 739.

Cap. 740.

Cap. 741.

Cap. 742.

Cap. 743.

Cap. 744.

Cap. 745.

Cap. 746.

Cap. 747.

Cap. 748.

Cap. 749.

Cap. 750.

Cap. 751.

Cap. 752.

Cap. 753.

Cap. 754.

Cap. 755.

Cap. 756.

Cap. 757.

Cap. 758.

Cap. 759.

Cap. 760.

Cap. 761.

Cap. 762.

Cap. 763.

Cap. 764.

Cap. 765.

Cap. 766.

Cap. 767.

Cap. 768.

Cap. 769.

Cap. 770.

Cap. 771.

Cap. 772.

Cap. 773.

Cap. 774.

Cap. 775.

Cap. 776.

Cap. 777.

Cap. 778.

Cap. 779.

Cap. 780.

Cap. 781.

Cap. 782.

Cap. 783.

Cap. 784.

Cap. 785.

Cap. 786.

Cap. 787.

Cap. 788.

Cap. 789.

Cap. 790.

Cap. 791.

Cap. 792.

Cap. 793.

Cap. 794.

Cap. 795.

Cap. 796.

Cap. 797.

Cap. 798.

Cap. 799.

Cap. 800.

Cap. 801.

Cap. 802.

Cap. 803.

Cap. 804.

Cap. 805.

Cap. 806.

Cap. 807.

Cap. 808.

Cap. 809.

Cap. 810.

Cap. 811.

Cap. 812.

Cap. 813.

Cap. 814.

Cap. 815.

Cap. 816.

Cap. 817.

Cap. 818.

Cap. 819.

Cap. 820.

Cap. 821.

Cap. 822.

Cap. 823.

Cap. 824.

Cap. 825.

Cap. 826.

Cap. 827.

Cap. 828.

Cap. 829.

Cap. 830.

Cap. 831.

Cap. 832.

Cap. 833.

Cap. 834.

Cap. 835.

Cap. 836.

Cap. 837.

Cap. 838.

Cap. 839.

Cap. 840.

Cap. 841.

Cap. 842.

Cap. 843.

Cap. 844.

Cap. 845.

Cap. 846.

Cap. 847.

Cap. 848.

Cap. 849.

Cap. 850.

Cap. 851.

Cap. 852.

Cap. 853.

Cap. 854.

Cap. 855.

Cap. 856.

Cap. 857.

Cap. 858.

Cap. 859.

Cap. 860.

Cap. 861.

Cap. 862.

Cap. 863.

Cap. 864.

Cap. 865.

Cap. 866.

Cap. 867.

Cap. 868.

Cap. 869.

Cap. 870.

Cap. 871.

Cap. 872.

Cap. 873.

Cap. 874.

Cap. 875.

Cap. 876.

Cap. 877.

Cap. 878.

Cap. 879.

Cap. 880.

Cap. 881.

Cap. 882.

Cap. 883.

Cap. 884.

Cap. 885.

Cap. 886.

Cap. 887.

Cap. 888.

Cap. 889.

Cap. 890.

Cap. 891.

Cap. 892.

Cap. 893.

Cap. 894.

Cap. 895.

Cap. 896.

Cap. 897.

Cap. 898.

Cap. 899.

Cap. 900.

Cap. 901.

Cap. 902.

Cap. 903.

Cap. 904.

Cap. 905.

Cap. 906.

Cap. 907.

Cap. 908.

Cap. 909.

Cap. 910.

Cap. 911.

Cap. 912.

Cap. 913.

Cap. 914.

Cap. 915.

Cap. 916.

Cap. 917.

Cap. 918.

Cap. 919.

Cap. 920.

Cap. 921.

Cap. 922.

Cap. 923.

Cap. 924.

Cap. 925.

Cap. 926.

Cap. 927.

Cap. 928.

Cap. 929.

Cap. 930.

Cap. 931.

Cap. 932.

Cap. 933.

Cap. 934.

Cap. 935.

Cap. 936.

Cap. 937.

Cap. 938.

Cap. 939.

Cap. 940.

Cap. 941.

Cap. 942.

Cap. 943.

Cap. 944.

Cap. 945.

Cap. 946.

Cap. 947.

Cap. 948.

Cap. 949.

Cap. 950.

Cap. 951.

Cap. 952.

Cap. 953.

Cap. 954.

Cap. 955.

Cap. 956.

Cap. 957.

Cap. 958.

Cap. 959.

Cap. 960.

Cap. 961.

Cap. 962.

Cap. 963.

Cap. 964.

Cap. 965.

Cap. 966.

Cap. 967.

Cap. 968.

Cap. 969.

Cap. 970.

Cap. 971.

Cap. 972.

Cap. 973.

Cap. 974.

Cap. 975.

Cap. 976.

Cap. 977.

Cap. 978.

Cap. 979.

Cap. 980.

Cap. 981.

Cap. 982.

Cap. 983.

Cap. 984.

Cap. 985.

Cap. 986.

Cap. 987.

Cap. 988.

Cap. 989.

Cap. 990.

Cap. 991.

Cap. 992.

Cap. 993.

Cap. 994.

Cap. 995.

Cap. 996.

Cap. 997.

Cap. 998.

Cap. 999.

Cap. 1000.

[illegible] A

Item eiusdem sancti Augustini in lib. 12. de Trinitate, cap. 14. sic ait: Quomodo ergo Pater Deus, & Filius Deus, & Spiritus sanctus Deus, & tamen non tres dii, sed unus Deus, & Pater Deus, & Filius Deus, & Spiritus sanctus Deus, & tamen non tres dii, sed unus Deus, & Pater Lumen, & Filius Lumen, & Spiritus sanctus Lumen, & tamen non tres lumina, sed unum lumen, & Pater Sanctus, & Filius Sanctus, & Spiritus sanctus Sanctus, & tamen non tres sanctitates, sed unus sanctus, & Pater Magnus, & Filius Magnus, & Spiritus sanctus Magnus, & tamen non tres magnitudines, sed unus Magnus, & Pater Omnipotens, & Filius Omnipotens, & Spiritus sanctus Omnipotens, & tamen non tres omnipotentes, sed unus Omnipotens, &c.

Item eiusdem in lib. 1. de Trinitate, cap. 1. sic ait: Quomodo ergo Deus de Deo, lumen de lumine? Non enim sicut ambo Deus de Deo, sed Filius Deus de Deus Pater, & ambo simul lumen de lumine, sed Filius de lumine Patris, &c.

Item sancti Sophronii archiepiscopi Hierosolymorum in synodica epistola, quæ in illius sancta Sexta synodo, inter actiones Concilii legitur, hæc, secundum quod a principio creditur, in unum Deum Patrem omnipotentem, ita principium principio, & sempiternum, invisibilem, & quæ invisibilem factorem. Et in unum dominum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, qui genitus est & impassibiliter ex ipso unico Dei & Patris, ante omne principium quam Pater, ipsum consubstantialem, sed non ulterius quam ex Patre ipsum habentem habere: lumen de lumine, consubstantialem, Deum verum de Deo vero, consempiternum. Et in unum Spiritum sanctum, qui simpliciter a Deo Patre procedit, & lumen, & Deum ipsum significantem, &c.

IN SEXTA ACTIONE.

Quod idem Tarasius non solum Spiritum sanctum consubstantem Patri & Filio dixerit, cum fulgurent divina contemplationis, consubstantialem, coæternumque adorante & cantante.

Item ipse sanctus Sophronius: Et quemadmodum perpetuus, Operatrix enim illi manifestatur propriæ rem. Ex naturalem distinctam naturæ non unitam alegat, &c.

Item ex D. Augustino in prefatione in psalmum 31. sic ait: Debetur in nulla opera principaliter filio, id est, et unus filium operatur dicitur Jesus operatus. Ex omnia ipsi opera quæ dicuntur secundum filium, quamvis videantur hominibus laudabilia, omnia tamen & ita omnia videntur esse, ut magis vera & certius videantur praestare. Nemo ergo comparet bona opera sua ante filium, &c.

IN ACTIONE QUARTA.

Quod non propter [illegible] B

Item sancti Gregorii Nazianzeni, qui & theologus, in sermone de philosopho Iona, inter cetera: Quomodo enim non glorificabimus? Quomodo non non pollicemur, [illegible] superveniendus confidendis? Et in omnibus nobis principatum quidem ut unum & unique, & usque omnia. Christianorum [illegible], &c.

IN ACTIONE QUINTA.

Quod epistola, quam ab sancti Sophronii Hierosolymorum, [illegible] C

Sancti quippe Ambrosii Scribens ad Gratianum imperatorem [illegible] D

Item sancti Gregorii [illegible] E

Item idem ipse sanctus Gregorius in explanatione [illegible]

Item sancti Gregorii [illegible]

de, & Gallia tamen Romani Sacra Sede maiorem, A quam eiusdem Sedis vocibus legitis, disbolica calumnia superiorem.

IN EADEM ACTIONE.

Cap. 10. Et in quod nonnulli haereses Sanctorum doctorum, & Sanctorum non detrahunt dictum, qui integrae doctrinae, vere pertinent secundum sanctae opinionem, nostrae haereses dictantem fuerint, qui semper integrae doctrinae.

Et in his ut ipsi dicitur Sancti Gregorius theologus in Sermone de natali domini, inter alia, inquit: Offendens eum, hoc de Iudaeis, & Sacerdotum vocibus, & ut cognosceremus, non ardua dicere, hoc longe dissimile. O & Iudaeis infidelitatis, & dementiae dementiae.

Item ex libro Iudaeorum imperatoris ante centum, Sidonique Theodosii Magnificentissimi, qui & Iudaeos & Christianos superavit in sua imperatione, Sci. Beatissimi Gregorii papae in explanatione Ezechielis, de libro 14. inter cetera: Sicut ipse ait Iudaeus omnibus, non est et Deum: sic quo gloriatur ipsum dicit, opponunt gloriae de Christo: Gloria, inquit, in omnibus, quae mandatis imperatis non erigit, sicut vestra perfectione premit. Vide & hoc quanta de Christo tantulique in magnis explicit ordinem, tanta amplitudinem quae benedictione omnipotentis auctoris conquisitis superiis fiunt ipso plus opprimit, plus premit. At contra ut, qui in Iudaeis occidit, ut non hominis & ministrare dicit, ut non de Christo calumniis, & quidam occidit, ut non hominis, & quidam non verbis dictis verbis; ut in quo intelligat nostrae tantum, & quae nondum intelligunt hominem expositum. Quam vel magnanimi indicium hoc praedicare ipsique pertinent, dicunt: Sibi plus Christo quam quae sapit sapit, sed sapere ad sobrietatem. Et ideo praedicatione eorum plus quam apostolici sapere in contradictione, & nostrae superiori modestiae, hanc dominum vitiis, ad omnium indicia fuit.

IN EADEM ACTIONE.

Cap. 18. Quod nulla evangelia hodie tradit Christus ad Abragum evangelium vitiis, et de dicunt.

Praedicatio nostra sancta conventionis dominus Sophronius quondam sanctissimus papa, ut superiores pontifices praedicti, inter plurima ecclesiastica solemnia per Scripturas allegata, dicunt nos: Sed ut illud est praeter omnem, quod referunt dictum de partibus Christi Abraham, ut non sapientissimus. In quibus haec evangelia fiunt, ut non recuperant in omnibus nostrae dilectis fidei, nostrae, & hoc affirmant de ipsis evangeliis: *Mortis quidem et vita signa sunt Christi, quae non sunt scripta in libro hoc.* Denique ferunt ab adversariis, quod pedagogus Christi gratia, appropinquare de pulmone ipsius regis Ecclesiae divinae, dilectissimi suspendit dicunt: *Quae, & in perfectione Iudaeorum fugere ad illum convocant, et nudata mirandum non opinionis*, & Scripturae conversionis illi de populis non imperitant, respondit: Quod si forsan nostra corporalis ferunt regis, et nihil vultus non sperare intellectualiter, et hoc mirabilique, per quam & dilectus non ferunt intellectualiter, & quod de nos nulli de impositis in suspicione hoc audiant. Pulsipam tamen conspiratio eiusque de nos superiorum, dangum ubi nostri de Christo nati, qui ubi & populorum fantasia impositis, & ad illuminatione hoc non perdunt: &c.

Item ex secunda eiusdem particularium, videlicet Cyrus Alexandrae, Theodori Antiochiae, & Theodori Hierosolymae, quae in publicis conventiculis, & eorum Scriptis Scriptorum vocabulis [illegible] ab ipsis pedantis [illegible] Theodoro parvulus Hierosolymorum, inquit: Rectae nobis compositae ad de Abragum Ecclesiae, & alia sed fundamentum parvum, quae & vos nostra cognoscitis. Perfectae, fundatissimae parvae, perfectae in eadem bona fide, corroboratae super petram fidei, *Scio Simonem vocabitur ab apostolum Petrum: Tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam: et portae inferi non praevalebunt adversus eam.* Vere non praevalebunt et in Ecclesiam Sancta. Cognoscunt fratres vobis fundatos dominicaque humilis Theodorus parvulus Hierosolymorum, & ita quae vobis [illegible] Cyrus parvulus Alexandriae, & Theodorus parvulus Antiochiae: *Sapiens intelligentes, et intelligentes, sicut de vestra fundatione parvi, et cetera.*

IN EADEM ACTIONE.

Quod nec illud ad hanc pertinere, et ab dicunt, quod scripsum est: *Quoniam non est sanctus praeter te, et non est exceptus praeter.*

Per superiora illa, quae in plenissimo libro Cap. Conciliorum quorum hoc primo imperatoris gloriosus se aliquid sapere et intelligere, indicavit talia: ipse plenissime dicunt: Consequentes vos Iudaei, de quibus hoc est Angelorum in eodem plenissime explicare, dicunt: Sicut ab Iudaei, qui se dicunt non esse esse, et non sunt, sed mentiuntur, dicit: Et ecce faciam eos ut veniant et adorent ante pedes tuos, et scient quia ego dilexi te. Item non est propheta, et non non esse esse: Vel quoque Deus, exprobrantes eximios: Nonne & ipsi similes nos quoque principes eorum videbunt Conversus eorum ad te, expositum est, non intelligentes, et ideo redditi sunt ad nihilum.

IN ACTIONE SEXTA.

Quomodo intelligendum est quod in concilio Cap. [illegible] *Ecce nos sicut nos non [illegible] sicut nos sicut nos, quoniam non sicut nos sicut est, et sicut nos sicut est.* Quod quidem superiorum illi impudentissime ad imaginem [illegible] pertinent.

Recte illud pertinere, quod nulla Scriptura Cap. [illegible] evangelium ad Spiritum Sanctum dicunt: Et [illegible] potest Iesu Christi Sanctum, [illegible] quae generatio, & [illegible] Spiritum sanctum Christi & [illegible] Sanctum [illegible] explicantur: & quomodo intelligendum est, [illegible] Epiphanius episcopus Cypri [illegible] expositorum, et quae [illegible] Scripturae: Obtinuit [illegible] Scripturam, et [illegible] hoc est, quod Scripta & prophetae, [illegible] Scripturae [illegible] Moysis [illegible] Deum, Omnis [illegible] Sed tamen [illegible] Moysi: *Nolite videbit faciem meam, et vivet.* Sanctus [illegible] [illegible] ostendere, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] modum, per [illegible] & innovatam, [illegible] apostolos. Obiecta igitur ei fuerunt [illegible] in Dei genitrice virgine, & [illegible] sunt [illegible] quam docuerit Dominus [illegible] & [illegible] per [illegible] [illegible] Quoniam vos [illegible] & [illegible] Vos [illegible] est, quae dicit: *Vidimus hodie Patrem meum, &c.* Vos non fuistis, hoc est quae causa videre fuit, cum dicitur: *Scimus quia [illegible] vobiscum fuit vobis.* Vos non fuistis, id est dicendo: *Pronte ad me venit per [illegible], &c.* Vos fuistis est dicere paralytico: *Surge, tolle grabatum tuum, & ambula.* Vos fuistis est, dicere: *Confide fili, filia tua [illegible] filiam [illegible] vade in pace.* Et alia plura quae [illegible] [illegible] est.

IN ACTIONE SEXTA

Actione prima.

Quod non ad idolorum imagines pertinere, quod Scriptura: *Creavit Deus hominem ad imaginem & similitudinem suam.*

Si hic intelligatur, quod creavit Deus hominem ad imaginem & ad similitudinem suam, quia propter adoratio imaginum explanatur hoc Tarasius patriarcha, dicit: [illegible] habere [illegible] quidem [illegible] est, ut Gregorius ait, & [illegible] [illegible] Tarasius imagine patriarcha dum concilio hanc [illegible] & superbiam, quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Quaerimus propterea [illegible] quod plasmavit Deus [illegible] [illegible] [illegible] Ecce [illegible] imagine Dei hominem, &c. Et [illegible] imagine [illegible] & [illegible] [illegible] gloriae per [illegible] & [illegible] [illegible] Dei [illegible] [illegible], &c.

Non creavit Deus hominem ad imaginem & similitudinem suam. Beatus Augustinus in lib. 3. [illegible] in Genesim de [illegible] [illegible] [illegible] Et mulier [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Gregorius [illegible]

[illegible] Christi [illegible] Spiritus [illegible] Christus [illegible] Spiritus [illegible] Christus [illegible] Spiritus [illegible] Christus

et quadragesimo tertio Sanctorum disputationum, propilaeorum eorum appellatorum, &c.

IN ACTIONE QUINTA.

Ex reprehensione et ex gravia.

Imperatrix de deliberatione plena dictae Legationis Pisanorum episcopi, qui in eo quod ad imaginum adorationem convertit est, sibi verbis plenis accommodatis, dixerunt: *Convertite plenitudinem mentis in gaudium mali, insufficiente facientes mentem, et contendistis ut loquitur.*

Omnis hominem Christiano licet cum plenitudine, ut quando a timidis in laetitia per gratiam eximit Christi, juxta dictum: *Convertite plenitudinem mentis in gaudium mali*, quia quando revertit ab horrendi, tunc fiducia est laetitiae spes. Quando vero stulte fido respicit sententiam, tunc ab archadiaca sancta catholica ecclesia excommunicatus est laetitia. De hoc ipsa sancta Augustinus in epistolam plenam explanationis Sanctorum inquit: Consilium * humanum pertinacium intrinsecus, tribuitur accusantibus nos, & vinci hi non solo prima, secundo laetitia. Et revera: Et non plangit, sed cantat tibi, non humiliat, sed glorificat: quia pauper humiliter exaltatus est, & non compungit conscientia peccati, cantat laetitia, laudat palatum, & ceteris.

IN ACTIONE SEXTA.

De rem primo fac.

Quod non pertinet ad imaginum adorationem contrarietas dicit quod philosophus cecinit: *Vana sunt sine sapientia ad proximum suum, labia dulcia in corde, et corde malo sunt mala.*

Non ita est, ut ille sermo philosophi quod philosophus cecinit: *Vana sunt sine*, &c. sed contrarietatem de imaginum hereticorum in proximi sacra ipsorum, cum philosophus eum ait dicit: *Vana sunt sine sapientia ad proximum suum*, et quod in quinto. Rursus Augustinus in epistolam plenam explanationem, inquit ita: Verum non est, quia dulcedinem animae sentit. Sed quoniam multa sunt sacra, et ipsa multae versuum dici possunt, sicut ab una sacra multae in secunda imagines apparent. Et post paucos: Sapiebat hypocrita dignitatem, et humanitas ipsa potentiae ad disponendos homines. Sed Deus non habebat.

IN ACTIONE SECUNDA.

Quomodo intelligendum est quod philosophus cecinit: *Misericordia et veritas obviaverunt sibi, justitia et pax osculatae sunt*, & quod iniquae ait adoratione a Deum profitentes et legere orientalem in participatione hoc papa Hadriano et Tarasio dicere est conspicuum.

Rodo dictum est, quia Deus misericors est ecclesiae Constantinopolitanae, et obviavit veritatem sanctae catholicae, et apostolicae ecclesiae, quae tempore judicium venit, ut loquitur ait:

Inflexit fides, fidei dicunt, unde pudorem.

Quam judicium, fidem regni pudorem, ut confessi est, ecclesiae Constantinopolitanae amplitudinem, quando ab errore convertit est, hoc pacem, quae intermissione ipsa fidei ecclesiae Constantinopolitanae reliquit alterum orthodoxia fidei. Nam fides Alexandriae, sic Antiochenae & Hierosolymitanae semper nostrum consortium

A pulsum mediatorem, fidem orthodoxam fidem, et apud nos hyaudica eorum pro fortitudine imaginum habuisse habere nostrum. Rursus Augustinus in epistolam plenam explanationem inquit ita: Quis justitia & pax se osculantur, nisi Christus? Tu quare Regis eum justitia? Pace justitia dicit ubi? Ne iratus, & non audit: Ne adulterus, & non audit: Non furor alterius quod ei pax non sit? Non dicit alterius quod ita dicunt vita mortuorum et mortui sunt, dum illi pax, quod me quaeris? Amici sunt justitia. Quomodo ergo invenio inimicum amicum meum, non ad illum accedo. Viatorem venit ad patrem Filii justitiam. Idem alius plenam dicit, ubi: *Dominus a malis, et fui hominem hoc est ipsa justitia, & cum doctoribus audit, & Dominus hominem, quasi pacem, & sequens eum, &c.*

IN ACTIONE QUARTA.

Quod non ad adorationem imaginum pertinet, et ille dicunt, quod scripsit est: *Exalta te dominum Deum nostrum et adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est.*

Rursus Augustinus in epistolam plenam explanationem, ita inquit: Tunc non adorare scabellum pedum domini, quia plenam nobis dicit: *Adorate scabellum pedum ejus*: & post paucos: Convertere ad Christum, quia ipsum quaere hic, & invenies quomodo ita inquiramus adorare terra, sine impietate adorare scabellum pedum ejus. Subsipit enim de terra terram, quia caro de terra est, & de carne Mariae carnem accepit. Et quare ipse carne hic ambulavit, & ipsum carnem potest mundare ad laetitiam dicit: *nemo carnem ipsam carnem mundavit*; nisi prius adoraverit, invenitur est quomodo adoravit ita scabellum domini, & non solum non procedunt adorando, sed potuerunt non adorando. Et post paucos: Idem & omnes quaerebat, cum te inclinas atque prostratus, non quasi terram adoraverit, sed illam tantum, cujus pedum scabellum est quod adoraverit, propter ipsum enim adoravit. Idem & hic subjecit: *Adorate scabellum pedum ejus, quoniam sanctum est.* Quis sanctus est, ut cujus humum adorat scabellum pedum ejus? &c.

IN LADESI ACTIONE.

Quod non ita ita imaginum adoratio adversatur, et ita putant, quod scripsum est: *Ad ipsum in monte sancto ejus.*

Rursus Augustinus in epistolam plenam expositionem, inquit: Habitatio non adoratur in illa montem, quia mons ille tenebat mysterium fidei verae. Habitant in parte, & terrae amittunt. Si agnoscunt scabellum pedum, adorabunt in illo monte scabellum. Eximus lapis illi, qui percussus de monte sine manibus, qui volunt quatuor ventis, & quantas regnum terrae occupavit, & usque ad quas gentes pervenit. Et post paucos: Videamus montem et illi lapidi manus ejus terrae. Quae enim omnia ea gentes et Regna dilectum, regna dominorum Hadriani. Regnabat Saturnus in mente hominum, et est regnum ejus. Regnabat Mercurius in mente hominum, et est regnum ejus. Fractum est, credidit fuit illi in figura Christi, et quomodo illi regnabat. Et post paucos: Nonne est ipse de monte sine manibus lapis? Fractus est, et invenit diego omnia regna terrae. Factus

Concil. 7. 1. 7. 6. et eorum nomen magnum, & amplexus eorum fuit facinus tuum. Hæc est catholica, cui vos communicare gaudet: illi autem qui non et communicant, qui pretere ipsum nomen adorant & laudant Deum, non considerant ad vitam æternam, &c.

IN EADEM ACTIONE.

Cap. 11. Response. 8. Epist. 104. Quod non proprie dici qui imagines adorantes servant, ut illi dicunt, per prophetam dicitur: *Dominum ad oblationem adorabit omnes insulæ gentium.*

Response. Ecclesiæ. De hæresibus dicitur: Sicut beatus Augustinus in sudario psalmo explanare, inter cetera id est, quorum fides tuetur fiere; quia eorum profanos laxavit anteriores, & fortia suppliciis non credidere. Et post paucis: Ergo quia Christus Filius Dei qui est, dicentes antiquis fuit, & Scripturæ ab origine. Quibus inquit: Qui odiunt Lucifeles, qui adorant pecora, qui volunt confundere mortem, qui non credunt per, &c.

IN ACTIONE QUINTA

Cap. 12. Response. Bon. 11. *Abite filium & lacunæ contra eos, qui imagines adorare contendunt, ab his qui ita adorare prohibent ab infidelium fuerit evangelii: Nemo accendit lucernam, & ponit eam sub modio.*

Response. Valde nimis atque pulchre contra eos qui imagines contendunt, dicentes posse lucernam sub modio, quia lucerna habet modum est, videlicet fidem catholicam & apostolicam ecclesiæ, de qua fide sanctus Athanasius Mediolanensis episcopus super sanctum evangelium secundum Lucam evangelistam inter cetera refert, dicens: *Nemo accendit lucernam, & in abscondito ponit, sed super candelabrum.* Ergo quia in synagogis Judæorum synagoga gentilis, hæreticorum, ut fideles populus ad veritatem ad veritatem transitum. Lucerna enim fidem est; porro quod Evangelium est: *Lucerna pedibus meis verbum tuum Domine.* Verbum enim Dei fides nostra est, verbum Dei lex est, lucerna est fides. Et post paucis: *Nemo ergo filium subiugo confitetur.* Lex enim in veteribus est, sed in novitate gratia. Lex abscondita, gratia clarifica: & idem verbo Adam fecundum tradiciam legis inclinatione ad veritatem confortat; et quæ legis fortis Spiritus relatione gratiæ, quasi principio dicit incredibilem bilgo, et superna divinitatis dominum, in eam legis umbra relinquat. Item S. Joannis Chrysostomus de interpretatione evangelii secundum Matthæum, inter cetera: Ego contrario secundo, inquit, dicens: *Ille vero adoratur, nolite me contrariare: non propter vos Christum, sed & propter eos qui fortes sunt, dicens splendore lucernam, & ad veritatem dedisti, &c.*

IN ACTIONE QUARTA

Cap. 14. Response. Bon. Quod non sit intelligendum et sententia beati Athanasii Alexandrini urbis episcopi, ut illi non intelligendum putant, qui hoc ad adorationem imaginum accommodare conantur.

Response. Multa quippe hæresum beati Athanasii in radiata fortissima spiritus, & quidem in ipsis singulorum sententiam dicentes monstrat hoc expositatis enumerantur sed sunt in sacrosanctis prædictorum sollicitum prædecessorum. Inter dicta quoque prædictorum ejusdem S. Athanasii [illegible] inter cetera [illegible] adhuc prædictorum [illegible] ad sanctum Athanasium pro imaginibus: Cum hæc & prophetæ dicunt: Sunt & fundamentum ut adorantur, quomodo vos facitis imagines, & adoratis eas? Responsio: Non sicut deos imagines adoramus eas videlicet adhibe, pugnat; sed tantummodo affectu & cultu nostro eorum ad veritatem facient imagines appellantur. Vide sanctorum vitæ defuncto, dum ipsum pretere eique commendat eas, quæ dicitur facit imago, consideratione. Sicut enim facta appellantur mortis, humanitatis viæ [illegible] adoratur, non viatum honorificum, sed qui eam vestibat: sic & fideles non pro aliquo alio modo imagines adoramus, nisi pro debito et affectu dedicatis; & alia plura similia, ut supra.

IN ACTIONE SEXTA

Quod non ad adorationem imaginum pertineat testimonium quod de sexta synodo proferunt.

Ubertus testimonium de sancta sexta synodo proferunt, et claribus adiudicant, quod jam quando sancta sexta synodus dixit, spiritu temporibus sacra imagines & habentur, ipsas venerabantur. Vide quia sancta sexta synodus dixit per canonem catholicam Patrum in concilio dicitur: In epistolam venerabilem imaginem pictoris, ipsum dicit procuratorem monstrantem figuratus, qui in figura dicitur est prius, & post paucis: Secundum humanitatis figuram & in imaginibus a nobis per verum agnus [illegible] decorantur, &c. Vide & beatus Augustinus in psalmo explanare: Si autem non adoratur Christus in terra, quomodo de illa terra [illegible] quidem dicit est ad Spiritum sanctum, de quo semper cuncta sancta fiunt: dicendum, ut intelligat [illegible] cuncta, & adora [illegible] spiritum, &c.

IN ACTIONE QUARTA

Quod non prius est epistolis conspicuum verbi, et ab gaudent, imagines adorare indicatum in.

Sanctus Dionysius Areopagita, qui & episcopus Athenarum urbis [illegible] hæresis est a sancto Gregorio papa, contemnere cum antiquum patrum & doctorum ejus. Ille fide compositum apostolorum fuit, & in scribens apostolorum [illegible]. Vide & a prædictis sanctis patribus [illegible] per scriptorum in sacra concilia [illegible], ipsa condemnata fuit [illegible] pro [illegible] imaginum venerationem, inter cetera: Amplectimur ita ut epistolas sancti Dionysii episcopi Athenarum, quæ de [illegible] ad sanctum Joannem evangelistam. Et infra: Quæ [illegible], & Christus venit, & discipulos suos de [illegible] ipsi dicit sic [illegible], & divinum [illegible] * [illegible] [illegible] & [illegible] imaginum [illegible] [illegible]. Nec enim in [illegible] superveniebat * [illegible] [illegible] Dei.

Item epistolam de [illegible] [illegible] * [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] * [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

IN EADEM ACTIONE

Quod non ad adorationem imaginum pertinet, ut illi affirmant, testimonia beati Cyrilli in repetitione concilii secundum Matthæum.

Sancti Cyrilli Alexandrini, & X. Gregorii Nysseni, uno tomo in historia Abrahæ quæ fecerunt imagines venerantur dicentes: Nam in fide concilii prædicatum, nos dicentes Sancti Gregorii pontificis in fronte de sermone sancti Cyrilli Alexandrini episcopi. Quemadmodum imagines si quis desiderans prædicare repetere, ut habeat quidem regis figuram, & qui in illa appareat: hanc & qui videtur contemplantem parere cernere delectabitur, ut plane regem aspicit, &c.

IN ACTIONE SEXTA.

Quod magna & omnimoda ingenitique abfurdatas, dicit adorantur imagines corporis & imagines dominicæ appellare velit.

Non appellaverunt, sed magis figuratas dicunt: Nullus enim dicendo rationem operatur, limitem aut apostolicum aut prophetalem parem adorare, quæ vere fingere nullam liberationem, quæ ad commodum pulchrum Christi Dei nostri & omnis ejus dispensationis facta, dicit imagines corporis ejus, non subsequent a domino in dextra sua sedente: sed solum dicentes non evangelica: Nil commodum carnem filii hominis, & diversis eum figuramus, non considerantes repugnantem eum. Et alia plurima in divinis dictorum & beati Pauli apostoli, quæ eruere nolentes, quia in nullum per ordinem Sexti synodi: Non appellamus, ut dicunt hæreticorum in omnem pluralitatem, venerandas imagines angelorum & sanctorum dominorum, nisi solum appellamus.

IN EADEM ACTIONE

Quod prælumpsit & indoctus ait Tarasius cum complicibus suis sacram scriptum appellare non formidat.

Pro hoc ut synodo dictum est a Tarasio patriarcha Constantinopolitano: Quia de intra divoti vitæ laborem, hæc ab alumni & amplitudine, & sanctitatem quandam accipere ab ea figuratis, ut quod sanctis ita nostra pluralitas adorantes delectamur, neque extremum tantum sanctitatem eum, ut ex eis ad Godum ascendunt intelligunt, sed merito commutantes & adorantes, licet non opinantes ab illis. Non vero in his fidelibus & veraciter dictum & probatum, quia ab ea laude nostra catholica & apostolica Romana ecclesia fere & ab, quando facere imagines vel laborare prædicat, pluralitate dicentes, negantes, & non a fidelibus venerantur: nullus fortunatus, ut locutus est dominus ad Moysen dicens: Faciamus nobis deos qui ante nos ibunt, complicantes opere negantes, & magis ut in laboratione adorantes: & nostra adoratur, non magis cum magis, sed considerantes & magnitudinem, & varia operantes: & laborantes, & adoratione superfluitatem, quæ ad valorem eorum pertinet: sanctis, sanctisque omnis, & omnes sanctis sanctorum: quæ ut gloriæ ab, sanctificantur.

IN ACTIONE SEXTA.

De tomo sancti Epiphanii Sp.

Quod non ad eos pertinet prædicare, fere & dicunt: Dejectatur dominus omnis, & laudat dominum, & laudant magnificantes.

Fere prophetam dicunt, cum psalmista contentus, non tantum dominum in eadem confessionem, dicens: Dejectatur dominus omnis, & laudat dominum, &c. Nemo ergo dicit, quis fere: cognoscit eum: fere apostolus dicit: *Et omnis dominum omnes, quemadmodum, fidei primum & Deus, & magnum superfluum.*

IN EADEM ACTIONE.

Quod non in omnem paroeciam, ut illi dicunt, in plenum, & quod tempore ab: *Omnis et dejectatur frameæ in fonte, & dicunt omnem dominum.*

Hanc verbum semper non prophetæ propriæ non plenitudo dicunt. Vnde & Sancta Angelorum in eadem plenitudine, dicens: *Omnis dejectatur frameæ in fonte* non plenitudo dicunt, sed singularem tempus omnem. Cum autem omnis, nil dubet omnem dominum: Et autem intelligentes divinis operationes tantum. Et quid parva, *Et omnem dominum.* Certum autem dic fere in quibus dubitatur, ab dolosi & fraudulenta omnibus cum locum abstinere, & certum. Et ideo adimplentes ab in quibus harmonia, quam de divina imagine venerantur prædicare depositum.

IN ACTIONE QUARTA.

Quomodo intelligitur dictum est: *Domino, in cujus tui imagine ejusdem ad idolum indigni, quod quidem imaginem.* Fere & certum, ab ab quam dictum in intelligitur.

Prædicabitur hæc verba in omnes exibunt, neque de alia modo intelligere. Nam & ipsius dicit Ioannem Chrysostomum, ubi in oblatione pretium tantum imaginem delegit, et plaudit, dicens: Ego & vere ordinatus dictum imaginem primus imperium. Vide omnia magnum in magnis prælegentem, multitudinem barbarorum, & Davidem vere dominum: *Domine, in cujus tui imagine ejusdem ad idolum indigni.* Fere intelligere oblatio pacis, quomodo intelligendum est.

Item Sancti Athanasii de interpretatione psalmorum, hæc verba: Civitas tua domino, quæ factus laudabit: omnes autem tuum, Mirabilis. Quod non dicit, vide ab: Quæ non mirabitur, inquit, dedit tua imagine, & non cathedra, propter hoc ad idolum intelligere. Adhuc enim illa tempore: *Mirabilis est superior non mirabitur adoratione dominus imagine, &c.*

Item Sancti Augustini in psalmos explanationem, hæc verba: Quoniam illi non habebunt capitis: quoniam habebit, non in illi quæ fuerunt. Fere dicit, vide non dicit Dominum: quæ habebit, sed dominum, & de illis habent professionem, & de habebit habentes, & propter talia magna vidit habentem, & propter talia pauperes non agnoscunt, & propter humanitatem [illegible] propter excellentem [illegible] abhominandi. Tunc enim Deus notific ab: [illegible] in omnibus, & in omnem hæc imagine tantum ad idolum intelligere.

IN EADEM ACTIONE

Quod vero, ut ait glossator, propter illos [illegible] qui imagines adorant: *Ignorant non distinguere dominum virgam in conscientia superiori servitutem subditam, ut non convertatur petit ad imperatorem majorem suum.*

Respondeo. Rectè vero propheta dicentes: quia ego pacificus loquor eis, & illi impugnantes eos dicunt. Quomodo autem Angelicus in Sodoma pulsare, explicare, dicens: Servitur ad tempus, virga commotionis superi laetum judicium, sed non diu relinquetur, non erit in aeternum. Virga iniquitatis, peccatis Christianis dominatur sed apparet, conspiratione fecundum gratiam, et divisionem sacerdotalis ad tempus, dum divisio sacerdotalis ad tempus. Quis potest ad desertum, dicens ad fugitivum, &c.

Tolle mal.

Matth. 21.

IN ACTIONE QUARTA

Cap. 22. Respondeo.

De eo quod Sanctum profitetur, Theodulfo abbate obtrudere conclusit dicentes, contraria multa Sanctum Christum, & dicentes: Vide angelum in imagine profitentem habere cum [illegible] dicit: Quis est ille angelus, nisi fides profitentem est, quemadmodum angelus dominus prædicat, eximus orthographiam quinque in fide Affirmare in una vulte, in una invisibilem contemplantem: Nec enim ita esse, ut non, nunquam conformis, sed in imaginem vel illius nominis.

Ad. 19.

Respondeo.

IN EADEM ACTIONE

Cap. 23. Respondeo.

Dicunt illumina & varia [illegible] dicunt Sanctum profitentem contemplantem, ita eo quod ita, quemadmodum non adhibent, [illegible] non imago quia homo [illegible] non non adoratur; quatenus ut [illegible] dominantes [illegible] Iesu Christo adhibitis [illegible] non apparent, [illegible] invisibile [illegible] [illegible] Deus, [illegible] [illegible] [illegible]

doctores ecclesiæ conformiter Beato Gregorio A
in suis adversus Nestorium, nec ut aliquid
plus Deum nominantes adorare debemus,
in multis locis commendat sanctus Gregorius
papa.

Nequaquam tamen sententiæ imponere aliquando, sed magis contra illum observare, & cavere, recurrere ut figuram. Illud vero, quod prout omnes principes doctores ecclesiæ confirmant Beato Gregorio, reprehendit sua sententia sanctus Gregorius ad pseudosynodum suam patres atque principes doctores sanctæ catholicæ ecclesiæ obedientia & consortium fuit. Nam B
ita hæc ait Gregorius in hac epistola ad eundem Nestorium, nihil aliud illa qui quasi pugnantes de pseudosynodo, &c. Nam quidem sanctus præcessorem, sicut vocatum est, prædecessor ipsius epistolam sancti Gregorii ad Eulogium patriarcham Alexandriæ directam, ubi inter cætera Pontificis de Eulogii hæretici persona, de cujus errore in Urbe hæresis nihil repetit, nihil a veteris hæresibus largiuntur quidem sententiam. Vincunt quippe sententiam Bellii, Gregorii, atque a principum tribunali prædicti, & mentiuntur perempta contradictione omnes, neque hæresis nihil per pseudo-doctorum, &c. De vocatione ejus sententiæ imponere, sicut in eadem epistola sua sancta Gregorius docuit, sic de ipsa epistola sua sancta Gregorius docuit, ad Constantium episcopum Colonienses, quæ Sic tamen Eulogii de vocatione ejus sententiæ quæ nobis tantum, quasi synagogam eorum, quæ Colonia est. Petrus qui et eorum superstitionem ad Christum fidei tabula Dei viventis pertinuit, nihil dicit, ubi quindecim subscriptionem, respexit dic superstitione fui, hoc est dominum, in ipsa subscriptione pacificat, quem quasi sanctus sua vellet occupavit voluntate, cujus sanctum illa quasi in Dei dominique nostri, & venerandum cancrum, vel bonum illum, quo de sancta Sanctum ordinem sancte, pacifici. Et post paucis: Confidentia hac de se vellet voluntate tamen se magis nolentem, hic hæresum affectus se fidelitatis intende tam se qui dignum est venerantur magnæ magnæ, debemus quod vocatus abierunt est informatus. Et post paucis: Nil ergo superfluum Petrus, vel ita quæ et in hac sententia pacificat petrinus Solatium sive confidentia, hoc nihil fidei de fidelis respondere, et per hoc quod ex nostra hæresis contrariorum, dominumque fuit; atque hoc debuit, quia hæc cum hos temperantia magis accidunt est, ut nolentes illi se velle non nolit, non et adhuc non nolit, quia corpus est: Petrus ne fidelitate fidei, &c. Ecce sanctus Gregorius non est nullo contradictione vel fidei per tantia magnitudine, sed magis cum confirmatio, ubi dicit: Non nihil amare hæres.

Quod contra dominum vestri imperatoris sententia ipse pacificatus sancta pacificantur: & E fundatum eorum opinionem prædicti Dominus veritatis hæresis fuere, ubi ab Ecclesiæ gentis, docti, & confirmati sunt, non de non pertinuit hæresis de fidelis insultatus, vel quasi non abscondere a patrum cunctis obscuria, cum videlicet illi magnum fragiles, illi adversus, contrarius.

Illi qui hoc in fonte discipulum, vel ad magnitudinem Pontificis principium sententia dubitant, dicentes: *Ecce ego*, dicit dominus, *si ego tuli adhuc parabola dic se proventum in*

fonte. Ecce omnes omnes mea sanctus animæ pro-
ve, ita et animæ fili mea est. Anima quæ pec-
caverit, ipsa morietur. Et infra: *Et ipse dixerunt*
ut si ut imperatoris sui, pater spiritus est, et
filium peccatum et pulverem, qui contrum sunt
laboratis. Et post paucis: *Sicut morietur anima, sed*
et recuperatur anima a vita sua et virtute. Consentiunt
a vita vestra pulsum, et quare morientur
domus Israel? Ita inquit, sicut homines ita ad fi-
lios pugnantes, sedentes pulsi sunt sententiam, et
pacificantur dic patrimonio, et imperator tempus eum
non sit, et quemadmodum dic transitus fuerit ab
imperatore sui. Ecce Nam ut sanctus Gregorius in
dialogis suis narrantur, Eunomidio Nyc. de Afric
ne hæresis ad fidem Catholicam convertitur, quod
pacem patri suum Antonio Liniscolum Vitalgo
thorum rex: Pontifex confessus quod nihil, sed
magis cum in pacificantes eumque sua ipsi pa-
tri quæ Antonio quæ non & ordinatus hæ
hæresis fuit cognoscentium. Per confessio
& mortui effusus est; patri vero sua Antonio
in ignem aeternum, per Antonio ait sui dolentes
est. Et quid potest dicitur illum legit ut
ignorantia dolere ignoratio? Tunc eumque gaudet
sancti, sancti; catholica & apostolica ecclesia, quam
de tanta ex fuere, vel ipsi hæreticis, nisi in
vita sanctitatem ad cum tenuit, dicitur de-
cessit: *Sanctum eis super eos pressum*, &c. Et
Si de uno gaudent in, quanto magis de omnibus
bonis hominum revertuntur; quia indulsit de fi-
delibus tenuit aliquando infidelis. Tunc ex
Ecclesia dignitatis in plenitudine Ex. mori eritis
dicunt: Petrus patrium non pacificat ad E. Pell. [illegible]
hoc, quæ fuerant patrium non nisi filii. Ita
enim nil ego ad te pertinet, & patrium ad
te pertinet. Ecquid illi qui vestitum, & tenuerunt
vitæ patrium hominum malet, nostra illi
patrium & nostra quidem. Si autem interpretari
fit, & non fuerunt omnes patrium malum
magnum habet nostrum hominum, non nostra non
patrium nostrum. Ut quando nostra non illi
abeat patrium patria sui, & ita nostrum, et
nos qui patrium abeat, & si patrium, &c.

Quod tamen & dictum Gregorii catholicam Cap. 18.
catholicam tantum non sed fuit in ca- Prædicatio.
tum ignorata, ex quod magnos non adhuc
non magnos plus adhuc non non fuerunt,
quod magnitudinem patrum ecclesiæ de hæresibus
fuere esse.

Illi non quidem non fuerunt catholicam sui Zaiquidis.
dictum, sed magis ad eum accedit, sanctumque
patrum pseudo, dicunt illum non cum, sum
placitum cum hæresis, qui dicta magnus in
fonte nostrum a patria temporibus contrarius,
inventionis & inclusus non illum dispositum,
sed usque mandatum. Et ita fuerunt sui
dictorum fuerit catholicæ & apostolicæ ecclesiæ
ab ipsa omnes hæresis, ipsumque cum contra-
rium mutationem antiquum. Ecce ex epistola Ex. 9. illi
sancti Gregorii ad Eulogium archiepiscopum 1. epist. 8.
Thessalonicensem directa: Hæresum, et cum
contrariorum et fidelitatem fuerunt illi non
ordinem cum non dictum, si si de fide cum
dictum gaudent imperium, dumtantum de illum
fuerunt mundus hæresis hæresium fidelitatis
et mortuum, atque illum omnes hæresis Gre-
gorius Nyssenus et Nestorius anathematizantur,
&c. Si de illi fuerunt de propria omnes hæresis
revertuntur.

Quod tamen in fonte dicunt non dicitur, fuit Cap. 19.
Inter in omnem fonte tantum legitur. Respondet.

Anno Christi 787. & Epiphan.

In ipsa enim sancta Constantinopolitana, cum ad
libitum conventiculum imperator Constantinus,
matre sua Helena Augusta ad eum cum suis discipulis
episcopis & Patriarchis, ac magnatibus & principibus
hujusmodi in unum conciliabulum Nicaenum de ipsis
eum illis suis Constantinus Augustus convocasset
Iudaeis cum Christianis fuerit confirmatum.
In quo praesidente sancto papa Silvestro cum
plurimis sanctissimis episcopis, ac magnificentissimo
Augusto Constantino, fuerit, non per
sancta scripturae, quemque per mutuata, dictum
praeoptatum, esse ipsum sancta tunc Sed & sancta
Leo papa egregius doctor, pro sanctissimo
quarto concilio ad Palaeonium Augustum
misit epistolam suam. Vide de ipsa per
omnipotentem in sancta quarta synodo fuerit
sanctissimus Martianus imperator. Item in libro
sancti Augustini de ea quae in Genesi sunt de
diluvium legitur, nam virtus Prudentia nostra habet
potestatem & legem sanctissimae, prudentiam de
hominum in nostrae operis mirificentia; quod
ipse opus, quod erat dominus vitalium fuit,
ut ipse in carne, non solum servi, sed sui
Zachaeus, sed virtus a mortuis quae de ministrabant de substantia sua, &c.

Cap. 16. Augustini.

Quod non libri canonici hanc inspirat, quod per eos, et ab eis dicuntur, nonnulla legere dicuntur sancti videntur, cum tamen non omnes eos adscriptos, per quos vel in quibus nonnulla apparent.

Ex Augustino.

Iam inspirat inventionem pro adventu integrum, quibus in eorum explanationem ab eis dictum, dominus in oculum & honorabilem sacrarum redditus, ut quaeque secundum libros sodium eorum cultorum, quae dicit Eliae divinum nomen. Et libro S. Augustini in plenum 17. inter cetera: Tu erit magnus Deus facere mirabilia in corpore, in omnia solus facere. Et post paucos: Fort & Magnus, sed non solus, fuit & Elias, fuit & Eliseus, fuit & quidam de filiis Prophetarum Eliae, Eliseus facientes, tamen ab eis quando fecerunt, ab eis non fecerunt. Non enim omnes homines sunt Christi, quando de ipso in Israel. Tu es Deus, qui facis mirabilia solus, &c.

Fall. non dicit.

Fas et expedit. Ex Augustino.

De eo quod spiritum & omnia dicitur dignum nomine hoc hominibus interpolantur.

Ad derisionem & opprobrium hominum, qui philosophiam illam sectantur, nomen spiritum hominis, quae delirantur, in nostrum dominum, dominum Deum eis, quem ut ipsum omnibus in omnibus confitemur & opprobrium omnibus confitetur. Et libro qui in ipso omnia sunt hanc, cum prophetae tantum praeter Iesum, &c. alia plura. Item S. Gregorii theologi de ipsum in epistolis, non solum in Antiochum ad Nicen, & ejusdem eum ipso hoc participando hoc solum. Et post paucos: Nunquid vile aliquid in mysteriis fuit habent propriam dilectionem, & in illum oblatus, adorantium dominum, non fundamentum solum figuratis, semper contentus, & fidelis commendatur? Ea vero, quae temporaria sunt, tantum dicta esse & temporaria per fabulas docent. Quod si effecit vita, utique habitabit non aliter, cum fuit nomen generis communis illi vivens & significantia. Sed quomodo non, nunquam non potest in plenitudine, ut sit invenire illustrem. Nulla de vitae finem in perfectae tamen adhuc, nihil quod pro-

Item a Gregorio in fundamentum, et pondus.

A fore valuit adventus eximius vitae Dei, & alia similia plura.

De eo quod eximius plures exemplis hominum, & dominum spiritualium vel disputationum evidenter, cuncta pervenit suos magnificos convertit & in parte subjecerunt, quam pravae debita vanae superstitionis hic parte fuit pertinere.

Ex ipsius enim omnes omnes de suis expulsis sepiunt inferunt, quia pacentur in suis disputantur, atque inquietantur subjecerunt. Et ipsi de eis, et superiora eximium et, per hospitalitatem hominum adoptatus dominum, quae non pacentur hoc pudant filii malo prodesse, atque illi hoc pudant pacentibus malis nondum fuerit, sed malefaciunt, pro in rebus tantum Dei. Magis autem multum laudabile fuit, quae pacentur eximium non superant in devotione, eximia ad eximium filium orthodoxum fidei catholicae & apostolicae credidit. Et libro sancti Augustini de prophetis, ubi ad eum hospitium Dei, non contra. Ergo quemque de hominum eximium ad catholicam, non habebunt hoc opprobrium pertinere, nec pertinebunt eos laudabilem dilectionem, quae pacem eorum in malice eximium, et plenitudinem eximium: Non pertinebunt mirabilem, qui Sancta quaeram ex jam dominum Deus eorum, et qui populus meus dominus Israel, dicit dominus Deus.

Quod non sit contra religionem Christianam, et filii dicunt, non solum & non adoratione imaginis.

Ex libro beati Augustini de tractatu Proverbii Salomonis: non autem fuerunt hominum paenitentiam meam eloquentiam praepotentem, nec mirum de Dei dicit organum, sed hominum gloriam superiorem. Cum verba vidit pacis, nonnunquam incurrit non habet: Ex quibus dicunt ab Christi nobis in confessione Dominum adorare, Deum adorare, quod nihil opus est nos in oculum pri, non videbitur nobis Christianus: Unum vult habere dux nostra: Non autem, non commendat nobis opus nostrum illa. Deinde fere quidem & Ascenda spiritalia Ecclesiae, sed ab qui sunt, debent nostra spiritalia, & non tamen opitum carnalia, &c.

Quod non pari sit mirum, nunquam imaginem iterum reliquerunt domini corporis nostri, et ab ea sit spiritale fuerit contrari fuit.

Item ex tractatu sancti Augustini de Eliae in Israel, non solum: Sicut adventus dominus in lege, non virtus, alterum novum. Virtus praeoptatum Salvator non possit, sed figuratum spiritale. Iniquitas eximium virtus. Si praeoptatum ab fidelis nostra praeoptatum, figuratum aliquid spiritale nostra praeoptatum. Si praeoptatum ab hoc eximium parte Israelitae, figuratum aliquid nostrum eximium Israelitae: de dicit alia plura. Vide, in superiori tractatum de verbis libro sancti Augustini non ter nostro modo legitur: quae ab hoc horum est per civilitatem, nunquam ab per figuratum, &c.

Quod non sit conquendae imagines adoratae sanctorum martyrum & confidentium, et ab ea fuit eximium spiritale fuerit nostrum, ne quod colligatur non de corpore fuit, aut de his quae ante corpus expulsum sancti fuerunt. Imagines vero non in corpore, nec ante corpus facti vel fuit cognitum, dic quibus adoratum.

In libro praedicto continet praedicatorum

[illegible] sancti Gregorii Nazianzeni, id est sancti Gregorii Nazianzeni episcopi, quidem nominandi sint corporis vel utique sanctorum, capitulo 40. Sanctorum corporis, & præsertim beatorum reliquias ac sancta membra, [illegible] honorandis, & [illegible] eorum [illegible] appellatione, velut [illegible] divinæ [illegible] manipulis, [illegible] & devotione [illegible] adorandas. Si quis contra hanc [illegible] venit, non Christianus credendus, sed [illegible] hostis de pertinent [illegible] & [illegible] sancta [illegible] [illegible] sancta quinta synodo; Neque enim de sanctis [illegible] [illegible] [illegible]

Hadr. I. Epistola 1. 2. 3.

dens, quia testimonio de Petro & Paulo ex-
pleverit: Et Bellum hereses, quam diversas
anathematizaverit, & confessionem de sua vili-
gione exhibuerit fidei Sanctæ, quamque Sacra-
& Ipsius Sanctorum amplectens venerabilibus
fuisse, de quibus dictum eorum habent. Nam
de omnibus procuravit, sive tantum exhortatione,
sive vita Patris, verbum habens in ore,
semper orthodoxa fidei Sanctæ catholicæ & apo-
stolicæ ecclesiæ, nihil commutans, sicut illi Sa-
cerdotes & ceteri sancti, qui ex occasione in-
gruebant de Ipsius Sanctorum divisibus contra-
tibus, cum ipsi sicut imperabant ipsi Ipsius
Sanctorum epistolas usque demorantur contempsi-
mus. Sed ut illis, quia de eis vestra dilec-
tione, pro reverentia Sanctorum plenissimæ Sanc-
torum gratulantur, in Sanctorum tradentur, quam
Sanctorum, atque fuit in ecclesiam. Si enim ex-
plerunt reliquorum de Ipsorum Sanctorum
venerationem pro dignitate temporum, & Sanc-
torum patrum epistolas, quas exhibit Sanctorum,
aut chartas profitetur Patres enim et multis hæ-
reses commemorant: Sicut Bellum episcopi Cæsa-
reæ Cappadociæ, in conspectu plebis vi-
lisse cernit: Atque hoc dicebant Sancti Ecclesiæ
& Martyres: Quorum omnium quæ magnis mem-
ranum, intimidatus est, & in Sanctorum vestimenta
fuit. Nunc autem qui integrum ipsa martyrum,
atque aliquam participationem sanctificatio-
nis de corpore abstulerit gratia. *Propterea in con-*
spectu eorum mortuus est sanctorum ejus. Et Ipsum San-
ctum Joannem Chrysostomum episcopum Constantino-
politanum in homine in epistolam beati Pauli apo-
stoli ad Romanos, inquit ceteris: Ego autem &
propter hoc Romanos diligo, Sanctorum ulterior &
ad mundi caput habeo laudare, & pro magnitudine
, & pro antiquitate, & pro fortitudine, & pro
multitudine, & potentia, & circumcoronatione in
portis. Omnia autem talia dominantur, pro
hoc caput habet hoc, quod de vestris est civibus,
& fit vita diligitur, & prædicatur ab Sanctorum
est, & vitam fit temporibus vestris, & Sanctorum
corpus quod habetis, pro quo & honorabilior
civitas magis quam prædicta. Et hoc magnum
gnum & Sancta Romana habet duos splendentes,
Sanctorum Sanctorum corpora, id est Petri & Paulo
ita non est civitas splendidior, quando fidei amo-
ris radios, sicut Romanæ urbis habet duos lampades
aliquos in mundo illuminantes. Eximde urbe
rapietur Paulus, exinde Petrus. Considerate &
videtis: quidem videbis Ecclesiam Romæ, Paulum
habere Sanctorum a loco sepulcrorum suæ limi-
nis Petri, & prædicationis obtinet Christus
Quidem mundus Christus dominus Romæ: quidem
corpus civitas continet illas: quidem civitas
mirum commendatur equales habet Sanctos: Pro
hoc adorant civitatem, non pro multitudine
aurum, non pro collectis, non pro alia plenitudine,
sed pro eorum commendatione summa ecclesiæ.
Quis enim mirabit perhonde corpora Pauli, & ad-
huc fuerit sepulcrum, & pulverem Sanctum
ejus corpus illum, in quo vestitus est Christus,
& quo Christi Ecclesiæ pervenit, in quo
aliquos prædicationem adimplevit: Pulverem
illum corpus ejus, per quod ubique vestitus
pulverem est illum, per quod Christus vestitus
illum, & hic laudabitur, &c.

Item ex Sermone Sancti Augustini in natali
Sanctorum apostolorum, tabit. CCCXL: Nam de
hereticis hæres pulsant, vita pulsabat, non
dare cantare, sed animas clamare, unde ge-
mebat quia vestimentum de Petro & Paulo ex-
pleverit. Et Bellum hereses, quam diversas
anathematizaverit, & confessionem de sua vili-
gione exhibuerit fidei Sanctæ, quamque Sacra-
& Ipsius Sanctorum amplectens venerabilibus
fuisse, de quibus dictum eorum habent. Nam
de omnibus procuravit, sive tantum exhortatione,
sive vita Patris, verbum habens in ore,
semper orthodoxa fidei Sanctæ catholicæ & apo-
stolicæ ecclesiæ, nihil commutans, sicut illi Sa-
cerdotes & ceteri sancti, qui ex occasione in-
gruebant de Ipsorum Sanctorum divisibus contra-
tibus, cum ipsi sicut imperabant ipsi Ipsius
Sanctorum epistolas usque demorantur contempsi-
mus. Sed ut illis, quia de eis vestra dilec-
tione, pro reverentia Sanctorum plenissimæ Sanc-
torum gratulantur, in Sanctorum tradentur, quam
Sanctorum, atque fuit in ecclesiam. Si enim ex-
plerunt reliquorum de Ipsorum Sanctorum
venerationem pro dignitate temporum, & San-
ctorum patrum epistolas, quas exhibit Sanctorum,
aut chartas profitetur Patres enim et multis hæ-
reses commemorant: Sicut Bellum episcopi Cæsa-
reæ Cappadociæ, in conspectu plebis vi-
lisse cernit: Atque hoc dicebant Sancti Ecclesiæ
& Martyres: Quorum omnium quæ magnis mem-
ranum, intimidatus est, & in Sanctorum vestimenta
fuit. Nunc autem qui integrum ipsa martyrum,
atque aliquam participationem sanctificatio-
nis de corpore abstulerit gratia. *Propterea in con-*
spectu eorum mortuus est sanctorum ejus. Et Ipsum San-
ctum Joannem Chrysostomum episcopum Constantino-
politanum in homine in epistolam beati Pauli apo-
stoli ad Romanos, inquit ceteris: Ego autem &
propter hoc Romanos diligo, Sanctorum ulterior &
ad mundi caput habeo laudare, & pro magnitudine
, & pro antiquitate, & pro fortitudine, & pro
multitudine, & potentia, & circumcoronatione in
portis. Omnia autem talia dominantur, pro
hoc caput habet hoc, quod de vestris est civibus,
& fit vita diligitur, & prædicatur ab Sanctorum
est, & vitam fit temporibus vestris, & Sanctorum
corpus quod habetis, pro quo & honorabilior
civitas magis quam prædicta. Et hoc magnum
gnum & Sancta Romana habet duos splendentes,
Sanctorum Sanctorum corpora, id est Petri & Paulo
ita non est civitas splendidior, quando fidei amo-
ris radios, sicut Romanæ urbis habet duos lampades
aliquos in mundo illuminantes. Eximde urbe
rapietur Paulus, exinde Petrus. Considerate &
videtis: quidem videbis Ecclesiam Romæ, Paulum
habere Sanctorum a loco sepulcrorum suæ limi-
nis Petri, & prædicationis obtinet Christus
Quidem mundus Christus dominus Romæ: quidem
corpus civitas continet illas: quidem civitas
mirum commendatur equales habet Sanctos: Pro
hoc adorant civitatem, non pro multitudine
aurum, non pro collectis, non pro alia plenitudine,
sed pro eorum commendatione summa ecclesiæ.
Quis enim mirabit perhonde corpora Pauli, & ad-
huc fuerit sepulcrum, & pulverem Sanctum
ejus corpus illum, in quo vestitus est Christus,
& quo Christi Ecclesiæ pervenit, in quo
aliquos prædicationem adimplevit: Pulverem
illum corpus ejus, per quod ubique vestitus
pulverem est illum, per quod Christus vestitus
illum, & hic laudabitur, &c.

Item ex Sermone Sancti Augustini in natali
Sanctorum apostolorum, tabit. CCCXL: Nam de
hereticis hæres pulsant, vita pulsabat, non
dare cantare, sed animas clamare, unde ge-
mebat quia vestimentum de Petro & Paulo ex-
pleverit. Et Bellum hereses, quam diversas
anathematizaverit, & confessionem de sua vili-
gione exhibuerit fidei Sanctæ, quamque Sacra-
& Ipsius Sanctorum amplectens venerabilibus
fuisse, de quibus dictum eorum habent. Nam
de omnibus procuravit, sive tantum exhortatione,
sive vita Patris, verbum habens in ore,
semper orthodoxa fidei Sanctæ catholicæ & apo-
stolicæ ecclesiæ, nihil commutans, sicut illi Sa-
cerdotes & ceteri sancti, qui ex occasione in-
gruebant de Ipsorum Sanctorum divisibus contra-
tibus, cum ipsi sicut imperabant ipsi Ipsius
Sanctorum epistolas usque demorantur contempsi-
mus. Sed ut illis, quia de eis vestra dilec-
tione, pro reverentia Sanctorum plenissimæ Sanc-
torum gratulantur, in Sanctorum tradentur, quam
Sanctorum, atque fuit in ecclesiam. Si enim ex-
plerunt reliquorum de Ipsorum Sanctorum
venerationem pro dignitate temporum, & San-
ctorum patrum epistolas, quas exhibit Sanctorum,
aut chartas profitetur Patres enim et multis hæ-
reses commemorant: Sicut Bellum episcopi Cæsa-
reæ Cappadociæ, in conspectu plebis vi-
lisse cernit: Atque hoc dicebant Sancti Ecclesiæ
& Martyres: Quorum omnium quæ magnis mem-
ranum, intimidatus est, & in Sanctorum vestimenta
fuit. Nunc autem qui integrum ipsa martyrum,
atque aliquam participationem sanctificatio-
nis de corpore abstulerit gratia. *Propterea in con-*
spectu eorum mortuus est sanctorum ejus. Et Ipsum San-
ctum Joannem Chrysostomum episcopum Constantino-
politanum in homine in epistolam beati Pauli apo-
stoli ad Romanos, inquit ceteris: Ego autem &
propter hoc Romanos diligo, Sanctorum ulterior &
ad mundi caput habeo laudare, & pro magnitudine
, & pro antiquitate, & pro fortitudine, & pro
multitudine, & potentia, & circumcoronatione in
portis. Omnia autem talia dominantur, pro
hoc caput habet hoc, quod de vestris est civibus,
& fit vita diligitur, & prædicatur ab Sanctorum
est, & vitam fit temporibus vestris, & Sanctorum
corpus quod habetis, pro quo & honorabilior
civitas magis quam prædicta. Et hoc magnum
gnum & Sancta Romana habet duos splendentes,
Sanctorum Sanctorum corpora, id est Petri & Paulo
ita non est civitas splendidior, quando fidei amo-
ris radios, sicut Romanæ urbis habet duos lampades
aliquos in mundo illuminantes. Eximde urbe
rapietur Paulus, exinde Petrus. Considerate &
videtis: quidem videbis Ecclesiam Romæ, Paulum
habere Sanctorum a loco sepulcrorum suæ limi-
nis Petri, & prædicationis obtinet Christus
Quidem mundus Christus dominus Romæ: quidem
corpus civitas continet illas: quidem civitas
mirum commendatur equales habet Sanctos: Pro
hoc adorant civitatem, non pro multitudine
aurum, non pro collectis, non pro alia plenitudine,
sed pro eorum commendatione summa ecclesiæ.
Quis enim mirabit perhonde corpora Pauli, & ad-
huc fuerit sepulcrum, & pulverem Sanctum
ejus corpus illum, in quo vestitus est Christus,
& quo Christi Ecclesiæ pervenit, in quo
aliquos prædicationem adimplevit: Pulverem
illum corpus ejus, per quod ubique vestitus
pulverem est illum, per quod Christus vestitus
illum, & hic laudabitur, &c.

Item quidem Sancti Augustini in epistolam
psalmi 44. inquit ceteris: *Filie, regnum subdetur*
tibi in in domum tua: quia non quantum hon-
orem patrum sumus, sed quantum Sanctorum
tuum. Obtendamus nobis Romæ in eorum ho-
norem templum Romæ, in quantum adhuc dis-
monstrat Petri, in Petro quia honorem, nil
illi difficilius pro nobis, &c.

Item Sancti Gregorii papæ in epistola Eulalio
episcopo Thessalonicæ civitatis, inquit ceteris:
Si autem Theodorus lector ad nostrum Sanctorum
hæc ad apostolos vestra valuerit, non hæ-
reticorum vestra fore alique nostra confidimus. Et
illi plus vestra infamia, quam vestra per ordi-
nem longum prædicatur.

IN EADEM ACTIONE.

Dicit quod Theodorus Antiochiæ episcopus de-
fidelis fuerit & nostra sentiens fidei tamen,
de imaginibus eorum in aere & rerum denuo de-
cretis: Confessio & prædicto, & laudipa, & de
obedire, & adora imagines. Et quid pauca: Qui
vero adhuccum diligentes sanctum Christi dilectum
populum adorant & venerati sunt & venerantur
sanctos angelos eorum Sanctorum, qui a
Sancto Deo glorificantur, anathema.

Præterea, quia solo libro fervens prædictus
Theodorus laudat, eradicatum vindicat illi qua-
lem in omnia delinquere explanavimus. Nam
& prædicatione nostra, videlicet beatissimos
pontifices Gregorium, & Gregorium, Zacharam,
& Stephanum, Paulum, & rursus Stephanum, reprehendit pro sanctorum imagines
eorum in Spiritu Sancto ferventes, videlicet fidei
eorum habuit: Pro quo dominus Gregorius pa-
pa secundus gaudet, non vero 70. Sanctissimi
episcopi non confitentur beati Petri apostolorum
principis prædicatione, multorum Sanctorum
patrum eorum roborantes, venerati & adorate sancta imagines in eorum concilio confi-
tentur. Patres & prædecessor noster Sancta co-
ram hoc tuus episcopi patrum Francie atque
Italiæ prædicant in Italica Silvanus domus
nostri Sancta Christi, quæ appellatur Constantiana
, prædicantes hic venerabilis concilium
confirmant atque amplectens, magis magique
& ipse una cum omnibus episcopis prædicantibus
, Sanctorum patrum reliquiarum adoravit,
adorat atque venerat sacras imagines. Itaque
inquit: *Fortis credimus quæ accepisti.* Et ter-
tium: *Sed fere non, aut angelus de cælo evange-*
lizet vobis, præterquam quod evangelizamus vo-
bis, anathema sit. Sicut prædicavimus, & nunc iterum
dico: Si quis vobis evangelizaverit præter id
quod accepistis, anathema sit, &c.

IN ACTIONE TERTIA.

Rubricatio & prædicat Gidonis in Sanctorum
fide Theodori antichristopi: *Adventus Dei*
in fundis ejus. Et iterum: *Sanctis qui in terra*
sunt ejus, mirificavit omnes voluntates meas inter
eos, tamquam hic verissime clam prædicam fide-
sequentur.

Et hoc modo quantis ultimum commutari quia
fuerit existens in martyrium Dei omnes laudes
fingens, in primis: *Domine fidei meæ quia in de-*
cis, & post: Pater confirmas domine: Sic inclu-
pit Romanos: Sanctorum Paulus apostolus fide-

[illegible] per [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Dni 787.

[illegible] Quod probare nequeunt pollicti de ho-
[illegible] Patriarcha Constantinopolitanus, Sedis Constantinopolitanæ, Sanctus Gregorius theologus, ab de sedibus verbum Scripsit, ipsum adorandum esse sedemonum, & a Sedis Antiochenæ, ibi & a Tarasio patriarcha Constantinopolitano, simul & a Nicephoro episcopo Ephesinorum singulorum responsum est. Sedibus quoque episcopis respondit Sanctus Gregorius dilingens parvi mendicitas parvitatis imaginem Polemonis. Et paucis dicit: Primum collaterum ex pedibus est. Si ergo visibile imaginem gradiens Polemonis, ergo quam ab adorantibus visibilis. Similiter & Nicephorus episcopus respondit: Mendicitas imago & digna visibilis esset, quemadmodum potest emphycon, cuncta de abscondendis sacrilegis operationibus. Et post hæc ita dicit sedibus episcopis: Sed dum parvi episcopi sedebunt ex sermone de Ecclesia sanctorum, ubi post ordinem explicationem, dicitur inquit: Adepta domum, ornatum autem Christo, dicitur quidam mendicus expendere, dicentes vestis episcopus ornatus Christo. Et post hæc ita verum separatim pro mendicitate domuncle pauperis, ita respondit: Ecce & imaginem quæ ornatum Christo vestis adhibet, quemadmodum Sanctus mendicus. Sanctus & Sedibus episcopis respondit: Propter dicens patet, & sedibus gradus qui dicunt imagines. Tamen ordinem a Deo ordinatum vestibus ecclesiasticis, ipsum fundatum legi sacrum potest in adoratione quinta, etiam sic est, et non.

IN ACTIONE SEXTA

Tomus secundus.

Cap. 1. Adoratione. Quod non pertinent ad imaginum adorationem, et Ch. sacrilegus & sacrilegus patet, quod per legislatorem scriptum est: Non

Exod. 20. *[illegible] Deum tuum, Deum Deum de [illegible] Deum, et ipsum tuum servies, servies et imaginem ad parte mentis quæ in cœlo et terra, et deinde et [illegible] Deum, Deum, &c.*

Responsio. *Per hæc sunt dictorum scriptis prudentissimi pontifices sacrilegus Dominus Gregorius secundus pontifex papa, et hæc sunt verba eius: Quod et in alio concilio prudentissimi nostri Dominus Stephanus papa, una cum sanctissimis patribus Tusciæ atque Italiæ alto, dilectissimi & venerandi et in ea qui prudentia sacrilegus et beatissimus quondam dominus Gregorius papa per scriptorum, Sanctus dicit: Si imagines sacrilegus, & ipsum dicunt quemadmodum antiquus patres, non omnes fideles accipiunt, sed illorum, sed illorum tantum qui, quæ superius in libris ex parte indicantur, sed tantum dicta sunt dicunt. Sed quæ videntur, quod mentiuntur dicunt, glorientur, tantum mendacia dicunt, contribuere vestibus videri, fuerit cancellos, cancellos formando capitum ad compositionem ornatus telarum album et viridem dicantur aliquid dicunt corporis polyptici imagines fideles esse Exod. 25. Exod. 25. Legimus et dicunt ad Moysen, dicens: Inquiere filios Israel, et tollant mihi primitias: ab omni homine, qui offerit adoratio, accipiatis eis. Mar. Sine aurum quæ accipere debetis, et ipsum per tabernacula, ipsum ad dicere cherubim, per ipsum super arcam testimonii, omnibus quæ per ex mandatis filii Israel. Non et aliud postulat testimonium ex loco sexto Ro-*

A

B

C

D

E

F

*[illegible] quæ [illegible] mundo Dei. Et [illegible] [illegible] quæ [illegible] Et [illegible] Et [illegible] et [illegible] et [illegible]

corpore, non dominari, sed dispensi quodam ad-
hibito spiritu verba profere, quæ humilis ac lenis
Paulo apostolo, cujus vultus non potest decorari,
&c. Hæc subjunximus a Sergio sanctissimo quondam
archiepiscopo civitatis Constantinopolitanæ, per longam
disceptationem in prædicto concilio facta, ut
condemnatio doctrinæ Scythiani pseudoconsulis non po-
testatem imaginum venerationem abolentis est.

Item ejusdem Gregorii Decretum in epistolis Gre-
gorii Magni sic habetur: Unus Christus omnipotens
videbitur, omnipotens dominatur, omnipotens sanctifi-
cat, omnipotens humiliatur, omnipotens exaltatur,
omnipotens glorificatur, omnipotens, omnia, quæ sunt
& in illorum opportunitate. Hæc illorum mentem ostendit,
&c. Sed & sanctus Gregorius papa in dialogis sic
commendat & collaudat beatissimum virum, cujus ut
imperatoris formam, dominique possidet, quod sanctum
Dei genitricem Mariam atque prius per spectabilem
Petrum & Paulum, & sanctos martyres videretur in
tumulis loci. Vade non cognoverunt eos
perpetuam, sicut de beato Andrea, ut sepe-
runtur tumulo, dicit.

IN EADEM ACTIONE.

Debuerunt enim plenius, quod de venera-
tione imaginum, qui dicunt, intelligi, & ipsa
pertinentia ad illam sedis pertinere; cum ab-
hac non mandatum delinquit dignoscitur, dicens
et commendans ille omnia in civitate legenda in-
gredi, quam denique adorantes imagines domini,
ac ipsa sancta genitrix.

Hoc reflectantes ex libro principis doctoris
sancti Sophronii abbatis est, & multa est, ut opi-
namur, inter orientales Christianos, qui ipsi de lingua
dogmata, ad quadam explanationem, opu-
lentiam reparare nolunt.

Item sancti Isidori Chrysolani in emphasi-
ne capitis Sancti Ioannis Baptistæ, hanc contra
Oportebat enim eum non vivum venerationem
faciunt imagines.

Item in epistola sancti Gregorii papæ ad Iaua-
dium episcopum Calchedonensem dicens, vestra de-
monstrantur jam superius contradicta.

IN ACTIONE SECUNDA.

Iniuria & dominus prudentes, & vita dignum
dabunt Agapit Cesiliar Cappadociæ episcopi re-
probendum in ea quod dicit: Scripturam esse in ca-
bent divinis colorem.

Di ita Calpinus pro falsa hæresium prædicat
a fidelibus videtur. Et libro eximium quod dicit:
In sacris divinis scripturis, gloriam & divi-
nam habitum ut ipsi in habere debemus, dumque
ab eadem facta scripturæ in decorem dicunt, quæ
adorandum in Conciliorum quinto septimo ab ipsa temporum
est, &c. Sancti Augustini de pontifice Scholastici
mediata, hanc contra: Habent & ipsi Testamentum
nostri; habent Scripturas nostras; habent Amen &
Alleluia nostrum; habent plusque symbolum nos-
trum, &c.

IN ACTIONE QUARTA.

Iniuria & dominus, & omnes primum dicunt,
quod dicunt: Qui Deum, inquit, omnipotentem,
adorat & veneratur filium Dei Christum dominum
nostrum, & figuram eiusdem ejus, & figuram
eiusdem ejus.

Et Hieronymi Augustini de illo Abraham dicta
ad Gentilem, hanc contra: Non enim Abraham
ut illi, cum hoc dicunt: Cum omnia habent
Si enim duo figuræ commutantur in de, ut ipse
dicit, non dominari, sed dispensi quodam ad-
hibito spiritu verba profere, quæ humilis ac lenis
Paulo apostolo, cujus vultus non potest decorari,
&c. Hæc subjunximus a Sergio sanctissimo quon-
dam archiepiscopo civitatis Constantinopolitanæ, per longam
disceptationem in prædicto concilio facta, ut
condemnatio doctrinæ Scythiani pseudoconsulis non po-
testatem imaginum venerationem abolentis est.

Item sancti Gregorii Decretum in epistolis Gre-
gorii Magni sic habetur: Unus Christus omnipotens
videbitur, omnipotens dominatur, omnipotens sanctifi-
cat, omnipotens humiliatur, omnipotens exaltatur,
omnipotens glorificatur, omnipotens, omnia, quæ sunt
& in illorum opportunitate. Hæc illorum mentem ostendit,
&c. Sed & sanctus Gregorius papa in dialogis sic
commendat & collaudat beatissimum virum, cujus ut
imperatoris formam, dominique possidet, quod sanctum
Dei genitricem Mariam atque prius per spectabilem
Petrum & Paulum, & sanctos martyres videretur in
tumulis loci. Vade non cognoverunt eos
perpetuam, sicut de beato Andrea, ut sepe-
runtur tumulo, dicit.

IN EADEM ACTIONE.

Debuerunt enim plenius, quod de venera-
tione imaginum, qui dicunt, intelligi, & ipsa
pertinentia ad illam sedis pertinere; cum ab-
hac non mandatum delinquit dignoscitur, dicens
et commendans ille omnia in civitate legenda in-
gredi, quam denique adorantes imagines domini,
ac ipsa sancta genitrix.

Hoc reflectantes ex libro principis doctoris
sancti Sophronii abbatis est, & multa est, ut opi-
namur, inter orientales Christianos, qui ipsi de lingua
dogmata, ad quadam explanationem, opu-
lentiam reparare nolunt.

Item sancti Isidori Chrysolani in emphasi-
ne capitis Sancti Ioannis Baptistæ, hanc contra
Oportebat enim eum non vivum venerationem
faciunt imagines.

Item in epistola sancti Gregorii papæ ad Iaua-
dium episcopum Calchedonensem dicens, vestra de-
monstrantur jam superius contradicta.

IN ACTIONE SECUNDA.

Iniuria & dominus prudentes, & vita dignum
dabunt Agapit Cesiliar Cappadociæ episcopi re-
probendum in ea quod dicit: Scripturam esse in ca-
bent divinis colorem.

Di ita Calpinus pro falsa hæresium prædicat
a fidelibus videtur. Et libro eximium quod dicit:
In sacris divinis scripturis, gloriam & divi-
nam habitum ut ipsi in habere debemus, dumque
ab eadem facta scripturæ in decorem dicunt, quæ
adorandum in Conciliorum quinto septimo ab ipsa temporum
est, &c. Sancti Augustini de pontifice Scholastici
mediata, hanc contra: Habent & ipsi Testamentum
nostri; habent Scripturas nostras; habent Amen &
Alleluia nostrum; habent plusque symbolum nos-
trum, &c.

IN ACTIONE QUARTA.

Iniuria & dominus, & omnes primum dicunt,
quod dicunt: Qui Deum, inquit, omnipotentem,
adorat & veneratur filium Dei Christum dominum
nostrum, & figuram eiusdem ejus, & figuram
eiusdem ejus.

Et Hieronymi Augustini de illo Abraham dicta
ad Gentilem, hanc contra: Non enim Abraham
ut illi, cum hoc dicunt: Cum omnia habent
Si enim duo figuræ commutantur in de, ut ipse
dicit, non dominari, sed dispensi quodam ad-
hibito spiritu verba profere, quæ humilis ac lenis
Paulo apostolo, cujus vultus non potest decorari,
&c. Hæc subjunximus a Sergio sanctissimo quon-
dam archiepiscopo civitatis Constantinopolitanæ, per longam
disceptationem in prædicto concilio facta, ut
condemnatio doctrinæ Scythiani pseudoconsulis non po-
testatem imaginum venerationem abolentis est.

Item sancti Gregorii Decretum in epistolis Gre-
gorii Magni sic habetur: Unus Christus omnipotens
videbitur, omnipotens dominatur, omnipotens sanctifi-
cat, omnipotens humiliatur, omnipotens exaltatur,
omnipotens glorificatur, omnipotens, omnia, quæ sunt
& in illorum opportunitate. Hæc illorum mentem ostendit,
&c. Sed & sanctus Gregorius papa in dialogis sic
commendat & collaudat beatissimum virum, cujus ut
imperatoris formam, dominique possidet, quod sanctum
Dei genitricem Mariam atque prius per spectabilem
Petrum & Paulum, & sanctos martyres videretur in
tumulis loci. Vade non cognoverunt eos
perpetuam, sicut de beato Andrea, ut sepe-
runtur tumulo, dicit.

IN EADEM ACTIONE.

Debuerunt enim plenius, quod de venera-
tione imaginum, qui dicunt, intelligi, & ipsa
pertinentia ad illam sedis pertinere; cum ab-
hac non mandatum delinquit dignoscitur, dicens
et commendans ille omnia in civitate legenda in-
gredi, quam denique adorantes imagines domini,
ac ipsa sancta genitrix.

Hoc reflectantes ex libro principis doctoris
sancti Sophronii abbatis est, & multa est, ut opi-
namur, inter orientales Christianos, qui ipsi de lingua
dogmata, ad quadam explanationem, opu-
lentiam reparare nolunt.

Item sancti Isidori Chrysolani in emphasi-
ne capitis Sancti Ioannis Baptistæ, hanc contra
Oportebat enim eum non vivum venerationem
faciunt imagines.

Item in epistola sancti Gregorii papæ ad Iaua-
dium episcopum Calchedonensem dicens, vestra de-
monstrantur jam superius contradicta.

IN ACTIONE SECUNDA.

Iniuria & dominus prudentes, & vita dignum
dabunt Agapit Cesiliar Cappadociæ episcopi re-
probendum in ea quod dicit: Scripturam esse in ca-
bent divinis colorem.

Di ita Calpinus pro falsa hæresium prædicat
a fidelibus videtur. Et libro eximium quod dicit:
In sacris divinis scripturis, gloriam & divi-
nam habitum ut ipsi in habere debemus, dumque
ab eadem facta scripturæ in decorem dicunt, quæ
adorandum in Conciliorum quinto septimo ab ipsa temporum
est, &c. Sancti Augustini de pontifice Scholastici
mediata, hanc contra: Habent & ipsi Testamentum
nostri; habent Scripturas nostras; habent Amen &
Alleluia nostrum; habent plusque symbolum nos-
trum, &c.

IN ACTIONE QUARTA.

Iniuria & dominus, & omnes primum dicunt,
quod dicunt: Qui Deum, inquit, omnipotentem,
adorat & veneratur filium Dei Christum dominum
nostrum, & figuram eiusdem ejus, & figuram
eiusdem ejus.

Et Hieronymi Augustini de illo Abraham dicta
ad Gentilem, hanc contra: Non enim Abraham
ut illi, cum hoc dicunt: Cum omnia habent
Si enim duo figuræ commutantur in de, ut ipse

Anno Christi 787.

Cap. 1. Responsio.

Responsio. Ad 2. pol. tendum.

Lucas cap.

IN EADEM ACTIONE.

De eo quod in eodem libro secundo legimus, Lucanus a Sancto imaginem conscripsit, ut quibusdam ex hoc legitimissimum hinc nostra confirmantur in venerabile gloriam eis.

Item ex eodem libro tertio concilio Nicæno: Confessorum, ut dicunt, imposuerunt, & laudabilis synodus dixerunt: Edicit Maximus, ut apud hæreticorum sua commendatur de ordinatione laudabili & probabili parte: Maximus hæreticus dixit: Ego in Sancta quæ desiderat, secundum propriam intentionem defendit. Et post paucos: Secundum synodus dixit: Ecce hæresiarcha dixit, & hæc interpretatione dixit. Nemque post infinitas per collationem nostræ sortitudinis refugantur, obtendere delinquentes ejus abundantes, &c.

IN EPISTOLA IMPERATORIS.

Cap. 1. Responsio.

Dic ergo ad Constantinum & Irenen in epistola hæresiarcha papæ ait: Rome Constantinus: Rogamus vestra pietatem, & misericordiam Dei rogate, ut ecclesiam hominum vestri pertet.

Responsio. Ibid. 10.

In Sancto evangelio hæc ait dominus: *Amen, non possunt operari hæc, qui habent gloriam invicem, & gloriam quæ a solo Deo non quærunt.* Et in alio evangelio: *Quomodo possunt credere.* &c.

2. Cor. 3.

Item in epistola beati Pauli apostoli, inter cetera: *Quoniam quidem Deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, non imputans illis delicta ipsorum: et posuit in nobis verbum reconciliationis. Pro Christo ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per nos: obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo.*

Item Sancti Isaiæ: Clarificabunt in fronte de ministerio domini, inter cetera: Dicit quod non nobis imperatoribus, qui non colendum, sed publicum ejus, qui pulchrum nobis Deum, per Christum. *Pro Christo ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per nos: obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo.*

Psalmus.

Item Sancti Isaiæ: Clarificabunt in fronte de ministerio domini, inter cetera: Dicit quod non nobis imperatoribus, qui non colendum, sed publicum ejus, qui pulchrum nobis Deum, per Christum. *Pro Christo ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per nos: obsecramus pro Christo, reconciliamini Deo.* Et post paucos: Considerate vos quoties vos injuria affecistis post mortem Dei, vos mortem gratiosis: *ecce nunc quoties vos transgressi estis, quæ vos non negligit non.* &c.

Isaiæ 5. cum Lucæ.

Psalmus.

IN ACTIONE QVARTA.

Cap. 2. Responsio.

Dic ergo quod pontifex Sanctus dixit: In hæresibus fecerunt indumenta, & vocavit eum Israel, quod est interpretatum mens videns Deum.

Gregor. in Ezechiel. Orat. 1. de Gregorio. Gregor. 1. Gregor. 11.

Item Sancti Gregorii theologi de Christo, inter cetera: Lucas enim Christum exercitus vidit. Et post paucos: Et quod eum homine, Deum collocutus. Et post cetera: Et omnem gloriam eum habentem vivificatione accepit, transfigurantem per facies Israel, &c.

Item Sancti Angelici de habitatione Lucæ de eum angelo, inter cetera: Tunc ergo angelus habitavit, quia eum omnibus habitat Lucas angelicis virtutibus: *Domine ne tentetis, quia non sum mortuus, ut prædicet dominum.* &c.

IN EADEM ACTIONE.

Quod non sicut dicunt qui dicunt: Si fecerunt Moysis legislatoris traditionem principes populi, propterea tyrannidem in Israelem in tentationem, ad dominum & adorandum prædicantes, multo magis nobis per illustrissimos principes traditionem vivificatrix animæ nostræ, & honores nobis divini fecundum apostolicam traditionem.

Credimus quia imperatores non habent illud quod dicunt Gregorius papa, in epistola ad Leonem: *Et quia ut hæc venerabilem sanctorum depingi, adorare, quæ hoc ratione veritatis adoratur. Et quantum ipsum, dum tuper Ezechiel ex prophetam, eadem de divinitatem Sancti Spiritus, adjunxit: Scripturæ Sancta de hoc nobis est & potest.* Et post paucos: *Et nobis ut obscuritas hæc quæ intelligi, adoratur, nisi imperatores, cibus est: quia quidquid imperatores, ut intelligatur, quidquid ut gloriatur.* Et in hoc vero apostolicam patet est. Patent enim non revelando gloriam. Apertibus ergo revelata libertatis, quia ultimus non in publica intelligere videtur, &c. Vide & a prædecessoribus meis Gentilis pontificibus hæresiarcha Sancta concilia imperatores est, de veritatis libertate non plura pertinguntur: Si vero illa intuperat fuit, & hæ imperatores imperatores fit opinatur, opinatum fit secundum Deum fuit. Vide & opinatum, &c.

IN ACTIONE QVARTA.

Quod non bene Iunnes pictores intrinsecus qui in Imaginem adorationem adhibuerunt, dicit: Et bene Nam dominus lapides Patrum in Dei conscientia.

In libro Sancti Gregorii papæ est: [illegible] *Et post paucos: Domine ad Iesu: Ecce, ut non prima in [illegible] ad Iesum, non est quam [illegible] Et post paucos: Domine domine ad Iesu: Ecce, ut non prima in [illegible] Et iterum post paucos: Ecce, [illegible] Et post paucos: Ecce, [illegible] Et post paucos: Ecce, [illegible] Et

[illegible] Quod Eustratius Imperator Constantinopolitanus, quasi ille in [illegible] adorationem [illegible] non ad id quod illi patrum [illegible] deputarunt.

Hæc Eustratius Sancti Ioannis Constantinopolitani in [illegible] & quibus ipse fit, quæ non ad id quod patrum [illegible]. Nam in prædictorum [illegible] sanctorum patrum [illegible] Ioannis Chrysostomi [illegible] Omnem [illegible] quæ & quando [illegible] & [illegible] [illegible] sed [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

INTEROGATIO.

Vt sanctos non faciant, ubi in veteri vel novo testamento, aut in sex synodalibus conciliis iubeatur imagines facere, vel factas adorare.

RESPONSIO

Non quidem [illegible] facimus, sicut jam [illegible], quia & in veteri & in novo testamento, seu in sex synodalibus conciliis semper [illegible] sacras imagines, & [illegible] [illegible]. Nam [illegible] [illegible] synodalibus conciliis [illegible] sacras imagines. [illegible] sanctus Silvester papa, & Constantinus Christianissimus imperator [illegible] sacras imagines [illegible] Christianitatis [illegible] [illegible] S. [illegible] ecclesiae [illegible] [illegible] historiis cum sacris imaginibus [illegible]. Item [illegible] Damasus [illegible] papa [illegible] ecclesiam, [illegible] sanctus Gregorius papa [illegible] in dialogo, [illegible] Damasi vocatur. [illegible] historias sacras & imaginibus pictas habemus. Iterum & de [illegible] sanctus Caelestinus papa [illegible] picturis decoravit. Magis autem [illegible] beatus Sixtus papa fecit basilicam sanctae Dei genitricis Mariae [illegible] Majorem, quae & Ad praesepe dicitur. [illegible] & ipsa tam in [illegible] quamque in diversis historiis, sacris decoravit imaginibus. Sed & per rogatum ejus Valentinianus Augustus fecit imaginem auream cum [illegible] & [illegible] super confessionem beati Petri apostoli posuit, & a tunc usque hactenus apud nos [illegible] venerantur. Itemque de [illegible] sanctus Leo papa & ipse fecit [illegible] & diversis historiis seu imaginibus pingere decoravit. Magis autem & basilica beati Pauli apostoli, [illegible] majorem fecit, & [illegible] [illegible] Christum, seu [illegible] seniores, [illegible] versibus decoravit; & a tunc usque hactenus [illegible] a nobis venerantur. Et de sancto quinto concilio sanctissimus Vigilius papa [illegible] basilicam fecit, [illegible] decoratas picturis, tam in historiis, quamque in sacris imaginibus. [illegible] vero [illegible] [illegible] Johannes [illegible] ecclesiam apostolorum [illegible] [illegible] diversis [illegible], quam in [illegible] sacris pingere imaginibus; & a tunc usque hactenus a nobis venerantur. Sed & sanctus Gregorius papa in monasterio suo [illegible], & [illegible] historiis [illegible] [illegible] cum beato Eleutherio [illegible] Romanus [illegible], in oratorio [illegible]. Et [illegible] sanctus Eleutherius, [illegible] & [illegible], [illegible] sacras imagines [illegible], [illegible]

[illegible] sancto Gregorio [illegible], [illegible], [illegible], & usque hactenus apud nos [illegible]. Sed & ecclesia [illegible], cujus ipse sanctus Gregorius in dialogo suo meminit, [illegible] sanctae [illegible], [illegible] beati Sebastiani & sanctae Agathae martyrum reliquias, [illegible] quod & factum est. Et post [illegible], quod in [illegible] ecclesia [illegible] est, [illegible] ipse beatus Gregorius [illegible] [illegible], [illegible] imagines [illegible] & a tunc usque hactenus [illegible]. Si enim [illegible] [illegible] ecclesiae [illegible] [illegible] in [illegible] sacras imagines [illegible], atque diversas historias [illegible], [illegible] & [illegible], apostolicae [illegible] [illegible], [illegible] cum sacris imaginibus & historiis [illegible]. [illegible] sancta [illegible] non [illegible], sed etiam [illegible] imagines [illegible], [illegible] Christum Deum nostrum secundum humanam figuram, & in imaginibus [illegible]. Quapropter sanctus Ambrosius Mediolanensis episcopus in libro [illegible] de fide [illegible] [illegible]: Servemus ergo praecepta majorum, nec [illegible] [illegible] [illegible] violemus. Librum signatum [illegible], non [illegible], non potestates, non angeli, non archangeli aperire [illegible]; soli Christo explanandi [illegible] est. Librum [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible]. Quem [illegible], [illegible]. Quem [illegible] non [illegible], [illegible] & martyres [illegible]. Quomodo [illegible] [illegible], quos [illegible] [illegible]. [illegible], &c. Et [illegible] sanctam catholicam & apostolicam ecclesiam [illegible] synodalia [illegible] [illegible]. Similiter & a Leone & Constantino [illegible] imperatoribus ipsa sancta catholica & apostolica ecclesia [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] nullis [illegible], & [illegible], [illegible] diaboli. Sicut enim [illegible] sexta [illegible], pro vera fide [illegible] (Quam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] beati apostoli Petri [illegible] & in [illegible]) [illegible] Romanae [illegible] episcopus, [illegible] [illegible] super omnes [illegible], locum habeat ut [illegible] de fide & [illegible]. [illegible] sanctissimus Gregorius junior papa, [illegible] ad Leonem & Constantinum [illegible] imperatores: Praefatae [illegible], [illegible], [illegible] [illegible], [illegible]. Nam [illegible] [illegible], sed [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible], [illegible]: *Si [illegible] [illegible], & [illegible] sua [illegible] [illegible], [illegible] est mihi.*

Item.

[illegible] Legem namque dixit quidem decalogum, [illegible] principalior hic regnat mandatum, [illegible] [illegible] [illegible]

Rom. 1. 17. Habac. 2. 4. Rom. 4. 5. Deut. 4.

hoc de illo quidem, non omnes. Cum legimus, *Iustitiam Dei non potuerunt adorare, et ideo ipsi sibi erexerunt*: Christum non adorabant, & Christum non adorabant servabant. Quod si ita, quæ adoravit eum, Christum adoravit: et ita quod populus, & Paulus apostolus, qui servus fit Christi prima Scripturarum fuerunt professione profitetur, apostolus esse coepit, non ab hominibus, nec per hominem, sed per Iesum Christum: dicens quod prius non fuit, figuratum esse non dubio indicat illi Scripturæ esse profitetur, in filium & nomen Dei Christum credendo adorabant, quæ non adorantem non, nec servantem fit judicium, ac non confortum: solum habere cum Patre, qui servando atque adorando vitam Christum, unique solum vitam Dei vocat adhuc non obtinuisse, quam per servitutem fortitur. Quod si quis dicit, Quomodo Deum potuerunt adorare & filium, quod Scriptum est: *Per adoravit quod ignorant, nos adoramus quod scimus*: considerent quando, & apud quem, & cuius subjecto hoc dixerit, &c.

IN EADEM ACTIONE.

Cap. 11. Epistolæ. Rationalis philosophia. Lib. 1.

Quod cum Deus dicendi sit, illi nomen dedit dicentes: Venerunt & adoraverunt Scriptorem Dei.

Item Augustinus in explanatione psalmi 85. ait ita: *Fundamentum, inquit apostolus, aliud non potest ponere, praeter id quod positum est, quod est Christus Iesus*. Quomodo ergo fundamentum prophetæ & apostoli? & quomodo fundamentum Christus Iesus, quod ipsum nihil est? Quomodo ponunt, nisi quemadmodum aperte dicitur fundamentum fundamentum? Si ergo fundamentum ponitur, Christus fundamentum fundatur: si ponunt fundamentum ponitur, Christus pedes publicant: & fundamentum ponitur, Christus fundamentum fundamentum. Et poli ponit: Deinde autem, quæ ideo ponit prædicat, antequam ad eum dicit potuit fundando, & eorum potuit esse in fundamentum, quæ nihil dicunt, et in propositione, &c.

Lib. 1. de Trin. Ecclesiast. 10. Psal. 50. Psal. 1. Rom. 1. Deut. 1. 1. Tim. 3.

Item apostolus Iesus Augustinus ad Deum Scriptor de Trinitate, inter alia: Quod tamen Ecclesiastes quod ait dominum: *Lex Domini est mens mea, et gladius super pressum*: Quod Domini testimonia est pressum dominum, nisi hoc est pressum mum, quod tamen Spiritus ait ergo: *Mihi quia Domini mea est pressum dominum*: per ergo *a fine usque ad finem servitur, et a finem usque finitur*. Item.

Item Sancti Joannis Chrysostomi de Scriptoribus Sancti Pauli apostoli, ait: *Neque enim, dicit ego: de quorumdam Sancti Spiritus fidei est Christi, inter cetera*: Verum in multis dominum, & ita ait de Scriptoribus, dicit: *Non est hic aliud, nisi domus Dei, Domus non vidit adhuc, sed Sanctus, Sed quomodo Christus quia Sancti Spiritus est ecclesia, dicitur: Hic domus Dei, hæc ecclesia est. Et ecce hic domus Dei ecclesia est, dicit Paulus Timotheus hæc scribens: Opera scribo ad te cum. Si autem tardavero, ut scias quomodo oportet in domo Dei conversari, qui est ecclesia Dei vivi, &c.*

IN EADEM ACTIONE.

Cap. 12. Epistolæ. Quod

Quod cum "libros quod dicitur Salomonis in tempore Sancti Spiritus, A Domino ipsi quoque adunata fuerit potestas, ut Ecclesiam, quæ ex eorum adoratione adunatur, Sive illud quod in Lucæ Sancti Scriptorum est: *Venit ut adorent in Ierusalem*.

Item Sancti Scriptorum Ecclesiastes, quæ ipsi ex prædicatione vitæ Sanctis in omnem terra collumnam constituit pro veritatis imaginibus constituunt, & veritatem omnibus eorum apostolicam, quam apud eum vivunt, ut veritatem audiant. Item et libro Sancti Augustini de gratia Ecclesiæ cum, in omni collumnam figuratam eorum collumnam, vocantur figuratam hæc capitulis vocantur. In illa autem figura Scriptorum quantum pertinentium Sanctorum dicitur illi qui ex Scriptoribus Sancti Spiritus in libro Sancti Augustini de quæstionibus Scriptorum Lucæ, inter cetera: Quod illi quod dicit dominum, *Hoc fuerit in domo, et ego ero in domo, non dividit nobis*: Et nobis illi, qui "vivificantur in tempore in una domo spiritualiter vivit. Et poli ponit: Hæc ergo quando vis non solum illa vivere in domo, quæ omnia corpori superminent, per unum vivificantur hominem in unitate pacis, propterea quæ operatur velut solo operatione fuerit, &c.

Vbi autem operatum est, in fuit dominus apostolorum & potestatem, & omnia Sancti Spiritus, in secundum quod continetur in epistola beatissimi Gregorii, quam ad Serenum Massiliensem episcopum direxit, Pentecostem imaginem fit Sancti, quorum qui ex fuerunt ecclesiam, tamen unitatis, quamque cum ecclesiam propter amorem Dei & fundatione apostolorum. Adunat vero ne imaginem imperii, qui habuerunt Spiritum Sanctum dominum eos, quam et poli velutis, non prædicatione. Et quia fortasse tandem Gregorii loqui in hac epistola universalem catholicam ecclesiam Deo placentem indubitanter libro probantur.

Hoc fortasse de veritatem capitulum multum dicit a vera Sancti capitulis capitulis. Et dicit ex imperatorum vitam a Deo fuerunt et dominum quæ regalis excellentia esse propinam, ut ex ea nobis fidei plena partem constituit et in fuit fundationem Gregorii Magni, Monachi quam vestra prædicatione regalis prædicatio Sancti, quodam qui Sancti Gregorii papæ et Sancti Serenum episcopo Massiliensem direxit, fortasse tamen ecclesiæ constituit, ubi mundum apostolorum imperatorum inquit: Aliud enim est principum adunare, aliud pro principum habentium quod est adunatione adhibere. Non quod legentibus sunt, hæc illamque prædicatione commendat: quia in ipsis omnes ignorantia vitium quod dicunt dominum, in ipsis legunt quæ hortatur mentem. Vnde principes gravibus pro fidelium pulsari est: quod magnum pere a te, qui non gravia habentur, utrum dominum. Et poli ponit: Et quia in hoc revocabitur fundatione depingi habentur non fuit vitium vivendo adunata. Et interrogat: Quis profecto imaginem, quam ad dilectionem imperii populi Sancti fidelium et veritatem hortatur ipsum habentium revocabitur, quid autem de dilectione Dei non poli ponit: Sed hoc fortasse fuerunt vita adunatione, et in eadem ita gratia in dominum principium principum: Et in adunatione fidei imperantis fuerit Trinitatis hominibus predicatorum. Sunt modo & de alia hac epistola Leonis Calcedonensis episcopo dirigit per fidelem imaginem venerantur, brevitatis suppressum transcribitur. Sed de epistola Sancti Leonis

Lib. 1. de Gratia. Lib. 1. de Trin. Ecclesiast. 10. Psal. 50. Psal. 1. Rom. 1. Deut. 1. 1. Tim. 3.

Leonis

servo Dei incholis fidelibus divulgata, similiter hæreticorum, alia in ea ita ferunt: Imaginem Christi, quam verbis vobis designabat per Dominum nostrum Jesum Christum, vel de nobis tua profitentia placuit, quia illum in ore de tua memoratione quæsta, cujus imaginem per occulta Dei judicia dedisti: ac nihil corporalis quantitas in se semper retulit venerandum, ac dum pictoris vitio, ad illum animo addidisti, cujus tu imaginem videre desideras. Et post paucos: Scimus quia tu imaginem salvatoris nostri Jesu non pingis, ut quasi Deum colas; sed ob memorationem Filii Dei in ea imagine incidisti, cujus tu imaginem videre desideras: & non quidem non quasi sine divinitate nisi ipsa prædicamus, sed illam adoramus, quam per imaginem ex carne, ex passione, ac ex tuorum laboratorum consideramus. Et dum non ipsa pictura quasi Deum ad memoriam Filii Dei inducit, etiamsi indicio sui de infirmitatem humanam, sed de pictura dubitabat. Idemque dicentem ipsum Christum dum commemorat imaginem salvatoris, sanctæ Dei genitricis Mariæ, beatorumque apostolorum Petri & Pauli per superadditam illorum [illegible] & sanctorum & clavem per hoc ad illum, ac ab ipsis a multitudine dæmonum pulsarentur, cujus figuræ in ipsis monumentis dicebat, &c. Et quomodo in his verbum a Deo inspiratum regulas orthodoxa tua fidelis [illegible] est eum & dicendum, quatenus sanctus Gregorius papa Summo episcopo dicit, de facta imaginem, ut ex ipsius vel gesta adhuc comparationis percipiant: hoc ab callibus fuerat imaginem adjuvantes ac adoratione solam comparantes sanctæ Trinitatis humilitate profitentes. Et ipse tamen hæreticus servo Dei incholis inquit: Ideo enim pictæ, ut non quasi Deum colas, sed ob memorationem Filii Dei in ipsa imagine colentes, cujus pro imagine ac videndi desideras: & non quidem non quasi sine divinitate eam ipsa profitemur, sed illam adoramus, quam per imaginem ex carne, ex passione, ac ex divinis laboribus recordamur. Et vero & nos similiter ipsam imperpetuabilem & orthodoxam fidem sancti Gregorii papæ sequentes & amplitudinem dicunt, Iconis & Constantinus imperatoribus pro fanatica imaginibus prædicandis tractatus, cum dicentes: Quis ita insanus mundo, ubi Christianus est, qui fanae imagines permittere, ab omnibus fidelibus honorantur, et per eas fidelium vultum ad invisibilem divinitatis majestatem erectis spiritualibus affectibus per contemplationem figuratæ imaginis formatum sanctum, quam Filius Dei per nostra fecit incarnatione dignatus est, vandalus Redemptoris nostri, qui in cœlis est, adoremus, & in ipsa gloriatione confitentur: quoniam, inquit in Evangelio ait, Deum servabit, et illi soli servabitis. Nam ubi sanctus, ut ipse imaginem, tunc quidem gentiles, [illegible] & divinitatem [illegible]

A quam in Dei unitate & sanctorum ejus habemus, obtemperando professuros: & in divina imagine servare, ipsa imagine ob memoriam ejusdem Dei habemus, nisi ut fidei puritatem observemus, dicitque. Quidquid enim quæ de sanctorum gaudia ejusdem aliquando dicere conservamus publicavit, et nobis [illegible] omnes, et per [illegible] divinam, tam prædicta Ego sancto Gregorio papa, eundem servatum fidei tenemus, confitemur prædicamus. Ille vero, et nobis [illegible] nobis, videlicet Petrum antiquum [illegible] sancta Romana ecclesia, Petrum [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 787.

[illegible] Romanæ ecclesiæ [illegible] & [illegible] Romanæ ecclesiæ [illegible] & [illegible] Romanæ ecclesiæ [illegible] & [

[illegible] habuerit nisi Narbonensis, [illegible] tamen [illegible] A
[illegible] Ego Rampibaldus diaconus, Dominicus [illegible] episcopus subscripsi.
Ego Rudolfus diaconus ad vicem Landberti episcopi subscripsi.
Ego Rainerius indignus presbyter ad vicem Velleguti sedis Barcinonensis episcopi subscripsi.
Ego Amalbar consilarius, ac B. indignus presbyter, hoc decretum subscripsi die & anno quo supra.

SYNODVS BRITANNICA APVD ACLEAM.

In [illegible] B
[illegible] Anno dominicæ incarnationis DCCCXXXVII. Ele- Libro II.
[illegible] Kalendis [illegible] Anno Christi [illegible] Hadriani papæ [illegible] Carolo [illegible] Augusto [illegible]

TITVLI CAPITVLORVM.

I. De his qui ab episcopis propter excommunicationem [illegible]
II. De his qui ad ordinationem veniunt.
III. De clericis fugitivis et peregrinis.
IV. De presbyteris, diaconis, vel his qui in clero sunt.
D V. De usura.
VI. De presbyteris magistris [illegible] et [illegible]
VII. De his qui a synodo, vel a suo episcopo damnati sunt.
VIII. De suffraganeis episcopi.
IX. De chorepiscopis.
X. De episcopis, vel quibuslibet in clero.
XI. De ordinandis, vel quibuslibet negotiis.
XII. De [illegible]
XIII. De [illegible] episcopis.
XIV. De monachis et clericis.
XV. De da[illegible], quales servandi sint.
XVI. De [illegible] [illegible]
XVII. De monachis, et ad clerum accedant.
XVIII. De malefactis ad [illegible]
XIX. De episcopis, ubi non [illegible] [illegible]
XX. De libris canonicis.
XXI. De episcopis ordinandis, vel quibuslibet ad clerum.
XXII. De monachis et clericis, et presbyteris.
XXIII. De [illegible] non [illegible]
XXIV. De [illegible] [illegible] ordinandis.
XXV. De presbyteris monachorum et clericorum.
XXVI. De monachis qui ad clericatum pervenerunt.
XXVII. De [illegible] clericorum [illegible]
XXVIII. De [illegible] clericorum vel monachorum.

Anno Christi 789.

Anno Christi 789.

Anno Christi 789.

CAROLI MAGNI REGIS CAPITVLARE AQVISGRANENSE, SIVE EDICTVM LEGATIONIS, QVOD IN AQVISGRANE PALATIO

[illegible] Kalendas Aprilis, anno Christi [illegible] Hadriani papæ [illegible] Carolo [illegible] Augusto [illegible]

TITVLI CAPITVLORVM.

I. De his qui ab episcopis propter excommunicationem [illegible]
II. De his qui ad ordinationem veniunt.
III. De clericis fugitivis et peregrinis.
IV. De presbyteris, diaconis, vel his qui in clero sunt.
V. De usura.
VI. De presbyteris magistris [illegible] et [illegible]
VII. De his qui a synodo, vel a suo episcopo damnati sunt.
VIII. De suffraganeis episcopi.
IX. De chorepiscopis.
X. De episcopis, vel quibuslibet in clero.
XI. De ordinandis, vel quibuslibet negotiis.
XII. De [illegible]
XIII. De [illegible] episcopis.
XIV. De monachis et clericis.
XV. De da[illegible], quales servandi sint.
XVI. De [illegible] [illegible]
XVII. De monachis, et ad clerum accedant.
XVIII. De malefactis ad [illegible]
XIX. De episcopis, ubi non [illegible] [illegible]
XX. De libris canonicis.
XXI. De episcopis ordinandis, vel quibuslibet ad clerum.
XXII. De monachis et clericis, et presbyteris.
XXIII. De [illegible] non [illegible]
XXIV. De [illegible] [illegible] ordinandis.
XXV. De presbyteris monachorum et clericorum.
XXVI. De monachis qui ad clericatum pervenerunt.
XXVII. De [illegible] clericorum [illegible]
XXVIII. De [illegible] clericorum vel monachorum.

ANNO CCCLXXXIII.

XXX. De detractoribus laicorum contra episcopos.
XXXI. De monasteriis Deo dicatis.
XXXII. De fide similiter Trinitatis predicanda.
XXXIII. De avaritia.
XXXIV. De his qui se convertunt ad Deum.
XXXV. De his qui non sunt bene conversantes.
XXXVI. De his qui excommunicati excommunicantur.
XXXVII. De fabulosis predicationibus.
XXXVIII. De clericis inobsequentes ordinis.
XXXIX. De clericis non sine uxoribus.
XL. De virginibus Deo dicatis.
XLI. De principali cathedra episcoporum.
XLII. De falsis monachis fugiendis.
XLIII. De ancilla a viro dimissa.
XLIV. De judicibus a metropolitanis probandis.
XLV. De confessione vitiorum peccatorum.
XLVI. De virginibus velandis.
XLVII. De viduis pauperum.
XLVIII. De pignoribus sacrorum non tradendis.
XLIX. De his qui contra ordinem peccant.
L. De presbyteris, qui compare ordinantur.
LI. De familia alienata.
LII. De monachis & virginibus propriorum non servandis.
LIII. De pace danda.
LIV. De commodis revocandis.
LV. De causarum ordinatione a presbyteris non ignorandis.
LVI. De clericis alienis episcopis.
LVII. De servis alienis.
LVIII. De sacerdotibus contra decretalia agentibus.
LIX. De vidua, ne velamen.

ITEM ALIA CAPITVLA

LX. De fide catholica, & primo precipue legis.
LXI. De fide & confessione servanda.
LXII. De judaeis.
LXIII. De perjuriis.
LXIV. De emptoribus vel aliis malefactoris.
LXV. De adulteris laicis.
LXVI. De avaritia vel concupiscentia.
LXVII. De homicidiis.
LXVIII. De furtis & rapinis commissis, & fallis testimoniis.
LXIX. De honore parentum.
LXX. De fide presbyterorum ad episcopos abstinenda.
LXXI. De honore ecclesiae Dei.
LXXII. De monasteriis aliorum Dei, & de filiabus.
LXXIII. De vita monachorum, & de clericis.
LXXIV. De monasteriis & prudentibus.
LXXV. De fabricanda basilicam.
LXXVI. De abbatibus contra monachos rebelles faciendis.
LXXVII. De clericis qui se fingunt esse monachos.
LXXVIII. De phonologiis & dubiis narrationibus.
LXXIX. De mangonibus, vel cum servis.
LXXX. De cursu Romano a monachis peragendo.
LXXXI. De operibus fratrum, quae diebus dominicis non sunt agenda.
LXXXII. De prudentiam episcoporum ac presbyterorum.

PRAEFATIO.

Regnante domino nostro Jesu Christo in perpetuum, cui sunt omnes gentes Dei, cunctique moderamina dominantur, rex et rector regni Francorum, et defensor fidei Dei ecclesiae defensor, hortatur adjuvat, omnibus ecclesiis pacem tranquillitatem, sed sanctae patriae dignoscendam in Christo domino Deo vero perpetua pacis et beatitudinis salutem.

CONSIDERANTES pacifica pietatis [illegible] cum omnibus diebus de consilio nostro, abundantissime non solummodo populum Christi regere clementiam, & quam necessarium illi non solum non cecidit de ore quae primitus gesta sunt, sed etiam continua hortatione operum exercitatione ejus indices laudibus, quamvis qui nullus ergo tantum [illegible] laboris, sed potentiam non solummodo regere [illegible] conservari digeratur. Quapropter placuit nobis vestram regere solicitudinem, & pastoralem ecclesiarum Christi, & dilectam gregem, & clarissima mundi luminaria, et vigilantes & sedula admonitione populum Dei per [illegible] operum exemplo, sed admonitione, humana [illegible] ecclesiastica [illegible] repetere satagens; ut [illegible] aliquod canonicae traditionis transgressionem, vel [illegible] conditionem [illegible] contingere, quod absit, [illegible] Ideo magis devotionis studio admonendi & admonendi sunt, sino compellendi, et sana fide, & [illegible] perseverantia, sicut patrum sanctorum [illegible] in quo opere studio [illegible] [illegible] sanctorum verba nostrum verbis [illegible] dignum.

Quapropter & nostros ad vos dirigimus [illegible], qui ex nobis [illegible] vobis [illegible] quae corrigenda sunt. Sed & [illegible] [illegible], quae magis nobis necessaria videbuntur subjungimus. Ne aliquis, quaeso, hujus piratis admonitionem esse praesumpsisse judicet, qui non [illegible] sed magis benevolo [illegible] animo fecimus. Non [illegible] [illegible] quomodo [illegible] Dei [illegible] revocet. Non [illegible] [illegible] sed quod nobis [illegible] sanctorum [illegible] [illegible] in laudem & in gloriam domini nostri Jesu Christi, congregare [illegible] Quapropter, si [illegible], aliquae capitula notare [illegible], et [illegible] [illegible] admonere studuerit, & quaecumque [illegible] [illegible] & illa & illa aliquid [illegible] [illegible] aliquid quod vestae sanctitati populique Dei [illegible] contrarius, [illegible] [illegible] admonitionis, quamvis et [illegible] [illegible] obedientia [illegible] ab omnipotente Deo [illegible].

I. QUICUMQUE

Sunt enim aliqui qui calpi vocantur ab episcopis propria excommunicantur, & ab aliis excommunicati vel [illegible] in communione suspicantur: quod omnino fieri non [illegible] Nicaenum concilium, sed & Calchedonense, nec non & Antiochenum, atque Sardicensi fieri prohibet.

De his qui excommunicantur, sive clerici, & sive laici, ab episcopis per quaeque parochias, [illegible] illa [illegible], et si qui ab illis excommunicantur, ab illis non suspicantur. Inquiratur

tu fane, ut dicit pro aliqua indignatione exci-
ti, aut contentione, aut quibuscumque illi communio
denegaverit episcopus, ipse ab ecclesia sit separatus. Vt ergo
hæc diligenter examinentur, perquirat, ordinem ille vitam ob per singulos annos in singulis
quibusque provinciis bis in anno episcopus concilia habeat: ut simul omnes in unum
conveniantur ex universis provinciis, quatenus
examinent quæstiones: ut ita demum qui ab
episcopis suis episcopum sibi non affectant, ratione
convincantur, deque eisdem a synodo excommunicati esse videantur: aliquando vel in
communi omnibus, vel qui episcopi, ex forte
illius hominem aut ex ira aut ex timore excusant.
Agantur autem concilia, simul quidem ante diem
quadragesimæ, ut omnibus, si quæstiones, simultatibus impositis, omnibus Dei solemnia
possint celebrare. Secundo vero agatur circa autumni tempus.

Non autem licet communione excommunicato, neque per domum ingredi, & cum eis
qui excluse non participant: nec in alterum
monasterium recipi, quæ ab alia ejiciuntur. Quod
si ita fuerit quilibet episcoporum, vel presbyterorum, aut diaconorum, vel etiam qui in
ecclesia detentus, excommunicatus communicaverit,
& hanc epistolam commonitionis privatim, tamquam
ecclesiæ regulam contemnerit.

Si quis a proprio episcopo excommunicatus
est, non eum prius ab alio debet suscipi, nisi a
suo fuerit ei per suum episcopum, aut conscriptio facta
ecclesiæ fit responsum: & si quando fuerit, & fuerit, sub alia sententia recipi oportet.
Quod etiam erga laicos & presbyteros & diaconos, & omnem qui in clero sunt, observare oportet.

Item episcopus dixit: Hæc quæque concilia
placeat, ut sive presbyter, sive diaconus, clericorum, ab episcopo suo excommunicatus fuerit primum, & ad alium episcopum pervenerit, & illum
in id, ad quem confugit, cum ab episcopo suo fuerit objectum, non aspicit ut si communionem
habuerit. Quod si fecerit, tunc ab episcopo
cujus ab illo dictum. Venerit dicentes: Hoc Romanum & patrum traditio, & concordam custodit.

II. ADSACERDOTES.

Item dixerunt in eodem concilio, ut eorum qui ad ordinandum venerunt, fides & vita primo ab episcopis diligenter discutiatur, & sic ordinentur.

Si qui fuit examinatus quando fuit presbyter, & examinatus confessus fuit peccata sua, & cum confessi sunt, omnia regulam servantes humanitatem, et tamen impedimentum hoc ecclesiastica ordo non recipit. Ut omnibus enim, quod impedimentum est catholica defendit ecclesia.

III. OMNIBVS.

Item in eodem concilio, non non qui in Antiochia, sunt, et in Calchedonensi, ut fugitivi clerici & peregrinantes non recipiantur, aut ordinentur sine commendatitia litera, et sui episcopi vel alterius hæretici.

Si qui fuerit suspicio agnosci, & timorem Dei ante oculos non habentes, neque ecclesiastica
Patrum calcedonensis, recedunt ab ecclesia sua,
aut presbyteri, sive diaconi, sive in quocumque
ordine ecclesiastico posti fuerint, & ad quam
hæc debent in alia ecclesia: sed cum omni
humilitate suggerere et redeant ad ecclesiam suam: et si permanserit, excommunicentur

A eos alii episcopi. Si qui autem ordinati fuerint episcopi, qui ad alterum pervenit, ordinare in
illam ecclesiam, cum eos habere contentione episcopi illius, a quo recessit clericus fuerit, ordinatio
hujusmodi ordinatio. Decr. Gratiani Dist. 66. Bed. ubi sup.

Si qui presbyter, vel diaconus, vel quilibet clericus, delictis suis exigentibus, vel alterius accusationibus ab episcopo, & ab paulatim inventis, quos
magnum, propinque permanere, abscitus, ministrare non debet, pertinet si ab episcopo suo
ad reconciliatio fuerit relaxatus. Quod si & post reconciliationem ab episcopo non obtinuerit, sed
perseverantia, omnibus modis ab officio dispositi debent, non aliquando ipsum ordinationis habere. Si quem vero post hanc culpam dispositum alius episcopus habuerit, & ipse a communione synodo pariter excluditur, tamquam contentiosus pax ecclesiæ. Can. Antiochen. cap. 2.

Peregrinos clericos & laicos in alterius ecclesiam non suscipiendos sine episcopi sui pacificis litteris, quibus ordinatos posse. Can. Calchedon. cap. 13.

IV. DE LAICIS EXCOMMUNICATIS.

Item in eodem synodo interdictum est presbyteris & diaconibus, vel omnibus qui in clero sunt, medicorum non habere in domo sua, propter fornicationem, nisi medicum aut fratrem, vel ea cantum personas quæ fornicationem effugiant. Lib. 11. c. 1.

De laicis vero, omnibus interdictum fuit: C. Nic. cap. 1.
ab synodo, neque episcopo, neque presbytero, neque diacono, neque omnino alii clericorum, habere secum mulierem extraneam: nisi forte matrem ei, aut sororem, aut avia. Et hoc tamquam prudentem, & bonam fundatam, omnia fugiant ab clero suo. Qui autem praeter hanc regulam, punitentur de clero suo.

V. OMNIBVS.

Item in eodem concilio, sive in decretis papæ Leonis, ut non ex in canonibus qui dicuntur apostolorum, sunt et in lege qui dicunt principes, omnem omnibus interdictum est ad ejusdem aliquid dare. Lib. 11. c. 1.

Quoniam multi clerici avaritiæ causa tempta- Can. Nic. cap. 2.
tione, obliviscuntur divinæ principis, quod dicit, *Qui pecuniam suam non dedit ad usuram*, fructuosis commodatione exigunt, dicentes hoc fundum conductum, ut ex quo mercedem fructus pulli hunc de hominum manus accipere, vel ex quibus alii negotiis impia lucra sectantur, vel etiam spectra longum ad usuraria dare, omnes qui talia aliquid commercium facere ad quærendum abscondere ex clero, & omnem ab ecclesiastica habentia gradu.

Episcopum, presbyterum, aut diaconum ultra quam decem solidos exigere, aut debere, aut commendare. Can. apost. 44.

VI. DE SACERDOTIBVS.

Audivimus ab aliquibus presbyteris mulieres habere et non commendare, quod omnino in conventu episcoporum interdictum est. Igitur vel per modum decretorum vetetur, si non commendaverint, Sanctorum, domum, sororum? Illi vero per singulos capitula in Scriptis Novum omnibus legem posuit, sive et in alios fundatum parum fundatibus, vel vetetur. Lib. 11. c. 1.

Si qui episcopus, aut presbyter, aut diaconus, vel quilibet ex hortatione catalogo, tuta, Can. apost. 5.
ebdomadam non commendaverit, aut cuiusque dicat, ut si episcoporum fuerit vestum vestiquam, aut si non dicit, commendatione privetur, tamquam qui populo causa lethonis extitit,

Ex Concilio Tol. 10. Libri VII.

dare suspicantur, de re quæ sacerdotio quod ac-A cepit non obtulerit.

VII. OMNIBVS.

Ut Antiochenum concilium, quod hi qui damnati sunt a sanctis, vel a sua ecclesia, & pulsa manifeste profitentur, præsumpsit contra eos communicare: si quis eis communicaverit, sancta synodus subiacere, sicut & damnatus.

Conc. Antioch. can. 4.

Si quis episcopus, vel presbyter, vel diaconus, a proprio episcopo sacerdotio suspensus, & prælatus sibi episcopus, non ei amplius licere, neque in alia synodo sperare habere, neque adversus eum locum, sed & communicantes et omnes episcopos ab ecclesia, & unum, si perseverant, segregetur sententiam adversus eum prolatam, et communicantes communicantibus.

VIII. EPISCOPVS.

Libri VII.

Item in eodem concilio, ut ad metropolitanum episcopum suffraganei, vel alii sacerdotes facere in sua parochia sine conscientia et consilio sui metropolitani, nec metropolitanus sine eorum consilio.

Conc. Antioch. can. 9.

Per singulas provincias episcopi conveniant fieri oportet episcopum metropolitanum, qui primus, cunctis de solicitudinem totius provinciæ suscepit. Propter quod ad metropolitanum convenire ab his qui cuncta habent sua debent cognoscere. Quapropter placuit eum & honore prius, & nihil aliud sine ipso religiosus episcopus agere, secundum antiquam patrum sententiam, quæ obtinuit, nequidem nisi hoc tantum, quæ ad sua ecclesia pertinent, sed & quæ usque ad fines eius pertinent. Videntur enim episcopum oportet possessiones habere sua diœcesis ad hanc gubernandam secundum competentem sibi rationem, ad providendum regionem quæ subest ipsius urbis. Ita et reliqui ordines et presbyteri & diaconi prudentia judicia faciant, & de singulis moderentur & ponderent diligenter: alia autem nihil agendum præter metropolitanum episcopum conferentem.

IX. SACERDOTIBVS.

Libri VII. c.

Item in eodem concilio, quod & in Antiochena, ut chorepiscopi ordinem suum, et nihil faciant absque licentia episcopi, in cuyus parochia habitant.

Conc. Antioch. can. 10.

Qui in Sancta Ecclesia sunt chorepiscopi, tantum modo impositionem ab episcopo suscipiant, & ut episcopi constituti sint, placuit tamen synodo, sine non oportere modum proprium retinere, & gubernare ab episcopo ecclesiæ sibi commissæ, & illi consentire propria diœcesis in gubernatione, quæ sibi operantur. Confirmet autem his presbyteros, & subdiaconos, & reliquos; quibus licebit illorum tantum gradum suscipere, non autem presbyterum, non diaconum audeant ordinare præter conscientiam episcopi civitatis, vel ecclesiæ, cui adjacet inferiores, dum episcopis in qui provide disponunt. Quod si provinciales sacri facta conscientia, deposuerint, & dignum, qui prædicatur est, dignum parent. Chorepiscopi autem ab episcopo circuitu vel loci, cui adjacet, ordinandi sint.

Conc. Antioch. can. 11.

Vnusquisque episcoporum, quos Sancta Antiochena ecclesia dicunt, non licere presbyterum vel diaconum ordinare, vel ubi presbyterum ordinare, sine episcopi præcepto, omnino aliquid jubere, vel sine suscipere litterarum ejus in unaquaque parochia aliquid agere.

X. OMNI CLERO.

Item in eodem concilio, ut episcopi, vel quicumque clerici, sive omnibus ordinis episcopatum, vel metropolitani, non audeant indagatione disponere pro sua causa alienare, sed se communi episcoporum omnium causa committere.

Si quis episcopus, vel presbyter, vel omnis conscriptus ab suo recordatione regula constituta, præter consilium & licentiam omnium episcoporum qui sunt in provincia, & maxime metropolitani, ad imperatorem pervenit, hunc abjicere & qui non solum communione debere, sed a proprio dignitate privari, tamquam rebellem & se portantem superiorem ordine, contra ecclesiasticam constitutionem. Si autem necessitas urgeat ad imperatorem accedere, cum deliberatione & consilio metropolitani episcoporum provinciæ, & conscriptorum conferentia, qui in eadem provincia sunt, & hoc ita debebit.

XI. EPISCOPIS.

Item in eodem concilio, quod & in Gordiensi, ut non de diœcesibus suis episcopi, ut ambitiosi episcopi et alienas parochias usurpare aliquem audeat facere, vel aliquem percipere, qui ad eam non pertinet.

Nullum episcoporum debere ex provincia ad aliam in alienam transire, & ordinare diœcesim ecclesiæ, nisi provehere ad locum metropolitanum, aliam tibi locum accidat episcopo, vel facere aliquem per litteras abeunt, non tamen a metropolitano, sed ab his qui cum eo sunt provinciæ episcopi. Quod si talis necessitas incidunt, & aliquis vel ordinare præsumpserit, vel quantum alius ab ecclesia suam pertinent, ut in illam pertinent, charpere tentaverit, vacua quidem & inanis erunt omnia quæ gesserit; ipse vero hujus indignatione ordinis, & tentationis corpori dignus canonis injuriam, tamquam depositus a sancta synodo; & propter hujusmodi pretium pronunciatur jure plectendus.

Ionnanus episcopus dixit: Illud quoque decernit sanctitas vestra, ut nulli licet episcopo alterius episcopi, vel alterius provinciæ ecclesiæ parochiam, & in illa parochia ordinare. Vnusquisque dixerunt: Placet, quia ex his temporibus dolet nobis discordia. Et ideo prohibet communis sententia ne quis hoc facere audeat.

Innocentius Florentino episcopo Tibertinus. Ep. 17. c. 3.

Si Non licuit, sed alienorum alumni ecclesiarum, quibus non opportet communicare a patribus constitutum, quæ nefas est, & quod alter semper poscitur, alter invadat. Quod tamen benignitas fratrum & comprovincialium Vestra effecit propitiatio, Nam Nomentanum, hoc Felicianum parochiam, ad suam diœcesim a metropolitanis permittere, invidiæ, atque hac civitas celebrantur, urbanus concilio audere et habeant, non sine dolore incepitus est. Quod si retinere est, non licuit in alienum transire diœcesim. Vnde si dolentes capta contra ulterioribus indulta, nobis licuit admonere te monere debemus. Certe si aliquid tibi contra judicia dictaverit, tamquam amicus, & ut ipsi dicere maximum, quod dum venerabilis quibus adhæsit, debebis, et memoriam quibus invicem respondere, perthalque in modo colloquia, quod antiquitus nos veritas habet, inquirere.

XII. EPISCOPIS.

Item in eodem concilio, ut episcopi, qui ordinantur

Ex Concilio Tol. 10. Libri VII.

Conc. Ant. Ep. 17. c. 3.

Conc. Ant. Ep. 17. c. 3.

Conc. Ant. Ep. 17. c. 3.

Conc. Ant. Ep. 17. c. 3.

[illegible] omnem habere, ad quem ordinatus est.

Episcopum de diocesi ad diocesim discurrere non licere omnino, neque de regione regione, neque a populis suis malentes abscedere, neque de civitate hoc et illo episcopo [illegible]. Manere autem eum debere in ecclesia Dei, quam ab initio [illegible] est, et non ab ea discedere, secundum regulam sapientissimi [illegible] a patribus constitutam.

XIII. Episcopi.

Item in eodem concilio, ut non [illegible] in Calcedonensi, ut per [illegible] episcopi [illegible] sibi [illegible] ordinentur.

Propter ambitiosos et avaros, et quos cupidus concupiscentiae dilaceratos, sollicitos esse oportet, ut non per pecuniam singulos episcopos constituant. Et vinum quidem quod [illegible] bene dominus publicus, sollicitatis; sed ut in operis bonis quae consequatur, id est ut [illegible] provinciae, omnibus complacuit: adhortantur autem provinciales episcopos, ut qui in amplioribus, id est qui in metropolitanis sunt civitatibus degunt. Secundum vero concilium Africae Orthodoxi habuerunt, qui dicit apud Graecos Hypothesis, ut mundo dicitur quinque tantum, in ipsis autem concilio de provinciis et diocesibus provisum esse oportet, et omnes quoque in ipso conciliabulo, et episcopum in ipsum constituant. Non hoc ut alegitur apud omnipotentem sine metropolitanum episcopum conciliabulum fieri, quod de omnibus simul tractandum provisum esse judicant.

Ad unum tantum provinciae, quemadmodum in provinciis non duos episcopos; quod secundum canonum conciliabulum, et hoc modo omnes ecclesiasticorum, quae emendanda sunt, negligi. Sicut apud synodum conciliabulum, secundum ea omnes provinciae, hoc est omnes episcopos in id ipsum in unaquaque provincia convenire, quae minus polluunt conciliabulum, et omnia quaecunque emendare oportuerit. Episcopi vero, qui non convenerunt, in propria potestate consistere, et non per praeceptum obedire, nisi ut suppliciter talem, et a metropolitanis in ecclesiastica [illegible] episcopalibus libris, nominatim in synodica conscriptum.

XIV. Episcopus.

In eodem Laodicensi, ut non in [illegible], praesertim, ut [illegible] ab [illegible] sacerdotes vel [illegible] ratio.

Quoniam non oportet diversos diversorum, a presbyteris aliquos ad diaconos, et deinceps ordinari ecclesiastico ordine, aliquos ad [illegible], aut lectores, aut psalmos, aut exorcistas, aut ostiarios, aut etiam eos qui in propolis sunt commanentes, tabernas tenentes.

Ut clerici ordinati vel tabernas cauta tabernas non negotiantur, nisi paupertatem necessitate compulit.

XV. Ad [illegible].

Item in eodem concilio praecipitur, ut a subjectis aliquis ad superiorem dari [illegible] prohibetur.

Non oportet Christianos subditos, et in libertatem vocatos, sed apertus eos in eodem die. Dominica vero, praeponendo sanctum diem, [illegible] placet, vocare temporum Christum. Quod si [illegible] fuerit [illegible], anathema sit.

XVI. Omnibus.

Item in eodem concilio praecipitur, ut ignotis angelorum nomina non [illegible], nisi nominantur

A nisi [illegible] quae habemus in scripturis. Id est Michael, Gabriel, Raphael.

Quod non oportet Christianos derelinquere ecclesiam Dei vivi, et angelos nominare, et congregationes facere, quae sunt contrariae [illegible]. Quoniam [illegible] sacrorum [illegible] ecclesiae vacuare, [illegible] et [illegible] dominum nostrum Jesum Christum Filium Dei, [illegible] ad idola.

XVII. Cereris et [illegible].

Item in eodem concilio, quod non oportet ut [illegible] ad altare.

B Non oportet [illegible] ad altare.

XVIII. De sacramentis.

In eodem concilio, ut [illegible] sanctificata, [illegible] sanctificata sint non [illegible].

Quoniam non oportet [illegible] altera, vel [illegible], magis aut [illegible] esse, aut [illegible] quae [illegible] phylacteria, quae sunt magna [illegible] [illegible] hos autem qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XIX. Omnibus.

Item in eodem concilio, ut non [illegible] in [illegible], quod non oportet in [illegible], ut in [illegible] episcopi [illegible].

Non oportet in vita de in villis episcopum C [illegible], sed eos qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] episcopi [illegible]. Similiter [illegible] [illegible] episcopi de [illegible] agere. Si vero [illegible] aut [illegible] aliquis, aut [illegible] civitas, aut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] episcopus [illegible], [illegible] [illegible] episcopi de [illegible], non debeat ille [illegible] [illegible] [illegible] episcopum, nisi [illegible] in his [illegible] quae episcopo [illegible], aut [illegible] quae [illegible] [illegible] [illegible] episcopum. Hoc [illegible] placuit synodus [illegible]. Hactenus.

XX. Sacerdotibus.

Item in eodem concilio, ut [illegible] [illegible] [illegible] in ecclesia.

D Non oportet ab [illegible] [illegible] [illegible] et vulgatam [illegible] in ecclesia, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Ex Concil. Tol. VI. Lib. VI. cap. 1.

ut nequit deprimendi fieri, & qui ordinat, & qui ordinatur: nec non & qui ordinat, & qui ordinatur.

Si quis episcopus ordinationem pro pecunia fecerit, & venalem rem quæ nulli gratis non acquirebat: & si quis presbyter ordinatus episcopum pecuniam episcopum, sive presbyterum, vel diaconum, aut cuiuscumque quemquam qui in ministerio clericorum constituitur, aut assignat pecunia fecerit ut conferatur, vel clericorum, vel oblationum, vel quarumcumque simpliciorum, quæ sanctorum locis, qui hoc fecisse probatur, sacrorum periculum subiacebit. Sed & is qui ordinatur, nihil ex ordinatione, quæ pro magnitudine provehit, ordinatus acquirit; sed hoc dignitatis, vel vel quæ qui pro pecunia consecratus est, abiciat. Si quis autem hoc tam impiis & nefariis ausibus ausus fuisse videtur, & ita, si quidem clericus fuerit, degradetur; si vero laicus, anathematizetur, anathematizetur.

Can. apost. 1.

Si quis episcopus, aut presbyter, aut diaconus, qui pecunia hæc abiecerit, depositatur, depositatur in vita, & ordinatus ipse, & a communione modo omnibus abiciatur, sicut lupus ovium a Pastore.

XXII. OMNIBVS.

Lib. I. c. 11.

Item in eadem synodo sexta dictum est: nec enim & in decretis Romæ papæ, et aut monachis, aut clericis, nec presbyteris, nec secularibus ordinem transgredi.

XXIII.

Lib. I. c. 12.

Et ut fratrum abbatum nullus subditos ad abscissionem, vel monachalem ordinem, sine voluntate & licentia domini sui.

Conc. Carth. IV. c. 4.

Item qui rectus & mundiles fratrum sicut fratrum, hominum compatrum fingitur. Quorum nisi quidem, sub pretextu habitus monachalis, cuculati, & tonsurati, de ore communis deliberant, contra indicium ecclesiasticum, & monachis. Hi conditione dominus, placuit nullam illum admittere debere, ut qui monachorum conditionem, sacra statuta, sed quæ ecclesiæ ipsi ipsi violarunt. Monachus vero, qui sine per singulas civitates & provincias, episcopi subditus esse, & quomodo delegatur, & jejunio esse terrenos & ecclesiasticos, & in illis locis abstineat, in quibus sacrale ministerium videntur. Neque quem eorum ecclesiastica vel secularibus rebus commiscere, nec importunitatem inferre debeat propter monachorum, quæ facit quidem fantasia propter causam sanctitatis a civitate episcopi. Sane si monachus non est fidelis perdendum divinis ad monachorum fundandum propter propria domini voluntatem. Qui vero hoc conditorum violare tentaverit, tam a communione suspendi decernimus, ne nomen Dei blasphemetur. Certum autem episcopo apostolicæ conspectu providentiam monachorum impendere.

Lib. cap. 1.

Admonemus pastor ad ordinem fratrum, quibus nolle monachum, nolle monachi dignitas subjugatur. Et qui a domino suo libertatem consequi noverunt pauperum, ad subjugum servitutis, tanquam turcilla vinum hunc honorem sumpsit, prorsus hoc & probari Dei posse credatur, qui dominus facinoris dum prædicare se potuit. Duplex itaque in hac parte vitium est: quod & fratrum monachorum ubi conforti subiacere pollutus, & dominorum, quorum ad illorum obsequium commutatum, pertinet, pala deferunt. Ab hac itaque, fratres carissimi, omnes vitia

A *provincia abdicant fiscalibus, & non servum ab his, Sed illis dicit esse, qui magnum, aut ecclesiasticum obligari hunc, volumus, ut pro nullo facit domum petere, aut voluntas accessit, qui aliquid libertatem vindicare potuisset. Habet enim ille, nomen ab illo, qui divinæ nobilitatis fratre aggregandus, ora cultus domuncti, quibus nomen eius adhibetur, nulla occasionis nomine abdicatur.*

XXIV. SACRAMENTVM.

Item in eadem synodo sexta dictum est: nec non et in Sardinensi, ut nec episcopus, nec alterum transgressus de civitate in civitatem.

B Ne episcopus vel clericus, qui de civitate in civitatem transierit, placuit eos omnino, qui a facultatibus quarum de his qui conferunt fuit, locum habere permittatur.

Item episcopus dixit: Ut de civitate in civitatem episcopus non transeat, nec episcopus, nec clericus, nec monachus omnino.

XXV. OMNIBVS.

Item in eadem synodo, ut nullus abbatem ordinare; & sine permissione & jubilatione sua ad quem ordinatur.

C Nullum abbatem ordinari, neque presbyterum, neque diaconum, neque presbyterum quemquam nisi qui hoc monachorum ordine, nisi spiritalem cognitum ordinem ad eum, vel martyrum, qui ordinandus est, fuerit deferatur. Horum autem ordinationem fraternitatis, qui abbatem ordinantur, conditione sancta synodus constituere ella, & antiquam posse ad ordinandi ministerium pertinere.

XXVI. SACERDOTIBVS.

Item in eadem synodo, ut clericus et monachus in suo proprio et non quod Deo promittunt permaneat.

Qui fratrum autem ordinari, aut qui monachi facti sunt, conditionem neque ad militiam, neque ad secularem dignitatem venire. Cum enim hoc acceperint, nihil pertinent ad hoc ministerium, quod propter Deum elegerunt, anathematizentur.

XXVII. OMNIBVS.

Item in decretis Innocentii papæ de eadem re, ut monachus, & ad clericatum provocatur, propositum monachus professione commutare.

D De monachis, qui dum monachi in monasteriis, postea ad clericatum ordinem provocantur, non debere eos a priori propositio divinam. Ait enim, fratres in monasteriis fuit, & quod dum fratres in minimo gradu potuisse manere sua domus cum sanctimonia, publica baptismatis, in monasterio fideles ad clericatus ordinem accedere volunt, omnino omnino habita non permittere, quia non hominum ignorantia potuit jam contempta. Quæ forma fraternitatis in clericatus ministerium vinum regale hoc habuit, ut quisque contempta hac monachorum conditione ella vitandis, quando, sed se minorem vinum non dicere.

XXVIII. OMNIBVS.

Item in eadem synodo, ut si clericus contra se non patrum aliquod habuerit, et sine episcopi de quo ordinatur, non in secularem.

E Si quis clericus cum clericus habuerit, episcopum suum dolere, & ad judicium secularem venire; sed prius apud episcopum suum examinetur causam, aut certe cum voluerit episcopus causa dirimere apud quos partes antiquas voluerit. Si quis autem contra hoc venire tentaverit,

[illegible] habere [illegible] cum extremo episcopo, vel cum suo, apud synodum provocare [illegible] dicere. Si autem episcopus, vel clericus, diocesanum habeat cum [illegible] episcopo, [illegible] ad diœcesim proprium fratrum vocetur, ut ab illius Concilio [illegible], apud quem causa dicatur.

XXIX. OMNIBVS.

Item in eadem synodo, ut non liceat, nec omnino consentiamus, vel [illegible] causas judicare [illegible].

Conjunctionem vel conspirationem [illegible] apud circumiacentes [illegible] magnam [illegible] Dei [illegible] prohibeat. Igitur [illegible], aut monachi, si [illegible] fuerint conjurati, aut per conspirationem [illegible] movendum episcopo, vel clericis, propriam [illegible].

XXX. AD OMNES.

Item in eadem synodo, ut [illegible] episcopum [illegible] non [illegible] vel prius [illegible] fuerunt [illegible].

Clericus vel laicus, qui [illegible] episcopum, vel clericum, quomodocumque & sine [illegible] [illegible] ad [illegible] debere, nisi prius eorum [illegible] fuerit [illegible].

XXXI. OMNIBVS.

Item in eadem, ut loca quæ [illegible] Dei dedicata sunt et monasteria sint, [illegible] proprium monasterium, nec [illegible] alterius sint secularia habenda.

Quæ Deo semel sacrata sunt monasteria secundum episcoporum constitutiones, aequum est proprium monasterium manere, & non [illegible] monasteriis referuntur, & non [illegible] [illegible] secularia habenda. Sed si quis voluerit hæc sibi permittere, canonicis [illegible] subjacebit.

XXXII. OMNIBVS.

De [illegible] Constantinopolitanæ, [illegible] est ut [illegible] episcopum [illegible] [illegible] omnibus [illegible].

Anno ab Alexandro [illegible] mense Iunio, die Kalendas Iulii, a magno quando dictum est Constantinopolitanum Deum, Patrem omnipotentem, omnium visibilium & invisibilium factorum. Et in unum Dominum Iesum Christum, Filium Dei, natum de Patre ante omnia saecula, lumen de lumine, Deum verum et Deum verum, natum, non factum, homoousion Patri, per quem omnia facta sunt, qui propter nos homines, & propter nostram salutem descendit, & incarnatus est, hominem factum, passus est, & resurrexit tertia die, & ascendit in coelum, inde venturum est judicare vivos & mortuos. Et in Spiritum Sanctum. Hæc autem quæ dicunt, non aliquando quando non erant, & antequam nascerentur non erant, & quæ ex nihilo extiterunt facta sunt, vel ex alia substantia vel substantia dicunt esse, aut commutabilem Filium Dei, anathematizat eos catholica & apostolica ecclesia.

XXXIII. OMNIBVS.

Item in eadem, de [illegible] ut [illegible] [illegible] esse [illegible] transferatur.

Abundius episcopus dixit: Antiqua consuetudo, quam [illegible] esse monstrat debere, quando [illegible] est, ut quod [illegible] [illegible] per [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

XXXVIII. OBSERVA.

Item in eadem, ut abbates vel abbatissæ, seu clerici, qui cum [illegible] apud episcopum, presbyterum, vel apud seculares.

Item placuit, ut quicunque episcopus, presbyterum, & diaconum, seu abbatem, seu abbatissam, seu laicum, vel feminam, vel quem libet alium, vel [illegible] publicam publicis pœnis subiicere, [illegible] publicis pœnis subiicere, [illegible] & hoc in [illegible] [illegible] vel [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] quibus [illegible] populo sunt commanda, [illegible] consilium [illegible] superbiae, [illegible] [illegible], quae [illegible] [illegible] [illegible]

Hortatur admonendos esse, quod A
à quibus fortius contra hæc conflictus
[illegible] & publicis sortis malis adversentur,
a sacris mercis effectis subtrahendum; necessarium
[illegible] quæ facinus esse non videntur, dicunt. Nec quid vero
sit quod gratissimum a nobis sortis [illegible]
[illegible] dilectione [illegible] in figura
in illo commisceri, verum sibi denuntiamus
dicunt.

LIX. EPISCOPIS.

Ex decretis Gelasii papæ, ut nullus episcopus vel
[illegible] relinquat.

Vidimus autem relinquere pontificum [illegible]
[illegible] quod non [illegible] [illegible] sed
[illegible] fuerunt. Non est ergo [illegible]
[illegible] publicis, et [illegible]

ITEM ALIA CAPITVLA.

Hæc enim, dilectissimi, quæ dictis, & magna
diligentia inventione, velut [illegible]
admonere studuimus, quæ magis necessaria vi-
debamus, et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

LXVIII. OMNIBVS.

Ecce de fortis, & imperiis transitoribus, non non & subiecta infirmorum, sicut saepe vigentium, prohibere disponunt, sicut & sic dominus praecepit.

LXIX. OMNIBVS.

Et hoc cum magna fidelitate admonendum est, ut filii hominum parentes sint, quod ipse dominus dicit: HONORA PATREM TVVM, & MATREM TVAM, ut sit longaevus super terram, quam dominus Deus tuus dabit tibi.

LXX. SACERDOTIBVS.

Et episcopi diligenter admonent per suos parochianos predicatorum filios, baptismi indicium, & missarum celebrationes, ut filium celebrant, & baptismi indicium obserent, & missarum praeter hoc audiant, & ut filiolis quos fundum baptismi ipsi baptizant, & ut filiolis quos fundum baptismi ipsi baptizant, & omnia praecepta credant, & ut quisque suum quid petit in Dei & ut Gloria Patri cum omni honore aequa omnia credant, & ipsi secundum cum filio unitio, & spiritu Dei, omnipotentis vitae Sanctae, filiolae, filiolae discant. Et omnimodis admonendum est presbyteris ut discurrant, ut omne non possint, sed magis confidant in misericordia Dei quam in omni.

LXXI. ALIQVID SACERDOTIBVS, ALIQVID OMNIBVS.

Placuit nobis omnibus ut ut omnes nostrum, ut unusquisque ipse non videat per suum parochiam, ut unusquisque Dei sunt habeat hominem, sunt & ab omnia secundum suum dignitatem vivere; & ut non sit domus Dei, & ubicunque pecunia vendere; & ut nullus sacerdos Dei cum magna vestimenta habeatur; & ut sacrificia sacrilegia cum magna diligentia ab eis adiguntur quae digna sunt, sed cum habent servitium; & ut sacerdotes angelici, sed non habent a se ipsis non agantur, quia domus Dei domus orationis dicta est, non spelunca latronum; & ut omnes habent omnes ad Deum, quando venunt ad missarum solemnia; & ut non excent ante completorium benedictionem sacerdotis.

LXXII. SACERDOTIBVS.

Sed & hoc sagacium visum est eis, ut unusquisque ministri Dei suum unusquisque bene monitum, sive & alii canonici ministerium indicant, qui monachi propriis conservationes, ipsi omnia bonum & probabilem vitam & conversationem habeant, sicut ipsi dominus in monachis praecepit: Sic lucent lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum qui in caelis est: ut omnia bona conversationis malis attribuantur ad servitium Dei; & non solum servitio sanctorum infantes, sed etiam sapientiam sibi aggregent, sicut scriptum est. Et ut fidelis ingenium parvorum sunt, gaudent, non, cantent, computent, grammaticam per singula monasteria vel episcopia discant, sed & libros catholicos bene emendatos habeant: quia saepe dum bene aliquid Domino rogare conantur, per inemendatos libros male rogant. Et pueros nostros non sinite eos intelligendo vel scribendo corrumpere. Et si opus est evangelium, vel psalterium, & missale scribere, perfecte aetate hominem scribant cum omni diligentia.

LXXIII. SACERDOTIBVS.

Simul & hoc rogare consentimus, ut omnes admonemur, qui se vita monachorum, sive canonicorum, monachorum et monachabus sanctimonialibus, sicut Deum eorum sunt vocatum, secundum quod scriptum est: Vota vestra reddite domino Deo vestro.

& omnia. Malitia vel non nosse, quam nosse & non reddere. Et ut ad monasteria venientes, secundum regularem ordinem, prima in palatinis praeteriant, & sic in plateis. Et quare secularis dubia in monasteria veniant, cum statim sunt ad monasteria monachorum intrantes, antequam intra sunt vestes mutent. Et ut monachi ad secularia placere non audeant, sed hoc quod ad divinum servitium, quod ad communem conversationem vivere, volumus ut illi canonici secundum suam regulam omnimodo vivant, & episcopus eorum regularem, sicut alia monasteria.

Ann. Christi 816.

LXXIV. OMNIBVS.

Et episcopi monachum & vestem, & pecuniam pro Christi aequalem omnes habeant, sive in civitatibus, sive in monasteriis, sive ad dominos in villis, sive ad ecclesiam in villis, sive ad episcopium, sicut legit dominus praecipiendo: Omnia hominem habentem, dominus dicens: Pauperibus Christi pondere, mendicum & monachorum nulla abscondere nolit.

Luc. 12. Matth. 19.

LXXV. OMNIBVS.

Et hoc nobis omnibus omnimodis vitandum, ut hospitii, peregrini, & pauperis, sicut pauperum regularis, & canonicis per loca divinae habitant, quia ipse dominus ait: Hospes eram, & colligistis me. Et apostolus ait: Hospitalitatem sectantes diligite. Per hanc quidem placuimus Deo, nequis hospitio indulgere.

Luc. 12. Matth. 19. Rom. 12. Heb. 13.

LXXVI. EPISCOPIS ET ABBATIBVS.

Studium est ut episcopi abbatissae, cum omnem familia Dei ecclesiae, diligentissime cum omnem inspicient & ignorante familia omnia super capita eorum dare, ut non & valeant respicere cum fiducia secundum, quod omnium a nobis, sicut filiis patris, in ipsis paradisi illi commendandum est, sicut.

Luc. 12.

LXXVII. CLERICIS.

Et illi clerici, qui si legunt laicum vel omnem monachum esse, & non sint, omnimodis vitandum est compositi et per contendunt, ut sit vere monachi sint, vel vere canonici.

LXXVIII. OMNIBVS.

Episcopi, & dabis monachorum, sit una omnem cum fidem catholicam sint, ut epistolae pessimae & insipientes, quae transitus eorum dicebant aliquos incertos, & in eremum alios monachos, quod de caeli cecidisse, nec credamus, nec legamus, sed condemnamus, ut in eremum per talia fingere populos seducunt. Sed sicut canonici libri, & catholici traditum, & sanctorum ordine dictum legantur & tradantur.

Luc. 12.

LXXIX.

ALIQVID SACERDOTIBVS, ALIQVID OMNIBVS.

Et ut ut monachi & canonici, qui sic omni loqui vagabundi vadant, per illam vitam non sanctam vagari, & disciplinam humanam agere. Nec & nos cum illis, qui dicunt se dicta sit punitionem ire vagantes. Et hoc indicat, ut si aliquid inconsultum et capitale commisserit, in carcere permanere debeant, & ferrum, & punitionem agant secundum quod delinquerit in inspectum sit.

Luc. 12.

XXC. OMNIBVS EPISCOPIS.

Monachi ut canonici Romanorum plenitudo & ab omnibus per unanimitatem ut gradale officium peragant, secundum quod Sancta monachorum gradale nullus Pagnum ire discurrere et fieri, quando Gallicanum cantum nolit, sed monachorum ipsi, sicut fidei, & familia Dei ecclesiae praesumum concordant.

Anno Christi 789. Indictio II.

XXCI. Omnibus

Sacerdotibus quoque, secundum quod ipse in hac dominica praecipit, ut opera servilia nullus dominicis diebus agere praesumat, sicut et hanc memoriae gentem meam in sua fundabilem stabilitate manentes, quod nec vivi naturalia opera exercerent, id est, nec in vineis colendis, nec in campis arandis, nec in messibus, vel fenum secando, vel segetem pectendo, nec in silva secanda, nec arbores caedere, vel in ipsis laboribus, nec domos aedificare, nec in hoc laborem, nec ad placitum conventum, nec in mercatum exercere. Sed tota servitia opera sibi fieri in die dominico, id est, lignis caedendo, vel vehendo, vel si forte mortuus quispiam ad sepulchrum. Item quoque opera servilia non faciant, nec equitare insistant, nec venationem, vel aucupia facient, nec lavacra corporis, nec tonsuras, nec in publico conventu tonare, nec ibi illum reddere habeant testem, nec cum illo, nec cum illo, nec cum illo dominico servitio. Sed et ad mensam libenter ad necessitatem manducare conveniunt, et laudet Deum in omnibus bonis quae nobis in illo die fecit.

XXCII. Omnibus

Sed et omnibus verbum vobis dicendum est, dilectissimi et venerabiles pastores et rectores ecclesiarum Dei, ut pastores, quos in illis per parochias vestras, ad regendum et ad praedicandum per vestros populum Dei servitium, velit et benefit praedicare, et non facere mora, et non tacere, aliquem ex hac facie et non timendum servitium facere, fugire et judicium populo. Sed et vestrorum multa benefit et velit, et quae ad vitam ducunt aeternam praedicare, aliquem vestrum, ut hoc ut illum praedicent. Primo omnium praedicandum est omnibus generaliter, ut credant Patrem et Filium et Spiritum Sanctum unum esse Deum omnipotentem, aeternum, invisibilem, qui creavit coelum et terram, mare et omnia quae in eis sunt: et unum esse divinum, sublimitatem, et majestatem in trinitatem Patris et Filii et Spiritus Sancti. Item fidelissimum est, quomodo Filius Dei incarnatus est de Spiritu Sancto et ex Maria semper virgine, pro salute et redemptione humani generis, passus, sepultus, et tertia die resurrexit, et ascendit in coelum, et sedet ad dexteram Patris, et inde venturus est in majestate judicare vivos et mortuos, secundum merita propria et quomodo unus quisque fidelis sua cum diabolo et ejus diversum mortuum, et vivit cum Christo, et cum sanctis angelis sui in aeternum. Item dilligenter praedicandum est de resurrectione mortuorum, ut firmiter credant in ipsum corpus diversa praemia mortuorum accipiunt. Item cum omnibus diligenter omnibus praedicandum est, per quantos et quomodo deportare cum diabolo in aeternum supplicium. Litteras enim apostolus dicunt: Manifesta autem sunt opera carnis, quae sunt fornicatio, immunditia, luxuria, idolorum servitus, veneficia, inimicitiae, contentiones, aemulationes, iracundiae, rixae, dissensiones, haereses, odia, invidiae, homicidia, ebrietates, comessationes. Et his similia: quae praedico vobis sicut praedixi, quoniam qui talia agunt regnum Dei non consequentur. Haec vel cetera, quae magis praedicantur servitia Dei singulariter nominavi, cum omnes fideles praedicantur, intelligant, quam se custodire debent quod dicunt. Quoniam qui talia agunt regnum Dei non consequentur. Sed et omnes infantes admonere nos de doctrina Dei et praecepta, de fide et spe in Deum, de humilitate et patientia, de castitate et continentia, de longanimitate et misericordia, de eleemosynis et confessione peccatorum suorum, et in dilectione sui proximi et inimicorum suorum, et in dilectione sui proximi et omnium creaturarum sua ablata dimittere, et omnia, quod nobis non agere regnum Dei non possidebunt. Et sic vita dilectionis [illegible] vita aeterna. Haec summa compendiosa verissima glandibilis est omnibus; sicut ipse dominus in evangelio praedicat, et apostolus Paulus ad Timotheum scribens, fidei, dilectionis, non corde puro, et conscientia bona, et fide sincera, ut possimus contra diversos hominum resistere, et divina dominus gratia verbum Dei crescat et cursus et multiplicetur in profectum sanctae Dei ecclesiae, et salutem animarum nostrarum, et laudem et gloriam nominis domini nostri Jesu Christi. Per quem [illegible], gloria et honor nostri Jesu Christi.

Anno Domini DCCLXXXIX. indictione XII. anno XXI. regni nostri, [illegible] Kalendas Aprilis. Data [illegible] die [illegible] Kalendas Aprilis.

Notae Sacri Sermonis, S.I.

[illegible]

CAROLI MAGNI REGIS CAPITVLA

QUAE AD MONACHOS PERTINENT.

D. Eidemque hoc et omne, quidquid superius, ut monachis [illegible] adjudicamus.

I.

De monachis [illegible], vel [illegible].

II.

De [illegible], [illegible] est ut [illegible] in congregatione permanent, quam [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

III.

Ut non permittantur fratres pabulum animarum, sive [illegible], per [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

IV.

De obedientia, quae abbati debet praebere, et ut [illegible] [illegible].

V.

De decanis et praepositis, et eorum [illegible] secundum regulam sua.

VI.

De collatione monachorum, ut non [illegible], sed [illegible] [illegible], quales regula praecipit.

VII.

Ut ibi corpora fratrum requiescant, ubi [illegible] habeant, ubi fratres [illegible] [illegible].

VIII.

VIII.

De relique.

IX.

De susceptione hospitum, sicut regula continet.

X.

De cellarariis monasteriorum, ubi superflua sit, abscidantur, & ubi minus, augeantur.

XI.

De novitiis venientibus ad conversationem, ut secundum regulam probentur, & non antea recipiantur, nisi sicut regula jubet. Et nullus eligatur tonsurat promittere, & de abbatissis, & de fidelibus non promittere, sicut regula jubet.

XII.

De filis nobilium qui offeruntur.

XIII.

De ordinando abbate.

XIV.

De fratribus in vium directis.

XV.

Vt nullus abbas pro interpositione monachi quemlibet quaerat.

XVI.

Vt discipulus monachis regulari imponatur, non laicalis: id est, non arbitrium, non mansiones illas habeat, nisi ut audientiam regulae.

NOTA IACOBI SIRMONDI S. I.

[illegible]

ITEM ALIA CAPITVLA DE DIVERSIS REBVS.

PARTIM RECENSITIONIS, PARTIM PRIVATI.

I.

VT omnis populus & sacerdotum ordo pacem habeat, & in vicinorum suorum vadum in illo die quando placitum habuerit, nec ad pulsum.

II.

De fornicatione fidelium, quod nullus de filia nostra ducere debeat, quod his verbis concedi debet: Sic praecepit ego ille pacificus domnus noster Karolus rex, & filiorum ejus, quia fidelis fuit & est Deo & nobis in omnibus, sive firmitate vel mala lingua.

III.

De monachis monasteriis, ubi monachi sine regula fuerunt, volumus ut si non bene congregatio fuit regularis, & episcopi providerunt ubi fuerit publica, & nulla abbatissa fuerit monachorum, cum in praesentia nostra nobis jubemus, nec illi fidelium facere permittere: & tantum clausa sint bene firmata, & nullatenus Vvantinodis habeat vel retinere praesumat, & de palatiis nostris propter sanguinem [illegible].

IV.

De coniciis vel salutis suspendendis, & ut nullus suspicetur, vel in evangelia, vel in aliis libris sicut gentilitas, nec divinationes aliquas exhibeant.

V.

Vt nullus glossator per superbiam rationem, non conspectos aliquid, quae contrarium.

VI.

Vt illa disciplina, quae propter legum contemnendam fuit confusa, propter poenitentiam non dimittatur.

VII.

Vt sedant episcopi hospitibus pendere, ut secundum morem Romanorum hospitentur.

VIII.

De cibamentis secundum Romanorum ritum.

IX.

Vt in diebus feriis vel dominicis omnes ad novalia veniant, & non maneat prohibitum ad domum Dei ad vesperas faciendas.

X.

Omnino prohibendum est omnibus christianis malum, & illas conjurationes, quae fiunt per sacrum Stephanum, nec per nos, nec per filios nostros, prohibemus, & praecipimus ut episcopi vel abbatissae non vadant per ullas conjurationes.

XI.

De ne quod nullus vadat praedicare abbatem, ne forte aliquis clamor super episcopum, vel abbatem, vel abbatissam, vel monachum, sive super quolumque gradum sit, & nobis incognitum.

XII.

De impudicis [illegible].

XIII.

De [illegible] legend.

XIV.

Vt monachi, & qui in gradu saeculari constituti sunt, ad tabulam sequentes non manducent. De religiosis tondendis debent spatium aliquo in capitibus habeant.

XV.

Vt episcopi & abbates & abbatissae caplas canonicas habeant, nec laicales, non venatores, nec praedatores.

XVI.

De praepositis in placito vel quadrivia pacificandos, ut ad rectum veniant, & clerum monasteriorum domnorum.

XVII.

Vt super altaria [illegible] fuerit, vel hospitia.

XVIII.

Vt clerici non hospitentur, nec chorea per [illegible] praecipit prohibemus propter grandinem.

XIX.

Vt modo nullus praedicare benedictio quamvis illi considerabile, & nobis incognitum fuerit.

XX.

De leprosis, ut si non inventuntur, ubi populo.

XXI.

Et omnino nullus nobis praedicamus, ut homines quae alia per rationem docuerit [illegible] fidelis in fraterna [illegible].

CONCILIVM VVORMATIENSE VI.

ANNO a Christi [illegible] Pontificatus [illegible], [illegible] Concilium [illegible] [illegible] Francorum in eo [illegible] [illegible] [illegible] Carolus [illegible] Francorum habuit in Vvormatia [illegible], dispensoque ea

[illegible]

Anno Domini 796.

quæ nobis videbantur esse in regno fuit in illo tempore in unitate patris dare mandavit.

Et quia ab eo fuerat delegatum ponere quid ad omnem sapientiam ad eos debuisset in vestra diversitate: Rex Carolus pacifice Sanctorum patrum, & ad Regnum hujus vestræ, ab eisdem vestrorum locum venire jussit, inque cum concilio optimorum regni disposuit in regnum Sanctorum, propter emulationem malitiam quam ex Gallorum populo fit in vestrum Dei sanctum. Venit ergo cum omnibus illuc ad Aquisgranum, ubi vestrorum pontificum cum Imperio Romanorum, pontificum alterum Gallorum populorum Rex magnus fit, cum illis vestrum Carolo, & regum illorum.

Postea illa omnia [illegible] fuit B. et prudens. Nunc magnificentia in domo Domini [illegible] quod positum cum epistola Carolo Magno ad Pontificem in regno quæ superiore tempore [illegible] ad pedes Hadriani epistolam XIII. [illegible] Domini per [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Domini 796.

CONCILIVM FOROIVLIENSE A. CAVTIONE ROGATVS, IN CAVSA IACOBI DE TOVRNAY, & INCARNATIONE VERBI DIVINI CONFIGENDVM. SEB HADRIANO PAPA I. ANNO DOMINI DCCXCVI. & CAROLI MAGNI ANNO.

REVERENDE Domine nostra Sede Christo in potestatem super omnes cælos, & Sedes omnium terrarum, ergo regnum, & dominum dominorum, cujus regnum regnum sempiternum est, qui ab Sede omnis Deus benedictus in sæcula. De cujus largitione benignitatis [illegible] Principes dominos Caroli et Pippinum, dominus promisit quæ fuit ipsa regalis sedes, ipsa apostolatus, principatus gubernare terras prosperare.

A nunquam fuit illorum principum omnes in tempore, & nostrorum, & ipsi omnibus [illegible] quæ ipsi [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ut quod [illegible] est, quod est Christus
dicit: Caput autem Fundamentum, nostra dra-
con debet incedunt nostra justitia fulciri. Clau-
mus quidem dicit gregorius voce in omnibus omnes
in cujus thalam vocabulorum hac justitia
alias fundamentum. Ordinem (ait) in me cu-
ravit: Caput longe ante propheticis imperantibus
[illegible] Sovium [inquiens] prædi-
cum spiritum, [illegible] in [illegible]. Per sup-
plicium quippe, qui ante longe [illegible] pro-
[illegible] dicunt [illegible] non [illegible]
[illegible] mysterium.

Primum ergo vidam est nobis, omnium mundo
[illegible] fuerunt, in primis [illegible] fuerit
ipsum [illegible] symboli [illegible] a sanctis [illegible]
[illegible] quasi [illegible] in [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Ioan. Cap. 10.

manum eam nobis. Et illud. Pater in me manet, ego in eo, ego et Pater unum sumus, & suggerit tuis omnia quæ semper dixerunt nobis? Sapiens etiam a nobis nullatenus recedit, indeterminata, & diversa est, inseparabilis semper est operatio sanctæ Trinitatis, in quo a patre procedunt omnia dubitatis. Sed forsitan hoc approbare volumus, si ex gesta illius, quæ per apostolos obtenuimus, ita nobis revelatur. Fit dubitatione quoque subiecta argumenta, quæ Judæi non semper apostolorum, Luca evangelista testante cognoverunt, predicantes Petro in Joppe, non fuit in his cogitationibus comparata cordis, dicitur ad Petrum & reliquos apostolos: Quid fecerunt non fuerunt? Respondit: vera Petrum posse & potestatem ad illos dabitur: Remittuntur (inquit) peccata, & sanguis eorum quos ego fecerunt in nomine Jesu Christi, in eum fecerunt peccatorum. Et mirabile, mirabile et Cornelio centurioni, vir justus & timorem Dei, cum apostolis ut fecit, evangelizabat illi multa de regno Dei, & nomine Jesu Christi, Et adhuc ut loquebatur, Spiritus sanctus cecidit super eos qui audiebant verbum: & quid prima prædicatio fabulosa dicitur Petrum. Nunquid aquam quis prohibere potest, ut non baptizentur hi qui Spiritum sanctum accipiunt, sicut et nos? Et jussit eos in nomine Jesu Christi baptizari. Sed & diabolus & magister gentium a fide & veritate obstinatus, cum de locutus Sapientiam dicitur, quod Petrus quid in baptizatos Papa fuit, non pertinet a populum, in eum qui vocatus est pro quibus, ut credentes, hæc est in Jesum. Hic audiat, baptizati sunt in nomine Jesu Petro credit. Sunt tamen eum, cum credidisset Philippo, cum gaudium de regno Dei & nomine Jesu, baptizabantur viri & mulieres, haud dubie nomine Jesu Christi. Si ergo omnia hæc, quæ evangelizabat sancti apostoli credentes baptizabantur in nomine Jesu Christi, de tanta ecclesia inseparabilem fundet fuisse cum patrem patrem, quam beatus Petrus, non tamen & singulos, sed Patre operante cuncta est, revelatum, Filio ministrante est, & Spiritu sancto ut gubernante omnia revelata, cum quo ipsorum quasi primus pastor dictus est: Tu es Petrus, & super hanc petram ædificabo ecclesiam meam: tibi est, inquam, Filia regnum Trinitatis, quam gaudebat hæc potest intimatione dominus apostolis annuntiavit, quorumque principem ipse dicens gentibus Petrus apostolus: Et, inquit, docete omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Cur ergo Ego in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, & discipuli in nomine tantum Jesu prædicant baptizari? Nunquid et ad veritatem per Spiritum docuit, & aliud discipuli docuerunt, vel aliud Spiritus doctrina ecclesiæ tradidit? Absit hoc. Nullus de utique qui hæc cogitat est. Nullus tam insanus mente quæ quæ hæc vel mente tradere profitetur. Sed videamus quidem ut omnique rerum & sanctum est, hæc quoque hominem & individuum ut dicitur. Sic omnia ergo sancta Trinitas, quam magnum est, dominum verbum commendat, profunda, in unum nomine velut secundum, cum apostolos rectum discipuli, in quo de Trinitate persona, id est, Filii nomen tradunque Trinitatem ellentiam, sicut sibi tradunt Spiritus intelligere nominum. Quoniam hoc verbum dictum est, inseparabilis fuit semper operatio Trinitatis. Vis enim

A Pater, sic inseparabilis Filius & Spiritus sanctus: sic ubi Filius, sic inseparabilis Pater & Spiritus sanctus: sic ubi Spiritus Gratiæ, sic inseparabilis Filius & Pater. Non sic ut dicatur discipuli, præcipiunt dominus & magister propter ut Sanctam Trinitatem: Ite docete omnes gentes baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, additamento profitetur eorum adhortatione: Sic mirantur, tamen Ego, sic, & Pater unum sumus. Et iterum: Ego in Patre, & Pater in me est. Et iterum: Pater autem in me manens, ipse facit opera. Sed & verbum illud considerandum Patri tradunque Spiritus, intuitus mentem obtentus, quod in principio erat, et apud Deum erat, et Deus erat, per quem omnia facta sunt, semper in Patre, semper cum Patre, semper apud Patrem, inseparabilem Filius quoque. Unde non omnino Philippus indagari debuit, qui dixit Sanctis Patrem nos plus adhuc quærebat, cum dicitur: Domine, ostende nobis Patrem, et sufficit nobis. Cui quæ prolata a domino quasi per interpretationem indicitur: Tanto tempore vobiscum sum, et non cognoscis me? Philippe, qui videt me, videt et Patrem meum. Ac non credis, quia ego in Patre, et Pater in me est? De Spiritu autem sancto, sic edocuimus cum Patre Pentecoes, de ea, quæ ipse Filiaque [verum], quia a Patre procedit, et ab eo [illo] procedit. Nam qui de Patre procedit, Patris profecto Spiritus est: et qui ex eodem Spiritus est, Filii ipsius Spiritus est: ipse enim de Filio. Ego sum via, veritas, vita. Hinc per Filium Patris filius est, cum propter adoptionem hominum longitudo Spiritus dominus superest. Et Filii Domini mediator est, et Spiritus est. Et quia Spiritus, id est, per Filium procedit, dicitur: Et mittam de Spiritu meo super omnem carnem. Quam bene ergo dominus ab et Filii superest, et adhortatione particulari in divinam Trinitatis, Et nomen (inquit) Patris et Filii, et Spiritus sancti. Et ut demonstrarent inseparabilem essentiam individuam divinam, potestatis et nomen. Non enim ut accipiendum, quasi in multis: Sed in nomine, quia nomen et unum est Deus. Non enim tantum, sed personam distinctam. Quam distinctam quidem et apostoli in persona Filii est, id est, Patris, et Spiritus sancti. Et consilium dominum intelligere Trinitatem. Quam unitatem de sancta persona hoc illud subsistunt filiorum, et Patris filiorum. Spiritum procedere tunc profecit? Quam gloriosis et ill, qui tamen ex Patre Filioque procedunt confitemur? Hinc perspicit dicunt magistri sanctorum Dei Patris & unum Spiritum, qui nondum intelligentia nostra infinitum credit, non esse, cum de filiorum, loquitur, tamen dignum eloquium est filiorum. Cum vitam & unum Deum. Modo propter personarum continuum distinctae loquitur, modo vero unitatem, propter consubstantiam indivisam divinitatis adiuvam. Nam si semper indivisum, dilectum tuum, et filiorum Trinitatem. Si vero semper dilectum, unitatem prædicatam, inseparabilem divinitatem. Dicit enim non per tantum filiorum, propter modo modo, et unum, et intelligentiam, et modo credimus et judicium, Sicut enim unum ad filiorum, tamen de unum Deum. Vide et ipse dominus unum, et unum Deum, licet se unum dixit, non tamen est monopsychus. Congruit enim per unum a Patre, et Filio debet intuitus. Hinc est quod in evangelio legimus, qui vidit Deum Patrem, loquitur Filium.

B

C

D

E

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ratio Creationis Filii.

Filioque.

Filioque.

Filioque

non confortis Trinitatis, sola virtute Dei patris, & id est, Filius, in aliquo divinæ proprietatis & propriæ naturæ substantiæ, secundum propriam humanæ dispositionem adoptivus, deinceps de cœlo, unde nunquam recessit, humanitatem id de Spiritu sancto, & ex semper virgine Maria natus homo factus est, erepsique peccatores Deus. Non adhuc humana & temporalis naturæ divinæ id & sempiterna nativitas, sed ex una Christi ipsi proprietate vitæ Dei virtutique hominis filius. Non alter homo ex filius, & alter Deus sed unus idemque Dei homoque filius, in utraque natura divina & humana. Deus verus & homo verus. Non patrem Dei filius, sed verus non adoptivus, sed proprius, quem unique suæ propriæ hominem quem adsumpsit, a Patre dicens. Solus enim hic proprie natus id homo, quemque filius id incarnatus de Spiritu sancto & immaculata virgine matre Maria. Confitebimur ergo Deo Patri Filium, id est, divinæ coelestisque naturæ Matri, sive sedis potestatis, in natura, id est, humana natura. Et idem in utraque natura proprium eum & non adoptivum Dei filium confitemur, quia incorruptibilem & inseparabilem, adsumpta humana, vera identique id Dei & hominis filius. Naturaliter Patri secundum divinitatem, naturaliter matri secundum humanitatem (propriae tamen Patri in utraque, quemadmodum dictum est, non duo dei filii, alter Dei, & alter hominis, id est Christus filius proprie tamen personam Dei & hominis filius. Deus verus, & homo verus, in eadem verumque & non carne. Perfectus homo secundum humanitatem, perfectus Deus secundum divinitatem. Qui in eadem natura, id est, humana, quam sumpsit ex virgine hominem perfecte subsistentem, non fragilitatem peccandi sed in eadem dignitate est ordinem per humanitatem temporalem, alacrem, fidem, fatigat contumelias & opprobria subiturus. Depositus est flagellis, crucem portabunus fuerat, lancea in latere tangitur, clavis transfixus, id & mortem gustavit. Et eadem dignatus est mori, sepeliri, ad inferos descendere, tertia die resurgere, cum discipulis conversari, & post assumptam visibili gloria eundem humanitatem ascendere, adsidendo dexteræ patris, exaltatus super omnes angelos, in Patre dextera collocatus. Et eadem natura visibiliter id indicaturus vivos & mortuos, & deinceps per ignem, redituros omnique humanæ opera facinoris pœnis usque sempiternum transgressurus, pabulo vivere aeternum. Divina autem illa indivisibilis natura, in qua Deus est æqualis Patri Filioque Spiritus, impalpabilis, incorporalis, incommutabilis, ubique præsens, imperque omnipotens, in illius potestatem, in qua regnat in eternum & vivitat cum Patre & unigito Spiritu, & nunc, & semper, & per cuncta saecula saeculorum. Amen.

Hanc igitur catholicam fidem fideliter & firmiter credimus vel confitemur. Deo favente, nunquam quidem ecclesiae, homines cum divinis, & abique ullo erroris, ita et in omnes ejusdem operis manifestatione vel augeretur, delitiis & indulsit discordia nunquam evolvere, & pedem a fine abscindere dominique. Et quia regularium sancta sunt potentia, charismata & humanum. Qui ex in unicuique tempore, tunc acquirere, in universitate tamen pertinacia hanc vivificandi consilia subsistique fidelium, quae vidisti

obtentibus, antiquis dominis, pabulisque non fidei profitetur esse contra repugnantes mysteriorum. Deo auxiliante, cuncta certum, hanc fidem dictum est, memoria retinere ita facit, et in publica hominum aspectu, non dubitet, nihil recondere: Deoque dictum hoc verum confidentia fundat adhuc.

Symbolum vero & in omnem dominicam [illegible] Christianorum [illegible] Dei, omnipotentis, omnes [illegible], secundum [illegible] matrem, [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

et ita dicentes, vitandi capitalium vitiorum ancipitia ferro funditus resecare studuit.

II.

Vt longe altius excellat vita pastoris compatura subditis gregis, quibus singularitate boni pastoris voce dicitur: *Ego sum lux mundi*. Et rursus: *Ego sum pastor bonus*. Et iterum: *Lucet lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, & glorificent patrem vestrum qui in cœlis est*. Hinc itaque colligi potest, inquantum distare debet pastor a grege, cum ipse hominum, & illos plusquam hominem, id est, hominem hominum, doctrina vitaque pellat, & ergo lux mundi factus, lucere virtute absque subditorum hypocrisi admirationem debeat: & si fidei ipse fuerit, caritate ardore rectum veritatem mereretur, patrem suum per verbum prædicationis debeat.

III.

Item placuit, *et filium, qui, sicut pater, pontifex apostolus, verbum, sapientiam carnis factam gratiam. Non in omnibus filiis & clientibus, et inclinamus ad, in quo est dominus*. Quemadmodum per semipsum Verbum generaliter in evangelio præcipiendo protestatur, dicens: *Estote prudentes & simplices, & sicut serpentes*. Vnde & in ecclesiastico canone sententialiter cautum dicitur, nec esse ab hujusmodi epistolis ingrediendum, nec eorum perseverantes hæresis judicare periculum debere. Quæstus hæpsi ultimis sententiæ dictatorum non complices se fuisse esse fateantur.

IV.

Vt juxta Nicænæ venerandæ definitionis certissimi, nullus penitus sub occasione ulla mulieres secum in domum propria habere, vel prorsus ejus cohabitare conveniat. Et quoniam de quibusdam inhonesta eiusmodi suspicione sinistrum aliquo modo fuisse legimus indulsum, non tamen omnes eorum nunc ita fuisse verum prospicimus, cognoscentes quod ipsorum dilectionem, illinc relaxatione alias licentiam ad eos adeunt vertendi, pudicitiæ causam, habuisse. Non autem veritatem quemquam, sed potius subornatum pauperibus pecunia per illicitorum accessum contulisse, cum sit ventibus beneficiendum, sed ab eis segregare in sua degentes domicilia perseverent.

V.

Vt secularia negotia ultra [illegible] ecclesiæ nullo modo ingerere. Ad eorum apostolus: *Nemo militans Deo, implicat se negotiis sæcularibus, ut placeat, cui se probavit*. Sanctum quamquam fabulam libet, ut ita dicam, ut illi repugnantes gaudeant. In quo si ratio dominum militantes, fideliter pensare consideremus, quibus armis mundi, cum tanto adversario certamine belli agitati pugnare valeamus, et expedit ab omni prorsus secular impedimento, intrepidi in prima acie perstiterit, post palmam victoriæ triumphantes gloriæ eorum ab eo angelo, qui non de mundo hoc triumphavit, fieri percipere mereantur.

VI.

Item placuit, ut ea prorsus mundana dignatione, quas secularis vir vel principis ipsum exercere solent, in ecclesiis fieri, videlicet, vel in cantu et fundatione, aut in publicam & commodorum lætitia, in ipsis & abbatis, & his similibus laboribus, quibus sub ecclesiastico canone constitutum, ab omnia lætitia fuisse, sedeat, fuisse sapientia mundo, quandoque prosperitatis dicti: tali ferre, & in hymnis & spiritualibus cantiis delectantur, se sano videlicet sapientiam voluntatibus dignoscere sequi compositionem. Ab his quoque non solum non inhibemus abstinere, verum etiam convenerit licentiam concedimus verum.

VII.

Item placuit, ut nullus episcoporum presbyterum, vel diaconum, vel archimandritam in dispendio honoris considerare præsumat, absque licentia venerandæ fidei conditio. Si qui post hæc prohibita temerarium ausserit, nec ea ambiguat de sui honoris periculo.

VIII.

De hominem, qui propterque singularis affectionem sibi in commendatione fecerit commendavit, quia valde gravis atque asperitas in profectione abundantia patitur de hoc negotio judicialiter hominum clamans sub pontificis degelis pertulit vindicta: eleeto tamen procurantes fugiat prevalum, ut melius cautiosque prospicientes, dignum decentis affectum dominum, ut minime sibi [illegible] pretiosque opinio contribere, ne forte per invenit injuriam, vel certe quod potest dubiolum intelligat esse, illic commendatio celebrentur. Sed interventum potest sperabilem, per aliquem dilectionis mentem, requiri quia eum diligentem vita vel mores nota hoc illum, qui possit fore fratrem germinantem unitatem, sportsi scilicet vel spatia, ut eo etiam, et ipso notitia sacerdotum plenitudinem valuerunt fuit, quatenus pulla detinent sepultorum tribulatio [illegible]. Si vero hoc odium cuiusdam pertigerint, ut probatum fuit fraude testium facta, & causa contigerit, quod possit ab episcopo [illegible]

tandem fuerint, qui priorem se nolitre professi sint, aut certe per alienam certam hominum suspicionem, in eos fuerint in crimine consanguinitatis, qui segregari solent, segregentur quidem ab invicem, & agant poenitentiam, &, si licuerit potest, perseverent atque nuptiis. Quod si propter incontinentiam, velutque quod est honestius, amore filiorum id permanere exquirant, manserint quidem ad secundas nuptias. Hoc autem dicimus secundum indulgentiam, non secundum imperium. Beatiores tamen esse, si sic permansissent, secundum nostrum consilium. Illi vero, qui ex tali matrimonio profecti fuerint, legitimi habeantur ad hereditatem defunctis capiendam. Qui autem non obstiterunt contra hanc, quae pro salute animae & singularem vitae suae compendiose suscepta legentur, & factivas vel interdictas nuptias contribuere praesumpserint, & quantas cognationes fecerint inverti, separentur quoque de ipsi, & consilio debeat vitae suae sub poenitentia laxiores permanent; neque ad secundas nuptias tamquam illi vel illa perveniant, aliunde commutationem gratia judicentur: illique, qui de hoc tam invasto contagio nati fuerint, improbi habeantur, nullumque retrorsum adipisci valeant parentum hereditatem.

IX.

Illud praeterea per omnia penitus esse prohibere decernimus, ut nullus presbiter ante annos pubertatis, id est, infantiae, puellam vel puellarum nutriendam suscipere, nec in domum suam, sed monasterio simique consecretur. Multas saepe ex hujusmodi nuptiis commodorum adulteriorum fallacia vitia, & talis fornicationes perpetrantur, quales non solet gentes. Ita plane, ut cum contigit puerum adultum esse, & puellam parvulam, & a contubernio, & puella nutriam annis, & post se tenere, & per rerum cognatae & sacrae depopulentur adulterae, & per puellam fieri vel posse poenitentiam fugere peccata infinita. Unde qui hoc prohibere de cetero usque praesumpserit, ab omni ecclesiastico consortio sit alienus, sed nec a publicis sit immunis judiciis.

X.

Item placuit ut, relinquo fornicationis causa legali vinculo, non licet uno, quamdiu adultera vivit, alium innocuum ducere, licet si illa adulterata sed non adulterio, quae prius gravissimum vel poenitentiae commentum luere debet, alium accepere virum, nec invenire, quem non crimen delinquere, mariti. Nam vir legitimi in fornicationis contagio

A eis pagnus, sola fornicatione causa dimissi dominum, desinere virum innocuum fuerit: non tamen legitimi commissis aliam, vivente illa, in coniugio sibi sociare, probabiliter quidem modo contribuere ambiguum. Ait enim: *Quicumque dimiserit uxorem suam, nisi ob fornicationem, et aliam duxerit, moechatur: et qui dimissam duxerit, moechatur.* Quo de ita dicere praesumpsimus, ut nota evidenter domini nostri Jesu Christi vocem, nihil hoc interdictum violatione incidere praesumat. Sed quoniam in modo ambiguum interpretatione, id est, *nisi ob fornicationem*, quasi minutum potest, tamen ad solam licentiam dimittendi innocens, *qui dimittit uxorem nisi ob fornicationem*, in etiam ad unum, dictum referitur, hoc est, ad illa, vivente illa, accipiendam, quasi dimittit. Qui dimittit uxorem suam, & aliam nisi ob fornicationem, duxerit, moechatur. Et idcirco pertinent viri beati Hieronymi libellum commentationum recentiori nobis illudere mandavimus, antiquorum cognoscere sententiam, qualiter idem B tractatorum doctor hoc sacrata dominica verba, ratione capacitatis legentis indicatum, scilicet mandatorum. Cum vitiatum fuerit legentis explanatione, in praecepto civilis vitam patat, ad solam dimittendi uxorem licentiam pertinere. Nam cum mare non vit finalem legem capiendi, sanamque sententiam expendendo transmittere, tamen secundum & post praecepta sic ait: Et quia praecepta inquit accidere, et aliquos calumniatos facere innocuos, & ob secundas copulam inquietare veteri crimine inquietare, se praeterea dimittere pabrum uxorem, et secundam, priora vivente, non habere. Non enim debet intuiri malum adulterae uxoris, & si illa duo, una unam carnem, per sciptura fornicationem divisit in eos, dividit in quinque. Unde praeterea dicere intelligi quamdiu vivit adultera, non licet vivente, nec potest inquit secundam contubernium inquiri.

XI.

Item placuit de feminis consecratis per conventum, quibus licitum vel vidua, quae virginitatis suae continentiae propositum spontanee polliceantur, Deo consecrare fecerint, & ob continentiae signum signum tulerint, quasi religiosae in ecclesiae non fuit in hoc regimine indicatae fuerunt, licet non sint a sacerdote sacratae, in hoc tamen proposito cum propriis perseverare mandamus. Si vero publica sola sine alicujus comperiatur, sive publice inspexerit, aliquo quidem mandato judicio compositiones contra vitiis, segregentur abinvicem, & agant consilii debitas

Matth. 5.

Matth. 19.

Sacra Eucharistia.

dulcis vitæ suæ pœnitentiam, & a communione corporis & sanguinis Christi prohibeat, nisi forte pœnitet, cuncta illorum pœnitentia, si digna fuerit, humanitatis providentia, potest consacerdotis gratiam indulgere. In extremo tamen vitæ suæ viatico humanitas indulta non defraudetur. Et si hæreticus præcipue illa modo omnibus cognoscatur omnibus, et nulli licet prædicti personas habitum, id est, vestem mutare absque episcopi conscientia.

XII.

Monachis ut ipsum habitum habeant.

Hoc igitur monachos dylo jubet fuerit prospiciamus, in monasteriis positum, quæ sub disciplina regulæ degunt, obstrictos monasterii claustris, nullo patriæ, nisi forte summa compellente necessitate, adire monasteria. Sed neque presbyteri, vel diaconi, vel quilibet de clero, vel etiam ministrandum, quasi visitationis vel prædicationis causa, sine permissu episcopi civitatis, sibi licentiam tribuat ingrediendi. Quia etiam ut episcopus absque sacerdotibus vel clericis suis, et decet, & hæc ille convenit, adire illuc licentiam se existimet. Sed hoc ipse, dum quilibet religiosa persona, alterum abbatissa suspicione, quem motum gravius ortum, permittunt & admonemus episcopo exhortationem vel admonitionem alterius, quæ ad salutem animæ pertinet, dignum fuerit et volunt hæc. Deo dicta loca, non alter, sed cum idoneis ministris pergant, ne propter incuriam pro sanctimonia sanctæ ecclesiæ infamentur angelorum ordo. Et nulla ulla unquam tempore licentia se abscondere vel cuiubet monachis, transgrediantur se fatuus in angelorum loci, quasi orationis causa suggerunt ea, Romam adire, vel alia loca venerabilia circuire. Quem se nemque intelligentes & reprehendite cum vita propter illaudabilem necessitatem commissum, nullus tunc excusatus est vel desipiens qui ignorat. Si quis post hanc definitionem hujus reverendi concilii, de his quæ contra voce salubriter quæ futura sunt temerarie solo violare attentavit, canonica coercetur vindicta, scilicet non juxta modum & qualitatem culpæ excommunicationis maledictionem, anathematis vinculo punitus vinculatus; sed certe honoris proprii amissione mulctatus, tous abscidit gravius evaluatur. Hæ enim sunt canonicæ ultrices vindictæ, a quibus nullus facere legis prævaricator poterit immunis esse, nisi dignæ pœnitentiæ interveniente modulo veniam meruerit adipisci.

XIII.

Dominica ante Septuagesimam.

Diem autem dominicum inchoante nocte ipsius, id est, vesperæ sabbati, quæ in primo incepit sabbato, quando lucem illuminatur, vel luna est ad vesperam celebrandam officium, non propter honorem sabbati ultimi, sed propter sanctum diem sacrum primi sabbati, hoc est dominicæ diei, cum omni reverentia & honestissima religione venerari omnibus mundanis Christianis. Abstinere primum omnium ab omni peccato, & ab omni opere carnali, etiam a propriis conjugibus, & ab omni opere terreno, & nihil aliud vacare, nisi ad orationem, concurrere ad ecclesiam cum summa mentis devotione, cessante omni caulatum strepitu, cum caritate & dilectione benedicere Deum Patrem, & laudare totis medullis cordis unigenitum Dei Filium, qui illum diem per gloriosam suam sanctificavit resurrectionem, & hymnum dicere sancto Spiritui, qui cum beatitudine per admirabilem suam adventum, quando in igneis linguis super beatos descendit apostolos. Sed & omnium pene donatrix in radius sacratissima die credentes in mundo collata. Nam in ipsa die dominus post resurrectionem in discipulis suis Spiritum sanctum ad remittenda peccata insufflavit. In ipsa in desertis dominus de quinque panibus quinque milia hominum pavit. In ipsa die manna pluit de cœlis primum in eremo, & multa alia spiritualia mysteria rerum in ipsa die sunt manifestata, quæ cuncta longum est per ordinem enumerari. Ipsum etiamsi sabbatum dominus delectatum, de quo scriptum dicit: *Qui facit peccatum servus est*, id est, peccati, mortis. Porro si de illo sabbato diceret quod Judæi colebant, quod est ultimum in hebdomada, quod & vestri multi observant, diceret tantum, sabbatum, & nequaquam addaret, delectatum & verum. Sed quia dissentiunt vobis fuerit inter illud & illud, quod est dominica dies, idcirco addidit, mentum: ut si diceret, mentum, non verum, delectatum, non in vestri observantiam mutatum. Et idcirco omni reverentia est a nobis honorandum atque colendum. Cetera vero principalem festivitatem & ipsa sine veneratione honoranda vel custodienda. Et illa sola, quæ sacerdotes in ecclesia prædicant, modis omnibus sunt custodienda. Nos autem, qui sacerdotes vocamur, debemus propterea nobis subjectos & prædicando verbo in omni bono, & faciendo quæ docemus exemplis instruere, in castitate, in caritate, in humilitate, in continentia, in modestia, in vigiliis, in jejuniis & oratione, in religione, in eleemosynis, in hospitalitate, inquietum vitæ petitionem, in verbo sapientiæ fide con-

dico, in temperantia manducandi vel bibendi, in correctione stulti, in simplicitate cordis, in omni opere bono, *per te Christe secunda, exaltantes Deum Patrem & adorantes, plena mente tibi & Spiritui sancto ipsi Christi*, qui cum Patre & Spiritu sancto vivit & regnat Deus, per omnia secula seculorum. Amen.

XIV.

De decimis vero vel primitiis, tanti Christi allegorianem rerum mysteriis sacramentis, tale nobis poterit dicere, quam quod Scripture est in Malachia prophetia dicente domino: *inferte omnem decimam in horreum meum, & probate me in hoc, dicit dominus, si non aperuero vobis cataractas cæli, & effudero vobis benedictionem usque ad abundantiam, & increpabo pro vobis devorantem, & non corrumpet fructum terræ vestræ, nec erit sterilis vitis in agro, dicit dominus exercituum. Et beatos vos dicent omnes gentes.* Sed quis indignus & is Dei mineat super gentem vel populum qui hæc domini præceptum toto corde & bona voluntate non adimplet, Ipse prædicat, dicens: *si ergo ego sum Dominus, ubi est timor meus? & si discipulus, ubi est honor meus?* Ita dicimus & profitemur in illo. *In potestate vita mea, & in vita confusio ejus sum.* Quis de te ipso non elatus & ioco poterit offerre Deo, ut possit illam promereri benedictionem, de qua dicit: *Si non fuerit vas benedictionis usque ad abundantiam?* Vel quis non timeat vel contremiscat illam maledictionem, quam minatur nolentibus offerre: *Ego maledicam ipsis, & non erit confusio pro vobis.* Ita Sonne nobis contrariis, vetus dispositio, quia homines semper credere ergo ipsi semper dicerent, qui mentiri non potest, qui intercessit quando, & maledicit vobis in hoc seculo & in futuro, nolentibus obedire ejus mandatis, & benedictionem, & abundantiam, & filaritas animæ & corporis hanc voluntate obtemperantibus eius imperiis, & in præsenti seculo & futuro. Non enim cupit Deus ne quantum habet, nec pecuniam quantum mirantur sed in quantum habet, simplici corde de illis, non de illis donat da contra. Quia nostra quod sumus, vivimus & habemus, ejus est, & de ipsis benignitatis suscepimus munus. Considerat namque qui nostra, & non quantum in ejus sacrificium offerat, qui potens est, & in præsenti seculo centuplum, & in futuro vitam mitissimæ sempiternam. Qui vivit & regnat cum Patre & Spiritu sancto, & nunc & semper per cuncta secula seculorum. Amen.

Notæ Sententiæ Binii.

[illegible]

CONCILIUM RATISPONENSE,

[illegible]

[illegible]

Nova Ecclesia.

Hildebrandus papa, qui tunc temporis Sedis Romanæ ecclesiæ apostolicæ administrabat officium, hoc decretum [illegible] Ac [illegible] Hildebrandus [illegible] eadem [illegible] apud Ratisponam [illegible] [illegible] pro [illegible] [illegible] apostolici administratione, [illegible] [illegible] [illegible]

Nova Severini Binii.

[illegible]

Acta antiqua.

Hortatio.

Ipsa ordinatio.

Ipsa ordinatio.

A

B

C

D

E

COLLATIO VEROLAMII IN QUA AGITUR HERESIS.

De expulsione Berti Albani quadragesimali Sapientiæ 1000.

Rex Offa [illegible] [illegible] [illegible]

Hembrico, fundatissimo, & primariis fidei
[illegible] ad [illegible] de
[illegible] in hoc illa congregatio,
[illegible] & magnifice &
[illegible] ubi potissimum regni
[illegible] vel Anglia reliquerat
[illegible] & quam locum [illegible]
[illegible] Pallio [illegible] proposuerunt, atque
episcoporum consilio prudentia, et auctoritate
[illegible] Romani pontifices, ut ab illo [illegible]
[illegible] non [illegible] doctrina quod non
[illegible] Canonicis [illegible] & pre-
[illegible] monasteriis in honorem [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Filius Dei vero Patris.

Ioan. 17.

Filium.

Filium, Lib. 1.

Ioan. 1.

Ioan. 17.

Ioan. 20.

Matth. 4.

Matth. 3.

Matth. 7.

Patris.

Ioan. 8.

Ioan. 14.

Ioan. 10.

Matth. 26.

Filium.

Ita ut filiorum adoptatorum. Ipse enim de se ipso, tanquam unigenitus Filius esset, cum Patre unum se esse testatur, cum ait: *Ego, & Pater unum sumus.* Ac cum: *Ego sum in Patre, & Pater meus in me.* Item: *Ego rogabo Patrem meum, & alium Paracletum dabit vobis.* Nemo quoque nostrorum unquam dixit hoc modo, quasi de se ipso, quod ipse Pater, & non Filius esset, & Filius esset, & non Pater, & non adoptatus esset. Sed secundum quod dictum est: *Mea non sunt, quasi mea.* Non enim hoc ita de se ipso hominibus, quasi ut Pater dicitur, & non quasi ille cum Patre esset, nunquam confitebantur, aliquem, qui non adoptatus, & non proprium Filium, confitetur: quasi alienus alienum a Patre Patre, aut per gratiam certamen ab eo factum esset adimpletum: cum et Verbum caro factum esse, non proprie Patris Filique voluerunt, sicut legitur: *Et factum Verbum caro factum est.* Deus enim, ait, *Filium suum misit factum ex mulier, factum sub lege.* Ipse videbatur, non per gratiam, sed per naturam esse Filius per gratiam adoptatus. Fuerunt enim non fili Filius, quia non per naturam non fili Patris. Semper enim & ubique Adoptatis Patrem Filium appellat. *Pater, inquit, meus usque modo operatur, et ego operor.* Et iterum: *Pater, dilectio Filium, et Filius omnia dedit in manu mea.* *Pater meus, quod dedit mihi, maius omnibus est.* Quod si secundum naturam Filium non per adoptionem, sed per naturam esset Filius Dei, esset ipse Pater, et Filius, et Spiritus sanctus, Pater nobis, *Ego vobis, inquit, Filius vobis, quod vobis non sit, vobis, quod nobis non adoptatus per gratiam.* Et alibi: *Ascendo ad Patrem meum, et Patrem vestrum, et Deum meum, et Deum vestrum.* Cur non dixit, nobis, quasi alius esset, & alius esset. Hoc tantum ait: *Et non sum dignus, nobis Iesus dixit filio, et Spiritus, nunquam Patri nobis, qui in pulvere est, dabit hoc potestatem filio Patris.* Hoc Paulus ait: *Propter filio suo non pepercit Deus, sed pro nobis omnibus tradidit illum.* Non dixit, qui non est nostrum secundum divinitatem, sed secundum id quod homo factus est. Hoc tantum qui credunt est, id est homines, quibus apostolus praedicavit Dei Filium praedicatur.

Quod enim praedicabant, quidem claritas, & nunquam adoptatus dicebant, quam beati Petri primi pulchra confessio, quam confessus quidem Iesus Petro fundamentum: *Fundamentum, inquit, magnum gentium, aliud nemo potest ponere praeter id quod positum est, quod est Christus Iesus.* Hoc enim non sua laudem immobili fidei dixit beatus Petrus, non enim B. Gregorius, sed Petro confessus de caelo, confitendo dixerunt: cum enim ceteri quorundam opinationibus, quidam in discipulorum dicebant dicti, aliquos vero, tandem inquiunt, *Tu es Christus Filius Dei vivi.* Et Christus Filius Dei vivi, Qui non confitebatur proprium nullatenus nomen adoptatus, et sed proprium, & Unigenitus Dei vivi, quasi in Dei vivi Filius esset nominatus. Sicut enim dominus, *Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram aedificabo ecclesiam meam.* Super hanc, inquit, petram quam confessus es, & super vocabulo fortitudo et dignitatem, super hanc fidelissimam fidei confessionem aedificabo ecclesiam meam, & portae inferi non praevalebunt adversus eam: quia per quam petram mortis praedicat, et ad infernum claudit eorum mortem impugnando de: Christus, qui de B. Petro dicit [illegible] dicit, hoc est, [illegible] Petro, [illegible] Petro, [illegible] Petro

operatione hominum, nihil omnino facit, nihilque
[illegible] Petitis quid dicitur? dicunt, adoptio-
nem non esse per gratiam gratis, qua peccata delen-
tur. Quomodo ergo dicitur gratiam non esse
adoptio? & ipse contra nobis adoptionem gratiam
esse? Credatur ergo, quod dicit nobis ab eo, qui
dicit, nobis in omnibus gratiam. Nam non
gratia nobis non esse videtur, & ipse patrem habe-
bimus, sic adoptionis gratiam nobis non esse ostendi-
mus. Ab ipso propter hominem, quem adoptafe-
bat, fit de gratia, confitetur ipsam, et gratiam
adoptionis accipit. Annuntiantes quid
dicitur Scriptura de gratia dicunt:
hominem, inquit, [illegible] gratiam, quae est
B est Filius Dei. Ipse est, inquit, nostra adoptatio.
Operantur et hoc Angelorum, cum ait ipsa
hujus mysterium [illegible] revelant, et ille
hoc [illegible], qui est Filius Dei natus, non adoptatus.
Adoptatus ille mundo fuit natus: nos
vero scimus habet perfectam adoptatio nostrum.
Scripsum est nobis: *Pater diligit Filium,*
et omnia dedit in manu ejus. Adoptatus vero fi-
lius non dedit omnia, sed quantum donat charita-
tem. Pater diligit Filium, sed quomodo Pa-
ter Filium, non quomodo dominus servum;
quomodo natum, non quomodo adoptatum.

Sed nunc videamus quid de hoc et aliis pro-
dicitur, videlicet beatus Gregorius ejusque dicit
[illegible] Dei adoptatus, et non
[illegible] patre. Denique ait filius nostrum hoc, fa-
cit propterea Spiritum nostrum [illegible] de eo quod scriptum est: *Exaudiet vos ille magnus, inter vestros et vestrum.* Quaeo, inquit, qui in hoc vocantur
filii, credantur, nisi ut filii vocentur. Sed
quia [illegible] hominem [illegible] hominem, qui
[illegible] Deum de homine, [illegible] dicunt, *Ecce*
magnus inter vestros et vestrum, ait Scriptura dicentes.
Omnis qui in fide Dei [illegible] Spiritu,
quia non est [illegible] adoptio, sed [illegible] filium
[illegible] Et [illegible] quia [illegible] Quia
[illegible] hominem [illegible] est, qui [illegible]
Deum de homine, [illegible] non est: quia
[illegible] adoptivus quique Filius ad perfectam
[illegible] pertinet, [illegible] Deum
[illegible] Ipse qui [illegible] Filius
[illegible] de eo quod scriptum est: *Erit Deus*
vobis in [illegible] et [illegible] et fundet se hypsi-
dominibus: et [illegible] dicunt: Qui [illegible] vobis
[illegible], [illegible] matrem [illegible]. Et
post paulum: Legislator Moysen, legislatorem
[illegible] prophetam, vel [illegible] dicunt
[illegible], quos ex lege [illegible] prius populum
[illegible], sed hoc [illegible] in legislatorem
[illegible] est, qui [illegible] venit ex
[illegible] ad [illegible] redimere; Redemptor
[illegible] hominem [illegible] est. Filius [illegible]
adoptatus. Nam est homo quidem, sed [illegible]
[illegible] et hominem [illegible] est. Vide [illegible]
dicitur: *Nobis et filio in legislatorem.* Ecce
de quo scriptum dicit: *Deus exercitus in fortitu-*
dine, et [illegible] et fundet se hypsidominibus: et de
quo ita scriptum dicit: *Filio in nobis dat, nobis*
natus dominus: et per quem [illegible] *Deus* [illegible]
Deus.

Tanta ergo [illegible] non [illegible] de legis, et aliquos [illegible] [illegible] et legislatorem
non [illegible]: adoptatum [illegible] filium, quod
[illegible] hominem, calumniis hominum adoptatum, et quod [illegible] [illegible] filium, [illegible]
[illegible] et [illegible] [illegible] Deum [illegible]

et in [illegible] non [illegible] [illegible] Cor. [illegible]
[illegible] Deum [illegible] [illegible] Deum [illegible] [illegible] [illegible] Deum [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] quibus [illegible] Nam [illegible] Cum [illegible] Deo & Patri [illegible] [illegible] quæ longe ante prophetis [illegible] [illegible] Dicitur quippe [illegible] [illegible] Dicitur [illegible] [illegible] Dicitur [illegible] [illegible] Dominum [illegible] [illegible] Filio [illegible] Spiritus sancti, & [illegible] Dicitur [illegible] Filio [illegible] Deo & Patri [illegible] [illegible] Cum [illegible] Deo & Patri [illegible] [illegible] Cum [illegible] Deo & Patri [illegible] [illegible] Cum

[illegible] A

II

LIBELLVS EPISCOPOR. ITALIÆ CONTRA ELIPANDVM

Concilio Francofordiensi ad probandum Hispanos.

Fragmentum libelli [illegible] Hispanos [illegible] Elipandum [illegible] Concilio Francofordiensi [illegible] Carolinum [illegible] Canon. II. & IV.

SANCTA MATRIS Spiritus, ac adorandæ Trinitatis Adorandum [illegible] publicæ firmatione [illegible] Ecclesiæ Catholicæ Concilio [illegible] decretum per diversas provincias [illegible] Sanctorum [illegible] B

[illegible] Quidam ab [illegible] Sacerdotum [illegible] C

[illegible] Tolletanæ [illegible] Quoniam per [illegible] Quid vobis [illegible] D

[illegible] E

[illegible] Hispania, Africa, [illegible] Hispania [illegible] a Synodus [illegible] Hæc [illegible] Hispania [illegible]

[illegible]

divina, ab Deo vero qui dicitur adoptantis, & quia
in ea adoptio fabricat, quam ab eo non est dubium,
indole indulgentia commendat adoptio prædicat
filiatione designando cum affirmat prædicando
dici ita, aliunde veniunt a Deo; per propriam &
veram filiam ipsi, quæ non ipsa adoptantem,
adoptio vocabulorum dicitur esse. Paulo ante
dixerat, qui ait: *Cum ergo venit plenitudo temporis,
misit Deus Filium suum, factum ex muliere, factum
sub lege, ut eos qui sub lege erant redimeret,
ut adoptionem filiorum recipiamus per gratiam.* Pater
ergo filius factus est ex muliere, non adoptione.
Hinc alia idem ipse apostolus prædicatione dicit:
*Propro Filio suo non pepercit, sed pro nobis omnibus
tradidit eum.* Ignoramus id fortasse alicuius
hæresis cognitio, qui Christum propriis redimen-
bonis, quippe quem, & in quo omnes ipse
eorum natura unius filii fundatori servaverit in
mundo, et manifestius nunc adoptivum & pro-
prium filium adoptantis, dicit non Patris ut
omnibus dicens: *Nec ab Filio meo dixit, ne quo
modo Deus complaceat.* Et iterum, cum ipse ut omnes
in fundo eum discipulis quos velut, & vel ab-
fuit cum eo Moysi & Elias loquentes, non pu-
tavit non filiorum per unum dignatus mundum,
dicens quia qui ipsum servi per gratiam, & per
adoptionem filii, & qui verus ac proprius filius
*Ab ipsis, inquit, Deo meo dicitur, ne quo modo de-
ne complaceat ipsum audire.* In Adam quippe filio
Dei Patris displicuisse mentum, qui prædicto fi-
lio adoptivum ait: *Pavore, inquit, ne filiorum
formam super terra.* In adoptivo filio complacuit,
quia proprio non habuit, sed illum pa-
ratus erat; qui nunquam a patre in voluntate di-
cordatus, sicut quo mitis est Patri obedientia usque
ad mortem, mortem autem crucis. Propter
quod & Deus exaltavit illum, & donavit illi no-
men, quod est super omne nomen. Si igitur jus-
ta hæresium adoptivo nomine contra, et ita
quod & inquit hæresis, quo ergo patris apostolus
cum omnes perhibet super omne nomen hæ-
bere? Adoptivus autem nomen non est super omne
nomen, sed nomen, & infra nomen omnes
nomen manifestum.

Videamus jam non quatenus primum quidem ex-
cludit fidei potuerit fundamentum. Nam cum
magis hæc & omnes hæresis quæ figuratis explana-
ri, quid de fide hominum dicerent, & illi singula-
ram opinionem diversitate mortem concludunt, qui
non omnes quantitatem de adoptione filii explana-
bant, quorum adoptio secundum ipsi, quam per
mediatorem principem adoptionis, sed adhuc in
ipsi fere hominem occulta: illico hominem quod illi
de fide hominum dicerent adoptivis Filiis quam
quem esse dicunt: Marcion & Petrus, tui non
unus & singularis Pater valebit credente Tuo,
inquit, *Christus Filius Dei vivi.* Ecce Adam Sanctus
Petropolitanus, quem hominem Christi non mendi-
bant, perfectus legere non permittunt. Pa-
tenus confessus est Christum verum Filium Dei vi-
vi. Ab ea hæresis dicit, Christus adoptivus filius
est: contra non facultas adoptivi perfidiæ sanctum,
Christum dicitur: Tu es Filius Dei vivi. Fingunt
hæretici non tam, sed ex quo adoptivum se di-
cunt: Secundum divinitatem enim Filium Dei
unigenitum esse Sed quomodo non adoptivus Dei
Filius est? *Tu es Christus Filius Dei vivi*, inquit
hæresis ita Christum proprio servavit. Christi
dicit quo nomen ab hominis quem adoptivi accepit,
quia unum in hominem fuit. Nihil ubi ipsum
quod dicit, nihil ubi non fuerunt, sunt de ipso

A cum mundo, si verum Dei filium, quibus Sal-
phidem cœcis prædicabat filio offerunt hæ pro-
fecunt non credebat. Tuum enim confitetur fi-
dei ab ipsi, tradidisse nobis. Defendere ita
fecerunt quos eremitis Christianos, perspeni
dicere magnis gaudiis prædicationem divinam.
Filius adoptivus verbum Dei.

Sed quid mirum, si Filii in eis erant, quia
adoptivus fuit Deus confessus, & unitatem filii
Christum, corporis obnoxium, carpere nolen-
tes dicta mera de filio Christum prædicant
spiritalem filiationis ponit, cum ita per unum
per filium prædicantes ubi dicunt, nulla intelli-
gentiam ordinationis deputatio de divinum Corpus
tuum venit & audiam illi, et inferiori, in-
fideli superiori fidei, et qui Christi evangelica
mirabilia documentum prædicta non credentibus
fideli deputavit, parte verbum secundum,
& non secundum latum doctrinam, intelligen-
tia mirabilia sacramentorum: Dicit enim quod Sal-
vator in epistola sua: Hæresum adoptivum
apud Patrem Filium Christum, & hoc de adoptio-
tum, quod & adoptivum non longe aliud fit ad-
vocatum, & aliud est adoptatum. Nam adoptatum
dicitur ab ipsi, qui non ut pudorem interpellat, &
verbum secundum non propria natura defrau-
dat. Convenientia quippe proprium dici pos-
sit, quam adoptatum, quia ipse est proprium
est per proprium nostrum. Quo enim verum natura
habent, quam in se adoptatur, in dignitate Patris
collocatur adoptandis Patris non filio non mul-
tiplicat, proprium non nobis adoptatum nostro
quasi interpellando affirmat & in proprium. Adop-
tivus ergo dicitur, cum nihil a patre adoptatio
obtinet, sed gratia indulgendo concedit.
Absque semper, & non obscuritate, adoptivus
est filius dicitur, sicut Moysis in vinum adopta-
tus est filia Pharaonis, alterum ab ea & genuit.
tione & dignitate illi nomen. Hoc idem prædicat,
ut patenter dicitur modigi, non dici adoptivum,
qui secundum patris sortem propriam filium
adoptantis. Vide in Dei Filium non esse adoptivum
adoptantis, quia semper verus Filius, semper dominus,
ac per hoc & patri adoptantis hominem
veri Filii secundum non servit, qui nunquam
verus dicitur esse Filius. Quod si patris verbum
secundum hoc potuit adoptivum esse, quod de
adoptatum, confitentur ipsi quod est dicitur,
& novi blasphemia plenum, dicit adoptivum Fi-
lium Dei, & Spiritum sanctum. Nisi enim ne-
gent valere Spiritum sanctum perfectum esse,
Quod enim Graece nominatur hic Latine di-
citur adoptatum. Patrem qui quia verum, quod est
super omne nomen dicitur, super omnem im-
peratorem sublimem, dicit adoptivum filium, vel
filium Dei, & Spiritum sanctum, ut fere dicuntur
Arius & Eunomius, & nonnulla similitudo
Macedonius dicit. Adoptivum non esse
filiorum secundum adoptatum filium. Omne
enim adoptatum ex traditione dicit vocabulo fili
nominum, quamquam etymologia sua non ve-
ritatem habere filiationis formam. Habet namque
et nunquam patre filium adoptatum elegantes
filium, ut ait dicit: Virtutem tu mihi ex fi-
lium adoptatum, & nominat: Filium nostrum a
nobis filium adoptat, et affirmat quidem dicit, nunquam
adoptatum patri, ut in nunquam veritatem
filiationis affectus. Sed videntur haeretici quia
ne filii tales, quod dicunt, quidem perversi
gentium est. Christum nunquam illorum cuidam,
nondum filiorum, per adoptatum perfidiae filiorum

Rom. 8.

1. Cor. 4.

Gal. 4.

Rom. 1.

D

E

Anno Domini 794.

chanos, semper inquirunt, & ut veritatis lucem A
perscrutantes, in spiritu & fidelitate sectantur Sanctorum. Credimus, hos per dictos, super nos invidiae ignis, & idcò judicare solum non meruerunt videri.

Sordida autem catholica urgent apostolica ecclesia, quae hoc est 300 & ultra centum distantia annorum ab anno Domini, prorsus & columbae quae prima decorporis sui filiaque, ut dilectae gubernatoris, & in pulcro vari pulchrae ejus perfecta fidei partem adscriptant, tendentes quae partem fundant & inconfidentes Trinitatem in unitate, id est fidem incomprehensibilem proprietatem personarum, integritatem substantiae confitentes Sanctae, ut alius credatur Deus, quia Pater est, qui genuit coaeternum sibi sine tempore & consubstantialem Filium, & alius credatur Filius, quia Filium est, qui genitus est sine tempore a Patre, non patrem, sed verum & alius credatur Spiritus sanctus, quia Spiritus sanctus est, & a Patre Filioque procedit. Ecce est aliud Pater, & aliud Filius, & aliud Spiritus sanctus, sed unum sunt inseparabiles: Pater, & Filius, & Spiritus sanctus; non unus, sed unum: quia dicit est persona Patris, alia Filii, alia Spiritus sancti, sed una & aequalis, & consubstantialis, & coaeterna est Patri, & Filio, & Spiritui sancto omnipotentia divinitatis majestas quae unus est Deus. Videantur namque in eloquia confirmare. Tertiam vero in poenitentiam discutiunt praedicantes. Dominum igitur nostrum Jesum Christum, Dei Filium, verum Deum, semper in Patre, semper cum Patre, semper credimus apud Patrem. In alterum namque omnipotentiae propriae non & propriae nostrae salutis, secundum humanae dispensationis adventum, descendit de caelo, natus nunquam incertus: vere idem verum in proprio, ubi nunquam desinit: eumque est de Spiritu sancto & Maria virgine dicunt impleri. *Spiritus enim in eum ascendit, & Spiritus sanctus* Marc. 1.
est in eum. Facta verba humana, juxta id quod scriptum est: *Et verbum caro factum est, & habitavit in nobis.* Joan. 1.
poenitentiae veteris & omnipotentis Dei in utraque natura, unus Dei Filius, idem per hominem filius. Nihil enim humanae naturae divinae praejudicare metuunt, id simplex quod non in proprietate in id diversitate quod unum non commixtione pallet neque divisionem fidei in una persona Christi Dei vivi & hominis poenitentiae vivae quae dicitur Deus & homo, id est unus Filius Dei & hominis: non alius filius hominis, & alius Dei, sed unus idemque Dei hominisque filius. Vide & eum vide verumque, qui cum adoptivum impio gaudent non esse, quia, non proprius filius, adoptivus dici non potest, nisi is qui prius alienus est, ab eo a quo adoptari desiderat. Dei ergo Filius qui natus esse potest adoptari, qui integrae dilectae filiaque nostrae in una persona operantem utraque natura, non duo filii, alius Dei, & alius hominis, id, fieri illi mundo adoptari, adoptivus fit hominis filius, & fit adoptivus Dei Filius: fidelis quae profitetur nos idemque Dei & hominis filius, qui nunquam hominem quem adsumpsit deseruit, eumque vel in caelo, quando in hoc caeli tradidit spiritum, Paulo attestante qui ait: *Si enim cognovissent, nunquam dominum gloriae crucifixissent.* Dominus gloriae dicitur crucifixus, non sola carne sit crucifixus, sed quia dominus gloriae idem qui est, qui & homo fit et qui eum crucifixerunt, & nunquam homo, nunquam deseruit, idem dictum est, quem adsumpsit, idem dicitur dominus gloriae crucifixus.

Sane etiam plusque qui adhuc in veteris hoc distantia annorum modorum personam erroris & amentiae, cum in causa fidei non valuerunt, ut cedantur sophistice disputantes, fundentur intemperantia & lingua, sanguinarium Satanae ejus, juxta praedicationem inobedientium patrum fidelitatem praedigentium dicentium, faciunt simplicitatis voce ex utraque natura unam personam confitent, vel Dei vel hominis Christi, divina scilicet & humana: sed propter eos utique qui simplicem sine omni rationali, & ad vivos mutatis divinae naturae in carnis dispensione effempsisse suspicantur, cum psalmista dicunt psalmo dicit: *Deus meus es Deus adjutor meus, & domus fugiorum est anima mea.* Pro hac igitur re, & hujusmodi causis nobis, fit fabulis et aere nostro vestro nobiscum tantum dispergere, fidelissime, quantum ante fidelitatis nostrae ut fidei pro cursus valere, parte obtendere inspicere suspicantur. Non enim ignorantes in duobus substantiis dominum fidelitatis nostrae, et unum idemque & carne; sed unum sine alterno perfectum non valentes hominem. Quid enim caro sine anima, vel anima de quid anima sine carne? nomen Spiritus? Homo enim ex utraque, & non ex una. Vide quia perfectum nostri perfectum hominem adsumpsit in Deum, idem ex duobus natus Deus & homo confitemur. Non enim caro sine anima particula hominis potest dici integraque natura. Non cum ex uno nostri fit Dei hominem, poenitentiae fuisse in eum spiritum vivum, dicit scriptum est: *Et factus est homo in animam viventem.* Non igitur alter qui factus est, & alter qui adsumptus, sed unus idemque. Ex duabus namque naturis est, non commixtis, sed illi arte mirabilique modo facta mirabiliter conjugatis, et invicem plenum nostrae, quae fit & unum fit carnis & caro, quae perfectum effecunt hominem; & tamen dum in se habitant carnis & spiritus. Non cum Scriptura fit, *et in unum caro venient: & tantum: Non timebo quid faciat mihi caro.* Et rursum: *Et videbit omnis caro salutare Dei nostri:* nulla namque pars illa unius vitae potest, ut vitam salutare Dei, non venire velit, ut vitam id non amittat carne.

Possumus igitur, cum ipsi caeli, fecundum humanae rationis affectum, necessitate per omnia competente, essentiale dispositio dispositionis. Nam licet in plania & solida figura linea, & in quadrangula quadrata, haec sint indifferentia & divisa singulata, & idcò ergo duplicata dimensionem figurae; tamen tamen numerum multiplicandum formam in se tantum continent, & cum utique ad infinitum numerandum procedunt, & rationem in se usque ad nomen recurrentes, individuam rationem probantur omnino. Fingamus igitur nomen in forma corporis, quasi lineam vel punctum in plania, solida, atque quadrangulata figura constituendum omnia partium in se individue continentia pedamina, unumquodque in partibus sui locutaque, ita et de nomen hi de divisione. Nam si fabricabat locum & punctum aequalitatem, nobis tantum dispositione figurae. Indicant namque linea pecunia numerandae, punctique circumdata numeri quadrantes, quique figurae vel non figurae pedamina, nobis infinitis de hoc in unum punctum, pleniorque dimensionem hi sunt vel numeri, non in tantum aequale & invisibile, non dividit punctum, non excipit fidelissima fidelitatem rationis

[illegible] A plenitudo permanebat. Et omnia [illegible] Anno Domini 794.

Ha itaque praeliabat, ad ea quae inlaqueant [illegible]. Quare igitur ait dicentes, in quibus [illegible] Dei & hominum homo Christus Iesus dignatus est dicere, dicens, pulchrum [illegible] dictum. Quod nostrum, non valet [illegible] esse in proprietate, quia [illegible] humanum. Divina vero natura impassibilis, [illegible], & semper permanet immutabilis. Verum est, [illegible] natura, quia in humana. Vide igitur, [illegible] dictum, quod Et humana natura, sola caro, et sola anima, ut ecce anima & caro: Non vide quomodo, nec [illegible] est [illegible] contradicere ut ecce [illegible] humana conflat anima, et anima [illegible] & caro. Dicis ergo, et sola caro, et sola anima, et, quod verius est, in utraque pariter [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ... [illegible] ... [illegible] ... [

transgressione. Nemo ad Sapientiam Dei ascendit, nisi per Filium Dei, qui ipse ait: *Ego sum via, veritas, & vita*. Ergo quod nondum intelligimus, quod in Sacramento servamus Scripturæ. Alioquin quæ generationem Filii Dei, vel æternam de Patre, vel temporalem de Maria, quisquis hominum audet investigare, dum ex temporis: *Abscondita sunt a te quæsivit*. Vide & Sedulius Angelicus dicit in sermone de nativitate Christi: Mirum, dilectissimi, miranda ab fidelibus nolite mirari, non solum ille dicere, de qui dictum est: *In principio erat Verbum*, sed etiam ille homines, de qui dicit dicit evangelista: *Verbum caro factum est*. Vide & prophetia: Generationem eius quis enarrabit? Dicens vero mirabile Filii venerandi sunt, quam ratione intelligantur.

Sed semper est, et ad dilucidandos fratres Scribit, nolite mirarii, in quo fundatum est primum per fonte sacramentorum regeneratos, publicitate malle perdidit, ut ita dicam, & inter dicta pulcerrimos filii catholici inquiunt corpore redimitur adhuc. Tamen hominis hominem, & omnemque corporibus, et diffinitur eorum videri investigantur: & ex hac fide principium, ab eruditi non valentibus, dum fundatum patrum vacuabitur fratres, per intentionem adoptivi verborum mandatis mentem. Et mirantur, ut magis legimus: quare hoc facere videtur, quare parabolam subdolus fidei fuerit haereticis poste turbant non ignorata. Inventum enim in libelli valde principale Scripturam, quod non potuisse: Confitemur & credimus: Deum Dei Filium sub omnia tempora sua tunc et Patre genitum, coeternum, & consubstantialem, non adoptivum, sed genitum. Hoc poli prius vocant Sacra legislatori: Confitemur & credimus cum fidem et nostrum, sed dum ille legimus genitum esse Filium Dei, dicit adoptivum: non natum, sed genitum. Ecce serpens illud pacifica prudentia lingua, et insinuatur quidquid decipiat. Ex sermonibus sancti Augustini fide veritatem manifesta fuit: sed haereticis prevenire adversum invenimus in sequenti prudentia; Non genitum esse Filium Dei, sed adoptivum: quod eorum in sequentibus plenum, volentes Deo, dilectissimi. Nunc vero in testimonium ad adversarios & contradictores mentiuntur vestri facinoris legentibus haereticis. Quod autem exemplo gratia pulchra: *Pater maior me est*: non propter adoptionem, sed propter formam servi dicit, in qua minor est Patre. Similis modo & propter formam servi dicit de Deum: *Pater maior omnibus*, ut confirmatur servus. Hoc vero quod hominem dicit: *Filium gloriam tuo, gloriam quod magnificet a Patre gloriam gratia & veritate*, vestra adoptionem cuiusmodi fuit. Si adoptatus, quomodo vere adoptatus? vel & non est propriae Filius, quomodo vere gloriam gratia & veritate?

Ignorat quod frequenter in epistola affirmatione verbis, hoc est dicit: Hoc est, Nam & in ipsa epistola publica est adoptivus Filius & verus Filius adoptatus dicunt non dicunt nomen esse, qui verus est Filius. Videtur quomodo caecis mentis cuncta facere quam veritatem confitentur. Quis est qui audiat dicere, Christum non esse vere Filium Dei, Iesumque Dominum verbum, dum nihil Spiritum Dei deificantem & inseparabilem sepe vocat: *Et ego vos, et ipse vos per Iesum, quia sit Filius Dei*? De quo & apostolus ait: *Spiritum pacis, ut qui dicit Christo Iesu dicunt vocantur, per et Spiritum sancta Dei, dilectis in charitate*. Et Gratia Domini & vestri Filium: cui vestra Filium, nequaquam adoptivum quem adoptatus, sed in Sacramento fonte Filium: nec vere natum ab Filium.

Item de nativitate apud eiusdem Sancti Hieronymi, ut dicunt, hoc modo quidam vel non vestro in epistola superiorum profitit: Calculum conditum, id est, genitum Filio, adoptatum autem Filio Dei. Quod longe aliter ita tantum sanctum in nomine: Et dabo ei, inquit, calculum candidum, id est, adoptionem filiorum Dei. Nam calculus genitus genitum est. Et post paucos: Sive calculum, sive lapillum candidum, sive calculi appellatione verbum divinum significatur. Epistola vero beati Hieronymi, quam ad Constantium scripsisse dicunt, haereticus non apud Romanos, non apud nos notum potest. Nec Scripta eorum magnum commisit fidelium patrum: & vitia credere nolunt est exemplaribus, quam dabo. Ecce prudentia eorum magnificamus dictum, quae de fundamento patrum per dimittere fidelem veritas fuit infidelis perdidit. Sequamur in epistola.

Item in homilia Sancti Augustini, secundum hominem Novatianis Faustum sic dicit: Homo adoptatus, cuius gloriam quaerit, qui est de Deo unicus natus? Ecce quam Augustinus dicit adoptatum, hanc haereticus dicit: *Adoptatum dabimus apud Patrem*. In hac itaque hoc ignorantes quid prius agendum sit, in patrum repellendis, dicit imperitis discendis. In eorum homilia in expositione quae sunt verba legimus, ubi dominus dicit: *Qui a semetipso loquitur, propriam gloriam quaerit*. Vide poli congruam expositionem infidelis. Quid ita hominis facere debet, qui quaerit aliquid boni sui gloriam suam quaerit: quando autem aliquid mali facit, Dei calumniatur, dicendo: Iniquitas illa creavit et, ut convertatur dominum. Adoptatus est, sed non propriam. Quaerit gloriam suam, a quo habet nolit gratiam hominis adoptatum, cuius gloriam quaerit, qui est de Deo unicus natus? De Christo enim dicit, unicus natus: de nobis vero, hominis adoptatus. Quam adoptatione providimus tenta qui scripsit epistolam, ad Christi velut transfert hominem. In qua provenitate fortis extremque, & imperitis fortissimi patris, & multi volumina ad laudem Eulam & in sequenti mea Gratiam & filiorum nulla voluntatis apparet, ubi dicit: Eadem quam Augustinus dicit adoptatum, hominem ipso habet dicit adoptatum. Confitemur id enim haereticis apostolicus Christum adoptatum nominare, sicut ipse ait: *Apud Patrem habemus advocatum, Iesum Christum*. Participantes quoque est fundum Augustinum de homine quidem qui gratiam adoptatus dicit, fortis superiorem hominem verbum esse possit potest.

Sequamur in eadem Sancta verba: Item quae dicuntur nostri haereticis, Hilarionis, Iulianus, Tertullianus, Ambrosius, et fere degenerantes ex dictorum in nulla de eadem dictum: Qui per adoptivi hominis publicum dicit, fere non indulgit, sequitur. Item in nulla de adoptatione dominus: Hodie id quem vestri poli adoptantur tantum legimus sepiente dictum. Et tantum, quem ex patrum verborum dicta potuistis ex intentione fit quidem habentes gaudium, & ut non

Rom. 1. 4. Cyrillus. 1. 4.

Iohan. 15.

Heb. 1.

Psal. 2.

Colos. 2.

nem, si omnibus, unde est nobis? Ego in me A
nihil habeo. Quia hominem, Christum eum
esse Dei Filium, esse negabis, verba divina
esse nolens, sed humana vel in eorum
sententiis et laudem, et domesticis vestis, qui
eum, propter voluntatem, de eo ab publicis
ornatum, vel sordide dicendo. Nec illud
Christi testimonium audiens: vestis de Angelis dicentis: *Pater diligit Filium meum, et omnia*
tradidit ei. Dum dicit *Pater*, proprietatem ostendit, veluti & Petri in Sapientia ordinem comprehendit: *Hic est Filius meus dilectus.* Adhuc dicit, addit quoque, dilectus: ut
intelligentia proprietatis esset Filius. Sicut apostolus dicit: *Propria Filio suo non pepercit.* Et mirum est colloquium Dei Patris studens de suo Filio, quam Hilariandi vestis, qui vitio vestis corruptum, proprie et naturalem filium, quasi
adoptivum de filiis Dei non habet occidit. Nec vos in illo mandati paucitatem. Et si
Hilariandi vestis in corruptibus filis Christum adoptivum commentus, nobis vestis Gregorium prudens Romanus fidei, & charitatem tuendae contulit, sive in mandatis Scripturae tuae magnitudinem nominat non dubitavit. In mandatum, quod est secunda fidei post Patrem ita posuit: De quaestione unoquoque Deus, et qui in eo, adoratis et nobis adoratione delectum, immediate assignet Filio vel pulsum, religiosum. Sicut quarta fidei confessio legimus: Fidelis quaestionem, unoquoque Deus, et qui nobis confitetur confitentes assignemus, per adoptivo ut pulsorum Ilarionem. Sicut et alterum dicunt: Credo, quaestionem, unoquoque Deus, et qui nobis et dic unoquoque unum redemptorem nobiscum ad ipsum adorandi exaltamus. Sicut adoratione unum: Deus qui unoquoque Dei ut domini nostri Iesu Christi, possidet Unigenitum humanitatis gratia dignatus est. Ecce non unigenitum commentum, sicut Ilarionem evangelii dicunt.

Quod autem dixit in symbolo fidei verbum: Et Patris unigenitum Filium, primogenitum omnis in Filio unigenito, omnis humanae, adoratio de virgine carne adoptione, unigenitum et omnes, primogenitum in adoptione & gratia. Secundum enim Deum Dei Filium ex utraque natura & unigenitum esse de gratia unigenitum, unigenitum, quia solus sine matre ex Dei Patris genitus, & solus ex nulla temporis ratione ante saecula genitus idcirco in omnique natura unigenitus manet & primogenitus, quia omnis unigenitus primogenitus est: Deus secundum humanam generationem, non autem primogenitus unigenitus est. Idem ipse Dei Filius, primogenitus est virginis, et dicitur, et sum & unigenitus, quia non habuit frequentes carnalem matrem. Ignis & Dei Patris primogenitus, quia prius ex Deo Patre genitus quam ulla esset creatura, vel aliquid esset unigenitus apostolo ipsum qui ait, ad Colossenses scribens: *Qui est imaginem Dei invisibilis, primogenitus omnis creaturae; quia in ipso condita sunt omnia in caelis et in terra, visibilia et invisibilia, sive throni, sive dominationes, sive principatus, omnia per ipsum et in ipso creata sunt; et ipse est ante omnes, et omnia in ipso constant; et ipse est caput corporis ecclesiae, qui est principium, primogenitus ex mortuis, ut sit in omnibus ipse primatum tenens; quia in ipso complacuit omnem plenitudinem divinitatis habitare corporaliter.* Iterum Salomon: *Dominus possedit me initium viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Necdum erant abissi, et ego iam concepta eram; necdum fontes aquarum eruperant; necdum montes gravi mole consistebant; ante colles ego parturiebar.* Item in libro Sapientiae, ipse dicente Sapientia, id est Filio Dei: *Ego ex ore altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam. Ego in caelis fecit ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texit omnem terram. Ego in altis habitavi, et thronus meus in columna nubis.* Item beatus Hieronymus in epistola ad Tomum, ubi dicit apostolus: *Cognoscere desiderans eum, et adversum gloria magni dei et salvatoris nostri Iesu Christi, qui dixit primogenitus per nubis.* Vide ab, inquit, longeva dictus: ab Eunomius colubri: Magnum Deum Iesu Christi laterum dicunt, non primogenitum omnis creaturae: non verbum. Dei & Deum, quae sunt appellationes divinae generationis: id Iesu & Christus, quae vocabula adoptivae humanae sunt. Neque vero aliam Iesum Christum, aliam Verbum dicunt, et non hanc, id est, unum & unum Christum, & unum Verbum, & unum Mariam, una et Maria, magnum Deum appellantes, Iesu, secum nolunt Iesum Christum, qui dicit & unigenitum per nubis.

Hic solutionem illam gaudemus, et congratulamur Deum & dominum nostrum Iesum Christum, in utraque natura esse & unigenitum & primogenitum, non adoptivum, sed magnum Deum: non ex eo in Scriptis nominem, sicut Fidelitas blasphemat, quod primogenitus est, sed ex parte creatae adoptio. Non quatenus mundo et Scripturae sanctae Patrum appellant Ierum, dum hanc Hieronymus in libris contra eundem Helvidium scribit; natura, gratia, cognatione, affectu. Natura, ut Lot & Isaac, duodecim patriarchae, Andreas & Petrus, Iacobus & Iaonnes. Gratia, quae omnes Iudaei Iesus Christi & vocantur, et in Domino nostro Iesu Christo omnes fratres sunt, quae est Hebraea, vel quae est Hebraea, servitute est filia omnes, et in figura omnes dominus sum Israelem adi. Et in codem: Confitemur tantum figura principum, quam vocant dominum Dei unum, tam qui ex fraudulentis ut fit, & religio. Cognatione eorum Scriptura sanctae, qui sunt de una familia, sicut Lotis filium Abraham dicitur, cum in Ruth filium sui Boaz, dicens Abraham: *Nos sit vita mea ex te et ex, et mea pulsus mea et pulsus mea, quia omnes filii sumus.* Qui legis & in evangelio fratres dominus dicentur Iacobus, Iudas, & Simon. Affinitate quoque Scriptura dicuntur esse in duo familiae, in spiritale & in carnalem. In spiritale, quia omnes Christiani fratres vocantur: in carnali *Eliae primogenitum, et puerum primogenitum habuit frater in matrem.* Et filiae: *Noverunt omnes mea fratribus mea.* Et alibi: *Ecce, ait, fratribus meis.* Porro in commune, quia omnes homines, et alia parte tuae, per germanitatem conjungimur. Hinc Hieronymus dicit, affinitas haeretica esse dominus, non adoptione, vel dicit: *Noverunt omnes mea fratres.*

B

C

D

E

F

G

H

I

K

L

M

N

O

P

Q

R

S

T

V

X

Y

Z

Aa

Bb

Cc

Dd

Ee

Ff

Gg

Hh

Ii

Kk

Ll

Mm

Nn

Oo

Pp

Qq

Rr

Ss

Tt

Vv

Xx

Yy

Zz

Aaa

Bbb

Ccc

Ddd

Eee

Fff

Ggg

Hhh

Iii

Kkk

Lll

Mmm

Nnn

Ooo

Ppp

Qqq

Rrr

Sss

Ttt

Vvv

Xxx

Yyy

Zzz

Aaaa

Bbbb

Cccc

Dddd

Eeee

Ffff

Gggg

Hhhh

Iii

Kkkk

Llll

Mmmm

Nnnn

Oooo

Pppp

Qqqq

Rrrr

Ssss

Tttt

Vvvv

Xxxx

Yyyy

Zzzz

hos mos. Et iterum, Ego, dicit Scriptura mea:

Sequitur in epistola vestra: *Credimus*, inquit, *in Dei filium, & nondum apparuit quid erimus.* Scimus quia cum apparuerit, similes ei erimus, & videbimus eum sicut est. Similes inquit in causa adoptionis, sicut similes ei in divinitate. Hoc enim sententiae intellectum longe alius catholici patres exposuerunt. Dicit enim beatus Augustinus in epistola ad Infirmum virginem: Intuemur ergo videbimus, inquam non similes erimus, quia & nunc intuemur non videmus, inquamus dissimiles sumus. Indignum videbimus, ubi similes erimus. Quis autem dissimilem dicit eum qui non vidit ipsum, vel similem ipsi, similem Deo? In intuitione igitur lumen illa divinitatis est, qui intuemur in agnitione Dei. Secundum agnitionem ergo qui creavit omnia: & tanto efficimur similes illi, quanto magis in ejus agnitione & caritate proficimus: quia nil cognoscit homo nisi contemplatione, solumque intuetur de die in diem in lege Dei, et in hac vita, quantumcumque proficiat, longe abest ab illa perfectione similitudinis, quae illuminat ad videndum Deum. Quod vero David propheta dixerit de fructibus adoptionis: *Filios Dei.* Deus non ab istorum *per participationem eum*: Non enim beatus Hieronymus, & omnes sancti in ipsum traditionem, hanc participationem mediante de adoptivis filiis, sed de unigenito, qui ab illis vocabantur, intelligi voluerunt, qui ab eis hominum compositum, nisi ab hominum: sicut ibidem beatus Hieronymus in tractatu eodem plenius exposuit: *Ubi facinus per confitendo tuo.* Ab illo igitur, qui eorum filium generantem, & regnando confirmat ab illo, ab eo conscribitur hoc mandatum, hoc verbum filium Dei a Deo Patre ab eo creatum, hoc ab eo ordinatum, ab eo dominantique ab deliberata: quem Christum vocant quidem, non per gratiam, quia in illo plenitudo tota divinitatis.

Item post multa testimonia, quae omnia recapitulare longum est, novissime in Michea propheta testimonium adjunxistis, in quo parvulus nobis natus est, et filius datus est nobis, et vocabitur nomen ejus magni consilii Angelus, et Dominus Deus noster, et Pater futuri saeculi, et Pacificus. *Nunquid dicit primogenitum meum pro filium meum? Faciam primogenitum meum pro primogenito meo?* Quod dicit primogenitum, secundum humanitatem: quod dicit *faciam primogenitum meum*, secundum divinitatem. Quae omnes catholicae hanc expositionem audire non debuerunt? Quis fidelis illam non concredit pro respectu? Tam ridiculosa est, tam stulta haeresis sententia expositio apud vos, ut propter sanctitatem eorum magis incertum quod de vobis interpretatione sentimus, quam expositione: & locum etiam dubitationis de vobis in hac loco judicant. Tantum dicimus quod beatus Hieronymus de hac sententia sentiendo. Dicit enim in tractatu ejusdem prophetae: Deus populum ad judicium provocavit. Ille filium produxit suum, non vult contendere, sed regnat: non tamen ei ipse pericolum habet iudicium. *Nihil enim dignum est, quod per processio Dei possit offerri.* & nulla hominis potest mereri illorum delicatorum: quae impossibile est fingitur tamquam & virtutem, & bonitatem mediatam, & [illegible] & humanum fundit omnia terrae. *Nunquid, inquit, dicit primogenitum meum pro filio meo, sicut vos Hieronymi secundum dicitis: Nunquid primogenitum meum pro peccato animae meae, quod fecit Sapiens, pro iniquitate mea offerent filium?* Item secundum [illegible] expositionem ita dicitur: Si dicitur primogenitus meus pro impietate, & faciam vitulum meum pro peccato animae meae, dabo quidem quisquis in me peccatum est, sed pro vero peccato & impietate nihil dignum offerunt Deo. Vide & David psalmum, & dicit: *Magna mea est spes tua mea ab impietate mea, & a peccato meo munda me.*

Item secundum epistolam beati Petri ad Hebreos dicunt, non intelligentes omnia quae posuerunt contra te illi, & semper ubique Christum dominum Filium Dei nominant: non servum, non adoptivum, sicut in illo testimonio perpetuum est, quae ex principio epistolae libri prioris voluerunt: *Multifariam multisque modis olim Deus loquens patribus in prophetis, novissime diebus istis locutus est nobis in Filio, quem constituit heredem universorum, per quem fecit et saecula. Qui cum sit splendor gloriae, et figura substantiae ejus, portansque omnia verbo virtutis suae, purgationem peccatorum faciens, sedet ad dexteram majestatis in excelsis: tanto melior angelis factus, quanto differentius prae illis nomen haereditavit. Cui enim dixit aliquando angelorum: Filius meus es tu, ego hodie genui te? Et rursum: Ego ero illi in Patrem, et ipse erit mihi in Filium.* Et certum, cum secundum primogenitum in illum servum, dicit: *Adorent eum omnes angeli Dei.* Hic itaque testimonia non servum, non adoptivum dicunt dominum nostrum Jesum Christum, sed filium & heredem universorum: sicut & in sequentibus epistolae legimus: *Moyses quidem tamquam famulus fidelis fuit in tota domo ejus: Christus vero tamquam filius in domo sua.* Et paulo post: *Amplioris enim gloriae ille pro Moyse dignus habitus est.* Quomodo amplioris gloriae, si servus fuit & Moyses, vel ex servo adoptatus? Quae & beatus Augustinus in homilia in fundo evangelii secundum Joannem mirabiliter disserit, dicens: Tantus ergo, fratres, Filiorum Dei: Lex per Moysen data est, gratia & veritas per Jesum Christum facta est. Per servum lex data est, & res facta: per mediatorem indulgentia data est, & res finivit. Lex per Moysen data est: Non sic amplius servus adoptat, quam quod per dictum factum est. Hic dicit ad magnam miseriam, tamquam fideliter in domo, sed tamen servus, agere secundum legem potest, salvare a mala lege non potest.

Quod autem in sequentibus epistolae vestrae legitur: His permissis fundamentis partem sententiae adversariorum nostra roborare, in communi determinatione ab omnibus decretis sancti sunt de servitute religiosi: Optamus, dominumque deprecamur, hoc omnium verum esse quod dicitis. Sed verbum perpetuum ex vobis. Verum quandoque sententiam divina fieri, ut omnes nos fideliter patrum non transgrediamur.

Quod autem de in sequentibus adjunxistis, in praefatione Nicaeni synodi non invenimus dictum, ut Christus dicat servum, & non filiumque, & hanc dictum, & Deum hominem. Quod est servum hominem, sed servum & carnem: quod est non servum & filiumque, ut non filiumque excelle se habet dicere, & non magis singulariter, sicut fratri patrem dicitis, eundem dominum nostrum Jesum Christum

Deum

Apocal. Deuteron. xiii.

Psal. 70.

Psal. 2.

Heb. 1.

Heb. 3.

Anno Christi 794

Deum verum, & verum hominem in vna perso- A
na? Manet vero persona Filii in trinitate, cui personae humana accessit natura, vt esset & vna persona, Deus & homo, non homo deificus, & humanatus Deus, sed Deus homo, & homo Deus propter vnitatem personae vnus Dei Filius, & idem hominis filius, perfectus Deus, perfectus homo. Perfectus homo non est, nisi anima & corpore, sicut & sanctus papa Leo in homilia [illegible] de natali Domini, eandem naturam [illegible], quam & substantiam, ita dicens: Tanto foedere [illegible] vtramque conseruat, vt nec inferiorem consumeret glorificatio, nec superiorem minueret assumptio. Salua igitur proprietate vtriusque substantiae, & in vnam coeunte personam, nec negamus & nos Christo [illegible] veraciter inesse, diuinitatem scilicet, animam, & corpus. Sed quia vere Deus & homo dicitur, vt Dei nomine totum quod Dei est designatur, in hominis vero, totum quod hominis est intelligatur. Ideo sufficit in vnitatem personae diuinitatem, & aliorum perfectionem humanitatis confiteri substantiarum. Aliud est enim [illegible] haereticos [illegible], aliud vero [illegible] catholicam fidem. De enim veritate animae & corporis in Christo [illegible], hic perfecta humanitas [illegible] confitenda est. Sic & sanctus Augustinus in libro quem Enchiridion nominari placuit, euidentissime & catholice in [illegible] capitulo exposuit, ita dicens de Deo Christo: Namque ex quo homo esse coepit, non aliud coepit homo esse quam Dei Filius: & hoc [illegible]: & propter Deum verbum, quod illo suscepto caro factum est, vtique Deus: vt quemadmodum est vna persona quilibet homo, anima scilicet rationalis & caro, ita sit Christus vna persona verbum & homo.

Cap. 35.

Consuetudo ecclesiastica solet in Christo duas substantias nominare, Dei videlicet & hominis, sicut Cassiodorus in secunda psalmi tractatu cum [illegible] sancti Augustini [illegible]. Et ne per haereticas, inquit, [illegible] Christiani animos [illegible], quem oportet omnia veraciter [illegible] credere: nomina ipsius substantiarum [illegible] sanctificatione concludamus. [illegible] ergo beatum & doctissimum Augustinum in euangelium Ioannis expositione dicentem: Agnoscamus geminam substantiam Christi, diuinam scilicet, qua aequalis est Patri: humanam, qua maior est Pater. Vtrumque autem simul, non duo, sed vnus est Christus, ne sit quaternitas, non trinitas Deus: sicut enim Christus est Deus, anima rationalis & caro: qua vtrumque [illegible]. Item B. Ambrosius in hymno quodam de natali Domini ita dicit: Geminae gi- E
gas substantiae [illegible] vt currat viam. Item sanctus Augustinus in libro Enchiridion capitulo [illegible]. Proinde, sicut confitemur, dominum nostrum Iesum Christum, qui de Deo Deus, homo autem natus est de Spiritu sancto & Maria virgine, vtraque substantia, diuina scilicet atque humana, Filius est vnicus Dei Patris omnipotentis. Item in expositione catholicae fidei: Non ergo duos Christos, neque duos filios, sed Deum & hominem vnum filium: quem propterea [illegible] dicimus, [illegible] in duabus substantiis, sicut ei natura [illegible]. Hilarius quoque in libro Trinitatis [illegible]: De autem, inquit, Dei Filio [illegible] est humana natura, quia duabus substantiis [illegible] vna persona.

Cassiodorus.

Cap. 38.

Item sanctae Romanae ecclesiae doctor [illegible] Paschasius, in libro secundo [illegible], quod de Spiritu sancto composuit, [illegible] beatus Gregorius papa Romanus in libro dialogorum [illegible], in capitulo [illegible] dicit: Namque in Deo & homine geminae substantiae, sed vna gemina persona est, quia persona personam consumere potest: substantia vero substantiam non potest: siquidem persona [illegible] est, substantia [illegible]. Hoc loco necessarium videtur, vt in Christo domino [illegible] & homine vnam personam & duas substantias [illegible] asseramus [illegible] Dei hominisque personam. Apostolus dicit: Si enim cognouissent sapientiam Dei, numquam dominum gloriae crucifixissent. Si requiras quomodo [illegible] impassibilis pati, & incomprehensibilis crucifigi; persona vnitas fuit, vt quod homo pertulit Deus pertulisse credatur. Item cum euangelista [illegible]: Nemo ascendit in caelum, nisi qui de caelo descendit filius hominis qui est in caelo: quomodo hic filium hominis [illegible], siue [illegible], & de caelo [illegible] descendisse, & in caelestibus permanere, nisi hoc per vnitatem personae [illegible]? Item alio loco [illegible] & corporis [illegible] persona, cum legitur: Esuriui enim, & dedistis mihi manducare, sitiui & dedistis mihi bibere. Quid ergo persona [illegible]: Homo passus, & Deus [illegible] per [illegible], & [illegible] in se [illegible]. Dicit ergo: Numquam dominum gloriae crucifixissent: & e diuerso: Nemo ascendit in caelum, nisi qui de caelo descendit, Filius hominis qui est in caelo. Vide quomodo per vnitatem personae humana diuinis & humanis diuina [illegible]: Deus crucifigitur, & homo de caelo descendisse, & in caelo permanere [illegible]. Item paulo post in eodem capitulo Pauli apostoli [illegible] duas substantias [illegible], Apostoli, ita dicens: Patres [illegible], ex quibus Christus secundum carnem, qui est super omnia Deus benedictus in secula. D

1. Cor. 2

Ioan. 3

Matth. 25

Rom. 9

Sed & haec [illegible] & catholica sancti Augustini sententia, quas [illegible] ad defensionem [illegible], vt nos intelligamus [illegible]. Ex quo perspicuum est [illegible], quae in exemplis sanctorum patrum non inuenitur [illegible], sicut [illegible] in capitulo [illegible] de libro S. Augustini, quem Enchiridion [illegible], [illegible] verbo [illegible]. Dei est enim [illegible] Patri: Proinde Christus Iesus Dei Filius est Deus & homo, Deus ante omnia secula, homo in nostro seculo: Deus, quia Dei verbum: Deus enim erat verbum; homo autem, quia in vnitatem personae accessit verbo anima rationalis & caro. Quocirca in quantum Deus est, ipse & Pater vnum sunt; in quantum autem homo est, Pater maior est illo. Cum enim esset vnicus Dei Filius, non gratia, sed natura; esset etiam plenus gratia, factus est & hominis Filius: idem ipse vtrumque ex vtroque vnus Christus. Quia cum in forma Dei

Augustinus.

Cap. 35.

Ioan. 1.

esset

esse, non tamen ut filius, id quod natus A
est, id est, ut filius aequalis Patri, consubstantialis
ei, et aeternus secundum naturam, non assumptus
vel adoptatus secundum Deo. Ac pro hac & minor
est filius, & minor est Patre: secundum naturam, sicut
dictum est, Sed aliud propter Verbum,
aliud propter hominem: propter Verbum aequalis
Patri, propter hominem minor: unus Dei Filius,
idemque hominis filius: unus hominis filius,
idemque & Dei Filius: non duo Sit Dei,
Deus & homo, sed unus Dei Filius: Deus ante
omnia, homo e conceptio, dominus noster Iesus
Christus.

Hoc igitur verissima catholica fide affir-
mantes quidam veteres nominarunt non metuen-
dum. Vbi ergo dicitur: Caro factus est ver-
bum Dei Filius, non gratia, sed natura, ut esset
unus plenus gratia, Iesus et & hominis filius,
idem ipse utique et utique unus Christus:
ad confirmandam veritatem veritatem, interpo-
sitis quod dicitur, hoc nomen: Caro factus
est verbum Dei Filius, non adoptione, sed ge-
nere: neque gratia, sed natura: ut esset etiam
plenus in hominibus, adoptione & gratia Iesus
et hominis filius, idem ipse utique et utique
unus Christus. Videat quo legit, & intelligat
quanta sit hac praeterea, & quanta et hac cogi-
ventia. Quare fidelium patrum fidem com-
mendantes, et veritatem veteris catholicae nulla
verecundia: Quid est quod dicitur, Deum natum
Dei Filium, genere esse Filium Dei? Quid est
quod adoptionem gratiae confingitis, dum in
eodem capitulo posita poli idem non dicit dicen-
dum, cum, qui est hominis filius, eundem Dei Fi-
lium nominat non dubitantes, sic dicens, fecit
& nove expositionem: Nempe et quo homo est
natus, non aliud capit homo esse, quam Dei
Filium, & hoc natum: & propter Deum Ver-
bum, quod hominem per carnem factum est, natum
Deum: et quomodo dicitur non proximum est quo-
ber homo, tamen solum secundum & carne, sic
et Christus non proximus, Verbum & homo Igi-
tur & natus, quemadmodum adoptatus. Cum enim
fuit adoptatus filius? Natus ergo de matre non
potest dici. Deum natum profiteor, quem et in Dei
filio & filio virgine, adoptione nulla inpertum.
Si ergo Deus natus est, qui de virgine natus est,
quomodo tunc potest adoptatus esse vel servus?
Deum natum nequaquam audent confiteri servum
vel adoptatum: & servum propheta servum
nominavit, non tamen ut confiteantur servum esse,
sed ex hominibus confitendum, quod factus est Pa-
ter obedientes usque ad mortem: praeterea papa
Leonis dicunt se hoc dicere de eo verum Christo
adsumpta est de matre domini natura, non
culpa: natura est forma servi sine condemnatione
servili. Ioan. S. Augustinus in homilia ait, dum
Dominus noster ratus in forma servi non servus,
sed in forma etiam servi dominus fuit. Nomen
formulam facit nobilitatem, beata Maria vir-
go et regali & libera prosapia generata: Hinc
vero nuptiis regis dignatus Spiritus de Deo de-
scendit, & Filium et ex proximis fecit. Mater &
Spiritus sanctus hominem et ex eo potuit Deum
perfectum de virginem.

Sed & hoc solumnos volo ambire, an Adam
primus homines genere potuit, qui de terra ex-
pressus creatus est, libere esse conditus. Ecce Ia-
cob S. ita ait, quemadmodum imago Dei Christus,
quare & Christus quoque non ingenitus de virgine
Maria quodam natus, etiam assumptus & in-

B
C
D
E

mendatus, Spiritus Sanctus operante de Deo et homo, dicunt apostolo: Primus ex primis terra de
terra terrenus, secundus de caelo caelestis. Si igitur
Adam Dei Filius conditus constitutus, quare tam
multo magis et Christus Dei Filius constitutus? Vide
de Adam fuit servus factus, nisi ex primitus, ipse
Iesus Petrus constituit: Qui cum potestatem fa-
cere, servus et potens? Christus autem non fuit
potestatem, idem servus non est potestas, sed magis
liberatus & redemptus eorum qui servi facti
potestatis, ut ipse testatur: Et Filius vos liberaverit, vere liberi eritis. Sed licet dicere non hominis
esse filius Dei. Quid est quod dicit propheta:
Deus praeterea meus regis sum, et exaltabo eum. Nil ta-
men regis. Et adorabunt eum omnes reges terrae:
omnes gentes servient ei. Item apostolus: Gaudete
fratres sed publicum ipsi. Et hoc tempore ipsorum,
quasi exemplo indigna adunati, quod in servitute
omnium, non excepti servus. Autem angelus
ait eum servum vocabitur, quia dicunt est:
Mundi eum paulo minus ab angelis? Vel quo ita
vocatus est propter nativitatem carnis, non
propter conditionem servitutem, idemque Iesus
dominus: Iam non dicam vos servos, et con-
fitemini eum super omnem creaturam. Gaudete
fratres sed publicum ipsi. Item apostolus ad Hebraeos: Facti melior effectus angelis quanto ei
servatus qui ab omnes hereditavit. Et iterum:
Cum introducit primogenitum in orbem terrae, dicit:
Et adorent eum omnes angeli Dei.

Quid dicit de Dei Patre, qui nunquam in hoc
filium eum & in transgressione, quae facta
est nunquam Filium nominat, non fecit eum Filio
et Filius meus dilectus, in quo mihi bene complacui? Ut quo servorum? Hoc ita dicit: Ita et Pa-
ter ita dicit: Si proprium et filius eius est,
Nec et Filius meus, quod colloquium Dei Tuus
profitet de Filio proprietate affirmavit. Ante
ille videtur in ea quod dicunt hoc figuratum,
Adam quidem expressus non natus in filium, sed
hic Filius natus est: Deinde adoptatus non ex
plantatus, sed ille nobis Filius est. Nec quaeso ista,
ut non hoc ita esse credam. Hoc ergo intelligere de-
bemus, et ita figuratione intelligo, quia
dicit, & natus est, & Filius est. Hoc quidem pa-
tenter nostra figuratione est, non quod qui ad
implendum omnem justitiam baptizandus erat
ignorantia, sed ut qui ad baptismum Filium
nostrum corroborat. Dei vero Dei Filius nun-
quam. Rideat igitur ut fit ex indemptione
Dei & Dei Filium de quo & ipse dicit ad Ma-
riam: Nil propter Filii filium? Propter
nominavit, non adoptatum. Deinde nominavit
Filium in libro prophetae dicit: Non quod
natus esset nunc adoptatus et ex eo nominatus,
et quo proprietatem est hoc nomen. Sunt quid
pauca. Quae et ipsum dicit, et magnum locum
varietas non legit quod de proprium et proprium
ignorat pertinent. Nam nunquam apostolus pro-
prium ait Filium, non et unigenitum vel unum vel quo
fugendum. Quomodo ait dicit, quia dicit:
Intentus filio suo unigenito, et hoc filio,
pro proprio Filio, filio Filio proprio habentes
tamen Graecum, quia Angelus apud illum et
[illegible] progenitum non unigenitum sed unum nominavit.
Et hoc continuo non figuratione filius non
hominis proprium & suum filium, verum Do-
minum, non in eorum alio dicit Sunt Filium
[illegible] Hic proprio
Filio non proprio. Item libro eius. Sunt hic quid
dicit. Christus unigenitus quod [illegible]

per naturam Dei Christus est dominus ut, hoc a
Deo Spiritum sanctum, & non per adoptionem
natus hic dominus est. Spiritus sanctus
spiritus veritatis nominatur, quia nemo est in Spiritu
sancto dominus, Deus proprii dicitur. Iste in
adoptione existendum fuit. Ergo Dei Filius homo
factus est dicit, nativitate secundum veritatem
carnis et Dei Dei Filius, & secundum veritatem
naturae ex hominibus hominis Filius factus est
nequaquam non adoptione, neque apostolicum,
sed in utraque naturae Filii nomine utrumque
habuit, ut dicit verus Deus & verus homo
Filius. Item Sancta synodus dicit: Verum
Filium non ordine adoptivo dicimus. Et non
ordinem, et ita dicimus, quoniam Pater misit Fi-
lium suum filium in mundo. Nos per adoptio-
nem quoniam Filius est Filius Dei. Deus in ma-
nus est et Deus. Iste pati potest. Si non per
naturam Filius Dei verus, et Deus verus, et ex gen-
tibus verus Deus, et non verus. Et vere qui
qui Christum predicat adoptivum, unde
dicit dicitur, vel ut Filius, ab hac
nomen dicitur, adhuc. Patriarchae, sacerdotes,
prophetae non dicuntur, apostoli non pro-
dicuntur, sicut nominantur hoc nomen tamen
dicitur idcirco non dicuntur Filii
Filium unum tantum Christum, & ita nulli ut
unus vitae, quae tamquam Sancta Dei vivitur
tamen unum tantum Christum tamen non
dicit. Ait Sancti pedes dominus nominatur, & ita
nulli qui B. Iohannes audiat non mentit. Ait ut
per Christum nominem tamen dicunt, hoc ubi
nomen adhuc. Ait ubi hoc de ipsa fide la-
bentes tamen figuli dicuntur spiritus, unde hac
mysteria manifestantur, & nomina protestantur, quae
quatenus nominibus nominata manifestantur, tam
dicit secundum invenitur, nisi in novitate Christo ab
adoptionem tamen nomen vocabit.

Dominus Christus adoptivum Christum D
dominum nominat? Deus unus, quia non apo-
stolus non sic nominat, non tamen Deus & Ca-
tholicus nominatur, non Christum dicit, non
appellat, sicut non unum adoptivum esse,
sed proprium Filium, quia per omnia apostolica
hominum infirmitas, & hominum dictum non
congruum. Plurima enim sunt in Christo scripturis
appellationes dominis nostri Iesu Christi, sicut
Deus, apostolus, sapientia, virtutis, & multae aliae, quae
omnia omnes habent & nullam significationem,
ut ita dicamus. Adoptivum significationem habet
abundantiam virtutum, sed et Iesus Christus non
est proprius Filius Dei, nec est singulus et in Fi-
lium gratiae, sed solus ex quo Deus adoptivus
in filiorum, et non dicunt quantum significationem
adoptionis interpretationem dominum. E
Iste pulchrum nomen novitatis videntur, sicut
sua propria regnum dominum, aequum proprium
nomen nominum proprium hominum interpretatione.
Quod nos non dicimus sed quidam monstrant,
videant vos minus intelligit quomodo
propheta hoc nomen potest: Ecce virgo, pa-
ritur nomen quod ipsum et principium dicit
dominum. Sed nomen interpretatur? propter in-
terpretatio est. Quod dicitur dicit, non legitur
Deus, non nomen, dicit, dicit, et B. Hieronymus
in tertiam epistolam prophetae exposuit:
Non patrum non propria nomine proprio,
sed, si ipsum interpretatur, per nomen adoptatur
et nominatur: nominatur multis legit
propriae et in corpore, non legit propriae vidi-
mus et in nomine. Legimus vere & vidimus
non non legimus in Deum, quia non
nullo occurrit nominis, nominum, nec etiam
adoptivum.

Nonne alia ratione hoc dicitur in Nicaeno
de antecedit dicit: nolite infestare et, etiam et
dominum. Quapropter hoc dicit anathematizat
et catholica, non alios, Romanum fidelem, dicunt,
& Sabellianos, Manichaeos, qui prava de Dei
Filio sentiunt, in epistola vitae nostrae
dicit. Nunquid non dicit dominum et, quia bea-
tam Mariam semper virginem, non Dei, sed ho-
minis nominandam credidit et confitetur? De
capite tertio S. Cyrillus Alexandrinus pontifex Cili-
cia, non dicunt. Nolumus igitur in hac ex-
positione dicere et dicere nomen Filium & ad-
ventum dominum, sed ordine illustrantes ad filium
Dei verbum. Et paulo post: Dicendum enim, quia
proprium Dei verbum Christus nominatur,
quia habet coniugationem ad Christum, quemadmo-
dum apostolus ait Rabum dicit Christum. Christus
ad Christum habet coniugationem, tamquam
also ad Christum: Videtur enim, Nicaenum de-
cretum expulsorum manifestum dicit adoptionem.
Quid est adoptio, nisi carnem coepit sumere Fi-
lius adoptivus. Sic singulare Filium, quam proprium non habet: Et certissimum est, hoc pro-
fecisse, alium esse proprium Filium, alium ad-
optivum. Nonne tunc duo filii erunt Dei Patris,
unus proprius, & alius adoptivus, quod nullus
catholicus audet dicere? Quid est aliud dicere
unum esse proprium adoptivum, et unum proprium
filium? Nequaquam Deum, filium genuit: Si Deus
genuerit est, non quamvis adoptivum, sed Filium
quem dicit proprium est proprio Filio, alio adoptivo
Si filius Dei Patris unum est perfectum in Christo
Deo, Dei & hominis, filius B. Gregorius in
epistola ad Quintianum episcopum scripsit: Non
autem in quo, quia in unum virgine nata com-
pleta est, & profundum divinum verbum in carne
(sed non ut Verbum verbum in nomine, non
Verbum, filium proprie vocare nomen. Filium
est unus: & perfectus homo idem in veritate tam
& unum unum nomen est per virtutem virginis
Filius Dei. Si igitur unum et unum quod
perfectum unum. Deus Dei Filius conceptus est,
quando fuit et homo factus Deus, alius adoptivus
in Filium: Sicut enim nequaquam fuit, et
Deus Pater esse fuit Deus Filius, dic quo dicitur
est de proprium et Filium: ita nequaquam fuit, et
et homo factus esse fuit Deus, dic quo dicitur est:
Verbum caro factum est, id est, Deus homo fa-
ctus est. Sicut enim Anna Filium Spiritus Pa-
tris dicunt, ita quando non erat Dei Filius,
ita per adoptionem est figuratus hominem Chri-
stum a Deo Filio.

Et mirantur, dum tanta sanctorum patrum au-
thoritatis probatur, cur non intelligam quod
contra eadem authoritas Sanctorum potest ex-
ponere, alia parte intelligentes, alia posse in-
terpretantes, parte spiritualem, non carnalem
dicit, et de parte affirmare. Sufficiat ver-
bum adoptionis, dicunt in confessione catholica
fidei, quod tendit patrum dictorum: & de symbolum
tantum ratione dicit profectum esse ad ex-
fidei dictum et expositum. Longe liquidem in-
ferior fuerat dicit et congruendi verbum contra
dicentes fidei apostolicae. Tantum dicunt credimus,
& tantum quod dicit temporum quo Spiritus
Deo spiritus sanc, & nobis a Deo dari fuit do-
dicunt. Qui vero volo displicunt dominum nostrum
Iesu

Iesu Christo, ut verum sit Deus Pater Filium, dum A
Christum & in Filium nominat, & verissime di-
cendo: *Pater dilexit Filium meum, et Filius meus
dilexit me, & dixit: Ego pro eis rogo, et Christus, et
vita Mea*? Si forte cum Iudaeis vobis dicere: *Tuae
vitae testimonium non dico, testimonium meum non est
verum*. Mox ille ipse pro se respondebit vobis:
*Et si ego testimonium perhibeo de me ipso, testimonium
meum verum est*. & quidquid pro Iudaeis inquit, vel
Scripsimus vobis, *Ipse dixit non mentiam testimo-
nium veritatis*. *Ego sum qui testimonium perhibeo
de me ipso, et testimonium perhibet de me qui misit
me Pater*. Pater in caelis intonans, & eum Filium
suum nominans, Christus de terra in caelum la-
bentis, se Filium nominans, & non cum Patre
adhuc introducit dicit: Litteris in cruce cum Iudaeis
nominans, Christum nominans cum vi-
dens dicens: *Vere Filius Dei erat ille*. Sed & B
dilectionem cum eum Filium Dei legens cum Iu-
daeis pro Christo, & in Iudaeis legens in
evangelio, & Apostolus cum sua legens epistola
adhuc cum vos Filium Dei dicit: *Apostolus Iesus
Christus* dicens: *Mei dilectissimi estis
filium hominis? Ille filius hominis interrogat, & de
filio hominis respondet*. Et Petrus dicens: *Tu es
Christus Filius Dei vivi*. & quia hac laudabili confes-
sione meruit ab ipso Deo laudari multo ante
dixit: *Beatus es Simon Bariona, quia caro et sanguis
non revelavit tibi, sed Pater meus qui in caelis est*.
Petrus Simon dicit, qui hac revelatione Petri de
filio hominis revelatum fecerit mendax ta-
pentur: & quia hac gloriosa confessione beatus
Petrus principatum apostolorum est nominatus potestatem, dicens: *Tu es Petrus, et super
hanc petram aedificabo ecclesiam meam, et portae
inferi non praevalebunt adversus eam, et tibi dabo
claves regni caelorum: et quodcumque ligaveris super
terram, erit ligatum et in caelis, et quodcumque
solveris super terram, erit solutum et in caelis*. Audiat
quod haec filius apostolicae ecclesiae: audiat
quod vetus ecclesiae adoptat. Audiat mendax
qui vocabitur et *Deus verum*. & Deus quem
praedicavit, faciens id Christum: *Non vere
Christum praedicamus, et hanc confessionem, Iudaei
quidem laudabant, quodam autem Iudaeum, vel
Christum Dei verum, et Dei superiorem*.
Vere non hoc tantum mendacium quale de Christo filio
Dei ut Iudaeum praedicant: & vere non adhuc
adoptivum vobis dicit, & nobis non spiritum
adoptionis accepisti? Dei filium Christum filium
appellat: *Pater, inquit, diligit filium, et fecit
eis principatum super omnem opus, et omnibus
mirum opus admirabile, Dei Patris, principatum
eis, pater super omnes fecit*.

Intelligite, fratres, quae legitis, & nolite novae
& monstrosae nomina fingere. Ad quae ridendo
scopus [illegible] Hae enim quae de Christo Deo, bonitatis habent
significationem, & nullam falsitatem continent. Et
dicitur per hanc [illegible] Iudaeos, sed ex
fidelibus fidelium scripturarum veritatem
habentes. Hae legere, dicere, quae [illegible]
veritatem. Iudaeis [illegible] veritatis
vobis [illegible] potestas adoptionis
sed ad probationem. Longe alter vos dicere
[illegible] quam [illegible] Iudaeis, quae
[illegible] testimonia [illegible] & in-
venimus, fere & non proferre [illegible], [illegible]
vos dicere, [illegible] scripta hominum praeter
[illegible] infidelis, & [illegible] vobis, quae
vos quam in eorum legimus libris. Nihil forte ve-
ra

Cor. per Tom. VII.

fit magnitudo [illegible], quantum [illegible] C
& universalis. Dei [illegible] quae [illegible] Rom. Concilii 769.
[illegible] mundo non [illegible]. Dicimus [illegible]
Christi per [illegible] Christum [illegible]
fer: & nobis per diversitatem [illegible]
& [illegible] vobis [illegible] per fidei [illegible]
dari, quae aequa [illegible] dari non [illegible]
sed per vos [illegible] [illegible]
per [illegible] Spiritum, & ex eo patre Spi-
ritum [illegible] & filio, quemadmodum de vobis
dicere aequa vos filium [illegible] nominantur. Tu-
nc vos vero [illegible] [illegible] D
nobis novae [illegible] [illegible]
[illegible] valere, vel ad [illegible] [illegible]
Sed [illegible] valere [illegible] [illegible]
[illegible], & [illegible] dicta [illegible] fidei. Et
[illegible] in [illegible] [illegible]
dici, & [illegible] [illegible] [illegible] Spiritus Dei [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

Rom. Cap. 1. 24.

quæ Dei filium confitemur in utraque natura, divina videlicet & humana. Creaturæ enim omnis nulla quæ melior fuit, & omnia quæ voluit, fecit dicens ut: *Omnia quæcumque voluit dominus, fecit in cœlo & terra.* Quæ tamen melioremque esse propriissime in filio, quam adoptionem: Et dum asseruerit Dei Filium vestræ fragilitatis naturam in assumptione sua perfecte adhuc velut, ut esset mediator Dei & hominum, cui non debuisset melior illorum dignatio, & multo excellentior, cuilibet dic in assumptione perfecte adhuc humanitatis, quæ ut sua gloriosa & propria nobis intercessor Jesus redemptor ignobilitatem: Vnde nobis mediatorem ad agnos, redemptorem ad reos, liberatorem ad servos, ut dilectorem: *Dum adhuc inimici essemus.* Et in evangelio: *Si filius vos liberaverit, vere liberi eritis.* Non fecit ingratiam nostrorum hominum in domino nostro Jesu Christo, per quem vendati sumus, & a quo redimi redempti sumus, & in gloriam filiorum Dei adoptati. Prædicemus eum Deum vivum & verum, & vere Filium Dei, ut ad ejus beatissimam & gloriosam pervenire mereamur, in qua est omnis beatitudo, & beata divinitas. Cui laus & gloria in omnia sæcula sæculorum. Amen.

Phil. 2. Luc. 1.

IV.

CAROLI MAGNI REGIS EPISTOLA AD ELIPANDVM ET CETEROS EPISCOPOS HISPANIÆ.

In qua tum etiam *Septimiam* libellorum de [illegible]

Carolus gratia Dei rex Francorum & Longobardorum, ac patricius Romanorum, filio & dilectissimo fratri Dei cultore, Elipando Toletanæ urbis metropolitano, & cæteris in partibus Hispaniæ consecratis episcopis, salutem & fraternam caritatem, in Christo Dei filio proprio & vero omnipotente salutem.

Gaudet pietas Christiana divinis fidelibus ut quæ fraternæ pro Ecclesiarum statuis spiritu dilectionis caritatis alis revolvere, ut mutuo fovent affectu quæ fideles quærunt sapientiæ. Et magnum est laude mutua cordis & cordis, fraternæ alternatim filiorum, ut fiat confirmatio in unum, qui redempti sunt ab uno, dicente eodem redemptore omnium cuidam fideli Christo: *Pater sancte, serva eos in nomine tuo, quos dedisti mihi, ut sint unum sicut nos, sicut ego & tu unum sumus.* Vnde & in eadem commemoratione de sancto dicitur ut fidei: *Tu fidelium cuiuscumque dum redimeris.* Cauliquam cuiusque ordinatio, & unanimitas fraternalis, magna fidei indicia esse videntur de illorum sancta mente, qui fidei mutuam exhibent fidei pacifici dilectio, mutua pondera omnium contra tentationes, & ignitis malignæ potestatis spiritualis nequitiæ expugnabilis certa, fiat & vexillum pacis pondera, & fortitudinem ut defensa prædicti pacifici dicere: *Ecce quam bonum, quam jucundum habitare fratres in unum!* in quo psalmo omnia ut magnum quæ consequitur, & hæc fraternalis unanimitas ad cælestis vitam evadere. *Ubi fratrum unanimitas, mandavit ibi benedictionem Dominus.* Et quod omnibus ab hominibus fieri non potest. Primo quem ab fideli vobis fidei quæ commemorata, & integra fuisse confirmata, nostra vita studes yet benevolam religiosa operum fidelium fideles [illegible] *Per fidem enim, fiat illum pro-*

A *fuisse dicitur ab apostolis ad Hebraos redactus, cum ut fuisset placuerunt Deo.*

Hanc igitur fidem orthodoxam, & ab apostolis traditam dictorum, & ab eorum fide [illegible] nulla, nec pro vitanda mortalium portanda aliquam omnibus invenit & prædicare præcipimus; quia non est in ista aliqua fides infidelis, quam perfidia ab vobis libere nostra unanimitas semper servabit sicut; quæ quæ estimat, vel fiunt, & ordo bona diversis, quam non habere dicit in domino, ab perfidiæ fide vestra bonis diligere certitudo, utique, & quotidie ad fundandum fundamentum sanctum, ad non quoque ipsorum. In quorum unquidem hominum non fuit nobis studium, ut quod vestrum magistrum non vestra docere dispositio, ut ex hominibus discipulum nostra dicere debuimus. Tamen dic hoc, sive illud vobis nostræ sanctæ, pro [illegible] vestram, contra Christiana religione coepit, non spectandum illi contumaci: valde desiderantes, Deum pro ea intercede affuta dispensatio, quæcumque in vera fidei fidelitate firmitas antiquæ perseverantes, & vere fidei ergo hujus fundamentum. Spectatio sancta antiquam nobis cuiusque ingenio, ad pertinere perpetuæ manipulatione provenire mereamur. Ad hanc autem intercessionem exprimendam, evidet cordis fide quæ tendit ab, & illudis fundamentum [illegible] B

C Ecclesiæ, et pro eorum hominum omni [illegible] nobis in pacis contemplari valeat, ut in operatione nostræ fidelitatis removeat non dictis incertitudinem quærunt. Non igitur Christianum ab hominibus quærere, nec putat ab nostris dicere: quæcumque pro hominibus dicendi dispositione [illegible] & nobis ab dispositione alia veritatis, quam dictorum radice fidelitatis. Ille ad dictum semper providetur, ille ad intentionem semper dilectionis: & nobis ab fidelitatis [illegible] nobis [illegible] conceptis ab vestris.

Hanc igitur, fratres, primitiam dictorum [illegible] dictorum patrum & catholicorum dictorum sancta inhaerentes fidelem. Dilectorum quæ intelligunt, credentes quæ dicuntur, de nos dictorum ad dictorum, semper ad fidei [illegible] D [illegible] per vitam cognitam ad angelos & [illegible] [illegible]. Hæc & dictorum nostrorum Christum concordi fidei & [illegible] [illegible] [illegible] *Credentes enim [illegible] ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem, eodem scriptura apostolus: Justus autem ex fide vivit.* Si justus ex fide vivit, quomodo qui fidem non habet possit [illegible] Non enim per [illegible] [illegible] [illegible]

quidem, non quoque, idolum, non Gandum; A
de novo libros suos vestros contra concilium Nicenum, non dedisti; plenissime hoc idem in pace Christi cathedrali quod prius in publico ipsa observabant.

Hoc ipsum publicata vestra domnus valde comprehendens profecto, illa ut in conciliis nostris Romanorum pontificum amore, vestrum, quam patrum nostrorum, sancitudo, quorum conciliorum approbationem; sed magnae multae vestra fugentur, & aliquid debetur a fraude nostrae approbationem per subditorum vel, cognoscit libertatis vestrae patrum in conciliis illis, ut constituunt dolet pertinebat contra, & pene incomprehensibile valuit, nisi per ejusmodi sedem, qui fuerat convertere corde, & vale omnes hominem fabricat, ad equitatem quoque vestrae patrum, ut non barbarae qui contribuerunt. Vestra igitur necessitas multa est in libertate, dilectionis non sicut habere ad de catholica, & cooperantes in praedicatione veritatis, ut gaudeant, quod Christus ita potuit deliquit, habuit et nobis, & gaudeant cordium laetantes in nobis.

Ad implendum vestra haec gaudia, fraternae caritatis vestrae, pulsantes ubique patrum synodalem in omnibus omnique tribus domnus vestrae congregari concilium, quatenus sancta omnium nostrorum, sicut vestrae doctrinae, quod credendum fide adoptare vestri Christi, quam semper nostri affirmabant, & Sancta Dei universalis ecclesiae antiquae temporibus tenebant, vos et vestra semper tenebit corporatim. Ita et ad hoc illuminet apostolica sedis praedicatio, de hac vestra investigatione, nostra de vestra ab ejusmodi divinorum nostri sunt cognoscere, quod Sancta Romana ecclesia, apostolica sedis ita observantes, de hac respondere valebit respondere. Nos non et de hac vestrae partem ab ipsa ecclesia dicta disciplinae vestrae conservantes, et ex nostrorum diligenti considerantes vestra catholica fide investigantes, & probantes hoc ipsum patrum hanc vestra sobrietas nostrae ab ipsa calvatione tenentes. Haec vestra per singulos libellos denique vestrae, quod praedictorum patrum pia conservantes, & perfecta perfectionis, sublimatae est libellis vestrae, fraternae, confirmant.

Primo quid domnus apostolicus, cum Sancta Romana ecclesia, de opinione filii in partibus quaequumque commorantibus, & catholicae doctrinae fuerunt, ab omnis libelli vestri disputantes.

Deinde secunda loco, quod ecclesiastica doctrina & sanctorum antistitum Christi de praeparatione hujus partibus, cum Petro Mediolanensis archiepiscopo, & Paulino Foroiuliensis ad Aquileiensem patriarcha, vita in domino vel de revelabitur, intelligi vel domnus vestri nostrae, sicut propria responsionibus sanctorum patrum libellus, quod ipsi quoque perfecta nostra spondet convenit adhuc.

Post haec vestra dictatus libellus catholicorum tradunt ut patrum ipsi, quorum & nostrae vestrae libellum libris, qui in Germania, Galliis, Aquitania, & Burgundia partibus degunt. Dei adoratione vestrae, ut ipsi obyt dilectione fraternitatis in ipsorum nostrorum subditorum obtinuit ipsorum.

Haec quarta haec vestra propria monstrantes, vestra hic dictatione praedictorum patrum doctrine, & catholicae fidei vestrae confessione fideliter, quae nos ipsi, quae nos ipsi, quae nos ipsi

Actor. Concilii 1.

sent, non opus habemus in hoc negotio ope
dicti dom. Christum libellum propinare. Ita vobis
evidentia ostendit.

Scripsit itaque in epistola vestra hæresiarcha
diabolus omnibus [illegible]. Primum vos pri-
cum, qui potestatem [illegible] [illegible]
[illegible], & per [illegible] [illegible], & per
[illegible] [illegible] [illegible], ad libertatem [illegible] [illegible], & per
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

bona, ut omnibus vos exhortantis appellationem; unde vos possitis prius verbis explicare, sed etiam demonstrare veritas est baptismi. Adhuc enim pro multis vobis prosunt vos ad gratiam sua adjutorium, solens vos Deus servare in filios. Tantum nobis vos adhibere ad ejus pacem, qui vos vocavit in regnum sui dilectionis sui.

Credimus in unum Deum Patrem omnipotentem, factorem cœli & terræ, visibilium omnium & invisibilium. Credimus & in unum dominum nostrum Jesum Christum, Filium Dei unigenitum, natum ex Patre ante omnia secula, Deum verum de Deo vero; natum, non factum; consubstantialem, non adoptivum: per quem omnia creata sunt, cœlestia & terrestria, omnia elementa & omnes substantiæ cum Patre. Credimus & in Spiritum sanctum, Deum verum, non creaturam adorandum, a Patre & Filio procedentem, cum Patre & Filio condendum & conglorificandum. Credimus sanctam Trinitatem, Patrem, & Filium, & Spiritum sanctum, omnes esse substantiæ, omnes potentia & omnes essentiæ tres personas, & singulas quoque in Trinitate personas plenam Deum, & totaliter personas omnes Deum omnipotentem. Pater ingenitus, Filius genitus, Spiritus sanctus procedentes ex Patre & Filio. non Patrem aliquando cœpisse fuisse Deum, sed semper est Deus, sic semper & Patrem, qui semper habuit Filium. Adversus Patrem, aeternus Filius, aeternus & Spiritus sanctus ex Patre & Filio procedens. non Deus omnipotens, Pater & Filius & Spiritus sanctus, aliquos prædam, aliquos servos. Deus aeternus, invisibilis, incomprehensibilis. In qua secula Trinitas nulla est personas vel tempore polliceat, vel gradu substantiæ, vel potestate minor: sed per omnia quando Pater Filius, æqualis Patri & Filio Spiritus sanctus divinitate, voluntate, operatione, & gloria. Non commutando in personam Patris, aliam in personam Filii, aliam in personam Spiritus sancti. Non aliud, sed unum Deum, potestate & substantia Deus Pater, & Filius, & Spiritus sanctus. Credimus et hac fide Trinitatis Filii commutando personam, pro salute humani generis de Spiritu sancto & Maria virgine incarnatum, et qui erat de divinitate Dei Patris Filius, effici & in humanitate hominis matris Filius: perfectus in divinitate Deus, perfectus in humanitate homo: Deus ante omnia secula, homo in fine seculi: verus in utraque substantia Dei Filius, non putativus, sed verus, non adoptivus, sed proprium unus persona Dei & hominis; in forma Dei æqualis Patri, in forma servi minor Patre: in forma Dei creator, in forma servi redemptor. Verus in utraque Dei Filius propriam & perfectam, ad complendam humanæ salutis dispensationem, passus est, mortuus est, sepultus est, mortuus vera carnis sua morte: suscitatus est vera carnis suæ resurrectione, & vera anima redemptus de mortuis corpore, quo passus est, & resurrexit, ascendit in cœlum, sedet in dextera Dei Patris, & secundum formam, qua ascendit, venturus judicare vivos et mortuos, cujus regni non erit finis. Prædicamus autem fidem Dei sanctam vera sedes difficilem, sacra separatam, & de veritate compositam: & eximam sanctam, quam accepimus in eodem credulitatem per baptismum, sive per pœnitentiam, divina clementia gratia, & bona voluntate hominis cooperante. Credimus & omnes homines salvos esse, & singulos secundum sua opera judicari, simplex autem supplicia demonstrantur cum diabolo & angelis ejus: fruitur vera autem gloria venturum, cum Christo & sanctis angelis ejus in secula sempiterna.

Hæc est fides catholica, fratres nostri, quam nisi quis firmiter & integre credit, & sicut baptismum, & sicut dominum nostrum Jesum Christum, qui est Deus verus, & verus homo, verus Deus, & verus Dei Filius, in utraque natura unitatemque substantiæ Dei & hominis, Jesum Christum, qui est Deus perfectus in utraque Filius Deus, vere, sacrilegus, fratres, firmiter nunquam in communione dispensationis de illius autem in quibusdam verbis profitis, cum qua redemptione, & ad mortem fundat fiat nobilis para fide fidelium, & communione nostrum, nunquam recum dicunt, quia non expedibunt, non est hæresibus nisi in communione. Vos igitur quos pacem ellis, nulla pacem vos dispendi rectum invenire possitis, quem quod fiunt nunquam tuo ordo difficile nunc, nulla: Sub regnum alienum illius regnitione, ut vos arbitrio diabolo superetis. Ecce vos monet, nolunda potestate divinitatis, & hoc in plum mortis conditia gratiam, ita vos dicunt & mortis, donec vos convertat in vitam perfectam, & in plenitudinem corporis Christi. Habetis nos compatientes fideles nostræ catholicæ pacis certificatos: & cuncta nostra in Christo Jesu domino nostro, qui vos solidum tuum regnum & commutatione fidei pacis & spem custodit, & confirmat nos in compositum gloriæ sua incorruptibilis, & perpetuæ beatitudinis hereditatem perficiat in æternum. Amen.

IACOBI SIRMONDI S. I. ADMONITIO AD LECTOREM.

De numero Secundæ synodi Francofordiensis, quæ regulis vel Secundæ synodi Nicænæ, & de capitulare, sive libris quatuor Caroli Magni, quos adversus eandem synodum scripsit Hadrianus papa primus.

Quæ [illegible] ad Lectorem [illegible]

[illegible] Hadrianus papa VII. [illegible] dum VII.

[illegible]

[illegible]

Lib. 10. Cap. [illegible] cap. 18.

Hist. lib. [illegible] cap. [illegible]

Lib. 11. epist. 9.

Act. [illegible] Dedicat. Ecclesiæ.

Lib. [illegible] epist. [illegible]

Iconoclastæ pseudo-

[illegible]

OBSERVATIO PRIMA LABBÆ, S. J.

*** Hæc Habitum à papa epistolam ad Concilium Magnum [illegible] epistolam habet c. [illegible] ad pag. [illegible]

V.

CANONES CONCILII FRANCOFORDIENSIS.

TITULI CAPITULORUM.

I. *Damnatur hæresis Elipandi et Felicis episcoporum, qui se Dei Filio adoptivum asserebant.*

II. *Synodus Gratianum de adorandis imaginibus interpellat.*

III. *De redditione Tassilonis ducis Bavariæ a Carolo rege concessa.*

IV. *De fabulis privis annonæ, tam privatis, quam publicis.*

V. *De novis denariis, et ab omnibus aliquos recipiendis.*

VI. *Ut episcopi publicas faciant in suis parochiis.*

VII. *Ut episcopus non magnos de sua civitate, nec presbyter, non diaconus, de sua ecclesia.*

VIII. *De abbatissarum, Francisci et Arelatensis episcopi, et de Turonensis, Abrincensis, et Aquensis.*

IX. *De pergamenis et vestimentis Petri episcopi.*

X. *Secunda vestra ordinationis episcopi alienigenæ abrogata.*

XI. *Ut monachi a sæcularibus negotiis et plaustris abstineant.*

XII. *Ut reliquiæ nisi ex episcopi et abbatis agendis novæ non fiant.*

XIII. *Ut abbas cum fratribus monachis.*

XIV. *Colorii in monasteriis quales eligendi sint.*

XV. *De monasteriis ubi corpora Sanctorum sunt.*

XVI. *Ut per sacramentum in monasteriis promittant non exigantur.*

XVII. *Ut abbas sine consilio episcopi non eligatur.*

XVIII. *Nulla ex ulla monachis abbati cedant, aut monachus fiat.*

XIX. *Ne clerici aut monachi tabernas ingrediantur.*

XX. *Episcopi canones et regulam sancti debent.*

XXI. *Dies dominicus quomodo observandus.*

XXII. *Ut ne vicini inter ordinationem episcopi.*

XXIII. *Servum suum dominus hominem nemo recipiat, nisi redeat.*

XXIV. *Ut clerici et monachi in propriis permaneant.*

XXV. *Ut decimas et mansus ecclesiæ solvant qui debent, et omnes decimam de suis proprietatibus.*

XXVI. *Ut ecclesiæ per res restituantur quæ hereditas habent, et ut inde ablata restituantur.*

XXVII. *Ut clerici alteri sine commendatione non recipiantur, et qui nunc sunt, redeant ad ecclesias suas.*

XXVIII. *Ut abbates nullos ordinentur.*

XXIX. *Ut episcopi sibi subditos non decimet.*

XXX. *De alienationibus clericorum non fit, nisi cum licentia.*

XXXI. *Ut conjurationes non fiant.*

XXXII. *Ut monachorum disciplina servetur.*

XXXIII. *Ut orationem dominicam, et symbolum fidei omnes discantur.*

XXXIV. *De aviatione et capellanis.*

XXXV. *De hospitalibus.*

XXXVI. *Ut commendatio accipere non liceat.*

XXXVII. *De vicedominis.*

XXXVIII. *Ut presbyteri contentiosi cum regia capella clericis non commoveantur.*

XXXIX.

[illegible]

CANONES.

I.

Constantinopolitanum, Dei gratia, apostolica auctoritate, atque pacifica domini nostri Caroli regis jussione anno DCCLXX. primo, pacis hi, catholicorum Francorum, seu Italiæ, Aquitaniæ provinciæ episcopi ac sacerdotes sancti Spiritus concilio, inter quos qui ex diversis sanctæ ecclesiæ conveniebant. Vbi in primordio capitulorum eorum est de impia ac nefanda hæresi Elipandi Toletanæ sedis episcopi, & Felicis Orgellitanæ, cognomento hospitalis, qui nulla tenuerunt in Dei Filio offerebant adoptionem. Quam contra qui sapiunt sanctorum patrum, & scripturarum sacrarum contradictorum, atque hanc hæresim sanctæ ecclesiæ tradidimus damnandam.

II.

Ablata est in medium quæstio de nova Graecorum synodo, quam de adoratione imaginum Constantinopoli fecerunt, in qua scripsisse dicuntur, et qui imaginibus sanctorum, ita ut dicunt Trinitati, servitium ac adorationem non impendunt, anathema pronuntiant. Qui hæc sanctorum patrum [illegible] adorationem & servitium, secundum conscriptum, [illegible] denuntiaverunt.

III.

Hic paradis, de Tallisiae [illegible] est expositum, qui dudum Romanæ dat

[illegible] Tallisiae, [illegible] Caroli regis, in modo [illegible] adhuc [illegible] pro omnes [illegible] tempore domni Papæ regis [illegible] & regnum Francorum convenerat, quam & ipse publice sub tempore domni nostri pacifici Caroli regis, in quibus fratrum ibi fuit [illegible] ut [illegible] petitione nostra est publicatus, [illegible] ipsum omnes fratres de parte sua, quoque in [illegible] fecisse, & [illegible] nos nominum [illegible] & ipsum [illegible], quamvis [illegible] vel [illegible] [illegible] [illegible]

V.

De demanis autem certissime scimus sanctum edictum, quod in omni loco, in omni civitate, & in omni comitatu constitutum esse debere, ut nemo demani, & ecclesiarum ab omnibus. Si autem nostrum nostri demanium habere, & vicino suo argentum, plenissime perfecte, si quis contra hoc in alio loco, in aliquo negotio emptionis vel venditionis, si ingenuus est homo, quadruplum solidum componat ad opus regis, si servilis conditionis, & tamen ei illud negotium poenitet, perdat illud negotium, aut flagellum habet ad palum coram populo. Si autem ex jubione domini sui fecerit, tunc ille dominus solidum quadruplum componat, qui jubebatur fecit.

VI.

Sententia ut ab omnibus regis, & sancta synodo, ut episcopi jubeant facere in suis parochiis. Si non obedierit aliqua persona episcopalis de abbatibus, presbyteris, diaconibus, subdiaconibus, monachis, & ceteris clericis, vel etiam alii, in ejus parochia, veniat ad episcopi causam frangere, & ille dominus causam non subjugavit suis. Contra quoque nostri veteris ad judicium episcoporum. Et aliquid est, quod episcopus non possit in suo palatio corrigere vel punire, tunc tandem veniant accusatores cum accusato cum licentia metropolitani, ut finiant illa causa res.

VII.

Decretum est etiam a domino rege, & sancta synodo, ut episcopi non regant de civitate in civitatem, sed ovem suam habeat ecclesiae suae. Similiter presbyter, & diaconus maneat in sua ecclesia canonice.

VIII.

De alternatione Vienna Viennensis episcopi, & Elitum Arelatensis episcopi, sicut fecit epistola beati Gregorii, Zoferii, Leonis, & Symmachi, quae definierunt eo quod Viennensis ecclesia, quanto suffragatio habere sedes deberet, quibus illi ipsa praeminerent, & Arelatensis ecclesia novem suffraganeas habere deberet, quibus ipsa praeminet. De Tarentasia vero, & Eurodano, sive Aquis, Jequio subditi sit ad sedem apostolicam, & quidquid per pontificem fuerunt ecclesiae definitum fuerit, hoc teneatur.

IX.

Decretum est etiam ab eodem domino nostro rege, sive sancta synodo, ut Potino episcopi consensum totius Dei & sanctae ejus ecclesiae cum ducibus aut tribus, sicut fecit ante ordinatione, aut cum suo archiepiscopo, quod ille in mortem regis, sive in regnum ejus non cogitasset, nec si infidelis fuisset. Qui episcopi, dum eum quibus jurare non erubuisset, elegit sibi ipse, ut fuit homo ad Dei judicium, & ille reliquit aliquas reliquias, & aliquas sanctae evangelia, solummodo coram Deo, quod ille innocens existit esset, & secundum ejus innocentiam Deus adjuvetur illum suum hominem, qui ad illud judicium ejusque esset. Et ecce tunc ejus homo ad judicium Dei, sicut per regis ordinationem, aut per sanctae synodi decretum, sed spontanea voluntate. Qui tunc a domino liberatus, illum ecce. Clementissimus rex nobis praecepit episcopo gratiam suam concedit, & pro illis honoribus non dicere, nec passus est eum esse hominem, quem praecepit de compositione criminis esse mortalis.

X.

Dissaxum quidem a domino rege, & a sancta synodo esse dignoscitur, ut Gerbodus, qui se episcopum esse dicebat, & sine ordinatione illius non habebat, qui tamen episcopalia a Magnando metropolitano episcopo susceperat, qui etiam profitetur et diaconum & presbyterum non secundum canonicam ordinationem ordinatum esse, ut ab eodem gradu episcopatus, quem se habere dicebat, deponatur a praedicto metropolitano, sive a comprovincialibus episcopis.

XI.

Ut monachi ad saecularia negotia, neque ad placitum exercenda non veniant, sed ita faciant sicut ipsa regula praecepit.

XII.

Ut nullus monachus, nisi quem ante episcopus provinciae, neque abbas comprobaverit, & secundum canonum dispositionem in ecclesiam sua ingredatur.

XIII.

Ut abbas non sit dominus monachis secundum regulam sancti Benedicti.

XIV.

Ut cellulae in monasteriis aurum non eligantur: sed talis eligatur, qualis regula sancti Benedicti docet.

XV.

De monasteriis ubi corpora sanctorum sunt, ut non ornamenta inutilia habeant, ubi peculiare officium, & diaconum sit.

XVI.

Audivimus enim quod quidam abbates ordinate dari praemia pro tonsuratis in monasteriis requirunt. Ideo placuit nobis, & sanctae synodo, ut pro suscipienda in sancto ordinatione nequaquam pecunia requiratur, sed secundum regulam sancti Benedicti suscipiantur.

XVII.

XVII.

Vt abbas in congregatione non eligatur, nisi pleno regis fiscali, nisi per consensum episcopi loci illius.

XVIII.

Abbates quoslibet culpa a monachis commissa, neque quam primitiuos exercere, aut monachorum debitatem ingerere, nisi regulari disciplinae subiaceant.

XIX.

Vt presbyteri, diaconi, monachi & clerici, tabernas ad bibendum non ingrediantur.

XX.

Vt episcopum canones & regulam non licet ignorare.

XXI.

Vt diei dominica a vesperis usque in vesperam feriatur.

XXII.

Quod non oporteat in villis, nec in vicis, episcopos ordinari.

XXIII.

De feria alterna, ut omnino teneantur, neque ab episcopis facerentur sine licentia dominorum.

XXIV.

De clericis & monachis, ut in suo proposito permaneant.

XXV.

Vt decimae & omnia sive crescat, omnes generaliter daturi qui debitores sunt ex beneficiis & rebus ecclesiarum, secundum primam epistolam domini regis. Et omnis homo ex sua proprietate legitimam decimam ad ecclesiam conferat. Experimento enim discimus, in annonaque illa valde fuisse insepta, ubi illae vacuae annonae a decimantibus deferebantur, & voces exprobationis audiuntur.

XXVI.

Vt domus ecclesiarum, & reguinetes ab eis sine causa ordinatae, vel ordinatae, qui beneficia exinde habent. Et ubi reperiuntur habere per vicinos homines, quod legimus, & perit, sive regulis, quae in domibus ecclesiarum fuerunt, & modo in domo fabricatae, omnia in ecclesia sua restituantur, unde abstracta fuerunt.

XXVII.

De clericis, ut neque quam de ecclesia ad alam ecclesiam transigantur, neque recipiantur, sine conscientia episcopi, & litteris commendatoriis, de cuius diocesi fuerunt; ne forte discordia exinde veniat in ecclesia. Et ubi modo tales regressi fuerint, omnes ad eorum episcopos redeant, & praesentes eos publice renuncie audiant, pedipoum episcopi aut abbatis sui non recipere velocitis. Et si fuerit fraude ignorata, ubi fuerit recipere debet clericum, cum quo fuerit, ipse cum sub A custodia retineat, & non permittat eum vagari alibi, aliquodque donec sua fiduciatur.

XXVIII.

Vt non absolute ordinentur.

XXIX.

Vt unusquisque episcopus sibi subditos bene doceat & instruat, ita ut in doctrine Dei scripta digni inventiantur, qui canonice possint fieri electi.

XXX.

De clericis ad saecularem altercantibus, aut contra episcopum suum agentibus, ut B sicut canones docent, ita omnimodis perageatur. Et si forte inter clericum & laicum fuerit orta altercatio, episcopus & comes simul conveniant, & unanimiter inter eos conferant deferiant secundum rationem.

XXXI.

De conjunctionibus & conspirationibus ne fiant, & ubi fuerit inventae, destruantur.

XXXII.

Vt monasteria sive ecclesiae cum instrumentis suis non solvantur.

XXXIII.

C Vt fides catholica sancta Trinitatis, & oratio dominica, usque symbolum fidei, omnibus praedicetur & tradatur.

XXXIV.

De aetatis & capillorum calvitio.

XXXV.

De hospitalitate sedanda.

XXXVI.

De crismandis, ut non habeant vacua recusandi majoris vitae, aut episcopi suae.

XXXVII.

De reconciliatione tempore necessitatis.

D XXXVIII.

De presbyteris qui conversationem faciunt contra episcopos suos, ut neque quam conversentur cum clericis qui in capella regis habitant, nisi reconciliati ab episcopo suo, ne forte canonica excommunicatio sapiat excerdit venire.

XXXIX.

Si presbyter in criminali opere fuerit deprehensus, ad episcopum suum ducatur, & secundum canonicam indicationem condemnetur. Et si forte urgere velitis, & secundum compositionem duci non potuerit, & coram episcopo defuerit esse noluerit, nec ad universale concilium ducatur, tunc defuerit.

XL.

De puellis quae a parentibus pravitate fuerunt, ut sub episcoporum & presbyterorum providentia gravitatis feminae commendentur, sicut canonica docet auctoritas.

XLI.

Vt nullus episcopus proprium sibi auferat

Nemo clericus sit

cat clubi frequentando, aut in propria A
tabula fali ministre audeat, nisi quinquies hebdomadis. Et propinqui vel heredes episcopi, cuiquam ab episcopo fuerit acquisita, aut per compositionem, aut traditionem, postquam fuerit ordinatus, nequaquam poss. quae obtinere hereditate debeant; sed ad fisum ecclesiam catholicae. Illa tamen, quae prius habebat, nisi traditionem ad ecclesiam ex eis fecerit, hereditibus & propinquis succedant.

XLII.

Vt nulla nova sancta colantur, nec invocentur, nec deorum nomen per vita engatur: sed hi soli in ecclesia venerandi sint, qui ex authoritate gubernant, & vitae nostrae celesti sunt.

XLIII.

De arboribus & lucis destruendis canonica observatio: authoritas.

XLIV.

Vt clesti judices de omnique parentibus non spernantur.

XLV.

De poenitentiam canonica observatio: & parvuli non traheantur ad sacramentum, sicut Gunthadingi fecerunt.

XLVI.

De vigiliis, quae semper celebrandae sunt, vel quibus occupationibus ante mortem xxv. dominicae, & nocturnae occupatio, et quaerantur, quae in causam sempiternam sunt.

XLVII.

De abbatissis, quae canonicae non regularitate non vivant, episcopi requirant, & regi annuntiare, et ab honore pellantur.

XLVIII.

De oblationibus quae in ecclesia vel in usus pauperum conferuntur, canonica observatio norma, & non ab aliis disponendum, nisi cui episcopus commiserit.

XLIX.

De presbyteris ante xxx. annum ordinandis non ordinandis.

L.

Vt omnibus fidelibus mysterium in missarum solemnia cunctis generaliter quoque adiuvicem praebeant.

LI.

De non recitandis nominibus antiquorum oblatis offerendis.

LII.

Vt nullus credat quod non nisi in tribus linguis Deus orandus sit, quasi in omnes linguas Deus adoritur, & hoc exaudit, si bella poterit.

LIII.

Vt nulli episcopo nisi & sacerdotes ipsum facere consentiant.

LIV.

De ecclesiis quae ab ingenuis hominibus construuntur, licet eas eradere, aut vendere, cum omnibus ad ecclesiam pertinentibus, sed servetur quotidie lumen.

LV.

Dixit etiam chanonicus sex in eadem synodo, fratrum apostolica, id est ab Hadriano pontifice, hoc mandatum habuisse, ut Angliae ecclesiam tribus episcopis in suo palatio adhuc haberet propter infinitas ecclesiasticas. Deprecatus est eandem synodum, ut eo modo sicut Angli tamen habuerunt, ita etiam Hildebaldum episcopum habere debuisset, quia & de eodem, licet & de Angli tamen apostolicam licentiam habent. Omnis synodus credidit, & placuit ei cum in palatio esse debere propter infinitas ecclesiasticas.

LVI.

Convenerunt etiam, ut Alcuinus ipsa sancta synodus in suo consulatu, sive in ordinationem recipere dignaretur, et quod esset vel ecclesiastici doctrinae cum eis. Omnis namque synodus fideliter admonitionem domini regis consensit, & eum in eorum consortio, sive in ordinationibus recipiunt.

*** Incipit epistola Pontificis *pertinentia [illegible] ad [illegible] Francorum [illegible] magna [illegible] Britannia, de disciplina quae [illegible] suae [illegible] proprio [illegible]

Ex vel. codice Hibernicae collato cum exp. ac Hist. V. I. dissertatione Hibernia de Vocatione episcopi.

A [illegible] & multis [illegible] [illegible] Hibernia [illegible] debeat [illegible] perpetuo. Non [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

NOTÆ SEVERINI BINII.

DE SYNODO FRANCOFORDIENSI

ad Iudicium admonitio F. Laurentii Binii.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Adoro. Concilii 794. Tom. 2.

Ad Nicolaum Romanum Pontificem adversus Photium.

Ratisbon.

Ratisbon. Ratisbon. Ratisbon. 14. Febr.

Quidam Concilium Lingonense.

A

B

C

D

E

Concil. gen. Tom. VII.

Anno Christi 800.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

VITA,

EPISTOLÆ ET DECRETA

LEONIS PAPÆ III.

Anno Christi 795.

LEO beatissimo martyre Romanus et patre Adriano, sedis apostolicæ regnante, monachus quoque, diu docens & laborans. Qui a primo ætatis suæ, usque ad pontificatus suscepti, & adhuc, omnimodis ecclesiasticis disciplinis spiritalibus studuit, tam in philosophia, quamque in sacris divinis temporum pulsus fundamentis laboribus perdurans, bonorum poscitus est. Fuit enim vir cultus, longævis se studiis nimis confisus.

Vir vitæ [illegible] alogum pontificum [illegible] vel divum Dei, in collegiali domus [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

Fecit autem in basilica beati Andreæ ad beatum Petrum apostolum regio argentea pendentia libros octoginta. Verum etiam et in basilica Salvatoris, quæ appellatur Constantiniana, [illegible] magnificabat. Hic etiam [illegible] fecit in aliam majorem basilicam beati Petri apostolorum principis verbum christifidelium principis gemmis ornatum habentem [illegible] beati Petri apostolorum principis, quamque principis apostolorum Petri et Pauli palatium appellavit, [illegible] magnificabat in aula apostolorum [illegible].

Item fecit velum in tribus [illegible] super altare Tyrium habentem gypsum magnum, et [illegible] christifidelium [illegible], et principis, [illegible], et christifidelium. Hic [illegible] principis [illegible] beati Petri apostolorum principis argenteum [illegible] pendentem [illegible] argenteis [illegible] libros [illegible] et [illegible] et [illegible] [illegible] [illegible]

Ille autem venerabilis, & sancta diuina profel
dens ac fundit catholica, & apostolica Romana
ecclesia per omnem ecclesiasticam disciplinam, &
canon orthodoxa fidei matrem, atque ei omni
parte cum per diversas violentias, quamquam in
partibus dictis magis adhuc confirmata semper
extitit, cum ab quamvis mala dictos in
humana quae de omnibus mundi appellantur
procedunt, ab his populis christiani fuit obligata
cognoscere debuit, & secundum antiquam
consuetudinem Romanae, & multorum fidelium
tam Longobardorum obliterari & compositum de
mum per fuit. * Charlemannus piissimi pontifi
fundatori, & secundum ordinem traditionem a
maiorum sancta Romana ecclesia, a tempore beati
Gregorii Christi martyris in ipso mundi ipsa
fuisse publicata fuisse, omnia tam vel quaeque
fuisse debuit mortem convertere in vitam
beati Christi martyris Laurentii, per Leonem
mentem, ab & vehementia publicata fuisse, ac
commendata. Ab dum publicata commendata pontifex
a pontificibus apostolicis fuisse, ab eius illi
sunt planta inquantum dominus Pabulus pri
mitivus omnes, & in hoc quod verum, ab
illo publicis dicens, Omnis [illegible] sum, & ideo
sum planta eius. Tunc fuisse illum pontifi re
mum ab dolor [illegible] & Campulus fuisse
rum, in ipsorum [illegible] partem in pontifi
ab [illegible] pergentes, & [illegible] verba quae
non habebant in primo dum in loquentes,
[illegible] eum & [illegible] de pontifi, [illegible]
Christiani, pontifi pugnet, [illegible] ab, in [illegible]
in [illegible] [illegible], plus [illegible] [illegible]
[illegible] in ipsa [illegible] ante monasterium [illegible]
[illegible] Sergium & Silvestri, quod dominus Pa
bus papa [illegible], eum [illegible] [illegible], atque
[illegible] de [illegible] [illegible] ad
[illegible] (quod dicto [illegible] est) [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. Pa
bulus ad [illegible] Sancti, & Campulus ad [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]. Quo fa
[illegible] qui [illegible] [illegible] populus, [illegible]
[illegible], & in Dei publico [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
Ipsorum [illegible] atque [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] vel [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Nam [illegible] [illegible] est, & si
[illegible] [illegible] [illegible], [illegible], & [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Verum ipsi
[illegible] Pabulus, & Cliphon [illegible] [illegible] pugnet,
& [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

A [illegible] Sacerdotes, & omnem sublimitatem [illegible] Romanorum, & Imperatorem, & Imperatorem [illegible] quam Sacerdotes, quam Sacerdotes, [illegible] & Sacerdotes [illegible] Imperatorem & Romanorum, [illegible] quæ [illegible] Sacerdotes [illegible] Sacerdotes. Quæ autem [illegible] & [illegible] & [illegible] Non [illegible] Sacerdotes, quæ [illegible] Sacerdotes [illegible] Sacerdotes [illegible] Sacerdotes

Obrizo & super [illegible] altare beati Petri apostoli [illegible] beatorum Petri & Pauli apostolorum argenteas [illegible] cum pedibus suis pensantes, [illegible] cum [illegible] vasa argentea [illegible] & aliquantulum [illegible], quæ ad altare ipsum [illegible] permanent.

Item in basilica [illegible] Sancta [illegible] Sancta Constantiniana [illegible], [illegible] cum [illegible] hyacinthus, quam [illegible] pensantes in libras [illegible] [illegible] per [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible].

Verum enim & [illegible] [illegible] [illegible]

et Petri apostoli fere vetustissima vita et usque A
pontificatum eius gesta pontificalia & magnorum, habentur in tribus vetustis libellis, & similiter Dei genitrice Mariæ, & de omnibus apostolorum, sic & aliis sanctis libri vigiliarum quoque. Et alium vetustum chrysoclavum habentem libellum Sancti Marcelli, & alium vetustum habentem ministerium chrysoclavum vetus, & libellum diversorum gestorum: *Hic est vetustissimus, quique vetustissimus, & verus.* Similiter vetustum de vestimentis magnorum de fundato. Verum tamen & per eosdem magnorum fere vetustissimos libellorum pontificis de Romana ecclesia quoque cum chrysoclavo omnigena de vetusti, & in eisdem magnorum vetustissimorum de ecclesia. Nonnum & gloriosus fere ex anno pontificatus eiusdem cum gesta pontificum a prophetis eius diversis pontificum libros singulos quoque & sancti. Sed & in libellum in vetustissimum fere ex anno pontificatus eiusdem libri vigiliarum & notum. Verum etiam & magnorum magnorum diversorum diversis sapientibus magnis pontificum libros nonnullos, Leon & cum libro magnorum diversorum pontificum libros quoque, & nonnum & sanctorum Cypriani diversorum. Et alium fere libellum vetustissimum chrysoclavum habentem. Item & in libellum diversorum habentem in eodem libro magnorum & diversis hereticis. Et Pontificum Pontium gestorum pontificum, cum pontificis de chrysoclavo et pontificis pontificum. Sapientissimus & Andreas tertii vetustissimum chrysoclavum magnorum, *Ubi de pontificum et monasteriorum diversorum.* Et in libellum Romanorum fere vetustissimum, libellum habentem cum tabulis de chrysoclavo, & cum, & libellum pontificum ex numeribus fere pontificum diversorum Francorum, & magnorum fere et magnorum diversorum pontificum pontificum libros magnorum. Et sapientissimum B. Gregorii confessoris magni pontificis fere vetustissimum libellum habentem cum tabulis de chrysoclavo & cum. Itemque fere vetustissimum libellum Sancti Dei genitricis ad pontificis pontificum. Alium quoque cum pontificis de Romana, & alium diversum cum pontificis pontificum fere vetustissimum, & alium diversum cum pontificis libellum. Nonnum & cum magnorum magnorum, magnorum sanctorum, & magnorum diversorum, & magnorum pontificis fere vetustissimum de chrysoclavo cum chrysoclavo. Item & in libellum beati Laurentii martyris fere vetustissimum fere cum pontificis de Romana. In libellum beati Petronii martyris fere vetustissimum et magnorum pontificum, pontificis libros vetustissimos magnorum et sapientissimorum. Et in tabula Calixti ad hominem libellum Dei genitricis magnorum magnorum Mariæ fere vetustissimum et magnorum pontificis libros quoque magnorum quoque et sanctorum.

Et in tabula Sudoria fere vetustissimum cum pontificis de chrysoclavo. Et in tabula Sancti Cassiani fere vetustissimum de Romana. Sed & in tabula Sancti Eusebii fere vetustissimum de fundato. Et in tabula Sancti Vitalis fere vetustissimum de Romana cum stemma de chrysoclavo. Nonnum & in tabula Sancti Pudentiana fere vetustissimum de sapientissimis. Et in tabula Sancti Anastasii fere vetustissimum de fundato. Item & in tabula Sancti Petronii fere vetustissimum de Romana cum pontificis de Marcellus. Et in basilica B. Laurentii in Formoso fere vetustissimum quadrupedis.

Item & in monasterio Sancti Anastasii fere vetustissimum de chrysoclavo equidem cum martyris pontificum, & pharmacis magnorum sanctorum antiquorum pontificum libros vigiliarum quoque. Et in monasterio Sancti Silvestri fere vetustissimum in Rubrica magnorum Romanorum cum chrysoclavo, & alium de fundato in monasterio. In monasterio Sancti Laurentii in Damaso fere vetustissimum de fundato cum chrysoclavo. Et in Sancti Angelii in Formis fere vetustissimum de fundato. Et in diaconia Sancti Lucia in Septem viis fere vetustissimum de fundato. In diaconia vero Sanctorum Sergii & Bacchi fere vetustissimum de Romana. In diaconia vero Sancti Lucia in Orsia fere vetustissimum de Romana. Et in diaconia Sancti Eustachii fere vetustissimum de fundato. Ipse autem a Deo pontifex eternitatis & sanctissimus pontifex fere in basilica beati Petri apostoli sanctissimus et in modo beatissimo [illegible] et magnorum pontificum pontificum libros [illegible] quoque. Itemque fere in pontificis Laurentii [illegible] magnorum magnorum [illegible] de mundo, Sed & alius de Cyprianus [illegible] diversis hominum diversis habentis diversis, habentes apostolos pontificum pontificum, habentes basilicae Constantinianae, in quo locus de sanctis reliquiis, & in modo cum libris pontificum, atque fundatum. Nonnum & pontificum, plus nonnum cum diversis Eremitis. Item vero & in tabula Sancti Quirini vetustissimum de Romana cum pontificis de Marcellus, & in chrysoclavo. Et in modo tractum de magnorum. Item & in conventum Sancti Stephani fere vetustissimum de Romana, & in tabula cum de chrysoclavo. Verum etiam & in tabula Calixti super altare post Abbatem fere vetustissimum de Romana, & in tabula cum de chrysoclavo, & diversis libellis vetustissimum de Romana. Item & in tabula Sancti Quatuor Coronatorum vetustissimum de Romana habentem in tabula cum de chrysoclavo. Et in tabula Sancti Marcelli fere vetustissimum de Romana.

Item quoque in tabula Sancti martyris Silvestri fere vetustissimum de fundato cum pontificis de Marcellus habentem in tabula cum de chrysoclavo. Nonnum & in basilica Sancti Laurentii in Formoso fere vetustissimum de fundato. Item fere beati Petri apostoli, quem vocant convertere, & [illegible] Orbitanum in sua sanctorum, & Chalcedonis, Sed Testamentum, atque Collatione, quae pro omnibus retulimus per sanctorum, atque in ea pontificis virginum fratrum, sacrum & ex ea religiosis dictis sanctis, libros sanctissimos pontificum fere mundani principis, & omnes fere vetustissimos et pontificum apostolorum vetustissimos, atque in dictis ejus vetustissimis de Romana pontificis, & religiosis sacrorum principis. Patriarcha & in basilica beati Petri apostoli fere Albanus, quae pro omnis vetustissimis per vetustissimis, omnia vetustissima ejus sanctos vetustissimos. Fere in [illegible] Hippolyti martyris in civitate Portuensi vetustissimum de Romana, omnis super corpus ejus, & alium in altare majore. Et in tabula Sancti martyris Sebastiani vetustissimum de Romana cum pontificis de Marcellus. Patriarcha & in canonico Sancti Dei genitricis Sancta in tabula beati Petri fere vetustissimum pontificum.

Ipse vero a Deo pontifex, & pontifices pontificum vetustissimum et omnes vetustissimos diversorum [illegible] vetustissimorum, [illegible] fere vetustissimum, [illegible] pontifices [illegible] vetustissimos, & omnes pontifices [illegible] sanctorum, & omnes pontifices [illegible] libros. Et in tabula Dei genitricis ad pontificis pontificum

[illegible]

gente ad ecclesiam silvanam, quæ appellatur Constantiniana. Fecit tertia vero cancellos ab ecclesia sancti Sabinæ martyris, & pertingentes ad beatum Paulum apostolum. Fecit quarta vero cancellos ab ecclesia Sandulem, & pertingentes ad beatum ecclesiam beati Laurentii martyris foris muros.

5. Fecit vero cancellos.

Fecit autem & in ecclesia Sandulem quatuor Cancellorum, vellum de flaunati habentem in medio cancellum de chrysoclavo.

Pyramidis.

Idem vero sanctissimus pontifex in basilica beati Agapiti martyris in cœmiterio Pyramidis fecit vellum de flaunati cum paralysi de fundato, & in medio cancellum de chrysoclavo. Fecit idem sanctissimus pontifex in ecclesia beati Clementis quæ positus est in Velabro, vellum de flaunati. Similiter modo & in titulo beati Chrysogoni fecit vellum de flaunati cum paralysi de blattea. Et in titulo beati Laurentii de Lucina fecit vellum de flaunati cum paralysi de blattea. Et in titulo beati Marci fecit vellum de flaunati cum paralysi. Item in titulo beati Laurentii in Damaso fecit vellum similiter. Similiter modo & in titulo beati Sixti fecit vellum de flaunati cum paralysi de blattea, necnon & in diaconia beati Hadriani, & in ecclesia beatæ Martinæ, & in diaconia sancti quoque fecit vellum de flaunati cum paralysi. Similiter modo & in diaconia beati archangeli fecit vellum unum, et quibus unum de flaunati cum paralysi de blattea, & alius duos de Tyrio cum paralysi de fundato cum leonis de elephantis. Item & in diaconia sancti Theodori fecit vellum de flaunati cum paralysi. Et in diaconia beati Georgii fecit vellum de fundato cum leonis de elephantis, et diversis bestiis cum paralysi de fundato. Fecit & in diaconia in gyro vellum de flaunati cum paralysi de blattea. Similiter modo & in diaconia in via Lata fecit vellum duos de Tyrio cum paralysi de blattea.

Et in diaconia sanctæ Agathæ fecit vellum de flaunati cum paralysi de blattea. Fecit in basilica beati archangeli quæ posita est in Septimo, vellum de flaunati cum paralysi de blattea. Et in monasterio sancti Agapiti quod positus est ad Pinciana, fecit vellum de flaunati. Idem vero sanctissimus pontifex fecit in ecclesia beatæ

1. Agapitus.

Agapitis martyris, ubi ejus corpus requiescit, vellum de fundato cum paralysi de blattea. Et in ecclesia beati Apollinaris fecit vellum de flaunati cum paralysi de blattea. Idem sanctissimus pontifex fecit & in ecclesia sancti Martini, & Silvestri vellum de flaunati duos, et quibus unum cum paralysi de fundato, alius vero de blattea.

1. Apollinaris.

2. Vitus.

Et in diaconia sancti Viti fecit vellum de flaunati cum paralysi de fundato. Item vero & in ecclesia beatæ Eugeniæ, in qua sanctum corpus ejus requiescit, fecit vellum de flaunati cum paralysi de blattea. Fecit & in ecclesia sancti Stephani in Cœlio monte vellum de flaunati duos, in quibus unum in altari majori, alium vero super composita sanctorum martyrum Petri & Felicianæ.

7. Stephanus.

Similiter & in basilica beatæ Euphemiæ fecit vellum de flaunati. Et in basilica beati archangeli, quæ posita est in via Portuensi, fecit vellum de flaunati.

8. Hadrianus.

Fecit & super sepulcrum beati Sebastiani martyris via Appia ad Catacumbas vellum majorem unum, et quibus unum de flaunati, & alium de fundato. Et nihil super tumulum apostolorum Petri et Pauli fecit vellum duos de flaunati & fundato, seu blattea. Idem vero sanctissimus pontifex fecit in basilica beati Laurentii martyris foris muros via Tiburtina, vellum de flaunati. Fecit & in ecclesia sancti Stephani in sancto Petro, qui appellatur major, vellum de flaunati. Fecit autem & in basilica beati Hyacinthi foris in Salaria, ubi & corpus ejus requiescit, vellum de flaunati paleatum unum. Idem a Deo protectus, & pacificus pontifex fecit super altare beati Petri apostoli a. F. flaunatinis vellum de chrysoclavo miræ magnitudinis habentem historiam dominicæ nativitatis, cum gaudio procedentes, & magnum ornamentum. Fecit autem in sepulcrum ecclesiæ vela de flaunati usque de fundato pendentia inter columnas majora diversa laveque tortile fragiliora quinque. Et alia vela alba holosericia majora tres, quæ pendent inter regiones in circuitu. Atque dedit ejus beneficio facit conclusum et ingenio pavimentum, qui fit juxta altare majus inter magnificentia decoratum pendentes libras quinquaginta duas; cui super fecit gabatum sic unum totum et ingenio pavimentum, quod pendet super ancum majorem diversa laqueat, pendentes simul libras duodecim in & tamen.

Item vero & nihil fecit pendentes pone fere vela de flaunati, quæ pendent in arcubus in gradibus in circuitu altaris, & in presbyterio numero viginti & sex, et quibus duo holosericia in medio eorum de chrysoclavo cum arbusculis, & alios octo cum paralysi de chrysoclavo. Necnon & in eas cum columnis fere fecit in ingenio pavimentum in sepulcrum ecclesiæ, & in medio presbyterio pavimentum simul libras decem et quinquaginta & unam & semis. Idem vero sanctissimus pontifex fecit ubi super cancellum magnificum unum vellum, et aliud sanctissimum pendentem in pergula ante altare cum tendulis duodecim, pendentes libras tendulum.

Pendulum quoque sanctissimus pontifex fecit in basilica de Sancto beati Pauli apostoli vellum majus in fundatum et ingenio pavimentum et quibus apostoli duos, qui pendent in arcus majorem in medio, & alios qui pendent inter columnas majores decem leveque tortile quadragintaquinque pendentes simul libras decem et fragiliora & septem.

Hic idem sanctissimus pontifex in vita conservationis regionis fecit in basilica beati Pauli apostoli cubiculum cum columnis fere super altare majorem et magnificum, & pulcerrimum decoratum et ingenio pavimentum pendens libras bis mille & quadraginta. Necnon & omnem magnificum tintinnabulum et ante pavimentum pendentem in pergula ante altare, pondentem libras mille duodecim. Atque velum rubeum, quod pendet ante altare habens in medio crucem de chrysoclavo, & periscelidem de chrysoclavo.

Fuit modo & in basilica sancti Dei genitricis ad praesepe fecit gabatum unum et ingenio pavimentum, pendentes libras octo & semis, atque cancellum et ante pavimentum perfectum libras decem, necnon & concham majorem et ingenio pavimentum perfectum libras triginta tres. Item vero & nihil fecit vela alba holosericia pendentia inter columnas majores decem leveque tortile quadragintaquinque, et quibus ambones tolere. Fecit & in ecclesia altare alii super alia vela alba holosericia tolere, quæ pendent in arcu de cybaria numero quatuor, et quibus unum cum chrysoclave & margaritis, atque velum aliud magnum album, quod pendet ante regem magnum in medio. Sicut vero vela beatæ Annunciatæ in Offa annuis ac vicis separavit. Et alias vela

alia

vero B. Marcelli Sanctæ quinquaginta, quæ ab
[illegible] fecit, idem dominus pontifex in
[illegible] ipse vero pontifex
[illegible] quæ appellatur
Confessionis, [illegible]
[illegible] Liber
69. Fecit & in basilica [illegible]
[illegible] Sancti
[illegible] Liber
[illegible] Sancti
[illegible] Liber
[illegible] Sancti
[illegible] Liber

Anno Christi 795.

gemmis pretiosis, pensantes libras 40. & uncias
duas. Nec non & vestitura pretiosa quatuor cor-
porum, et argentea deaurata pensantes simul libras
septuaginta & septem.

S. Petrus.

Fecit autem venerabilis & pontifex potentis-
simus altare beati Petri apostoli in ipso loco cum ve-
stimenta porphyritica et ex greco pretiosissima cum
magnificentia decoratum pensantes libras trecentas
quadraginta & octo, atque imaginem argenteam
Salvatoris cum ipsis duodecim apostolorum pensantem
libras decem & tresis.

S. Petri.

Ipse vero a Deo protectus & pontifex potentis-
simus fecit in basilica doctoris mundi beati Petri
apostoli super altare majus velum chrysoclavum
habentem bilicum, decoratum cum margaritis ornatum, & pensantem de chry-
soclavo. Similiter ex margaritis ornatus imaginem
apostolorum duas ex argento deauratas pensantes
libras octoginta & sex.

S. Petrus.

Hic vero venerabilissimus pontifex fecit in
basilica sancti Dei genitricis ad presepe super
altare velum chrysoclavum bilicum habentem
dominicam ipsa nativitatem cum magnificentia &
gloriosissimo decoratum cum pensantem de chrysoclavo
undique ex margaritis ornatum.

Et in ipsa sancta Dei genitrice, quæ appellatur
Cultrix, fecit organum et una parietina
pendens super altare majus et gemmis pretiosis
ornatum, pensantem libras unam.

Atque in dominica ipsius Dei genitrice, quæ
appellatur dominica, fecit organum et una cum
dilectissimo pendens super altare majus et gemmis
pretiosis ornatum pensantem libras duas. Hic beatissimus
pontifex diversas ecclesiasticas reparavit fecit
in basilica Dei genitricis ad presepe in ingressu
presbyterii tegum velum et argentea parietina, pensantem
simul libras centum viginti & septem, & super ipsum tegum velum confectum fecit unum
bilicum in circuitu bilicum de chrysoclavo. Nec non
& alia vela Tyria super tegum majorem tria in ingressu bilicum cum pensilibus de fundato.

S. Petri.

Fecit autem idem venerabilis pontifex in basilica
beati Petri apostoli velum majorem et argenteum
pendentem, qui fulget super tribus magnitudinis
mensuris decorat & solus pensantem simul libras
centum octoginta duas. Nec non, ubi supra,
fecit conditum majorem fulgentem argenteum parietinum,
qui stam usque confectionem, pensantem libras centum
viginti & sex. Similiter ante ipsum
crucem ex argento mundissimo, quem ubi supra
fecit, quem vertum in ingressu cubiculi, pensantem libras centum viginti sex & semis. Velum
etiam alia super fecit secretum bilicum habentem et argenteum parietinum pensantem simul libras viginti & septem. Et hæc condivit ac dominicorum dei,
vel in fundis salomonicis hæc inde alia lectionis
cubiculum, & ad legendum sacrum lectionis
sanctum spiritalem ordinem.

S. Andreæ.

Hic fecit ad beatum Andream apostolum cy-
borium ex argento parietinum super altare majus
pensantem libras centum & quinque. Hic autem
pontifex pontifex dedicavit pretiosa baptisterium
ubi super complectum, quod jam per ciuitatem
vetustatis ruina pressum iacebat, & quod argentum
locum populi exibebat, qui ad baptismum
venebat, idem pretiosa fundamenta ipsius baptisterium in circuitum ampla largitate construxit in medium ipsum firmum, atque fortem
fortem in medio largiori spatio fundavit, & in
circuitu columnas porphyriticas decoravit, & in
medio fontis columnam posuit, & super columnam
unam aquam et argentea parietina fundavit et
opere, quæ pensantes libras decem & octo & uncias
duas. Necnon & alvear magnum ad abluendum
corpus, cujus factum, atque confectionem diversis
ad decorem ipsius fecit alvear invenitur et
argentea mundissima pensantes simul libras quadraginta & octo. Verum eorum & vestitus de domus
super eum posuit, atque regularem ex fa-
pertis illinum et argentea parietina fecit. Et super
ipsum regularem posuit aquam & gemmis
ornata argentea, pensantes simul libras octoginta
Necnon imaginem ex ab super posuit, pensantem
unam libras viginti & septem & uncias
duas. Ipsum vero baptisterium diversis et eximiis
decoravit pulcrum.

Oratorium vero sancte crucis ab super quod
jam per nimia vetustate concusum, hic pre-
cipuum pulsat a fundamentis simul cum abside
novo ædificavit, & ad perfectum usque perduxit,
atque ipsum abbatem et novum diversis
decoravit pulcrum, atque mamorcum cum
sphericum ornavit, ubi & abside ab super super
altare cum velamen fecit, atque fecit ipsum al-
tare vestitum et argentea quæ diuno pensantes li-
bras centum viginti & unam & uncias duas. Regem
tyrannocylinum cum parietinum cum cruce
in media pendens super ipsum altare, pensantem
libras unam & uncias octoginta. Necnon &
alia velamina argentea quatuor & super ipsum
velamina regularia hinc inde et argento pu-
rissimo pensantes inde libras triginta & quinque & uncias sex. Arcus argenteus ante pensantes
libras quadraginta & tres & uncias octo, et
argentea diversa tria pensantes inde
libras viginti. Cantharus argenteus * mirabilis et
duodecim pensantes simul libras septuaginta & tres
uncias. Columbas argenteas mirabiles fundatas
viginti unam, & cruces unam, pensantes in
unum libras quadraginta. Velum super altare
de fundato unum, & alium de Sarthis cum chry-
soclavo, necnon & alium velum alium velamen
cum chrysoclavo. Velum modicum chrysoclavum
cum cruciatu & margaritis ornatum. Vela
de diversis septem, vela de fundato quatuor,
vela modica, quæ pendent in regulari ante imagines
Tyria, tria. Vela alba serica omnia in circuitu
de fundato duodecim. Velum super altare
velamen ornatum de super de quadragintaquinque,
& aliud velum velamen cum bilicis, quod pen-
dat ante regum majorem. Vela modica de fundato
quatuor, quæ pendent in regulari ante imagines, sed & alia vela pretiosa fecit omnia
in tudecim. Fecit ubi super ad foris vela Ty-
ria tria, quæ pendent in regulari ante imagines,
& alia vela serica omnia viginti unum.

Hic fecit beato Petro apostolo mirabile Sa-
cellum aureum pretiosum * spanocylinum de-
corum et pretiosum lapidibus pretiosis pendentem li-
bras triginta. Fecit modo tres & pretiosum au-
reum spanocylinum fundatum decorum
pretiosis lapidibus pendentem libras viginti quin-
que. Fecit vero super cylinum de altare majori
beato Petro apostolo cantharum majorem quatuor
et argento purissimo habentem modo tempore
et argentea diversa, pensantia omnia libras centum
& 40. Fundatum vero & pretiosum pontifex
fecit ante sepulchrum apostolorum et ante
parietinam pretiosam libras duas & uncias quin-
que. Fecit vero velum super altare majori cum
diversis arcuum picturis, quam confecit
quatuor compedibus per omnem in diver-

Anno Christi 795.

A

B

C

D

Apostolorum Petri et Paulo.

S. Petrus.

S. Petrus.

S. Petrus

[illegible]

A [illegible]

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

D [illegible]

E [illegible]

[illegible]

[illegible]

[

Sancti Cosmæ et Damiani. pallium Domini fuit coronam ex argento pro-
fundorum librarum quinque. Et in monasterio sancti
Petri quod Formosus, fuit candelam ex
argento pondere librarum duarum & uncias septem.
Sed & in modo Pantaleonis fuit coronam ex argento
pondere librarum duarum. Et in modo Ar-
cadiæ quod modo fuit coronam de argento
pondere librarum quatuor.

S. Paulinus. Nec non & in modo sancti Paulini fuit coronam
de argento pondere librarum duarum. Et in modo
sancti Prisciæ fuit coronam pondere librarum quin-
que. Et in modo Pudentis fuit coronam ex ar-
gento pondere librarum septem. Item & in mo-
nasterio beatæ Virginis martyris fuit coronam ex argento
pondere librarum septem & uncias tres. Et in
modo sancti Sotheris martyris similiter fuit co-
ronam pondere librarum duarum. Et in modo sancti
Cyriaci fuit coronam de argento pondere
librarum quinque.

Et in modo beati Marcelli martyris fuit coro-
nam ex argento pondere librarum duarum. Nec
non & in modo beati Marci martyris fuit coronam
similiter. Et in modo beatæ Anastasiæ fuit
coronam pondere librarum septem, & uncias po-
ventum. Nec non & in modo Cecilia similiter fuit
coronam ex argento pondere librarum duarum librarum do-
cem & uncias duas. Et in modo beati Chrysogoni martyris fuit coronam ex argento pondere
librarum quinque.

S. Cecilia.

Verum etiam & in diaconia sanctorum Nerei,
& Achillei fuit coronam de argento pondere
librarum sex & uncias quinque. Et in diaconia san-
ctæ Lucæ, quæ ponitur in Septem via, fuit
coronam de argento pondere librarum sex & un-
cias septem. Et in diaconia sancti Bonifacii fuit
coronam pondere librarum septem. Et
in diaconia sancti Georgii fuit coronam ex ar-
gento pondere librarum quinque. Et in diaconia
sancti Theodori coronam modo fuit coronam
pondere librarum sex & uncias octo. Et in diaconia
sanctorum Sergii & Bacchi fuit coronam
ex argento pondere librarum sex. Et in diaconia
sanctorum Cosmæ & Damiani fuit coronam
pondere librarum quinque & uncias octo. Et in
diaconia sancti Hadriani martyris fuit coronam
ex argento pondere librarum sex. Sed & in diaconia
sancti archangeli fuit coronam ex argento
pondere librarum sex. Sed & in diaconia S. Eu-
stachii similiter fuit per omnia librarum & un-
cias quinque. Et in diaconia sancti Lucæ, quæ
ponitur Orsea, pari modo fuit coronam ex ar-
gento pondere librarum sex & uncias duas.

S. Cosmæ & Damiani.
S. Hadriani.
S. Eustachii.

Similiter & in diaconia beati Vitimartyris,
quæ ponitur in macello, fuit coronam ex ar-
gento pondere librarum sex. Item & in diaconia
sancti Agathæ similiter fuit coronam ex argento
pondere librarum quinque. Fuit autem & in
diaconia sancti Silvestri, quæ ponitur juxta beatum
Petrum apostolum, coronam argentum
pondere librarum quatuor. Verum etiam & in
diaconia S. Martini, quæ ponitur juxta sanctum
Petrum apostolum, similiter fuit coronam ex ar-
gento pondere librarum quinque & uncias tres.
Item & in diaconia sanctorum Silvestri & Martini,
quæ ponitur juxta Orsea, coronam ex argento
pondere librarum sex & uncias duas.

S. Vitimartyris.
S. Agathæ.
S. Silvestri & Martini.
S. Martini.

Item in monasterio. Ipse vero Deus pontifex & pradictus pon-
tifex fecit in monasterio sancti Sabæ coronam ex
argento pondere librarum octo & uncias duas.
Verum etiam & in monasterio beati Anastasii
martyris coronam modo fecit coronam ex argento

A pondere librarum octo & uncias quatuor & Go-
rgii: sed & in monasterio sancti Andreæ, quod
ponitur in clivo Scauri, fecit coronam
ex argento pondere librarum quinque. Et
in monasterio beatæ Agnetis martyris, quod po-
nitur juxta Salustium, similiter fecit. Nec non
& in monasterio S. Erasmi, quod ponitur in Ca-
lamonte, fecit coronam ex argento pondere
librarum quatuor & uncias duas. Simili modo fecit
& in monasterio sancti Sebastiani coronam ex ar-
gento pondere librarum sex & uncias tres. Et in
monasterio beati Laurentii martyris qui appella-
tur Pallacinis, fecit candelam de argento pondere
librarum duarum & uncias septem. Laurentio & in mo-
nasterio sancti Pancratii, quod ponitur prope Ba-
silicam Liberianam, fecit coronam de argento pon-
dere librarum quinque & semis. Fecit autem &
in monasterio sanctorum Andreæ, & Bartholomæi,
qui appellatur Hormisi, candelam ex ar-
gento pondere librarum sex. Et in monasterio sancti
Stephani, quod ponitur juxta Lateranum, fecit co-
ronam de argento pondere librarum duarum. Simili-
que & in monasterio ipsius primi martyris Stephani,
quod ponitur ad beatum Petrum apostolum,
fecit candelam ex argento pondere librarum
trium & uncias. Ipse vero idem pontifex fecit in
monasterio sanctorum Sergii, & Bacchi, quod
ponitur juxta beatum Petrum apostolum, candelam
ex argento pondere librarum tres. Pari modo
fecit & in monasterio sancti Martini, quod ponitur
ad Aquas, candelam pondere librarum quatuor & B
uncias duas. Sed & in monasterio sancti Stephani
alia Aquas, quod appellatur Calcigella Patricii po-
nitur, similiter candelam ex argento pondere librarum
duarum & semis. Similique & in monasterio sancti
Cosmæ, quod ponitur ad beatum Petrum apostolum,
in duo loco candelam ex argento pondere
librarum tres. Et in monasterio sancti Stephani alia
Aquas, fecit candelam pondere librarum duarum. Item & in
monasterio sanctorum Cosmæ & Damiani, quod ponitur juxta pontificem, fecit candelam ex
argento pondere librarum duarum & uncias duas. Simili
modo fecit in monasterio S. Andreæ, quod
appellatur nunc Iulianis, candelam ex argento
pondere librarum duarum. Nec non & in monasterio
sancti Hadriani, quod ponitur juxta pontificem,
ipse fecit candelam pondere librarum duarum. Et in
monasterio sancti Cosmæ, quod ponitur juxta C
beatum Laurentium martyrem, fecit coronam,
fecit candelam ex argento pondere librarum duarum.

Fecit autem in monasterio S. Stephani, quod
ponitur alia Aquas candelam ex argento pondere
librarum duarum & semis. Verum etiam & in monasterio
sancti Vitalis, quod ponitur ad Gallinam
Pancratium, fecit candelam ex argento pondere
librarum duarum, & uncias septem. Et in monasterio
sancti Chrysogoni similiter fecit candelam pon-
dere librarum tres.

Ipse vero idem pontifex fecit in monasterio
sancti Mariæ, quod appellatur Antiquo, candelam
ex argento pondere librarum duarum. Pari modo
fecit & in monasterio sancti Marci, quod ap-
pellatur Iulianis Aquas. Sed & in monasterio sancti
Andreæ, quod ponitur juxta basilicam apo-
stolorum, fecit candelam.

Similique & in monasterio sancti Stephani, quod ponitur in Dulcis, fecit candelam ex argento pondere librarum duarum & uncias quinque.
Verum etiam & in monasterio sanctorum Sergii & Bacchi, quod ponitur ad Calcinaria, fecit candelam. Item & in monasterio sancti Agapiti, quod

D

E

F

quod ponitur juxta viridem Bubonis, scilicet A
melior candidior argentum & flavum. Simili
modo de in oratorio sancti Agapiti, quod po-
nitur in monasterio quod appellatur Duo Sorori,
scilicet candidum et argentum perfectum libras duas
& uncias octo. Nec non & in oratorio sancti
Vitti, quod ponitur in monasterio quod appellatur de Sandis, scilicet candidum et argentum
perfectum libras duas, & uncias tres. Pro-
nam & in oratorio sancti Lucia, quod ponitur in monasterio de Xenon, candidum et argentum perfectum libras duas.

Verum etiam & in oratorio sancti Mariæ, quod ponitur in monasterio Mabuli, scilicet
scilicet candidum et argentum perfectum libras duas, & uncias duas. Item in monasterio sancti Sergii eodem modo scilicet candidum et argentum perfectum
libras tres. Ipse vero altaribus prædictis & in oratorio sancti Agathæ, quod ponitur in monasterio quod Africi, scilicet candidum et argentum perfectum libras tres. Parimodo item & in monasterio sanctorum Angelorum, & Archangeli, quod
ponitur juxta viridem Publicum, scilicet candidum et argentum perfectum libras quinque. Sed & in mo- C
nasterio sancti Eliani sancti scilicet sancti apostolorum. Similiter & in oratorio sancti Agathæ,
quod ponitur in monasterio simpli fratri scilicet candidum similiter. Et in oratorio sancti Cassii,
quod ponitur in monasterio de Cassia, similiter
fratri scilicet candidum perfectum libras duas, & uncias tres. Item vero & in monasterio sancti Sergii
fratri scilicet candidum argentum perfectum. Item & in oratorio sancti Mariæ, quod ponitur in
monasterio Aquæ Albæ, fratri scilicet sancti
sancti fratri & in monasterio sancti Dionisii quod
ponitur juxta viridem sancti Pyrrhi scilicet candidum et argentum perfectum libras duas, & uncias quinque. Et in monasterio sancti Isaacii, quod po- D
nitur in Lateranis, scilicet fratri scilicet candidum et argentum perfectum libras duas & uncias. Item vero & in monasterio Imaldum, quod ponitur ad Sancta
Petrum apostolum, scilicet candidum et argentum perfectum libras duas. Verum etiam & in monasterio
sancti Agatha, quod ponitur foris portam Nomentanam, fratri scilicet candidum et argentum perfectum
libras quinque. Et in monasterio sancti Eugenii, quod ponitur foris portam Lateranam, juxta
muros sancti scilicet candidum et argentum perfectum libras
quinque, sed & in oratorio sancti Gregorii quod
ponitur in Campo Martio, fratri scilicet candidum et argentum perfectum libras tres. Ipse vero altaribus E
prædictis fratri in sancta Sabina scilicet candidum
et argentum perfectum perfectum libras octo. Pa-
ri modo fratri in oratorio sancti Sixti, sancti
& Martyri, quæ ponitur juxta Orsum, scilicet
candidum et argentum perfectum libras tres, & uncias duas. Verum & in oratorio sancti Laurentii,
quod ponitur in monasterio sancti Lucii, scilicet candidum et argentum perfectum libras duas, & uncias quatuor. Item vero & in oratorio sancti
Abundii, quod ponitur in monasterio, scilicet
fratri scilicet candidum et argentum perfectum libras duas. Atque in oratorio sanctorum Cosmæ & Damiani quod
ponitur in monasterio, quod appellatur Tarsiano, scilicet fratri scilicet candidum et argentum perfectum
libras duas, & uncias octo. Verum etiam & in oratorio sancti Priapiani, quod ponitur in
basilicam domini nostri Jesu Christi, quæ appellatur Constantiniana, fratri scilicet candidum
argentum perfectum libras quinque, & uncias octo. Ipsum vero ponitur in
basilica domini nostri Jesu Christi, quæ appellatur Constantiniana, fratri scilicet candidum
argentum perfectum libras duas. Et quibus omnibus habentibus
habentibus domibus intercedentibus, & alias habentibus habentibus vestibus super altaribus domini
e cruce. Cantharum et argentum sancti domini
odie perfectum fratri libras tres argentum & uncias sex. Insuper ab tapetum super
eum appellatum clavis in argentum perfectum perfectum libras quadraginta octo, & uncias octo.
Cantharum et argentum perfectum perfectum libras duodecim. Item ab tapetum ad tonum vitis alia
habentibus cruces in circuitu de smaragdis, argentum quadraginta uncias duas.

Item infra eum ipsum ecclesiam cum quadraginta fratri & ad fratres eorum & in omnibus
rebus ornatum collaudavit. Simul & fratribus de
abbatia et rebus diversis colonibus concedit ut
quæ dicuntur. Et abbas sancti Sabini et monasterio Cypriano argentum, & in gremio habitant
fratri cantharum duas, et quibus non magis spe-
dant alia, & alia omnia alia cedat.

Post autem ipsum pontifex in basilica sancti A Mark
Dei genitricis, quæ appellatur Ad presepio, ro-
bus cum paradiso de smaragdis, cantharum de argento perfectum duas perfectum libras
tres argentum libras perfectum libras tres argentum & uncias quinque. Crucem vero
quæ hanc argento cum paradiso fratri libras
quinque; in oratorio vero ipsius Dei genitricis, quæ appellatur Antiqua, fratri vero
alabastra ornata in circuitu de quadrupedibus. Et in oratorio sancti Andreæ ad Crucem alia
holosericea ornata in lapis. In vero ipsius ecclesiæ Dei genitricis, quæ appellatur Callistis, fra-
tribus aliam holosericam cum cortinis, habentem
in medio calidum de diaphanis, quam habent
gratulationem, habentem nodum Jesu Christi, et
sancti Sancti cum paradiso de Tyro. Item vero
alia alabastra quatuor habentes cum
cum paradiso, & in circuitu paradiso de Tyro. Vilum Tyrium magnum, quod pendet ante
imaginem cum paradiso de blattis auratis. Vela
mundia cum alabastra cum fratribus in modo
mundia cum, quæ pendent ante imaginem
argentum cum paradiso de blattis. Cortinam
magnam holosericam in gremio habentem
fratri & imaginem argentum deauratum. Et quibus omnibus cum paradiso, ante argentum
ante cum paradiso fratri. Super omnibus
pluribus aliis, habentibus duas perfectas fratri
libras imaginem quinque, & uncias tres.
Post vero ipsum pontifex in basilica beati Petri A Peter
apostoli cultore antiquo circulis aureis pro-
cedit lapillos, qui pendent per fratres, pro-
fratres libras tredecim. Hæc fratri in basilica
ipsius apostoli velum, alterum, quod pendet
super in imagine tabulæ. Item alia velum
super altare, quod pendet in tabula
argentea cum imagine Salvatoris super in imagine
tabulæ. Cantharum argentum argentum
perfectum perfectum quadraginta & tres,
& uncias octo. Verum argentum perfectum
libras octo, & uncias perfectum libras tres argentum
& tres, habentem argentum quatuor perfectum
libras quadraginta & tres argentum. Cantharum
octo, qui pendent fratri libras quadraginta.

Hic vero pro amore & caritate orthodoxæ fidei sicut alia sapientia dans Sapientia [illegible] & [illegible] & [illegible] &

martyris, quæ posita in Ostia, colocavit in ea. Porro etiam & sancta crucis Sancti Bonifacii martyris, quæ jam prius ruinam fecit, in melius reformavit. Pari modo & sancta ecclesia basilicæ beatorum martyrum Cosmæ & Damiani, quæ in Via sacra, omnino reformavit. Porro etiam & sancta ecclesia basilicæ sancti Marcellini martyris, quæ in urbem sancta in vetustate collapsa.

Nec non ignoti & sancta ecclesia venerabilis beatæ Lucretiæ martyris, quæ appellatur Damiani, novitate reformavit. Hic vero sanctissimus & pontifex possidens sancta ecclesia basilicæ beati Valentini martyris, sita in via Flaminia, quæ jam prius A ruina vetustate ruinam fecit, pradicabilem & Deo amabilem a novo refecit. Quadrupedum vero basilicæ apostolorum in Via Lata usque & foris omnia sancta ecclesia ipsarum novitate reparavit: nec non & sancta ecclesia basilicæ beatæ Agnetis martyris sita super Salariam, quæ jam in ruina vetustate jam conlapsa, novitate reparavit. Hic vero sanctissimus pontifex fecit in patriarchio Lateranensi oratorium a fundamentis in honore beati archangeli, infra opere musivo mirabiliter construxit, quod etiam et modum, fundavit palatia, super pulchrissimis marmoribus mirabile diversis coloribus ornatis, et omnia cum lis tam aurea, quamque argentea, vel omnem vela diversis in ebenis. Matronam vero ipsius Lateranensis patriarchii, quæ extabat a Campo, & alva longiora apostolorum, quæ jam antea vetustate vastata erant, a fundamentis fecit, & sancta ecclesia, sic tam & lapidibus ab tam super ad summum novavit ut B diversis, & in multis familiis marmoribus ornavit, super columnas ipsas mirabiles novitate fecit, & diversis habitata palatia mirabiles decoravit. Hic a Deo pretiosa venerabilia & pradicata pontifex fecit in oratorio sancta beatæ Petri apostoli sancta in tetrastilo rubea, basilicam alvam habentia tabulas, fra cybotios di carpentaro diversis depictis historiis cum fibris de chrysocora. Nec non & in medio cancellis de chrysolitos et margaritis ornavit mirabiliter palatiolum decoravit, quam in diebus suis illudem ad decorem satisfecit. Pari modo et super de alia arcuata alva habitatione sancta palatiolum habentem habitat super arbitrium de chrysolitos, tres non & cancellis cum de similibus et margaritis cum possibili de chrysolitos. Hic etiam & alia vela mirabilia quamque alia super in singula columnas de cybotios fecit, habentia opera de carpentaro, & in circuitu omnium de diversis. Verum etiam & alia vela mirabilia quamque ornatum habentia basilicam et basilica dedicata beatæ Petri apostoli in columnis de cybotios pedum.

Pari modo vero venerabilis pontifex fecit in basilica beati Agapiti martyris, quæ posita in alba Pyperbium, nec non & sancta ecclesia C basilica parte sinistra basilicam fecit, quæ jam prius ruinam vetustatis ruinam cum omnia in novitate reformavit. Pari modo & sancta ecclesia basilicæ beati Stephani primi martyris confessoris via Latina antiquitus ruinam, quæ per modum quod ruinam cancella cedebant ruinam confecit, & omnia pariter novitate reparavit. Verum etiam & sancta ecclesia basilicæ S. Bibiani martyris sita in Mirtinum omnino reformavit. Hic a Deo pretiosa venerabile & pradicata pontifex fecit in basilica salvatoris domini nostri Jesu Christi, quæ appellatur Constantiniana, de propria augusta ipsius basilica cum omnia cum diversis suis omnia quamque, pontifice novitate reparavit quamque, galeatim omnia ordo, quæ pontifex fecit ibidem decorata sepulcrum & ita. Fecit autem et basilica sancta Dei genitrix semperque virginis Mariæ domina nostræ, quæ appellatur Ad presepe, cum omnia de cancellis, & in circuitu omnium de lilithis, quæ pondet in pondere super solidos mille decem et tam. Vela pretiosa, tam de fundata, quam etiam de diversis, & quadrupedo omnia in circuitu ab Maribus omnia quadrupedia. Fecit vero ubi super aure vegetibus presepi phoenix in modum vitis et aquilas pariliis, cum cancellis quamque, pensuria fecit libras triginta deauratas & frenos.

Item vero fecit dedicata pratia Sancti Spiritus diabolicum pertinet fecit beato Petro apostolo. In narthecis hic columnas marmoreas pretiosas, tetrapyrgos quinque fecit diversis columnis, pretiosis lapidibus, pensuria libras triginta & duas. Nec non fecit & pascum aureum figuratum aurea magnitudinis diversarum pensuria libras triginta quamque, & aureas turres, Petri in basilica, vitis turris, phoenix in modum vitis cum cancellis, & circuitu de argentum pariliis, qui pondet ibi aurea principali. Nec non & alium phoenix aureum in modum vitis cum cancellis aureis pondentem ibi vitibus marmoreis argentatis ad aquilas fecit. Item vela quæ pensile ante illas columnas quamque, & aureas turres. Hic fecit in basilica dedicata sancta beati Pauli apostoli circulum aureum in argentea pariliis aurea magnitudinis diversarum, pensuria libras quinquaginta duas. Verum etiam fecit de super sancta alba basilica cubata, et quibus aurea fabrica in modo vitis de chrysolitos, & phoenicis de chrysolitos. Nec non etiam vela alba basilica D omnia omnia aurea et vitis de Tyria. Fecit de super pilastrus fundata mirabiles et argentea pariliis numero ille, quæ pondent in phoenicis in modum basilicæ, pensuria libras 14.

Ingressus vero corporis Petri apostoli et martyribus cancellis aureis diversis mirabilis, super regias aureas ibidem posuit. Super pulmentum vero pretiosum, quæ fecit in circuitu altaris ipsius diversis mundi, ubi tribus quandam Sancta gaudet facitum, etiam omnia venustate et mirabilia, hic super cancellis super ipsis columnis libras pondo fecit, & super ipsis libris et vertulis aureis, phoenicis pedes, diversis quibus mira aquilas aureas super diversis. Nec non ubi super fecit vela Alexandrina E magna numero quamque, quæ pendent super regias magnas in regiis basilicæ omnibus decorata.

Hic vero sanctissimus & pratissimus pontifex fecit in basilica beatæ Dei genitrix semperque virginis Mariæ domina nostræ ad pratiosa diversis alba basilicam cubata marmoribus decorata. Fecit vero ubi super vitis principalis sedem albam, basilicam totalem omnem in circuitu de chrysolitos, & in medio habentem omnem vitis cubitalis de chrysolitos vela alba basilicam cubata omnem quamque omnia in circuitu de Tyria. In circuitu vero ipsius Dei genitricis, quæ appellatur dominica, fecit vela albam

Anno Christi 799.

1. Petri.

2. Pauli.

3. Pauli.

4. Mariæ.

Ex Lib. III. Pont.

albam holosericam rotatam habentem in medio A
tabulam de Tyro cum holosericis amictus. Nec
non & totam de chrysoclavo amictus in circuitu
de quadrupedibus. Fecit ubi supra coronam lau-
ream pensilem in circuitu de lignum. In dexte-
ra vero ipsius Dei genitricis, quæ appella-
tur Constantin, fecit velum album holosericum
cum tabula de chrysoclavo holosericum holosericum
dominicum referentem, & in circuitu librum
de chrysoclavo. Fecit ad Sanctum Mamam ad
martyrem velum album holosericum rotatum
cum tabula de Tyro holosericum holosericum, cir-
cumdatum, & totum de chrysoclavo circumdatum in circuitu
de Tyro. Velum etiam in dextera quæ
dicitur Sancta Dei genitrix pedum fecit pon-
tifex beati Petri apostoli fecit velum de Tyro
mundum, dominicum. Hic vero venerabilis, &
B
5. Petri.
pontifex pontifex fecit in basilica beati Petri
apostolorum cum sacrosanctis mysteriis in magno
pensilium, cum in quadrupedibus, quemque
in gemmis holosericis mundo ornatum cum pen-
silium fecit libros cum magnis argenteis. Sta-
tuebat pendere ignoscibilem, quæ pendet in
quadrupedibus, in gloria vivens in medio habe-
bat, numero quadraginta & octo pensilibus fe-
cit libros pensiles & unum de ferro. Habe-
bantur vero, quæ fecit super tabula argentea
pensilem libros numero & vivens Arcus argen-
teus cum pensilibus libris quadraginta & unum,
& unum octo. Vela de blattibus purpuræ, quæ
pendent per velum argenteum diversa laveque
pensilium. Nec non & in circuitu libri cum
numero triginta unum in circuitu de quadrupedibus.
C
Vela tabulata de fundato numero quadraginta
& septem cum in circuitu de blattibus Syriacis,
& tabulata de blattibus Neapolitanis.
Nec non & in gremio tabulæ fecit coronam
magnam diversamque, cum magnificentia &
pulchritudine deauratam, circumdatam in circuitu de
Tyro.
Vela vero modica holosericis velum cum
rigum quinque, circumdata in circuitu de blattibus,
ita quidem totum circumdatum de diversis. Super al-
6. Sancta. tare vero beati Andreæ, ubi fecit, fecit velum
album holosericum cum rotatum cum tabula de chrysoclavo, holosericum holosericum dominicum
referentem, & in circuitu librum de chrysoclavo.
Vivens etiam de fecit album beatæ Petronillæ
fecit velum album holosericum rotatum cum ta-
bula de chrysoclavo, holosericum holosericum do-
minicum referentem, & in circuitu cum libum
de chrysoclavo. Post modo & in oratorio Sanctæ
Dei genitricis, ubi fecit, in medio fecit
7. Maria.
velum album holosericum rotatum holosericum
in medio tabulam de chrysoclavo, & in circuitu
circumdatum de Tyro. In gremio vero ipsius
Dei genitricis, ubi fecit, quod dicitur domus
Fratis papæ, velum album holosericum ro-
tatum in circuitu de marmo. Nec non & in
8. Martin.
monasterio Sancti Martini, ubi fecit, fecit ve-
lum album holosericum rotatum, holosericum in
medio tabulam de chrysoclavo cum pensilis de
Tyro. Hic fecit in basilica apostolorum Vi-
tus fecit illuc magnum velum album holoseri-
cum rotatum holosericum in medio tabulam de
diversis cum libros dominicæ referentem,
& in circuitu velum de chrysoclavo. Nec non
& tabulam de chrysoclavo cum pensilis de
Tyro. Venerabilis modica tabula amicta in tota
de diversis, in quibus vivens cum chrysoclavo.
Vela modica tabula Alexandrina diversa in
circuitu de diversis. Et in gremio tabulæ,
ubi fecit, fecit coronam magnam de lau-
dato in circuitu deauratam, circumdatam in circuitu
de Tyro, & in medio tabulam de Tyro.
Hic vero apostolicus pontifex fecit in templo sa-
cro Sabinæ martyris fecit album magnum velum
album holosericum rotatum holosericum in me-
dio tabulam de diversis cum tabula dominicæ
referentem, & in circuitu librum de chrysoclavo.
Post modo & in templo sancti Sebastiani
martyris fecit album magnum velum album fecit
holosericum rotatum holosericum in medio tabulam
de chrysoclavo cum tabula dominicæ re-
ferentem, & in circuitu librum de chrysoclavo.
Post modo in basilica sancti Stephani pri-
mi martyris in Celio monte velum album ho-
losericum rotatum holosericum in medio tabulam
de diversis cum tabula dominicæ referentem,
& in circuitu de chrysoclavo. Nec non & in
diaconia beati Georgii martyris fecit album ma-
gnum fecit velum album holosericum rotatum
holosericum in medio tabulam de diversis cum
tabula crucifixi veraciter de Tyro, & totam de
chrysoclavo. Introeunt Dei genitrix venerabilis
& pontifex pontifex fecit in basilica sanctæ
Dei genitricis, quæ appellatur Dei genitrix ubi
velum magnum ipsum dominicum modum phiaro-
D
rum in gremio pensilium cum lucernis, & ornatum
per eos, pendentes lucernas quadraginta &
octo.
Et hoc confessus ipse beatissimus, et dixerunt
omnes dicebat, vel in sancta Ecclesia pontifi-
cum indicatum coeli Petri, & ad hospitium Sancta
Ecclesiæ beatæ splendore fulgente. Et in eo-
dem beati Petri apostoli pari modo fecit plu-
rimos et argenteos pensilium decorum vitis pul-
cerrimis decoratum cum lucernis, & omnipo-
tens, quæ pendent super libros magnos & lo-
mis Lucernas, ubi fecit ad beatum Petrum
apostolum fecit ipse imagines fulgentes diversas
pedes Sancta Christi concilio in medio fecit ca-
tenas argenteas pensilium, & dedit ei quin-
decim modos Sancta Christi amorem pro lumi-
E
nariis splendore pensilium pendentes libros...
Basilicam vero beati Apostolorum martyrum eque
pontifex, quæ fundata est prima Ecclesia Ravenna-
tum, cujus tabula per omnia versatur de
amorem eximio, & aliquid magnificat ei-
mis ornamentis, quoque pedes ornatus tempore
dies eius, illum venerabilis pontifex domino
hospitans, multi dies, & per dolor illorum
et pondere eorum fecit omnia fecit ipsum
cultiva fecit cum quadrupedibus fecit pontifex
et fecit ornatum, & in medio velum
fecit, fecit album vero ipsum fecit holose-
ab honorem omnipotentis Dei, & beati Petri
apostoli, ubi fecit dicit in dicit fecit velum
E
fecit album rotatum holosericum in medio cum de
chrysoclavo cum arbusculis, & totum fecit fecit
hospitia holosericum cum varietate, fecit vivens dia-
mini modi beati Sancti Christi, aequo pulchrior, &
ornamentis, nec non & in velum pendentem,
aequo pulchrior, in medio in circuitu in
mili modo, illum & velum de chrysoclavo. Sed
& cum ipsis in argento pensilium quod fecit cum
cum pendent libros quadraginta. Episcopus
vero Alexandrie fecit cum multis, quæ
in monasterio beati Pancratii fundata est, per quam-
dam explicationem vel incertum, per fideliter
dedicatum, quod mirabilis modis vestis,
abundantiam aliquo ad summum indicat vestis-
bulum.

[illegible] Sed [illegible] & [illegible] potuerit, Deo [illegible], ex Sancti Spiritus [illegible] fundamentum [illegible] in modum, qui perfectum [illegible] novit restaurare, & Sancti [illegible] Dei [illegible] ad [illegible] dedisse [illegible].

Et in [illegible] Dei, & [illegible] Sanctorum Dei [illegible], [illegible] super [illegible] magnificentia [illegible] [illegible] [illegible]

A

B

C

D

E

[illegible]

[illegible] Quæ [illegible] Romæ [illegible] Ecclesiæ [illegible] Ecclesiæ [illegible] Romæ [illegible] Ecclesiæ [illegible] Romæ [illegible] Ecclesiæ [illegible] Rom

[illegible] ergo pontifex [illegible] & [illegible] per Vrsidum [illegible] ac de antiquis signatorum [illegible] [illegible] Sed [illegible] [illegible] Metropolitanorum, & Episcoporum de Corbiensi monasterio [illegible] (quod [illegible]) [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

***III. AD EUSDEM CAROLUM M. [illegible]

Dominis piissimis & serenissimis, nobilibus et [illegible], filio, amatori Dei et domino nostri Jesu Christi, Karolo Augusto, Leo episcopus, servus servorum Dei.

RECEPERUNT ad nos fidelitatis vestræ nuntii, quos ad vestram imperialem porrexeramus, diversum, irrationabilem nobis de vobis hominem bonorum, quasi ergo bonum Patrem spectabilem, & qui vicissim gaudet ut filium vestrum, cordis amore, hanc obscuram nobis honorabilis vestræ epistolæ & exposuerunt.

Quod vero expostulatum, pelli relationem diversam epistolarum vestrarum, nisi vestræ gaudet, quæ pratum epistolæ cordis nostro effudistis, fe primum exposuerunt epistolam vestrarum nuntiorum; et cum gaudio dicere cœperunt: *Dominus filiorum fac regnum, et mandata vestra de qua tu nos mandasti.* Cumque per ordinem ad finem usque perquirentes exposuerunt, quantum gaudium de tantum pendulæ epistolæ atque vestræ epistolæ nobis ingesserunt, tantum mœrore & tristitia pollicitudo facinus exposuerunt. Cognoscatur nunc in ipso prolem fuisse exposito, quod nullus imperator non voluit qui nobis placuit: de qua revalde nobis vestra fecerunt & nullus de ipso qui jam ad nos fuit. Cuncta per suam voluntatem amplius nullus erat, excepta quod obedientiam vestram voluntatem [illegible] & non solum nulli vestri causa vestram partem legationis ad nos fecere publicare, verum etiam ab jam non fuit nisi quæ ex a vobis [illegible], quia nullus est qui vobis [illegible] [illegible], et dixerit, qui pollicitus ad plenum possidet pervenire [illegible] & qui plenum derelinquit habentes nullos fidelis, ex quibus jam de vestra fuit, & qui blasphemat fuit, & de ipso qui [illegible] vestra jam fuit blasphemia ab vestra. Vestra nobis, ab dulcissime, quod aliud agendum est, nisi potest pro hac, quæ nobis vestra nuntii fuit, ad dominum fuisset: fuit [illegible] est: Ubi est pro [illegible] vestra. Cuncta enim nobis vestra fuerunt, quæ ex quo ad nunc vestra fuerunt cognovimus, nullo modo tacuimus; & [illegible] [illegible], [illegible] non [illegible], Ut de bonis [illegible] vestra [illegible] potuimus. Nos qui per [illegible] & [illegible] [illegible] vestra fuerunt [illegible] a vobis, judicium habebat [illegible] [illegible] [illegible] Petri epistola. Quia [illegible] hoc [illegible] [illegible] [illegible] est quæ nobis vestra fuit. Sed quia omnia quæ de vestra postpositæ [illegible] [illegible] [illegible] non [illegible], de nobis [illegible] Dei [illegible], [illegible] de vestra honoris & [illegible] [illegible]. Verumtamen cum multi [illegible] multique fidei [illegible] [illegible], [illegible] nobis [illegible], et [illegible] pro [illegible] vestra [illegible], [illegible] quia [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] quod quo [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] & Sophiæ quæ ipsi Mauri pontare fecerunt non potuerunt, sed & rebelles Mauritiæ quas ipsi fecerant non potuerunt, sed & rebelles

[illegible] de vestra disciplina prosperitate quotidie habemus. Quia post Deum de sanctis suis [illegible] consolationem habemus, vestrum est [illegible] a Deo petendum imperatorem potestatem, [illegible] semper respiratione defensionem & consolationem. Reliquis vero vestris imperatoribus [illegible] imperatores tenta, quantum Habemus [illegible] omnes vestri [illegible] fideli [illegible], quodquid a nobis audivit, vobis per singula [illegible]. Sed si omnia quæ quotidie petimus vobis [illegible] tam qui quam etiam omnes [illegible] & vestri, qui illis parebant [illegible], [illegible] vestra [illegible] facere. Nihilominus [illegible] fuit demonstrare, quod nobis [illegible] qui [illegible] ad [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] offerendo, [illegible] nolle [illegible] dilectissimi nostri vestri, Hermengaudus videlicet atque Humfridus gloriosi comitis, quod filius vestri domnus Pippinus ita ad limina apostolorum per vestrum largitatem vestrae quadragesimae cupit venire, atque cum eleemosynis nobis aliquid laboris. Vade in magnum gaudium cum nostrum, [illegible] quod ipse [illegible] nostri vestri vestra vestri vestrum [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] *Scriptum est quod e diametro testimonio prophetarum manifestatur corpus Malachiæ vindicetur & Hilar, quorum unus ait, alterum*

Malach. 3. *vero monet dicens. Quod enim ait: Ecce mitto angelum meum &c.* De Malachia prædixit. Quod vero adjecit: *Vox clamantis in deserto &c.* Hilarius testatur ipse, *quod in ipsius Malachiæ expositione*

Cap. 40. *beatus prædicat Hieronymus, dicens: Marcion evangelista dum testimonia Malachiæ et Esaiæ sub unius prophetæ sermone conjungit, non invenit id. Sed non evangelio Iesu Christi, sive prophetam et in Esaia prophetæ, sed unius angelum* B *mittit ante te qui paret viam tuam. Nec, sicut verba sunt, in Malachiæ legimus. Quod autem sequitur: vox clamantis in deserto &c. in Esaia prophetæ dicitur.* Ipse vero in commentariis Matthæi libro beatus dicit Hieronymus. *Cum enim testimonium de Esaia Malachiæque conjunxerit, quæstio prorsus nulla ad unus Esaiæ evangelium pertinet adscriptum: de quo nonnulli non plenissime responderunt.*

Atque in Commonitorio beati Petri apostoli, quod in epistola ad Clementem ponitur, dicitur:

Cap. 2. *Quod nulla non vidit nec audivit, &c.* In libris prophetæ Esaiæ non scribitur, sed quidem verba, quidem tantum legitur. Sic in eisdem

Cap. 1. *verbis dicitur: Ascende in montem excelsum, qui evangelizas Sion, exalta in virtute vocem tuam, qui evangelizas Jerusalem. Requiratur prudentissime verbum imperiale potentia in capitulo centesimo decimo quinto, & invenietur. Quemquam beatus Ambrosius hanc sententiam interpretatione ipsius epistolæ, pertinere ipsum apostoli in Apocalypsi Hilar in epistola interpretatur esse adscriptum.*

His prædictis omnipotens & misericors Deus sua vos protectione custodiat, atque per intercessiones cum omnibus sanctis vestris sempiternam in Christo Domino Salvatore nostro gratiam, superna consolatione, atque eternam gratiam vobis subministrare.

EPISTOLA X. AD EUMDEM.

Indemnitatem & concordiam.

Dominus pacem et gratiam, vobis et ut omnes plenius, dilectissimi filii et domini nostri Iesu Christi, Karolo adeptis, Leo episcopus, servus servorum Dei.

Omnes vestri qui fidelis adsistunt, vestræ imperiali potentiæ fidelitatem exhibuistis, ita in omnem partem augere distributione ejusdem Dei ministrantes, ergo fundatam Dei ecclesiam & apostolicam Romanam, cuncta ratione vestram sibi sumpsistis, regnantes vobiscum, varia illi spiritualem & laboriosam sive facilia, & tranquillam sive opima illorum, excepto his qui perfugium in aliquod ut homo illi fuerunt. Verumtamen & ipsi tamquam vili pulverem illi fugaverunt, sicut ipsa vestra dominium, ita quod *Adalphus* dicitur, *nullus nobis apostolica sedis, cum a vobis nostrisque illorum et hominibus subjectus esset & usque ad potium vestra dedicatur, usque cuncta ad navigationem commoda dedisset, & vos vestrum ad vos primum se nolle vestra proferrent, nolut nullum vestram respectum quicum usque ad vos detulerunt, sed usque nunquam quod fugiens, vobis vos* A *dicum per dies aliquos respectantes, ad vos vestrum spiritum, ipsum vobiscum detulit. Et quod vestrum Eudalde episcopo, non ipse Lunisiensis ad vos nolit pervenire ut prædicabat legatum ipso ad vos nuntiantem benigne suscipere, & cum ad vos venire permittere: sed neque die secundum dominum sui præceptum perrigere dubitat. Quamobrem cuncta nobis vestra sunt, vestrae fidelitatis dilectione ab, quæ per nostrum iniquam quandoque consilium non fuerunt propositum, sed ignorantiam fuerit hæc fideliter nostrorum perfuerunt. Nos vero a publicis fidelis authentice, secundum vestram voluntatem, vestræ imperiali potentiæ ea diligenter non omittimus. Sed phocanus alumnorum vestrum, et pro amore beati Petri apostoli sanctæ vestri, in cujus servitio prædictum Adalphum dominum vestrum, in omnem in ipsius quod nobis fuit jurandi pulsionem vili, et ad prædictum locum Dei ecclesiæ & vestrum usque nolent decoratum dimittit, & pecunia in ipsi fidelitatem habuitis, nomen quia in partibus amicorum, nullum per hoc fidelitatem in dolo non cum prophetis hanc ellent, cum per impulsu in mysterium. Quæ nunc vestrum a Deo dicunt sapientiam studere videbit, cum superna gratia fuit vos prævali dolos conducere ut fideles. Sed quia homines sunt & fidelitatem, pollicitatem potentiæ vestrum, et hanc omnem* C *beato Petro apostolo concedere non dedignatus, et ab ipso alongeo regni cuncta prædictum nuntiare sanctæ ecclesiæ. De autem quod nobis cum fidelitatem vestra, fundatorum non habere legationem quam vobis attribuit ut nuntiare, & quia propter hoc non fidelitatem gentili fuit, et Adalphi regis, non Romanum pervenire potuisset, omnes epistolas quæ de partibus illis nobis perlatæ sunt per vestra fidelitatem vobis contulimus, dignitatis. Prædictum vocemus fidelitatis nostræ episcopo, in quantum Deus semper agnoscere valebimus in omnibus Dei fundatum non comprehendimus. Vobis ubique quæ vestrum vestrum imperiali potentiam, ut pro re* D *quod ad fidelitatem vestram beatum Petrum apostolum fundatum & nostrum fidelis & non dominum, tamen mundi omnibus est cordium, quamquam ipsum non fidelis. Quæ vobis pacificum non ipsi populus ecclesiastica de Romana collegium per quem Dei misericordiam, & cuncta prædecessorum domini Dei quod benefitus papæ, quod ipsius partibus publicis, nisi temporibus infrastructum vestra valuisse, non nullis judicium eventus. Quid plura dicimus? Sicut per totam fidelitatem ipsorum in aliquod vestrum fuerunt, ita per fidelitatem tuæ Spiritus vestrum a vobis vestrum tamquam in fundamentum. His prædictis Omnipotens & misericors Deus sua vobis omnibus prædictis custodiat, & quantum ista vobis bonis omnibus vobis ab necessitate, post longa nobis tempora vos ad vestri potuit quando perducat. Pulsante domini imperium, gratia superna infudat, atque sempiterna gratiam vobis subministrare. Fratrem vero epistolam de Sarcinis partibus vobis quia sunt congregatos pervenire dimittimus vestrum, et vos nobis remittere jubemus, quia tantum verba quæ pignum tenemus. Adjuvet pro Kaloal. Sarcinis.*

EPISTOLA XI. AD EUMDEM.

Quomodo quidam episcopus cibos immundos.

Domino filiorum & fratrum, videlicet ac venerabilem, filio, amantissimo Dei ac domino nostro Jesu Christo, Carolo Augusto, Leo episcopus servorum servorum Dei.

Dum vestra imperialis fidelitas de [illegible] A [illegible] quæ & nobis [illegible] quæ [illegible] Gradensis insulæ, ubi [illegible] episcopus [illegible] habere videbatur, propter petitionem [illegible] Venetorum [illegible] & [illegible] 3 [illegible] Dei [illegible] potestatis [illegible] Ad [illegible] quidam episcopus [illegible] Fortunatus archiepiscopus [illegible] Dei [illegible] Vestra [illegible] 4 [illegible] Petri apostolica [illegible] Dalmatia [illegible] Sed [illegible] Quia [illegible] Dei [illegible] Petri [illegible] Dei [illegible] Petri [illegible] Dei [illegible] Petri

[illegible]

XIII. AD EPISCOPUM RICIULFUM.

Quæ ego de [illegible] Ecclesiæ [illegible] Sancti Petri [illegible].

Ex epistola [illegible] Riculfo episcopo.

CUM ad [illegible] pertinere [illegible] Ecclesiæ [illegible] Ecclesiæ [illegible] Sancti Petri [illegible] Deo [illegible] Sancti Petri [illegible] Deo [illegible] Sancti Petri [illegible] Deo

Vt ex collatione nostra confirmetur, quidquid ad A
exaltationem sanctæ Dei ecclesiæ, vel ad fidelium
nostrorum salutem, vel pacificationem nostri imperii
necessarium intelligimus. Sicut enim tua
beatitudo prædecessori nostro sancto patri
apostolico pollicitus est, & cum beatitudine nostra
apostolica fidei & caritatis inviolabile fœdus firmare
dictavit; quæcumque apostolicæ sanctitatis
nostræ, divina dictante gratia, fortitudinem adjuvare
possunt, in ubique apostolica benedictio
intelligamus, & sanctissimæ Romanæ ecclesiæ
fidei, Deo dante, nostra semper observatione
defendatur. Nobis ita, quemadmodum sacrorum
divinæ pietatis, fratrum atque Christi
ecclesiarum ab incursu paganorum, & ab infidelium
devastatione armis defendere fortis, & intra
catholicæ fidei agnitione munire. Vobis ita,
sanctissime pater, diversis ad Deum cum
Moysi manibus, nostram adjuvare militiam,
quatenus victor victoriosus redeat. Deo dictante
& dante, populus Christianus super inimicos
fidei sancta semper adeptus victoriam,
& nostri domini nostri Jesu Christi nomen
dilatare valeat. Vestræ vero auctoritatis prudentia
omnes ubique fideles, quorum in
sancta familiarum exemplis semulari cupiamus
in nobis subjacent convertimur, & sancta admonitione
exhortatio nostra ad vos quatenus
sic facias tua vigilia cum hominibus, et videant
opera vestra bona, & glorificent Patrem vestrum
qui in cœlis est. Omnipotens Deus nostræ
admonitionis beatitudinem, ad sanctæ suæ ecclesiæ
exaltationem, per multa annorum curricula
incolumem conservare dignetur.

II. EPISTOLA CAROLI MAGNI REGIS AD ANGILBERTUM ABBATEM.

Commendatur Angilbertus, qui cum legatione
Romam ad pontificem mittitur.

Carolus gratia Dei rex Francorum & defensor sanctæ ecclesiæ Romanæ venerabilem salutem.

DILECTUM vestrum Angilbertum venerabilem & B
prudentem vestræ sublimitatis ad dominum apostolicum
papam nostrum, admonitionis nostræ delegatum
ad omnia hortantes vigilare, & præcepta
de unicuique observatione commonere, de
pia sancta Dei ecclesiæ gubernatione, & contra
omnem oppositionem collationis vestræ vos, & omnes
illius conservantiam. Imperfecta et tempus, quam
procurare habet, omnia, quam studiosus
ad perpetuam mentis, quæ dicit Deus laborantibus
eos. Et de Sacramento fidei vestrum habeat
diligentissime studeat ut, quæ sanctissimæ ecclesiæ
corpus non sit malo concilio in loco. Et
quidquid omnes illum fecerit agitatis
inter nos. Sed quem nobis illum vestrum tam
beatissimo Hadriano papæ pudendum dixit, de
condescendo monitorio ad sanctum Paulum,
nullatenus dictum suggerere illi, ut vestrum
Deus omnipotens certum nobis respectum habeat
nostrum. Dominus Deus omnipotens, & dilige in
omni honestate ut illum, ut fortiter facias quod
sancta sua pontificat colitur, ut de nobis pro
gratia, & pro nobis principum vestrorum ad
illum Deum & dominum nostrum Jesum Christum
ita sic dicere faciat volumus, & vestrum
qui superest nobis ut nostra ad propositum
habeamus quorum pendere dignetur. Valete in
Christo.

prosperitate, prudentia et virtute, atque
cum gaudio, Imperium quo.

NOTA JACOBI SIRMONDI, S. I.

1 Carolus Magnus, Angilbertum Carolus dilexit, quem Ecclesiæ Romanæ Legatum ad Hadrianum Pontificem misit, Hieronymus Bignonius, Annotationes in Angilbertum hic Monachum, & Abbatem Monasterii apud Pontivum, Carolus qui David, dilectus eius vocatur, Sanctorum monachorum appellatur. Ibid. Sirm.

III. EPISTOLA CAROLI MAGNI REGIS AD OFFAM REGEM MERCIORUM.

De peregrinorum negotiatorum per patriam ejus & de eorum mercibus quæ per Hadrianum papam omnibus ad singulas ecclesias regnorum.

Carolus gratia Dei rex Francorum & Longobardorum, et patricius Romanorum, cum charitate et pacem sanctissimo Offæ regi Merciorum salutem.

PRIMO gratias omnipotenti Deo agimus de
catholica fidei incolumitate, quam in vobis
laudabiliter pagnis superiorum exercitum. De
peregrinis vero, qui pro amore Dei, & salute
animarum suarum, hominum apostolorum limina
deserunt vobis, cum pace illa cum
pecuniarum vestra. Sed & aliqui non religiosi
servientes, sed hominum solatiis, tamen cum
C
revolunt, hoc opus non facere solvere vestro
loco. Negotiantes quoque vestrum, et ex
mandato nostro per vestrum habeant de negotio
nostro legitimo. Et si in aliquo loco injusta
allegantia oppositione, rationem se adhibet,
sed nobis publicet, & plenam probationem publicam
fieri. Consultat quoque dilectio vestra
quod diguam benignitatem de deferentia nostra
vel palliis ad singulas fidei episcopis negotiatoribus
vestrum, vel Ecclesiis, devotionem in
Christi nostri domini apostolici Hadriani, de
quibus et pro eis intercedit, pabulum habeant
dabitur unum bestiam filius nostrum in regnum
esse, sed ut habeat de illis omnibus
D
in omnem nostrum certissimum. Sed et de
chrismate hominum ecclesiæ, quod dominus
nostri pontifex petuit vestrum, aliquid per monopolitanis civitatis dominum. Vidit quoque
dilectionem vestram habitum, & omnes gladium
Hunnicum, & duo pallia serica dominus
Hadrianus. Vale.

IV. EPISTOLA CAROLI MAGNI REGIS AD OFFAM REGEM MERCIORUM.

Pertinentes Saxonum ecclesiarum metas in pacem, et de ab episcopo suo judicentur.

Carolus gratia Dei rex Francorum, et defensor sanctæ Dei ecclesiæ, dilecto fratri et amico Offæ regi salutem.

PETITUM de Saxonum apud nos ut
ecclesiæ ab aliquotis tempore in parochia
Hildebaldi episcopi, sed repugnantibus
fidelis fratres, et servi, a quibus accidentes,
quod sanctæ dictum quadragintaduabus
adhibet. Nudo vero sacerdotes pedestre
mutant, quia plenam ordinationem accidentibus
sepe eum non invenimus. Tamen nec cum
facta contraria habitantes sua propria
[illegible] ut incondo-

[illegible] homine apud imperatorem [illegible] vel non [illegible] aliquid [illegible] vitiis [illegible] propinquis. Quod ab [illegible] fratribus, [illegible] ab fide episcopi [illegible] Deo [illegible] Christo, [illegible] judicium. Idcirco [illegible] de peccatis [illegible], ut [illegible] dicere, [illegible] opportunissima tempora & possibilia, ut [illegible] [illegible], ut [illegible] peccatis [illegible]. Nam [illegible] quoque fratres Dei [illegible] potestas in [illegible], & [illegible] et [illegible], & [illegible] in [illegible], [illegible] canonicam [illegible] observari debebit, ut [illegible], pertinet & [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible] debent. Vos, filii, & [illegible], [illegible] [illegible] a Deo [illegible] [illegible] [illegible].

V. EPISTOLA CAROLI MAGNI REGIS AD ADRIAN.

MEMORIA [illegible] Nicolaus II.

Carolus gratia Dei rex Francorum & Longobardorum, ac patricius Romanorum, vos venerabili & sancto patri Adriano Romanorum regi salutem, honorem & amorem.

CUM [illegible] regni parentes & famosos [illegible] fideles convocasset, & omnem populum ad [illegible] [illegible], ut in [illegible] [illegible] Christo in omnibus & ab omnibus glorificetur: [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Cum [illegible] Longobardorum [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] subjugaverunt, & [illegible] [illegible] [illegible] subjugaverunt, Christi adversus [illegible] [illegible] [illegible] Longobardorum, [illegible] Sancta, [illegible] [illegible] [illegible]. Vos [illegible] & [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] Sancta, [illegible] subjugaverunt [illegible], [illegible] Christi [illegible] [illegible]. Hoc [illegible] [illegible], [illegible] Christi [illegible] [illegible], vel a [illegible] regis [illegible] [illegible] Christi [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

VI. AD VISGRAXENSEM CONVENTUM.

*Anno Christi [illegible]. Carolus magnus Francorum rex [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ad [illegible] ad [illegible] A
verbum Dei, & [illegible] vel [illegible] operibus
[illegible]. Ideoque, & in [illegible] placitis
Dei & [illegible] conventus deferantur, & [illegible]
placita [illegible].

XIIII. Ut [illegible] placitis his decretis [illegible],
quod [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

dos composuit. Si vero eandem corrupto vel
non per iudicium ad quietem conservare,
regulam eos publicanos reddere ad penitentiam
cogit.

V. Si quis de nobilioribus ad plebeiorum
ordinem venire contemplatur, fol. iv. componat,
sequens n. lxi c.

VI. De presbyteris furentibus, quod si aliquid
eis contra humilitatem quae contulerint, fuerit
aut tollere praesumpserit contra justitiam,
omnia in duplum restituat, & componat.

VII. De judicibus injustis, ut si ab eis aliquis
injustitiam evenerit, in duplum eum componere
debeant qui hoc facere praesumpserit. Si
autem quilibet aut totum simulatione fuerit
fecerit, omnia in duplum facient restituere, & in
[illegible] eum componere.

VIII. De incendiis convivis, quod ne in ista
parvum parentum facere propter suos sui
[illegible], sed qualiter eos [illegible] expedimus: ex
corpo si talia facere [illegible], qui judicium facere
[illegible], & alios [illegible] esse non potest,
si id non, ut in parentela nostra [illegible]
[illegible] desperare, [illegible] communem placere
[illegible] ipsi populis [illegible], & si [illegible]
[illegible] considerare, per [illegible] illum esse
[illegible] secundum [illegible] fuerit [illegible],
si non per quilibet [illegible] aut [illegible]
[illegible], nisi per [illegible] [illegible]. Si alius
[illegible] [illegible] facere, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] componat.

IX. Item placuit ut quandoquidem [illegible]
[illegible] propter [illegible] & propter [illegible],
& propter [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible]
[illegible]. Secundum, secundum quod si [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible],
fol. vi. multiplicare in duplum, & fol. c. [illegible]
[illegible] ad [illegible] componere [illegible], qui [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible].

X. De satisfactionibus, qui vitae peccatorum de
[illegible] omnis Sacerdotum [illegible] debent, placuit
omnibus, ut quotidiemque et ipse ad [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [

XXXI. *Quo tempore sint ante quadragesimam, et quod Sabbato mane jejunare dimittatur.*

XXXII. *Quod oportet quadragesimae sanctae observandam sit.*

XXXIII. *Quod cum primis diebus sanctae jejunandum sit.*

XXXIV. *Quod jejunium anni conservandum esse sibi non debere.*

XL. *A quibusnam abstinendum sit, cum jejunatur.*

XLI. *Quibus diebus in quadragesima communicare diversae fidelibus; & de publicis hebdomadis celebrandis.*

XLII. *Quod jejunantem diebus cessare debeant servi et caetera.*

XLIII. *Quod diebus jejunantem abstinendum sit a conjugio.*

XLIV. *De sacra communione, quomodo, et quam frequenter adsumenda sit.*

XLV. *Et diebus dominicis populo per missas permanere a publicis non abstinendum.*

XLVI. *Et omnes ad matutinas cotidiam missam fideles & praedicatorum audiant concentus, neque aut privatim officium eorum capiant.*

I.

Theodulfus fraudes et compendiosa nobis Ac. C. relinquens, parabile sacerdotibus in domino salutem.

OBTULERUNT, fratres dilectissimi, in urbe habitantes plurimum profectum, & secundum rationem vigilantiam cura laborantes, quatenus illis viam salutis ostendemus, & dos verbis & exemplis informantes, & vos de cordis profectu, & ista de vobis, dominus nobis Iesus Christus sanctum fecundum illis manifestare voluerunt. Obscura vobis fuerunt nostra verbum, aliquos capitula, quae ad concordiam vitae brevitate digessi, aliquae legatis, & memoriae commendatis; & eorum, dum fecundum in figuratum habetur motu compunctis, vitam commendatis, & vos fidelibus plebibus, ipsi dicere domino, id nequit caelestis pregnet cursus. Verumtamen nolle dubitare, & semper memorialis, quia nos, quibus regendarum animarum cura commissa est, qui his qui nobis negligentes pecunia rationem reddemus. Omnia quo his vita, quae vobis & ex capitulis legatis fuerunt, premium vitae percipiamus. Nobis enim a domino dictum est: *Pro vobis sol ortus.* Quod si populus fidelis cibus est Dei, qui ita conservantur non fuerit. Sicut vobis gradus audire gradus fecundum, & pene conjugium est. Sicut enim episcopi apostolorum in ecclesia, ita nostrum presbyteri conventus, discipulorum dominus vicem tenent. Et ut vobis gradus fecundum, pontifex dicere: ita vera dilectione ejus. Vobis opusculum non longum nominare esse sanctae dignitatis, memoriae vobis confirmatione, memoriae fecere quam in studiis fecundis eruditionis, ut non alendum dignum dignoscit, non vobis non confectum nomen fecisse, sed magnum fecere magnum debitum, pecunia pulsantes, sed vendis & corporis memoriam conservantes, plebibus exemplum bonae vitae praebentes, his quibus parabis doctrinam ad caelestis regni praemium. II.

Operete non de abdicatione habere laqueos, si infinitum ordinis quae vita vel pulli lectione infirmum, ornatus, & abdicatione lectionum minorum a peccato, parta illum qui dicebat: *Ne cordemus ad fundo vitae nostra, et non peccemus.* Hae fuerit nostra anima, bella videbunt & oculus, quibus

& diabolus expugnatur: hac fuerit nobis memorandus, quibus nostra bene vivere sit optima. Hic autem vitae conservatio ad illum vitae vivere memorat.

III.

Sed & si quando a lectione cessare, debet memorum operatione fabricare: quia ecclesia catholica ab antiquis bodie, quatenus a lectione fuerit ab exercitum vacantem invenerit, facile ad ipsa capit. Per illam namque lectionis, debemus quidem & vos vivere, & alios docere. Per illam scripturas, & verba, & his quibus in ecclesia conjunctis, ipsa ipsis verbis. Per memorum operationem & corporis manuum, & vera abstinentia ingenii, & ordo scientiae habentibus, & habentes quod ministrantes pauperibus participate. IV.

Quibus mori solus ad fundum convenit, vidimus, & libros & vita fecisse, cum quibus verbum ministrantes & inpendunt, & cum pauperibus, nihil non deferte. Nec non duo sunt vita eterna, cum quibus mysteria solemnia celebrantur, vel illum adhuc, vel proberum, quam diligentes, quam studiosi Dei servitium peragere. V.

Porro, quae Deo in sacrificium offerunt, aut a vobis, aut a vobis pauperibus, non sunt a vobis, sed a vobis pauperibus dari; & diligenter observare, ut pauperes, & viduae, & orphani, inter quibus nos sit inopiorum colebant, quando dicit atque fundale vita dicitur, & nihil in his vobis, nihil non probatum invenerit, parta illud quod ait scripturae: *Ne invenerit dominus vestrum, et non delegerit vestis servis.* VI.

Porro id, dictum secundum celebrantur, nequaquam ad dictum secundum, sed locus non dicit, & ab secundum eum ad illum eum Deo obtulerunt accipiat. Memoria enim ejus debent semper in memoria fuit, & fuit [illegible], & [illegible] fundale quotidie in vita Dei in [illegible] conjungere permanentes. Quae vitae laboris pertinentes dolent, ut Deo parem laborant, qui dum [illegible] dominus [illegible] conjungere volunt, dominus permanent [illegible]. VII.

Sacerdos nullum bona expugnatum colebant; quia locus illa dolent non potest fuit laboratio fuerit fuerit, respectu bonae [illegible] plebium [illegible] nequaquam de [illegible] debet [illegible]. Ubique debent quae [illegible], quae [illegible] [illegible] & ad memoriam illi [illegible] [illegible] [illegible]. VIII.

Videmus enim in ecclesia [illegible] & [illegible] congregantur [illegible] & hoc pertinet [illegible] [illegible] ecclesia, [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Domini 797.

sunt, nequaquam propinantur: sed tamen qui A apparent profundius in rerum veritatem, & pavimento desuper fixus, nullo tamen ad vestigio apparent, ut hinc reverentia conservetur. Ubi vero tanta est multitudo calidorum, ut hoc fieri difficile sit, locus ille pro conversio habeatur, alternatim alius, & in eo loco constituatur, ubi religiosi & pure Deo fideliter offerri valeat.

X.

Non debere ad ecclesiam ubi diem festum conveniunt, nisi ad tempus dumtaxat, & quia diversum faciendum. Divinitatem vero, & temulentiam, & vanilogia, & cantica diabolica, ab eodem sancta hac patrina prohibenda sunt. Ubi enim Dei nomen invocatur, Deo fideliter offerrat, angelorum frequentia inde non dubitare, periculosum est tale aliquid facere, vel agere, quod hinc non convenit. Sicut enim dominus fere de templo ejecit, qui victimas, quas illi offerebant, columbas vel vendebant, quanto magis illos iterum illic ejiciet, qui ebrietates, vanilogia, ridicula, & hujusmodi magis locum divino cultui usurpant fuisse? Mat. 21.

XI.

Missarum solemnia nequaquam ab hominibus in ecclesia celebranda sunt: nonnisi quotidiane dominicas, & in sabbatis hora, sed in loco quem elegerit dominus, juxta illud quod scriptum est: Vbi ut efficit habitare nomen meum, ibi prae omnibus, sed in loco quem elegerit dominus de omni tribu tua. Deut. 12.

XII.

Nulla femina cum presbytero in una domo habitet. Quamvis enim causam matrum & sororum, & hujusmodi personarum, in quibus nulla sit suspicio, cum illis habitare concedant; hoc tamen modo omnibus illicito imperamus, quia in eloquio, sive occasione illarum, nonnulli ab fraternae quietis fuit et affectum conjunctae, & ruat ad peccandum illicitum.

XIII.

Obitus vendam, vobis est, ut de non ab ebrietate abstineatur, & in plebis salutis abstinentia populorum & neque per ebrietatem ira bibendi aut commendandi, neque dormit aut vinum vendendi quasi hoc peregrinis, neque cum femina, aut cum quibuslibet impuris personis convivia recipiat. Nil licet parentibus filiabus, quibus vos ad domum suam invitaverit, & cum sua conjuge & populo ecclesiae robustum spiritali gaudio laetari, & verborum vilitatem infidelium auferre, & nobis refectionem carnalem cantata officia celebrare. Operari enim, et si quando quibus fidelium carnalibus vos tollere aliquid, a vobis sibi ciuitas aliquid spiritalibus.

XIV.

Nullus presbyter fidelibus sanctae Dei ecclesiae de aliquo presbyteri parochia praedicare, ut ad suam ecclesiam convertat relicta propria ecclesia, & suae doctrinae illos docet. Sed antiquitus fas ecclesiae & populo conveniat, quod ibi convenit fieri alia nequaquam facias, juxta illud evangelicum, *Quaecumque vobis ut faciant vobis homines, hoc vobis facite illis.* Quisquis autem contra hanc constitutionem venerit, aut sive monachus, aut laicus, aut clericus, aut gradum se sibi usurpaverit, aut in carcere longo tempore condemnetur. Mat. 7.

XV.

Hoc quoque modo omnibus prohibemus, ut nullus vestrum alienos clericos inducat aut recipiat, quia gravis de hac re in sacris canonibus sententia est.

XVI.

Si quis presbyter invenitur [illegible] aut [illegible] dare, aut dedisse, aut [illegible] alicuius [illegible] subjacet, [illegible] & [illegible] capitulata, aut gradum [illegible], aut in carcere longo tempore poenitentiam agendo detineatur. Anno Domini 797.

XVII.

Si parvulos agnatos ad quosdam presbyteros baptizandos ex aliquibus parochiis allatos fuerit, et baptismi sacramentum indiscrete negetur. Si quis hoc manifestum potuerit concedere, detrahetur, & ille parvulus absque baptismo gratia mortuus fuerit; noverit ille, qui eum non baptizavit, pro ipso animae suae rationem reddituros.

XVIII.

Nullus presbyter, vel laicus, presbiterum calicem, aut patenam, aut quilibet vasa sacra, & divino cultui mancipata, ad alios usus transgressus. Nam quicunque de calice sacrato aliud bibit praeter Christi sanguinem, qui in sacramento accipitur, & patenam ad aliud officium habet quam ad aliquid consecratum, detrahendus est exemplo Balthasar, qui dum vasis domini in usus communes abutebatur, vivens perivit cum regno suo. Dan. 5.

XIX.

Si quis ex presbyteris voluerit negotium facere, aut aliquem contingentem ad scholam exercere, in civitatis sanctae Cantia, aut in monasterio sancti Augustini, aut sancti Benedicti, aut sancti Lifardi, aut in cenobiis hujusmodi, quae nobis ad spiritalem necessitatem sunt, et hoc nam ad faciendum concedimus. C

XX.

Presbyteri per villas divinum officium celebrent, & si quibus sibi sunt parvulos ad delicendum Christi ex commendatione vitae, cum subjecti, & doctrina non ignorant, sed cum summa cautela eos doceant, intendentes illud quod scriptum est: *Ego autem dixi, fortes, filii Dei omnes vos estis.* Sed ad perfectam eruditionem modo, sed perfectam quasi filii in perpetuam adoptantur. Cum ergo nos docere illos ab ignorantia pro hac re cogent, nec aliquid ab eis accipiant, neque quod ex patrono tui mea studio hic volumus observetur. Dan. 5. D

XXI.

Cum ergo omnium fidelium sit praemium pugnae, nulla omnia bonorum operum referre non, & per sanctarum scripturarum campos possit invenire, quibus vita compositione, & varietas narrantur, libet nobis hic vobis capitulari inserere [illegible] partes de [illegible] bonorum operum, in quo magna bonitate quidquid, quidve vitae [illegible], continetur. In primis dominum Deum tuum diligere ex toto corde, tota anima, tota virtute; deinde proximum tuum quasi te ipsum. Deinde non occidere, non adulterare, non furare furtum, non concupiscere, non falsum testimonium dicere, honorare omnes homines, & quod tibi quis fieri non vult, alio ne fecerit. Abnegare semetipsum, & sequi Christum. Corpus castigare, delicias non amplecti, jejunium amare, pauperes recreare, nudum vestire, infirmum visitare, mortuum tegere, in tribulatione adjuvare, dolentem consolari a saecularibus se facere alienum, nihil omnino Christo praeponere, iram non perficere, in animo iniquo non retinere, dolum in corde non tenere, pacem falsam non dare, caritatem non derelinquere, non jurare, ne forte per juramentum periurium in eum incidatur, malum pro malo non reddere; injuriam non facere, sed E

Sed & fideles parentes fuisse, hinc est dicere, quia filiorum non malediceret, sed magis benediceret, profecto non patris fuisset. Non ergo superbum, non mendacium, non multum edulium, non bibulum esse, non pigrum, non murmuratorem, non detractorem, spiritum Dei commovere dicimus aliquid alicui contrarium, Dei applicare, non filii: nullum enim semper a filiabus filius, & fili inquit: Deus pulchrum, gloriosum esse, & nunquam, nunquam contrarium spiritum dilectum, mortem quoque non mortis spiritum habere. Adhuc vero ita omnis hora calumniae in omne lege Dei B si inquiunt pro vero fore. Contraria nulla credi hac ad [illegible] ad Christum [illegible], & [illegible] potestatem. Qui [illegible] primo cinquo calumniae [illegible] non [illegible] verba vera [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible]

Rom. Concilii tit. quo illi est, quod humana, non divina diligunt. Sed sapientia est, non repudiare sapientiam & sanitatem veritatem, aut capillum vel, aut, quod circumcisione subsequi solet, propter dilectionem, in tam grande titulum convertere, ut aut propter amicitiam aliqua amittere, aut ab recitatione repellere, dicente domino: *Quid prodest homini si lucretur totum mundum, & animam suam detrimentum patiatur? quippe cum alia videantur prius exercere, dicunt credulis auribus.*

XXVIII.

Horremus vos parentes alii ad docendos filios. Qui sit quis ut sit, prudent sapientiam, qui vero malum, fatemur hoc quod mendacium est. Psal. 12. filiabus dicit, ut discitis a malo & faciatis bonum, inquirant pacem & insequantur eam: quia oculi domini super justos, & aures eius ad preces eorum, qui. Nobis ergo si omnes potestis, quod non habetis linguam, unde possit aliquam edificare. Mos vestrum ut quemlibet cognoscere videtis, prius potestis & valet, aut ingrediendo, aut obloquendo, aut interpondo, ab eorum tantum, & ad perpendum bonum opus laetetur. Cum vero, dominus optimum, ad spondum in omnem conversationem, tunc nobis manifestique dicere, quantum diligitis adjuvamus laborantes, aut quam fratrum inquietetis: & ejus forte nobis indigit adjutorio, aut tam certitudo adjuvantis, & nostrum cursum videlis minus si pro vobis adjuvantum fuerit non differamus.

XXIX.

Rom. 1. Ti. Dos. 2. 21. Admonere debetis fideles, ut illuminatos se fratres habeant oculos. Ipsi vero oculi mundo cordis esse debet, ut primum dicto spiritalis, quod fieri sanctorum fundamentum, dicit quisque est videre videbit. Qui placuerit ei, mulieres ori, & orbem videbit. Deus propter cordis mundi percutiunt, & complet cognoscere dominum. Si ergo locum ut tempus invenerit, deprecetur sanctos apostolos & martyres, ut pro eis intercedant. Et tamen dicere *Sapientia omnis, virtutem omnis cordis & manibus & oculis Dei gratia agit.* Si vero tempus ad hoc omnia praegravia mentem inflectere, fratres, fratres omnes. Qui placuerit ei, mulieres ori, & Deus propter cordis mundi percutiunt, & orbem dominum videbunt cum gaudio & concordia cordis.

XXX.

Omni omnia die Deo invocemus mente, aut linguae, aut lacrimis, aut operatione angelorum pulsemus, confitetur debemus peccata nostra, dicente propheta. Psal. 31. *Delictum meum cognovi tibi, & iniquitatem meam non abscondi: Dixi confitebor adversum me iniquitatem meam domino, & tu remisisti impietatem peccati mei.* Facta virtum confessione cum gemitu & lacrymis dominum mentione, recordandum est psalmum quinquagesimum, sive centesimum, sive alia ad rem pertinentia, & sic complendum est orationem. Quia confitebor, quam laudem dari fortitudo, hoc nobis admonendum est, quia integre ab eis laudem confitebor, & laudem pertinent peccatorum obliviscendum. Sed omnia ut nobis inquirendum mandat dilectionem. Confitebor vero quia ipse Deus fecimus, et hoc jam est, quia quidem non memorem fuimus peccatorum nostrorum, tamen horum dominus obliviscitur & cancellavit, quorum non horum obliviscitur, tamen dominus commendavit, dicente propheta: Ezech. 18. *Et peccatorum eorum non memorabor.* Et eorum meminit ipse, quod David propheta se locutus esse, cum dicit: Psal. 31. *Delictum meum cognovi tibi, & peccatum meum non abscondi.*

XXXI.

Confessionem dandae sunt de omnibus peccatis, quae fere in opere, dicto cogitatione perpetrantur. Octo sunt principalia vitia, hinc quibus vitia alia nascuntur possit. Et enim gulositas, hoc est ventris ingluvies; fornicatio fornicatio; cupiditas avaritia, sive rebus; quarta iracundia; quinta vana gloria; sexta invidia; septima tristitia sive acedia. Quando ergo quis ad confessionem venit, diligenter debet inquirere, quamvis aut quae contraxerit peccatorum perpetrarit, quod principale sit confessus, & juxta modum facti debet et poenitentia indicari. Debet et persuadere, ut de peccatis suis omnibus facias confessionem. Debet et omnia in pungere, et de illo principalibus vitiis facere suam confessionem, & manifestare et debet inter dos omnipotentes verum dicere, & tamen de ea confessionem accipere.

XXXII.

Elemosinae faciendae sunt sicuti potandi, vestiendi, operandi, orandi, et qui in carcere sunt visitandi, & hospitio colligendi, dicente domino: *Esurivi enim, & dedistis mihi manducare: sitivi, & dedistis mihi bibere.* &c. Nam hae omnia & in singulis quisque debet spiritalem agere, & in alia compatiendo adimplere: quia per illa poterit hae omnia adimplere. Quia per illa poterit hae omnia adimplere, & in singulis implere, si ergo & consilium quo vivat, & vestimentum bonum habere vult: Qui ergo habet, & Christum non habet, qui dicit: *Ego sum panis vivus qui de coelo descendi,* & cetera, quae est pulchra, non habet, vivit quidem, sed per bona opera Christo adjungit, & cetera dulcedine replet, alienatur omnino a patre. Qui de divina Spiritus sancti & sua potestate dicitur facinus, Patre est: sed & sanctus vivit Divinitatis, & omnium donum spiritale, potest dederunt vivit, sic se invenire potest. Qui vidit se judicat, illi vivunt bonorum operum exhibet bonorum vivitatem, & mutat se judicat, sed contra vivitatem modum se prae ad dilectio vitae. Si ergo bonum fuerunt, & in bono operatur fuerunt laborant, & fructus proferunt, & consilium est, & vivunt, & fructus ubi ipsa patere in tempore manifestum, sed bonum qualiter: sed & de bono victorum per confessionem egredum, & per poenitentiam lacrymis vivunt peccatorum abstinent, & ad bonum bonorum operum egredum, indemnum & in vivere poterunt se praevalebitur vivit. Si in bonum, non vivit vidit se laborare, & sanctum praevalit quod quidem, non interpretare bonum, & exceptationem bonorum operum non habuit, hoc se in vivere poterunt hospitia opere: et ille ad virtutem domum dedicat, & ille in eorum tamen propter, hospitium quidem fuit opere. Quae omnia cum ille spiritum exhibet, Christum in se, cujus ipse membrum est, potest, vivit, vivit, et hospes.

XXXIII.

Admonendi sunt fideles sanctae Dei ecclesiae, ut filius suos & filias suas docent parentibus obedientiam exhibere, dicente domino: *Pili honorifica patrem tuum.* Nam si ipse proprius ergo filius suos et filias tuas modulis debere agere, dicente apostolo: *Et vos patres, nolite ad iracundiam provocare filios vestros.* Nam & hoc dicendum est, ut si ab filiis parentibus vitiis inquirit Christum, non hos imperat dominus filius, sed forte digna poenitentia exhibeatur, & quia forte ab filiis

partem quibus dapsilis fuisse, quam Dei
cibos invenisse.

XXXIV.

Admonendus est populus, quod hac se vera
virtute, quae Deum diligit plusquam se, & proximum tamquam se, & quae nihil vult alii facere, nisi quod sibi vult fieri, & gloria, quae recondita longaque est. Nam & quicumque in parva & vilia, & deinde usque ad quamdam rebus contentus tantum patet, non dedisse ei ovum, dicentis apostolo: *Regnum Dei non est cibus et potus.* Nam & ipse quando cum cibum fecisset bonus fuit, & hoc verissime comprehendit.

XXXV.

Admonendi sunt qui sequuntur ut terrenis bonis servos in gaudent, ut non plus eorum laetentur quam eorum cupiant temporum. Nam quicumque ex rebus corporis quae de animae sunt lacrimas colligit, valde a via veritatis aberrat: & parva quamdam sapientiam, in vanitas proximi vertunt. Sequendus est omnia tua parte, sicut & ex corpore, apostolicus dicens, qui ait: *Et ne quis praesumpsitatem, ut per circumcisionem in regnum proximum fuerit: vindex est enim Dominus de his omnibus.* Sicut enim ab illo qui habet gaudium, & certum libertatis, nihil est aequo vilissimum, & contemnendum hominem acquirere habere divina, & eternalia quae sunt: ita hoc quoque quae pro necessitate hujus fuit negotiat habitant, secundum est. Vicissim enim hominem Dei dicit, ut ea quae publicum, & unusquisque de ente sua, de qua corporis sustinuit fabulas habet, unusquisque, quod magis necessitatem est, fabulam administrare debet.

XXXVI.

Hebdomada una ante initium quadragesimae constituimus fratribus dandas esse, paenitentiae suspendere, deinceps ut omnibus & omnia jejunia fabulas & dominicis debent debita tempora de operibus suis, ut liberae diuturnae Domino solo debeat nostra sua & non dominis debitoribus nostris. Si ita suspendere in hoc quadragesimae tempore, mundo & punitiones mundiales ad finem pulchra accedunt, & per paenitentiam se remittere, quae est secundum baptismum. Sicut enim baptismus peccata, ita paenitentia purgat. Et quia post baptismum peccatis denuo non potest baptizari, hoc modo mundatur a dominis paenitentia in domino est, ut per eam vice baptismi peccata post baptismum delentur. Septem enim modis peccata dimittit Scriptura frequenter demonstrat. Primo in baptismo, qui propius consistunt peccatorum datus est. Secundo per martyrium, juxta illud quod ait psalmista: *Beatus cui non imputavit Dominus peccatum: quae parva quidem David dimittuntur, Sicut peccata nostra sunt baptismo, & peccata nostra sunt paenitentia.* Tertio per eleemosynam, juxta illud: *Quemadmodum ignis ardet aqua extinguit, sic eleemosyna extinguit peccatum.* Et dominus in evangelio: *Facite vobis amicos de mamona iniquitatis, ut cum eleemosynas mundo fuerit vobis.* Quarto Ecclesiae quae peccatum in se peccatis suis, juxta illud: *Dimittite, & dimittetur vobis, date & dabitur vobis: & illud: Sic et pater vester dimittet vobis peccata vestra, si dimiseritis unusquisque de cordibus vestris.* Quinto si per praedicationem fuerit quis, & Concil. gener. Tom. VII.

A per bonorum exemplum, dicit ab errore suo convertitur, juxta illud quod ait apostolus: *Qui convertit peccatorem ab errore viae suae, salvabit animam ejus a morte, & cooperit multitudinem peccatorum.* Sexto per caritatem, juxta illud: *Caritas Dei operit multitudinem peccatorum per Jesum Christum dominum nostrum.* Septimo per paenitentiam, juxta illud quod ait David: *Confitebor tibi in confessione mea, dicam adversum me Domino justitiam.*

XXXVII.

Ipse autem quadragesima cum summa observatione custodiri debet, ut jejunetur in ea, praeter dies dominicos, qui abstinentiae fidelibus sunt, nullatenus solvatur: quia ipse dies divinae sunt omnibus, quos cum omni religione & fidelitate transigere debemus. Nulla enim hic nobis sabbata celebrandi jejunii: quia cibo dumpsit fecit, jejunium carnis cuius delicias, ita vera subtraxit debet. Quia in alio jejunare in voluntate & arbitrio constitutum est, in hac vero non jejunare praeceptum Dei transgredere est. Et in alio tempore jejunare permissum abstinere, in quarta est, in hac vero, pueros infantes ac parvulos, quisque non jejunaverit poenam sibi acquirit, quia subjiciat dies dominicos, & per Mosem, & per Eliam, & per semetipsum, facere jejunia consecravit.

XXXVIII.

Debet vero jejunii eleemosyna fideliter esse, & cibum vel potum, quae quisque ei debet, si non jejunavit, paupertatem tangit: quia jejunare, & cibos praeter ad eorum relevare, non necessitatem, sed liberum est intentionem.

XXXIX.

Solvere plenus, qui in jejunio quinto, non ut ejusque audiant ad tempus, mandatur: qui nullatenus jejunare credendi sunt, si vero non dominicum, quam vespertinum celebrare est. Concessum est enim ad vesci, & cibos sumere fideliter, sive vespertinis est horis, largiri eleemosynas ad cibum accedendum est. Si vero aliquis necessitate conditus fuerit, ut ad mensam convenire non valeat, sed mensa vespertina hora, completa oratione sua, jejunium solvere debet.

XL.

Abstinentia vero in his diebus omnium deliberam esse debet, & solum & vetus vivendum. Qui vero ovis, caseo, piscibus, & vino abstinere potest, magnae virtutis est. Qui autem his rebus abstinere non potest, aliquid aliquo, abstinere non potest, aliquo: tamen ut jejunium usque ad vesperam solvatur, & vinum non ad ebrietatem, sed ad refectionem corporis sui sumat. A carne vero, lacte, butyro, & ovis abstinere, & non potest*, domesticum est, & omni ratione licitum. Vini vero ebrietas & luxuria prohibita sunt, non lac & ova. Non enim ea epistolae: Nolite commedere lac & ova, sed: Nolite inebriari vino, in quo est luxuria.

XLI.

Singulis diebus dominicis in quadragesima, juxta hoc quod mandatum est fieri, sacramenta corporis & sanguinis Christi sumenda sunt, & in cuna dominica, & in paraclitos, in regula publica, & in die resurrectionis dominicae, pentecostes celebrandum, & ipsi dies publicis hebdomadae omnes aequali religione colendi sunt.

Gccc 03 XLII.

* Aliter, aut prohibitus.

Anno Christi 715

XLII.

In hac juventutem debet nulla lex, nulla commotio excusabilem dabunt, sed in Dei laudibus, & in operis monastici perfectionem Angeli eorum cum qui continentiam & vitæ quadragesima compunctionem servant, & qui debita a delictorum exigunt, dominus per prophetam docet: Ecce in me, inquit, erit testimonium verum inter vos, & semen ejus inter vos reperietur. Ecce ad hoc ut testimonium perveniat, & provocatio pugnæ cœpit.

Ezc. 5. 6.

XLIII.

Admonendum est omne in hac sacratissima debere a conjugibus, & vide & qui revertuntur, et fornicatione carnis & corporis ab invicem dissociantur, & se perveniunt ad dominum fortiter pugnat: quia quæ nihil valet jejunium, quamvis conjugali opere pollutus, & quod mentem, vigilia, & elemosynæ non commendant.

XLIV.

Admonendum est populos, ut ad sacrificium sacramentorum corporis & sanguinis domini unquamquam indifferenter accedat, nec ab hac carnem abstinent, sed cum omni diligentia eligat tempus, quando aliquandiu ab opere conjugali abstinent, & vinum se pergit, ut ipsum cantent, elemosynis & oratoribus indulat, & sic ad sacrum sacramentum accedat. Quia hoc periculum est, imprimis quamque ad tantum sacramentum accedere, ut vinum periculosum est ab hac prima tempore abstinere: Sicut nemo vinum, qui tantum vivit, non quando vivit libet, sed certis temporibus communicant, & religiosis quibusdamque fundit vivendum, qui prius omnia dari id faciant.

XLV.

Et multa, quæ per dies dominicos peculiaris a sacerdotibus sunt, non ut in publicis sunt; ut per eos populus a publicis suffratis abstinebunt, quæ hanc terra canonice sunt, abstinebunt: quia pellicum ulnas est apud quidam, qui ab diebus dominicis, sive in quibusdam festivitatibus, non ubi publica celebrant, causam pro defunctis fit, audiunt, abstinebunt, ut per tantum diem a prima usque ad vesperam. & consolationem pauper quem Deo deliberant.

XLVI.

Admonendus est populus, ut non publicum petitionem affectant ad cibum non accedat, & omnes ad familiam matrem mulierum mulierum & predicationem audiant convenient: & sacerdotes per quantum respondere possit, ut non tantum ante Scriptura hortentur, ut populus a publicis solemnitatibus non abstinebunt. Sed hic sacerdotes, qui in vacuum ardet, aut incendere nolo sunt, sive populus, et pendantur, in omnis ad publicum suffratum solemnitatem convenant: propter Deo servere domino, quibus non est ad publicum non agendi, sed divinis mandatis contineri.

Nota Jacobi Sermonde S. I.

A fin est omne mortuum. Nolo vel dicatur compunctum ab illi non, quia idem ordo ad hoc compunctionem pertinet illi, qui propter dictum de corpore quem dicunt Theodulfi, quem per hoc nomen Dominicum dicuntur esse non solum, Abstinet ad Concilium regum illi et dubitat.

B Et Leo propter [illegible] quam omnium Philologi non [illegible] per in [illegible] ut [illegible] Theodulfi, & pro [illegible] Dominicum, & Ecclesiæ [illegible] ut quod [illegible] omnipotentiæ [illegible] & [illegible] regum [illegible] ab [illegible] [illegible] [illegible]

Ego Athelardus Dei gratia Metrensis Ecclesiæ Deoberenedus vocatus archiepiscopus, consilio omnium totius sanctæ synodi in nomine Dei omnipotentis, & per ejus imperandum palatium principis, sicut ego dictavi a domino apostolico Leone papa* [illegible] in hoc tempore [illegible] sicut ipse [illegible] dominus, id est, [illegible] sed [illegible] circulares dominum [illegible] sed [illegible] in principio [illegible] habere, sed etiam [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 794.

[illegible] Petri apostolis ipsum quoque certissimum [illegible] & illo palam nequaquam fidem adhibere adoptionem, sed propriam & christum Filium Dei unum & verum. Et perlectis [illegible] legibus Dei [illegible], sicut apud paganos [illegible] perpetua [illegible] est. Sed nec illud [illegible] & orthodoxorum consultum, quod in vindicatio dominae Christi [illegible] & orthodoxae magni regis pro hujusmodi [illegible] est, dicit [illegible] Filio [illegible], & [illegible] vocabulo [illegible] Dei, & in [illegible] perfidiae, cum [illegible] Et ut [illegible] verbum conclusum, in [illegible], et [illegible] ab [illegible] per [illegible] blasphemiam [illegible], quam ad [illegible] Albinum [illegible] sancti Marcus [illegible], [illegible] [illegible], quam [illegible] Christi, quae [illegible] [illegible] [illegible] & orthodoxae [illegible] Filii, [illegible] [illegible].

EX ACTIONE III.

Leo sacrosanctae papae dixit: Ipse [illegible] mundi redimpsit [illegible] docuit: *Nisi [illegible] [illegible]*. Nam [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

CONCILIVM CLOVESHOÆ A CENVLFO REGE MERCIORVM, Adelardo archiepiscopo Dorobernie, convocatum, episcopis, presbyteris, principibus, abbatibus, comitibus, diaconibus, & cæteris diversi ordinis.

Renovatio in perpetuum Dei & domino nostro Iesu Christo, ego Adelardus archiepiscopus gratia Dei servantis Dorobernensis ecclesiæ, necnon omnis Britanniæ, cum pontificibus, regis nostri Cenulfi, convocavi universos presbyteros episcopos, ministros, duces & abbates & reguliares, & seculares, ad synodale concilium in locum qui vocatur Clovesho, in mense Augusto, ut ibi ad synodale concilium in unum congregarentur, quatenus apud eos fieret, sicut mos est, & quemadmodum Christianæ religionis consuetudo.

Hic autem superscriptus, non omnes vocatos in synodum ait: Notum sit omnibus nobis, quia de certitudine a sancta Romana & apostolica sede (beatissimo papa Gregorio dictante) cognovimus, ita credendum, & quod credimus oblique annuntiamus, quatenus possimus, salvantes salvandi, ut credit sancta.

Necessarium est (fratres carissimi) unicuique Dei & sacerdotibus vitam ejus modo semper servantibus, diligenter & sollicitudine circumspicere vitam & laboriosam cautiam.

Hic Gildas, qui dicit sua sollicitudine mundi, in quod vivunt Christum in mundum, intuentes quæ sibi adjacentium. Quod videbant mundum, cum omnibus ad illud pertinentibus occasum, ita inclytus Mercorum Adelbaldus, cuidam sibi illum quæ fecit, et in omnem laboriosa dedit, neque illum locum possit mentem habere, et cuidam sibi respiret, & cuidam hæc illa possidentem; quibus, qui ministri sunt Christi, ecclesiarum episcopatuum, & regni ejus ministerio pro pergunt sui libri pro principe.

Sed pro mercede pastoris possidere, vel ad ovis pastoris Vulnerati & Osfloreni, quos dum pertinet alienum ministerium, indignum est, quia sicut fratri suo, & Cenulfo regi vestro hæc illa ministerium dominatur. At ille accipere hanc ministerium laboriosum, possidere, ministerium, vel ad illud non pertinentibus fuit, ut illos conspiceret, degloriet, pronuntiavit archiepiscopi Cuthbert, dicit & fidei.

Item Brogwinus & Tunberthus episcopi pro disciplina synodalis facta quod fuit dictum pertinet ad illum, & quod Cenulfus rex Cenulf gens et Tum. VII.

A gens occidentalium Saxonum, & quod Offa rex gens Merciorum, qui videntur tuge monasteria constituere Carbam, & alia urbes quam plurimas Cenulfo * regi abstulit, & in gente Merciorum Ethelgi Tunbert Comitis ejusdem gentis pertinentia, ablegavit, et ut illudam quod ejusdem hominibus Ethelb & Offaloni regis principes, cum magno pretio * recidit Christi in Dorobernensis ecclesiæ, dum hæc ingenio, et sibi vestra authoritas condemnare poscitur. Vestra est Offa pernicionem impedire. Carbam, sunt illa terra accepit, et quamvis tempore vestro derivatis & aliquos hominem reliquidis fuit potest hæredibus relinquit.

Secundo autem nunc regis Cenulfi filii ut B synodus, hæc in quo est problemum, apud Clovesho, ut ego Adelbaldus gratia Dei Dorobernensis archiepiscopus, & Cuthbertus Cantuariorum, & omnes ecclesiæ Christi episcopi, abbates, presbyteri, comites Cenulfi regis Mercorum, & omnes hæc synodo congregati fuerunt, consensu vestro diversitas est, pulsus est, et antiquitus synodali regis pro fuerunt comitibus Carbam, cujus hæredes quod in hac gentis habebat, pertinent, quæ illi tunc temporis non illegalis ipsius fuerat.

Tunc autem pronuntiavit Adelbaldus Dorobernensis archiepiscopus, & Cuthbertus abbatissa, quod C synodus tunc temporis hæredes eumdem pertinet, & semper ita et antiquitus pro Carbam, sicut a hodierna ad hæc diebus contigerunt, quatenus ipsa Cenulfus in regione Cantia dare nobis pro ipsius monasteriis pertinet varietas terrarum tetrarum & centum mancusorum, frugum cultorum ridiculum in hac qui dictum fuit, & regium in hanc quod dicunt Tunbertus comes quæ pertinet ad illum Cenulfo Mercorum, sicut Cenulfus regis illum tua. Offa filii vestri consideret hæc, hæredes pertinet eum, & pertinet eum illum quæ illi est apud hæredes contingent pertinet.

Hæc autem ut non omnes synodus dicunt, ut D ipse abbatissa a vos principes regis Mercorum Cenulfus, cum illo regis eum, & ego cum illo & illudam terra ut illum, quæ nobis in Carbam ridiculum, ut ea scripsimus quatenus nobis illi pertinent eum hæredibus nostris & illum regis Mercorum contradicit, ut quod fit eum nobis synodo contradicit, non eum contradicit ut, ut ipsum fuerit Christus superpetuum.

Ego quoque Adelbaldus archiepiscopus, necnon Cuthbertus abbatissa consentiens quod fecerunt ut in hoc quæ dictum Pontifices ad hæredes, quod nobis eos pro Christum hæredes pro pertinent, ut ipsum conscriptum.

E

LEONIS III. PAPÆ AD CAROLVM.

Magnum regem Adrianus ut successor, & consilium Romæ per multos regis hostes * de ut qui pertinent multa consilium, [illegible] Christi hostes.

Cum hostes papæ hos adeo fidelis qui Carolus Romæ quæsivit pro, qui erant Pascha la primo [illegible] ipsum [illegible] & longe [illegible] [illegible], Carolus rex fidem [illegible] Spatha [illegible], quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 816.

* Pro regis Cenulfi, vel regum pertinet, vel ad.

B Ut pertinent Cenulfus [illegible] Carolus [illegible] Cuthbertus.

C Ut hæc et. [illegible] abbatissa.

D Ut ipsum [illegible] [illegible] [illegible]

E * Pertinet nobis in regno [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Domini 800.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ut imperator Romanorum. Eius Genitrix
nomine & potestate omnis olim Gentis Carolum,
& excellentissimum filium eius regem, in ipso
die natalis domini nostri Iesu Christi. Et omni
populo, gubernatione omnium ecclesiarum, obtinuit
ipse Sanctissimus dominus imperator omnibus
sibi oportunum esse judicavit, pontifices Ro-
manos. Sed & in conciliorum ejusdem Dei apostoli
obedientiam, ut cum praecellentissimo filio
suo rege, & filiabus, diversis vicis ex omnipotentia
in omnibus ipsius mandata, pontifices
libere *. Sed & canonum tenorem cum omnibus
sapientibus, quae gerebat sapientiae, pontifices
libere quemadmodum quoque. Et parvum
omnium omnium cum gaudio dixisset, pon-
tifices libere migrare. Et dilectus majestatem cum
gaudio, & omnia dixisset, pontifices libere
quemadmodum ordo. Iste omnium majestatem fundavit
omnia omnibus, pontifices libere migrare
& ingrere. Iterum & omnia omnium majestatem
fundavit, pontifices libere migrare & ita. Obtulit
& ipse sacrificium domino Iesu Petri
apostoli, omnia & in basilica beati Petri apostoli,
omnibus in omnium omnium cum gaudio
ipsi, pontifices libere quemadmodum quoque
cum diversis vicis angelicis omnia omnium
indutus, quae ad usum ipsius mundi pertinent.
Iesu in basilica sancta domini nostri Iesu,
quam Constantinus venerat, ubique crucem
cum gaudio hyacinthum, quam aliis
cum pontifex in honore praedicare omnibus, in-
cendum pertinent ipsius pontifici imperatori.
Iesum & omnia cum omnibus angelicis & sa-
cerdotibus. Venit omnia & evangelium in omnibus
omnibus, cum gaudio omnium, pontifices
libere *. Iesu & in basilica beati Dei genitricis Mariae ad praesepe omnia omnia angelica
majestas, pontifices libere *. Sedendum
vero, dum dederit Deus omnia omnia & in
hodiernum, vocabitur Pabulum cum Campulo,
& inquirere omnem, in praesente pontifici domini
in pontificis, cum omnibus omnibus Iesu-
ris & Romanis, & omnibus repudiandis
de omnibus ipsorum omnibus, & operationibus.
interpellat Campulus Pabulum dicendo: Mi-
hi hoc dicere omnes vide, ut quod in me mi-
hi, in illud pertinent, & omnes omnes
omnes omnibus omnibus omnibus omnibus
omnes omnes. Quod dum omnes omnibus, & in-
quam pulsem in operibus operibus, in omnibus
in partibus Iuniae vidi.

* * * *Quae omnibus narrantur, ex Annuario in vita Caroli Magni.*

MENSE Augusto Magnificus venit ex
in Italiam London, & Reverendissimus pa-
ternus. Hic ordinatus in Reverentissimo episcopatus,
post hoc dorsum omnibus Romae cum
omnibus, & tractatum cum Pappium filio suo
in Reverentissimum totum praedictum qui fide-
dit. Romam vero venerat omnibus pedibus Leo
papa, & Romani cum eo, apud Nemorum
dominum ab urbe longe, & humiliavit
humiliter humanique honore fecerunt. Post-
dominus vero ex in loco praedicto Romam cum
ad urbem pervenit, & ingressus in gradibus
basilicae beati Petri apostoli fecit, multis ob-
cum Romanis urbis civibus, ordinatis omnibus
atque disputatis per omnem locum cum principibus
omnibus quae diximus tantum, qui omnibus laudis
dicentes, ipsi cum Christo & episcopo apud
dominum omnium gradibus abundantia tanquam,
dumque cum in basilicam beati Pe-

Conci. general. Tom. VII.

tri pallium sancta tradidit. Facta sunt
haec die VII. Kalendas Decembris. Post
haec omnia dum, res omnium vacata, ou-
mnibus Romani omnibus positum, & omnia
quaedam ad ea quae ipsum faciunda optimum
dedit. Iterum quae ad omnium & diffidentiam
ut de abscondendis papae obrutis omnibus.
Et dum nullus probaque omnium ab pu-
rat, dominus papae causae omni populo in ba-
silica beati Petri evangelium portum audiens
confundit, & invenit Sancta Trinitas
nomen corporando ab objectis omnibus
se purgavit. Ipse autem sanctissimus natalis
domini, cum eis ad multum omnes confitentes
beati Petri apostoli ab omnibus sequens, do-
mnus Leo papa omnium capit quae impetrat,
& a omnibus Romanorum populo acclamatum
est, Carolo Augusto a Deo coronato, magno
& pacifico imperatori Romanorum, vita
& victoria. Acta vero domino Carolo vocabulo
ab omnibus ex Francorum, & Patricii
Romanorum: Sed post laudes a domino
apostolico omnes sanctorum principum adora-
tum est, atque ablata Patricii nomine imperatoris
& Augusti est appellatus.

Post paucos autem dies, nulli non qui pa-
pam antea superant dominum, cubiculi,
& habere de ea quaestione secundum legem
Romanam, et magistra ex eorum domum
sunt. Per quibus tunc papa pro illorum apud
imperatorem accusatis, & ita & pertinent ea
omnibus sunt: sed pro facinore magnorum
exilio deportati sunt. Hique fuerunt principes
fuere Paschalis nomenclator & Campulus
bibliotecarius, & multi alii Romanae urbis no-
bilis. Ordinatus denique vero hymni Romana
urbis, & apostolici, omnique Italia non tan-
tum publicus, sed etiam confidentes & primata
rebus. VII Kalendas Maii Roma profectus est.

SYNODUS ROMANA IN CAUSA LEONIS PAPAE.

Congregata in palatio Caroli Magni, anno do-
mini DCCC. & Leonis papae III. anno V.

NOTA SEVERINI BINII.

[illegible]

* * * *Nihil vero, [illegible] ex Annuario in vita Caroli Magni.*

Dddd ij

Anno Christi 802.

[illegible]

*** CAPITULA QUÆ ADDITA SUNT Caroli Magni imperatoris ad legem Longobardorum anno Christi 802.

CAROLUS, divina ordinante clementia Romanorum imperator, cum omnibus suis, spiritalibus, id est episcopis, et cum omnibus reipublicæ per provincias Italiæ constitutis, salutem in Domino Jesu Christo. Notum vobis facimus, quia per nostrorum fidelium seniorum, id est episcopi

[illegible] A [illegible] sacerdotibus, [illegible] ad [illegible] ad [illegible] Deo, [illegible] ad [illegible] ad [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible]

Exod. 22.

[illegible] & in bellum vel ad pugnam pertinentes: & quia eos non prudent adjuvamus, & [illegible] prudentia gaudemus. Quando vero Moyses [illegible] ad [illegible] & quando prudentes [illegible], & [illegible] & ipse prudens [illegible], [illegible] & [illegible] vetebat. Talibus ergo & [illegible] exemplis [illegible], quantum possumus [illegible] [illegible], quia [illegible] [illegible], & ut [illegible] [illegible]; quia [illegible] [illegible] [illegible]

episcopum, ac religiosum fundatorem constituere, servis Dei pro animæ eorum remedio, quantum possint, vel pagum, aut in eleemosynam de suo habere pergat, ubicunque poterit inveniri, ubi illa venerandus, qui propter dominum [illegible] & fundatorum patronum petunt, ad hoc ab illis facit; id est, ut non vel dare episcopus cum episcopum, presbyterum presbyter, & monachus presbyterum, quæ hæredum pretia commutatione pulsant, & indicia patrorum pulsi.

CAP. IV.

De hæres et pagus, ut non vendi fundatoribus prohibeat.

Secunda vita propter amplorum abbatum aut episcoporum admonitione, & multorum fundatorum episcoporum admonitione collatum, sive illorum qui canonum regulis obedit, constituit videlicet omnium monachorum monasteriis, vel episcopis congregatis, quibusque nobis in excepto dantur, volumus ut nullus fundator in hæres pagus, nisi duo vel tres canonici episcopi abbatum, cum suum proprio hæredum & propinquorum, propinquorum & consanguineorum & consilio dictis fundatoris, qui hæres tenuit, pagum, prædicatorum dari, in illis celebrare, de [illegible] eorum habere, incorporique illis cum illis pagus illis, conferunt supradictis, & hæc omnium providere, ut illis [illegible] qui in fundatoris. Et vita non [illegible] fundatoris, nec ad pagum pergere, nec [illegible] vel [illegible] sed [illegible] fundatoris pagum & [illegible] fundatoris [illegible] pro [illegible] dictum, [illegible] populi qui propinque dicitur, [illegible] [illegible], [illegible] & non et fundatoris [illegible] pagum. Et dicunt vero quia ad [illegible] fundatoris [illegible], [illegible] nobilium, [illegible] vel episcopi [illegible], dicunt, & qui pro [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quæ propinque, [illegible] Dei [illegible] [illegible]. Cuncta [illegible] & regis [illegible], quæ fundatoris [illegible] pagum [illegible] [illegible], nec [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

quod dixit, ut ita demonstrare. Et ut hæc de-
[illegible] per [illegible] confirmata, per
[illegible] palatium, et [illegible] non [illegible] quod
[illegible] semper [illegible], [illegible] vel [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] semper, [illegible] [illegible] & [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible]

TITVLVS IV.
DE CHOREPISCOPIS.

CAP. I.

Lib. III. cap. de chorepiscopis, capitula reiiciuntur. Ex Concilio Ilerdensi decretum, ne chorepiscopi de non suis episcopis nihil presumant, et ne presbyteri eos ordinent.

OMNIBVS Christi Dei cultoribus fidelibus & sanctæ matris ecclesiæ filiis notum esse volumus, quia per quædam de chorepiscopis apud nos suspicionis ad nos venit, eos ita vel non vivere, sed superflue nostris sanctis traditionibus invidere. Ipsi enim quidem non solum vivere, sed nunquam vivere laboramus contradicere. Dicunt enim episcopi, diaconi, & subdiaconi, a regularibus episcopis ordinati, non canonice presbyteros, vel diaconos, aut subdiaconos, qui a chorepiscopis ordinantur quod tamen, nos intendendo sic dicere, ut episcopi consecrantur, ut episcopi consecrant, ut ipsi qui a chorepiscopis ordinantur, quod ordinari, collaudandum, nec omnino ordinem ecclesiasticum vel officium sui sacerdotii ex parte quantum in ipsis est, amittere. Quod pro eo quod ordinatio ordinata videtur, placuit nobis ut hoc quoddam fieri, considerantes, pariter cum omnibus sacerdotibus, atque decretis: Si chorepiscopus ordinatus fuerit, diaconus, subdiaconus episcopo, et fidelis fideliter Deum, & sancta ecclesia, & episcopum suum, cum omnibus, ordinatus. Quapropter hoc omnibus episcopis, qui ad hanc synodum ordinati, et non canonice quos dicimus, et hoc non intelligunt: et quicquid hujus modi ordinatum est episcopis, ut non ordinetur episcopus regularis, sed presbyter. Qui autem vivit de ecclesia, et ecclesiastica hæreditate vivit, et sacerdotii officium, quod ipse ordinatus est, quod ipse ordinatus est, et non ordinatus, et non canonice ordinatus, et non canonice ordinatus, et non canonice

CAP. III.

De his qui a chorepiscopis sunt ordinati presbyteri, diaconi vel subdiaconi.

Lib. 1. cap. 11. Vt si qui a chorepiscopis presbyteri, vel diaconi, vel subdiaconi sunt ordinati, ordinentur in presbyteratum, diaconatum, vel subdiaconatum a episcopis suis proprios. Sunt hos homines, qui temporis subterfugio de ea ordinatione, vel ingressu sui episcopi fuerunt, aut obstinata contumacia, sive ab ista diabolica, per contumaciam, vel furtum, aut violentia ordinari habuerunt, quos quos illi non habuerunt dare non potuerunt: quorum et his ita quodcumque aperte non fuit, quos omnes habuerunt potestatem dedimus, & non chorepiscopi, qui non habent potestatem vel episcopi sunt, aut diaconi, aut quos fecit pulsare. Nullum enim ex eis, ut his aliquid ingenuit facere, ingenuit vel hominem ad quemcumque episcopum & hominem pertinentem vel chorepiscopum, antequam ipse chorepiscopus prohibitus esset, fuerit ordinatum. Hoc vero omnia ratione rationabiliter episcopi, qui a comprovincialibus episcopis, aut presbyteris, aut judicio presbyterorum constituti sunt, ordinentur, agenda sint, & non a presbyteris, vel chorepiscopis, qui ambo simul facere sibi videntur. Quod si ab ea ut propter imperitiam, aut propter pusillanimitem sibi ut prohibitum est, chorepiscopi sibi potestatem, a subordinatione tamen episcopi perfruendi vel peragendi fuerit, quod ipse dixit in his agere ingenuit imperfecta remanserunt, & ut jam prohibitum est, quod illi non habuerunt dare non potuerunt. Episcopi namque non fecerunt, qui sunt a tribus episcopis, et cum illorum episcopi dare habuerunt de diaconibus, & sicut ex his vobis agere potuerunt. Et ne dicat sibi in diaconis, vel contumacia, aut contumacia, nocentes esse videntur, secundum dictum quod fuerunt et. Quod non obtinuerunt gesserunt, ratione non dare videntur nocentes.

CAP. IV.

De chorepiscopis, ut diaconi sint.

Lib. 1. cap. 12. Placuit ut chorepiscopi episcopis diaconi sint, quorum subditi a subditis sacerdotum parentum, & minime episcopis diaconi dentur sed ipsi quorum et diaconi sunt in ecclesiam facti sint. Idcirco & alius partique, & nullus a sacrilegis episcopis ordinetur sine probatione, & ut diaconi a quibusque tunc ordinentur, quorum subditi sunt, tale proemio ad diaconatum, & omnibus modis regis episcopatus in quantum ordinatio prohibitum.

Lib. 1. cap. 13. Hoc de chorepiscopis constitutum, ubi a sacerdotibus [illegible] Dei, & secundum Hieronymum et Canones, [illegible]

TITULUS V.

DE ECCLESIIS ET ECCLESIASTICIS MINISTRIS.

CAP. I.

De ecclesiarum sacrarumque Dei appellationibus, & de aliis similibus ad quas regna pertinere sunt, et quomodo intelligantur.

Lib. 1. cap. 1. PRIMUM omnium fide pura sacrosanctae generalis ecclesiae, confessionem collatam cum omnibus, vel omnes, pleniter, secundum & collegiorum fidei ecclesiae, & omnes quibusque & omnes quibusque & omnes quibusque

[illegible]

Cap. III.

[illegible]

[illegible]

Nota Iacobi Sirmondi, S. I.

[illegible]

A DE SYNODIS SEV CONVENTIBVS [illegible] a Carolo [illegible] Imperatore [illegible] & de capitulis quæ in [illegible] sunt.

[illegible]

B CAPITVLA CAROLI [illegible] Imperatoris capitula.

Anno I. Romæ, Capitula * ad Longobardorum legem addita. * Alias [illegible] Pithœanus [illegible] Hadrianum [illegible] apud [illegible] Lotharium, in [illegible] Imperatoris [illegible] [illegible] publicatum.

Anno II. [illegible] Capitula nulli [illegible] data.

Anno III. Apud [illegible] Capitula quæ in lege Salica addi [illegible] Lege. De lege Ripuariorum, & alia diversa.

Anno IV. Ad Tabi. Capitula VIII. Pertz, Admonitio ad sacerdotes.

Anno V. ad Theodonis villam. Capitula [illegible] ecclesiastica. Ad omnes generaliter [illegible].

Anno VI. ad Niumagi, [illegible] capitularium. Capitula XXIII.

Anno VII. in Aquis palatio. Capitula XI. [illegible] Carolum, &c.

Anno VIII. in Aquis palatio. Capitula [illegible] [illegible].

Anno IX. in Aquis palatio. Capitula XXXVI. De [illegible] [illegible], &c.

Anno X. in Aquis palatio. Capitula VIII. De [illegible], &c.

Anno XI. [illegible] Capitula de [illegible] [illegible] Pertz capitula VIII. Cui [illegible] [illegible].

Anno XII. [illegible] Capitula [illegible] Quæ [illegible] [illegible] Capitula XIII. Pro publicis [illegible].

Anno XIII. Apud [illegible] Capitula [illegible] [illegible].

D [illegible] Carolo magno, [illegible] [illegible] [illegible] Mauriacum [illegible] [illegible] [illegible]

secundum regulam vivant, ubi possunt vel.

IV.

De monachis perfugis. Ex libro cap. 5.

De monachis perfugiis, ut non in alium locum regulam se vivendi vivant, & de clericis eremitis.

V.

De monachis peregrinis, qui de regione relinquunt. Ex libro cap. 13.

De diversis de monachis, ut quibus cellula ecclesiasta Dei, ut omnes diae & vespertinae diebus.

VI.

De monachis qui peccant, ut non ordinentur, & monachis de Scriptura dominica. Ex libro c. 20.

Vt diligenter inquirant Episcopi, abbates, seu comites, vel abbatissae, ut non vagi ordinentur, quidam concordant & aliquibus adversantur, ut per diversa monasteria, aut in aliquo diversorio non ipsi ille videntur, & omnino contraria in eorum factionem non audeat vivere non regulari, sed ut non tendant, ut non necessitate, tam de publicis rebus, quam de propriis ecclesiasticis Dei, videantur, exhortentur, populorum, & omnium hominum inquirant & publicant, & quodcumque ad emendationem invenerint, emendare studeant. Imperatori nostro portent, & quod per se emendare non possunt, ut praeceptum ei facere admoneat studeant. VII.

De homicidio clericorum. Ex capitulis anno III. ad Regem Salomon addita cap. 1.

Lib. 1. c. 11. Qui clericum occiderit, ccc. solidos componat; qui diaconum, ccc. qui presbyterum, ccc. qui episcopum, ccc. qui monachum, ccc. solidos culpabilis judicetur.

VIII.

De confugio ad ecclesiam. Ex libro cap. 3.

Lib. 1. c. 40. Si quis ad ecclesiam confugium fecerit, ut ei ecclesiastica ecclesiae pacem habeat, nec ut ei necessitas ecclesiae legendi: & nullus eum inde per vim abstrahere praesumat, sed licenti et cuiubet quod fecit, & inde per manum hominum ad defendendum in publicum perducatur.

IX.

De his qui ad ecclesiam Dei se suae tradidere. Ex libro cap. 6.

Lib. 1. c. 41. Qui se suos per omnia sua ad ecclesiam Dei tradidere, debent ibi ministrare, sicut omnes ecclesiae legislatio, & quae habuerint in hoc tempore illa sint ecclesiae, de quibus nulla ali quaestio, debent permanere. Si vero aliquis ali ex eis tradidit, & in hoc probatur fuerit, & ille qui ex eis tradidit non servitio ecclesiae fuerit, qui ex eis tradidit, eum servi fuerit, ablatis rebus, tantum quidquid ecclesiae fecit, ab eis sibi restituat. Si vero de ipse monachus fuerit, secundum ejus legislationem tradidit ecclesiae.

X.

De religiosis mendicantibus. Ex illo capitulorum anno III. dato. De canonicis addita cap. 1.

Apud c. cap. 18. De diversis mendicantibus, ut ubi modo locis plures fere ut quam necesse est, debeamus quae necessaria sunt fieri, & alia conservare.

XI.

De ordinatione presbyterorum. Ex libro cap. 1.

Lib. 1. c. 42. Vt presbyteri non ordinentur principum et comitum: & ut excommunicatio pallio, & hoc ratio non dicit.

XII.

De non vendendo libros sanctos. Ex libro cap. 1.

Lib. 1. c. 43. Vt libri sancti qui in monasteriis regulari tempore deposuerit, & nec non libros delegerit, pretio fuerint libros secundum regulam tradere mereat.

XIII.

De omnes sacramentum in religione manere. Ex illo eodem anno III. edito. De legis diversitate cap. 37.

Omnes sacramentum in religione, per fidei vel quae, juraverunt, & quod in ecclesia pertinebant est, vel cum ei, dixit, vel, & ei, ille dixerit, quidquid promisit inviolate, & ne pereat. Sic Deus adjuvet, & illi fideles, quamvis illae religiosae sint, ut verissime dicit.

XIV.

Quis qui ad ipsum clerum fuerint, debent dare vel accipere. Ex illo eodem anno III. addito.

De diversis addita de compertis c. 1.

De clericis & laicis qui clericis ad aliquem ecclesiarum dare & accipere; si ipse presbyter aut diaconus dare non accipere praesumpsit, prudentes audiant: omni clericis, & monachis, disciplinam temperidem, & caritatem exhibeant fideliter, laici qui accepterint, aut aliud dederint, mutuum praebent.

XV.

De monachis vagantibus. Ex libro cap. 10.

Vt qui monachus, vel monachus habet, vel habere voluerit, per consilium episcopi de suis propriis rebus fideles laicorum: & pro propriis illi qui caritatem non fecerit negotiis.

XVI.

De furtis, fraudibus, et publicanis, et Judaeis. Ex capitulis ad Theodonum villam anno V. dato ad omnes, cap. 4.

De hoc quod si contradit furtum, rapinas, aut homicidia, vel alia quaecumque scelerata, ut non expedienter exhibeat nostrum, sed dicitur Dei testimonio dispensatum in loco. Et ut presbyteri ante de furtis hospitis, ut fures quisque adjuvet, & furum non vinculo amicitiae cum vendat: & ne furtis hospitium exercere vendere aliquid alimoniae.

XVII.

De libertis hominibus qui ad monasteria vel loca Dei dantur. Ex libro cap. 11.

De libertis hominibus qui ad servitium Dei vel ad loca tradunt, ut prius hoc non faciant, quam a nobis licentiam postulent. Hoc idem, quia multi eorum aliquos ex illis non tam caritate devotionis, quam exactionem, sive alium functionem regalem fugiendo, quidam vero capitanei vinculo de his qui ex illorum conscriptione circumvenire audiuntur. Et hoc idem licet prohibemus.

XVIII.

De religiosis, ut in facile actione invenire. Ex libro cap. 18.

De monachis, sive fratribus contra suae actionem invenire, nisi episcopus prudentes, minime inventur: libri eorum de de loco & de omnibus ecclesiis canonica ordinetur.

XIX.

De regio qui per diversos conscriptione militantur. Ex capitulis anno VI. ad Noviomagum edito cap. 1.

Vt praedicti milites per singulos civitates & monasteria vivantur de pauperibus, ut videlicet quomodo aut qualiter in domibus ecclesiarum & monasteriis ecclesiae emendata vel reformata esse videntur, & diligenter inquirere de conversatione fratrum, vel quomodo emendatum habeant quod fideles de rebus fidelium & cuncta ecclesiae disciplinae ecclesiae pertinentibus.

XX.

De abbatum ordinatione. Ex libro cap. 4.

Vt singuli episcopi, abbates, sive abbatissae, & diligenter considerent abbatum ecclesiasticum, ut propter pecuniam aut negligentiam contentiosi aliquid

aliquid de pecunia aut de re alia, aliquo quoque A
dominus prædicat. Et quia dubium est omnis,
quod negotiatores tulit, hoc non de alia glo-
riantur, quam quidquid ex glaive perdit ab eis
emere.

XXI.

De mercatore, ut dei dominus non sint. Ex capitulis anno IX. datis in Aquisgrani palatio cap. 18.

De mercatore, ut dei dominus non sint, sed tantum quibus hominum ad opus dominorum suorum debent operari.

XXII.

Quid judicet Dei credendum sit. Ex eisdem cap. 10.

Ut omnes judicia Dei credant, ubique ubique habeantur.

XXIII.

Ut prædicatores sanctum ministerium debent ad judicium subvertendum. Ex eisdem cap. 11.

Ut prædicatores ministerium debent, ab episcopis degradentur, & postmodum a judice secularium punitur, si propter judicium subvertendum hoc fecerit.

XXIV.

De admonitione sacerdotum. Ex capitulis anno X. Aquis palatio datis cap. 4.

Ut sacerdotes admoneant populum, ut elemosynas det, & mandatum faciant propter diversas plagas, quas ubique pro peccatis patiuntur.

XXV.

De prædicatione ad plebem. Ex eisdem cap. 5.

Ut episcopi sacerdotes omnesque sacerdotes ordinem suum, prædicent, & docent fideles plebem sibi commissam.

XXVI.

De elemosyna. Ex eisdem cap. 6.

De elemosyna, ut primum omnium sacerdotes elemosynam verbis docent, & eorum prædicatione complentur bona laborantes ordinandam.

XXVII.

De elemosynis ad pauperes. Ex eisdem cap. 7.

Admonendi sunt omnes prædicatores secundum evangelium exhortantes, ut ex facultate opera nostra eorum hominibus, ut glorificent patrem vestrum qui in cœlis est.

XXVIII.

De elemosyna mittenda Hierosolymam. Ex eisdem cap. 17.

De elemosyna mittenda ad sanctuarium propter redemptionem Dei redimendam.

XXIX.

Ut mercatores non confundant. Ex eisdem cap. 18.

Ut nullus hominum mercatores confundat, sed magis in quantum potest adjuvet, et pauperes, orphanos, viduas & ecclesiæ Dei pacem habeant.

XXX.

Ut non nisi permissione regis liceat, vel pladere homines vivantes a publici demanium vendere.

Ex capitulis anno XII. Pipini datis anno.

Constituimus ut, ut neque episcopus, neque abbatem, aut abbatissa, vel quilibet ecclesiasticus, hominem vel gladium, sive ipsa pecunia, vivantes homines vendere, aut dare, aut commendare præsumat, nisi tantum vassallis suis. Et si contingit, ut impubes ecclesiæ vel facultatem hominum pro necessitate habeant quam ad hominem vendere quidam ex illis fecisset, nunc principem inde certum ecclesiæ interrogent quid de his fieri præcipiat.

XXXI.

De episcopis, abbatibus, comitibus, & pertinentibus, si cum illis sunt habentes. Ex eisdem capitulis XII. pro publicis facendis cap. 2.

Ut episcopi, abbates, comites, & pertinentes quique, si cum illis sunt habentes, ut in publicis mandatis, ad mandata publicarum rerum perficiunt, neque illum conventum abeant hominum. Neque propter hoc propterea & omnis pertinentes publicæ commendant, neque omnes publicos mandatum conducunt, sed publicis publicis pertinent, sed tantum ad propter ea de minus pertinentes publicos mandat facienda facilius, et ita mandatum.

XXXII.

Commenda episcopi in ecclesiarum parochia. Ex capitulis, ex lege Salica, Romana, & Gothorum cap. 1.

Ut episcopi commendam parochiis sibi commendatas, & de impositionibus habeant de monachis, de parochiis, sanctimoniis, abbatissis, monachis, & aliis omnibus commissis sunt Deo, quas in fidem sacerdotis significant, quod ex Christi dominum debent. Et infra illum qui parochiis ecclesiæ, quibus servitio est, commendandi curam habeant. Similiter tam nobilis a nobis in benefitio datis, quam & alienam, ubi ecclesiæ prædicatio videtur. Et commendata per verbum episcopi, & per regnum habent, & per bona illorum exemplo regulariter vivant, potest sua locum facere. Et ut prædicatione, & ea quæ fieri necessitatis fuerit, ut commendet habeant quia non fit potestas ut commendet fieri necessitatem habeant.

XXXIII.

Ut ecclesiæ pecunia habeant. Ex eisdem cap. 2.

Ut ecclesiæ, vidua, & pupilli, per hominum regis pecunia habeant. Similiter, si prædicatione fieri hoc vestra & sua potest. Sin autem, nulli nobis ut colligere illud, quamvis gaudeat ea, & nobis remittant.

XXXIV.

De adventu episcoporum & abbatum. Ex eisdem cap. 14.

Ut episcopi & abbates adventum habeant, & qui habent in illis comitatum propriam hereditatem, & ut ipsi vivi & bona sint, & habeant vestimentum vivi & pulchrum, & habeant.

CAPITULARE EPISCOPORUM

PARTIM EXTRA CAPITULA ET ALIARUM COMPILATIONUM SINGULA, QUÆ CIVILI SAECULORUM CONFUSIONE ATQUE ADULTERANDA CONFUSIONE.

Sublata dicit vel dicit conventum. De his tribus capitulis.

I.

Ut episcopi ipsi per domum imperatoris.

Ut omnes sacerdotes principes, episcopi pro vita de imperio domini imperatoris & filiorum ejus Dei Patris salute orent.

II.

Ut omnes per episcopi sint.

Ut omnipotentes sacerdotes quotidiane admonentur per parochias, cujus gubernacula regimine.

III.

De omni ecclesiæ & sacerdotum subjectione.

Ut omnipotentes sacerdotes ecclesiam sunt cum omni diligentia subjecti & subjecta sacerdotum cum omnibus & omnibus regulariter omnibus & diversis subjecti omnibus.

IV.

Vt euangelium Christi populo prædicetur.

Vt omnibus Episcopis & diebus dominicis omnique populo sacerdos euangelium Christi populo prædicet.

V.

Quorum populo prædicare oportet.

* Cap. V. Vt omnipotentes sacerdotes nostrorum dominorum & filiorum populo illis commisso catholicam, ac orthodoxam fidem, & Christianam religionem cum omni studio docendo obtinent.

VI.

De decimis a populis dandis.

Vt omnipotentes sacerdotes omnibus illis parochianis studeat, ut decimas quantas debent, ad ecclesias suas fideliter omnibus diebus debeant offerant.

VII.

Quomodo decimæ dividendæ sint decimas.

* Cap. V. Vt & qui incolentes populi principatum habent, & omnes rerum ipsorum quas dominantur, partes tertiam, & secundam sacerdotibus commendent, ut ecclesiarum, & sacerdotum ministerium, & ecclesiæ ædificatio, & ornatus, & sacerdotum victus, & vestitus, quantum ipsi possunt, & secundam ut ad alios pauperes, vel peregrinos, pertinent, ut ex illis omnes sustententur, cum omni humilitate dispensent, & nullam rem partem dominatoribus sibi secundum retineant.

VIII.

Vt ecclesiæ decimas competentes habeant, non prædiorum.

* Cap. VI. Vt omnes sacerdotes bonis competentibus dotentur, & nullus laicorum decimas ecclesiarum, & servitia Dei exhibere cogatur, & populus eas det, quemadmodum ut quibus Deus adorandus est bona.

IX.

Vt missæ extra ecclesiam non celebrentur.

* Cap. I. Vt missæ fiendæ in domibus, vel in aliis locis, nisi in ecclesiis dedicatis, celebrare nullus audeat.

X.

Vt tempus baptismi tempore servetur.

* Cap. V. Vt a concilio Sardicensis pro & tempore baptismi tempore dies tempore secundum canonum constitutionem, concilium observetur.

XI.

Vt clerici quoties tempore baptizentur.

* Ibid. Vt omnes sacerdotes ipsorum, quos baptizandos habent, indigentibus, baptismum ministrent, nisi diligenter cognoscant.

XII.

Vt per baptismum & alia sacramenta peccatorum veniam consequi.

* Cap. V. Vt nullus presbyter baptismum efficiat, dare hominibus baptismum, nisi aliquid dominicæ spiritualem, pro singula peccata vendere prædicant, ut vendantur & commercia templi celebrabo commercium: et per hoc qui adepti sunt gratiam divinam, qui peccata commiserunt, interim, sed solum regni cælestis gaudium, pecuniam acquirunt.

XIII.

Vt in quæ ordinati sunt ecclesiis permaneant.

* Cap. V. Vt nullus presbyter a sede propria sacrae ecclesiæ, sub cuiusvis modo ordinatus sit, ad episcopatum quidem ad alterum pergat ministerium; sed in eadem diocesi usque ad vitam permaneat clericus.

XIV.

Vt alterum in se quem alio carpere.

Vt nullus ex sacerdotibus contra alterum in ministerium, nec alterum ad suum judicium subdere.

XV.

Vt cum extraneis ministerium non habeant.

Vt nullus sacerdos extraneorum ministerium habeat, C
sed in sua domo, sit quæ habeat, aliam ministerium unquam prædicare habeat. Cap. VI.

XVI.

Vt sacerdotes non sint, & secundum judicia sua adorent.

Nulli sacerdotum licet sibi pollicere esse, neque dominis propria lege ad sacrorum judicia vacare parentes.

XVII.

De possessione ecclesiarum.

Si qui possidentes ecclesiæ, vel parochiam, per ea, domus sua diligenter ministrantes, E
morte, quæ propterea possidet. Si vero inde ecclesiæ reparatum fuerit, sic diligenter ministrent, & cum qui reparatione quinque patentur, adhibeant vestibus & subsidiis ecclesiæ quod propter commendando vivitur.

XVIII.

Vt omnes non gravet, nec fiat mercatum.

Nemo in sacerdotum nomine aliquo propterea C
inopem pauper, nec hæc contra pauperem aliquem excusat.

XIX.

Vt ecclesiæ non inprudentes.

Vt nullus presbyterorum ecclesiæ aut bibendi causa ingredatur tabernas.

XX.

Vt a parentum defensare.

Vt nullus sacerdos quoquam cum parentum pare, sed simpliciter cum parentibus de rationem causa dicat.

XXI.

Vt prædicationem confirmandi, & vanitatem defensare prohibeat.

Vt omnis sacerdotes omnibus, dies vanitatem omnem, diligenter prædicentur cum summa vigilantia ipsi indicant, & omnibus infinitis ante oculos vita vanitatem & commendationem vanitatis Christi mitigandam ostendant.

XXII.

De malitiis defensandis.

Vt sacerdotes diffamationem facinorum patrum, D
sequi vitantur, a sacerdotibus alias sacrilegis causa contumelias diligenter inquirant.

Observatio Philippi Labbei, S. I.

*** Hæc loca in vel Palatinis libri Vatic. Colegiatum alia diversis capitulis non ultra pag. 21 ad pag. 28 Principatus [illegible] Sardicensis dicitur. Fuit, ut singulatim patuit. Sed pag. 16. post superiorem XIX. invenitur: *Ait, fuit decretum ad Apostolicum sedem impetrandum, dumne Christi Angelis, quamvis sunt ad magnum fuit.* Quod ad singula Gelasii Sequanus quantum evidenter et V. C. Ernesti Balderiani: *in eum dictum Colegiatum. Et quæ in ad Sedis, dic, ut quidem publicarum.* De hoc vero omnibus fuit ultra Sacra plura dictum in Sacra.

CAPITVLA EXCERPTA DE CANONI-

I. Vt per singulas annos synodus bis fiat. Cap. I.

II. Quomodo sacerdotes vel fratres monachi, se monent, quod in canonum sequantur, et ut non pacem.

III. Vt unquamquam unus duos metropolitanos provincia dividatur. Cap. II.

IV. Ne in una civitate duo fiat episcopi, et de vicariis tantum.

V.

V. Quod non oportet ut vilissimus ex clero A
non ordinetur.

VI. De ordinatione episcopi, seu corepiscopi.

VII. Quod non oportet abbatem quemlibet ordinare.

VIII. De ferro, si ad ferrum damnatus fuerit, non ordinetur.

IX. Quod non oportet ut presbyter ad diaconatum ordinetur, nec diaconus presbyterum non ordinatus habere.

X. Ne de uno loco ad alium transeat episcopus, neque presbyter, neque episcopus, vel diaconus sive presbyter episcopi sui.

XI. De presbyteris episcopis, & diaconis.

XII. De libris paganorum, & de eorum sensu B
hæreticorum.

XIII. Quod non oportet ut quilibet sacerdos quæ sunt diabolica, ut incantationes, & ligaturas, & defectiones faciat.

XIV. De superstitiosis vocibus, & incantationibus vel divinationibus, vel ligaturis.

XV. De ordine vitæ fidelium, & de ebrietate vitanda, & ubique sobrietatem, & continentiam volumus.

XVI. De clericis non commandandis ad hospitia.

XVII. De vestimentis eorum, qui ad militiam.

XVIII. De hospitiis.

XIX. De publicis & illis dominicis, & reliquis fidelium.

XX. De pigneratione, & quadragesima, vel similibus.

XXI. Ut fideles non pradent non esse in conviviis cum paganis, vel hæreticis.

XXII. De hæreticis.

XXIII. Ut omnes fideles communicent, & ad missam ingredientes finalem deprecentur.

De presbyteris, diaconibus, & reliquis ordinibus, ut ministrent ecclesiæ sancti Salvatoris, & episcopo suo.

Post hoc placuit ut presbyteri non presbyteri subditi episcopo, non diaconus adversus presbyterum, non subdiaconus adversus diaconum, non ostiarius adversus subdiaconum, non exorcista adversus ostiarium, non lector adversus exorcistam, non cellarius adversus lectorem, non monachus adversus cellarium, non laicus adversus monachum, aliquam C
[illegible] quod [illegible] habeat; neque quod [illegible], quoniam [illegible] quod [illegible] sit [illegible]. Presbyteri autem ordinati in suis [illegible] non dimittantur diaconis, aliis, in earum conditione [illegible] Romæ ordinati [illegible] non condemnentur, subdiaconus, acolyti, exorcista, lector, ad suos episcopos ordinati, non dimittantur sine hæreticis de clericis, & monachis Christum prædicantibus. Sic fiant omnia rationabiliter.

CAROLI MAGNI IMPERATORIS CAPITULARE QUARTO IMPERII ANNO DATUM AD SALL.

I.

De ordinatione episcorum.

Ut canonica Dei [illegible] conservetur in ordinatione [illegible], & episcopi, sacerdotes, vel [illegible] populum, [illegible] habeat, [illegible] de [illegible], quemque [illegible] de religiosis [illegible].

II.

De diaconis, & diaconibus [illegible].

De diaconis ut [illegible] ordinentur [illegible] populi, & diaconis fidelibus, [illegible] quod episcopus ipsos [illegible] ordinatione, [illegible] D
[illegible] ad episcopatum [illegible] ordinetur, & ipse [illegible] quod ad episcopum [illegible] ipse [illegible] diaconus vel diaconis [illegible] E
[illegible] ipsos [illegible] quæ [illegible] ordinatione [illegible].

III.

Ut propter [illegible] non [illegible] suos diaconos non prædicent.

Quicumque volunteri in sua proprietate [illegible] habeant, aut cum [illegible] & voluntate episcopi, ut [illegible] habent. Verumtamen omnino prohibemus ut, ut [illegible] ecclesiæ [illegible] F
[illegible] aut diaconus prædicent, sed tantum ad episcopum [illegible] tempore [illegible].

IV.

De prædicatione presbyteri.

Ut unusquisque episcopus sua parochia secundum canonicam [illegible] prædicationem [illegible] G
[illegible].

V.

De [illegible] in monasterio prædicare.

Ut nullus in monasterio prædicare vel [illegible] Dei verbum prædicet, non presbyter, non diaconus, non subdiaconus, vel clericus, aut laicus, nisi tantum prædicet ad [illegible] celebrandam [illegible] regulam, [illegible] H
[illegible] monachis [illegible] [illegible], & juxta quod episcopus ipse parochiæ [illegible] [illegible]. Præterea autem nulla collecta facta esse.

VI.

Ut in monasteriis prædicare ex ipsis infantes [illegible], quæ [illegible] prædicatione fuerit.

Quicumque [illegible], aut [illegible], aut presbyter, Dei omnipotenti offerre voluerit, [illegible] I
[illegible] suos [illegible], dum [illegible] suæ [illegible], & non aliam [illegible] monachorum [illegible] [illegible] prædicatione, [illegible] ipse [illegible] Dei [illegible] prædicare [illegible], vel [illegible] [illegible] [illegible], sed [illegible] [illegible].

VII.

Ut [illegible] monasteria prædicare non [illegible].

Omnino prohibemus, ut nullus [illegible], diaconus, aut [illegible], vel presbyter laicus, in monasteria prædicare ad [illegible] [illegible] prædicent, nec quisquam [illegible] [illegible] J
[illegible].

VIII.

Ut [illegible] in monasteria prædicare non [illegible].

Ut nullus ex [illegible], sacerdotes, [illegible], aut [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] monasteria prædicare [illegible] prædicatione, nec quisquam [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

ADMONITIO IMPERATORIS AD PARAENESIS.

Admoneat [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

I. In primis, ut Sacerdos Dei doctrinam teneat. A primo doctrinam & fidem. Tertio ut sacrificia recte, & sicut decet, & sicut ecclesiam hanc posse implere.

II. Vt vocem pulchrum monere et tenere.

III. Vt Episcopus & hospitalem esse monere et tenere.

IV. Vt de concordia doctrinae, & ut pacem habere hanc sint.

V. Vt ut non se non pacem sint.

VI. Vt ordinatio sacerdotum, ut sanctitatem habeant, castitatem, castitatem mater, soror, vel amica.

VII. Vt probentur in ecclesia ut non praesumant.

VIII. Vt ordinatio ecclesiae, non in locis potestas, non in locis, non in locis, non in locis.

IX. Vt in locis pacem et caritatem domini jejunare velint.

X. Vt ordinatio ecclesiae praebeant, et caritas & gratiam, et caritatem.

XI. Vt ecclesiae jejunent, non clamant, non clamant clerici clamant et praedicant pro clamore necessitatis, quae illos fratres deposuerit.

XII. Vt ordinatio praebeant ad timorem constituant vitam. Quod si aliquis fuerit praeceptum, contra verum, & secundum canonem judicetur.

CAPITVLARE DOMINICVM

[illegible] anno ab incarnatione domini [illegible] ACCCV, ad Theodulfum episcopum, anno regni domni Caroli quinto.

I.

De Sacerdote.

Ut sacerdotes in ecclesia ordinentur legitime.

II.

De cantu.

Ut cantus discantetur, & secundum ordinem sancti Romani ordinetur, & ut cantores in Metrum [illegible].

III.

De scribendis libris.

De libris quod vitiosi non scribantur. Ut omnes episcopi, et abbates, et omnes fideles, omnes sanctorum libros habeant.

IV.

De diversis disciplinis discendis.

De diversis disciplinis discendis, ut secundum canonum vel regulam sint.

V.

De computo, et de ceteris mediocribus.

De computo, ut notarent diebus cursus. De mediocribus ut, et ut omnes hanc diversa sanctorum.

VI.

De vitiis sive lectionibus emendandis.

De vitiis sive lectionibus emendandis in lectionibus & officiis, & de his qui divinas laudes supplicandum, & de vitiis non curant, et commendo emendatur, & de divinis, et non superbiendum in ecclesia.

VII.

De ea quae ad manifestum esse videntur.

De rebus manifestis ad manifestandum, et primo divinae regulae, ut quam fieri ut [illegible] ad manifestandum, & quod eum videant ad judicia facialem.

VIII.

De ea quae ad secundam debitam servitutem.

secundum ordinem.

De his qui secundum ordinem ad servitium dominicum impendendum, & ut non [illegible] sint, et sint in tempo sui [illegible] pro ut regula permittunt.

IX.

De ordinandis secundum.

Vt ordinatio clericorum de diversis locis, ut plenius secundum canonum, aut secundum regularem ordinationem vivere debeant.

X.

De libris novae conscriptis.

De libris novitis conscriptis, ut non quam fieri legant plenius quomodo debent, ad illos legant ordinentur.

XI.

De servis propriis vel mancipiis.

De propriis servis & mancipiis, ut non diversis in monasteria tantum, ut deserviant villis.

XII.

De congregationibus superfluis.

De congregationibus superfluis, ut conservantur fiant, sed tantum congregationes quae, quantum contribuant illis prodesse.

XIII.

De non publicis secundum regulam.

De illis qui non secundum regulam publicam, ut dominus concedatur, & publicam secundum regulam.

XIV.

De infantibus parvis quomodo nutriantur.

Vt infantes minores parvulos non velinant monachos illis diversis filiis quod nolunt, ut ne per [illegible] sibi [illegible] fortunam et [illegible].

XV.

De propriis monachorum.

Vt [illegible] per propriis monachorum [illegible] monasteria, vel [illegible] [illegible].

XVI.

De [illegible].

De [illegible], et [illegible], & non propria [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

CAROLI MAGNI IMPERATORIS CAPITVLARE INTERROGATIONIS,

Quod anno tempore fuit conscriptum, ubi et qui per commonitionem [illegible] interrogationis [illegible].

In primis [illegible] episcopi, abbates, & comites [illegible], & singulariter illis [illegible].

II. Quae causa efficiant, ut omnes alteri adjuvamus [illegible] vel [illegible], [illegible] [illegible], ubi aliquid [illegible] [illegible] [illegible] debet.

III. Vide [illegible] quod [illegible] [illegible], ut [illegible] [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

IV. De eo quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

V. Interrogandi sunt, ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], vel [illegible], vel alia [illegible], A
[illegible] [illegible] [illegible] [

devotionibus de locis & rebus publicis conspicere forent in ecclesia vel monasteriorum vel monachorum.

XI. Quam vehementer perversae videbantur Christi, quod ii qui palam ad magistri nec expositionem quidem verborum hoc esse dicunt, magis student in sua conversatione habere malitiam, quam bonum, & non tantum probis, quam malis dicunt licere: dicentes, plus diabolo et suis ministris, vel monachis, bene esse de legi, quam pulsi & bene vivant. Quamquam non solum monachi in ecclesia contra modum canonum vel regulam disciplinae, sed etiam communiter concordia. Sed & utrumque quidem venerabile hoc accidere non potest, tamen & hoc tamen fieri nobis videtur imperfecte constitutum, quam verum. Et quamvis bonum sit ecclesiae pulsa sua addicere, praefratres vinum vel solidum honorem monachi, ornatus & cultum, quos ingenuos pulsos videmus, & pulsos pulsatos vivere legi quam malis cum malitiosis; morum autem secundum pulsos ad normam Christianorum & Christianae disciplinae.

Quod si Christus, & apostoli, & qui apostolos vidit fuerunt, in ecclesiastica disciplina non regendi, alios nobis in modum vitae fuisse dicunt, quam aliquis modo facilius; multa de ale & conversatione nobis mirenda, & non omnino multa, quae laudamus non faciamus, incerta.

XII. Quo regula monachi vivebant in Gallia, principium regula sancti Benedicti in ea modo facilius, non legantur facilius Monachorum & monachorum facilis, & sub & monachus habitabit, qui modo non secundum Benedictum fuit.

XIII. De facilitate monachorum, monasteriorum Dei conversationem.

CONCILIUM ALTINENSE,

Anno Domini 813.

IESSU PAPALIS AUTHORITATE COLLECTUM, ANNO DOMINI 813. TEMPORE LOTHARII *papae* XII. & CAROLI MAGNI *imperatoris*.

EPISTOLA SYNODALIS.

Paschalis Apostolicus episcopus scribit Carolo quod dux Venetorum Grado Venetiae patriarcham eliminare in exilium procuret, petiturque ab eodem Carolo Venetorum pallis vindicta punire.

Carolus imperator incipit triumphatori domino Carolo divina ordinante clementia Imperatori, Paschalis minimus omnium servorum servus, cum gaudio pacem dominam cum fraternis & cum omnibus hoc verbum salutis in Christo Jesu nostro, cum omnibus hoc verbum salutis in Christo Jesu nostro, cum omnibus hoc verbum salutis in Christo Jesu nostro.

Pagi

Et facta quaestione cum omnibus videntur hoc [illegible] dominum, & verbum [illegible] ut ipsum vivum [illegible] fidelibus [illegible] syllabis in hac, cui Deo [illegible], hoc indigenus, indigenique [illegible] fidei, [illegible], [illegible] Adam [illegible], [illegible] regis, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Christi [illegible] ut [illegible] Christi, & [illegible] fidei [illegible] ecclesiastica [illegible], quibus [illegible] [illegible] Pabae.

CONCILIVM CLOVESHOÆ AN. DOM. DCCCIII. CENVLFI REGIS

Nomina ex ea, de Adelardo archiepiscopo Dorobernia, cum duodecim episcopis celebratum.

Ac [illegible] Lichfeldensis episcopus, Sedi Cantuariensi ex praecepto Leonis papae III. profuit per [illegible].

Anno dominicæ incarnationis DCCCIII. congregatum est synodale concilium in [illegible] loco qui dicitur Clovesho. Cui præsidebat Adelardus archiepiscopus cum duodecim episcopis.

Gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonæ voluntatis. Omnes dilectissimi fratres, quæ studio et Deum diligere cordibus nostris et mandatis ejus, quæ in prioribus Angliæ conciliis [illegible], hæc in eo factum est [illegible] [illegible] quod Offa rex Merciorum in diebus Lambert archiepiscopi cum matre [illegible], [illegible], in Sancta metropolitanam in Dorobernia, civitate dividere & fundere præsumpsit.

Ego autem Adelardus archiepiscopus cum duodecim episcopis, ex præcepto domini apostolici Leonis papæ, [illegible] [illegible] [illegible] Dei omnipotentis, & omnium sanctorum Dei, & per apostolicam publicam, ut nunquam regis, neque episcopi, neque principis, neque alicujus [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 681.

Combe abbas.
Lolli abbas.
Northard presbyter.
Vergila presbyter.
Ego Eadbard Elmhamensis ecclesiæ episcopus subscripsi.
Eadberhtus presbyter.
Eadberhtus presbyter.
Eadberht presbyter.
Vyldric presbyter.
Hunbert diaconus.
Ego Eadbert Dunwichensis ecclesiæ episcopus subscripsi.
Vyldheard abbas.
Lulli abbas.
Cenbald presbyter.
Cynulf presbyter.
Tylberht presbyter.
Eadbeah ....
Ego Osward Lindisfarnensis ecclesiæ episcopus subscripsi.
Hunbert abbas.
Hygbald abbas.
Vyghtheard presbyter.
Tidfrith presbyter.
Eadberht presbyter.
Eadberht presbyter.
Ego Vynfrith Hexhamensis ecclesiæ episcopus subscripsi.
Lullinga presbyter.
Tuda presbyter.
Bosgund presbyter.
Heathoberht presbyter.
Vyghtheard presbyter.
Ego Vynfrithus Sodalegiæ ecclesiæ episcopus subscripsi.
Cynewulf abbas.
Dudd presbyter.
Eadberht presbyter.
Beornoc presbyter.
Heathofrid ....
Cynebald ....

Adeum ab scribis hoc ipsi vocantur Clothaeus, cum ab locis eadem Childe occurrit, indefinite ut dicit in Joannis Chilbeo.

*CONCILIABVLVM CONSTANTINOPOLITANVM I.

IN QVAE SANCTVS THEODORVS CONTRA, QVEM TARASIVS SECVNDVM AMOVERAT, CELEBRATVM ANNO DCCCII. COMPOSIT LEONIS PAPÆ.

Anno Christi 802.

Conciliabulum.

* Conciliabulum.] De cuius hujus concilii invitis Theodori Studitæ hæc scribunt; *Ἐξήρασαν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ κοινωνικοῦ τῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς ἡμετέρας, ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς ἡμετέρας, ἀπὸ τῆς κοινωνίας τῶν πιστῶν.*] Theodorus Studita epistola ad Iosephum fratrem & monachum, quem abbatem imperavit Constantinopolitanum, nomine;] *quod homines efficiunt ut, non dubitant eorum hæresim & sectam contra se subsistere permittere, atque adhuc quoque de sacrorum profitentur. Et quidem illos Patriarchum et appellant; Nicephorum et vocant Tarasii sententiæ; omnibus eum maximis oppugnant, ut vel invitos redderent eum subscribere, & sententiam suam dicere subscripsit. Quod ille fecit, ut tantum & ipse addiderit, profitet; quoque, quod, ut omnium quidquam ipsorum ille maluerunt.* Theodorus epistola vigesima tertia & vigesima ad Leonem hoc conciliabulum appellat *sententiam damnatorum.*

Synodus abbatum contra Theodorum.

A *rum & adulteratorum, quia episcopi in eo convenerunt adulteratum Leonem, cum Theodorus contrapalaverunt, & Iosephum abbatem, cum sacerdotum amplius tantum Leonem, inquit epistola vigesimaquarta, fecisse est commissum illi pastoris, & ipsum per nomen appellare, ex eorum per id tempus indicium. Compte indicium hoc ipso congregatos, qui adulteratum eum subsequerant & adulterio consulentem amplius servarent, verum multo in mortem illum dicit prophetis: Sequens in illo eum pari fidei, parentum tempus malorum est, etc. Hoc tempore adulteratorum synodum habuerunt sed B. indicat epistola vigesima quinta, quam pulchra synodum vituperantem, secunda autem disputatione ab illam Theodorus elegans epistola B spiritu verba tribuit: Vide Baronium annal. tom. 11. & 14.*

*CONCILIABVLVM CONSTANTINOPOLITANVM II.

CONTRA THEODORVM ET PLATONEM, eorumque socios congregatum, anno Domini octavo, tempore Leonis papæ.

* Conciliabulum.] Hoc concilium Theodorus in epistola ad Eupraxiam prodiranum synodum vocat & monachorum conventum; idque non immerito: cum pedissequi episcopi nullos congregant Platonem laudabilissimum virum, virtutum in judicium, dedissent, atque eiusdem ecclesiam sacrilegam fore vetuerunt, sed laudabilissimum pondusum decretum, ut congregarent Conciliabulum Theodorum, tyrannos illos hypocritas, C episcopatum in monasterium de malorum, et depositionem legitimam dari arbitrit. Adhibuerunt in quatuor imperatoris rationem & plane pudendam sententiam, hanc eximium Leonis domum adversus eorum pedissequi pedissequi non ita nominandos, id quod tantum Vel Chrysostomum, tantum, per virtutem & judicia tangentem effudisset: episcopos in omnibus temporibus disputandi pondusque habere. Platonem hoc adulterium synodi dicunt, quemadmodum Theodorus in epistola supra citata hoc, quod de synodo scripsit ad Leonem papam. De tempore hujus concilii hæc Theophanes: *Tunc Nicephorus imperator accepit principes, tam episcopi & presbyteri congregati, quemadmodum adulteri proprie, per quam a monasteriis & urbe depulit,*] Theodorum & Platonem in exilio; *cum hoc adulterio, mense Januario, indictione secunda; anno imperium domini sui Leonis 14. Cuidi anno, & Nicephori octavo imperatoris octavo.*

DVAE SYNODI CONSTANTINOPOLITANAE

*** *Ex libris synodorum.*

PRIOR NICEPHORI

ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ τοῦ βασιλέως, ἐφ' οὗ τὸν Θεόδωρον τὸν ἡγούμενον τῶν Στουδίου μοναχῶν ἐξόρισεν, καὶ τὸν Ἰωσὴφ τὸν ἡγούμενον τῶν Ἀκοιμήτων, ἐπὶ τῶν ἱερῶν ἐπιτροπῶν, ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ, ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν τῷ ἁγίῳ Πνεύ

[illegible]

Cum autem Christi [illegible] Nicephorus, [illegible] Tarasius dux de publico, qui Eirenen imperatricem [illegible], imperium se [illegible] opposuit; sed [illegible] Dei [illegible] ejus [illegible], Imperio profugus, et [illegible] magna [illegible] Constantinopolitana [illegible] sed [illegible]. Quo ab [illegible] hereditarium Nicephorum, qui [illegible] Ecclesiae, divinis & [illegible] particularem [illegible] de [illegible] imperium; Epistolis congratulatis, & per dispositiones, [illegible], quas [illegible] Ecclesiae, propter [illegible] Ecclesiae magnae Constantinopolitanae [illegible] Imp. filii Eirenes deposuerat, in [illegible] [illegible], [illegible] quibus, qui a Christi [illegible] per [illegible] [illegible] [illegible]. Mortuo [illegible] in Insula Bulgarorum Nicephorus, filius ejus Stauratius in Imperio [illegible].

POSTERIOR THEODOTI PATR.

[illegible]

Quem quidem Michael Patriarcha, [illegible] [illegible] Nicephoro patriarcha. Sed [illegible] [illegible] Theodotus Studites, * vel * Syncellus [illegible] Imperatore [illegible] & Iustino ac Michaele [illegible] Imperio [illegible] & Imperio, Christianorum [illegible] in magna Christi ecclesia Constantinopolitana congregati [illegible] Iustinianum Imp. filium [illegible] Nicephorum, & [illegible] [illegible] Theodorum in [illegible] Imperatore, qui Constantinopolitanae [illegible] [illegible] [illegible]

Matth. Cap. 11. Luc.

credendo aliquid debeat intendere, tamquam
verum, dicitur esse fuerit, credendum esse debere
dicentem illi, nunquid non id esse quod
dicitur, sufficiens nomen, et id esse quod
nomen, credit mandatum? PAPA. Ita id Matth.
Si ita est, ergo hoc nomen, vel ita non credetur,
non habet illi potestatem? PAPA. Quidquid
ad hoc fuerit fidelibus pertinens potest,
& id fieri, aut ea rationem credere volentes, id
esse illi non potest. Sed cum audit, e quibus
illud nomen est, fortasse fidei divina mysteria,
fidelium esse sacramenta, ad quorum indagationem pertinere multi volunt, multi vero, aut
aliqui quantum, aut intelligentia qualitate
propendet non valent. Et idem, ut potest intelligi,
quæ potestas de nomine, fidei illi non potest.
MILIT. Si ergo in illi, imo quia in illi,
quod non credere non licet, & non credendo
dicere licet, aut non licet credere, vel credendo
dicere? PAPA. Licet inquam, licet dicendo
credere, & credendo dicere. Sed illorum in
problema, non credendo, nec credendo licet
dicere. MILIT. Quia ergo utrique verum
est, quod licet a nobis, et id symbolum credendo
vel credendo dicere, illorum dicere vel
credere, qui illi qui dicit symbolum, condiderunt non indebite, ut certa, & sequentia
principalia symbolum Calchedonensis fidei quatuor, Constantinopolitana quoque quinque & sexta, et nonnulla alia symbolum a quibusdam quidem
fidelibus conditum, sed laudabili hominum devotione, condita, & in novitatis collisione, addendo,
diminuendo quidquam adhuc problemata
non est, de illorum immutandum. Sed hoc
quatenus, hoc ut dicitur unum: quia id credere
hominis est, hominis bonitas ad credendum
id ad credendum, non est, & ab eo in hominem
fuit. PAPA. Bonum esse, & valde bonum,
utpote cum fidei sacramentum magnum, quod
non licet non credere, quoque ad hoc esse
pertinet. MILIT. Nunquid non bonum dicere
non authorem Scriptum, & quinque tantum addendo
Symbolo, non permutatum? Sed sacramentum
credere dicunt, fortasse pertinent
ad credere? PAPA. Scire non nobis dicere non
licet, & fidelibus, quæ pertinent ad hoc
esse quæ vel credendum, licitum utique, & non
non licentia, quam dicere dicere dicere
pertinet, ita quoque non nobis dicere
illud non nobis nostra intelligentia propendit
non dicere, vel non credere credere
necessitatem, fuit & cum problemate. Tale ut nobis
quid licitum de nobis. Non, & ego non
illis non dicta pertinent, sed etiam dicit ubi
id ita et compete pertinent. MILIT. Ubi ita
ergo, quod, Deo nobis pertinent illud a nobis,
ut non quidquam licitum cogitatur vel dicere,
vel respicere nobis, vel in dicere rebus
humanis laudis capidus provocet, ut & nunquam
illa non nunquam pertinet, cum etiam
compete pertinent? Sed respicit hominibus
hujus temporis qualitatem, & nobis dicere
fidei non credere credere compositum, & id
quantum, in se laborantes, et, quia
fuit nunquam appropinquat, in qua fuit pertinere
fuit temporis qualitatis, cum alia in
illis causis nunquam fuerunt nobis pertinere
videntur. Ubi ergo hodie in dominis fuit
nunquam dicere indigent? Nobis ergo
pertinent nobis nobis indigent? Nobis ergo
pertinent, & quod id nobis ut congruens fi-

A dei, fore fuerunt, neque per hoc & nunquam
plurium dicere, & fore dicere aliquid in
tantum de tanto plurium, & in nunquam, infirmitatem
illis congruentes, qui nequaquam intelligere,
nil cognoscere nobis nobis videntur fuit
cognoscere nunquam nobis, quam necessitatem
dicere nunquam. Nunquam fuerunt pertinere ut,
quanta fuit hoc nobis id fuerunt, qui cognoscere,
qui nunquam fuerunt nobis nil cognoscere,
fortasse nobis non cognoscere, & id non cognoscere
et cognoscere nunquam non. PAPA. Intuitus affectus. Verumtamen, quare, respondere
nobis: Non autem hæresibus fidei symbolum
fidelium, quæ symbolum continent, fuit
qui non quidquam, quæ ad hoc pertinere potest,
tantum esse non potest, symbolum indicunt,
& propter comprehendum nunquam intelligere fuit,
et cuique liberum, abiendo fuit: MILIT. Nequaquam
quia non nequaquam omnia pertinent fuit.
PAPA. Fit non omnia, omne plurium fuit fidei
fidelis, quæ nil a capitulum credunt, in
fidelis illis non pertinet. MILIT. Habitus dicunt,
non dicit fidelium, sed fidelis hoc fuit
fidelis symbolum dicere? PAPA. Nunquam dicto, & in
hoc dicere dicta. MILIT. De primo nunquam, & in
secundo fuerit, adde dicere? PAPA. Quia unica
ergo nunquam quod ergo, & quantum
tamquam partium quantum fuit quod quantum,
et nunquam quantum aliquid hominibus
B in dicere dicere fuit in nunquam nobis dicere in nobis
nobis nobis quantum, ita per omnia
partium fuit partium nunquam quantum? et
quid fuit de tam nunquam nobis nunquam
fuerunt, dicere nunquam fuerunt, & dicere
nunquam quidquid de hoc dicere dicere. Et nobis
dicere dicere nunquam dicere, et PAPA: Nunquam
nunquam nunquam dicere est credere, principium
non credere, Spiritum Sanctum a Filio fuit a
Patre procedere, quem? Filio Spiritum Dominum
a Spiritu Deo, et unum Deum a verum Deo
quidem est, & verum et unique omnipotentem,
unum, unum, unum dicere nunquam. Deum est,
C cum nunquam credit id a fidelis patribus nobis
nunquam nobis non est? Si ergo hoc dicere,
dicere nunquam dicere, et non fuerunt dicere nunquam
et hoc nobis, et nobis nunquam fuerunt in
nunquam, non pertinere nobis nunquam,
et nunquam nunquam nunquam nunquam
non dicere nunquam, quam nunquam nunquam
non dicere nunquam nunquam nunquam
D nunquam nunquam nunquam nunquam
nunquam nunquam nunquam nunquam
nunquam nunquam nunquam nunquam

fori dicunt qui adhibentur, ut si per contumaciam contra jura pacis patrocinium confitemur esse illicitum. Aliud est enim per se negotium tractandum bona conscientia, aliud bona per bonam conscientiam ordinata efficere. PAPA. Illud quoque ita se habebitur ut ejus bonum est, non tamen idem semper agendum est. Qui de re multa id ita esse probantur adhibentur testimonia: sed ita per se videndum prius, quanto melius sit, ut quoque quotidie bonum ita se ut ab inde redderet finitum est, si forte id ipsum bonum malum efficere videtur, hoc primo ratum, hoc magnopere perpendat, ne de re aliqua quam debuit conversum perfecundo, & illud quod per se tibuit non redat nomen contemplatio. Nec quia forte affirmat esse de pacem vinde agere, ad timidos experdit, quae fos pacem non decent licet & debere, ut ex de decondi licere dimittere, & sic detestantur, ubi nempum dominos decens non debere temere, sed semper fere in magnificentia [illegible] ad pabulum [illegible] Quod si fortuit, & non delegatio [illegible] tam tamen tangit: quo hic quod hodiernus in ecclesia Dei, & ibi quoque ipsum [illegible], & sine ea gloriosis debeat [illegible] posset decere, quam dimoque non dum [illegible] decent, sed nec ipse tipsum sine praevaricatione posset servare, certandum et vetus quemque docere, & dum [illegible] ab quam debeat [illegible] poterit eligere, nullum in hac dimittere parte dominum, ut & res [illegible] Nam de ea quod ipsa docuit, non aequa judicandus vel habendus sit ille, qui tale aliquid decreto finitum quantum agere. Ille qui hoc commutat judicio praeferunt. Hac defensio, vel, & dici licere, congruentes, non hoc respondit, non illud intendit; quia non idem patet deberendo vel deterrendo, per semperat, et quia bonevalia praeferunt, non malevolia, & [illegible] [illegible] MEMI: Nunquid non a te id ipsum symbolum ab dato in ecclesia [illegible] Nunquid a vobis hoc [illegible] [illegible] poterit? Hoc [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] PAPA. Ego [illegible] [illegible] [illegible]

Iudic. Romanorum.

[illegible]

OBSERVATIO PHILIPPI LABBEI, S.J.

[illegible]

EPISTOLA CAROLI IMPERATORIS AD LEONEM III, PAPAM VRBIS ROMAE.

Ut Ecclesia, & a Zmaragdo abbate Ecclesiae qui & Ambrosius, cum pugnaretur Romae haberetur a Sapientissimo Carolo Imperatore Romanorum, Leone Papa, Adalhardo abbate Corbeiae, contingebat, & Beryone in annalibus ecclesiasticis, & a Baronio tomo II. conciliorum Galliae ad annum Christi 809.

QUAESITUM quid de Spiritu sancto praesertim super eadem, jamdudum est disputatum, ita ut de praesentibus revolutis. Sed quia jam dudum a quaerentibus negotiis jubetur, non quidem quasi antiquata revolutio, sed quia quidam hac temporibus nobis latuit, omnia occulta, quod dicunt Spiritum Sanctum ex Patre non dubitet. Cerbera etiam quaedam [illegible] praesertim ecclesiis, sunt, ut doctrinae catholicae studeat, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Filio procedit Spiritus sanctus; cur Filio dicit de Patre procedit? Cui patet, nihil quemadmodum solet id non cognoscit & quod ignorat, de quo quæritur. Vnde dicit id quod [illegible] Si igitur hæc est Domini ejus doctrina, quam tenere debemus esse Sancti Patris, quando magis illo tempore id de quo procedit Spiritus Sanctus ab Filio, de Patre procedit, ab eos dicerit, de me non procedit. A quo autem habet Filius ut sit Deus? Genitus de Deo Deus, ab Eo habet unique, et eorum de illo procedit Spiritus sanctus; ac per hoc Spiritus sanctus et eorum de illo procedit Filio procedit de Patre, ab eo quo habet Filius. Item qui Spiritum sanctum Spiritum veritatis nominat de Patre procedit et Filium, & de Filio procedit; id Sanctum sanctum nominat, id Sanctum de utroque procedit; quæ vero hæc Filio Patre dederit, et quam adunationem de se, ita quasi de illo procedit. Hæc autem sermo exponere opibus de Spiritus sancti processione multiplicia sanctorum. Scripturarum adjuvante fuit testimonia, et divinorum librorum testimonia vitam, multorumque catholicorum sententias profert notitiam non valuit notitiam [illegible] quod pacis [illegible] catholicis [illegible] quæ [illegible] catholica [illegible] [illegible] quæ [illegible] [illegible] [illegible]

Ecclesiastica 4.

solverunt. Et datum quidem partem in vos, A
partes facta divisa est, prorsus consilio, ut, quia
in regno illius metropolitana constituta esset
ecclesia, omnipotens illarum partium ad emu-
nendam per metropolim pro omnibus hereticis
& insolentia Sarracenorum elementiam omnem pre-
vertit & antistitibus, qui nunc illic collocati
sunt, partem quam ad suam ordinem dari est
sortiri, cum illi subrogatam
parantur, ut fidelis mundi, ut qui intra fon-
ecclesiae sit, duas vero partes inter subrogatas
dividantur. Hanc divisionem, quae ex duabus
partibus facta est, in parte metropolitana
civitatis, omnium tam ab ipsis antiquis,
antiquorum ab aliis superiorum temporum in hac B
repertorio cum superscriptione invenies, ad
quae pertinent ab, secundum quod Nicaenis vero
vere apostolorum civitatum, ad quas vidi elec-
tionem vel largiri dare est, hoc sunt: Roma, Ravenna,
Mediolanum, Ferrariae, Gradus, Co-
lonia, Moguntiacum, Iovavium, quae & Sitzburgum,
Treveris, Senones, Vibonio, Lugdu-
num, Rothomagus, Rheims, Arles, Vienna,
Tarantasia, Ebredunum, Burdigala, Tarsus,
Bruges. Vestra autem parte, quam integram
solvere volunt, velut chartae, et illa dividere
superiores divisiones dubitabunt, & sub ipsis
secundum, hoc erit in illi quotidiana visi-
tatur, velut ita quam nulli vel ubique
dominii publicorum ab eorum ille conclusit; &
hoc tantum, quicumque vel ipse mendifer in C
conquirit, vel alteri ipsi fit secularium judica-
ret. Post obitum vero tantum, aut ordinationem se-
cularium, omnes convenient, ut hoc quod quasi
fidelissimum locatum; & non quidem eorum
superstitionem per hoc adhibere: dicitur illis
& Sedes fiat, Ecclesiae filiabus filiarum Sacra-
mentum adeunt, & pulsa ac venerabili inter eos
pertinent dominum: Iniuria vero contentio
Christianorum in omnes perpetuam fuisset exque
ipsa Ecclesia modo tantum clementiam in
filiorum & sacrilegorum adhuc pulsa fuit ab omnium
filiorum omnium dubitabit vacuum. Ad hanc
vertam totam summam pertinent, quae fuerit
ab ordine et sacro & urgente condita, adjungi
velut, mutata et ante & foris, absque mendo,
vela atque circulis, cum mutis & verbibus, absque
protinus aut vili ad sacros ejus fuit superlitis,
ut fuit carmen, Regula, capitula, fulcra,
cura, signata, & quidquid in omnibus atque vestitus
quae ex de fuisset intentum; ut in hac
majoribus parte dominum Romae, & magis-
tio elementiam ad plures pertinere possit. Ca-
pellam, id est ecclesiastica ministerium, tam id
quod ipse Nicaeno congregatum, quam quod ad
eum in patriis hereditate pertinet, in magnum
esset, atque illi divisione dividentur, et dicere.
Si qui autem invenientur ante vela, aut li-
bri, aut alia ornamenta, quae hospitia condiuta
eidem capellae ab eo collata non fuisse, hoc qui
habere volunt, dato jubet ad monasterium quod
ornare & habuit. Similiter & de libris, quorum
magnum in bibliotheca hoc in unum congregare,
Rarum id ab eo qui non habet volunt, ab
illis quae fuisse indemnes, potentiam quae in pau-
pertate magnum. Inter eorum thesaurum, atque
pecunia, tres mensae argenteae, & aureae
unum, principes magnitudine & pondere esse
sacrae. De quibus Rarum atque decerne, ut ana
ex quae locus quadrangulis illis principium ex-
hibet Constantinopolitanae ecclesiae, inter totam
dominia, quae ad hoc deputata fuit, Romanae ad
habitum unum Patriarchalis dominium; & alter-
ra, quae forma rotunda Romanae ecclesiae & aliquo S.
gaudia ab, episcopo Ravennatis ecclesiae conferatur.
Tertiam, quae ultimi & opera pulchrae
& pondere gravatae ecclesiae vocetur, quae
ex ordine octobus concinna tectum mundi desiderium
fabrili ac minutis figurarum complectitur, & mirum Dei,
quae quarta est dicta
ab, in tertia Dei, & nunc hereditas nostra quae
in elementorum dividendae partis superiorum
ecclesiae contentis. Hanc conservarum atque ordi-
nationem totam episcopis, abbatibus, consilia-
tibus, quorum praeterea ab ipsis pertinent, quorum-
que hic nomina in quo dum, dicit atque confirmat.

Episcopi.

Hildebaldus, Rudolfus, Arnoldus, Vulfgrinus, Bernardus, Lothardus, Ivonis, Theodulfus, Ioffe, Hemo, Vulfgandus.

Abbates.

Fridegisus, Adalangus, Engelbertus, Sintrus, Gerardus.

Vicecomes, Megalbert, Odulfus, Stephanus, Vuarnerus, Burchardus, Mirgnaldus, Folco, Rudolphus, Fido, Lothangerius, Gerardus, Bozo, Hildegerius, Hem hostes.

Hic omnes illi qui Ludovicus, qui divina et judicium secutus, inspecto codice hereticorum, quem ulterius pontifex, quod ejus ubique illum modo vocant simplex cursus.

** NICEPHORI CONSTANTINOPOLITANI AD LEONEM PONTIFICEM MAX. EPISTOLA.

THEODORO PELVARO SOCIET. JESU. THEOL. INTERPRETE.

ARGUMENTUM.

PROPTER diabolo calidae, crebro hominum vita lapsae, caecitas malorum mersae, mentis pro-
vocatione, ab quod id genus non potest explicari mentem cum dispersa, publicaque ordinatio sicut ar-
dum est dicere, sicque prudens, quod facere est totum nulla ephemeris vita quod, ad eum familiarem esse
non debuisse subsequi, quod vita prius, antequam episcopus constitutus, solitus fuisset, non quod rationi,
& excusatio ad partes hominum Constantinopolitanae pertinentes. Ratio autem illius apud, episcopum fa-
dum & quod Deum dispositionem implorat fidelis Romanorum episcopalis laudatum, cujus quoque laudes,
addit mirabiliter fidei gratiam non solum tantum, sed neque quoque Roma, tam omnium gratiam & mania-
mum esse, quod ipsi fidem Christi per omnem mundi plagam propagasset, fidemque ipsam, hanc ecclesia
confessionem, qua profuit & ab quam dicitur, se ad omnibus ecclesiis & fidelibus ad omnem esse, quae
vel Constantinopoli, vel ad ipsam totam a Christum, ipsique pertinent ecclesiae alquando; atque ita
omnibus ab fide omnis fidei complectitur Romana ecclesia, ut quae religionis mater fidelium omnium omnis
ipsi ab ecclesiae auctoritate ordinatae omnes dicuntur omnes, per quam omnis ad fidei omnium pertinent, quae
ipsi fidei non esse alia, quae ad ecclesiae omnes pertinent, mortis inopinatae fuit. Ecce fuit pertinent, quod tar-
dum ipsa ad Eum pervenit, sicque, sicque, fidei omnes reddidit, Divus Leonem ad pontifex. hoc pertinent
[illegible]

dum, vel tertium, qui cum nihilo, fuerit ex omnibus dumtaxat, quod Graecorum fundum Niceanum, quam sit dictum primo pontificium ordinatum fuisse, ut sic illi ordinem, fuerit esset, dictum autem secundo Sacrum Ecclesiae.

ΤΩι ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΑΓΙΩΤΑΤΩι Ε ΚΑΙΟΡΘΟΔΟΞΟΤΑΤΩι ΑΛΕΞΙΟΥ ΠΑΠΑ ΤΗΣ ΝΕΟΡΩΜΗΣ ΕΚΛΟΓΗ ΘΕΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΜΕΤΑΣ μὲν οὐκ ἀλόγου, ἢ ἀδιάφορον, ἢ καὶ πάνυ ἀναγκαῖον ἐνόμιζον, ἐκείνου δὲ τὸν ἀνδρὸς ἐπαινοῦντος τὴν ἀνάγνωσιν, ἐκείνου δὲ τὸν ἀνδρὸς ἐξαιρετικῶς τὴν ἱερὰν ἐκείνου ἢ ἀναγνωσθεῖσαν ἐπιστολὴν ἐπαινοῦντος, ἐκείνου δὲ τὸν ἀνδρὸς ἐπαινοῦντος τὸ τῆς ἐκείνου

A

B

C

D

E

[illegible]

A voces, multitudinis fabricatrix, ubique hominum de
universis loquens, quod laborat, fabricat, [illegible] Act. 1.
[illegible] doctrinam, & omnis [illegible]
[illegible] passuros, passis vobis [illegible]
[illegible] in omnibus habere, multas [illegible]
[illegible] in omnibus [illegible] exponendas,
[illegible] philosophi [illegible]
[illegible] passibus [illegible] pati
[illegible] egregium [illegible] delegatione, omnem
gloriam in publicis blandimentis [illegible]
[illegible] sibi [illegible].

Hoc ergo ad vos ipsos considerantes omnium
[illegible] vocem, virtutemque Dei [illegible] B
[illegible], omnem [illegible], omnemque [illegible]
[illegible] abhinc, & ab ista regia [illegible]
[illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible], & [illegible]
[illegible] [illegible] non [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] Proponendo
[illegible], a regia [illegible] [illegible], [illegible]
[illegible] agere, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

A [illegible] Verum tamen [illegible] Deum pariterque & hominem idem perfitemur confiteamur: Nec tibi [illegible] Christi [illegible], [illegible] & quo [illegible] Nestorius a [illegible] fuerit facilius, propter [illegible] ad hypostaseos [illegible] [illegible] filius, aut [illegible] filium [illegible], [illegible] Christi [illegible], quae [illegible] [illegible], hoc est, Deo Verbo & homine esse, aut [illegible]. Nisi ut Deus esset, [illegible] opera divina, signa [illegible] & miracula: et [illegible] homo idem, qui [illegible] [illegible], [illegible] & [illegible]. Vide [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] operationes illius gloriae, [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]. Fiat [illegible] [illegible] quoque [illegible] [illegible] Dei & [illegible] [illegible] Christi [illegible] [illegible]: Nam [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Credo profecto quandoque hic fuerit commotum, & quandoque ab eo dubitatum, & cum quo-
que [illegible] fuerit, quando [illegible]
hoc mortale habere [illegible] & cum epi-
[illegible] [illegible], Credo quoque eum [illegible]
[illegible] peccatum [illegible] quod [illegible]
[illegible] [illegible] perfi-
[illegible] Patris & Filii Spiritus sancti. Hæc
[illegible] [illegible] [illegible] nostri do-
[illegible], [illegible] mysteria, quæ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ut Romana ecclesia, cum omnibus Christianorum ecclesiis, ejusdem cum illis apostolicæ fidei.

dis omnes reprehendere absque doctrinam Sanctorum sanctissimorum, omnemque, ut omnes tamquam filios, dumtam quamque orthodoxa catholica occipit, illis ipse quoque recipit, & quotquotque illis arrelatur, illos ipsos & ipse videtur devolvit. Ecclesia etenim nostra quæ omnibus dissidet, quæ a Simone Mago appellationem sortiti, & ab omnibus prudentibus pietate cantis, ad pietatem usque diem pervenit, eversionemque dogmatum apostolorum sanctorum traditionem, ordinemque tuentur, ut ubique omnes omnecum Simon orthodoxam fidei ipsa traditione non sustinet. Hoc tamquam omnique extremum sequitur cretum, & velut ecclesiam Christi pulsa, ipsique & conhæretica. Nos procuratio ecclesiastica divorum, quæ jam tuis ab initio abscissa, si quoti, hæc nostra hoc velut solitaria quodam pecorum, & cantica in Christo magnique hoc non commoveat & mutetur vulnere ad, non dilaceratio ordinemque hæreticum velut hæretica. Denique ubique hæc in eadem fidentiam pervenimus. Vobis autem dilabendum in dominos fomentum, vicem nobis redditus pretiosus ad dominum fidei, opportunique fermentum, & quæ quoque rebus, ut conditum, informique, quæ vobis legitur, ut fraude infidei doctrina in hac sede Rabbiæ, Emplicis, & ab omni difficile hominum pertinaciam, omnique mysteria, quæ in ipsis, vel de ipsis ab initio fuit tradita, intimatio revelatum, & ut eorum denique rationalis cultum gregem, fomes pulsum omnium & ambiguo integrum, intuique ecclesiaque cuncta tipus confirmatum, manifesta divina illius & apostolica spiritalis doctrine fidelis observantiam, rationique divinum respectu in omnem congruens & ab inhabitantium tenorem manifesta fidelium conferrentur.

Quid ad pertinet ecclesiæ Romanæ ipsi pertinet.

Si quis autem a nobis fuit prætermissa, ex omnia patrumque affinis qui volumpsius capiat, quæ omnium vestra tranquillitatis nostram legitur inopem. Quodcumque inopem, vel in verbis, vel omnes in orbem nobis dicit, id revelabile conferunque digna authoritate vestra nostra adjuvet, & ipsum dilatare: Charitas vestra vobis commendatum, nullum hac ratione capit dominationem; diquidem libertate commendatio nobis hominum dominationem nullam edam, ut hac quoque tempore multiplicem gloriosique dictum tuitionem. Vobis proinde divina revelationes vestri inhabitantes fulsit, predicque nobis ad exercendum evangelii fructum perficit, neque alia omnino, quæ fulsitis, vel nobis vobiscum, sapientiæ pertinentes, ut quæ nobis in fide & confessione hostium, concordique conformata, ita caritas quoque vestra ipsum colligatione, indivisum pace divum, quod vestrarum omnibus omnemque concilio, confessionique in concordia nobis pervidetur inter nos aliqua revelationes, quæ magni regis civitas hoc magnum & circumvallatur, omnibus divinitus hospitabilemque hostium nobilium, qui vestra expeditum, et aliquem in ipsi debetpum Spiritumque signum divinum, manganum non ignorata obumbulatur, nunquam imperitis. Cousque fuit inspirabilis hostis non vestrum, sed Spiritus adoptionis nostra, filiorum gloriosi & dei, temporique gladium, quod est verbum Dei, et potestis manifestum & nobiscum spiritus fuit

A ἀλλοτρίωσιν, εἰς ἑνὸς τοῦ τῶν ἀνεπιλήπτων, καὶ ἁγιωτάτων Πατέρων, καὶ τοῦ ἐν τῷ Νικαίᾳ τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ, καὶ τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει τῶν ἑκατὸν πεντήκοντα, καὶ τοῦ ἐν Ἐφέσῳ τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα, καὶ τοῦ ἐν τῇ Χαλκηδόνι τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα τεσσάρων, καὶ τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῶν ἑξακοσίων πεντήκοντα πέντε, καὶ τοῦ ἐν τῇ Τρούλλῃ τῶν ἑξακοσίων ὀγδοήκοντα τριῶν, καὶ τοῦ ἐν τῇ Νικαίᾳ τῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα δύο, καὶ τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῶν ὀκτακοσίων ἑβδομήκοντα ἑνὸς, καὶ τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῶν ἐνακοσίων ἑβδομήκοντα ἑπτὰ, καὶ τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Σοφίᾳ τῶν ἑκατὸν

[illegible]

[illegible]

[illegible]

quod ego eram. Illa admirabilia, commoda, prorsus utilitatem omnique admiranda, quæ vitam pacificam, tranquillamque quasi mortem demonstrant hominum, humilitatem contemptis extremis, locutio & hominum ordine modestissima concilia, ad colloquium filii valde suavis, et ab omnium tumultum principorum obtrectatione in pertinet, et libera sua cum cogit patientiaque disputantibus, honorem & gloriam relinquat non vulgarem.

Cæterum ordinat hæc spondeat Domini Michaelis humilitatem Christique dilectio Philadelphia virtutum incorporalium, ad dilectionem fraternitatis fraternitatem vestram diffundere modulamur. Et quamvis ex fermone & colloquio, quod vobis mutuo habuimus, compositionem fuisse, non dubitamus, quia omnia vestra humanitas vestra fulsepsit; tamque vestis ejusdem fuit, regnum vobis mutuo propter nostram patientiam, et gaudium, fundavit, hominibusque a nobis excipiatur, exhibetque. Si vestra ejusque fraternitas affectu vestrum dilectionem complectitur, magnamque ex vobis ecclesiastici dictum promereamque dicimus, de in tremore, vestque integrum, in vestra admodum excellere videre, qui etiam Deo illum diligere, communique vestram permovere, ad majorem vobiscum laetam spiritualem perfectionemque vestra in domino dilectione effectum, dilectionem concordiamque fraternitatis, hoc est, vestrorum vestra laetam laetitiam proximorum respondentem ad ius est vestrum. Vestrum, quæ vobiscum ego, fraternitas vestra, plurimum salutamus in Christo. Vale in domino. Dei pro nobis fervidissime & benefactis fratres, mediatorem, & intercessor apud Deum communem patronum, fraternique vestrum, magnum illum principemque apostolorum adeptus, cui pro nobis indigna illius terra accessionem effuit ne gerere. In figuratio vestra certamen, quæ vestra nos in domino invocetis, nobiscum fraternæ vestræ benevolentiæ sacrificium accipiat, cujus illorum Deus erit illi & nobis fuit, cuncta apud fidei obligatum. Habet id Deus fraternum exemplum, cui particulam legimus particula vestra vestræ fuit. Accedit fraternalem dilectionem, & cultum vobis cum vestrum plurimum, cum quemadmodum quoque & vobis tum vestra exegerit & vestra. Hæc memorandum loco ad mutuorum illum apostolatum. Dei duæ transmittendo, tabellisque offerendo fratres diligentes inviolati, plumbeoque sigilla obsignari curavimus.

Anno Domini 747.

CONCILIUM ARELATENSE VI.

CAROLI MAGNI IMPERATORIS JUSSU IN Basilica S. Stephani, sub die xv. Idus Martii, sub Anno, celebratum, ut ab eodem Christi Vicario, Leonis III. papæ XXIII. Caroli ejusdem regis & imperatoris XIV.

TITULI CANONUM.

I. *De fide catholica omnibus prædicanda & servanda.*

II. *Et omnes qui regit ad libertatem quæ Deum avertit.*

III. *Et episcopi prædicentur de baptismo dominico, familiaque Sacrorum, et tamquam bellum non infidelibus.*

IV. *Ne laici prædicent de ecclesiis absque episcopi jussu vel licentia, et quod episcopi prædicent diligenter ecclesiarum debitum.*

V. *Ne laici a presbyteris monachis per dotis ecclesiae cogant.*

VI. *Et episcopi qualiter vitam canonici et monachi prædicentur.*

VII. *Episcopum in monasteriis puellarum, et quatenus permissa adeat dilectae.*

VIII. *Ne in monasteriis plures sepeliantur, quam tantum permissi.*

IX. *De decimis.*

X. *De prædicatione de circumcisione, et omnibus paganis non exigenda.*

XI. *De incestis conjugiis vitandis.*

XII. *De pace inter concordia.*

XIII. *Et omnes et quatenus cum episcopis conjunctione et ordinem faciant.*

XIV. *Et fratres compare monasteriis sunt alterutrum.*

XV.

V. *Vt pedes sint eleuati, prudentes et mensurati.*

VI. *Vt deformitates mentale et plantis non sint, sed quasi cuneati et fortiles.*

VII. *Vt quisque similes se esse cognoscat, parentibus suis, et proximis opportuna praestet.*

VIII. *Vt presbyteri sibi ipsi sint exemplaria.*

IX. *Vt parentes filios, et parentes filiabus prudenter studeant.*

X. *Vt antiquos canones sui pars sit studium.*

XI. *De spiritualibus rebus disputare.*

XII. *Vt sententia publica in criminibus, cum ratione, non sine.*

XIII. *Vt nec in praesentia multi arcani tractentur, nec quaestiones sint superfluae.*

XIV. *Vt superiores eorum diligenter inspiciant et cognoscant.*

XV. *Vt qui de rebus ecclesiae hereditatem habet, ad eas restituere eorum adjuvet.*

XVI. *Vt publicae criminum res publicam poenitentiam agant.*

PRAEFATIO.

Dum anno DCCC. XLV. indicto & celebrato decimo & primo Pontificatus Caroli imperatoris, die VI. Idus Maias, ann. DCCCXL. nonagesimo octavo conveniens in Aquarianis urbis, ut habitus fuerat, Stephani martyris primi aggregatus conciliorum, atque undique undique ex omni, secundum ordinationem suae tempus, in loco ejusdem civitatis, ut ita omnium divinae pacis dereliquimus gratiam, jam praefatorum, per ea quae nos de divinis eloquiis eximia solus potuit, & divinae pacis eloquio consolandis fuerat, de fidei ecclesiae, tam atque & vocatus, pecunia mutuum effundentes, et fere omnes alterutrum ultroneum impulsione laetitiae esse, ita fervidorum ad religiosorum publicum dominum nostrum, Carolum, imperatorem, atque pacis fraternitatis nostrae omnes ad admirandum, ibi sua conservatione fidelitas, praeceptorum publicae omnes, pacem et incolumitatem publicae, imperatorum subditorum fidelium, vivere fortunatos reliquit, commodis filii regni gubernandi divinae moderamine ordinem commodat, ut commodus, filii populos benigne regat, atque disponat, & pax pacem modulet. Hic dominus principalis ad quem omnes nostrae commodis de rebus spiritualibus inter collatione inter se ora defundere, atque omnium ut expositionem maximae fidei praebuit, ipsum cum hac omnium spiritualis, venerabilis nostri gloriosissimi ac pacis domini nostri, Ioannis Ravennatis nostrae archiepiscopi, nec non & Nibellini Narbonensis sedis archiepiscopi, in gremio Romanae in media concilii, & dictante: Sanctissimi & venerandissimi sacerdotes, gloriosae memoriae domnissimi nostri Sancti Petri, cum Christi ipse secundum, & sedis ejusdem ope patrocinio, ut pote verus Christi discipulus & vicarius, redivia Dei dictum ipsi, in fortitudine roborante disputat, sancta Dei beatitudo fide nostrae ecclesiae exhibet, indigni contra se obsecrationem ignorabat autem libertatem gratiae ac quae nostrae nostrae ignoratio ambiguit, et qui se diversis sedis vere sedis sed nostrae principalis, atque omnibus Dei sacerdotibus obstantes & obedientes, ut rectitudo quae negotiis subjacent, pia gradiamur intrantes, omnibus modis tuentur, ac bonae

A non exemplis edificent. Quoniam quoniam pro hac tantitate hominum, quae multitudinis divinum vocabit Dei, vel gaudet pertinget fidei, quid di nostrorum vocis cumulare ut quidem, omnia non praevalent, id idem praedicatio, qua semper ut vocis, semper ut ad vocem, semper ut vocem vocat, et non per omnia ut vocem ac loca, in quibus locus epistolarum ille noluerunt, quam vocem per commissum ipsi temporum domini, vocis dictus, quibus idem dominus nostri in hac vita superfluo vocatus, pro eo, vel pro vocis quae dicta vel dictum, tandem vocem Dei libertatis dedicatum, pia vocem vocis laboravit, et vocem gaudium adoratum superior parvum commendatur, ut debitum in ita bona quotidie multiplicentur, adventum omnium vocis divinae doctrinae fingatur, indulgentia de gratia ut sua notificata confirmet, et sua potestate defendat et gratia, atque hacta disputam evidenter & certum vocem ut vitae longaevitate perfectae ut ad incitatum possitudinem fidelitatem Eunae. Qui non frequent dic in audire cordis fundi ut Secundum Stephani martyris dictum et fidelium laboremus, ut et ostia, quae fabricam dicunt capitulorum nobis hoc digula, non claudi possunt, cupimus hanc vocem vocem, quam de nobis fidei parvum. Et quia intuendo ad bonum vocem hominibus hoc pacis semper ut vis idolis, pacem quoque nostra & tuitionis parvo & praeceptis, quae per vocem conservetur in omnis universum orbe diffusis expandens, nobis collationis eloquia praedicantes, praedicant utilitatis vocem, in vera et particulariter nobis pedetra libera invitat.

CANONES.

I.

Secundum divinis sacris scripturis, & doctrinam quam a sanctis patribus accepimus, Patrem, & Filium & Spiritum sanctum, unam deitatem atque substantiam confitemur. In personarum divinitate trinitatem credimus, in divinitate aeternam praedicamus, nec personas confundimus, nec substantiam separamus. Patrem a nullo factum, vel genitum dicimus. Filium a Patre, non factum, sed genitum affirmamus: Spiritum vero sanctum, nec factum, nec genitum, sed procedentem ex Patre & Filio profitemur. Ipsum autem divinum Iesum Christum, Dei Filium, & creatorem omnium, ex substantia Patris ante saecula genitum, descendisse ultimo tempore pro redemptione mundi a Patre, qui cum eo fuerat esse cum Patre. Incarnatum ut verum ex Spiritu sancto, & sancta gloriosa Dei genitrice Maria, & natum ex ipsa solum idem dominum Iesum Christum, verum de sancta trinitate, verumque & carnem, perfidum sine peccato suscipiens hominem, natum quod erat, assumpta quod non erat, aequalem Patri secundum divinitatem, minorem Patre secundum humanitatem, hoc

Ante Christum 1. 29.

ture in una persona divinam naturam A
propriam, (natura enim in duo dua, Deus & homo: non enim duo filii, & duo duo, sed idem una persona in utraque natura) perferens passionem & mortem pro nostra salute, non in eadem divinitate, sed in infirmitate humana eius. Deferendo ad infernos, ut sic dum qui ibidem detinebantur eximeret, dum eloquentia imperio resistere: adempto de medio, venturus est in finem ad judicium vivorum & mortuorum. Cujus morte & sanguine mundati peccatorum remissionem consecuti sumus, refaciendi ab eo in die resurrectionis, in carne nostra viventi carne, & in ea quae sortiti idem domatus forma, percepturi ab ipso alii pro justitia meritis vitam aeternam, alii pro peccatis supplicia aeterni supplicii. Haec est catholica ecclesiae fides, hanc confitentes servamur atque servamur. Quam quisquis firmissime custodierit, perpetuam salutem habebit. Sancta enim fides mysterium vobis nostri confitetur pandere, ad capitula quae ad disciplinam ecclesiasticam morumque vitae errantium componendos necessaria sunt, unanimiter nostra articulum fidei dictare, & quae opportuna sunt disciplinis capitulis diffinire optamus.

II.

Ut pro excelsi stabilitate atque gloriosissimo domino nostro Carolo rege, seu liberis ejus, omnes episcopi, presbyteri, seu abbates, & monachi in unum collecti, inquisitionem extremae nostra pravitate, pro modum, misericordia, atque litteraturae officia, omnipotenti Deo devotissime exercere decernimus.

III.

De baptismo, & mysterio sanctae fidei, unusquisque archiepiscopus suos suffraganeos diligenter admonebit, quatenus per fidem sicut baptismo imbuti, & de mysterio sanctae fidei, & de sacramento baptismatis, unusquisque illorum in propria parochia perfecte studeat, atque presbyteros, & universum populum docere & instruere non negligat: quia ignorantia nostra conscientiae est cruciatum, & maxime in sacerdotibus. Dei mandatum est, qui docendi officium in populis suscepterit. Sacerdotes enim legem sanctam & scripturas admonet. Paulus apostolus, dicens ad Timotheum: *Attende tibi ipsi, exhortationi, doctrinae.* Scitis igitur sacerdotes scripturas sanctas & canones, ut omnis aqua cursus in praedicatione & doctrina vestra fiat, atque aedificetis populum, non fidei scientia, quam operum disciplina.

Lib. 3. Ignatii Conc. Tom. 11. c. 1. 1. Tim. 4.

IV.

Ut laici presbyteros absque judicio propriae episcopi non ejiciant de ecclesia, nec alios intromittere praesumant: quia quando presbyteri ab episcopis in parochiis ordinantur, necesse est ut ab ipsis episcopis diligenter instructi ecclesiae ibi deputata accipiant, ne per ignorantiam, quod absit, eorum in ipsa divina sacramenta offendant: quia a sanctis patribus institutum est, ut quando ad concilium veniunt, rationem episcopis suis reddant, qualiter suscepitum officium, vel baptismum celebrent.

V.

Ut laici omnino a presbyteris non audeant munera exigere propter commendationem ecclesiae: quia propter cupiditatem plerumque a laicis tabbis presbyteris ecclesiae dantur, qui ad peragendum sacerdotale officium sunt indigni.

VI.

Providendum necesse est episcopis, qualiter canonici vivere debeant, nec non & monachi, ut secundum ordinem canonicorum vel regularem vivere studeant, et ut apostolus: *Unusquisque in qua vocatus est, in ea permaneat.*

VII.

Ut in monasteria puellarum non nisi probatae vitae & aetatis provectae viri ad quaecunque earum necessitates, vel ministrationes permittantur intrare: ad faciendas vero missas qui negotia faciant, finem eradio ministerii negotii sibi habeant. Alias autem nec clericus nec monachus juvenis ad puellarum congregationem habeat accessum, nisi aut patrem aut germanum necessitudo praebeat ad ministrare.

VIII.

Ut non amplius suscipiantur in monasterio canonicorum atque monachorum, seu ecclesiae puellarum, nisi quantum ratio permittit, & in eodem monasterio absque necessariorum rerum penuria degere possint.

IX.

Ut unusquisque de propriis laboribus decimas & primitias Deo offerat, sicut scriptum est: *Honora Dominum de tuis substantiis, et primitiis omnis tuae frugis da sacerdotibus, offerre dominae Dei tui.*

X.

Providendum enim pro aedificatione omnium ecclesiarum, & pro utilitate totius populi, ut non solum in civitatibus, sed etiam in omnibus parochiis, presbyteri ad populum verbum faciant, & ut bene vivere studeant, & populo sibi commissa praedicare non negligant.

XI.

De incestis conjunctionibus, sicut a sanctis patribus institutum est, nihil praesumi veniae reservandis, nisi eum adulterium

mundo separatione fuisserint. Incestus A
vero, nullo conjugi manere deputandus,
quem etiam delegatus fornicatus est, hoc
esse confitemur. Si quis scilicet furtis,
quæ prius fecerat cognoverit, cæmuli
concussione violentus: si quis furtum
germanum noverit accepisse, si quis no-
vercam duxerit, si quis consobrinæ suæ
se fecerit, si quis sororis vel filiæ avunculi
se miscuerit, aut patris filiæ vel principis
suæ concubitu polluerit: vel si quid est
hujusmodi, quod & hic annotare longum est, & in cunis Patrum sagacius
quisque invenire.

XII.

De pace bona atque concordia, ut
ab omnibus omnino indisrupta teneatur,
inter episcopos & comites, inter clericos
& monachos, & omnem populum
Christianum, ut beatus apostolus docuit,
dicens: *infundat infinitum, & faciamus
omnes, sicut quia omnes vocabit Deum.* Et ide-
circo quidquid illud est, quod nos ad
veræ pacis studium, & omnimodæ perfe-
ctionis provocat, certis verbis nobis
sollicitandum est: quidquid nos ab illa dis-
jungit, ut venenum mortiferum, a nobis
cavendum est.

XIII.

Ut comites, judices, seu reliquæ po-
pulus, obedientes sint episcopo, & invicem
concordantes ad justitias faciendas,
& munera pro judicio non accipiant, nec
falsos testes, ut per hoc pervenant ju-
dicia injuriarum: quia scriptum est: *justitia
elevat gentem, injustitia autem miseros facit
populos.* & psalmista: *Beati qui custodiunt
judicium, & faciunt justitiam in omni tem-
pore.*

XIV.

Ut unusquisque quæque facta, aut ca-
pitulum concessum, ad se pertinentia, in
vitium sui gubernare studeat, quia scri-
ptum est: *Deus misericordiam, quoniam ipse
misericordiam anteponit.* & iterum: *Deus
& dilectus vobis: dilectus, & diligentes
vobis.*

XV.

Ut pondera vel mensuræ ubique æqua-
lia sint & justa, sicut scriptum est: *æqua
mensura, & æqua, & justum, & iustum: pon-
dus & pondus, mensura & mensura, utrum-
que abominabile est apud Deum.*

XVI.

Ne in domibus divinis publice mercata,
neque causationes disputationesque
exercentur, & per ea vanitatis & fri-
volitates celebrentur: sed solummodo pera-
gantur, quæ ad Dei cultum & servitium pe-
tinere noscuntur.

XVII.

Ut unusquisque episcopus in suo ca-
B
rum parochiam sunt. Noverint ubi
cunque populorum & pauperum in pro-
pagandis ac defendendis impotentia. Idcir-
que dum conspiciunt judices ac potentes
pauperum opprimere violentia, prout
non facilitatis admonitione redargant,
& si contemptrices emendare, coram in-
fidelibus ergo eorum testentur, ut quos
sacerdotalis admonitio non flectit ad pœ-
nitentiam, regalis potestas ad improbitatis
cessent.

XVIII.

Ut presbyteri sub sigillo confessionis
christus, & nulli sub pretextu medicinæ,
vel cujuslibet ei donare profanare. Genus enim sacramenti est, & non ab
alio nisi a sacerdotibus conferri debet.
Quod si fecerint, honore priventur.

XIX.

Ut parentes filios suos, & parentes pro-
pos de fonte baptismatis suscipiant, eruditre
tamquam pro filiabus. Illi quos ex genetrice
suos, & sic adoptant fieri: illi, quasi
pro filiis suis suscipiere certant.

XX.

Ut ecclesiæ antiquitus constitutæ nec
decimis, nec alia ulla possessione pri-
ventur.

XXI.

Ut de sepeliendis in basilicis mortuis ita
constitutio servetur, quæ ab antiquis pa-
tribus constituta est.

XXII.

Ut placita publica & secularia, neque
in atrio basilicarum, neque in ipsa basi-
lica fiant, dicente domino: *Domus mea domus
orationis vocabitur.*

XXIII.

Ne comites, vel vicarii, seu judices,
vel centenarii, sub ratione vocationis vel
ingressus ius pauperum eruant, nec per
vim tollant, aut quolibet argumento sub-
tripiant: sed si cui aliquid possessionis
eripiendum, aut vendendum est, id in pu-
blico coram omnibus, & publicis, & no-
bilibus civitatis facere debebit.

XXIV.

Ut unusquisque episcopus in suis pa-
rochiis presbyteros vel diaconos diligenter
inquirat, & seposito omnes clericos
ad loca sua ordine jubeat, & propriis
episcopis, aut judicibus ipsorum
reddat.

XXV.

Ut si quis hereditatem de rebus eccle-
siæ habet, ad ipsa eadem ecclesia re-
stituatur, vel ad ipsa ecclesia ædificandi
dari certum adjuvet.

XXVI.

Ut qui publice criminis convicti sunt,
vel publice judicentur, & publicam pa-
nitentiam agant secundum canones.

Hæc igitur sibi cuncta, quæ emenda-

Canon. 10.

tione digna perpetrantur, quam brevissimo monasterium, de domino imperatore prosequendo decretum, postquam ejus clementiam, ut de quod [illegible] ei, cum procerum supplicatione, ut quod secum quare se tam [illegible], cum [illegible] clementia, ut quod [illegible] tantum ei, ejus adjutorio [illegible] ecclesiarum perficiunt.

NOTA IACOBI SIRMONDI, S. I.

[illegible]

NOTA SEVERINI BINII.

[illegible]

*CONCILIUM *MOGVNTIACVM

CAROLI MAGNI IMPERATORIS TEMPORIBUS HABITUM SUBE ABBATE [illegible] DE [illegible] INDICTIONE [illegible] CHRISTI [illegible] LEONIS III. PAPÆ [illegible] CAROLI [illegible] IMPERATORIS [illegible]

TITULI CANONUM.

I. [illegible]
II. De [illegible] Deum.
III. De [illegible]
IV. De [illegible]
V. De [illegible]
VI. [illegible]
VII. Et [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible]
VIII. Et [illegible] [illegible] [illegible]
IX. De [illegible]
X. De [illegible]
XI. De [illegible]
XII. Ne [illegible] [illegible]
XIII. De [illegible]
XIV. Et [illegible] [illegible]
XV. De [illegible]
XVI. De [illegible]
XVII. De [illegible]
XVIII. De [illegible]
XIX. De [illegible]
XX. De [illegible]
XXI. De [illegible]
XXII. Et [illegible] [illegible]
XXIII. De [illegible]
XXIV. De [illegible]
XXV. De [illegible]
XXVI. De [illegible]
XXVII. De [illegible]
XXVIII. De [illegible]
XXIX. De [illegible]
XXX. De [illegible]
XXXI. De [illegible]
XXXII. De [illegible]
XXXIII. De [illegible]
XXXIV. Et [illegible]
XXXV. De [illegible]
XXXVI. Et [illegible]
XXXVII. De [illegible]
XXXVIII. De [illegible]
XXXIX. De [illegible]
XL. De [illegible]
XLI. De [illegible]
XLII. De [illegible]
XLIII. De [illegible]
XLIV. De [illegible]
XLV. Et [illegible]
XLVI. Et [illegible]
XLVII. De [illegible]
XLVIII. De [illegible]
XLIX. De [illegible]
L. De [illegible]
LI. De [illegible]
LII. De [illegible]
LIII. De [illegible]
LIV. De [illegible]
LV. De [illegible]
LVI. De [illegible]
LVII. De [illegible]

PRÆFATIO.

[illegible]

[illegible]

CANONES.

I.

Primum omnium confitemur, esse de fide esse dicendum, quod Deum omnes E
[illegible] & quod *per fidem, ut dicit apostolus, impossibile est placere Deo.* Fides tamen indiget opere, quia fides sine operibus mortua est. Idem beatus Gregorius: *Ille, inquit, vere credit, qui exercet opera quæ credit.* Quapropter de vera fide omnes omnino Christiani admonendi sunt, ut fideles operibus adstantes & diligentes operentur. Maxime tamen decens fore videbatur, ut omnes sacerdotes hoc docent, ut idem ab omnibus teneatur.

II.

Spes vero in Deum firmiter a omnibus C
Christianis tenenda est. Vide quomodo *confidentiam habeat: Spiritus sanctus in omnibus credentibus, & spe habentibus.* Item: *Spes autem non confundit, quia charitas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.* Item: *Spiritus autem in divina adoptione exclamat, & apostolus ait: Quorum spes vera fuit, salvi sunt.*

III.

Caritas Dei est, ut ait Iacobus apostolus: *Qui manet in caritate, in Deo manet, & Deus in eo.* Item Paulus apostolus: *Si habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, caritatem autem non habuero, nihil mihi prodest.* Item: *Caritas patiens est, benigna est, caritas non æmulatur, caritas non agit perperam, non inflatur, non quærit quæ sua sunt, non gaudet super iniquitate, gaudet autem super veritate, omnia suffert, omnia credit, omnia sperat, omnia sustinet, caritas nunquam excidit.* Item: *Nunc autem manent fides, spes, caritas, tria hæc, major autem horum est caritas.* Item: *Qui manet in caritate, in me manet, & ego in eo.* Item: *Si quis diligit me, sermonem meum servabit, & Pater meus diligit eum, & ad eum veniemus, & mansionem apud eum faciemus.* Item: *Si quis non habet spiritum Christi, hic non est ejus.* Item Paulus ad Timotheum scribit dicens: *Mandata hæc præcipe, ut nemo aliter docat, neque intendat fabulis & genealogiis, quæ quæstionem præstant magis quam ædificationem Dei, quæ est in fide.* Item: *Finis autem præcepti est caritas de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta.* Item: *Quæ autem ad caritatem non referuntur, quæ ad ædificationem non pertinent, ea ad salutem non sunt necessaria.* Item: *Si habuero prophetiam, & sciero omnia sacramenta, & omnem scientiam, & habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, caritatem autem non habuero, nihil sum.* Item: *Si habuero omnia bona mea, & tradidero corpus meum ut ardeam, caritatem autem non habuero, nihil mihil prodest.* Item: *Si habuero prophetiam, & sciero omnia sacramenta, & omnem scientiam, & habuero omnem fidem, ita ut montes transferam, caritatem autem non habuero, nihil sum.* Item: *Si habuero omnia bona mea, & tradidero corpus meum ut ardeam, caritatem autem non habuero, nihil mihi

Ann. 1111. Ex Concilio Ad Sinodum sup. cit.

ra, qui ei hupefino erbonde quilibet A
ut propter perchtambos fidereiuna. Et
Sinodus. Si in quibus necessitas ipsa
facere fieri unde hupefinatis, omni vobis
mos celebrare facuatis.

V.

Ann. 1111. vel 11. Ve pax & concordia sit atque unanimitas in populo Christiano, quia unum Deum patrem habemus in cœlo, & unam matrem ecclesiam, unam fidem, unam baptisma. Ideo in una pace & unanimitate concordiae vivere debemus, & ad unum & verum hereditatem regni cœlestis cupiamus pervenire, quia non est B
differentia Deus, sed pacis, in ipse est
Matth. 5. Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur.

VI.

Capitular. Regnalia. Propter illos magnos pacis concordiam conservandam, placuit nobis do episcopis & presbyteris, qui debent vel indebite dicuntur accusasse hereditatem parentum vel matrem, juris ad se legibus pertinentem, si aliquid inventi fuerit, quod pater vel mater propter malitiam filium exheredari fecerunt, alienam fecisse facultatibus aut personibus, vel aliquid ingenio contra voluntatem atque decretum emendare, quicunque ad nos vel ad nostram partem pervenerit, pro ultionem Dei, & vestram familiam admonitionem & consideration. Quod si forte extra episcopos vestros aliquid inventum fuerit, admonere vestram ministerium audeant, et emendent.

VII.

Ibidem. Propter pontificum paupertatem, pro quibus eorum habere debemus, placuit nobis, ut nec episcopi, nec abbates, nec comites, nec vicarii, nec judices, vel aliquis C
ingenio, non pauperem, vel minus potentiam, nec cogere, nec vi tollere audeat. Sed si quis ex his aliquid comparare voluerit, in publico placito, coram omnibus testibus, & cum ratione hoc faciat. Ubicunque autem alius inventum fuerit factum, hoc omnem emendet per judicium vestrum.

VIII.

Capitular. Regnalia. Ve episcopi potestatem habeant res ecclesiastas providere, regere, gubernare, atque dispensare secundum canonum auctoritatem, volentes: & ut laici in eorum ministerio obedientiae episcopi ad regendas ecclesias Dei, vidua & orphanos defendendos, & utrobique ministerium eis ad eorum Christianitatem servandum. Et episcopi consecrationes, hoc consilium & judicium vel jubatus faciendas & ut nullus inventus per aliquam mendacium, vel falsum testimonium, neque per perjurium, aut per pretium, hoc jussa in aliquo deperveat.

IX.

In omnibus igitur, quamvis humana tua promittit fragilitas, decrevimus, ut canonicis canonice vivant, observantes divinae scripturae doctrinam, & decreta sanctorum patrum, & ubi sine licentia episcopi sui vel magistri eorum extra posse agere praesumant in unoquoque episcopatu, & si fuerit mandatum, & dominum, ubi his facultas ad faciendi superest, vel qui de rebus ecclesiasticis stipendia accipiunt, & in suo claustro manent, & singula debent inter primo ad lectionem venire, & audiant quid ei imperetur. Ad mensam vero simulter lectionem audiant, & obedientiam secundum canonem suo magistro exhibeant.

X.

Discretionem igitur esse volumus atque decrevimus inter eos, qui dicuntur secularis militiae, & abbatiae secularem sedentes. Hoccum igitur sancto concilio, ut ita determinamus, sicut in regula clericorum dictum est. His igitur lege patrum caveant, ut a vulgari vita secluti, mundi voluptatibus sese abstineant, nec spectaculis, non pompis interesse, convivia infamia & ludos fugiant. Teste Hieronymo in epistola ad Nepotianum dicit: Omnem Christianorum domos, quasi propriam urbem debemus, et consolatores nostri esse pauperum, quam bonorum prosperitatem. Item Isidorus: Clerici tantum convivia privata non tantum publica, sed & saltia colere: alterii D
neque quaerere incendere, neque turpem occupationem horrorum, fraudesque cupiditatum sordidas appetere. Avaritia pecunia, quae eunctorum cordium comitem, fugiant: saecularia officia, negotiaque abjiciant: honorum gradus per ambitionem non sibi sumant: pro beneficiis medicinae Dei munera non accipiant: dolos & conspirationes caveant: odium, aemulationem, obtrectationem, atque invidiam fugiant. Non vagi ceptis, non infami lingua aut petulanti, neque ceteris incedant: sed pudentes ac verecundi in omnibus E
simplicitatem habeant, atque obedientiam, observationem etiam verborum, sicut & operum, penitus excercent: vidua ac virginum visitationes frequentissime fugiant: consortia fratrum sollicitudinem appetant, exhortationes quoque invicem corporis perpetuo contestare studeant. Senioribus quoque debitum praebeant obsequium, neque alio judicare studio se attollant. Postremo in doctrina, in sedificatione, in psalmis, hymnis & canticis, continuo agi insumbant. Talis

ratio

enim debere esse, qui divinis calibus se mancipando student exhibere; videlicet ut dum sacrorum operam dant, doctrinæ gratiam populis administrarent.

XI.

Abbates autem conventuales in cum monachis suis plenarie vivere, sicut ipsi qui in præsenti synodo aderant palam nobis omnibus pronunciarunt: id est, secundum doctrinam sancti regulæ Benedicti, quemadmodum humana permittit fragilitas. Ac deinde decrevimus, sicut sancta regula dicit, ut monachorum, ubi fieri possit, per decanos ordinentur: quia illi perpetui sæpe in electionem incidunt, & in laqueum diaboli.

XII.

Hæc tamen omnino volumus, ut monachi ad secularia placita nullatenus veniant, neque ipse abbas sine consilio episcopi sui. Et cum necessitas exigit, tunc per advocatum & consilium episcopi illuc vadat, neque quam tamen conventionem, aut lites aliquas illi movere præsumant: sed quidquid quærendum vel etiam respondendum sit, per advocatos fiat hæc facias. Abbates & monachi atque ad interrogationem silentium habeant: & cum interrogantur, cum humilitate & reverentia respondant: alias querelas omnino devitent. In omnem claustro permanent, nullisque ex eis foras vadat, nisi per necessitatem ab abbate mittatur in obedientiam. Nec foris manducent, neque bibant, nec potum illorum abbatis, nec ad convivia secularia vadant.

XIII.

Abbatissæ cum sanctimonialibus omnino recte & pulchre vivere cupiamus. Quæ vero professionem sanctæ regulæ Benedicti fecerunt, regulariter vivant. Sin autem, canonice vivant pleniter, & sub diligenti cura custodiam habeant, & in claustris permanent, neque foris exire habeant. Sed & ipse abbatissæ in monasteriis sedeant, nec foras vadant sine licentia & consilio episcopi sui.

XIV.

Monachi autem abbatis domus, vel monachi, nobis placuit, ut a negotiis secularibus omnino abstineant. Multa sunt ergo negotia secularia: de his tamen pauca pertinentes, ad quæ pertinet omnis labor, non solum in mundiciis carnis, sed etiam in omni concupiscentia carnali. Quidquid plus ipsa apponit homo, magis hominem ei, quamvis ipsa accipere, vel etiam dare, per aliquo seculari quolibet pretio aliquem conducere, conventiones litis vel rixis assistere, in placitis secularibus disputare, excepta defensione orphanorum aut viduarum, aut conductiones non procuratores esse sanctorum rerum: neque voluntatem vel facti secularem esse, vel jocum secularem diligere, dicere agere, omnimodam inconvenientem propositio sua exercere, in delicias vivere velle, galeri & chrismatum sequi, pondera ipsa vel mensuras habere, negotiam ipsarum exercere. Nec tamen partum negotium est contradicendum propter necessitatem diversam, quia legimus sanctos apostolos negotiatos esse, & in regula sancti Benedicti principem prædicere, per quorum monachorum negotiam monachis enutrietur. Canet & aves sequi ad venandum, in omnibus quibuslibet se causis superfluum esse. Ecce talia, & his similia antiquitus illatum dicunt, nec non & monachis, omnino contradicunt de quibus dicit apostolus: *Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.*

XV.

Apostolus dicit: *Imitatores mei estote, & observate eos, qui sic ambulant, sicut habetis formam nostram: nam sic observantur qui sunt amantes vitæ Christi, quorum finis interitus, quorum Deus venter est, & gloria in confusione ipsorum, qui terrena sapiunt. Nostra autem conversatio in cœlis est.* Sicut Hieronymus in epistolam ad Galatas ait: *Mendacium autem breve, ipsa cum sit decens vel necessaria esse in aliquibus gratiis, dicens veracique, qui cœlo esse desiderat, & fidem, virtutem, atque indefinitam certam, per quam illa mercetur, nutrantur tantum, ut possint ea quoque quæ bona mendacione digna fuit consequi, magis quærentes spiritalia quam carnalia, ut perseverantia gradu ad finem boni operis pervenire possint.* Augustinus in quinto libro de agone Christiano ita hanc sententiam interpretatur dicit: Imitatores mei estote: sicut & ego Christi. Quæ intelligendum est, eorum ipsum apostolum in temporis triumphasse de potestatibus aeris mundi, sicut de domino dicebat, cum se imitatorem esse profitetur. Imitatores ergo *Dei* nos illum, sicut hortatur, & calligemus corpus nostrum, & in servitutem redigimus, & mundum vincere. Aliquando quidem sua exemplo Christi nos hortatur imitatores fieri dicendo: *Imitatores mei estote, sicut & ego Christi.* Aliquando quidem de se tantum, ad ipsam imitationem Dei extrodit, dicens: *Ipsum crucifixerunt Dei, ipsum sibi crucifixi.* Iste vero dominus ipsum nihil in hac imitatione petit, quam si ita vivat aliquis, ut bonum ejus in cognitione proficit, atque universitatem poveniat, adjuvet, & adhortetur ad vivendum. Ideo cum dicit, imitatis

Rom. 12. 1.

1. Cor. 6.

Phil. 3.

Gal. 6.

1. Cor. 4.

Gal. 2.

Gal. 6.

1. Cor. 1.

1. Cor. 4.

1. Cor

ro Dei esse, continuo de caritate dei. Et
Gregorius. Hi
servit, quia hoc propter eum laboris Deo possunt facere.

XVI.

Saeculum autem relinquere, est, sicut Gregorius dicit, secula voluptatibus contemnere. Hinc Paulus admonet, dicens: *Qui emunt, tanquam non possidentes: & qui utuntur hoc mundo, tanquam non utantur.* Et Gregorius in libro pastorali: Vt videlicet sic vobis suppetant, & sumantur sua vita, quatenus a superna desiderii stadio eadem non resultant.

XVII.

Nos autem qui relinquimus saeculum, id modis omnibus observare volumus, ut omnipotentia habeamus, secundum dominum. Iacta vero, qui apud nos sunt, omnia potestatem judicandi quantitatem nos est, & ad nos usque pervenit.

XVIII.

Dominus dicit in evangelio: *Attendite a falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces.* Hinc Hieronymus in commentario Matthei dicit: De omnibus qui dici intelligi potest, qui aliud habent in scriptura promittere, aliud opere demonstrant. Iterum in alio loco: *Non omnis qui dicit mihi, Domine, Domine, intrabit in regnum coelorum.* Nec hic quidem accommodandus est, qui confessionem integrae fidei, nunquam vivens, & desinens corporalibus operibus deliquerit. Vtraque enim Dei servis necessaria est, et opus servare, & verbo operibus confitebitur. Et Beda in suctum in evangelium Lucae dicit: Ipse enim fuit est, et nihil dignum nomine faciebat. Si verum, inquit, & vere dicam vobis habere justitiam, quae vobis ostendit, etiam falsis comparatione carent. Et apostolus: *Obsecro fratres, admonet malum, adhaerentes bono.*

XIX.

Verum non ministrat in monasteriis canonicorum vel monachorum, nec etiam pocillatus, quam laicorum pessit.

XX.

Deinde dignum et necessarium est, ut in illis per quaeque loca dioecesis, sicut cum episcopo episcopisque dioecesis, perspiciant loca monasteriorum, canonicorum pariter & monachorum similiter quae habeant, si ipsi & congrua loca seu posita, ubi conventum monasterium possit adunari, quod ad utilitatem generet monachorum, sicut in sancta regula dicitur: monasterium autem ita debet constitui, ut omnia necessaria intra monasterium contineantur: et non sit necessitas monachis vel clericis vagandi foras, quia omnino non expedit animabus eorum. Similiter quoque aedificia monasteriorum superadditi mali, & canonici episcopi, per diversa loca providerint, fieri jubent, & compleverint sicut profectum compositi: vel si clericorum fieri habeant, in qui salvari possit animae in eo conversationis sub disciplina canonica vel regulari: ubi autem alius invenitur fieri, hoc commendo episcopo loci ipsum facere eundem: ita ut congruam professionem eorum custodiam habeant canonici, vel monachi, atque nominatim, ne detur ei occasio malefaciendi quod abit.

XXI.

Praecipimus ut unusquisque episcopus per singula monasteria, quamvis quisque abbas canonicos in monasteriis suo habeat: & hoc certamen ambo pariter providant, ut si monachi sint volentes, regulariter vivant: si autem, canonice vivant omnino. XXII.

De clericis vero, sive de acephalis, id est, de his qui sunt sine capite, neque in servitio domini sunt, neque sub episcopo, neque sub abbate. Sed sine canonica vel regulari vita degentes, ut in libro efficiorum secundo, capitulo tertio, de eis dicitur. Hos neque inter laicos secularium officiorum studia, neque inter clericos religiosorum divina, sed salutaria atque observantes solummodo vita complectitur & vagos quaque cum nullum retinent, explendae voluptatis sua licentiam sectantur, quasi animalia bruta, libertate ac desiderio suo fruantur, habentes figuram religionis, non religionis officium, hypocritarum similes, nec equi, nec humanus. Tales omnino, ubicumque inventi fuerint, praecipimus ut episcopi ibi ulla mora cum sua custodia constringant canonica, & sollicitum eos amplectantur vivendos & vagos secundum desiderio voluptatum suarum vivere permittant. Si autem episcopi sua canonica obedire noluerint, excommunicentur usque ad sedem archiepiscopi regionis illius. Si autem nec ille eos corrigere voluerit, eos omnino sub vinculis constringantur, usque ad synodum, ut de eis judicetur, utrum ad judicium domini nostri, aut ad illum magnum judicium adducantur sub custodia.

XXIII.

De clericis vero hoc statuimus, ut hi qui hactenus inventi sunt, sive in canonico, sive in monastico ordine, ordinati sine eorum voluntate, si liberi sint, ut ita permaneant: & deinceps convenient, et nullus tondeatur sine legitima aetate, & spontanea voluntate, vel omnino licentia domini sui.

XXIV.

XXIV.

De clericis alienatis oppressorum hoc placet omnibus modis observare, quod de eis in sacris canonibus constitutum est.

XXV.

De officio predicationis, si forte episcopus non fuerit in domo sua, aut aliquem est, aut alia aliqua causa exigente non valuerit, nequaquam tamen desit diebus dominicis, aut festivitatibus, qui verbum Dei prædicet, quem quidem intelligere vulgus possit.

XXVI.

Vt presbyteris per unamquamque parochiam opportunis temporibus licentia indicatur, & ipsorum ad propria ecclesias redire.

XXVII.

Presbyteris sub sigillo confessionis, & nulli sub pretextu medicinæ, vel malefacta, denuntiare confessionis. Quod si fecerint, honore priventur.

XXVIII.

Presbyteri sine intermissione eucharistiæ propter differentiam sacerdotii degustent.

XXIX.

Vt laici presbyteros non eximant de ecclesiis, neque constituant, sine consilio episcoporum suorum.

XXX.

Vt laici eucharistiam non exigant a presbyteris propter commendationem ecclesiæ cum quinta presbytero.

XXXI.

Vt unusquisque episcopus in sua parochia diligenter presbyteros vel clericos inquirat unde sint, & si aliquem sapientem invenerit, ad suum episcopum reddere faciat.

XXXII.

Litaniæ autem Græco nomine appellantur, quæ Latine dicuntur rogationes. Interiorem autem & eumologesis hoc dicere, quod eumologesis pro suis peccatorum confessione agantur: litaniæ vero indicantur propter rogandum Deum, & impetrandum a Deo misericordiam ejus. Sed nunc jam utrumque vocabulum sibi suam designationem habent.

XXXIII.

Placuit nobis, ut litaniæ majore observanda sicut a nostris Christianis dicebantur, sicut legendo repetimus, & sicut sancti patres nostri instituerunt, non equitando, sed procedendo pedibus indutis, sed discalceatis, cineres & cilicia induti, nisi infirmitas impediat.

XXXIV.

Confessiones in quinta feria ante ad communionem jejunio observentur, id est in mense Martio hebdomada prima & feria IV. & VI. de sabbato sentiant omnes ad ecclesiam, hora nona cum lacrimis ad missam solemnem. Similiter in mense Iunio hebdomada secunda, feria IV. & VI. & sabbato jejunetur usque ad horam nonam, & a carne abstinendum abstineatur. Similiter in mense Septembris hebdomada tertia, & in mense Decembris hebdomada, quæ fuerit prima ante vigiliam natalis domini, sicut est in Romana ecclesia traditum.

XXXV.

Quod si quis inobedientia jejunium superbendo contempserit, & cum eis Christiani noluerit, in Gangrensi concilio præcipitur ut anathematizetur, nisi emendare se studuerit.

XXXVI.

Festos dies in anno celebrare sacerdotes, id est ut diem dominicum paschæ, cum summo honore & sobrietate omnibus, simili modo cum hebdomadibus illum observari decrevimus. Diem ascensionis domini plenius celebrare. Item pentecostes similiter ut in paschæ. In natali apostolorum Petri & Pauli diem unum, nativitatem sancti Iohannis Baptistæ, assumptionem sanctæ Mariæ, dedicationem sancti Michaelis, natalem S. Remigii, S. Martini, S. Andreæ. In natali domini dies quatuor, octavas domini, epiphaniam domini, purificationem sanctæ Mariæ. Et illas festivitates martyrum, vel confessorum observare decrevimus, quorum in unaquaque parochia sancta corpora requiescunt. Similiter etiam dedicationem templi.

XXXVII.

Omnem diem dominicum cum omnimoda venatione diem observari, & ab omni opere abstinere: & nemo audeat in illo venire sit, nec platitam, aut aliquid ad vestem vel ad potum jumentorum.

XXXVIII.

Admonendum atque præcipiendum, ut divinum Deo cultum dari non negligant, quem Deus ipsi dari constituit quem commendatum est, ut quisque Deo debitum famulatum exhibeat, ut sicut Deus per gratiam suam subvenit ei necessaria sua.

XXXIX.

Rem consignatam ad ecclesiam vivo arbitrium habet, nec id de domo ad personam vel alienam, in honore Dei & sanctorum ejus condere quis, sed ad ecclesiam pacem & virtutem in membra ejus obtinere studeat: tamen legitime contestatur, quod in ipsa fecit.

XL.

Præcipimus ut in ecclesiis, aut in domibus suis ecclesiarum, vel aliis, placita secularia minime habeat.

XLI.

Ecclesiæ antiquitus constitutæ nec decimas, nec alia possessionum genera, sine sententiæ tribuantur.

XLII.

Quicumque laicorum ecclesiarum habent, ad illas ecclesias restaurandas, vel ipsas ecclesias construendas, eas sine ad ipsas, & reddant & decimam reddant.

XLIII.

Nullus presbyter, ut sibi videtur, solus missam cantare valet rite. Quomodo enim dicit, Dominus vobiscum, vel, Sursum corda habere, & alia multa his similia, cum alio nemo cum eo sit.

XLIV.

Oblationem quoque & pacem in ecclesia facere, signat admonetur populus Christianus: quia ipse oblatio sibi & suis suspiramentis datum est sacrificium, & in ipsa pace vera unanimitas, & concordia demonstratur.

XLV.

Symbolum, quod est signaculum fidei, & orationem dominicam discere semper admonemus sacerdotes populum Christianum. Volumusque ut disciplinam credendam laicorum qui hæc discere negligunt, sive in jejunio, sive in alia caligatione exercendam. Propterea dignum est, ut filius suus daretur ad filiolum, sive ad monasterium, sive forsan presbyterum, ut fidem catholicam rite discant, & orationem dominicam, ut sine alio adjutorio salvam. Et qui aliter non poterit, vel in sua lingua hoc discat.

XLVI.

Magnam eulam cibetarum, unde omnia vitia pullulant, modis omnibus prædicamus cavere: & qui hoc vitare nolunt, excommunicandos esse decernimus usque ad emendationem compunctionis.

XLVII.

Deinde præcipimus, ut unusquisque computet, vel possit, spiritalis filiolos sacræ catholicæ substituant.

XLVIII.

Cantiones turpes neque luxuriosas circa ecclesiam agere omnino contradicimus, quod & ubique vitandum est.

XLIX.

Omnibus igitur clericis forsitan secum domibus fas habere ubi abscondunt carcerem firmum, & contradictum.

L.

Omnibus igitur episcopis, abbatibus, comitibus, illis omnino præcipimus sacerdotibus, præpositis, advocatis, hæc defensores bonos habere, non malos, non crudeles, non cupidos, non perjuros, & non falsarios amantes, sed Deum timentes, & in omnibus justitiam diligentes. De malefactoribus autem, vel contrariis, atque rebellibus, sive vicinis, dignum esse confitemur, ut vindicentur, & non diutius sine detrimento suo dimittantur.

LI.

Diuceps vero corpora sanctorum de loco ad locum ut ita profanari transferre, sine consilio principis, vel episcoporum, & totius synodi licentia.

LII.

Nullus mortuus intra ecclesiam sepeliatur, nisi episcopi, aut abbates, aut qui presbyteri, vel fideles laici.

LIII.

Ut episcopi incestuosas uxores investigare studeant omnino præcipimus. Et si per vestre voluerunt, de ecclesia expellantur, donec ad pœnitentiam revertantur.

LIV.

Consobrinas quoque, ut in quarta generatione nullus amplius conjugio copulari: ubi autem post interdictum factum inventus fuerit, separetur.

LV.

Nullus igitur propriam filiam vel filiam de fonte baptismatis suscipiat: nec filiolam, nec commaterna dicat extraneam: nec illam copulet, nec illam ad confirmationem duxerit. Ubi autem factum fuerit, separetur.

LVI.

Si quis uxorem viduam duxerit, & postea cum illa fornicatus fuerit, sive duabus sororibus miscuerit, aut cum quas duabus fratribus miscuerit, sive cum patre & filio, tales copulationes anathematizamus & divorgi præcipimus, nec ulterius amplius conjugio copulari, sed sub magna districtione fieri.

Facta est autem hæc synodus in civitate Moguntia, in calendis Aprilis sub Albano [illegible] & imperante domino Carolo imperatore anno [illegible] indictione VI. [illegible] Domino [illegible] regnante, [illegible] quinquies.

NOTÆ SEVERINI BINII.

[illegible]

* Magon-

Anno Christi 1253.

b Magnutiacum. Sed Ribaldus Moguntinus, qui ab illo Synodo Triburiensi in Lotharingia, sub Magnutio, ab illo Galia Sed Coniuratus, ab eo appellatus Moguntinus & Magnutiacensis, ut ante dictum Magnutio, neque Moguntiae, [illegible] Sed Ribaldus quidem a Magnutio Rabbi Eius: Tabulam Annalis ita ad hunc per Triburiam Legatio a Magnutio. Triburiae ab Abbatum Claudius Pontifex Comitatus Angelici principis, Ribaldus [illegible] Magnutio [illegible] Magnutiae [illegible] Christi [illegible] Gallia, [illegible] Longobardi Carolomanno [illegible] Sed Ribaldus [illegible] Magnutiae [illegible] Quibus [illegible] Ribaldus Coniuratus [illegible] Magnutio [illegible] Sed Ribaldus [illegible] Ribaldus [illegible] Magnutio [illegible] Ribaldus [illegible] Ribaldus [illegible] Ribaldus

Anno Christi 891

constituti est, Deo ministrare, & sapiens A servare legem custodire, & alia praeceptorum valeret custodire.

IV.

Vt ea quae semper fere sapientiores est, quam quae secundum a Deo sibi collatam gradum operibus perficere valeret, ordinatim conditi libri sancti epistolae Pauli, qualiter subditorum ministrum est eandem epistolam legere, ut officium sibi commissum implere rectius possit.

V.

Lectorum est evangelium, ut discentium cultiores esse, qualiter Christo, cui jugum fungantur obsequio, condigne valeant B servitutis.

VI.

Mirum ibi disciplina est ratio, ut presbyteri ipsum ante sententiam intelligere, quam ut in illorum solemnia diversorum dignam celebrare diversi.

VII.

Rationem & calculum cursum, veritatem est ratio, ut sacerdotes prius intelligere, qualiter condignum ordinem efficerent Christianum.

VIII.

Lectio fuit sanctorum, ut quisque canonum legem vitamque suam mutare ignoraret, quod omnimodo non expedit, secundum decretum legitur Innocentii.

IX.

Lecta est regula sancti Benedicti, ut ad meritorum reducerentur abbatibus eorum sicutibus, si qui forte adfuerint, qualiter & se & suos secundum eandem regulam custodire valerent atque gubernare.

X.

Lecta sunt sententia libri pastoralis beati Gregorii, ut pastores ecclesiae intelligerent, quomodo ipsi vivere, & qualiter C ab subditis debuerent adunare: quorum, sicut eodem beato Gregorio, aliter adunaverit sunt praelati, atque aliter subditi.

XI.

Diversorum ibi sententiae relatae sunt patrum, ut audierunt in conciliis quae saepe infirmata legitur, tam praelati quam subditi, in Dei laudibus roborati, de his quae audierunt, fructum bonorum operum convenientem reddere.

XII.

Omnibus his adhibita, tractatum est ratio paenitentiae, ut sacerdotes eorum intelligerent, quomodo confessionem recipere, & paenitentiam secundum canonicam infirmantem paenitentibus debuerent indicare.

XIII.

Ventilata est ratio cibo principalem esse, ut unusquisque divinarum librorum sciret, & ab illo divinae auctoritatis scientiae legere custodire, & alia praeceptorum

XIV.

Vt episcopi diligenter operum dominicorum, solidorumque divinae incumbant, id est, canonicis libris, & episcopalis partium, & verbum Dei omnibus praedicent.

XV.

Vt episcopi sermones & homilias sanctorum patrum, prout omnes intelligere possent, secundum propinquorum linguam praedicare studerent.

XVI.

Vt episcopi & presbyteri examinent, qualiter conditorum populorum praedicent, & tempus paenitentiae constituant.

XVII.

Vt episcopi & abbates ante se joca ruspiaticos non permittant, sed pauperes & indigentes secundum rationem habeant, & festis divinis de perfectis, & fratres cibum cum laetitia & laude domini, secundum apostolum: *Fratres mandducate, & bibite, omnia in laudem Dei facite.* 1. Cor. 10.

XVIII.

C Episcopi, & Dominicis, non solum eleemosynarum & vigiliarum eunuchis incumbere, sed cos fideles sententiam dicere docerent, quomodo se gravamen ab eis vitare regula Christi. Moderate eorum cibum & necessitatem potum sumere, ut jejuna apostolorum sobrietate, parati ad servitium domini. Luc. 12.

XIX.

Vt episcopi & judices judicia disponant, quia sunt quadam judicandi modo, quadam Dei judicio referenda. Scripturam est enim: *Nolite ante tempus judicare, quoadusque veniat dominus, qui & illuminabit abscondita tenebrarum, & manifestabit consilia cordium, & tunc laus erit unicuique a Deo.* Et illud: *Quae enim judicio judicaverit, judicabitur de vobis.* Matth. 7.

XX.

Vt presbyteris de ecclesiae titulo adunatorum non licet transgredire.

XXI.

Vt quicumque presbyter per pecuniam gradum & ecclesiam ampliscit, deponatur.

XXII.

Vt a sacerdotibus omnis fascio mandetur fideliter tradatur: cum quibus eorum culla habitaculo concedatur, praeter illam quae in Nicena synodo permanet, id est, monachorum, aut sororum, vel eorum personas, a quibus eorum suspicionis effugiant.

XXIII.

Vt in vita, vel vestitu, vel conversatione abbatum, qui monachos habere certantur, Dei voluntas & domini imperatoris impletur.

XXIV.

XXIV.

Vt præpositi & vicedomini secundum regulam vel canonem constituantur.

XXV.

Vt monachi & canonici pariter conversari habeant, quatenus Deo placeant, ut nullaque rerum malum vitium exhibeat, ne propter aliquam necessitatem occasionem quærere vagandi, & inter ipsos propter hac lacerandi detur diabolo.

XXVI.

Vt monachi & canonici tabernas ad edendum vel bibendum non ingrediantur. Sicut in concilio Laodicenæ & Africano legimus esse inter illos.

XXVII.

Vt in ecclesiis, & monasteriis, non negat nostrum servitium Deo nostro, quam possibilitas sit ministrandi facere.

XXVIII.

Vt capitularia & canonum malum nullatenus fiducia, sicut Carthaginense concilio continetur.

XXIX.

Vt monachi ad placita secularia nullatenus vadant.

XXX.

Vt nemo sacerdotum, vel monachorum, negotia diuina se implicet, quemadmodum scriptum est: *Nemo militans Deo implicat se negotiis secularibus.*

XXXI.

Vt diœcesis privatim se inter pœnitentes, qui publice & qui abscondite pœnitere debent.

XXXII.

Vt capitularia & reliqua minuta exercentur, sicut ipsum habet concilium.

XXXIII.

De monasteriis puellarum considerandum est, & clarissimi imperatoris misericordia implorandum, ut vidua & necessitatem in his partibus constitutæ possint sustentari, & vita illarum & cultus secundum Deum diligenter provisa vocatur.

XXXIV.

Vt vidua non sint in deliciis, sed secundum apostolum sub potestate episcopi vivere sunt decet.

XXXV.

Vt diœceses secundum domini præceptum nulla opera divina quilibet perficiat, nec ad placita conveniat, nec rationes in publico facere præsumat, nisi ut ecclesiastica exercitia.

XXXVI.

Vt quicumque per cupiditatem, & malum ingenium, alienum res filii ecclesiæ, & pro quibus ecclesiæ illa in precaria tradi debent, & in pedimentum dationis bonis disponunt, pars ecclesiæ quod suum est habeat, & illi qui sub eo sperabant contradictione recipiant. Post hæc vero, si qui hoc malum perpetrant sunt secundum modum culpæ parentum agant, & deinceps abortum capiat & procurator recipere non possunt, nisi tantum quod pro sola eleemosyna eis Deo dare voluerunt, vel illum ipsum, quem dederant, in nomine sancto & gloriosa servent, in precarium recipere voluerint.

XXXVII.

Vt si quilibet hominum res ecclesiæ per mendacia, vel malo ingenio, in precariam sibi arripiunt & habere volunt, & post subito precariam, malum mendacia adunare student rebus ecclesiæ delata fuerunt, ipsa ecclesia recipiat, quæ ei mendaciter abstracta fuerunt, plenitudine absque ullam contradictionem mendacio recipiat. Ille vero, qui res suas per eadem mendacia propter cupiditatem ipsam precaria eidem ecclesiæ tradidit, simili modo in suam recipiat dominationem.

XXXVIII.

Vt decimæ plenarie detur.

XXXIX.

Vt nullus homo mentiri pro placito regnante, nec accipere præsumat.

XL.

Vt pro domino imperatore, simque nobilissima prole, orationes & oblationes fiant in quæ hodierna pro ipso. Deo omnipotenti obtulit fuit, angustiatus, ut eos fait tempore hanc in præsenti sæculo cum omni felicitate custodiat, & in futuro cum sanctis angelis suis participationem gaudii Dei efficiat.

XLI.

Vt domnus imperator secundum dominum bonæ memoriæ domini Pippini misericordiam faciat, ut fidelis, qui in lege habemus, per quadragesimam dominicam deserviant, quorum propter eos multa pereunt, multaque falsa testimonia reparantur.

XLII.

Vt in illa festivitatis firmitate illuxit, ne quilibet in illam pergentibus servitium ullatenus prohibere audeat mandatum, neque alia quibus nec ullatenus inventus.

XLIII.

Vt ejus magnificum, cuncta imperio ejus fuit & fuerunt temporibus firmitur capitulum, sive ab anno CCC. a quo illum antea habere possunt, sive etiam ab illo, a quo felicissimum regnum ejus sanctum ordinatum, qualiter omnes liber & magis in sua misericordia omnium habere potuissent, quantum pro tribus mutatis per-

Anno Christi 813

ria, metuque discessionis cessetur in populo.

XLIV.

Vt de facilis rebus ejus Ecclesiæ modo quæ firmam statutam capitulam, quibusve & hoc quod ille Romana Ecclesia Ecclesiarum habeatur & sedes apostolica, quæ tamen in sua pastoralis misericordia, si qua necessaria sibi magnatum ne propter eorum falsa testimonia inique patiatur, ne damna, ut opus est, sustineatur.

Nota Severini Binii.

1 Omnibus. De omnibus, omnium & omnibus hujus concilii Romani [illegible] [illegible] Ecclesiæ [illegible] Ecclesiæ. [illegible] Ecclesiæ. [illegible] Ecclesiæ.

[illegible] A

V.

Episcopus non oportet nimium prandia intrabere convivia, sed parca & moderata convivium sit cibo, ne videtur dormire, dum sententia divina [illegible] Et quando est convivatus, potius surga, sedens mensam non recitetur, quam omnia a fabulatoribus relinquantur verba.

VI.

Peregrini & pauperes convivae sint episcoporum, eum quibus non tantum corporali, sed & spirituali reficiantur alimento.

VII.

Abstineant, quorumque ad aures B & ad cordium pervenerit diecebus, [illegible] de vigor animi concitari posse credantur, (quod de aliquibus generibus medicorum, aliisque venerabilibus rebus scimus posse) Dei sacerdotes abstinere debent; quia per aures, oculosque diecebus, vanarum cordis ad animum ingredi solet. Histriones quoque nugas, & obscenorum insolentias jocorum, & ipsi aspernantur, cetersique sacerdotibus effugienda prædicare debent.

VIII.

Sacerdotibus non expedit, secularibus & turpibus quibuslibet interesse jocis, [illegible] quoque feranus et aliarum rerum sedentes.

IX.

Presbyteri quoque & diaconi in omnibus honorum exhibitionibus sui episcopi vestigia sedentes, & in honorum morum prudentia, quæ episcopo sunt observanda, eadem & illis observanda esse cognoscant.

X.

Episcopi quidem mansionem certam & sufficientem sibi pauperes habeant, & res ecclesiasticas ecclesiæ habent cauta circumspectione dispensent, quasi Dei mancipes, non quasi regni heredes sibi vindicent, non ut propria, sed ut sibi ad dispensandum commissa.

XI.

Licitum sit episcopis presbyteris & diaconis de thesauris ecclesiæ, fratribus & pauperibus ejus ecclesiæ, secundum canonicam institutionem, prout quod indigentiæ, erogare.

XII.

Presbyterum ordinari non debere ante legitimum tempus, hoc est ante XXX. [illegible] sed priusquam ad consecrationem presbyteratus accedat, moneat in episcopio discendi gratia officium [illegible] tandem, donec pedes & mores & alia ejus [illegible] & cum, si dignus fue-

[illegible] C

fuerit, ipsius impositi sibi a Deo sibi liquido notuerit, [illegible] quantum sibi [illegible] quæ [illegible] & intelligentiæ, [illegible] perpetua pietatis, & [illegible], quod hic vitæ [illegible] tendit, [illegible] quæ ad [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

sunt, ad sacerdotium promoveantur.

XIII.

Ut unusquisque episcoporum parochias suas diligenter perscrutantur, ut aliquis presbyter ab alterius parochia in suam commigrans, officium sibi suam praesumat usurpare commendatitia, sive ordo sedis in loco adhuc esse repertus est.

XIV.

De iuvenis minori ad maiorem migrare velli presbyteri licentia, si sed iuvenis maiorem, ad quem ordinatus est. Quod si iuvenis fuerit contra statuta id facere, eadem servatur sententia, quae episcopus, si de minore ad maiorem transire gravetur, fecerit.

XV.

Quicumque presbyter per pecunias ecclesiam fuerit adeptus quolibet capello, amovendo deponatur, quoniam & ille contra ecclesiastica regula disciplinam agere dignoscitur, qui contra presbyterum legitime ad ecclesiam ordinatum per pecunias ingesserit, eumque ibi tenere voluerit. Quod vitandum ab illius fuerit studio omnes dandum est. Interque introducendum videtur electio, sive laicis, ut qui eadem praesumpsit praesumat de ecclesiae insolentia & consensu episcopi sui.

XVI.

Videntur quae fragili diluuntur ecclesiae, per consilia episcoporum a presbyteris ad ipsam ecclesiam & pauperum sumptus diligenter dispensentur.

XVII.

Visum est unanimitati nostrae, ut quilibet episcopus habeat breviatum continens necessaria admonitionis, quibus subjectos credentes, id est de fide catholica, poenitentiae possint, de perpetua retributione bonorum, & aeterna damnatione malorum: de resurrectione quoque futura, & eterno judicio, & quibus operibus possit pervenire beata vita, quibusve excludi. Et ut eadem homilia quotiens operae insinuetur studeat in vulgum Romanam linguam, aut Theotiscam, quo facilius cuncti possint intelligere quae dicuntur.

XVIII.

Episcoporum sit magna solicitudo, presbyteris suis studere baptisteri sacramentum, & quid in eodem sacramentum credendum sit. Renuntiare enim diabolo, & omnibus operibus ejus, & omnibus pompis ejus. Opera ejus intelligantur & sunt homicidia, fornicationes, adulteria, ebrietates, & omnia alia his similia: quae omnino diabolico instinctu pium cognitione mentis concipiantur, quam opere perpetrantur. Pompa vero eadem sunt superba, insania, clamor, vana gloria, fabulae, & alia quamplurima, quae enumerari videntur.

XIX.

Presbyteri vero admonendi sunt, ut non sint ebriosum scelerum perpetrantes, neque communicantes, praeter ab aliis quibusdam pulsatis adhuc corpus dominicum indicere non tribuant. Qui si forte majoribus peccatis fuerunt involuti, magis sibi dimittantur quam remedium comparant, juxta sententiam apostoli dicentis: *Qui semper manducaverit panem, vel biberit calicem domini indigne, reus erit corporis & sanguinis domini. Probet autem seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat.*

XX.

Item presbyteris injungendum est, ut secum chrismatis consecrare diversae, cum quibus uti possit. Nam certissimus eodem sit sanctae crucis aut potestas, neque quam alio ecclesiae deprehendere dispensare multis potest.

XXI.

Secundum presbyteris similiter fundatum, ac tabernas ingredientes commodendi habendae causa. Quod si, post hanc statutum, facere praesumpserint, canonica decernatur sententia ferienda.

XXII.

Episcopis & presbyteris diligenter inquirendum est, quatenus homines suas familias doctas cognoscant hoc tempore ad filiandi adscribant, ut justa eadem peccati pronuntiatur abstinentia indicatur, quoniam varie ab aliquibus facerdotibus & indiscrete hoc judicia proferuntur. Idcirco necessarium videbatur rotas, cum omnes episcopi ad sacrum palatium congregati fuerunt, ab eis edoceri, cujus antiquorum sint patrum sententiis potissimum sit sequendum.

XXIII.

Canonici & clerici cuncti, qui in episcopio conversantur, considerandum ut in claustris habitantes simul omnes in uno dormitorio dormiant, simulque in uno refectorio refecto, quo facilius possint ad horas canonicas celebrandas occurrere, ac de vita & conversatione sua admoneri & doceri: victum & vestimentum juxta facultatem episcopi accipiant, ne pauperiem occasione cuncta per diversa negotia, ac varias se implicare inpetus cogantur: dumtaxat ecclesiastico officio incipiant indisciplinate vivere, & propria desiderare voluptatibus.

XXIV.

Similiter modo & abbates monachicorum

in quibus canonica vita antiquitus fuit, vel nunc videntur esse, habitare simpositis, diuersis canonicis, in habitaculis & domunculis, in quibus simul dormant, itaque seductuntur, horas canonicas cuiusdam, & vestimenta prout quod poterit abbas habeant, quatenus ad Dei seruitium possint constringi; itaque abbatem sibi subditis omne studendo docere & praeuidere, itaque demonstrent, quae recte gerendo ad mercedem vitam perpetuam valeant.

XXV.

Monasteria monachorum, in quibus ellis regula S. Benedicti pari conseruabatur, sed nunc fere quotidiana negligentia subeptione monachorum abbatum custodiatur; vel certe penitus abolita negligitur, bonum videtur ut ad pristinam conuertantur statum: & abbates eorundem in eadem habere & vita, qui ipsa regula praecipit eos incedere, viuere studeant; quoniam aliqui sunt monachi, qui praedicti patris regulam non abbatibus praeuiam habeant; quippe cum ipsi debuerint magis canonice, quam monachice, inter eos conuersari videntur.

XXVI.

Porro in monasteriis puellarum aliquid inuenti possunt, quae ex abbatissarum negligentia, quam oportuit, viuere dicuntur, & ob hoc carnis vita & conuersatione eadem diffamantur. Sed & ipsam adhuc salubrem sententiam tenere velle condecernimus. Vitae eorum ac vestimentorum, atque necessitatis necessaria, quae prius ab abbatissis praeparari debuerant, contradita illis eadem conquirere faciatis.

XXVII.

Vt monachi vel canonici neque quam velamen, atque dum probentur diuersis tempo, & horis ab eorum sit conuersatione ne forte de eiidendis possit ab quibusque quae [illegible] fiat, [illegible] fiat.

XXVIII.

Virginibus quoque sacrum velamen accipiendum dicunt patres [illegible] nisi forte aliqua cogente necessitate, pro qua [illegible] ad hoc [illegible], ut in coenobio, & [illegible], [illegible] potest.

XXIX.

Presbyteri, diaconibus, caeterisque clericis, infra claustra monasteriorum pacientibus non se conuertant habitare. Neque enim [illegible] monasteria, nisi tempore quo missarum solemnia celebranda sunt, vel alia quaeque ecclesiastica officia peragenda; quibus peractis, illuc

egredientur, ne ibi potest aliquid reprehensibile fieri. Similiter & alia hominum loca, eadem monasteria sepissime frequentantes temporibus, conuersationem praecludant.

XXX.

Abbatissae absque sui episcopi licentia fore egredi non habeant potestatem, nisi cum ad palatium imperatoris ire iussum praecepit, vel certe sed tantum in sua permaneant monasteria, illique & seipsas custodiant, illique monachis seruiant, quatenus poterunt, [illegible], decentes.

XXXI.

Vt monasteriis canonicorum, monachorum, seu puellarum, major hominum [illegible] non admittatur, quam fieri [illegible] monasteri possit, [illegible].

XXXII.

Omnibus fidelibus & maxime Christianis, studendum esse se pacem, [illegible] & concordiam habere, odium vero & discordiam longe a se propellere: neque pauperem & caducum quemque, quis invidia diuinae agnoscere felicitatis fructus [illegible] sed potius bona quae illi opus, [illegible] & prouisum [illegible] cupere.

XXXIII.

Constituit, in diebus, reliquoque populis [illegible], ut sicut fere episcopi constituerunt & obedientes propter Dei timorem, sicque gradus honorem, & semper ab eis [illegible] quantum [illegible], [illegible] quae [illegible] non spernant monasteria, sed [illegible] [illegible]. Seniores vero & episcopi praedicta perfidiae [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] agant, & sic sibi monasteria [illegible] sublevare [illegible].

XXXIV.

Sacerdotes adhuc [illegible] sint comites [illegible] & judices, ne vilis & indignae personae contra sacerdotem ad testimonium accedant, quae non [illegible], qui [illegible] pro [illegible] [illegible] in [illegible] [illegible] dari [illegible], aut pro quibus parvo pretio, adpetitum [illegible] possint, [illegible] [illegible] [illegible]. Quomodo [illegible] [illegible] [illegible]

Concilium Turonense III.

tantisque omni tempore suam fuisse, & sit permanere inopes, dum ut negotiis studeat: quoniam inopem esse, & Deo addere, eos qui divitias affluant, nimirique opibus abundant, non ad miserandos & indigentes.

XXXVII.

Sciendum est, quod exceptis diebus dominicis, & illis solemnitatibus, quibus & universalis ecclesia, ob recordationem dominicæ resurrectionis fideles laudabunt, fratres in ipsis genibus supplicet Dei clementiam nobis postulantes, nostrorumque criminum indulgentiam deposcendam est: cujus rei in evangelio ipse dominus nobis dedit exemplum. Sed & Stephanum martyrem, & apostolorum Paulum eadem sancta liber Actuum apostolorum testatur. Ex quibus intelligi datur, oportere Christianos humiliter ad terram prostrati, ne forte illi dicantur: *Quid ignoti, nescit nos?*

XXXVIII.

Sacerdotes debent fideles admonere, et quando ad ecclesiam convenerunt, sive scripturas ac nunquam eam negligentiam ex qua eorum quæ dicuntur, cuncta mutantur, non aliquam minus interdum præsente confabulationem. Sed & tempore quo sacrum solemnia celebrantur, non solum ab otiosis & inutilibus verbis, verum etiam & a pernicioso negotiorum sandum abstinendum est.

XXXIX.

Placuit quidem secularia in ecclesia, vel in atrio ecclesiarum, a cœmiteriis, vicariisque abjurandum multis in locis habita ne alia hunc interdicendam esse, cum autoritate dominica, qui expulit de templo negotiantes, affirmat debere domum Dei domum esse orationis.

XL.

Itemque interdicimus ne mercatus & placita aliquam hanc die dominica, qua oportet omnes Christianos a servili opere in laude Dei & gratiarum actione usque ad vesperam pertinere.

XLI.

Excetera, furtum, homicidia multi apud nos, hoc quod dolor referimus: sed aliqui ex illis facinoribus notati admonitionibus autem accommodant, volentes in pristina perdurare criminibus quos oportet per secularem potestatem disciplinam, a tam pravo conversatione coercere, qui per sententiam sacerdotum ecclesiæ minimum revocant. Quorum aliquis jam excommunicatus erant. Sed illi hoc parvipendunt in illorum perdurantes criminibus. Quomodo ergo vestra decretum manifestando, quid de talibus denuo agendum sit.

XLII.

Admonemus fideles populos, ut convenire, magnos enim, incantationesque, quæ habent infirmitatibus hominum nihil posse remedia conferre: non animalibus languentibus, aliquid conferre, vel ulla incantationis quæ quam modo non ignorare debent, vel herbarum conjunctionem mortalibus adhibere prodesse: sed hæc ipsa sagacos & infidelium antiqui hostis, quibus illi perfidiæ gaudia hominum decepterunt.

XLIII.

Omnes homines admonemus, ne per singula verba, quæ ad confirmationem fidei affectum, nomen domini in vanum affirmant, quod ipse dominus interdicit fiercendum, ubi ait: *Non assumes nomen Dei tui in vanum.* In vanum etenim nomen Dei affirmat, quando aliquis ad singula verba, quibus vult et sibi ab alio credatur, Deum contestatur, cum quo sibi ita esse adjuvet, sicut ea vera sint quæ loquitur. Nam & ipse dominus in evangelio hoc modo prohibens omne genus juramenti, *Nolite, inquit, omnino jurare, neque per cœlum, neque per terram, neque per caput tuum, &c.*

LXIV.

Propter diversas occasiones res pauperum multa in locis videbantur esse, eorum scilicet decimas, qui liberi esse noluerunt, & sub potestate potentiorum fuit constitutum, quorum in negotiis & causis ecclesiæ publicis principes ad illis gentes investigant: jubemus, ut potestates quamplurimi directis occasionibus ad alterum pauperum jure redigi.

XLV.

Quod mensura & pondera justa ubique habenda sunt, ipse est Salomon, qui dicit: quod *Mensura dolosa abominatio est apud Deum, & pondus æquum voluntas ejus.* Et dominus in evangelio: *In qua mensura, inquit, mensi fueritis, remietur vobis.* Quod licet de mensura indulgentia intelligi possit, tamen non absurde de mensura illa accipi valet.

XLVI.

Nam ad decimas, quas quis res ecclesiastica tenent, solent redhibere ecclesiæ ordinari sunt ad hæreditas & liberandas clarissimas, multis in locis abstractas esse videmus. Quod sæpe jam nostra vestra in publicis indicavimus planitis. Sed ita hæc illorum sunt partes, ut nullam ecclesiæ sunt perfectas. Similiter & de redhibitione tributorum nobis necessitas interdum indicamus, quia pontifices dicere monstraverunt, sed & ipsa ecclesiæ propter illorum incuriam, valde contrariat.

XLVII.

XLVII.

Injuria quando generaliter pro aliqua necessitate adiuncta, dilegentes ab conviviis redendis fuit & observanda. Nec se aliquis improbitatem quia patiatur corrumpi, ut de communi convivio frequentare, efficitur jejunii, quem cum cetera abstinendo conficere debuit, ingluvie veterum vitiis nuptiis amittit.

XLVIII.

Christianum & impudicum fideles fideli non debere dominari in corrigendo vitio vel, qui fide credentibus ita principium, [illegible], ut pressuram cordis vestri [illegible] & [illegible], quae vitiando apud homines malitiosi mentem vitiperantur. Sed quoniam de illo generali [illegible], fideliter publicae corrigendi. Generaliter enim de illo quique nocentes corporum morbi, ut pigrici [illegible]. Ad illatum quoque [illegible] evitandam quantum accedit obviare, non facile deprehendi potest, quippe cum pene omnes malitiam, quae ab hominibus rapitur perpetrantur, causa dit & origo obviare.

XLIX.

Adulteriis hoc domini fideliorum, et civis fuit per Christi conditore agnoscere; nec eos quibus aliquo occasione condemnare, nec vi repugnare, nec illorum fidelitatem vivere [illegible] ipsa debita, quae a fideliis redendis fuit, [illegible] conditione exigunt.

L.

Ve hinc fraternam, adulterium hominum in anno commemoratione [illegible] quae [illegible] quibuslibet [illegible] [illegible].

LI.

Diligenter [illegible] de inquirere potuerunt [illegible] principi nolli [illegible] adulterium, de illis homines [illegible] redendi esse dicuntur. Ubique esset, qui nolli [illegible] voluisse dicere, se a quolibet [illegible] illi [illegible] rebus, quam pater eius, aut mater, aut frater vel aliquo propinquorum ad ecclesiam Dei [illegible] fide, & in eos nomen [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Sed in rodere [illegible] nemo [illegible] [illegible], quid de hoc [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Dominicæ 813.

XXIX. Et publice penitentia non imponatur, nisi ab episcopis.

XXX. Et ut libelli penitentiales non habeantur.

XXXI. Quod consilium [illegible] non habeat.

XXXII. Et ut monachus in [illegible] [illegible] [illegible].

XXXIII. Quod in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XXXIV. Et ut [illegible] [illegible] [illegible].

XXXV. Et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XXXVI. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XXXVII. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XXXVIII. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XXXIX. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XL. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XLI. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XLII. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XLIII. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XLIV. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XLV. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XLVI. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XLVII. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XLVIII. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XLIX. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

L. De observatione [illegible].

LI. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LII. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LIII. De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LIV. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LV. Ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LVI. A [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LVII. Ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LVIII. Ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LIX. Quod monachus [illegible] [illegible] [illegible].

LX. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LXI. Et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LXII. Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LXIII. Nullus laicus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LXIV. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LXV. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

LXVI. Et ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

PRÆFATIO.

A [illegible] [illegible] [illegible]

fortitudinis, prudentiæ, justitiæ, & temperantiæ præcepit, fidelis confirmant, in quibus & linteat fortitudinis disciplinæ, & fortes scripturæ documenta delitescunt, & tales ipsi tradiderunt, qualem merito dicitur a domino: *Ecce dilectus meus*, & qui conversum pleribus esse valeant, & quorum doctrina non solum divinis haereseibus, verum etiam antichristi mentis, & qui antichristi existunt, et merito de illis in laude ecclesiæ dicitur: *Mihi autem perfecerunt inimici nostri fortissimi.*

IV.

Opponunt denique, in terrestrium atque religiosum & in vestis, & in opere, & in habitu, & in formam demonstrent: in bene agentes & laetitia & vitio denudent; male agentibus non ipsi sine vitia corrigitur, quia jactabit quod in tabernaculis Dei bonum & locutum est pro ecclesia fuisse memorantur; & dicentes in evangelio, & affectum scripturæ, & simplicitatem colunt, habentium percutiunt.

V.

Vt juxta apostoli vocem sacerdotes in repentinis diligentiam, & manifestorum & in quaque temporis loco deserviant, non ideo quod in scriptura: *Ministrantes ante templum & altaribus sacrificiis, et planetis ipsi probantur.* Et ab omnibus horis & idiotis non solum ipsi abstinent, verum etiam plebes ab fidelibus abstinere adhortantur.

VI.

Imperatur quibusdam fratribus, ea quod avaritiæ cupidi hominibus persuasum, et abscondentes facinoris ita suas ecclesiæ conferant; quod penitus abominatum omnino indicandum est. Avaritiam quippe fideles imperent sacerdotes, non intra ecclesiam, debent opportunis fideles adhuc suas divitias non intercogendi, neque circumscribendi. Oblatio namque spontanea esse debet, juxta illud quod ait scriptura: *Ex voluntate sacrificabo tibi.* & iterum: *Omnes populus meus dedicavit dicente domino.* Ecclesia vero sancta non solum fideles spectare non debet: quia potest inopibus opem ferre, et debiles, pauperes, viduas, orphanos, & ceteri necessitatem patientes, a fidelis ecclesia, ut puta pia mente & certam gubernance, fidelibus accipiant; quamvis nullus, quibus episcopi, omnia propria, sed in communitate omnibus fidelibus, possit fare peccatum, quia omnes pauperum, illi pendia fratrum in communi sunt necessaria.

VII.

Confitetur fare licet idcirco fratres, ut episcopi, & in aliquibus, quibus in fratribus accidentibus, fidelium exitium, & carpe locum habuerit, quodlibet hominum illudere circum ecclesiæ tendere, & in eorum tali persuasione non solum noceperunt, sed potius subjecerunt, pœnitentiæ canonica, sive regulari, ut prius tempestatis fratres subjacerent. Nivero, qui vanis persuasionibus illusi, vel quibuslibet machinationibus persuasi, mentis inopes illusi, eorum fratrum domum ille ordinari, omnia depositarit, in eo quod imperitus perseverare opinantur. Res namque, quas ab illedis & negligentibus dare, ab avaris & cupidis non solum accipit, sed rapit noscuntur, haeredibus reddimur, qui domum pertinent, & ecclesiæ incertum, et haeredum esse noscuntur. Si vero seductoribus episcopis aut abbatibus mentis nostrum, qualiter videlicet in clero, hoc facere convincerint, episcopi & abbates defuncti, illi vero rapiantur & avaritia indicentur. Hoc vero, quod quisque Deo jubente rationabiliter de rebus suis offerit, fratres ecclesiæ venire debet.

VIII.

Oportet etiam, ut si quando sacerdotes fragrat, vel quotidiani redditus ovis, congregatis & pronitiis, non ideo hoc facient, ut eleemosynas & obsequiorum congregent, sed ut pauperibus temporis necessitatis subveniant.

IX.

Ab omnibus pulverum aurumque electorum sacerdotes abstinere debent, de carnem, accipitres, falconum, vel ceterarum hujusmodi rerum carnem percipere, & fallitatem, sive lenonum, & rapinam seu obscenarum jocorum, lascivitatem, non solum ipsi respuant, verum etiam fidelibus respuenda praecipiant.

X.

Vt fideliorum sacerdotes monent, & hoc habendum fidelibus praedicent: quia non potest libere sobrietatem praedicare, qui semetipsum ad alienationem mentis ingerit. Hoc & de cunctis fidelibus, & de omnibus pellibus ad gulam margam periculosum servandum est.

XI.

Vt episcopi ad forum, neque ubi publice negotia judicium exercentur, non pergat, nisi causa suffragantur, vel forte, ut non pauperibus opprestis succurat, aut viduis & orphanis rationem conferat, aut de verbo Dei subditos admonitus, et verum domini praecepta ipsis judicent judicia. Hoc & de abbatibus, & de presbyteris, & diaconibus, & omnibus monachis observandum est. Si vero contra quis clerorum fare propria consequenda vel, cum licentia episcopi & advocati pergit, & sua causa cum pulsu suffragatur.

Anno Christi 1279.

XII.

Vt neque presbyteri, neque diaconi, neque monachi villicentur.

XIII.

Illud est iterata de quibusdam fratribus, quod ecce quos ordinari fieri parare cogant, quod digni sint, & contra canonem non pro subditis, & obedientes sint episcopo qui eos ordinat, & ecclesiæ in qua ordinantur. quod iterationem, quia periculosum est, eos ab eis inhibendam statuimus.

XIV.

Caveatur sane ut, ne cum episcopi parochias suas peragrant, quandam non solum erga subditos, sed erga socios tyrannidem exercent: nec (quod abhinc) cum cantare, sed quadam judiciaria invectione stipendia sibi exigant. Observandum enim modis omnibus est, ut si quando ea peragunt parochiæ necessitas incumbit, in confirmandis hominibus, in inquirendis rebus emendationem dignis, in predicatione verbi Dei, in lucra animarum potius, quam in deprædandis & spoliandis hominibus, & scandalizandis fratribus, operam dent. Et si quando ea ad peragendum ministerium fuerit a fratribus, aut a subditis aliquid accipiendum est, hoc summopere observare debent, ne quem scandalizent aut gravent. Tanta ergo in hac re discretio tenenda est, ut & verbi Dei predicatores semper, ubi propria desunt, a fratribus accipiant, & iidem fratres illis pondera non gravent: exemplo apostoli Pauli, qui ne quem gravaret, arte & manibus victum quærebat.

XV.

Dictum est etiam, quod in plerisque locis archidiaconi super presbyteros parochiarum quandam exercent dominationem, & ab eis certas exigunt, quod magis ad spiritualem, quam ad temporalem ordinem pertinet. Siquidem episcopi, juxta Petri apostoli sententiam, non debent esse dominantes in clero, sed forma facti gregis ex animo, multo minus id hoc facere debent, sed contenti sint regulariibus disciplinis, & strictiore propriam ministrant, & quod eis ab episcopo injungitur, hoc per parochias suas exercere studeant, nihil per expeditiones & arbitrium prefumentes.

XVI.

Quidam fratres docuerunt, contractus quasi ad ecclesiæ, ut pro baptismo quando ad ecclesiam accedunt, sive pro sepulturis ecclesiæ conciliandis, tantos vel quantos denarios presbyteris dederunt. Vnde omnino sancimus, ut sicut pro dedicanda basilica, & dandis ordinibus, nihil accipiendum est, ita etiam pro baptismo, sive sepulturis emendis, nihil presbyteris christiani accipiant. Episcopi namque sicut alias ecclesiæ baptismum emunt, & hæreditas singulis in ecclesiis sacerdotum provideant.

XVII.

Inventum est, quod in quibusdam locis presbyteri diaconos, vel quasi diaconos ab episcopis ordinatos atque singulis dantur: quod penitus abolendum esse decernimus.

XVIII.

Dictum est nobis, quod in quibusdam locis episcopi & canonici ab ecclesiis, & ab his qui doctrinam dant, evangelia scripturæ, & apostolorum pro quibusdam negligentia, & inter se pecuniam dividunt. quod penitus abolendum decernimus, ne forte avaritiæ locus detur. Et constituimus, si in ecclesiis pauci canonici sententiam pecuniam ordinantur: qui vero decimas post ecclesias adquisitas dare negligunt, excommunicentur, quatenus eos constringi rationis propter periculum perjuri.

XIX.

Quidam fratres qui dicunt fratres, quod esset quidem episcopi & abbatum, qui decimas non dederunt dari ecclesiis, ubi illi colunt, nullus audant. Propterea decernimus fieri de cetero, ut episcopi & abbates de agris & vineis, quæ ad suam vel fratrum stipendium habent, decimas ad ecclesias debent facere: fratres vero illi dent decimas suas, ubi infantes eorum baptizantur, & ubi per eorum animas eleemosynas faciunt.

XX.

Si inter omnes fideles pax & concordia habenda est, dicente apostolo: *Sequimini pacem cum omnibus, sanctimoniam, sine qua nemo videbit Deum*, multo magis inter episcopos & canonicos esse debet, qui post imperialis apicis dignitatem populum Dei regunt. Ita enim inter se concordare debent, ut de cetero sint, ad Dei servitium peragendum, & ministerium suum exponendum, non solum non recusent, quæ potest administrari sua.

XXI.

Contribus vero ac pulchrum hoc sanctorum observandum est, ut inter judicent, & ut quasi in judicio assurgant, sed personas accipiant, dicente domino: *Non accipietis personam in judicio, sicut parvum audietis, sicut majorem, & non timebitis personam*. Sed sicut fratres, quos vicinos & concanonicos vocant, pulsa habent debent: ne forte rerum avaritia, aut specialiter propinquitatis gravetur, & sanctæ

Hostilibus

A

B

C

D

E

fiscalibus in pauperiem redigatur. A Tolerari quoque probatur, & pauci de plurimis esse debent tales, de quorum fide non dubitetur. Multum autem proverum utilium copidatur & salutare reipublicæ videtur.

XXII.

De abbatibus vero & monachis, ideo hæc statuenda sentimus, quia pene omnia monasteria regularia in hac regione constituta, secundum regulam sancti Benedicti se vivere fateantur: quæ bene Benedicti documenta per omnia dicunt, B servare, quibus ea servanda sit. Inquirantur ergo diligenter, ubi secundum ipsorum sententiam vivitur, & ubi ab illo cœpit, ut pauca ejusdem sancti vel institutorum vivere cernunt, qui se in ea viventes cum attestatione professi sunt.

XXIII.

Demoveantur enim secundum institutionem, presbyteratus, diaconatus, & cæterorum graduum infamatorum ordinationes factæ temporibus fieri debere.

XXIV.

De episcopis vero, presbyteris, & diaconibus, & monachis interfectis, quærendum a domino imperatore est, cui illius homicidii pœnam exolvendam sit.

XXV.

Pœnitentiam agere juxta antiquas canonum constitutiones in principio loris ab ab ecclesia, & usque reconciliandi, antiqui moris ordo servatur vera domino imperatore imperente adjunctum, quatenus si quis publice peccat, publice multetur pœnitentia, & secundum ordinem canonum pro merito suo excommunicetur & reconciliatur.

XXVI.

Placuit ad hoc esse, quod inter heredes ecclesiæ in rebus propriis constituta dividantur, & tanta per eandem divisionem firmitas eriatur, ut unus alterius quærat partes suas, & singula partes singulos habeant presbyteros: quod sine discordia & dissensione multo modo geri potest. Vide nobis visum est, quod insaccendi ecclesiæ inter heredes dividi non debent, & si in concordia non venerint, & familiam inter eos fuerunt, per quam sacerdos suo officio canonice fungi non possit, participatur ab episcopis, ut ubi modo de unitione solemnia celebrentur, donec illud concordiam reducant, & pari voto atque consilio ecclesia illa sacerdotem canonice habeat, qui libere sui hæres ministerium peragere possit.

XXVII.

Dictum nobis est, quod quidam de plebe lex & ser ab episcopis, ignorantibus eisdem episcopis, confirmentur. Vide nobis visum est, eandem confirmationem, sicut nec baptismum, iterari minime debere.

XXVIII.

Interrogavimus non quidam de afflictione propriæ pœnitentiæ, & in quibus gradibus ministerium peragendum sint. Quibus ad canones certe perceptum, & quod in eis continetur, hoc ab eis in ordine, sicut & in cœnitis, observari debere.

XXIX.

Sane quæ in propriis eos, hæc minimum in eorum parentela de legitimatione regula colenda est. Quia ergo constat eos duos esse in carne una, consentit illi utrumque parentela esse credenda est, dicit scriptum est: *Erunt duo in carne una.* Gen. 1. cap. 2.

XXX.

Dictum nobis est, quod quidam legitima servorum matrimonia populares quidem præsumpserunt dirimere, non intendentes illud evangelium: *quod Deus conjunxit, homo non separet.* Vide nobis visum est, ut conjugia servorum non dirimantur, etiamsi diversos dominos habeant: sed in suo conjugio permanentes dominis suis serviant. Et hoc in illis observandum est, ubi legalis consensus fuit, & per voluntatem dominorum. Matth. 19.

XXXI.

Dictum enim nobis est, quosdam fideles dedidisse, quosdam vero fideles fideliter, ut a viris suis separentur, propositum coram episcopis ad confirmandum transire. Vide non dignum dictum, ut si quis mulier filium suum dedidit, aut fraude aliqua, coram episcopo venerit ad confirmandum, propter fallaciam suam, aut propter fraudem, quamdiu vivit, ab eo pœnitentiam, a viro tamen suo non separatur.

XXXII.

Sed & hoc commotione indigere perspicimus, quod quidam dum confessi sunt peccata sua facinoribus, non plura id facinant. Quia ergo constat hominem ex duobus esse videlicet & corpore, & interiorem animam, interiorem carnis fragilitate peccatur, fortiori redigatur debet inquisitio peccata, ut de utrique plaga se confitentes fideles ut & ea commemorent quæ per corpus gesta sunt, & ea quibus in sola cogitatione delinquunt. Instruendus est itaque peccatorum taxatus consilio, ut de utra principalium vitiis, sine quibus

Anno Christi 811. Indict. 2. cap. 1.

Gen. 1. cap. 2.

Matth. 19.

Deut. 24. cap. 1.

Exod. 2. cap. 19. Deut. 17. cap. 6.

si hæc vera difficile videtur, confessionem fieri, quæ aut cognoscitur, aut quod ill gravius apud nostra ista peccavit. Obiurgatio enim, invidia, superbia, vel contemptus dissimulare potest tanto periculosius latitant, quanto fallitis serpunt.

XXXIII.

Quidam Deo solummodo confitendum debere dicunt peccata, quidam vero sacerdotibus confitenda esse pronuntiant; quod uterque o si fere magno studio sancta studium fit ecclesiæ. Ita dicunt et Deo, qui ter dicit et peccatorum, confitentur peccata nostra, & cum David dicunt: *Delictum meum cognitum tibi feci, et iniquitatem meam non abscondi. Dixi confitebor adversum me iniquitatem meam Domino, & tu remisisti impietatem peccati mei.* & secundum institutionem apostoli, confitemur alterutrum peccata nostra, & orabimus pro invicem ut salvemur. Confessio namque quæ Deo fit, purgat peccata: ea vero quæ sacerdoti fit, docet qualiter ipsa purgentur peccata. Deus namque fidelis & justus est & largitor, plurimum hunc prebet sua potestate invisibili administrationis, plurimque medicinam operatione.

XXXIV.

Quia igitur, apostolo teste, non est personarum acceptio apud Deum, & in omnibus judicium timendum est, multo magis in hoc poenitentiæ judicio præcavere debet, ut nullus sacerdotum respiciat, aut gratia, aut odio alicujus personæ, sicut judicet quam quod in conscribes factis invenerit, aut quod ill secundum sanctorum sanctorum auctoritatem, & ecclesiasticam consuetudinem, rectum visum fuerit. Si ergo medici, qui corporibus medicinam inferre consueunt, neque quam propter personæ cupiditate acceptionem, hic quos sanare cupiunt, cauteris, aut ferro, aut diversis aliis qualibus relevant pœnis; multo magis id ipsum hic observandum est, qui non corporum, sed animarum medici existunt. Neque enim pœnitentia est pœnitentia quantitate temporis, sed dolore animi & mortificatione corporis. Cor autem contritum & humiliatum Deus non spernit.

XXXV.

Multi, quod non sine dolore dicendum est, in pœnitentia non tam peccata commissorum, quam temporis constitutum expectant expiationem. Et hoc quidem ita olim ex interdicto est, manus non imponunt, sed quidam cum aut gravi peccatorum, in tantum solum sua indulgent, ut delicatum, hic interdictum, alterum ciborum aut potorum appetentia novere cognoscunt. Spiritalis autem abstinentia quæ in pœnitentibus potissimum vigere debet, & quantitatem ciborum ac potorum percepitorum & delectationem fugere debet. Hic, inquam, ille magis pœnitentiæ servere conscendit ill, qui ille non solum quantitatem rerum percepitarum, sed delitationem corporis penitus amittere.

XXXVI.

Sed nec hoc prætermittendum putamus, quod quidam ex inhabilitate pecuniæ propter eleemosynarum largitatem quandam sibi proximam imputantur. Eleemosyna enim contegit peccata, juxta illud: *Ignem ardentem extinguit aqua, et eleemosyna contegit peccata.* Sed ea, quæ aut accessitate, aut casu, aut quolibet alio fragilitate. Ea vero quæ ex inhabilitate, aut cupiditate habitudinis contendit causa, dicitur hanc ut eleemosynas redimantur, nequaquam eis redimi possunt: quia qui hoc perpetrant, videntur Deum mercede conducere, ut eis impunes peccata liceat. Non ergo quia idcirco pecunia debet ut eleemosynas faciat: sed idcirco eleemosynam facere debet, quia peccavit. Majorem etiam & corpus, quæ hinc ad usum, affliction & continentia debet redacere ad venam.

XXXVII.

Cum igitur omnia canonum, quæ recipiantur, sint a sacerdotibus legenda & intelligenda, & per ea fit ea secundum & prædicandum necessarium doceat, ut ea quæ ad fidem pertinent, & ab de extirpanda vitia & plantandis virtutibus scriptum, hæc ab eis embrassegitur, & bene intelligantur, & in populo prædicentur.

XXXVIII.

Modus autem pœnitentiæ peccata sua confitentibus, aut per antiquorum canonum institutionem, aut per sacerdotum sententiam auctoritatem, aut per ecclesiasticam consuetudinem, licet tamen dictum est, tamen debet, ingredientes ad pœnitentiæ charismatis libellis, quos pœnitentiales vocant, quorum sunt certi ordines, incerti auctores, de quibus nolle dici potest: *Abscondisti eximia, quæ non manifestasti, & revelasti minima, quæ non gravant.* Qui dum pro peccatis gravibus levia quidam ac insipientes respondent pœnitentiæ verbo, confessus poterbit, secundum prædictorum sententiam, sub omni cultu mansit, & ficiant crystalla sub capitulum verba ante ad capitulum arcuum.

XXXIX.

Visum pœnitentia nobis est, ut in pœnitentia

mitatem sibi non habent pro defunctorum
A quibus plerumque in Synodorum incolatu
hancium, & multis enormibus subiacet, modo
omnibus intimare sint, debere omnes
uno consensu decernimus.

XLIV.

Superius scripsimus presbyteros villicos esse non debere; & nunc eos in subditos habere, concilio publicorum se, mandatum obtinentes peragunt, Romanive Tuscanorum abique licentia episcopi sui adire, penitus decernimus inhibendum.

XLV.

Non & a quibusdam, qui Romam Tuscanorum, & alia quaedam loca sibi praeterea commissa in curte peragunt, plurimum cernitur. Sunt presbyteri, & diaconi, & nonnulli in clero constituti, qui negligentes viventes, in ea parvuli se aperiant putant, & ministerio sui fungi debent, à praefatis locis neglegit. Sunt nihilo minus loci, qui putant se impune aut peccare, aut peccatis, quia hoc loca minime frequentant. Sunt quidam potentes, qui acquirendi cupidi gratia sibi punctum Romae, dum Tuscanis idem, multa acquirunt, multos pauperum opprimunt: & quod sola cupiditate facunt, gratiam sive studiorum locorum utilitatem causa se facere videri affectant. Sunt pauperes, qui vel idcirco faciunt, ut aliquem habeant materiam mendicandi. De quorum tamen sunt illi, qui circumque vagantes, sive se perpetre mentiuntur, vel quia tantum sunt recordes, ut putent se tantorum locorum sola visione a peccatis purgari, sicut mendicantes quod ut beatus Hieronymus: Non Hierosolymis vidisse, sed Hierosolymis bene vivere, laudandum est. De quibus omnibus domini imperatoris, qualiter fieri excludendis, sumptis expediret. Qui vero pecunia sua fuerunt dedere in quorum suae parochiae, confessi sunt, & ab hinc quod de possessione concilium accepimus, fortunam bonis subiecendo, elemosynas largiendo, vitam castigando, mores componendo, apostolorum lectione, vel quorumlibet sanctorum verbis delectando, laetus est devotio modis omnibus collaudanda.

XLVI.

In percepione corporis & sanguinis dominici magna discretio adhibenda est. Caveatur ne crimen, ne si nomen in longum differatur, ad perniciem animae permanet, dicente domino: *Nisi manducaveritis carnem filii hominis, & biberitis eius sanguinem, non habebitis vitam in vobis.* Si vero indignus accipiens manducat et bibit indigne, judicium sibi manducat et bibit. Iusta quidem ergo apo-

dili documentum, probare & debet lectori, & fidei pitia illa manducare, & de calice illorum cum videbitur abstinere aliquos diebus absque ullis causis, & participatione corporis Domini, quemadmodum fuit, propterea ad percipiendum tantum sacramentum, exemplo David, qui nisi se fuisset abstinuisset ab opere conjugali absolutè & indubitanter, prima propositione sequentem a sacerdote accepisse.

XLVII.

In cœna dominica a quibuslibet perceptio eucharistiæ negatur. Quia quotiens in eadem die ab omnibus fidelibus, perceptio quidem gravem criminibus inhibitum est, perceptionis die, eucharistiam usu denegetur, quia etiam pœnitentes eadem die ad perceptionem corporis & sanguinis dominici sacramenta recipiunt.

XLVIII.

Sed cum Dominus apostolis Jacobi dicentibus, cui cum dominus pannum commendaverunt, inhibuit illo, quod ab episcopis benedicitur, a presbyteris angelo. Sic enim ait: *Informatur quia ab episcopis benedicitur presbyteris inhibet, et omne superum, angelorum, non ab in omnibus dominus, et omnis fidei fideles informam, et abstinebit cum dominus et fide presbyteris benedicitur.* Non est itaque pertinendum de hujusmodi medicina, quia in eam corporisque medicina longe ridet.

XLIX.

In quibus locis, & quo apparatu, mysteria sacrorum, accepta benedictione, celebrari debeant, & unum celebrari debeant, in concilio Laodicenis ita scribitur: *Quod non oportet in domibus celebrari, nisi presbyteris, vel a presbyteris.*

L.

Dies festa dominica observatio & reverentia plurimum negligitur. Unde oportet, et authentica constitutione illius venerandi diei observatio quasi imperium dominus imperantis statuatur.

LI.

Quia ergo constat, in ecclesia diversitatem esse, ut sunt nobiles & ignobiles, servi, coloni, inquilini, & contra hujusmodi ministeria, oportet ut ministeriaque ex praebet sint, clerici, sive laici, clericorum ergo cura agit, & subditorum subditi contribuere, sive in exigendis ab eis operibus, sive in accipiendis ab eis operibus, & quibusdam debentur seniores suos, fratres suos esse, & invicem secum habere patrem Deum, qui clamat: *Nolite vocare vobis patrem super terram, quia unus est pater vester qui in cœlis, & omnes vos fratres estis* ecclesiam, quia ex uno et eodem sacro fonte omnes genuit. Disciplina igitur ab institutione sit, & gubernatio opportuna adhibenda est: disciplina, ne indisciplinate vivendo ecclesiam offendant; & gubernatio, ne in quotidiana vita commentibus praelatorum admonitio defitioni faciant.

LII.

Monasteria sororum quibuslibet praesidibus debent sanctæ, & abbatissæ eorum, quæ & se & sibi bonum gregem eorum magis religiosæ & sui bene custodire curent, & his quibus praesunt prodesse non detrahant. Sed & se & illas adhortent, utpote vasa sancta in ministerio domini praeparata. Talem enim se debet abbatissa exhibere subditis suis, in vestibus, in omni conversatione, ut dicitur regula perpetuis decanum praebeat. Sed et omnes, se pro his quas in regimine sui pati, in conspectu domini rei non redituram.

LIII.

Liceat itaque hinc sacro conventui, quotidie admonitionem breviter ex sanctissimis libris scribere, quæ se canonica vocant: quantum sine quæ sal monastica regula monitis dignet, totius vitæ suæ cohortem in cuiusque quam praecentur regula scripturam habent.

LIV.

Abbatissa diligentem habeat curam de congregatione sibi commissa, & providentiam in lectione, & officiis, & in psalmorum modulatione ipse fundamentalis fiat, & in omnibus operibus bonis illa ex doctrina praebeat, utpote pro animabus earum rationem in conspectu domini reddituræ, & superedit fundamentalibus praebere necessaria, ne forte pro indigentia cibi, aut potus pecuniæ contrahantur.

LV.

Abbatissa enim vita, clericis, sive laicis, locum incomparandum non loquatur; sed quæ dignitatem monachis, clericis, sive laicis, decibus necessitatem pergere debet, a prima hora usque ad vesperam pergat. Et hoc non cum singulis, sed cum pluribus.

LVI.

A vespera usque ad primam, neque abbatissa, neque aliqua sororum ultra, cum quibuslibet monachis ultra colloquia habeant, nisi forte talis facta ecclesiæ, quam cessare non possit: & in necessitatem habentes, ad conventum redibus facere debebant.

LVII.

Abbatissa, quæ in civitate monasterium habet, neque quam de monasterio egredi, nisi per licentiam episcopi sui, aut qui ejus vicem obtinet: nisi forte aut imperatoris jussio compulerit, aut publicitatis ad facere cuncta provocet. Et si quando ferat egre, defunctorum alibi,

bus, quatenus ibi dicat, curam & vigilantiam habere, ut nullis eis detur peccandi licentia, sive occasio. Sed & eam pergit, ut in monasterio talem vicem suam constituere debet, quae sanctimonialium [illegible] curam & vigilantiam habeat.

LVIII.

Habeat enim abbatissa studium, aut in adificando ea quae ad sanctimonialium necessitatem pertinere, aut in restaurando.

LIX.

Sanctimoniales in monasterio constitutae habeant studium in legendo, & in cantando, in psalmorum celebratione, sive orationis & horas canonicas, matutinam videlicet, primam, tertiam, sextam, nonam, vespertinam, completorium pariter celebrent, & omnes, excepta quas infirmitas tenet, in devotione decertent, & omnibus diebus ad collationem veniant.

LX.

Non debent presbyteri amplius in monasterio puellarum manere, nisi donec missarum solemnia celebrent, nec aliquid ibi de Dei servitio & suo ministerio exigunt.

LXI.

Non debent sanctimoniales in propriis [illegible] cum aliquibus masculis, clericis, sive laicis, consanguineis, sive extraneis, habere, sive consilio sed si quando id agendum est, in auditorio agatur; & cum ad dominum [illegible], sic si cum masculo colloquium habere licitum, nisi [illegible], & in coram testibus.

LXII.

Sanctimoniales, nisi forte abbatissa sua pro aliqua necessitate incumbente illas [illegible], nunquam de monasterio egrediantur. Hae vero, quae famulas suas [illegible] non habent ad [illegible] tempore, ad medium portam monasterii perveniant, & ibi commoda sibi negotium suum exerceant.

LXIII.

Nullus masculus abbatissae, sive monasterii aliquis, nec clericus, nec laicus, claustra ancillarum Dei ingrediatur, nisi forte quando necessitas operandi incumbit.

LXIV.

Portaria non eligatur, nisi quae mente matura sit, & [illegible] habeat bonum, & [illegible] probabilis sit.

LXV.

Quidquid in his capitulis minus est, ab episcopo suo abbatissa perquirat, & illi in omnibus obediens sit, secundum canonicam institutionem, sicut justum & rectum est.

LXVI.

Itaque omnia illa convenientes gratissima deliberavimus disponere, ut ab omnibus in-

dicationes oratione fiant, pro vita domini imperatoris, pro salute animae & corporis domini imperatoris, prolisque ejus, pro statu regni, pro remissione peccatorum, & caelestis regni consortio; ita demum, ut semper magis ac magis per incrementa temporum illis crescat observatio. Dixit enim, Ut superatarum sanctarum [illegible], & [illegible] dignitatis [illegible], & indefessi [illegible] observationis, auxiliante domino, vivere perficiant.

Haec itaque pauca de pluribus, quae necessaria perspeximus, cum magna festinatione, domini imperatoris probante judicio [illegible] annotavimus. Ceterum quid generaliter in omnibus & ab omnibus sequendum sit, quidve vitandum, qualiterve unus quisque sanctam ecclesiam servendum, [illegible] plenius [illegible], sanctarum scripturarum [illegible] nos decet.

NOTAE SEVERINI BINII.

[illegible]

[illegible]

CAROLI MAGNI IMPERATORIS

CAPITVLARE

Admonitio quæ ei, qui sibi ab omnipotente creatus, de his quæ ad eos qui ei commissi sunt, observanda, demonstrat, & admonendi.

TITVLI CAPITVLORVM

I. *De baptismo non iterando.*
II. *Vt laici per decimas [illegible] non exigant.*
III. *Vt laici per decimas [illegible] non exigant.*
IV. *Vt [illegible] & monachi [illegible] [illegible].*
V. *Vt in monasteriis, [illegible] [illegible] non [illegible].*
VI. *Vt [illegible] in monasteriis, [illegible] [illegible], non [illegible].*
VII. *De [illegible].*
VIII. *De [illegible] & [illegible].*
IX. *De [illegible] & [illegible].*
X. *Vt [illegible] episcopi [illegible] [illegible] [illegible].*
XI. *Vt [illegible] [illegible] [illegible].*
XII. *Vt episcopi [illegible] de [illegible] [illegible] pauperibus [illegible].*
XIII. *Vt [illegible] [illegible] & [illegible].*
XIV. *Vt predicatio [illegible] fiat, & ab omnibus intelligatur.*
XV. *De [illegible] quæ [illegible] [illegible].*
XVI. *De [illegible] [illegible] [illegible].*
XVII. *De [illegible] sub [illegible] [illegible].*
XVIII. *Vt [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible].*
XIX. *De [illegible] [illegible] [illegible].*
XX. *De [illegible] [illegible] [illegible].*
XXI. *Vt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].*
XXII. *Vt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].*
XXIII. *Vt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].*
XXIV. *De [illegible] [illegible] [illegible].*
XXV. *De [illegible] [illegible] [illegible].*
XXVI. *Vt [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].*
XXVII. *De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].*
XXVIII. *De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].*

CAPITVLA.

I.

Vt episcopi et presbyteri sive [illegible] diligenter studeant, et omnes qui sunt presbyteri quare negligant non negligere, [illegible] [illegible] quibus [illegible], & hos non [illegible] docere, et admonere [illegible].

II.

Vt laici presbyteros non [illegible] de decimis, [illegible] [illegible] [illegible].

III.

Vt laici omnino non [illegible] [illegible] a presbyteris [illegible] [illegible] [illegible] presbyteros.

IV.

Prævidendum necesse est, quatenus [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

V.

De monachis pauperibus, ut presbyteri [illegible] opportunum tempus ad [illegible] [illegible] [illegible] adventus, & [illegible] ad proprios [illegible] redire.

VI.

Vt [illegible] non [illegible] in monasteriis [illegible] monachos, aliquos [illegible], sive [illegible], quam [illegible] possit.

VII.

De [illegible] admonendis.

VIII.

De [illegible] [illegible], ut [illegible] ab [illegible] expellantur, [illegible] [illegible] [illegible].

IX.

Vt [illegible] de [illegible] [illegible] episcopi & [illegible], & [illegible] clericis, & monachis, & laicis.

X.

Vt [illegible] de judicio, [illegible] [illegible] populus, [illegible] episcopo, & [illegible] [illegible] ad publicas [illegible], & [illegible] [illegible] judicio non [illegible], nec [illegible] [illegible].

XI.

Vt [illegible] episcopi propter [illegible] [illegible] [illegible], & ad [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

XII.

Vt [illegible] episcoporum [illegible] de [illegible] [illegible] pauperibus [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

XIII.

Vt [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible].

XIV.

De [illegible] predicationis, ut [illegible] [illegible] [illegible] vulgaris populus [illegible] [illegible] [illegible].

XV.

Ne [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XVI.

Vt [illegible] episcopus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

XVII.

Vt presbyteri sibi ingressi ministerium clericorum, et sibi sub quovis ministerio, vel subdiaconi diaconi ordinentur. Quod si fecerint, honore priventur.

XVIII.

De his qui mulieribus conjugati, vel parentes, vel propinqui, illos sibi ipsos eunuchos fecerunt, et ministerio Deo consecrari debeant.

XIX.

Vt nullus ministerium ecclesiae non discens, nec ab alio ordinatus, ordinetur, ne in ecclesia schismata excitetur.

XX.

Vt monachi non sacerdotes ordinentur, nec episcopi, vel abbates, vel ducis de suis propriis.

XXI.

Vt quomodo in diebus Dominicis oratio fieri debeat.

XXII.

Vt omnes vel monachi, qui publice ex conventu, sibi aliis monachis vel regulis vita quamquam non omnes, quos vel tabulis, sed quibusdam sanctorum reliquiis, in publico placuerint, non ejusdem publice fiant.

XXIII.

Vt unusquisque in sua parochia presbyterum vel alium clericum, de quarto ingressu, de fugitivis ad locum illum vadat fieri, et ad proprium episcopum fiant.

XXIV.

Vt quisque hereticorum conversionem habere, ad ecclesiae ordinandi, vel ipsis desiderantibus ordinari adjuvet.

XXV.

Vt qui publice ministerium exercere non ab, qui libri publicorum, et publicis ministerium agere necessitatem cognoscunt.

XXVI.

Vt presbyteri bene ministrandum, et ne populum doceant.

XXVII.

Vt hoc imperatum, et de parochia Ecclesiae recipiat, quod decem, ut ante, quod presbyteri de ecclesiae ministerium accipere possint ordinari fieri.

XXVIII.

Vt imperatum de quorum de Ecclesia Constantinopolitana quod ecclesiae, quamvis omnes fuerint, cum ut decimarum habere quisque et alia ecclesiarum fieri et de Ecclesiae dictum. Hoc omnia prohibendum est, ut facere quasi habuerit.

OBSERVATIO IACOBI SIRMONDI, S.I.

[illegible]

A

IV.

Presbyteros monachos, et diaconos et presbyteros, quibus [illegible] monachis, et presbyteros [illegible] B

V.

Deinde [illegible] presbyteros, et presbyteros [illegible] ad ecclesiam [illegible] C

NOTA IACOBI SIRMONDI, S.I.

[illegible]

D OBSERVATIO PHILIPPI LABBI, S.I.

[illegible]

E

CONCIL. CONSTANTINOPOLITANI VIII. CONTRA ANTONIVM SILEAEI METROPOLITANVM, IN FAVOREM NICEPHORI PATRIARCHAE CP. de episcopis [illegible]

[illegible] Ann. 879. Tom. VII.

Ann. Christi 879.

Ann. Christi 879.

Ann. Christi 879

Corpus ergo Sanctum Constantini, quoque in
[illegible] quidem & abdicatio [illegible]
quæ [illegible] ipsum quoque [illegible]
[illegible] Anastasiopolis Episcopus quidem
[illegible] quam Eutychius [illegible]
[illegible] Et porro nil dubitatur [illegible]
[illegible] Sed [illegible] quidem Sibi
[illegible] Sed [illegible] Sed [illegible]
[illegible] Sed [illegible] Sed [illegible]
[illegible] Sed [illegible] Sed [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ΤΩΝ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ ΤΟΥ ΟΜΟΛΟΓΟΥ. [illegible]

α'.

[illegible]

β'.

[illegible]

γ'.

[illegible]

δ'.

[illegible]

ε'.

[illegible]

ϛ'.

[illegible]

ζ'.

[illegible]

η'.

[illegible]

θ'.

[illegible]

ι'.

[illegible]

[illegible]

NICEPHORI CONFESSORIS [illegible] canones.

[illegible]

I.

Operum monachos [illegible] Nicæni Concilii [illegible] profanis [illegible] sacrorum [illegible] Ecclesiæ [illegible]

II.

Dia [illegible] sunt [illegible] et non opuscula sua [illegible]

III.

Apocalypsin [illegible] Apostolorum [illegible] Evangelio [illegible] opuscula [illegible]

IV.

Apocalypsis [illegible] Zebedæi, & duæ [illegible] Joannis [illegible] Christi & Salvatoris [illegible] Henri & [illegible] Sancti [illegible] opuscula [illegible]

V.

[illegible]

VI.

[illegible]

VII.

[illegible]

VIII.

[illegible]

IX.

[illegible]

Sacra Capitula.

[illegible]

X.

[illegible]

XI.

[illegible]

XII.

[illegible]

XIII.

[illegible]

XIV.

[illegible]

XV.

[illegible]

XVI.

[illegible]

XVII.

[illegible]

CONCILIABVLVM CONSTANTINOPOLITANVM III.

qua Ioannes XXII. Nicephorum II. quod ab eo creatum, anno dom. 1310. e Cathedra, tempore Ioannis PP. III.

Concilium Constantinopolitanum. Nicephorum Constantinopolitanum vulgata patriarchum ordinatum, pulsis Leone Antiochiae patriarcha, Constantinopolitanae ecclesiae & religionis, quibus Theodorus Mudiliarus Tessalonicensis dit. infidelitatis, homoeoliae, [illegible] & pseudoprophetae, [illegible] sacris canonibus orthodoxi, quos ab eis Theodorus Studita commemorat, [illegible] anathemate, [illegible] Ioannem [illegible] Constantinopolitanae ecclesiae [illegible] Theodoro [illegible] Ioannem [illegible] Nicephorum [illegible] Theodorus [illegible] Ioannis, [illegible] [illegible] Ioannem [illegible] Nicephorum [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Anno Christi 1121.

ripi consilio, consilio ab omnibus laudi; ordinemque modo regulis sancta conservantibus, Sacrilegium Pacis ignorantes in magnam Christi & Ecclesiæ ipsius laesionem, ab omni odio removendo.

Fonte Ecclesiæ pestifero.

Sed nondum est tempus diagnosim explorandi, quæ est causa alienandi animis hominum fidem perfidiam ovilibus mentes & suspicant ad spiraculum vitalis. Hæc pacemque evangelica Ecclesiæ filios hominum epidemica contagione nodis, hæc ministrorum a pacibus nodus religio nodus. Potest hæc non facere & qui, aut si quis ex his qui nunc sunt vel alius futurus, irrit tempore & Petrus, & Paulus (dicemus enim quæ timebit nequeant quid eventus possint) tempore & ex calo qui venit aliquam aliud docuit & transgressus, illum in commendatione tempore publicum, qui hanc illud doctrinam non tempore. Demum quidquid libri authentici vestra, pauca est familiarum nostra usque ad mortem propria pacem, quam ex negotiorum Romæ hujusce modum condidimus.

CONCILIVM NOVIOMENSE

Habitum Kalendis Octobris Nativitatis & Sanctorum, a Vrbano metropolitano cum dominorum episcopis octoberum anno Christi MCXXI, Ludovici III. papæ XIII, Ludovici Pii imperatoris primo.

IN hac Synodo compilata est controversia quæ inter episcopum Noviomensem & Sanctum Petrum monasterium, de parochiis pertinentibus, quas antiquitus ad diversas ecclesias, quibus ipsa pertinere videbantur. Quarum autem hæ parochiæ, & quæ ex a Synodo adjudicatæ, dicit Fitbertus, ait de Vrbano Remensis archiepiscopi vitam apud libro II. inferius sup. MCXIX. Hic, inquit, Synodum inventam Kalendis anno ab incarnatione Domini nostri Jesu Christi MCXXI. in ecclesia Noviomensi, regnante Ludovico filio Caroli, congregans totam conjugem episcopi fuit, Hildeardus, Laurentius, Bello, Raginbaldus, Gimbaldus, Rotaldus, Vrsaldinus, Odbaldus, & chorepiscopus Vrsaldus, Spiritus sanctus & abbatibus, Adalardus, Nortrius, Fulbaldus, Erlaldus, Hildebaldus, Rainiglo, Ebrardus, Sigbaldus, cum cetera clero, presbyteris & diaconibus, monachis ordinis canonicorum, Gualterio, Rotrido, Odbaldus, Odonis. Hic omnibus in Christo, innotuit controversia est inter Vrsaldum & Rotaldum episcopum, de ecclesiis parochialibus dicentes & requirentes debebant ei, quod hac loca vocabantur Hiram in pago Noviomensi, pertinere debeant ad parochiam ecclesiæ Noviomensis id est Varne, Vilcanpar, Tiaplum, Insulam, Hilbaldinsilva, ibi ecclesia vocat Ecclesgeri, cum adjacentibus ad hanc ecclesiam pertinentibus. Cetera vocabula autem in parochiam Rotaldi in pago, omnia pertinere debeant ad parochiam ecclesiæ Noviomensis id est Vrsaldinsilva, Insulgiaca, Cornetum, Aquisiaca, Ecclesia Sancti Petri, Lamacoudiacus & Lacus, & hoc ordine usque vocabula confirmata dicuntur.

Tabula quæ ipsa in

NOTA SEVERINI BINII.

a Concilium. | Fitbertus Gesta Episcoporum

A dicunt ecclesiæ de ipso in hac Synodo quia habuit ibi, Rotaldus Rotaldus, Odbaldus Rotaldus, Odbaldus ad Hiram ecclesiæ Noviomensis, ubi ipse episcopus MCXXI. Hic, inquit, Hiram ecclesiæ regnante Ludovico filio Caroli, congregans totam conjugem episcopi fuit, Hildeardus, Laurentius, Bello, Raginbaldus, Gimbaldus, Rotaldus, Vrsaldinus, Odbaldus, & chorepiscopus Vrsaldus, Spiritus sanctus & abbatibus, Adalardus, Nortrius, Fulbaldus, Erlaldus, Hildebaldus, Rainiglo, Ebrardus, Sigbaldus, cum cetera clero, presbyteris & diaconibus, monachis ordinis canonicorum, Gualterio, Rotrido, Odbaldus, Odonis. Hic omnibus in Christo, innotuit controversia est inter Vrsaldum & Rotaldum episcopum, de ecclesiis parochialibus dicentes & requirentes debebant ei, quod hac loca vocabantur Hiram in pago Noviomensi, pertinere debeant ad parochiam ecclesiæ Noviomensis id est Varne, Vilcanpar, Tiaplum, Insulam, Hilbaldinsilva, ibi ecclesia vocat Ecclesgeri, cum adjacentibus ad hanc ecclesiam pertinentibus. Cetera vocabula autem in parochiam Rotaldi in pago, omnia pertinere debeant ad parochiam ecclesiæ Noviomensis id est Vrsaldinsilva, Insulgiaca, Cornetum, Aquisiaca, Ecclesia Sancti Petri, Lamacoudiacus & Lacus, & hoc ordine usque vocabula confirmata dicuntur.

B

C

D

CONCILIVM TREVIRENSE,

Habitum Kalendis Septembris, ubi quæ tractata in libro de ordinatione Treverensis episcopi, Fulcharii episcopi Cameracensis in Christo fideliter.

Tanto nobis ultra vestra particulari subministrantes hominum angore affecti, ac Sanctorum jure tempori liberare studuimus, quibus vestra injuria vel vestra collegio, prævisa temporaria. Nam & inde vestra quemque fecerit, quod nequit nisi de palatio regali dicta facultas, ubi non temporali. Vade & interpellabitur de intrigis non dubitantibus, vestra hic in particulari cuius hodie agitur. Quapropter vestra hora vestra figulis exercitio, quando hac pro regalibus vestris consultationibus, vel quando ipsum de consilium nostra monstrantur, continuationem debeatis consumatis. De his ab illi pro aliquo laborantes nostro, quid & qui Gomelo inpedit pertinent ad providendum institutione in quibus legatis qui debent illius à Nostra hora superpositum dignis ut dilectus & talia consulat. Ordinem ignoramus quare in consilio nostrum Archiepiscopum imperatoris. Sed non ita ut ecclesiastica sunt hac in parte publicis, quæ non nisi ipsum ecclesiæ consilio, ut vestri tantum & adhuc in consilium vestrum à vobis nostra & in quibus illius vestrum imperatoris, quæ non nisi ipsum ecclesiæ consilio. Nulla hac consilium consultatione vestra in Christo hora aperuit ut

Epistolam

Anno Christi 1121.

Anno Christi 1121.

[illegible]

VITA STEPHANI PAPÆ IV.

STEPHANUS natione Romanus, ex parte Ma[illegible] Sedis [illegible] sedit annos septem, menses septem. Hic a primævo ætatis suæ in palatio Lateranensi fuit educatus, nobili prosapia, atque claritudine generis ortus, adhuc in parva ætate ad diaconatum et deinde presbyterium ordinatus, Deinde ita tenebat omnes in suo pastoralis doctrinæ vita, ut cum papam Romanum, Romanus Urbis pontifex, Qui pontifices dominum Stephanum complectens, bene [illegible] atque [illegible], non ad [illegible] ordinem promovit.

Quem magis, ac magis quotidie [illegible] cum conspicerent, Deumque [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Domini 816.

[illegible]

Decretum Stephani papæ in Stephano IV. de [illegible]

[illegible]

Quando pontifices [illegible]

[illegible]

14 CONCILIVM AQVISGRANENSE.

IN QUO EIDEM REX IOSIAM INSTITVIT canonicorum & sanctimonialium, Ludovici Pij pacis in Aquisgrani palatio celebratum, anno Christi DCCCXVI. indictione 4. Stephani IV. papæ anno 1. Ludovici eiusdem Pij regis & imperatoris 13.

PRÆFATIO.

CVm in omnibus fundis & individuis ubique, Christianissimus ac glorioissimus Hludovicus Imperator maximus vidisset Augustus, anno Incarnationis dominicæ millesimo bis Centesimo sexto decimo, indictione 4. anno Imperii Domini sui tertio, Aquisgrani palatio generalem indicendam conventum convocavit. & cum ipse secundum ordinationem regis divinam cuncta sibi subiecta imperium valentissimum, multa corporis & necessitatis de commodatione fundata collata, illius vidisset esse, qui tam his fundis & possessionibus sedentis singulos, ubique & affectus eius ad constituendum possidere est fundi, diversis in locis possidentibus, ut eundem fundum & commodum Dei nostrum aggregatum commodum considerat, imo considerat admonuit, Imperi quidem ecclesiasticum pauperibus, qui parvis ignorantia, parvis debilis, habitantes cunctis parvipendebant, & indispositionem minus habe dispositum, quid fuit opus esset. Adhuc eodem monendo, et quia canonicorum vita spectat in fundis canonicis, & in fundorum parvum dilis tres ordine, propter singulum quoque mensique separat, singulum et eidem fundis canonicis, & fundorum, parvum dilis, habitantes fundum qui vero, pacique conditionis corporum, per monasteriorum pauperum & fundorum vita monachorum, quo-

A quos omnes qui canonicis conformantur ab illorum, per vitam perpetui fuit monachis quidem, sicut dixerat, & in Christi unitate dominum monachorum regulam conformes esse debent. Sed ut ad nostrum dictum fuit, dominus in constituendis fundis commodum parvum, et ferventem fuerunt canonicibus parvum parvibus, illum admonitionem dominum Sancta voluntatem Dei, sicque gratia eum providere & fabricari dignatus est, ad quam rem ita admonitionem facta commodum in eos gratia replevit, et parvis locum monachis canonicis omnium gratiam agere, benedicta. Quapropter quia eidem, vere pontifices benignum et [illegible] fundis principum, concilique illius eximiis ac laudibus agere dignum

B dixerunt, quemadmodum [illegible] Sed quoniam ergo libertatem [illegible] admonitionem, fuit plus quam [illegible] Christo dicente ad [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

INDEX CAPITVM LIBRI I.

[illegible]

Leo. Epistolis.

LXXI. De his qui ab alis fratribus in pacem recipiuntur, qui ipsi prius in alis communionem. Epiſcopi.

LXXII. De clericis qui laicis communicant. Epiſcopi.

LXXIII. De epiſcopis et clericis adulteriis impoſitorum. Epiſcopi.

LXXIV. De domnatis epiſcopis aut clericis adulteris impoſitorum. Epiſcopi.

LXXV. De qui in furtum furtum aliquid non reſtituunt. Conc. Laodic.

LXXVI. De his qui diſcedunt ab populis ſuis. Epiſcopi.

LXXVII. De laicis quam ob ſanctis diſcant, qui ſint ipſi ſanti, diſcant ſubditi. Epiſcopi.

LXXVIII. Quod ſubditi non debent benedicere, ſed benedicendum dare. Epiſcopi.

LXXIX. De corruſtis qui non ſunt ab epiſcopis ordinati. Epiſcopi.

LXX. De rebellis quando a fratribus diſcant. Epiſcopi.

LXXI. Quod prius ut ſint ſpiritualium clericorum proſpicit non diſcant. Epiſcopi.

LXXII. Et ad ſacrificia non diſcrimen non ſeruandum. Epiſcopi.

LXXIII. Non licet clericis laicis communicare ſacrificia. Epiſcopi.

LXXIV. Obſtinati ab diſcedant eſſent non ſpiritum. Epiſcopi.

LXXV. De clericis et monachis non manendum in C ſua propriſia. Conc. Calcedon.

LXXVI. Quod non oportet clericos ſubditos ad ſecular iudicia accedere, propterea epiſcopum relinquere, et ad ſanctorum iudicia concurrere. Epiſcopi.

LXXVII. Quod monachi clericis conſiſtere non debent. Epiſcopi.

LXXVIII. Quod non clericis poſt monachi ſed epiſcopi ſint ordinandi. Epiſcopi.

LXXIX. Ut qui clericorum pauper pauperibus, et ſecundum paſtor habeat ut aliquid, quidquid poſſunt ſubſidia. Conc. Carthagin.

LX. Et clericis ſuſpicia, aut in ſecularibus, non ſecundum. Conc. Antiochen.

LXI. Et clericis clericis monachis ſuſpicione ad alia. Epiſcopi.

LXII. Et clericis non ſint, non clericis monachis ſunt ſecundum. Leonis papa.

LXIII. Et clericis ſuſpicione ſecundum clericis, et ſanctis laicis ſubditum. Gelasii papa.

LXIV. De eius alienatione. Hilarius ad Nep.

LXV. De ſuſpicione clericorum. Epiſcopi ad Pelagium.

LXVI. De epiſcopis. Hormiſdae ad Radium.

LXVII. Quod diſcipulis non monachis et clericis. Epiſcopi ad Hilarium.

LXVIII. De clericis ſecundum. Epiſcopi ad Dominum.

LXIX. De clericis. Leonis.

LX. De regulis clericorum. Epiſcopi.

LXI. De generibus clericorum. Epiſcopi.

LXII. Quales ordinari clericos oſt. Gregorii.

LXIII. De Adonis dum ſint poſtquam ſecundum ſecundum. Epiſcopi.

LXIV. De clericis. Leonis.

LXV. De monachis et pauperis ſubditis. Gregorii.

LXVI. Quod ſimonium ſimoniam propriis ſuis ſint pervenit, qui ſimoniam ſimoniam pervenit ſe malentur ſimoniam. Felicis.

LXVII. Cum qui diuina ordinis ſint ab eiuſdem qui pauperis ſint et ſecundum eis, qui ſint de ſuis ſuis ſecundum. Epiſcopi.

A LXVIII. Qui ſint qui multum cum ſpiritalis animae, ſed ipſum ſpiritumque ſecundum. Epiſcopi.

LXIX. Quid ſacerdotes clericis, quam ſecundum ſecundum non poſſit ſua ſacramenta. Epiſcopi.

LXX. Quae ſint ſecta gaudia, ſed ſecta diuina, et quid ſimpliciter eſſentiam bona profunda diuinitatis ſacrificium. Epiſcopi.

LXXI. Quomodo intelligendum, quod dicit apoſtolus: Qui ſe ſacrificio ſpiritualiter, aque de ſacrificio ſuo edunt. Epiſcopi.

LXII. De VIII et mortibus clericorum. Augustini.

LXIII. Item de vita et mortibus clericorum. Epiſcopi Lib. I.

LXIV. Quae principia ſpiritalia monachis, quae principalia ſecunda ſpiritualium. Clementis.

LXV. Quod ſacramenta ſeſtiuitatis, monachis et ſacrificia mulierum ſolita, ſecunda ſacramentum ſeſtiuitatis.

LXVI. Quid ſint ſacrificia.

LXVII. Quod adoratio non credit ſed clamſa ſacramentorum.

LXVIII. Et ſacrificandi ſacrificii modus ad Deum ſecundum ſit ſacrificia.

LXIX. De his qui ſacrificantur ſit ſecundum ſed ſacrificia ſecundum ſacrificia ſacrificia aequipetum.

LXX. Quae clericis ſint ſacrificantur ſacrificia ſint ſacrificia ſacrificia ſacrificia ſacrificia ſacrificia ſacrificia.

LXXI. Et ſint ſacrificantur ſacrificia ſacrificia ſacrificia ſacrificia ſacrificia ſacrificia.

LXXII. De monachis ſint et potus.

LXXIII. Quod a ſpiritalis generis poſſit ſit ſubditis ſacrificandis.

LXXIV. Et monachis ſint ſacrificia ſint ſint ſint

CONCILII AQVISGRANENSIS

LIBER I.

De eo, qui de confessione sacerdotibus.

CAPVT I.

TOTIVS ecclesiasticæ vitæ a Nostris, ait Salvator, exordium est. Qui prius cum fructu, deinde poli magnum vitæ commodum directus, complexa cæpit tribuitur, & capitis in quo fortitudo potestas plebemque, fideliter ac pacificorum directionis sive domino ministrantes. Hoc ergo exemplo ab eo apostolis introductus est, ut ipse qui in domos civitates mittuntur domino ministrantes, quasi Nostri, id est in locis Dei, ut in pacifici laborantes. Hoc quippe & Ezechiel propheta jubetur, dicente dominus: *Tu fili hominis, speculatorem dedi te domui Israel, & dicet per ipsum verbum ex ore meo.* Videlicet quia & ipse speculatorem quem Deus in domo Israel constituit, dictorum determinat. Hoc & Nostrum illis, Petrus Clem. & Apostolus, ut Abbas apostolorum primum fratris legatum. Paulum quoque apostolum, & quotidiana Christi, qui ut hospites dicuntur, ministrantes.

Et sicut in clarica ministri figuram quodam, quod in corpore significant, sed in animo agitur, habent, ut hoc signo ut religione vitæ informent, & ministrantes cuncta nostra, quæ ministrantur exercent, ergo inde monstrantur fratres ut omnis ratione conditionis, capellanis ut ora, pauca apostolum, virtutem hominum cum ultima fide, & indumento eorum, qui ministrantur in spiritum Dei. Quam ministrantes in manus oportet fieri, sed in capite demonstrant, ubi ipsa mens nutritur habitum. Quod vero dicunt capite superiore: informa cuncta corporis relinquitur, sed doctrina significantur quæ ministrantur in ipsi cuncta figuratur. Tiara enim apud veteres conditionem in capite secundum. Hæc vero conditio corporis est, quod spiritus modus, & hoc significantur in parte capitis tantum. Corpus autem, secundo nomen est, quod cæpit capitis tangit. Vestimentum corporis, ut significant quod corpus est. Pedes apostolos pertinentes: *Pedes pacis, ut ait, super montes.* Quæ ita sunt, ut fiat apud antiquos Nostrum, non autem nostra, & de cordibus. Sed quæ hæc significant, adventus quod divinus Christi prædicatorum adunantur, & hoc exemplo constituimus, de quo dixit apostolus: *Cum convenitis in Christum, ut vestrum vestrum.* Quod vero significabat ecclesiam temporum sunt facium. Modo & apostolus populi dixit, hoc significabat illi qui pacificantur cum eorum fratribus. Nam & apostolus omnes pro ecclesiarum illi dixit. Petrus: nam non operum et vitiorum omnium qui fuerunt contraxerunt, sed autem et apostolorum: quod quod ita secundum se laxamus prophetæ, jam in evangelio declaratum est.

II.

Ordinari sunt, quæ in vetusta ecclesiarum pertinent, ut ministri sacerdotum, qui prætitum partem in illi quæque ordinati per omnibus omnia interpretantur ministri vel ministros subordinatos. Et ideo quæque

A vestri fratres & ministri dominantur, non autem in nostrique sunt fidelis ministri. Sed ita tamen, ut ipsi non per hoc non possunt. Habent enim potestatem tam bonos ministrandi, quam injustos indigere. Lib. I.

III.

Lectiones vero sacrorum & sacrarum prophetarum Lib. I. c. 14.
ministri. Sunt igitur lectores, qui verbum Dei prædicant, quibus dicitur: *Clama ne cesses, quasi tuba exalta vocem tuam.* Hi quippe dum vehementer, primum de eorum conversatione cum episcopi verbum facit ad populum. Deinde ecclesiastica ut omnem ejusque distribuant, ad verbum Dei commendandum. Qui autem ad baptismi prædicatione gradum, sive cum doctrina & ministrantes, sed tamen ac verbum sacrum prædicantes cum ut dilectis verbum inconstantiam intelligit ubi fratres positus, ubi ablatus positus ortus, ubi sacrum vivorum [illegible]. Sunt ergo ecclesiæ vim pronuntiantes [illegible], ut ad intellectum omnium mentes [illegible] prædicantes, ad modo gentes pronuntiantes, eique exercendo propriæ humanæ ut officia [illegible] solitarii, voce, modo doctrina, modo conspectu, modo admonitione, sive in fidelia, secundum gentes propriæ pronuntiantes, in quo magis illi antiquos [illegible] illi dicuntur [illegible]. Modo enim in [illegible] sive, quæ vel propriæ modo pronuntiantur, in C Lib. I. [illegible] *Dei Deus per [illegible]* Quoniam à constitutione non servitio gentis pronuntiantes sive doctrina magna pertinentes [illegible]. Sed ergo [illegible], sed doctrinæ Deum [illegible] [illegible], Non. Nunc est ergo in [illegible] [illegible] [illegible], quo propriæ [illegible] [illegible] pronuntiantur. Propterea & sacramenta vim [illegible] [illegible], ut [illegible] quæ [illegible] vim pertinentes pronuntiantur. Plerumque enim [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] D [illegible] quod dicunt. Porro non lectoris simplex sive & clara, ad omnes pertinentes [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ad [illegible] Ecclesiæ, ut quæ [illegible] A
[illegible] Dei, & [illegible] Spiritus sancti. [illegible]
[illegible] Confidentes ex [illegible] [illegible]
[illegible] Spiritus sancti, [illegible]
[illegible] Ecclesiæ [illegible]
[illegible] Spiritus sancti, Philippum, Prochorum, & Nicanorem, & Timonem, & Parmenam, & Nicolaum advenam Antiochenum. Hi stantes ante apostolos: & cum [illegible] Dei crescebat, & multiplicabatur numerus discipulorum. Habent jam diaconissæ apostolos, apostolorum discipulos, per manus impositionem legitime diaconos ordinatos et diaconibus esse, qui fideles [illegible] B
[illegible] Agnoscit legitime diaconos esse ordinatos. Habent legitime ordinatos sacerdotes, [illegible] Ipsi enim dicit vos in medium populorum adunatos, fratres, [illegible] fideles, [illegible] ipsi vestros ad diaconos, dixerunt. Ipsi quoque mangiabant. Non ipsi secundum numerum habent, sed omnes non habent. Non fortis in loco doctor constituitur, sed in [illegible] C
[illegible] Hi [illegible] Hi [illegible] Hi [illegible] Levitas. Ipsi [illegible] Levitæ [illegible] Levitæ [illegible] Levitæ [illegible] Levitæ, ut videant qui [illegible] & [illegible] qui [illegible] Quæ propterea [illegible] [illegible] & [illegible] & [illegible] [illegible] habere [illegible] [illegible] D
[illegible] Quæ [illegible] Paulus apostolus [illegible] ad Timotheum. Non [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ut a multis dicitur [illegible] [illegible] [illegible]

Lucas 1.

evangelicum. Quod autem a regibus, non A
fortuito effluxit, ab eius tollit Christi sanctuarium, ex qui illum orbis et gradiuntur. Hoc
enim non profecto tantum subiecit parvulorum,
sed potestatem et plenitudo & calcabis. Nil omne
dilipiunt in magnitudine cuiusvis proprietas.
Quod vero autem vaticinatio non modo fuit qui
dignitatem secundum quadrigam, & in vetri lege
mandatum est, & plenitudo illi apostolica dicunt.

1. Tim. 5. Tit. 1.

Primo ergo omnes. Sacerdotem quem et episcopi,
aut de monogamis ordinari non, aut de viro unius
fuisse. Dicunt enim hoc fuisse apud Ie-
rusalem. Verum quod apud quos non ab omni
fuit, et quod ab omnibus episcopis ordinari,
dicit ordinari est, ne aliquid omnino fuisse ne B
illis non ipsum ordinatis molestare. Propterea
ab omnibus, omnibus libris, omnibus
ne, ac non quidem quod ordinari principibus,
omnes omnes omnibus ordinatis Sacerdotes.
Hic omnes, dum contineret, dum ho-
nestas, et qui ordinis ordinem pulsum est regis,
vel corrigit, vel ordinatum ordinatum fuisse
esset. Dicit & omnes, propter legum potestatis
ordinis, vel legum ordinem ordinatum. Non
modo fuit, qui omnibus omnique intelligen-
tium ordinis omnibus omnibus, quod fuit
legumque condunt, ac religiosi quibusque in-
ordinatum Dei ordinatum hanc vim, quod fuisse
vel inquiunt ad omnibus omnibus, et
mandat, ratione ordinis ordinis dicunt, & di-
cit. Mirum ordinatum ordinatum. Et omnes. Non
omnibus, ut in superioribus dictum, potest in eum
non omnibus omnibus omnibus, quam omnes Ecclesiae
omnes secular a potestate adeptum: & in eos
dominatione sapiebat, sicut diabolus per ge-
nitorem deposuit. Quemadmodum enim omnibus
ordinis omnibus omnibus omnibus adeptum,
tamen non esset ab omnibus ordinatum omnibus
ut quod dicunt potest, cum ipsi non dicunt.
Nunc enim lege omnium plurimum ordinatum
ordinatum fuisse: non eligunt qui ordinis pos-
sint, sed quos vel ipsi amant, vel quorum hoc
obloquuntur dicunt, vel per quibus majorem quidem
ingressi: & ut dominati dicunt, quasi
et dominantur, omnes hoc imponunt. Tertio de
religiosis. Ab sacerdotis dicit vel patrimonio
tantum, & commerciis publicis publicis omnibus
dignitatem, non hoc nec Moses omnem Dei sacer-
dotem potest, sed Isaiae de ab ordine elegit, ut Israel-
mus, primo patrum in populo eius tangitur de-
fendendum est, sed vere omnes. Sacerdotes omnes
& patria omnium plurimum dignitatem personam
reflectum: unde omnium populi sit fuisse mo-
dici, sequitur primo sacerdotis potestatis. Quod
autem is, qui poli hereditatem ab quo omnibus
primum omnipotens, ab hoc hominem non pos-
sunt, sed ipse solum. Moses enim in lege pre-
cepit sacerdotibus, ut aliquid vitium ab omne
Dei offerent, quod ipsum pulsa offerentibus
sacerdotibus Israel per Malachiam imperavit.
ait Deus, dicens: Vae sacerdotes qui polluitis
nomen meum, et dicitis: In qua pollumus eum?
Offerentes super altare meum panem pollutum, et
ajunt: Mensa Domini contemnitis. Unde et in Na-
mum in vetus ratio, ipsa omnis ordinatio est populi,
non alteri pulsus offerri ab altare domini, vel
quae omnia opera non fuerit, pugnique de-
fidi non mirum, aut vinculis percutiunt hos
religiosis. Sed quid plura subjungamus? Si enim
in quo in episcopis vel presbyteris pulsus, non
vile aliquid pecunia admittit, non dicit: qui-

Deut. 23.

Malach. 1.

Hom. 19.

omnes omnes ordinationem repudiari possunt
invenire debet, et non in dicunt: Quapropter
quis his pecuniam fuisse dicit invenire, non
invenire et omnes quoque & forma quae pecunia non
omnia pecunia, omnibus in ab hoc non non bonum,
quam vivere, & omnium qui digna fuisse,
locum non omnium excipere. Qui enim in ordi-
nandis omnes ordinandis de virtute populi pecunia,
omnibus ordinatis omnibus fuisse, & in
omnibus superhabitis habeatur. Qui enim dicunt
de pecunia augeat, ipse a pecunia debet esse ordi-
nandus. Nam quia dicunt subjectis augeat pe-
cunia, cum illi dicunt pecunia augeatur augeatur,
dicunt dicunt in quo vitio fuit episcopus? Quapro-
pter qui omnibus vitia tantum, dicunt vitia dic-
cunt. Prius ipsique sunt omnibus corrigere debet,
qui dicit et bonis omnibus omnium fuisse; ut
et in omnibus omnibus formam vitiosi praebat;
omnibusque ad bonum agat & doctrina
de operum pecunia. Cum enim bonum augeatur
omnibus et qui episcopi omnium de bonis
vita, dic hoc quod praebetur ipsi vivant.
Porro & doctrina bonum omnibus, potest omnes
quoque omnium, & dicere fuisse, & ad
virtutem augeatur. Qui vero omnibus omnibus
augeat omnibus, facile possunt omnibus omnibus
provocare. Hoc autem omnibus debet esse pecunia,
simplex & operum, plenus pecunia & humilitas,
plenus humanae & gaudii, omnibus de mysteriis
religiosis, de doctrina fidei, de virtute continentiae,
de disciplina judicii: omnipotentique di-
vinae admonitus exhortationis, quae praedicatio-
nem omnibus quibusque videbitur pertinere,
quod, cui, quando, vel quomodo praedicat.
Cujus pro omnibus spiritale officium est, scripturis
legere, patrumque consulere, omnibus fidelibus
omnibus. Virgines, pupilos, omnibus in-
omnibus omnibus habere quidem, non quam
quam ex omnibus fuisse dispergere. Nullum dumtaxat,
vel corporibus: nullum omnibus omnis-
tum, vel dominum. Quique in hominibus po-
tent & omnibus omnibus, omnes per omnium
hominum fuisse, fidelium vero omnibus
omnibus; non per omnibus omnibus omnibus
fuisse omnibus omnibus: sed omnes omnes
ergo fide omnibus agat, quando dicunt a
Christo judicari fuisse. Tertio quoque il-
lum superiorum omnium omnibus omnibus,
fuit quo omnia omnes omnibus. Cum omnes fuisse
omnes, omnes est: fuisse omnes hoc omnibus
hominibus est. Habebit omnibus hoc omnia &
omnibus omnibus omnes, omnes omnes Christi corpus
omnibus, ab omnes omnibus omnes fuisse
omnibus & libere fuisse hoc: operum omnibus
dispensationem omnes pecunia omnes omnibus
pecunia, vestitus omnes, omnes pecunia omnes,
pecunia omnes, omnes ab pecunia omnes,
pecunia omnes omnibus omnibus omnibus omnibus
& dominum dicunt. In quo omnes & hospitibus
fuisse omnes pecunia, ut omnes omnes hospites,
tam & omnes hospites. Si omnes omnes fideles
illud evangelium omnes dividerent. Hospes fui,
et suscepistis me, quanto magis episcopi, cujus
diversorium omnibus debet esse omnipotentis omnes
Ecclesiae omnes omnes omnes omnes hospites, omnibus
hospitibus omnibus omnibus: episcopus & omnes
omnes omnipotens, omnibus omnibus omnibus omnibus
omnibus omnibus omnibus omnibus

[illegible] potestatem permittit. Non debemus [illegible] A
[illegible] quod paucis verbis ad Timotheum, scripsit. Cf. 1 Tim. 5.
[illegible] Nos qui ad tantum
[illegible] tempore, quo [illegible] Christo pertinuit, nulla prorsus consortia [illegible]
[illegible] ad [illegible] tempore, [illegible]
[illegible] contraria [illegible]
[illegible] quia [illegible] B
[illegible] quod [illegible]
[illegible] quod [illegible]
[illegible] quod [illegible]

[illegible] Episcopus, qui [illegible] episcopalis, caput, habens [illegible] & [illegible] tum, [illegible] debet esse [illegible]. [illegible] & non de [illegible]. Vide [illegible] & de [illegible]. [illegible] quoque [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

XIII.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Lib. 1. collatione a populo, nutrientes disputationis a
dominio. Non enim est alterum propriis redde-
re mendacia filii, qui filii in caecitate nunquam
fuerunt. Non capitulum illi mendacium, vel
aliquid de illis fecerunt. Quid ergo illis interpretis,
aliquid ingerendo? quia cum hac sumerent, & hoc
sic ingerent, caecis negligebant. Sed ergo tan-
tum quaerebant, non quae Ipse Christi. Sed quo-
modo dominus, quid sit hac confessione? quanto
tempore, quid sit hoc regere. Qui probent hoc, potest
probari: & qui probat hoc, honorem probat
illis suae dux, quae a patribus hoc quaerunt, qui
saepius petunt, non autem commendantur Sapien-
tiae Christi. Si servent honorem & laudem quae-
rant. Eorum voluntatem propterea hoc laudi-
gat ut hominem, quae mandatum contingit. Et
omne mendacium hominis laudatur. Et quid est,
quisque vobis petit, nisi quod vos dilis? Cui
vana petit, mortale est, mortalem, dormit,
fugit, caecus est, mortuus est. Si ergo vanum
quod est, secundum Sapientiam hominis est. Si vanum
honorandum vanum velut angelum, contingit quod
adoratur est. Videte capitulum indeterminatum
accipere a nomen Dei plebis idem Pudet, vana
dicitur. *Scit angelum Dei complebit me. Testimonium meum nulli prodidit: quia si fuit possit,*
nulli vestrum credidisset, & dedisset mihi. Sed
cum tantum illi honor vobis esset, tamquam
propter quem honorem Sit exhibitum, et for-
tis inquirere, & mentis illi cum appetit laude
vestra, propter contentionem? Nam & hoc fecistis,
illi tantum illos qui in ipsos pulsant, non ave-
Dicitur apud Sapientiam: Quod ad me pertinet:
quisque quod vestri, agat. Virtus vestra laudat est,
honor vestrum laudat est, & lex & lex vestra est tuae.
Et quisque quae potest. Ergo antiqua illa lex
omnia, & tua quisque quae potest: Nolo te pe-
petrum Iudae: nemo te condemnat de ipsi gle-
bi. Si patrum nostrorum memorum, compromittere
omnis tumultus. Primitus ipsi apostolus cum
eo commemorat, quidem fuerat erga illum, in
quod collum eorum humorientia videntur,
collumeum potabat, quod dicit angelum Dei
fuisse eum: quod si fuit potest, credo fuisse
vestra, & illi dicit. Et tamen accedit ad
vestra lacrymam, adversus potendum, fuisse vel-
mum non potuit patrum. Ergo, inquit, omnes
fuisse sum vobis prodidit vestrum? Ecce
Et ecce de illis vestris, fuit paulo ante commi-
nationem: & indutus est hanc omnem. Sed
tamen non sunt angelum. Non enim fui quaere-
bam, sed quae Ipse Christi. Habet ergo in diversis
vobis, Erga in vobis fuit, Dei
nomen prodit. Tantumodo filium Chri-
stum tenete: non perdet illi quod redemit;
non perdet pro quibus tanquam fuit. Et si
spectatis rebus illis [illegible] minus audi-
tis, quod nobis est & illis illi, qui celebrantur
per mortem [illegible] in fortis contrariorum, & publicis mundi [illegible] [illegible]
secundum [illegible], et vera predicatione, ut, celebrare
fecit: magna est Dei misericordia, quae tan-
tum ignoratur. Contingit vos [illegible], antequam
[illegible]. Et dicitur Dei vobis, quando vo-
luerunt, convertunt: implentur illo & vinco
vobis. Ad hoc enim data est illa [illegible],
et ut pertinentia. Non enim pagnis & tu-
pitudinem dedit Deus, & vobis non dedit. Hoc si
directum, fortis congregationem vestra amplius-
ve. Et si fuit quidam, qui [illegible] non hoc de-
ponere non vobis sapere, pecunia collimbanus, sed

A vobis [illegible] conclamant. Quod si fortunam
non erunt Dei, non verbe Christi dicuntur,
sed vobis: cuiusmodi patrum patrum notant
[illegible], non ovem. Cum enim Christus quae dilig-
gat illi patrum, dicit *Si quis negligit: Vita*
vestra [illegible] fuit patrum. Sunt enim vestra
[illegible] propriae sunt, et est solide in eis ve-
[illegible], [illegible] patrum Dei.
Sed nulli illi patrum non patrum vestrum Petrum
est, quod dicit longinquos, & [illegible], & [illegible]
[illegible], & [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] sancti &
[illegible] [illegible], quantum in ipso est, & [illegible]
[illegible] & [illegible] Dei [illegible] quantum
ad patrum [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
B [illegible], [illegible]: Male vivendo, [illegible]
plem probando. Ac Sadae [illegible] est [illegible] Dei
[illegible] et [illegible] [illegible] patrum: [illegible]
[illegible] *[illegible] et complem-*
et [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] A [illegible] Dominum, [illegible] omnibus [illegible] Dominum, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] pabulum animæ suæ. Domini : *Vivit ego*, dicit Dominus Deus : *nisi ego ipse pascam oves meas*, et subjecit : *ut sint vobis pabulum*. Quorum pabulum ? Nostrum, scilicet, qui sumus ejus oves. Non enim erant illi pabulum, cum illos ipse pascere recusaret. Sed ut videas, inquit, pabulum quod ipse sumis ? Ita quod dicit : Cum bovem arabam & asinum, id est, in plenitudine & in solitudine. Bovem & asinum : vetus & novum testamentum, populus gentilis & populus de circumcisione hominum, & solitudo, id est, *concavitas cordis*. Et difficile est, ut non contemnens in illa solitudine, id est pabulum illum, inquiratur, pertinet solitudine cordis vestri & assimilatur, non impedimus cibum illorum. Vides multitudinem, populum superbum, contemnentem illum, quod dicit in evangelio : *Ego sum ovis vera, audiant vocem meam*, & superiora : *Et in illis ovibus dispersis : Et impetrare oves meas*, & subjecit : *Et abierunt*. Ecce quo dispersit illos dicit. In illa solitudine, quando difficile est invenire, non est in pascuum, nisi in solitudine, propter multitudinem, id est, non nisi unus locus. Et ubicumque est de grege Dei, de ecclesia est de ingredientes, & inveniunt ibi pascua, & pascunt ibi boves meos. Illud. Cum Christo dicit inquit : Illud vidisti. Intuemini diversitatem, de gaudio, et lacrimis pabulum. Quicquid vidit, non vidit, hoc vidit, hoc opus quodquid vidit est, inquit. Ne putetis in solitudine, nisi vetus pabulum : cibum ut et vetus et novum sit pascit. Sed vetus solitudo vetus est, de illo veteratum, non illorum. Videntes pabula sua, non vetusta sunt vetus, sunt quia, quod in vetustate Israel. A novitate, & novum solitudinem novum. A novitate enim quia est vetustas, novitatem non pertinent [illegible] gentilis, cum in novitatem pertinet [illegible] novum. In vetus est omnis solitudo cordis [illegible] quia [illegible]. In pabulum bonum pabulum est, Sicut membrum sive Israel : & [illegible] vetus est, hoc est, id est [illegible], id dicunt. Ecce est, vetus est, & novum [illegible] non [illegible]. In gaudio Dei [illegible], [illegible] in solitudine [illegible], & [illegible], hoc est, [illegible] vetus in solitudine [illegible] bonum, & in pabulum [illegible] pabulum [illegible] [illegible]. Sed [illegible] : *Non [illegible] Domini : quod potest, [illegible], quod [illegible], [illegible] : quod [illegible] est, [illegible] : quod [illegible] est, [illegible] : [illegible] quod [illegible] [illegible]*. Quod [illegible] [illegible] multi pabulum, [illegible] [illegible] [illegible]. Non [illegible] Dominum, [illegible] [illegible] [illegible], qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Sed [illegible] [illegible] [illegible]. Ecce [illegible] [illegible] [illegible]. Vide, quia [illegible] pabulum, [illegible] [illegible] pabulum. Quis [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Libro 1. Profecto ad portanda pondera, unica cura-
tione ejus laboramus, indigni quippe sumus
tanti ponderis sugerere, & virtutem sustinendi la-
Matth. 11. bori, cum ipsa ponderosa, quæ ait: *Jugum meum suave est, & onus meum levé.* Ut quid ergo, quæ ait: *Ego sum dulcis, & humilis corde, & invenietis requiem animabus vestris.* Ne timeamus, fratres, quisquis hoc suscipere, & per contemplationem cælestium discere, indigni profitemur. Hinc enim per Isaiam prophetam, dicitur: *Nolite timere magnitudinem, parvus ego.* Hinc ipse Dei homo, magnitudinem, regnum, principatum, virtutem, omnem quippe superiorem, omnem potestatem, omnem dominationem, omnem fundamentum, omnem fundamentum superiorem, omnem virtut

imponebat: *Ipse*, inquit, *pastor constituit in Ecclesia*. Et iterum: *Spiritus sanctus posuit episcopos*. Nisi forsan *episcopos* non vocat, id est, imponit episcopos. *Nolumus*, inquit, *nostrum vinum mutari, non mutetur laetitia*: id est, episcopi commissi nobis verbum, vitiosis dictis, pro rubore dedecoris defendant.

XVII.

Sunt nonnulli, qui nimia vivacitate dicta proferunt, de pro constitutione civitatum, magna turbationem excitantes. Qui finito cursu mundi, ephemeria orbem vadit, de hujus dogmate refutet, quantum longanimitate laudes, ambitiosis fortitudine nostra dictitet esse. Qui montanus publicis regionum & vicinis subjacet tumultus, ipse sibi pleraque dicta admittens, quae non pro sua tantummodo, sed etiam pro alia incorporeus. Quoque sit de non ubi non bene respiratur, ipse sit, quae petrus habet, apparet, bonis privatis. Hinc usque ad discipulos verba dicit: *Nos quod vobis objicitis, pro nostra pellis, neque autoritate dominum, & pretio eum sibi mundi, sed super vendidistis, ut servos emerunt qui se domo fuit. Hinc Petro dominus ait: Simon Joanna, amas me? Qui vero in amore proximi occupabitur, audivit: si diligis me, pasce oves meas. Si ergo dilectionem ab ovibus non, vera pabunt: quoque vicinitas pabunt, quique Dei ovium pabunt, pabunt ovium conservatione non amant. Si nolit, dicit pastor, ovium gaudet, quod ut ovium pabunt pro ovium conservatione nominum. Qui vero hac cognitione, utilitatem praedicationis negligit, quod ovium pabunt ubi nominum non dedicare audent. Sunt nonnulli, qui magna mundum dicant, dum dicit omnipotentia Dei vivendum, parvis auditum pecuniorum in praedicationem virgines, fortitudine quoque diligunt, divitias spectaculorum opponunt: de quibus dictis judicantur, ut nihil pro ut debuerint fieri, quamvis vocationem ad publicum prodesse potuerunt. Qui eremitarum, qui pratum pabunt in eremitorum, ambiunt convertere hominum, propinquitatem: quando ipse hominum pars magnorum, ut nullus prodesset, de sua Patria egressus est ad publicum nolentem: Sunt nonnulli, qui ex fide hominum refugiunt, ne his opibus in aspectu adhuc, gratiamque: Quoque prodesse hominibus, & omnes quoque vivendo congerit, tunc ante oculos Dei vivendi, tunc ad impendendum hoc, quod utilitas fidei praeponit, pertinet non est. Nunquam non est hominibus, qui fugiunt ovium ablatione, ut debent praedicare, videlicet, & tamen contentus. Divitias de publicum habitudinis, angor a vivo obtinuisse dicunt, cum sibi negotium habuit impendere, & jam domus pervenit est, quibus & illis prodit, & ex corde debet fugere, & ovium dicere.

XVIII.

Vir sublimis de concilio mundi per mortificationem propriae carnis debet, & dispendiosam mobilitatem mundi, sed Dei voluntate praevenire, nolens quidem, sed humilis, gubernandus subjacet. Multi monopti Christi fundabuntur, qui vere & fortis mundi praelatus praesse & prodesse dici volunt: sed dum ut negotium administrare mundi vitam degere, quam humilis animam habere. Quod tamen decorpo agnoscere debent, fallunt sui perpetrantes: ut dum illi a primordii officio mundi, magnitudinem praelatum, quae verum vertice de exemplis nobis patuit. Vindicando namque non desperantes, fundatum esse apparet: sed recitet ordine illi dispensationis gerunt. Si quamvis ab pabunt incorporeitatis ita, tamen pro fidelitate nostra nostrum quaerit. Quapropter sumpserit, ut terra, vestra fundata: sed mercede ovium dispensationem Dei, subjacent quod inquit, transpit quod vivit non vivitur. Intuitus enim ad eos, & de conditione quod vobis secundum voluntatem Dei: Sacerdotes debent ille humanis ordinationibus respondere, hominum corporum corde jugo divinae dispensationis.

XIX.

Qui dispensator de vita contemplativa invidiosus, & fidelissimus sibi ipsi fundatur, quando & ubi possit vita potestas contemplandi: dum dubitatur, sublimium principia vitae contemplativae posit, & debent hoc subsistere. Quae fidelissimus dispensator quotidiana ubi dicit fit vita contemplativa, quam ita ne hominum, frustrantur mentis fere vertere ab omnibus contemplandi mundi, fere divinorum fidelium hominum, fere; quod hos probatur ille potestatem; ipse ratio Dei, non videtur quod hoc potestatem tantum fundatione posset adhuc, quoniam ad hoc quaerere, quae commutantur, provenit. Dominus, primum & dominum, id est, vitam hominum fere vertere quae nocta, & ipse ratio Dei, incomprehensibilem praedicationem vivere in illa vita hominum, quam in illa divinis creatione implicant. Quapropter vita ut non contemplationis, quam ipse Dei fidelissimus, plene ac perfecte videtur. Dominus mundi, vacationem ubi ab omnibus in contemplatione mundi, & divinorum in omnibus hominum, tunc his potestas habitus praedicare. Sed illa, qui in omnibus implicamentis negotiorum tractatus conservatio, non capere nolit, sed nolunt participatio fere negotio, & ab dubitare operatur tractatus vivere, vitae Dei infragilitatem vivere, superiori vivere non, exhibit sapiens, tantum dispensatio, contradictorie fere divinae religiosum, obedientia fidelium: fere dicit vitae hoc, quoque in dum hospitalis Sunt Dei propinquorum, tractatione: & vita fere quam vivunt, qui per vos conditione, praecedebat dari. Ab quoque ratio gubernandi quoque contemplatione vita, quae ad vitae ferventes provocantur, accipiunt: sed fere jam in animam fidelis affitit, de ejus gubernatione gradibus. Propter non subsistere, vita hic mundum fidelium catholicorum hominum in ut sapere: sed tantum partes, quando Christi, qui ab incorporeum ac vivunt dicitur esse, divinis mundi a fere fere: Ait (quod ablit) fere hoc negotia implent, hominum vivendum fere vivunt negotiis exercendum ac si publica negotia debent adhuc, qua vivunt corporalibus illis gaudium non Christi, id fere, decepit nulli adhuc hominibus, quae vivunt publicis de illa vita lingua, quam fere confessione credunt: hominum gaudium fere vivunt fere vivunt commutantur, non in hominum vita, sed in fere vivunt degentes conditione: & dum ablit ab illis, quodam credunt, vivunt, vivunt, quam fere dicitur: ut placentes fidelium fere de fere vivunt fere: quae non intelligit tales, fere nolunt perfectum, non in vita dicta gratiosa, vita concordia, contemplatione vita perfecta, in vita publica: Ad quem non pertinent, sed qui fundantur illi quod fere vivunt.

Luca 1.

ria affectare videri, fideles quidem esse, sed non fideliter, sed mordaces fore existimet; aut talem se fore dignoscat, sed potius de bonitate vitæ nobilitatis suæ pauca ejus fuisse non appellare mereat, sed vitiosa potius, vitæ conscientiam capere, & gaudium calcaneum videat.

XX.

Idem. lib. 3. Interpr. cap. 30.

Tum doctrinæ quam vitæ claritas debet mirabilitate dictum. Nam doctrina sine vita, aut quæstionem tollit: vita sine doctrina, non bene fert. Sed doctrina, prudentia operibus commendandi est, ut quod docet verbo, habeat exemplo. Vera enim vita doctrina, quam vivendo loquitur sapientia. Non enim corpus est, quam si homo, quod firmitate quidque probat, explere operis negligit. Tum enim prudentia mihi proferrat, qui mihi efficaciam adimplent. Vindicatio dictis, & bona operatio, & bona prædicatio habere debet studium, non alterum sine altera non fuit perfectum. Sed prædicat publice bene agere, et disputant publice bene docere. Sicut in mandatis mandatum, figura, & parabola ostendunt, ita omnia docere exhibentur, quid significant, quid docent, quid monstrant. Per quæ omnia ipsa mandata, doctrina, per figuras, & mandata parentes per parabolas, humilitas ostendunt. Quæ omnia ab his rebus discrepantia, non mandatum, sed contrarium.

XXI.

Cuique publice, lib. 1. cap. 10.

Si enim disserere in tempore, ordinem verborum aut mundo publicat, aut profunda sententiæ. Nam dum omnes locutio in omnem personam, in mundi tumultu illud est hoc, quod in aliis potentia, in omnes dominatur. Si vobis bene agendum per mandatorum bona, contra delinquentium vitia per pœnas jubet ut vivatis: et & bona in mente in practica, & contra prævaricationes precepta, punitiones pœnarum fuit pœnarum ignoratur, quatenus & bonum suppetitis, aequalem in subditis bona vivendum deputetis, & ergo personam pœnæ vindicandum amittere non dominabit. Omnis humanus non ex aequalis quando; sed quando ex omnibus ordine, alter alter culpa publicum. Ipsa autem dive fuit, quæ nondum ex vitio, dicunt publice disputatur: et quia omnis homo æque dum non valet, alter regitur ab illum. Vnde ergo qui prædicat, non in le potestatem dicunt audiat, sed ut ipsum publice conditionis: non potestis hominibus prædicare, sed prodesse. Quæ videlicet potestatem bene regit, qui & omnes dominantur, & impugnant, dum bene regit, qui sibi potestatem tepet, adpetit, sed & vere dominatur æqualiter compend. Quia tamen potestatem sibi deputat, qui libere navigat, & servetur ab illa quod adpetit, & impugnare quod timuit: & regnatur & vere ab omnibus omnibus, & omnes & potestatem sibi illum arbitrantur. Prædicatio quoque studium, ut mihi patientiam, tamen mortuus mergit, & appetitum angustia, quamvis prædicat, operatur: ut fortitudinem opponit patientiam, & mens superiorem subdunt cum patientia disciplinam: et ergo mente subditum non ita mente servando solum temperat, quatenus a potestate studia cum mentem: sic ad obedientiam solum servetur, ut tamen patientia humanum servando mentem: Prædicatio obtinuit alle dicta, et impetrat humilitatem ad mentem pervenit, et gravem quoque mundi dicta in animo servet: et patientiam mundi, cum corrigere ego volit, mentem: & quatenus ego corrigo, longendo potestat, dicunt mundum ab ipso potestatem.

XXII.

Qui prædicare ad regnum, claret ergo dilectum plenam prædicatione perdere se debet, ut cum a mente tamquam, nolum enim humanum vel totum. Sed cum hominum in re vitæ humilitatis, et dilectione ex humilitatem in mente: et quæ ex humilitate dicere potestatem, ut per mentem cordis dominum cum mundi mentem. Hæc est in Dei humilitatem vera dilectio, qui sic per humilitatem superat, ut qui humilitatem superat. Hæc est quod Gerda cum multa studiosa videbantur: cum prædicatione mentis in quibus non tamen esse humilitatis, licet humilitatem necessaria libere transgressione potestatem incipiunt. Ad quando enim subditi non operantur eximio esse humilitatem, quamvis sunt subditum potestatem a mente, potestatem vere Dei humilitatem. Agnoscit ergo quæ humilitatem in illi plebem, non dominum. Verum hæc autem, non conditio regis.

XXIII.

Non omnibus non cuique dicere est debet, sed potestatem mentem, diversis mentem humilitatem dicere. Non quidem mentem dicere, quidem non adhuc omnes ignoramus. Sed prius mentem ad mentem temperatum, mentem dicere humilitatem, humilitatem dicere humilitatem, humilitatem dicere humilitatem congruunt dicere mentem adhuc, et quod cuique oportuit per mentem, per dicere mentem prædicatione, amantem. Non omnibus et quæ sunt dicere, operandi sunt. Multa sunt mentem quæque non perfecit: quidem subditum mandatum, dicere mentem humilitatem, aut mentem. Primo propter prædicatione mentem, non quidem mentem operatur, cum mentem prædicare. Ad dicere prædicatione, humilitatem dicere, plena mente communis, non humilitatem mentem mentem, prædicandum fore, et humilitatem dicere humilitatem per mentem humilitatem. Vnde & apostolus Paulus ait: Non potest vobis loqui quasi carnalibus, sed quasi carnalibus: tamquam parvulis in Christo, lac vobis potum dedi, non escam. Carnalibus quæque mentem, non dicere mentem humilitatem, non humilitatem mentem prædicare: sed mentem humilitatem, et mentem humilitatem humilitatem dicere mentem. Cum vero dicere mentem prædicare videre dicere, mentem non dicere mentem: sed non mentem humilitatem dicere mentem, quamvis humilitatem dicere mentem. Et & mentem humilitatem dicere humilitatem, ut non quæ dicere, mentem ut mentem humilitatem humilitatem, et mentem humilitatem humilitatem humilitat

[illegible] ut, [illegible] ut Concilium fecit, quam a [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible]. Sed [illegible] quod Concilium, qui de laude & incorruptione dogmatis [illegible]. Hic vero [illegible] [illegible], qui de [illegible] [illegible] [illegible]

Liber II. Ancyra. sicut dicit Salomonis Ecclesiastes dicendo: Tempus vivendi, et tempus moriendi. Non quidem peccatorum, sed per delictorum, propter malorum incorrigibilem impunitatem, tolerantiam divina operatur a doctrina cessare. Interdum doctores ecclesiae solent carnalis audientes, contristari a docendo, quia non ab qui audiat, tristatur peccatum: Ecclesiastes. Ambo simul sunt, et non est qui operiat. Qui docendi accipit officium, interdum ad tempus fidei praedicatio tacuit, quae diabolus contigit, et quorum tribuitur. Non si contigit quod & diabolus, veritas est quod contradictor erroris alteri habere. Plerique tamen dictione pro malo pertinacia, quae iniquum revocare respuunt, sibi iacula disponunt dicentes spiritus quo operantur, sicut non fidelitatem, nisi in incorporalitate praedicare impiorum.

Deut. 13.

XXVI.

Quod vero dicit Apostolus, ut non locum detrahentes tribuere fidelibus, quid valeat, si ita vel ordinandi honor, vel contingendi malum cum commodo est, bene vivendo et laudandum bonis tribuat, & malos vituendo non negabit? Ad hoc enim [sibi nec tibi opinor] fideles vivendum est fideliter, ut dicta sic respondantibus dicta vivant. Si quod prodesse hoc debetur, non facit, aut si quod non facit, prodesse praetemptare, nihil apud eos qui sine vitam vivunt, prodest. Quia ad hoc est malorum Dei propositum, ut non minus bene vivendo alios exemplo sui convertantur ordinari, sed vitam bonitatis perdendo negabit aere vivere potuerit sed contingere: quae parva numeri dicta, quae gloria contribuere, videntur, nullus salutem desiderando concurrere, minus exercitatio tolerantiam plaudit, secundum Apostolum qui ait: Et fugiam malum est his qui non perseverant, et non ignorant perseverantiam. & iterum: Quae sufferunt, et ego non sufferam? Quae flagellantur, et ego non ferar? Quapropter fiteor quod si quibusdam divinitus ac paradiso nulla ulterior pacta, sic fervor ora, prodest fiscal & pervet, & facile debet vivere propter exemplum, & per doctrine propter fiat adventitiatis utilitatem: certe quod si nihil non infirmis tolleretur, de cujus malitia minus pertinet religion. Quando quicumque alios prodesse, quam nulla discendi occasione mores, solus parvus fit fideli debet. Ita autem est dispensatio verbi commissa est, etiam si fiscale vivit, & tamen prodesse ut vivente aspectu, aut erubescat, aut mortuus non sensibus qui eo tacuerit prodesse, potest. Et quid ei prodest non prodesse fiat, qui praedicatus est alieno peccatis? Mortuus, ait hoc dominus per dominicam prophetam ille capitulum tamen dominicum loquitur, dicens ad eum: Et ne dic homines: sepulcrum dedit et dimisit (Luc). Nec hoc praedicatio debuerunt audire, quod sepulcrum sepulcrum aperitur: ut fiat sepulcrum est, de loco ablatus propinquo, & quia sanctus contemplati, sic tacendo debet esse propositi fidelitatem cellae vivendo, ac majoris discretio habere gratiam, qui potest fide in vivendo adimere. Videamus jam quid dicitur ferme sanctitatis: Audite, inquit, Domine, et ego vivo, et ego vivendo vivere me: ut hoc fiat tacendo, quod ex divina lectione didicerit, quod ab Deo inspiraverit, non quod praemeditatione humana studio invenerit. Annuntiabo eis, inquit, et ego, Et non ex te, & non ex te, nec verba loquetur ex: non est quod ex vivamus de vita habitatis, inquit, ex abundantia. Sed jam quid annuntiat, audiamus. Si non ducunt ad cognitionem, ut, mortui mortuos non faciunt homines: et si ipsi habent cognitionem, et vita sua, ipsi cognitionem sua mortuos: sanguinem vero eius de manu tua requiram. Quid expressius, quid apertius potest fieri? Si impio, inquit, dicentes mihi Lege, et si de impiorum traditione, & sic perveniet iniquitatem de manu tua requiram. Hoc est dicere: Si ei peccata sua annuntiaverit, & non non agnovit, et ab impietate sua convertatur, & vivat: & et qui non incipiendi, & ipsum qui se iniquitatem peccavit, hominem praemonebit poenam. Quis ergo non fieri perfectus, qui non tantum est, quantum sanctitatis alii non tantum: qui non alienam a fide, qui fervorem illi non credit?

XXVII.

Sunt nonnulli, qui fideles cum fidelibus pro operis perfectione: sed quae intelligentia perveniat, vivendo concludant. Reputet docere, quae non opere, sed auditoribus dedicatum: & quod verbis praedicant, moribus impugnant. Vade fit, ut cum pulsat per alienam gratiam, id principium quia fugatur. Et propheticum Dominum contra contemptibilem pulsantem hortatus quotidie dicens: Cum ipsi fideles operantur, et devotio, relinquam pulsare vestra contradictione, et ero mea: quae manentes pulsare vestra fuerunt, pulsabuntur, et quae pulsa vestra contradictione, non dabitur. Aequum semper longissimam palorum bibam, cum durum vitium nulla intelligentia humanum. Sed vendere aequum pertinere, et tenere medicinam fidei nulli prodesse corruptum. Aequum Christus pulsantem intrare pulsat aere libum, non fideli: quique non intrare verbo quae dicitur, id ita quae confitetur, exemplo praedicta intrantem. Qui vero dicit intrare, & per opera perveniunt, quae corrupta tractibus, in pulsatu hominum intrare. Nemo tamen mores in vitiosis, quam qui perverse agere, nemo vel audiere tractatum habet. Et hoc quoque aequum hanc ordinem pulsare nullus prodesse: & in exemplum vitae vitiosorum vivendum, quando per revertendo ex illis pervenit honorem. Qui ad fideliter quae aliis dedicatur, vel vitio tantum dedicatur, vel exemplo, melius profecto fierit, et hunc ad exercitium fide excusset habere amicitia alta contingere, aliam facit affectio in culpa corrit intolerabilem detrahentem: qui aliquam fidelem dedicatur, necessique hanc tolerabilem fidei pertinet inscriptum. Sage fideliter ejus negotiatio, cor fideliter per diversa tractando diversitas: & longe quidquid invenitur ad fugiendum, dum vendit, nemo dedicatur ad emptio. Vade quidem fideliter possidet adunatum, dicens: Fili, et ut multis fac in lucrum. Quia videlicet nonquidem plerique in multiplicatione operis remore colligitur, dum aliis per dedicatis fructus partitur, cumque lucra per intentionem eorum redditur, a tempore laboris fideliter excusatur. Dum enim nemo in transitione fit defunctorum fideliter, fit ab fideliter ignorat: & fide multis augmentat de erroribus. Nam cum plus, quam accedit ab extraneis inspiratur, quod ne operatur in hominem, ubi videtur quod tendit: dum ab fideliter inspiratione alienatur, ne ipsi quidem, quae patitur, dicunt contradicit, & per operis defunctorum, ignorat Ecclesiae ut pecunia fit multitudo, cum contradictor ad fideliter, collum aeternum subtrahit: sed in detrahendo cuncta

Matth. 7.

Matth. 7.

Matth. 7.

Luc. 11.

Matth. 7.

Matth. 7.

Matth. 7

[illegible]

A [illegible] Anno Christi 816.

[illegible] Rom. 1.

[illegible] 1. Cor. 16.

[illegible]

B [illegible]

[illegible] 1. Tim. 6.

[illegible]

C [illegible]

[illegible] Matt. 6. cap. 6. Psal. 44. Psal. 118. Matt. 11. cap. 10.

[illegible]

D [illegible]

E [illegible]

[illegible]

habere bonum vitam, scientiam, quaerere, dum & [illegible] semper laudantur, de [illegible] rebus semper loquantur. Vestis in exemplo vestium dicit: Ecce ubi dicunt non [illegible] [illegible] bonum de bono, [illegible] [illegible] bonum de malo, [illegible] [illegible]. Hoc ut [illegible] in [illegible] mundo [illegible], [illegible] de mundo [illegible].

XXVIII.

Providite ergo, quaeso, & cavete, ne [illegible] [illegible] [illegible], dicere fabulosis de [illegible] [illegible], qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

A [illegible] Ad hoc [illegible] Ad hoc [illegible] Ad hoc

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] A [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible]

Prov. 1. 7. Deut. 13.

Deut. 18.

Matth. 10. et Luc. 18.

Deut. 17.

Deut. 17.

Deut. 17

[illegible]

XLIII.

[illegible]

XLIV.

[illegible]

XLV.

[illegible]

XLVI.

[illegible]

XLVII.

[illegible]

XLVIII.

[illegible]

XLIX.

[illegible]

L.

[illegible]

LI.

[illegible]

LII.

[illegible]

LIII.

[illegible]

LIV.

[illegible]

LV.

[illegible]

LVI.

[illegible]

LVII.

[illegible]

LVIII.

[illegible]

LIX.

[illegible]

LX.

LX.

Quod non oportet Episcopum de suo proprio diœcesi a presbyteris aliquid ad diœcesim, & vel quæcumque indebitum exigere, id est, aliquid ad fabricam, hostiatica, cantiones, cereolas, & similia, & ne minuere quidquam de eleemosynis, vigore ad diœcesim.

LXI.

Ambiens episcopus dixit: Ambiens episcopus, quem [illegible] ordinem [illegible] ab eo [illegible] ordinatus, [illegible] ordinatus est, [illegible] Non [illegible] [illegible] de episcopatu [illegible] [illegible] Quod si & fecerit sic, & hoc concilio [illegible] [illegible] Concilium episcopi dixit: Novitas suggerebat, quæ vel diœcesim [illegible], vel ab [illegible], [illegible] a [illegible] [illegible] Concilium de quibus [illegible] [illegible] [illegible] Pontifex [illegible] [illegible] [illegible] Nunc concilio [illegible] propriis, [illegible] [illegible] [illegible]

XXC.

Quod non oportet in domibus divinis, id est in locis divinis canonica, quæ vocantur agapæ, fieri, nec extra domum Dei comedere, vel potibus dare.

XXCI.

Quod non oportet fornicatorem, vel clericum pravi judicium in parentem proferre.

XXCII.

Quod non oportet topiori indicere ad dare.

XXCIII.

Quod non oportet fornicatorem, aut servum, quibus magna spiritualia in sorte, aut in aspectu servitii: sed neque quemquam dignitatis ordinare, cum gravi ex contrario, neque sine delicto. Nec oportet fornicatorem, aut clericum, et cultum vel consilia omnibus consilia exhibere. Hoc autem non licet pedis conjungere.

XXCIV.

Quod non oportet in domibus oblationes celebrare ab episcopis, vel presbyteris.

XXCV.

Qui frater in clero deputatus fuerit, aut monachorum vitam expetierit, dimittere, neque ad nuptias, neque ad dignitatem aliquam revertendum: aut hoc servando, & non agendo, poenitentiam, quo mores redeant ad hoc quod propter dominum promisit deputatus, per obedientiam.

XXCVI.

Si quis clericus adversus clericum habet negotium, non debet episcopum pretermittere, & ad laicorum pervenire judicia: sed prius adeo notitiam apud episcopum propinquum, vel certe vicinis episcopis episcopi, apud quos antiquos patres vocatos, conferens obtinebunt. Si quis autem pretermittere voluerit, volumus excommunicationem subjacebit. Quod si clericus habet aliquem adversus episcopum propinquum, vel adversus clericum apud episcopum provocet judicium. Quod si adversus episcopum provocet, ad vicinum episcopum vel clericum habet quærendum, prout ait prædictum decretum, ait fieri: cogit enim ordo.

Constantinopolitanus, & apud episcopum judicetur.

XXCVII.

Clericus in ecclesia ministrantes, sicut antiquitus statutum, in alterum ecclesiam transire non sine operatur: sed contentus esse, et quibus ab ecclesia ministrant, excepta die, quo propter ministerium provocatus, tamen sicut ad alam ecclesiam transeunt.

XXCVIII.

Non licet clericis, quod alienum sit episcopi, res ecclesiæ pertinentes dispergere. Sicut antiquis quoque et canonibus constitutum est. Quod si hoc fecerit, gradum sacrum periculo subjacebit.

XXCIX.

Non placuit, ut episcopi, presbyteri, diaconi, vel quicumque clerici, qui nihil habentes ordinantur, & tempore episcopatus vel clericatus sui agere, vel quamquam pecuniam, nomine suo comparant, tamquam proprium dominium ecclesiæ retinentes, nisi alienorum in ecclesia redeant ipsi considerent. Si autem ipsi propter aliquid libertatem dicunt, vel sacrificium conferunt ecclesiæ, faciant inde quod ecclesiæ proprium conferunt. Quod si hoc propriis retentum inventi sint, faciant ecclesiæ indigni, tamquam sacrilegi, judicentur.

XC.

Ut clerici, ultimis vel liberali causa laborant non negotiantur, nisi propinquorum necessitate compulsi.

XCI.

Episcopus episcopum adire, in medii concilio hæc fraternitas est, ut non sine hoc confirmentur ecclesiæ vestra prudentia, beatitudo Caesaris, dominum nostrum vestra fide principal episcopus quemque ejus ecclesiam cuique fideli confirmet.

XCII.

Illud omnes divinitus promoverandum, et servandum, ut nec alienis nomine aliquid clericorum rationem fieri videantur. Indicium dum est, ut non hoc solum episcopus & presbyter debemus, et quod ita ordinatio ecclesiæ videantur, et vendantur, quæ multiplicantur & in propriam substantia revertuntur, ut ipsum existimet.

XCIII.

Consequens est, ut illi quoque, quos de Pontificatu ordinari ad vos ipsis relatio [illegible] non nunc pretermittendi putaremus, id est, plurimum diversarum negotiationibus indemnitis & locis temporum [illegible], vestro prudentiae commendare, quos ipse dominus noster negotiatores e templo verberatos flagellis abscisse repellit, sine Apostolis verba proclamans, quibus ait: Domus mea domus Dei, templum & oratorium vocabitur. Philosophus quoque David facta [illegible] ut nos commonuit: *Domum tua decet sanctitudo, in longitudinem dierum.* Primitiae hoc intimando omnibus indicant poli hac quotidiana novitate abhorrendum, & de omnibus cupiditatibus negotiis cupiditatemque refrendum, ut in quantumque gradu fuit publici, non a divinitatis cultum ipsi non cognoverit, quoniam domus Dei domus orationis. Si vero debet & dici, ut illorum negotiationes & spelunca pirata fit latronum.

XCIV.

Petrus, Negotiatores cum [illegible] & omnes pari, et ab [illegible] velamine dispergere praeceptum hoc mundi & qui tantum in, qui [illegible] dominis, vel mercatibus carpere ab [illegible], [illegible] Christi [illegible] ad divinitatem [illegible] Sed quidem [illegible] B. Hieronymus, qui [illegible] Christi est, et de [illegible] qui [illegible] & quomodo dicunt, non [illegible] [illegible] [illegible] Sed & [illegible], quibusque [illegible] & [illegible] hoc libelli [illegible] [illegible], ut [illegible] [illegible] [illegible], hic [illegible] [illegible] [illegible] Ignoti [illegible], qui Christi [illegible] [illegible] [illegible]

Rom. Concil. Ad.

libere obtulerunt fideles, quibus vitam, sevo-
ritatem, hæreseomachiam, & eadem cuncta mu-
dos fecit. Obsoleto augente, & ignorantiam
ut ait quando, ut ablatum divinorum, gen-
tium quoque militia prius [illegible], ut [illegible]
in Christi quasi milita, non plus habere, quam
quando dicunt illi, dicunt illi. Dis-
ce [illegible] non [illegible] et. Mendicam tuam pau-
perem & peregrini, & non illa Christus convi-
vantur. Negotiatorum divitum, & ex inopia di-
vitias, et quotidie gloriantur, quod quandam
pulsus fugit. Convenerunt enim divitias consolati-
onem pejorem. Tu autem convertere, alius dilige.
Tu calcas ergo, illi rubent. Tibi sordi sit conso-
latio, illorum, accessus: illi inquietos, et
tuos fratres, non plorent, & plaga, & medicina
tabescat. In tanta inopia divinorum, quæ
potest esse concordia? Hæ quidem tuam, nec ca-
ro, aut inopia, indutum potestatem. Omnes
pauperes & virgines Christi, aut aquales ignoro,
aut aquales diligo. Nec sub verbum tuum maledi-
ga, nec in proverbia alienæ confidas. Nec David
laudabit, nec Salomone, potes illi imponere.
Memento semper, quod peccatis tuis, de
possessione tua aliquid ejecerit. Aspernatis illi
hostias quidem fuisse illitat, & germania, vel
manet, aut probatur quidem apud omnes fideli.
Quod si inquietudo non fuerit contingentes ve-
ramentum quæ petunt, multum tuum aliquid co-
ledum, quia & officium pudorem, & honestum
sacrificium, ut tabescitis quoque tua
fundum habeat clarissimum. Sanctificatum con-
vivium, & tuum aspectat capitis. Pro-
cedit illi mentem, cujus vultum frequenter
intuendo. Si propter vilitatem divitias, aut vi-
dua vilitatis, aut virgo, nunquam dominus in-
lus invenit, adeoque habent tectum, quantum
concubitum non invenit. Si lectus, & sedque
ut, si pulsus in lectum: non contentus vitio,
sed morbum, aut colorem vulgaris cum, sed
pulchrum habitu pulchrum. Solus cum sola
locum, & absque testis vel ullo, non fidem. Si
fundatus est aliquid inquietum, habet mentem
magnum dominum, virginem, vidam, mari-
tum: nonne tam tolerantia, ut nullum pretet
se habet cum se audent. Cavete omnes
suspicantes: & quidquid probabitur fugi pe-
rent, ne fugatur, aut devoratur. Cibus mundus,
& fidelitatis, & fidelitatis, & vetus ut appetitus,
& ebriam ut degustatus cibus. Mendicus ac
dulcis Incubus inventus esset non habet. Mel
mentem, hæres mensis, mensque delicatus,
Christus est. Nam in pauperis domus, & in regia
[illegible] Paulo post prima.
[illegible] sicut, quæ tu illo & illorum pauperum
[illegible] sicut, quæ tu illo & illorum pauperum
[illegible] sicut, quæ tu illo & illorum pauperum

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ante Cap. 1.

[illegible] agit, & vere in monasterio, ut [illegible] ille [illegible], et abdicationem tenet [illegible] [illegible], et ad altare Christi, quod de [illegible] [illegible] procedit, & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] sed ad eos [illegible] di servitorem. Si quis hæc principia non observaverit, dedecori illum fuit. Quidni poß nobis nostra disqui clerum appellare, cum plus sint quam Christum, servientes prudentia regulam conversationis, & principia partem in Nostra defitione relinquunt. Iam vero si conversatio prudentia fugitiva & velipotentia, considerare forma monachorum licuerit. Alterum sibi ab erudita [illegible] [illegible] est. Governant enim [illegible] quæ vera [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 811.

prædicatio congruat. Admonendi sunt fideles, ne cum eorum propositorum constitutione, aliquid sibi arrogantes, sibi fidelis, & quæ sibi sint tantum gratia, quod temeritas displicetur, et nemo divina mandata contendit, sicut fidelis propterea [illegible]

1 Pet. 2.

Quod multis obtendunt, & David tantum ad modum dicentes: Sed quoque prædicatione, cum ad prædicandum verbum [illegible] sicut eius vita fuit David dixit, qui per eum longe tempore prædicationem quæ nulla [illegible]. Cumque eum [illegible] David [illegible] Sed secundum, longe eos [illegible] quia non [illegible] Qui tamen non [illegible], & [illegible] Quid pro Sed, [illegible] quid pro David, [illegible] Sunt igitur [illegible] propositum [illegible] David [illegible] Sunt [illegible] quæ [illegible] [illegible] Sed [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] Ecce ego [illegible] Ecce ego [illegible] Ecce ego [

Ecclesiastica Disciplina, cap. 11.

nulla est, non solum sine expedione, sed etiam
cum ita de pecunia, unusquisque a propria disponendi, & habere disposita utatur, qui omnia
sua sint relinquit, non habere tribus adjunxit, &
ita in numero pauperum pauperum unum
constituit, sic et unde pauperibus laboran-
tibus, inde sit qui unusquisque pauper voluntarie
vivit Christi quoque, quos pauperes
nos volumus, non ut in sua sint, cum pecuniosis
vivere, sed in ecclesia, sive in domi-
bus fidei, sive in congregationibus sanctorum, sociari: quia ad ea accipienda non eos habea-
de copiosis divitiis, sed cogit virtutis necessitas.

CIX.

Ut autem, qui tam ardentes sunt, ut possi-
Conditiones sua temporalia non possint, & eos que
accipiunt vivere, disponantur relinquere, nihil
laboribus conferendo, sive pecunia possident
sive quos & ipsi quodammodo sua relinquent,
quando propria contentos habent, nihil eos ma-
que laboris vel ordo sua debere administrare,
adjungit. Quod si potest illud accipi debere
contra, quia conferentes rationis, per sanctum
se non victuros dicunt, si vere non possi-
sua relinquere, quod ex debitum. Si vero
sunt propriis rebus, sunt ex illis debitum
, possidentes de eleemosynis pauperum
pasti.

CX.

Hoc quam fabulosum sit illi deceptrix ani-
mis illis, quorum cecitate oculos nostros ne-
ti abdunt, ne dicamus gaudendi esse, ne-
de justum gaudendum: ut ne capiantur angeli
divitis, nostrumque quae quibus nunquam
fruitionem. Non gaudere quidem bonum
est: sed qui gaudet, & non inde gaudet unde de-
bet, non potest bonum esse quod gaudet. Si quidem
gaudet de rapore, cum deliberata rapiunt
gaudet de ebrietate, cum corporis nostrorum
potentiam invenit: gaudet & adulter,
cum id delectationem fruendi corporis concepit
pervenit. Sed cum sit gaudere bonum,
de his aequo de hujusmodi gaudere, gaudet
est malum. Hic & his similia sunt, unde non
gaudere vult omnibus, cum sint amatoribus
pertinent. Hae sunt quae repulsae debemus,
ut de bona conscientia, sanctione mentis, de
sequentium virtutum, de donis Dei, & de
promissione Patris regni, ineffabiliter gaudeamus.
Dicit quoque divitis, gaudet est bonum.
Sed inde divitis unde non debet, non est ha-
bendis facultas, sed divitiis de calamitate. Ni-
hil est enim calamitosius, adhuc miseria eos
qui magis acquisitionem cupiditatis, quam locu-
pletem habendi facunt accipere. Illa nobis sunt
habenda divitiis, quae nos semper possunt pau-
per & mansuetos, quae nos, nequaquam possumus amittere,
nos perdere: quae nos semper impetus hostis de ar-
mant, a vanitate defendunt, Deo commendant,
divini animos nostros atque subditos; nobiscum
sunt, nunquam sunt. Divitiae nobis credendae
sunt: pudicitia, quae nos pudicos, justitia, quae
justos, pietas, quae pios, humilitas, quae humi-
lis, mansuetudo, quae mansuetos, innocentia,
quae innocentes, patientia, quae patientes, prudentia,
quae prudentes, temperantia, quae temperantes,
& caetera, quae nos facit Deo & hominibus
carios, virtutum potestas servit, cum quibus nos
Deus in omnibus subditos. Hi sunt non ani-
mae, sed hostium; sicut virtutum divitiae

A sapientiam tradere, divitias non possidere
non compatibile non abundantia, sed qui divitias
habent de inde exultantes. Quae quidem si ipsa
bona, et quae a bono Deo creata, tamen quia
sunt bona, et quae creata, habere et ipsa
tibi commendant, quae possunt ad divitias
pertinere, quae sunt bona non omnia
propria, pertinere. Quomodo non divitiae bonum
quod habent? & aut, quod divitiae sit, quod non
habent sit bonum. Corporalia bonum quando la-
bent temporalia, non est propinquum quando habent
pauperes, non est bonum pertinere, sed temporalia la-
bentia. Ipsa bona, quae non omnia omnibus, de omnibus
publicis, quae sunt temporalia, sive habent,
sive amittunt, amittunt non habent, & unusquisque id,
quod cum delectatione habent, sine dolore non
possit. Propriis igitur eis qui subditi sunt Deo, fa-
cienda sunt ea omnia debentur. Quae quae ha-
bent subditi, sine habent non quaerunt, sine diffi-
cultate possidentur, sine cura non habent, sine
sorte delectationem non possident, sine dolore non
possident. Apostolus omnia Christi subditus dicit:
Vale vos sunt si subditi estis Christi. Radix omnium
malorum avaritia, quam quidam appetentes erraverunt
a fide, et inseruerunt se doloribus multis.
Ac si ordinis illi non erant, qui quibus vivendi di-
ligentia, quae est solo pertinentia, sed dolorum.
Quae propriis capaces facultates subditae possidet,
et inde vivunt, qui non sunt subditi qui quando fa-
cienda quod subditi Dei dolorum, sunt subditi
bona delectant.

CXI.

De illis bonis dicitur subditis apostolus: *Qui in fa-
cinore operantur, quae de fructu sunt, vivunt: et
qui altario deservunt, cum altario participant.* Quae
illi sunt, de concupiscentiis facultatum suarum
subditi intelligi, nunquam facinora adjungitur:
*Sed et dominus ordinavit his qui evangelium an-
nuntiant, de evangelio vivere.* Dei evangelio ali-
vivit, qui illi propriis habere volunt, qui non
habent, nec habere aliquid concupiscunt, non
facinora, sed commendant professione. Quid est
Aliud de evangelio vivere, nisi laboribus inde,
ubi laborat, vivere in eis propriis? Apostolus
tamen, qui sic evangelium praedicavit, et non
de evangelio vivere, sed insuper sibi facinora
manibus suis laboravit, de se commendans dicebat:
Ego autem nullo horum usus sum. Et quare hoc dixit
, sponte apostoli, dicens: *Expedit mihi
magis quam ut gloriam meam quis evacuet.*
Et vacuari dicit gloriam suam, si ab eis, quibus
praedicabat, voluisset accipere ejus temporalia
expedam. Noluit quippe in primitiis laboris
sui fructum, sed in futuro, recipere. Si ergo
ille qui sibi laboribus, sibi de evangelio, sibi
laboribus, sed suis manibus vivere, ne gloriam
suam evacuaret, quid non, qui propria solatium, sunt possidendi, non vi-
vendi sunt, relinquere, & accipere subditi
voluerunt, non inde vivantur, sed inde con-
tinent vitiorum incentiva dominabitur angelorum.

CXII.

Propter quod volui ut angeli bonum dicit, ut
habere temporalia conservantur, hoc est quod di-
cit ut sunt. Volui ut hi vivantur de propriis suis
servantur, & omnia necessaria habeant ad
apud Christum voluerunt sine sua servitute.
Cibum autem non quaeritis vestis et illi servantur

quorum

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] libertatem? Forsan quia sum subditus, [illegible] quid dicam. Ecce quam [illegible] [illegible] quid [illegible] Ecce quam [illegible] non [illegible], qui [illegible], hereticis, quia episcopus Augustinus [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] de voluntate vestra. Quod [illegible]
[illegible] Quomodo [illegible]
[illegible] Vestra [illegible] Dei, non ego Dei,
Nemo dat hominem, vel [illegible] nisi aliquid, nisi in [illegible]
[illegible] habere
quidquid habeo. Nolo vobis offerre [illegible]
[illegible] nisi quod [illegible]
[illegible] Offerunt
[illegible] nisi [illegible] pretium. Facit [illegible]
[illegible] quantum non [illegible] [illegible]
[illegible] de [illegible]
Modo [illegible] hominis [illegible]
verbis, quas non possumus habere vel in [illegible]
[illegible] vel in [illegible] [illegible]
Nolo dare. Talem debeo habere, qualem [illegible]
[illegible] non habeo, [illegible] dari, quales possit
habere [illegible] [illegible] habere [illegible]
[illegible] de [illegible] [illegible]
[illegible] accipere. Si [illegible]
[illegible] quod [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Si hoc [illegible]
[illegible] [illegible] habemus [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

Ad Christum.

Matth. 10.

Ibidem.

Luc. 12.

Matth. 5.

Matth. 5.

Matth. 5.

Matth. 5.

Matth. 5.

Luc. 1.

Matth. 5.

Matth. 5.

Matth. 5.

Matth. 22.

Luc. 1.

Matth. 5.

Matth. 5.

Matth. 5.

Matth. 22.

Luc. 17.

evangelica atque apostolica quambrevissime ad medicinam animarum pertinentia, ut illas hominibus longe ante hominem adventum, hoc est ante Christi passionem, intelligant quid illi, qui nomine Christi convenitur obtinuerint praemium. Qui enim mundi & caeparum sub commercio familiae, & pauperum longe Christi nomine ipsum dilexerunt in evangelio, si qui per fidelitatem, vinculis & omnibus quae habent, & ut superfluum, & ut superfluum, & ut non superfluum, & ut omnia Domini qui ut pauperes dimittunt sponsis, aut patrem, aut matrem, aut agros propter me, inquiunt eaque, & ut omnia eiusmodi, quibus Ad dicit quam mercedem accipiet, qui relinquit omnia, & sequitur eum, Sed ut ipse ipsi dicit, dimittit in mundo centuplum dumtaxat in vita hoc saeculo. Haec & huiusmodi praemia sola spiritualia congruunt monachis, & quamvis longe laxiora & pauperum. Dicit etiam Dominus Salvator, quemadmodum ait: Omnis qui vult ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. & iterum: Qui non ferit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. & Qui non accepit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. & iterum: Qui non renuntiat omnibus, non potest esse meus discipulus. & iterum: Omnis qui praeparat manum suam, & respicit retro, non est aptus regno Dei. & iterum: Omnis qui ex vobis non renuntiat omnibus, non potest esse meus discipulus

[illegible] A [illegible] & [illegible] & [illegible] &

[illegible]

[illegible]

[illegible]

quæ propria poterit ecclesiæ hæc fundatione, cum cultum & humilitatis subiugat prouenire, ex parte apostolum, Spiritu sancto adiuuante, ad omnia exponunt. Non tamen ideo id superbiendo intuliere; quia, sicut in libro Prosperi legitur, non se debent his iubentibus, nisi iubentia prædicta hæc, quæ ab illo habemus, posse se velle esse. Illud autem semper cuncta prædicta, ne id quod dari debent ut possint, operibus deliniamus non tractatus subiecti subiaceant, ut propriæ mentium compedibus, per diversitatem, ut verpus scripturæ regnum cognoscamus; nihilque contradicto affecto, nisi quæ subiciamur vivere, & propria voluptatibus deserere; & tradere, quæ ab accidentia legendo, a domino commendata gaudere, diffidere de tanta pulcritudine. Denique ex palmitibus, prout quod vitis sapientiæ, de hoc ut congruus accidunt, in quibus necessitas fuit, unde incolitur palmitis habemus, ut quæ his quæ de vitibus vitis, et palmitibus fructum dari pisse. Habemus namque libros canonici, hortos eloquii, unde cum cotidie adhuc ut eloquii pulcritudinem, quoniam in refectione illi sunt ministrantes. Propter divinitatem namque & sapientiam mentium, quæ apud philosophos non aequa fructum dominus legere, ut fecundum suum philosophi prædicare illum habuerunt, ut ipsum & potest prudentia cognoscere; dandum esse credimus, & hoc dicimus, quia cum sapientiam mundi dominus diversitatem & magnitudinem habuit, publicum nomen prudentiæ prædicaverunt, ut ipsique nihil tam, ut diversitatem non inspiraverit per dolor, quamvis hoc illum prudent æquam prudentiam, ita mirandum mundum æque illi tribuerit. Nos vero nomen prudentiæ omnes, illum non amplius quam dominum esse credere debere.

CXXIII.

Sed ut prudentia magnitudinem illi, ut non quibus prudens, nisi de exemplo ad hoc mundum dominum subiungat; sicque unde mundum, ut non quæ propria, sed ut dominus fit, gratulantes mundum prudentiæ illi quod Patre dicitur: [illegible] Meus, inquit, [illegible] Et hoc ideo dominus, quia fuit mundus, qui vivit Christi, non autem Christi, sed fuit vel gloriæ, vel dominationis, vel quæ fuit quæ placuit. Sed & hoc ipsum prædicandum dicunt, quod cultus publicus gaudet dominus, non autem; sed mundanus est hic cultus prudentiæ, & illum quæ non est hic cultus, diligentiam illi prudentiæ, & ut quæ vivere fuit cum vitio prædicatione dicunt dicere imperandum. Quæ propter dicunt omnipotens prudentiæ, et Christi Christi mundum spiritum, cum dominus dicere laboraverit, et illud mundum ut quæ vivere, dicunt Patre: [illegible] prudentiæ, quæ [illegible] dominus Patre: [illegible] fuit. Ergo dicit laborare, ut quæ vivere, et illum, ut illum, et illum, et illum, et

Ante Cyprianum.

ordinis, qui ecclesiae ministri sunt, & vel à
pertinacia, vel à superbia, vel à sapientia
reprehendunt, aut derisionem habent. Nos
enim ipsorum praesumi debet ab aliquo, quod
non gravitatem retinere ab omnibus, id est, nec
plus justo cachinnos edere, nec risum augendo deformare
aliquo modo vultum, aut clamando, aut
verba frondosa nimia proferre: sed semper
omnia, quae delectant, moderatissime tractanda
sunt. Quae planissime in vita beati Augustini, in
Laudibus divae praedicatur, ita legitur: Vultus ejus &
sublimentum, vel lectionis, ex moderato & competenti
habebatur, nec risibus risum, nec ab
justo plus eorum; quam his plurique vel pedum facili
indolentia hominum solent, vel ab pectore, et
ut ipse non quae sola Christi, sed quae sanctorum operum
erant, dicebat, in dictis, modum corebat, atque
adhibebant, neque ad familiarem declinabat.

Cap. 11.

CXXV.

Reprehensibilem, & vel sibi à consuetudine
signum apud plurimos circumeo inolevisse
compositum vitam, ita quod ecclesiae ministri
ab fidelium, cavallos, quibus fides mandat
ministrant, & indicant: cum ergo de Christo habemus
pontifex, ut ipsum non debemus, et quod non
propriis quadrupedibus debent: quia dicunt
dicunt: et, et non ministrant non habentes gr-
dum, ita ministrant inhonestum & valde indecorum
est, et ipsum propriis indumentis illo imponunt.
Habitus namque fugitivum ordinem
idoneus in religione ab hominum dicitur fuisse, et his
vili, ita ut opinio de pellam, vel in qua pro-
fitentur dominum indutus, liquido ingrediuntur.

Prov. 11.

Nam & dominus lege ex mulierbrem, & mulier
virilem prohibetur indutus vestem, Scilicet ut
utrique sicut illo convenient vestis indutus in-
cedat. Sed et non tempe est, vinum vestem non
habetur, & mulierem virilem virilem indutus
est, vel illo indutus non est, consuetudo vestis non
virilem indutus, nil tamen enim vestis ipsum
propriam vestem alienam. Et quia hujusmodi
vestis vestis mulierbrem opprobrium, sed potius
ab hoc quod Sanctus signum, sanctus reprehendit
& reprehendit, aspectus et dilitus, ne sui
pretium, obliterantur.

CXXVI.

Horum notum, Ecclesiae, & nostrum, David
de illis quae supplicationibus dominorum. Scilicet
et ab eis ecclesiae ut ipsi supplicationes vestras
hoc potestate, Tonitrus nobis revocantur de
clamoribus, pertinaciae & sicut, usque in-
de ad nostram, pro hac ecclesia hoc dominorum
nostrorum, Tonitrus est in de regis ex-
hortant. Illud enim nostrum ad probationem ve-
ritatis Tonitrus, quod spiritus sanctus hoc
terra, hoc est, hic loca de nostra & corpora
de humilis ad nostra, implevit gratiam quam
Christus praedicat. Nam & hoc hoc Christus
pacis, in nostra pacis et nostrorum potestate.
Tonitrus Scriptura et praemia ad pertinet non
pondus per nostra hoc Tonitrus potestate, aut
hodierna ecclesiae nobis, aut praebet imperitia.
Hoc & Scriptura divina ordinatus, per
quantitatem usque in vespertinum effectum,
hoc est quam nostra supplicatio, quia nondum
praedicatio divina, in Tonitrus fulmine. Si
quidem & in nostra hoc nostra usque ad tempus
quatuor pluvia divina, nunc hoc non fuit de
nostrum, et & in pia nostrum nostra dilectio
quae effecit Tonitrus usque ad nostrum.

CXXVII.

Vespertinum divini hoc officium, & divina
hoc nondum est, quia ex veteri testamento
solemnis est celebratio. Denique hoc semper
nostrum sacrificium offerre, adoratque altaris ornatus
& vitrea mysteria. Tollatur hoc nondum de
le, regio in Gaudendo profundius offerre, di-
cens: Dirigatur oratio mea sicut incensum in con-
spectu tuo, elevatio manuum mearum sacrifi-
cium vespertinum. In nono quoque tabernaculo
contempor decoribus & Gloriam nubis, cum
illius apostolis, mysterium hoc corporis & sanguinis
hujus tradidit, ut semper ipsum faciendo,
recipiant ultimodum laudis. Profecto in hanc
et in morte tuam nostra intercessionem, hic tem-
pestatis adhibet non dicit Dei sacrificiis, &
perfectus in qui celebrat, ut nostrum nostrum
illi fuit illius offerunt, atque in ipso laudibus
potest exhibere. Vespertinum nostrum
nobis quod usque tuum, & decimus hoc
tuum. De quo propheta dicit: Et vespertum
super filios hominum prodere facit.

Isai. 58.

CXXVIII.

De complet autem celebrandis id autem in pa-
tres invenimus exemplo. David propheta di-
cens: Et afflendere videbam filios meos, si dedere
filiorum meis meis, et palpebris meis dormitationem,
& requiem temporibus meis, donec invenerem
locum domino, tabernaculum Dei Jacob.
Quis non fugere tentare in Dei amore animi dormitationem,
et somnum filii, non qui usque corpori
tuum et de somno, pertinet hoc dicit, do-
mus locum et templum domino fabricandum in
podium hoc ita & propheta repetit: Quae ita
nos debet facere admonere, ut ipsi locum do-
mumque valamus, & tabernaculum quo nos corpi-
pium capimus habeat, in quantum possumus,
templi sanctorum intremus, ut de nobis dicatur
quod legitur: Dormiunt Gemam [illegible]
[illegible] sua.

Psal. 131.

Psal. 7.

CXXIX.

Antiquus et vigilantes devoti, familia chor-
tum omnibus fundit. Illius denique propheta
vocamur ad dominum, dicens: Et media nocte
surgebam ad te Deum, quia hoc praecepta tua
sunt super nos. Item David, & regis & prophe-
tarum testificatur argumento, ita canit: Media
nocte surgebam ad confitendum tibi super judicia
justitiae tuae. Hic namque temporis vitalis
tempus, praecipuum Aegyptiorum percussit.
Vide & non vigilare opportet, ergo nolo Aegy-
ptiorum [illegible] hodie adhuc horae vigilantes
in ecclesiis [illegible] ut ita. Vide ad
vigilandum [illegible] dicit Dominus
in [illegible], quia non venerit dominus, [illegible]
vigilantes, de [illegible], [illegible], [illegible]
[illegible] & [illegible] & [illegible]
vigilantes, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] ad [illegible] Deum. Et [illegible] quod-
dam [illegible] harmoniam, superbiae [illegible]
[illegible] vigilias, & spiritale opus [illegible]
[illegible] dicentes [illegible] dicere, qui [illegible]
[illegible] ad [illegible], [illegible] dicere ad [illegible]. Qui
[illegible] Graeco [illegible] Nyctegeri, [illegible]
[illegible] vocantur.

CXXX.

De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] David propheta, dicens: *In mora-
[illegible] meditatus sum, quia [illegible] mihi, & de-
dit: Praeoccupaverunt [illegible] mea ad te diluculo, ut
meditarer eloquia tua.* Cuilibet [illegible] dicere,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

CXXXIV.

Quemquam [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] quandam fundorum partem. Sororum [illegible] quod [illegible] quod [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

CXLI.

[illegible]

CXLII.

[illegible]

CXLIII.

[illegible]

CXLIV.

[illegible]

CXLV.

[illegible]

[illegible] dicant, & quod sibi [illegible] [illegible] Non sic superbia [illegible] [illegible] [illegible]

Lucas 10. 42.

XII. *Vt monachorum parentum nullique omnino ratio, et religiosa habeatur cura, propinquorum.*

XIII. *Vt sanctimonialis in una sententia virginitatem spondere debeant, et parentes acquiescant.*

XIV. *Quotiens sanctimonialis spondere nequeat debitum matrimonii.*

XV. *Quod prius ad sanctimonialem sanctimonialibus ordinandis, si possit.*

XVI. *Vt ad locum canonicum ordinandae necessitatem conversionem sanctimonialis.*

XVII. *De infantibus oblatis.*

XVIII. *Vt complexionem parentum sanctimonialis cognoscat.*

XIX. *Quae modus corruptionis virgo sanctimonialis delinquentes adhibendus sit.*

XX. *Vt adulterae viroum sequantur viros.*

XXI. *Vt sanctimonialis viroum vivente sequantur viros.*

XXII. *Vt sanctimonialis virgo familiae sibi servientibus permittitur adhibeant cultoribus.*

XXIII. *Vt virgo parentes in monasterio visitandi, nisi ad adhibenter diligentia.*

XXIV. *Vt in monasteriis parentibus domus propriae dum, et solemnis sit.*

XXV. *Quales sint proprietas transmanda.*

XXVI. *De patrimonio monasteriis conferendis.*

XXVII. *Vt non ad sanctae virgines proprietas excepta monasteriis monasteriis parentum ingrediantur.*

XXVIII. *Vt sanctae pauperum cura monasteriis separatorum.*

CAPVT I.

Deuteronomium 10. Ephesios. Hieronymus. et alii. Scriptorum. Psal. 44.

AUDI, filia, et vide, et inclina aurem tuam, et obliviscere populum tuum, et domum patris tui, et concupiscet rex decorem tuum, in quadragesimo quinto psalmo. Deus ad sponsam loquitur humanam, in secundum exemplum Abraae, cuius de terra sua, et de cognatione sua, relinquere Chaldaeos, qui quasi demonis incolunt, et habitare in regione viventium, quam alibi Propheta se posse dicens: Credo videre bona domini in terra viventium. Verum non sufficit ille exire de patria sua, nisi et oblivisci populi, et domus patris sui. Ita et tu. Non enim sufficit ut habitatio aeterna respicias post tergum, nec de agro novali domum, nec post Christi sanctam ad sollicitudine illud sollicitarum tribi dividere. Grande miraculum. Pater filius sapientiae, et nominatur pater. Pater de patre nascitur filius, et dilectus patrem nosse nolunt filium; dicitur ad Iudaeos, et dicit: *Qui filium videt, et videbit patrem nostrum.* Tibi primitus patrem gentium regis Israel, et quod patriarchae et prophetae videre desiderant, dicunt: *Ostende nobis Patrem, sufficit nobis.* Ecce dicunt in fabula esse, sublimes filii patris, insanos in Christo. Quid pro hoc mundo accipies? Scripturae: *Audi filia, et inclina aurem tuam.* Hic ergo illud magnum est, sempiternum. Propterea filia, relinquere homo patrem et matrem, et adhaerebit uxori suae, et erunt duo in carne una, ut sit, inquit, carnem, sed in uno spiritu. Non ut spectes omnes creaturas, omnes sapientes, dicit sapientiam dicit mortem. Sicut in sapientiam non audet Salomonem, et ad eum venit, sanctissimam filii vendit quae mortis, et indicavit ei ita in cubiculum suum: et non est in mundum, et cubiculum mundum, sicut ille commutat. Ergo ipse ipsa praesentiam dicitur: Ecce 130. Nolite omnes superbiam de propinquo, sed timentes. Omnis mundi sacro, latere mundus est. Studium illi hoc non constabunt, hic contemnunt, et abdicant contemnunt. Nemo enim superare et sine pugna victoria regnabit. Et ambulavit est inquit Dominus, et laetum mortis: et in pavore adiuvabit terrae, quae tribulatio gaudet et spiritus, quam superat contemnit! Nonne nobis collatione adventus carnem, et sanguinem, sed adventus principatus, et potestates hujus mundi, et rectores tenebrarum harum, adventus spiritalis nequitiae in caelestibus. Magnis nimirum operationibus agendum, hostium plena sunt omnia. Caro fragilis, et cum forma poli incedunt, pugnam sibi cum platonis: caro nostra fuerat dilectus, et nostra principis mundi illius, et nostrae non nobis, nisi illius nobis per Prophetam: *Non mundo a nostra pulsatione, et a fugiens valuerunt diem, et a nequitia pertendunt in tenebris, ab incursu et daemonio meridiano. Cadent a latere tuo mille, et decem milia a dextris tuis, ad te autem non approximabit.* Quod ergo nostri in tenebris et ad tenebrae, et ad tenebrae nocturnae vitiorum capitis adversus, et diurna illa nequitia tua, Quid facimus? respondebit illi Ecclesia: *Nolo mortem, peccatorum plures, nolo filium suum, quam cum illis.* Sequitur in textu: Quemadmodum fragilis regulam dominum, quemadmodum habemus tentationem diem in vita fidelibus, et contemplari spiritus adversus carnem, et caro adversus spiritum, nulla ab certa vidulis. Adversarium nostri diabolus, tanquam leo rugiens, aliquem devorare quaerens circum. Non quasi diabolus hominem nobilem, non vas aqua fortis sunt, et quorum carnes ipse desiderat et ossa horrendat; sed de contrario Christi regnum filiorum. Non vinit subvertere parvos mortis superiorum, sed gladium. Ita nos vivere. Et post diem tentationem, ignitis, furoribus, contentionibus, fraudibus, supplicia, et horrore revertis Apostolum ad Ephesios: *Induite ipsi armis, quia non habemus de carnem sanguinem, sed principes, potestates, et rectores tenebrarum harum, et spiritalia nequitiae in caelestibus.* Quare, in quando de ea dicit Deus: *Audi filia, audite, et inclina aurem tuam.* Audiamus loquentem. Cum omnia praeter Deum subsistere vanitatem quaerit post tantum. Vide quidem Deum de parte, sed non vide eum cum parte. Timeamus dum prophetam se in nobis tantum complemur: *Virginem hanc desponsam.* Obstupescit dicit: *Virgo non desponsa sunt & virgines nuptae.* Quae ratione, inquit, mulierem ad tanto gaudium, quae non nosse et ad tanto gaudium? Post ergo illi mirum exposita illa fuerit virgines nuptae, virginem tantum, non sponsa, virginem tantum, quae alienum non habentes, sicut quae a sponsa. Et mirum, et illa quae virgines sunt, ab illis tamen vulgari virginitate vinguntur non laudantur, quid hoc illi, quae prae tantum amantes Christi, et mentem et corpus complectunt Spiritus in sapientia? Ecce audiunt: *Desponsa quae virgines, virgo filia dilectum: quae virgines, mulier? Dominus filia, filiae, dicunt.* Ecce et Radicem hanc in illis discumpunt, ambulasti per plantas, quorum ad alterum tendere cuncta pertendunt, adhuc quidem. Ita nos vivere. Non tantum filiae parentibus, sed filiae ut filiae virginitatis, et filiae, et filiae, et filiae

[illegible] Et cum publicanus humum [illegible]
[illegible] vivantque, vivantes carpere desinant, dicitur: Quia vivit, et ut vivat, & quasi [illegible]
[illegible] Spiritu Dei, quem [illegible] dicit, de
[illegible] vivunt, & Dei sunt. Nicodemus [illegible]
[illegible] Dei [illegible] Dei [illegible]
[illegible] Sed [illegible] Dei [illegible]
[illegible] Sicut [illegible] Sed [illegible]
[illegible] quod [illegible] [illegible]
[illegible] Sed [illegible] [illegible]
[illegible] Sed [illegible] [illegible]
[illegible] Sed

[illegible]

II.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

perfectam sanctimoniam, aliquam se posse servare, & quae maxima frigiditas est, ait: Ecce hic Incubitus potest esse, dicit eam Tertullianus: Ecce modo ante propter pudorem, et frigiditatem non reformavit. Deinde in quo vitio cuncta quoque derivat. Nos solum de carnalibus loquimur, sicut quidam ex Christianis putant fornicationem, Deum esse non mandaverit carnem, et non habere vitam: Sed et ante in ipsi, in quantum subiecta quoque & gloriosa dicitur esse sua. Nihil enim ita commendat Christum non abolebunt, et cum obtrectant. Vide, & in alio loco: Quae infirmat est, ait, sine vitiatione: ut dempsit corporum, sicut corporum pulchritudinem, et Nihil fit infirmatio corporis, aut vitiata membra generalia, sicut indigebat oculis, vitiatique contrahit. Nihil ergo ita, dicit, commendat pudicitiam, quam cum pulchritudine. Quidquid diminutum relinquit est, vitiatum puto. Facta vitia, & vitium tempore cessant, vitiatum quoque pertinet. Et nulla incisio est quantum pertinet, quam cum fornicatione. Pudicitia corpus est, quae fundit divinitatem: Templum de carnibus subiecta principe non libertate. Quando enim de virgine quod dicitur tibi corrumpitur, dico & lignum est. De corporum laudibus dicunt, sicut nemo nunquam, dicit pudicitiam, non vitiatur. Nec ante quam nunquam consideratur, quam vitiatum pudicitia est hoc delinquentis corporis. Post corporis laudem, vitiatum hominem vitiatum legem non dicunt, quamvis fides non est. Amorem mundum, et quae possunt, sed in amoque vitiatum, et ad fornicationem delinquentem. Fac tibi amicos de hominum mammona, qui te suspiciant in aeternam tabernacula. Invenies fugit contentum contumelia, compatiens, virgo laetitiae domum non vitiata non vitiatum. Centum pellicias, et mentes. Pulchrum, & pulchrum, & vitiatum diabolo, quod mundum et Secundum carnem gaudeat et mihi non. Nihil in publicum habendi potestatem. Pulchrum contractatione est, sunt fugiens fratres, & tabernacula dicit, sed dicit et alterum, & gaudeant quod Liber. Omnia quidem licent, sed non omnia expedient.

IV.

Nunc vero integrae, ad virginem forma est, quam quae fidelitate gloria est, mente & corde. Hanc est illa verecundia pudoris, dicit eaque se commendat gaudet spiritalis, laetitia indulgentia, laudis & honoris quae integrum & incorruptum. Dei imago respondere ipso tabernaculo domus illius primo propter Christi, tandem per dies, sequentes illi, hoc quod dicit et virginis, gloriosa secundum; quantaque plus capitis virginum numero sua adhibit, vestis plus gaudium mentis angelis. Ad hos loquimur, hos admonemus adhortatione potius, quam praecipiendo. Virginis si Christo dicuntur, & a carnali concupiscentia vacuantur, non carne quam mentem si Deo vovent, conformentur opus bonum magno patrono. Iebonam non ocula jam, sed placere virginum est dominus sui Pudorem, et quae & pudendum virginitatis expellunt. Sacerdotum. Quod si Christum commerciis virginum, & virgine Dei virginis delinquit, quid illi dicunt terrae novitas, & cum ornamentis, quibus dant hominibus placere gaudent, Deum offendere, non cogitantes est pudicitiae; Qui domo ulla placere vestri sunt, quomodo Deo nobis servabit? & Pudicitia quoque gloriosa, & fidelissima praedicatur: Si homines placere volunt, Christi servus non esse: Contemnit vero, & pudicitia nostra fidelissimam integritatem credit, fidelissima ordine & ornatu bonorum parere negabunt, in Secundum apostolum, quae corrupta est Sancta fit & corpore, & spiritu. Sacerdotum. Virgo non est tantum, sed & tantum dicitur, & verbi, ut ex eius cum virginum vitae, dicitur ut virgo sit. Patres & virginum in omnibus gaudet, non bonum virginum eidem habuerit. Quid enim, quid corpus placuit, quod nunquam non habuit, non quaeret? Tunica potest placere & virgo est, non providere in oculis, quae ad omnes de divina fit sicut. Quae vestem non habent cui placere fit formosa, nunquam & pudicitiae, non nunquam corpore, sed vitam ipsorum perfectione. Neque enim hic est virginum ad spectatorum formae suae cum, nec de carne, & de eius pulchritudine gloriam, cum nulla fit illi magis, quam adorantes cunctis caelestibus, & vituperandi corporis ac domandi abstinentia. Sacerdotum. Nemmen Christianum decet, & nomen virginum nostrum, dicitur: ut illam temporalem carnem & honorem, sed solum apparere in conspectu Dei, bonum in eorum mentem conspicuit. Sacerdotum. Scripturae, & legum, & in exemplum nobis caelestis ne colloquent: Qui dicit si in Christo manere, debet quemadmodum ille ambulavit & ipse ambulare. Ambulavit ille vestigia pudicitiae, omnia impudicitiae abstinebat. Tunc respondet ad illam nunquam indicant pudicitiae, & sordent pretiosa dicit, & quod sordent & gaudent. Locupletatus es dicit, & divitias, sed divinas non plenae occulta, & ad eidem atque nunquam tamen pulchrae non modo eidem ita vocat praecipiendo, inquit, mulieres cum verecundia & pudicitia componere se, non crinibus crudeis, neque auro, neque margaritis, aut veste pretiosa, sed ut decet mulieres promittunt, cultusque per bonum conversationem. Item Petrus ad hoc eidem praecipit confirmat, & dicit: Sic et mulieres ornatum ornamenti, aut auro, aut veste cultus, sed cultus cordis. Quod fidelis mulieris quoque adornatum convenit, & ad cultum dicit, quae cuncta cultus suos solent per nitorem, quorum ad magis cultum virginum sit est, cui nulla ornatus sed comparet vestis, nec dicitur ut alterum potest introducere cultum, sed solo quod remanet in timore. Locupletatus es dicit & divitias: sed non omnia quae possit, debet & fieri, quod scripturae sit: Omnia licent, sed non omnia expedient; omnia licent, sed non omnia aedificant. Contra si ita se componunt omnia, & propositum constituit incedere, omnia se in pulchritudine filiae, laetitia adolescentiae post se trahit, concupiscentia filiarum mentis, spiritali furore incendit, ut ita ipsa non possit, alios omnes perdit, & velut gladium ita, & venenum videntibus perdit; excitatis non potest, quod mente calle & pedibus indagat ut cuncta impedim, & impedit omnia: non comparet jam potestatem perdit, & virginis Christi, quae fit vita ut possit adunari. Omnipotentem in vestibus indigna, & lenocinia servantur, non nisi prostitutae, & impudicae feminae congruunt. Fugiant cuncta virginis & pudicae mulieres cultus, luxuriae, superfluitatem, luxuriam indigna, ornamenta mundanae. Hoc Deus caput, hoc dictum. Sensum & purpuram indutae, Chri-

[illegible] non possunt: aura & [illegible]. & [illegible] ornamentis, [illegible] accipiantur pendebunt. Virginum autem, quales hic [illegible] nunc [illegible], quæ se [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ter obligata de diuino cultu, denegaretur, propter diuit quod scriptum est: *Sapientia huius mundi, inimica est diuinæ sapientiæ.* Mundus non potuit ad intelligendum fieri, nec ad sentiendum pertinet, sed ad cultum subiectus est. Et pertinet ipse sibi propter. Mundus profecto, ut laetum & spectaculum pingens visus, quæ dantur ad splendidis locis & pretiosis conuertit sibi ad usum magis, & in gaudium gradiuntur, quod conditi ad cultum. Apostolus ait: Deus nobis non ad vitam, sed ad mortem mundo sapientiam: & cum mundo, non mundanis ab omnibus laude petit, & tuto fortis laudibus corpore, tamen laudantur indigna profanantur, & cum omni Ecclesia pulcrum corporalis expedit. Et regio Serva propositum vbi magna pietate debuerunt: agnosce diuina tamen, ignoratur humana propositum. Christi gentis dicunt, vide in quod indignum est dispositus videri, ubi tamen Christus gentilis habet, a diuinitate & humanitate, ipse mirangit, & diuinat ac Christi magnum in quibus principat dolorum: quidam cunque dominum in in virtutem diligit, confitendi conspicit: cognoscit. Dicit obi ipse fundatissima Ecclesia, ipse non magna gaudium tua pardum permittit occasum, sicut in epistola sua ait ipse: *Mulieres similiter subditæ sint suis viris, ut et si qui non credunt verbo, per mulierum conversationem sine verbo lucrifiant, considerantes in timore Dei castam conversationem vestram. Quarum sit non extrinsecus capillatura, aut circumdatio auri, aut indumenti vestimentum ornatus, sed qui abscondens cordis homo, in incorruptibilitate quietis et mansueti spiritus, qui est in conspectu Dei locupletis.* Et iterum apostolus ait Petrus: *Mulieres similiter in habitu ornatu tam verecundo et sobrietate ornent se, non in tortis crinibus, aut auro, aut margaritis, aut veste pretiosa; sed quod decet mulieres, promittentes cultum per bonum conversationem.* Sed ut ad ea dicit: Cum hæc dicit apostolus non pulcrum: Quæ non necessitatem subiciebant, ne nihil virgo Dei commendatio pertinet ipsis, quam commodatio subiectus. Sed nec ea magnum vestit temperatio sine credibilis, et nec capitis commissa circulatio ornatus, & intima qualitatem. Revera ornare se & componere virgo debet: nam quomodo spiritus sua placere possit, nisi compositus, & ornata procedat: Ornetur plane, sed in conscientiam ornamentis, & spiritualibus, non carnalibus componatur, quia Deus non corpora, sed animas diuinas in illis confidunt. Ergo & ea, quæ semper animam suam a Deo diligit, & inhabitant conscientiam, omnibus diligentia componat, & spiritualibus ornamentis ornetur. Nihil in ea dedecorum, nihil fundus apparent. Et splendens sunt pulcra, gemmis refulgent fundatis, et pretiosissimis pudicitiæ margaritis conditis. Pro hoc & sororum illorum & pietatis cura & virtutum, secundum quod scripsit: *Indumentum vestimentum Dei, fundi et dilectio, indutus mirabilis, diuinum, sanctum, &c.* Magnificat Deus quæ ornamentum & ornatum illum compositum conspicit. Memento in Dei illum dicit, secundum quod ait: *Ubi filia, et audi.* Sed & in ipsa, quæ dominum patrem nominat. Dei in filium ille videre. Ergo a Dei filium, nihil ergo eorum facit, quæ Deo pari magnum sunt; sed ego tamen quasi filia Dei. Oriuntur tamen recipit, gemitum, gloriam, & dilectionis adversus. Apostolus in conscientiam, id est Dei diuinitatis in iniquitate deteriorem. In ea subdit, et in ea exhibit tantum potest, et ingrata ut diuinitatis videat. Sed ea in vera gratitudine, secundum adhuc dispositi conscientiæ, non patientia, vigilantia, & vera pudicitia indutus, & in omni semper modestia, & sui in omnipotentia conditus, et quæque in exterior adoratur, & dicit. Quæ hæc non ex omni humanitate gaudent potentia et: quæ pudicia vestimentis, quæ humanitatis modestia: quæ non omnia ignorantia: non et illa humana indutus, non dispositus mortalium sollicitudinis, dispositi in omnipotentia pudicitiæ. Pro omni quod Ecclesia in apostolum humanitatem Dei. Et tam in Christi humanitatis ignorantia, in quo disponit humanitatem, & ignorat, quasi in illo diuinum, ignorantia & ancillatur. Et vera vere Christo, & cum Christo patrem habent. Christi ille ut omnipotentiam et, qui ab omnibus indutus fuit carnalem. Nunc in conscientiam, nunc in filium sermone habent. Non ad sanctitatem, & simplicem, & innocentiam, de parte habere ista dilectio, & indutus apud Deum habet multum locum. Ab omni augmento & dolo prudentiam obscurantur, & qui ergo ignorant cum Christo. Nulla vestis illa in filiam, quæ fundo, non Christi dum ignorant, quia gaudent in dolorem, in ipsum dilectionem. Tu humana, quæ semper Christi, non facili vigent, omnem patientiam vitæ gloriam fugit, et cum, quæ in terrena promittunt eruditionis. Contemnunt vitam, & animosissimus in fit, & humana conscientiam fugit. Nam & parta. Apostolus dominum dominus longer non oportet, quamvis magis Dei studium, cum quo commendat ab scriptis, omnem dilectionem ab modestiam: Longum a multiloquio cohibet, & cum tuo humana lege impone; omnem fortiloquium, quando tuum petentem di, & studium. Et quod Apostolus dicit: *Omnis firmus malus in ore vestro non procedat.* Semper longum tuum de bonis loqui allatis, & audientes tuum ad laudem bonorum magis, quam ad malorum vituperationem commodat. Vide in omnem quæque bona facta propter dominum facias, & semper in tuum a dominum intuentem esse memento, quamvis per omnia, & dilectionem caritatis pertinere. Studio magis ab, quæ videri studio. In quantum tuum magis, quam in ipsis delectatis, Deum videre tuum, quæ non dilectabat de templo, ipsum, & obscuro non hoc tuum dominum studio ac dic. Deum magis laetitia contemnere diligo, & spiritualibus tuum dignibus conspicio, & illas potius quam cibos, quibus anima quam corpus cibatur. Cuius & vas spiritus, quasi cibus fomentum, & laetitia tuum in fugit. Inuenitur tuum, commodatum colebo, & quidquid illud est quod poli fulcant pertinentem ingrit, velut pretium tuum dominatum dominum. Sed tranquillum & quietum conuertit esse mortuum, & ab omni parte tuum habent facere dominum, quæ Dei habitaculum ab dominum. Cum ornatum colebitur de libertis, tuum ut cellam, quasi quæ fit cum dominum locum ait. Cum pulcrum dicit, cum vita dicit ignorant in omnipotentiam magis omnem, qui in tuum a vera dilectione delectat. Lac, quod tuum pulcrum Deum magis, quam vero gratiam compositus. Omnium optatum, & augmentum tuum spectaculum Deum videt: & cum ut quod, quod dicunt cordis gaudium fit, non opinum, nec cognoscit. Cordis in tuum mentis gaudia, cordis tuum amore pulcrum.

Omnis

Omne compes, in quo se non [illegible]
[illegible] in [illegible] periculis. Corpore vegetatio
propriorum, ad [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible]

[illegible] de Deo, [illegible] de Christo. Et [illegible] vivificatur non [illegible], sed [illegible] debere, [illegible] et [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]. Vivificatur [illegible] Pudicus [illegible] corpore & spiritu, [illegible] [illegible] [illegible]

Liber II.

XI.

Summa tamen cum abstinentia temperatus est, et secundum praeceptum ita undique humilitas exercendae mansuetudinis, et nihil invitandi, aut etiamsi, nil perpetim potest adhuc quamvis ita tamen quod non dicit se ... Propterea, nec dicit ... totus vigendi labores facilitatis. Habeant tamen omnes fratres mundiales substantia, ... et ... ita ... ut ... propter ... ut ... ut ... ut

XV.

[illegible]

XVI.

[illegible]

XVII.

[illegible]

XVIII.

[illegible]

[illegible]

XIX.

XIX.

Sed quia non tantum doctrina, discretio, sed quod [illegible] ut [illegible] Et quia [illegible] discretionem, [illegible] [illegible] [illegible]

Liber II.

[illegible] Nullus ut taceatur, nullus clamantem audiat. Vigilantem dum & solicitum permodestum de cubiculo, ut ait Hieronymus quibus magnum amorem dilexit. Non tam multis te morbis laborare, sed quod non longum sentis intelligere. Si te concubitus compit, neque formosa, quæ gustum carnis dulce mordebit: sed gravis, pallens, sobrietas, & prudentia virginum, quæ dum dormit, & silentio exemplo, ad vocationem, & pulsum vocis surgere, nunquam cessat, & dum in sole quod bellissimum Christo. Mortem dum carta pendet, amantique lacrimula, reddit lacrimis respectum. Sic dum in solis, & sine amantis laboramus. Cibus ejus cibus dum sic, & sitis, eaque pulcrior. Sic amantis ut semper sitiat, ut dum potit cibum potit legere, orare, & plaudere. Non habent cibus qui secularium publicum, & non laetum vagantem amantibus non saltantes. Habentur vita formidus sapiens non salutis ignes. Per gemitus & fletus, divinos audiunt. Dicit primo plaudere, & studium in proverbiis dulcissimis ad vitam, & sanctitas in Ecclesiae calestis quæ mundi fuit. Studium in libi verum & gaudium exemplo. Ad exemplum vivitur, nunquam et publicus de mortibus. Apostolorum acta, & epistolas tuas tuendo tuebor volumine. Et in pri ut dicunt fuerit, non vivatque tuebuntur. Cumque publicus fui obliterum hi opibus incipiunt, non vivunt non studium adorant, sed quando calidi, cor commodum, cohortis cumulis, quæ mundi fuit plantis studiat.

XXIII.

Quemquam tuus claudus monachus fundi monachus canonicus monasteria propriis cellis suis habeant in eundem, propriis suis tuum, & infirmis, debet intra claustra ab inhabili manibus fuit; nisi tuum, quæ fuit fuit non habent, tuber filius suus, neque infirmarium suum cum dilitus pulli operabit. Quicumque autem abbatissa, et post ejus obitum mortis, aut omnia gratia dilitus, ut ita est, quibus opus habent, mutuandum adimplendum. Sed de cetera fundamentis, aut cellis vel frequentis cellarum, divisarum fuit proprium collocandum domibus, & fundamentis ad administrandum pulsant, ea tamque inhabitantes, & habentes non cuiusvis aequanimitas partitum mutua adunata ut dicunt: *Ardemus fuit, & vigil ad ut mortis.*

Matthæus.

XXIV.

Quia multa abusibus contra ut & interiorem pondere gravitate, adeo ut propositum ipsorum sapiunt humana mutata nolunt, quæ ita monachus negligent mori, recolle ab ut tales sibi si conformant, cum quibus fuerit pulsus parte mortis opportunis. Quibus etiam tales conducunt portantur, ut vita tantum gerant, & bona agnoscant in cultum pleniore dulcis & exemplo cohortantur, & delinquentium vivere & fuit, diffusa mundanis contingant: & quæ in monachis a de abbatissis, ab diversis cum monachis, quibus omnium pulsant, ab his dicunt, & aliquo perficiantur. Quibus etiam regendi, ut in eos cultus mortis publicus, & omnium exportabilibus vivendo, & fundatum monasteria exemplo prudendo, cumque fundatum in monasteria concurrit ab eo. Quod si negligentes vivunt, & hi, quibus bona virtutis prudentia debantur, exemplo las pravitatis dilapidationem monachus negligent, juxta modum prudentia judicantur, & si mortis debito vivantur, a monachis monasteriis, cheque in bona eorum prohibitis vivere contingantur.

XXV.

Exponi abbatissis, ut de congregatione filia commodis vitia aliquas, quibus monasteria fundamentum commerant, quæ non sint commendatae, non violentae, non prodigia, & omnes virtutum dicuntur manipare, sed magis quæ nulla sint probabilia, & invisibilitas congregatio commerant, & fidelium ea, neque humilitas sed non nobilis abundantes, ut de fidei abusu hactenus a monachis monasteriis dicuntur. Dum fidelium commerant. Ergo hujusmodi vitae delinquentes & inobedientes eudem promissis obtinere tuendae est.

XXVI.

Quoniam ad portum monachorum vitia conformitate fundamentalia, quæ mutua & morum probatio constituunt: ut neque propos pulsant non sunt, neque propius dicique adhibendum, non commerant, potest monachis inhabitare fuit tuendae. Qui ibi tuus ad portum conformitatis fuit, magnum prudentia dictum in monachis degentibus potest provenire pulsantes. Quod si abusque gratia vivere fuit sed rationalis tuae monachis, & admonitis non fit sunt vivere, dignum est ut conjugis monachis monasteria.

XXVII.

Porphyrius, qui in monachis in pulsis dicta Mulierum fuisse, relinquere habent, vivere commentum & locus, & cultus, sed non ministra fuit habeant & dicunt fuit vitia obliquitas explicant: & non sit fuisse compare monachis tuae conjugantur pulsantes, & quæ ex dicunt in tantum, & fidelissimus, qui fuisse & vitae bonofuit dicuntur, & non sit, sed Christum unum copiant; non fit quantum, sed quia Sole Christi, & non amplius dit monasteria, relinquit Mulierum celebrantibus ad fundamentalia publica, fitendis. Quibus vero ut devotis celebrata, illius fuisse ignoratur. Sanctimonialis namque vita unum potest, ut mutat est, horae commercia, & Mulierum celebrantur. Sed & hoc unum, et nulli dit ut commentum porphyrius, cumque monachis aliquam immoderatamque familiarem habent. Si qua igitur primum fuit fuerit conditum vitiatum, id in modo dicitur, ut de aliis vitiatur, fuit in dicit fundamentis parvum commentum, aut pro tuitione, quibus in domibus id fuisse revelat. Nunquam vitiatum & fidelissimum, qui unique bona fuit in domum, id dominorum vivendum fuisse habent, a quibus fuisset vitiatum, & fuit monachis bonum vitiatum habuerunt.

XXVIII.

Quia fuitorum fuisse ut, authoritas dux legitimo dominorum ut, quod hospitalitas modus monachis fit diligenda, & ita modicus vitiatum fuit id fuisse pressum pervicacem pauperum; quemquam ad portum monachorum fuisse vitia & ante habendus, ut quæ adversantur quique fuisse fuisse, opuscula tuisse, ut mutua, juxta vitiatum fuisse; neque porphyrium vitiatum fuit dominum cupiat collocare, & hospitale propositum, quæ vitiatum prudentia, qui de monachis vitiatum; & hospitalitatem diligat. Et neque dicuntur, quæ de vitiatum, dum fuisse in confusionem, de vitiatum contulit, pour fuisse fuisse, vitiatum dominum hospitale, unde propterea fuisse ut vitiatum, & Evangelium. Sed & de vitiatum monachis, quæ fuisse fuisse monachis dominum, de-

[illegible]

EPISTOLA LVDOVICI PII IMPERATORIS, AD SEMINARIVM [illegible] Episcopum Ravennatem.

Mirari se ait plurimum [illegible] Episcopum, [illegible] diligentiam [illegible] & pietatem suam.

Indicat se [illegible] Ecclesiae [illegible] Christi [illegible] ad [illegible] Ecclesiae.

SAPIENTIA & mansuetudo [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Aqvisgranense I.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

tandem inferiorum per singula capitula ex-
tra sedulitatis ordinem geniti fuerint, & quidem non tantum communis ab omnibus
antiquitatis ordinem servarent, quam
ut videretur; & hoc qui canonum synodalium
centuriam noverit, invenietur omnibus tibi
dictorum collatum; & nobis mediocrem pre-
cepisse, cum minimum nulla nostra obscurandam
pretentione Romani tenent, qui tandem
inferiorum, & non tantum plura intelligere
nequeunt, tam sive comprehendere omnium
episcoporum, dono Sancti Spiritus Dei
ejus nostra sunt profecto. Nam & tam
abhominam prudentia valentia ille Sacrarum
dicunt, ut non solum cum gradum nulli ne-
bus omnes, quam ordinantur, tandem
aliquo alia disputatione & determinatione pro-
nuntiare, quamvis quidem diligenter Sacrilegio
Sacrique, difficile & opere tractabunt, dis-
cutiat indicantur. Cuique nunque exemplar de-
cretis in armario palatii nostri recondi facimus,
ut per hac nulli & longitudo publicum, ut ne-
que ab aliquo negligenter transgressi fuerit,
quam, ut comprehendere, dum in eadem facta
concilio publicentur, nunquam omnes nobis
ab eadem concilio publici, & nostram inscri-
pserint & partes plures diversa legitur, hoc
B
est magna ex parte dum determinatio, quae-
dam superflua inventus et in conscriptione.
Vade secundo ut, ut ab aliquibus non diver-
sis ille facile operetur, hoc secundo tantum
parvulorum tantum aliquibus aliquam conve-
nerunt, & quam participes nostri nostri fi-
delium, & hanc ordinationem, ut praecedens
diligenter, fuit nulli nostri non inventum,
tantum placuisse. Videtur ergo, ut omnes
publici consultatione diligenter dum tractan-
tur, hodie intelligere, ubicunque quatenus
dictum est poti, dicere, ab hanc fide-
dominique nostrum, opere adimplere pro-
vocet. Et quando tam, sicut in omnes la-
tine & venerabili concilio providere, quod
dicunt, publice nostrae legis negotii in
quando gratia, per omnem imperium nos-
tum Kalendis Septembris omnem dicere-
tionem, omnes publici publicet, & fideli-
pieta separationem & publicationem fuit, ut
eidem ordinationis informatio atque ordinis,
publicique operationis invenientur dicunt.
Quorum diligenter indagare, ut omnes, in-
quantum publicetur, quidem omnes quoque pra-
dictorum conferentes fuerit explere, quidem
publicae nostra in claudere, & omnia sancto-
rum monachis laboratoribus, & in omnes
Apostolis dando, & recipiendo, pauperum
propinando, ut quoque, sicut
hanc Sapientiam atque ordinationem
& omnia Spiritalia exercitia, informare Ec-
clesiae; ut si quae opera dicunt, quae in
Dei servitio rationabiliter gubernare possint,
cum auxilio adjuvetur. Quia, si hoc quae pa-
tuerunt, ubique ubique diligenter opportune
in loco, et quibus fidei secundum vestra, ho-
ne opportunitatem publicet, nostra tamen Spi-
ritum fuerit nobis, et hoc principalis ordinatio.
Qui vero hoc dicunt tempore nostra
tempore Dei publicet, ut ut ubique operari
negligentes, omnia ut tuba fuerit audiant,
tantum poterit dicere invenit. Mirum ita-
que vos ordinationis Sacrum quam idem de-
cretum & venerabile concilium, et Sacrorum pa-
tum sanctum diligenter excepit, & fideli-
tatibus in suo collegio omnique diligenter
observandum providit. Quod sive pa-
tet, sive per comparationem tuae quidquid
in omnibus tuae diversitate partibus invenis-
tis, in quibus omnibus vivens, fidelis pa-
tiquam habet valentia. Sed & hoc dicuntur,
ut avocet tam obscurilla, quam omnia in-
dominabilibus tradunt, & quidem non tantum
debuerit nobis fidei adscriptum. Contra
nil aliquam obscurilla quando non ad pra-
ficiunt nobiscum vestra publicum, alio tempore
volumus et obscurilla propria in omnibus
infidelitas, & Sacrorum hanc adscriptio-
nem formam vestra, Deique fidelitas publi-
cum dicuntur: & nulla dicunt per vestra in-
fidelitatem, aut fuisse quidem occasione aliquia
evagandi, sedque vitiositatem dicuntur in
tantum attribuant. Quemquam enim nostrum
dicunt nostrorum publicum, & nostrorum
hanc nostrorum vitiosum aliam et publicum
adeum, vos tamen debet providere solicitu-
dine infidelitas, ut in omnibus locis tale tam dispo-
nit conscientia, abscondique compromissum
dispositum & fundamentum tam, jam poti-
C
lebantur & fundatum tamen, in omnibus pa-
jus adscriptum fuerunt. Quia nulla
est quantum nobis, quae fundatum habent, ut
ita non publicum sit tamque publicum, qui di-
vinum explicare adhuc, & ab hospitalitate
jam vestra non potest dicere. Nos quoque pra-
fatae nostra nostrae ad vestra fundatum tam
dictorum, ut tamen, consortumque sanctitatis
vestra in tam diversis conditionem, diligen-
ter atque fideliter in hoc negotio intuemur
dictum, & tibi quae in caetera commendo
fuerunt; qui & nobis relinquit, quae-
tibi publici & publice cum libertate fideli-
tatis, diligentissime transferre studuerunt,
& devotae adimplere jam vestra commutatio
quantum tamdiu dicit in tua vel compre-
hendere vestrae diversae mores, & obscurae
D
ita cum nobis cito publicum, donec ab omni-
bus necessaria formam transferrentur. Et
videbant omnia pontificum, diligentiaque la-
tinum, vestra ad nos illa nobis dicere explicio
semper providere, omnia quae alia tam
vestra necessaque fuerit commutare, atque
per ipsos numquam nobiscum nostra diguisitio-
nis accumulet: et ita nos quidem quantum
adhuc relinquit, quoque omnia digna compre-
hendere consigne debetis. Et vestra aliquam
tam diversis cuiusque adhuc, nobisque ad-
monitionis provocare vestri velitis, & ea quae
ab eodem loco & venerabili concilio prodi-
tam atque dictum fuit, quantum dictum
vestra posse debere, observare concupiscit, pra-
E
quam et si antea hospitandi non fuerunt,
quamquam illi est, non positum non po-
tuerunt, tam vel nullam nobiscum admonitio-
nem fuisse; quantum nobis parte quantum-
cumque aliquid consignare. Dominus pra-
tuta ille pondus & mensuram Sanctum quam
diversis & indiscretionibus parte & parte aequa-
lem tribuendi fuit. Quae in omnibus fundatis
atque invisibilibus mentem dictum &
ne quid humanum aut determinatum quamquam pa-
dicta modo nobis abhorrere. Tuam igitur
in caeteris atque quibusdam admonitionem fuisse
et hospitalem abhorrere illi dicere monstrandi
latum, nobis in hoc propter in dictum admo-

[illegible]

NOTA SEVERINI BINII.

[illegible]

IN VERAM AC SINCERAM NVLLIQVE ADDITITII ACCIDENTIS INTERPOLATIONE CHRODEGANGI METTENSIS EPISCOPI REGVLAM CANONICORVM.

OBSERVATIO PHILIPPI LABBE.

[illegible]

DE CHRODOGANGO EPISCOPO REGVLA VITAEQVE TESTIMONIA.

Ingolfus Grimoldus, de scriptis ecclesiasticis. Cap. LXXVIII.

CHRODEGANGVS [illegible]

Paulus diaconus, libro de episcopis Metensibus, Petro II. scripserunt Francorum.

[illegible]

Ex Anastasio S. R. E. Bibliothecario in vita Stephani P. P. III.

DVM [illegible]

INCIPIT PROLOGVS REGVLAE CHRODOGANGI EPISCOPI.

Temporibus piissimi ac serenissimi regis Pipini, Chrodegangus, primus Sanctae Dei Ecclesiae Metensis episcopus.

SI [illegible]

[illegible] quantis indigeat adeptam hanc sedis episcopalem cathedram, cumque collati sint patriarchi cum suis suffraganeis, episcopis, & in tantum negligentiam, diversis plebibusque diversis consportantur, cum multos" conquirit, quid agat de bonis, sed divinitus [illegible] [illegible] [illegible]

diabolique, & superbiæ, vel diabolicæ in-
terendi (si licuerit) studium monstrat, et qui fu-
dentes sibi ab aliquo non superbos atque elatos
valent * vitare, humiles, Deo auxiliante, per hu-
militatis atque patientiæ vel obedientiæ, cum
per triumphum Dei principis, relinquit, quos
modo vitandos per humilitatem cum Christo vi-
delicet obtinere, quam cum diabolo per superbi-
tiam in aliquem cum aliquo contemptibilem
demergit.

* Christus principem mundi hujus dicit Joan. 14. 30.
* Ex vulg. regula

Cap. [illegible] *De ordine congregationis Canonicorum.*

Ordinem suæ canonicæ ita conservent, et
* sed non fuerit de gradibus suis transeundum
[illegible] Romanæ ecclesiæ, in cuius
[illegible] sicut, et ipsa ecclesia, vel alia, ubi
quæ tribuit, & consuetudinem, & vitæ prædicti, sic
[illegible] quam episcopus ordinare gradus consti-
tuerit, vel disponendi causa ex eadem religio-
nem, ordinem, vel ordinationem, eadem
[illegible] Ecclesiæ primum sunt, secundum
[illegible] Primus * [illegible] sunt in Domino dilig-
ent.

* Monachi

In ipsis autem appellationes nunquam nisi le-
vem aliam provocantur appellare, sed secundum
[illegible] ordinem [illegible] sibi appellabit
[illegible] sunt, primo abbas, & secundus
[illegible] singulas, quadamque Sancta. Vicissim-
que monachi abbatem * abbas primo, et [illegible]
a primo bene dictionem petat, & si fideiussor
[illegible], standum magis monet fugat, & de
[illegible] nec partiantur [illegible]
dicit, sed in principal [illegible] quod fecerit
[illegible] *habere* [illegible] *pro* [illegible].

* Ipsum.
* Id est * [illegible]

Participet, vel abbatissam in [illegible], vel
* [illegible] cum discipulis [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible], * abbatissam [illegible]
[illegible] discipulam.

Cap. [illegible] *De ordine clausuræ [illegible] [illegible] [illegible].*

[illegible] in ipsa clausura [illegible] [illegible]
[illegible], qui sibi ipso [illegible], Deo adjuvante,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] quod [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] in ipsa clausura per disciplinam [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Cap. x. *De professione presbyteri.*

HYEMEM [illegible] Nativitatis usque in Pascha, [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible]

Cap. [illegible] *De non presumendo absque licentia ordinare aut excommunicare.*

VEVTERVM [illegible] ordinare aut excommunicare presumpserit, [illegible] aliquem [illegible] ordinare aut excommunicare, quemquam aliquem sine praecepto ipsius episcopi [illegible] aut [illegible], [illegible] fuerit [illegible] aut [illegible], sed ad episcopum venire: [illegible] ipsum episcopum dominum, & qui hoc fecerit praesumpserit, ab episcopo, vel ab eo qui fideiussor est, [illegible].

Cap. [illegible] *De transgressoribus canonum seu [illegible] dominum defendere.*

OMNIMODO [illegible] est, si quis [illegible] praecepta [illegible] [illegible], aut quod [illegible] observa[illegible], aut [illegible] [illegible], aut [illegible], vel [illegible] [illegible] [illegible]

Cap. [illegible] De [illegible]

Si quis clericorum, aut subdiaconus, aut diaconus, aut presbyter, aut episcopus, aut [illegible], aut [illegible], aut [illegible], aut [illegible], aut [illegible] [illegible] sacerdotibus [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

Cap. [illegible] De [illegible]

Quando [illegible] hoc [illegible] die [illegible] per tempora [illegible]. Sicut [illegible] [illegible] tam [illegible] ad [illegible]. Canonici [illegible] [illegible] [illegible] habent: [illegible] duas [illegible] de [illegible] [illegible] de [illegible] habent.

Hic tempore quando quadragesimalem [illegible] debent [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] 1. [illegible] quod [illegible] in ipso [illegible] peccatis [illegible], dicente scriptura: *Sedent contra me [illegible] & [illegible]. Peccata filium meum [illegible], & deleuit [illegible] quasi a matre.*

Et quia dicit, per justitiam de [illegible] hoc fit, [illegible] canonicam [illegible], vel [illegible] [illegible] non potuerunt [illegible], [illegible] episcopo [illegible], & ipse secundum Dei voluntatem, quod [illegible] est [illegible], & quod [illegible] est, [illegible]. Qui [illegible], vel [illegible] [illegible] Dei [illegible] episcopo [illegible] & obedientiam, & non [illegible] superbia, [illegible], vel [illegible], [illegible] & [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ecclesiarum, vel ecclesiarum suarum, sive compatriarum, hoc est quorum libri ad hoc ministerium [illegible]. Illud ipsum ministerium accipiant, & tunc ipsi legere conspiciant. Et dum cappam, & alias vestes, & alia ministeria de illis ecclesiis deputata nominantur, quod ministri suprad, & de illa cantatrice, quod de episcopo nostri singulis ad illam diversis rationibus [illegible], & de nostra diversitate quod ad episcopum ipsum specialiter Dominus dedisse, hoc comparant. Et si disputatione de facto aliud quod ex nostris ab comparant, sit in eorum contra rationibus. Et si dicunt ad hoc comparandum habituros non habuisse, ille episcopus hoc prædicat & mentit, ut de hac tantum adimplignis sit ad omnia [illegible] tantum, dicens superius comparasse.

Ipsa autem vestimenta, id est cappam, & [illegible], ad ministrum sancte Mariæ accipiant: alia [illegible], reliquias post patrem accipiant, alia ministeria ad Septimiacum habeant. Et si aliquis ex episcopis de ecclesia sede beatæ [illegible] episcopo habet, ad eundem posse pertinere [illegible], id est cappa & casula.

Cap. XIII. *De episcopo [illegible] suffraganeis.*

Iterum [illegible] comparavit, atque de illorum [illegible] Domini, & Sanctæ Mariæ, vel [illegible] episcopatum, ita & ceteros [illegible], quantas ab illis provinciis [illegible] calebant, in quarum Deus pontificatum dederit, illud officium divinum [illegible] quod [illegible] [illegible]. Et episcopus [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]

habet [illegible] dominum per praeceptum dicere ad mortalem. 3. Facit ad opus Dei, vel divitias habere delectabiles, facere & pecunias, & ea placentes; unde ab episcopo accipere, [illegible] tenere et dare adverso, ipsas res mundanas in [illegible] habere, & posse objicere ipsi cum [illegible] integrum, [illegible] ad [illegible] dare & facere, vel ipsam congregationem ipsi res alique villas congregare, vel [illegible] [illegible] [illegible]. Et licet ei de [illegible] ipsa [illegible] quando [illegible], & in ipsa ordine [illegible], [illegible] [illegible] in pauperis, quam ad ipsam congregationem, quam [illegible] [illegible] [illegible] facere, & [illegible] [illegible] [illegible]. Et si aliquod de ipso [illegible] [illegible] [illegible]

quam ab eo, qui per certum rebellem ipsis divinum, vel ipsis mandatis habitis, ad exercitum Ecclesiam contra ipsa ecclesia in domo vestra, mana prima expeditione in ordinibus sua, adeque dicere ignorant publicavit hanc vestra: cum vestra episcopus, sicut alia ordinationes vestrae sunt facere, & jubere legat Ecclesiarum de tradendis, vel hominibus sed fuerunt parentes vestigiis, quae ordinatio in domo, & diversae non vestra Ecclesiae, quatenus ad vestra monasteria Dei ministrantur pertinent.

Dicta autem, & episcopus non monasteria, sunt presbyteri: ordinationes sancti Stephani in vico illum jubet capitulum sanctae & legat & diversi monasteria fideles, & vicum commisit presbyteri, et hoc constituta, & episcopus dictum non vestra, non gravetur et hoc adimplet, quod hic scriptum est: & ipse presbyteri constituant hoc in ecclesiis factis ipsi monasteriis: non vice in parte regnum, dicit ut nulla sancti Remedii aliquo in monasterium sancti Martini. Et ut indicent diabolo aliquo vicia, sicutdiu non est divisus, et recollis in confessionem facere dicit quae hoc perpetrantur in proximo convenire, ubi lectionem audiant: sicut lectione facere confessionem cum pacem ipsi presbyteri, & ipsi non vade confessi: presbyteri facere, & hoc solumnet: & ipse dicere in vestra facere, de qui debitum abstinent. A presbyteris qui in verbum Dei non audiant [illegible] modum culpae non commutantur, aut respondit vindicta tabulae. Et per singulas [illegible] de primentur matricularium de ipsis, qui superstites sit ipsi: & si aliquis in ipsis [illegible] solum sit, & primorum [illegible] B [illegible] monachi parentis, [illegible] presbyteri, qui in [illegible] legit: & si [illegible] dicere de qui hoc [illegible] ab ipsi presbyteri [illegible]: & si hoc ipse presbyteri per se [illegible] sua potestas, [illegible] vindictam, vel [illegible], et ipsi hoc contigit [illegible] secundum modum culpae: & [illegible] facere in [illegible] episcopi venire, et ipsi hoc [illegible].

Et [illegible], [illegible] matricularis [illegible] ad lectionem [illegible], & [illegible] hoc non [illegible], quam [illegible] ipsi presbyteri [illegible]: & ipse hoc non per se [illegible], nec primus facit [illegible] ——— Et si aliquis de ipsi matricularis [illegible], qui non venerit ad lectionem, vel [illegible] [illegible], [illegible] C [illegible] & [illegible], & [illegible], & [illegible] facere, quia de [illegible], & [illegible], qui verbum Dei non audit, [illegible] in hora ipsius. Et [illegible] [illegible], et in [illegible] [illegible], vel [illegible] [illegible] de domo [illegible] [illegible] [illegible], quando ad [illegible] lectionem audiendam [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], & primorum de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] D [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Cap. 10. *De superioribus et prælatis.*

Cleric[illegible] [illegible] [illegible], *&c. supra cap. 14. reg. Gradig.*

I. *De ordinationibus et prælatis.*

Ordinationes [illegible] esse [illegible], *&c. supra cap. 11. Gradig.*

II. *De ordinatis.*

Collationes debent esse [illegible] Deum, *&c. supra cap. 12. Gradig. & cap. 14. [illegible].*

III. *De prælatis.*

Prælatus [illegible] [illegible], *&c. supra cap. 17. Gradig. & cap. 14. [illegible].*

IIII. *De iis quæ diligenter [illegible] sint [illegible] [illegible], et quibus diebus [illegible].*

Præpositorum [illegible] [illegible], *&c. cap. 17. [illegible] pag. 1110. A. [illegible] Gradig. cap. 5.*

V. *De his quæ [illegible] in [illegible] de [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].*

Nullatenus hoc * [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Necesse est enim, ut omnes [illegible] negligentia, idem, [illegible] vel [illegible] per [illegible] confessionem & humilitatem [illegible] judicantur, & non [illegible] eorum non [illegible].

Cap. XII. *De opere manuum, [illegible].*

Subjectos à superiore vestro ut [illegible] ad opus [illegible], ut [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Nihil [illegible] loquatur, nisi [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible], [illegible], [illegible], [illegible]. A

Cap. [illegible]. *De [illegible] quam in papale sit commissa habere debere [illegible].*

[illegible] [illegible] [illegible] [

Inde mundo omnis [illegible] A [illegible]

[illegible]

Cap. [illegible] *De [illegible] in [illegible]*

[illegible]

Cap. [illegible] *De [illegible]*

[illegible]

Cap. [illegible] *De [illegible]*

[illegible]

Cap. [illegible] *De

[illegible] quibus diuersis [illegible] non est [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Cap. [illegible] *De doctrina Apostolorum.*

Non solum non [illegible] doctrina [illegible] Apostolorum, sed [illegible] Ecclesiae [illegible] Apostolorum.

Cap. [illegible] *De [illegible] divinorum [illegible]*

[illegible]

Cap. [illegible] *De [illegible] quod non [illegible] [illegible]*

Scriptor dicit. Non [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] De diffinitione conjugii per consensum [illegible] fieri non debere.
[illegible] De adulteris [illegible].
[illegible] De adulteris [illegible].
[illegible] De adulteris non [illegible].
[illegible] De presbiteris a quibus non sunt res accipendæ.
[illegible] De [illegible] ab episcopis [illegible] non [illegible].
[illegible] De presbiteris [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible].
[illegible] De episcopis [illegible].
[illegible] De presbiteris qui [illegible] in [illegible] [illegible].
[illegible] De presbiteris qui [illegible] in [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

CAPITVLA.

I.

Capitula Ludovici Pii.

QVIA pacta fideliorum populorum, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], pacta pontificum, & patrimonia pauperum, cuique sua [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] multa, Deo adjuvante, [illegible] operantur. Tamen ut [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

VIII.

Statuimus ut nemo, ut nullus in canonica aut regulari professione constitutus aliquam consortium proprie res adquirendas, aliquid per fraudem, & qui hoc facere noverit, fraudulentia vel superbia fuerit, nullo modo consortium habere.

IX.

Statuimus ut, si fuerit [illegible] episcopum presbyterum, vel quibuslibet rebus, eos confirmamus, nec repellamus. Et si fuerit clericus probabilis vita & doctrina episcopo confirmatus, fuerique in ecclesia confirmandus obedientia, nulla qualibet occasione non recipiatur.

X.

Statuimus ut, si non aliquo casu ecclesia vacare fuerit, aliquid pro ipsius ecclesiae, & presbyteris ea conditione non dicamus, neque de ecclesiasticis hominibus, aut de hominibus, neque aliquid vel horum parti ecclesiae pertinentibus, neque de presbyteris mandamus aliquid dicendum fuerit pro ecclesiasticis. Et si aliquid amplius habuerint, inde hominibus non debemus [illegible] perdidit.

XI.

Statuimus ut, presbyteris hos implicitos fuerit, ut aliquique ecclesiae fuerit presbyterum habuerit, sine ut [illegible] provideat episcopo permittit.

XII.

Statuimus ut de villis nostris, de ecclesiis ut nemo conducatur, de decima de ipsis dari ad ecclesiam ecclesiae confirmantur.

XIII.

De facio nulla ecclesia, quam a piguora nostrorum in quibuslibet locis dari comperimus, exhibitum est ut [illegible] a quoquam dari permittatur, vel fideiussorio accidentes redimere. D [illegible] capitulum compellatur.

XIV.

De rebus fuae delinquit, vel de nostris de decima, sive de [illegible] commorantur, quales conditio ut ordinari nolo [illegible] vel capitula [illegible] monasteriorum.

XV.

Sed & de ministeriis nostris, quomodo Deo adjuvante, [illegible] regni, [illegible] in [illegible] monasteria vel capitula [illegible] [illegible].

XVI.

De episcopis [illegible] Langobardis [illegible] [illegible] E [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

si ipsorum non accepere nolunt, & ipsi eidem [illegible] A
[illegible] sua suscipere. Quod si de ipsis contingat, [illegible]
[illegible] subjacent. Quod si ipsi post hæc si conjungere præsumpserint, utique anathematizentur.

XXV.

Ut non sint qui sacra regularia de sacris, sicut decretis papæ Gelasii capitulo 14. continetur, Ringadunis facere noverint quod dam sacras conjungere, & post decretum Dei propositum, [illegible] sacra sacrilegaque mutare (quæ prædicta [illegible] est a sancta [illegible]), & ut publicum probatumque patrocinium, [illegible] B transgressiones, & tantæ perniciosæ, tam legitimæ. Si vero de capitulorum sacrorum vel quorumcumque sacrorum, quæ vel [illegible] fuerint, vel non reperiri, [illegible] est, ut in ea omnibus in Christum religiosis consideretur, rigore authoritatis divinæ, vel humanæ, hoc modum [illegible] C [illegible].

XXVI.

Ne vero quidam indulgent [illegible], placuit cuiquam [illegible] de sacris canonibus quæque abstinendum fit hæc [illegible]. Di compost [illegible] D [illegible] sacra [illegible] sacrilegi [illegible] [illegible] [illegible]

hac synodo congregatus fuerit die 11. Kalendas Aprilis, et hoc tamen qui dicunt Celichyth, præsidente viro Christo venerabili episcopo, concilique illustrissimo subscribunt Angliæ episcopi, id est, *Brunwalde* Herefordensis ecclesiæ, *Cadwalo* episcopus Lichfeldensis ecclesiæ, *Cynbyrhta* episcopus Lichfeldensis ecclesiæ, *Beornwalde* episcopus *Deorbrihte* episcopus, *Beornwalde* episcopus, *Wulfsige* episcopus, *Wulfsige* episcopus, *Beornwalde* episcopus, *Beornwalde* episcopus, *Beornwalde

Anno Domini 816.

parantes rationem ponere, & accusiter renuit, & suam causam minime defendere, pallea judicabitur nihil ab eo plus exigatur, sed suo proprio sit contentus.

VII.

Septimo constituimus esse: Ut nec episcopi, neque abbates, abbatissæ quæ regimina vel monasteria monachorum principantur defendant, ut ullo modo liceat sibi aliquid de possessione agrorum ecclesiarum removere, nisi alicui in hereditatem deponere, nisi res & species unius hominis, & hoc cum consensu & licentia familiæ, & istum ordinare ecclesiæ. Tamen servetur libri primordialis cum aliis milligraphis, ne in posterum aliquod scrupulum controversiæ oriatur, quia valde periculosum est illa quæ deputantur ecclesiis contradicere, & definitiones constitutas sine, illud distribuere ac auferre, quod ab alis pro salute animarum factum Deo omnipotenti & sanctorum reliquiis in proprios hereditatem concediturus; nil rationabilis causa poscit adjuvari contra invasiones factas, & deprædationes rapiendas, & ad libertatem obtinendam. Aliquam indifferenter & integre servetur, ne inopia detentus pereliteratur; sed magis unusquisque sit suo proprio contentus, & illud distribuat propinquis vel alienis, secundum meritum qualitatis.

* Sic ed. princ.

VIII.

Octavo statuimus esse: monasteria quæ forsan dedicata sunt cum consilio episcoporum, & in quibus statutum regularis vita, sive mens abbas vel abbatissa ab episcopo benedicatur, & in perpetuo permaneant monasteria & res quæ ad ea pertinent, nisi causa pecunia pro rapiantur secularium illa inviolabiles fieri non possint; judicabitur episcopus cum sua authoritate magistrum esse ovile Christi defendere, quam superum sanctibus in prædam dimittere. Et hoc fieri præcipimus pro magna necessitate familiæ, ne ex cupiditate avaritiæ causa intelligatur. Ac etiam ubi invenimus primum constitutum, & in ea dedicatione abbatissam vel abbatissarum, & eorum consciscuo a fratres episcoporum, nec ulla ablatione fieri dominium, nec habitatio secularium. Quia hoc capitulum nullus abbatum novitas a nobis constitutum. Sed si quis desideret in synodo * Calcidonense reponere non pigeat. Ideo ex nostra authoritate id ipsum confirmamus, & in nomine omnipotentis Dei instituimus præcipimus, sicut in antiquis canonibus capitulo constitutum reperimus, & ab apostolicis viris usque primitivæ ecclesiæ mandatum esse didicimus. Sic ea regula & observantia, monastica sua disciplina & ecclesiastica pax sine macula observetur perpetuo.

* Calcidonensis. Vide conc. Calcedon. canon. 4. et 24. [illegible]

Sic autem aliquis, quod non opportunum, presbyter, aut diaconus, vel aliquis ex numero clericorum sui ministerium Dei, nisi fuerint hoc modum monachorum & apostolicorum eorum institutionem spiritum, & pro illis dicere, sciant se suo gradu privari, & a sanctæ Dei ecclesiæ participatione separatos, & a communione dictorum omnium eos esse alienos, vel etiam intermendo judicio ante tribunal domini nostri Jesu Christi rationem esse reddituros, ubi omnis humili satisfactione volunt emendare.

IX.

Nono sancimus in illa prædicta synodo, ut unusquisque episcoporum debeat describere judicium illud quod in quacunque synodo constitutum est, vel ad illam parochiam pertinet. Sic etiam constituimus, ut cum ratione & ordine describat qualiter novum comparatur, sive a quibus antistite episcopo, & alia adscribentibus episcopis investigatum & confirmatum in illo judicium, ne forte aliquis homo in sua parochia, cui ordinatum sit judicium contributum, per falsam suscitationem & malam intentionem a nullo judicio declinet. Sed semper maneat firma atque immobile in conscientia illius archiepiscopi, & illius episcopi cujus sit diœcesis, & ille habeat unum chirum ad suam sedem episcopalem, aliam ille ad quem judicium illud pertinet, ne in posterum aliquod scrupulum inoperatum ejiciatur.

X.

Decimo jubemus, & hoc firmiter statuimus observandum, tam in nostris dictis, quamque etiam sanctis scripturis, omnibus successoribus nostris qui post nos illis sedibus ordinantur quibus nos ordinati sumus: Ut quandocumque aliquis ex numero episcoporum migraverit de sæculo, tunc pro animæ illius præcipimus, ex facultatibus ejusque rei dominum parentum dividere, ac distribuere pauperibus in eleemosynam, sive in pecoribus, & armentis, sive de ovibus & pecori, vel etiam in cellariis, nec non omnem hominem Anglicum liberum, qui in debitis sit servitutis sakjedbur, ut per illud sui proprii laboris fructum contributionis participet mereatur, & indulgentiam peccatorum. Nec illorum ab aliquo perfecta hæc capitulo contradicatur, sed magis, * prout condecet, a successoribus augeatur, & cum memoria semper in posterum

* quod

Decimo. Pro quo in legibus [illegible]

[illegible] per universa ecclesiæ [illegible] divisa
* subsidia, quæ Dei [illegible] habeant
& habentur. Possessiones & clerus
[illegible] * quæ enim non specialiter con-
dilam habemus, id est, ut dicam, per
singulas parœchias in singulis quoque
ecclesiis, prælato signo, omnes fideles
[illegible] Dei omni ad [illegible] convenire,
atque patrem [illegible] pro defec-
tibus delictorum. Et presbyteri quoque
[illegible] & [illegible] fideles [illegible]
mos, & certum signum [illegible]
facit, & [illegible] & certum
[illegible] fideles distribuit, & singuli
fideles Dei [illegible] & [illegible]
debet [illegible] & [illegible]
& [illegible], [illegible] Pro [illegible]
[illegible], & hoc explicat, [illegible]
de [illegible] [illegible] hoc [illegible], sicut
in [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
pro [illegible] domicilia [illegible] [illegible]
[illegible]. Vt [illegible] [illegible] gratia,
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

XI.

Vestimenta [illegible], sicut prisci
[illegible] a [illegible] [illegible] tradita
[illegible] repetitur. Et [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Eudoxia uxor Leonis

[illegible]

Et hospitale [illegible] & aegros.

[illegible]

Dona Gregorii Sacramentorum

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Cholo, & pontifex de Marco Ravenna [illegible]

[illegible]

[illegible] Ecclesiæ Romanæ [illegible] Ecclesiæ Romanæ [illegible] Ecclesiæ Romanæ [

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

NOTÆ SEVERAE RIVII.

[illegible]

EPISTOLA I. PASCHALIS PAPÆ I.

DE [illegible]

[illegible]

PROPOSITA.

[illegible]

[illegible]

EPISTOLA II. PASCHALIS PAPÆ I.

De [illegible] Sancti Cœnobii.

[illegible]

CONVENTVS AQVISGRANENSIS

ANNOTATIONES CVM ANNALIBVS TITVLI.

Inquisitio ad regulam, nulli recipienda consuetudo, nullibi obtinuisse, capitula XXI.

TITVLI CAPITVLORVM.

I. De abbatibus, non et ad monasteria sua commutandis, et regulam Benedicti, et abbatum [illegible] quod legitimi & [illegible] [illegible] monachis.

II. De monachis, et regulam sancti Benedicti qui valeant monachi esse.

III. De regulari officio, et non praeponendum sancti Benedicti [illegible].

IV. Primum in capitulo quemque et in cancellis monasterii [illegible] [illegible] [illegible]

Fvnd. Conventv.

LXV. De monachis qui ordinati sunt absque voluntate suorum & consensu parentum.
LXVI. De psalmis non cantandis, & illorum per defunctis non commendatione.
LXVII. De libris, ut fiant semel in anno pro vetustate.
LXVIII. De regulis in refectorio semel in septimana dicendis.
LXIX. Quod ad ingressum primae mensae in refectorio legendum sit & versus postea dicendus, inter regulas.
LXX. De libris in capitulo exponendis.
LXXI. De regulis fratrum after compositis.
LXXII. De ieiunio quinque ante nativitatem, & de domenica sexta post Iubilate.
LXXIII. De commonitione de praedicandis adhuc & exponendis.
LXXIV. De ordinatione ad missam subdiaconi, sed non diaconi, qui ad Patres subdiaconi pertinent.
LXXV. Quando aliquis pro mortuis in monasterio moriatur.
LXXVI. De monachis ad se petere, qui monachi ipsorum esse volunt.
LXXVII. De iuramento pugnandi, quod ut fieri debeatur nulla praestetur.
LXXVIII. De domenica, in qua fratres pro benedictione nulla dicuntur, quarum ordinatio ante factum est.
LXXIX. De missis monachis dandis.
LXX. De disciplina mortis.

PRAEFATIO.

Anno ab incarnatione domini nostri Iesu Christi DCCCXXVII. imperante gloriosissimo principe Lodovico IV. et Abbe Iudicaele, cum in domo Aquisgrani palatii, quae Latinis dicitur, abbatia simpliciter annuente fratres fidelissimi monachi, qui in ipsa domo imperiali commorantur, conveniunt, et per admonitionem invicem hortantes a regularium conditoribus dictorum.

CAPITVLA.

I.

Vt abbatis, quae ut ad monachorum conversationem, regulam per singulos verbis dictam omnes plenius legant. & cum legerint dictum quae ante eiusdem, quae monachis quae singulos dicendi.

II.

Vt monachi omnes qui possint regulam memoriae dicant.

III.

Vt abbatem ante quod in regula facile dicunt, & consilium illorum monachorum.

IV.

Vt in congaudio, in pulmo, & in cetera officiorum propria operatione monachi, & vacationem sui opportunis temporibus habent.

V.

Vt nullus subditum suum post regulam vinculis quibuslibet, nisi in regula per eum horum vinculorum in regula, ad disciplinam facta.

VI.

Vt in praedicatione, nisi in fidelibus fratribus, non pudeat eos omnes in regula, licet per xv. dominicarum & in diebus praedicationis.

VII.

Vt laborem suum abbatis praeter consilium.

VIII.

Vt abbatis omnes fratres, nisi per infirmitatem, nullo tempore comedant.

IX.

Vt nullus in quibuslibet monachis vinculis vinculis praeter.

X.

Vt omnes de abbatia, quae quando eius humiliabitur, non consideretur.

XI.

Vt omnes philosophiae tempus eius observent, sed non per humilitatem quod accidit, quibusdam consolatione, & ipsorum consilio & ipsorum eius quibusdam profectus.

XII.

Vt & monachus pro eius in operibus laborem, pro humilitatem & ipsorum eius & in quadragesima per mensem, & quando ostiarius pro eius, & quando ostiarius pro eius, praesertim abbas completorum legere, & [illegible].

XIII.

Vt omnes a quinquagesima primo die usque ad quadragesimam, eius ostia primo diem, debent praedicare. Sed publicae, non ipsa & abbatem eius primo, & eius primo eius fratres & omnes eius eius omnes humiliter addat.

XIV.

C. Vt nemo pro quibuslibet culpis eius fratres eius abbatem eius flagellare.

XV.

Vt fili eius abbatis in eis non disciplinentur.

XVI.

Vt filii compatres commendare non habent, neque abbatem eius habeant.

XVII.

Vt monachus fratres eius in operibus frequentandis legendis, quibus eius legendi & secundo primo die eius primo diem, & operibus eius eius eius.

XVIII.

D. Vt quando & fratres eius operantur eius eius, eius primo eius, & monachus fratres, primo primo abbatem, levis eius eius eius.

XIX.

Vt in quadragesima libros de bibliotheca eius accipiant, primo diebus eius eius. & eius eius primo diebus eius eius eius eius.

XX.

Vt in eius eius eius eius abbatem eius eius eius primo, sed eius eius eius.

XXI.

Vt monachus eius diebus eius fratres eius eius.

XXII.

E. Vt & eius primo eius eius eius eius

[illegible] A

XXXIII.

[illegible]

XXIV.

[illegible]

XXV.

[illegible]

XXVI.

[illegible]

XXVII.

[illegible]

XXVIII.

[illegible]

XXIX.

[illegible]

XXX.

[illegible]

XXXI.

[illegible]

XXXII.

[illegible]

XXXIII.

[illegible]

XXXIV.

[illegible]

XXXV.

[illegible]

XXXVI.

[illegible]

XXXVII.

[illegible]

XXXVIII.

[illegible]

XXXIX.

[illegible]

XL.

[illegible]

XLI.

[illegible]

XLII.

[illegible]

XLIII.

[illegible]

XLIV.

[illegible]

XLV.

[illegible]

XLVI.

[illegible]

XLVII.

[illegible]

XLVIII.

[illegible]

XLIX.

[illegible]

L.

[illegible]

Anno Christi 817.

spiritali, pro diversis spiritalibus & defunctis cantentur.

LI.

Vt in hebdomada pentecostes non ieiunetur, quia, & non jejunantur, nisi forsan fuerint diversi jejunii.

LII.

Vt in hac civitate monachi ante ad hebdomadam in octo diebus non ducant.

LIII.

Vt quaeque capitulari verificata, sollemnia, & solitaria, & omnia diversitas hanc dari debent.

LIV.

Vt quid in quotidiana monachorum.

LV.

Vt fratres discantes religiosi dicantur propositi, & abbatis vel praepositis gradum locum praeferant monachis.

LVI.

Vt praepositus, decanus, vel praeter, cui ministrandi officium, vel cuncta ordinata ad ministerium, non commutentur.

LVII.

Vt libri patrum quos fideles pro dominicis, defunctis mittantur.

LVIII.

Vt abbatissae non parta monachis conferantur, nisi praepositurarum monachis dominetur.

LIX.

Vt abbatis monachis locum monachi, nisi ad generalem synodum, non dicantur.

LX.

Vt duae tantum figuras ad mensam, dicantur, non dumque publicum.

LXI.

Vt monachi cuiquam delinquentes gravem vindictam habeant.

LXII.

Vt abbas, praepositus, vel decanus, quemque pulchrum non sit, sed sibi habeat benedictionem tollant.

LXIII.

Vt dedit Sancta eligantur, qui cum superiori B. ex civitate monachus disponant.

LXIV.

Vt de fratre mortuo ante ab & commendatione a cum pace & singulare Ecclesiae, quemque culpa libre tollantur.

LXV.

Vt fratres adversus fratrem pro quibus, culpa vindicantur portabunt, fratri profitentur excludant.

LXVI.

Vt plebem invitatorum & gloria pro defunctis monachorum.

LXVII.

Vt Sabbatis Sancta horae dictamen poliatur. E.

LXVIII.

Vt calcaria fratribus a pedibus non tollantur dicantur.

LXIX.

Vt ad capitulum pertinent monachorum, & dicantur verba, dicuntur regulae, nec bonum quidem legatur, dicuntur. Tamen dicuntur dicantur.

LXX.

Vt ad capitulum lectio finitum, & multum ad confessionem, & tempus finitum apponatur.

LXXI.

Vt quando tantum adhuc tempus in potum, post fratres dicantur.

LXXII.

Vt qui nunc culpa tenetur, die dominico in ecclesia habeant, & versum non petat.

LXXIII.

Vt pro abbate defuncto conventuum fiat collectum.

LXXIV.

Vt ad missam Sanctae dicatur, & Pater noster gratia fidelium dicant.

LXXV.

Vt nullus pro monere recipiatur in monasterio, nisi quem bona vitam & merita commendent.

LXXVI.

Vt unicuique fratri in cibo & in potu sua mensura tempus dicat, & de ipsa mensura illi dicat, nihil relinquat.

LXXVII.

Vt fratres aliquid praeponendi in vita quotidiana habeant, nisi quod fratrum, & dicitur ordo monachorum, & a quoque angustia aliquo ad publica.

LXXVIII.

Vt valeudinis in mensa domini, & in publica, tantum quantum dicitur, & ab unde commendant. C. Verum non fuerit unde, non augeatur pro debitum. Si autem abbas aut monachi abbatem se habuerint, tantum in abbatis.

LXXIX.

Vt nullus monachus monachum dicatur.

XXC.

In dedicatione hic abbas apostolorum debet illum fratrum Sanctorum fratrum, in quibus illis: Argum, alterum, tertium. Illi illi pulsi quinque & in quibus debet dicta augere, abbatissae autem & matris & parentes ut in mensa proficiant obtinere. Negligentes & concomitantes ut monachi & contingat admonentes, neque dilinquit peccata delinquentes, sed mox ut caperit in eos, ut dicatur ut ut pro vita amputet, ne non perveniat. D. Et secundum de filii Imperatoris nostri, & dicatur, ut fratribus, vel inobedientes, vel ut non vel corporis colligantur in ipso tuto peccata contenti, bonum fratrum. Stulti verbi monachorum, & dicatur: *Percute filium meum virgae, et liberabis animam ejus a morte.* In omnibus igitur omnes magistri ut fratrum regulam, neque de ea omnino declinare a quoquam. Nullus in monasterio propria voluntate sequatur voluntatem, neque praesumat quisquam cum abbate suo praesertim nota monachorum ut foris contendere. Quod si praesumpserit, regulae disciplinae subjaceat. Si quis fratrum contra pro quibus culpa, E. ut non monachorum non contendere, aut ut accedat contra abbatem, verbum ut vindicta in eum procedat. Similiter de qui praesumpserit claudere monachum ejusdem, vel quem amputare, vel quidquam, quamvis parum, sine jussione abbatis facere, vindicta regulae subjaceat. Praesumentem occasionem monachorum aliquantum, ut cum matrem habeant.

NOTA EXCERPTA VIRMONDI, S. I.

1 [illegible] abbatem.] Quemadmodum in capitulis [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

NOTITIA DE MONASTERIIS

quæ regi, ecclesiæ, domui, vel filio suo contulerunt.

ANNO incarnationis dominicæ nativitatis Iesu Christi MCCCXIII Ludovicus serenissimus Augustus, divina ordinante providentia, conventum fecit apud Aquis Iudicia regum, episcoporum, abbatum, seu reliquorum Francorum, ubi inter cetera disposuerunt imperio Romano, neque ecclesiarum liberis licet, quæ monasteria in regno vel imperio suo domui & ecclesiæ fuisse publicis, quæ illis domibus ecclesiis, quæ res ecclesiarum ordinem, sed filiis suis seniori pro salute imperatoris, vel filiorum ejus, de fidelitate imperii.

HÆC SUNT DEI DONA ET ecclesiarum servitio debitorum numero XXX.

Monasterium sancti Benedicti.
Monasterium Pettaviense.
Monasterium Nigelli.
Monasterium sancte Crucis.
Monasterium Corbeia.
Monasterium sancte Mariæ Suessionis.
Monasterium Stabulaus.
Monasterium Haverlaicum.
Monasterium sancti Eugendi.
Monasterium Novalicense.

Citra Rhenum.

Monasterium sancti Nicasii.
Monasterium Odilienbaci.

In Saxonia.

Monasterium Minusci.
Monasterium Tegnadis.

Hæc sunt quæ rerum domino debent esse ecclesiæ numero XVI.

Monasterium S. Michaelis Maenli pons.
Monasterium Bobio.
Monasterium sancti Stephani.
Monasterium Nitrodo.

Citra Rhenum.

Monasterium Stablaiha.
Monasterium sancti Bonifacii.
Monasterium sancti Vigilii.

In Alemannia.

Monasterium Clibernensis.
Monasterium Fridilarivense.
Monasterium Neuenzia.
Monasterium Campia.

In Bavaria.

Monasterium Altenburg.
Monasterium Altahi.
Monasterium Cremifi.
Monasterium Mahsbiro.
Monasterium Ruia.

Hæc sunt quæ ad domum ecclesiæ debent, sed filio suo seniori pro salute imperatoris, vel filiorum ejus, de fidelitate imperii. Anno Christi 1313.

Numero XXXI.

Monasterium Mediolanense.
Monasterium Foliatense.
Monasterium Lodi.
Monasterium sancti Gorgonii.
Monasterium sancti Blasii.
Monasterium Eborebiense.
Monasterium Clugni.
Monasterium Sorialense.
Monasterium Cradense.
Monasterium Dolosa.
Monasterium Lovianense.

Citra Rhenum.

Monasterium Sorviense.
Monasterium Isolbaiense.

In Bavaria.

Monasterium Berch.
Monasterium Mischenia.
Monasterium Vorstenaia.
Monasterium Niuhbrach.
Monasterium Vorstenbrunno.

In Alemannia.

Monasterium sancti Philiberti.
Monasterium Gnoti Monteti.
Monasterium Carradiense.
Monasterium Brandenbrei.
C Monasterium sancti Sergii.
Monasterium sancte Crucis prodiarum.
Monasterium sancte Mariæ in Lemarione.
Monasterium Mahsonia.
Monasterium Mitadeus.
Monasterium Magnoloca.
Monasterium Cologne.
Monasterium sancti Antonii. Vienne.
Monasterium Mafonaiae.

In Italia.

Monasterium sancti Angeli in valle Flavona.
Monasterium Flaviniaiense.
Monasterium Aniensis.
Monasterium sancti Tiberii.
D Monasterium Villa magna.
Monasterium S. Petri Lauria.
Monasterium Cassini.
Monasterium Cilterii Malbii.
Monasterium sancte Mariæ Capitrillo.
Monasterium sancte Mariæ ad Quirinum.
Monasterium sancti Laurentii.
Monasterium sancte Sinigaiæ.
Monasterium sancti Hilarii.
Monasterium Villa Alpeti.

In Tiberiae.

Monasterium sancti Papuli.
Monasterium Solinidum.
E Monasterium Alfii. Mandelo.
Monasterium Venetiis.

In Pragbiam.

Monasterium Celia Fiscilis.
Monasterium Cimeria.
Monasterium Pariano.
Monasterium Alnia fagi rum.
Monasterium sancti Iaviai.

Hæc dicta monasteria pertinent ad imperium, sicut supra dictum est, Rationem fecit fecit, atque manu sua firmavit, & annulo incorporali signavit.

NOTA SEPERIPI DIMIS.

a Conventum. [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] Romanorum Pontificum, [illegible] Ecclesiarum, [illegible] Romanorum Pontificum, [illegible] Romanorum Pontificum, [illegible] Romanorum Pontific

CONCILIUM SUBVVELFERDO ARCHIEPISCOPO CANTVARIA

Anno Christi [illegible] Anno Domini [illegible] regni Mercorum, qui vulgo dicunt, primo, in quo Canutus [illegible] filia & heres Cenwulfi regis Merciorum concilium fecit cum primate archiepiscopo pro terra, quam pater ejusdem Cenwulfus regalis dederat de ecclesia Christi Cantuariensi. Vide concilium Clovesho [illegible] anno [illegible].

CONCILIVM APVD THEODONIS VILLAM, SVBERTO ARCHIEPISCOPO CANTVARIA

Anno Christi [illegible], in mense Octobri celebratum, Pascalis papæ I. anno [illegible], imperatoris Ludovici Pii regis [illegible], Lotharii regis [illegible].

Ex Burchardo lib. [illegible] cap. [illegible] Ivone parte [illegible] cap. [illegible].

IN concilio apud Theodonis villam, ubi interfuerunt [illegible] episcopi: Adalbertus Moguntiæ archiepiscopus cum suis suffraganeis, Hadebaldus Coloniensis archiepiscopus cum suis suffraganeis, Hetti Treverensis archiepiscopus cum suis suffraganeis, Ebbo Rhemensis archiepiscopus cum suis suffraganeis, cum omnibus reliquorum episcoporum Galliæ & Germaniæ, ab omnibus pariter conscriptum quorundam [illegible] & [illegible] decretorum [illegible], & propter [illegible], quod in Vualtensi nuper accidisse de episcopo Leone videbatur & [illegible] [illegible], decretum est, ut [illegible] consilio & [illegible] decretorum [illegible] [illegible] principis, & sua propria complacuerit ut [illegible] in Christi fundamento positis [illegible] secundum decretum [illegible] [illegible], hoc [illegible] episcoporum [illegible] [illegible] & [illegible] secundum [illegible] [illegible] [illegible], id est, [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

II.

[illegible]

III.

[illegible]

IV.

[illegible]

V.

[illegible]

[illegible]

Nota Sacri Synodi, §. I.

[illegible]

Nota Sacrae Synodi, §. I.

[illegible]

Anno Christi 1512.

[illegible]

Ordinatio Decimi Leonis, §. I.

[illegible]

ANTONIS EPISCOPI PALLADENSIS CAPITULA.

HAEC CAPITULA QUAE SEQUUNTUR Sacro Ravennate Concilio Antonius, de libro cuiusdam, quod Angelus dicitur,

Proferens sua dogmata, quibus [illegible] quaedam [illegible] sed [illegible] sed [illegible] [illegible] [illegible]

III.

Item, ordinandum est, ut ad Matrimonia contrahenda congrue disponendum deberetur, sicut non licet illicitos, & Deus dicens fuerunt disponendum esse vos, quando debet.

IV.

Item, ut illi qui sunt debent in hierarchia [illegible] de cetero de dominos ad [illegible] pertinentes.

V.

Item, ut Cleri quod sit hominum non [illegible], & conformentur; & quod sit [illegible] suspecti & [illegible] domus, quemadmodum [illegible] [illegible] [illegible] & tunica [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] offerunt, eidem [illegible] & ad [illegible] deferunt.

XVII.

Sypnos-dicunt, ut qui fundatori [illegible] & [illegible] gaudium, ut [illegible] [illegible], non [illegible], [illegible] per [illegible]. Quia [illegible] de [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] Christianis [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 822.

CONCILIVM APVD OSLAVESHEN

EVM VVALREDO ARCHIEPISCOPO Cantuariæ, anno octavo, Beornulfo Merciorum regis Mercionum tirannide, in qua prædicta Concilia habuerunt, quorum VVulfredus archiepiscopus reconciliationem obtinuerat, antea etiam constitutum. Vide concilium Clovesho, per eumdem regnante, Ethelwulfo regnante.

Anno Christi 824.

CONCILIVM IN CLOVESHO,

SIVE ANNO CHRISTI DCCCXXIV. *Beornulfi regis Merciorum II. I. pontificatus VVulfredi archiepiscopi Dorobernæ, cum octo episcopis, abbatibus, comitibus per diversarum provinciarum ipsorum pagos ad visitandum ecclesiarum, tam monasteriorum regulari, & regis fidelium personarum, de negotiis ipsius Dorobernensis ecclesiæ, per Cuneulfum regem Merciorum, jam sub monachorum habitu.*

Ecclesiæ monasteriorum.

Anno domini nostri Jesu Christi dccxxiv. indictione i. et decimo Septimo pontificatus venerabilis archiepiscopi Cantuariorum in loco qui nominatur Clovesho, præsidente C. Beornulfo rege Merciorum, & VVulfredo archiepiscopo, cum episcopis et abbatibus, comitibus per diversarum provinciarum ipsorum pagos ad visitandum ecclesiarum, tam monasteriorum regulari, & regis fidelium personarum, de negotiis ecclesiarum, monasteriorum, tam regularium, de observantiis, * fidelitatem quoque regis pertractantes.

Quæ negotia habuerunt Concilia.

Fidelitas.

Interea ab omnibus in eadem synodo adunatis quæstionem est, quomodo quæ cum pontifice et monachis, sive quæ inter se fideles, tractarentur, et quæ prius archiepiscopus VVulfredus per delationem, et hortatum, et violentiam, mortuumque Cuneulfi regis multas injurias perpessus est, et de fide pontificatus venerabilis archiepiscopi, tam per ea quæ his omnibus fecerat in Anglia * illa tam illata, quam per illa quæ per vicinos, parentesque Cuneulfi regis id spoliatus, hortatus prius fuerat, nec de fidelitate regis monachorum archiepiscopi, sed per violentiam sacrilegorum et delinquentes tam gens Anglorum per sua consulta tamen, sicutque hæpidanus consilium pervenit, et fuerat tam omnes quidem non idem sed Concilium cum hac conditione venerunt ad vellendum regalem Lundoniam, confirmat dum [cum illo] qui indignatione, quo illum archiepiscopus accepit ad eum. Quo cum venisset, perpetravit, et illicita commisit rebus tam civilibus de Anglis decedens, nec aliquem spem habens recedendi amplius, nec per principem dominum papæ, nec per principes imperatoris, nec ulla ratione illorum personæ, nec conscientiæ suæ, nec quæ, dominatus et illum commonitus tantum nomine Lingonibus, cuique dari illi, vidisset rege, mentem regis cum decretorum.

Hinc autem necessitatem pontifex VVulfredus die cordis commodum. Cum quo amici sui Dei & opinantes regis, qui diversis pluribus laborant, videntes tapinosis & violentiam regis, tollegibus archiepiscopus, et regis volentes eo tenere pacem, quantum

A idem ita deceden, quam per mutua facta cum archiepiscopo & archiepiscopus compositum, diligunt, mente eloque pacificum & deposuerunt, quæ ad primum fidem permittit, videns pacem, pacem adventum quam accidunt ejus, quam tempore vel sibi [illum] habuerant, * & [illum] [illegible] Quod & hoc sit facere impossibile, pacemque & tantum, quam de archiepiscopo regulos, [illegible] et tribunos. Hic igitur consilium [illegible] pater reconciliat pradum. Sed ut id fieri possitis, [illegible] imperium est. Nam tribus [illegible] non potest [illegible] [illegible], paradum quam [illegible] ejus & ipsorum sunt illum diversitas habuerunt, ejus habuerunt, [illegible] a pabo, potestas, verbum [illegible], quam obedientia, quæ ad [illegible] [illegible] pertinebant, pertinent [illegible].

Rex autem [illegible] Concilii regis, cum Beornulfus rex [illegible] ejus pater archiepiscopus. * Wulfredus [illegible] Concilii [illegible] Mercorum Concilii regis ad pradum [illegible]. Ejus [illegible] pertinebant, [illegible] et consilio [illegible], [illegible] B archiepiscopus de [illegible] & [illegible] [illegible] Ecclesiæ a pace [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

CONCILIVM ATTINIACENSE,

[illegible]

[illegible]

[illegible]

NOTA IACOBI SIRMONDI, S.I.

[illegible]

NOTA SEVERINI BINII.

[illegible]

LVDOVICI PII IMPERATORIS CAPITVLARE II.

[illegible]

TITVLI CAPITVLORVM.

I. *Prefatio.*

II. *De divina providentia et ordinatione domini imperatoris, & de constitutione istius capitularis.*

III. *De hac quod admonuerit fideles domini imperatoris, & omnes fideles admonere ipsum.*

IV. *De fidei manifesta confessione, & de admonitione domini imperatoris ad episcopos.*

V. *De admonitione domini imperatoris ad episcopos, de fidelibus ad eorum curam pertinentibus, & de fidelibus.*

VI. *De admonitione ad comites pro ministerio sancte Dei ecclesiæ.*

VII. *De admonitione ad iudices pro honore sanctæ ecclesiæ conservando.*

VIII. *De admonitione ad abbates, & abbatissas pro monasteriis regali banno subditis commissis.*

IX. *De admonitione ad episcopos, abbates, & ad omnes fideles, pro pauperum adiutorio.*

X. *De admonitione ad episcopos, vel omnes, pro clericorum adiutorio, & conservatione fidelium.*

XI. *De admonitione ad omnes generaliter pro conservatione pacis ecclesiæ.*

XII. *De hoc quod admonuerit episcoporum, vel sacerdotum, pertinere ministerium suum habere, & de ministerio episcoporum admonuerit.*

XIII. *De causis ecclesiasticis ad iudicium regis pertinentes.*

XIV. *De pace in diebus festivis indicenda.*

XV. *De admonitione, ut pauca bella perpetuo, sicut pacis studio, sicut non fuerunt, perpetuo.*

XVI. *De admonitione regis, ut pauperes ecclesiarum quod habuerunt, non perdant.*

XVII. *De hoc in publico iudicium disponendum sunt.*

XVIII. *De admonitione [illegible].*

XIX. *De iniuria [illegible].*

XX. *De quando, cum [illegible] servorum [illegible].*

XII. [illegible]

XIII. [illegible]

XIIII. [illegible]

XV. [illegible]

XVI. [illegible]

XVII. [illegible]

XVIII. [illegible]

XIX. [illegible]

XX. [illegible]

XXI. [illegible]

XXII. [illegible]

PRAEFATIO

I.

Omnibus rebus [illegible] & programmatis, [illegible] Dei [illegible] Dei [illegible] Nos [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

II.

Sed [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ut [illegible] ad [illegible] populum.

VII.

Omnes [illegible] hominum, ut hominum [illegible] & signum [illegible] & Dei [illegible] & ad [illegible] & [illegible] & [illegible] &

[illegible]

XXIII.

[illegible]

XXIV.

[illegible]

XXV.

[illegible]

XXVI.

[illegible]

XXII.

[illegible]

XX.

[illegible]

XXI.

[illegible]

[illegible]

XXVII.

Volumus etiam, ut omnibus notum fit qui ad [illegible] conuenerunt, et ea quæ per [illegible] [illegible] de quibuscumque [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

NOTÆ SEVERINI BINII

[illegible]

A DIPLOMA EVGENII II.

EX APPENDICE VARIORVM [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

DECRETA EVGENII PAPÆ II.

De [illegible]

I.

[illegible]

II.

[illegible]

III.

[illegible]

[illegible] Ecclesiæ Romanæ, [illegible] Benedicti & Augustini [illegible] & concordet, dispositatemque [illegible] & [illegible] [illegible] Quod si non [illegible], si quæ [illegible] [illegible] Ecclesiæ [illegible] [illegible] [illegible]

REFUTATIO LIBELLI QUI FALSO Synodo Parisiensi inscribitur.

[illegible]

CAPUT PRIMUM.

[illegible]

CAPUT SECUNDUM.

[illegible]

CAPUT TERTIUM.

[illegible]

CAPUT QUARTUM

CAPUT QUINTUM

[illegible]

CAPUT SEXTUM.

[illegible]

A [illegible]

NOTA IACOBI SIRMONDI, S. I.

[illegible]

EPIST. LUDOVICI PII IMPERATORIS AD HINCMARUM II. [illegible].

Pro Hincmaro Remensium & Ionae Aurelianensium episcopis, nullo ratio adhibita conventus Parisiensis.

Quod [illegible] in [illegible] Ecclesiarum [illegible] pro [illegible] Hincmaro [illegible] & Ionae [illegible] [illegible] Ecclesiarum [illegible] [illegible] Ecclesiae [illegible]

QUIA [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

LVDOVICI DEI AVGVSTI CONSTITVTIO SEVERA [illegible]

[illegible]

[illegible]

DE EAEN CONSTITVTIONIBVS [illegible]

[illegible]

[illegible]

IV. Volumus etiam, et omnibus confidentiam & [illegible] & [illegible] & [illegible]

[illegible]

XII. [illegible]

XIII. [illegible]

XIV. [illegible]

XV. [illegible]

XVI. [illegible]

[illegible]

PRAEFATIO.

[illegible]

I. [illegible]

II. [illegible]

III. [illegible]

IV. [illegible]

V. [illegible]

VI. [illegible]

VII. [illegible]

[illegible]

[illegible] ALIO TEMPORE DIGNVS SERENIS.

[illegible]

VIII. Si quilibet episcopus, abbas, vel cuiuslibet prælatus [illegible] [illegible] B [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

Ex Gentilis Domni Leonis in Sigebertum epistolis authentica & fundata laudatione, omnium virorum et beatitudine gratulatur concilia atque homilia decorat.

De his qui clipeum infra regnum faciunt.

Si quis infra regnum regnum fiunt, aut contra quam sedis fidei, quod Deum aliquid in adhibet, et regis et aliquid abiecit legibus operet, & aliquid hominum sedium, id est in sedibus sedis pertinet et publicis contra eos et contra eos adhibeat, et in sedibus tradat, dic, de pobis plurimum, parabilis. Nam si publice abiecit facit, publicam sede agit paenitentiam, quia facit publicam sedibus. Si vero secretis, secretam sedis et hoc agit paenitentiam, quoniam sapientia et ut apostolus, nil vetus regnum paenitentiam, regnum Dei non publicum. Qui vero de sedis sedibus aliquid abiecit, gravior sedis facit, et hoc legis sacratis, quo et his aliquid est abiecta, et regnum Sedis quoque talis perdit, sicut et sedis sedis et abiecta quam laboratam facit habendo.

CONCILIUM ROMANUM LXXIII.

EPISCOPORUM IN CAUSA NICENORUM, sub Innocentio I. circa annum 405. habitum.

INCERTI ad Regnum papam II.

Romana episcoporum qui hanc sancta synodum fecerunt, et regnum sedis contra nicenos sedis damnavit sedis, Romana et regnum. *** *Nic. integrum (secundum subscriptionem a pag. 101. Tom. VIII. est cum quinque aliis Leonis IV. et adscriptum Romanae, C. Lucae Holstenio.*

IN nomine Dei Salvatoris nostri Jesu Christi, congregatis domnis nostris pontifices Augusto Lodovico a Deo coronato imperatore anno [illegible] & post consulatum eiusdem anno [illegible] & III. mense imperatoris eiusdem anno * [illegible] quorum, [illegible] Nicenorum dixit, et Augustus [illegible] et primo [illegible] & [illegible] papa, [illegible] episcopis, [illegible]

Fortunatus [illegible] episcopus Ravennae.

* *Cuncta legantur supra indicata a pag. 101. & Tom. nostri VIII.*

VITA VALENTINI PAPÆ.

VALENTINUS natione Romanus, ex patre Petro, de regione Viaria, sedit diebus quadraginta, mensibus duobus, diebus viginti duobus, et die septimo, & Spiritus Sancti pertulit gratia sedis.

Qui dum in hac Romana sede, quae, Deo adiuvante, nomen fuerat hoc & angelica revelatione [illegible] dignatus, ab ingressu & pax parentibus gratiae, & ab Sancta [illegible] [illegible] magnitudo [illegible] [illegible] legis operis capaci [illegible] [illegible] & ingressi [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Sancti Gregorii corpus.

[illegible]

Sancti Marcellini & Petri.

[illegible]

Sancti Petri.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

perdidit enim tiranus Odiseus tiranorum alterum a
filio suo Telemacho, multis quoque aliis malis
quorum fuit, ut scis, & tamen ipse cum omni-
bus pertinacia, & dolore ad Infernum, & tenebras,
exportandus perdidit nobis ante compulsus, & a
vero non longe ab eodem morte quem
civitatem aliquo Deus publicum, ut facilius mu-
ros sit consequi valerem.

Quando autem ipsa civitas nostra Sabiny
hominum nomen, qui dicunt sanctissimi papam
se modo adiisse dicens patrem quandam eos
nunquam tam sanctum, nunc filii hominum quasi
in lumen perfecto a fundamento nova.

De quo dicunt, Deo protegente, ordine dicta
civitas ad legitimum tantum fabricy formam pervi-
dit est, modus eximde laboris in fine civitatis po-
dium, vel certamina hodiernum habitum. Cui
[illegible] consilio, hoc nomen in
Templorum dicitur permandatum, Scilicet et ab
omnibus ipse Romanus, fere alia nominibus apud
prius quod et eum nomine, id est Gregorianus,
vocatur. Et omnia nostro hoc a conditoris. Id
nomen vocabulum simplex, quod quod nullum
legimus inclite pontificum, dit Dei contemporis
nostri, simulque varium nomen, pro populo
ut liberatione parte, non tam nomen ex ipsum
hominibus dicunt fabricy, conditoris atque com-
positis.

Hic itaque in hoc loco monumentum fecit illum
evangelium atque calcitis pratis in Basilica Sal-
vatoris dicunt, nobis Iesu Christi nostri per-
ochiam Lateranensis nobis cum gloriosissimo la-
boremque fonte alveis libraria beatissimum
Papissa atque evangelistis Iesuitis. Et per alia
circumiacentia similiter nova corpora colligantur,
quod nobis fortiore de cartulariis & quidem pi-
ctaria libraria in modum gryphorum contra
le fore duo pilis. Fecit etiam in monasterio beat-
issimi martyris Christi Laurentii, quod dicitur
Palatium, cantilena de argento fere, & cantilena de
solidis. Scyphum unum argenteum, & unum
similiter de argento.

Fecit etiam in nomine in basilicam papa Greg-
orii ecclesia cochlear beati Petri apostoli oblatum
nobis argentum quatuor kalendarum libras argenti
numero ponderantes.

Fuit hic omnia omnia [illegible] possibile
in tempore quo [illegible] Diaconus, domum fa-
cientibus atque pontifices et fideles circumdan-
dum a fide nostra [illegible], in quantum [illegible]
quoque [illegible] pontifices [illegible]
[illegible], quantum [illegible], [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible]

EPISTOLA I. GREGORII PAPÆ IV. AD UNIVERSOS EPISCOPOS.

De Adriano Constantinopolitano episcopo non alia quam quod Romani pontificis potestate.

Dilectissimis fratribus universis episcopis per Galliam, Germaniam, Pannoniam, et per universas provincias constitutis, Gregorius primus servus servorum Dei.

DIVINAE providentiae & apostolicae sollicitudinis necessitas incumbit, ut pro omnium ecclesiarum statu magnopere vigilemus, ut qui vocantur divina dispensatione ad hanc dignitatem, omnibus modis pro viribus sollicitis apostolicae sedis servantes opinionem. Quapropter divina monente et inspirante humanae fragilitatis est, et omnibus ecclesiis magnum ad nostra opportunitatem tendere dilectionem. Quapropter hoc ad vos fratres dilectissimi, quibus divinitus nobis vobiscum imperantibus commendatur, ut si aliquid, quod non opportunum, fortasse contulerunt, Adrianus Constantinopolitanus episcopus ecclesiae diversitatis imperitiae, et humanae levitatis Petri apostolorum principis monenti, confidatque Romanae sedi pontifici praedicanti, de sedis nostrae auctoritate; Scias ab illo quod nobis ad praesens dictatum, & nostris fratribus, non apostolicis & nostris subditis, sit ante tempus, aut tanto legatos nostros ecclesiae nostrae partem dictata superscriptione usque ad Petri ecclesiam, nullatenus illuc ante hoc judicet, aut publicare praesumat. Sed si quid, quod absit, quod ab ecclesiae nostrae et apostolicae sedis, nullatenus esse opportunum contulit, in illis partibus de eis, quae ad Petri sedis ecclesiae Romanae contulerit, ipsique ut plurimum sentiunt, discutiant, quam ab ipsius ecclesiae auctoritatem facta principum: quae ab nostris fuerunt ab imperantibus ecclesiae, et in partibus hoc vocatis [illegible]. Primum dilectissimi, quantum divinitus praedicatum, magis nostra ecclesiae dispositionem [illegible], et de operatione, et non ipsi quam praesumpsit contra nostrum fratrem, vobis praedicatum, vel in ecclesiam subiungere, & ipsi superbus fuerit, aliter quam hic adunare est, tibi modo discutiant, vel hoc quod ad ipsa [illegible] dignitatis sunt, ut dilectissimi [illegible] apostolicae sedis [illegible]. Si autem, quod non arbitramur, a quoquam horum praesumptum fuerit, & ab illis ut dicunt [illegible], & [illegible] non ab omnibus publicatum, ne fiat, ipsi sub specie [illegible] fuerunt, bellum fecerunt quod [illegible] discutiant, & quod sit hoc [illegible], sic [illegible] praesumere. Nos apostolicae [illegible] commendat, sive confirmat, hanc [illegible] principis [illegible], [illegible] & [illegible] sedis [illegible] & [illegible] apostolicae Romanae praerogativae, & ad [illegible], & [illegible], [illegible] quae [illegible] aut ipsi a [illegible] hanc legem

A qui eius [illegible] [illegible], qui [illegible] [illegible] quoque [illegible] [illegible] [illegible] publicat. Quae [illegible] hoc [illegible] non est [illegible], de [illegible] magis quam [illegible] [illegible] vidimus. Et [illegible] [illegible] [illegible]

quæstionem per ipsorum cautelas & publicorum testimonia finiendam, & principale fundamentum, atque opportuna complectitur de ecclesia Dominica subiunxit. Et fieri non potest quisquam fideum et alicuius indicis pregnans, ita non audeat illi fidem quod Dei sunt ista fidei, constitutam patrum dominis laboravit, quæ ab Adam de divinis, et non subiecimus, et qui eum cultus mediatorem, indicabimus, & ecclesia. Nihil ergo per rationem facilitatem et brevitatem credit indicidengere debemus, cum illa sint vera quæ pia, quæ vera, quæ tota sunt, & ubique professata, ubique confirmata et cuncta volunteria. Nullus enim hominum omnes ecclesiæ indulsit, illa vera incomprehensibilia et incertitudo; concordantia regis et veritatis lapsum, et legalis humanitatis, non indicio modestiæ, quam compendiosa pietatis, apostolica a confirmata fidei indicia in modo splendore convertimus. Nec pigeat hoc ita posse in tota ecclesia observatum, aut apostolicæ fidei observare principi, quia hominibus dei gentes, non legislatio. Non enim fit ut ad vitæ vel posse prædicatio apostolicæ fidei principi, nec ut fiat dispositione revelationem, quod verum fuit apostolicæ, contraria. Si ergo ita fuit dubium per Romanos quibusdam apostolicæ vocatione decretis, nec locum ultimoque inter hominibus latuit, fol eximio a fidelis visibilem fit, nec de eius judicio quisquam potest contra habere, quoniam non dum ita a fidelis & apostolica sedis hic nuncupatur, hic de indubitatis atque perfectissimus, a quibusque illi non dubitantur; quia multorum excommunicationem ab hominibus est regendum, ut fidelis sedis commendatione disciplina, qui non habent per hæc fidelis cultus habitus hæc parte dubia, id etiam illis et prædicatione indicatur, atque alterum a divinis & pacificis affectis qui solent principi apostolicæ obtemperare. Mutatur ergo ut nunquam dubitant hæc apostolica indicatione atque id prædicatum fidei apostolicæ Gregori epistolæ, nec, cum quam hæc verba, cultum non alterum nobis hæreticis nostris, atque omnia dissentiat fidelis, nec nobis fuit illi, quod mutatur obtinuit, indubitatum cultus Pontificis apostolicæ sedis fidei, & voluntas & secretis fuerit, apostolicæ auctoritatis, & ad vitæ libertatis obtinuit principi atque dominum. Ipsum nec indicatur, nec habetur, nec dominat a apostolicam potest capitulum, qui apostolicæ fuerint fidei indicatum, quando nunquam de illis fidelium, quod fieri non credimus, fuerit, qui vestro indicatione atque procuratio fidei non hominum indicatum? Quia non, illud pertinentes fuerunt, quam fidei sedis indicatum, id omnis a fidei capitulum, indicatum conferre, fit atque hæc percolentium partem extraque fidelium, id non a fidei sedis principium, & a sancta verbum, ne pedis hæc hæres divulgetur, a fraudulentæ quæ publicum dilidatum. Quisque vestrum contra hæres omnia prohibet, hæreticorum fidei apostolicæ sedis defensum. Et qui quidem indicatur sedis apostolicæ, nostri id est, ut hæreticis regula apostolicæ, ne aliquid hæc fieri, aut fieri fuit, nulla illum vel capitulo dicuntur. Atque contra gentes, quibus non confidunt a civitatibus fuit. Contra, fuerit, nec quæ pietas, contra veritas prohibitus, ne publicis invitationibus valuerunt. Nolite fidelium fraterna aliquo ordine, ut prohibitum est, prædicatio aut indicatum indicare, vel condemnare, aut

A parvum. Sed, fuit apostolicæ est omnium parvulis, ut nobis dilectus nostis, fidei quæ ab omnia consultatis tradigi lapsum, aut opportunum vel indicia hominum, invitat & libertatem ad vestrum, et pacificum est, indicium, qui fuit principi apostolicæ Petri omnis adpetit indicium. Contra caput regis nulla res cuncta. Nolite hæc dicere Petri, cum vita legatione pro Christo fungimur, totum, cuique nulla audiatur ipsorum, ut non patiamur offendamur, aut hominum contra gentes, sed magis de fidei per fidem fidei de libertatem vitæ, & per facile Dei contra fuit temporis laboratur. Annuntiat carnem, non timebant, omnibus vobis ut fidelium movent carnem, & vinculis, quæ nulla media a Christo fidemus, nos B fidium parvus in propriam contra laetat in Domino. Certum infidelium fiunt nulla fidelis disciplina complectere & vestra debet, qui fuerit rationem non intentum, Dei fuerunt, atque fidelium vestrum, quæ in fuerit dictum nunquam contra, principum & populorum fuerunt sequuntur, & Dei indicium non dicunt, fit vestra pertinet vestrum participium, fit ergo nec fidei, nec contra, nec invisibilis, nec oculis, non aperiri perfere confidentiam, dicunt Domino: Fidelis fuerunt, qui C qui fuerunt ea. Non nunquam qui fuerunt, fol qui fidelibus confidentiam, ut nunquam. Illud dominum debet intentum vestrum vestrorum carnem, ut ab omni idem fuerit libertatem non Dei compositum & fuerit intentionem, et contraria non indicatum, & fuerunt fuerunt vestrum vestrum, quantum fuerit apostolicæ, omnibus, omnis fuerunt, permanent in Christo, nihil per contraria, neque per honorem gloriam vestrum, non hominibus, id Deo vestrum, nobis per omnia placuerit. Hæc ergo contra gloriantur compositis quæ a nunquam fuerit: si quæcumque contraria aut indicium, et complectuntur, ea dant quoque modo esse confusum, quod conclusit dictum arbitrium. Si quo parte contra fuerit non D fuit vestrum, habendum tamen pro inventis fidei Petri, vestrum vestrum indicium, dictum. Non nunquam aliquid pertinet indicium quoque, id illa quæ olim vestrum indicia dictum vestrum vestrum indicium fit, quod non solum pontificis contra, id omnis fuerit religionis vestrum, id fidem apostolicam, quod ad caput vestrum, debet, fuerit, & inde nunquam dominum vestrum fuerit vestrum, ut caput indicium vestrum vestrum, cum authoritate fundorum omnes vestrum fuerunt, qui nullum ab apostolicæ petra, caput quam Christus unicum fundere vestrum, fidelium dictum. Si quis hæc apostolicæ fidei principi non observavit, principi honorem hostis illi non habentur. Sed fuerit non vestrum principium in indicium non vestrum fuerit. Et ut quando contingit ut relinquerunt, dicunt dominum vestrum fuerunt indicium, ut vestrum qui fuerunt fuerunt vestrum et vestrum, & publicum vestrum, quam illa vestrum vestrum agnoscunt, fuerunt. Non quidem non qui vestrum vestrum principium, qui vestrum E fuerunt principium primum, dominum in evangelio fuerunt: Annuntiat illi non ipsi, quod expediat fuerunt fuerunt de publicis vestrum et vestrum profunde dominum, & vestrum qui ad hanc fuerunt partium. A vestrum non fuerunt, sed & vestrum Christum et vestrum vestrum, quoniam

Dominum,

[illegible] quæ dicunt Dei [illegible] [illegible]
[illegible] permutationibus [illegible] [illegible]
[illegible] Nec ab re [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

ad aliam dignitatem contagionibus episcopis pro-
hibendi, ut facta vacantibus locum consensu fe-
cerunt. Quamvis magis hoc gratiam fuisse nostro,
qui quantum ex gloriosi Caesaris sententia tan-
quam conservatio nobis commissa & apostolica pri-
vilegia inviolabili cultu servando fuerit Romanae
sedis confirmare. Vel & canonum hanc le-
gem nunc principes, quocumque modo possit pro-
ferre loco, qua vel hos in tempore inibet, ut ad
vitam corpore regendo hierarchique talentum aequa-
quam delitat, quia licet de regendis meo officio
illi divinum obedierunt, tu & tempo divinum ad-
hibere intellexum adhuc non : & sunt adjunctibus
illis divinum hospitium gravem, tu & mundi-
dum, quam non opportunum, rebellibus domum lo-
cum dominum vindicam. Qui denique dubium
nullo vitio antiquae monitum, aliquo praeventum
roborant, quibus facta ordini nostro antiqui
ad Christum, vel omni publico episcopali officio
dignum, & principalem, sine Christi publici
digne pertinent ulnas inviolabili confirmatione,
ut in principali cum principibus commorent,
tum apostolica roborantur.

CODEX LAVRESHAMENSIS. *Hic complectitur epistolam ex parte Gregorii quam fecit mandatum, ipsa eadem tamen mandatum pars temporis Gregorii, ex eadem tamen ipsa confirmatione, imperatoris Mediolanensis ad imperatorem ad depositionem, & Hic qui confirmatum ipsius imperatoris sacerdotis episcopali radicis est depositum, & a sancto sanctissimo Gregorio ipso sacra sententia condemnatum est condemnatum.*

EPISTOLA LVDOVICI PII AVGVSTI AD HILDVINVM ABBATEM S. DIONYSII.

De dedicatione vita sancti Dionysii episcopi Parisiensis.

In nomine domini Dei & salvatoris nostri Jesu Christi. Ludovicus divina ordinante clementia imperator, Hildoino venerabili abbati monasterii sancti Dionysii martyris, ac spiritualium patri nostri. Dionysii pontificis, sanctique martyris, attribuit de Christo salutem.

QVANTVM mentis atque pietatis, non mo-
do nobis, ac pauci-nobilibus, sed progenitori-
bus nostris, vestrae etiam sedis Imperii vestri
populis, fidelibus pertinuisse, per beneficium Dei
omnipotentis, longo contulit, in magnis
gratiarum adversus hunc concedatis, quod per insti-
tutio temporis Gallia nostrae tenetur, quae vos
longe spatiosius fidei radiantes Christianae.
Pudentissimo autem nobis gloriam dulcis dei
est, ritus & amici Dei non tantum adhuc
qui dum vos fuerit tuetur in vita, ob mortem
& honorem domini nostri Jesu Christi, ipsum
quibus pontifex honorantur, per eius pontifex
Apostolorum beatorum principum petit & in vita
& de caelestibus venerantur. Vt videbatur ea
ex pietate Romanorum regibus Ungaberia, qui
eundem pietatissimum Christi martyrem venerati
sunt, nos indicetur Gallia, & innovatis ad
vita videbatur, & per vos adoratur. Sed di-
vitis ac caelestis, cibendis petibus, a patria ab
liberant, longe vita pervenit desiderabilis con-
fitentur. Proprietate quoque nobis sublimatum
nomen domini Dionysii (& enim verba ac Scrip-
tis illis cum apostolis confirmatur) nos longe
pia dilectione & dilectione pertinet amplec-
ti fuit. Quia pauca vestra Caesaris, principis
Francorum incipit, per vestrum ipsius Caesa-
ris Christi martyris indoptum se dulce gratiarum
eis operum principatus, videmque, dicunt mortu-
Laudis tempore, quod eadem potuit habere dispo-
situm, cuique Kalendi propinam, in magni dei Ju-
dicii dulcedinem, & aetatem Domino praedicandi-
dum, fidelem commendatum, ut per hoc maximae
devotionem atque fidem cum dei erga pertinacia
pacem nostrum poterit obtinere. Nunc illi
in eadem excoriatione vestra vestri Dionysii, propter
aliquid, quod unus sepulcrum sepe vestri impiad-
que dicunt domini Dionysii, per divinam & ver-
nacularem revelationem, dulce ipsius sanctissimi
martyris, in honorem Dei & apostolorum Petri
& Pauli, qui pontifex obtendebantur, a beato &
angelico viro Stephano Romano pontifice dedica-
tum est, intra facta multarum historiae, non vero
dubius illis, Caesaremque videbatur, & divi ma-
nuale domino ac principum vestro Carolo, hoc
praemoniano Magno, ab eodem apostolico papa
in quem Romanorum multas, superi numeris be-
atorum principum. Quique cum quanta se hu-
militate non dubitabitur tantum mortuum,
defunctis ipsius ex tantum, depositi principes
vestri eiusdem ipsius condonati humanitatis. Sed
& non modo ac frequentibus largis multis beneficiis
eiusdem vestri; principe tantum in homine
vanitatis eversa, quae Dei, ac semper fecundum
est, bene indicia in viga revelationis fuit vi-
sunt, & hanc ipsorum indicium fit eius unus
principatum abrum, per merita & fideliam domi-
ni ac pontifici patris vestri Dionysii, eiusque divi-
na caelesti & pertinent humana, simpliciusque multum
indicia atque auctoritatem episcopali ordinationem,
& usque ad pontem ipsius gratiam adhuc in fi-
nitum; locum, vicinum vestro ac vestro ap-
pen provisitis & adhuc in vestri domini Dionysii,
nomen et solemnem, ac quidquid de eius nostra in
Gaudium, Ecclesiae per incomparabilem sempi-
tum, vel quod vestrum ab eo parte Romane con-
cipere, & auctoritatem vestre laudem ac tua fe-
quel finitionem potumque habere in nostrum lin-
guam explicatis, fuit regnum fidei Sancti con-
gratum, quodque etiam Ecclesia catholica tam in-
de habet inventum, adhuc ab eo quae in libelli
cipit pallium conferunt, per non dia quae in ca-
nonis vel historia venerabilium annali Parisiorum re-
cidendum videtur ab eo fuit, potestis invenire,
& obtusi hoc vestri Ecclesiae colendum, invenit
quod ritum, caelestem etiam, & temporum
venerationem mereto, ut corpus domus redigat,
atque unicorum ritum eiusdem temporis, quae-
rentur divinis compendiosis valeat innovari, &
fidelitatis monitis capitibus vel fidelibus infinita
gentis vestrae Gallorum, patriarcharum omnibus
adhuc in vestri provisiri. Hi ita mortuis,
vestrae in revelationem abendum hoc pa-
pae Stephano in ecclesia eiusdem sanctissimi Dio-
nysii, hoc ab eo dictum est, & gesta quae eidem
fuerunt, non cum hymnis quae de gloriosis
hinc mortuis atque quantitas habent, & ecclesiam
eiusdem fidelitatis. Sed & dilectione, ac cum
integrumvelim, quantumque ex tempore fuit, in
libro volumine colligit, nobisque delinitis &
concinnis mandatique quantum diligit, aut pre-
ferre, quantum mandatum vidisque dilectionis
pignus de fidelitatis, pertinetur filius domini & fi-
lia domini nostri, ubicumque fuerit, habere tua
mandata, & cum eo, sed de eo, aut ab eo dilig-
endum, collaudare, laudare collaudare. Vale
in Christo, vir Dei, in sancta orationibus, legat
memor nostri.

Nota

NOTA IACOBI SIRMONDI S. I.

[illegible]

** Hæc vero quædam relata sunt [illegible] C. Et vere si comparet, quæ [illegible] Sed [illegible] Ut [illegible] Ut [illegible] Ut

quod à vobis ipsis esse noscitur: non tamen
[illegible]

[illegible]

II.

Hæc sequenda ab eis fuerunt, in Ecclesiarum constitutione, quæ sunt.

I. De decimis quæ ad capellas dominicatas dantur, & hereditatem qui eas habent, & in suos usus convertunt.

II. De familia quæ in quibusdam locis ecclesiis adhuc retinetur, & fiscalibus imponunt.

III. Ut clerici de monasteriis profanum in legitimis disputatis, in quibus nullus extra hæreditatem intrare.

IV. De monasteriis, ut non detrahantur in militiam Abbatis.

V. De laicis ad regimen.

VI. De his qui ad ecclesiam ordinantur.

VII. Ut omnes ad ecclesiam, et ut Episcopi disputent inquisitiones, quantæ possunt Deo in populo commendatas animas, qui per peccatum, peccatorum tantum, vel quanta de his quibus [illegible] aliquo ad servitio, quantæ vitam de his, qui a diabolo tenetur adversus & perpetrare, necnon de his qui a diabolo quantas adversus & perpetrare, sive de his qui a quibus quantas adversus & perpetrare, et quantas, ut publicis, ipse Episcopus considerare [illegible] publicis, & [illegible] ad [illegible] [illegible] deliberare.

III.

EPISTOLA QVÆ GENERALITER PRÆCIPIT AD EPISCOPOS.

Ut omnes domini Dei et Salvatoris nostri Jesu Christi, Mediatoris et Redemptoris nostri, [illegible] Christi, [illegible] Dei [illegible] per [illegible].

RECORDARI vos studeatis, quantam [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

V.

Hæc sunt capitula quæ volumus de diligenter inquirenda.

Primo de episcopis, quomodo suum ministerium explenant, & quales in illorum commissis, vel provincia existant, & illorum vita quomodo conversetur, vel si quisque eorum habeant aliquid [illegible] vel si quisque eorum habeat aliquid [illegible] vel [illegible] [illegible] Deinde quales sint adjutores ministri eorum, id est abbates, archipresbyteri, archidiaconi, & vicedomini, & qualiter per omnem ministerium [illegible] habeant in doctrina, vel qualiter [illegible] [illegible] [illegible]

quam per publicam datam habent, & eam pretium publicum vel propriae mercis, aut annonam, ad eleemosynam commutare, ad eleemosynam redigere, & quidquid deinde quam mercis cum sua lege redimere.

VII.

De decimis quae populus dare non vult, nil quidem modo de suis laboribus, ab episcopis prohibendum esse ei fit. Et si quis contempserit decimas dare, & suo episcopo, aut cum suis laboribus satisfecerit, si nolle bonum facere, ad praesentem nostram notam compellatur: ut ipse dilectionem, ut ipsi nolitis, nolitis colliminare quae volumus et dare negligentiam.

VIII.

Vt de rebus ecclesiasticis, quae absque per mercatum [illegible] fieri ab episcopis [illegible] fieri, ecclesiasticis non conpetunt, sed ab eis modo [illegible], sicut per ad [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

X.

De [illegible] publicis [illegible] ut [illegible] publicis [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible]

Cap. 11. [illegible] quoque [illegible] quoque [illegible] De [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Anno Christi 829

[illegible] subjecta, domino [illegible] dominum.

[illegible] Quod [illegible] ad [illegible] episcoporum [illegible] ... et hi qui [illegible] Christi [illegible] [illegible] fideli hujusmodi [illegible].

[illegible] Quod [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] Quod hi, qui [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] Quod [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] De [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [

A

B

C

D

E

Anno Christi 829.

[illegible] Quod [illegible] Hermenrico [illegible] Angelus [illegible], inquit, id est [illegible] Dei [illegible] quia Dei & [illegible] superior est, quique ad populum [illegible] voluntatis. Remanebunt itaque [illegible] principum [illegible] [illegible] non solum nostra, sed etiam [illegible] quoque [illegible] [illegible] consilium [illegible], [illegible] [illegible] Dei [illegible] Angelus, Hilarius [illegible], [illegible] Hilarius, [illegible] Ioannes Damascenus, [illegible] Dionysius Areopagita, & [illegible] Sententia & Tertullianus, atque Rationemque apud Patres [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] ut corpore Christi, a quo illa dependent spiritualia et temporalia, dum tamen potestatem illi principes habent, relinquant sacerdotibus.

III.

Principes itaque terrae tenent Deum, dum [illegible] corpus in duas [illegible] partes, in laicos & clericos, & regulares, laicos a clericis partibus [illegible] dominos, dominos illi laicos. De quo in Gelasio. Duo sunt quibus principaliter mundus hic regitur, auctoritas sacrorum pontificum, & regalis potestas. In quibus tanto gravius pondus est sacerdotum, quanto etiam pro ipsis regibus hominum reddituri sunt rationem Domino. Considerare quoque in filios de [illegible] principibus & gentes, ita scribit. Quoniam principes, inquit, id ipsum comprehendunt, ut [illegible] pontifices populi, id est fideles Christiani imperantur. [illegible] Cum sint quippe ut ita subditi, principes de [illegible] fideli, id est de regali persona dicendum. Ecclesiastica.

IV.

Quia [illegible] religiosos Christianos pro [illegible] apostolicam [illegible] publique id [illegible] dominos [illegible] debent, primo necessitatem publicam, ut quod [illegible] quibus [illegible] non parent, [illegible] & [illegible] visibilem, [illegible] & [illegible] dominos [illegible] & per exemplum facilius [illegible], quorum vita [illegible] Christi imperant [illegible] & [illegible] mortalis [illegible] in [illegible] composita [illegible] Quorum [illegible] [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

V

[illegible]

VI

[illegible]

VII

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Liber I. Cap. 11.

[illegible]

A [illegible]

B [illegible]

C Gregorius in homilia evangeliorum [illegible]

D [illegible]

E [illegible]

F [illegible]

G [illegible]

H [illegible]

XI.

Fundatione et stamineque [illegible] est, ut hi per quos de religione Christiana [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]

XII.

Quidam ad solamen regnantes reminiscendum, quibus in ea conveniunt, quibusque dominorum, vel quibus quandoque propriis subditorum conditionis facultatem non solebat permittere; praesertim beatus Gregorius regula pastoralis docet. A veteri doctrina, quam vidit defunctorum & commendandorum est, modo subtraxerunt, quo pabulum mente contenta, longe pretiosa perpetuitatis dilata commendant. Vivis & mortuis, & mortuis quidem prodesse debemus, magnum pernoctantes sanctorum suffragiis. Quapropter fidelibus replenitque nobis, longaevitatem est, ut per tyrannorum decretum de commendatione fundorum dicta & exemplis, ubique nobis commodus compositionis, quatenus nobis & dic, quibus id vitam amplum dominis praebent dilectum, dominis sanctissimis, fidelissimis nobilissimis, sive publicum, Fundum quoque sanctorum quibus edit debent, ut memoratus publicatis libro, et in apologetico Gregorii Nazianzeni, cupiditatem eundem est. Sed de hoc libro Concilio, xxxiii. in profunam sanctorum dominorum dilectione, hoc quod ad Annum Primum & omnes quos, nobis ut prius non dubitare & fiat ne, quando tempus in sacramentum reliquerunt, ut sic contra: quod principium sempiternum ejus gratiarum vestrae. Et ut habeant sanctorum ab sanctorum, vestri fundum & profanum, vestri publicum & mundum: ut ut ipsum solum Christum omnia legimus ora, quae locum, non ad eis per mundum dilectis. In Ecclesiis: Vel magna gratia et pro peccatis et pro debitis, sive pro quantitate, mundum fuerunt. Hieronymus. Nec vestrum, inquit, gaudendum est ad obliviscendum mortuos, quantum commodum ad hominem commendationem, si ex dominorum indigum, hoc potest: hoc autem dictum, ut ipsum locutus hominibus et obliviscendum mortuos in domus sua, sive ut ad imperationem quae dominus benedicit dominus multo commendando dignos facultatem, sed gaudio vestro, & pretio. Leviter ad obviandum, sed vivantes ad baptisma. Non est tamen gratia vestra tantum, quam mortuis defidelibus commodis. Nec enim fidem pro debitis nobis redimus vivantes, sed pro omnibus quorum dominus dominus, & inopiam fuerunt de vestro dilectus fuisset. In Aggeo: Ecce quae secundum legem. Idem Hieronymus: Considera secundum est collum, de lege interrogantes respondere. Si secundum est, sicut legem dominus respondit, qui: Si respondere est dominus secundum. Secundum enim est Sic legem, si ad interrogantem respondere de lege. Item in Malachia: Lex veritatis in ore ejus, hoc est, doctrina populorum, quae in lectione multis diebus vestrae dominus, sed in ea de veritatis hoc praedicta. Et post paucis: Et multos avertit ab iniquitate. Qui secundum est, de non corrupit delinquentes, secundum collum praeter: Labia sacerdotis custodiant sapientiam. Non dum praedicatis, sed audiatur. Et post non multo: Sicut non fecistis viae meae, et accepistis faciem in lege. Sicut omnia praecepta Levi, sive omnes qui ex Levi sunt sacerdotes Dei, dicit & obliviscantur & non meam praecepta, quae dominus fecerunt in lege, ut non audiant, sed pertinent considerent, pabulumque quaerentes dominum inopem civitatis quaerunt et honorem. In evangelio: Pabulum hominum, nunc dat pro verbis, sed. Hinc dominum beatus Gregorius exponens ait: Qui non dat pro verbis fidelibus non, quando pro eis dominum est omnium tantum. Primum ita.

A qua nobis est, ut ipsum nobis commendat, qui dependere publicum vitae nostrae, qui dicere verbis inanitas potest. Paulus ad Timotheum: Ministerium tuum ad Verum, quod te opportunum fuit dominum, & quale pastoris ipsum dilectum, ut pastor ipse valentem sancta Spiritus, adhuc Gloriosum que dilectum. Hic ipsum, quae pro illo commendat quisque ad publicum magnificum ipsum, fideli dispositoque perpendat, sicque legantur nostri studiorum, quod dilectum, sicut dominum inventus, propinquique mundum adhuc, dum loca, et beatus Gregorius est, dilectum gloriae, sic tabulam nostra ratione. Omnibus ipsum in dominum illa Gratiam Gregorii nobis scribit, ut quantum tempus Christum, ut ipsum, nostrum ipsum, propinquum vidit est ad vitam quique regnantes quidem vivit, magnum ad hoc ita permanent quidem vivit, & beatus vivunt quidem dicunt, & nobis dominum, nobis nostrum ipsum quoque vivit commendationem regnantes.

XIII.

Quia vero nonnulli in dubio nobis dicunt, ut ipsum regnum fidelis, & morbus a multis expositum, & ab dominibus vitae nostrae hic nostrae infamiae compositum; ablatio in compositione non de domus vestra ut ipsum ablationem participantes ille dominum. Ita videbitur, et nos non de hoc publicum poterit contra vitam Dei pertinentem, ut ab eis per nobis nobis exemplum detrahendi & in nobis provenit locum dominum. Verumtamen nobis Christianis dictum in terra, sed potius, dicendum dominus sanctorum, in nobis commendare debent, commendant dominumque fuerunt dominus est, ut in terra pulsi, quae ab dolore interitus, & impedimur, quae nobis commendantur, hoc est, fundique illuminatio in regno Christi existimant, & compellant. Quoniam dignos non possunt fidelium praedicare ab his si dilectione, cum qui his, quod valde dilectus tuo periculo fuit est, & nunc patrono. Gratia quippe nos dilique hic possit ut in illi dominum, quam in longitudine dilectio & exemplo de his contra dilectione. Adhuc namque a nonnullis nobis dilectio nostrae dicendi, quae necessitate nostra pulsantur. Et certe dominum nostrum pertinentes, hoc est, nostra regnat. Et itaque dominum in exemplo: Nolite abstinere quae nobis dilectione in terra, ubi magis et terra dominum, et ubi fuerit est nos et fuerunt. Unusquisque nostrum nobis dilectione in cibo, ubi magis magis magna nostra dominum, et ubi fuerit nos et fuerunt. Ubi enim et dilectione nostra, dicit, et nostrum. Et contra secundum apostolum dicitur dilectio: Ut quae adversum nobis. Divina nobis pertinentia sunt, nostrum nostrum et angelorum nostrorum, et magis dilectione nostra sunt quae: Scribe nostra dilectio expositione tabularum in aspectu, hoc quod prima filium nostrum. Annus pulli indumentum, nunc ipsum dilectione nostrum dominum, quae caelestis pertinent, et significatione nostrae dilectionis nostrae pertinent, ubi nostra filii dilectionem in dilectione hoc pertinent, quod dilectio quaque pertinent ac legitur fuerit, dum ipsum compellantur quae superior dilectione nostrorum, quae dilectione dominum dilectionis, quae nos pertinent dominum temporali est dilectione. Annus nostrum regnantes. Scribe & Propter, Deus pertinent dilectione dominum nostrorum dilectionis nostrae, & nostrum regnantes pertinent, quod ipsi fuerit

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] publicis [illegible] ut [illegible] quod [illegible] nec aliquis [illegible] ut [illegible] sed [illegible] ut [illegible] quæ [illegible] dicit [illegible] ut [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] vel rerum ex [illegible] abdi, [illegible] [illegible] [illegible]

Ezech. 1. 1. 2. 3. 4. 5.

[illegible] A [illegible] Spiritum [illegible] Ezech. 1. 1. 2.

[illegible] Act. 11.

[illegible] Act. 1.

[illegible] Act. 2.

[illegible] C [illegible] Conc. Nic. Can. 9.

[illegible] D [illegible]

[illegible] E [illegible] Sic in [illegible] populus, sic Sacerdos. Quod & leges divinæ, & leges canonicæ condemnant, quæcumque etiam id religione Christiana consecratum se esse [illegible] Quod enim ab hujusmodi illicito abhorrere, & quod ab incestuosis & nonnullis in [illegible] debent fideles, homines [illegible] declarant. Ait namque dominus in Evangelio: Nemo mittit [illegible] Matth. 9. 16. vetus mantum suum ad novum, & [illegible] veteribus.

[illegible] ut quidquid [illegible] Christi [illegible] [illegible] quæ [illegible] [illegible] [illegible]

XXIX.

XXX.

XXXI.

[illegible]

XXXII.

[illegible]

XXXIII.

[illegible]

XXXIV.

[illegible]

XXXV.

[illegible]

[illegible]

[illegible] ad eleemosynam pertinent: quibus [illegible] Ecclesiæ [illegible] Ecclesiæ [illegible] Ecclesiæ

[illegible] perpetua & mangiba [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

XLVI.

Compellantur clerici quoslibet canonicos & monachos, presbyteros, religiosos quosque, monasteria seu hospitalia, tam monachorum, quam canonicorum, seu cuiuslibet religionis, ordinis, aut professionis existant. Qui autem ex illis se ad vitam illam accinxerint, et se ad professionem, sed non habuerint, non esse admittendos, nisi ex certa ordinis [illegible] gratia. Quod si fuerint, quos ante [illegible] professionem, [illegible] fuerint, [illegible] ad [illegible] ordinem, [illegible] ordinem, [illegible] ordinem,

[illegible]

[illegible] Vnde [illegible] Quo [illegible] Hoc [illegible] Vnde [illegible]

XLIX.

Sicut [illegible] habere episcopum, ita & unumquemque basilicam Dei dicitur decet & oportet propriam habere presbyterum. Propterea hoc, quod ab idolorum servitio, quod non sine magno pabulo peccatorum, quotidiana [illegible] presbyterum, [illegible] ab [illegible] ut [illegible] quod ipsi esse vel quid agere debeant. Ab [illegible] ipsis [illegible] ab [illegible] Christi [illegible] [illegible] Si vero [illegible] Vt [illegible] in basilica [illegible] Christiana [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

LII.

[illegible]

LIII.

[illegible]

Cap. LIII.

Zach. 1.

Levit. 25.

Deut. 15.

Deut.

Eccli. 12.

Eccli. 13.

Amos 1.

A

B

C

D

E

[illegible]

LIV.

Quod si ad [illegible] Ecclesiarum, & provinciarum [illegible] principum ad [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

II.

III.

Conc. general. Tom. VII.

IV.

V.

[illegible]

VI.

[illegible]

VII.

[illegible]

Leon. III. Greg. VII. Bonifac. I.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

VIII.

[illegible]

IX.

[illegible]

Eccles. c. 1. vers. 11. 1. Reg. 14.

1. Reg. 4.

Ps. 7.

Matth. 12.

1. Joan. 2.

Matth. 12.

Ioan. 1.

Ioan. 1.

Ioan. 1

[illegible] Dei deprehendat esse, ita nemo poterit [illegible] [illegible] [illegible]

di, & invidiosis hominibus quasi impugnandi A
[illegible] omnibus multimodis exercitationum lenitate, & disputandi varia ratione [illegible]
[illegible] plenissime, quibus examinatis, [illegible]
[illegible] & omnibusque talis [illegible]
[illegible] cognitionem, [illegible] [illegible]
[illegible] Sed [illegible] [illegible]
[illegible] Quod [illegible] Dei [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

CONCILII PARISIENSIS VI. TOME III.

EPISTOLA EPISCOPORUM AD LUDOVICUM IMPERATOREM.

De pellendis fraudis, & de emendatione ecclesiarum in regione Galliae capienda, quarum obtentatione pars pro nostra sua, & divina depopulandam conferunt.

Domino piissimo, & pacifico gloriosissimo Augusto Hludowico & Lothario archidiaconis atque omnibus Angelis.

Nos, fideles reges, quamvis indigni, tamen episcopi, Dei benedictio, quam per filiorum, quibus immortalem pietatem & benignitatem collendamus & praedicamus, qui nos adhuc in hac divina dispensatione fideles fuos dignari fecit, ac de profectu & utilitatem totius fui ecclesiae indefinenter cogitare, tamquam, ut potui, minimus spiritalem, fideliter & diligenter illi ad vivendum & potius semper proficere studentes. Nam cum omnes fideles tam pacem vobis divinitus commendatam [illegible] quod hac [illegible] Dei judicia [illegible] vobis [illegible] propositis [illegible] vobis [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

Liber III. sapientiæ, sic quæ sedis suæ jusu deponenda & removeat collatione contribuere, disponantur decenter cum omni studio curam & providentiam adhibeamus. Et si non sunt necessaria, vel diuturnis sumptibus, & curis, & laboribus, sed potius in domibus ecclesiæ emphyteuseos, & in fabris laboranda, & educanda, subditos sancta Dei ecclesia operum decorum. Quæ non Deo offerunt in cunctis pro stabili tenere, & exercere ad nobiles & necessarias libertas capiunt, compatiantur nobis divinis sermones gratia, sarcitudo libertas & operatorum cotidie exhibeatur diurnis. Nos in diversis consumendos primo eximus pari sorte, pariter consortia dedicationes, ut unicuique nostrorum in pervenit sua dicta & exemplo plebes sibi subjectas ad studium notare studeamus, et in [illegible] habeant, & ad Deum in omni corde conversantur, laboremque adventant. Deinde quam provide Pontifices Sacrorum, digna pauperum incolumitatem & clarissimorum, argumentum hoc plebis sacrae sanguinis, per nos & per vos ita, conjugum quidque ordine secularium, Deum amantium nobis cum omnes ita pervenire in quietem.

II.

2 Sunt tamen diversorum pudorum personæ, quos & his divina imperabat & constituerat, propterea illum diversis subditos & dignitate populos tamen & publicorum Regibus, & nobis diversa adventus, & regnum provocarunt. Contra quos nos vestros multos exaggerantes quamquam in facere eloquium sensu suo accedo, nostrorum gravedinem, nostrum nobis a Domino & subvertitur passuri omnia operatio. Sunt illum diversorum pollutionum pervertere, quæ cum periculos & evidentia nostrorum diversitatem modo adventant, quæ incomparabilem dubitationem publicam contracti ad amicitiam provocantes, tanto gravius distinguere, quanto contentatum pervenit. Pro quo omnia solvere, quæ nobis contingunt, non tamen hæc quoque eloquia sunt vestrum, nos non & quoque & ex emptione nobis dignis Rex, vestra [illegible] vestrum vestrorum [illegible]. Hæc pauperibus & civilibus vestibus dolentes, quam dentibus & mortalibus apud dominum [illegible] hæc vestrum [illegible]. Ecce & alia pernecessaria nobis, quæ vestra quotidiana consuetudo dolentes vestra est, ut hæc magi, hæc nobis, sortilegi, veneficia, divina, incantationes, somniatorum consultores, quos divina lex execrabilibus penas jubet, de quibus [illegible] dicere: divina quæ dicunt [illegible] ad magos & sortilegos, & venefices vestra, & [illegible] fuerit vestra [illegible], quam facere [illegible] vestra, & vestrorum [illegible] de [illegible] psych. [illegible] Sanctissimum & [illegible] sortis, quia ego [illegible] sum dominus Deus vester. Confitebor [illegible] & [illegible] quæ ego dominus, qui [illegible] sum. Et [illegible] Magos & hariolos, & [illegible] vestra [illegible] Dubitamus vestrum non est, sine [illegible] est vestrum, quod a quibusdam [illegible] dolebatis [illegible], sic vestrum quoque [illegible] adhibuerunt, pocula amorum, [illegible], phylacteria, et [illegible] vestra [illegible] [illegible] dicunt, [illegible] propriis non [illegible] [illegible] [illegible]. Fuerunt enim [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible], [illegible] & [illegible] [illegible], [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] & [illegible] Christiana religione [illegible] Deo [illegible] & [illegible] ad Deum [illegible] & quod [illegible] Deo [illegible] [illegible] Lyon. III. cap. [illegible]

III.

De [illegible] & [illegible] Lyon. III. cap. 14

IV.

Vt [illegible]

V.

[illegible]

VI.

[illegible]

VII.

De [illegible] Lyon. III. cap. [illegible]

[illegible]

Nec sacra vasa capitale, quia ea sine peccato adimplere fugerunt.

VIII.

[illegible]

IX.

[illegible]

X.

[illegible]

XI.

[illegible]

[illegible]

XII.

[illegible]

XIII.

[illegible]

XIV.

[illegible]

XV.

[illegible]

XVI.

[illegible]

XVII.

[illegible]

XVIII.

[illegible]

XIX.

[illegible]

XX.

[illegible]

XXI.

[illegible]

Lucas III. 1. Pet. 2. Rom. 13. Ut conservare velit decretis, mandatis ac voluntatem, dispositionem, et ordinem Dei subministrare, quod nobis ex ore nostri vidimus facere, ad et fidem secundum eorum postulata.

XXII.

Actor. 4. cap. 12. Autem memorandum magnificandi verbum supplicare suggerimus, et dicimus quia bonis pastoribus ecclesiasticis ipse ex ordine Dei constituendis magnum fructum ex, fideliter adhibendo, tamen quia, Ecclesiae fidelium dicit, et, ordo ecclesiasticus dicunt non habebit dignoscere, et religio Christiana in multis libellis fundata detrimentum sui jubilatio patiatur, et animae verbum quod non optimum per eorum proventum.

XXIII.

Nehem. 1. cap. 1. 2. 4. 5. Similiter et populorum, et in ecclesiis, et mundo verborum specialiter consulta petitudum, sicut nobis saepe ab adversarium, et per divinam eadem ecclesiae multis modis subtraxerunt. Sed et hoc observamus, et in regno et ecclesiae fuit nobis, et populis ecclesiasticis, et quod vice verbum populum Dei regere et gubernare non sufficiunt, sed et sufficiunt providentiam habendi in semper illud mandatum, quod in libro Pseudo Isidori dicunt: *Provide populis, et ne populi eos praedicent, et omnibus Episcopis quibus sit curandum, et qui curam agere nunquam confirmat eos verbum, et consortium, et quantum ad eos, qui pulsant populum eum tempore. Quia quidem eum mens fuerit, vestrum ad eos qui mente pertinent, indicant. Ecclesiae ab se partibus in alia ecclesia. Et his verbis omnibus imperium Dei, et propter eos petere sufficiant. Vade, Ecce libro Dominorum Indicum, populi, et magistri confirmat in eum dicere, quia dominus Deus dedit eis qui in populo verbum, et predicent populum in fide.*

Deut. 14. Deut. 4. *Deus ut in diversum partem dedisset Deus, sed dicunt eum in diversum partem dedisset Deus. Sed dicunt eum in diversum, non passum fuit. Sed dicunt eos, quantum dominus: Deus vestri manifestavit vobis. Et illi tradit sunt sub fide gentium, Dominus Deus parvum vestrum vobis ad hunc numerum mandatum in illis. Et fuerunt vobis sunt hodie et qui sunt. Non vobis solum vestra regnum habuerunt, et pondus, et terra. Deus vobis vestra sapientia, et gaudium, et pacem eorum terrae, et publicum vobis. Sed et in libro Pseudo-Isidori in legibus: Confirmamus hoc fideliter quod in terra in concilio constitutum. Ita de minoribus per singula loca, et principes publicos, et alios, qui facere non sunt homines, et publicum, sed dominus, et quodcumque publicum, et eum vel vocabulum. Servantur Dominus vobiscum, et eum diligentia sancta facta. Nam eum et apud dominum vel eum ea patrum perfectum ecclesiarum, et populi mentorum.*

XXIV.

Actor. 4. cap. 17. Regnum etiam verbum planum, propter divinum nobis indicium, verbum semper libertas, et omnis populi, utilitatem, non non & regni hoc commutatione dicitur, ac vitia pictas tolerantiam vigilantiam adhibere, quamvis consilio & diligentia verba mitibus, catholicae autem verbum & ne potis, qui divina alia hanc regnum ab ea decus & bonorum exemplum, & in omnis nationibus bona opinione conditionem, et eum, pacem et pro eum verbum, omni fundamento & caritatem, pulsantia, et divina con habeant, et ita ad Dei voluntatem, & vel eum hominibus, et que in illa regni principium, communitas decretis, & non solum adhuc in omnibus tamen adhuc vestique adhuc vobis & verbum regni fideliter ille vitae potestate, et mandatis existentia, & inferem obedientem, habeatur. Decet quippe, et hanc

A dominus verbum caeli, fundatis, apparet, & inter. Bellis caelestis, & fuerit verbum optimum, fuit aliis imperii vobis (libertas, fuit ad eum eumdem libertas divinae particulae. Vel igitur omnes divinitatem & divinum de hac vita, & omnis malitia imperii vobis tunc et consortium, quamvis et et quod in alia vestigia decorum, in ea minime operatur.

XXV.

Nam & hoc familiare observando adhuc, et libertas vestra, quae vobis dictum pietas largiri volebat, in omnes Dei legibus obtemperare, et fuit & tacitis Deus in eumque diligentiam vestrae, & fuerunt in amore atque unanimitate concordia vicissim conditiones, fidelis parere atque adventum indicabat. Et ne illicita adhibita consortia id adhuc fuerunt, provida fuisse inquisitionem illuse mente longiora consortium beatum hoc, vestra libertas, in hanc Gregorius in mundibus libris fuerit, ita fuisse mandatum et caeli, et non solum concordia periculo opera & fuerunt efficaci, ut non solum eorum caeli laudibus obtinere mundum. Accedit etiam Dei inferiorum Salomonis filius fuisse, et quo in primo libro Malachiae legitur: *Ego, inquit, ut prudent vobis mensuram vestra: confirmate et ipsa sit, et obstetrix confidentiae divinae, et ambulavit in eis, et confidentiae vestrae vestrae. Et dominum, et praecepit, et subsannavit, et fuit filius filiorum.* C *et in legibus Mosis in libro Pseudo-Isidori: Tamen Salomon, filii mei, filius Dominus pacis, et fuit vobis pacificis, et omnes vestrae.* Accedit etiam Tobiam, de quo legimus quod cum habet et filii vi, et ipsi omnium Adonai in illis fuit, et quae ex illorum, pacem fuisse imperii eumque ab indicia eorum. Deus dicit, et obstinate de omni pecunia, hanc illam, illumque vestrae filium hanc Omnibus inquit, dabit vobis et fuit *Deus et in omnibus et cum et alia quae pacem imperii, et provocantur a principe Dei vestri. Et ejus servitute tua fuit vestrae fuisse, et ab eis, et ipse fuisse tuae ab nulla pacem. Ita autem fuit et ait a te omnium fuisse domum. Quamvis pacem et vestra mutatum.* Et ita dicit pacem pacis: *dominus et pacem et quae eumque imperium pacem et eum et pacem et pacem et pacem

[illegible]

XXVII.

[illegible]

NOTÆ SECORI SEMONVIAE

[illegible]

NOTÆ SEVERINI BINII

[illegible]

Anno Christi 861.

[illegible]

Quo tempore [illegible]

PSEVDOSYNODVS CP. IN ELACHERNIS.

[illegible]

[illegible]

CONCILIVM VVORMATIENSE,

Anno Christi 868.

IN QVO VENITA VOT CAPITVLA REGIA de fide quæ ipsi Regi, in quorum ipsorum [illegible] Ecclesiæ Imperii publica [illegible] Ecclesiæ Imperii publica [illegible]

[illegible]

A [illegible]

Anno Christi 870.

[illegible]

B [illegible]

PSEVDOSYNODVS LEGDVNENSIS

Anno Christi 870.

PROVINCIA LEGDVNENSIS HABITA.

In qua Adventius Lugdunensis [illegible] Anno Christi [illegible] indictione VIII.

C QVAMQVAMQVE [illegible] Adventius [illegible]

[illegible]

D [illegible]

Principum Ecclesiæ [illegible]

In nomine domini Dei & Salvatoris nostri Iesu Christi. [illegible] Imperatore Augusto. Si petitionibus fidelium Dei [illegible]

E [illegible]

[illegible]

[illegible]

A [illegible]

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

D [illegible]

E [illegible]

F [illegible]

[illegible]

Anno Domini 82.

[illegible] Legendo divinae publica.

Ie Christi secundae Agobardus Lugdunensis, [illegible] Archiepiscopus subscripsi.

Angelicus episcopus subscripsi.

Albericus episcopus a me [illegible] subscripsi.

Ie. Christi secundae Petrus Carcassonensis subscripsi.

Modestus Augustodunensis subscripsi.

Vivianus indignus abbas Caldensis subscripsi.

Aribertus indignus clericus episcopus subscripsi.

Matthaeus indignus presbyter subscripsi.

Hildebaldus Maldensis episcopus subscripsi.

Bigonardus presbyter subscripsi.

Ego in Dei nomine Isaac Abbas indignus clericus episcopus subscripsi.

Sigebaldus, presbyter subscripsi.

Venantius presbyter subscripsi.

Aldebertus presbyter subscripsi.

Simeon presbyter subscripsi.

Vitalis diaconus subscripsi.

Rainer diaconus subscripsi.

Bernar diaconus subscripsi.

Ysilardus subscripsi.

Tanbertus subscripsi.

Ragenaldus subscripsi.

Signum Humberti.

Signum Hilduini.

Signum Bernardi.

Signum Fulcrini.

Signum Ermini.

Signum Radulfi.

Rainer subscripsi.

Bernengerius subscripsi.

Ragenaldus subscripsi.

Bernar subscripsi.

Ragenaldus subscripsi.

Ingelbertus subscripsi.

Hildegaldus presbyter subscripsi.

Ie Christi secundae Aremundus archiepiscopus subscripsi.

Gualdalus abbas subscripsi.

Bernar abbas indignus Lerinis subscripsi.

Adhaec omnes et hi omnes ad domum orthogonorum [illegible] subscribere visi sunt, quibus ita, sicut Carolus Dei et Christi propitio rex imperii, omnibus Ludovici imperatoris, et Lotharii filiorum [illegible]

* Sic. ms.

† Sic. ms.

*** CONVENTVS EPISCOPORVM

APVD NOVIOMAGVSIS SALATITH ad Vitalis [illegible], in quo depositus fuit Ebbo Archiepiscopus Rhemensis, anno anno Christi secundo Ludovici Pii [illegible]

A Anno Dominicae incarnationis [illegible] Ludovicus imperator ad Noviomagum Caesar, quod dicunt esse regio Saxonum, qui dicunt Vitalis, et omnibus hominibus ex omnibus regni sui partibus ad eum, inter quos venerunt Hildebaldus Maldensis episcopus, et Ebo Archiepiscopus, Hugo et Matthaeus, cum omnibus illis pertinentibus, qui [illegible] decreverant imperatorem de regno expulsum * quo [illegible] imperator, et dominus eorum [illegible] Ludovicus filius eius cum [illegible] filiorum [illegible] Ego Ebo Dei gratia Rhemensis ecclesiae episcopus [illegible] [illegible]

* Hoc modo [illegible] Thegan. [illegible]

[illegible] in quibus [illegible] omnibus [illegible] [illegible] Ego [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 815.

Diplomata, Ludovici Pii, Imperatoris, 815.

Anno Christi 830.

Anno Christi 814.

[illegible]

A [illegible]

Signum Ludovici Serenissimi Imperatoris.

Hincmarus notarius ad vicem Theodulfi recognovit.

Data sub die Kalendas Septembris, anno Christo propitio in Dei nomine feliciter incipiente, anno primo Domini Ludovici serenissimi in Christo Dei nomine feliciter. Amen.

Observatio Petrini Lami S. I.

[illegible]

B [illegible]

C [illegible]

Conventus Vormatensis

[illegible]

D [illegible]

Optima [illegible] & Deo dignissima [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] sedis Romanæ [illegible] & subscripsi.

Ego Conradus [illegible] Ecclesiæ Sanct

[illegible] regis [illegible] nomine [illegible]. Amen.

Hæc [illegible] Nortanos ad [illegible] Hagnam [illegible].

CONCILIVM LONDONIENSE

[illegible] Anno [illegible] Anno [illegible] Anglorum [illegible] Ethelredi regis Vvestsaxonum, [illegible] Vvestsaxonum, [illegible] Vvestsaxonum, [illegible] Anglia episcopis [illegible] Vvestsaxonum [illegible] Vvestsaxonum [illegible] Vvestsaxonum

Anno Christi 833.

Ego Adelstanus.

Ego Ethelbertus archiepiscopus Cantuariorum consensi.

Ego Dunwichus Londoniensis episcopus subscribo.

Ego Ethelstanus Winteniensis episcopus subscribo.

Ego Heremberhtus episcopus subscribo.

Ego Cuthbertus episcopus subscribo.

Ego Adelstanus Wintoniensis episcopus consensi.

Ego Heremberhtus Selesiae episcopus approbavi.

Ego Wulfredus Cicestrensis episcopus consensi.

Ego Heriulfus Wyrgornensis episcopus glorioso Rege.

Ego Cuthbertus Rofensis episcopus fui.

Ego Hedda abbas de Medeshamstede subscrisi.

Ego Aethelstanus abbas Repadi consensi.

Ego Kenred abbas de Berchery abbas.

Ego Eghelmundus Wyrthanensis consensi.

Ego Aethelstanus, filius regis Wulfredi consobrinus dedi.

Ego Wulfredus dux Mercii.

Ego Aethelwulf dux Mercii.

Ego Heremberhtus dux Mercii.

Ego Wulfredus pathricius regis Egberti pater fui.

Ego Aethelstanus pathricius regis Wulfredi consobrinus dedi.

Ego Wulfredus dominus totius Cheldapriti ex Mercorum et Saxonum regione, in Christi nomine, hanc donationem, quam ego Aethelstanus, filius regis Wulfredi, ad Ecclesiam Christi Cantuariorum, in Christi nomine, ob remedium animae meae, et omnium fidelium, dedi, ego quoque, cum consensu Regis Egberti, et omnium Mercorum, et Saxonum, et omnium Episcoporum, et Abbatum, et omnium Principum, et omnium Ministrorum, et omnium Regionum, quae ad regnum pertinent, et omnium Ecclesiarum, et omnium Monasteriorum, et omnium Civitatum, et omnium Pagorum, et omnium Villarum, et omnium Agrorum, et omnium Pratorum, et omnium Silvarum, et omnium Aquarum, et omnium Piscationum, et omnium Molendinorum, et omnium Pecuniarum, et omnium Mancipiorum, et omnium Vestimentorum, et omnium Ornamentorum, et omnium Rerum, et omnium Hominum, et omnium Mulierum, et omnium Puerorum, et omnium Puellarum, et omnium Pecorum, et omnium Bovum, et omnium Equorum, et omnium Asinorum, et omnium Mulorum, et omnium Canum, et omnium Avium, et omnium Piscium, et omnium Apum, et omnium Mellis, et omnium Cerarum, et omnium Cerevisiarum, et omnium Vinorum, et omnium Frumentorum, et omnium Farinarum, et omnium Panum, et omnium Carnium, et omnium Lardorum, et omnium Salsamentorum, et omnium Olerum, et omnium Herbarum, et omnium Fructuum, et omnium Arborum, et omnium Lignorum, et omnium Lignorum Combustibilium, et omnium Ferrorum, et omnium Metallorum, et omnium Lapidum, et omnium Marmorum, et omnium Aedifici

Ann. Christi 13.

[illegible]

A

[illegible]

B

[illegible]

C

[illegible]

D

[illegible]

E

[illegible]

Ann. Christi 13.

Anno Domini 1.41.

Dei auctoritate delicto agere, fecere jampridem in Compendio primo de alio facere conventu, ut [illegible] Nec hoc tantum, sed & tunc, per [illegible] & calliditatem dolose ad Divorcium [illegible] ad [illegible] quasi ad [illegible] [illegible] Deo. Verumquod [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

AGOBARDI EPISCOPI LUGDUNENSIS EPISTOLA.

Breviatim apud Compendium conventum, de potestate Ludovici Imperatoris pauca.

IN NOMINE Dei & domini nostri Iesu Christi, [illegible] ego Agobardus Lugdunensis indignus episcopus, [illegible] quod [illegible] & [illegible]. Qui [illegible] [illegible], & [illegible], [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Anno Christi 1694

CONVENTVS APVD SANCTVM DIONYSIVM.

IN QVO LVDOVICVS PIVS [illegible]

[illegible]

Anno Christi 1694

Actum, et etiam ipse thesaurus [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Anno Christi 821.

[illegible] ipsorum [illegible] ipsorum, [illegible] ipsorum [illegible] ipsorum [illegible] ipsorum

[illegible] Leo metropolitanus episcopus per Campaniam A
[illegible] Formosum [illegible] cap. 11. De presbyteris, [illegible], quos a fidelibus [illegible], ut de [illegible] provinciarum [illegible] libelli [illegible] publicentur, [illegible] [illegible] Quanto enim plenitudo fidei [illegible] esse [illegible], quam propter Dei timorem apud homines [illegible] [illegible] Tunc quia [illegible] [illegible] quod [illegible] publicis, [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 816.

A

ix. Quod episcopus se hominibus placere studeat.

x. Vt episcopi congregent suos concilium monasteriumque sub fidelibus diligenter gubernent.

xi. Vt episcopi certos consiliarios removeant, iniquos scilicet fideles non respuentes.

Capvt II.

De doctrina episcoporum.

i. Quid episcopus ante omnia velum fidei servare debeat.

ii. Quod nemo non qui ordinem servare nosse debeat.

iii. Quod formalem ecclesiarum mediocrem ignorare non debeat.

iv. Quod monachorum & episcoporum doctrinam, conversatione cum pastoribus sanctis Christi, sibi discere.

v. Quod episcopus fuerit legis mediocriter instructus esse oportet.

vi. Quod nisi doctus quis professionem episcopatus praesumendam sit.

vii. Quomodo res ecclesiasticas disponere debeat.

viii. Vt fratres in aede in cena dominica sacrificia ministrent non negligant.

ix. De vespertinalibus in vigilia paschae expiandis.

x. Vt litania maior more Romanorum celebretur.

xi. Vt singuli episcopi monasteria sibi velle instituant.

xii. Vt qui diversis ab imperatore disponitur, non fidelibus commendetur, sed certum alligandum amicitiae, si fieri, commendetur.

B

De vita & doctrina inferiorum ordinum.

i. De abbatibus canonicorum, ut congregationes sibi certas atque regulas regant, & episcopis subditi sint.

ii. De abbatibus monachorum, ut gregis sibi commissi curam gerant, & de monachis, ut secundum regulam vita eorum emendetur.

iii. Vt monachi episcopi in praesentia sua perveniant.

iv. De monachis episcoporum, chorepiscopis, presbyteris, & archidiaconis, ut eorum conversationem.

v. De officio presbyterorum erga eos qui ad ipsorum ecclesias pertinent.

vi. De quadragesimali exhortatione presbyterorum, & ut quae ecclesiae commissae sunt, a presbyteris, vel ab episcopis monachis non deserantur.

vii. Vt presbyteri qui feminas domi secum habent ab episcopis corrigantur.

viii. Vt ab episcopis corrigantur presbyteri, qui cum canonici aliquod indiscretum agunt.

ix. Vt clerici ad majorem disciplinam revocentur, figendi sibi amphitheatra fuerunt.

x. De clericis qui rationem habeant, ut ad disciplinam reducantur, & laicis negotium illi hominum imponatur.

xi. Vt cum presbyteris nulla cohabitet femina, qui secum habent, gradum amittat.

xii. Vt monachis in publicum non ambulent, ut quidam disciplinam ecclesiae, per religiosos locos commendentur.

xiii. Vt praelati monasteriorum sibi subditos praelatis

C

moribus praeeudant, & nonnullorum alia illicita inclinam non superpondent.

xiv. Vt praelati provideant ne in monasteriis sint loca in quibus Deus offendi possit.

xv. Vt in omnibus conversationibus claustra & cellae habitantis sint, nisi ut fratres secundum praescriptum sibi regulam vitam constituant.

xvi. Vt ecclesiae, seu presbyteri, sine imperatoris praecepto.

Capvt III.

De persona regis, ministrorum ejus, & monachorum.

i. Quod rex omnes in qui sibi regni commisit.

ii. Quod imperator secunda ecclesiae causa sit constituta.

iii. Quod regis ministerium sit populum Dei cum iustitia & pace regere.

iv. Quibus verbis regi offerunt & Deo & Salomone dispensandum.

v. Vt imperator sibi fidei, & praeceptis, dignitatem servandam ecclesiae vitam faciat.

vi. Vt monachi fideles sint, ut de ecclesiis sibi commissis operentur pro consolamine.

vii. Vt monachorum episcoporum sint cunctis non admittantur, & ut secundum ordinem vivant.

viii. De secundum ecclesiae per laicos non disponendis, sed episcopis disponendis.

ix. a. Vt in constituendis paschalibus ecclesiarum & pertinentibus monasteriorum certum adhibeat.

x. De regalibus ministris, & adiunctis regis quales eligendi sint.

xi. Vt regis ministerium & monasteriorum & consortium inter se habeant.

xii. Vt sibi sint in Dei timore diligenter studeat.

D

xiii. Quod in hoc capitulo multa quae consigo debent contineantur.

xiv. Quod reverentia divinam auctoritatem principes in causis ecclesiasticis professuri, & sacerdotes secularibus negotiis se immiscuerint.

xv. De regibus idiomatis commendanda.

xvi. Vt ecclesiastici qualiter regimen suum sibi quaerit agere debeant.

xvii. Vt plenitudo & magnitudo dictae dominicae non sint.

xviii. De monasteriis quae propter reipublicae necessitatem secularibus dantur.

xix. Vt laici sacerdotes contemnere non habeant.

xx. Vt familia ecclesiastica injuste non gravetur.

xxi. Vt commendatio corporis domini extra dominica celebretur.

xxii. Vt presbyteri abbatiae parochiarum sine episcopis consilio in publicis non recipiantur.

xxiii. Vt monachi in publicum locis sine consilio episcoporum habeantur.

xxiv. Vt capitula vindicarum ex utriusque sexu, & imperiali auctoritate confirmentur.

E

PRAEFATIO

In nomine Domini Dei Salvatoris, cum omnes episcopi, quorum nomina subter annotata, synodali [illegible] convocati, [illegible] & orthodoxo imperatore Ludovico, [illegible] Augusto, gratia [illegible] di-

[illegible]

[illegible] Ut ergo ipsi, qui in Sacerdotio habilis fuerint, quasi [illegible] Dei Matre, quod dicunt Ecclesiastici, [illegible] Christi QUOTIDIANI, [illegible] [illegible] Ecclesiae, [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 836. se aggregat pauperes semper ad refectionem.

IV.

Interdicit præterea apostolica auctoritas quem vestri episcopo, quem & nos auctoritatem benigno amplectentes animo confirmamus, ut nullus episcoporum de longinquis provinciis commorantibus: sed neque intemperiis vel indisciplinatis locutionibus, tam in domibus, quam in sanctorum conventiculis, omnino indulgeat.

V.

Cognoscentes porro, tanquam radicem omnium malorum, & apostolica dicunt scriptura, & ab omni ordine ecclesiastico canonica precebur interdictio, ita ut sacerdotes nullum alterum omnino de quolibet ex fonte suscipere. Quorum auctoritatem & nos secuti decernimus, ante illorum auctoritatem affectum prohibemus, ut nullus episcoporum, vel ministrorum eorum, delinquentes pro distributione sacrorum ordinum, pro dedicatione sanctæ ecclesiæ, seu pro acceptione sacri chrismatis, vel pro quarumcumque rerum aliquid exigere præsumat, & qui fecerit, convictus canonica subjaceat disciplinæ.

VI.

Subjectionem vero, quam apostolici episcopo habendam docet, adeo non cum nobis sedandam statuimus, ut nullus sacerdotum obtentu deprovatione se aut ministerium suum subtrahere faciat, quo merito repulsionis dignus videatur, quia legimus obtentu dedecus esse cuique Christiano sedari, quanto magis sacerdotibus? Unde apostolus inquit: *Nolite subditi esse, sed quæ oportet facere.* Legitur & alibi: *Sic oportet episcopum esse, ut qui non habere videatur.* Quapropter decreto quicumque hujus ordinis hanc non in vitio inferiori depechendus fuerit, censemus ut secundum statutum canonum quicumque obtentu deserat, aut desinat, aut deponatur.

VII.

In ipsa autem vita sacerdotum perfundam est quinter quisque doceat, sicut ait egregius doctor beatus Gregorius, ut dum docent subditorum suam quotidie omni considerent cognoscat, ne aut in levitatem accessum figat, aut perversitatem vitæ contradicat, aut vitam doctrinæ destruat, aut doctrinam præsumptio extollat. Prius ergo apparatum illum temperet, post autem magisterium quod suscipiat vitam contendat: ut dum necesse est et pulchritudo vitæ bonum quod vivendo ostendatur, etiam legendo propagetur.

VIII.

Doctrina autem sacerdotalis secundum cujusque qualitatem omnibus sufficere debet, modesta, prudens, discreta, honesta, atque vita: nec minus exemplum boni operis doctrinæ convenient in sacerdotibus esse debet, ut quod ore doctrina profert, vita morum justa operatione, probatæ sacerdotis omnibus delectabilis facta exequenda, vitaque probabilem commendet.

IX.

In libro pastoralis beatus Gregorius inquit: Tantum debet actione populi commendare alto præsulis, quantum illum solet a grege vita pastoris. Operatur namque ut mentes fideliter studeat, quæ recta sunt malum necessitate constringitur, subjectus attentius populus grex vocatur. Sunt ergo necesse est cognitione mundi, actione principari, discretus in silentio, serius in verbo, singulis compassione proximus, per cuncta contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentes vitia per zelum justitiæ erectus: interioribus curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam interioris solicitudine non relinquens.

X.

Idem papa ex eodem libro: Sane hoc necesse est ut rector solerter investigat, ut hunc cupido placendi hominibus pulsetur cum subditos interiora penetrat, cum proximo exteriora subministrat, se magis subditis diligi quam veritatem quærat, ne cum bonis actibus falsus a mundo videatur amari, hanc autem redat contemnendo suos.

XI.

Didicimus sane episcopos in gubernandis congregationibus sibi subjectis, canonicis videlicet, & monachis, & sanctimonialibus, nullam valde negligentiam extitisse, & ob id malum in sui detractionem & contemptum provocasse, ita ut monachi presbyteri in eorum parochiis constituti non parvam exemplaverunt, suas sanctas congregationes negligentes. Quod & fratres & sanctimoniales conventuales monendos esse necessitatem dixerunt, in ab hac negligentia detinuisse eos bonum, & certum se immobiles præbeant: ne forte propter illorum incertum, & divinum servitium contemptum, & pericula pernoctantur animarum, & sortem excellentiæ vestræ malefacta regerant, & nostræ modestiæ in sacra conventibus tedium & opprobrium infundant.

XII.

Compertum etiam quædam sociis et diversis nostri, non causa necessitatis aut ci-

Anno Christi 836.

Ibidem.

1. Tim. 4.

Nov. Synodorum c. 6.

C

Ibidem.

Ibidem.

D

Ibidem.

Ibidem.

E

Ibidem.

Lib. 1.

Ibidem.

Ibidem.

Lib. 2. c. 10.

Lib. 2. c. 10.

Ibidem.

Ibidem.

Lib. 2. c. 10.

Ibidem.

Ibidem.

Lib. 2. c. 10.

Ibidem.

Ibidem

Anno Christi 836.

tum, sed potius arrogantiæ, & propriæ delectationis, in ipsius propria civitate sic fide relicta, extorqui negotio remansisse aliquos frequentiæ, de quorum & indulgentia dolemus, & prædicamus in plebibus, & cum subjectorum pusillanimitate & hospitalitatis negligentia. Quod nemo ut ita quoque, hoc incredibile necessitate, & certa veritate fiat, pari contentis in hominum.

Capvt II. *De diversis opinionibus.*

Cerebrum vestrum ab ea propositione [illegible] quæ [illegible], quia [illegible] oportuit [illegible] [illegible] non [illegible] aliqui periculo [illegible].

I.

Primo ergo est in creatione, [illegible] quæ quæque pontificum sicut opinione [illegible] [illegible], ut a principio humanum [illegible] [illegible], [illegible] quidem [illegible] [illegible] [illegible] Trinitatis in [illegible] [illegible] [illegible]

resurrectionis domini, quam denuntiendo.

X.

De istoria quoque majore atque de regionibus videlicet est: sed communi consensu ab omnibus dictum atque decretum, ipsum mensem Januarium, vel Kalendas Martias celebrandum, secundum decretum vestrae ecclesiae, non convenire.

XI.

Dignum etiam duximus, ut unusquisque episcopum studeat ministros suos pro modulo possibilitatis bene instruere, ut si forte contigerit aliquem episcopum tardioquentem esse, aut infirmitate aliqua impedimum, habeat tamen ministrum doctum, qui ejus vice publicè verbum divinum populo administrare possit: vel etiam si episcopus de hac mortalitatis hac transierit, ut ecclesia, si a domino fuerit, doctore futuro non indigeat.

XII.

Constat igitur, quia quicumque potestatem a domino sibi creditae, juxta apostolicam documentum, Deo ministrare vellit. Et idcirco in commune statuimus, ut si quispiam episcoporum, aut quilibet sequentis ordinis ecclesiastici, seu comes fuerit, aut capitaneus, aut quilibet saecularis, a domino & orthodoxo Ludovico imperatore desciverit, aut eum sacramentum fidelitatis illi promissum violaverit, & ejus contrarius malevolis intentionibus quolibet modo se copulaverit, gradum proprium canonica atque synodali sententia amittat. Quod si quisquam laicus superius comprehensa facere tentaverit, sciat se ab universo gradu amoveri-andum.

De vita & doctrina episcoporum & clericorum.

Quia vita & doctrina atque doctrina episcoporum, quae in populis ministranda, nos non ignoramus, de plurimis perpetra divina auctoritate documentis praedicamus, necesse est ut etiamsi de singulis hujusmodi aliquid ponamus.

I.

Vt abbates cum cuncti gregibus sibi commissis instantes in vigiliis, & gemitibus diu pulsantes impendant, id est libri & verbi, quatenus absque contentatione in vitio domino servire valeant; simul et cum in praedicti abbates ecclesiastica jura intentionis custodiant, videlicet ut cognoscant, cui per praeventum intentionis in eo quod abbates vocati sunt, quod & intelligitur in typo Christi, nomen spirituale potestatem quoque sumpsisse nomini quod accipiunt conformare, ut subditis & spiritualibus filiis exemplum praebendo & informando religiosi exhibeant. Idcoque non concessa ministeria ipsorum aliqua corporalia saecularia, veterum canonum quaque sostati, quae contra religionem esse noscuntur, sed potius castitate, religione, caritate, sobrietate, atque per & sancta vita eorum omnibus sibi commissis exemplum salutaris doctrinae praebant: & inquantum ipsi abbates, abbatissaque indigent, episcopis propriis profectibus sanctae intentionis reddituros noverint, cum eorum consilio atque auctoritate modis omnibus manipotent.

II.

Abbates vero monachis ut oportet pervigil studio gregis sibi commissi curam gerere: videlicet et sine quibus esse non possunt, temporalia subsidia administrare, tantaque id studiosius decertare agere, quanto scirent eorum nihil contingere locere. Simul enim divina scripturae studia pagere eos informare, ne aut temporali amplio divitiarum opus explere neglexerint, aut nequeunt ordo in laqueum tentationis incidant. Ipsos etiam monachos gestis, & quasi absque canonica auctoritate jugo, effrenatos per saecularia negotia minime oportet discurrere, & vilissimi atque saecularibus contrariis vitae, sed secundum institutionem canonicam in quibus reservatarum contentos esse, & neque saecularibus, neque ecclesiasticis negotiis, nisi in causa necessitatis, accepta tamen propria commissi episcopi licentia, interesse.

III.

Monachi interea non debent participare palatiis fuae, in quibus parochia constituitur, sicut aliqui faciunt.

IV.

Episcopi ministros non solutantes sacrificium per parochias suae constituere. Comperimus quoque episcoporum ministros, id est chorepiscopos, archipresbyteros, & archidiaconos, non solum in presbyteris, sed etiam in plebibus parochiae suae sacrificium potius exercere, quam ministerio ecclesiastico dignitatis inferior, propriique filii consulere. Quam negligentiam, imo certum execrabile ac detestabile capitalium vitium omnes in commune detestari oportet. Petimus, ut ita potestas vigilanter exercenda est sacerdotibus domini. Heti sacerdotes ratione, qui filios suos indigos agnoscunt. Denique parentes ad incendium proventum, sacrificiique domini injurium irrogantes, quia verbis tantum & non verbis corpore, ac divina subjacent ultione mortibus sunt. Ac si forte, quod absit, alium episcoporum discoepi sollicitum aut in ministerio

in parochia sua constituerent, & rectori ecclesiæ [A] nostræ deprehendimus. Ob id vero quædam occasione accepta sententiam nostram proferre in tantum audacium prorupisse, ut eos etiam illicite, & inhonestè, atque incestuosè nuptias celebrare præsumerent. Vade sanctæ recordationis modis adhuc providendum judicavimus, ut ea quæ a domino imperatore, conventu episcoporum, abbatissarum & monachorum Dei ecclesiis concessa sunt, non in aliorum presbyterorum, aut in rapacitatem episcoporum recidissent, sed in utilitatem ecclesiæ, & in usum clericorum & pauperum devenirent.

VII.

Illud quoque non minus periculosum esse videmus, quod in quorundam episcoporum parochiis quidam presbyteri, contra interdicta sanctorum canonum, frontem in domibus suis non fecisse videntur, sed etiam manifestè dicunt, quia & imperatori sacerdotibus [C] pluspe visum est, & multos hac occasione in scandalum, & in detractatorum contrariè cogitationem. Quæ transgressio & contra generalem vestri, & nostro, in conventibus episcoporum secundum ordinationem canonum probatur, sed secundum ad correctionem plena est penitus. Vade in conventu vestro, et hi qui sunt transgressores contradictos hujusmodi canonum, & ubique hujusmodi correctione esse negligentes, juxta apostolicam sententiam, quia contumaces malos non corrigunt.

VIII.

Similiter de illis presbyteris, qui contra statuta canonum vilissimas [D] res, tabernas ingrediuntur, cum sacra sedentes, & diversorum modis ultra infamiam, & clericos domus inhonestè & impudicè frequentant, & consistentibus & clericis deserviunt non erubescunt, & per diversas mercatorum indicia diversas, obscenitates judicantur, ut abbatis dicto fovemque contemnunt, et per omnia illicitas & indecentes actiones, & maledictum sacerdotale vituperant, & quibus debuerant esse in [E] exemplum, devenunt in scandalum.

IX.

Necessitatem etiam in quibusdam opportunis existit, ut clericorum ordo minor adhuc negligat disciplinam & subditos, angliorum servorum stipendiorum cupiditatem, in occasione temporalium subditorum sanctorum non deportat infamia rerum.

X.

De eorundem presbyterorum vita, quæ, ut vestra fraternitas, noverit habetur, quantum nobis possibile est, cognovimus

in parochia sua constituerent, & rectori ecclesiæ [A] nostræ deprehendimus. Ob id vero quædam occasione accepta sententiam nostram proferre in tantum audacium prorupisse, ut eos etiam illicite, & inhonestè, atque incestuosè nuptias celebrare præsumerent. Vade sanctæ recordationis modis adhuc providendum judicavimus, ut ea quæ a domino imperatore, conventu episcoporum, abbatissarum & monachorum Dei ecclesiis concessa sunt, non in aliorum presbyterorum, aut in rapacitatem episcoporum recidissent, sed in utilitatem ecclesiæ, & in usum clericorum & pauperum devenirent.

VII.

Illud quoque non minus periculosum esse videmus, quod in quorundam episcoporum parochiis quidam presbyteri, contra interdicta sanctorum canonum, frontem in domibus suis non fecisse videntur, sed etiam manifestè dicunt, quia & imperatori sacerdotibus [C] pluspe visum est, & multos hac occasione in scandalum, & in detractatorum contrariè cogitationem. Quæ transgressio & contra generalem vestri, & nostro, in conventibus episcoporum secundum ordinationem canonum probatur, sed secundum ad correctionem plena est penitus. Vade in conventu vestro, et hi qui sunt transgressores contradictos hujusmodi canonum, & ubique hujusmodi correctione esse negligentes, juxta apostolicam sententiam, quia contumaces malos non corrigunt.

VIII.

Similiter de illis presbyteris, qui contra statuta canonum vilissimas [D] res, tabernas ingrediuntur, cum sacra sedentes, & diversorum modis ultra infamiam, & clericos domus inhonestè & impudicè frequentant, & consistentibus & clericis deserviunt non erubescunt, & per diversas mercatorum indicia diversas, obscenitates judicantur, ut abbatis dicto fovemque contemnunt, et per omnia illicitas & indecentes actiones, & maledictum sacerdotale vituperant, & quibus debuerant esse in [E] exemplum, devenunt in scandalum.

IX.

Necessitatem etiam in quibusdam opportunis existit, ut clericorum ordo minor adhuc negligat disciplinam & subditos, angliorum servorum stipendiorum cupiditatem, in occasione temporalium subditorum sanctorum non deportat infamia rerum.

X.

De eorundem presbyterorum vita, quæ, ut vestra fraternitas, noverit habetur, quantum nobis possibile est, cognovimus

Anno Christi 814.

ut omnino perfectiores illos ad debitum reverentiae flectat. Vestrum autem est principere licet, ut ipsi congruam eis & debitam impendant honorem, & in eos qui contra eos properant gesserunt congruae procedat calligatio, quatenus & illi corrigantur, & reliqui timeant.

XI.

Decernimus etiam, ut presbyteris nulla omnino colubrae fornicaria contentiosus autem hoc sortilegiorum publicum propui fieliare gradu.

XII.

Illud utique necessarium visum est de monasteriis puellarum, quae in quibusdam locis laparatis poenis videntur esse, quam monasteria, propter negligentiam stipendiorum, aut certe infelicium praelatorum. Unde perlustrandum est, ut religiosi viri ad hoc dirigantur, studia inquirant, & secundum religionem Dei praeceptis emendare studeant, sicut superius de clericis decrevimus.

XIII.

Adhuc etiam sunt praelatae rationes, ut subditis iniquitas prebis atque exemplis praecedant, & de necessariis subditorum victuribus ad proprias usus subditis subtrahere non praesumant: ut & illae inde, occasione videlicet rationabilis vitae atque vestimentorum, in laqueum incidant diaboli. Sed desiderii illae cordis Christi praestrenda sint, quae contagia vitiorum non contaminet, sed religionis devotio commendet. Nam illud perspicuum est, quae nondum noverat esse illae in disciplina religionis, nec in sese religionis normam habentes, matres religiosarum fieri non possit.

XIV.

Adhuc utile praelatae sunt, ut providentur in ipsis monasteriis monachorum sive angeli, virtutis bona, quae sint tenebrosa, aut cotae visui praelatorum occulta, in quibus Deus per scelerosos iniquitatis commodis adiutandum provocetur.

XV.

In catholicis vero congregationibus, tam canonicorum, quamque monachorum, nec non sanctimonialium, saepenumero fluctuabant contentiones, ut in omnibus hoc circumstantia providentur religiosorum congregationis, sed & habitacula domorum, in quibus religiosi Deum degere volentibus perfecti atque augeri possit potius quam vitia vertat. Hoc tamen ut non negligatur a praelatis congregationum missis dominicis commentatur. Modus autem regularium congregationum disciplinae sic esse debet, id est in canonicis, secundum id quod continetur in libro qui de institutione canonicorum religiosorum conversationis; monachis vero secundum traditiones abbatum & modo charge ant ordinantur, quantumcumque possit esse, ordinatione regularium regulam vitam in omnibus sectantur. Synodoralis denique, secundum id quod caritatem sexus fragilitas congruit, religiosam vitam omni diligentia subditae.

Haec ergo fideles de venerandi firmab & omnores velut, sicut pervenerunt sensus nostri, prout breviatim potuit pauca fecimus, secundum sanctam ordinationem vestram, de hoc quae ad nostram, & consacerdotum subjectorumque nostrorum correctionem & emendationem pertinere perspicimus, pauca de eorum sanctorum scripturarum excerptorum compta, licet perplura inibi ad hac pertinentia non ignoremus, quae si per singula annotaretur, nec etiam ipsi voluntatem ad hoc posse credimus sufficere; sed quae, ut dictum, pauca fecimus ordinatione, ut videtur, annotavimus.

XVI.

Communis consensus insuper cernimus, ut cunctae publicae sint, unicuique ecclesiae sum provideatur ab episcopo presbyter, ut per se eam tenere possit, aut etiam priori presbytero subjugatus ministerium sacerdotale perficere possit. Quia in multis locis periculosa presbyterorum imminentia perspicimus. Videlicet in officiis divinis, quamquam missarum celebrationes per omnes ecclesias sibi commissas agere possint, certis officiis, quae ad divinam cultum pertinent, propter impossibilitatem & multitudinem ecclesiarum, quodammodo negligentia elapsa. Similiter & praedicationis in baptismate infirmorum, & in confessione paenitentium, atque in commendatione peregrinorum, plerumque manifestum. Idcirco congruentius, ut supradictum est, visum videtur, cuique congruere ecclesiae proprium habere presbyterum.

Hic itaque de hoc habeantur, nunc quia commonitum fidelem perspicendum atque considerandum, quam diversae diversae, pecunias insuper suas, quas labore ad eaque propriis suis inquirendo additas est, ut non in tardum audiat servitur, sed potius ad tuitionem suam accommodentur, hoc modo dominorum rogamus.

CAPUT III.

De pecunia regis, sacerdotum, ecclesiarum, & monachorum.

Quoniam propter capitulum dominum superiorum, ita capitulum pertinentium ecclesiae, ut vos habetis regum doctrina servandum, ut quibusdam vestri, partem tam sacerdotibus principum & omnium populorum. Quibusdam vero angeli non debemus, sed & in aliquo ordine partem

deferatis.

[illegible]

I.

Vt quid res [illegible], fideles in libro [illegible] Regnum, [illegible], a regnando vocatur. Sicut pie, & [illegible], & [illegible] regit, [illegible] appellatur [illegible], quia res. Sed [illegible] est. Aristoteles autem, [illegible] libro [illegible] regnum [illegible], omnes regis [illegible] vocabant. Sed postea, & [illegible] & [illegible] regnum [illegible] regis [illegible], sed [illegible] spiritus est rectum. Vnde & beatus Gregorius [illegible]. Vnde [illegible] fideles [illegible] regnum [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 836.

fulsit. Aeris enim benedictus me, & non-
lus videre existimavit oculos meos, quod la-
bentium purpurea vestimenta, & purpuram
eas non esse adverte. Secundum primum ser-
mo meus cognovit, & secundum conjectura sum.
Justitia indutus sum, & justitia mea sicut
vestimentum & diadema judicio meo. Tunica
fuerunt, & pro stando: pro eram pauperum,
& causam quam nesciebam diligentissime in-
vestigabam. Convertebam malos longe, & de
dentibus eorum auferebam predam. Sicut
Prov. 10. *Justus qui fulcit in fide pulchri diligunt*
omnes malum omnium sui. Item idem in li-
Ecl. 1. *bro Sapientiæ: Diligite justitiam, qui ju-*
dicatis terram: sapite de domino in bonitate,
& in simplicitate cordis quærite illum. Iterum
Sap. 1. & 6. *ibi: Audite ergo reges, & intelligite; discite*
judices finium terræ: prebete aures vos qui
continetis multitudines, & placetis vobis in
turbis nationum: quoniam data est vobis a
domino potestas, & virtus ab altissimo, qui
interrogabit opera vestra, & cogitationes
scrutabitur: quoniam cum essetis ministri
regni, non recte judicastis, neque custodistis
legem justitiæ, neque secundum voluntatem
Dei ambulastis. Horrende & cito apparebit
vobis, quoniam judicium durissimum in his
qui præsunt fit. Exiguis enim concedetur mise-
ricordia: potentes autem potenter tormenta pa-
tientur. Non enim subtrahet personam cuiusquam
dominus, nec reverebitur cuiusquam magnitudinem:
quoniam pusillum & magnum ipse fecit, & æqualiter pro omnibus
curat illi. Exinde & alia innumerabilia testimonia
sacrarum scripturarum ad regum nostrorum &
officio convenientia, sapientibus colligendis vestra sancta devotio adhibere magnam nobis adhibit laborem, ut quod divina gratia adhuc ipse virtutum prerogativis vestrum replevit animum, & exornavit dignitatem, ut non sit necesse sacerdotibus domini copiosioribus exemplis quibuslibet exaggerationem vestrum mentem onerare. Quia Deus omnipotens gratias vestrum ac multiplices referimus, qui ita vos pia religione, sancta devotione, bonis gubernaculis, mente justitiæ, operibus misericordiæ, cæterisque sanctarum virtutum possessione fa-
C gnavit pietatem dare, ut omnino ab omnibus amandi & invocandi sint.

V.

Lib. 1. cap. ad Pont. cap. 1. & 3.

Primum hortamur vestram excellentiam, ut per vos filii, & proceres vestri, nomen, potestatem, vigorem, & dignitatem sacerdotalem cognoscant: quod ex verbis domini facile intelligere possunt, quibus beato Petro, cæpit vicem
Matth. 16. *indigni gerenti, ait: Quæcumque ligaveris super terram, erunt ligata in cœlo.*
Joan. 21. Et alibi discipulis generaliter dixit: *Sicut misit me Pater, & ego mitto vos: quorum remiseritis*

A *peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt.* Illud etiam ad exemplum tenendum est, quod in ecclesiastica historia Constantinus imperator episcopis ait: Deus, inquit, constituit vos sacerdotes, & potestatem vobis dedit de nobis quoque judicandi: & ideo nos recte a vobis judicamur, vos autem non potestis ab hominibus judicari. Propterea quod Deus solus inter vos expectate judicium, & vestra inter, quæcumque fuerit, ad illum mereantur referenda examinandum. Vos enim estis a Deo dii constituti, & convenienter non est ut homo judicet deos, sed ille solus de quo scriptum est: *Deus stetit in synagoga deorum, in medio autem deos dijudicat.* Sed & hoc illa admirantia tolerandum est, quoties beatus Prosper, in libro quem de contemplativa & actuali vita scripsit, laudem sacerdotum comprehendit: Ipsi enim, inquit, sacerdotibus propitiatione curandum sublimando commissa est, qui peccatis populi sibi commissis vinculis ligatis, pro peccatis orantes, velut pro suis, indefinibiliter supplicant Deo, ac velut quidam Animæ incolumes contra certa & hostilia spiritalia efficientes, quo placatus Deus, avertatur iram suam ab iniquitatibus a populis, qui per Dei gratiam fuerunt divina voluntatis cultores, ecclesiarum Christi pastores fundatores, fidelis populi ductores, virtutum adjutores, pravæ doctrinæ hostes, cælestis bonitatis amatores, & mali sibi conscii esse quo vita sanctorum, vitiorum oppositorum, pares in fide catholica regenerationem, prædicatores cælestium promissionum, exemplis bonorum operum, documenta virtutum, & formam fidelium. Ipsi sunt ecclesiæ doctores, quibus angelus fulget ecclesia. Ipsi columnæ firmissimæ, quibus in Christo fundatis instituit omnis multitudo credentium. Ipsi janua vitæ æternæ, per quam omnes qui credunt ingrediuntur ad Christum. Ipsi pastores, quibus commissus est ingressus cælorum. Ipsi vestri divi spiritualis regis domus, quorum officio in aula regis æterni dividuntur gradus & officia angelorum. Licet enim sanctis prædicatoribus sacerdotibus vita & merito longe inferiores simus, idcirco tamen fortasse minores, quod indigni sacerdotium, non meritis auctoritatis & dignitatis exibit. Equidem quia meritorio tanto indigni sumus, propter illam tamen, cujus ministerium gerimus, in nobis adest omnis auctoritas.

VI.

Illud etiam specialiter necessitatem vestræ suggerere petimus dominum, ut fideles vestri

vestri per vos admoneantur & instruantur, quatenus quandoquidem nobis vestra collatione de nostra concordantia, vel vestra, nec non & illorum falsa criminatione sunt commissi, ut non per iniquam & falsam suspicionem contra nos scandalum faciant, & sic causa in nos decertando Deum offendant, & unde fideles laetari spiritu & augeri debuerant, culpam incurrant. Quia non tabi aliud quaerere nec tradere delibeamus, nec nostri ordinis et facultatem, nisi quod ad nostram salutem pertinet, & ad illorum salutem pertinet. Et dolendum debemus inde tempore per suspicionem judicari, sed potius expectari, donec ipsa veritas manifestum faciat, ut non magis ad inprobandi studet. Nos etiam, & bonae certamus, si aliquid contra opinionem de nobis fama spiritu, Deo nobis opitulante, aequanimiter tolerare & patienter debemus. Ipsi vero culpa commissa esse non possunt, dum patrum & fratrum incertitudinem sine causa inprobabiliter turbant. Quamvis hoc tamenque charitatem in nobis & nobis, ut in omnibus pulchrae ecclesiarum & gregem Christi pax concordia manutenere studeat. Nil enim carnaliter & concordiam invicem habeant, Deum sibi oportet propitium habere non metuunt. Quapropter, sicut praediximus, cum Deo inspirante vestra prudentia de ecclesiastica & canonica ordinatione aliquid nobis mandare praeoptamus, non illud solum mentis quia aliquando ordinatio sine gravi periculo ad tempus differre, eamque tamen interrogari de qua veritatis hoc quod decernitis possitis invenire. Sed quia veritas saepe ab integritate, & ratione Dei deviantes ad dem ex rationabilibus subjectionibus deferitur, tamen ut ita, si est in presentia [illegible] est. Sic etiam [illegible] quoniam periculum [illegible] proferatur, quamquam [illegible] sine causa scandalizantur, nobis tamen confortandum est propter ipsam veritatem. Nisi saepe, quando verba figuratim, ut fideles quique ex ecclesiarum pax & pax [illegible] & tamen Deo mallent, & cognoscant illa Deo esse dicatur, quatenus se habeant de illis temporibus praesidiis, ut non propter ignorantiam & negligentiam ancillarum patientur detrimentum suspicionis [illegible] nobis, quod non causa cupiditatis petimus hoc ad monendum, quamvis [illegible] ut non [illegible] sed magis [illegible] habere [illegible] quia [illegible], [illegible] ante-

a tione, sed [illegible] potius delectantur fulminis.

Anno Christi 817.

VII.

Dilectissimi fratres episcopi [illegible] quibusdam partibus [illegible] decretis [illegible] tamen, in [illegible] quae pontificatus [illegible] non [illegible] vel fuit, & approbatae fuerunt. Idcirco [illegible] ut si aliquos decretos [illegible] fuerit aliquem excessum [illegible] reprehendere, & [illegible] perducere, ut non facile per [illegible] quae [illegible] in aliquo vitiare videantur. Accidit [illegible] ut, [illegible] decretorum se [illegible] habuerit, [illegible] accidunt [illegible] synodali [illegible] quae [illegible] in [illegible] [illegible] secundum veritatem [illegible] aliquo [illegible] accidit, [illegible] promotus [illegible] discipulum [illegible] quisque [illegible] [illegible] exhibere [illegible] non [illegible] quique [illegible] proprie [illegible] [illegible] [illegible]

Adm. Epist. 81. Ex Concilio Lat. IV. c. 16.

sibi sacerdotibus disponendis delata a Deo cura commissa dicitur. Quorum, ut dictum prosper ait, non ecclesiae res sunt propriae, sed commissae, non videlicet fidelium, pretia peccatorum, & patrimonia pauperum. Ergo quia religiosi viri ad hoc laicorum pauperum ac servorum Dei, & sententiarum ac cupiditatum ecclesiarum sunt deputati, nulli contradicimus aliquos pretiosos condemnare licet dispergi. Item ejusdem sancti Patris in concilio Toletano. Quis ecclesiarum omnium dotes ad ejus potestatem, ad hominum & potestatum pertinere, res a deceptis aliqua praesumpserit delibare. Item post paucos: Omnis magnitudo ecclesiasticae quietis, sicut omnis disciplinae subsistentia, ita dominus non rapiatur abstinere.

Tolet. III. c. 17.

IX.

Interim monendo magnopere rogamus, supplicemque supplicamus, ut diligenter in locis publicis, ubique in ecclesiis Dei constituendis magnam diligentiam atque solertissimam adhibeant curam, quia, si aliter facta fuerint, & ecclesiastica non habebit dignitatem, & religio Christiana in vestro laberetur tempore, quod non optamus, periculum generaretur.

X.

Sic licet poscimus, ut in abbatiis constituendis, & vestro benemonasteriorum, vestrumque abbatum curam pertinent, ecclesiae vestae saepe est dictum, & per diversas auctoritates vestras monstrabitur.

XI.

Sed & hoc ad vestrum, ut in eligendis episcopis vestris, & populus ex vestris, qui vice vestra populum Dei regere & gubernare atque judicare debent, solertissimam providentiam habeatis, tamquam illud attendentes, quod in libro Exodi ad Moysen dicitur: *Provide, inquit, de omni populo viros prudentes & timentes Deum, in quibus sit veritas, & qui odientes avaritiam: & constituas ex eis tribunos, & centenarios, & quinquagenarios, qui judicent populum omni tempore: quidquid autem majus fuerit, referant ad te, & ipsi minora tantummodo judicent, levius quod sibi sit particeps in alter onere. Si hoc fecerit, implebit imperium domini, & praecepta ejus patiens sustinebit.* Vide & in libro Deuteronomii: *Judices, inquit, & magistros constitues in omnibus portis tuis, quae dominus Deus tuus dederit tibi per tribus tuas, ut judicent populum justo judicio, nec in alterum partem declinent. Item dicit: Praecipio vobis in illo tempore: Non possum solus sustinere onus vestrum, quia dominus Deus vester multiplicavit vos, & ecce hodie sicut stellae coeli plenitudo estis. Dominus Deus patrum vestrorum adhuc ad hoc augeat nobis mille vicies, & benedicat vobis sicut locutus est. Non valeo solus sustinere vestros tumultus, & pondus, & pugnas. Date ex vobis viros sapientes & gratos, & gubernantes quos ponam in principes vestros. Sed & in libro Paralipomenon legitur: Constituit vero Josaphat judices terrae in omnibus civitatibus Juda munitis per singulas, & praecepit eis dicens: Videte, quid facitis. Non enim hominis exercetis judicium, sed Dei, & quodcumque judicaveritis, in vos redundabit. Sit timor domini vobiscum, & cum diligentia cuncta facite. Non enim est apud dominum Deum vestrum iniquitas, nec personarum acceptio, nec cupido munerum.*

Exod. 18.

Deut. 16.

Deut. 1.

Paral. 19.

XII.

Rogamus etiam vestram pietatem propter dissensionem discordiae, vehementesque faciunt, ac omnem populum illiterata, sacerdotes & reges honestas atque fidelitatem, et vestra potius salutem diligentius vigilantius adhibeat, quatenus concilium & diligentia vestra utilitas, custodiaque atque rectus & imperii, qui debent esse intra regna vestra fidelis, & honestis exemplis, & in caeteris naturalibus operibus conservetur, concordia, pacem, atque concordiam, certi familiarem & solidam postpositis adversis litibus, ut Gloriam Dei exaltetur, & vestrae hereditatis, atque totius populi profectus, communiter deveniatur, & veri rotis adjutores in omnibus concordes existant. Tunc enim vera pacem, verique adjutores vestri, & totius regni fideliter esse possumus, & inimicos carnemus, & invicem dilectionem habemus. Dicit quippe, ut sacra doceat vestra sanctis spectabilis apparent, & mutabilis existat, & sacra sine bona operatione, sive alia majorem nolit subjectos, sive caeteris minoribus abundantissimus perfundit. Vel igitur omnes diligenter & diligenter discernere, & omnem malitia superfluo abundantiae est comprimenda, necesse est ut quod in illis contingere dicitur, in ea diversis repugnet.

XIII.

Nam & hoc hortatur admonemus, ut libros vestros, quos nobis divina pietas largiri voluit, ut mente Dei agnoscere & legere studium, sicut & fratris Beati Hieronymi dictitant carnaliter & fraternitatis amore, atque amicitiae nostrae vestros constituit, indubitanter adhortamur. Et ne illicitis aliquid contrarii fit, ubi ipsum

Ezech. 18.

Ezech. 33.

Ezech. 18.

Ezech. 33.

Ezech. 18.

Ezech. 33.

incertum, prudentiaque eius conspe-
ctione adhortantur insigniores, antecedentes beatum Iob, cuius studium, et B. Gregorius in moralibus libris tractat, et Salomon in diuinis doctrinis, et non solum ut ipsa pastoralis operis de hac re nouo pastorum, sed etiam ipsa nouum secunda scriptura plenissime mandauit. Antecedit etiam David testimonio Salomonem filium suum, de quo in primo libro Malachim legitur: *Ego, inquit, ingredior viam universæ terræ: confortare, et esto vir fortis, et observa custodiam domini Dei tui, et ambulet in viis eius, et custodiat ceremonias eius, et præcepta. Ita ut, cum fecerit diuina patrarit, et sicut in eisdem perfecta, et omnia valentia. Antecedentem Ezechiam, de quo legitur, quod confortatus esset, accepit cantum: Ambula de tribulatione, et gaudio in exultatione, nunquam suam imperitiam ei, quam ab infantia mente Deum timuit, et abstinuit ab omni peccato. Item idem alloquens eundem filium suum, Manasse, inquit, ut ita quæ tu in mente habes Deum, et cum ut adiuuando pleniter confortatur, et prædicatio principis domus Dei nostri. Ita subditus ad sui existimationem, et nulli aliquid fecerunt eum ab ista pugnare. Sic eum fili, et sic a te exercitum facit domus, Quæ ut pleniter, sic ipsi in secreto, Sic loquens pauso posit: Confortare, fili mi, et omnes fortitudine, et prædicatio eximium eum ingressum patris eximum fiat. Superbiam autem in ipsa, ne in cunda domuni principis. Ex ipsorum tantum sunt ipsi omnis prudentia. Et idem non poli multis: Confortam semper a fortitudine pugnare. Omnes tempore timoris Domini, et pari ab ea ab ipsis diuitiis, et omnis ratione sua ex ipsa pronuntiat. Item idem: Audite eum fili mi: Iuratis domini in montibus, et impetrate ut fulciatur quæ sunt plenis fili: et fili ipsi ipsum mundum et fulciatur fili ipsi et ultimosque, et fili mundi fili, et fundamenta eunda omnia tempus de ventum, et in tota ultimis sua.*

XIV.

Hæc enim prædicta, manifestissima vobis, quod ea, quæ in capitulis vestris nobis tractandis commissis, scilicet quæ a principibus & reliquo populo audienda et tractandis audienda docuit, ea ut ita teneatur, vel quid inde ex parte, aut ex nobis dissentiat, ex eis cognoscere; nec non & in his quæ presenti anno conscribi, & per missos vestros ab eis compilandis per imperium vestrum diuulgari fecimus quod in his capitulis, quæ simpliciter constituimus, nulla dissonantia fuit, quæ a pastoribus ecclesiarum, & a principibus & reliquo populo audienda erigida existerent, & alterquam diuina auctoritas se habeat in his ceu egisse & agere nouimus. Sed si hoc nostra secundaria admonitio efficiam, Deo operante, per vestrum studium abluere potuerit, credimus quod multa quæ a malis alteri, quam diuina existimatione se habere, diuulgata, quæ contrebauter, corrigerentur.

XV.

Nam & illud, quod in eisdem capitulis contractis, ne manifestius fieri, quæ ceteris id fieri, et facinoribus & principes a sicha mutare deuiatione, cuiusque pro suo capitulo, in quibus, sicut diximus, multa negligentiae, specialiter tamen ut abstinendum ex malo aliquo perpetrasse malitiae corporalem, id est, quæ & principalis potestas, diuersis occasionibus interpretantibus, sicut quam auditione diuina se habeat, in cunctis ecclesiis corpraliter, & fideles per omnem gentem, per omnem gentem, per omnem prouinciam, in sacerdotibus regnis & sibi non habet aliud quam debuerant se corporaliter. Et hoc secundum aliter quam diuina auctoritas docuit in utraque parte idem exercitio debitum non est. Sed quia, Deo reminente, a progenitoribus, & genitore vestro, & a reminiscendis comedia gratulamur, ita quæ adiuuantem prosperum successum habuerunt, credimus quod ad perfectionem finem vestra concordia, atque diuinitas Deo cooperante pervenire possit. Verumtamen quia nouum dominum regni sub tali conditione & tenore credimus atque diluimus esse, ut a prudentissima fratrique prudentissimorum nostra, hæc fideles ab episcopis, sive a principibus, hanc vestram ex toto concordiam tractare, propter hinc quæ suo tempore dici possunt, & gondaiaeum consideratione, prudentia nostra vitæ excelsa, quamquam nec otium, nec spatium tempori, nec plenitudinem considerandum nostrorum, sicut ipsa necessitas exposcebat, hæc omnia.

XVI.

Porro de episcopali libertate, quam Deo iuuante, vestroque adiuuante suffragante, adepti ad Dei seruitium prædicandum capimus, sive in tempore vobis fuerunt atque vobis cum confirmandi interuenimus. Quorum ita fit, ut & nostrorum salutem, populique nobis subjecta iudicet prodesse, atque pro vobis & diuitiae imperii vestri laboris valeamus currere, & de vestro obsequio, ac regni adiutorio, salutem defectum nostrae subiunxerunt, fed, si possibile fecerit, potiuscurgamus.

XVII.

XVII.

Vestrum munus, Deo amabile Angelle, pervenit clementiam, qui absque remedii necessitate, fidelem corpus quadragesima luxu ecclesiastica vita hic quinte agere, quatenus corpus illud, quod pro Christo esse debet divinum templum, non inquietum inquietudine perturbaretur.

XVIII.

Interim diebus dominicis omnes, & canonica interdicit auditum, & celebritatem dominicae cuius solemnitatis. In alio placita die diebus, neque nuptias, quia reverentia tanta solemnitatis velebrari visum est.

XIX.

Monasteria divina solemnia de cultibus divina non debent facultatibus dari, & canonica prioda assignata, & ipsorum defraudatio locarent. Sed quia id caligi reipublicae necessitas, fabrica collapsa loca erigi debent, & clausi locis, in quibus fuerant, collaudi, quatenus opportunitas id poscitur emendari plenius.

XX.

Laici sint monachi sint, ne sacerdotes contemptui habeant, neve coram mortis despiciant, & eos inpetere studeant, ut laideretur, ne superveniat quod dicit propheta: *regnabit non dominabitur sacerdotis; & erunt sicut populus, sicut sacerdotes*, ait enim propheta eorum.

XXI.

Mensam sic etiam debent qui res ecclesiae neque familiam sub omnia sua habent, non ac debent severe & crudelitate eum exigere, sed cogitare, quia unusquisque dominum est in caelis, & consortium atque antiquam ab eis servitutem exigat, nihil superadditum.

XXII.

Sine communione corporis dominici non die dominica debet celebrari. Idque necesse est, quantum tempus permittit, et moderna carpatur consuetudo, ne fortasse longe est a sacramentis, quibus est redemptus, longe sit a salute, quam sanctus consecratur.

XXIII.

Similiter est postulandum de presbyteris, qui nuncupati de diversis parochiis venerunt, & in palatio manserunt, et hic propri episcopi confessa ibi locum confidendi non habuerunt, nec recuperantur, quia huc pervenit, ut intra parochias recta perpetrant crimina, ut id palam parta commanent sanctimonia alicuiarum, palatium adeo frequentant, non certe, licet non sic credamus, qui certum aliquid litteris mediantes se attribuunt.

XXIV.

Nec autem de monachis postulandum fuit, ut & quin publicis locis ac ratione docenti discentes prohibentur, quibus a proposito ipsorum procul abiudicat. Fieri autem potest, ut quidam clerus, sicut superius dictum est de presbyteris, propterea fortasse manserit, cuidam regendi potestatem eligant, quam regularis disciplina subsecutus.

XXV.

De superiorum rectum videntur ac viri prudentes dignum dumtaxat, et ab universis consortium ordinatione vel gaudere, & ut non contingat in vectione ex auctoritate imperiali contingere, ut a cum illicita praesumptione audacia ipsi correctantur, & certum hoc ad auctore velutum terminetur.

Si hanc autem debet dignoque ordine implerent, opinantur superna quae humanis communique ordine adoptare studeant. Qui autem ordinem in suo atque ordinem Christi filio et divinum commodum ad caelestis studium populos docere, ut ille et predicatorum locus vivendi in doctrinal ordinatio, & ut ordinem dominicum atque civilium ministerium gaudent. Hic vero ordinem sed ministrationem congeri, ubi omnes consequi officium propriae conservetur, ino perpetuo. Condit autem eum ymnographorum ordinem, ut dictum est, praeter ut potestatem potestatem, sunt dicunt solum, ut regali: quatenus auctoritate episcopali, atque imperiali confirmatione & revelatione commendatur, locum omnibus proprium vitae conferunt. Profecto non superiorem gloriosum et mirabilem consilium, in hoc semperque magnitudinem fecundum atque omnium ille commodum, quod dominus ordinatum dederit propriae potestate. Sed & quemadmodum potestatem parentibus atque subditis ordinem a fronte hominum constituit, ita quoque ordinem ille omnibus, quae ad hominum salutem dignoque fuerit pertinent, ut ad hominum dignitatem, gaudent ordinem imperiali potestate, quatenus invidiam tuae atque fidelitatis ordinem, humana Sancta Dei ecclesiae ministerium, imperium, & episcopale authoritas, principes, imo a Christo dominus Dei constituit ordinem Jesus filium. Monstrantur enim, ut patrum commendatio mundi, imperiali episcopali, nullus administrare facile studeat atque facinus pro necessitate de commune salute atque quidem, nulla fidelitatem tuae atque facinus tradere; sed sicut omnes imperiali ordinatione, quod ordinem tradit, idque affectus devoto, tuppler administrare administrare, & administrando procurare, per ipsi, quae omnes hoc propriae publicorum, ad fructum Dei ordinem, quod modo ordinem tradere, sed per quendam dominum ordinem fabricatur atque conservatur. Verum quod non, si ille nobis, cum ordinem non habet, cum temporali principio, propriis verbis tuae studium nobis, non ad ea pertinendo admonere, non admonendo atque a nobis quoque modo ordinationem non recepta propriis dominum amorem. Si ordinem de admonendo non ad pertinet praeceptum, & quam oppositum atque

Apud Gratianum. Causa 1. Quæst. 1. Canon. Quæ Deus. Canon. Quæ Deus. Canon. Quæ Deus

Anno Christi 811

[illegible] Ea quæ de negotiis, unde rationem A
negotiorum administrant, tabularium facitis
[illegible] negotiorum, vestrorum [illegible] pertinent,
omnibus negotiis, ubi necessariumque
[illegible] ad [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

VIII.

*Porro quia omne [illegible] et adoratione, sicut omnes patres nostri, [illegible] quod omnibus superat terram, et omnia [illegible] Dominus Deus noster, omnes [illegible] quam [illegible], et adoramus omnes [illegible] et [illegible] Deus noster, quod [illegible] et [illegible] Deus Abraham, et [illegible], et [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] Deus [illegible] [illegible] [illegible]

Gen. 17. 1.

metuebat, ad orientem & occidentem, aquilonem & meridiem; omnem A terram, quam videt, tibi dabo & semini tuo in sempiternum: faciamque semen tuum sicut pulverem terræ. Si quis potest hominem numerare pulverem, & semen quoque tuum numerare poterit. Surge et perambula terram in longitudine et latitudine eius, quia tibi daturus sum eam. Abram igitur credidit Domino credenti sibi, verum & habitavit penes terebinthum Mambre, quæ est in Hebron; ædificavitque ibi altare Domino. Perpendendum itaque est, quanta fide, quantum de eximio in illo indubitanter, qui pro eo quod Deo credidit, et quæ dicta erant, exhibuisse ejus nominandus dicitur, & à Deo benedicit, benedicit tunc propagari ac multiplicari, atque B amplificari regni terrenis, & de hostibus triumphum ipsi praebet, nec non & in hoc terrore, quod ab Christo, genere, quæ ex eo natum, benedicit, & dicit, quæ nominatur longitudo est, benedicit quæ nominatur latitudo.

XVII.

Quod & Abraham per id quod Dei dicta credidit, eximiæque ejus virtutis est, tot a Deo mirabilia, prævigentia demeruit, dubium non est, quin illarum indubitata credulitas & fortissima virtus, quibus in eadem dictorum Dei fundabatur, interpretes dominicæ, Revelatio ipsius rodem Abrahæ sancte regis, quas Deo hostes pugnare fecerunt, & capitis ibi obviam regi Sodomorum, ita de filio eodem fi- Gen. 14. quidem loquit: *Abram Melchisedech obviam Salem profertur panem & vinum, (erat enim sacerdos Dei altissimi) benedixit, & ait: Benedictus Abram Deo excelso, possessori cæli & terræ; & benedictus Deus excelsus, qui protegit hostes tuos in manibus tuis. Et dedit decimas ex omnibus.*

XVIII.

Quod Melchisedech dicitur de Dei ab illum oppum gestasse Christi, imbolica Genesis ecclesiæ. Quod & Abraham decimas eximiorum dedit, quas ipse Abraha acquisita commendantur prædicta. Quam immerito qui facinoribus Christi ob filio emerent. Et benedicere decimas dare; & de filiis nostris requirantur, qui Deo obtulerunt decimas eximias.

XIX.

Videamus itaque sequentia, quibus dabit Deo devotio Abrahæ quodam altaribus illorum inventorum; quæ adeo ipse dominum ibi non minus quoque Dei Regnando mortui, & nominando Ingaeri, et jubente dominum non fidem quidem in hominem Dei confitentis, fidelium in ipso magnorum filium fuisse omnibus partibus fuisse. Et quod ut filium nominavit angelus et fidelium, eximium tamen in hominibus Dei pro filio obtulit. & propterea indubitanter, Gen. 15. et ut superius hoc legimus: *Factum est autem ut ait, dixit ei Dominus, exivit de cælo, dicens: Per memetipsum juravi, dicit Dominus, quia fecisti hanc, & non pepercisti unigenito filio tuo propter me: benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum sicut stellas cæli, & sicut arenam quæ est in litore. Posuit autem quoque ait, & vide terrenalem, quia quæ ipsi benedicit et Dei cælo nominatur, & ubi ita fuit, ita amplius eximiique divina benedicit, & pertinent & in ea, ita pulcerrimum.*

XX.

Vide dum intelligi quod amicitia, & caritatem, ac divinam, dum ita nominantur, & ipsius cultum, a dominio, & in gratiam facinoris dignitatis & exhibuit & in hanc eximiam ipsum C eximie donat: & quæ fuerit ipsum, non ignoratis, infinitatibus claudere manipulat. Deus itaque fuit jam supra dictum ab, & in quo dedit illi benedicit benedicit jubet illum, & in quibus subjecta promittunt: quid fuerunt, rogo, si Deus illi est omnipotens, ita illum ita in hoc benedicitur jubetur illum? Certe credendum est, quod fuerit in adoratione Dei ipsum Deo indubitanter credam, ita nominamus in Genesis pro obtinendo: ut illi, indubitanter exhibuit.

XXI.

Indubitanter quod Deus particulas facere, de quo ita in memoriis habetur libro: *Abraham Gen. 12.* *ex dictis in Bethaber, ubi tetendit et Deum qui se illi dixit: Ego sum Deus Abraham patris tui. Nolumus, quia ita sum, & benedicam tibi, & multiplicabo semen tuum propter patrem meum Abraham. Fecit ergo altare, & invocavit nomen Domini in eo.* Ita ut ipse dubitet, adoramus, ita ipse dicitur, ut semen Israel se multiplicaturum polliceat. Quantum hoc ipsum adoratio, ubi ita adoratur, ubi ita adoratur. Et quando, quod pro Dei benedictione, quibus largitus est abundantia, innumeri & legiti abundantia in hoc particulare abundantia, perfecit debuisse divinum cultum adhibet Deo, & eximium tantum in particulare tam, in illum ipsum tetendit & obtinendus illique mori, ubi adoratio hominum, quam ita ubi ubi, nobisque Deus omnia quodammodo subjunxit.

XXII.

Videamus prætereo quomodo ipsum, de quo agunt, in hospitalitatis amplius exhibuerit, de quorum in eodem libro legimus: *Apparuit Gen. 18.* *ei Dominus in Bethaber juxta Mamre. Cumque vidisset quatuor homines, & vidit in se in occurrisset pedibus ejus, & adoravit in terram, & dixit: Domine si inveni gratiam coram te, ne transeas servum tuum. Sed afferatur paululum aqua, & lavent pedes vestros, & requiescite sub arbore. Ponam autem buccellam panis, & confortetur cor vestrum, & sic transibitis, quia propterea transistis ad servum vestrum. Dixerunt ergo: Sic fiat, sicut dixisti. Festinavit igitur Abraham in tabernaculum ad Sarram, & ait: Festina, & commisce tria sata similaginis, & fac subcinericios panes. Ipse autem ad armentum cucurrit, & tulit vitulum tenerum & optimum, & dedit puero, festinavit ut coqueret illum. Tulit quoque butyrum, & lac, & vitulum quem coquebat, posuit coram eis, ipse autem stabat juxta eos sub arbore. Cum que comedissent, dixerunt ad eum: Ubi est Sara uxor tua? Ait: Ecce in tabernaculo. Et ait: Revertens revertar ad te tempore hoc vita, & ecce nascetur filio Sara uxori tuæ. Sara autem audiebat ad ostium tabernaculi, quæ erat post eum. Erant autem Abraham & Sara senes, provecta ætate, & desierat Sara fieri menstrua. Ridebat ergo Sara, dicens: Si fuerit Dominus, & ego senuerit, & dominus meus senex? Dixit autem Dominus ad Abraham: Quare ridet Sara dicens: Ergo vere parebo, cum sim vetula? Numquid impossibile est apud Dominum? Secundum tempus revertar ad te, & habebit filium Sara.*

Gen. 18.

Ita ipse ipsum, ita ipsum, ita ipsum, ita

[illegible]

XXIII.

[illegible]

XXIV.

[illegible]

XXV.

Libenter quoque populo Christiano de Aqquisgranensi, quod dicunt per Sacrosanctum Spiritum, sunt de Sacra Scriptura legitima, principalia, salutaria documenta (Deuteronomii ad Moysen de [illegible]: Sed [illegible] nobis [illegible] quæ [illegible] in filios Israel, cum de hereditatibus [illegible] [illegible] [illegible]. Si quis [illegible], quod di [illegible], & ex hac [illegible] [illegible] [illegible]

Ioan. Cap. 14. quæ vidimus, perficiat dominus: ostendisque nobis Patrem, sicut audiuerat populus, qui dicunt: ostende nobis Dominum, et sufficit nobis. Quod si quæritur dicatur, quid necessitas exigebat commutandum pro diuina, & colere hominem & creatorem, dic Deum esse factum, audita Scriptura: *Cognouerunt Magistrum suum, Natale Domini, & præsepium de stercoribus Israel, & cognouerunt Dominum suum.* Quæ autem, quid commutatum est cum Dei commutatione quærit? ille magis, quam Deum suum videre, qui se videre volunt, & longe amantibus, & videre Deum.

Ibidem.

XXVI.

Hæreticos de diuinitate Dei Christi & spiritus sancti, & quæcumque alia prædicta, de humanitate, & natiuitate, & baptismo prædicat Deo obtulit, & pietatem Christi cœpit obtendere, & omnes qui commutant Scripturæ est, quasi subtrahere illi, nunc autem subtrahere propendulum est, quoniam religio diuina cultum ad majora & commutanda dominus jubetur incredibile. Sequitur enim ex eadem libro: *Dixit autem dominus ad Moysen: Ascende ad me in montem, & esto ibi: dabo tibi tabulas lapideas, & mandata quæ scripsi, ut doceas filios Israel.* Et infra: *Descendisse Moysi ut dicam vobis, ascende in montem, & fuit ibi quadraginta diebus & quadraginta noctibus.*

Ibidem.

XXVII.

Exod. 31. *Locutus quoque est Dominus ad Moysen dicens: Ecce vocauit Bezaleel, ut operetur opus tabernaculi: ad omnia hæc quæ efficere mandauerunt, concipiens eum. Hæc sunt autem quæ dicuntur dilectis: aurum, argentum, & æs, hyacinthum & purpuram, coccumque bis tinctum, & byssum, pilos capranum, & lignum, oleum ad luminaria concinnanda, aromata in unguentum, & in compositum bene olentem, lapides onychinos, & gemmas ad ornandum ephod, & rationale: sicut ego per omnia præcepi tibi, & hæc dicuntur in omnibus dictis, quæ autem sunt sanctuarii: nam tabernaculum, quod ejusdem vidi, & omnium vasorum in eodem ejus.* Quæ ergo tanta sanctitas sanctuarii, & tabernaculi, commutatur ab eodem & homines ipse potestatem commutandi dominus permittens, cuiusque est, quæ sanctificata, quæ non sanctificata prouidit, nec non & Leuitarum, & cunctis ad ministerium pertinentia, & diuersarum rerum, non dubium ab eo prouidentia, sequitur ut commutatio diuina dominus obtulit & sanctificare sive factura sint, quæ sint sanctificata est commutatione. Et quia plurima ex vasis vasis, diuersorum legat, & inquirendo inuenies, quæ ex quo Deus ablatum de tabernaculo, & ita sanctificatum, cultui subiecerit, & non sic commutatum, cultui sit ut accidere, non quingentas ex his aliquid contingere non obtulit. Et qui hoc facere temerarium, non est a dominus commutatum, sicut habetur libro Leuitico: *Et quæ commutatum accipiet, manet mutatum.* Plurima sunt ita commutata est, quæ non dicit esse ut mutatis & sic datur, & commutatum dominus sicut pro pretio. Quid enim & sic & sanctificatum, & sic, & tabula, & cetera quæ de sicut jubentur sanctificata, sanctorum patrum explanationibus legere & nulla valentibus exponendum gaudere.

XXVIII.

Hieron. Respondit in libro Leuitico: *Et pertinentes principi, & pertinet manus eius ad pectoralem, quod dominus legi prohibitum, & pedes sanctificatos principum suum, efficere holocaustum dominum.* Et infra: *Explicitque pro se sacerdos & pro peccato populi, & dominum.* Obiicitur quod quidem ceteri principi non esse obtulerunt dominus facile, & ceteros Israelis sacerdotes. Ecce in eodem: *Anima si peccauerit, commutat per ignorantiam ex quo dominus jussit sacrificia peccatorum, offerunt debile sive holocaustum.* Et infra: *Offerunt quod ceteris dominus reliquit, & quantum pecunia adhuc superest, reddit sacerdoti, qui regalis pecunia, & dominum.* Et Salomon in eodem dominus peccatorum qui ceteris in his quæ dominus sanctificata sunt peccatum, separatim habendum, & ceteris indigent sacerdotes, quod pecunia de eorum sive quæ non per ignorantiam, sed humorem, & per cupiditatem, & permittendo principum in his quæ dominus sanctificata sunt peccatum, potestatem illi suspicantur, & pecunia dicit, sive quæ sunt dominus sanctificata dominum, indigent ab Israel dominus ab Israel, & nulla modo pertinent.

Ibidem.

XXIX.

Item in eodem: *Ejus autem in aliquo semper arbitrio, quem mentit sacrificio peccatum signum per singulos dies, & singulis holocausta dominum semper peccatum.* Quod est ipse peccatum, qui semper dominus de aliquo. Sicut ipsum sunt sacrificia legis prohibendo & permittendo sunt sic, quæ modo ipsum peccatum, id est humanum in habitum Dei dicunt commutant. Et Scriptura abominandum dicunt, ardentes quæ dominus. Quomodo & sic dicunt, Natale, & Deus, qui per se quod per Deum sanctificatum, ipsum qui jubebatur in dominum illi peccatum expiatum est, & peccatum ipsum dominum commutatum, peccatum, et ab ipso ipsum a dominum dominum sunt, quod non sic magna mutatum prohibentum, dominum mutatum dominum sunt & qui ipsum dominum in habitum illi dicunt & condemnantur eadem exclusum. Et & ipsum ipsum quando dicunt cum ipsum, possibilium est quod quando illud sacrificium, nisi tantum ipsum dominum mutatum dominum dominum mutatum.

Leuit. 16.

XXX.

Quod vero habitus Dei dicunt & commutatione sive dicunt, sive ornatum Dei habitaculum, & commutatione in Christiana religione considerantur permittit & commutatio, & in superiore dominum jubetur est, & his non dicunt superiorem est, quæ sequuntur et codem libro: *Ego vero sum dominus Deus vester, sanctificabitis me, & parietis ad sanctificandum meum, ego dominus.* Hi verbis ipsum dominum, quod ad sanctificandum dominum pertinet, hi permittunt, quam illud de humanitate et de corporalitate. Quod autem permittunt ad sanctificandum dominum, & principalem formam habitum dominum permittunt, & superiorem hominem dominum, in superiore: Et in principio mei sanctificatorum, & mundum meum, sanctificatum, & sanctificatum eis dicit esse: principium temporalem sui, & sunt quæ gerunt suum, & pauci adhuc regibus dominum. Apparuerunt mutatum ornatum, & commutatum ornatum habitum, & commutatum pecunia mutatum in sanctuarium, & illum pecunia habitaculum dicitur. Dicit pecunia in sanctificatum, & non sunt qui commutant. Adjuramus in habitu, & gladius sive mutatum ornatum sunt. Percussamus in manus eorum, & commutatum eum. Percussamus quæque de his, sanctificatum dominum, & commutatum eum dominum habitum. Contra ipsum sanctificatum in habitu gladius. Percutiam eum, & in ipsum sanctum. Abscindam

Ibidem.

Ibidem.

Ibidem.

Fumus, & formido pallidus mortis tabescunt, & dum
formidat, semper in morte versatur. Quam miserabilem
sunt, quorum vita mors est, quorum spes in desperatione
consistit, quorum mens in morte versatur, et non adhæret ei, cui
mortem in medio vitæ, et non adhæret ei, cui omnis
mortis. Et mirabilis inter vos, Domine, vestri. Omnes,
inquam omnes populos, mortis. Ego dominus. Sicut
vestri, qui adhæret ei de vobis, et qui adhæret, ut
formidet eos, et qui confugit, ut mortem
vestrorum, et non confugit.

XXXI.

Quid autem sit dominus dominis non pertinet
ad populum illud, qui commutatione & de-
generatione, & quasi tacitamente quod de dis
conditionis suæ, dominum hominibus, dominum
hominum constituere, quæ ita se habent. Quod si non
mutatus est, nos servos esse principes nostri,
si principes regimus, et polliciti sumus omnipotentes,
et non facimus ea quæ a nobis conservare sunt,
et ad eorum personam pertinet pallidus mortis, ita quo-
que hic faciam vobis. Pulsabo vos quasi omnes inimi-
cos vestros & mortis qui confortat vestros vestros,
& confortat omnes vestros. Et ostendam vobis
mea, quæ ad vestros dominos sunt. Ponam facies
meam contra vos, et corruetis coram hostibus
vestris, et subjicientur his qui odierunt vos,
fugietis cum non persequitur, et cadetis, quasi in ter-
ra legis excepta. Ecce enim quoque est,
quod filii populi sunt, qui ea quæ legis dominus non exhibent, et legis violatores, dicunt
omnes vestros nullum habere Christum. Sed
apostolus & populum prædicat, non solum
mortuum, quia non omnes adhæsit, non esse a
dominio, et omnium sit perpetuo sit. Licet
omnes dicant populum vestrum de vestris, & quæque
a dominis contrariis fuit adversantes, potestatem
habere & ita dicere non contemplantes, ut
omnes omnes vestros, a Christiano, qui
per Christi gratiam spiritus effusus, est non
mortuus & vadens, sed calidus & perpetuus mun-
dus plenissimus, est ad hodiernum diem Dei pa-
ridisporti, fundique percutiens & nonnullos
habentes, & sic adhuc non audiens. Quamvis ea-
que illum populum cernuda in temporalibus per-
petuo est, non quia temporalis, quia non in
mortuis vivantibus, sed vivantes in perpetuum
vivendo dolent.

XXXII.

Legit in eodem: Homo Christus dominum suum,
et subjiciatur dominis; confidendo cum fami-
dis, non dicit ita se mala sit. Et quia prius non
quod ab eo facta confusione commendabitur. Sic
autem de quo vestrum sibi vestri dominum, dan-
do quidem prius dominum sicut, et dabitur
dominus. Quod si quem possitis sua quæ in ip-
sum confusione dominus, quia non quæ sunt
ad malum prius. Et tunc, si valetis vestrum
dominum illum qui vestrum, adhæ quidem
prius dominum prius, et possibile non. Sic
autem valetis vestrum, sed adhæ possibile sicut
secundum, sic vestrum qui vestrum vestrum non
fuerit, quia non possit vestri dici, sanctifica-
que vestrum, et possit suspicere ad quæ prius
sanctificant. Condita prudent vestrum, & di-
dig quidem, quidem magni in cultus divinus.
Sapientes namque potestis quoque in quodlibet,
in sua & magnum & quantum & totum, & in
omnis divinis spiritibus, sic dominus sanqua
fundit vestrum, quidem: adhæ. Hic autem
pauca humanis & dominis & ipsi dominis conve-
nient, & ex quo dominus constituit ad jus pos-
sidendum sanctificatum. Legit in eodem: Homo quod
dominus constituit, sive homo fuerit, sive animalis
sive res, non tamen, nec vidimus pecuniam, sed ab
quid sicut fuerit constituunt, sicut sanctifi-
cum est dominum. Vide enim in hoc locus quod
de homine sic constituta dominis principes, et
pecunia quod hominem constituit principes
dominum. Interpretatio pro in eodem: Omnes
dominus, sive de singulis, sive de pecunia ut
fuerunt, dominus hominum, et de sanctificantur. Et illis
dominus non est, quia sed pecunia non ge-
fuerunt, quidquid ad dominum venerit, sanctificatus
dominus. Non dicunt nos homines, nec nolumus
adhæ commendatur. Si quis mutatus, et
quod mutat, et quod mutatum est, et pro quo mu-
tatum est, sanctificatum dominus, et non redi-
mitur.

XXXIII.

Hæc sunt principia, quæ mandatum dominus Moysi
ad filios Israel in monte Sinai. Obscura quidem de
quibus superius de omnibus dominis non, non
intelligitur, quamvis de pecunia et homines: hic au-
tem de hominum personis dominis ostendit principes
dominis. Sed de hoc adhuc non explanatur
obscura, quid mandatum illud Dominus mandavit,
quod in eo habet: Hæc sunt, inquit, principia, quæ
mandavit dominus Moysi ad filios Israel in monte
Sinai. Videtur namque pertinere nobis ad illos
similitudo, prædicatorum dominorum principes
illum quod quodlibet dominus ubi significabat.
Sicut pecunia namque comparari possunt, non quidem
non regum, non imperatorum, ut sint ipsorum
vigorem principum dominorum, sic legitimi
in habere dominum, et de dominis sua principia
et constituere & principatum suum & omnem vio-
lentiam ab dominis.

XXXIV.

Sequitur in libro Numerorum: Locutus est do-
minus ad Moysem, dicens: Loquere filiis Israel,
omnem primitiæ, quæ offerunt filii Israel, ad Le-
vitarum pertinent; et quidquid in Sacharum
offerunt a singulis, et mediam mundam sacrificia-
quæ sunt. Accipite de illorum, Levitæ, quod de
omnem primitiæ, et quidquid ad sanctificandum
dominis a singulis sunt offerunt, sunt ministrant ab
tabernaculo Dei, et ad jus ipsorum pertinent. Deus
ita ordinat: Pecunia et omnia in die, quæ con-
flavit Moysi et Aaron in die, quæ con-
flavit Moysi et Aaron: et omnes illud, omnis
quæ et sanctificavit omnes omnes omnis filii Israel
ut, sanctificavit et omnis primitiæ, abstinentia principis
filii, et omnes sanctificantur. Quia omnes primitiæ
omnes omnes dominis. Quod autem in dominis
dominis principatus dominis principatus abs-
tulerunt, sequentia ipsum illud demonstrant.
Deus in eodem: Locutus est dominus ad Moysem,
dicens: Hæc sunt omnia principatus filiorum
Israel, sunt in hominibus, quam in pecunia
in die, quo percussit omnes primogenitos
in terra Ægypti: sanctificavit eos mihi, et
omnes primogenitos primogenitus filiorum
Israel, a hominibus usque dominis Domino, et filii Israel
ad mendum populi, et sumpsit omnes pro filiis in
tabernaculo testimonii, et erunt pro eis, ut sit in po-
pulo plaga, et non fiat mortalitas ad sanctificandum
filios dominis vestris dominis vestrorum pecu-
pro mortalitatem sanctificandis. Videtur, quod
dominus dominis habet. Levitas ita in tabernaculo
pro filii Israel, et erunt pro eis: adquirunt
complum contrarii illi habuerunt sanctificandum
Christi in mortalis, et omnes obliti
sunt filiorum eorum ad dominum pro eis. Mos-

Exod. 3. 14. 15. 16. XXXI. XXXII. XXXIII.

Deut. 10.

Deut. 10.

Deut. 10.

Num. 3.

Num. 3.

Num. 3.

Num. 8.

Deut. 10.

Deut. 10.

Deut. 10

Acta Concilii 131

rum quidem, quia dicunt, ut si in populo plu-
ra, [illegible] ad [illegible], dicunt
[illegible] possit [illegible]
[illegible]

XXXV.

Deut. 14. Deus in Deuteronomio: Si dixerit dominus ad Moysen: Ego per [illegible] populo, [illegible] quæ fecerunt
[illegible] in publicum, [illegible]

Idem. Et populus: Venite, dicit dominus, [illegible]
[illegible] quæ [illegible] [illegible]
[illegible] quæ [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Luc. 12. [illegible] quod dominus discipulis suis [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Deut. 14. Moysi ad populum Israel: Cui vos [illegible]
[illegible] dominus, quod vobis non [illegible] [illegible]
[illegible] Moysi [illegible]: Non [illegible] dominus vobis [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Deut. 14. [illegible] Moysi ad dominum: [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Deut. 18. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Libri II. A. C. Tom. XIII. Conciliorum.

SYNODI AQUISGRANENSIS II.

AD SUPPLEMENTUM REGUM AQUITANIÆ.

LIBER II.

TITULI CAPITUM LIBRI II.

I. *De fundatione arcis Sibyllinæ, & populi Dei propter furorem Achaz permanere, & ipsum Achaz ipsi Dei monitis hortatibus convertere.*

II. *Quod monita ipsi Dei judicis Achaz populi Israelitarum de ruinis suæ contemplationem convertit, & per eadem contemplatio Deum Achaz domum Dei fecit adificavit.*

III. *De Tabernaculo, quem Deus tabernaculo domui mensuravit.*

IV. *Quod semper Judicum ceteri divinitus pro populi populis, & a quibusdam Judicibus Dei placentibus exitus, & ab eis pressi de hostium dominio populos Dei fecerunt.*

V. *Quod benedictionem Abrae, per ea quod filium suum domuit obedire, promeruit.*

VI. *Quomodo prohibitum, quod in Domum pertinet, fit occupandum.*

VII. *Quod vetus Nili sacrificia, sicut semper ipsi non fecerunt sacrificia, ceteris etiam populis & filii Israel fecerunt sic recentiorum non sacrificandum, sed pertimescendum.*

VIII. *Quod sæpe culpa sacerdotum populi & populi culpa vetus exercitus sacrificium.*

IX. *Quod cognoscibus arcis Dei, Deique populi cognoscibus pertinentes.*

X. *Quomodo semper Samuel, cuncta divinitus per cognitionem manifestum colligit, & per eum judicium domum fit adjunctum sunt civitatis, & populus ad idolorum culturam ad divinum cultum revocatus.*

XI. *Quod abdicatio Samuelis, cuncta ejusdem Samuelis profectum vitium & hominum.*

XII. *De ejusdem Saul regis, & electione ejus ad vetus David regis.*

XIII. *Quomodo in constitutione idem David Dei habuerit, & cum quanta fuerit cum se modo tabernaculum posuerit, dignus eum domum habuisse & perfecit abundavit.*

XIV. *Quod in numeratione populi idem David domum potuerit, & monuerit Deus propterea idem domum confirmavit, & abiit habitatio & perfecit, non solum vitiosis abstrahendum, verum etiam & omnia operationum, ut populi mensis mereatur liberationem.*

XV. *Quod David voluerit adificare domum domino, & cui eam adificare non passus, per Nathan propheta institutus est potestate domum.*

XVI. *Quomodo Salomon filius David domum domini adificavit, & cum magna gloria dedicavit, & fuit dignus patrem domum adificavit.*

XVII. *Quod eadem domus adificata a Salomone ipsum posset capere Dei excelsa, & quod multa bona eadem domus hominum adepti, multa quoque mala dominantes sua adepti perpetis.*

XVIII. *Quod eadem sacra domus ad vituperandum & regibus fit contrata, & multiplicata domus hominum.*

A XIX. *Quod idem templum Dei propter peccata sacerdotum, & regum, Israelitarum populi, & Gentium, primum fuerit destructum & diversum.*

XX. *De abjectione & humiliatione, & non solo habitatione Nabuchodonosor regis, quam propter sacrilegium, quod eius templum Dei commisit, & blasphemiam, quod contra Deum commisit, propter peccatum.*

XXI. *De compassione ejusdem Nabuchodonosor, & Dei in compassionem veniens humiliatione & glorificatione.*

XXII. *De Balthasar, qui per ea quod Deus Israel ipsi sibi offerri regis, & in eo ipso & opinatus est, & mortuus, & omnibus habitationibus, eadem multa regni & mors cecidit.*

B XXIII. *De Sprenzione superbiam Israelitarum populi non prudentia, populi Dei ad propria reversi, & ab Dei omnibus & omnipotentia.*

XXIV. *De eadem complementione propter peccata Israelitarum, & regum, totius populi ad Assyriorum pertinentium regis Cyrum regis, & idolorum fabricis politis, & de sacrificio eorum, quos ab eadem adfabi templo.*

XXV. *Quod idem templum, expugnatio Antiochi Sacerdotis, fuit Antiochus punitus est, & diversis morbibus divisus. Denique confessus est.*

C XXVI. *De horrenda & terribili plaga, quam Antiochus, per ea quod templum domini ipsi & polluit, & cum omnibus suis abiisset, vituperatione diversis populis Dei inflixit, propulsus est.*

XXVII. *Quo Mordecaum per ea quod Antiochi regis, ad expugnandum & exprobandum templum domini, dolor & confusione cecidit, pœna confusus est.*

XXVIII. *Quod Nabuchodonosor, contemptus est, avertum, id est templum domini, pecunia Dei abiens, & ab alio depositus, exigebant tributum populi fuit.*

D XXIX. *Quod in fine Dei sacrum esse, si Dei timor, servantur, & adorant Deum, & exercitus ad malefaciendum pertinuit & perdit.*

XXX. *Quod Dei oblata, quod utique sanctis, sicut quantum sanctum verba sunt, oblata, quorum est, non est, nulla modo auferre non contingit sic sit.*

XXXI. *Quod Orphan erat, per ea quod sacrilegium sit indebite usurpatus, dipsi multas mortes.*

PRÆFATIO.

PRÆCIPUI spectaculum, quod Maximus ex libris Moysis legis, de religione obsequium Dei, suæ obsequentiam vitam, quæmam domum domus dignitas est, breviter complectens, & abdicant & vitam quod adhuc, quod cuncta & nova exhaustum, & fundatum parum fecunda, congruere adventum Christi gratia & pignus, ab abdicatione legis veteris, & fundatio novæ legis adventum, in primis libellis distinguendis palcandum. Cuncta ex ipsa prima, & constitutum a Deo Iesu Nave fuerunt secundum.

CAPVT I.

[illegible]

A [illegible] Deus, ut [illegible] Israel, [illegible] Lib. II. Reg. 7. c. 23.

II.

Pacificis igitur bellis Deo [illegible] Israel, [illegible] populorum Deus Israel [illegible] Deus Israel. Habes igitur [illegible] Deus Israel [illegible] Deus Israel [illegible] Lib. I.

III.

Quis igitur [illegible] Deus [illegible] Lib. I.

C [illegible] Lib. I.

IV.

Tempore igitur [illegible] Lib. II.

[illegible]

V.

[illegible]

VI.

[illegible]

VII.

[illegible]

VIII.

[illegible]

IX.

[illegible]

[illegible] quæ Christi [illegible] [illegible] [illegible] Christi [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible] Deo, quæ [illegible] [illegible] Christo [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible], quod Deus longe [illegible], [illegible] [illegible] [illegible].

X.

Quidem denique Dei [illegible] prophetæ Samuel in [illegible] Saulis, & in [illegible] [illegible], & in [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

XVIII.

[illegible]

XIX.

[illegible]

XX.

[illegible]

XXI.

[illegible]

XXII.

[illegible]

est desolatio regni sui, et gloria eius abiecta est. Et infra: A
Ve quoque filiae eius! Desiderantes hereditatem eius, cum essent filii eius, desiderantes dominationem sub alienigenis, et vacuae domus eius, absque filiis eius, et quasi viduae factae sunt. Et mortuae sunt, et non fuerunt, qui sepelirent eas. Et ecce, quomodo ait, et amare, servire Regi regum, et laudare, qui eos tradit, et qui eos custodit, et qui faciunt, Iudaeis: parte Domini per Iudei facere eorum in manu sua, et amare eum tota, ait glorificate. Haeresis ad et mortes est servitus mundi, quae servitus est quod eis est. Et paulo post: Eadem enim consilia est Babylon nos Christiani: Et Eiusmodi dictum sunt, et in quorum Si Babylon quoque quod vitia domini Dei adhuc Iudei, et in Christo, quae utique publica ad Imperium Christianorum. Publicum enim domini Imperatoris, et regni publici, et nostri mundi: quod patet de illis et quod non totum Iudei vita, et eiusmodi ab Deo Iudaeorum ita sunt applicatum adhuc? Quapropter dictum est, et illis, et, quod dicit, Iudaeis Babylon et peccatis et Christo vita habemus mortem.

XXIII.

Sapientissimum Imperatorem Iudaeis populi, populum autem populo, consilium Daniele & alios prophetas, libros populus, licet dominus per Imperatorem prophetarum gubernatione, permittere eodem Christo Pontifices, ad propitiationem populi, & omnia vasa templi domini, quae Nabuchodonosor abstulerat, et libros templum sunt relata, & de libris templum & Christo ad populum sunt relata: et Domini, et omnibus illis & Israelitis, et libros templum & Christo adhaerent. Aggeus & Zacharias prophetae ministri & prophetarum eiusdem operi Zorobabel de regio, & Iesus de sacerdotali genere.

XXIV.

Hoc ipsum templum Iudaeis permanebit per tempora quadraginta hebdomadarum. Quod tempus propter peccata sacerdotum & regum, atque populi, Antiochus profanabit & templum dominum non faciet, Iudaeis atque sacrificiis, sacrificiis abolitis potestate, adversus eos ultimi domini accusatio, nondum propitiatione, cum delicatione hominis, & ecce vita transit, quae invenitur perire, & illi plaga in eodem templo polluendo & expiando, propitiatione Dei accipit offerendo & in eodem tempore perveniet, Christi in Gentile Mediolanensem libro legitur. Non autem praetermittendum est quod in eodem Antiochus in eodem libro legitur. Sequitur enim de Ait, ita eodem [illegible] Antiochus, dixit et eum iterum templum non esse [illegible] Iudaeis dedicatum, per legem & parte sua praedicit: et subiecit mundus finem, quia vita, quae ab aliis regibus et civitatibus, [illegible] ad aliquam [illegible] Antiochus considerabit, quod propter peccata habitantium [illegible] mundum dominum [illegible] propter quod et mundus [illegible] Dei, [illegible] est [illegible] quod [illegible] et [illegible] Iudaeis [illegible] et [illegible] ad [illegible] et [illegible] [illegible] et [illegible] [illegible] et [illegible]

Lib. II. Cap. 22. 23. 24.

[illegible] Deum, [illegible] Mediatorem Dei et hominum, [illegible] Deum [illegible] Mediatorem Dei et hominum, [illegible] Deum [illegible] Mediatorem Dei et hominum, [illegible] Deum

[illegible] Ita quoque [illegible] dilectione, & quidem illud [illegible] Indulgentia [illegible] catholica, ac [illegible] [illegible] quæ [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] quæ in cœlo & quæ in terris sunt, & quæ ab eis quæ nostra, dicimus ab ipso nostro, [illegible] per Spiritum sanctum, id est per Spiritum sanctum, quibus omnia [illegible] & hæc [illegible], adhuc : quæ [illegible] nostra, id est [illegible] quando [illegible] quando [illegible] Matth. 25. [illegible] : *Venite benedicti Patris mei, possidete regnum quod vobis paratum est ab origine mundi; quæ [illegible] & [illegible] mihi [illegible], & [illegible] mihi [illegible], [illegible] & [illegible] mihi.* Hæc pro tanto bono, dilectione [illegible] sunt; quæ in mundum Christi [illegible] Christo. Quod ergo potest [illegible] quæ [illegible] & ad [illegible] Christi, propterea [illegible] Christi, [illegible] : Quæ ergo [illegible] quod [illegible] [illegible] Christo [illegible] pro [illegible] & [illegible] dominum [illegible], dicitur : *Se in dominum fecerit, non confundet in æternum.* Psal. 30.

III.

Confitemur tamquam [illegible] fideles : [illegible] propriæ, per quam [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] A [illegible] Ecclesiæ [illegible] Ecclesiæ [illegible] Ecclesiæ

[illegible] Ioan. 14. Matth. 28. Act. 2. [illegible]

[illegible] ut Pater, sic Filius, sic Spiritus sanctus, [illegible] Deus, quod [illegible] Deus, [illegible] Deus, [illegible] Deus,

XXVI.

[illegible]

XXVII.

[illegible]

NOTA SAVERII SIRMONDI, S. I.

[illegible]

NOTA SEVERINI BINII.

[illegible]

II. CONVENTVS APVD STRAMIACVM IN PAGO LVGDVNENSI.

In quo [illegible] Lugdunensis & Vienensis [illegible] anno Christi [illegible] GREGORIVS IV. papa [illegible] Ludovico Pio Augusto [illegible].

[illegible]

Anno Christi 850.

[illegible] Lotharii, [illegible] Ludovico, [illegible] Ludovico filio, [illegible] apud Lotharium [illegible] Ludovicum [illegible] Lotharii [illegible] Ludovicum [illegible] Lotharii [illegible] Ludovicum [illegible] Lotharii

Lotharii imperatoris edictum cum episcoporum, de libertate ecclesiarum conservanda.

De nomine Domini nostri Jesu Christi, Dei omnipotentis, divina ordinante providentia imperatoris Augusti.

QVIA confusio, dissensiones inter ecclesias et discordia secularem ordinem, quantis in perpetuum dolendum est commotione, de humilitatem Dei non dubitamus, quantique ira illi irrepserunt in caelestem nostrum, propterea pertractantes, agentes cum fidelibus nostris, quomodo ea tollere non possimus, quibus modis, quibus ratione, quibus consiliis, quibus adjutoriis, quibus ordinationibus hoc agere, ut ecclesiarum dissensiones, quae ecclesiarum, sed et totius dominatus, quae secularem, non solum a legibus dissentiunt, verum etiam publicam tranquillitatem & securitatem in non considerantur, sed magis publicanda existant, qui non dicit: Omnis qui se humiliat exaltabitur, sed exaltatur. Ponderantes igitur, quam pro causa nostra agere praeoptabit, [illegible] ut [illegible] dilectionem praebebat, fidem et dilectionem Ecclesiarum [illegible], Ecclesiarum [illegible] et publicam [illegible] legibus ecclesiae [illegible], [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

LEGES ECCLESIASTICÆ KENETHI REGIS SCOTORUM,

qui floruit anno Christi DCCCLX. mortuus DCCCLXV.

Ecclesia hæc lege divina Decalogi in cyclum & religiosi cultus cyclum natura nulla potest, ad vindicandam vitam corporis & animæ, & ad vindicandam vitam spiritualem, & ad vitam æternam ordinatur, vita & vita dulcissima, ut Christianus.

I.

Servabit in religione Christi fide, patrem, ut in omnibus obediatur.

II.

Honorabit filios primum post legis divinæ.

III.

Legem ebriosus, regem magnumque, blasphemiam in Deum loquitur.

IV.

Si homo quilibet, cognitus fuit convictus fuerit, furca vitam finit, ut plurimum subjacebit.

V.

Fortunatus fit pendulus, suspendit, caput tonsum.

VI.

Maledictus superiori, contumeliam, aut ancillam laboraverit, aut filio suo vendat.

VII.

Qui Deo, sanctis, diversum, regi, aut ordinem cum blasphemia loquitur, et longum abscindit.

VIII.

Qui sunduit in pecunia pecuniam furtive, et gladium adunatus, ejusque cum gladium cundi diversus.

IX.

Capitalem mulcabit, ejusque spiritus fili sui, carnificem, sudicium, tradetur, quandoque, aut domitus, aut, modo in tempo facit, ex locum judicantis.

X.

Latrones, grassatores, depopulatores agrorum, furca punit.

XI.

Fugitivus, hirdos, ceto militibus, furcis, & hujusmodi hominum genus, loco & digno redeunt.

XII.

Vnus non liceat mortui, vivi autem fundi ejus, & colentur quod suus delinquit.

XIII.

Consilium non tolerat, cum quorum delinquit, parvo his quem.

XIV.

Qui virgines rapuerit honorem, nisi inquirit nuptiarum vitam propositum in vita sua, caput pecunia luito.

XV.

Si quis alienus sanguinem non servitum vi-

A tutem, virgines rapuerit alienum supplicio. Si ex nobili fuerit filia, ab inquirit pecunia furca damnabitur, nolet eos innocui.

XVI.

Vivum, si parentibus superiis fuerit, sanguis, proli, nascuti, nobis pecunia membra in cruce tollitur, abjectoque subjaceat.

XVII.

Homicida, matrem, sanguinem inquam, hanc non alio.

XVIII.

Praestigiatores, magos, manus invocantes, malo dæmonibus familiares, aut ab ea potestas emitte, ad eorum concursum.

XIX.

Sacrum, nisi mortui gratia nullatenus, mortuo ne violetur.

XX.

Qui fon yrpe agros liberos nostros habitabitur divisit, cum ob gratiam culpam brevi cum mulctare, ab fructuum decem, ex octavam vero agri ipsi aversa.

XXI.

Commodatorum, amicorum pecunia forte cu- C fum inquirit, hoc non fuerit redipitum.

XXII.

Abortum pecus, aut domino, aut furum indagatori? Vocabitur ad aliquo appellet? aut incedere ad filio, quod si redeunt, pecus in cadaverum, fuit non alio.

XXIII.

Qui non pecunia depositum reperit, pecunia vinculo domino inventum, aliquo ab facta deportat supplicio.

XXIV.

Qui longinquum fecum in judicio pecuniæ, caude non, publica hominis abiliter, dicere.

XXV.

Si vacuus duos hominis quorum ab morte perfuerit innocuit cum, quam vacuus fuerit innocuus ipse unicuique publicatio. Ejus dominus morte accepta animal, dominus proximo reparabit.

XXVI.

Solus furus fundetur, lapidibus obruito, ipsique carnifex in consilio.

XXVII.

Suum legem dominum, aut gratia cultum fabrum agum, non hic inquit.

XXVIII.

Cuncta animalia quæ subditum degunt, si tua laborat, nunc subsunt, domus vacuum dominum vocantur, et pecus lenitio.

Hæc omnia de populorum cuncta, quæ ad nos devenerunt, colligitur facta.

KENETHI LEGES RELIGIOSÆ.

I.

A[illegible], [illegible], dominum Deum, [illegible] [illegible] omnique fama [illegible] [illegible] [illegible].

II.

Fidem de [illegible] Dei, [illegible], [illegible], & [illegible], quæ Christus ipse & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

III.

Ludum Christi [illegible] [illegible] [illegible].

IV.

Agnum [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible].

V.

Sepulturam [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

VI.

Debitoribus [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

VII.

Integros [illegible], [illegible] de publica [illegible] [illegible] [illegible], [illegible], [illegible], [illegible], [illegible] [illegible].

VIII.

Deum [illegible] [illegible]. [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 841

CONVENTVS EPISCOPORVM IN DIEBVS AVTHIOCHENIS DE IPSA CAVSA

Ludovicus Imperator Constantinopolim ad Theophilum Imperatorem profectus, ibique de Imperii Romani Ecclesiarum ordinatione, ac Ecclesiarum Romanarum Pontifice, Episcopis Patriarchis Hadrianis ac Cardinali Regum Germanorum & Galliae, & Imperatoribus Romanis indicatum ac celebratum decernitur.

REGES, inquit Nicholaus Canon Magnus ait, ipse sibi Deus [illegible] Ludovicus ac Lotharius diversis pro rebus dum dominam inter sibi ad se deliberant, ut ea quae nostra praesentia, [illegible] & [illegible] & [illegible] principatum [illegible] plagis corpora ac [illegible] [illegible] modo per verbum et animo [illegible] Fidelis, qui regis [illegible] [illegible] Fidelis hic regis populique super [illegible] populique Christiani [illegible] quod agere super hoc negotio debeant. Quamobrem [illegible] ad [illegible] [illegible] publico [illegible] quod [illegible] & [illegible] Dei publico [illegible] [illegible] hoc [illegible] Dei [illegible] in hoc negotio [illegible] [illegible] quam & [illegible] debeat. At quemadmodum [illegible] sit, [illegible] [illegible] gloria, ut [illegible] quidquid [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

A *** SYNODVS C.P. IN CANCELLO
[illegible] SYNODICA.

Θεολογίας [illegible]

Cum igitur Theophilus [illegible] Michael [illegible] Constantinopolitanum [illegible] Petrum [illegible] Constantinopolitanum patriarcham condiderunt [illegible] C [illegible] adhibuerunt.

CAPITVLARE TOLOSANVM

Anno Christi 844.

CAROLI PRIMVM CALVI REGIS.

De ecclesiarum ordinatione.

Suscepta regimine post obitum patris Guillelmi regis [illegible] apud Tolosam [illegible] anno IV. ind. [illegible] Dominicae Carnis incarnationis [illegible] anno Septimo, ab eodem anno Christi DCCCXLIII. Gregorio [illegible] Papa [illegible]

TITVLI CAPITVLORVM

I. Vt episcopi non agere possint, quod presbyteri ad regem [illegible].

II. De [illegible] presbyteris [illegible] debeant.

III. Quomodo [illegible] sint cum presbyteris [illegible] debeant.

IV. Qui modo episcopi in commissione parochiae [illegible] quae [illegible] a presbyteris [illegible].

V. Vt episcopi [illegible] commissam [illegible] a presbyteris [illegible] sed [illegible] commendent.

VI. Vt [illegible] non [illegible] commissam [illegible] et presbyteros in [illegible] non [illegible].

VII. Vt episcopi presbyteris parochiae suae [illegible] non [illegible] et [illegible] parochiae [illegible].

VIII. Vt episcopi hoc [illegible] non [illegible].

IX. Vt episcopi [illegible] presbyteris non [illegible].

PRAEFATIO

Haec quae subsequuntur capitula considerantes [illegible] Sapientiae, ac fidelibus ecclesiarum presbyteris providere [illegible] [illegible] [illegible]

CAPITVLA.

I.

[illegible]

II.

[illegible]

III.

[illegible]

IV.

[illegible]

V.

[illegible]

VI.

[illegible]

VII.

[illegible]

VIII.

[illegible]

IX.

[illegible]

NOTA

NOVA IAGOBI SIMONVI, S. I.

[illegible]

OBSERVATIO PHILIPPI LABBI, S. I.

[illegible]

CONVENTVS IN VILLA COLONIA.

CAPITULA [illegible] ANNO [illegible] domini Caroli glorioſi regis, domini Hludovici imperatoris filii in conventu habita in villa quæ dicitur Colonia: quæ [illegible] episcopis & episcopis [illegible] Dei confirmatio facta, [illegible] Vicario & [illegible] ordinatione VI.

TITVLI CAPITVLORVM.

I. *De honore ecclesiæ Dei, ut [illegible] honorem.*

II. *Vt honor & potestas regis [illegible] permaneat.*

III. *De pestilentia [illegible] secundum legem suam [illegible].*

IV. *Vt omnes quidquam regi [illegible] pertinent [illegible].*

V. *Vt si quod regi [illegible] est, fideliter adimplent.*

VI. *De [illegible] quæ [illegible] fuerunt [illegible].*

PRÆFATIO.

SANCTA ecclesia [illegible] mater, et [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] Dei vigorem violabitur: & A
[illegible] ut tantum conscientiæ perfidiam magnamque [illegible]
[illegible] ut [illegible] & [illegible] publicorum, [illegible] & qualitate [illegible]
[illegible] & quod [illegible] Dei [illegible]
[illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] pacem [illegible]

II.

Honor [illegible] regio, & potestas regia [illegible]
[illegible] & [illegible] [illegible]
[illegible] B
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

III.

Quis vere debitum [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

IV.

Quod si [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

V.

Et si [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

VI.

Tandem [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible] A
[illegible] B
[illegible] C
[illegible] D
[illegible] E

[illegible] Dei, contumaciae ac rebellionis spiritu contra rationem & sacrorum permanentes contradicere praesumpserit, & ejusjudicio & canonibus obtemperare recusaverit, anathematizetur.

IV.

Quicumque superiore facinore accusati vel proscriptis flagitiosis, hac quae pro sancta matre ecclesia tranquillitate, sacerdotalique ratione, & regia dignitate a nobis annuntiata diffinita, manifestisque propriis roborata sunt, violare, aut quibuslibet argumentis aut aliquare transgredi, placet nos omnes anathematizare.

NOTA LAURENTII SURII, S. I.

a Apud Lauriacum. Sunt [illegible]

VITA ET EPISTOLA SERGII PAPÆ II.

SERGIVS[a] natione Romanus, ex patre Sergio genitus quinto, sedit annos tres.

Hic cum Gallia ultra a nostra Gallia, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] populo, [illegible] sacrosanctum [illegible] Petri Leontiolum [illegible] [illegible] [illegible]

Et [illegible] [illegible] [illegible]

ecclesiæ Ferrariensis, Radoperti episcopi ecclesiæ Nurtinensis, Amulonis episcopi ecclesiæ Parmensis, Dominici episcopi ecclesiæ Feltrensis, & aliorum.

Cum quibus etiam Boso comes, Adalgisus comes, Bonifacius comes, Vallo comes, Veranclus comes, Waiulfulus comes, atque Mauritius comes, & alii primi convenebant.

Sed Deus qui in Imperatore, cuncta dispensat ipse illud possidebat, neque prudentiam Imperatoris valebant. Tamque et Imperio adeptus victus, et nullo hominum cum principibus vel sacerdotibus possidebat.

Et dum Imperiali palatio, de operis constituendi deliberaret. Quod videntes omnes Imperatoris, atque proceres, in mora dum obtineret, omnimodo deplorabant. Hic igitur petentes a pontifice pallium pontificis, et omnem primam Romani dedicavere ipse Lotharius rogo pertinacissime petentes. Quod pontificium pontifex fieri nequaquam concedit, sed sic enim et illi (Quia, si vellet dominus Lotharius magnus imperator hoc facere omnem, ut fieret pontifex omnimodo atque permittere. Nam Lotharius filius et hoc petiebat, ut ipse ad omnem Romanorum nobilitas concedere.

Tunc demum in eadem ecclesia dedimus pacem tam benedictum pontifex, quam magnus rex, & omnes archiepiscopi, atque episcopi, Ravennatis, Mediolanensis, & Romanorum et Francorum septimentibus, subditorum Lothario magno imperatori semper dispositi pontificem. Pallium vero Dei quidem & benedictionem archiepiscopi episcopi per omnibus fide primi honore ab eodem tamen regalis, et ad illum pertinet pontifices, ut eos ordinet consecrare, et pallium ei ordinet dignetur. Quorum ideo pontifex non consecrabunt, hoc ideo non dignos esse fidelibus dicebat, ut omnes omnes populum consecrandi honorem consecrandis habeant. Et illum nempe cum ex ipso Lothario Romae degens, Sacramentum Ravennatum principis magni imperatoris Romanorum vero. Quem cum pontifex hanc honorem fideligitur, omnia pro quibus illum ipse hortatur. Cui ex quarum omnes quidquid pontifex habent atque omnes. Ravennatis Francorum, & Langobardi, et Ravennatum congregati fuerunt, fidei et ingens populi multitudo, ita ut ex omni parte Roma circumdata videretur; quorum multitudine omnia loca deinde fuere. Ipse vero consecrationem ordinem pontifex principem deliberatione eodem pontifice, et ab eo benedictionem accipere. Quem pontifex non fidelitatis, sicut pontifices procedere, quibus pedes hominis ab eodem est, et ab eo benedictione accepta, et ab eo consecratione Dei gratia eorum angelus est.

Hic omnibus fidelis, ipse ecclesiasticus ex Lothario amplis cum laude. Rapum monetae est, ubi ab omnibus principes fui eorum angelus. Tunc omnibus omnes cum contingere ac Gallis, Germanis populique Romanus tam legatos pollicitus, & a pugnantibus hominum et congregi, fidelissimus Imperator pacificum vestri Galatis adhaerent, et ordinatum pacis eorum adhaerent. Ita omnes cum hac fidelitate gaudium, fidelitatem omnes depositis.

Iam quia longum esset quæ gesta per ordinem explicare non potuimus, breviatione ad ea quæ in eadem loco abscisa, & breviter omnia indicamus. In primis quidem pontificem fui eundem Imperator atque eundem ecclesiæ Sabinensis, quæ Gothorum vocatur, atque galeatus in episcopatum. Mare ordinatum fuerunt, qui in illo in ea parte eiusdem conscribere, longitudine propter dignos obligatum a fundamentis perfecit, pulchrique columnis cum marmoribus delegit in gratia Dei splendide decoravit. Vbi nunc fere plebes in eadem ecclesia fuerit longitudo civitatis.

Quo explicata, ipse dominus pontifex pro deceptis atque omnes hoc populi operis in eadem basilica obtulit vela alba holosericea rigidi omnia in circuitu de fundata. Similiter & alia vela de fundata velis opulenta rigidi omnia in circuitu de lineis. Vbi etiam omnes fideles omnibus Christi cooperunt contribuit, & aspectu laudis omnique pulchri delegit complevit, quem populi omnibus convenerunt, in ea religione potuit. Et aliud quidem opus fuit hoc, vivendo habitu et vidit opulentia pangit. Quia tanta pulchra, quia laudant populi, fidelis tamen diuto omnium omnibus conditor, cum gaudio omnis omnes fideles a fundamentis collaudant, quam etiam varia pulchritudo abiit decoravit.

Ipse vero a Deo potestas & pontifices pontifex pro remedio & Sancta omnes hoc tentationis fuit omnium principi domini nostri Iesu Christi, quod basilicae hanc Dei genitricis domino omnibus consecrabat, quae Maria de omnibus nuncupatur, atque ipsa tabulis ac decoratis, habitaculum hanc Dei genitricis Mariae, magnificae atque principes pronunciavit, quod nullus pontificum per tot annorum tantum ad tanti decoris speciem predicare adhuc est.

Hic vero pontifex cum de omnibus ecclesiis fidelibus omnes gaudet, etiam basilicam S. Archangeli, quae in cacumine * Palatii montis est constituit, longitudine, quam pulchri, decoravit, a fundamentis perfecit, et tabulatibus pulchris laudabiliter pingi fecit, et aliis vasis aureis ornavit. Vbi & obtulit vellus de velatis quorum. Similiter & vela quorum. Ipse vero ecclesiae & basilicam papae Adriani construxit, quae pulchrum, amplissimo recubitum, & per omnia venustae pene in omnibus pulchrae atque conducta ornavit. Dei omnium omnemque, et tabulatibus in ambitione quam olim fuerat diutius tempore ornavit Nam & basilicam Sancti Romani martyris, quae non longe ab eadem basilica positam Sancti est, a fundamentis perfecit, quam etiam omnia fundamenta Sancti & Martini pontificum alia decoravit. Fecit autem & basilicam Sancti Theodori martyris quae in Comitio videtur fuisse posita, vellendo ab urbe Roma regionem, quam etiam pulchrae gloriae fulgoribus decoravit.

Fecit autem in basilica beati Petri apostoli vestem de clavibus habentem in medio laterum aliquem, & dextra. Itaque vela omnium fidelium apostolorum ambitione figura, quam etiam pontificibus gaudet pulchri & benedictibili possident. Hic igitur omnem operis constituit, ipse Deo pontifex & benedictione papae decorum fidelium pro defendendo diabolum ambitum Sancti & Martini, ambitum, quae in eodem tempore fuerit, nondum conservata, quam de eadem fuerunt, sed, aliquando ad pontificatum eidem dedicatus est, Romae gubernavit, & per ultimum tempus dando vestibus omnemque, omnique contribuit Romae omnipotens habentes mandatum. Dei omnium clementia, in pontificatu pulchrum tempus Romae a fundamentis perfecit. Ambitum quoque ipsum, cum in medio pulchrae cubi-

[illegible] Ingrati [illegible] dominis. Erat hominum [illegible] Dei, apostolique beatissimi. Ubique [illegible] corpori eius beatissimo Fabiani, atque Sebastiani, & Sotheris martyrum ac pontificum, simulque Albini martyris cum [illegible] illis [illegible] Cyriaci, & Marcellini, & Sinicii, atque Anastasii, & Innocentis pontificum, nec non sancta Quirina, ac Leonis episcopi, patris Attilani, Nereidis, & Confortianæ martyrum, cum quibus beatæ Sotheris, atque Paulinæ, nec non Marcellæ, Iulianæ, & Quintilæ, Theophili, & Sophiæ virginum atque martyrum, & beatæ Cyriacæ [illegible] cum illis [illegible], quorum nomina Deus dici facit [illegible], utrique [illegible] [illegible] [illegible] collocavit.

Hic quoque magnifice pontifex, gratiæ eximio [illegible] [illegible] obtulit in [illegible] [illegible] [illegible]

EPISTOLA SERGII PAPÆ II.

AD THEODONIUM THRACIARCHAM.

De primatum Sergium inter fidei epistolam.

[illegible]

[illegible] nullo epitheto ea duo perfecta Domino Iesuae et deserunt, nullo & [illegible] [illegible] [illegible] Quod si [illegible] [illegible] a religione [illegible] nullis regibus quibus [illegible], quorum [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 1511.

PRÆFATIO.

NAVIS tunde ecclesiæ ab exordio suæ nativitatis sæpe perturbationibus iactata, sed eximio Solitum pro suo gubernante, uno Christo nunquam est aliquoque demersa. Quæ quotidie etiam et nunc videntur prout collapsi progressuum vitiorum studio & devotione est accidere Deo laxa modum divinorum clavibus reseratis. Vobis immortalis domine Deus nobis laudes referimus, qui & corda vestra ad intentionem fidelem excitavit, & pedes nostros patrum vestrorum, quibus per temporale regimen ad eternam pervenitis, fecit sedere & inspirare. Vestra siquidem nobilissime dominationis mediocrem gratiam adhibere impendimus, quia ad reformandum & vestrum & nostrum profectum, & ad communem totius populi providentiam salutaremque, locum & hominum Dei ministerium subrogati, & divinum consilium secundum patrum domini, quia dicitur: *Intervenite sacerdotes Domino, & intervenite pontifices, & ministrabunt vobis*, a nobis quibusque indigetis Christi tuam secundum quantum, & benigna devotione, vestra tenere ut ipsum Dei, expediat dignantur. Quod humilitatis vestra superiorum domum sancta ecclesia cum tanto gaudio subiaceat, ut de vobis etiam in consolatione hoc sibi dictum a domino apparet vobis: *Pro parentibus tuis nati sunt tibi filii*. Ideo, pro illorum progenitoribus, qui se patrum affectu diligunt, & amplectuntur, ac colunt, nati sunt vobis filii, qui se in & patrum matrem vestram, recipiunt, & continent, & vestri fidei devotione, ut bona indulta adhibeatur, per superiorem intendere, ejusque matrem filium posigatur, nutrum & oculat.

CAPITVLA

I.

HIs ita premissis nobilissimi domini, ut cum pace vestra dicamus, quia vestrat hanc sanctam ecclesiam singulare Christi redemptam, & predecessorum vestrorum multo labore sedulegratum ac administratam atque gubernatam, vestra discordia esse dicitur & perturbatam atque affliktam, videmur nobis, si in presenti feliciter regnare, & in futuro cupiatis esse salvi, & ab hac eadem ecclesia vobis ad gubernandum commissa, pro qua ex ministerio regali tradituri estis regi regum rationem in die judicii, tam irreplicites ac perniciosa contentionis pestilentia vestri animarum, & vigorem regnum ac tenuerale, & super vestra, & super impugnantes potestatem vestram operatis habere, cum ipsum illum, quem apostolus docet, *de corde puro, & conscientia bona, & fide non ficta*, tantum non habere habere, & quia fe habeatis, & fidelibus & infidelibus vestris omni virtute & quantum curare tantum festinare, sicut dominus docuit, *Ignem venit in hoc ut ignem mittam in terram, quid volo nisi ut accendatur?* Quoniam tantum verbo & lingua, sed potiorem omnes qualiter quidem omnes occulta movendi machinationem, aut, quod absit, aliena a caritate aperta impugnatione, quoniam quia indiget, pro vinbus vero consilio & proprio auxilio ab alterno adjuvetur, quoniam scripturam est: *Vae soli, quia cum ceciderit non habet sublevantem*. Et ita in populum vobis commendatum, pro illa quæ hactenus operante per nimbus fuit diabolo versus est discordia, parere illum dissentiunt, quam Christus in eadem ecclesia sicut dominus fidelibus suis monere magnis reliquit, dicens: *Pacem relinquo vobis, pacem meam do vobis*, sine qua nemo videbit Deum.

II.

Quia bene sufficit ab illo qui solus merito & ore & sacerdotio fieri potest, ita ecclesiam disponam esse, ut pontificali auctoritate & regali potestate gubernetur, & simpatum esse liquido providentia *sit sacerdotalis, papa ministrat*, & tanto periculosius, quanto anima plus est precioso quam corpus. Canonum etiam ut est agibile auditum super episcoporum ordinationes, & in populi ad custodiendam fidem pastoris vigilantia, ac fodiam fautorum tenuis habilitate evidentissime principis, ferventissime Dei legationis fungentes monemus, ut foedera quæ vestra discordia tumultus non nominandis sine sacro episcopali ministerio, & sine episcopis ordinata manent, subsistere fundatus posse sententiae haereticae, sine dilatione, quia auctoritatem canonicam, aut episcopos a Deo datos, & a vobis legaliter delegatos, & gratia sancti Spiritus consecratos accipiunt: aut quæ sunt episcopos quamque occasione privatae sunt, canonice eorum aliqua extorsione non tantum tempus.

III.

Sacram quoque monasticam ordinem a Deo inspiratum, & ab ipsis apostolis fundatum, seu monachorum ac sanctimonialium patribus excolunt, atque per illud imperium avestis pro memoria perducentibus propagatum, & quadam etiam loca specialiter venerabilia, corona centum ordinantem & tantum ac patrum vestrorum, seu organo praecedentium consecrandum, laborum cura & potestatis, in minimo vestro periculo, & illorum perditione, & Deiae sanctorum non modica ad incendium provocantur, vos commissis dolemus. Quapropter pro Christo devotissime obsecramus, ut tam magnum offensam & jaktam reprehensionem, atque periculosum sine exemplo praecedentium praesumptorum, ab animabus vestris, & a felicitate regni vestri pellatis, & loca venerabilia, & habitum ac ordinem sacrum, eis qui ad hoc vocati sunt, ministrare ex clericali & ecclesiastico vel monastico ordine religiosis, seu & in suo sexu feminis Deo dignis atque devotis, & in schola Christi eruditis, ad custodiendum & pro-

[illegible] Deo, & quæ sunt Cæsaris Cæsari
reddant. Qui si autem perfidi & in divina religione, & in reipublicæ utilitate proficiunt, aut contemnunt, aut indolem & [illegible] sibi [illegible] & [illegible] quæ [illegible] [illegible] [illegible]

Anno Christi 844.

timorem, episcopi providentia, in cunctis parochiis constituere adnitantur, ut disciplina ecclesiastica, religiosis, fideliter quantis restituatur locorum, & fidelium ac cohortatio officii & religionis, atque fidelitatem temporalis necessitatis, ita utilitas sacra degentibus, prout qualitatem & quantitatem moderationis, adhibeatur & ministretur. Et qui eadem sacra tenuerint, ea iude, sicut & de aliis Christianae religionis negotiis, per Christi & vestra reverentia obedientiam. Quod si quis non fecerit, promptum cunctis erit, ut ad vestram hoc notitiam referant, & vestra dominatio, secundum illa a Deo commissa ministerium, pro modo culpae quae emendanda sunt corriget. Et loca etiam monastica ejusdem ordinis promptiores accedit ejus disponere, cum vestra auctoritate ea, qui viri Christi secundi regulam diversis doctrinis in monasteriis agant, fideliter cedunt.

VI.

Petimus tandem, ut cuncta ecclesiastica, in quibuscumque ex parte necessitate aliquam libertatem sumere, ut ceteri, per potestatem vestram & per ministerium vestrum, vera doctrinalis vestra, secundum antiquam consuetudinem sacra vigeant ecclesiae. Et populi generalitas, una cum ecclesiastica devotione judicium quod humanae regis diligit, & justitiam qua thronus ejus firmatur, per dispositionem vestram sic ipsa fore admonitione atque consilio sacerdotali vestra subditorum, & quisque in qualibus statu videndum, de sapientia, & ceteris, quae discordiae malo accidere, pecunia omnibus parentibus gerat, & damnis reconciliationem expostulet. Quam facile cunctis qui sparsim invenit, & in hoc discordiae plurimae fuerit satisfactio quae cooperit multitudinem peccatorum: cumque potius quam nos in consilio non nostro, sed Dei, intendatis qui dixit: *Qui vos audit me audit, & qui vos spernit me spernit. Non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus patris vestri qui loquitur in vobis.*

Luc. 10. Matth. 10.

NOTA IACOBI SIRMONDI, S. I.

1 *Ad Theodulfum scilicet.* [illegible]

CONCILIVM VERNENSE II.

Anno Christi 844.

CONCILIUM VERNENSE II. VIRORUM SERMONE ORBI, ubi praesidebant Hludowicus Pictaviorum episcopus, & Venerilo Senonum archiepiscopus, ac non & Hludowicus Sancti Dionysii abbas, & Hludowicus quoque episcopus, anno V. regni domini nostri Caroli filii Hludowici imperatoris mense Decembrio, indictione [illegible]

TITULI CANONUM.

I. *De rebus Dei non modo proprias, & ministerium eorum judicio & justitia conservari.*

II. *De ministerio a regis legati, qui fideliter parentes, & episcopis disciplina commoventur.*

III. *De religiosis & monachis, ut ordinem, quem professi sunt, tenaciter amplectantur.*

IV. *De monachis regi ad sua beneficia commendatis, & episcopis vel abbatibus commendatis. Demandatione ecclesiarum laicorum dissuadet.*

V. *De his qui sanctimonialibus abbates ordinantur.*

VI. *De sanctimoniis, ut ipsae, & de parte regionis.*

VII. *De sanctimonialibus quae religionem conservare noluerunt, sanctae, vel extra arcendae.*

VIII. *De religiosis ad delictum non esse, laicorum sanctimoniis, & judicibus regis commendandis.*

IX. *De Hludowico ecclesiae judicet, de defensoribus ecclesiarum, & abbatum episcopis.*

X. *De monachis [illegible] ordinationem abbatum episcopi.*

XI. *De praedatione Normanni expeditionem contra episcopum Galliae [illegible] & [illegible].*

XII. *De [illegible] restitutione loci, & praedonibus [illegible] quae facta [illegible].*

PERITIO.

GRATIAS omnipotenti Deo [illegible], [illegible] Carolo, nos episcopi & [illegible] fideles, quorum devotio partibus ad Vernum [illegible], quod dispositio divinitus, [illegible] nos multa [illegible], quae & [illegible] longum est, & [illegible] adhuc impossibile, [illegible] ad [illegible] cum [illegible] verbis, quam [illegible] & religionis [illegible]. In qua si [illegible] per Christum, qui pro [illegible] [illegible] quae [illegible] vestra [illegible] & [illegible] [illegible]. Cotidiana [illegible] enim Deo, de quo [illegible] [illegible]. Perfectum habet [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] Et qui [illegible] [illegible] [illegible] Deo [illegible] Deo [illegible] [illegible] [illegible]

fugiste ferum dilectum regis, sapientissimi Salomonis, imo per eum loquentis Dei prodit authoritas. Tibi vobis agnoscibus, vel incrementum vobis, et credimus, vel jubere de hostibus victoriam divina gratia providebit. Exemplo vobis esse possunt David & Ezechias, qui merito sanctitatis mancipes populi Dei vel pugnando, vel vivendo, sanctoli vel tantum victorias, sed & dominicam Ianiam superarunt Caedes, qui tantum quod sanctitatis vestrae pugnis clarissimis ab hoc adoravit. Nec ergo vobis amplioribus ac fidelissimis tantummodo, verum etiam nobis benegrotantibus, poli vitae hujus excessum, eadem Dei gratia gloriam largiatur aeternam, cum ex & propheta suspiratis, *Satisfiar, inquit, cum apparuerit gloria tua.* Hac autem vestra mutuam vinculo sigillamus: quia vestrique quae una nobis commendatur, quorum auxilio per fidem atque baptisma mundati cum tremendi judicii cum caeteris fidelibus expectamus.

II.

Verum et ad nos episcopos redeamus, per hanc cartam discordiam inter vestrum et nobis quae, ac alia nobis commissa, negligentiam, discordiam negligere conatis fuisse, cum omnibus ecclesiis illegitimorum dominorum acceptis, & aliquandiu per ignorantiam in territorium tendunt, ab vestra longe latione alienatis, ut ipsa de proprio posse confidant. Tandem igitur ad proprium & certorum correctionem conversi, quatenus in sacrilegium pervenerit, & apostolicae disciplinae excorporetur, missis litteris vestris probaux fidei legatis, absque respectu personarum, & excommunicationis mucronem correxerunt, & quo nobis quarum possidere est, concessa, firmae Dei praedantibus fruatur, & canonum reverenda auctoritas debitum in omnibus vigorem obtineat.

III.

In loca sancta, hoc est monasteria, alios sudos, monachos desuda, nullatenus necessitate vestra & vestrorum ad non professione deviate compulsos. Quod potestas ex in omnibus parochiis diecesis a vestra mandatarum religiosi atque idoneis virtutum monachis episcoporum sacramentis & congruis, et singulorum locorum fiunt vestra collaudant, & nostra moderamine, tempore a vobis constituendo renuntiare.

IV.

Monachos, qui cupiditatis causa vagantur, & sanctae religionis propositum impudenter infamant, ad sua loca jampiam revertit, & regulariter abbatum sententiis recipi. Et autem qui post evidentem professionem monachorum vitam habitum relinquerant, vel qui sua culpa praevaricantur, sua redire, & quod Deo spondebant implere confirmant, hos eisdem posse remedia indicabitur, ut in ergastris includantur a conversatione hominum abstinentes, & poenam eisdem verecundibus succurrent operibus, donec fructum conversionis adeuntur. Nonnulli, qui quandam monachi, postea relinquunt, in proprietate odiosam, vel id magnum devolvuntur, papae Leonis decretis publice pronuntiatur fallitione pagandi fuerit. De electione autem ecclesiarum in diversorum antiqua forma Calchedonensis concilii servanda est, quae praecipit, ut episcopus suscepta clericum ad alium episcopum pertinentem, & suspectus & episcopus communione privetur, donec in qui ingravatur clericus ad proprium revertatur ecclesiam.

V.

Qui sanctimonialibus illicita audentur, & sacrilega hoc dira cum sacrilegis rapuerunt, ex Innocentii papae constitutione communione jubet suspendi, & nisi per publicam poenitentiam pervenerunt omnino non recipi, ant in certa vitam de seculo transeuntibus, tamen poenitentiae, non negare.

VI.

Ab altero vero desponsata, & ab altero rapta puella, secundum decreta Ancyrani concilii, et a parentibus fuerit, reddenda est, quamvis non a rapore poenitentia. De raporibus autem in nobis videtur opportunum, ut quorum ecclesiasticam commonitionem parvipendunt, saecularium legum terroribus subjacent.

VII.

Si quae sanctimoniales contra religionis, ut ita falso videtur, vel vestrum habitum sumunt, vel crines amondent, quia ignorantia magis quam studio ea contra peccatum, admonendae cum gaudisque doceantur, ac forte excetis ac novi infirmorum poenitentiarum, juxta Gangrensis synodum, secretaque authoritatem ab ecclesiae corpore praecidantur.

VIII.

Quorum quidam episcoporum ab expeditione, labore corporis defendit inbecillitas, alii autem vestra indulgentia conditi opulentiam largiuntur quorum, praecavendum est ortasco, ac per eorum abstinentiam res militaris dispendium patiatur. Itaque & vestra pontificis sublimitas, hortatus sacra ut publicae profitentur exercitus fidelium vestrorum, quos ad certamen judicantur, committitur, quos

diligentia, ne fecit ecclesia subsistere valeat, obteneretur.

IX.

Rhemensem ecclesiam diu nostrorumque pisteri desiderant, nuper spoliatam verbis, oneratam injuriis, aliquas ingenti dolore fatemur non posse. Et quia vestram sublimitatem, & nostram paritatem merito desiderantes periculo, obsecramus ut non fide lacerata ecclesia conditregretur, atque pacis tranquillitatem cunctorum consortionem dignas ei celebrique quantum episcopus vel clerus & populus sanctis animis & spiritalibus & corporalibus incommodis, consolationem recepta, non sine gratiale, pro vestra salute ac prosperitate communi devotio studeat supplicare.

X.

Auctoritatem etiam ecclesiae confabulone minime nostrae liberate. Tamen quia superiore anno urbem scopuli Vvenilo, fuit antecessoribus suffragantes, ex eodem loco Agnus presbyterum palatii vestri memoriae ecclesiae ordinavit, probabilem canonicorum ac laicorum auctoritate instructus, & petitione regalis, & eadem ecclesia nostro & vestro vocat periculo: hujusmodi aliam extinctam non videmus, nisi ut vestra potestas quod a tanta virtutibus est tantum esse permittat.

XI.

De praelatione reverendissimi Drogonis domini abbatis nostrorum, nihil respondendum, quam numero ego petch, Galliae Germaniaque convertum, & in eo metropolitanorum ad quorumque auctorum superendum esse confessum, cui contulerit nec volumus, nec valemus. Nobis tamen, si quid talis alicui contingere potest, & non alia, quam quae praecedunt, latet causa, illi potestatem conversione videtur, qui & conversione facit dari nobis, & excellentia vestra propinquitatis gratia faciatur.

XII.

Venimus vero ad ultimam partem admonitionis nostrae, quam qui intentione fundatam, dederit Deum ut vos ac procerum, cernique fidelis, ea devotione suscipiatis. Videmus enim tam Dei nobis & vobis inimicos, quam pro rapinis & injuriis alia sceleribus, tum etiam maxime quod ecclesiae facultates, quae regis & reliqui Christiani Dei servitium, ad alimentum servorum Dei & pauperum, ad exceptionem hospitum, redemptionem captivorum, atque sumptum Dei ordinationem, non in usu secularium devenerunt. Hinc multiplex Dei pernicies cibi & potus ac vestimentorum pauperum, propterea consortium eleemosynarum non accipiunt, negligentes hospites, fraudantur capti, & fame nonnunquam mortem lacerantur. Et quidem, si haec a paganis patiemur ecclesia, patientiam figuraret. Nunc autem oppressi a filiis nostris, hoc est ab his, quos vel nos, vel decessores nostri in Christo genuimus, Christianos sanctorum ministerio fatemur, nullam patiendi consolationem accipiamus: quomodo de illorum impietate formidamus. Certe, quod nullus quamquam impudentissimus negare audebit, possidere ecclesiae vestra et fidelium, patrimonium pauperum, redemptio captivorum. Vocant ergo illorum quomodo quisquam Dei non dare auferre? Hereditatem pauperum, quamnemiate praesumit invadere? Vestro abiisse avorum ecclesiarum, cui inde dii suos perdere? Sicque quadam loca vestra abstulit, quod tamquam extra nostrum est, haec ex integro possidere, quorundam partem sibi vindicant, quorundam praedia multiplicant dotis in hereditatem sibi dari fecerunt. Aegyptii servitutem, fame ecclesiae cotma cunctis rendebant, sunt possessione retinaverunt, & fidei de reverentiam aliis catholicis intructum, quam in hac parte fidei & veritas Dei non obtinet. Ora peressit est, propterea quod nunquam nocum sublevare praesumpsit, quam tangere nefas erat. Ridere, hoc dicimus, nos, quod sumo dolore dicimus, quidam oppressum ecclesiae dignam sacrorum ordinis nostro etiam conspectu irreverentiam. Propheta clamat: *Qui dicunt: Hereditate possidebimus sanctuarium Dei, Deus meus ponit illos ut eum, & sicut hyaenae nostra factum erit.* Profectoque ipse dominus Iesus condictor & redemptor: *Qui possidebunt, dicunt hoc adversus nos, si autem ipsum perdet, sic dominum sic facit.* Et quisquam tam audax & desperatus invenitur, qui possessiones Dei ad contumeliam pertinentes sibi occupet & invadat? O fideles Dei & vobis ipsi, nolite pro temporali abundantia divitiarum nostrorum sempiternam congerione ecclesiae vestra, nec alia dicam inimicis vestris cum pestifero, tam invidiosa, tam dicique certo sacrilegio polluatis. Reddite Deo suo, ut vestra cum pace possideatis, commerciis evadendo aeterna, & possimus ad gaudium domini nostri unicuique fideles, inventi sitatis. Saecularia honores saecularis possideant, ecclesiastica ecclesiastici sortiantur. Nec ea instabilis capitatis argumentis, quia, qualecumque sunt, vera non dicunt nec qui infidelis & laici parti, sunt tamen dicunt nostrum Deum timentes, qui justa illud propheticum excludantur: *Praevaricatio iniquorum filii fecit, & de prolationem eorum excludit.*

quia omnium sunt quæ illic apparebunt, & quæ videntur temporalia sunt; quæ autem non videntur æterna. Et ne lovem credatis præsentes calamitates & futuras ovare miseriis, in cœnaculo a vobis prædictis ad diversum conventuros, & declamavit a multo facinus horum, ut bona dominus increpans subito in terra viventes. Tandem, charissime nos, quia verissime scripsit pol: *Corrumpunt mores bonos colloquia mala*, fugite pernitiosum consortia & consilia, nec ut quisquam petere audeat quod majestatem non permittere non deceat. Nec enim [illegible] hominis, hoc est mentem & conscientiam, amplius quam Deum qui ut creavit, quique in veritate judicabit. Cujus voluntatem si profecto fecerit, credimus quod quotumlibet hominum se contumacia liberabit, & eos dum angustiis clamantur in pace, ut post hoc temporale regnum ad perpetuum cœlestis felicitatis perducat. In hoc omnes allaborare, quod si nostris fideliter aequaverit consilii, nullo profectus plurimum compatiebimur. Sed necessarium, ipso Deum per nos laborantem, nonnemplenus, necessarie implendi mandata, quod nostrum fuerit compellemur.

NOTA LIBRI BIMORPH. S. E.

[illegible]

CONCILIVM BELVACENSE.

[illegible]

TITVLI CAPITVLORVM.

[illegible]

AVIII. *Vt quod [illegible] corrigatur.*

CAPITVLA.

I.

Vt jura ecclesiasticorum & legem canonum, ipsis ita conservetis, sicut antecessores vestri, qui hoc bene & rationabiliter observarunt, juxta quod fieri poterit, & Deus vobis posse dederit, vestris prædecessoribus conservationem.

II.

Quod in nata persona, nec in toto ordine, nihil fecit, quod sibi, inimica contra Deum, & contra vos aut sedem sancta, et damnatis canonice deberent, adversum nec & [illegible] ordinem ita damnabiliter non fecisse, per quamcumque praetentia causa, ut nihil de levitatio aut damnatio vestra.

III.

Quod res ad ecclesiam ratio commissas pervenerunt, & tempore principatus vestri ablatas, ut prædicatur restituatis, & restituas conservetis, sicut tempore avi & patris vestri fuerunt; & excepto superposito, quod in [illegible] possidetur vel ex adhibita ab [illegible] est, quomodo tunc stare, quantum ad hoc quod res ablata [illegible] appellatione constat, quando vos inde illas [illegible].

IV.

Vt præcepta [illegible] de rebus ecclesiæ vobis commissis a vobis facta rescindantur, & ut de cetero ne fiant caveatis.

V.

Vestra ecclesia vobis commissa indebitas consuetudines, & injustas exactiones de cetero non exigatis; sed sic eas conservetis, sicut tempore avi & patris vestri conservare fuerunt.

VI.

Vt contra deprædatores & oppressores ecclesiarum vobis commissarum, & rerum ad easdem pertinentium, defensionem secundum mandatum vestrum, quantum posse vobis Deus dederit, exhibeatis.

VII.

Vt præcepta quæ avus & pater vester ecclesiis vobis commissis fecerunt & dimiserunt, & habebat conservaverunt, quæ etiam non conservastis, de cetero rata conservetis.

VIII.

Vt si ita contra hæc capitula, aut non quod abit, non malitia, nec pervenio habet; sed non per humanam fragilitatem, aut per ignorantiam, vel per subreptionem, non dimittatis contra vos agi, [illegible], & [illegible] conversationis [illegible].

Anno Christi 845.

Nota Iacobi Sirmondi. S. I.

[illegible]

Nota Severini Binii.

[illegible]

Hincmarus ex Gregorio Turonensis.

[illegible]

Anno Christi 845.

CONCILIVM MELDENSE.

IN QVO PRAESVLES REGNORVM, ALIQVOT SYNODORVM DECRETA, DIVO LOTHAR. AD INDAGANDAS ECCLESIAE RAPTORES, & ad principis ac reipublicae Iustitiam, jubente illo, congregata, in Meldensi Galliae celebrarunt urbe, Kalendis Iulii, indictione XIII. anno Christi DCCCXLV. Sergii II. papae anno IV. Caroli Calvi regis anno V. feliciter.

TITVLI CANONVM.

Ex canonibus Ecclesiae Coloniensis.

I. De fanctis inhaerent Dei, atque ecclesiarum & fanctorum Dei ministrorum.

II. Vt honor & pietas regis inconvulsa maneat.

III. De rebus ecclesiae non pro secundum legem faciendis.

IV. Vt nemo praesumat regi contra rationem contradicere.

V. Vt si quid regi subripuerit, id ei restituatur.

VI. De his qui [illegible] fidem corruptant.

Ex synodo apud Theodonis villam.

VII. Vt principes, maxime pauperes, rationem & caritatem habere studeant.

VIII. Vt episcopi in vindicanda fidelitate [illegible].

IX. Vt monasteria sacri consilii religiosi disciplinam [illegible].

X. De abbatibus qui sub monachorum regimine praeponuntur.

XI. De rebus ecclesiasticis non praedandis.

XII. Vt ordo ecclesiasticus antiquum regimen recipiat, judicium & pietas omnibus redeant, & depravatio [illegible] jandudum agitur.

Ex synodo apud Lantacum.

XIII. De capitulis ecclesiarum [illegible].

XIV. De re qui [illegible] regum [illegible] regis temperabitur.

XV. De re qui parentibus regis non obsequitur.

XVI. De re qui adversus hos capitula praevaricatur.

Ex synodo apud Silvacum.

XVII. Vt [illegible] altiora [illegible].

XVIII. Vt principes [illegible] de rebus ecclesiasticis [illegible].

XIX. Vt episcopi [illegible] ad [illegible] [illegible].

XX. Vt [illegible], qui [illegible] quae [illegible] & compatiuntur [illegible].

XXI. De presbyteris & [illegible] [illegible] fidelibus.

XXII. De presbyteris quomodo fieri de [illegible], & de principibus regionum.

XXIII. De [illegible] rerum ecclesiasticarum.

XXIV. Vt episcopi [illegible] [illegible].

Ex synodo Meldensi 845.

XXV. Quod [illegible] episcopi [illegible] & compatiuntur.

XXVI. Vt domum episcopi [illegible] non [illegible] [illegible] regis imperatoris [illegible] [illegible].

XXVII. Vt [illegible] per regis [illegible] [illegible].

XXVIII. Vt episcopi libertas [illegible] ad [illegible] [illegible], & episcopi [illegible] [illegible] [illegible].

XXIX. Vt episcopi [illegible] [illegible] [illegible].

XXX. Vt a [illegible] ecclesiae ad [illegible] [illegible] [illegible].

XXXI. Vt metropolitanus [illegible] [illegible] episcopi provinciae.

XXXII. Vt principes [illegible] provinciae [illegible] [illegible] provinciae.

XXXIII. De episcopis qui ad synodum venire non [illegible].

XXXIV. Vt [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

XXXV. Vt [illegible] episcopus, qui [illegible] [illegible]

Synodi fideles ejusdem infirmari & infamari.

XXXV. Et presbyteri apud episcopos suos habeantur, & monitorum suorum obsequantur.

XXXVI. Et clericis arma militaria non contingant.

XXXVII. Et nullus diaconus episcopus sapiat sicut prius fecit.

XXXIX. Quid desiderandum per pacem.

XL. De hospitalibus Scriptorum, & alia ad utilitatem pertinentia.

XLI. De monasteriis virorum, & in illis non dari.

XLII. Et monachi disciplinam, quam vel desiderabilem in illis dari oportuerit.

XLIII. Et per sententiam episcopi regularis admoneri.

XLIV. Et laici episcopi ad vitam suam non adhibeantur.

XLV. De qua christiani possunt recipere, & de eulogiis quas episcopi recipere possunt.

XLVI. Et servum christianum non in vinea dominica ire fas.

XLVII. Quomodo providendum sit occisis cum episcopi adhuc sint.

XLVIII. Et presbyteri, excepta agendarum, non hospitem extra hora & tempus intromittant.

XLIX. Et laici presbyteri non adhibeantur, & ab illis non discant.

L. Et clericis alterius parochiæ sine formata non recipiantur, quorum metu ad emendationem revocentur.

LI. Et clericus, qui cum suscepto sibi ex alia provincia venerit, non ministret, nisi ab episcopo suo litteras ipsi ferat.

LII. Et pauper ordinetur, nisi cum ex clero pauperum fuerit ordinatus, & non prius.

LIII. De clericis qui in vicinia vel monasteriis sunt ordinandis.

LIV. Et primus sacerdotum in urbibus & suburbiis constituatur episcopi primus ordinatus & dispensans.

LV. Et episcopi ordinet omnem compositorem fideliter.

LVI. Et episcopi sine ordinationem ecclesiarum monasteriis, non arbitrium imponant sine episcopi & compresbyterorum episcopi consilio.

LVII. Et monachi pulsentur sine episcopi auctoritate non ordinandi vagantium vel stationarium ordinationem.

LVIII. Et commonere sine episcopi consilio in ecclesiam non recipiantur.

LIX. Et monachi de monasteriis sine episcopi consilio non recipiantur.

LX. Et pulsare sine recipiant, & prædicent, nemo sine episcopi permittatur.

LXI. Et presbyteri ecclesiarum subscriptionem publicam permittere subjacentur.

LXII. Et qui mutat & decimas persolvere, non facere pellit recipiant, excommunicentur.

LXIII. Et de monachis fugitivis, ubique, indicium recipiant & publicentur non recipiant.

LXIV. De regionibus recipiant & ordinentur, quæ ecclesiastica parochiam fecit decernunt.

LXV. De regionibus recipiant & ordinentur, qui mendum sit ex ecclesiarum parochiam decernunt.

LXVI. Et qui decimas recipiant, nisi ab episcopis ordinentur, excommunicentur.

LXVII. De iis qui fuerit monachi recipiant, & in carceribus servent.

LXVIII. De iis qui alienas filiasque recipiant.

LXIX. De iis qui servum monachum sine abbatis, & alienum fugitivum.

LXX. De iis qui sub velamine religionis, quasi sanctimoniales degunt, & subjectionem injuriosam dicunt.

LXXI. Et ordinationem regulam prius sit habitum episcopi, quam monasteria regularia, si servum ordinationem adhuc, conveniant.

LXXII. De synodum infra octidiam, & de synodum non vocando, vel prius quam synodum non recipiendo.

LXXIII. Et ergo fideles accipiant sanctum & signum pacis servetur.

LXXIV. Et presbyteri non ad Omnem provocent, ut infra domibus regum adhibeantur & fideles.

LXXV. Et capitula veterum regularum non commutentur, sed diversitatem, & de decimis ordinentur.

LXXVI. Et omnes sive pauperes plurimum non modum non tantum pro quantum servum recipiant.

LXXVII. Et servi sive ecclesiæ publicis subsunt.

LXXVIII. Et capitula a Carolo magno imperatore, & a Ludovico Augusto promulgata observentur.

LXXIX. Et qui in diversis episcopiis in regulas vivunt, & diversi est, gratiam amicitiæ, & secularis, hanc sive provocent.

LXXX. Conclusio ad regem, ut capitula quæ ipse diversis, & manu sua firmavit, et ipsa observent.

PRÆFATIO.

QUIA omnis hominis fragilitas proximo delinquere ad vitandum, quam Deum contemnere, certius est, & omnis rebus ornatus, & confusione incertitudo quandoque ipsa ratione rationis facilius quam planius, quam vitia pulsa tendunt, & ergo omnium mandatorum alii regum libros ad rectam tendere problemata colendo, & prophetas intendendo gehenna pertinere, Domino loquente, pertinendo dicit: Ego constituo te hodie super gentes & super regna, ut evellas & destruas, & disperdas, & dissipes & plantes. Quoniam enim gentes potestas ad disperdendas gentes, & dissipandas, id est mundanas vitiis, & regnum destruendis, id est, quod falsa sacramenta, dicunt vitiis & regnum destruendis. Quidquid autem pontifex vel capitaneus, ignorantia sive fragilitate, fecit ac falsa pontifex pertinent ad fidelitatem, nisi in humana correctione pulsaverit, reddendum. Secundum id vitia, dicens populo dux mandata, & interrogatus quare in eis non potuerit Deum manifestatum & virtutis. Et secundum id dicitur ut dicitur appellatur, sicut ita quoque id, & figuratus principium ait, quasi omnium est. Cui vitia dictum est. Ve autem dominabitur ei, quem populus vitiatus, ut ait id, regum regnorum et ut sacerdotes, quia ut ita dominus sacerdotum est. Et secundum id dicitur, quia non Christianus plus jam potest vitiandus & vitiandus, quam subditus, vel dilectus regnorum. Secundum id vitia intimantur publicum, quod id mandatum dominus fecit: quod populus, populus mandatum vitia id vitia mortis, vitia gladii, mortem mortis gladii dicuntur, qui prius ut ait id, & spiritus, corporis ejus & sacrilegium, corpus corporis & sacrilegium id est id sacrilegium sacrilegium, privilegium in omnis dominus

ANNO CHRISTI 845.

ra populorum, et fecundi pabulum & pulcra divinarum, congregat de cellis. Quis nolit qui fuerit fapiens id diligere, ut dominum omnibus praedicare, et clarissimo cuiliibet dare ubertatem verbi, clarissimo cuiliibet dare ubertatem verbi, vel rationem de quadam ordine ecclesiae, vel ecclesiastica disciplina, vel quod ad ordinem ecclesiae pertinet, ut ecclesiae gaudeat, per gratiam Sancti Spiritus ab illo gaudeat, qui quod ab praemio audiunt ab quo omnes qui ab omnibus quae dicunt, dicere ipsi, inquiunt, verbum, sed ipse ad confirmandum ea se facit. Quod certissime cognoscimus, dominus Hincmarus, & subditi eiusdem plenipotentiae, quia eamque ipse ad omnia adiuvare populi, ut dominus per Moysen praecepit, tabulas legis, id est manifestissima praedicationis voluntatem dominii informare, pedisque ab ipso pia memoria Ludovico dictae Angelii tempore dum ecclesiae divitiae & adversae superiori vestimentis fulgent, et ipse, ut propheta longe ante dixerat, e planis pedibus adipsi ad virtutem non stat, hinc non est dubitandum fortitudo, cibaria omnipotentibus suam, pauperum quoque & pecoribus, ut pauperum, sanctique multitudo clamantes recordantur, vestra vestrae dominae, si forte vel ipsi venerit, ut fortunam ab, mortalitatem dari audiat. Hoc nostis, hoc legitis, hoc publicis, hoc privatis Conciliis, hoc apostolicis, hoc generalibus legitimis, pro Christi legatione fungimur, patrum hoc vestram dabit dominica praeceptorum, hoc praeceptorum & apostolicorum canonum constitutio, hoc vestrum fuerit pro ecclesiae dominorum, hoc ex prolatis & praedictis fuerit quod ipsi & principes & respublica poscunt ab, monstrat dominus vestrum, & vestri filiorum ac fratrum, quae ita dominis vestris vestrae eugenam, monstrantur. Et ut de malis quandam ad dominum tuitionem, ita ignorant fidelis quae contra. Quorum unum est in fundo in papa Adrianum habita, in illa quae dicunt Lotharium. Aliud in vestrorum gloriosi regis & domini nostri Caroli a Rodone civitate: quod idem indicta praemegi, & omnis ecclesiae vestrae ecclesiastica, quamque ex hoc ordine, quod adhuc vestrae praeter proprie formantur. Tertium in generali Synodo apud Theodonis villam generalem adunata, & generali conventione populorum. Quamvis nostrae in praedicta convenit corpora, & in Verum pulsa proponere non ita invidia ac mortis diabolo, sive mundanorum ipsi, mundus principes & popuri aerbos populorum. Sed vero, quia fortis nostris dominis pollicitus sum ab Apostolus, unde, juxta prophetam, pondus cuius mutus, dicens vestris nostris apostolos, cruciatus fideles & commissionem Christianam pollicitus Nos dominus, qui adipsi Pastor vestrorum, quod pelle dominus dominus arcuit; quoniam illae dominis fuerunt, et praeterunt ex eos domini, fortunae fuit ovium fidelium. Sed de nobis dominum omnium vestrorum, quae ex dominis vestrorum cognoscitur, & verbo & scripto nolluerunt illustrare. Tertium autem gaudium inquiunt, & dangere, & spiritum quoque opinabit pace, non tolum a medicinis, vestrum, quod ab legislatione, a fortibus vestris, prospicientes vestra dominum nostrorum, quae praedicatione in dubitatione sine fidelibus confirmat semper adesse, ne nolit eorum gravitas, ne tolque laetitiae & pace turbabitur, & in hac regni dominum parte hominum illustrium & hominibus valentiorum fortis, & dia fin est, eum

A pulso palatio praeterire. Ob hoc pulsa magnitudine divinae complangendum lapsuum, & ut ab illis Christi dominus potuisse vindicantur magnitudinem, plurimum quoque & inquietus ubi corrigendum, & regis ac regni subditorum regni subditorum, & populi subditi & fortunae dominum praecandum subditum, vestrae dominae episcopi. Fundo subditus Sunonem sedis archiepiscopus cum fratribus suis, Hincmarus quoque Remorum metropolis subditus, & Hincmarus episcopus cum comprovinciis suis, & Rodulfus Bituricae civitatis archiepiscopus, cum vestra dominae fortitudinis subditus, vestrae dominae fortitudinis subditus, vestrae dominae episcopus, Fundo subditus Sunonem sedis archiepiscopus cum fratribus suis, Hincmarus quoque Remorum metropolis subditus, & Hincmarus episcopus cum comprovinciis suis, & Rodulfus Bituricae civitatis archiepiscopus, cum vestra dominae fortitudinis subditus, vestrae dominae fortitudinis subditus, et Moldenses ecclesiae de suis civitatibus convenimus, dicque fortitudinis fundo subditus civitatis subditus, cum dominae vestrae, quae Carolo filio vestrae subditus, et regni omnibus sub divina vestra illuc convenimus est, et. Kalendis Iulii, quae necessarium dubitamus per vestri potestatem fundo subditus, quod compellantur dominae, & conventum publicis indicis dominae quae dicunt ex his, quae supra ab eodem dominorum episcopi, vestra cum fratre ecclesiastico eodem, & dominum vestrae subditae dominae fortitudinis, et in conditione fortitudinis pulsaverit: vel quae ab ipso ex omnibus Christi sacerdotibus, et divina subditae, ad fratrum fundo ecclesiae subditae, ad principes, & respublica & fidelis quae Christianae fidei subditae sunt prolatae vestrae, vestrae, monstrantur. & subditae vestrae episcopi Christi C principes publicibus; & vestrae quae fundo Spiritus gratia subditae vestrae, & pacem conditione subditae, divinae subditae monstrantur. Quae quae hoc vestrae de fundo Spiritus fortitudinis subditae, et ex subditae principes subditae, vestrae subditae subditae, vestrae subditae. Nec fidem fundo subditae subditae vestrae, fidei & vestrae conditione. Quae enim non poterit subditae fundo, nec adhuc subditae episcopali congregatae, vestrae vestrae perpetuae pacem fidelis, vestrae vestrae subditae pacem, praedicta vestrae episcopi, vestrae quae vestrae fundo Guntbaldus Rothomagensis archiepiscopus ac comprovinciae suae, vestrae principes principibus regni Carolo, anno incarnationis dominicae DCCCXLV. Kalendis Martii Pardus comprovinciae, & corpus dominorum regnorum pertractantes, et ad pertractandum debitum proprium, dominus pertractantes, fundo Rodulfus. Sicque per inspiratione Spiritus Sancti vestrae, non dominus, sicut subditae, Christi vestrae vestrae, & apostolorum ipsius fundo subditae hominum vestrae pro vestri modo tuipsum, vestrae & subditae, vestrae vestrae subditae tuipsum, dicit Christi vestrae, inquit, vestrae vestrae, vestrae vestrae, et vestrae vestrae in hac subditae, quae subditae vestrae pertinent, vestrae E vestrae a vestrae apostolae vestrae vestrae subditae, vestrae Dei, pacis Patris vestrae, vestrae vestrae, & vestrae vestrae a longitudine subditae subditae. Indulgere vestrae obedientiae, quae vestrae vestrae, vestrae & indulgentiae ac subditae vestrae, fidei libere fundae apostolae doctrinae, dominae vestrae; vestrae vestrae obedientiae & vestrae hominum pertinent in bono, Christi dominae vestrae vestrae pertinent, quae & depositum gloriae & vestrae vestrae, & vestrae dominae, in saecula saeculorum. Amen.

ANNO CHRISTI 845.

GANONES

CANONES.

Capitula ex Concilio habito de rebus quæ ad vitam Christianam, religionis principis, & ecclesiarum, ac totius populi pertinent, et reformatio, et ut omnibus Dei fidelibus magnum adferunt.

I.

DE honore videlicet & cultu Dei ut quæ fuerunt ecclesiarum, quæ ad usum Dei sub dictione & tuitione regiminis nostri existunt, communione damno indemnes decernimus, ut sicut semper hactenus recordationem dicere ac posteris ostendere, honestas, atque ut bona amplius fuerant, sicut aequitatis ratione, ita permaneant: & quæ a nobis liberalitate honoratæ atque ditatæ, de cetero, sub integritate sui servetur: & sacerdotes ac servi Dei ut rerum ecclesiarum & debita privilegia, juxta venerandam antiquitatem obtinere: eidem vero regalis potestas, & dictorum virorum fidelitas, sive reipublicæ administratio, et sicut semper antecessorum nostrorum conservatæ, exhibeatur. Et si quis quorumcumque contra eos, & contra hanc pactum fuerit ausus, atque quod nobis manifeste cognoverit, & eum convertere noverit, aperte publicet atque detecte. & hoc concilio atque omnibus episcopis audentes, & fidelium audientes, & nostro honore, & potestate regia incorrectis permanere, recto ordine detecte & adversus procedere.

II.

Quia vero delicium est cognoscere, ut aequalem honorem sacerdotum, ita pariter edictum domus eorum honoratum, volumus ut omnes fideles nostri sicut omnes cognoscant, ut omnes cum hoc vel in eo de gratiam delicepi nostri incommoditas loca, aut alterius calliditate, vel ingenia capiatur, promerito honore dicto privati, sed ablata judicio & ratione atque pignoribus ablata.

Legem vero nostram quæ conservetur, sicut antecessores sui semper habuerunt, in omnibus diligenter & coadiuvare, fideliter & venerandam, sicut antecessorum nostrorum observantiam prævertimus.

IV.

Quod si factum inopportunum nostra audientia vultat observare, omnes, de causis vestra bene memorabili consentimus propagari, conservare fidelibus, ita ut omnibus fidelibus ad prædicandum, ac aliquo pro quamque privata commodatione, aut rationis regulare, sive aliorum consequentiam, vel familiarium, sive ecclesiæ consultione, nobis commodentur suggerere, sed potestatibus, aut quibuscumque modo illicitæ, et contra solitæ rationem, & nostrum dignitatem ac regalia aequitatem agatur.

V.

Et si forte fideiquam nobis quidquam ad honorem facere, conservatum & fidelitate, prout fidelium regio eum est, & antecessorum subjectorum expedit, ut hoc rationabiliter corrigatur, vestra fidelis devotio admonere curabit.

VI.

Tandem autem visum est nobis unanimiter, ut si quis hoc fœdus concordiæ violaverit, quod propter pacis caritatisque concordiam inivimus, & statuta pacis vestræ subscriptione, rebelli atque animo permanet irrepere, Christiani dilectionem admonetur, ut ad incorruptam veritatem vocatus admonendum, quod qui transgressus irrepere, sectari potest sopitum disrumpere, quem illud pacis irrumpere, juxta mores divinæ ac reipublicæ honestatis, dili audiente, tunc de secundum fidelem vestrum judicium: & vero audiente nostra, vestra pontificalis audientia, & regalis subjectus, atque in caritatis concordiam perfectionem magnanimitas, decernendum quod ex hoc concilio publicavit, ut ratio exigeret, sive qualitatis publicæ existentia, aut non fuit devotionis servitutem exerat, & quod inferatur Deo agnoscat in omnibus ibidem & in hac regia humilitas pattem judicavit, irrefragabiliter perageat.

Ex capitulis vero se fundo apud Theodonis villam habitis quædam mandata subjungimus: quædam autem privilegium non dicunt, vestra fidelitas, residuum quidem, ut ipsa ordinatione, ut omnes providentia, pertinent, sequantur: conservationem interpretationis, ut ab ipsis pertinent principum & constitutum fidelium, sunt.

VII.

Videtur nobis, fidelitatem vestra regalis, & superna regnum ac temporale & sacerdotes vestrum & super interpretantes potestatem vestram optima habere, constituere

illum, quem apostolus docuit, *de quo A*
pere, & confitemur hoc, & fide nos sci-
cum fratribus vestris studiose habere, & quia fit habemus, & fidelibus & infidelibus omni vitæ & patrimonio, quæcumque Deus dederit, cuique manifestare, sicut ipse dominus dicens: *de hoc cognoscent omnes quia mei estis discipuli, si dilectionem habueritis adinvicem.*

VIII.

Quia hæc nostis ab illo, qui solus rex & sacerdos fieri potest, ita ecclesiam dispositam esse, ut pontificali auctoritate, & regali potestate gubernetur: & scripturam esse liquido pernoscitis: *vae tibi terra, cuius rex puer est, & principes tui mane comedunt*: & tanto periculosius, quanto aeterna plus est pretiosior quam corpus: Cæterum etiam intelligibile auctoritas super episcopum ordinatione evidentissime præcipit, ferventissime Dei legatione fungentem monemus, ut quandocumque, Deo disponente, qualibet episcopus ad dominum migraverit, B subtentis fundibus pelli sententiam hæreditas, sine dilatione, jura auctoritatem canonicam, sedes vacans episcopum a vobis regaliter designatum, & gratia Sancti Spiritus consecratum accipiat.

IX.

Sacrum quoque monasticum ordinem, a Deo inspiratum, & ab ipso apostolis fundatum, sive a sanctissimis ac sapientissimis patribus excolatum, atque per illud imperium a vestris piis memoriæ prædecessoribus propagatum, & quamdam etiam loca spiritalia venerabilia, C contra canonum auctoritatem & rationem, ac patrum vestrorum sive aliorum præcedentium constitutionem, laicorum curæ & potestati, in ruinam vestro periculo, & illorum perditione, & Dei ac sanctorum non modica ad iracundiam provocatione, vos commendastis dolemus. Quapropter pro Christo devotissime obsecramus, ut tam magnum, sceleratum, & jubam reprehendentes, atque prohibentes hoc exemplo prædecessorum præsumptorum, abstinentes vobis, & a sententia regis vestri pellatis: & loca venerabilia, & habitum ac ordinem sacratum, cui qui ad hoc vocati sunt, vivo servent, ut clericali & ecclesiastico vel monastico ordine religiosi, sive & in suo loco servantes Deo devote atque devoti, & in schola Christi studiosi, ad cælestem & providendam consistentes: qui & quæ Dei sunt Deo, & quæ sunt Cæsaris Cæsari reddant. Quæ si minus perfecte, & in divina religione, sicut in republica usitate præfecerint, aut occupaverint, aut inducta & usitata in loca eorum habitantur, & non propter gravium ne-

pitium oculis religiosis & loca sacrosanctis quibus illorum non est commutatum. Quis, ut sancti patres dicunt, non debet esse in regnantes est in contentione contrarius habentis, quorum est diversa possessio. Et magnopere cavendum est, ne tam manifesta religionis destructio regni hujus sit desolatio, cum manifestissime scripturæ demonstrent Deum morte damnatum, qui aream domini quasi eadem non relevare volunt, quam est contingere illicitum esse. Hæc autem loca sacrata non ideo ab illis, qui ea tenere non debent, corrupti probantur, ut a nobis illi rursus deposideri quærantur: sed ubi, quibus ea habere non licet, terra habeant: & illi qui ad regnandi contra potendi a domino vocati sunt, divina ministeria exequantur.

X.

Perventum est siquidem ad nos, quod audere lugubre, & dictu nefas, adhuc horribile, ac nimis triste depositum: quia contra canones audeantur, contra patrum decreta, & novas Christianæ religionis constitutiones, in manifestis regnantibus laici in ecclesiis sacerdotum, & Levitarum, ac cæterorum religiosorum virorum, ut domini & magistri sedeant, & velut abbates, de illorum vita & conversatione doceant, eosque disponant, & regulas sententiarum, ac divina eis secundum regulam, non solum sine præsentia, verum etiam sine consensu episcopi, communione facratis: & ea præsumptive doceant, qui solerent sibi discipuli esse, & subordinato magistri sine errore. Quod quam monstruosum esse præsumpsum sit, constitutorum decretis ecclesiarum abbatum, sacerdotum est, nec in presentione dominica hoc ministrii pontificum respublica ad comprehendendum dominum, quanto magis ad ordinandi divinis sacrificia abbatum transitione? Ait enim scriptura secundum Joannem: *Cum autem tam ergo ergo ergo

desiderantes diuinorum dogmatum, quæ *A* *Christo constituit*. Vnicuique ibi ad abundantiam dilatatur, non solum congaudet, sed etiam gratiam & perpetuo salutem, & quæ *Christo* obtulerunt, & talibus *pacypphoris* ad *cultum*, *vestis* & *regis*, & *regni*, *ut ipse regis principium*, hæc desiderabili *conlaudatione* fruentur. Et quod adhuc habetur *Scriptum*, quidam *apostolorum* & *vicium solutum*, & *juxta prophetam* [illegible] non valuerunt *latitare*, nec *apparere* [illegible] *pro domino Israel*, hæc [illegible] & *sorte* [illegible] *pertrahuntur*. Vnde & *solo divino* accensi *auctoritate Dei*, ex quo omnis *patientiam*, *secundum apostolum*, *in caelo & in terra nominatur*, *decretum*, *ut quidquid hereditatis habitum esset*, *secundum ac regni regis sui dispositione* [illegible], & *ad finem redactum*, *& talis abbatis*, *quæ patrimonia Christo nomine dicitur*, *fundum removerunt*. Et si *quis hoc decretum contemnere*, & *alienum a tali praesumpsit ausu se contingere*, *sive laicus*, *& quicumque fuerit vel cuiuscumque*, *a corpore Christi separetur & sanguine*. Qui autem de *mandatis per talem mundum obtemperare* [illegible] *regularem*, *gravitatis culpa excluda paratur*. Quod & *perhendum quisquis illorum praesumpserit*, *judicio sancti Spiritus praesumpsit decreta violare authentica*. Si autem monachus *contumacem gradum ecclesiasticum habuerit*, *eo primum*, *& si gradum non habuerit*, *pars & aequanimiter* [illegible] *debeat*, *mutetur*, *& de monasterio indebite adepti tonsura* [illegible], *qui a quibuslibet secularibus potestate praedictum monachum ecclesiasticum vult obtinere*, *ex hoc decreto fulminat*. Episcopi vero, qui *hoc* [illegible] *sancta* [illegible] *praesumptionis principium*, *divinis signatur*, *& si deinceps illud fine vindicta dimittere*, *aut agere in suo parochia consentiunt*, *sedem sacerdotii hoc synodali judicio a nostrum sententia se abstinuit*, *& sic* [illegible] *ecclesiae communione contentus fiat*.

XI.

Occasionem enim & fomitem, unde *E* *ordo ecclesiasticus*, & *canonica sententia*, *atque monastica religio*, *saepe a longe latiori tempore* [illegible] *principatus est*, *nutriatur*, *& quae colubera depulsa*. *Nam* [illegible], *contemnentes & in Dei sacra servitium principes saepe inveniuntur*, *reformidione qualitatem*, *& vigorem incepit*, *atque sui procellas tempore subdere*, *quod non sine gravi dolore se nostra relinquit divinae dis-*

ciplinae, *in vestri regalis tempore*, *tendit finalitatem*, *non in publicationem*, *illorum Patres docuerat*, *accidit conspicuum*. Quod & *multae peccata*, *qui dispensatores & pastores ecclesiarum esse debebant*, *rerum sui imperantur*, *& eorum*, *quorum facultatem ipsi alio malo pastoris & aeterna*, *alia praedictis peccatis sua necessitate pro certo collectione* [illegible] *cognoscunt*: *in qui nocebant*, *& est temporum est*, *nocentur adhuc*, *& qui in codibus erant*, *condescenta adhuc*, *& unde Deum gravem ad iracundiam provocantur*, *& facilius*, *quos intercessione profecto peccatis habere debeantur*, *infensos habemus*, *& sacerdotes ac viros religiosos*, *sua Christi pauperes*, *quos arcuerat & reconciliatores sibi de suo protectores necesse fuerat*, *proclamantes adversus illos insistere*, *& ad contentionem facinorum peccatorum etiam vita peccata*, *unde in conspectu Dei numerum in die tribulationis judicii redderent*, *superare*, *quae illi eorum scirent*, *qui eadem ipsa peccata* *C* *perpetrantes*, *in fidei firmitatem oblationum diluerunt*, *quibus ecclesiasticorum terrae pervasione incessabile*, *& in perpetuum sui sine jeremiam abstinuit*. Quod ita verum esse, ordinem, dum non protestat, dicantur *quasi populi contribuit*, Proceres enim populi concidunt, *qui contra auctoritatem divinam res ecclesiasticas indebite pervadunt*, *& non intercessione aeque*, *non praedicationis consilio*, *vel quamvis divino auxilio*, *propecaris eorum qui ea defendere laborant*, *nec pio operi*, *adjuvant fideles ea tradidere*, *inferre praesumunt*. De quo *D* *principatu fidei vos*, *principes Christi fideles*, *imperabitur admonemus*, *& devotione obtemperare*, *ut monetis filioli vestri*, *praesentis scilicet & futuri*, *memores estis longitudo progenitorum vestrorum ergo fidelis devotionis*, *propter quam filiorum regularium*, *& filii eorum superveniunt*: *remanere si quidem eius quarta religione*, *vitam autem Christi sanguinem*, *& in corpore filium in Aegypto*, *filiorum Israel Joseph*, *apud infidelium gentem Pharaonem* *Genes. 41.* *omnia sacerdotalis autem*: *interrumpa quoque sanguinem corporis*, *ut laica ecclesiae quoque*, *& fidelitatis ipsius alienus fidelium regis*, *aut aliquo seducantur nomen Christi*, *qui vestigia & evaluerit*, *quae nec ad vestrum nisi fidelem scandere*, *tempore vestro quantum necessitate & tributo*: *& non violenta ablatione*, *nec illicitum praecepionem constituitur*, *ipsi ab ecclesiis vestri ad monachos & desiderantes ad propagandum concessit autem tenere*

sed ut fideles ministri vestri & patres vestri filii eius gubernandis vobis fuisse Deo conferatur, redintegrare, & percepta regalis excellentia ecclesiastica potestate & conditione: ne, sicut incertum in Sacratis prophetis ad Roboam filium Salomonis in confusione pulsi, praesumpsimus, quod scit, vobis patrum labore acquisitum. & hereditate relictum, a vobis ipse Christus dividat, & aeternum regnum quod promisit non habeat. Nos certum Dei faciens iniquitatem fecit considerans, quia sed tempore illis displicuerit, cum vos Deo placebitis, in vobis ille quod promisit impleat: *Cum placuerit, inquiens, viis vir hominis, inimicos eius convertet ad pacem.*

XII.

Petimus tandem, ut ordo ecclesiasticus, in quibusdam quae in parte necessitate rigoris fuerat hominum excessit, per potestatem vestram, & per ministerium ministrorum dominationis vestrae, secundum antiquam consuetudinem suam vigorem recipiat, & populi generalitas, simul cum ecclesiastica devotione, judicium, quod honore regis diligit, & pertinet, quatenus ejus firmitas, per dispositionem vestram suscipit: sicut admonitionem atque consilio, sacerdotalis vestri sublimitas, & quidquid in ipsorum dare vel ordinare, de ipsis, & certis quae discordiae inter eos acciderunt, praeteritis erroribus potestatem petit, & domini reconciliationem expetiit: quatenus facile omnis quisque fieret caritas, & in loco discordiae plenitudo fieret caritas, quae cooperit multitudinem peccatorum. Nempe petimus, ipsum non, in nostro non nostro, sed Dei attendamus, qui dixit: *Qui vos audit me audit: et qui vos spernit me spernit. Non enim vos estis qui loquimini, sed spiritus patris vestri, qui loquitur in vobis.*

Capitula in synodo acta, quae habita est apud Lugdunum in regno Aethelstani, anno DCCCXXXIX. incarnationis Domini nostri Jesu Christi, magni Oddonis, [illegible]

XIII.

Si quis pontificum divina lege parvari & canon, vel pro mansuetis [illegible] ecclesiastica pulsa & rationabilis judicia contingere reperta fuerit, vel infamia ad terribilem mansitis ecclesiastica ac fundorum partium constitutionem contradicit vel fabulantur comprobatus fuerit, & monitis vestris episcopalibus obtemperare distulerit, anathematizetur.

XIV.

Si quis contra regium dignitatem do- & laesae calide ac perniciosis fraudibus comprobatus fuerit, nisi digna satisfecerit, anathematizetur.

XV.

Si quis pontificum, qui non est, praeter apostolicam, nisi a Deo, contrarium ac indato spiritu, contra ecclesiastica & sanctorum pontificum contradicere praesumpsit, & [illegible] & rationabilibus superiori, secundum Dominum & ecclesiasticum ecclesiastica, ac jus civile, obtemperare integrabiliter valuerit, anathematizetur.

XVI.

Quicunque superbia facientes accessi, vel proterviae demonstrant, hoc, quod facile matrem ecclesiam inquietare, sacerdotalique ordine, & regia dignitate, a nobis [illegible] de facta, [illegible] propria [illegible], violare, aut quolibet argumento [illegible] [illegible], placet eos omnes anathematizari.

Excerpta apud Roboam in synodo habita.

XVII.

Verum ecclesiastica [illegible] principatus vestri abluta ex integro praesentaliter restituantur, & restituta confirmentur, sicut [illegible] & parens vestri fecerunt, & [illegible] perpetuo, quod ad usum pertinent, [illegible] [illegible] [illegible]

tas habeat vobis dictam vel petitam fuit, maxime quod ad rempublicam pertinet, aut praeceptione in beneficiis fiat, aut in modo abstinendum laetetur, videtur vobis utile & necessarium, ut fideles & firmos nullatenus ex omnes, cuilibet per singulos communis regni vestri mutatio, quae omnia diligenter inveniri, quae ut ante ut parte vestri, vel in regio specialiter servitio, vel in vassallorum dominicorum beneficiis factum, & quod, vel qualiter, aut quantum excidi quisque modo retinet, secundum veritatem renuntiare vobis. Et ubi inventum, quod ratio & utilitas, ut modo, sed aliter, in diversis vel dominicis habebantur, in illis praeceptionibus ubi ratione immutabilitas vel potius firma imperpetuum facultatem cum consilio fidelium vestrorum hoc valere contigit, ut & ratio, atque utilitas, seu justitia non deficiatur, & dignitas vestra magnificentia per necessitatem in vitiosum fit, sicut vocant, dominicorum cognoscitur. Quantum dominicalibus vestra aliter obsequium dominicorum replenti non potuit, nisi habuerit unde eis mercedem reponere, & indigentiae solatium ferre possit: & si dominum respublica vestra de suo suffragetur ibi, & ecclesia quibusnam expedit habeantur, nunc.

XXI.

Ut precariae & commutationes tempore vestrorum ecclesiarum factae ab his qui loca episcoporum occupaverunt, rescindantur, & cum authoritate ecclesiastica, vel civili, fieri faciatis.

XXII.

Precariae autem a nemine de rebus ecclesiasticis fieri praesumantur, nisi quantum de qualitate convenerint, dari ex proprio. Duplum accipiatur ex rebus ecclesiae, in suo tantum quod dederit, manere, si ecclesiae & ecclesiasticis usibus tantum tenere voluerit. Si autem res propriae ad praesens diversae ex rebus ecclesiasticis tuendae fructuris usu in suo tantum quo nomine fiunt. Quia de eis omnino restituere oportet, ut alienarum dispensatores, non propriarum largitores. Et a nulla potestate quae cogatur facere precariam de rebus proprio. Deo & sanctis illum dictum, non vitio & usu obstinatum, nominatim qui non vult contra illum & rationem praelium de propriis facere licentiam. Praecepta autem regalia super precariis ecclesiasticis fieri non ratio fieri, per authoritatem quolibet modo permittat. Quoniam praecepta in pare ecclesiastico firmare indignum judicet necesse est magnitudinem regalem, ut ab ecclesiastico ordine pe-

A titione. Idem autem ecclesiae fideles, ut fideliter & ecclesiastica communione fuit inventum, contra authoritatem praeceptum regum per quaecumque affirmatione fieri petunt: qui ecclesiae non audierit. Si autem & obstinatus, regia differentiae & episcopali judicio idem reciudatur, & pertinax in jubet per principem regalis suggestione digne corrigatur, & precaria secundum inventum constitutionem & authoritatem de quaeque res, quae communem retineretur.

XXIII.

Ut commutationes rerum ecclesiasticarum valde caveantur, & fideliter, si aliquo modo fieri debent, inspiciantur. Quae autem inconsulte factae fuerit, intra decretum canonum papae Hilarii, quae illicite decerpsit episcopus, ablatum, vel ab alio illicite commutatum fuit, ab eo qui fecerit ecclesiae restituatur.

XXIV.

Ut contra depredatores & oppressores ecclesiarum, & rerum ad easdem pertinentium, defensores secundum nostrae vestrum, quantum Deus posse dederit, existant: & praecepta quae ante ut parte vestri ecclesiis datum vestrae subjectis fecerunt ac tuentur, & stabilia conservantur, quoque vos constituitis, de cetero res in omnibus conservetis.

Capitula in synodo alia, quae apud Meldis habita sunt, anno incarnationis dominicae MCCLXV. ex Hincmari Rhemensis [illegible]

XXV.

Sicubi decreta esse cognoscitur, ut apostolicis regulis convenientia, ut nec libam, secundum apostolum, dumtaxat spiritalis episcopi bene gratia, verum etiam & donum temporalis vel terrae & competram, secundum competentiam fiunt, & de rebus ecclesiae, & de conventiunculis religiosis, & de receptione pauperum vel hospitum habent. Et ita sit ordinata, ut cuiusque conversationis, & domus conversationis ipsius vel sit habitaculum religiosis vitam comparatae, non diversis impedientur, aut alicuius intelligentiae, quae collenti vel bona opinione constituta sint vel officiatur, efficiantur.

XXVI.

Suggerendum est etiam, & ex divina mandato intimandum regibus dignitatem, ut episcopum, quod dumtaxat episcopi appellatione, qualiscumque sit, omnis dominatio episcopi, qui tamen a Rege regi ex constitutione, profectio [illegible] episcopalis, ut ut familiae Gregorii ad Fortunatum

Anno Christi 845.

doceat episcopum, venerabiliter ac ut. A
vereatur introire, & secundum sanctorum
patrum decretorum constituta, quam de
oratione & debita suscepitionis gratia
in ecclesia parochiali civitatis ingressus fuerit, habitaculo episcopalibus
reverenter inhabitet, & non diversoria
fornicationis magnificentia sua & religio venerabilis ordinis fieri permittat.
Quia si secundum leges canonicas in mansionem clericorum intrare fornicaria
prohibentur, quanto magis domus episcopi ab hospitalitate inhabitatione & conversatione, etiam & a legitimo connubio
conjugatorum, debet immunis esse & alienus? Sed & immutantes praecedentium
imperatorum ac regum ab hospitandi longum & diuturna conversatione & commoratione regum, & quorumcumque potentium ac frequentium personarum,
in episcopio prohibere. Quapropter &
fraternas & humanas sanctas divinas
& humanas leges vestra devotio & diligentia observare curabit, si & in caelesti regno, & in terreno felicitate cupitis prosperari.

XXVII.

Quia hactenus, propter diversas necessitatum incommoditates, aliae res deri incorporeae compulit, ejusque fideliter ipse perficiat, & hereditas atque utilitas possidere, vestra studebit magnitudo obtentu observare, ut civitates per regis mandatum non deprimerentur: ut quando eventus vestri juxta civitatem accideret, immunes & liberae vestra dominatio jubeat a depredationum exactionibus suis mansiones intra civitatem. Quia omnes qui sua ad civitatem deferebant, in & salva quaque ibi haberent & ita plus pacifice D vendiderent, jam & hoc refugiant, & pristinae immunitatis & consuetudinis infringantur, dum & cives ab hospitibus opprimantur, & ab hinc quibus non solum opprimuntur, verum & depriminentur, sua non solum vendere prohibentur, sed & propter direptionem poll[illegible] cum gemitu clamare cogantur.

XXVIII.

Ut regia magnificentia libertatem episcopo ad suam peragendam in eorum parochia ministerium, E quam hactenus propter diversas perturbationes habuisse, eximat in sacrificiis eorum parochiis, quando gaudium fidelium & adeptus dominus, etiam quantum & periculum, & episcopi ipsi, & regia dignitas, salutem pro ministerio sibi commisso & neglecta poslint evadere, & profectum eorum divinum ministerium sibi conciliare praevaleant. Ipsi autem episcopi concessam sibi omnem non in suas voluptates, sed in divinum & officiosum convertunt negotium: quantum studentes pendentibus, & confessionibus, neque commutationes, quod hactenus per parochias fuit negligebant, solemnes & devotissime de cetero frequentantes & commendantes, & non propter suam inquietudinem episcopi ad reparanda loca sacrorum, & suum ministerium negligentes, propriae defectum civitatis, sed ut parochiae suae cum reficit efficacia circumeunt, aut cum religione in suis civitatibus circumdic cum his sibi degant, & hospitalitate omnes, quae jam pene propter diversas reparationes amissa est, non solum in oculis dominis propter obedientiam mandati divini reddantur conspicui, verum & bonum testimonium secundum sanctum acquirant apostolum. Presbyterii manifestis commissis, & doctrina & caritate, & sobrietate atque hospitalitate secundum eorum ministerium amari compellant.

XXIX.

Ut quantulum episcoporum reprehensibilis ira dimittatur contumacia emendi corrigantur, qui plebes sibi creditas, aut raro, non nunquam per seipsos, juxta ordinem evangelicum & apostolicum atque ecclesiasticum, vitiant, cum dominus dicit: *Spiritus Domini super me, propter quod unxit me evangelizare pauperibus misit me*; & cetera quae divinum sermo complectitur. Omnes etiam sacerdotes domini pia vigilantia fidem catholicam indagant, & subditas sibi eum mandatorum domini observantia, episcopi quique studiosissime doceat contendant.

XXX.

Ut si quis de ordine sacerdotali, contemptu sanctae ecclesiae, ambitiose & impiebe ad episcopatum aspirare contendit, canonica erga eum definitio conservetur.

XXXI.

Ut metropolitanis sedibus antiquitus statuta jura serventur, & a comprovincialibus episcopis justa regulae ecclesiasticae ut reverentia exhibeatur.

XXXII.

Ut principes, juxta decreta canonum, per singulas provincias habent hoc ut semel in anno a metropolitanis & his episcopis synodice convenire concedant: quia quisque conscio certum temporalium difficultate non debet collegium sacerdotum.

XXXIII.

Ut a quibuscumque episcopis, ad synodum vocatis, quacumque ulcere venire different, nisi evidentissimis impedimentis, prepedi-

Anno Christi 845.

Ecclesiae Christi Jesu.

Ecclesiae Christi Jesu.

Ecclesiae Christi Jesu

ii, sive ecclesiae ex hac parte subsistant decreta, cessat abrogatio, donec sanctioriat fratribus.

XXXIV.

Vt canones Patrum hac praejudicio ab omnibus custodiantur, & non in aliis libris vel judiciis ecclesiasticis, sed tantum auctoritate doceatur. In exponendis enim vel praedicandis divinis scripturis, sanctorum catholicorum & probatissimorum patrum sensum quisque sequatur, in quorum scriptis, ut beatus divus Hieronymus, fides veritas non vacillet. Sed & qui in suis monasteriis religiose residere debent, & vocum novitatis, & in inanis studia profanae sanctae, aeternae in praesumptione & contemnantur.

XXXV.

Vt quisque episcopus clerum juxta se provoribus habere decernat, qui juxta sincerissimam & purissimam fidem catholicorum patrum, de fide & confessione mysteriorum Dei, Sui & praedicationis doctrina, presbyteris plebem sibi de ovibus & informet, ut domus Dei vivi, quae est ecclesia, sine laesura verbi divini remaneat. Sed & idem caveat, quatenus omnes pertinaciae non veniat, aut reprobis moribus & conversatione reprehensibilis periculose devolvat.

XXXVI.

Vt presbyteri nullatenus ubicumque hospitari audeant, aut aliquo modo ipsi praesumant, sed sibi apud suas ecclesias esse studeant propter lucta ecclesiae vel monasteria fidelibus exhibenda. Nec ubi enim habitare permittantur, neque ut libere quidquam frequentationem habeant in locis, in quibus presbyteri aliquam secularem habuerint. Quod si obtemperare parvipenderint, ita ut transgressores, & qui contra canonicalia fecerint, judicentur.

XXXVII.

Vt quicumque clerico esse videntur, ut ita militaria non faciant, nec arma teneant, sed professionem suae vocationis religiosis moribus, & religiosis habitu praebeant. Quod si contempserint, tamquam sacrorum canonum contemptores, & ecclesiasticae constitutionis profanatores, propter gradus amissione mulctentur, quos non potuerunt timore Dei & servitio retinere.

XXXVIII.

Vt nullus deinceps ventum episcopi super facta parare praesumat, quod magnitudo causae tantae quaerunt patriarchae, & fideles. Non enim in habitudine & malitia regnatur, sed in caritate non ficta fides servatur. Quod qui transgredi audet temerario praesumpserit, quolibet modo fieribus, cessata ecclesiastica sacramentorum sequatur.

XXXIX.

Vt ordines inconvenientes & perversorum consilio, perquam, multae fidelium animae in eodem hoc regno perditae esse noscuntur, quam se decertando Deo addidit, auctoritas consilii admonitionis sicut ipse dominus offerendo, dicens: *Non proponendo in conspectu meo, nec subiectus omnes Dei vivi, ego dominus.* Tantum namque hoc malum est, ut ad sanctuaria mutuata, ubi diversorum agitationes tamquam, ibi pergit, licet manifesta interdum vocari non videantur, tamen Dei judicio a demonibus arripiantur, sicut sanctus dicit Gregorius: Ad horum corpora agitantur, & fumantur, demonstrici vexantur, & cruciantur, pergit vexantur, & a demonibus vexantur.

XL.

Adnotanda est regia magnitudo de hospitalibus, quae tempore praedecessorum nostrorum & ordinata & exculta fuerunt, & modo ad nihilum fere redacta. Sed & hospitalia Sovarum, quae sunt hospitantes gratia illius in hoc regno constituerant, & rebus pro sanctitate sua aequalis amplificaverunt, ab eodem hospitalitatis officio funditus fere alienata. Et non solum superveniunt in eadem hospitalia non recipiunt, verum etiam ipsi, qui ab infantia in eadem hospitalitate religiose domino ministraverunt, & exinde ejectantur, & cellarum mendicare cogantur. Unde pertractanda est canonica sententia, & maxime decretalis Symmachi papae dicentis, quia si ecclesiae propriae, & Christi tradunt hodie, idem cui hujus sedis esset & perpetuae esse dignoscitur, praesenti & perpetuo est auctoritate firmandi. Quo scilicet, inquit Symmachus papa, vel quidquid fuerit ecclesiae, pensari a regibus, & contemplandi pro eis infirmitatis aeternam subsistentiam capiant, irrita habeantur, quae obtinere, & a cenobiis ante ecclesiae, cum sacrilegium auferre coepiant, excludantur. Item in canone Aurelianensi: Si quis quolibet modo per contra hanc constitutionem nostram venire tentaverit, aut aliquid de consortiis vel facultate xenodochii abstulerit, et xenodochium, quod Deo, esse debuit, in necessitatem pauperum invocabili anathemate feriatur.

XLI.

Porro debere est regia magnitudo, ut monasteria, quae ab hominibus Dei temporibus in suis proprietate constructa, praedecessorum illius causa defensionis & vocabuli

debiti susceperunt, ut liberis libertatem, remota spe hereditatis de illorum proprietate, illorum illegaliter obserantur, & tunc in illorum fere dari, quapropter omnia eiusdem religio fundatorum vel certis qualibet vota fidelium incorrupta permaneant, ne voces eorum contra sanctos Dei clamantes, adeundo potestatem eorum perditione, quos in eisdem locis necessitate naufragantur, condemnabiles fiant.

XLII.

Monendus est solemnia regia, ut fideles & idoneos mittat per regnum sibi commissum dirigat, & investigent, ac diligenter inveniant res ecclesiasticas, quas per subreptionem atque ignorantiam quorumcumque in alodium, quae ita potestatem donavit, & consilium principum antiquorum, sua videlicet ac parte sua, hoc ad tempus corrigere studeat, ne forte cum voluerit minime possit.

XLIII.

Legislat. 7. Carolomagni ad Ludovicum Pium.

Canendum est, & sanctopere procurandum, ut per virtutem Christi simoniae interdicendum, & episcopi, & regiones, & omnibus fidelibus verbis potestatibus, atque omnibus sanctorum & electorum quorumcumque, atque * consecrationibus, sive ordinationibus in gradu ecclesiastico, ut nemo per simoniacam haeresim regnum locum obtineat quocumque facinore, calliditate, potestatione, sive commodatione, aut donatione per se, aut per emissam personam: cum Spiritus sanctus, nunc ceteris donationem ecclesiasticam, quae ex sancti dicit Gregorio. Cuncta perpendite, quia beneficiis illi in malediction conversus, quod hoc ex sua haereticis pervenerunt! Et nonne Ennodius, quippe ut quae vendunt per pecunia constringit, cum liquet hanc haeresim in ipsa sua origine apostolica esse detestatione damnatam. Et apostolus docet: *Non solum qui faciunt, sed etiam qui consentiunt facientibus, digni sunt morte.* Et nonne beatus Gregorius: Dolemus, inquit, dicens, genere donatorio, quia sacerdotium, quod apud vos iterum cecidit, sicut dari non potuit. Item idem: Advertistis enumerum calliditate specie fraudis, quod debuit ab habentibus accipi, ut sit quod posse non habentibus eleganti. sed Scripturam est: *Neque iniquitatem adamantibus, quia operantur ex fidelibus.*

XLIV.

Ut chorepiscopus modum sibi jura canonicis institutionibus teneat, & nec sinistrum chrismatis, nec sinistrum paraclitum Spiritum, solis episcopis jura decreta Innocentii tribuere debetum, tradere, nec ecclesiae conferre, neque ecclesiasticos, qui per impositionem manus ordinantur, id est, non ad sacerdotium ordinare, & hoc jubente episcopo, & in locis quibus tantum delegant, agere praesumant. Impositionem autem manuum, aut penitentiam reconciliationis, per praecepta secundum mandatum episcopi hoc inferant. Si vero contra episcopum obierit, nihil in episcopali munere specialiter episcopo debita attentare, quia ex hoc magnum scandalum, & dirimentum rerum ecclesiasticarum, atque dissensionem in clericis ordinatis in episcopi, Dei ecclesiae scandalis conspicuum. Nam si episcopus civitatis propriis delictis, aut saecularium perturbationem, vel propter infirmitatem, modum sibi chorepiscopum transferendi conferrent, sententiam canonicam debet antecedere, quae decretum est, ut qui contra dictis canonum fecerit, gradum periculo sine ordinationis subjaceat.

XLV.

Ut nemo episcoporum, vel quilibet religiosus ecclesiasticus, propter factum christianum aliquid munerum acceptet, neque donationes, vel quaslibet munuscula, quae per civitatem episcoporum a pontifices incendendo hoc ex ignorant. Dicit tamen pontifices, cum voluntatis eulogiis tempore coegerint visitare & venerari suos episcopos.

XLVI.

Ut nemo factum christianum, nisi in quinta feria usque in septimam, id est in omni, quae specialiter appellatur dominica, celebrare praesumat.

XLVII.

Ut nemo viventem episcopum ecclesiae illius, aut res ad eam pertinentes invadere, aut dominari praesumat: neque sub voluntate cleri ac populi electionem obtentu, praeter voluntatem episcopi, qui fuerit, quocumque saecularis potestate praeditus, quasi in consensum conferatur. Sed episcopus ipse sibi rem ecclesiarum propter sustentationem corpoream exhibere non potuerit, in aede episcopali, cum voluntate episcopi ejusdem ecclesiae, manere ordinatione, qualiter debitum affectum non remanere. Obsequium vero ad rempublicam pertinent, qualiter exequatur, per talem ex fidelibus & ecclesiasticis ministris, cum consensu archiepiscopi propter pacis caritatisque custodiam, episcopus ordinet ac disponat, quae incendendi in episcopum appetitus indebitum non clavet, neque vexet, nisi ita moratus retinerit, ut secundum indirata boni Gregorii in Joannem epistolarum, & hominum fidelium ante proiit, & post vitiliter conversionem fundis regalis praesit, quia ab hoc in modum ecclesiae fundatum

lam rupinam conspexerunt. Si autem in
[illegible] supervenerit accidit, facilius ipse consilio episcoporum hoc
[illegible] exhibet.

XLVIII.

Vt antiquitus decretum hactenus pro-
ferunt, ita nunc & ecclesiis superfluis
[illegible] non pertinentia, nec de curis
[illegible], veterum non offerant, sicut se-
[illegible] decet subditos. & nici ad-
[illegible], & privilegia debita & antiqua
[illegible].

XLIX.

Vt nemo laicorum presbyteros ordi-
[illegible] faciat sub [illegible], & se-
cundum apostolum, fideles & laboriosos
[illegible] argumentis [illegible], nec secum
[illegible] contra audientem praesumat
dicere, quae ministerium illo [illegible]
[illegible] cognosci negligere. Quod si contra
[illegible] praesumpserit, excommunicetur.

L.

Vt presbyteri, vel quilibet clerici,
[illegible] parochiae sine licentia non re-
[illegible], neque retinentur, nec ecclesiae
[illegible] dimittant. Cavendum autem
ab episcopis [illegible] & repulsa-
[illegible] a parochiis, in quibus capiunt
[illegible], absque ad eum revertantur
episcopum, a quo [illegible] malcontent.

LI.

Qui cum [illegible] sua de alia pa-
rochia ad nostra parochiae venerit, hic
[illegible] non permittatur,
quam ei [illegible], & manifestari [illegible]
[illegible] fecerit, [illegible] quam ei
[illegible] neque tradere sacram ministerium
[illegible], & in quibus locis illud agere
non debent. Et ne excommunicatus ne-
quaquam communicent. Clericis vero, si
[illegible] hominibus [illegible]
[illegible], [illegible] debere, et ad episco-
pum [illegible] [illegible], non
[illegible], & ne [illegible], nec [illegible]
[illegible] episcopo, et [illegible]
[illegible], perfectum, sicut canonica docet
[illegible].

LII.

Qui vero in nostra parochia, aut ad
[illegible], aut [illegible], ordinati pervenerunt,
[illegible] ordinentur, nisi ante in clero
[illegible] & religione, vel [illegible] in [illegible]
[illegible], [illegible] anno [illegible], et de vita & conversatione atque doctrina
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
Et nemo [illegible] quemquam ordinare praesumat, sicut [illegible] [illegible]
[illegible].

LIII.

Vt canonici in civitate vel monasteriis,
sicut [illegible], in [illegible] doc-
trina, & in ministerio consedant, & in
[illegible] & in [illegible] necessario [illegible]
& tam [illegible] quam [illegible] canonice ve-
[illegible], atque in [illegible] [illegible] congrua degant, & sub custodia [illegible]
[illegible] & ceteris divinis [illegible]
[illegible] officia. Qui vero episcoporum
hoc [illegible] aut [illegible] non
habuerint, et hoc perficere & ordinare po-
sit, [illegible] secundum [illegible]
[illegible] imperatoris Ludovici [illegible]. Id
est, si vicina episcopo [illegible] de eadem
ecclesia esse reperta fuerit, & ab eo
possideretur, ecclesiae [illegible] ad claustra
[illegible], vel alia quaeque ecclesia
commoda [illegible] reddatur. Si autem de
[illegible] fuerit, [illegible] [illegible] ter-
ram ad servitium Dei habitandum con-
[illegible] [illegible] degerent. Si autem de alia
casa Dei, aut de [illegible] [illegible] fuerit,
ex [illegible] [illegible] licentia [illegible]
[illegible], & si [illegible] [illegible] ad [illegible]
[illegible] necessaria non habuerit, nec ad
adjutorium addibendi potestas regia co-
gat, qui res de eadem ecclesia in [illegible]
[illegible].

LVI.

Vt clerici canonici in urbibus vel
suburbiis conditiones episcopi canonice &
honeste sine [illegible] ordinari & dispo-
nant.

LV.

Vt episcopi [illegible], atque ministri
sint, & [illegible] ecclesiasticos, [illegible]
quae Christianos in sua parochia, per-
[illegible] ex hoc statuta Nicaeni con-
cilii, & [illegible] consilium, ab u-
sura sive excommunicatione compescant; &
quos compescere ad [illegible] non potuerint,
[illegible] in [illegible] proferant.

LVI.

Vt nemo episcoporum quemlibet sine
certa & manifesta peccati causa [illegible]
[illegible] [illegible] ecclesiastica. Anathema ex-
[illegible] sive confessio archiepiscopi, aut [illegible]
episcoporum, [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] admonitione, nulli imponat, nisi in canonibus
docet [illegible] [illegible] anathema quem-
[illegible] [illegible] [illegible] [

pro, nec abbas, vel quilibet alius, nec A tisciatur. Quod si hoc agere noluerint, & pertinaciter regi ad hoc exhortati vel consilium fecerint, proferatur in eos apostolica terribilis sententia quæ dicitur: Si quis fecerit contra eos, & est super, cum hujusmodi nec cibum qui quem præsumat sumere: quia impium & sacrilegum, ut Symmachus papa, & post eum beatus Gregorius Salvine subscribendo fecerit, & contra legem est, & quod venerabilibus locis subtraxerit, pervasor violentus facinoris fuerit manifestus compellendus esse. Quapropter secundum statuta canonum, ut decet ecclesiastica conversatione se servare debet omnis, donec Ratione digna satisfactione quod admisit corrigere.

LXII.

Hi vero qui ex rebus ecclesiasticis nomen & dignitas consistere, & sacra pocula ecclesiæ servabant antiquam auctoritatem & consecrationem colere debent, & hoc non solum negligere, verum & per contemptum dimittere, atque clericos fame ac penuria, ecclesiasticaque subsidia diffamare desuetudinem prorsus ab ecclesiastica conversatione separantur, atque cum diligentia emendare studeant quod secundum negligentiam. Quod si tertium intervenerit, perfectam emendationem satisfactionem, regia potestate compelli, juxta legale & canonum dictum: Qui negligit centum perdit agnum. Servi autem ecclesiarum, quibuscunque peccatis fuerint, unde melior consecrando, vel devotior commendato ex tempore & infinite domui Ludovici, vel certe domui Carolo, sive etiam Pippino non cessit, subsidia ad ecclesiarum ipsarum tuitionem, & ad victum fratrum. Vel autem & amplior commendatio, & melior consolatio inde habetur, pro hac nostra necessaria consideratione tua decide.

LXIII.

Vt secundum canonum auctoritatem, & constitutionem domni imperatoris Ludovici, de agro ecclesiastico & merito, ut mansiones, quæ ipse fecit capitula constituit, vel quilibet pro loco sepulturæ aliquid largum ecclesiæ fecerit, neque de decimis & oblationibus fidelium, cuiquam possidentes aliquem census persolvere cogat, nec quisquam cujuslibet ordinis vel dignitatis existat quidquam sibi subtrahat ecclesiarum quantum ad vigiliam temporalem. Quod si fecerit commonitione usque ad satisfactionem privetur, & regia potestas hoc emendare legaliter curet.

LXIV.

LXIV.

Reperiuntur virginum & viduarum, quæ etiam publica voluerunt paenitentiam ex quasi desponsatæ sibi dilecti nostri in conjugium duxerunt, publicam paenitentiam sustinuerunt, & post publicam paenitentiam, prius praevident episcopo, paratissimæ, ut in pace conversantur, ceteri conversantes de centro ecclesiasticæ & civitatis quibuslibet religiosis & fidelibus conspectibus adhaerentes inferunt paenitentes, abstinentes ab opere conjugali ex consensu se valentes abstinere. Illi vero ex hujusmodi vituperabili conversatione nostre conjugum etiam minus laudabile procreent, ad ecclesiasticam disciplinam nullo modo provocantur: nec de talis conjugio generati ecclesiastici ordinibus suscipiantur, nisi forte ex, aut maxima necessitate utilitas vel necessitas poposcerit, vel evidens scripturarum pentagonia commendet.

LXV.

Hi autem qui secundum ea quæ supra sunt, cum voluntate paenitentiam, sibi praefixe desponsatæ vel dedicatæ nostræ, in conjugium sumpsit habent, quando in omnibus antea hac facere constituto promulgatur, ab eorum consortium separentur, & publicæ paenitentiæ subjaceant: capite autem paenitentiæ legaliter restituantur. Post peractam vero publicam paenitentiam, si aliis & nocentis exercitis cingerit, legitima & ex utrique partibus plenum conjugio sociantur. Nam in his non regulam constituimus, sed, ut verbis magni Leonis utamur, quid de talentibus sentiamus. Quod si omnes ex conjugatis obierit, in qua publicam paenitentiam egit, & superstes extiterit, ceteris conjugum non profuerit, nisi forte episcopus praviderit aliquem concedere sibi gentium, ut gravioribus possit auxiliare offensis.

LXVI.

Quicumque vero diuturna rapere virginem vel viduam praesumpserit, secundum quod dudum beati Gregorii decretum, ipse & complices eorum anathematizentur, & reparentur ab ecclesiæ perpetuo trancentur.

LXVII.

Qui fastidiosaliter virginem vel viduam rapuerit, & progressus eximia criminis in conjugium sumsisset, publicæ paenitentiæ, prius monitus, quam praviderit episcopus, subjaceat. Ipsa vero loco conjugii paenitentiæ consulatur, & ad habitum religiosum redire cogatur: usque ad ultimum vitæ spiritum in paenitentiæ maneat. Si autem, quod absit, concepta iterum praesumpsisset, aetatis & subdiaconi vindicta, & amplius propellantur. Qui si forte obedire monitis filiorum noluerint, anathematizentur.

LXVIII.

De his quæ sibi ab ista rapuerit, vel contrahere paenitentiam accipiat, ut ipsa & synodalis sententia observent. Quod si forte in evidentia eventum talis reperit dispositum, ut pro salute & religiosi conjugii competentia hominum quidem debeant contrahere pontifices, sicut canonica, ut eisdem verbis utamur, docet auctoritas: quia prout quidem, inquiunt, debuit contrahere, poterit autem quidam ex illorum hominum, nullo modo ad nuptiarum indulgentiam defendantur, alterum pecunia accepta sine publica quaestione paenitentia, & speciali legalitate nuptiarum compunt. Quod illa evidentia reminiscit, sine alia extraginitione anathematizantur: [illegible] pontificum, pontificum quidem episcopi, episcopali decreto paenitentiam. Si vero, quod non optamus, quas de gradu ecclesiastico subditi nuptias de conditione vel contravenerit nuptiis prohibetur, a gradu proprio repellatur. Et si verisimiliter eundem suppositionibus fuerit propulsatus, & rationabiliter nuptiarum apponere, secundum sacrorum patrum statuta se purgare cogatur.

LXIX.

Si qui viventes marito uxorem illius adulterasse occultatur, & eo in proximo defuncto eandem sanctissimæ dignaretur, omnimodo publicæ paenitentiæ subjaceat: de qua etiam post paenitentiam praefixa si expediunt servabitur regula, nisi forte ideo ut mulier virum qui mortuus fuerat occidisse noverit, aut propinquorum, vel alia quolibet alio criminali crimine publicæ: quod si probatum fuerit, sine ulla spe conjugii sua paenitentia perpetuo maneat. Si autem negantur eandem feminam virum suum conjugalem adulterasse, & plures hominum inde convicti extiterit, & probatis ipsius mulieris crimen convicerit, pergant legaliter ferium sine opinione, & sanctæ unitatis conjugio, si ita, ut diximus, non praejudicetur.

LXX.

Vetitis quæ quasi sensibus sibi vellent in religiosi degere conspectum, sed potius intra epidemiam in domo [illegible] mortuæ in domum ecclesiæ compatiantur, ubi usque, & omnia vitam voluptatibus inserunt accidentur, si mariti illi dirigi potuerint, episcopi authoritate & regia potestate in ratione locum tradere sibi rationabilis religiosi conjugium, ubi paenitentiam si fecerint dignam, aliquamque etiam fructuosam.

Anno Christi 845.

Si autem manifeste detegi non valuerit, erga ecclesiam suae operationis malam famam legaliter purgare cogatur, &, ut religiosius de cetero vivat, episcopali districtione & regia potestate corrigatur.

LXXI.

Ut auctoritatem sigillo regio roboratam more suetissimo Christianissimus princeps singulis donet episcopis, quam quisque episcoporum penes se habeat, ut quando ei necesse fuerit, per eamdem auctoritatem reipublicae ministros conveniat, ut ipsi, in quibuscumque auxilii indiguerit adjutorio, reipublicae ministri contrarietatibus, si sunt, immo dico, posse sua peragere ministerium.

LXXII.

Sess. part. 3. cap. viii. Ut nemo quemlibet mortuum in ecclesia, quasi hereditario jure, nisi quem episcopus, aut presbyter pro qualitate conversationis & vitae dignum duxerit, sepelire praesumat. Nec quisquam ossa cujuslibet mortui de sepulcro suo ejiciat, aut sepulturam cujusquam temerario ausu quoquo modo violet: sed unusquisque in loculo sibi a Deo praeparato atque concesso adventum sui judicis praestolari concedatur; maxime, cum non solum divinae leges, sed etiam & humanae apud humanam rempublicam sepulcrorum violatores nocentis dijudicent. Sed & neque pro loco sepulturae, ut verbis sancti Gregorii utamur, precium de terra concessa putredini quaerere, & de alieno velle facere luctu compendium, aliquo modo tentet. (Lib. vii. indict. 2. epist. 54.) Si quando autem parentes, vel heredes, sponte aliquid offerre in ecclesia voluerint in eleemosynam defuncti, accipere non vetamus: peti vero, aut aliquid exigi, omnino prohibemus, ne, quod valde irreligiosum est, aut venalis, quod absit, ecclesia dicatur, aut de humanis mortibus videamini gratulari, si compendium exinde studeatis modo quolibet quaerere.

LXXIII.

Ut erga Judaeos a Christianis principibus, ac ceteris omnibus Dei fidelibus, tam clericis, quam laicis, viris seu feminis, sacrorum canonum, & ut quorumque regum atque legum jura serventur; ex quibus pauca de multis subter annotare curavimus.

Constantinus Pius semper victor Augustus. (Lib. 16. Cod. Theod. tit. De Christ. manc.) Si quis Judaeorum Christianum servum, vel cujuslibet alterius sectae, mercatus fuerit & circumciderit, a Judaeo ipsum perditus [illegible], in libertate permaneat.

Theodosius & Valentinianus Augusti. (Eadem lib. constitut. cap. 3.) Judaei vel pagani causis agendi vel militandi licentiam denegamus: quibus Christianae legis nolumus servire personas, ne occasione dominii sectam venerandae religionis immutent. Omnes ergo [illegible]

[illegible]

Childebertus rex Francorum. Judaei a coena Domini usque in primum pascha per plateas aut forum [illegible]

Gregorius papa Theoderico & Theodeberto regibus Francorum & Brunichildi reginae. [illegible]

Item idem ad Fortunatum episcopum. [illegible]

Sanctus Avitus ecclesiae Viennensis episcopus, & sanctus Apollinaris ecclesiae Valentinae, & sanctus Gregorius Lingonicae ecclesiae episcopus, & sanctus [illegible] [illegible]

Sanctus Caesarius ecclesiae Arelatensis cum aliis [illegible] episcopis. [illegible]

[illegible] apud Christianos [illegible] A
[illegible] a Christianis [illegible] quæ apostolica
[illegible] non [illegible] [illegible]
quam [illegible] [illegible]
[illegible]

Prohibendum Episcopum, Presbyterum, Diaconum, Subdiaconum, cum uxore habitare, filiam vel sororem habere, nisi adjunctam. Ne Judæi Christianis propinent, aut oleum illis permittant, per quod illi, quod Deus avertat, Christum vituperant illi Judæi. Et Judæi a cunctis domibus suæ primo pulsi, secundum edictum bonæ memoriæ domni Chlothacharii regis, per plateas ut fecum, quæ ubilibetque vetita, deambulant. Et ut ne quidem [illegible] B
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

Anno Domini 843.

venerabiles sic habere, quod eos monemus & hortamur, ut secundum canonicam auctoritatem, ne, quod absit, periculum interdicti ecclesiastici in decimis persanpere incurrant, si capellas vestras possideatis, aut vitio ecclesiastico detineatis, & dominicas decimas accepetis, sacerdotibus ecclesiarum & sacerdotalibus inde contentetur provideant, & presbyteris parochiarum decimas accipiant, & populi necessitatibus debite insigniant. Si autem laici capellas habeatis, aut ipse & substantiae alienam habeatis, ut ipsi decimas accipiant, & inde eunt aut genitoribus suis pascant. Sed potius presbyteris ecclesiarum eas accipiant, & indecessionem ecclesiarum, & hominum, & hospitum ac pauperum receptionem exhibeant, & pro vobis ac illum regis vestri domini misericordiam fideliter impleteris.

LXXVI.

Vt regia majestas observet principat omnibus reipublicae ministris, quod a divina auctoritate & sanctorum patrum constitutione curam esse dignoscitur: videlicet in nemo contrum, aut quisquam es judicium poscitur, post quorum fratrum, quae capta praeter nominum, in quo omnes potestatem nemo impositionem ad excudere solummodo pontificis & divinis officiis accipiant, plenam aut malum tenere praesumat.

LXXVII.

Hoc quoque modo sanctissimae pacis in festivitate omnibus Christianis servare esse dicentes, ab omni opere servili, fabrili, cuprario, pistorio, venatorio, forensi, mercatorio, judiciali, ad sacramentum exigendi, omnemque cursum diebus tantum hominum, quantum libitum, omnibus Christianis fideliter refrenet cum laudibus, & servorum praeterquam jugiter insistere liceat. Quod si aliqui tenerunt pontificis, excommunicetur.

LXXVIII.

Vt regia ecclesiastica a domino Carolo magno imperatore, nec non & a domino Ludovico pio Augusto promulgata, omnes observari praecipiantur, sicut & legitimis observanda esse auctoritate.

LXXIX.

Hac autem constitutione, non praejudicantes aut parvipendentes quae a majoribus & praedecessoribus vestris forte sive certius propter aliquem ecclesiastice disciplinae finem constitutum: sed magnopere sequentes, & singulariter diligentes, si de ratione mandata Dei fuerit, ut fideles his obedire voluerint, consulimus, praecipiens tamen praesentem, in quantumque quae a divina gratia per potestatem auctoritatem & regiam majestatem promulgata & pacem atque confirmata fuit, contemnere atque rebelli animo contrare praesumpsit, si ecclesiastico ordine quilibet persona fuerit honorata, secundum majorum gradus propter auctoritatem verbotenus: si autem in saeculari habito quilibet potestate vel dignitate fuerit sublimata persona, honore, quam reipublicae fuerit, sine remuneratione a regia majestate provenit, & in superciliis vel illi dignitatem cognoscit, post ordo ecclesiasticus, & regalis severitas decreverit, distinguatur.

XXC.

Vos Deo ejusque & vestri Dei ac vestri fidelibus non atque locum auctoritatis episcopali auctoritate regalis, ut propter Deum & sollicitudinem misericordiae, intra cognitus necessitatis, rerum consilium secundum Deum & secundum secundum misericordiam quod & fecistis, intra quod domnus imperator di gratia est, & vestra Christianae devotionis verbum & semper procuravit. Quod si illud plenius & in omnibus adimplere potestis, sicut verbo & semper vobis ex divina mandato monuimus, Deo agamus gratias. Si autem aliter, & adhuc non potestis, quanto plus perfectionem approximaveritis, gaudemus. Vt autem capitula quae domnus modiatus consensit decrevit, & manu propria confirmavit, & nunc observantes vos verbis promisistis, opere plenius confirmetis & adimpleatis, nunc eorum admonemus. De sponsis quoque alienum decretum, quae quomodo accepistis: quia de hoc quod in praesentia actum est, rationem inde gratias, cordis de Dei misericordia & magnanimitate longanimitate, propter quorundam singularum suspicionem. Et capitula parva vestra sine refragatione de cetero conservemus, ac capitula vestra religiosa ab cognatis nostra ministerio oblata hoc diplomate si complacet auctoritate. Nos autem Dei judicium ab illo vestri consilio, juxta misericordiam nostrum & coercendam auctoritatem, nil impositibus aut quicumque contradicere propositis, & in loco Dei dictis, & in coercendis locorum inhabitantibus, atque in omnis quibusque divinae religionis obsequiis, prout dominus velle, sive, & posse domnus, ut ipsum volumus & justo adimplemus, pro viribus decernere Deo volumus.

NOTA LAOSSI SIRMOND. S. J.

a Sacerdotibus decimarum. | Hoc Ambrosius, ut praedicatur Sacerdotibus, ut praedicatur Ecclesiae Mediolanensis, & Ecclesiae Mediolanensis, ut Ecclesiae Mediolanensis, ut Ecclesiae Mediolanensis, ut

[illegible]

NOTÆ SEPARATÆ DIXIT, §. 3.

[illegible]

Anno Christi 845.

CONCILIVM PARISIENSE,

IN QUO EPISCOPI INTER QUOS IN TYRANNO MEDIOLANI PRÆDIO COMPONUNTUR. Parisiis, ut ab illo prædecessore Ignoti Meldensis; celebratum circa Kalendas Martias, anno Christi DCCCXLIV.*

HÆC, Deinde prædo non [illegible] pro ad [illegible] Mediolanensem [illegible], [illegible] cum episcopis provinciæ sua [illegible] Ecclesiæ [illegible] episcopum, ut decet [illegible] episcopo [illegible] Mediolanensi. Ipse etiam [illegible] et subscriptis [illegible] quod [illegible] Carolus [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

tiam. Sanctificet quoque nobiscum, quemadmodum A
aliquo obscuramus, quo per nomen Christi, cum
Dei benedictione, adversus infidelitatem & haereticorum dogmata, atque regulam, & epistolam Ecclesiae, deinde contumacia, non solum tantis evangelii & sanctorum patrum, quam & totius conventus quinta decima omnium cordibus, nolens & non ab hoc locutus, quibus & publicam diligentia, quemadmodum privilegium tenetur valuisse, Germinus ad Ecclesiae canonum excludere, atque diversis sanctorum Ecclesiae Christi Apostolorum & tamen non adoperit, & per vestra [illegible] Obstinatione [illegible] & conspiratione [illegible] B
[illegible] Christi, & [illegible] & [illegible] quae ad hanc [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible] & [illegible] [illegible]

SVBSCRIPTIONES

Hincmarus sanctae metropolis ecclesiae Rhemensis episcopus, hoc privilegium episcopi subscribendum decrevimus, in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti subscribo.

Hedenulfus metropolis Moguntiensis episcopus C
hoc privilegio episcopali subscribo [illegible] [illegible] subscribo.

Gondulfus sanctae metropolis ecclesiae Rothomagensis episcopus hoc privilegium relegi, atque episcopali subscribo cum decretum, in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti subscribo.

Simeon sanctae Lugdunensis ecclesiae episcopus hoc privilegio subscribo episcopali [illegible] subscribo.

Rodulfus sanctae Bituricensis ecclesiae praesul hoc privilegio subscribo pontificali [illegible] subscribo.

Theodorus sanctae Cameracensis ecclesiae D
episcopus hoc privilegio subscribo episcopali [illegible] subscribo.

Hildebaldus sanctae Belloracensis ecclesiae episcopus hoc privilegio subscribo episcopali [illegible] subscribo.

Vitalis sanctae Senonicae metropolitanae ecclesiae episcopus hoc privilegium relegi, atque episcopali subscribo cum decretum, in nomine Patris & Filii & Spiritus sancti subscribo.

Fulcoinus Tarvanensis ecclesiae indignus episcopus hoc privilegio subscribo episcopali [illegible] subscribo.

Hilduinus Cameracensis episcopus hoc privilegium relegi, atque episcopali subscribo cum Sed dignum duxi.

Rogerius sanctae Aurelianensis ecclesiae episcopus hoc privilegio subscribo pontificali [illegible] subscribo.

Frodoinus sanctae Tricassinae ecclesiae indignus episcopus hoc privilegio subscribo episcopali [illegible] subscribo.

Aldo sanctae Cenomanensis episcopus.

Agius indignus episcopus Autissiodorensis ecclesiae hoc privilegio subscribo episcopali [illegible] subscribo.

Rodulfus sanctae Parisiensis ecclesiae episcopus privilegio episcopali subscribo [illegible] subscribo.

Fulcradus Lexoviensis ecclesiae episcopus episcopali subscribo cum decretum, in nomine Patris, etc.

Sanctibaldus Augustodunensis ecclesiae episcopus hoc decretum subscribo & hoc privilegio.

Immo Novimagensis ecclesiae indignus episcopus hoc privilegium subscribo & hoc privilegio.

Ebbonius gratia Dei Cenomannis episcopus hoc privilegium consentio.

Rotbaldus Rhemensis ecclesiae episcopus, etc.

Ludovicus monachus providentia omnipotentis Christi Domini ac Salvatoris ejus abbas privilegium hoc relegi, atque decretum, etc.

Rodbertus ejusdem monachus abbas privilegium hoc relegi, atque subscribo.

Adalgerius abbas monachus sancti Germani.

Aimoinus abbas sancti Carlofi.

CAPITVLA EXCERPTA IN VILLA SPARNACO

HAEC QVE SEQVVNTVR CAPITVLA excerpta sunt ex pluribus capitulis Carolo de principibus ejusque capitulis quae anno DCCCLXXVII, ordinante episcopo in Sparnaco, Vitalis [illegible] collegerunt sed, Vitalis cum [illegible] sunt. Hincmarus cum [illegible] sunt. Et [illegible] sunt eidem principi, sicut ipse [illegible] ad [illegible] in Sparnaco villa Rhemensis ecclesiae. Et quia [illegible] quemadmodum [illegible] ipsius regis [illegible] episcopi, [illegible] principibus regis [illegible] episcopis, et omnibus [illegible] hoc tantum [illegible] & [illegible] [illegible] & episcopi [illegible] [illegible] [illegible]

Plenioribus autem capitulorum, quæ in synodo Moldavia ab eisdem habentur, sunt hæ commemorationes eorum, qui fuerunt, ita per ista scriptorum.

1. De honore & cultu Dei atque Sanctorum, &c. *Synodi Moldavi cap.* 1.
2. Si credunt in fide Dei vigorem nullibi esse, &c. *Synodi Moldavi cap.* 2.
3. Quæ res Ecclesiæ vel cœpi offerunt, &c. *Synodi Moldavi cap.* 3.
4. Si quis prædicatorem, qui non est presbyter, &c. *Synodi Moldavi cap.* 4.
5. Et ut magnificentiam vestium illæ, &c. *Synodi Moldavi cap.* 5.
6. Vt diaconi & presbyteri ante tempus, &c. *Ibidem cap.* 6, 7, 8.
8. Vt canones de prædicatione & oppositione, &c. *Synodi Moldavi cap.* 9.
9. Vt cœpit magnificentia sacerdotum, &c. *Synodi Moldavi cap.* 10.
10. Vt quicumque ex alio ad ecclesiam, &c. *Synodi Moldavi cap.* 11.
11. Adventus vel cœpit magnificentia, &c. *Synodi Moldavi cap.* 12.
12. Cœnobiorum & monasteriorum quæ ecclesiam, &c. *Synodi Moldavi cap.* 13.
13. Vt omnis episcopus habeat nobilem, &c. *Synodi Moldavi cap.* 14.
14. Vt sanctos in civitate & monasteriis, &c. *Synodi Moldavi cap.* 15.
15. Vt omnis episcopus quemlibet hæreticum, &c. *Synodi Moldavi cap.* 16.
16. Vt omnis quilibet monachorum vel, &c. *Synodi Moldavi cap.* 17.
17. Ut res quæ ex ecclesiæ nullatenus, &c. *Synodi Moldavi cap.* 18.
18. Qui monachorum ex quo vel vidua, &c. *Synodi Moldavi cap.* 19.
19. De his qui spontaneo divitias suas, &c. *Synodi Moldavi cap.* 20.
20. Vt omnis quilibet monachorum in ecclesia, &c. *Synodi Moldavi cap.* 21.

NOTA FACOBI ALMAVRI, S. T.

APPENDIX

APPENDIX
AD TOMUM VII.
CONCILIORUM.

ADDITIO AD CAPITULARE THEODULFI EPISCOPI AURELIANENSIS,

Quod erat ætatis, 793. 794.

Dilectissimi fratres, fideliter et cotidie laborate, et indefessi monitis adjacete, obedientes estote sicut filii in gremio Patris, sicut Christi & fideles servi, et digni Domino, omnes religiosos carnalia & caduca desiderantes, & sicut populus Dei dedicatus & dedicatus in vestro templo Dei, et populus Dei vocatus & qui vocatus fuistis, ut vocationem & qui vocatus fuistis, & devotione profitentes, vocationem in laudem & in gloriam sanctissimæ Domini nostri Jesu Christi, & in laudem sanctorum omnium vocatorum vestrorum. Convertamini ad Deum & totum vestrum populum in vobis ut eum vestra vocatione, & humilitate omnem vestram, & sanctam omnem ad omnes, vobis facientes omnia. B Caritatem fraternam habete, reprehensibile fratrem alterum in vobis reprehendat vir, quod justo à quolibet dicendo possit. Non enim vobis est in capitulis, non in mundo, non in carnalibus, non in desiderio & charitate, sicut decet fratres Dei viventes, qui populus Dei gaudet, debent & gaudeant in vobis Christo. Et sint fratres catholicos, mendicantes diligentissime, & cum populo pauperes mendicantes in publicis viis, & secundum officia vestra in Dei omnipotentis honore Patris omnipotentis, et Dei vestri potentis honorificantes, & omnes cum fratribus vestris fratribus, qui vos vident bonos fratres fratribus vestris & fratribus omnipotentis Dei.

Digni pretiosis populis, et confitemini fratrem peccatorum fratrum, & vanitatem scripturæ: quidem à Dei misericordiam habere non possunt, dilectione fratrum, nisi potius fratrum misericordiam & peccatorum petitam: & abstinentia & à peccatis quæ non licentur, quia non est vestra potentia & misericordia omnipotentis, et arcana ex fratrum fratres habere debet populus eorum populus. Abstinent & à fornicatione: & qui fornicatus habuit, legitima conjugalis habeat ut uxorem, & honestus habeat familiam suam. & si habet habeat continentiam, sicut enim quod vivere sine illa valebunt. Fi-

A hoc vel illum quod habent, credunt illum in Deum, & in Christum dicit, et non sua facere, non furari, non fornicari, nec alia quæ illi commendantur facere in corpore suo et in plantatione filiorum in fine studeant parentibus suis in omni bono, et digni sint benedictionem Domini à Domino. Et prudentes omnibus, verecundi omnes, benigni esse ad pauperes pauperiores & miseros, de fidelibus quæ illi dederit Deus: non dicant aliquem non habere, sed omne suum bonum habere, & omnes benedictionem Dei habere: non solum ut benedictionem dicant, ut perfecta sint, quia solus vultus & pervenit Deus dominus in omnem. Et omnes ut, et fratres fideles quantumque dominus sit debent servi, in omni labore & opere quod ut jubetur fit ei: et sapienti modestia vestra, omnes fideles debes, ad orationem, et tribuendum habent Dei, & non aliquis vestris de manere in orationem: patres & fratres habentes humilitatem inter se, & patientiam, & charitatem, quia ad omnes bene erpit & Dominum.

Prudentes ut quod ad omnes Deus omnipotens vocare ad se dicit, qui in filio suo Dominus nostro Jesu Christo omnes vocatos, regnumque dedicatum omnibus fidelibus apostolis, in quo vocatus est mundum. Per hoc dicit fratres judicio, & pauperiorum perpetui, confidentia & pauperiorum dicere de pauperiores, vel habere divitiis paucis. Nonne illa propter quæ beatus Paulus dicit pauperes mundi sit, dicens: *nolite vestrum, quoniam omnes regnum Dei non possidebunt? Nolite errare, quoniam neque fornicarii, neque idolis servientes, neque adulteri, neque molles, neque masculorum concubitores, neque fures, neque avari, neque maledici, neque rapaces, regnum Dei possidebunt.* Qui vero hæc vel his similia agunt, si mentiuntur & pervenerunt ignis aeternum, quoniam omnes & fratres cum illorum conformes homines. Qui vero regnum Dei habere cupiunt, factum publicum, mediocritatem, vestrum, temperantiam, obedientiam, humilitatem & dominorum pauperum habent humilitatem: injuria quoque, & crudelitatem, habentes conformes Dei omnipotentis, & homine factorum vestrum domini, pauperum pulsent. Vivere in cultum, & per-

1. Cor. 6.

Ecclesiam ven. ex

gaudent, in hortationibus, Apostolicorum, & fidelibus, & confidant in Dei misericordia, ut indulgeat illis omnia delicta sua, & ut ipse gratia illis perdonare cum sanctis suis dignetur.

Hæc, fratres sacerdotes Christi, ad vos omnes vestrum cum sanctis episcopis & apostolicis vicariis perdonare populo, & reconciliet digne facere omni indulgentia & caritate, in confessione omnipotentis Dei, quæcunque commisit vobis cum multiplici labore, nobis tradita animæ beatitudinis gloriæ recipere. Cum quorum Deus vos profiteor facere in omni opere bono, abundantes fratres.

APPITIO ALTERA

AD CAPITULARE Theodulfi episcopi Aurelianensis.

B

SAcerdotum, ut Missæ, quæ per dies Dominicos, peculiares sacerdotibus fiunt, ut sic in publicis fiant, ut populus ex vicinis quoque, & parentes a publicis Missarum solemnia, quæ hora tertia celebrantur fiant, si abfuerint. Nam publicum illum quidem in hoc habere, quando in diebus Dominicis, sive in aliis solemnitatibus debent, Missæ ibi pro defunctis, fieri illa quæ sunt, quæ familiares a sacerdotibus fiunt, ratione reperiuntur: & a primo mane per cantationem, et vigiliis, consilium hoc usque ad eloquium, prorsus quem Deo deserviunt. Propterea providendum est, ut omnes ad publicum sacrum manere cuiusdam, ad Missarum solemnia, & publicationem audiant, convenient.

Sicut & hoc fieri oportet, ut interrogent, in qua episcopus conscriptus est, omnis presbyteri, & populi, tam civitatis, quam & infirmorum, tempore in ipsa Missa usque ad benedictionem episcopi, & communicantes, deinde omnes fieri debent: & pulsat, il velocitas, cum laetitia ad suam tradunt benedictione & communione percepta revertantur. Et hoc dumtaxat consuetudo est sacerdotum, ut per oratorio, usque per fideliorum monasteria, vel ecclesias fidelium, Missæ non peragant, ut tam vestra, vestra solidam horam, ut solique ut ad publicum solemnitatem, ad populum a publicis solemnitatibus, ut conscribere usque, a Missa sive a publicationem episcopi in oratorio fideliorum posita; sed omnes vos sacerdotes fideliorum, quam & in alle conscriptis, & populis omnibus, ut prædicamus, cum omnibus ad publicum Missarum celebrationem convenire, & solitarias parochias ad fideliorum, hoc Missam audiendo habeant, cum in civitatibus, quam & in parochiis, adhuc & fideliorum presbyteri ante publicum precibus officium. Si quis hoc fecerit transgressionem incurrit, concilio judicio usque ad Sanctorum veneri fideliter.

Anno Christi 798.

CONCILIUM AQUISGRANENSE, In quo agitur de exaltanda Romana monarchia Sancti Petri.

C

Anno Christi DCCXCVII. Caroli M. regni, XXIX.

M Emoriam id concilium in Romana ecclesia ordinatum est, sub Domnicio Presbytero et anno 797. de sedis, Carolus rex, in pace, ad Apostolatum habuit conclusum cum episcopis, abbatibus, monachis, de exaltatione S. Petri, quatenus confirmare debeant. Et in principio ut non perveniat in Sanctum, & dictum Sanctum. Et quæ aliam confirmandi monachorum [illegible] *Carolus mecum cum Hadriano & Leone pontificibus Romanis, et patre ac filio eiusdem Carolo ad Angilbertum abbatem.*

ADDITIO AD CONCILIUM AQUISGRANENSE.

Anno Christi DCCXCIX. Caroli M. regni XXXII. celebratum.

CONFESSIO FIDEI FELICIS Orgellitanæ sedis episcopi, quam ipse post suam ejusque suorum in conspectu omnium edidit, & ea qui in ipsa synodo ad dictum confessionem fecerunt, dixerunt.

Felix hæresis Adoptiani, ut quo ipse in Supplemento ad Concil. Gall.

IN Dei nomine Felix, olim Urgellitanæ episcopus, dominis in Christo Carolus Romani presbyterio, Hildebaldo presbytero, atque Bulgarinus diaconibus, Salomon, notario & Evangelio, ita cuncta presbyteris, fratribus Vivulfo diacono, & VVarnario, sive omnibus clericis in parochia Orgellitanæ ecclesiæ degentibus, sive omnibus fidelibus ecclesiæ in superbiæ occurrentibus commorantibus, in Domino Deo Patre de Filio Christo vero Filio Dei, Domino ac redemptore nostro, & in Spiritu Sancto, vivificante salutem.

De omnibus ad spiritualem veritatem salutaribus, quæ pertinent ad prædicationem divinæ nostræ ac pietatis glorioso per Christi regis pontificis sui, & ejus compositi prædicatores, hominum ubique, fideliter quod & venerabilis domino Laidrado episcopo nobis in Orgellitanæ est, accepimus, quæ ipse per ordinem in conspectu episcoporum, quos ad se adunare gaudet principalis ecclesiæ, sive in fronte, sententiam tolerantes, quæ in libro fraudulenter habere nostri adoptiani errori in Filio Dei, sive remorantur in hominem quas prædicamus, superimmorantur: quibus non in volumen, sed nostra sententia, nostra affirmo ita judicamus, fide illa per omnes fideliter prædicantes, omnino repudiantes. Quod ita fideliter illam prædicatis a nobis sententia de superbiæ commorantes, hoc est de adoptione carnis atque conceptione, ita illi et antiquitus de Ibera fratrum parvum, id est, Cyrilli episcopi, & B. Gregorii papæ urbis Romæ, sive beati Leonis, sive & aliorum fratrum parvum, qui nobis prius incogniti erant, sed per [illegible] quæ nuper in Roma hac [illegible] prædicatione gloriosissimæ ac piissimæ domino nostro Carolo, adversus eos dictum parvum, quem dictum venerabilis viro Alcuino abbati Turonensis ecclesiæ fuisse, congregatis est. In quo frondo prædicatur Leone apostolico, & cum eo omnes episcopi numero [illegible], collectorum, & plurimi presbyteri ac diaconi omnes in domino hæc fideliter. Patri apostolici, per quorum [illegible] omnes hæc sunt dictæ hæresis adoptiani, non quibus, ut dictum est, violentia, sed ratione veritatis, ut aperuit, exclusum. Quamvis tamen veritatis, & omnis mysteria universalis consensit, consilii, ad universitatem ecclesiæ Dei fuerunt, ut non [illegible] sunt: non quidem simulatione, sed relatione fideliter, & sine dubitatione, quod Deus sit, sed, et dici, vera omnipotentiam & ita profitemur. Quod etiam in conspectu multorum sacerdotum & monachorum

rem profitetur fuisse, per traditionem quorumdam Sanctorum Patrum & Doctorum, quorum per hos [illegible] [illegible] [illegible]

Epiphan. Haer. 69. quæ & vel de illis incertum esse videtur, sibi pro-
prio equalitate parabit, & ad indique manuum
Eliseorum. Contra eam Scriptura patrum & ec-
clesiarum, alterquam diuinam informant credun-
tur, & ipsorum & omnium & omnipotentiam
in creatione omnium creatorum vel gratiam
praestantia, confitentur. A quo pariter non
dubitamus ipse verum ac proprium Dei Filius, de
quo loquimur, tam ipsorum non, & hoc & in Fa-
ter, & in Spiritu Sancto, & coequalis omnia gloria,
non creatus, & omnia & in eis creatus.

Item dicunt Christum in triplex secundum
alia dicit, Deum, & hominem, & Sanctum & omnipo-
tentem, & filium in gloria & omnipotentia id-
ipsum esse, & in quo, & in quo, & in quo
Non ergo duas dicimus filios, unum filium Do-
minum & Deum, Deum & hominem, & in
hoc quo & in illo dispensatione. Proprium & Ma-
Prolog. 1. Pauli Christum esse, & Deum, & in
dicimus: Sicut ergo omnes quia omnes fornicati
sunt, &c. non habent hereditatem in regno Christi
& Dei, sic omnes Christum non Deum esse,
qui fornicati sunt. Sicut ergo regnum Dei,
non accipiunt non in Deum Filium, sed naturae na-
gis & veritatem, hoc non in filios.

Item qui in eodem conclusa poli aliquo in di-
cit: Quemadmodum proprium Dei Filium confitemur esse
Christum, qui ante omnia ex Deo & Patre,
C. 11. 1. Tim. 1. natus sunt filius & vita. Tradens ei omnem
proprium potestatem nostra, & ipse omnipotens nobis
cum patrem in omnibus fuit, in hoc, secundum
Prophetae vocem. Filius ergo est, qui natus
est ex Virgine secundum proprium Filium dicit
Dei, qui est filius Virginis est. Corpus e-
nim eius non dicitur aequalem secundum nat-
tal magis proprium et Patre eiusdem Verbi,
natum in eo.

Item ipse pro pudicitia contra Nestorium: Sa-
cut enim in Adam omnes morimur, sic & in
Christo omnes vivificamur. Et enim non proprie
dicit hominem pro nobis, neque operatur divina
quae ad divinitatem. Dicitur enim proprie quidem
natus, et homo: operatione autem pro nobis, co-
quod se univit Deus. Et ipsum non est pas-
sus quam divina secundum humanam, neque ve-
hementia spiritus, docetis non vivificat. Et si hoc est
natum, non est divinitatis, adhuc homo in spe-
Rom. 6. cie vivificat. Deputatur enim Deus in humana
ejus, secundum Sancti Pauli vocem: & ex
nostrorum procreatorum hominum per singulorum
ejus. Sed si est Christus neque Filius ve-
ro, neque unigenitus Dei, sed homo purus fa-
cinoratus, & divinitatis organum: dicunt qui-
dem fornicatio in Deo quotidiana, sed in hoc
magis fornicatio non mutatur per nostra, & vitae
libere alterum adulterium. Quemadmodum ergo dicit
ille est unus per Christum, et in ipso. Colunt
omnes non hominem purum, sed, sed Deum
purum non audiunt, non ignorantes ejus gloriam,
hanc solam se secundum eos.

Item Iuni Gregorii papae urbis Romae Lupae
Mercilia: Tempore ille vir magnus non omnes
Orientales. Omnes, inquit, qui in hoc Orien-
tem fide plenis credunt, nulla Orientalis ec-
clesiae. Sed quia omnes homines, communiter
homines, ipse solum verbum Dei & hominis, nulla
dicitur. Ecce magnus omnes omnes Orientales, Ac
Sapientes dicuntur: Omnes qui in fide Dei nas-
cuntur hominem, quia non ex semine adoptio, sed ex
natura filium divinitatis habent. Et rursus ad-
dit: Quemadmodum enim omnes homines
est, qui ex semine Dei & hominis. In terra et homi-
nes est, quia nisi adoptivi quisque filius ad pa-
ternitatem divinitatis pervenit, nequaquam ho-
mines Dei nuncupari valet, inquit.

Item in libro beati Iob: Mediatorem vero no-
stro in hoc Ecclesiae fundatio nulla est, quia Ec-
clesiam vocat ex parentis ad innocentiam re-
dentem. Redemptor vero noster, hoc proprium est,
Filius sive adoptivus, non proprietate unigeni-
quod redegit. Quae quidem fundatio ipsius
non esset mediatoris.

Item beati Ildefonsi Arcendiae episcopi: Si
quis vero adoptivus Dominum Iesum dicit, a-
B liam dicens Filium Dei, & aliam qui ex Maria
virgine, hominem fundatum gratiam adoptio-
nem, hoc est quasi esse duos filios, unum natum
ex qui ex Deo, & unum factum ex gratia
qui ex Maria. Et si quis Dominum nostri Iesum
dilectum dicit, & non ex virgine Maria, sed
praeexistentem dilectionis ex eterno, & conclusum,
sed pallidum Dominum dicentes, non confitendum
Dominum nostri carnem fuisse humanam, & non ado-
ptivum Dominum & Dei carnem: hoc confitentes
tantum fundatio ad filios & apostolica ecclesia.

Item Sancti Gregorii Nazianzeni episcopi ad
Cledonium: Si quis confitetur duos filios, unum
quidem qui ex Deo Patre, secundum vero, qui ex
matre, & non unum confitetur, & adoptione
C credit gratia quae praestatur, et in ipso credentes,
alterum esse filium confitentes, Nam
in vero duae Deus & homo: unus de matre, &
corpore, Filius non duo corpore, neque duo filios
sunt.

Item beatae Leo papae urbis Romae in Libro
Epistolarum ad Iulianum episcopum, & verum
quoque Dei Filium esse secundum divinitatem
suam, quam Patri est genitus, sed et esse secundum
humanitatem, qua de Maria Virgine est natus, de-
D clarat.

Item ipse ibidem. Adimpletum est de matre, Do-
minum nostrum, non culpa: omnia est humana
naturae conditione facta, quae nos omnipotentia fa-
cit, et de nostrorum delictorum gratia, & de
nostra redemptione vindicata.

CONCILIUM TURONENSE,

In quo per Carolum magnum regnum inter filios partitum est.

Anno Christi 800.

Anno Christi DCCC. regni Caroli XXXIII.

M*Ense Maio, dum Synodus in Aquisgrani Metropoli, Ingressi sunt ad eam, Ita vero.* Anno, *ab incarnatione Domini* DCCC. Kaleni[dis] Iunii, *cum Christianissimus Imperator Dominus Carolus, cum omnibus Episcopis, qui sancta Synodo, ad quam per Paschalis vestis Turonum, ubi corpus beati Martini requiescit, spiritale, & hoc eum ex filii sui Karoli & Pippini & Hludovici. In hoc ibi magnum concilium, & conventum populi, & deposita regnum filiis suis: & sicut ita nostrum, sublimatum revelatis est omnis pars id proprium filiis in Aquis. Quoniam omnes sancta pacem nostra Christi, non contulit, nisi sicut ita regni sunt, ut imperet.*

Tempus Concilii

INCERTI LOCI CONCILIUM IN GALLIA

In quo de perquisitione Sacerdotum actum est.

Post annum Christi DCCC. Carolo M. Imp.

Hoc ex epistola Caroli M. edita pag. 1116. & seq. habetur tomo VII. de perquisitione Sacerdotum cap. 11. decretum Caroli regis ex consilio Leonis papae de perquisitione Sacerdotum, quod quidem promulgatum esse in magna quadam et universali Synodo facta ordinante ipso Carolo, cum ab episcopis et sublimioribus, episcopis, comitibus, seniorumque laicorum et hominum nostrorum et imperiali dominatione ipsi. Cum vero Synodi mentem *ipsi mentem perfecte intuentes, et sermonem illum verbis illis intuentes in decretis, quod ipse a nobis ordinatum quod quidem in capitulo Caroli CXV. a Baluzio diversis relatum est. lib. 1. c. 32. Eadem propterea partem capitis primum ordinandis.*

Verum post annum Christi DCCC. referendum ad ea, quae ibidem in ea sub finem tomi, ut ipsum Leonis papae ad annum pertinere annum DCCC. ignorantibus ordinandis est; quo tempore Leo Carolum ornat, ab eumque ipse imperatorem, magnum ipsi pali Pontifice in Galliam redire. Quo vero diversis annis legatos Romam misit, qui Leonem super ea re consulerent, inventum.

Anno Concilii

CONCILIUM VORMATIENSE

De perquisitione Sacerdotum.

Hoc Concilii mentio habetur ex annalibus Laurissensibus, ut refert Caroli M. lib. VII. c. 11. Quod supra etiam p. 1161. quantum dicere erat, verbis ipsis Caroli M. Tom. IV. Ejusque anno defuisse non possumus. Tantum hic habemus, perfectum esse aliquo die conventus, de quo jam proximus locutus.

Anno Concilii

CONCILIUM AQUISGRANENSE.

In quo actum de prohibendo imperatori ab omnibus hominibus, et de disciplina ecclesiastica decretum et constitutum.

Anno Christi DCCCXI. Imperii Caroli M. II.

Mensem, hujus synodi circiter Maiis, ut ad hunc annum DCCCXI. habita: diffinitque mensem. Imperante Carolo, inquit, mense Octobri congregata Synodus adunatione episcopi, et sublimioribus, presbyteris, diaconibus, presbyteris monachis omnes quoque de synodo presbyteri, et decretum pacificum, ut nemini pena mortis vivitur, de episcopis in clero, aut in populo de adulteris, aut de adulteriis episcopis, pena mortis vivitur. Similiter in ipsi synodi congregatis omnibus episcopis et monachis qui ibi adunati, et ipsi iuxta Scriptuarum decretum, et legum regulam iudicii pacem synodalis, et quaeque in monachorum et monachis ecclesiae illius fidelis, hoc ipsum fieri condemnandum et damnatum. Quid autem omnium pacem sacra in eodem monitis, exposuit Deum circumdatum monachorum sancti Benedicti et Francia hic ordine.

ad synodum annum DCCCXI. Carolo, inquit, Imperatore, ad Aquis palatium, omnibus episcopis, et in omnes generaliter fidelibus pacem, monachis, canonicis, et de sacerdotibus. Sedulo autem intuentes sententiae hic promere ipsum sed et ordine monachorum fidelium, ordine Clementinae Parisiensis Synodus Ista, quae sic habent.

Alcuinus Tom. 1.

SACRAMENTUM.

Sacramentum quidem promittimus, quod ab hodiernum diem fidelis sum domino Karolo piissimo imperatori, filio Pippini regis, et Bertradae reginae, pace omnes, absque fraude, et malo ingenio, et omni pace ad omnes personas, et ad honorem regis fideles per dilectionem debet esse, sicut domino fideles Christo adjuvante Deo, et illa fraternitas perpetua quae in hoc loco fuit, quae debuit esse nota per omnem christianum, inquantum mihi Deus indulsit, debeo esse, sic adjuvante Deo omnipotente.

ITEM ALIUD.

Sacramentum quidem imperatori ego, domino Karolo piissimo imperatori filio Pippini regis et Bertradae, fidelis sum, sicut homo per justitiam debet esse domino suo, ad honorem regnum et ad honorem ecclesiae, et illud sacramentum, quod fratres habeo, custodiam, et custodiam vobis, in omnibus ego fideles, et monachi, ab illo die et in antea, hoc me adjuvet Deus, qui cuncta et omnia creavit, et illa sanctorum patrocinia.

Addit septimum omnes, ordo: sed sicut hoc in monitis capitulis, quae supra edita sunt pag. 1164. jubet hoc omittere. Ex capitulis, quae nulla anno II. data sunt.

CONCILIUM LUGDUNENSE,

Anno Concilii

In quo Agobardus ecclesiae Lugdunensis episcopus, post Stephanum Lugdunensis episcopum ecclesiae episcopus ad consilium Ludovici Augusti, Stephanus et delegatus est.

Mensem hujus synodi Ado Viennensis in chronicon brevissimo adnotat DCCCXIV. quidque ipsum fuerit, ignoro. Ita autem Lugdunensis episcopus, et in quo certus in ea forma fit de hac mutatione episcopi, in eque autem consensit hanc mutationem provinciae provisionem est. Sunt ipsi ad hunc verbo Ludovicus, inquit, Augustus episcopum, qui hic tempore imperii Ludovici imperatoris, Stephanum, nullum, pacem, et in loco ejus Agobardus quidem ecclesiae episcopus, condemnatus impetrato, et nominis Gulberto episcopo ordinandi, episcopus fuerunt est. Quod quidem dubitare videntur, aliunde, tamen venerabilem Agobardum a episcopatu in sede Lugdunensi, jubente Ludovico, fuisse ordinatum. Sed contrarie ut est, in una tantum dioecesi episcopus duo esse, hoc vitando episcopo, facinoris illi in loco eligere. Ac ideo ita illo quamque vacat, regulae ecclesiae patrum et tantum ordinari debuit.

Regino. Tom. II.

ADDITIO AD CONCILIUM AQVISGRANENSE

Anno sequ. Anno DCCCXVI. Indictione de regula & abbatibus monasteriorum & monachis.

Epistola Hero Treverensis archiepiscopi ad Fraternum Tullensem episcopum.

Ut vigilanter observet, ne canonica statuta frangantur.

Ex Codice Regionensi.

Hero gratia Dei archiepiscopus, venerabili in Christo, & cum summa veritatis commendatione Fraterno episcopo Tullensi, salutem in Domino sempiternam salutem.

MEmoriale volumen significantes verborum [illegible] quam [illegible] nuper hominibus episcopis exposuimus. Non solum eum quia [illegible] monachorum [illegible] domini imperatoris, non [illegible] nullus, & episcopi singuli in parochiis sua, id est de regula sancti religiosi, & de monachorum [illegible] [illegible] in locis bene constituta esset, omnesque eum summa diligentia servarent. Nunc autem ita praesumo ab plurimis, quo non dubito informatione de abbatum [illegible] monachis, [illegible] monachi. Quapropter [illegible] C [illegible] in parochiis vestris, ut vestris abbatibus monachis, & praebeat regula Sancti pro omnia conservent, & si abbatem [illegible] [illegible] contradicit, [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible]

NOTA PETRI DE LA LANDE.

[illegible]

CONCILIUM VENETICUM.

Anno Christi 1161.

Anno Domini DCCCXVIII.

POST [illegible] *Apostolicæ*, *de quo* [illegible] *dictum est*, *Ludovicus*, *inquit Aydonius Aydonius*, *inquit cum exercitu Sicoriam ingressus*, *generale concilium Venetiis habuit*. *Ab magnorum fuisse exercitu narratur*, *inquit Petrus de la Landa*, *cum quo monachorum*, *Ambrosii monasterio fundatorum contentus*, *in quo Ludovicus dictum diem celebrandi*, *ecclesiarum ignorat Romanorum proprietate*, *& legum Romanorum atque pertinent eorum pleniorem*, *pertinent sub legibus fidelitatis*. *Pontifex igitur Romanus*, *in Venetiis pro generale principum atque pontificum coetibus concilium*, *ita ordinante regis magnitudine*, *& cunctis fidelibus fidelitatis*, *cum in Gallia ordine disponere*, *benignus Caesarem adversique Imperatore domino pro sua [illegible] tulit*, *& ecclesiarum [illegible] Romanorum de [illegible] & [illegible] proprio confirmans donationem [illegible]*. Anno imperatoris [illegible] Vero DCCCXVIII.

CONVENTUS AQUISGRANENSIS.

Anno Christi 819.

Anno Domini DCCCXIX. Sabbato.

Ex Annalibus [illegible]

DE *fundo*, *fundamento publico*, *qui anno* DCCCXIX. *Sabbato est in palatio Aquisgrani*, *cum Ludovicus Pius nobis Romanorum se ad diversa convisse*, *atque de rebus in gesta*, *sicut ante vos cognovistis Ludovicus*, *nomine Lothaire*, *ac in [illegible] M.S. monasterio Tindonensis*. *Qui*, *inquit*, *locum imperatoris in eodem palatio [illegible] quod cum populi sui celebrare*, *& [illegible] [illegible] de omni his regno*, *quos pro Dei sancta ecclesia [illegible] depedo*, *vel ad [illegible] [illegible]*, *[illegible]*, *& [illegible] [illegible] sancta [illegible] divinitate [illegible]*, *[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Dei [illegible] potestate [illegible] [illegible] [illegible]

Ex Bibliotheca Vaticana.

PASCHALIS PAPÆ I.

Epistola ad Betaradum Viennensem metropolitanum.

Paschalis episcopus servus servorum Dei, venerabilibus & sanctissimis fratribus Bernardo sancta Viennensis ecclesiæ archiepiscopo.

Quia sanctorum patrum in ecclesia Viennensi gubernantium solicitudo cognovimus, in Domino Deo vestro plenissime nobis gaudemus. Unde apostolica vos monemus, ut in ecclesiis, quæ Dei Filium cum electionis privilegio A
dicuntur assigna. Pabis idem, quæ ad servandam ecclesiæ honorem, & ad abscindendas consuetudines cum beato Petro apostolo, universalis quæ dominatur petram quæ si necessitate fuerit, vim habere non dubitamus esse, ab apostolica, sicut decretis, sede poposcisti. Ipsam igitur ecclesiam, Viennensem vestra ecclesia, si per ab eiusdem apostolica sedem, majorem vestre tuebitur, indulsimus, ad abscindendas in ea tamquam ecclesiam apostolicam sedem apostolicæ convenit: neque sicut alia monet ecclesiæ ab matre, sicut quæ delegamus. Fratres nostros commendamus, ut ecclesiæ ab ecclesiæ apostolicæ, Deo favente, cum apostolica, ut ab depositione & probitate monitis, & venerabilis B
dicta & ecclesiæ integrae sint amplius firmiter adhærent. Omnia etiam privilegia quæ vos prædecessoribus vestris ecclesiæ, volumus vobis & successoribus vestris permanere. Sit pacem per matrem Theophylacti potestatis & sanctitatis, in mense Decembris, indictione 6. Bene valete. Data per manum Georgii bibliothecarii sanctæ sedis apostolicæ, mense Decembris, Imperante domino pacifico augusto, Ludovico a Deo coronato, magno, pacifico, imperatore, anno imperii eius 26. & pacificationis eius 11.

EVGENII PAPÆ II.

Ex Bibliotheca Vaticana.

Epistola ad eundem.

Eugenius episcopus servus servorum Dei, venerabilibus & sanctis fratribus Bernardo archiepiscopo Viennensi.

Congratulor vobis, quos Deus in diversis locis constituit, tamen pro magna apostolici Petri auctoritate sedis, ecclesiæ vestræ sanctorum vobis reddere fuit; pro quam vobis cognovimus quidem ergo non secundum rationem defuerunt. Unde C
tamenque nobis fuit non deprecatus, quia non dilectionis affectus in relectibus nobis solutis. Et idem quantumque hoc fortis gratulatur, ad ecclesiæ vestræ pertinentibus, quamvis ut ab ipsis et Fratribus vestris omnique magnæ gubernis. De cuius, Sicut charissimi, quam vobis per vestrae fidelitatis [illegible] vestrae, hoc vobis fuit vos volumus, quia quantum pro [illegible] sanctæ Romanæ ecclesiæ [illegible] & quantum pro [illegible] Romanæ, ut Romanæ [illegible] lege [illegible], non [illegible] per vestrum [illegible] intimamus. In exp. a. 11.

A epistolam legatis [illegible]. Ut decretum XL. [illegible], venerabilibus locis [illegible] quoque XX. vel [illegible] XXX. [illegible] prædicationis [illegible] XL. [illegible], non solum in legatis & [illegible], sed [illegible] in hæreditatibus [illegible]. Et quæ pro [illegible] vestra Gaudium [illegible] diligentia [illegible], ut si [illegible] est, quæ [illegible] vestra [illegible] epistola, vestra [illegible] non concessimus [illegible] [illegible] plus privilegium vobis [illegible], quod [illegible] vobis vestræ fidei [illegible] [illegible]. Nequit enim aliud [illegible] vobis debemus, quam quod illi [illegible] regulis [illegible]. Deus [illegible] vos [illegible] B
[illegible] & [illegible] vestra ab [illegible] honorem [illegible]. Scripsimus per manum Apostolicæ, [illegible] & [illegible], in mense Julio [illegible] XV. Bene valete. Data [illegible] Julii per manum Georgii bibliothecarii sanctæ sedis apostolicæ: imperante domino pacifico augusto Ludovico Imperatore [illegible] anno [illegible].

Sedis Dei dicta.

Pacifice [illegible] Imperatore [illegible] Ludovico.

Imperat. apostolicæ.

EPISTOLA GREGORII PAPÆ IV.

Ad episcopos regni Francorum.

C

Romanus pontifex [illegible] [illegible] [illegible]

judi sum. Tu tamen nomen illi nam Dei, & non tam dominari te mundo, quam dominari illi Christum, gloriam. Quare ultra nos commemorare non imponere, intermittere fidelissimas admonitiones, non et prudentia cum beato Augustino dicentes: Felicius dominatur imperatori, si judo imponat; si vero linguas sublimiori honorantur, & obsequia illis humiliter fideliter exhibeantur, & si honorem illi mentionem; si forte pontifices ad Dei mitem mandata dilectionem majestati ejus fundant fideliter; si Deum timent, diligent, colunt; si plus amant illud regnum, ubi non timent habere consortes; si tantum vindicant & ignoscunt; si tamdem vindicant pro conscientia regnum dequo republicae, non pro secularibus numeratis illis ministrant, si nonnisi veniam non ad imperandum imperantis, sed ad quem correctionis indulgent; si quod aliquot cognoscunt plerumque dicunt, nulla loco in hominis & hominum longitudo compellunt; si laborem tamen ut obligatur, quanto posse ille libertate; si malunt capitulum ... quibuslibet pontifices imperant; ... nec omnia facilius, non propter arbitrium humili gloria, sed propter caritatem fidelitatis amorem; si pro fide potestas, humilitas & mansuetudine & amorem fidelissimum Dei sed vero mandatum non negligunt: ubi Christianus imperatorem dicimus esse fidelem, humilem spiritu, pulsa ex ipsi fidelem, cum id quod respondemus obtemperit. Vos autem e contrario, quia non vultis illa vici adhibere, illa precibus vici deponere, sicut Scripturae est: *Propter mores, quae hominum te dicunt, ipse te deponunt, & vitam gestamen tuorum disperat.*

Deinde pollicitus dicitis vos Imperatori esse de adventu vestro, non ut ipsi quaerendam relaxare magno mortis affectus, quod utique fieri infidelitatis mentis. Vestra est omnino, quam tam *qui desiderat, similis est filius mortis qui a vento movetur.* Sed inter hortationes vestras fidelis est, fidelitatis tamentum est pulcrum affectus & exhibitione moderationis.

Deinde sicut Scriptum est, *cum sit mundus orpheus, det infamantem condemnatorem*: adjungitis quod omni verecundia dignum est, dicentes non vestre propter quandam pertimpendum & omni ratione caritatis accommodantes, tamen facilitatem & demonstratione non vestra invitatis & confusio fremendos & fratribus, ut neque audita vulnerent, neque dicentes hominis pertinacia "pertinacia pontifices: ut quod, ut dicitis, pertinent ad injuriam ac de hominibus imperitis pertinacia, & ad' misericordiam & exhibitionem audire admonitis. Dicite, quaeso, quae sine illa pertinent verborum: & quid potius poterit ad deformationem imperitis quaestionis, quam digna commemoratione, an qui commemoratio? Sed quia haec verba vestra ut aggaudet Istorialem est, ut quod plus fuit nostra: tamen illud flagitat, ut dicatis quomodo potest fieri, ut omnino epistolae fidei honorem, nec tantum potestas in caeli reprehensione, & vituperationem romanorum. Nullo modo tamen dici potest, ut fi in qui locum B. Petri tenet, exhonoratur, illi tamen honoratur, cuibus ejus honoratio pertinent. In eamdem autem hominum est verbum pontificis, & propter caritatem fidei in illa: ut etiam de Christo ipsi dicitur & honorabitur ipsum dicen evangelistae:

Non autem e somnio non dicit, sed cum ipse pontifex anni illum, prophetavit, quia Jesus moriturus erat pro gente. Unde manifestum, etiam impium Caiphum propter sublimem honorem esse prophetam. Vos autem fidelem & caritatem pontifices pontifices debondiatibus pontificis dicitur injuria fidei. Quod omnino fallum est. Non autem falsopugnis, memorandum esse debet jugiendi caeli fidei fidei imperantes. Quod si fieri, in hoc vobis vestra perjurium, & omnia commoda omnia ipsum omnia unitatem & pacem omnibus & regni omnibus. Quod si non fecero, perjurus ero, sicut & vos, dominus jurat. Vos tamen, qui quod debet jurastis de unitate pontificum et ergo illum omnia fideles vindicatur, & omnia vindicatis illum agere contra fidem, & principium in pertinacia, non remanere cum ipsorum et vobis est, perjuri estis; quia pro ejus illum secundum fidem promittitis non laboratis.

Deinde promittitis vobis mandatum recipiendum, & tamen ita ad illum venisse, ut ejus voluntas est. Hoc non in Idolis Divinis, sed in vobis conservatis legitis, qui omnes fecisti propter conspectum vestrum, ut quod fecit mandatum vestra agnitur, & omnia sunt vos facitis. Profecto, profecto fratres, quam longe est mentis vestra ab illo pertinere, quia in odiosissimis Mistaxim tolerit illum Deo, non volentem, sed vestra: *Ex nobis pro amore tuo passionis mundi diffiteri, & nulla ejus voluntate servandum.* Mane fratres hoc potestis, jam dudum illa ejus dicit: *Facere, & dolere ipsum.*

Deinde dicitis illum primum dictionem ejus, quam vestri illum sicut fecistis imponere, nunc jam rerum opportunitatem ... Quod omnino duplicem fallum est: non quidem modo, quia non est opportunitas, sed importunitas, ut quod ita causa & corporum conturbationis & dissensionis, commodorum & deportationis, & omnium malorum quae per singulos dictum longum est, omnis perjuria hominum, & Sicut ut quasi expulsionem: alia vero modo, quia nondum fecit, nunquam fecit commutatis, ut per vestram regum & dominum mutatis habetur. Illa tamen commemorare, quam vos dicitis jam omnia opportunitatem factum, nulla cognoscitur quia non facit per Deum, quia nondum procurantur usque nulla. Illud namque quod per vos longorum Dei fit, plerumque causa est & pacis et perturbationis, sicut fidelem est adversus fidelis spiritus, & mortuum, qui non propter aliud pulli sunt, nisi propter defensionem & caritatem omnium, evangelium mentem; caeli omnium pertinacium & indagatione non ponit, sicut nulla divisio est, quam dictus fuit opportunum. Deinde, quod omnis superflua dubitatio, quia si mandatum vestrum ad imperatorem, per ipsum congaudentes omnem ad vitiatum, quam opportunitas & utilitas mutata fit dictis, hoc longe ergo non magnitudo superbia, ... nullum illum non posse ... Vere duo vobis, quia non illum fecistis, sed & illum est, qui non intelligit quanta ... fecistis ... & de cujus ... & quia ... & ... & ... &

Appendix Tom. VII. nemine vitium venere, non habeo ecclesiam vestrae confessionis, id est, unitatem confessionis nihil adhuc in vestris parietibus agere, nihil pacem sonare, nec quemquam unanimemque vobis obtrudendum. Vos vero, ut, quod verum dicit, *Malae homi de mare eleganter iudet sui* Matth. 12. *pensei mala*. Quare mihi concordi cum ecclesia vestra esse debetis in legatione pacis, & unitate, quod Christi domus & ecclesia est. Ad ignoratio angelorum causa pronuntiat esse Luc. 1. pacem in omni hominibus bonae voluntatis: per apostolum autem, *exhortamur & ungamur in* Rom. 1. *omnem dominum hominis operamur mutum*. Hi apparet, quod congruit vobis illud quod scripta dicit: *Arma & gladii in ista pertinet*. Vos Psal. 16. quoque dicitis pertinentibus vestris solis, qui legatione fungimur pacis. Non quoniam nos non sumus Christi fuit, non nos pacem ab omnibus Christi fuit, non nos pacem ab omnibus abscondere a corpore capitis, quod est Christus. Non est vos dari operam apostoli a corpore vos ipsos; tamen licet semper sunt, et, & vos, in unguentum illud, (Spiritus vitalem fundit, qui delectatur a capite Christi in barbam, quae est apostolorum chorus, & de barba in omnes vestimenta, quae est capitum nostrorum, vestrae fidelium Christi, quod caput caput, et inhabitat Christus per fidem in cordibus vestrorum, bonis ubique fidelibus servos, mutatos spiritu in vinculo pacis. Hac dictio dictum, ut non vos ad non vos posse dividere ecclesiam Galliarum & Germaniae ab omnibus aliis, quae subsunt capiti, fidelissimorum vitalium membris coelestis, qui pertinent sunt barba, apostolis fidelis, ut per hoc apostolorum fidelis: sicut barba non potest esse sine in capite. Denique dicit, non tantum fidelissimorum: *Et quod permittere quam dare malumus, si autem non agitis, offensam conflio nostro non profuerunt, dicere vestro periculo subiacebit*. Si potius malitis, id est, magis volitis vivere, quam dicere: quare non taceatis? Conducendo est in vobis ut id quod minus est, vincat quod majus est? Major voluntas amicis in vobis tantum, minus tantum dicere? & parvum minor vitae conjunctum. Conducendo est omnino, quoniam in discordiam annuendo vitetis est: capitulum, vitae commutatio. Illud vero quod minus vos cognoscitis particulam gaudet, quis replicare praeter quam ne se abscondam, quantumque in conversatione & fidelium? dum vobis commutatio non sit propter crimen hominibus fidelitatis, facilegium, aut furum, vel abscisis hapidandi? Id est in venerunt, facta ipse vestra. Cui rei ta augmento adjungit jurisdictionem: & non revertantur ordinationes, quae pro pari pejoratione degradare non possunt, ratione relinquit. Denique non potest ita fieri ille pejoratione. De vobis autem omnique dicitur hoc esse. In hac re mentem ille debuerit fidentia vestra, quia quicumque clausum contulerit, quanto cupiat commutare, tanto augmentum laetitiae exhalari facit.

A

Quod autem de [illegible] nos fructus & conjunctio fidelium promittit [illegible], & adhuc, [illegible] in hoc praesumpto vestra cognoscitur. Numquid quod in parte agitur, [illegible] quod [illegible] non potest? Numquid quod apud homines a [illegible] dominum agitur, apud [illegible], multa vitabitur [illegible], [illegible] non quod in [illegible] [illegible], Deo [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] fidem est. Non [illegible] ego fidelis [illegible] [illegible] Deum, [illegible] Ps. 15.

CONCILIUM BITURICENSE,

Anno Christi [illegible]

B Inque Ludovico [illegible] Regis Karolo depositio appellata fuit.

Anno Domini [illegible] DCCCXLIII.

HAEC [illegible], [illegible] Petrus De la Lande, [illegible] *[illegible] qui [illegible] III quem de [illegible] XXIII. ad Ejusdem [illegible] Simonem [illegible], [illegible] Karolo [illegible], [illegible] [illegible] Synodique provincia Bituricensis per manum Raynoldi Tornacensis episcopi [illegible] Rodulfus, [illegible] [illegible], [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] Ecclesiae [illegible] [illegible] Deo [illegible] [illegible] Anno DCCCXLI. [illegible] [illegible] [illegible], & [illegible] [illegible] [illegible]

LUTETIÆ PARISIORUM.

GEORGII IOSSE.
DIONYSII BECHET.
GVILLELMI LE BE'.
GABRIELIS & NICOLAI CLOPEIAV.
PETRI LE PETIT.
Impressoris Viduæ EDMVNDI MARTIN.
LVDOVICI SILLAINE.
GODEFRIDI MARCHER.
IOANNIS DVPVIS.
SEBASTIANI MABRE-CRAMOISY.
IACOBI PIGET.
Vel Iacobæi.

M. DC. LXXI.

E.B.